

MAGTSTRUKTUREN

FORORD

Forfatter Tony Høy-Nielsen er finansøkonomuddannet fra 2013 med speciale i realkredit, hvor han under sit praktikophold fandt ud af, at visse andelsboligforeninger var blevet snydt af swap-lån - og at der var forskelsbehandling i bidragssatser på kunderne. Omfanget af det systemiske af bedraget i den finansielle sektor begyndte Tony dog først at grave ordentligt efter, da han i 2014 måtte konstatere, at den officielle konspirationsteori om terrorangrebene den 11. september 2001 ikke var fysisk mulig[1]. Dette åbnede for en endnu mere kritisk granskning af samfundets systemer, hvor nye årsagssammenhænge og brikker i puslespillet løbende faldt på plads, som naturlig konsekvens heraf.

Herefter følte Tony sig nødsaget til at foretage aktivistiske handlinger for at advare og oplyse befolkningen, såsom at arrangere demonstrationer imod lukningen af Irak-kommissionen; imod afgivelse af retsforbehold; imod præmis for folketingsvalg og lignende, sammen med en række danske græsrodsbevægelser.

Værket *Magtstrukturen* er et resultat af intense studier, startende med beskrivelser af en række eksisterende modeller (såsom for- og bagsiden af bogen her), som skulle oplyse befolkningen på dansk om systemets skjulte magt, dens historie, organisationer, hierarkiske ordener, metoder og anvendelse.

Forskellige lærde og kilder kan være skævvredet af overbevisning - og forfatteren er derfor ikke nødvendigvis af præcis samme holdning. Der kan optræde indbyrdes kontradiktive eller paradoksale udsagn, hvilket er naturligt givet virkelighedens faktisk strategiske esoterisme - og fordi "det ene ikke altid udelukker det andet". Der kan nemlig være flere mulige etiketter for samme enhed og sammensværgelse (komplementaritet).

Formålet er at give læseren et balanceret overblik over historien og de aktører, som har sat sit præg på verdens magtstruktur. Bogen giver en veldokumenteret indsigt og grundlæggende forståelse, som vil gøre læseren i stand til at drage sine egne konklusioner, og som vil give et afsæt til yderligere research om emnerne. Bogen suppleres af kronologisk videogennemgang med illustrationer og ekstra kommentarer. Første video her: *Magtstrukturen (Video 1): Kronen*[2].

Den tilvejebragte information og dokumentation bør anvendes til at belyse og afsløre magthaverne samt identificere problemet, således der kan fremkomme potente og effektive løsninger, inden magtelitens nu fremlagte planer om total dominans er fuldt implementeret.

1 https://www.ae911truth.org/evidence/evidence-overview
2 https://www.youtube.com/watch?v=Wef5WgSuhrk&t=17s eller https://rumble.com/vycfd9-magtstrukturen-video-1-kronen.html

Indholdsfortegnelse

PART 1 - KRONEN

I 1066 med Vilhelm Erobreren begyndte den feudalistiske tanke om, at alt land og alle mennesker er besiddelse af guderne, hvor guderne overlod dette ejerskab til en menneskelig repræsentant. Den guddommelige oprindelse af jordsejerskab blev altomspændende i klassisk tid, og tog sin mest brutale generelle form via de romerske kejsere, for hvilke al jord i imperiet blev holdt. Romerne bragte ideen om kejserligt ejerskab til Storbritannien i år 43 efter vor tidsregning.

Vilhelm Erobreren (nogle gange Vilhelm Bastarden) var den første normanniske konge af England, der regerede fra 1066 og frem til sin død i 1087. Han var efterkommer af Rollo, og var dermed hertug af Normandiet (som hertug Vilhelm 2.) fra 1035 og frem. Efter en lang kamp med at få etableret sin magt var hans kontrol over Normandiet sikret i 1060, og han påbegyndte den normanniske erobring af England seks år senere[3].

3 Bates *William the Conqueror* p. 33 og Bates "William I" *Oxford Dictionary of National Biography*

Efter den normanniske erobring i 1066 blev ideen om en entydig, absolut, monarkisk ejer af jord forankret i forfatning og praksis. Med udvidelsen af det britiske imperium blev denne version af det feudale system pålagt omkring en fjerdedel af verden. I dag har vi to slags feudale tilstande: 1) den nedarvede stat, som regel med en monark i spidsen, såsom UK eller DK - og 2) staten, der hævder ejerskab af al jord, og er feudal i sin forestilling og ofte totalitær, såsom Kina.

"Af Guds nåde, Det Forenede Kongerige, Storbritannien og Nordirland og af hendes andre riger og territoriers dronning, leder af Commonwealth, forsvarer af troen". Denne forfatningsmæssige erklæring inkluderer nogle store territorier, hvor dronningen ganske separat er det suveræne statsoverhoved og den juridiske ejer. Først blandt disse er Australien, som, hvis dens antarktiske territorier er inkluderet, er det næststørste land på jorden. Hun ejer også det tredjestørste land, Canada[4].

Monarkerne er levende personificeringer af The Crown/Kronen, som statsoverhoved[5]. Kronen er staten i alle dens aspekter inden for retspraksis for Commonwealth-riget og deres underafdelinger (Crown-afhængigheder, provinser eller stater)[6]. Juridisk har udtrykket forskellige betydninger afhængigt af kontekst. Det bruges til at udpege monarken i enten en personlig egenskab, som chef for samværdet (Commonwealth) eller som kongen eller dronningen af hans eller hendes riger. Det kan også henvise til retsstaten; men i almindelig tale henviser ”Kronen” til regeringen og embedsmandsfunktionerne[7].

The Crown/Kronen/Corona er en suveræn virksomhed, som er den juridiske legemliggørelse af udøvende, lovgivningsmæssig og retslig regeringsførelse i monarkiet i hvert land. Navnet findes også i forskellige udtryk såsom "Crown-land", som nogle lande omtaler som "offentlig jord" eller "statsland"; såvel som i nogle offentlige kontorer som fx Minister/Ministry of The Crown (Statsminister/Statsministeriet), Crown attourney (advokat) og Crown prosecutor (statsanklager)[8]. I lande der bruger regeringssystemer afledt af romersk civilret, er staten det tilsvarende koncept (læs uddybende i part 2 om Vatikanet). Bona vacantia er det kongelige privilegium, hvorved ejendom bliver Kronen´s ejendom[9].

Som sådan er kongen eller dronningen arbejdsgiveren for alle regeringsembedsmænd og ansatte (inklusive viceroys, dommere, medlemmer af de væbnede styrker, politibetjente og parlamentarikere), værger for plejebørn (kroneafdelinger), såvel som ejeren af alle statslandområder (kroneområder), bygninger og udstyr (krone-ejendom), statsejede virksomheder (kronekoncerner)[10] og ophavsretten til statslige publikationer (kroneophavsret). Dette er alt i hans eller hendes position som suveræn, ikke som et individ; al sådan ejendom ejes af Kronen i evigvarighed og kan ikke sælges af den suveræne uden den rette rådgivning/ forfatningsretmæssige procedure og samtykke fra hans eller hendes relevante ministre[11].

Historisk set blev Kronen betragtet som udelelig. To domme - Ex parte Indian Association of Alberta (EWCA, 1982) og Ex parte Quark (House of Lords, 2005) - udfordrede denne opfattelse. I dag

4 Kevin Cahill: “Who Owns the World: the Hidden Facts Behind Landownership”
5 Elizabeth II (2005), "46.1.b", Interpretation Act, Ottawa: Queen's Printer for Canada (published 1 April 2005)
6 Michael Jackson, D. (2013), *The Crown and Canadian Federalism - Google Books*, ISBN 978-1-4597-0989-8
7 Carroll, Alex (2003). *Constitutional and Administrative Law*. Pearson/Longman. p. 7. ISBN 978-0-582-47343-0.
8 https://en.wikipedia.org/wiki/The_Crown
9 Nguyen, Nam H. (18 March 2018). *Essential 25000 English-Cebuano Law Dictionary*
10 Department of National Defence. "DCBA 414 011759Z Apr 09 MFSI Annual Rates for the Fiscal Year 2009/2010"
11 George V (9 April 1925), "s. 180", *Law of Property Act 1925*, London: Queen's Printer

betragtes Kronen som separat i hvert land, provins, stat eller territorium (uanset dens grad af uafhængighed) der har den delte monark som en del af den lokale regering. Dog med begrænsninger i monarkens magt i henhold til relevante love, hvilket udgør forskellen mellem fuld suverænitet, semi-suverænitet og afhængighed. Lords of Appeal skrev: "Dronningen er lige så meget dronningen af New South Wales og Mauritius og andre territorier, der anerkender hende som chef for stat, som hun er for England og Wales, Skotland, Nordirland eller Det Forenede Kongerige[12].

Det britiske parlament og den britiske premierminister tjener som offentlig front for "skjulte magter", ligesom det er tilfældet for resten af verdens regeringer og fx Europa´s kongehuses konstitutionelle monarkier, hvor de politiske forhold/forfatninger er næsten identiske ift til "Kronen/The Crown" (læs om det danske system i part 2).

Dronning Elizabeth II ejer den største landejendom på jorden. Hun er statschef i Det Forenede Kongerige plus en masse andre stater og territorier i verden - og er den juridiske ejer af anslået 6.600 millioner hektar jord; en sjettedel af jordens overflade. Et konservativt skøn over værdien af Crown Temple syndikatets jordbesiddelse, under dronningens underskrift, er £ 17,6 billioner/trillions[13].

CITY OF LONDON CORPORATION

De færreste ved, at City of London - verdens største finanshandelsplads - er et ekstraterritorialt område, der ikke hører med til Storbritannien; også selvom City, i modsætning til Vatikanet, ikke opretholder nogen diplomatisk tjeneste. Når dronningen ønsker at besøge City of London - som populært kaldes ”Square Mile” (Kvadratmilen) – foregår det som et ceremonielt statsbesøg[14]. Ved kvadratmilens grænse bliver hun modtaget af City of London´s overhoved. Indtil 2016 var nuværende premierminister, Boris Johnson, Mayor i London. Men City of London hører ikke med. City of London´s overhoved bærer en anden titel: ”Lord Mayor”, som i 2020 er William Russell[15]. Lord Mayor bor med sin familie i Mansion House[16]. Han tager imod statsoverhoveder, regeringsledere, bestyrelsesformænd og multinationale koncerner i City. Han foretager ca. 20 rejser til udlandet om året. Her vil han gerne overbevise verden om ”liberaliseringens værdier” og om de deregulerede, åbne, globale finansmarkeders velsignelser. Han forherliger City´s finansielle tjenesteydelser og bestræber sig på at tiltrække kapital fra hele verden til London[17].

Britiske love gælder ikke i City of London. City of London Corporation har sin egen statslighed, sine egne love og overvåger sig selv. Byens managere handler med værdipapirer og valuta på tværs af alle grænser; men ingen domstol kan retsforfølge dem, og ingen regering kan kontrollere dens forretninger. Det britiske imperiums historie er i første række finanskapitalens og City of London´s historie[18]. På grund af sin særstilling i kolonisystemet har City til alle tider været en ”bastion for modstanden mod enhver form for regulering af kapitalismen”, ifølge socialforskeren David Harvey.

12 Lords of Appeal, *Ex parte* Quark, 2005
13 Kevin Cahill: *Who Owns The World:The Hidden Facts Behind Landownership* 2006, 2nd printing 2007
14 Shaxson, Nicholas (24 February 2011). "The tax haven in the heart of Britain". *New Statesman issue, The offshore City.*
15 "The Lord Mayor - City of London". City of London. Archivedfrom the original on 22 September 2019.
16 https://en.wikipedia.org/wiki/Mansion_House,_London
17 https://www.cityoflondon.gov.uk/about-the-city/the-lord-mayor/Pages/default.aspx
18 Peter J. Cain and Anthony G. Hopkins: “British Imperialism 1688-2000“

Dette område med ca 9.000 indbyggere styres af ”City of London Corporation”. For tiden hedder City’s overhoved og chef for dens ”Corporation” John Barradell[19]. Han bliver valgt i en valghandling, hvor hver indbygger i City har 1 stemme. Virksomhederne med sæde i City har ca 2/3 af stemmerne[20].

City of London Corporation har siden den royale charter, ved den normanniske erobring, fået tildelt særlige privilegier[21]. City State of London er verdens finansielle kraftcenter og rigeste kvadratmetre i verden - indeholdende Rothschild kontrollerede Bank of England, Lloyds of London (forsikring), London Stock Exchange (børs), alle britiske banker, filialer af 385 udenlandske banker og 70 amerikanske banker[22]. Den har egne domstole, love, flag og politistyrke[23] - og betaler ingen skat!

City State of London huser også Fleet Street´s aviser og publiceringsmonopoler (BBC / Reuters)[24], The London Metal Exchange, The London Commodity Exchange (handel, gummi, uld, sukker, kaffe mm), The Baltic Exchange (fragtkontrakter) - og det er også hovedkvarter for World Wide English Freemasonry.

Inner Temple[25] BAR (British Accredited Registry) Association (advokatsamfundet), er hovedsæde for alle domstole og dommere med licens til at dømme selskaber under Internationale kontraktlove[26] (læs part 2). Alle licensadvokater i USA skylder deres troskab, og afgiver deres højtidelige ed, i løfte til Kronetemplet. Dette skyldes simpelthen det faktum, at alle advokatsammenslutninger overalt i verden er franchisede til den internationale advokatforening[27], der ligger ved Inns of Court i Crown Temple, som er fysisk placeret på Chancery Lane bag Fleet Street i London. Inns of Court til Kronetemplet bruger London´s bank- og retssystem[28].

George Monbiot hævdede i *The Guardian*, at selskabets magt "hjælper med at forklare hvorfor successive regeringer undlader at handle imod Storbritannien´s afhængige skatteparadiser" - og påstod, at dens privilegier ikke kunne modstå korrekt "offentlig ransagning”[29].

Bank of England og City of London har i århundreder været centrum for verdens bedrageriske pengesystem. Bankkartellet har opretholdt stram styring af det globale pengesystem gennem:

- The Bank for International Settlements, Basel (BIS, centralbankernes centralbank)
- Intl. Monetary Fund (IMF)
- World Bank (Verdensbanken)
- Centralbanker (Federal Reserve i deres amerikanske koloni)
- Off-shore skattely-havne

De bestemmer værdien af al valuta i verden; det er deres kontrol med pengemængden, som giver dem mulighed for at kontrollere de fleste verdensforhold. De bestemmer/styrer inflation og deflation, råvarepriser og kreditfordeling via kontrol med pengepolitik (rente og valutakurser). De

19 https://en.wikipedia.org/wiki/City_of_London_Corporation
20 René Lavanchy: "Labour runs in City of London poll against 'get-rich' bankers". The Express Tribune *(feb 2009)*.
21 "The Corporation of London, its rights and privileges". Wattpad.com. 6 January 2007. Retrieved 30 October 2011.
22 https://humansarefree.com/2017/04/the-city-of-london-aka-the-crown-is-controlling-the-worlds-money-supply.html
23 https://en.wikipedia.org/wiki/City_of_London_Police
24 https://en.wikipedia.org/wiki/Fleet_Street
25 https://en.wikipedia.org/wiki/Inns_of_Court
26 https://www.un.org/en/sections/what-we-do/uphold-international-law/index.html
27 https://www.ibanet.org/
28 http://1776reloaded.org/joomla30/index.php/unlearn/502-the-british-accredited-registry-or-bar
29 Monbiot, George (31 October 2011)."The medieval, unaccountable Corporation of London is ripe for protest”

kan lave insidertrading med deres netværk og massive aktiebeholdninger, har skattelyfordele samt mulighed for systematisk gældsætning, som har givet forretningspartnere i City of London ultimativ kontrol med størstedelen af verdens værdier.

De har profitmaksimeret ved at finansiere begge sider af enhver større konflikt - og igennem (in)direkte ejerskab og direktorater inden for våbenproduktion og industri, udførelse og iscenesættelse af globale finanskriser, tyveri, slaveri og ekspropriationer, kontrol med fødevareforsyning, medicinalindustri, IT/AI og stort set alle grundlæggende menneskelige nødvendigheder[30]. Dette vil herefter blive dokumenteret.

Der er en lineær forbindelse mellem Rothschilds (læs særligt part 6), Bank of England (fra 1694 - læs kapitel 4) og London´s bankhuse, der i sidste ende forbinder aktiebankerne i Federal Reserve Banks med deres datterselskaber i New York og City of London. Jacob Schiff indvandrede til Amerika i 1865. Han gik sammen med Abraham Kuhn og giftede sig med Solomon Loeb´s datter. Loeb og Kuhn giftede sig med hinandens søstre, og Kuhn Loeb-dynastiet blev fuldbyrdet. Felix Warburg giftede sig med Jacob Schiff´s datter. To Goldman-døtre giftede sig med to sønner af Sachs-familien og skabte Goldman Sachs[31].

De to primære Rothschild-repræsentanter i New York; JP Morgan Co. og Kuhn, Loeb & Co, var de virksomheder, der etablerede Jekyll Island Conference, hvor Federal Reserve Act blev oprettet og rettede den efterfølgende succesrige kampagne for at få planen vedtaget i lov ved kongres (mens folk holdte juleferie), og som købte de kontrollerende mængder af aktier i Federal Reserve Bank af New York i 1914[32] (Læs mere om Federal Reserve Act i part 8).

Disse firmaer havde deres hovedofficerer udnævnt til Federal Reserve bestyrelsen of Governors og Federal Advisory Council i 1914. I 1914 fik et par familier (blod eller forretningsrelaterede), der ejer kontrollerende aktier i eksisterende banker, disse banker til at købe aktiemajoriteter i Federal Reserve´s regionale banker. Undersøgelse af diagrammerne og teksten i "House Bank Committee"s udtalelse fra august 1976 - og den nuværende aktionærliste over de tolv regionale centralbanker - viser samme familiekontrol[33].

3 hovedmodstandere af Federal Reserve Act (Guggenheim, Strauss og Astor) omkom tilfældigvis på Titanic. Stålindustri-mogul og bankier John Pierpont Morgan (læs part 6), ejede skibet via White Star Line subsidiær til Morgan's "International Mercantile Marine Company" og aflyste sin planlagte tilstedeværelse på Titanic kort inden afrejse[34].

PENGESKABELSEN

Mayer Amschel Bauer Rothschild åbnede en pengeudlånsvirksomhed på Judengasse i fristaten Frankfurt am Main, Hellige Romerske Rige i 1750[35]. Han blev opført af den jødiske bankmand Oppenheimer[36] - og fik senere råderet over Kurfyste Vilhelm d.1. af Hessen-Kassel´s[37] enorme

30 https://humansarefree.com/2017/04/the-city-of-london-aka-the-crown-is-controlling-the-worlds-money-supply.html
31 Texe Marrs - Conspiracy of the six-pointed star. p.63
32 http://www.save-a-patriot.org/files/view/whofed.html
33 http://www.save-a-patriot.org/files/view/whofed.html
34 https://en.wikipedia.org/wiki/J._P._Morgan
35 Pohl, Manfred (2005), "Rothschild, Mayer Amschel", *Neue Deutsche Biographie(NDB)* (in German), **22**, Berlin: Duncker & Humblot, pp. 131–133
36 Spingola, Deanna (2011). *The Ruling Elite: A Study in Imperialism, Genocide and Emancipation*. Trafford. pp. 9–10. ISBN 978-1-4269-5462-7.
37 https://da.wikipedia.org/wiki/Vilhelm_1._af_Hessen + https://en.wikipedia.org/wiki/William_I,_Elector_of_Hesse

formue, som senere skulle vise sig at bane vej for hofjøderne Rothschilds finans- og forretningsimperium; den største private formueakkumulering i moderne historie[38]. Læs om Vilhelm´s bror Carl af Hessen´s betydning for Danmark og verden i part 2. I årene fra 1806-1813 boede Wilhelm i eksil hos Carl på Gottorp Slot[39].

Mayer Rothschild havde fem sønner. Den smarteste af hans sønner, Nathan, blev sendt til London for at etablere en bank i 1806. Mayer Rothschild placerede sine fire andre sønner i Frankfurt, Paris, Napoli og Wien, hvilket strategisk skulle vise sig at være givtigt ift kynisk udnyttelse af markederne[40].

I 1814 så Nathan Rothschild sin chance i slaget ved Waterloo (Belgien). Tidligt i kampen syntes Napoleon at vinde, og den første militære rapport til London meddelte denne kendsgerning. Men tidevandet var til fordel for de britiske styrkers øverstkommanderende, Hertugen af Wellington. En kurator af Nathan Rothschild bragte nyhederne til ham i London den 20. juni. Det var 24 timer før Wellington´s kurér ankom til London med nyheden om Wellingtons sejr. Ved at kende denne begivenhed i forkøbet, begyndte Nathan Rothschild at sprede rygtet om, at Storbritannien blev besejret.

Med alle, der troede på, at Wellington blev besejret, begyndte Nathan Rothschild at sælge alle sine krigsobligationer på det engelske aktiemarked. Alle panikkede og begyndte også at sælge, hvilket forårsagede, at værdien faldt til næsten ingenting. I sidste øjeblik begyndte Nathan Rothschild at opkøbe værdipapirerne igen til rock-bottom priser. Dette gav familien Rothschild fuld kontrol over den britiske økonomi - nu verdens centrale finanscenter - og tvang England til at oprette en fornyet Bank of England, med Nathan Rothschild i kontrol[41][42][43]. Fra da af, begyndte alle britiske allierede stater at låne rentebærende penge af Rothschild-dynastiet. Særligt funding til krigsmateriel og gældsættelse af nationer er en yderst lukrativ forretning[44]. Læs mere om den franske revolution i Part 2 og detaljeret om Rothschild-dynastiet i Part 6.

Danmark gik samtidig statsbankerot som følge af Napoleonskrigene i 1813 - og i 1818 oprettedes Nationalbanken, som idag er registreret som en "selvejende" fond. Den står for seddel og møntudstedelse, men resten af pengemængden på ca 96% kreeres af de private banker i form af lån. Danmark´s guld røg officielt efter 2. verdenskrig via Sverige og Norge til USA, og idag ligger det ifølge Nationalbanken i Bank of England. Det skyldes at "man var bange for at guldet skulle falde i nazisternes hænder"[45].

Den danske kronevaluta tilsluttedes Bretton-Woods samarbejdet efter Anden Verdenskrig. Bretton Woods-systemet var et internationalt monetært samarbejde, hvis kerne var fastkurspolitik. Systemet blev udviklet i USA, hvori aftalen om samarbejdet blev indgået mellem 44 repræsentanter fra de allierede under Anden Verdenskrig. Hovedformålet med etableringen af samarbejdet var angiveligt, at undgå en gentagelse af 1930'ernes finansielle krise og

38 *The House of Rothschild: Money's prophets, 1798–1848*, Volume 1, Niall Ferguson, 1999, page 481-85
39 https://da.wikipedia.org/wiki/Vilhelm_1._af_Hessen
40 Backhaus, Fritz (1996). "The Last of the Court Jews – Mayer Amschel Rothschild and His Sons". In Mann, Vivian B.; Cohen, Richard I. (eds.). *From Court Jews to the Rothschilds: Art, Patronage, and Power 1600–1800*. New York: Prestel. pp. 79–95. ISBN 978-3-7913-1624-6. https://en.wikipedia.org/wiki/Rothschild_family
41 *The Ascent of Money: A Financial History of the World*, (London 2008), page 78.
42 Ferguson, Niall. *The World's Banker: The History of the House of Rothschild.* Weidenfeld & Nicolson, 1998, ISBN 0-297-81539-3
43 Frederic Morton – The Rothschilds, portrait of a dynasty, New York 1998
44 https://www.rothschildarchive.org/collections/treasure_of_the_month/march_2018_subscription_ledger_for_the_prussian_government_loan_1818
45 Det danske guld. DR. Hentet 14/4-2015 https://da.wikipedia.org/wiki/Danmarks_Nationalbank#cite_note-1

mellemkrigstidens voldsomt svingende valutakurser ved at sikre en politisk regulering af såvel valutakurser som internationale kapitalbevægelser.

Konkret blev der udarbejdet et system af regler, institutioner og procedurer til at regulere det internationale monetære system. Således etablerede man Den Internationale Valutafond (IMF) og Den Internationale Bank for Genopbygning og Udvikling, der i dag er en del af Verdensbanken og placeret i Washington DC. Systemet forpligtede landene til at føre en pengepolitik (rentejustering), der sikrede en vekslingskurs for landets valuta indenfor en bestemt værdi plus/minus 1 procent i forhold til værdien af guld (som de allierede nu var i besiddelse af)[46].

Efter valuta-aftalen i Bretton Woods var det kun tilladt for nationale centralbanker at udstede deres egen valuta. Kun Deutscher Länder Bank (den senere Deutsche Bundesbank) måtte yde lån i D-mark, og kun den amerikanske centralbank Federal Reserve måtte yde lån i dollars. Men eftersom City of London ikke hørte med til Storbritannien, kunne hverken den britiske centralbank, Bank of England, eller den amerikanske centralbank eller deres finanstilsyn lovmæssigt gribe ind og regulere. På den måde opstod der i strid med internationale valutaaftaler et britisk dollarmarked, kaldet Eurodollar-markedet[47] (ikke at forveksle med den senere Euro-valuta).

I 1956 nationaliserede den egyptiske præsident, Gamel Abdel Nasser, Suez-kanalen. Det var, ifølge Professor og økonom, Dr. Wolfgang Berger, som har været verden rundt som industrimanager og forsker, et alvorligt angreb på Storbritannien´s overherredømme inden for verdenshandelen: Sammen med Israel og Frankrig forsøgte Storbritannien med militærmagt at omgøre dette. Tilbageerobringen af kanalzonen mislykkedes. Pund Sterlings position som ledende valuta var truet. 40 % af verdenshandelen blev dengang afviklet med den britiske valuta. Den britiske regering var bekymret over kapitaludstrømningen til udlandet, der fulgte efter nederlaget. Den ønskede at begrænse bevillingen af udenlandske lån i pund, også for at dirigere penge til den indenlandske økonomi. City’s interesse var ikke den indenlandske økonomi, men at fortsætte sit verdensherredømme med andre midler: man ville fastholde nationerne i gældsbinding - endog selvom det måtte føre til industriens sammenbrud i den industrielle revolutions fødeland. City kunne dog ikke stille noget op imod regeringens forbud imod udlandslån i Pund Sterling. Så nu bevilgede man i stedet udlandslån i dollars.

Berger fortsætter: ”I 1963 ville USA’s præsident John F. Kennedy forhindre dette, men han blev myrdet og kunne ikke forhindre kapitalens masseflugt. Siden da samles flugtkapital fra hele verden i City of London, hvor den legaliseres og spreder sig ud for at erobre verden[48]. Euroen er ved at blive farlig for euro-dollar-markedet; den valuta, som City of London giver ubegrænsede lån i: ca. 40 % af transaktionerne verden over afvikles i dollars og 20 % i euro. Da Irak ville skifte til euro, blev landet bombarderet. Da Libyen ville skifte til euro, blev det ligeledes bombet. Storbritannien var hver gang med i forreste linje”.

”I Grækenland gik det uden bomber, idet metoderne er blevet mere raffinerede. Grækernes offentlige gæld er 30.000 dollars per person. Amerikanernes er 200.000 dollars per person. Men den samlede gæld per person i Storbritannien er den højeste i verden. Der er meget nære forbindelser mellem City of London og Wall Street. Også Wall Street lever af dollarens førerskab i verden. Den amerikanske stat er nu så dybt forgældet hos sin ”Fed”, at den er handlingslammet -

46 https://da.wikipedia.org/wiki/Bretton_Woods-systemet + https://en.wikipedia.org/wiki/Bretton_Woods_system
47 https://www.investopedia.com/terms/e/eurodollar.asp
48 www.archive.org. Gary Burn: „The Re-Emergence of Global Finance“, London Palgrave, 2006, side 160.

med mindre "Fed" fortsætter med at producere de penge, som staten har brug for. Det gør den altid på det tidspunkt, hvor staten opfylder betingelserne", pointerer Wolfgang Berger[49].

Bretton Woods-systemet kom under pres i slutningen af 1960'erne og kollapsede definitivt i 1971, da USA under Nixon suspenderede den faste vekslingskurs mellem dollaren og guldet. Dette medførte stress på de finansielle markeder og skabte en unik situation - at dollaren blev reservevaluta for de lande, der havde underskrevet aftalen[50]. USA overgik til Petrodollarstandarden istedet for, og via samarbejde med despotiske ørkenstater, har de siden da ladet seddelpressen køre og hævet gældsloftet i det uendelige, ved at påtvinge alverdens lande, at handle olie i dollars[51]. Lande, som har modsat sig olie for dollars, er blevet sanktioneret via katastrofale handelsembargoer og militære angreb[52].

Pengemængden i verden består, ifølge IMF 2020, for ca 60% af (petro- og krigsindustribaserede) dollars. Verdens samlede gæld er steget kraftigt de seneste år, og er i januar 2020 oppe på 257 billioner (Trillions) $, hvilket er en stigning på ca 50% fra 2018[53]. Det svarer til ca. 300 % af verdens samlede bruttonationalprodukt (BNP) - og eksploderer nu igen under krisen[54].

EF blev sideløbende oprettet som en såkaldt frihandelsaftale med globalistisk intention for overnational kontrol med nationerne - og EU blev lanceret som en monetær union med Den Europæiske Centralbank (ECB), som dens fællesbank. Dette var udgangspunkt for, at vi i start 80 ´erne valgte, at afgive vores pengepolitiske (rentesættelses) suverænitet og overgå til et låst fastkursbånd til euroen. Siden da har vi ikke selvstændigt kunnet regulere vores kronekurs - og ECB kan derfor udhule vores købekraft og opsparing, ved at pumpe 1000´vis af milliarder af nye euro ud i markedet via kvantitative lempelser (QE), ligesom USA har gjort adskillige gange siden Bretton Woods-kollapset[55].

Dette forøger pengemægden via nye lån, og giver kartellets private banker penge at investere med på finansmarkederne[56]. De bestemmer altså hvilke banker og virksomheder, som får kredit og udlodder afkast til sig selv (også i skattely) med statens hjælp, da de private banker står for 96% af pengeskabelsen i form af udlån af digitale penge efter brøkreserveprincippet, hvor banken reserverer sikre likvider (typisk elektroniske kontanter og statsobligationer) svarende til en lille brøkdel af det samlede beløb for indlånene (*I Danmark pt ingen reservekrav*[57]). *Det kan derfor ske, at tilliden til en bank pludselig svigter, og indskyderne derfor løber storm mod banken for at trække deres penge ud. Dermed går banken ned, da den ikke med øjeblikkeligt varsel kan omsætte sine langfristede aktiver til likvider. I nogle situationer kan det betyde, at selv fornuftigt drevne solvente banker kan gå fallit på grund af likviditetsmangel*[58].

Denne form for risiko kan større banker dog tillade sig at løbe eftersom bankernes store gearingspekulationer og derivathandler bakkes op med billioner af skattekroner i redningspakker og statslån (bailouts), når boblen til sidst brister pga en lavine af betalingsstandsning, som ved

49 http://www.free21.org/city-of-london – verdens mægtigste stat (imperiet forlænges af et kup)
50 https://da.wikipedia.org/wiki/Bretton_Woods-systemet "Jamaica Agreement".
51 https://en.wikipedia.org/wiki/Petrodollar_recycling Clark, William R. (2005). *Petrodollar Warfare*. Canada: New Society Publishers. p. 20. ISBN 978-0-86571-514-1.
52 Iraq returns to international oil market" by Carola Hoyos and Kevin Morrison, *Financial Times*, June 5, 2003
53 https://finans.dk/okonomi/ECE11874085/verden-drukner-i-gaeld/?ctxref=ext
54 https://www.usdebtclock.org/
55 "Q&A: Quantitative easing". *BBC*. 2009-03-09.
56 Richard Werner Quantitative Easing and the Quantity Theory of Credit
57 ECB: How to calculate the minimum reserve requirements www..da.wikipedia.org/wiki/Brøkreservesystem
58 Sørensen, P. B (2011): Finanskrisen og den økonomiske videnskab. Indlæg præsenteret i Videnskabernes Selskab den 28. april 2011. S. 9.

finanskrisen i 2008[59], hvor Goldman Sachs[60] og AIG forsikring[61] samt de andre store bankinstitutioner profiterede, mens folk måtte gå fra hus og hjem. Store "casinobanker" er tydeligvis too big to fail/jail imens de konkursramte fallitbo, som ikke hjælpes, overtages af de store som reddes af staten[62], eller af de som frasælger i tide, og opkøber på bunden, som fx Rothschild gjorde i Napoleon-eksemplet.

Pengemængden vokser, og skal betales tilbage plus renter, som ikke findes. Det giver private banker (konstant) og regeringer (kortsigtet vækst-stimulus) incitament til i fællesskab at forøge pengemængden hele tiden mens det er privat-bankernes primær tradere, aktionærer og spekulanter, som ender med at høste udbyttet af det, som mængden stiger med. Renterne bliver højere og lån bliver dyrere jo mindre kreditværdig debitor er - og derfor er resultatet en uendelig konkurrenceforvridende cyklus i primær tradernes (bankernes) favør. Ydermere tjener bankmastodonterne og dens advokater styrtende med overpriser og kæmpe gebyrer på låneomlægninger, administration, realkreditbidrag, forsikringer/hedgingmanøvrer, porteføljepleje mm i alle afdelinger af dens A/S Bank supermarked, fordi markedet er oligopolistisk kartel-ejet, hvilket er konklusionen på undertegnedes specialeafhandling på finansøkonomstudiet.

Rentes renter er særligt problematisk fordi: 1) Renten betales ikke blot ved lånets optagelse, men årligt derefter på restbeløbet, selv om banken praktisk ingen service yder hvert af de følgende år (2) banken ingen afsavn lider ved at have lånt beløbet ud (da det jo ikke er reelt udlånt, men skabt ved tastetryk med et nyt aktiv og passiv tilført balancen) og 3) kun løber en minimal risiko, idet boligen (eller andet aktiv) jo er stillet som sikkerhed og kan realiseres ved tvangsauktion. *Ingen andre private virksomheder i samfundet nyder en sådan eksponentielt stigende, arbejdsfri gevinst*[63].

Når penge skabes i form af et banklån, som forklaret ovenfor, er det kun hovedstolen der skabes. De penge der skal bruges til at betale renter og renters rente er ikke blevet skabt. Der bliver med andre ord skabt mere gæld end penge. I dag er den samlede mængde af gæld i verden ca tre gange så stor som den samlede pengemængde. Derfor er det i praksis umuligt at betale al gæld tilbage. *Den matematiske konsekvens er, at der vil være skyldnere, som ikke kan betale deres gæld, selv om de ikke har gjort noget forkert*[64]*. Historisk set har ubetalt gæld i mange tilfælde ført til slaveri. I dag er slaveriet formelt afskaffet, men konsekvensen for insolvente skyldnere er enten at de må arbejde hårdt hele livet for at betale af på gælden, eller gå fallit og miste alt hvad de ejer*[65].

Det er ikke kun enkeltpersoner og virksomheder der kan gå fallit, men også lande. De fleste lande i Europa har oplevet statsbankerot, og nogle lande har oplevet det mange gange. Der kan være mange årsager til, at en stat kommer i ubetalelig gæld, men en af årsagerne kan være at en stor del af de gældspenge der cirkulerer i landet er skabt af udenlandske banker, som det fx er tilfældet i dag med Grækenland[66]. Den høje gæld i Sydeuropa udløste i 2011 en større gældskrise, der bundede i en bekymring for landenes evne til at tilbagebetale lånene. Den stigende bekymring sendte på kort tid renten på sydeuropæiske statsobligationer i vejret - og da Grækenland pga

59 Williams, Mark (April 12, 2010). *Uncontrolled Risk*. McGraw-Hill Education. ISBN 978-0-07-163829-6.
60 As Goldman and Morgan Shift, a Wall St. Era Ends". *The New York Times*. September 21, 2008.
61 "The Federal Reserve's Crisis Response". *American Action Network*. September 12, 2013.
62 Twin, Alexandra (March 10, 2009). "Stocks: Biggest gains of '09". *CNN*. Cowan, Cornwell (February 15, 2009). *"Congress sends $787 billion* stimulus to Obama - Reuters
63 Jackson & Dyson, 2012
64 Di Muzio og Robbins, 2017, s. 19.
65 Graeber, 2014 https://da.wikipedia.org/wiki/Pengeskabelse#cite_note-52
66 Maier, 2014, s. 111.

eurobåndet nu ikke kunne devaluere sin valuta og betale renter og afdrag på eskalerende gæld, brød krisen ud med frasalg, arbejdsløshed og offentlige nedskæringer til følge. Løsningen fra Troikaens (IMF, ECB og den ikke folkevalgte EU-Kommission) side, var aldrig at afskrive gælden eller lade landet forlade EU eller euro, som befolkningen ønskede.

Bankernes pengeskabelse gennem udlåning kaldes procyklisk eller konjunkturmedløbende: den fremmer gode tider og forværrer dårlige. *Pengeskabelsen er ude af kontrol i betydningen: Det er ganske op til hver enkelt bank at afgøre, via dens kreditvurdering af lånansøgere, hvor mange penge den vil skabe gennem långivning. I gode tider øger bankerne generelt udlåningen, hvorved de bidrager til at bobler pustes op, evt. til de sprænges*[67]. Efter crashet er bankerne forsigtige med at yde den kredit små og mellemstore virksomheder har brug for - til at ansætte folk og dermed øge købekraften - samtidig med at husholdningerne spænder livremmen ind og betaler af på deres lån. Begge dele formindsker pengemængden og forværrer krisen yderligere[68].

QE (kvantitative lempelser) går til opkøb af eksisterende ressourcer, overtagelse af fast ejendom og aktier, og derved stiger priser og afkast på trods af kriser. *De grundlæggende principper for en pengepolitik i et samfund med private, kreditskabende banker er ikke vanskelige: Ønsker man at minimere inflation og maksimere realøkonomisk vækst, bør kredit skabes og fordeles primært til produktive formål. Kredit til forbrug og spekulation vil resultere i inflation i forbrugerpriser eller i aktier og fast ejendom*[69], hvilket ikke gavner realøkonomien.

En fremskrivning af statens forventede indtægter og udgifter på Nationalbanken´s hjemmeside viser, at Danmark pga "Krone-virus" i perioden fra begyndelsen af april til slutningen af juli 2020, skal finde finansiering for godt 250 mia. kr. Finansieringsbehovet er steget med godt 200 mia. kr. mere end de årlige statsobligationsudstedelser; der skal derfor lånes nye digitale penge, fordi der ikke må stå minus på kontoen, som pr. April 2020 er på ca 120 mia. Denne gæld skabes i form af nye digitale rentebehæftede penge, som tilføjes statsgælden.

"Det er kun banker, som har indgået primary dealer-aftale med staten, som kan være direkte modpart i udstedelser og opkøb. Statsgældsforvaltningen har primary dealer-aftaler (med de største danske og City of London baserede banker red) i henholdsvis statsobligationer og skatkammerbeviser. Primary dealernes centrale forpligtelser er at sørge for løbende prisstillelse (market making)"[70]. Dette koster skatteyderne finansieringsomkostninger og det forøger rentens pris (kreditusikkerhed) proportionelt med gældsoptagelsen.

"Princippet om, at centralbanker skal være uafhængige, er også traktatfæstet i EU-traktaten (artikel 130). Heri står, at hverken Den Europæiske Centralbank (ECB) eller de nationale centralbanker må søge eller modtage instrukser fra fællesskabsinstitutioner, medlemsstaternes regeringer eller nogen anden side"[71]. Regeringen og Nationalbanken er hermed de jure (pr. lov) underlagt fremmede instrukser.

Danmark låner også penge til Den Internationale Valutafond (IMF pt 90 mia kr. eksklusive Special drawing rights lån – læs part 4), som tjener på rentemarginalen, stiller krav til reformer overfor

---

67 Kindleberger & Aliber, 2011, s. 84-106
68 https://da.wikipedia.org/wiki/Pengeskabelse
69 Werner, 2005, s. 339
70 http://www.nationalbanken.dk/en/governmentdebt
71 http://www.nationalbanken.dk/da/om_nationalbanken/formaal/Sider/default.aspx

lande med økonomiske problemer og, som ikke mindst, er først i køen af kreditorer[72].

"Omtrent en gang om året kommer et team af IMF's økonomer til Danmark for at analysere dansk økonomi. Et halvt år i forvejen kommer IMF på et forberedende besøg, det såkaldte interim-besøg. Det er en del af IMF's overvågning af medlemslandenes økonomiske og finansielle udvikling. Under besøget holder IMF bl.a. møder med relevante ministerier, rådgivende organer, interesseorganisationer og den private sektor. IMF's analyse indeholder fx anbefalinger til reformer af landets økonomi og sammenfattes i en såkaldt artikel IV-rapport, der er OBLIGATORISK ifølge IMF's vedtægter (Articles of Agreement)"[73].

IMF og Verdensbanken, som er agenturer for FN, *gældsætter lande uden pengemængde til renter, som ofte ikke kan betales, tvinger landene til sociale nedskæringer og privatiseringer til fremmede investorer*[74] efter "Washington Consensus[75]"-modellens neoliberalisme[76]. Stephen J. Kuntz hævder i sin undersøgelse af sundhedsvæsenet i Jugoslavien før og efter krigen i 90´erne, at det økonomiske pres med højtforrentede lån, som regeringen tog under stor intern og ekstern pres for "liberalisering", hjalp med til at skabe stor utilfredshed inden for de etniske grupper i hele Jugoslavien. Kroatien og Slovenien, som de mest velhavende blandt de konstituerende republikker, mente, at uafhængighedsønsket voksede som funktion af stramninger fra spareforanstaltninger, der blev truffet af regeringen, for at hjælpe med at kontrollere den nationale solvens[77].

Global Financial Integrity vurderede i 2011 overfor FN, at udviklingslandene årligt går glip af ca. 100 milliarder dollars til offshore-verdenen. Det antages, at der for hver dollar udenlandsk udviklingsbistand, tilflyder ti dollars til offshore-finanscentrene[78].

Det første skridt på vej til denne udplyndring er: City of London´s banker udlåner penge til udviklingslandene i en størrelsesorden, som de slet ikke kan optage med en svagt udviklet infrastruktur. Næste skridt: City´s eksperter viser disse landes ledere, hvordan de kan overføre formuerne til deres private skattely-konti. Tredje skridt: City foranlediger Den Internationale Valutafond til at tvinge staterne til at betale ydelserne på lånene[79].

KRONE-AGENTURER

James S. Henry, tidligere cheføkonom ved McKinsey & Company, anslår at velhavende individer har ca. 35 billioner dollars i privat økonomisk rigdom gemt væk i offshore (skattely) havne med $ 6.1 billioner i britisk-afhængige stater. Som et resultat af dette offshore regnskab er det anslået, at 60% af verdenshandlen nu består af interne transaktioner inden for multinationale virksomheder. Alt i alt er det vurderet af Henry, at disse multinationale selskaber undgår at betale omkring 240 milliarder $ om året i skat[80].

72 http://www.nationalbanken.dk/da/om_nationalbanken/internationalt_samarbejde/Sider/IMF.aspx
73 http://www.nationalbanken.dk/da/om_nationalbanken/internationalt_samarbejde/Sider/IMF's-analyser-af-dansk-oekonomi.aspx
74 "Knockin' On Africa's Door: How the West Failed Africa and China's Quest to Become Africa's Biggest Trading Partner".
75 "Washington Consensus". Center for International Development | Harvard Kennedy School of Government. April 2003.
76 Williamson, John: "What Washington Means by Policy Reform", https://en.wikipedia.org/wiki/Washington_Consensus#cite_note-piie.com-1
77 Kunitz, S. J. (2004). "The Making and Breaking of Yugoslavia and Its Impact on Health". American Journal of Public Health. 94
78 www.book2look.com. Nicholas Shaxson: „Schatzinseln", 2011, side 200. <https://www.book2look.com/vBook.aspx?id=978-3-85869-460-7>
79 www.basicbooks.com. Jim Henry: „The Blood Bankers", New York 2003. <https://www.basicbooks.com/titles/james-s-henry/the-blood-bankers/9781560257158/>
80 https://aim4truth.org/2018/04/17/exposed-all-the-queens-agents-and-corporations-that-control-the-world/

En virksomhed optager fx et offshore-lån, og omkostningerne dertil nedsætter de indenlandske skatter. På den måde kan kapitalfonde overtage virksomheder for lånte penge, påføre de overtagne ofre gælden og indkassere overskuddet offshore og anonymt. I fagsproget et ”leveraged buyout” (En virksomhedsovertagelse med fremmed kapital som løftestang). Næsten 90 % af alle internationale lån gives af offshore-banker[81].

City of London er kapitalhvidvaskningscentral nr 1 i verden, med britiske firmaer, der hjælper korrupte embedsmænd og kriminelle fra hele verden med at skjule billioner af amerikanske dollars[82]. *Britisk-baserede banker har hjulpet med at skjule mere end 6 trillion dollars i falske betalinger og kriminelle provenu siden 2000 (april 2018-tal).*

Caymanøerne drager fordel af den supplerende støtte for at være et område under Det Forenede Kongerige (UK). Cayman tilbyder en række skattefrie incitamenter og yder sparsom finansiel regulering og tilsyn. I dag er landet verdens femte største finansielle servicecenter, som vært for over 10.000 fonde, over 200 banker og over 90.000 virksomheder. Det er verdens førende indenfor hedgefonde og "tvungne" sygesikringsselskaber.

Bermuda er et andet stykke britisk territorium, der længe har været kendt som et skatteparadis. Bermuda´s skattesystem beskatter medarbejdernes lønninger, men ikke virksomhedernes indtjening eller investeringsindtægter. Dennes største fralands-transaktionskunde er USA.

Guernsey tilhører den britiske krone, men laver sine egne love om forhold som beskatning. Øens 65.000 mennesker har gjort et stort skub i retning af at være en offshore finansdestination, og hovedgaden er foret med private banker, advokatfirmaer og regnskabsfirmaer.

Jersey er en anden lille Crown afhængighed i den engelske kanal. Jersey udskriver sine egne pengesedler, og laver egne skattelove. Halvdelen af Jersey´s skatteunddragelsesregler kommer fra Storbritannien[83]. Herudover er Schweiz det helt store skattelyland (læs part 4), ligesom fx Irland og Hong Kong/Singapore er det, for selskaber især.

Ved brug af det første store selskab i England, den britiske "østindiske virksomhed[84]"s model, begyndte krigsherre-bankfolket at starte krige med profit for øje. Slaveri og plyndring af miner, guld, diamanter, mineraler og jord er altsammen dagsorden for en imperialist. England´s imperialisme har arbejdet dette ind i økonomi og bankpraksis over hele verden, og dronningens Crown agenter og agenturer har kontrolleret globale ressourcer i århundreder. Et godt eksempel er NSBC Bank, som er kendt for omfattende hvidvasknings-skandaler overalt i verden. Globale forsøg på at straffe gigant-investeringsbanken kunne, ifølge en dokumentar, ikke lade sig gøre med andet end symbolske bøder, da diverse nationers myndigheder ikke havde juridisk kompetence til at dømme den[85].

Et "Crown Agency/Krone-agentur" var et administrativt organ i det britiske imperium, der adskilte sig fra den offentlige forvaltning af den nationale enhed, hvori det opererede. Disse entrepriser var administreret af Crown Agents Ministry for Overseas Development i London indtil 1997[86]. Dette

81 Wolfgang Berger www.free21.org : ”City of London – Verdens Mægtigste Stat”.
82 https://www.youtube.com/watch?v=OU0HjxfbrDw&feature=youtu.be&fbclid=IwAR2GCPW5GL59zSehWMSlyuECVLB3tUKlpVZw2TmNIYQC8JIKa8e5NDBWYt4
83 https://aim4truth.org/2018/04/17/exposed-all-the-queens-agents-and-corporations-that-control-the-world/
84 https://en.wikipedia.org/wiki/East_India_Company
85 https://nyheder.tv2.dk/2015-02-09-hsbc-portraet-af-en-kontroversiel-bank
86 *"Crown Agents – Our History"*. Retrieved 17 December 2016.

kontor blev i slutningen af 1800-tallet den eneste officielle britiske handels- og finansieringsagent for alle britiske protektorater og kronekolonier. Colonial Office håndhævede en politik med udelukkende brug af kronebureauer til alle køb af varer til regeringsbrug og skabte et virtuelt monopol over statens detailforsyning inden for det britiske imperiums kolonier. Efter det britiske imperies territoriale peak omkring 1921[87], blev disse krone-agenturers mandat reduceret til kun at omfatte "afhængige" kolonier (størstedelen af britisk Afrika, Indien og Vestindien), men briterne fik alligevel monopolrettigheder over finansiering og levering af ikke-lokale fremstillinger til enhver offentlig brug.

I 1997 blev Crown Agenturerne privatiseret[88]. Selvom disse organisationer blev "privatiseret" på papir, skiftede magten generelt ikke. Oprettet som et privat aktieselskab har Crown Agents Ltd kun en aktionær: Crown Agents Foundation[89]. Crown Agents opererer på tværs af alle sektorer og samarbejder med kunder i mere end 100 lande, større multilaterale agenturer, såsom Verdensbanken[90], Europa-Kommissionen, De Forenede Nationer´s agenturer og bilaterale donorer som DFID, KfW, SIDA, CIDA og de danske, japanske og amerikanske regeringer[91]. Medlemmer af fonden er organisationer med en stor interesse i international udvikling og inkluderer virksomheder, ikke-statslige organisationer og internationale organer såsom; British Expertise, The Aga Khan Foundation, The Chartered Institute of Building, The Chartered Institute of Purchasing & Supply, Christian Aid, Charities Aid Foundation, African Medical and Research Foundation, British Council, CARE (relief agency), Commonwealth Business Council, Concern Worldwide, CIBC First Caribbean International Bank, Practical Action, International Business Leaders Forum, International Chamber of Commerce, Transparency International and The Royal Commonwealth Society, The British Department for International Development[92].

Man skal bemærke sig, at det britiske kongerige befolker disse virksomheder og organisationers hierarkiske bestyrelsesform[93] med folk, som ligesom statsansatte, sværger en troskabsed til dronningens Commonwealth først, dernæst selskabet/embedsposter.

Crown Estate er en samling af lande og besiddelser i territorierne i England, Wales og Nordirland i Det Forenede Kongerige, der hører til den britiske monark som et selskab, hvilket gør det til "Kronen´s offentlige ejendom", som hverken er statsejendom eller del af af monarkens private ejendom[94]. Kronen er ikke direkte involveret i forvaltningen eller administrationen af boet, og udøver kun meget begrænset kontrol med dets anliggender[95]. Istedet overvåges boets omfattende portefølje af et semi-uafhængigt indbygget offentligt organ ledet af Crown Estate Commissioners, der udøver "ejerskabets beføjelser" af boet, skønt de ikke er "ejere i deres egen ret"[96]. Altså royal ejendomsadministration. *Indtægterne fra disse arvelige ejendele er placeret af monarken til rådighed for Hendes Majestæts regering*[97].

Den amerikanske virksomhedsmekanisme for den fortsatte berigelse af City of London

87 Rein Taagepera (September 1997). "Expansion and Contraction Patterns of Large Polities: Context for Russia". *International Studies Quarterly*. **41** (3): 475–504

88 "Crown Agents – Our History". Retrieved 17 December 2016. https://en.wikipedia.org/wiki/Crown_Agents

89 Group structure shown at Duedil

90 Crown Agents Newsletter Managing Debt (World Bank website)

91 https://en.wikipedia.org/wiki/Crown_Agents#International_development_work

92 "Who we work with". *www.crownagents.com*.

93 Willetts, Peter. "What is a Non-Governmental Organization?". *UNESCO Encyclopaedia of Life Support Systems*. City University London.

94 https://en.wikipedia.org/wiki/Crown_Estate

95 *"Crown Estate Act, 1961"* (PDF). Her Majesty's Stationery Office and Queen's Printer of Acts of Parliament. 1961. pp. 5–7.

96 The House of Commons Treasury Committee (2010). *The management of the Crown Estate* (PDF). London: House of Commons. pp. 5–8.

97 "The management of the Crown Estate". Parliament of the United Kingdom. Retrieved 17 May 2018.

Corporation, er den samme som anvendtes til udsalg af den amerikanske republik: corporate lobbyister, der kontrollerer kongressen, corporate pay-to-play gennem den udøvende afdeling (Department of State) og Senior Executive Service (SES) for at opretholde den bureaukratiske status quo, der sælger ud til privat global korporatisme ved hver tur med "ingen bud" kontrakter og cronyism (kammeratkapitalisme), for at holde kontrakterne og kontrollen med værdikæden hos The Crown[98]. *"Senior Executive Service" er statsrådgivere og overvåger næsten al regeringsrelateret arbejde i de føderale agenturer*[99]. Deres arbejde skjules i almindelig synsvinkel, men opererer overens med "Serco"-selskabets imperialistiske hensigter.

Serco kaldes "det største selskab, som ingen nogensinde har hørt om". Serco er verdensomspændende indenfor patenter, data-, fly-trafikmanagement, vagtværn, call-centerdrift, fængselsdrift, overvågning, cyber-interface, administration af visa og immigration, lagerstyring, parkerings-veje-tunnel-broer-traffik-transit-management, fragt, transport, metro (i DK fx) etc[100].

Serco Group PLC[101] kontrollerer ekstremt mange strategiske ressourcer og systemer i USA[102]. Dette kontrolsystem, kaldet Serco, er i det væsentlige en Kroneagent; en britisk public service formidler børshandlet på London Stock Exchange[103]. For intelligens-samfundet og militæret leverer Serco planlægning, træning, programsupport og projektudførelser i USA[104].

Serco blev grundlagt i 1929 som RCA Services Limited, en afdeling i Det Forenede Kongerige af Radio Corporation of America (RCA)[105]. Efter overtagelsen af RCA af General Electric i slutningen af 1985 blev RCA Services Limited købt ud af dens lokale ledelse og skiftede navn til Serco i 1987. Serco etablerede sit nordamerikanske fodfæste i 1988, da det blev inkorporeret, og erhvervede virksomheder, der delte en lignende vision. I 2005 erhvervede Serco Resource Consultants Inc. (RCI), der udvidede sine kapaciteter inden for IT-tjenester, systemteknik, strategisk rådgivning og HR-fokuseret forretningsprocessestyring. I 2008 erhvervede Serco SI International[106], hvilket yderligere udvidede sine kapaciteter inden for IT og professionelle tjenester i Nordamerika og fik nye føderale regerings- og DoD (Department of Defence)-forhold.

- Serco administrerer alle patenter til U. S. patent- og varemærkekontor[107]. Briterne har altså mulighed for at stjæle amerikanske immaterielle rettigheder og innovation fordi de kontrollerer processen fra start til slut[108].
- Serco kontrollerer, ifølge sin hjemmeside om Nordamerika, de mest følsomme datastyringssystemer i alle grene af den militære, føderale regering og i statslige samt lokale kommuner: ”Fra kommando- og kontrolcentre til sensorer og antenner supporterer Serco den kritiske kommunikationsinfrastruktur, der understøtter forsvar, hjemlandssikkerhed og efterretningsevne. Vi leverer designteknik, installation, test, drift og vedligeholdelsestjenester til nye opgraderede systemer og udstyr i en række missionskritiske miljøer for US Air Force, US Army, US Navy, DHS og andre føderale agenturer”.

---

98 https://aim4truth.org/2018/04/11/tentacles-of-serco-strangle-america/ https://www.serco.com/about/business-relationships
99 https://www.opm.gov/policy-data-oversight/senior-executive-service/
100 https://www.serco.com/
101 https://en.wikipedia.org/wiki/Serco
102 https://www.serco.com/na/contracts
103 *"Where We Operate"*. Archived from the original on 14 March 2013 "History". Serco. 14 May 2010.
104 https://www.serco.com/na/sector-expertise/defense
105 "History". Serco. 14 May 2010
106 Hubler, David (30 December 2008). "Serco wraps up SI International buy". Washingtontechnology.com.
107 https://www.serco.com/na/media-and-news/2018/serco-processes-4-millionth-patent-application-for-us-patent-and-trademark-office
108 US Department of Commerce Privacy Impact Assessment called the Serco Patent Processing System (Unique Project Identifier: [1858] PTOC-016-00)

- Serco kontrollerer militær planlægning, analyse og rekruttering, lufttrafikstyring, luftfartsselskabers sikkerhed, lufthavnsstyring, flåde, logistik, AI og alle aspekter af billetter, visadatastyring og tidsplanstyring[109].

Serco´s effektivitetsvurdering i England, Canada og Australien er under 65%, og der er anlagt mange retssager mod virksomheden for alvorlig svig og misforvaltning. U.S. føderale poster, personlig medicinalhistorik, patenter og visa opbevares af et selskab, der er subjekter af den britiske monark. Dets "soldater på jorden" er ansatte i SES. Disse SES-medarbejdere garanterer, at Serco får kontrakterne. SES-medarbejdere, der har ansvaret for at vælge kontrakter til dette lukrative datastyringssystem, kunne fx ikke finde nogen amerikansk baserede virksomheder til at udføre arbejdet med datastyring af Obamacare[110].

Gigantiske multinationale virksomheder og British Crown-interessenter ripper ressourcer fra hele verden eksempelvis British Petroleum, Shell, British American Tobacco, SABMiller nu AB InBev (bryggerier), Urenco (uranium), Glencore (metal og mineraler) Rio Tinto (kulminer) og ICAP (børsmægler) nu CME Group, som er blevet beskrevet af Rothschild´s *The Economist* som "Den største økonomiske udveksling, du aldrig har hørt om"[111]. I 2019 blev CME Group[112] udnævnt til verdens hurtigst voksende og mest værdifulde børs for sjette år i træk. Det er verdens største finansielle derivatbørs[113], og handler i aktivklasser, der inkluderer landbrugsprodukter, valutaer, energi, renter, metaller og aktieindeks.

Følgende beskrivelser er taget fra Crown Agents USA Inc´s hjemmeside: *Den 1. april 1833 udnævnte den britiske regering de første fællesagent-generaler for kronekolonier, George Baillie og Edward Barnard. Skønt de blev udnævnt af den britiske statskasse, var Joint Agent Generals kun ansvarlige over for guvernørerne i de 13 kronekolonier, som de tjente. De administrerede tilskud, rejste kapital, rekrutterede personale og sendte forsyninger til deres klienter. Siden UK´s integration i USA har The Crown leveret teknisk assistance og support til amerikanske regeringsagenturer, herunder De Forenede Staters Agentur for International Udvikling (USAID), Millennium Challenge Corporation (MCC), Department of State (DOS), Department of Defense (DOD) og Det Forenede Kongeriges handels- og udviklingsagentur (USTDA)[114].*

"Vi er et aktieselskab, der ejes af en non-profit-fond. Crown Agents Foundation er vores eneste aktionær og fører tilsyn med vores etos og aktiviteter. Crown Agents Board er ansvarlig for virksomhedens styring. Vi blev grundlagt i 1833 og fungerede som et britisk lovpligtigt selskab i mange år, inden vi blev privatiseret i 1997".

Som implementeringspartner for USAID leverer Crown Agents USA Inc ekspertise inden for indkøb, offentlig økonomisk styring, logistik, styrkelse af sundhedssystemer, udvikling af den private sektor, overvågning, evaluering og landbrug. Her er en liste over kontrakter, som Crown Agents USA Inc. har med USA:

På verdensplan: Public Financial Management IDIQ, 2012-2017 ($ 700 millioner), rummer fx tre Crown Agents USA Inc-kontrakter med USAID, der er tilknyttet denne enkelte USAID Offentlig

109 https://www.serco.com/na/sector-expertise/defense/logistics
110 https://aim4truth.org/2018/04/11/tentacles-of-serco-strangle-america/
111 *"CME Group: The futures of capitalism"*. *The Economist*. May 11, 2013.
112 https://en.wikipedia.org/wiki/CME_Group
113"How Exxon, Chevron's suffering stock affects your 401(k)". *Yahoo Finance*. Fox Business.
114 https://www.crownagents.com/ca-usa/who-we-are/contract-mechanisms/

finansiel styringskontrakt med "ubegrænset levering, ubegrænset Mængde" (Læs: en blank check).
- Crown Agents USA Inc. Washington DC Federal Sælger Kontraktsprofil 182 mio $[115].
- AIDOAAI1200038 $ 23,7 mio.[116]
- AIDOAAI1200038-AID391TO1500001 $ 6,6 mio.[117]
- AIDOAAI1200038-AIDOAATO1400007 $ 19 mio.[118]

På verdensplan: Supply Chain (værdikæde) Management System 2005-2015[119]
På verdensplan: Farmer to Farmer Special Program Support 2008-2014
På verdensplan: USAID - Levering I & II-projekt, 2006-2015
På verdensplan: Evaluering af landbrugsvirksomhed og landbrugsværdikædeudvikling 2010-2014
På verdensplan: Landbrugsviden og programstøttearbejde, 2010-2015
På verdensplan: Klimaøkonomisk analyse for udvikling, investering og modstandsdygtighed 2014
På verdensplan: Forretningsvækstinitiativ, 2006-2011
På verdensplan: Evalueringstjenester IQC, 2010-2015, underleverandør til AMEX International
På verdensplan: Makroøkonomiske fundamenter for vækst IQC, 2011-2016
På verdensplan: Politik, planlægning og læring, evaluering og forskning 2015-2020,
På verdensplan: Rule of Law IQC, 2013-2015, underleverandør til Democracy International
På verdensplan: Landbrugsindkomst og bæredygtigt miljø 2004-2015
- Oveni kommer alle de enkelte landes USAID-kontrakter, Department of State (DoS) kontrakter, Department of Defense (DoD) & United States Trade and Development Agency (USTDA) contracts.

Det Forenede Kongerige har også mange private efterretningsbureauer, der er viet til indsamling, analyse og udnyttelse af information for at opnå en fortjeneste. Christopher Steele, forfatteren af Carter Page Dossier var en tidligere britisk spion, der viser dig den uetiske karakter af "britisk spionage". Sixty3, Orbis Business International, Cambridge Analytica og mange andre britiske private efterretningsbureauer sælger propaganda som efterretning. Ofte har disse selskaber private kontrakter med amerikansk militær og regering og opretholder top hemmelige sikkerhedsafklaringer med USA.

Omtrent 56 milliarder dollars eller 70% af det amerikanske nationale efterretningsbudget i USA på 80 milliarder dollars var i 2016 øremærket til den private sektor. Funktioner, der tidligere var udført af Central Intelligence Agency (CIA), National Security Agency (NSA) og andre efterretningsbureauer, er nu outsourcet til private, britiske efterretningsfirmaer[120]. Nogle fremtrædende britiske efterretningsbureauer, der opretholder militære regeringsaftaler med Amerika, er: AEGIS (UK-baserede[121]), Black Cube (Israel og England-baseret[122]), Control Risks Group (UK-baseret[123]), Hakluyt & Company (UK-baseret[124]), Oxford Analytica (UK-baseret[125]), Serco Group PLC (UK-baseret).

Den juridiske kategori af kroneagenturer eksisterer stadig i nogle nationer i det tidligere britiske imperium. Canada og New Zealand opretholder stadig kategorien af regeringsstyrede eller ejede

115 https://www.fbcoverup.com/docs/library/2018-04-17-Crown-Agents-USA-Inc-Washington-DC-Federal-Vendor-Contracting-Profile-accessed-Apr-17-2018.pdf
116 https://www.fbcoverup.com/docs/library/2012-09-30-Crown-Agents-USA-Inc-Contract-No-AIDOAAI1200038-via-GovTribe-USAID-awarded-Sep-30-2012.pdf
117 https://www.fbcoverup.com/docs/library/2014-12-24-Crown-Agents-USA-Inc-Contract-No-AIDOAAI1200038-AID391TO1500001-via-GovTribe-USAID-awarded-Dec-12-2014.pdf
118 https://www.fbcoverup.com/docs/library/2012-05-19-Crown-Agents-USA-Inc-Contract-No-AIDOAAI1200038-AIDOAATO1400007-via-GovTribe-USAID-awarded-May-19-2014.pdf
119 https://www.crownagents.com/project/combatting-hiv-aids-with-the-supply-chain-management-system-scms/
120 https://aim4truth.org/2018/04/17/exposed-all-the-queens-agents-and-corporations-that-control-the-world/ BRITISH PRIVATE INTELLIGENCE AGENCIES
121 https://en.wikipedia.org/wiki/Aegis_Defence_Services
122 https://en.wikipedia.org/wiki/Black_Cube
123 https://en.wikipedia.org/wiki/Control_Risks
124 https://en.wikipedia.org/wiki/Hakluyt_%26_Company
125 https://en.wikipedia.org/wiki/Oxford_Analytica

enheder kaldet Crown Agencies[126].

Den Britiske Krone etablerede Kongeriget Saudi Arabien gennem Darin-traktaten[127] og Jeddah-traktaten[128]. Under første verdenskrig erobrede europæiske nationer det meste af Mellemøsten og Nordafrika, og indsatte de kongeriger, som senere satte sig på oliefelterne[129]. Tidligere kong Fahd[130] og tidligere kong Abdullah var Riddere af det Britiske Imperie[131]. Frankrig og Spanien erobrede Marokko, inden de blev tildelt uafhængighed med Alawi´s hus, som de regerende monarker[132]. Nuværende kong Mohammed VI af Marokko, den rigeste konge i Afrika[133], er også Ridder af det Britiske Imperie (læs afsnittet om Garterordenen). Den Britiske Krone erobrede Bahrain og sikrede House of Khalifa, som landets herskere i løbet af 1800-tallet[134], hvorefter de beskyttede Bahrain for egne olieinteresser[135]. Flere medlemmer af Khalifa-familien gik i skole i Det Forenede Kongerige. Den Britiske Krone erobrede landet, der nu hedder De Forenede Arabiske Emirater (UAE), og etablerede minedrift og olieindustri, før de overlod landet til familien Al Nahyan. De ejer Abu Dhabi Investment Authority, som er ca 900 mia. dollars værd i aktiver. British Petroleum og det franske Total Petroleum indgik kontrakt med oliemine-arbejderne i Abu Dhabi[136].

Kuwait var skåret ud af Irak af Storbritannien, der i 1899 overtog kontrollen med Kuwait´s udenrigspolitik under en aftale med Sabah-diktaturets familie. Sabah´erne havde produceret en række regerende sheikher, siden man tog kontrol over områdets nomadestammer i 1756. Kuwait blev et britisk protektorat i 1914, da tysk interesse pludselig gav området strategisk betydning. Britisk dominans blev styrket ved at sende britiske tropper til området i 1961, efter at Irak forsøgte at genvinde det[137].

Efter den irakiske invasion af Kuwait i 1990 udtalte den amerikanske president George H.W. Bush offentligt, at han ikke havde til hensigt at intervenere militært. Hans holdning ændrede sig tilsyneladende drastisk samme dag efter møde med den britiske premierminister Margaret Thatcher; en regelmæssig deltager af Bilderberg-møder (læs *Part 8 – Medier og Internationale Tænketanke*), der var impliceret med Bush i både Iran-Contra-affæren og Oktober Surprise-valgskandaler. Efter mødet med Thatcher begyndte Bush at beskrive Saddam som en "ny Hitler", og sagde at "status quo er uacceptabelt, og at videre ekspansion fra Irak´s side, ville være endnu mere uacceptabel". På trods af forsikringer fra Saddam om, at Kuwait var hans eneste mål - og uden konkrete beviser for det modsatte - ringede Bush ikke desto mindre personligt til lederne af Saudi-Arabien og advarede om, at de ville være det næste mål for den "nye Hitler". I panik overleverede saudierne, ifølge Sabah-familiemedlem Sheik Fahd Mohammed al-Sabah, formand for Kuwait Investment Office, hele 4 milliarder dollars til Bush og andre verdensledere, som hemmelige udbetalinger til at beskytte deres kongerige[138].

126 https://aim4truth.org/2018/04/17/exposed-all-the-queens-agents-and-corporations-that-control-the-world/
127 Wilkinson, John C. (1993). *Arabia's Frontiers: the Story of Britain's Boundary Drawing in the Desert*. pp. 133–139.
128 ibnsaud Archived 2016-07-03 at the Wayback Machine
129 Chaudhry, Kiren Aziz (1997). *The Price of Wealth: Economics and Institutions in the Middle East*. p. 53. ISBN 978-0801484308.
130 Deb, HL (14 March 1999). "British honours and orders of Chivalry held by overseas heads of state".
131 https://en.wikipedia.org/wiki/Abdullah_I_of_Jordan
132 http://4dw.net/royalark/morocco.php
133 "The 5 richest kings in Africa". *forbes.com*. Retrieved 9 June2015.
134 Wilson, Arnold T. (2011). *The Persian Gulf: A historical sketch from the earliest times to the beginning of the twentieth century*. Routledge. ISBN 978-1-136-84105-7.
135 Yergin, Daniel (13 January 1991). "The Incessant Lure of Kuwait's Oil". *The New York Times*. Retrieved 5 October 2012.
136 Heard, David (2013). *From Pearls to Oil. Motivate*. UAE. pp. 41–42. ISBN 9781860633119.
137 Jim Marrs: Rule by Secrecy s.119 William Morrow Paperbacks. 2001. pp. 480. ISBN 978-0-06-093184-1
138 Ibid s.122-123

KOLONISERINGEN AF NORDAMERIKA

De royale bånd mellem Storbritannien og Nordamerika startede i 1606 med Virginia Charter. King James I fra Stuarthuset, besatte og styrede Nordamerikas indbyggere som skattebetalende lejere og indførte den kristne religion. Han gav via sin "guddommelige ret", som King of England, kolonisterne en tilladelse til at bosætte og kolonisere Amerika. Virginia Company blev udstedt af den britiske kongelige familie for nordamerikanske bosættelser[139]. Virginia Company blev senere forvandlet til United States[140] under revolutionskrigen af de frimureriske Founding Fathers, som stod i spidsen for ændringen fra åbenlys til skjult regering fra Det Forenede Kongerige på det Nordamerikanske kontinent. Denne overgang er historisk kendt, som den amerikanske uafhængighedskrig [141].

I 1606 bevilgede King James I fra England charter til både Plymouth Company og London Virginia Company med det formål at etablere permanente bosættelser i Amerika. London Company etablerede kolonien og Dominion of Virginia i 1607; den første permanent bosatte engelske koloni på kontinentet[142]. De hollandske, svenske og franske etablerede også succesrige amerikanske kolonier på omtrent samme tid som de engelske, men de kom til sidst under den engelske krone. De tretten kolonier var komplette med oprettelsen af provinsen Georgia i 1732, skønt udtrykket "tretten kolonier" kun blev aktuelt i forbindelse med den amerikanske revolution[143].

1783 Traktaten i Paris modsiger, at Amerika vandt deres uafhængighed, fordi traktat og forfatning pr. lov opretholdt gæld til briterne[144]. Artikel 6, stk. 1 i forfatningen og artikel 4 i Paris prelim 1782, garanterede for tilbagebetaling af gæld - og da kongen ikke gav afkald på alt sit selskabsforetagende, beholdt han sit beskatningsprivilegie og underkastelse af dem, der nød hans fordele. King George 3 af England, erklærede denne traktat for at være "i den hellige og uforanderlige treenigheds navn"[145].

Historikere som Alvord, Harlow og Ritcheson har understreget, at britisk generøsitet var baseret på et statsligt syn på tætte økonomiske bånd mellem Storbritannien og USA. Koncessionen i den store trans-Appalachian-region blev designet til at lette væksten i den amerikanske befolkning og skabe lukrative markeder for britiske købmænd uden nogen militære eller administrative omkostninger til Storbritannien. Pointen var, at USA ville blive en større handelspartner[146].

De opdagelsesrejsende, der åbnede den nye verden til søs, opererede fra en masterplan. Over de næste århundreder skulle broderskabet, som kontrollerede landene i Europa, herunder Storbritannien, Holland, Frankrig, Belgien, Spanien, Portugal, Tyskland, (Skandinavien) og andre, plyndre planeten og i virkeligheden overtage hele verden. Mentaliteten og metoderne anførtes af Conquistadorerne, som ledte den spanske og portugisiske overtagelse af Centralamerika efter Columbus[147]. Det samme skete i Nordamerika, hvor europæere dræbte utallige af indfødte amerikanere; og næsten fjernede disses kultur fra jordens overflade. De indfødte befolkninger i Afrika, Australien, New Zealand og andre steder, skulle lide lignende skæbne.

139 King James I (1606), *The First Charter of Virginia*,
140 USA er defineret som et føderalt selskab under US-kode 3002, afsnit 15.
141 Coil, Henry W. (1961). Article "Pennsylvania," pp. 468. Coil's Masonic Encyclopedia (rev. ed. 1996). Richmond, Va: Macoy Publ. Co.
142 Richter, pp. 152–53 https://en.wikipedia.org/wiki/Thirteen_Colonies#cite_note-7
143 https://en.wikipedia.org/wiki/Thirteen_Colonies#cite_note-8
144 https://www.law.cornell.edu/constitution/articlevi + https://avalon.law.yale.edu/18th_century/prel1782.asp
145 Federer, William. American Clarion (September 3, 2012). http://www.americanclarion.com/2012/09/03/holy-undivided-trinity-11934/
146 Ritcheson, Charles R. (August 1983). "The Earl of Shelbourne and Peace with America, 1782–1783: Vision and Reality". *The International History Review*. **5** (3): 322–345.
147 "Ferdinand Magellan". History. A&E Television Networks. https://en.wikipedia.org/wiki/Conquistador

Med bosætterne kom blodlinjerne fra det europæiske aristokrati og de royale, der ville blive virksomhedsledere, bankfolk, præsidenter og administratorer i det nye USA. Broderskabets dagsorden for Amerika var indkapslet i Francis Bacon's værk, *The New Atlantis*, som et "usynligt kollegium"[148] af elitens intellektuelles dikterede begivenheder. Frimurernes største filosof, i henhold til *Scottish Rite Journal september 1990,* som "key source"[149], 33-grads frimurer Manly P. Hall, skrev i sin *Secret Teachings of All Ages* i 1928: *Det kan ikke betvivles, at Europas hemmelige samfund sammensværgede for at etablere sig på det amerikanske kontinent. Af dem skabes nationer som køretøjer til udbredelsen af idealer, og imens nationer er tro mod disse idealer, overlever de; men når de adskiller sig fra dem, forsvinder de som det gamle Atlantis, som var ophørt med at "kende guder"[150].*

Sir Francis Bacon, som med rette kan anses som grundlæggeren af det moderne Amerika, fungerede som England´s storkansler under Union of The Crowns af England og Skotland, King James I, og blev beskrevet af forfatteren Marie Bauer Hall som grundlæggeren af "engelsk frimureri"[151]. Kong James slog Bacon til ridder og tildelte ham adskillige ledende stillinger, som fx "Lord Chancellor of England". Titlen af "Lord" er en titel som royal hersker (ligesom fx Rothschild blev tildelt i 1885) - og titel af "Sir" er en titel som "Knight". I næsten tre efterfølgende årtier kunne "Rosycrucianism", frimureri og Royal Society, ifølge forfatterne Michael Baigent og Richard Prince, praktisk talt ikke skelnes fra hinanden. Ifølge nogle frimurerforfattere var den eneste meningsfulde forskel mellem Frimurerne og Royal Society, at sidstnævnte afholdt åbne møder[152].

Frimurereskribenten Manly P. Hall skrev, ifølge Jim Marrs i *Rule By Secrecy*, at *grunden til, at New Atlantis ikke blev offentliggjort indtil efter Bacon´s død var, at bogen afslørede for meget om hele mønsteret af de hemmelige samfund, som der havde været arbejdet efter i tusinder af år, for at opnå det ideelle samfund i den politiske verden. Denne "ideelle Commonwealth" viste sig at være Amerika, hyldet som et land af ubegrænset mulighed og som destinationen for frimurernes "store plan" for "New Atlantis"*. Planer for udvikling af den vestlige halvkugle blev, ifølge Hall: *formuleret i Alexandria, Mekka, Delhi og Tibet længe før de fleste europæiske statsmænd var opmærksomme på det store utopiske program. Efter denne gamle hemmelige samfundsplan, foretog Sir Walter Raleigh og andre medlemmer af "Baconian Circle" en ulykkelig ekspedition til Amerika og landede på Roanoke Island, North Carolina, i 1584. Raleigh, der blev henrettet af kong James I i 1618 for forræderi, blev af katolske jesuitter beskyldt for at drive en "skole for ateisme" på grund af hans frimurerforbindelser og filosofi. Da Raleigh´s koloni mislykkedes, faldt interessen for Amerika i England indtil offentliggørelsen af Bacon's New Atlantis*[153].

I sin *History of the World* forklarer Raleigh, at magiens omdømme, for det meste, blev uretfærdigt saboteret, og forklarer, at tryllekunstnere i tidligere tider var kendt som vismænd; for perserne som magier, for babylonierne som kaldæere, for grækerne som filosoffer og for jøderne som kabbalister - "som bedre forstod naturens magt, og hvordan den skulle anvendes på ting, der lider"[154].

---

148 https://en.wikipedia.org/wiki/Invisible_College#cite_note-2 Such as John Wilkins, John Wallis, John Evelyn, Robert Hooke, Francis Glisson, Christopher Wren and William Petty.
149 https://ordoabchao.ca/volume-two/america
150 Manly P Hall: The Secret Teachings of All Ages s.201
151 Jim Marrs: Rule by Secrecy s.228
152 Ibid s.229
153 Ibid s.230
154 *The History of the World* (New YorK: B. Franklin, 1829) Chap. XI, p. 385.

Bacon betragtes som far til moderne videnskab, idet han har understreget vigtigheden af eksperimenter i sit milepælsarbejde, *The Advancement of Learning*. Imidlertid har et nyligt stipendium vist, at han var engageret i renæssancens okkulte tradition, og hans videnskabsundersøgelse omfattede en gennemgang af magi, astrologi og en reformeret version af alkymi[155]. Bacon blev også mistænkt for at være den ægte forfatter af Shakespeare´s skuespil. Til fremme for læring hævdede Bacon, at ligesom der er "broderskab" i familier og iblandt dem, der er forbundet med visse færdigheder (fx håndværkerlaug), bør der ligeledes være ”Broderskab i læring og oplysning”[156].

I 1586 blev Rosenkorser-ordenen en grad indenfor *The Knights of The Helmet*[157]. Bacon gav senere gruppen navnet Acception Masons, som skulle gennemføre de langsigtede mål for samfundsreformen beskrevet i *The Advancement of Learning*. Som opsummeret af Peter Dawkins, *the founder-principal of the Francis Bacon Research Trust*[158]*: I ”The Honourable Order of the Knights of the Helmet” præsenterede Francis Bacon sine filosofiske idealer og en ridderorden, der var dedikeret til at gennemføre dem. Formålet med ordenen var at rette fortidens fejl og bringe ”orden ud af kaos”. Ridderne lover at overholde nitten artikler, fulde af baconisk filosofi og forskrifter; herunder løfter om at forsvare Gud og Staten og at ”angribe uvidenhed og forsvare sandhed og dyd uophørligt og hemmeligt”. Navnet på denne filosofiske ridderorden henviser til den guddommelige Spydryster (Spear-Shaker), Pallas Athena, den tiende muse i græsk-romersk mytologi og protektor for kunst og videnskab, hvis hjelm beskytter det hellige diadem for prinsen af ”Purpoole”. Derudover præsenterer gudinden Athena hjelme til hendes ridderhelte, deraf navnet Ridderne af Hjelmen. Disse hjelme siges at give usynlighed til bæreren såvel som at være "viljehjelme” (afledningen af navnet William) og betyder "styrkehjelme"; en symbolik, der har den yderligere kabbalistiske betydning af retfærdighed, dyd, klar opfattelse og dom. Alle sådanne riddere er, metaforisk, spyd-rystere eller shake-speares, som Gemini og St. George. De er også "usynlige brødre", et udtryk, der bruges til at beskrive det rosikruciske broderskab*[159].

I klassisk mytologi var hjelmen også kendt som ”Cap of Invisibility” of ”the ruler of the underworld”, der kan gøre bæreren usynlig. Ifølge Bacon “er det Pluto´s hjelm, som gør, at politik bliver usynligt hemmeligholdt i rådet og hurtigere i eksekveringen”[160]. Således tjente medlemmerne af Hjelmeordenen ”usynlige” for omverden, imens meget af deres arbejdskraft offentliggjordes anonymt, eller under pseudonymer[161].

The Invisible College (Det Usynlige Kollegium) er blevet beskrevet, som et forstadie til The Royal Society[162] i 1660, og konceptet nævntes i tyske Rosenkorser-værker fra starten af 1600-tallet[163]. Ben Jonson i England henviste til ideen, der er knyttet til Francis Bacon´s ”Solomon-hus”, som en maske, i *The Fortunate Isles and Their Union* fra 1624[164]. Udtrykket Invisible College henviste til brevvekslinger indenfor Republic of Letters[165]. I breve i 1646 og 1647 henviser Robert Boyle til

155 Yates. The Rosicrucian Enlightenment, p. 119; see also Henry. The Scientific Revolution and the Origins of Modern Science.
156 Gary Lachman. Politics and the Occult: The Left, the Right, and the Radically Unseen (Quest Books), Kindle Locations 750-751
157 Nicholas Hagger. The Secret Founding of America: The Real Story of Freemasons, Puritans, & the Battle for The New World (Watkins, 2009). +https://www.aurumsolis.org/knights-of-the-helmet
158 https://ordoabchao.ca/volume-two/mason-word#_edn88
159 Peter Dawkins. “The Life of Sir Francis Bacon.” Francis Bacon Research Trust (n.d.). hentet fra https://www.fbrt.org.uk/pages/essays/Life_of_Sir_Francis_Bacon.pdf
160 Francis Bacon. *Essays Civil and Moral* 21, “Of Delays.”
161 Alfred Dodd. *Francis Bacon's Personal Life Story* (Rider, 1986), p. 131.
162 https://en.wikipedia.org/wiki/Royal_Society#Fellows_of_the_Royal_Society_(FRS) "The formal title as adopted in the royal charter" (PDF). *royalsociety.org*.
163 Detailed discussion in *The Rosicrucian Enlightenment*, pp.94–5.
164 Yates, Frances (1984). *Collected Essays Vol. III*. p. 253.
165 David A. Kronick, *The Commerce of Letters: Networks and "Invisible Colleges" in Seventeenth- and Eighteenth-Century Europe*, The Library Quarterly, Vol. 71, No. 1 (Jan., 2001), pp. 28-43; JSTOR 4309484

"vores usynlige kollegium" eller "vores filosofiske kollegium". Samfundets fælles tema var at tilegne sig viden gennem eksperimentel undersøgelse[166]. Tre daterede breve er de grundlæggende dokumentariske beviser: Boyle sendte dem til Isaac Marcombes (Boyle's tidligere tutor og en Huguenot, der dengang var i Genève), Francis Tallents, som på det tidspunkt var en mand i Magdalene College i Cambridge[167]og til London-baserede Samuel Hartlib (eller Hartlieb)[168].

Et medlem af den Det Usynlige Kollegium og "Hartlib-cirklen", George Starkey (1628–1665), var en kolonial amerikansk alkymist, læge og forfatter af adskillige kemiske afhandlinger, der blev bredt cirkuleret i Vesteuropa, og som påvirkede fremtrædende videnskabsmænd, herunder Robert Boyle og Isaac Newton. Efter at have flyttet fra New England til London, i 1650, begyndte Starkey at skrive under pseudonymet Eirenaeus Philalethes[169]. Pseudonymet kom ind i frimurerkredse gennem alkymist-magiker Robert Samber (1682–1745), ligesom oversætter Thomas Vaughan, der også brugte pseudonymet Eugenius Philalethes. Vaughan var selvbeskrevet medlem af "Society of Unknown Philosophers", som var ansvarlig for at oversætte *Fama Fraternitatis Rosae Crucis* til engelsk i 1652; et anonymt rosicrucisk-manifest, der først blev offentliggjort i 1614 i Kassel, Tyskland[170]. En Philaléthes-loge blev grundlagt i Paris i 1772, dedikeret til studiet af esoterisme[171]. Stiftende præsident Cyrus Field Willard skrev i 1936, at Philalethes Society tog sit navn fra de parisiske Philaléthes[172], som (jvf *Part 2*), fungerede som front for Illuminati-ordenen, som den var finansieret af i Frankrig, og som, ifølge Nesta Webster, til et philaletmøde i 1785, udstedte et dekret for mordet på den franske konge, Louis 16[173]. Philalethes Society bruger "ånden i flasken" i vinkel-kompas-symbolet[174], som segl.

Bacon antyder, at kontinentet i Amerika var det tidligere Atlantis, hvor der eksisterede en avanceret race under civilisationens guldalder. Bacon fortæller historien om et land styret af filosof-videnskabsmænd i deres store kollegium kaldet Salomon´s hus, som inspirerede grundlæggelsen af Royal Society[175]. Ifølge Bacon´s beretning, bor der i landet ved siden af de indfødte, både hebraere, persere og indianere. Samuel Hartlib nævner specifikt Salomon´s hus med henvisning til de slags institutioner, han gerne vil have oprettet[176]. I *New Atlantis* beskrev de formålet med deres broderskab: *Endemålet af vores forening er viden om årsager og hemmelige "motions of things"; og udvidelsen af grænserne for det menneskelige imperium til at gennemføre alt muligt". Efter at have fået overlegen viden formidlet til dem af himmelske væsener, besad de flyvende maskiner og skibe, som de rejser med under havet. Indbyggerne i New Atlantis ser her ud til at have opnået den store instauration af læring, og er derfor vendt tilbage til tilstanden "Adam i paradis før faldet"; målet om fremskridt både for Bacon og for forfatterne af det rosicrucianske manifest*[177]. Bacon's *New Atlantis* (1626) ligner betydeligt Johann Valentin Andreae´s beskrivelse af republikken Christianopolis; øen, hvor den utopiske by Christianopolis blev opdaget af Christian Rosencreutz (læs mere om Rosenkorsere i *Part 7*).

Royal Society startede fra grupper af læger og naturfilosoffer, der mødtes forskellige steder,

166 http://www-history.mcs.st-and.ac.uk/Societies/RS.html
167"Tallents, Francis (TLNS636F)". *A Cambridge Alumni Database*. University of Cambridge.
168 Margery Purver, *The Royal Society: Concept and Creation* (1967), Part II Chapter 3, *The Invisible College*.
169 Newman, William R., and Lawrence M. Principe. Alchemy Tried in the Fire: Starkey, Boyle, and the Fate of Helmontian Chemistry.
170 https: //en.wikipedia .org / wiki / Thomas_Vaughan_ (filosof)
171 Charles Porset, Les Philalethes Et Les Convents de Paris: Une Politique de La Folie (Paris: H. Champion, 1996)
172 Cyrus Field Willard, "What's in a Name." Square and Compass, Vol. 45, No. 7 (Sept., 1936), pp. 20–23
173 Webster. *Secret Societies and Subservive Movements*, p. 234.
174 https://philalethes.myshopify.com/
175 https://en.wikipedia.org/wiki/Salomon%27s_House
176 Chloë Houston. *The Renaissance Utopia: Dialogue, Travel and the Ideal Society* (New York: Routledge, 2014), p. 138.
177 Yates. *Rosicrucian Enlightenment*, p. 169.

herunder Gresham College i London. De blev påvirket af den "nye videnskab", som fremmet af Francis Bacon i hans *New Atlantis*, fra cirka 1645 og fremover[178]. En gruppe kendt som *The Philosophical Society of Oxford* blev drevet under et sæt regler, der stadig er tilbageholdt af Bodleian Library[179]; det primære bibliotek for Oxford-universitetet[180]. Det antages bredt, at disse grupper var inspiration til grundlæggelsen af Royal Society. En af de tidligste "Fellows" for Royal Society blev Sir Isaac Newton i 1672[181], angiveligt også Robert Boyle´s efterfølger som stormester for Sion´s Priorat[182].

Ideen og inspiration til foreningen af de amerikanske stater går tilbage til William Penn fra London (1644-1718)[183], som grundlagde staten Pennsylvania. Penn var Quaker-konvertit (som er kristne "Society of Friends"-separatister fra den anglikanske kirke[184]), og han var allerede dengang fortaler for kreationen af et europæisk parlament[185]. Hans Fader, Sir William Penn (1621-1670), ledede Cromwell Western Design-ekspedition, der erobrede Jamaica i 1655. I 1681 blev sønnen Penn valgt til stipendiat i Royal Society[186]. Penn var personligt bekendt med flere medlemmer af Royal Society, herunder John Wallis, Isaac Newton, John Locke, John Aubrey, Robert Hooke, John Dury og William Petty[187].

I 1681 underskrev kong Charles II af England patentet, der tildelte Penn jord mellem New York og Maryland vest for Delaware-floden. Penn informerede kongen om, at han ønskede at gå i gang med et "helligt eksperiment" og ville etablere et "Great Towne", som han ville navngive Philadelphia, som er græsk for "broderlig kærlighed", efter byen Amman, Jordan, som var nævnt som stedet for en tidlig kristen menighed i Åbenbaringsbogen, også kaldet Apokalypsen. Nordøst for centrum af byen er Bensalem, der blev opkaldt efter den planlagte Bensalem i Bacon's New Atlantis[188].

En af de førende frimurere for de britiske kolonier i Amerika var den ærede Royal Society Fellow[189] Benjamin Franklin[190], som stadig er æret som en stiftende fader (founding father). Hans ansigt kan ses på $ 100 sedlen. Selv den kristne patriotbevægelse, som har forstået mange elementer af den globale sammensværgelse, har købt ideen om, at Franklin var på deres side. Franklin var fransk ambassadør[191], et britisk efterretningstjenestes-aktiv og en kroneagent[192], som tilbragte masser af sin tid i London. Georgia, New Jersey og Massachusetts udnævnte ham som deres agent for Kronen[193]. Han blev officielt frimurer i februar 1731 og fik titel af "Provincial Grand Master of Pennsylvania" i 1734[194]. Den tidligste "moderne frimurerlogebog" på det Nordamerikanske kontinent er den for Tun Tavern Lodge nr. 3 i Philadelphia, Pennsylvania[195]. Den eksisterende fortegnelse over logen begyndte den 24. juni 1731, men logen kan have været ældre end det. Det

178 Syfret (1948) p. 75 https://en.wikipedia.org/wiki/Royal_Society#cite_note-9
179 Syfret (1948) p. 78
180 "Bodleian Libraries – About us". *ox.ac.uk*.
181 Anon (2015). "Fellowship of the Royal Society 1660-2015". London: Royal Society.
182 https://da.wikipedia.org/wiki/Sions_Priorat
183 https://en.wikipedia.org/wiki/William_Penn
184 https://en.wikipedia.org/wiki/Quakers
185 *An Essay Towards the Present and Future Peace of Europe* (1693). Penn is often remembered as the first to envisage a European Parliament.
186 Elaine Pryce. "'A New Order of Things': Benjamin Furly, Quakers and Quietism in the Seventeenth Century." *Quaker Studies*, vol. 23/2 (2018); Marion Balderston. "The Mystery of William Penn, The Royal Society, and the First Map of Pennsylvania." *Quaker History* Vol. 55, No. 2), p. 79.
187 *Quaker History*, Volumes 58-59 (Friends Historical Association, 1969), p. 29 n. 20.
188 Steven Sora. "Rosicrucian America." https://ordoabchao.ca/volume-two/american-revolution
189 https://en.wikipedia.org/wiki/Fellow_of_the_Royal_Society_of_Arts
190 Lemay, Leo (2014) [2004]. "Franklin, Benjamin (1706–1790)". *Oxford Dictionary of National Biography* (online ed.). Oxford University Press. doi:10.1093/ref:odnb/52466.
191 H.W. Brands, *The First American: The Life and Times of Benjamin Franklin* (2000)
192 J.A. Leo Lematy, "Franklin, Benjamin". *American National Biography Online*, February 2000.
193 London's Lodge of Friendship No. 3. Gibbon's freemasonry. Retrieved from http://freemasonry.bcy.ca/biography/gibbon_e/gibbon_e.html
194 The History Channel, *Mysteries of the Freemasons: America*, video documentary, August 1, 2006, written by Noah Nicholas and Molly Bedell
195 Barrat & Sachse. *Freemasonry in Pennsylvania, 1727-1907, As Shown by the Records of Lodge No. 2, F. & A.M. of Philadelphia.*

blev rapporteret af Benjamin Franklin i hans Gazette for 8. december 1730, at der var "flere frimurerloger opført i denne provins" og logerne var off-shoots af den britiske Grand Lodge[196]. Franklin brugte ofte sit tidsskrift til at offentliggøre forsvar for Moravia-kirkens Great Awakening bevægelse[197], i denne periode.

Fra midten af 1750'erne til midten af 1770'erne tilbragte Franklin meget af sin tid i London. Det er kendt, at Franklin lejlighedsvis har deltaget i møder i Hellfire Club, hvis motto var ”gør hvad du vil”, senere anvendt af satanisten Aleister Crowley[198]. Hellfire Club var et navn for adskillige eksklusive high-society klubber, etableret i Storbritannien og Irland i det attende århundrede[199]. I 1998, da en gruppe kaldet *Friends of Benjamin Franklin House* besluttede at konvertere Franklin´s byhus i London, hvor han boede fra 1757 til 1777, om til et museum, opdagede de en mine fuld af omkring 1200 menneskelige knogler. Knoglerne, der dateres til det tidspunkt, hvor Franklin boede i huset, tilhørte ti kroppe, hvoraf seks var børn. De fleste af knoglerne viser tegn på at være dissekeret, savet eller skåret. Et kranie var blevet boret med flere huller. Den foreslåede forklaring er, at dissekeringerne blev udført af Franklin´s unge ven og protegé, American Philosophical Society og Royal Society medlem William Hewson[200], der havde været elev af den mest strålende anatomist af dengang, Royal Society Fellow William Hunter, og at det ”naturligvis var nødvendigt at grave lig op og flytte dem til Franklin´s hus, så Hunter kunne øve sig, og at det måtte skjules for regeringen på daværende tidspunkt, fordi det var strengt ulovligt, og at Franklin skulle have været belejligt uvidende om det hele, som foregik i hans eget hjem”[201].

Da Benjamin Franklin rejste til Frankrig for at søge økonomisk hjælp til de amerikanske revolutionære, fandt hans møder sted i Rothschild banker. Han mæglede våbensalg via den tyske frimurerbaron von Steuben. Hans korrespondentkomiteer opererede gennem frimurer-kanaler og parallelt med et britisk spionnetværk. Franklin tjente som postmestergeneral fra 1750 til 1775 - en rolle, der traditionelt blev henvist til britiske spioner[202].

Da Frankrig forpligtede flådestyrker og andre ressourcer til at støtte oprørerne i den amerikanske uafhængighedskrig, blev Ridder af St. John of Jerusalem (læs *Part 2*) og Cincinnati-ordensmedlem, den senere Storkommandør for frimurerne i Frankrig, admiral de Grasse, en helt, efter at han kommanderede den franske flåde i slaget ved Chesapeake i 1781, i det sidste år af den amerikanske uafhængighedskrig, hvilket førte direkte til den britiske overgivelse i Yorktown og hjalp med til at opnå oprørernes sejr[203].

I december 1776 blev Franklin udnævnt til kommissær for De Forenede Stater til Frankrig. Under sit ophold i Frankrig var Benjamin Franklin aktiv som frimurer. Fra 1779 til 1781 var Franklin stormester for den franske Illuminati-tilknyttede *Loge des Neuf Soeurs* ("De ni søstre"), der blev etableret i Paris, i 1776. De Ni Søstre´s Loge var en fremtrædende loge for Grand Orient de France, der havde indflydelse på at organisere fransk støtte til den amerikanske revolution[204]. Blandt sine medarbejdere i Frankrig var fx Illuminati-medlem Comte (greve) de Mirabeau, flådekommandør John Paul Jones, og jacobineren Voltaire. I juli 1784 mødtes Franklin med Mirabeau og bidrog med

196 Coil, Henry W. (1961). Article "Pennsylvania," pp. 468. Coil's Masonic Encyclopedia (rev. ed. 1996). Richmond, Va: Macoy Publ. Co.
197 Paul Peucker. “Benjamin Franklin and the Moravians.” *This Month in Moravian History*, 7 (May 2006).
198 https://en.wikipedia.org/wiki/Hellfire_Club
199 Hellfire Holidays: Damnation, Members Only, Tonyperrottet.com 2009-12-15,
200 https://en.wikipedia.org/wiki/William_Hewson_(surgeon)
201 https://medium.com/lessons-from-history/was-benjamin-franklin-a-murderer-6cf667d61304
202 The Temple and The Lodge, Michael Baigent & Richard Leigh. Arcade Publishing. New York. 1989. s.233
203 https://en.wikipedia.org/wiki/Fran%C3%A7ois_Joseph_Paul_de_Grasse
204 https://ordoabchao.ca/volume-two/american-revolution

anonyme materialer, som han brugte i sit første underskrevne arbejde: ”Betænkninger over l'Ordre de Cincinnatus”[205].

Illuminatus og Cincinnati-ordensmedlem Thomas Paine (1737 - 1809), en af de stiftende fædre i USA, var forfatter til to meget indflydelsesrige pjecer i starten af den amerikanske revolution, og inspirerede patrioterne i 1776 til at erklære uafhængighed fra Storbritannien. Født i England emigrerede Paine til de britisk-amerikanske kolonier i 1774 ved hjælp af Benjamin Franklin, og ankom lige i tide til at deltage i den amerikanske revolution. Næsten hver rebel læste Payne´s *Common Sense (1776)*, som foreslog fuldstændig uafhængighed af Storbritannien, og som proportionelt blev den mest solgte amerikanske titel igennem tiden[206]. Den fremtidige præsident John Quincy Adams skrev i 1805: ”Jeg ved ikke, om nogen mand i verden har haft nogen større indflydelse på dens indbyggere i de sidste tredive år end Tom Paine”[207].

Society of the Cincinnati er et arveligt samfund med grene i USA og Frankrig, der blev grundlagt i 1783 for at bevare idealerne og broderskabet for officererne, som kæmpede for republikken. Samfundet er opkaldt efter Lucius Quinctius Cincinnatus (ca. 519 - ca. 430 f.Kr.), der forlod sin gård for at acceptere en periode som romersk konsul, og tjente som Magister Populi (med midlertidige magter, der ligner en moderne diktator). Han overtog lovlig diktatorisk kontrol over Rom for at imødekomme en krigsnød[208]. Lucius var en romersk patricier, statsmand og militær leder af den tidlige fascistiske romerske republik[209].

The Holy See anvender latin i dets officielle dokumenter - og Vatikanet anvender latin som dets officielle sprog. Novus Ordo Seclorum er latin og oversættes til New Order of the Ages og findes på USA´s Great Seal og på dollarsedlen. USA´s hovedstad Washington District of Columbia (DC) ligger i både Virginia og Maryland. Det er Jomfru Maria Land. Columbia er det kvindelige navn for Columbus[210]. D.C. blev oprindeligt kaldt Rom i 1669, hvilket er angivet i den katolske encyklopædi[211]. D.C. er i romersk og frimurer-templaristisk arkitektur, og Capitol Hill er opkaldt efter Capitoline Hill i Rom. Den føderale regering er baseret på den romerske republik, som var et fascistisk imperium. United States Capitol Dome blev bygget på Capitol bygningen imellem 1855 og 1866[212]. Fasci-symbolerne findes på hver side af kongressens talerstol (og fx også på Amalienborg slot). Oprindelsen til den første kuppel begyndte med Capitol-designkonkurrencen sponsoreret af udenrigsminister Thomas Jefferson, på opfordring af præsident George Washington, i 1792[213].

Mange medlemmer af Society of the Cincinnati var blandt American Philosophical Society (amerikansk modstykke til Storbritannien´s "Invisible College"), oprindeligt grundlagt i 1743 af Benjamin Franklin, James Alexander og andre første bestyrelsesmedlemmer og bidragsydere. Tidlige medlemmer af American Philosophical Society omfattede John Dickinson, George Washington, John Adams, Thomas Jefferson, Alexander Hamilton, James McHenry, Thomas Paine, David Rittenhouse, Nicholas Biddle, Owen Biddle, Benjamin Rush, James Madison, Michael Hillegas, John Marshall og John Andrews. Selskabet inviterede også medlemmer fra hele verden,

---

205 Stephan A. Schwartz. “Franklin's Forgotten Triumph: Scientific Testing.” *American Heritage* (October 2004).
206 Billington. *Fire in the Minds of Men*, p. 96
207 James Peobody, ed. John Adams (New York, 1973), p. 387. https://ordoabchao.ca/volume-two/american-revolution
208 Lewis, Alonzo Norton. The Venerable and Illustrious Order of the Cincinnati : "Omnia reliquit servare rempublicam." : 1783–1900 : History of the Connecticut State Society, Hartford, Conn., 1900. https://en.wikipedia.org/wiki/Society_of_the_Cincinnati#cite_note-Lewis1900-1
209 https://en.wikipedia.org/wiki/Lucius_Quinctius_Cincinnatus
210 Crew, Harvey W.; Webb, William Bensing; Wooldridge, John (1892). "IV. Permanent Capital Site Selected". *Centennial History of the City of Washington, D.C.* Dayton, OH: United Brethren Publishing House. p. 101
211 In God We Trust: George Washington and the Spiritual Destiny of the United States Af Michael Shea – p.361 (The Amerikas, Virgin Mary´s Land)
212 "Capitol Dome". Architect of the Capitol.
213 Reed (2005), p. 5. https://en.wikipedia.org/wiki/United_States_Capitol_dome#cite_note-6

inklusive Alexander von Humboldt og Marquis de Lafayette, Baron von Steuben og Yekaterina Vorontsova-Dashkova, den nærmeste kvindelige ven af kejserinde Katarina den Store og en vigtig skikkelse i den russiske oplysningstid. I Paris sikrede Vorontsova-Dashkova også venskab og beundring af Diderot og Voltaire[214].

Frimureren Pierre L'Enfant, der designede byen Washington med sine skjulte okkulte symboler, designede også logoet til Society of the Cincinnati[215]. Hver præsident i De Forenede Stater har båret Diamond Eagle-juvelen fra Society of the Cincinnati. Benjamin Franklin var æresmedlem. Generalmajor Marquis de Lafayette var medlem. George Washington og James Monroe var originale medlemmer. Kansler Robert R. Livington fra committee of 5, som udformede uafhængighedserklæringen for kongressen, var en stormester af Cincinnati-samfundet. Mindst 15 præsidenter har været æresmedlemmer. Præsident Franklin Pierce og Zachery Taylor (hans far var oprindeligt medlem) var arvelige medlemmer. Mange af de højtstående frimurere, der også var officerer i revolutionen, var originale medlemmer[216].

Charles Thompson, designer af Great Seal of the United States, var en frimurer og et medlem af Benjamin Franklin´s American Philosophical Society. Ifølge forfatteren Laurence Gardner er seglets billeder direkte relateret til alkymisk tradition, nedarvet fra allegorien om oldtidens egyptiske terapeutae (medicin). Ørnen, de 13 olivengrene, de 13 pile og de 13 pentagrammer i hexagrammet, er alle okkulte symboler på modsætninger: fx godt og ondt, mand og kvinde, krig og fred, mørke og lys. På den omvendte side af sejlet - som gentaget på dollarsedlen - findes den trunkerede pyramide, der indikerer tabet af den gamle visdom, afskåret og tvunget under jorden af kirkens etablering. Men over dette er strålerne fra stadigt håbende lys og sol, inkorporerende "det alt synende øje", der blev brugt som et symbol under den franske revolution[217].

Cincinnati-samfundet hævder at beskytte republikken. Men fx var britiske Lord Palmerston både ridder af den monarkiske Garterorden og medlem af Cincinnati-samfundet. Massachusetts-lovgivningen havde haft nogle senatorer og repræsentanter, der var bekymrede for De Forenede Stater´s velfærd og sikkerhed, fordi Society of Cincinnati, ifølge vidnesbyrd, var "begyndelsen på et arveligt aristokrati i USA, der var dedikeret til at undergrave republikken". Da De Forenede Stater blev oprettet, opererede de under vedtægterne for konfederationen. Det var en sammenslutning af uafhængige stater - hver af staterne trykte deres egne penge og vedtog deres egne love. Den føderale regering var simpelthen en organisation af nationen. Society of the Cincinnati var delvis ansvarlig for at få det ændret. Society of Cincinnati favoriserede en meget stærk centralregering og en national bank[218]. Frimurerbaronen von Steuben krediteredes for at starte organisationen[219].

Medlemmerne af Cincinnati-samfundet var blandt dem, der udviklede mange af USA´s første og største byer vest for Appalacherne, især Cincinnati, Ohio og Pittsburgh, Pennsylvania. General Arthur St. Clair (1737 - 1818), var medlem af foreningen, og blev den første guvernør i det nordvestlige territorium og derefter den del, der ville blive til Ohio i 1800. General St. Clair blev født i Caithness, Skotland, og stammede fra Sir William Sinclair (Den Hellige Gral´s blodlinje i *Da Vinci Mysteriet*), *bygherre af Tempelriddernes hovedkvarter; Rosslyn Chapel. Under den amerikanske uafhængighedskrig steg han til rang af generalmajor i den kontinentale hær. Efter krigen tjente*

214 William Pencak. "Jews and Anti-Semitism in Early Pennsylvania" The Pennsylvania Magazine of History and Biography, Vol. 126, No. 3 (2002), p. 372.
215 Autograph letter signed. Pierre L'Enfant to Baron de Steuben, June 10, 1783. Society of the Cincinnati Archives, Washington, D.C.
216 "Washington and the Society of the Cincinnati." *The Masonic Trowel.* from http://www.themasonictrowel.com/masonic_talk/stb/stbs/90-04.htm
217 Jim Marrs : Rule by Secrecy s.235
218 https://www.bibliotecapleyades.net/bloodlines/dupont.htm
219 Pils, 2008, p. 184 https://en.wikipedia.org/wiki/Society_of_the_Cincinnati#cite_note-3 + The Founding of the Society, 1783–1784

han som præsident for den kontinentale kongres. St. Clair assisterede ved indvielsen af sin gamle ven, general George Washington, som den første præsident for De Forenede Stater[220].

USA´s første præsident George Washington var selv frimurerisk Master Mason fra 1752[221]. Blandt officererne i den revolutionære hær var 33 frimurere. Dette var yderst symbolsk, siden 33° er den højeste[222]. 18. september 1793 indviede præsident George Washington USA's hovedstad´s hjørnesten[223]. Selve byen Washington DC´s plan[224] blev designet af frimurer[225], militæringeniør[226] og arkitekt Pierre Charles L'Enfante[227]. I 1848, i en frimurerceremoni, blev hjørnestenen lagt af Washington Monument; en kæmpemæssig egyptisk obelisk (søjle)[228].

Føderalismen i hjertet af den amerikanske forfatning er identisk med den der er fastlagt i den skotske frimurer James Anderson´s forfatninger fra 1723 og 1738, som blev gentrykt af Benjamin Franklin[229]. Anderson´s forfatninger tjente som propaganda for det "moderne", Hannoveriske frimurerisystem (læs *Frimureri* i *Part 2*), som i resten af århundredet konkurrerede med "Ancient" Jacobiner frimureri for dominans i Storbritannien og i udlandet[230].

Britiske frimurere rekrutterede medlemmer blandt de amerikanske tropper, som de trænede forud for revolutionen, således "det meste af det involverede militærpersonale, kommandører og mænd på begge sider enten praktiserede frimureri selv, eller var gennemsyret af frimureriets værdier og holdninger", bemærkede forfatterne Baigent og Leigh... Ringene fra den franske revolution spredte sig også til Amerika, hvor medlemmerne af Boston Tea Party alle var frimurere. Af de 56 underskrivere af uafhængighedserklæringen var der kun én kendt for ikke at være en frimurer, hævdede frimurerskribenten Manly P. Hall[231]. George Washington insisterede på, at han ikke benægtede ”Illuminati's doktriner, eller at principperne for jakobinisme og templarisme var spredt i USA”. ”Tværtimod” svarede han; ”ingen er mere tilfredse med denne kendsgerning end jeg er”[232].

De to første britiske kolonier i Amerika, Plymouth og Virginia, var fra start fremragende eksempler på to rivaliserende systemer[233]. For Plymouth voksede staten ”Commonwealth of Massachusetts”, som var et center for uafhængighedsbevægelsen fra Storbritannien[234]. Protester mod britiske forsøg på at beskatte kolonierne efter deres franske og indiske 7-års krig, som sluttede i 1763, førte til ”Massakren i Boston” i 1770, og ”Boston Tea Party” i 1773, som eskalerede spændingen[235].

Det tidlige jødiske samfund i Newport, som var et vigtigt centrum og aktiv for slavehandel under ”trekantshandlen” i det tidlige koloniale Amerika, blomstrede før den amerikanske revolution. Selvom den sefardiske jøde, hvis forældre var emmigreret til New York fra Holland, Moses Michael

220 Michael Baigent & Richard Leigh. *The Temple and the Lodge*. https://ordoabchao.ca/volume-two/american-revolution#_edn89
221 Randall 1997, p. 67; Chernow 2010, p. 27. + "A Brief History" (GeorgeWashingtonMasonicNationalMemorialAssociation).
222 The Temple and The Lodge, Michael Baigent & Richard Leigh. Arcade Publishing. New York. 1989. s.259
223 https://en.wikipedia.org/wiki/United_States_Capitol_cornerstone_laying
224) *"Original Plan of Washington, D.C." American Treasures of the Library of Congress: Imagination: Pierre Charles L'Enfant's 1791 "Plan of the city intended for the permanent seat of the government ....": Manuscript map on paper, 1791, Geography & Map Division. Library of Congress. August 29, 2010.*
225 (1) Holland Lodge No. 8 F&AM membership records (2) de Ravel d'Esclapon, Pierre F. (March–April 2011). "The Masonic Career of Major Pierre Charles L'Enfant". *The Scottish Rite Journal*. Washington, D.C.: Supreme Council, 33°, Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry of the Southern Jurisdiction.
226 Morgan, p. 118. Archived November 5, 2013, at the Wayback Machine
227 https://en.wikipedia.org/wiki/Pierre_Charles_L%27Enfant
228 Frederick L. Harvey, *History of the Washington National Monument and Washington National Monument Society*
229 Anderson's Constitutions Franklin's reprint, retrieved 22 June 2012 https://en.wikipedia.org/wiki/History_of_Freemasonry#cite_note-Anderson-4
230 Schuchard. "Judaized Scots, Jacobite Jews, and the Development of Cabalistic Freemasonry."
231 Jim Marrs : Rule By Secrecy – s.232
232 https://www.noi.org/wp-content/uploads/2019/04/George-Washington-Letter_Oct-24-1798.pdf
233 Jim Marrs: Rule By Secrecy - s..231
234 "Part One: Concise Facts—Name". Massachusetts Secretary of the Commonwealth. Retrieved May 22, 2010.
235 Brown & Tager 2000, pp. 63–83. https://en.wikipedia.org/wiki/Massachusetts

Hays (1739-1805), havde introduceret Scottish Rite Freemasonry (indtil 1801 ved navn ”Écossais”) til Amerika i 1768, var det ”Sublime Lodge of Perfection” i Philadelphia, der gennem sit medlemskab, får kredit for at popularisere frimureri overalt i staterne[236].

En *Loge de Parfaits d 'Écosse* blev dannet den 12. april 1764 i New Orleans og blev den første loge med høje grader på det nordamerikanske kontinent. Dens liv var dog kort, da Paris-traktaten (1763) afstod New Orleans til Spanien, og den katolske Spanske Krone havde været historisk fjendtlig over for frimureriet[237].

En hollænder, Hendrick Andriese Franken, rejste til New York i 1767, hvor han tildelte et patent fra Estienne Morin, dateret 26. december 1767, for dannelsen af en Lodge of Perfection i Albany, der blev kaldt "Ineffable Lodge of Perfection". Dette markerede første gang *Degrees of Perfection* (4. til 14.) blev tildelt i en af de tretten britiske kolonier i Nordamerika. Franken var vigtigst i at hjælpe Morin med at sprede graderne i den nye verden. Morin udnævnte ham til stedfortrædende Grand Inspector General (DGIG). Francken arbejdede tæt sammen med Morin og producerede i 1771 en manuskriptbog med ritualerne for 15. til 25. grad. Francken producerede mindst fire sådanne manuskripter[238].

Mens han var i New York City, meddelte Francken også graderne til forretningsmanden Moses Michael Hays, og udnævnte ham til stedfortrædende generalinspektør (”D.I.G” / Deputy Inspector General). I 1781 udnævnte Moses Michael Hays otte stedfortrædende inspektører, hvoraf fire senere var vigtige i etableringen af det Skotske Rite Frimureri´s hovedkvarter for Southern Jurisdiction: Charleston, South Carolina i 1801:

Isaac Da Costa, Sr., D.I.G. til South Carolina;
Abraham Forst, D.I.G. for Virginia;
Joseph M. Myers, D.I.G. for Maryland;
Barend M. Spitzer, D.I.G. for Georgia[239].

Via New York, hvor han havde været vice-præsident for *Congregation Shearith Israel* synagogen, flyttede Hays til Newport, hvor han drev rederivirksomhed. Hays-familien forlod Newport til Boston forud for den britiske *Siege of Boston*, som var åbningsfasen til uafhængighedskrigen i 1776, da han nægtede at underskrive en loyalitetsdeklaration for koloniernes kristne tro[240]. Efter revolutionen flyttede han til Boston, hvor han drev mægler- og forsikringsvirksomhed. Han ejede også et vekselérhus med sin søn Judah. Han var en af grundlæggerne af Massachusetts Fire and Marine Insurance Co., der voksede til at blive Bank of Boston, som i dag er en del af Bank of Amerika[241]. Hays blev da optaget i Massachusetts Lodge (Northern Jurisdiction) i Boston, i november 1782, som den første jøde[242]. Hays gik fra ”Master” til ”Most Worshipful Grand Master", hvilken post han besad fra 1788 til 1793[243].

På det første officielle møde i *Rite of Perfection* for de 25 grader (*The Rite of The Royal Secret*), som

---

236 Sachse. *Ancient Documents*, p. 29. https://ordoabchao.ca/volume-two/american-revolution
237 Fox, William L. (1997). *Lodge of the Double-Headed Eagle: Two centuries of Scottish Rite Freemasonry in America's Southern Jurisdiction*.
238 Morris, S. Brent (2015). "Henry Andrew Francken & His Masonic Manuscripts"(PDF). *Heredom*. **23**: 107–114.
239 Fox, William L. (1997). *Lodge of the Double-Headed Eagle: Two centuries of Scottish Rite Freemasonry in America's Southern Jurisdiction*.
240 https://en.wikipedia.org/wiki/Moses_Michael_Hays
241 Hays, Moses Michael". *American National Biography*. Oxford University Press.
242 https://en.wikipedia.org/wiki/Moses_Michael_Hays
243 Sachse. *Ancient Documents*, p. 22. https://ordoabchao.ca/volume-two/american-revolution

var forgænger for Scottish Rite-frimureriets 33 grader, registreret den 23. oktober 1782, var af de elleve mænd, der var opført som tilstede, over halvdelen jødiske, inklusive de to øverste embedsmænd, Isaac da Costa (1721 - 1783) og Solomon Bush (1753 - 1795)[244]. I 1781 udnævntes Salomon Bush af Hays til vicegeneralinspektør for Pennsylvania[245].

Salomon´s far var søn af Mathias Bush, en indfødt i Bohemia i Prag (læs om Prag-jøderne i afsnittet om *Marranos*, *Part 7*), der ankom til New York i 1740'erne og senere flyttede til "Germantown", byen som i 1854 absorberedes af Philadelphia[246]. Solomon Bush flyttede til London og åbnede en lægepraksis der. Selvom han ikke var diplomat, forpligtede han sig til at repræsentere Amerika[247]. Efter sin død i 1796 blev han, efter anmodning, begravet i Quaker Friends´ gravplads i Germantown. Solomon blev stormester og registreredes som værende "i stolen" til næsten ethvert møde i Den Sublime Perfektionsloge (forgænger til Scottish Rite) fra 1782 til 1788[248]. Solomon Bush blev i 1788 medvirkende til at skabe broderlige forhold mellem Pennsylvania Grand Lodge og de to rivaliserende Grand Lodges of England kaldet *Ancients* and *Moderns*[249], en anden skisme af interne uenigheder, som unægteligt mudrer billedet endnu mere, især fordi de "moderne" var de oprindelige skabere af moderlogen i 1717 i London, som videreførtes til Pennsylvania. Ancients trækker sit tilhørsforhold længere tilbage. I 1751 havde en række "Blue Lodges", som kaldte sig Accepted Masons, skabt en rival, som de kaldte *Premier Grand Lodge of England*. Det er vigtigt at notere sig at Grand Master af 1717 skal være en adelig, hvilket var kernen i stridspunktet[250]. I 1813 forenedes logerne, som *United Grand Lodge of England*.

Sammen med en polsk immigrant, Haym Salomon (1740-1785) var Solomon Bush medlem af Philadelphia's Masonic Lodge nr. 2. Haym Salomon modtog sine første to grader af frimureri i Philadelphia's Lodge nr. 2, York Rite i 1764[251]. Den 23. september 1743 nominerede John Ward, Grand Master i England, Thomas Oxnard fra Boston til provinshøvding i hele Nordamerika, som, den 10. juli 1749, udnævnte Benjamin Franklin til Provincial Grand Master for hele Nordamerika, med myndighed til at udnævne andre storofficerer, bestyre en Grand Lodge, udstede arrestordrer mm[252].

Haym Salomon sluttede sig til New York-grenen af Sons of Liberty; et hemmeligt samfund, der stort set var sammensat af frimurere og som påbegyndte Boston Tea Party[253]. Sons of Liberty planlagde deres aktiviteter på Green Dragon Tavern i Boston, kendt af historikere som "Revolutionens Hovedkvarter". Tavernen var ejet af *St. Andrews Lodge of Freemasons* i 1766[254]. I 1776 blev Salomon arresteret som spion. Briterne benådede ham, men først efter at have krævet, at han tilbragte atten måneder på en britisk båd, som tolk for briternes lejede hessiske soldater. Salomon benyttede lejligheden til at hjælpe fanger fra briterne med at flygte - og opfordrede hesserne til at forlade krigen. I 1778 blev Salomon arresteret igen og dømt til døden. Igen formåede han at flygte og tog med sin familie til den revolutionære hovedstad i Philadelphia[255].

244 "Minute Book for the Lodge of Grand Elect Perfect & Sublime Masons in the City of Philadelphia," in Sachse, *Ancient Documents*, p. 41.
245 Charles T. McClenachan. *The Book Of The Ancient And Accepted Scottish Rite of Freemasonry* (Masonica, 2020), p. 20.
246 George-Washington and The Jews s.114
247 Letter from Richard Claiborne to George Washington, 10 June 1789, via founders.archives.gov
248 "Minute Book for the Lodge of Grand Elect Perfect & Sublime Masons in the City of Philadelphia," in Sachse, *Ancient Documents*, pp. 41-161.
249 Oppenheim. "The Jews and Masonry in the United States Before 1810."
250 https://freemasonryreport.com/what-is-the-difference-between-ancient-and-modern-freemasons/
251 William R. Denslow. *10,000 Famous Freemasons* (Missouri Lodge of Research, 1957–60).
252 Julius F. Sachse. "Roster of the Freemason's Lodge Philadelphia No. 2, of the Moderns." *The Pennsylvania Magazine of History and Biography*, Vol. 31, No. 1 (1907), p. 19.
253 "Knights of the Golden Circle." *Encyclopaedia Britannica* (November 03, 2017); "Today in Masonic History: The Sons of Liberty." *Masonry Today* (December 28, 2017).
254 Samuel Adams Drake. *Old Boston Taverns and Tavern Clubs* (Boston: W. A. Butterfield, 1917).
255 https://ordoabchao.ca/volume-two/american-revolution "Sons of Liberty"

I 1781 begyndte Haym Salomon at arbejde udførligt med Robert Morris (1734 - 1806), den nyudnævnte finansinspektør for de tretten kolonier. Morris var en engelskfødt købmand og en stiftende fader af De Forenede Stater. Morris fungerede som medlem af Pennsylvania Legislature (lovgiver) for Den Anden Kontinentale Kongres og det amerikanske senat, og han var underskriver af uafhængighedserklæringen, artiklerne i forbundet og USA's forfatning. Morris blev betragtet som 2. i rang til George Washington[256].

Aaron Levy (oprindelig polsk, 1742 - 1815), en nær ven og økonomisk tilhænger af Haym Salomon, immigrerede til Pennsylvania fra Amsterdam i 1760, for at handle med de indfødte folk. Han møblerede både forsyninger til Pennsylvania´s kolonitropper og til den kontinentale kongress[257]. Levy spekulerede straks efter sin ankomst i landejerskab i Pennsylvania, og blev snart en af de største landejere i næsten alle amter i staten. Robert Morris var Levy´s partner i mange af disse spekulationer og lånte betydelige summer af ham. Gennem indflydelse fra Morris lånte Levy et stort beløb til den kontinentale kongres, med det formål, at fortsætte krigen[258].

Fra 1781 til 1784 fungerede Haym Salomon som finansinspektør for De Forenede Stater og blev kendt som "Revolutionens finansmand". Han lavede private lån til fremtrædende statsmænd som James Madison, Thomas Jefferson, general Arthur St. Clair og James Monroe, som han ikke tog renter fra. Haym Salomon´s mæglervirksomhed blev så stor, at han var den største indskyder i Robert Morris' Bank of North America. Men hans aktiviteter var ikke alene begrænset til hans forhold til den amerikanske regering. Han var blevet udnævnt til mægler for den franske konsul, kasserer for den franske hær og skatterådgiver for den franske minister for De Forenede Stater, Chevalier de la Luzerne (1741 - 1791), hvorunder enorme summer gik igennem hans hænder. For det meste blev de penge, der blev fremskaffet af kong Louis XVI, og provenuet af de lån, der blev forhandlet i Holland, også formidlet af Salomon[259].

Under uafhængighedskrigen var jøder fra New York, Richmond, Charleston, Savannah, Lancaster og Easton flygtet til Philadelphia på flugt fra briterne. Gershom Seixas, den jødiske menighedsleder for *Congregation Shearith Israel*, hjalp med med at etablere *Mikveh Israel*: "Holy Community of the Hope of Israel", som byggede sin første synagoge i 1782[260]. Benjamin Franklin og Robert Morris bidrog til dets bygningsfond[261]. Benjamin Seixas (1748 - 1817), der besad frimurernes grad af Prins af Jerusalem, var kasserer for Mikveh Israel i 1782, og en af grundlæggerne af New York Stock Exchange (Board of Stock-Brokers) i 1792[262].

De fleste amerikanere tror på at forfatningen blev udarbejdet for at sikre frihed, men den blev omhyggeligt formuleret for at skabe smuthuller, igennem hvilke broderskabets agenda kunne udføres. Til en begyndelse står der, at hvis præsidenten nedlægger veto mod lovforslag vedtaget af kongressen, går dette tilbage til repræsentanternes hus og senatet - og for at tilsidesætte præsidentens veto - skal det gennemstemmes med et flertal af mindst to tredjedele i begge huse. Det betyder, at du kun skal kontrollere Præsidenten og en tredjedel af et hus, for at stoppe enhver lovgivnings gennemførsel. Patrioter mener, at pengeskabelsen af de private banker er forfatningsstridig i USA, fordi forfatningen siger, at det er Kongressen, som skal skabe valutaen.

256 Cyrus Adler & Herbert Friedenwald. "Salomon, Haym." *Jewish Encyclopedia*. https://ordoabchao.ca/volume-two/american-revolution
257 The Forerunners: Dutch Jewry in the North American Diaspora + https://www.encyclopedia.com/religion/encyclopedias-almanacs-transcripts-and-maps/levy-aaron-0
258 Cyrus Adler & A.S.W. Rosenbach. "Levy, Aaron." *Jewish Encyclopedia*
259 Cyrus Adler & Herbert Friedenwald. "Salomon, Haym." *Jewish Encyclopedia*.
260 Cyrus Adler, L. Hühner, Frederick T. Haneman. "Seixas." *Jewish Encyclopedia*.
261 Hannah Lee. "An Odyssey From Amsterdam to Philadelphia." *Philadelphia Jewish Voice* (October 12, 2011)
262 Samuel Oppenheim. "The Jews and Masonry in the United States Before 1810." *American Jewish Historical Quarterly*, Vol 19 (1910).

Men det står der ikke: Artikel 1, afsnit 8, skriver: "Kongressen skal have magten til at mønte penge og regulere værdien deraf"[263]. Der står (med vilje?) ikke, at alene kongressen, skal have den magt, ej heller at den skal bruge den.

Franklin erkendte, at årsagen til revolutionen ikke var ”beskatning uden repræsentation” men koloniernes modstand mod ideen om lånte penge, hvilket resulterede i gæld og inflation samt rentebetalinger, kommenterede forfatter Anthony Ralph Epperson, som konstaterede at dette igen er et spørgsmål, som man i det moderne Amerika ikke antages at overveje eller forstå[264].

I 1789 blev frimureren Alexander Hamilton, den første Treasury Secretary (økonomiminister). Rothschild sponsorerede Hamilton´s argumenter for en privat amerikansk centralbank. I 1791 blev Bank of the United States (BUS) grundlagt, med Rothschild´s som hovedejere. Bankens charter skulle løbe ud i 1811. Den offentlige mening gik ind for at tilbagekalde chartret og erstatte det med en Thomas Jefferson´isk offentlig centralbank. Debatten blev udsat, da nationen blev kastet i ny krig med briterne i 1812. Midt i en situation af frygt og økonomisk vanskelighed fik Hamilton´s bank sit charter fornyet fra 1816 til 1836[265], hvorefter den private centralbank, i 1837, blev omdannet til et privat selskab under Pennsylvania Commonwealth law[266], og efterfølgende erstattet med statsbanker af præsident Andrew Jackson, efter det som kaldtes The Bank War[267].

Second Bank of The United States-præsident fra 1822, Nicholas Biddle, var en agent for den Paris-baserede Jacob Rothschild[268]. Som bankpræsident beskæftigede Biddle sig med de nyudviklende nationale teknikker til "centralbank" for statsbankerne, og fungerede som den amerikanske regerings skatterådgiver[269]. Biddle ansøgte om bankens genbevilling i januar 1832. Dette var fire år før chartret skulle udløbe, og håbet var, at tvinge Jackson til at træffe en upopulær beslutning, der kunne koste ham i løbet af et valgår. Men på trods af udfordringen, og kendt for sin stædige personlighed og standhaftige lederskab, besluttede præsident Jackson alligevel, at nedlægge veto mod lovforslaget. Efter Biddle´s anvisning hældte banken tusinder af dollars i en kampagne for at besejre Jackson i valget i 1832. Biddle blev advaret om, at dette kun ville give tillid til Jackson´s teori om, at banken blandede sig i den amerikanske politiske proces. I begyndelsen af 1833 besluttede Jackson, på trods af modstand fra nogle medlemmer af hans kabinet, at trække regeringens midler tilbage fra banken[270]. Efter en lang kamp I september 1833 hjalp Taney med at overføre de offentlige indskud fra banken til syv statschartrede banker. Stående over for tabet af føderale indskud, besluttede Biddle at hæve renten og bevidst fremkalde en recession. En mild økonomisk panik fulgte fra slutningen af 1833 til midten af 1834. Med Biddle´s hensigt om at tvinge Jackson til et kompromis, øgedes ”anti-bankstemningen”[271]. I mellemtiden forsøgte Biddle og andre banksupportere ved flere lejligheder at forny bankens charter gennem kongressen. Alle deres forsøg mislykkedes under truslen om Jackson's præsidentveto. I 1839 fratrådte Biddle sin stilling som bankpræsident efter at have foretaget nogle urentable handler med bomuld, og i 1841 midt i recessionen efter panikken i 1837, gik BUS-banken endelig konkurs[272]. Biddle blev arresteret og anklaget for svig. Han blev tvunget til at betale erstatning til kreditorer ved hjælp af resten af sin

---

263 https://constitution.congress.gov/browse/essay/artI-S8-C5-1/ALDE_00001066/
264 Jim Marrs: Rule by Secrecy s.233
265 https://en.wikipedia.org/wiki/Second_Bank_of_the_United_States
266 Hammond 1947, p. 155.
267 https://en.wikipedia.org/wiki/Bank_War
268 The Secrets of the Federal Reserve. Eustace Mullins. Bankers Research Institute. Staunton, VA. 1983. p.179
269 A. B. Hepburn, A History of Currency in the United States (New York: The Macmillan Co., 1903; reprinted 1967) p. 95
270 Hill, Andrew T. (February 5, 2015). "The Second Bank of the United States (1816–1841)". *Federal Reserve History.*
271 Wilentz, Sean (2006). *The Rise of American Democracy: Jefferson to Lincoln*. New York, s.396-400
272 The Rise and Fall of Nicholas Biddle.www.minneapolisfed.org

personlige formue[273].

Yale, Brown, Princeton, Harvard sammen med flere andre prestigefyldte universiteter (kaldet Ivy League[274]) og business schools blev autoriseret af King of England gennem kronekolonierne på østkysten allerede fra 1600-tallet. Mange højtstående medlemmer i amerikansk politik, erhvervsliv, det amerikanske militær, medier og intelligensapparat kommer fra disse universiteter. De rekrutterer for det meste fra hemmelige samfund eller broderskaber fx fra Yale´s "Skull and Bones" loge fra 1832[275]. I det amerikanske præsidentvalg i 2004 var både de demokratiske og republikanske nominerede Skull and Bones alumner. George W. Bush skrev i sin selvbiografi; "I mit seniorår sluttede jeg mig til Skull and Bones; et hemmeligt samfund - så hemmeligt at jeg kan ikke sige mere"[276]. Da han blev spurgt, hvad det betød, at han og Bush begge var Bonesmen, sagde den tidligere præsidentkandidat John Kerry: "Ikke meget, fordi det er en hemmelighed"[277].

Russell Trust Association er virksomhedsnavnet for Skull and Bones Society, der blev indkorporeret i 1856. Russell Trust blev oprettet af William Huntington Russell som dens præsident, og Daniel Coit Gilman som dens første kasserer. Gilman blev senere præsident for University of California i Berkeley og Johns Hopkins University, før han forlod for at blive den første præsident for Carnegie Foundation[278] (læs om Carnegie Foundation i *Part 8*). Johns Hopkins University betragtes som det første forskningsuniversitet i USA[279]. I regnskabsåret 2016 brugte Johns Hopkins næsten 2,5 milliarder dollars på forskning[280]. Universitetet har kandidatcampusser i Italien, Kina og Washington[281]; de to førstnævnte var epicentre for ”Covid-19”-udbruddet.

Fra 22. til 23. juni 2001 var Johns Hopkins University vært for *Operation Dark Winter;* en bioterrorangrebs-simulering på højt niveau, der involverede et skjult og udbredt kopperangreb på USA[282], hvorefter miltbrand-bakterieangrebet kort tid efter fandt sted. I partnerskab med World Economic Forum (læs part 4) og Bill and Melinda Gates Foundation (læs part 6), var JHU også vært for begivenheden Event 201[283]; *en fuldskaleret pandemi-simulering, den 18. oktober 2019 i New York. Øvelsen illustrerede områder, hvor offentlige / private partnerskaber vil være nødvendige under reaktionen på en alvorlig koronaviruspandemi, for at mindske store økonomiske og samfundsmæssige konsekvenser*[284].

Ifølge Alexandra Robbins, forfatter af Gravhemmelighederne, blev Russell, mens han var i Tyskland, venner med lederen af et tysk Illuminati-ordensforbundet hemmeligt samfund, der brugte dødens hoved som logo. Da Russell vendte tilbage til USA, sluttede han sig sammen med den senere justits- og krigsminister Alphonso Taft, for at stifte det, de kaldte Dødens Broderskab. De vedtog det numerologiske symbol 322, fordi de var det andet kapitel i den tyske søsterorganisation og blev grundlagt i 1832[285].

273 Jeffrey Sklansky, Sovereign of the Market: The Money Question in Early America. University of Chicago Press, 2017, p.164
274 https://da.wikipedia.org/wiki/Ivy_League
275 Stevens, Albert C. (1907). Cyclopedia of Fraternities: A Compilation of Existing Authentic Information and the Results of Original Investigation as to the Origin, Derivation, Founders, Development, Aims, Emblems, Character, and Personnel of More Than Six Hundred Secret Societies in the United States. E. B. Treat and Company. p. 338. ISBN 978-1169348677. OCLC 2570157 https://en.wikipedia.org/wiki/Skull_and_Bones#cite_note-2 https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_Skull_and_Bones_members
276 Bush, George W. (1999). *A Charge to Keep*. William Morrow and Co. ISBN 0-688-17441-8.
277 Oldenburg, Don (April 4, 2004). "Bush, Kerry Share Tippy-Top Secret". *The Washington Post*. Retrieved November 5, 2011.
278 *Secrets of the Tomb: Skull and Bones, The Ivy League, and The Hidden Paths To Power* Alexandra Robbins, published in 2002 by Little, Brown and Company ISBN 0-316-72091-7, p. 56
279 "When German Universities Were Models for American Universities". Atlantic Review.
280 Eichensehr, Morgan. "For the 38th time, Hopkins leads the country in R&D
281 "Our Campuses". *Johns Hopkins University.* Retrieved December 27, 2019.
282 https://en.wikipedia.org/wiki/Johns_Hopkins_Center_for_Health_Security#Operation_Dark_Winter
283 JHCHS website designer (2020-01-24). "Event 201, a pandemic exercise to illustrate preparedness efforts". *Even 201*. Retrieved 2020-06-24.
284 http://www.centerforhealthsecurity.org/event201/scenario.html
285 Alexandra Robbins. Secrets of the Tomb: Skull and Bones, the Ivy League, and the Hidden Paths of Power (Back Bay Books, 2003).

Mange ”kranie og knogler”- medlemmer støttede den sydlige sag, der førte til borgerkrigen. Unge South Carolinian Joseph Heatly Dulles, hvis familie købte deres slaver for pengene fra de britiske erobrere i Indien, havde været medlem af Yale´s Brothers in Unity. På Yale tilknyttede Dulles sig til Daniel Lord. Lords blev magtfulde anglo-amerikanske Wall Street advokater, og J.H. Dulles barnebarn var far til John Foster Dulles og Allen Dulles; de fremtidige ledere af CIA[286].

Både Morgans og Rockefellers interesser var godt repræsenteret i Skull and Bones. Medlem Percy Rockefeller forbandt ordenen til Standard Oil-entreprisen, mens et antal Morgan folk dukker op på Skull and Bones medlemslisten. Mens J. P. Morgan ikke var et medlem, sluttede Harold Stanley (Bonesman i 1908) sig til Morgan's Guaranty Trust bankselskab i 1915, og blev til sidst Morgan-partner og præsident for det kombinerede Morgan, Stanley & Company[287].

Fraterniteter (broderskaber) og sororiteter eller græske alfabetorganisationer (GLO'er) kaldet "græsk liv" er sociale organisationer på colleges og universiteter[288]. Individuelle broderskaber og sororiteter varierer i organisation og formål, men de fleste har fem fælles elementer[289]: 1) Hemmelighed 2) Single-sex-medlemskab 3) Udvælgelse af nye medlemmer på grundlag af en todelt gennemgangs- og prøvetidsproces med løfteafgivelser 4) Ejerskab af en boligejendom, hvor studerende bor 5) Et sæt komplekse identifikationssymboler, der kan indeholde græske bogstaver, armorialpræstationer, kryptografi, hemmelig kode, badges, greb, våbenskjold, adgangskoder eller fx ofte farven lilla.

Det første GLO fraternity i Nordamerika, der indarbejdede de fleste af elementerne i moderne broderskaber, var Phi Beta Kappa, der blev grundlagt på (Crown) College of William of Orange og Mary i 1775. Grundlæggelsen af Phi Beta Kappa fulgte den tidligere oprettelse af det hemmelige studentersamfund, der havde eksisteret på dette campus allerede i 1750, kaldet Flat-Hat-Society[290] (reference til den flade og skrå akademiske Oxford-universitets-uddannelseshat[291]). I 1779 udvidede Phi Beta Kappa til også at omfatte afdelinger ved Harvard og Yale. Siden start har 17 amerikanske præsidenter, 40 højesteretsdommere og 136 nobelprismodtagere været medlem af broderskabet[292]. Kappa Beta Phi var stærkt påvirket af frimureriet. Gruppen bestod af studerende, der besøgte Raleigh Tavern i Williamsburg, som et fælles mødested uden for universitetsområdet, hvor også murere efter sigende mødtes[293]. Thomas Smith, en af broderskabsstifterne, tilhørte Williamsburg-logen, der opererede under et charter fra Grand Lodge of England. Ni af de andre originale medlemmer blev senere frimurere inden for det første år[294].

Fraternities repræsenterede krydset mellem spise- og festklubber, litterære samfund og hemmelige indledende ordrer, som i frimureri. Deres tidlige vækst blev bredt modsat af universitetsadministratorer men det lykkedes stort set at dæmpe modstanden fra 1880'erne[295]. Kritikere af græske bogstavsorganisationer hævder, at de skaber en kultur for nepotisme i det senere liv, mens tilhængere bifalder dem for at skabe netværksmuligheder for medlemmerne efter endt uddannelse. En rapport fra Bloomberg fra 2013 fandt, at broderskabsforbindelser er

286 Kris Millegan. Fleshing Out Skull & Bones: Investigations into America's Most Powerful Secret Society (Trine Day, 2004).
287 Jim Marrs: Rule By Secerecy s. 95
288 Whipple, Edward G.; Sullivan, Eileen G. (1998-03-01). "Greek Letter Organizations: Communities of Learners?" ISSN 1536-0695.
289 "GOVERNANCE OF UNDERGRADUATE SOCIAL FRATERNITIES AND SORORITIES". *upenn.edu*. University of Pennsylvania.
290 https://en.wikipedia.org/wiki/Phi_Beta_Kappa#cite_note-DoG_Becca2004-18
291 Storm, Robert W. (1973). "In Token of Friendship: Early Fraternity Medals at the College of William and Mary".
292 Society, Phi Beta Kappa. "About ΦΒΚ". *www.pbk.org*. https://en.wikipedia.org/wiki/Phi_Beta_Kappa#cite_note-34
293 William T. Hastings. Phi Beta Kappa as a Secret Society with its Relations to Freemasonry and Antimasonry Some Supplementary Documents
294 Paul J. Rich. "Freemasonry and Phi Beta Kappa." *Selected Works of Paul J. Rich* (SelectedWorks of Paul J. Rich, June 2002).
295 Whalen, Richard (1967). *Handbook of Secret Organizations*. Milwaukee: Bruce Publishing Company. pp. 43–45.

indflydelsesrige for at opnå lukrative beskæftigelsespositioner hos de øverste mæglere på Wall Street[296].

Siden 1900 har 63 procent af medlemmerne af det amerikanske kabinet været medlemmer af fraterniteter og sororiteter, ligesom ca. 85 procent af dommere i den amerikanske højesteret siden 1910. Dette er en højst signifikant andel med anslået ca. 3 % af den Nordamerikanske befolkning, som medlemmer af disse organisationer[297].

DEN AMERIKANSKE BORGERKRIG

Mens det var den engelske advokat John Winthrop, en grundlægger af Massachusetts Bay Colony, der etablerede den puritanske vision om Amerika, som "City on a Hill", var det hans efterkommer Robert C. Winthrop, der først formelt udtalte doktrinen om "Manifest Destiny"; en vidtrækkende tro i det 19. århundrede på, at dets bosættere var bestemt til at ekspandere over hele Nordamerika. Læren har sin oprindelse i frimureriets doktrin om den "guddommelige" rolle, som Amerika skulle spille i verden, baseret på 1800-tallets tro på, at De Forenede Stater, ofte specifikt "den angelsaksiske race", var bestemt til at udvide sig på tværs af kontinentet[298]. John L. O'Sullivan, en førende skikkelse i en bevægelse kaldet Young America, skabte udtrykket "Manifest Destiny" i en artikel fra 1845 til *Democratic Review,* hvor han skrev, at det var den "guddommelige skæbne" i Amerika "at etablere menneskets moralske værdighed og frelse på jorden"[299].

I de to årtier efter den amerikanske forfatningskamp, under "Den Anden Great Awakening", opgav dåbsprædikanter deres bøn om, at slaver blev frigivet, hvilket forårsagede en splittelse mellem det nordlige, og det nordlige betegnelsens sydlige grene[300]. Southern Baptist Convention (SBC) blev organiseret i 1845 i Augusta, Georgia, af baptister i det sydlige USA, der splittede med nordlige baptister over spørgsmålet om slaveri; specifikt om hvorvidt sydlige slaveejere kunne tjene som missionærer. Den ældste baptistkirke i syd, First Baptist Church af Charleston, South Carolina, blev organiseret i 1682. Med mere end 15 millioner medlemmer fra og med 2015, er SBC verdens største baptistiske kirkesamfund, og det største protestantiske kirkesamfund i USA, samt det næststørste kristne kirkesamfund i De Forenede Stater, efter den katolske kirke.

Slaveriafskaffelsesforkæmpere blev kategoriseret som hyklere, der ønskede, at Syd skulle befri sine slaver, men som ikke ville give de frigivne slaver job, hvis de rejste nordpå. På tidspunktet for splittelsen, brugte de sydlige baptister "Curse of Ham", som en racistisk retfærdiggørelse for slaveri og hævdede, at de tjente Gud´s vilje[301]. Ham's Curse, den kontroversielle rabbinske fortolkning af Bibelen, blev grundlaget for underkastelse af afrikanske slaver, hvilket i sidste ende skabte en ideologisk kløft, der resulterede i den amerikanske borgerkrig fra 1861 til 1865, som fortsætter den dag i dag, og som tjener som basis for den sydlige strategi. *I antebellum Amerika*, var Curse of Ham, ifølge David Goldenberg: "den største retfærdiggørelse for at opretholde sort slaveri, og for at holde denne sociale orden på plads i århundreder"[302].

296 Abelson, Max; Faux, Zeke (22 December 2013). "Secret Handshakes Greet Frat Brothers on Wall Street". *Bloomberg*.
297"Fraternity Statistics". *nicindy.org*. North American Interfraternity Conference. Archived from the original on 7 August 2016.
298 Sally Fram. "The Cross and the Compass: Manifest Destiny, Religious Aspects of the Mexican-American War." *Popular Culture*. Volume35, Issue2, Fall 2001, pp, 83-99. https://ordoabchao.ca/volume-three/league-of-nations
299 John L. O'Sullivan. *A Divine Destiny for America*, 1845.
300 Christine Leigh Heyrman. *Southern Cross: The Beginning of the Bible Belt* (Chapel Hill, University of North Carolina Press, 1998), pp. 10–18, 155.
301 Kimberly Jade Norwood. Color Matters: Skin Tone Bias and the Myth of a Postracial America (Routledge, 2013). p. 50.
302 "Ham's curse, blackness and sin." *University of Capetown News* (March 29, 2004).

Den tyske kansler Otto von Bismarck sagde, ifølge forfatter Derek Wilson: ”Opdelingen af De Forenede Stater i føderationer, med lige styrke (Nord og Syd), blev besluttet længe før Civil War (borgerkrigen). Visse bankfolk var bange for, at De Forenede Stater ville forstyrre deres økonomiske dominans over hele verden. Rothschild-stemmen sejrede”. Derek Wilson fastslår, at Rothschild-familien var den officielle europæiske bankmand for den amerikanske regering[303]. Men der var også en anden særlig primus motor for verdensordenen på tidspunktet for den amerikanske borgerkrig. Den amerikanske præsident Woodrow Wilson (1856-1924), som senere førte USA ind i første verdenskrig med løftet om, at "verden skal gøres sikker for demokrati", hævdede eksplicit, at han havde studeret Giuseppe Mazzini´s skrifter nøje, og indrømmede, at han "afledte vejledning fra de principper, som Mazzini så veltalende udtrykte". Wilson tilføjede, at han ved afslutningen af Første Verdenskrig håbede at kunne bidrage til "realiseringen af de idealer, som Mazzini´s liv og tanker var afsat til"[304].

Young Amerika I USA var orkestreret af italienske Guiseppe Mazzini (1805-1872), som i 1831 skabte Giovine Italia; en revolutionær bevægelse ud af de hemmelige samfund, jvf afsnittet i nærværende Part 2 om *Illuminati-ordenen og de franske revolutioner*. Mazzini var i liga med Rothschilds om en plan for at fremme borgerkrigen langs skillelinjen, over det betændte spørgsmål om race, rapporterer lektor fra London, Nicholas Hagger[305]. Mazzini-Rothschild sammensværgelsen, overdraget fra det sydlige jødiske samfund, var i netværk med hemmelige samfund som fx Skull and Bones, Sons of Malta, Knights of The Golden Circle og Ku Klux Klan, som alle fremmede slaveejerskabssagen Syd, imod afskaffelsen i Nord. På trods af at være blevet besejret i krigen i 1812 - og efter at have underskrevet ikke-aggressionstraktaten fra 1814 - længtes Storbritannien stadig efter at vende tilbage til Amerika´s styre. Som forklaret af Nicholas Hagger: ”Gennem de skotske ritualer for den engelske lydighed i Nord kontrollerede de den nordøstlige velstand, men kunne ikke kontrollere Syd, da sydlig rigdom blev målt i slaver. Hvis Storbritannien skulle have økonomisk kontrol over Syd, ville slaveri blive afskaffet. Og derfor blev der udarbejdet en plan om at opdele Amerika over slaverispørgsmålet, i håb om, at Amerika kunne styres økonomisk og finansielt, om ikke militært[306].

Rothschild-dynastiets finansiering af Nord blev gennemført via August Belmont (1813 - 1890)[307]. James Rothschild kontrollerede Syd via Rothschild-agenten Judah P. Benjamin (1811 – 1884); en sydlig advokat og politiker, der blev kendt som ”The Jewish Confederate”[308]. Som angivet af Feuerlicht: ”på trods af alle jøders afskaffelsesaktiviteter i Nord, var slaveri blevet implanteret og næret af nordlige købmænd, både kristne og jødiske”[309]. Nathan Mayer Rothschild blev frimurer for Emulation Lodge, nr. 12, af Premier Grand Lodge of England, den 24. oktober 1802 i London[310].

Den 3. august 1835, i City of London, to år efter vedtagelsen af Slavery Abolition Act, kom Nathan Mayer Rothschild og hans svoger, Moses Montefiore, til enighed med statsministerens kansler, om at udstede et af de største lån i historien, for at finansiere den slavekompensationspakke, der

303 Rothschild: The Wealth and Power of a Dynasty. Derek Wilson. Charles Schribner's Sons. New York. 1988. p.178
304 "Mazzini's life and thought were devoted." (Woodrow Wilson, "remarks about Giuseppe Mazzini" and "Further remarks in Genoa," *The Papers of Woodrow Wilson*, ed. Arthur S. Lind (Princeton, NJ: Princeton university Press), 5:614–15.
305 Hans Nathan. *Dan Emmett and the Rise of Early Negro Minstrelsy* (Norman, Oklahoma: University of Oklahoma Press. 1962), p. 252.
306 Nicholas Hagger. *The Secret Founding of America*). Kindle Locations 3113-3123.
307 Katz, Irving (1968). August Belmont; en politisk biografi. New York / London: Columbia University Publishment, fra Wikipedia/August Belmont
308 Nicholas Hagger. *The Secret Founding of America*)., Kindle Locations 3133-3139
309 Feuerlicht. *The Fate of the Jews*, p. 73. https://ordoabchao.ca/volume-two/american-civil-war
310 " Jews in English Freemasonry". Jewish Communities and Records. 20 April 2015. + "Selected Jewish Masons 1717 – 1860". Synagogue Scribes. 12 October 2017.

krævedes i 1833-Abolition Act. De to bankfolk blev enige om at låne den britiske regering £ 15 mio, hvortil regeringen tilføjede yderligere £ 5 mio senere. Det samlede beløb repræsenterede 40% af regeringens årlige indkomst på daværende tidspunkt. Det var den største redning af en industri, som en procentdel af de årlige offentlige udgifter, hvilket fx dværger redningen af banksektoren i 2008, i proportionalitet dertil[311].

Nathan Mayer Rothschild´s søn Lionel Rothschild (1808 - 1879) og hans onkel James (1792 - 1868) stod bag finansieringen af henholdsvis Nord og Syd i den planlagte division. Norden skulle annekteres til Canada, som en britisk koloni under Lionel, der var baseret i London. I 1851 begyndte Giuseppe Mazzini, ifølge Hagger, processen med at skabe en borgerkrig, ved at danne revolutionære grupper i hele USA, for at intensivere agitationen om slaveri[312]. I 1857 besluttedes, ifølge Irving Katz, på et møde i London indkaldt af Mazzini, at der skulle være en konflikt mellem Nord og Syd[313].

Lionel Rothschild brugte August Belmont som udsending for Nord, sammen med Jay Cooke, Seligman-brødrene og Speyer og Co. Belmont, hvis rigtige navn var August Schoenberg, var en tyskfødt jøde, der begyndte sit første job, som lærling, hos Rothschild-bankfirmaet i Frankfurt. I 1837 satte han sejl til Havana, hvor han blev anklaget for ”Rothschilds interesser” i den spanske koloni Cuba. I den økonomiske recession og panik i 1837 kollapsede, ligesom hundredevis af amerikanske virksomheder, Rothschild´s amerikanske agent, Nicholas Biddle, i New York City. Som resultat opholdt Belmont sig i New York og havde startet et nyt firma, August Belmont & Company, som herefter genetablerede Rothschilds´ rigdom i USA[314]. Belmont hjalp fx med at organisere Democratic Vigilant Association, som søgte at fremme overenstemmelse, ved at love sydlændere, at forretningsfolk i New York ville beskytte sydfolkets rettigheder, og holde de medlemmer ude af deres embede, som stod i vejen for sydlændernes ønske om udvidelse af slaveri til de vestlige territorier i De Forenede Stater[315]. Belmont brugte også sin indflydelse på at påvirke europæiske forretningsfolk og politiske ledere til at støtte Unionens sag i borgerkrigen, hvorved han forsøgte at afholde de franske bankfolk fra at låne penge eller opnå kredit til militærkøb til Konføderationens Syd. De konfødererede havde tilbudt staterne Louisiana og Texas til Napoleon III, hvis han ville sende tropper imod Nord[316].

I halvtreds af de første 62 år af USA´s historie dominerede sydboere som George Washington, Thomas Jefferson, James Madison, James Monroe og Andrew Jackson den udøvende gren af den amerikanske regering. Franklin Pierce (1804-1869) var De Forenede Staters 14. præsident (1853–1857). En nordlig demokrat, som mente, at den slaveriafskaffende bevægelse var en grundlæggende trussel mod nationens enhed, og som derfor fremmedgjorde antislavergrupper. Han var en ekspansionist i Young America Movement[317], som blev dannet som en politisk organisation i 1845 af Edwin de Leon og George Henry Evans, inspireret af europæiske reformbevægelser i 1830'erne (som Junges Deutschland, Giovine Italia og Young Hegelians). Den foreslog frihandel, social reform, udvidelse sydpå til territorierne og støtte til republikanske, anti-aristokratiske bevægelser i udlandet. Det blev en fraktion i det demokratiske parti i 1850'erne[318].

311 Carola Hoyos. “Rothschild and Freshfields founders linked to slavery.” *Financial Times* (June 26, 2009).
312 Nicholas Hagger. *The Secret Founding of America*)., Kindle Locations 3144-3147
313 Irving Katz. *August Belmont: a political biography* (New York/London: Columbia University Press, 1968)
314 Ibid https://ordoabchao.ca/volume-two/american-civil-war
315 Irving Katz. *August Belmont: a political biography* (New York/London: Columbia University Press, 1968).
316 Allen Johnson, ed., *Dictionary of American Biography*, Vol. II (New York: Charles Scribner's Sons, 1929), pg. 170.
317 https://en.wikipedia.org/wiki/Franklin_Pierce
318 https://en.wikipedia.org/wiki/Young_America_movement

Mazzini bekræftede i sin dagbog, at præsident Pierce var villig til at acceptere hjælp fra Layos Kossuth (1802-1894) og hans netværk af frimureroperatører: ”Kossuth og jeg arbejder med de meget talrige i det tyske element (af Young America) i De Forenede Stater til hans (Pierce's) valg og under visse betingelser, som han har accepteret”[319]. Pierce ansatte en masse ”Young Americans” i sin udenrigstjeneste. Mazzini skrev, at ”næsten alle Pierce´s nomineringer var sådan, som vi ønskede”. Præsident Pierce´s første udnævnelse var frimurer Caleb Cushing (1800-1879), der som amerikansk justitsadvokat blev mesterarkitekt for borgerkrigen. Cushing var forbundet med engelsk frimureri på grund af sin tilknytning til frimureriets Nordlige Jurisdiktion. Hans første frimureropgave var, at overføre penge fra den britiske frimurerbankmand George Peabody, til Young Amerika´s antislaveri-agitatorer, som efter valget opfordrede til opløsning af Unionen[320].

Peabody, kendt som ”faderen til filantropi”, der ejede et kæmpe bankfirma i England, hyrede tjenesterne af J.P. Morgan, Sr. (1837-1913) til at håndtere midlerne, da de ankom til USA. Efter Peabody´s død overtog Morgan firmaet, og flyttede det senere fra England til USA, og omdøbte det Northern Securities. I 1869 rejste Morgan til London, og nåede til enighed om, at fungere som agent for N.M. Rothschild Company i USA. Handleren af Peabody-fondene i London var George Nicholas Sanders, som senere blev beskyldt for mordet på præsident Lincoln. I sit hjem i London den 21. februar 1854, var Saunders vært for et middagsselskab med æresgæster som Mazzini, Blanqui, Kossuth og Alexandre Auguste Ledru-Rollin, General Giuseppe Garibaldi og Felice Orsine. Alexander Herzen fra Rusland deltog også; manden, der initierede den senere stormester for den italienske Grand Orient[321], frimurer Mikhail Bakunin i Mazzini´s Unge Rusland; samt Arnold Ruge, der sammen med Karl Marx var redaktør for et revolutionært magasin for Junges Deuthschland[322] (læs om den russiske revolution og kommunismens opstandelse i Part 2). Også til stede ved dette møde var præsident Pierce´s amerikanske ambassadør i England, stormester for Lancaster loge 43 og District Deputy Grand Master for Grand Lodge of Pennsylvania, James Buchanan (1791 - 1868)[323], som snart ville blive den næste præsident for USA; fra 1857-1861[324].

"En del af tidens virkelighed var en genopblussen af antisemitisme", skrev George Wheeler, forfatter af ”Pierpont Morgan and friends: Anathomy of a Myth”. Han skrev at "der var behov for nogen som cover. Hvem bedre end John Pierpont Morgan, et solidt, protestantisk eksempel på kapitalisme, der kan spore sin familie tilbage til prærevolutionær tid?". "Mulighederne er åbenlyse for, at en stor del af Morgan-firmaets rigdom og magt var, og altid havde været, blot rigdommen og kraften fra Rothschilds, der havde rejst kapitalen, og som opretholdt den gennem hele dens eksistens", konkluderer forfatter Edward Griffin.

Selvom J. P. Morgan var født i Amerika og uddannet i Boston, rejste han i 1856 til Tyskland, hvor han studerede ved Universitetet af Göttingen, grundlagt af England´s (tyske) King George II i 1737, som derefter tjente som Kurfyrste til Hannover. Berygtet for sin udvisning af dissidente professorer kaldet "Göttingen Seven", som omfattede brødrene Grimm og andre tilhængere af Georg Hegel inklusive Karl Marx, var universitetet fortsat et knudepunkt for anti-etablissement og hemmelige samfundsaktiviteter. Vendende tilbage til USA, sluttede Morgan sig til bankfirmaet Duncan, Sherman and Company i New York; de amerikanske repræsentanter for deres London-selskab.

---

319 As cited in John Daniel: *Scarlet and the Beast*. https://ordoabchao.ca/volume-two/american-civil-war
320 Ibid
321 https://en.wikipedia.org/wiki/Mikhail_Bakunin#cite_note-52 Politics and the Occult: The Left, the Right, and the Radically Unseen, Gary Lachman page 118
322 Mark A. Lause. *A Secret Society History of the Civil War* (University of Illinois Press, 2011), p. 1.
323 Klein 1962, p. 27.
324 https://ordoabchao.ca/volume-two/american-civil-war

"Derefter tjener Morgan tilsyneladende, som finansiel agent for Rothschild og stræber meget efter at virke fuldstændig amerikansk", skrev Griffin.

Ved udbruddet af den amerikanske borgerkrig demonstrerede unge Morgan, at legaliteter og ærlighed ikke spillede nogen rolle i hans forretningsskik. I maj 1861, tilbød 24-årige Morgan, at sælge fem tusind militære rifler til chefen for den føderale hær, stationeret i St Louis, for 22 dollars stykket. Desperat for rifler accepterede kommandøren, men da riflerne ankom nægtede han betaling, og hævdede, at våbnene var defekte og mangelfulde. Morgan sagsøgte hæren og vandt en retsafgørelse, hvorved han blev betalt $ 109.912 for de 5000 rifler. Et kongresundersøgelsesudvalg i 1862 konkluderede, at Morgan havde bedraget regeringen. Udvalget fandt, at riflerne, som betragtedes som "thoroughly unserviceable, obsolete and dangerous", var blevet købt for $ 3,50 pr stk fra et New York-arsenal af en Simon Stevens, som var ansat hos Morgan. Da St. Louis-kommandanten accepterede at købe våbnene uset, havde Morgan brugt aftalen som sikkerhed for at låne penge til at betale for våbnene. Så den amerikanske hær havde købt sine egne defekte rifler fra Morgan, som uden økonomisk risiko for sig selv realiserede over 600 procent profit på hver pistol.

i 1871 blev Morgan partner i en af sin fars firmaer, Drexel, Morgan and Company, som senere blot blev J. P. Morgan and Company. Dette firma blev hurtigt den dominerende kilde til amerikansk statsfinansiering. "På grund af sine forbindelser med Peabody-firmaet havde Morgan intime og meget nyttige forbindelser med London´s finansielle verden, og i 1870'erne var han derved i stand til, at levere de hurtigt voksende industrielle selskaber i De Forenede Stater med tiltrængt kapital fra britiske bankfolk, bemærkede The New Encyclopaedia Britannica. Ved siden af den europæiske Rothschild-familie, var Morgan Company et af de mest magtfulde bankhuse i verden[325].

Den nordligt tilknyttede Caleb Cushing´s nominerede Albert Pike, blev valgt som leder af den sydlige løsrivelsesbevægelse[326]. På samme tid forberedte Cushing sig på den britiske kontrol med Den Sydlige Jurisdiktion for Skotsk Rite Frimureri. I 1853, to uger efter at Cushing blev udnævnt til Attourney General (justitsminister) af Franklin Pierce, sendte han Pike til Charleston for at modtage de højere frimurergrader fra Albert G. Mackey. I 1857 modtog Pike 33° i New Orleans, og i 1859 blev han valgt som Sovereign Grand Commander for Supreme Council of the Southern Jurisdiction of Scottish Rite Freemasonry, som leder de 33 rådsmedlemmer[327]. Pike besatte samtidig positionerne som stormester i Central Directory i Washington DC, som øverstbefalende for Supreme Council i Charleston, South Carolina, og nu Sovereign Pontiff of Universal Freemasonry[328].

Pike forblev Sovereign Grand Kommandør resten af sit liv, og brugte en stor del af sin tid på at udvikle ordenens ritualer; fx skrev han *Morals and Dogma of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry* om esoterisk filosofi, udgivet af Supreme Council, Thirty Third Degree, of the Scottish Rite, Southern Jurisdiction of the United States". Værket regnes som en frimurerisk bibel[329]. Den dobbelthovedede ørn fra det preussiske, hellige romerske og det Habsburg´ske imperie, med 33 stk pentagrammer under krone, Tempelridderkors (det brede) og skinnende-delta-trekant øverst med ordene "Orden ud af Kaos/Ordo ab Chao" nedenunder, er Scottish Rite frimureriet´s emblem. Forfatter Texe Marrs placerer sin fortolkning af disse ord på et verdsligt (jordnært) niveau, og skriver, at Ordo ab Chao er en "hemmelig doktrin om lluminati" baseret på

325 Jim Marrs - Rule By Secrecy s.57-58-59
326 Jay Longley and Colin Eby. "Knights of the Golden Circle." (n.d.). Retrieved from https://knightsofthegoldencircle.webs.com/
327 https://en.wikipedia.org/wiki/Supreme_Council,_Scottish_Rite_(Southern_Jurisdiction,_USA)
328 Hagger. *The Secret Founding of America*. Kindle Locations 5430-5431
329 https://en.wikipedia.org/wiki/Morals_and_Dogma_of_the_Ancient_and_Accepted_Scottish_Rite_of_Freemasonry

det Hegelske begreb, hvor "krise fører til mulighed". Marrs skrev, "De opfinder kaos, skaber vrede og frustration blandt mennesker, og drager herefter fordel af folks desperate behov for orden"[330]. Med andre, ”hegeliansk dialektiske” ord: de skaber et problem (tese), som fremtvinger en prekalkuleret given modsætningsreaktion (antitese), hvorefter de bringer løsningsteorien (syntese). Den hegelske dialektik er et falsk dilemma, en logisk fejlslutning, der præsenterer to modsatte valg på en sådan måde, at det synes at være de eneste tilgængelige muligheder. Således at hvis den ene er sand, må den anden være falsk. I Luriansk Kabbalah er syntesen forløst i ”Tikkun”, som en kosmisk restauration ved dommedag, når mennesket bliver Gud og definerer sin egen sandhed[331].

Mother Supreme Council of the World blev grundlagt i Charleston, South Carolina i 1801. I 1813 oprettede et medlem af Supreme Council i New York, et Supreme Council for Den Nordlige Jurisdiktion i Amerika´s Forenede Stater. I 1823 tildelte det øverste råd jurisdiktion for de femten stater øst for Mississippi-floden, og nord for Ohio-floden, til det øverste råd for Den Nordlige Jurisdiktion[332]. I 1911 begyndte Mother Supreme Council opførelsen af et nationalt hovedkvarter for Supreme Council i District of Columbia i Washington´s uafhængige distrikt, kaldet House of the Temple, som stadig er hovedkvarter for frimureriet. Det er placeret på 1733 Sixteenth Street, NW. House of the Temple indeholder resterne af Albert Pike[333].

Den Nordlige Jurisdiktion var under den britiske spion og 33. grad´s frimurer John J.J. Gourgas (1775-1865). De engelske frimurere sendte Gourgas til New York for at organisere hemmelige Scottish Rite loger, der så ud til at være pro-franske, men som faktisk var pro-engelske, til at hjælpe Storbritannien i krigen i 1812. I sommeren 1813 var Emanual de la Motta en af grundlæggerne fra det højeste råd for Scottish Rite i Charleston. En forsamling af Kahal Kadosh Beth Elohim, koloniens første synagoge, opnåede en territorial aftale med Gourgas, hvorved det nordlige område kom under den engelske Nordlige Jurisdiktion for Skotsk Rite Frimureri med base i Boston, mens Charleston blev basen for den franske sydlige jurisdiktion.

I 1854, siges det at Gourgas har hjulpet Killian Van Rensselaer med at grundlægge et hemmeligt samfund kendt som Knights of the Golden Circle (KGC) i Cincinnati, Ohio[334]. KGC's segl indeholdt et maltesisk kors, der blev brugt af de gamle riddere på Malta. Den Gyldne Cirkel absorberede straks frimurerne, som arbejdede indenfor Young America, og blev Konføderationens militære præorganisation[335]. Den selvformaterede Kentucky-general George W.L. Bickley (1819-1867), en ung amerikaner, overtog kontrollen af KGC, som avancerede samfundets mål for Manifest Destiny; missionen og ideologien for ekspansionen af de amerikanske stater[336].

Det er blevet sagt om KGC, at de var ”en af de rigeste, mest dødbringende, mest hemmeligholdte og mest undergravende spion- og undergrundsorganisationer i verdenshistorien”[337]. Fra sin tidligste oprindelse i Southern Rights Clubs i 1835, skulle KGC blive ”den mest magtfulde hemmelige og subversive organisation i De Forenede Staters historie, med medlemmer i enhver

330 Jim Marrs: Rule by Secrecy s.255
331 [3] https://ordoabchao.ca/volume-three/synarchy
332 https://en.wikipedia.org/wiki/Supreme_Council,_Scottish_Rite_(Southern_Jurisdiction,_USA)
333 https://en.wikipedia.org/wiki/House_of_the_Temple
334 John Daniel. Scarlet and the Beast.
335 Hagger. *The Secret Founding of America*. Kindle Locations 3181-3182.
336 David C. Keehn. Knights of the Golden Circle: Secret Empire, Southern Secession, Civil War (LSU Press, Apr. 15, 2013), p. 8.
337 Fred Milliken. “Freemasonry’s Connection With The Knights Of The Golden Circle,” *Freemason Information* (December 29, 2012) https://freemasoninformation.com/2012/12/freemasonry-and-the-knights-of-the-golden-circle/

stat og territorium inden borgerkrigens afslutning"[338]. Syden var begyndt at løsrive sig fra Unionen i januar 1861, og i februar samme år ratificerede syv fratrædende stater den konfødererede forfatning, og navngav frimurer Jefferson Davis (1808-1889), som præsident for sydstaterne. Davis kæmpede i den mexicansk-amerikanske krig (1846-1848), som oberst af et frivilligt regiment. Pierce havde Davis som sin krigsminister (1853-1857). Der er flere indikationer på, at Davis var aktiv i det fransk-italienske, Mazzini-ledede Carbonari-netværk[339]. Før den amerikanske borgerkrig drev Davis en stor bomuldsplantage i Mississippi, som hans bror Joseph gav ham, hvor han ejede 113 slaver[340]. Davis giftede sig med Sarah Knox Taylor, datter af general Taylor. Hendes bror, Richard Taylor, en konfødereret general, var medlem af Skull and Bones, ligesom Davis´ private sekretær Burton Norville Harrison[341].

Mange sydlige troede på John Quincy Adams´ og Andrew Jackson´s tidligere vicepræsident John C. Calhoun´s (1782-1850) advarsler om den planlagte destruktion af "den hvide sydlige livsstil". Klimaks kom et årti efter Calhoun´s død med valget af republikaner Abraham Lincoln (1809-1865), i 1860, hvilket førte til løsrivelse af South Carolina, efterfulgt af seks andre sydlige stater. KGC blev den første og mest magtfulde allierede for de nyoprettede konføderede stater i Amerika; ofte omtalt som Konføderationen og Syd (syd for Pennsylvania Mason-Dixon linjen)[342]. Konføderationen blev oprindeligt dannet af syv secessionistiske slaveholdende stater (som i overensstemmelse med Calhoun´s teori, ikke havde nogen organiserede politiske partier): South Carolina, Mississippi, Florida, Alabama, Georgia, Louisiana og Texas - i Lower South-regionen i De Forenede Stater, hvis økonomi var stærkt afhængig af landbrug; især bomuld, og et plantagesystem, der bestod på basis af afroamerikanske slavers arbejde[343]. Hver stat erklærede sin løsrivelse fra De Forenede Stater, som blev kendt som Unionen under den efterfølgende borgerkrig, efter november 1860-valget af Abraham Lincoln til det amerikanske præsidentskab, på en platform, der var imod udvidelse af slaveri til de vestlige territorier.

Stærke beviser tyder på, at Albert Pike var den hemmelige hjerne bag indflydelsen og magten hos de frimurer-påvirkede Knights of The Golden Circle (Kuklos=cirkel på græsk), hvorfra Ku Klux Klan opstod[344]. Ifølge organisationen KKK´s historie tjente Albert Pike som general under borgerkrigen, som klanens "chief judicial officer" på trods af, at frimurere vælger at insistere på, at der ikke er noget dokumenteret bevis for hans medlemskab[345]. Pike var ansvarlig for at opskrive forfatningen for den nye organisation ved den første konvention af Klan-ledere i Nashville i 1867[346]. Det var Dr. Walter Fleming, der genoptrykte pjecen, der tilføjede påstanden: "General Albert Pike, der stod højt i frimurerordenen, var klanens øverste retsofficer". Dette blev gentaget i 1924 af Susan L. Davis i *Authentic History of the Ku Klux Klan, 1865-1877*. Ifølge Davis organiserede Pike Klanen i Arkansas, efter at Nathan Bedford Forrest udnævnte ham til Grand Dragon of that Realm[347]. Ku Klux Klan blev, som beskrevet af Sir Walter Scott, inspireret af de romantiske fortællinger om Hellig Vehme; en vigilante-organisation i middelalderen, der lynchede deres ofre dømt i deres tribunalsystem i Westfalen, ved at hænge dem i træer[348].

---

338 Jay Longley and Colin Eby. "Knights of the Golden Circle." (n.d.). Retrieved from https://knightsofthegoldencircle.webs.com/
339 Ellis Washington. "Myths vs. Facts (Part 8) – Young America: Illuminati Influence on Education." (June 14, 2019)
340 Paul Johnson. *A History of the American People* (New York: HarperCollins, 1997), p. 452.
341 Fraternity, Psi Upsilon (1917). The twelfth general catalogue of the Psi Upsilon Fraternity. The fraternity. Retrieved March 24, 2011.
342 Fred Milliken. "Freemasonry's Connection With The Knights Of The Golden Circle," *Freemason Information* (December 29, 2012).
343 Michael Perman. *The Southern Political Tradition* (LSU Press, 2012), p. 11.]
344 Jay Longley and Colin Eby. "Knights of the Golden Circle." (n.d.). Retrieved from https://knightsofthegoldencircle.webs.com/
345 "Albert Pike did not found the Ku Klux Klan." *Grand Lodge of British Columbia and Yukon* (http://freemasonry.bcy.ca accessed January 18, 2018).
346 Peter Levenda. Unholy Alliance: A History of Nazi Involvement with the Occult (New York: Continuum, 2006), p. 333.
347 Susan Lawrence Davis. *Athentic History of the Ku Klux Klan, 1865-1877* (New York: Susan Lawrence Davis, 1924).
348 James Taft Hatfield. "Goethe and the Ku-Klux Klan," *PMLA*, Vol. 37, No. 4, 1922, pp. 735-739.

Albert Pike arvede den hvide mands overherredømme af de ariske race-teorier eller "Oriental Kabbalah" af Skotsk Rite Frimureri[349], og skrev som svar til *New York Tribune* om potentialet for en mere "effektiv Klan": *"De fratrådte folk i syd, frarøvet alle garantierne i forfatningen, kan ikke finde nogen beskyttelse for ejendom, frihed eller liv undtagen i hemmelig forening. Ikke i en sådan tilknytning til at begå dårskab og krænkelse; men for gensidig, fredelig, lovligt, selvforsvar. Hvis det var i vores magt, kunne det gennemføres og vi ville forene enhver hvid mand i syd, der er imod negerrettigheder, og danne en stor Orden for det Sydlige Broderskab med en komplet, aktiv, kraftig organisation, hvor nogle få skulle udføre alles koncentrerede vilje, og hvis eksistens skal skjules for alle, undtagen dens medlemmer. Det har været de undertrykkedes udvej i alle tidsaldre. At ty til dette, er en ret givet af Gud"*[350].

Pike var medlem af Helena Petrovna Blavatsky´s Teosofiske Samfund[351] (*læs Part 7 – Kabbalah og de hemmelige samfund*). Ifølge Pike tilbad de gamle ariere "Mogenstjernen", en henvisning til Venus, hvis oprindelige latinske navn var Lucifer. I 1872 udgav Pike *Indo-ariske guder og tilbedelse som indeholdt i Rig-Veda*, hvor han forklarede: *"Vedaen er bestemt den næstældste bog i verden, og den indeholder vores forfædres religiøse salmer; for vi, uanset hvilken blanding af europæisk blod, er helt af den ariske race. Tyskere, gallere, frankere, latiner, saksere, kelter, slavikker, alle er af ét blod og én familie; og engelsk ligesom alle andre europæiske sprog og sanskrit, zend og persisk er kun varianter af et og samme originalsprog, produceret ved blandinger med forskellige andre. Vi er af natur ariske, indoeuropæiske og ikke semitiske. Der er ingen blanding af semitisk i de europæiske sprog. De oprindelige folk, som arierne erobrede, og som de blandede sig med, var af race eller racer, der var helt forskellige fra semitterne. Vores åndelige slægtninge findes i Indien, Persien, Sclavonia, Grækenland, Italien og Tyskland; ikke i Mesopotamien, Egypten eller Palæstina*[352].

Sons of Malta havde sin oprindelse i den uafhængige orden for sønnerne på Malta, en broderlig orden, der var aktiv i midten af 1800-tallet. Dens indledningsritualer parodierede mere konventionelle broderlige ordener, som frimurerne. Indlægget for Malta´s sønner i *Encyclopedia of the History of St. Louis fra 1899* claimer, at de var, "Et mystisk samfund, der opstod i St. Louis i 1855, og som omtrent samtidig syntes at være blevet repræsenteret i næsten alle større og mange af de mindre byer i landet"[353]. Da den første Ku Klux Klan blev grundlagt i Pulaski, Tennessee, mellem december 1865 og august 1866, lånte den dele af indvielsesceremonien fra Sons of Malta med det samme formål, ifølge Albert C. Stevens´ encyklopædi om hemmelige samfund, i 1907[354]. Officerer omfattede Grand Cyclops, Grand Magi, Grand Turk og en Grand Exchequer. Grand Cyclops var frimureriets altseende øje. Håndsignaler og hellige eder blev også tilpasset fra frimureriet. Nogle Klansmen pralede endda af officielle forbindelser mellem KKK og frimurere[355]. Indvielser krævede, at de sværgede foran et kranium og krydsede knogler, som de også havde på paphatte sammen med deres hvide klæder[356]. I en pjece fra 1870 hævdede en nordfødt Georgia-beboer, at "kraniet og knoglerne" i KKK, og ikke stjernerne og striberne, repræsenterede den dominerende

---

349 Albert Pike. "Indo-Aryan Deities and Worship as Contained in the Rig-Veda." (Louisville: The Standard Printing Company, 1930) p. 1.

350 *New York Tribune* (April 16, 1868); cited in Walter Lee Brown. *Life of Albert Pike* (University of Arkansas Press, 1997), p. 439.

351 Edith Starr Miller Paget (Baroness). Occult theocrasy, Volumes 1-2. International league for historical research (Imprimerie F. Paillart, 1933), p. 531 + https://da.wikipedia.org/wiki/Det_Teosofiske_Samfund

352 Albert Pike. "Indo-Aryan Deities and Worship as Contained in the Rig-Veda." (Louisville: The Standard Printing Company, 1930) p. 1.

353 Encyclopedia of the History of St. Louis: A Compendium of History and Biography for Ready Reference, edited by William Hyde, Howard Louis Conard (Southern History Company, 1899, Saint Louis, MO).

354 Albert C. Stevens. The Cyclopædia of Fraternities; a compilation of existing authentic information and the results of original investigation as to more than six hundred secret societies in the United States (New York city, Paterson, N.J., Hamilton printing and publishing company, 1907).

355 John J. Robinson. *Born in Blood: The Lost Secrets of Freemasonry* (Rowman & Littlefield, 2009), p. 325.

356 *Ku Klux Klan Secrets Exposed* (Chicago: Ezra A. Cook, 1922), p. 7.

magt i regionen[357].

Mimi L. Eustis offentliggjorde et websted i 2005 med titlen Mardi Gras Secrets for at dele dødslejetilkendegivelserne fra sin far Samuel Todd Churchill[358], et højtstående medlem af et hemmeligt samfund grundlagt i 1856 af Judah P. Benjamin og Albert Pike, kaldet Mystick Krewe of Comus, som var skabt for at mødes og kommunikere planerne for Rothschilds, og som stod bag planerne for mordet på præsident Lincoln[359]. Mystick Krewe af Comus (*Comus* i græsk mytologi en satyrisk festivitasgud og kaosrepræsentant), er den ældste kontinuerlige organisation af New Orleans´ Mardi Gras; en moderne tilpasning af ”Fiest of Fools” festival. Før Comus kom, var karnevalsfester i New Orleans for det meste begrænset til det romersk-katolske kreolske samfund, og parader var uregelmæssige og ofte meget uformelt organiseret. Mardi Gras var oprindeligt en katolsk festsæson, der finder sted før fastenes liturgiske sæson. Fra Italien spredte karnevaltraditionerne sig til Spanien, Portugal og Frankrig, og fra Frankrig til New France i Nordamerika. Fra Spanien og Portugal spredte det sig med kolonisering til Caribien og Latinamerika. De fleste Louisiana byer, der var under fransk kontrol på et eller andet tidspunkt, holder også karnevalsfester[360].

Selvom Krewe of Comus officielt hævder at stamme fra Cowbellion de Rakin Society of Mobile, Alabama, hævdede Mimi L. Eustis´ far, at samfundet blev grundlagt af Yankee-bankfolk fra New England, der brugte samfundet som en front for House of Rothschild samt for Skull and Bones, som var en gren af Den Bayerske Illuminati. Passagen ind i hemmeligheden bag kodenummer 33 og de højeste faser af medlemskab inden for Skull and Bones-samfundet, krævede deltagelse i ritualet ”Killing of King”. Eustis siger, at hendes far understregede, at de fleste murere under 3º forblev i uvidenhed, mens de, der rejste sig forbi 33º, gjorde det ved at deltage i “Killing of the King”-ritualet. Ifølge Eustis havde William H. Russell, grundlæggeren af Skull and Bones, en nøglepartner, nemlig Caleb Cushing, der tjente som et amerikansk kongresmedlem fra Massachusetts og som Justitsadvokat under præsident Franklin Pierce. Cushing var involveret i den hemmelige ”Killing of the King” af præsidenter William Henry Harrison (1773–1841) i 1841 og Zachary Taylor (1784 - 1850) i 1850, som begge havde modsat sig Texas og Californien som slavestater.

Cushing sendte Albert Pike på mission for at fremme slaverisagen og borgerkrigen og etablere en kommunikationslinje med andre kolleger i Illuminati. Pike blev valgt af Cushing til at lede en Illuminati-gren i New Orleans og etablere en ny verdensorden. Pike flyttede sit advokatkontor til New Orleans i 1853 og blev frimurernes særlige stedfortræder for Louisiana's øverste råd den 25. april 1857. Eustis hævder endvidere, at Pike og Judah P. Benjamin havde brug for et hemmeligt samfund for at fremme en borgerkrig i USA og for at etablere Rothschilds hus, for hvilket formål begrundedes Mystick Krewe of Comus, i det samme år[361]. Inspirationen til Krewe of Comus kom fra den rosekruciske forfatter John Milton´s Lord of Misrule i sin masque *Comus*. Den oprørske Thomas Morton erklærede sig ”Lord of Misrule” under den hedenske galning i Merrymount i 1627, og hans kollegaer blev beskrevet af Young American, Nathaniel Hawthorne (1804 – 1864), i The May-Pole of Merry Mount (1837), som en "besætning på Comus"[362].

Judah P. Benjamin (1811-1884) var den første jøde, der blev valgt til det amerikanske senat, der

357 K. Stephen Prince. Stories of the South: Race and the Reconstruction of Southern Identity, 1865-1915 (Uni of North Carolina Press, 2014), p. 66.
358 https://www.scribd.com/document/421185102/New-Orleans-Mardi-Gras-Mystick-Krewe-of-Comus-Secrets-Revealed-Mimi-L-Eustis
359https://ordoabchao.ca/volume-two/american-civil-war Cyrus Adler, Max J. Kohler. “Benjamin, Judah Philip. *Jewish Encyclopedia* (1906).
360 https://en.wikipedia.org/wiki/Mardi_Gras_in_New_Orleans
361 https://ordoabchao.ca/volume-two/american-civil-war #_edn120
362 Edwin Haviland Miller. *Salem Is My Dwelling Place: A Life of Nathaniel Hawthorne* (Iowa City: University of Iowa Press, 1991), p. 119.

ikke afviste sin religion, og den første erklærede af denne tro, der havde en kabinetposition i Nordamerika[363]. Benjamin blev født af sefardiske jødiske forældre fra London, der var flyttet til St. Croix i det danske Vestindien, da det blev besat af Storbritannien under Napoleonskrigene. På udkig efter større muligheder emigrerede hans familie til USA og bosatte sig i Charleston, South Carolina[364]. Judah Benjamin gik på Yale College, men forlod uden eksamen[365]. Han flyttede til New Orleans, hvor han læste jura og fik sin ”bar”. Den nye præsident, Franklin Pierce, tilbød Benjamin en plads i højesteret. Efter Louisiana trak sig ud i 1861, trak Benjamin sig tilbage som senator, og vendte tilbage til New Orleans. Han flyttede snart til Richmond, efter at den konfødererede præsident, Jefferson Davis, udnævnte ham til justisminister. Davis var imponeret over hans kompetence og udnævnte ham til krigsminister. Nogle har omtalt Benjamin som "brains of the confederacy", og hans biografi-skribent Eli Evans skrev, at Judah "opnåede større politisk magt end nogen anden jøde i det nittende århundrede - måske endda i al amerikansk historie”[366]. I 1861 kaldte Salomon James de Rothschild Benjamin for ”det største sind ”i Nordamerika[367].

Salomon var leder af Rothschild-familien´s Paris-filial af banker. Fra 1859 til 1861 rejste han meget i USA, Canada og Cuba. Den ”socialistisk” anlagte Salomon James de Rothschild, betragtede Abraham Lincoln som en ekstremist, og hans politiske sympati lå hos den konfødererede sag. Judah Benjamin´s politiske succes skyldtes angiveligt hans fortaler for staters rettigheder og slaveri, sammen med hans fremme af kommerciel udvikling og interne forbedringer[368]: ”i senatet tiltrak Benjamin´s forfatningsmæssige og juridiske argumenter særlig opmærksomhed, og gjorde ham til leder ved excellence inden for forsvaret af slaveri, og senere for løsrivelse”, ifølge Jødisk Encyklopædi[369]. Benjamin og Davis mente, at kontrol over bomuldsexport ville gøre en foreslået uafhængig konføderation økonomisk velstående, og ville tvinge Storbritannien og måske Frankrig til at støtte Konføderationen militært, fordi deres industriøkonomier var afhængige af bomuld[370]. Benjamin overvågede også den konfødererede efterretningstjeneste, der var ansvarlig for skjulte operationer i Nord. Benjamin baserede sin secret servicegruppe i Montreal; et sikkert tilflugtssted, da Canada var britisk territorium. Det var Benjamin, der gav ordren til mordet på Lincoln, ifølge rapporten fra Dommeradvokaten, der fik til opgave at undersøge mordet og rapportere til den ansvarlige militærkommission[371].

Et vidnesbyrd om KGC's magt og deres konflikt med Lincoln blev afsløret under borgerkrigen i *The Private Journal and Diary of John H. Surratt, The Conspirator*, skrevet i 1866. I denne journal beskriver katolikken Surratt, hvordan han blev optaget til KGC, i 1860, af ”fellow Knight”, John Wilkes Booth, på et "slot" (KGC mødesteder kaldtes slotte) i Baltimore, Maryland. Surratt beskriver udførlige ritualer for ceremonien og af kabinetsmedlemmer, kongresmedlemmer, dommere, skuespillere og andre politikere, der var til stede. Surratt beskriver et Booth-møde i Montreal, hvor denne indvilligede i at dræbe Lincoln. Booth modtog tilsyneladende godkendelse af plottet fra Judah Benjamin igennem KGC[372]. KGC og deres sammensværgelse om at myrde Lincoln var en del af handlingen af en film fra 2007 ved navn *National Treasure: Book of Secrets*.

363 https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_Jewish_political_milestones_in_the_United_States
364 “Reformed Society of Israelites.” *Mapping Jewish Charleston*. Retrieved from https://mappingjewishcharleston.cofc.edu/1833/map.php?id=1036
365 Daniel Brook. “The Forgotten Confederate Jew.” *Tablet Magazine* (July 17, 2012).
366 Terry L. Jones. “The Jewish Rebel.” *New York Times* (April 18, 2012).
367 Korn, *Early Jews*, p. 227, quotes Rothschild from Jacob Rader Marcus, *Memoirs of American Jews: 1775-1865*, 3 vols (Philadelphia, 1955-1956), 3:104.
368 Maury Wiseman. “Judah P. Benjamin and slavery.” *American Jewish Archives Journal* 59,1-2 (2007): 107-114.
369 Cyrus Adler, Max J. Kohler. “Benjamin, Judah Philip.” *Jewish Encyclopedia* (1906)
370 Pierce Butler. *Judah P. Benjamin. American Crisis Biographies* (Philadelphia: George W. Jacobs & Company, 1908), p. 256.
371 John A. Bingham, Special Judge Advocate, “Trial of the Conspirators for the Assassination of President Lincoln Delivered June 2-28, 1865, before the Military Commission of the Court Martial of the Lincoln Conspirators,” *War Department Records,* Section Monograph 2257, Official Transcript
372 The Great Conspiracy, A Book of Absorbing Interest! Startling Developments… and the Life and Extraordinary Adventures of John H. Surratt, the Conspirator (Philadelphia: pp. 36-37, 70, 111-13. https://freemasoninformation.com/2012/12/freemasonry-and-the-knights-of-the-golden-circle/

George Nicholas Sanders, der som nævnt havde været London konsul for præsident Pierce´s (og Mazzini´s) udenrigstjeneste, arbejdede i Montreal på operationen. Jefferson Davis havde udnævnt Sanders som sin repræsentant, som ex officio-medlem af de konfødererede Micheners i Canada sent i borgerkrigen[373]. Den næste amerikanske præsident, Andrew Johnson, udstedte, den 2. maj 1865, en belønning på $ 25.000 for Sanders´ arrestation i forbindelse med Lincoln´s mord. Anklagerne blev i sidste ende ophævet, men Sanders havde sandsynligvis opmuntret John Wilkes Booth, skønt han i sidste ende var i stand til at fritage Konføderationen for enhver skyld i plottet[374]. Han havde også taget adskillige ture til Europa i de sydlige staters sags tjeneste. Sanders flygtede til Canada og Europa. Han vendte senere tilbage til USA, kort før sin død, i 1873, i New York. I *Murdering Mr. Lincoln*, hævder Charles Higham, at Sanders var drivkraften bag mordet. Higham hævder, at Sanders planlagde mod Lincoln med den konfødererede hemmelige efterretningstjeneste i Montreal, i juni 1864. Higham hævder, at Booth arrangerede Lincoln´s mord, da han var under indflydelse af Sanders, under sit ophold i Montreal, i oktober samme år.

For at undgå visse fængsler og mulig henrettelse flygtede Judah Benjamin fra den faldne konfødererede hovedstad i Richmond, Viriginia. Efter sin flugt til England, i slutningen af den amerikanske borgerkrig, blev han en engelsk advokat[375]. I 1872 nåede han rang af Queen's Counsel, og blev anerkendt som den ubestridte leder af det britiske advokatsamfund. En afskedsmiddag blev givet til Benjamin´s ære, i 1883, af England´s ”bænk og bar”(kollektiv betegnelse for advokater og dommere) i hallen, i Inner Tempel, London[376].

Judah P. Benjamin støttede grundlæggelsen af Ku Klux Klan, som var den oprindelige militærarm for KGC[377]. Før den første samling af Ku Klux Klan, i 1867, blev det besluttet, at general Robert E. Lee skulle tjene som deres nationale leder. General Lee bemærkede, at han ikke kunne tage rollen, og at han ville være nødt til at forblive usynlig, men at han ville støtte organisationen. Da hans budskab nåede Konventionen, førte det til kristelig dåb af United Ku Klux Klan, som det "usynlige imperium", fordi de anså general Lee for at være deres "ledende ånd"[378].

I 1867 rejste biskop Wilmer til England, hvor han mødtes med Judah P. Benjamin. Wilmer diskuterede med ham den magt, Ku Klux Klan udøvede, og nødvendigheden af at bevare ideen om, at negrene kunne kontrolleres, og fortalte ham om knapheden på ressourcer til rådighed for organisationen. Benjamin blev forført til at sikre et lån til køb af heste, sadler, skydevåben og andre fornødenheder til KKK[379].

Lincoln forstod, at den sande grund til sektionsfriktion i USA ikke var slaveri, men økonomi. Syden ønskede at købe billigere importerede europæiske produkter, men de stærke nordlige producenter indførte stive importtariffer. Disse takster blev hurtigt forhøjet efter at sydlige kongresmedlemmer forlod Washington i 1861. Det industrielle Nord fyldtes hurtigt med indvandrere, der var villige til at arbejde for småpenge, og havde intet behov for plantageslaver i den definition, mens de store plantager i det agrariske syd var helt afhængige heraf[380].

---

373 Ellis Washington. “Myths vs. Facts (Part 8) – Young America: Illuminati Influence on Education.” (June 14, 2019).
374 Melinda Squires. “The Controversial Career of George Nicholas Sanders.” Masters Thesis (Western Kentucky University, 2000).
375 William C. Davis. *An Honorable Defeat: The Last Days of the Confederacy Government* (New York: The Free Press, 2001), pp. 244–245.
376 Cyrus Adler, Max J. Kohler. “Benjamin, Judah Philip.” *Jewish Encyclopedia* (1906)
377 Roy William Roush. The Mysterious and Secret Order of the Knights of The Golden Circle (Volume 1) (Front Line Press, 2005).
378 Susan Lawrence Davis. *Authentic History, Ku Klux Klan, 1865-1877* (New York) p. 102.
379 Susan Lawrence Davis. *Authentic History, Ku Klux Klan, 1865-1877* (New York) p. 45-47
380 Jim Marrs – Rule By Secrecy s.208

Lincoln og de radikale republikanere proklamerede, at denne løsrivelse var forræderi og forberedte enorme hære, og en flådeblokade, til at tvinge de sydlige stater tilbage i Unionen. Og mens 22 millioner nordboere blev låst i strid med ni millioner sydlændere, foretog Frankrig og Storbritannien skridt for at omringe den konfliktfyldte nation. Med regimentbands, der spillede for "Dixie" (Syd), sendte Storbritannien elleve tusind yderligere tropper til Canada, som var blevet et tilflugtssted for konfødererede agenter. Frankrig´s Napoleon III installerede den østrigske ærkehertug Maximilian som kejser af Mexico, som straks åbnede forhandlinger med Konføderationen, og tillod transport af forsyninger til Texas, for at omgå Unionens blokade. Både Frankrig og England var klar til at træde ind, lige så snart Nord og Syd havde blødt hinanden tørre[381].

PILGRIMS SOCIETY

Rigdommen, erhvervet fra guldminedrift i Nordamerika op igennem 1800-tallet, gav store besiddelser af bomuldsplantager, og med udviklingen af dampmotoren begyndte man at bygge jernbaner, som man udlejede til driftsselskaber. Man producerede tømmer og stål til jernbaneprodukter, som var hele den industrielle revolutions livsnerve. Fra 1850'erne indtil langt ind i det 20. århundrede, dominerede de britiske ubåds-kabelsystemer verden. Dette blev beskrevet som et formelt strategisk mål, der blev kendt som All Red Line[382]. I 1896 var der 30 kabellæggende skibe i verden, og 24 af dem ejedes af britiske selskaber. I 1892 ejede og betjente britiske virksomheder to tredjedele af verdens kabler, og i 1923 var deres andel stadig 42,7 procent[383]. George Ward fra Commercial Cable Company var ifølge *New York Times,* 16. juni 1922, ”dekan for erhvervet til undervandskabler”. Han blev dekoreret af kejseren af Tyskland i 1900, og af kejseren af Japan i 1906, og lagde de første kabler over Atlanterhavet, hvilket muliggjorde arbitragetransaktioner mellem børsen i London og New York[384].

Lokalhistorikeren Clyde Arbuckle anfører i *Clyde Arbuckles History of San Jose*, at "Californien var først til at høre et klik på en telegrafnøgle den 11. september 1853”[385]. Da briterne lagde et undersøisk kabel til Krim-halvøen, i april 1855, nåede nyheder London på få timer. De daglige nyhedsberetninger aktiverede den offentlige mening, der bragte den britiske regering ned, og førte til, at Lord Palmerston blev premierminister[386]. Under den amerikanske borgerkrig beviste telegrafen dens værdi, som et taktisk, operationelt og strategisk kommunikationsmedium og en vigtig bidragsyder til Union-sejr[387] (nordstaterne). I modsætning hertil lykkedes det ikke Confederacy (sydstaterne), at udnytte sydens langt mindre telegrafnetværk effektivt. Før krigen blev telegrafsystemerne primært brugt i den kommercielle sektor. Regeringsbygninger var ikke forbundet med telegraflinjer, men var afhængige af løbere til at bære meddelelser frem og tilbage[388].

I 1861 åbnede Western Union den første transkontinentale telegraf[389]. Herefter begyndte videreudviklingen af børshandelen med Western Union, som introducerede det første aktie-ticker i

381 Jim Marrs – Rule By Secrecy s.213
382 Kennedy, P. M. (October 1971). "Imperial Cable Communications and Strategy, 1870-1914". The English Historical Review. 86 (341): 728–752.
383 Headrick, D.R., & Griset, P. (2001). Submarine telegraph cables: business and politics, 1838-1939. The Business History Review, 75(3), 543-578.
384 http://silverstealers.net/tss.html **January 2011-2019 by Charles SavoieAn Initiative to Protect Private Property Rights of American Citizens**
385 Arbuckle, Clyde (1986). *Clyde Arbuckle's History of San Jose*. San Jose, CA: Memorabilia of San Jose. p. 380.
386 Figes 2010, pp. 304–11. Figes, Orlando (2010). Crimea: The Last Crusade. London: Allen Lane. ISBN 978-0-7139-9704-0.
387 Hochfelder, David (2019), *Essential Civil WAR Curriculum: The Telegraph*, Virginia Center for Civil War Studies at Virginia Tech
388 Schwoch, James (2018). *Wired into Nature: The Telegraph and the North American Frontier*. University of Illinois Press. ISBN 9780252041778.
389 https://en.wikipedia.org/wiki/Western_Union#History

1866[390], og en standardiseret tidstjeneste i 1870. I 1871, introducerede virksomheden sin pengeoverførselstjeneste, baseret på sit omfattende telegrafnetværk. Virksomheden havde en fænomenal vækst i de næste år. Under ledelse af præsidenterne Jeptha Wade og William Orton steg dens kapitalisering fra $ 385.700 i 1858, til 41 millioner dollars i 1876[391]. I 1879 forlod Western Union telefonforretningen over et patentforlig med Bell Telefonselskabet[392], som blev til AT & T´s telekommunikationsmonopol, som idag er en af de største mediekonglomerater. Da telefonen erstattede telegrafen, blev pengeoverførsel istedet Western Union´s primære forretning. I 1881 overtog en britisk "røverbaron", Jay Gould, ejerskabskontrol over Western Union[393][394]. Jay Gould er berømt for et guldmarkedshjørne i 1869 og kontrol over mange tusinde kilometer af jernbaner[395].

Edwin Gould (1866-1933) og familien arvede alle rigdommene fra sin berygtede far, Jay Gould[396]. Gustavus Myers´ *History of The Great American Fortunes* (1909), side 494, berettede om, at Goulds havde "hundreder af millioner dollars under deres kommando"; en svimlende sum i tiden efter borgerkrigen. Edwin Gould var direktør for et halvt dusin jernbaneselskaber, der opererede i Missouri, Arkansas, Texas og Colorado; en vicepræsident for International Banking Corporation, et medlem af Federal Reserve inderkredsen i Jekyll Island Club, og som var formand for Bowling Green Trust Company, indtil dennes fusion med Equitable Trust, som viderefusionerede med Chase National Bank; verdens største bank i 1930, med John D. Rockefeller Jr, som den største aktionær[397].

Salmon P. Chase (1808-1873) var ophavsmand til navnet Chase National Bank of New York 1877; en senator og guvernør i Ohio under borgerkrigen, hvorefter han blev Secretary of State (udenrigsminister), indtil han i 1864 blev Chief Justice of the Supreme Court (højesteretschef), indtil 1873. Han skabte National Banking Act of 1863[398]. Chase National Bank, som i dag er en del af JPMorgan Chase Bank, er en fusion af Chase Manhattan Bank og JP Morgan og Co i 2000; en af de største fusioner i historien, som fx ved Obama-regeringens hjælp opslugte Bear Stearns´ aktiver efter finanskrakket i 2008. JP Morgan Chase er idag, igennem sin Chase subsidiær, en af "The Big Four" banker i USA[399]. De største banker i USA (ikke medregnet aktivmanagement-mastodonter) er pr. september 2020[400]: 1) JPMorgan Chase, 2) Bank of America Corp, 3) Wells Fargo & Co, 4) Citigroup Inc, 5) Goldman Sachs Group, 6) Morgan Stanley, 7) U.S. Bancorp, 8) TD Group US Holdings LLC, 9) PNC Financial Services Group Inc, 10) Bank of New York Mellon (BNY Mellon). 6 ud af 10 med hq i New York.

Bank of Manhattan Company, helt tilbage fra 1799, fusionerede med Chase National Bank i 1955. Den oprindelige John Jacob Astor, oprindeligt Johann Jakob Astor fra Walldorf, Rhien-Pfalz (1763-1848), var kendt som "udlejer i New York"[401], fordi hans mest værdifulde ejendomsbedrifter var der. Astor var dengang øverste britiske samarbejdspartner inden for nordamerikansk økonomi, der under sit højdepunkt var den rigeste mand i Nordamerika, og deltager i den britisk-kinesiske opiumhandel. Astors blev magter i Chase National Bank. *History of The Great American Fortunes*,

390 *Technical Analysis: The Complete Resource for Financial Market Technicians*. FT Press. 2010-11-15. ISBN 978-0-13-705944-7.
391 Wu, Tim, *The Master Switch : The Rise and Fall of Information Empires*, New York : Alfred A. Knopf, 2010. ISBN 978-0-307-26993-5
392 "Bell Telephone – Western Union Patent Agreement of 1879 | Old Telephones". *oldtelephones.com*. Retrieved June 21, 2017.
393 Klein, Maury (1997). *The Life and Legend of Jay Gould*. Baltimore: Johns Hopkins University Press. ISBN 978-0-8018-5771-3.
394 Renehan, Jr., Edward J. (2006). *Dark Genius of Wall Street: The Misunderstood Life of Jay Gould, King of the Robber Barons*. New York: Basic Books. p. 263. ISBN 978-0-465-06886-9.
395 https://en.wikipedia.org/wiki/Jay_Gould#Western_railroads
396 Alef, Daniel (2010). *Jay Gould: Ruthless Railroad Tycoon*. Titans of Fortune Publishing. ISBN 9781608043064.
397 Rockefeller, David (October 15, 2002). *David Rockefeller: Memoirs*. New York: Random House. pp. 124–25. ISBN 978-0-679-40588-7.
398 http://silvermarketnewsonline.com/articles/34SilverSquelchersSavoie102915.pdf s.324
399 https://en.wikipedia.org/wiki/Chase_Bank#cite_note-CNNmoneyb4-6 + *The History of JPMorgan Chase & Co* (PDF). JPMorgan Chase & Co. 2008.
400https://www.thebalance.com/the-big-4-us-banks-315130
401 Rines, George Edwin, ed. (1920). "Astor Family" . *Encyclopedia Americana*.

1907, på side 146-147 skriver: "Det kan straks ses i hvilken transcendent grad Astor´s rigdom i USA hævede sig langt over enhver anden rig mands. Astor´s rigdom var for tiden på en 50. del af det samlede beløb, der var investeret i hele De Forenede Stater´s territorium”[402].

Astors, Speyer og Co, JP Morgan, Stillmans, Rockefellers og Rothschilds dannede et syndikat i 1894-1895, der via et skatkammerangreb, tømte det amerikanske finansministerium for $ 129 millioner i guld, og som derefter tvang USA til at udstede rentebærende obligationer til dem mod at levere guld[403]. *Who's Who In Finance, Banking & Insurance* (1911) på side 638, viser følgende i John Pierpont Morgan´s liste: ”Har mange gange ydet værdifuld service til den amerikanske regering siden Borgerkrigen. Især i flotation af statsobligationer i 1876, 1877 og 1878 og også 1895, da hans firma flød for $ 62.000.000 i guldobligationer, udstedt af Cleveland-administrationen, for at genoprette det normale statsoverskud på $ 100.000.000, og som derved reddede skatkassen fra en sølvbaseret økonomi”.

Speyer-familien havde rødder, som jødiske bankmænd fra Frankfurt, ligesom Rothschilds[404]. James Joseph Speyer (1861-1941)[405] var en amerikansk bankmand med base i byen New York. Speyer var en velkendt figur på Wall Street. House of Speyer var det tredje største investeringsbankfirma i verden på sit højdepunkt i 1913. James var søn af Gustav Speyer[406], som blev uddannet i Frankfurt, Tyskland, og indgik i Frankfurt-filialen af Speyer-familiens bankhus, Lazard Speyer-Ellissen, i 1883[407]. Han blev efterfølgende forbundet med firmaets afdelingskontorer i Paris og London, inden han vendte tilbage til New York i 1885, for at slutte sig til filialen af familiefirmaet Speyer & Co. Speyer arbejdede sammen med J. P. Morgan (Burlington Northern Railroad) og en anden af datidens absolut rigeste William K. Vanderbilt (New York Central Railroad); med hvilket dynasti de arbejdede sammen om jernbaneinteresser mm i både USA, Mexico, London og Filippinerne[408].

De rigeste familiedynastier på det amerikanske kontinent var særligt forbundet til Storbritannien. Vendende tilbage til staterne, udstillede David Rockefeller fra London School of Economics sine dybe følelser for England i et brev til *New York Times* i april 1941, hvor han skrev, ”Vi skal stå ved det britiske imperium til det yderste - koste hvad det vil”[409].

Pilgrims Society, der blev grundlagt den 16. juli 1902 af Sir Harry Brittain[410], er et britisk-amerikansk samfund etableret for fremme af ”good-fellowship”, diplomati, fred, handel og alliancer på tværs af atlanten[411]. Samfundet er kendt for afholdelse af middage for at byde velkommen til hver enkelt U.S.-ambassadør i Det Forenede Kongerige. Pilgrims of Great Britain og Pilgrims of the United States har gensidigt medlemskab. Samfundets beskytter er dronning Elizabeth II, og samfundets nuværende præsident er Marshal of the Royal Air Force Baron Jock Stirrup[412], en ridder af The Most Noble Order of the Garter.

Præsident for Pilgrims Society fra 1917-1942 var feltmarskal, Knight of The Garter, H.R.H. Prins

402 http://silverstealers.net/tss.html **January 2011-2019 by Charles Savoie: An Initiative to Protect Private Property Rights of American Citizens**
403 *Ibid + History of The Great American Fortunes s.578-579*
404 https://en.wikipedia.org/wiki/Speyer_family#cite_note-1 Prominent Families of New York, The Historical company, New York, 1897
405 Herman E. Krooss (1973). "Speyer, James Joseph". *Dictionary of American Biography*. Supplement Three (1941-1945)
406 Singer, Isidore (1901). *The Jewish Encyclopedia: A Descriptive Record of the History, Religion, Literature, and Customs of the Jewish People from Earliest Times*. Funk and Wagnalls Company. p. 508.
407 "Notable People of the Jewish Community in New York". *The History Box*. Retrieved 5 June 2012.
408 https://en.wikipedia.org/wiki/James_Speyer
409 Jim Marrs - Rule By Secrecy s 53
410 "The Pilgrims Society and Public Diplomacy, 1895–1945"
411 http://www.pilgrimsociety.org/history.php
412 https://en.wikipedia.org/wiki/Pilgrims_Society

Arthur, hertug af Connaught og Strathearn. Arthur William Patrick Albert; 1850 - 1942, var det syvende barn og den tredje søn af dronning Victoria og prins Albert. Han fungerede som Canada´s guvernør fra 1911-1916 efter at han i 1910 blev udnævnt til Grand Prior af St. John-ordenen (læs afsnittet i kapitel 2); en stilling som han besad indtil 1939.

Da hans bror var forpligtet til at fratræde embedet som stormester ved sin pludselige tiltrædelse som kong Edward VII i 1901, efter Dronning Victoria´s død, blev prins Arthur valgt til stormester for United Grand Lodge of Freemasonry, og blev derefter genvalgt som sådan yderligere 37 gange før 1939, da Arthur var næsten 90 år gammel. Arthur var dronning Victoria´s sidste overlevende søn. Gennem sine børns ægteskaber blev Arthur svigerfar til kronprins Gustaf Adolf af Sverige. Børnebørn inkluderer Carl XVI Gustaf af Sverige, dronning Anne-Marie af Grækenland og Margrethe II af Danmark[413].

Formanden for Pilgrims Society fra 1929-1945, og præsident efter prins Arthur, var Edward George Villiers Stanley, 17. jarl af Derby, KG mm (1865 - 1948), eller The Hon Edward Stanley og derefter Lord Stanley, var to gange krigsminister og tjente også som britisk ambassadør til Frankrig. Ligesom den første præsident for Pilgrims Society, feltmarskal Earl Roberts, var de ledende figurer i spidsen for Pilgrimmesamfundet særdeles højt dekoreret og særligt involveret i militære og imperialistiske anliggender[414].

Nathaniel Rothschild administrerede diamant og mine-magnat Cecil Rhodes' (1853-1902) ejendom efter dennes død i 1902, og hjalp til med at oprette Rhodes Scholarship ved Oxford University; det ældste stipendium i verden[415]. I det første af syv testamenter, opfordrede Rhodes til dannelsen af et "hemmeligt samfund", dedikeret til udvidelse af britisk styre over hele verden. Rhodes forudsatte, at kun den "britiske elite skulle have ret til at regere verden til gavn for menneskeheden”. Med andre ord, netværket fra London City Crown Corporation skulle udnytte udvidelsen af den britiske imperialisme, for at øge dennes kontrol over oliefelter, guld, havene, verdens råvarer og nyhedsformidlere[416]. I *Rhodes - The Race For Africa* af Antony Thomas (St. Martin's Press, New York, 1997), finder vi på side 6: "Hvorfor skulle vi ikke danne et hemmeligt samfund med kun ét objekt, nemlig fremme af det britiske imperium og indførelse af hele den uciviliserede verden under britisk styre, og genoprette De Forenede Stater under vores herredømme, for at forene den angelsaksiske race til kun ét imperium? Hvilken drøm, men alligevel er det sandsynligt. Det er muligt".

Med Rhodes' død i 1902 opnåede Sir Alfred 1st Viscount Milner kontrol over Rhodes' penge, og var i stand til at bruge dem til at udføre sin mission ved at smøre arbejdet på sin propagandamaskine og rekruttere medlemmer fra Oxford og Toynbee Hall til sin såkaldte Milner Group. Dette var nøjagtigt som Rhodes havde ønsket, og havde til hensigt. Milner var Rhodes' arvtager, og begge mænd vidste det. I 1898 sagde Rhodes: ”Jeg støtter Milner absolut ubetinget. Hvis han siger fred, siger jeg fred; hvis han siger krig, siger jeg krig. Uanset hvad der sker, siger jeg ditto til Milner”[417].

Grundlægger af Pilgrims Society, Sir Harry Brittain, grundlagde samtidig også Commonwealth Press Union, eller Empire Press Union i 1909 for nyhedskontrol[418], hvor det mest magtfulde

413 https://en.wikipedia.org/wiki/Prince_Arthur,_Duke_of_Connaught_and_Strathearn#Peerage,_marriage,_and_family
414 https://en.wikipedia.org/wiki/Edward_Stanley,_17th_Earl_of_Derby
415 Richard, Adams (18 February 2018). "Rhodes scholarships opened up to students from UK and rest of world". The Guardian.
416 Rotberg, *The Founder*, pp. 101, 102. & Niall Ferguson, *The House of Rothschild: The World's Banker, 1848–1998*, (Penguin Books, 2000).
417 Quigley: The Anglo-American-Establishment: s.49
418 https://en.wikipedia.org/wiki/Commonwealth_Press_Union

propagandasystem nogensinde organiseret blev sat i operation. William Waldorf Astor, fra overklassemiljøets ”Cliveden-Set” (Astors hjem i Buckinghamshire på River Thames, som var samlingssted for aristokratiet), ejede *Pall Mall Gazette,* og havde overtaget *The Observer,* som blev købt af hans far fra Alfred Harmsworth, Viscount Northcliffe, der blev udnævnt til direktør for propaganda under David Lloyd George, og som ledede Tavistock Clinic[419]; en socioteknisk, medicinsk og psykologisk krigsførende tænketank for tankekontrol[420], som efter WW2 blev sponsoreret af Rockefeller Foundation og kaldt Tavistock Institute of Human Relations[421].

I 1930 blev Lord Astor formand for propaganda-værktøjet Royal Institute for International Affairs (Chatham House), som han havde grundlagt i 1919 med Lionel Curtis, som også hjalp med at stifte Council on Foreign Relations (CFR) i New York, i 1921[422]. George Brinton McClellan Harvey, Pilgrims Society (1864-1928), var ”en diplomat, journalist, forfatter, administrator for elektrisk jernbanekonstruktion, og ejer og redaktør af flere aviser; alle stillinger, der bragte ham stor rigdom, som han brugte politisk”[423]. Han var amerikansk ambassadør i England, 1921-1923 og en direktør for Windsor Trust Company, opkaldt efter den kongelige familie, som havde skiftet navn fra tyske Huset af Sachsen-Coburg og Gotha, pga krigens implikationer[424].

Et andet medlem af Cliveden-miljøet, som var britisk ambassadør i USA (og Milner Group´s leder 1925-1940), Lord Philip Henry Kerr, den 11. Marquesse af Lothian, var sekretær for The Rhodes Trust (1925-1939). Lord Kerr var også grundlægger af *The Round Table Review*. De vigtigste Rhodes Scholars ud af Oxford University, blev medlemmer af The Pilgrims[425]. Således også Sir Abraham Bailey, 1st Baronet 1864-1940, var associeret med Cecil Rhodes og "blev en af verdens rigeste mænd i 1930" på grund af beslaglæggelser i diamantbærende lande, som Rhodesia, Sydafrika[426], opkaldt efter Cecil Rhodes.

Thomas Brassey 1st Earl (1836-1918), en frimureradvokat ud af Oxford, Pilgrims Society of Great Britain chartermedlem i 1902, var søn af Thomas Brassey, der byggede jernbaner i England, Europa, Indien, Australien, Canada og USA. Baron Brassey var medlem af parlamentet, 1865-1886; medlem af Admiralens Herrer, 1880-1884; præsident for Institute of Naval Architects, 1893-1895; og guvernør i Victoria-delstaten i Australien i 1895-1900. I 1895 var, den også betitlede Lord og Baron Brassey formand for Royal Commission on Opium, en anden hvidvask af det britiske etablissement, der retfærdiggjorde deres plyndring af Kina og legaliserede handlen[427], som gjorde millioner af kinesere til stofmisbrugere. Dette blev startet generationer tidligere, som en regeringsgodkendt handel med base i Britisk Indien. I kølvandet på den første opiumskrig i 1837 (vundet af Storbritannien) nægtede Qing-myndighederne at legalisere salget af opium. Denne politik førte til den anden opiumskrig i 1843-1860, hvor en britisk styrke besatte Beijing og tvang Qing-kejseren til at legalisere importen af opium[428]. I 1880'erne var opium en af de mest værdifulde varer i international handel. I et gennemsnitligt år var eksportopium, der forlod Calcutta og Bombay, i gennemsnit over 90.000 kister, der indeholdt mere end 5.400 tons. Dette svimlende beløb ville imødekomme det årlige behov hos 14 millioner opiumsforbrugere i Kina og

419 D. George Boyce. “Harmsworth, Alfred Charles William, Viscount Northcliffe (1865–1922).” *Oxford Dictionary of National Biography* (Oxford University Press, 2004); Coleman. *The Tavistock Institute of Human Relations*. https://ordoabchao.ca/volume-three/cliveden-set
420 Crang, Jeremy A. (18 November 2000). *The British Army and the People's War, 1939-1945*.. ISBN 9780719047411.
421 https://en.wikipedia.org/wiki/Tavistock_Institute#History Murray, Hugh (1990). "The Social Engagement of Social Science".
422 John Taylor. “A Reevaluation of Cockburn’s Cliveden Set.” San Francisco State University (1999), p. 93.
423 https://en.wikipedia.org/wiki/George_Brinton_McClellan_Harvey Steinberg, "Harvey, George Brinton McClellan" in *American National Biography*
424 http://silverstealers.net/tss.html **January 2011-2019 by Charles Savoie: An Initiative to Protect Private Property Rights of American Citizens**
425 http://silvermarketnewsonline.com/articles/34SilverSquelchersSavoie102915.pdf s.314
426 "Abe Bailey biography". Archived from the original on 2 February 2009. https://en.wikipedia.org/wiki/Abe_Bailey#cite_note-org-2
427 https://en.wikipedia.org/wiki/Royal_Commission_on_Opium
428 https://da.wikipedia.org/wiki/Qing-dynastiet

Sydøstasien, der dagligt røg opium, og mange flere, hvis man antog mindre intens brug[429]. Den britiske politiker og militærmand Sir Philip Sassoon (1888-1939), Pilgrims Society, hvis mor var Caroline Rothschild, arvede en massiv formue fra ”The Rothschilds of The East”, grundlagt i den britiske opiumhandel, en af de største i verden i løbet af 1800-tallet[430]. Familieenheder omfattede HSBC Bank; Anglo-California Bank Ltd (senere Wells Fargo)[431]; Eastern Bank (senere Standard Chartered)[432]; Imperial Bank of Persia[433]; banker og naturressourceselskaber i Kina, Irak, Japan og Indien under E.D. Sassoon og Co[434].

James R. Keene fra London, chartret medlem af Pilgrims Society i 1903, havde bl.a. følgende info i sin liste i *Who is Who In America*, 1897-1942 på side 659: "blev minearbejder i Californien og Nevada, senere spekulant inden for minedrift; akkumulerede $ 6.000.000 i bonanza-perioden i 1870'erne; var præsident for San Francisco Stock Exchange; siden 1877 operatør på Wall Street. Hans biografi på Wikipedia citerer Lefèvre om Keene: ”Hans talenter var sådan ved markedsmanipulation, at han snart blev forlovet med J.P. Morgan og William Rockefeller til at administrere midler for dem, og Keene opstod som en velhavende og magtfuld styrke i New York´s finansielle samfund”[435]. En anden ”Morgan-engageret”, Edward Julius Berwind (1848-1936), var et chartermedlem af The Pilgrims Society i New York i 1903, og verdens førende kulproducerende magnat. Som medarbejder for JP Morgan senior og junior, var Berwind direktør for utallige selskaber og fonde. Berwind´s formue, blev bedømt som den 17. største i USA i 1924, i *America's 60 Families*, 1937, på side 26[436].

Charles D. Lanier, som jvf 1914-udgaven af *Who's Who*, side 1369 var ”medlem af Jekyll Island Club”, Georgia, som grundlagde Federal Reserve System, var tilknyttet Pierpont Morgan og August Belmont til finansiering af flere store jernbanesystemer, og var involveret i at yde finansiering til den elektriske opfinder, Thomas Edison[437]. Edison blev også bakket op af Chicago´s forsyningsmagnat Samuel Insull (Pilgrims 1914-listen), der kontrollerede hele forretningen for genereringen af elektrisk strøm i Chicago[438]. Insull´s manipulationer kulminerede i at udslette 600.000 investorers livsbesparelser[439]. På trods af ekstraordinær kriminalitet, blev han fundet uskyldig på alle anklagepunkter[440]. Insull skabte det, der i dag er Federal Signal Corporation, Commonwealth Edison Company, Northern Indiana Public Service Company og andre[441].

Thomas William Lamont var også medlem af Jekyll Island Club og var formand for J.P. Morgan & Company og i *America's 60 Families, 1937,* af Ferdinand Lundberg, på side 33, står at: “en ekstraordinær kompleks og ressourcestærk personlighed som Thomas W. Lamont, som har været hjernen hos JP Morgan and Company gennem hele efterkrigstiden, som var mentor for Woodrow Wilson og Herbert Hoover, den ledende intelligens bag Dawes og Young Plans, har udøvet mere magt i tyve år på den vestlige halvkugle, har gennemført flere endelige beslutninger, hvorved der

429 http://www.drugpolicy.org/docUploads/opium_india.pdf s.3 + https://en.wikipedia.org/wiki/History_of_opium_in_China
430 *Siegfried Sassoon: A biography*, Max Egremont, (London 2005)
431 Stanley Chapman: "The Rise of Merchant Banking", Routledge, London/ New York 2006, p.135, ISBN 978-0-415-48948-5
432 https://en.wikipedia.org/wiki/Eastern_Bank_Ltd_(historic)
433 Kienholz, M. (2008). *Opium Traders and Their Worlds-Volume Two: A Revisionist Exposé of the World's Greatest Opium Traders*. iUniverse. p. 27. ISBN 978-0-595-61326-7.
434 https://en.wikipedia.org/wiki/E.D._Sassoon_%26_Co.
435 Lefèvre, Edwin (July 1901). "James R. Keene, Manipulator". *The World's Work*. NY: Doubleday, Page & Co. **II** (3): 997–999.
436 https://en.wikipedia.org/wiki/Edward_Julius_Berwind#Career + http://silverstealers.net/tss.html
437 Ibid + https://en.wikipedia.org/wiki/Charles_D._Lanier
438 https://en.wikipedia.org/wiki/Samuel_Insull
439 http://silverstealers.net/tss.html **January 2011-2019 by Charles Savoie: An Initiative to Protect Private Property Rights of American Citizens**
440 Schultz, Jeff. "Historical Society finds Samuel Insull Not Guilty of Securities Fraud",
441 https://en.wikipedia.org/wiki/Commonwealth_Edison#The_Samuel_Insull_Era

ikke har været nogen appel, end nogen anden person"[442]. Lamont er også kendt for at arrangere et lån på 100 millioner dollars til Benito Mussolini i 1926[443].

Medlem af Pilgrims Society, "The Dean of American Banking", George Fisher Baker (1840-1931), formand for First National Bank of New York fra 1909 (forgænger til Citigroup), var en direktør for 22 virksomheder, og han tjente en enorm formue efter borgerkrigen indenfor jernbane- og bankvirksomhed. Ved sin død blev han anslået til at være den tredje rigeste mand i USA efter Henry Ford og John D. Rockefeller[444].

Indtil sin død i 2019 var såkaldte "George F. Baker Professor i økonomi" ved Harvard University, den jødiske, Oxford og Harvard-universitetsuddannede Martin Feldstein[445]. Feldstein har fungeret som en direktør for American International Group (AIG, som var hovedaktør i finanskrisen, 2008) og J.P.Morgan & Co, og var en bidragsyder til *Wall Street Journal.* Han var i direktionen for tænketanke som CFR og Den Trilaterale Kommission, samt mange gange årlig Bilderberg Group-deltager. British Academy medlem Feldstein, var bl.a. også formand for Council of Economic Advisors under Ronald Reagan 1982-1984, konsul for forsvarsministeriet i USA, og senere rådgiver til Bush- og Obama-regeringen efter finanskrisen[446].

USA´s krigsminister 1899-1904, Elihu Root (1845-1937), Pilgrims Society, blev udnævnt af præsident Theodore Roosevelt til udenrigsminister i 1905-1909. Han var senator fra 1909-1915. Han hjalp med at stifte League of Nations og Verdensdomstolen og var i spidsen for Woodrow Wilson´s "Root Commission" for samarbejde med den revolutionære bolsjevik-regering i Rusland 1917[447]. Elihu Root, kaldet "den mest geniale administrator i amerikansk historie" hjalp Pilgrims Society-medlem Andrew Carnegie og oprettede multinationale Carnegie Foundations[448], som ligesom Rhodes Trust, Rockefeller, Mellon, Ford og andre fonde, administreres af Pilgrims Society medlemmer. Advokat Root var optaget i Phi Beta Kappa-logen[449], og i 1935 havde Elihu Root været præsident for American Society for International Law i 29 år[450].

Robert Lansing, Pilgrims Society, amerikansk udenrigsminister under Woodrow Wilson 1915-1920[451], grundlagde American Society for International Law i 1906[452]. Lansing var kurator for Carnegie Endowment for International Peace, finansieret af British Crown loyalist, Pilgrims Society medlem Andrew Carnegie, fra den oprindelige stålkonsolidering Carnegie Steel Company, som kom under Morgan´s monopolistiske US Steel Corporation, i 1901. Lansing´s nevøer var John Foster Dulles (Pilgrims Society), der blev udenrigsminister og Allen W. Dulles (Pilgrims Society), direktør for Central Intelligence Agency (CIA)[453]. Lansing var medlem af den amerikanske kommission til at forhandle fred, 1918-1919, som sammen med Storbritannien, via Versailles-traktaten, pålagde Tyskland så hårde vilkår ved afslutningen af første verdenskrig, at de sikrede en ny fremtidig krig.

442 Silverstealers.net – 187 s.10
443 "Morgan - Facing the Corporate Roots of American Fascism". Coat.ncf.ca. Retrieved 2012-07-26.
444 BAKER WAS A POWER IN WORLD FINANCE; With Elder Morgan and James A. Stillman, He Dominated Vast Network of Companies. BEGAN AS A CLERK AT 16 Fortune Has Been Estimated as High as $500,000,000--Never Spoke In Public Until He Was 84". *The New York Times*. May 3, 1931.
445 https://en.wikipedia.org/wiki/Martin_Feldstein
446 Zeleny, Jeff (February 6, 2009). "Panel to Advise Obama on Economy". *The New York Times*.
447 David Mayers (1997). *The Ambassadors and America's Soviet Policy*. Oxford University Press. p. 77. ISBN 9780195115765.
448 https://en.wikipedia.org/wiki/Elihu_Root
449 History of the Society Archived 2009-07-09 at the Wayback Machine, Rutgers.edu, accessed Oct 9, 2009,
450 Institute, The American Law. "Governance - The American Law Institute". *American Law Institute*.
451 https://en.wikipedia.org/wiki/Robert_Lansing
452 https://www.asil.org/ + http://silverstealers.net/tss.html
453 https://en.wikipedia.org/wiki/Robert_Lansing#Personal_life_and_family

Charles Ranlett Flint (1850-1934), Pilgrims Society, er kendt som "trustfond fader"[454] (industrielle, finansielle kombinationer og konsolideringer med skattefordele mm). Flint grundlagde Computing Tabulating Recording Company i 1911, kendt siden 1924 som IBM Corporation, og Flint var en IBM direktør imellem 1930 til 1934, hvor selskabet også servicerede nazisterne[455].

Paul C. Cabot (1898-1994) var kasserer for Harvard University (1948 til 1965). I 1924 gik han i ledelse hos State Street Investment Corporation, der spores tilbage til 1792. State Street er nu depot for mere end $ 30 billioner/trillions værd i aktiver[456], som en af de 3 største aktiv-management-forvaltere. 1970 til 1971 *Who's Who* in America, side 331, bemærker, at Cabot var instruktør for J.P.Morgan & Co. Han kommer fra en århundreder gammel Massachusetts-familie, som er en del af de mange Brahmin Families of Boston, kendt som overklassen fra det britiske aristokrati af oprindelige bosættere, associeret med eksklusive klubber som fx Somerset, Metropolitan, Knickerbokker, Pacific-Union Club og særligt Harvard University[457].

Den første Jarl af Halifax, Charles Montagu (1661-1715, familien stammer fra den normanniske erobring[458]), blev Treasury Lord i 1692, og ifølge britisk encyklopædi stammer den nationale gæld fra hans forslag, som det "finans-geni", han var[459]. Han introducerede lovforslaget om oprettelse af Bank of England i 1694, og blev finansminister[460]. Edward Wood, en anden 1. Jarl af Halifax (Lord Irwin) var en politiker, som blev vicekonge og guvernør-general af Indien under George V i 1926-1931, og ambassadør i USA. Han var præsident for The Pilgrims af Storbritannien i 1950-1958. Hans bedstefar, Charles Wood, var britisk udenrigsminister for Indien[461]. Hans familie plyndrede Indien og Kina i generationer for deres blåblodede kammerater:

Efter uroen i 1918 over indløsning af sedler blev den britiske militære tilstedeværelse i Indien øget, bl.a. for at kunne fjerne sølv som betalingsmiddel. Mining Congress Journal, september 1930, side 681, rapporterede, at det britiske imperie kontrollerede 71,4 procent af verdens guldproduktion; og hvad angik sølv: "rapporten fra Royal Kommissionen for indisk valuta og finansiering blev forelagt Lord Irwin, dengang britiske vicekonge i Indien, som fortsatte med at føre tilsyn med smeltning og dumpning af indiske sølvrupees på verdensmarkedet med hundreder af millioner ounces, der styrtede sølvprisen til et historisk lavt niveau på 24,5 cent pr. ounce i februar 1931. Dette udløste Den Store Depression ved at udslette størstedelen af Indien, fjernøsten og Kina´s købekraft, til hvem den amerikanske industri ikke længere kunne eksportere varer, smadrede sølvminebranchen og kastede millioner af arbejdere ud af job, ifølge New York Times, 3. juni 1930, side 32[462].

USA var blevet en mægtig nation allerede inden man indførte indkomstskatter fra 1913, hvilket var ulovligt ift artikel 8 i USA´s forfatning[463], men den første indkomstskat i De Forenede Stater blev implementeret allerede med Revenue Act fra 1861 af Abraham Lincoln under borgerkrigen. I 1895 afgav Højesteret dommen om, at den amerikanske føderale indkomstskat på renteindtægter, udbytteindtægter og lejeindtægter var forfatningsstridig i *Pollock v. Farmers Loan & Trust Co,* fordi

---

454 Father of Trusts' Going Back to Work at 80; C.R. Flint Will Undertake Another Merger". *The New York Times*.
455 Cashman, Sean Dennis (1984). *America in the Gilded Age: From the Death of Lincoln to the Rise of Theodore Roosevelt*. New York: New York University Press. p. 57. ISBN 978-0-8147-1387-7. OCLC 9762495. https://en.wikipedia.org/wiki/Charles_Ranlett_Flint
456 "State Street Corporation 10-K". *SEC*. February 21, 2019. Retrieved February 28, 2019.
457 Greenwood, Andrea; Greenwood, Andrew (2011). *An Introduction to the Unitarian and Universalist Traditions*. Cambridge; New York: Cambridge University Press. p. 60. ISBN 9781139504539.
458 https://en.wikipedia.org/wiki/Earl_of_Halifax
459 https://www.britannica.com/biography/Charles-Montagu-1st-Earl-of-Halifax
460 https://en.wikipedia.org/wiki/Charles_Montagu,_1st_Earl_of_Halifax
461 https://en.wikipedia.org/wiki/Edward_Wood,_1st_Earl_of_Halifax
462 http://silverstealers.net/tss.html **January 2011-2019 by Charles Savoie: An Initiative to Protect Private Property Rights of American Citizens**
463 https://en.wikipedia.org/wiki/Articles_of_Confederation

det var en direkte skat. Pollock-beslutningen blev tilsidesat ved ratificeringen af den sekstende ændring til De Forenede Staters forfatning i 1913[464][465] og ved efterfølgende højesteretsafgørelser i USA. Advokaten Cordell Hull (1871 – 1955) skrev den føderale statslige indkomstskat fra 1913 og dens revision fra 1916 samt loven om arveafgift fra 1916[466]. Kongeproducenterne bag ham vidste, at de ville være fritaget for arveafgift via deres fonde; en anden måde at forhindre kapitaldannelse uden for samfundet. Hull var den længst fungerende udenrigsminister 1933-1944 under Franklin Roosevelt, som kaldte ham "Faderen til De Forenede Nationer"[467].

Indkomstskat rejste mange af de penge, der krævedes for at finansiere krigsindsatsen; i 1918 indførtes en indtægtslov med en øverste skattesats på 77%[468]. En ny skattelov blev vedtaget i 1942, da USA indgik i 2. verdenskrig. Denne akt omfattede et specielt tillæg til krigstid. Antallet af amerikanske borgere, der betalte indkomstskat, steg fra ca. 4 millioner i 1939 til over 42 millioner i 1945[469]. ”De Forenede Staters indtræden i 2. verdenskrig placerede tunge økonomiske krav til landet. For at skaffe indtægter faldt tærsklen for betaling af indkomstskatter til det laveste niveau nogensinde, hvilket indbragte over 50 millioner nye skatteydere ind i systemet for første gang. For at uddanne disse nye skatteydere lancerede Bureau of Internal Revenue (skat) en større uddannelseskampagne. Dette resulterede i en bred accept af indkomstskatten i stort set alle amerikanske husstande for første gang”[470].

Det amerikanske skattesystem skiftede herefter navn til IRS (Internal Revenue Service) i 1953 og er underlagt IMF under FN[471]. Officielt skrives at *The Secretary of the Treasury fungerer som den amerikanske guvernør for IMF, og den amerikanske udøvende direktør for IMF er en af 24 direktører, der udøver stemmerettigheder over institutionens strategiske retning. U.S.A. er den største aktionær i fonden*[472], og har dermed stærkest stemme. USA har veto-ret over IMF, idet en ”supermæssig stemme er nødvendig for at godkende store IMF-beslutninger. Supermæssigheden kan kræve 70% eller 85% stemmer afhængigt af emnet. Med 16,52% af det samlede antal stemmer, har USA enestående vetomagt over større politiske beslutninger i IMF”. ”Implementeringen af IMF-anbefalinger håndhæves gennem pres, der udøves af andre IMF-medlemmer og den globale finansielle sektor”. ”I april 2020 advarede IMF om, at COVID-19 sandsynligvis ville udmønte sig i den værste recession siden Den Store Depression, og langt værre end recessionen efter den globale finanskrise i 2008-2009”, forklares det alt sammen officielt. IMF-medlemmer accepterede i december 2010 en bred vifte af reformer, der også fordoblede IMF's kvote (dets medlemsbidrag). De største låntagere er Argentina, Ukraine, Grækenland og Egypten[473].

IMF og Verdensbanken er tæt forbundet - så tæt at deres hovedkvarter ligger på samme gade overfor hinanden i Washington DC. Begge institutioner inkluderer 189 medlemslande pr. 2021. Verdensbanken modtager finansiering ved at udstede obligationer til globale investorer, mens IMF finansieres med kvoter fra medlemslandene. De syv lande (ud af i alt 196 lande), der ikke er IMF-medlemmer, er Cuba, Østtimor, Nordkorea, Liechtenstein, Monaco, Taiwan og Vatikanstaten[474].

464 https://en.wikipedia.org/wiki/Taxation_in_the_United_States#cite_note-9
465 https://en.wikipedia.org/wiki/Sixteenth_Amendment_to_the_United_States_Constitution
466 https://www.csmonitor.com/1985/0415/etaxes.html
467 Hulen, Bertram D. (1946-10-25). "Charter Becomes 'Law of Nations', 29 Ratifying It". *The New York Times*. p. 1.
468 https://en.wikipedia.org/wiki/Internal_Revenue_Service#cite_note-IRSHL-15
469 JoAnn A. Grote, *The Internal Revenue Service*, Infobase Publishing, 2001, ISBN 0791059898 page 43
470 https://www.governmentattic.org/5docs/IRS-HistoricalFactBook_1992.pdf s.136
471 Præsidentdokumenter bind 24 nr. 4 side 113, 22 US-kr. 285-2887
472 https://home.treasury.gov/policy-issues/international/international-monetary-fund
473 https://fas.org/sgp/crs/misc/IF10676.pdf
474 https://www.thebalance.com/what-is-the-imf-its-role-and-functions-3306115

FN blev officielt til efter en allieret ”gentlemensaftale” imellem England´s Premierminister Winston Churchill og hans frimurerbroder[475], USA´s præsident og Skull and Bones medlem Franklin Delano Roosevelt via Atlantic Charter i 1941[476]. Efter Wall Street crashet og Den Store Depression beslaglagdes, i 1933, amerikanernes guld under Franklin D. Roosevelt[477] (32. præsident fra 1933 til 1945). Rationalet bag guldbeslaglæggelsens Executive Order 6102 var, at Federal Reserve Act forhindrede den i krisen nødvendige forøgelse af penge, fordi penge i cirkulation skulle være rodfæstet i 40 % guld[478]. Det baserede sig juridisk på en amendment/tilføjelse til *Trading with the Enemy Act* fra 1917, kaldet *Emergency Banking Act,* hvor forfatningsstridig ekspropriation af ejendom simpelthen retfærdiggjordes pga ”en nødsituation”.

Påkaldelsen af ulovlige, forfatningsstridige, anti-jacksoniske, britisk Crown-inspirerede ordrer, er ofte sammenfaldende med oprettelsen af ”nødforhold". Pilgrims Society opnår ikke rigdom med metoder via frit marked; de installerer sine medlemmer i regeringen, så de kan stjæle den nødvendige formue. Med ordene fra Pilgrims Society-ophavsmand, Cecil Rhodes, eksisterer de, som nævnt for at udføre "beslaglæggelsen af den nødvendige rigdom"[479]. American Economic Association (AEA), som er en sammenslutning for akademiske økonomer har 18.000 medlemmer, hvoraf mindst halvdelen er universitetsprofessorer[480]. AEA er sponsoreret af medstifterfamilier af The Pilgrims Society og sat i verden for at indoktrinere de studerende i luft- og gældsbaseret pengeskabelse.

Baron Roll of Ipsden (1907-2005), ridderkommandør, St. Michael og St. George, opnåede et universitetsprofessorat i økonomi i 1935, med opbakning til kreation af ”sjove penge” ved den højt besungne økonom og advokat, John Maynard Keynes, og medlem af Pilgrims Society, Lord Stamp, direktør Bank of England[481]. I løbet af 1963 og 1964, var han økonomisk minister ved den britiske ambassade i Washington DC, som han forlod for at lede det britiske økonomiministerium. Han blev hævet til en bestyrelsespost i Bank of England fra 1968-1977, i afgørende år af kampen imod guld- og sølvstandarden. Baron Ipsden blev også formand for S.G. Warburg & Company, en anden af de helt store finansierere i historien af Pilgrims Society medlemmer og Federal Reserve System planlæggere, guldgribbe og verdenskrigsbeneficier. Sent i sit lange liv fra 1986 til 1989 var Baron Roll of Ipsden formand for Bilderberg-konferencerne[482].

Sir Christopher Meyer, Pilgrims Society, britisk ambassadør i USA, 1997-2003, som sad i det internationale rådgivende udvalg for British American Business Inc (dannet af fusion imellem British American Chamber of Commerce og American Chamber of Commerce United Kingdom i 2000)[483], skrev I 2009 en bog om sin såkaldte ”500-årig historie over hele verden med britisk diplomati” under titlen: "*Getting Our Way*". British American Business Inc arbejder, jvf hjemmesiden Babinc.org, for ekspansionen af New York og London´s business. I denne organisation sammenflettes interesserne fra alverdens største multinationale selskaber og de største banker fra England og USA, som fx HSBC; JPMorganChase; Barclays; og Bank of New York Mellon.

---

475 Terry Melanson. “The All-Seeing Eye, The President, The Secretary and The Guru.” *Conspiracy Archive*, (July 2001).
476 https://www.un.org/en/sections/history-united-nations-charter/1941-atlantic-charter/index.html
477 https://en.wikipedia.org/wiki/Executive_Order_6102
478 https://en.wikipedia.org/wiki/Executive_Order_6102#Rationale
479 (American Review of Reviews, maj 1902, side 557-559)
480 https://da.wikipedia.org/wiki/American_Economic_Association
481 https://en.wikipedia.org/wiki/Eric_Roll,_Baron_Roll_of_Ipsden#cite_note-4 Eric Roll 'The History of Economic Thought', [1938]
482 *Who's Who*. 1999.
483 https://www.babinc.org/about-us/

Bank of New York Mellon er en af verdens største banker og aktiv-management-forvaltere. Fra og med 2020 med 38,6 trillioner dollars under forvaltning eller varetægt[484]. Banken trækker sine tråde tilbage til USA-stiftende fader, Alexander Hamilton[485]. *Et eksempel på den hårde indre kerne af Pilgrims Society-finansfolk var Paul Mellon (1907-1999), anden generation og søn af Andrew Mellon og finansminister fra 1921-1932. Paul´s biografi, af William Hoffman fra 1974, afslørede at "Paul kontrollerede 1000 virksomheder" (side 189), og at hans far var direktør for 51 store selskaber (side 45, også listet i Who's Who). Om Andrew Mellon, ifølge Texas kongresmedlem Wright Patman, (side 52 i biografien): "Mr. Mellon har overtrådt flere love, forårsaget mere lidelse, og ulovligt erhvervet sig mere ejendom til at tilfredsstille sin egen person mere end nogen anden på jorden", og at ”han havde stemmeberettigede aktier i mere end tre hundrede selskaber" (side 52); og "milliarder virkede ikke usædvanlige for Paul Mellon"(side 134); Mellon-ejede miner indeholdt pr. 1928 privat politi, der bar maskingeværer (side 146); Paul Mellon blev hovedejer af sådanne giganter som Gulf Oil, Alcoa og Mellon Bank (side 81). Drew Pearson, en nationalt fremtrædende journalist i 1920'erne og 1930'erne sagde (side 47) : "i otte år dominerede Mellon den nationale hovedstad. I otte år tjente præsidenter under ham. Så stærk var hans indflydelse, så stor hans prestige, at han fortalte dem, hvad de skulle gøre, og hans dom var endelig". Pr. 24. januar 1935, var Paul Mellon på The Pilgrims udøvende komité, ifølge New York Times. Han var formand for War Finance Corporation og er kendt for at have høstet kolossalt overskud fra 1. Verdenskrig. 1897-1942 Who´s Who i Amerika, side 828, noterer, at Mellon var "formand ex-officio, Federal Reserve Board”[486].*

Paul´s svoger, David Kirkpatrick Este Bruce, var ambassadør i Frankrig; Tyskland; og England i perioden 1961-1969. Han var Pilgrims vicepræsident og et militær-efterretningstjeneste aktiv under 2. verdenskrig i det europæiske OSS i London, som udviklede sig til CIA[487]. Han var medgrundlægger af Georgetown-sættet i Washington DC sammen med Frank Wisner[488].

Inkluderet i Georgetown-sættet var Pilgrims Society-medlem Dean Acheson (1893-1971), som kaldtes "Fader til NATO" (Nordatlantisk traktatorganisation)[489]. Acheson var medlem af flere af Yale ´s hemmelige samfund og Phi Beta Kappa[490], og som advokat imellem 1919-1921 arbejdede han under højesteretsdommere Louis Brandeis og Felix Frankfurter[491]. *I Present At The Creation* (1969 oprettelsen af NATO), nævner han Bilderberg og The Pilgrims Society[492]. Dean Acheson var leder for den amerikanske delegation ved Bretton Woods-konferencen i 1944, hvorfra Den Internationale Valutafond og Verdensbanken udsprang[493]. Som USA's udenrigsminister fra 1949 til 1953 spillede han en central rolle i fastsættelsen af USA's udenrigspolitik under den kolde krig. Han var også fundamental i oprettelsen af Lend-Lease[494] (forsyningshjælp til de allierede 1941-1945), Truman-doktrinen (starten på Den Kolde Krig)[495], Marshall planen (økonomisk samarbejde med Europa), samt de organisationer, der senere blev til EU og verdenshandelsorganisationen WTO. Han overbeviste USA om, at man burde gribe ind i Koreakrigen i juni 1950. Acheson var indblandet i

484 https://en.wikipedia.org/wiki/BNY_Mellon
485 Wallack, Todd (December 20, 2011). "Which bank is the oldest? Accounts vary - The Boston Globe". *The Boston Globe*.
486 http://silverstealers.net/tss.html **January 2011-2019 by Charles Savoie: An Initiative to Protect Private Property Rights of American Citizens**
487 David Kirkpatrick Este Bruce; Nelson D. Lankford (January 1991). *OSS Against the Reich: The World War II Diaries of Colonel David K.E. Bruce*. Kent State University Press. p. 35. ISBN 978-0-87338-427-8.
488 Tim Weiner, The Legacy of Ashes: The History of the CIA (London: Allen Lane, 2007), p. 133.
489 Dean Acheson Dies on His Farm at 78". *The New York Times*. October 13, 1971. https://en.wikipedia.org/wiki/Dean_Acheson
490 Brennan, Elizabeth A., Clarage, Elizabeth C.*Who's Who of Pulitzer Prize Winners*, Greenwood, 1999, p. 290
491 Beisner (2006) + David S. McClellan, *Dean Acheson: The State Department Years* (1976) pp 8–12
492 http://silverstealers.net/tss.html **January 2011-2019 by Charles Savoie: An Initiative to Protect Private Property Rights of American Citizens**
493 https://en.wikipedia.org/wiki/Dean_Acheson#World_War_II
494 Irvine H. Anderson, Jr., "The 1941 De Facto Embargo on Oil to Japan: A Bureaucratic Reflex," *The Pacific Historical Review*, Vol. 44, No. 2. (May 1975), pp. 201–231
495 Frazier 1999

optakten til Vietnamkrigen og overtalte den 33. præsident, 33-grads frimurer, Harry Truman, (som atombombede Japan) til at sende rådgivere og anden støtte til de franske styrker i Indokina under den første indokinesiske krig[496].

Pilgrims Society og Georgetown-set medlem William Averell Harriman (1891-1986) blev oversøisk chefadministrator af Lend-Lease i 1941. Han var ambassadør i Sovjetunionen, 1943-1946 og hjalp den sovjetiske chef Joseph Stalin med at øge Rusland´s industrialisering imens han var primær interpar i forhandlinger imellem verdens største nationer under 2. Verdenskrig[497]. Han var amerikansk ambassadør i England og handelsminister i 1946-1948; direktør, Rådet for Udenrigsrelationer, 1950-1955; Guvernør i New York, 1955-1958; og havde aktieinteresser i mange virksomheder og mange diplomatiske poster og præsidentudnævnelser, som et kernemedlem i gruppen af de udenrigspolitiske ældste kendt som "De vise mænd". Han gik på Groton School i Massachusetts, inden han fortsatte til Yale, hvor han sluttede sig til Skull and Bones-samfundet[498]. Han arvede sin fars enorme formue og etablerede W.A. Harriman og Co Banking i 1922. Hans bror Roland sluttede sig til virksomheden i 1927, og navnet blev ændret til Harriman Brothers & Company. I 1931 fusionerede det med Brown Bros. & Co. for at skabe det meget succesrige Wall Street-firma Brown Brothers Harriman & Co, med fx George Herbert Walker og Prescott Bush som ansatte. Han fungerede som formand for Business Council, dengang kendt som Business Advisory Council for United States Department of Commerce, i 1937 og 1939[499].

Harriman´s bankvirksomhed var den vigtigste forbindelse til tyske virksomheder på Wall Street og de forskellige amerikanske økonomiske interesser hos Fritz Thyssen, som var en økonomisk støtte fra nazistpartiet indtil 1938. Harriman var til stede på mødet mellem FDR og Winston Churchill i Placentia Bay, som resulterede i Atlantic Charter, før USA var involveret i denne krig[500]. Harriman blev derefter sendt til Moskva for at forhandle om vilkårene for Lend-Lease-aftalen med Sovjetunionen i september 1941 sammen med den canadiske forlagsmillionær Lord Beaverbrook, der repræsenterede Storbritannien[501]. Beaverbrook-Harriman-missionen lovede, at De Forenede Stater og Storbritannien ville forsyne Sovjetunionen hver måned med 500 kampvogne og 400 fly plus tin, kobber og zink[502]. Harriman var en af de rigeste mænd i USA og ledte et stort forretningsimperium, der omfattede investeringer i jernbaner, luftfart, banker, forsyningsvirksomheder, skibsbygning, olieproduktion, stålproduktion, og ejendomme[503].
I 1948 fik han ansvaret for Marshall-planen. I Paris blev han herefter ven med CIA-agenten Irving Brown, der organiserede antikommunistiske fagforeninger og organisationer[504]. Harriman blev derefter sendt til Teheran i juli 1951 for at mægle mellem Iran og Storbritannien i kølvandet på den iranske nationalisering af det anglo-iranske olieselskab[505]. Han var også dybt involveret i Vietnamkrigen under Kennedy- og Lyndon B. Johnson-administrationen, og i denne tid også medlem af Club of Rome tænketanken[506].

Harriman er også gift ind i den britiske adel. I 1919 giftede Lord Digby sig med Honorary Constance

496 https://da.wikipedia.org/wiki/Dean_Acheson
497 Buhite, Russell *Decisions at Yalta* p. 29.
498 Robbins, Alexandra (2002). *Secrets of the Tomb: Skull and Bones, the Ivy League, and the Hidden Paths of Power*. Boston: Little, Brown. ISBN 0-316-72091-7. https://en.wikipedia.org/wiki/W._Averell_Harriman
499 The Business Council, Official website, Background Archived March 3, 2016, at the Wayback Machine
500 Theodore A. Wilson, *The First Summit: Roosevelt and Churchill at Placentia Bay, 1941* (1991).
501 Weinberg, Gerhard *A World At Arms* p. 288.
502 Rees, Laurence *World War II Behind Closed Doors* p. 135.
503 Mayers, David "The Great Patriotic War, FDR's Embassy Moscow, and Soviet—US Relations" pp. 299–333 from *The International History Review*, Volume 33, No. 2 June 2011 p.316
504 *Frédéric Charpier: La CIA en France. 60 ans d'ingérence dans les affaires françaises*, Seuil, 2008, p. 40–43.
505 Azimi, Fakhreddin. "Iranica.com - HARRIMAN MISSION". *bibliothecapersica.com*. Archived from the original on 24 November 2005.
506 https://en.wikipedia.org/wiki/W._Averell_Harriman

Pamela Alice Bruce, datter af Henry Bruce, 2. Baron Aberdare og barnebarn af Henry Austin Bruce, 1. Baron Aberdare. Deres børn inkluderer: ærede Pamela Beryl Digby (1920–1997), der blev gift og skilt fra Winston´s søn Randolph Churchill og senere blev amerikansk ambassadør i Frankrig[507]. Pamela Churchill giftede sig senere med William Averell Harriman. Pamela havde berømt mange affære-anliggender, herunder med Frank Sinatra, baron Elie de Rothschild, Gianni Agnelli, prins Aly Khan og Jock Hay Whitney[508]. Da Pamela blev gift med Harriman, flyttede hun til Washington DC, hvor han ejede et byhus i Georgetown, hvorfra de underholdt mange bemærkelsesværdige mennesker. Pamela Harriman sad i The Rockefeller University Council fra 1977 til 1979 og i bestyrelsen fra 1979 til 1993[509]. Hun tjente også i bestyrelsen for besøgende ved College of William and Mary fra 1986-1990, hvor hun oprettede The Pamela Harriman Professorship of Government and Public Policy, og sponsorerede et stipendium i hendes navn til tre studerende, der skulle tjene hver sommer på den amerikanske ambassade til Frankrig[510].

General George Catlett Marshall (1880-1959), Pilgrims Society medlem, var udenrigsminister, 1947-1949 og forsvarsminister, 1950-1951, og var øverstkommanderende i den amerikanske hær fra 1939 til krigens afslutning. I samme periode var han chefrådgiver i militære anliggender for præsident Franklin D. Roosevelt. Som udenrigsminister lagde han navn til efterkrigstidens ”marshallhjælp”[511]. Marshall var, ligesom Harriman, på Yalta-konferencen[512] og Potsdam-konferencen efter Anden Verdenskrig, hvor Storbritannien og Amerika tillod at overføre millioner af mennesker til sovjetisk kommunistisk kontrol fra partitionen af Tyskland, til Polen og hele Østeuropa[513].

Andre af Lend Lease, Marshall-planen og krigsoptrapningens helt store interessenter var Du Pont´s, kendt som ”dødshandlerne” pga deres århundreder lange historik med våbenproduktion og salg af krudt og kugler. Irenée du Pont, det mest imponerende og magtfulde medlem af Du Pont-dynastiet, var en beundrer af Hitler og Mussolini. På trods af at han havde jødisk blod, foreslog han en race af supermænd, som skulle opnås gennem eugenikpolitik. I 1915 var Du Pont begyndt at absorbere General Motors. Du Pont-firmaet og især General Motors var en stor bidragsyder til nazisternes militære indsats. Du Pont's General Motors og Rockefellers´ Standard Oil of New Jersey samarbejdede med I.G. Farben, det nazistiske kemiske kartel[514]. Du Pont grundlagde Population Crisis Committee i 1965, for at arbejde sammen med regeringer om at finde måder på at reducere overbefolkning. Se hvilke kongresmedlemmer eller senatorer der har modtaget gaver fra Du Pont Good Government Fund[515] (læs videre om familiens historie og bedrifter i *Part 6 - Karteller* under *DuPont*-afsnittet).

Sammen med andre medlemmer af ”Georgetown-sættet”, var John J. McCloy blandt de seks "vise mænd", en gruppe af amerikanske regeringsembedsmænd, der, begyndende i 1940'erne, udformede de institutioner og initiativer, som ledte til resultatet af krigen og til efterkrigstidens verdensorden[516]. De seks venner, der også omfattede Dean Acheson, W. Averell Harriman, Robert A. Lovett og Charles E. Bohlen, var alle vigtige udenrigspolitiske rådgivere for de amerikanske

507Http://da.wikipedia.org/wiki/Edward_Digby,_11th_Baron_Digby
508 Husband. "Pamela Harriman: Of Vice and Men." The Rake. Retrieved from https://therake.com/stories/icons/pamela-harriman-of-vice-and-men/
509 Paid Notice: Deaths HARRIMAN, PAMELA". *The New York Times*. February 7, 1997. Retrieved December 15, 2016.
510 https://en.wikipedia.org/wiki/Pamela_Harrima
511 https://da.wikipedia.org/wiki/George_Marshall
512 Weinberg, Gerhard *A World At Arms* p. 833
513 https://en.wikipedia.org/wiki/Yalta_Conference https://en.wikipedia.org/wiki/Potsdam_Conference
514 "Facing the Corporate Roots of American Fascism." *Press for Conversion*. Issue 53 (April 2004). https://ordoabchao.ca/volume-four/in-god-we-trust
515 http://www.campaignmoney.com/political/committees/dupont-good-government-fund.asp?cycle=08
516 Walter Isaacson & Evan Thomas. *The Wise Men: Six Friends and the World They Made* (2nd ed.) (Simon & Schuster, 2008).

præsidenter fra Roosevelt til Lyndon B. Johnson[517].

"Vismandsbror" John J. McCloy (1895-1989) var formand for det amerikanske råd for Tyskland og Ford Foundation, 1953-1965. I løbet af 1946-1949 og 1953-1958 var han en Rockefeller Foundation-trustee. McCloy var en Ridder af Malta, og tjente senere som rådgiver for John F. Kennedy, Lyndon Johnson, Richard Nixon, Jimmy Carter og Ronald Reagan. Fra 1966 til 1968 var han æresformand for det Paris-baserede Atlantic Institute[518].

Før krigen havde McCloy været juridisk rådgiver for IG Farben. Han blev ven med William Averell Harriman, og arbejdede endda som rådgiver for den fascistiske regering og Benito Mussolini. I sit forhold til Tyskland arbejdede McCloy tæt med Paul Warburg, såvel som dennes bror James, i Amerika. I 1936 rejste han til Berlin, hvor han mødtes med Rudolf Hess, og delte en bås med Hitler og Herman Goering ved OL i Berlin[519].

I 1941 valgte Skull and Bones-medlem Henry L. Stimson McCloy til at blive hans assisterende krigsminister, hvor han indgik en pagt med det franske Vichy Regime af Darlan og fordrev japansk-amerikanere i Californien til interneringslejre, og nægtede jødiske flygtninges indrejse til USA[520]. McCloy forhandlede dødsdomme over en række nazistiske krigsforbrydere, og gav tidlige løsladelser til andre. Dette omfattede Fritz Ter Meer, administrerende direktør for I.G. Farben og de to mest magtfulde nazistiske industrister, Alfried Krupp fra Krupp Industries og Friedrich Flick, hvis Flick Group til sidst ejede en andel på 40 procent i Daimler-Benz, som blev løsladt fra fængsel efter knapt tre år[521].

Fra 1954 til 1970 var McCloy formand for Council on Foreign Relations efterfulgt af David Rockefeller, som han havde arbejdet tæt sammen med som formand for Chase Bank[522]. På grund af sin statur i den juridiske verden, hans lange tilknytning til Rockefellers og som præsidentkonsulent, blev McCloy undertiden omtalt som "formand for det amerikanske etablissement"[523]. McCloy var præsident for Verdensbanken fra 1947-1949, som sammen med IMF var en oprettelse af Rådet for Udenrigsrelationer (CFR). Verdensbanken havde stærke forbindelser til Chase Manhattan Bank, som sammen med Standard Oil fungerede som den økonomiske base for David Rockefeller. David blev præsident for Chase i 1960, og under hans ledelse spredte Chase sig internationalt, og blev den største af enhver bank i verden. Chase var også tæt forbundet med, og har finansieret olieindustrien og haft mangeårige forbindelser med sin bestyrelse til efterfølgerne for Standard Oil, især ExxonMobil. Tre præsidenter for Verdensbanken, herunder John J. McCloy, Eugene Black og George Woods, arbejdede alle hos Chase, inden de tiltrådte positioner i Verdensbanken[524] (læs uddybende om Rockefeller-dynastiet i kapitel 6).

McCloy var medlem af Warren-Kommissionen og central i myten om, at den britisk-royal-blodlinje-beslægtede Lee Harvey Oswald handlede alene i mordet på præsident Kennedy. Madeleine Brown, der hævdede at have været Lyndon B. Johnson´s elskerinde og mor til sit barn, erklærede i et interview i tv-showet, *A Current Affair*, at hun den 21. november 1963, var i Clint Murchison´s Dallas hjem om aftenen før mordet på JFK, som blev overværet af Johnson såvel som andre

517 Peter Grose. *Continuing the Inquiry: The Council on Foreign Relations from 1921 to 1996* (Council on Foreign Relations Press, 2006), p. 48.
518 *Who Was Who*. A&C Black. 2007. https://en.wikipedia.org/wiki/John_J._McCloy#cite_note-whoswho-29
519 Joan Roelofs, *Foundations and Public Policy: The Mask of Pluralism* (New York: State University of New York Press, 2003), p. 52.
520 Ibid https://ordoabchao.ca/volume-three/cold-war
521 Mae Brussell, "The Nazi Connection to the John F. Kennedy Assassination."
522 Joan Roelofs, *Foundations and Public Policy: The Mask of Pluralism* (New York: State University of New York Press, 2003), p. 52.
523 Kai Bird. *The Chairman: John J. McCloy and the Making of the American Establishment*.
524 https://ordoabchao.ca/volume-three/cold-war

berømte, velhavende og magtfulde individer, herunder John J. McCloy, J. Edgar Hoover, Richard Nixon, HL Hunt og Sid Richardson. Ifølge Brown havde Johnson et møde med flere af mændene, hvorefter han fortalte hende: ”Efter i morgen vil disse djævlens Kennedys aldrig mere genere mig. Det er ingen trussel. Det er et løfte”[525]. Brown´s udsagn blev understøttet af den tidligere CIA-agent Robert D. Morrow, der skrev i bogen *First Hand Knowledge, How I participated in the CIA-Murder of President Kennedy*: ”På aftenen før mordet, deltog Hoover og Nixon i et møde sammen i Dallas-hjemmet for oliebaron Clint Murchison. Blandt de emner, der blev drøftet på dette møde var Hoover og Nixon´s politiske fremtid, hvis præsident Kennedy blev myrdet”[526].

Murchison blev sammen med Richardson og HL Hunt store tilhængere af Lyndon B. Johnson for at opretholde en generøs skattegodtgørelse på olieområet. I januar 1963 havde Kennedy imidlertid fremlagt sine forslag til skattereform, som omfattede lindring af skattebyrder for lavindkomster og ældre borgere. Kennedy sagde også, at han ønskede at fjerne olieudtømningsgodtgørelsen. Det er blevet anslået, at den foreslåede fjernelse af godtgørelsen ville have resulteret i et tab på omkring 300 millioner dollars om året for olietycoons i Texas. Efter mordet på Kennedy droppede frimurerpræsident Lyndon B. Johnson regeringens planer om at fjerne skattegodtgørelsen på olieområdet[527]. Kennedy var også en trussel for bankkartellet, mediekonglomerat og hemmelige efterretningstjenester.

Som rapporteret af Sterling og Peggy Seagrave i *Gold Warriors: America's Secret Recovery of Yamashita's Gold*, var det et hemmeligt netværk, der gendannede aksemagternes guld i en lyssky amerikansk slush-fond kendt som Black Eagle Trust Fund. Ifølge Seagraves læses medlemskab af Knights of Malta (læs part 2) som en "Who's Who" fra Black Eagle Trust. Ud over General Douglas MacArthur´s medarbejdere omfattede de tidligere OSS-chef Bill Donovan, tidligere CIA-ledere William Colby, John McCone, William Casey, George H.W. Bush og James Jesus Angleton. Som Seagraves forklarede: ”Det var Donovan, der arbejdede bag kulisserne med John J. McCloy, medlemmer af Mellon-familien, Dulles-brødrene og gangster Meyer Lansky, der oprettede det globale netværk af hemmelige fonde og sorte banker, som brugte kreativ brug af Black Eagle Trust, og hvidvaskede overskud fra narkotika, før pengene kom ind for at styrke den amerikanske økonomi i amerikanske banker[528].

Ideen om en global politisk handlingsfond baseret på krigsbytte stammer fra Roosevelt-administrationen med krigsminister Henry L. Stimson. Da tidevandet vendte mod aksemagten, var det kun et spørgsmål om tid, før nazistisk guld begyndte at blive genvundet. For at fjerne ethvert spor af oprindeligt ejerskab havde nazisterne smeltet deres guld ned og omarbejdet det til bar-blokke, markeret med hagekorset og den sorte ørn fra Reichsbank. Stimson´s specielle assistenter hertil var hans stedfortrædere John J. McCloy, Robert Lovett og konsulent Robert B. Anderson. De havde først foreslået til præsident Roosevelt at bruge genoprettet nazistisk, fascistisk og japansk krigsbytte til at finansiere en global politisk handlingsfond, som blev kendt som et tophemmeligt projekt, der undertiden kaldtes Black Eagle[529]. Det, som flere af ”de vise mænd” havde til fælles, var deres tætte forhold til Harrimans og Rockefellers. Lovett´s far havde været højre hånd af jernbanemagnat Edward Henry Harriman hos Brown Brothers Harriman. Ifølge Sterling og Peggy Seagrave har en række kilder påpeget, at ”Black Eagle Trust kun kunne have været oprettet med samarbejde fra de mest magtfulde bankfamilier i Amerika og Europa, herunder Rockefellers,

525 Hugh Aynesworth. "'One-man truth squad' still debunking JFK conspiracy theories." *The Dallas Morning News* (November 17, 2012).
526 Robert D. Morrow. First Hand Knowledge: How I Participated in the Cia-Mafia Murder of President Kennedy (Spi Books, 1992).
527 Jim Marrs. *Crossfire: The Plot That Killed Kennedy (*New York: Basic Books, 2013).
528 Sterling & Peggy Seagrave. *Gold Warriors.* https://ordoabchao.ca/volume-four/golden-triangle
529 Ibid

Harrimans, Rothschilds, Oppenheimers, Morgans, Warburgs med flere"[530].

Direktør for Federal Reserve under guldbeslaglæggelsen i 1933 var Eugene Robert Black[531]. Hans søn, af samme navn[532], blev præsident for Verdensbanken efter McCloy fra 1949 til 1963. Sønnen Black, fra Chase National Bank, var en særlig finansiel konsulent for De Forenede Nationer, og et medlem af komiteen for evaluering af USA´s udenrigshjælpsprogrammer, og direktør for fx Brookings Institution, International Telephone & Telegraph; Lazard Fund; Royal Dutch Shell; Woolworths og andre. Han var administrator for Atlanterhavsrådet; Rockefellers Befolkningsrådet[533]; Johns Hopkins University og Ford Foundation. Black´s direktør for Den Internationale Valutafond og Verdensbanken, William 2nd Viscount Harcourt, Pilgrims Society of Great Britain, var formand for Trustees of the Rhodes House, Oxford og for British Treasury delegationen på den britiske ambassade i Washington DC imellem 1954–57[534]. Hans fader var britisk finansminister Sir William Harcourt (1827-1904), hans mor var niece af John Pierpont Morgan og kusine til J.P. Morgan Jr[535], og familien nedstammer fra normannerne.

Pilgrims Society-medlem, amerikansk ambassadør til UK, His Excellency John Hay Whitney (1904-1982), udgiver af *New York Herald Tribune*[536], opfandt termen "Venture Capital", efter at han havde startet J.H. Whitney & Co[537]. Han "var den største bagmand for præsident Dwight Eisenhower, der udnævnte ham til ambassadør ved domstolen i St. James (England), en stilling, der blev afholdt tres år tidligere af hans bedstefar John Hay"[538]. Eisenhower Exchange Fellowships, der blev oprettet i 1953, har samme verdensregerings-mål, som de mere vigtige Rhodes-scholars. Medformænd for Eisenhower Fellowship-programmet var medlemmer af Pilgrims Society såsom George Herbert Walker Bush, Gerald Ford og Henry Kissinger. Whitneys er beslægtet ved ægteskab med en af de rigeste familier i verden, Vanderbilts, og engelsk adel. Han sluttede sig til Delta Kappa Epsilon broderskab (Phi kapitel), som hans far havde gjort. Ford, Roosevelt og Bushes præsidenterne var medlemmer, fx også Pilgrims Society-medlem John Pierpont Morgan[539]. Whitney, hans far, bedstefar og grandonkel var "oarsmen" på Yale. Han var medlem af Scroll and Key[540]. Efter Yale tog Whitney på Oxford University i 1926.

En anden okkultist, Robert Strange McNamara (1916-2009), var medlem af græsk broderskabet Phi Gamma Delta, og blev efterfølgende valgt til Phi Beta Kappa[541]. Han var præsident for Ford Motor, 1960-1961; Forsvarsminister, 1961-1968; og præsident for Verdensbanken i perioden 1968-1981. McNamara var med i bestyrelsen for FN´s New Age esoterisk filosofiske Lucis Trust, en NGO, som fra sin Genève-base og sine globale alliancer arbejder for en ny verdensorden med mere centraliseret topstyre og mere ensretning for alle[542] (læs om Teosofiske Samfund i part 7).

Under Kennedy-administrationen præsiderede McNamara en opbygning af amerikanske soldater i Sydvietnam. Efter hændelsen i Tonkin-bugten i 1964 eskalerede antallet af amerikanske soldater i Vietnam dramatisk. McNamara og andre amerikanske politikere frygtede officielt, at Sydvietnam´s

530 Bryan Burrough. The Big Rich: The Rise and Fall of the Greatest Texas Oil Fortunes (New York: Penguin Books, 2009), p. 221.
531 https://en.wikipedia.org/wiki/Eugene_Robert_Black
532 https://en.wikipedia.org/wiki/Eugene_R._Black_Sr.
533 https://da.qaz.wiki/wiki/Population_Council
534 Obituary: Viscount Harcourt". *The Times*. The Times Digital Archive. 5 January 1979. p. 12.
535 Obituary: Dowager Viscountess Harcourt". *The Times*. The Times Digital Archive. 9 January 1961. p. 17.
536 http://en.wikipedia.org/wiki/John_Hay_Whitney
537 News, Bloomberg (14 June 2000). "Metro Business; A Change of Identity For J. H. Whitney". *The New York Times*.
538 Times, Special To The New York (29 December 1956). "NEW ENVOY TO LONDON". *The New York Times*. Retrieved 1 December 2016.
539 https://en.wikipedia.org/wiki/Delta_Kappa_Epsilon
540 Schiff, J.A. "John Hay Whitney – Philanthropist, Film Producer, and Father of the Crew Cut", by Judith Ann Schiff, *Yale Alumni Magazine*, April 2002.
541 "Robert McNamara (California at Berkeley 1937) Passes Ad Astra". *www.phigam.org*. 6 July 2009.
542 https://www.lucistrust.org/blog_wgun

fald til et kommunistisk regime ville føre til at andre regeringer i regionen faldt. I oktober 1966 lancerede han *Project 100.000* med sænkning af hærens IQ-standarder, der gjorde det muligt at rekruttere 354.000 ekstra mænd på trods af kritik af, at de ikke var egnede til at arbejde i højt stressede eller farlige miljøer[543]. Som McNamara sagde i sin årsberetning fra 1962: "Den militære taktik er snigskytter, baghold og razziaer. Den politiske taktik er terror, afpresning og mord". Rent praktisk betød dette træning og udrustning af amerikansk militærpersonale såvel som sådanne allierede rebeller til modopstandsoperationer, som i Sydvietnam[544].

Henry Ford II, selv en veteran fra 2. Verdenskrig fra flåden, hyrede en gruppe på ti, inklusive McNamara, kendt som "Whiz Kids", som hjalp det kriseramte selskab med at reformere sin kaotiske administration gennem moderne planlægnings-, organisations- og ledelseskontrolsystemer. I sine erindringer fra 1995 skrev McNamara: "Jeg havde brugt femten år som manager hos Ford på at identificere problemer og tvinge organisationer - ofte imod deres vilje - til at tænke dybt og realistisk over alternative handlingsforløb og deres konsekvenser"[545].

McNamara blev den første præsident for Ford udenfor familien. Ford Motor Company er blevet et af de mest ikoniske amerikanske mærker, fra sin serie af pick-up lastbiler til Mustang. Virksomhedens første bil, Model T, brød muren og hjalp med at skabe den moderne bilindustri. Det, som kun få mennesker ved i dag, er, at virksomhedens grundlægger, Henry Ford, ikke kun havde dybe fordomme i personlige synspunkter, men også blev en af Hitler´s vigtigste amerikanske venner i årene før krigen. Nogle dele af *Mein Kampf* blev direkte hentet fra Henry Ford´s eget antisemitiske værk, *The International Jew.* Ford´s rival - General Motors - havde en tysk division af sine egne, og fremstillede flydele til Luftwaffe[546].

Begge virksomheder havde været medvirkende til at producere tanks, lastbiler og fly til krigsindsatsen. Ford-virksomheden i Köln havde en vis grad af uafhængighed inden for fremstillingsvirksomhed og visse uhørte fordele i forhold til andre i Tysk industri. Dette skete med stigende hyppighed som udbruddet af Anden Verdenskrig kom nærmere. Regimet støttede sig kraftigt på Ford-Werke for at levere råmaterialer, militært udstyr og andre varer til krigsindsatsen. Selv når nazisterne åbent udnyttede Ford Motor Company, så det ikke ud til at moderselskabet havde nogle skrupler over det. Ingen steder i de lange korrespondancer fra Albert, Perry, Charles Sorensen eller Edsel Ford er der nogen henvisninger til modstand overfor nazistisk politik.

General Motors-ejede Opel, tjente ligesom Ford-Werke, meget på sine operationer før og under krigen. Ligesom Ford, placerede Opel´s krigstidsledelse flittigt alt selskabets udbytte på en spærret konto, for at blive modtaget af General Motors efter krigens afslutning. GM overtog leveringen af blokerede midler i 1951, ligesom Ford gjorde. En større aktionær i Ford-Werke før og igennem krigen var I.G. Farben, hvis Zyklon-B-gas var ansvarlig for millioner af mord. Ford lastbiler var bogstaveligt talt køretøjet til Lebensraum; virksomheden basunerede sine bidrag til krigen på både den østlige og den vestlige front[547].

Et kompendium med korte biografier om berømte frimurere, udgivet af en frimurerloge, viser Henry Ford som medlem[548], bekræftet af Grand Lodge i New York, som initieret i Palestine Lodge

543 *CalConnect: ROTC*. CalTV. 2010-02-17. Event occurs at 1:00. https://en.wikipedia.org/wiki/Robert_McNamara#cite_note-11
544 "SecDef Histories - Robert McNamara". *Defenselink.mil*. Archived from the original on 2009-09-16.
545 Martin p.16 https://en.wikipedia.org/wiki/Robert_McNamara#cite_note-Martin_p.16-14
546 Bradley W. Hart: https://www.thehistoryreader.com/us-history/hitlers-american-friends-henry-ford-and-nazism/
547 The Silent Partner: How the Ford Motor Company Became an Arsenal of Nazism by Daniel Warsh, University of Pennsylvania https://repository.upenn.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1018&context=hist_honors
548 Denslow, William R. (2004) [1957]. *10,000 Famous Freemasons*. Part. One, Volume 1, from A to J (Paperback republication ed.).

No. 357, Detroit, i 1894. Da han modtog den 33. grad i 1940, sagde han: "Frimureri er det bedste balancehjul, som USA har"[549].

Den 4-stjernede general Alexander M. Haig, Pilgrims Society og Ridder af Malta, var National Security Advisor, 1969-1972, under Nixon´s Pilgrims Society-udenrigsminister Henry Kissinger. I 1973-1974 var Haig stabschef i Det Hvide Hus; Øverstbefalende for NATO, 1974-1979, og Udenrigsminister for USA, 1981-1982[550]. Haig var en grundlægger og direktør for America Online; han havde dekorationer fra fx Sydvietnam, Vesttyskland og Saudi-Arabien[551]. Haig blev præsident for United Technologies Corporation i 1979. United Technologies fusionerede i 2020 med det kæmpemæssige militærindustriselskab Raytheon Technologies. Haig var i The Pilgrims Executive Committee fra 1983, og var rådgiver for Washington Institute for Near East Policy[552].

Nixon´s handelsminister, Pilgrims Society-medlem og milliardær Peter G. Peterson, var formand for Economic Club i New York, 1981-1983. Han grundlagde The Blackstone Group i 1985 (i dag største private investeringsfond), og var formand for Federal Reserve Bank of New York, 1999-2003. Han efterfulgte medlem af Pilgrims Society, David Rockefeller, som formand for CFR i 1985, og forblev direktør til 2007, hvor han udnævntes til Formand Emeritus[553].

Edmund Taylor Pratt Jr. (1927-2002, Pilgrims Society 1980-liste), fra Phi Beta Kappa-logen, var præsident for Pfizer (1971-1972), hvor han var administrerende direktør (1972-1991) og formand (1972-1992)[554]. Pfizer er i dag anvendt som storleverandør af betinget godkendte hastevacciner under ”Corona-pandemien”. Pfizer er muligvis det farligste medlem af medicinalkartellet med skadelige veterinærlægemidler såsom Rimadyl (alvorlige sår, slagtilfælde og dødsfald), og for mennesker med fx Zoloft. Pratt begyndte sin karriere hos IBM i 1949[555], under medlem af Pilgrims Society, Thomas J. Watson Senior. Pratt var også en ”assistant secretary of the Army Financial Management” i John F. Kennedy administrationen[556].

En anden Pfizer-direktør, Felix G. Rohatyn, Pilgrims Society, var administrerende direktør for Lazard Frères, New York, 1960-1997; et firma, der traditionelt er tilknyttet Rothschilds, og som har til huse i Rockefeller´s Plaza 30 bygning ved FN´s hovedkvarter. Rohatyn har haft mange stillinger inklusive direktør for New York Stock Exchange; Fiat; Schlumberger; MCA; ITT; Comcast; American Motors; Suez-Lagardere Group; blev formand for det internationale rådgivende udvalg til Lehman Brothers, lidt over to år før det gik konkurs, og startede finanskrisen. Han var kampagnebagmand i ”Obama for Amerika” efter at have været amerikansk ambassadør i Frankrig under Clinton imellem 1997-2000[557], efter Pamela Harriman.

Rohatyn var administrator for tænketanken Center for Strategic and International Studies (CSIS) i Washington DC, som blev grundlagt i 1962 ved Georgetown Jesuit University[558]. Centret gennemfører politikstudier og strategiske analyser af politiske, økonomiske og ”sikkerhedsspørgsmål” i hele verden med et specifikt fokus på internationale relationer, handel,

Kessinger Publishing. ISBN 978-1-4179-7578-5. *Foreword by Harry S. Truman* https://en.wikipedia.org/wiki/Henry_Ford
549 "Famous Masons". MWGLNY. January 2014. Archived from the original on November 10, 2013.
550 Alexander Haig". *MSN Encarta*. Archived from the original on March 10, 2008.
551 https://en.wikipedia.org/wiki/Alexander_Haig#Awards_and_decorations
552 http://silverstealers.net/tss.html **January 2011-2019 by Charles Savoie: An Initiative to Protect Private Property Rights of American Citizens**
553 Peter Peterson, Blackstone Co-Founder, Dies At 91". *The Wall Street Journal*. March 20, 2018. Retrieved March 20, 2018.
554 https://en.wikipedia.org/wiki/Edmund_T._Pratt_Jr.#cite_note-1
555 http://www2.prnewswire.com/cgi-bin/stories.pl?ACCT=104&STORY=/www/story/09-06-2002/0001795839&EDATE=
556 https://en.wikipedia.org/wiki/Edmund_T._Pratt_Jr.#cite_note-7
557 "State Dept Biography". Retrieved 2017-06-24.
558 "Company Overview of Center for Strategic and International Studies, Inc". Bloomberg.

teknologi, økonomi, energi og geostrategi[559]. I University of Pennsylvania´s *Global Go To Think Tanks Report* fra 2019 er CSIS rangeret som øverste tænketank i USA på tværs af alle felter, som "Top Defense and National Security Think Tank" i verden og ”den 4. bedste tænketank i verden generelt”[560]. CSIS er blevet udnævnt til den største tænketank for forsvar og national sikkerhed i de sidste syv år, og er blevet erklæret 'Center of Excellence'[561].

Blandt de hårde indre kernemedlemmer i The Pilgrims Society er personer som Edmund Leopold de Rothschild, 1916-2009, der som en aggressiv forretningsudvikler fløj over Atlanterhavet mere end fire hundrede gange og spillede en nøglerolle i udviklingen af britiske interesser i Japan efter krigen, og var en væsentlig del af Rothschild-syndikatet, der dannede British Newfoundland Development Corporation for at foretage mineralefterforskning i Labrador, Canada og udvikle Churchill Falls vandkraft-dæmningen[562]. Katolikken Marcus Agius var hans svigersøn[563], som blev leder af hele Barclays´ bankimperium på 147.000 medarbejdere på verdensplan[564]. I 2009 fusionerede Barclays Global Investors med BlackRock[565]. Agius var formand for British Bankers Association indtil 2012[566]. I september 2011 blev Agius udnævnt som styrekomitémedlem for Bilderberg-gruppen. De øvrige styrekomitémedlemmer var Kenneth Clarke og Lord Kerr of Kinlochard[567]. Agius blev udnævnt til øverstbefalende for Order of the British Empire (CBE) i 2021´s nytårsudmærkelser[568]; en titel som også hans svigerfar Edmond Leopold de Rothschild havde fået ved samme lejlighed i 1997[569].

Baron Robert Fellowes, født 1941, er i bestyrelsen for Pilgrims Society of Great Britain. Han blev ridderkommandør af Royal Victorian Order i 1989, medlem af Privy Council to the Crown i 1990 (curia regis; det indre kongelige råd var en tradition tilbage fra den normanniske erobring[570]), og var privat sekretær for dronning Elizabeth, 1990-1999; en stilling som er det primære kommunikationsled imellem monarken og hendes Commonwealth regeringer. I oktober 1999 blev Fellowes medlem af House of Lords (fra magnum concillium; det større råd af ikke-ansvarlige og ikke-folkevalgte royale rådgivere, hvor de ansvarlige er House of Commons og ministrene i statsrådet), og blev formand for Barclays Private Bank og den enorme Barclays organisation. Fellowes er administrator for Winston Churchill Memorial Trust og Fellowships og Rhodes Trust (Rhodes Scholarships)[571].

Baron Robert Janvrin, Pilgrims Society of Great Britain, karriere-diplomat for Nordatlantiske Traktat Organisation (NATO), efterfulgte Lord Fellowes som privat sekretær for dronningen, 1999-2007 og blev i januar 2008 næstformand for Storbritannien´s gamle opiumbank for Kina, HSBC Private Bank (Hong Kong & Shanghai Banking Corporation) og er formand for The Leadership Council[572]; et ledelsesråd, som forbinder efterretningstjenesten MI6, militæret, nyhedsredaktioner, finans og andre større virksomheder[573].

559 "The Center for Strategic and International Studies". Charitynavigator.org. March 1, 2018
560 "CSIS Named Number One Think Tank in the United States". *SU News*. Retrieved February 12, 2020.
561 "Global Go To Think Tanks Report". University of Pennsylvania. Retrieved February 5, 2020.
562 *Edmund De Rothschild: A Gilt-Edged Life*. John Murray Publishers. ISBN 978-0-7195-5471-1
563 Heretics to heroes: how Rome went mainstream https://en.wikipedia.org/wiki/Marcus_Agius#cite_note-MH-B-06-21
564 Barclays. "Barclays.com – Marcus Agius biography". Archived from the original on 25 June 2012. Retrieved 7 July 2012.
565 "US giant BlackRock buys arm of Barclays bank | *The Guardian*". *The Guardian*. UK. Press Association. 12 June 2009.
566 "Marcus Agius Biography". *Debrett's*. Archived from the original on 8 September 2012. Retrieved 21 June2011.
567 The Bilderberg Association" (PDF). *UK Charity Commission*. Retrieved 23 May 2015. Skelton, Charlie (2 June 2013). "The week ahead: Bilderberg 2013 comes to … the Grove hotel, Watford". *The Guardian*. London.
568 No. 63218". ***The London Gazette*** (Supplement). 31 December 2020. p. N8.
569 https://en.wikipedia.org/wiki/1997_New_Year_Honours
570 https://en.wikipedia.org/wiki/Privy_Council_of_the_United_Kingdom#cite_note-2 Dicey, p. 24.
571 https://en.wikipedia.org/wiki/Robert_Fellowes,_Baron_Fellowes
572 https://en.wikipedia.org/wiki/Robin_Janvrin,_Baron_Janvrin
573 https://en.wikipedia.org/wiki/The_Leadership_Council#Members

Field Marshal Lord Guthrie of Craigiebank, Pilgrims Society, Order of the British Empire, Knight of the Sovereign Military Order of Malta, Knight Commander of the Order of St. Gregory the Great (Holy See), Knight Grand Cross of Sacred Military Constantinian Order of St George (Two Sicilies), Gold Stick to the Queen, medlem House of Lords mm[574], er i det rådgivende råd for International Institute for Strategic Studies i London (IISS); en førende tænketank i "global sikkerhed", hvor de på deres hjemmeside skriver om ham: "Han er direktør for N M Rothschild & Sons Limited; et medlem af styringsrådet i Det Internationale Institut for Strategiske Studier (CSIS) i Georgetown, Washington; en æret gæsteprofessor ved King's College London University; Formand for Trustees (forvaltere) of The Liddell Hart Center for Military Archives og præsident for Army Benevolent Fund, Action Research og for Federation of London Youth Clubs"[575].

Patrick W. Gross, Pilgrims Society, er også rådgiver for Center for Strategic and International Studies og Economic Club of Washington, et CFR-medlem, samt en administrator for Aspen Institute, som har et "Homeland Security Program". Han er aktiv for Defense Business Board for forsvarsministeriet (DoD). Hans biografi på aspeninstitute.org skriver også, at Patrick Gross er formand for The Lovell Group, et privat investerings- og rådgivningsfirma, hvor han arbejder med en portefølje af privat risikovillig (venture) kapitalstøttede teknologi- og internet-handelsvirksomheder. Fra 1970-2001 var Gross grundlægger og administrerende direktør for American Management Systems Inc (AMS), der leverede informationsteknologitjenester og virksomhedssoftware-løsninger til større virksomheder og offentlige organer. Inden grundlæggelsen af AMS, arbejdede Gross i forsvarsministerens personale, på kontoret for systemanalyse, som en af "McNamara's Whiz Kids". Han er formand for Udvalget for Økonomisk Udvikling (CED), næstformand for Council for Excellence in Government, og medstifter og tidligere formand for World Affairs Council of Washington DC og for Federal City Council; direktør for Foreign Policy Association, og et medlem af rådgivende bestyrelse for Stanford Institute for Economic Policy Research[576].

Sir Peter Sutherland (1946-2018), Pilgrims Society of Great Britain, var en globalist i topklasse, som var FN´s Special Representative for International Migration fra 2006-2017[577]. Han var formand for det enorme British Petroleum[578] og for Goldman Sachs International[579]. Sutherland School of Law ved University College i Dublin bærer hans navn. Han var formand for den europæiske afdeling af Den Trilaterale kommission[580], og var i Bilderberg-konferencens styregruppe[581], et andet signal om, at Pilgrims Society er mesterorganisationen bag mere kendte globalistiske grupper og tænketanke. Han var fx også direktør for KOC Holdings, Tyrkiet´s førende konglomerat med omkring 90.000 ansatte og af Allianz i München, Tyskland[582]. Han var formand for Allied Irish Banks fra 1989-1993[583], og var for nylig bestyrelsesmedlem i Royal Bank of Scotland Group, indtil banken gik konkurs, og skulle overtages af den britiske regering[584].

Sir Peter Sutherland var en ridderkommandant for St. Michael og St. George, en militærorden, som

574 https://en.wikipedia.org/wiki/Charles_Guthrie,_Baron_Guthrie_of_Craigiebank
575 https://www.iiss.org/governance/the-advisory-council/lord-guthrie-of-craigiebank
576 https://www.aspeninstitute.org/our-people/patrick-w-gross/
577 United Nations Special Representative of the Secretary- General for International Migration
578 https://en.wikipedia.org/wiki/Peter_Sutherland#Business
579 Noonan, Laura; Correspondent, Investment Banking (20 May 2015). *Financial Times*. ISSN 0307-1766.
580 "The trilateral commission". Archived from the originalon 13 June 2010
581 Governance". *Bilderberg Meetings*. Archived from the original on 11 March 2014.
582 "The ultimate social networker". *The Irish Times*. 30 January 2010.
583 WTO Bio of Sutherland
584 https://en.wikipedia.org/wiki/Peter_Sutherland

The Crown oprettede i 1818 efter Napoleonskrigene og en katolsk ridder af Order of St Gregory (Holy See) samt finansrådgiver for Vatikanet. Han blev dekoreret af Spanien, Belgien, Frankrig, Marokko, Vatikanet, Brasilien og New Zealand[585]. Han var Founding generaldirektør for GATT (General Agreement on Tariffs and Trade), fra 1993-1994[586] og blev senere generaldirektør for Verdenshandelsorganisationen WTO i januar 1995. Han modtog David Rockefeller Award i 1998[587], og er som amerikanske præsidenter, et "æresmedlem" af The Pilgrims Society, hvor dronning Elizabeth er kongelig skytshelgen. Hendes mand, Prins Philip Mountbatton, Hertugen af Edinburgh, er født som Prins Philip af Grækenland og Danmark og medlem af Huset Glücksborg, var født græsk statsborger med titlerne prins af Grækenland og Danmark. Prins Philip Mountbatton gav afkald på både titlerne og statsborgerskabet for at gifte sig med den daværende prinsesse Elizabeth. Philip er oldebarn af kong Christian IX. Han stammer fra det slesvig-holstenske fyrstehus Slesvig-Holsten-Sønderborg-Glücksborg, som også den danske og norske kongefamilie tilhører[588].

ISRAEL OG 911

Ham-forbandelsen/Curse of Ham, der som nævnt, var grundlaget for den amerikanske borgerkrig udsprang af britisk-israelisme, der fik indflydelse i Storbritannien i det nittende århundrede, før det blev importeret til USA. Den er læren om, at mange hvide europæere er efterkommere af Israel´s ”tabte stammer”, som er Gud´s udvalgte folk, mens moderne jøder er ”khazarer” og bedragere[589]. Ham´s forbandelse (faktisk lagt på Ham´s søn Kana'an, fader af kannanæere) forekommer i Første Mosebog, pålagt af patriarken Noah. Den nøjagtige karakter af Ham´s syndsovertrædelse og grunden til, at Noah forbandede Kana'an (eller Canaan på latin), har været genstand for debat i over 2.000 år[590].

Nogle moderne forskere med udgangspunkt i den autoriserede King James-version af biblen, betragter forbandelsen fra Kanaan i Første Mosebog 9: 20-27, som en tidlig hebraisk rationalisering af Israel´s erobring af Kanaan[591]. Da Noah forbandede Kanaan i Første Mosebog 9:25, brugte han udtrykket "Forbandet være Kanaan; en tjener af tjenere skal han være for sine brødre. I den efterfølgende passage, "af Sem må Kana'an være hans tjener" [9:26], foregriber fortælleren Israel´s erobring af det ”lovede land” (Promised Land eller Holy Land)[592]. Bibelforsker Philip R. Davies forklarer, at forfatteren af denne fortælling brugte Noah til at forbande Kana'an, som retfærdiggørelse for de senere israelitter[593].

I 1960'erne, da den kristne identitet blev etableret som en vigtig indflydelse på den yderste højrefløj, troede man på Khazar-forfædre-fortællingen. National Public Radio-medlem Eustace Mullins gentog disse Christian Identity-påstande i et mærkeligt værk kaldet *The Curse of Canaan*. Mullins fulgte historiens gang som en kamp mellem Sem/Shem´s efterkommere mod efterkommerne af Canaan. Han hævdede, at efterkommerne af kanaanæerne forurenedes ved at avle med en "præ-adamitisk" befolkning, der var sorthudede krydsninger med dæmoner fra tiden for Gud´s sønner af 1. Mosebog. Gennem historien repræsenterede kana'anæerne parasitære

585 https://en.wikipedia.org/wiki/Peter_Sutherland#Honours,_awards_and_honorary_doctorates
586 World Trade Organization. "Peter Sutherland, GATT and WTO Director-General, 1993 to 1995".
587 https://www.worldeconomics.com/Authors/Peter%20Sutherland.author?AID=403
588 https://da.wikipedia.org/wiki/Prins_Philip,_hertug_af_Edinburgh
589 Jeffrey Kaplan. Encyclopedia of white power: a sourcebook on the radical racist right (McFarland & Company, 2000), p.52.
590 https://en.wikipedia.org/wiki/Canaan_(son_of_Ham)
591 Gowan, Donald E. (1988). *Genesis 1-11: Eden to Babel*. Wm. B. Eerdmans. pp. 110–15. ISBN 0-8028-0337-7.
592 Haynes, Stephen R. (2002). *Noah's curse: the biblical justification of American slavery*. p. 184. ISBN 978-0-19-514279-2.
593 Philip R. Davies; John Rogerson (2005). *The Old Testament World second edition*. pp. 121–122. ISBN 0-664-23025-3.

købmænd, begyndende med fønikerne og frem til ”den sorte adel” i vores tid. Efterkommerne af Sem eller ”semitterne”, mener han, bør ikke forveksles med de bedragere, som stammer fra edomitiske khazarer. Efterkommerne af Sem er opbyggerne af civilisationen og forfædrene til briterne. Således forklarer Mullins: “menneskehedens historie i de sidste tre tusind år har været historien om kampen mellem de skinnende efterkommere af Sem og de mørkere efterkommere af hans bror, Ham”[594] (læs mere om Khazarerne og Ashkenazi-oprindelsen i *Part 6*-afsnittet af samme navn).

Som en evangelist, James Bagg, forklarer: "Du ser, at Gud har en plan for verden, og det hele er centreret omkring Israel". Evangeliske kontrollerer omkring 60.000 amerikanske radiostationer. De mødes i megakirker med 25.000 medlemmer og sidder i skolebestyrelser over hele landet. Hvad de alle deler, er troen på, at Israel for evigt forbliver en jødisk stat. Dommedagsprofeti og teologi erklærer, at det jødiske folk skal bevare kontrollen over Israel og Jerusalem og genoptage Al-Aqsa (Klippekuppelen), før Jesus kan vende tilbage. Evangelister risikerer således at skabe det, præsten Barbara Rossing kalder ”en selvopfyldende profeti om død og ødelæggelse”[595].

American Heritage Dictionary of the English Language beskriver en Hebræer som medlem af det semitiske folk, en race nedstammende fra Abraham fra Det Gamle Testamente, som, ironisk nok, også inkluderer de fleste arabere. *En jøde er på den anden side en tilhænger af jødedommen, en religion overgivet af israelitterne. En zionist er medlem af en politisk bevægelse, der beskæftiger sig med at bevare og fremme målene for staten Israel. Disse udgør tre separate emner: race, religion og politik. At klumpe disse enestående spørgsmål sammen i en enkelt sammensværgelse er både forkert forstået og i modstrid med de historiske beviser. De fleste mennesker i den moderne verden indser, at det er forkert at dømme et menneske på race, en egenskab som mennesket ikke har kontrol over. Ligeledes betragtes det som dårlig stil af de fleste offentligt at angribe en anden persons religion. Kun politik betragtes som et retfærdigt frispil for uenighed og argumentation. Det er her, indenfor politik, at der er sået meget forvirring. Tilhængere af zionisme har i årevis dygtigt angrebet deres modstandere som "antisemitter" i et sådant omfang, at mange amerikanere, både jøder og ikke-jøder, og især medierne, afskyr at betvivle og kritisere Israel det mindste.*

Desuden har den brede børste af antisemitisme ofte været brugt til at tilsvine enhver, der tilbyder et sammensværgelsesmotiv af historien. Selvom det måske er sandt, at der tidligere blev bygget hemmelige organisationer af både racemæssige og religiøse grunde, tjener forsøg på at bringe race eller religion ind i en diskussion om moderne hemmelige samfund og sammensværgelser kun til at forvirre, aflede og afvise samvittighedsfulde forskere. Selvom mange internationale finansfolk er jødiske, er det ej mere retfærdigt at beskylde den hebraiske race for en international sammensværgelse, end det fx ville være at bebrejde alle kaukasiere for Hitler´s nazisters handlinger, påpeger Jim Marrs i *Rule By Secrecy*[596].

Moses Hess (1812 - 1875) var en af de første vigtige ledere af den zionistiske sag, idet han blev betragtet som grundlæggeren af Labor-Zionismen, som oprindeligt promoverede jødisk integration i den marxistisk socialistiske bevægelse. I 1862 udgav Hess *Rome and Jerusalem: A Study in Jewish Nationalism*, der opfordrede til oprettelse af et jødisk socialistisk samfund i Palæstina efter inspiration fra den franske revolution[597]. I *Rom og Jerusalem* forklarer Hess denne proces og leverer

594 Eustace Mullins. *The Curse of Canaan: A Demonology of History* (Revelation Books, 1987).
595 David Heilbroner. “Evangelicals, Israel, and the End of the World.” *Huffington Post* (April 18, 2010).
596 Jim Marrs – Rule By Secrecy s.151
597 Moses Hess, Rome and Jerusalem. 1862, Introduction by Ami Isserov.

begrundelse for reformatorernes udnyttelse af ortodoks jødedom: ”Jeg hævder, at den guddommelige lære af jødedommen aldrig på noget tidspunkt blev afsluttet. Den har altid vedvarende udviklet sig, og dets udvikling er baseret på harmonisering af jødisk genialitet med livet og menneskeheden”[598].

Finansmand Otto Hermann Kahn (1867-1934) blev sendt til London af Deutsche Bank i fem år, og derfra til Wall Street i 1893[599]. Han var direktør for Council on Foreign Relations fra 1921-1934[600]; for Union Pacific Railroad og for Rockefeller Equitable Trust[601]. I sin bog *Geneva Versus Peace* (1937) mindedes Comte de St. Aulaire, som var den franske ambassadør i London fra 1920-24, en middagsamtale med Kahn. Til middagen detaljerede Kahn angiveligt karakteren af den dialektiske proces, med at stille to tilsyneladende modsætninger mod hinanden, ved at bakke op om den russiske revolution, og samtidig fremme den globale kapitalismes sag. Kahn sagde:

Du siger, at marxismen er selve modsætningen af kapitalismen, som er lige så hellig for os. Det er netop af denne grund, at de er direkte modsætninger overfor hinanden, at de lægger de to poler på denne planet i vores hænder, og tillader os at være dens akse. Disse to modsætninger, som destruktiv bolsjevisme og os selv, finder deres identitet i Internationalen. Disse modsætninger, som ved antipoderne er imod hinanden i samfundet, mødes igen i deres doktriner i identiteten af deres formål og slutning, og i genindspilningen af verden ovenfra ved hjælp af rigdom, og nedenfra ved revolution. Vores mission består ved at forkynde den nye lov og skabe en Gud; det vil sige ved at rense ideen om Gud og realisere den, når tiden skal komme. Vi renser ideen ved at identificere den med Israel´s nation, som er blevet sin egen Messias. Forløsningen af det vil blive lettet af Israel´s sidste sejr[602]*. Hvad er slutningen? Den er allerede bestemt af vores mission og dannet af elementer spredt over hele verden. Vi er en Liga af Nationer, der indeholder elementerne fra alle andre. Israel er mikrokosmos og ”bakterien af fremtidens by” (The germ of the city of the future)”*[603]*.*

I en artikel med titlen *Zionisme Versus Bolsjevisme: en kamp for det jødiske folks sjæl*, tilskrev frimurer Winston Churchill disse omvæltninger til dem, han omtalte som "internationale jøder". Han beskriver karakteren af det, han kategoriserer som bibeltroende jøder, nationale jøder og til sidst skriver han: ”I voldelig modstand mod al denne sfære af jødisk indsats stiger planerne for de internationale jøder. Tilhængerne af dette uhyggelige forbund er for det meste opdraget blandt de ulykkelige befolkninger i lande, hvor jøder forfølges på grund af deres race. De fleste, hvis ikke alle, har forladt deres forfædres tro og skilt alt deres åndelige håb om den næste verden fra deres sind. Denne bevægelse blandt jøderne er ikke ny. Fra Spartacus Weishaupt (grundlæggeren af bayerske Illuminati), Karl Marx, Trotsky, Bela Kun, Rosa Luxemburg og Ema Goldman, har dette verdenssamfund vokset støt”. Churchill fortsætter: ”Denne sammensværgelse spillede, som en moderne forfatter, Nesta Webster, så dygtigt har vist, en absolut genkendelig rolle i tragedien den franske revolution. Det har været hovedkilden til enhver subversiv bevægelse i det nittende århundrede; og nu har dette band af ekstraordinære personligheder, fra underverdenen i de store byer i Europa og Amerika, grebet det russiske folk ved hårrødderne, og er praktisk taget blevet de ubestridte mestre i det enorme russiske imperium”[604].

598 Moses Hess. *Rome and Jerusalem: A Study in Jewish Nationalism* (New York: Bloch Publishing Company, 1918), pp. 96-97.
599 Homans, James E., ed. (1918). "Kahn, Otto Hermann" . *The Cyclopædia of American Biography.* New York
600 https://www.cfr.org/historical-roster-directors-and-officers
601 Chisholm, Hugh, ed. (1922). "Kahn, Otto Hermann" . *Encyclopædia Britannica* (12th ed.). London & New York:
602 Comte de St. Aulaire. *Geneva Versus Peace* (New York: Shee & Ward, 1937), pp. 80, 83-84. https://ordoabchao.ca/volume-three/operation-trust
603 Comte de St. Aulaire. *Geneva Versus Peace* (New York: Shee & Ward, 1937), pp. 80, 83-84. https://ordoabchao.ca/volume-three/league-of-nations
604 *Illustrated Sunday Herald*, February 8, 1920. p. 5. Retrieved from http://www.fpp.co.uk/bookchapters/WSC/WSCwrote1920.html

Staten Israel skabtes af Rothschild og den britiske regering allerede i 1917 med Balfourdeklarationen[605]. I 1897 afholdtes den første zionistkongres i Basel, med et handlingsprogram udarbejdet af Theodor Herzl, der skulle lede frem til en jødisk nationalstat[606]. Efter at have finansieret de første jødiske kolonier i Palæstina i 1895, stiftede Rothschild-familien den Zionistiske Kongres for at promovere ønsket om at flytte jøderne til Palæstina. Det første møde afholdtes 33 år før Rothschild-familien oprettede BIS centralbanken samme sted. Theodor Herzl, som var formand for mødet, skrev i sin dagbog, at det var essentielt at jøder skulle lide for at realisere deres planer, og at de skulle opfinde anti-semitter for at likvidere jødisk velstand. Anti-semitterne skulle assistere og blive zionisternes bedste venner[607]. Herzl blev præsident for Zionist Organization, som vedtog Rothschild´s røde hexagram (i blåt) til at blive Israel´s flag.

Theodor Herzl, som sammen med Max Nordau organiserede den første zionistkongres, skrev senere også i sin dagbog: "Hvis jeg skulle opsummere Kongressen med et ord, som jeg skal passe på ikke at offentliggøre, ville det være dette: I Basel grundlagde jeg den jødiske stat. Hvis jeg sagde det højt i dag, ville jeg blive mødt af latter. Om fem år måske, og bestemt om 50 år, vil alle opfatte det". 50 år efter blev der i FN-regi stemt for oprettelsen af staten Israel[608].

I 1933 underskrev Labour Zionism overførselsaftalen "Ha'avara" med nazisterne og brød den internationale boykot mod regimet: Nazi-Tyskland ville kompensere tyske jøder, der emigrerede til Palæstina for deres mistede ejendom, ved at eksportere tyske varer til zionisterne i landet og dermed bryde boykotten. Mellem 1933 og 1939 kom 60 procent af al kapital investeret i jødisk Palæstina fra tyske jødiske penge gennem overførselsaftalen. Således var nazismen en velsignelse for zionismen gennem 1930'erne. Samtidig i 1933 finansierede Rothschild IBM´s maskiner, som skulle organisere og administrere forfølgelsen af jøderne. I første verdenskrig udlånte de tyske Rothschilds til tyskerne, britiske ditto til briterne og den franske Rothschild-familie til franskmændene[609].

Ved Versailles-fredskonferencen, som igennem urimelige krav til Tyskland sikrede en fremtidig konflikt, var værten Baron Edmond de Rothschild, der byggede den første rørledning fra det røde Hav til Middelhavet for at bringe iransk olie til Israel, grundlagde Israel General Bank, og blev kaldt "fader til det moderne Israel"[610]. Rothschilds spillede også en betydelig rolle i finansieringen af Israel´s regeringsinfrastruktur. James A. de Rothschild finansierede Knesset-bygningen som en gave til staten Israel[611], og Højesteret-bygningen i Israel blev doneret af Dorothy de Rothschild[612]. Rothschild nyder stort ejerskab af Israel, som altid har manglet vandforsyninger og derfor bekommer Israel´s overtagelse af Golan Heights-området fra Syrien Rothschild-familien velbelejligt.

I 1948 underskrev en jødisk forsamling med en anden "Israel-fader" David Ben Gurion i spidsen et "frihedsbrev", der skulle udgøre retsgrundlaget for en ny israelsk provisorisk regering[613]. Denne uafhængighedserklæring beskrev Balfour-erklæringen og FN's resolution nr. 181 (33 stemmer for), som statens folkeretslige grundlag[614] (med USA´s 33. præsident, 33-graders frimureren og atombombemanden, Harry Truman´s godkendelse).

605 https://en.wikipedia.org/wiki/Balfour_Declaration
606 Rhett, Maryanne A. (19 November 2015). *The Global History of the Balfour Declaration: Declared Nation*. Routledge. ISBN 978-1-317-31276-5.
607 https://www.truetorahjews.org/herzl The Complete Diaries of Theodor Herzl. Vol. 1, edit by Raphael Patai, translated by Harry Zohn, page 83-84
608 https://mfa.gov.il/Jubilee-years/Pages/1897-The-First-Zionist-Congress-takes-place-in-Basel,-Switzerland.aspx
609 https://www.academia.edu/12544191/The_Complete_History_Of_The_House_Of_Rothschild_Reedited
610 Jim Marss: Rule by Secrecy s. 85
611 "James Armand de Rothschild on the Knesset web site". Knesset.gov.il. Retrieved 8 July 2010.
612 "Dorothy de Rothschild, 93, Supporter of Israel" (obituary), The New York Times, 13 December 1988. Retrieved 19 June 2008
613 "Declaration of Establishment of State of Israel". Israel Ministry of Foreign Affairs. 14 May 1948.
614 https://da.wikipedia.org/wiki/FN's_delingsplan_for_Pal%C3%A6stina

Israel har endnu ikke levet op til FN's delingsplan (resolution 181), som er statens entydige eksistensgrundlag. I part 1, A.3. står: ”Der skal oprettes en uafhængig arabisk stat, en uafhængig jødisk stat og et særligt internationalt styre over Jerusalem”[615]. Grænsedragningen mellem de to nye stater, den såkaldte 1947-grænse, medførte, at Israel fik 56% af Palæstina og palæstinenserne 44%[616]. Arabere i den jødiske stat og jøder i den arabiske stat skulle, jvf Balfour-erklæringen, have fulde borgerlige rettigheder:

”Kære Lord Rothschild. Jeg har den store glæde på regeringens vegne at overbringe Dem følgende deklaration af sympati med jødiske zionistiske aspirationer, som er blevet overgivet til og godkendt af kabinettet: Regeringen ser med velvilje på etableringen i Palæstina af et nationalt hjem for det jødiske folk og vil på bedst mulig måde medvirke til opfyldelsen af dette mål, men det indskærpes, at intet må gøres som skader Palæstina´s ikke-jødiske samfunds civile og religiøse rettigheder eller de rettigheder og den politiske status, som jøder nyder godt af i andre lande. Jeg vil være Dem taknemmelig hvis De vil bringe denne deklaration til Den Zionistiske Føderation´s kendskab. Deres hengivne Arthur James Balfour”[617] (udenrigsminister på vegne af den britiske regering).

Lord Balfour, senere premierminister, havde også grundlagt den første internationale Eugenik-konference i 1912 sammen med en ung Winston Churchill, den daværende første Lord of the British Admiralty. Charles Darwin´s søn Leonard Darwin blev udnævnt til formand[618].

Israel har siden dets oprettelse, med vestens ensidige hjælp, efter hver krig imod de protesterende palæstinensere, nægtet at levere de besatte områder af Palæstina tilbage. Her har vesten og Israel konsekvent handlet stik imod internationale love og imod FN's resolutioner, ifølge ”socialist-aktivist” Phil Gasper, som forklarer:

Før 1947 ejede jøder ca. 6 pct af jorden i Palæstina. I processen med at oprette staten Israel eksproprierede zionisterne 90 procent af landet, hvoraf langt størstedelen tidligere tilhørte arabere. Hele byer blev tømt for palæstinensere, og der blev beslaglagt palæstinensiske frugtplantager, industri, rullende materiel, fabrikker, huse og ejendele. Næsten en million palæstinensere blev etnisk udrenset fra deres hjemland.

Araberne, der forblev i Israel, blev andenklasses borgere, mens palæstinensere, der blev drevet ud af landet, blev tvunget til at leve i fattigdom i flygtningelejre i hele Mellemøsten. Israel vedtog "Loven om tilbagevending", som tillader enhver person af jødisk afstamning at emigrere til Israel, mens palæstinenserne ikke fik lov til at vende tilbage til deres eget hjemland.

Efter den seks dage lange krig i 1967 besatte Israel yderligere territorier inklusive Vestbredden og Gazastriben. På Vestbredden blev 55 procent af jorden og 70 procent af vandet beslaglagt til fordel for jødiske bosættere, der kun udgjorde en lille brøkdel af befolkningen. I Gaza fik 2.200 bosættere mere end 40 procent af jorden, mens 500.000 palæstinensere var begrænset til overfyldte lejre og slumområder[619].

615 https://unispal.un.org/DPA/DPR/unispal.nsf/0/7F0AF2BD897689B785256C330061D253
616 https://unispal.un.org/DPA/DPR/unispal.nsf/5ba47a5c6cef541b802563e000493b8c/164333b501ca09e785256cc5005470c3?OpenDocument
617 Balfour Declaration.I Encyclopædia Britannica. Fremdraget 12. august 2007, fra Encyclopædia Britannica Online.
618 https://ordoabchao.ca/volume-three/eugenics-sexology + Details of career. Retrieved 15 May 2020.
619 http://www.isreview.org/issues/15/israel_colonial.shtml

Israel´s handlinger er gentagne gange fordømt af FN, fx FN resolution 242 i 1967[620] og Sikkerhedsrådets skærpelse heraf i 1973 med resolution 338 samt nr. 2334, i 2016. Her hedder det, at Israel´s bosættelsesaktivitet udgør en "åbenlyst krænkelse" af folkeretten og ingen juridisk gyldighed har". Kravet lyder, at Israel stopper sådan aktivitet og opfylder sine forpligtelser som besættelsesmagt i henhold til den fjerde Genève-konvention[621], men den amerikanske regering har sikret, at der ikke er gjort noget for at håndhæve en række FN-beslutninger. Siden oprettelsen har Israel været forsvarer af Washington´s interesser i den olierige region i Mellemøsten. USA ønskede en klientstat i regionen, der kunne hjælpe med at forhindre folkelig modstand imod dens kontrol med olie.

Som en konsekvens heraf har Israel modtaget milliarder af dollars i amerikansk bistand hvert år, hvilket har gjort det til en af de mest væbnede stater i verden. Cynthia McKinney har omtalt "pro-Israel-løftet" (løfte om pro-israelsk støtte og holdning), som amerikanske politikere bliver tvunget til at underskrive, hvis de ønsker at indgå i det politiske system. Cynthia´s politiske karriere er derfor blevet saboteret af det som hun kalder ”den rodløse zionistiske lobby”, som hun sagde med success havde fået hende ”sparket ud af kongressen 2 gange med hjælp fra operativerne indenfor både de demokratiske og republikanske partier”[622]. Den amerikanske kongres forpligter den årlige betaling af en hyldest til Israel, for over 3 mia dollars. Som en underholdende koloni, bidrager USA med hundredtusinder af unge mænd og kvinder til at kæmpe og dø som lejesoldater i planlagte zionistiske krige i Mellemøsten. USA har ydet mere end 150 mia. USD i direkte militærstøtte til staten Israel siden 1974[623]. Denne årlige støtte er blevet hævet med ca 30 % i en ny aftale fra 2019-2028[624].

Cynthia McKinney, og andres anklager om Israel´s uetiske karakter, bakkes op af Eva Bartlett; en uafhængig canadisk rettigheds- og retfærdighedsaktivist og freelancejournalist. Hun har tilbragt årevis i det besatte Palæstina hvor hun har dokumenteret zionistiske forbrydelser mod palæstinensere i Gazastriben og frivilligt arbejdet med den internationale solidaritetsbevægelse (ISM). I november 2008 sejlede Eva med den tredje Free Gaza Movement-båd fra Cypern til Gazastriben, hvor hun derefter sluttede sig til ISM, ledsagende fiskere på havet og landmænd i grænseregionerne (se video her[625] og hendes blogindlæg og rapportering her[626]). I begge tilfælde blev fiskere og landmænd, som det fremgår af videodokumentationen, voldeligt angrebet af den israelske hær. De blev beskudt og såret, dræbt eller bortført.

I løbet af de israelske angreb i 2008/2009 ledsagede Eva, og andre ISM-frivillige, palæstinensiske læger i Gaza, der dokumenterede israelske forbrydelser, herunder ofre for kemiske våben som hvid fosfor, forarmet uran, forskellige projektiler og andre krigsforbrydelser. Under angrebene, i november 2012, dokumenterede Eva fra et centralt hospital i Gazastriben. Eva beretter om de forfærdelige og umenneskelige forhold som beboerne i Gaza-striben oplever i folkefængslet og skydeteltet Gaza, der af FN længe er blevet karakteriseret som decideret ubeboeligt. Fx er 97% af drikkevandet i Gaza uegnet til livsformer, elektricitet er en sjældenhed - og hverken mad eller medicin tillades dyrket eller importeret i nærheden af tilstrækkelig grad.

620 "S/PV.1382 (OR)". *Security Council Official Records 22nd Year*. United nations.
621 "Israel's Settlements Have No Legal Validity, Constitute Flagrant Violation of International Law, Security Council Reaffirms: 14 Delegations in Favour of Resolution 2334 (2016) as United States Abstains". UN. 23 December 2016.
622 https://www.adl.org/resources/backgrounders/cynthia-mckinneys-anti-israel-campaign
623 https://www.jewishvirtuallibrary.org/total-u-s-foreign-aid-to-israel-1949-present
624 https://www.arabnews.com/node/1784061
625 https://www.youtube.com/watch?v=2Q9sGkR3pCA
626 https://ingaza.wordpress.com/category/farming-under-fire/

Eva beretter: *I det landbruger-akkompagnement, jeg udførte i Gaza, fyrede mange israelske soldater live ammunition mod og omkring landmænd, mig selv og andre frivillige, i umiddelbar nærhed, i et forsøg på at angribe og skræmme landmænd fra deres jord. Israel´s politik med angreb på palæstinensiske landmænd og fiskere gør palæstinensere fuldstændig afhængige af utilstrækkelig fødevarehjælp og gør dem fuldstændigt, unødvendigt fattige. Vi kan forvente nøjagtigt nul handling eller retfærdighed via FN, når en sådan massakre bagatelliseres, og når tidligere israelske massakrer af palæstinensere aldrig er blevet stillet til ansvar af FN eller af den stat, som FN rutinemæssigt anmoder om at granske eget folkemord. Amerika har det fint med at "oprørere" som Al-Qaida "protesterer" i Syrien, men når virkeligt ubevæbnede demonstranter i Palæstina, i henhold til international lov, udøver deres ret til at protestere mod bosætterne, der voldeligt udviser dem fra deres hjem og land, kaldes de "voldelige terrorister". Hykleriet i Amerika og FN slutter aldrig, og som et resultat vil undertrykkelsen aldrig* slutte[627].

Forfatter Christopher Bollyn skriver i sin *Solving 9-11 – The Deception That Changed The World*: *zionisterne begyndte at bruge terrorisme som en taktik imod Vesten i 1940'erne, og udførte "falsk flags terrorangreb" imod USA og Storbritannien lige så langt tilbage som bombningen af Jerusalem ´s King David Hotel den 22. juli, 1946, eller ved napalm- og torpedo-bombningen af det ubevæbnede amerikanske fartøj, USS Liberty, i juni 1967[628], hvor 34 amerikanere bevidst blev dræbt ifølge nyligt frigivne dokumenter fra National Security Agency (NSA). Bombningen af luksus-hotellet blev bestilt af Menachem Begin, lederen af Irgun, en zionistisk terrororganisation i 1930'erne og 1940'erne. Begin, en terrorist og åbenlys racist, blev senere premierminister i Israel; en stilling han holdt under invasionen af Libanon i 1982, som blev ledet af "forsvarsminister" Ariel Sharon. Begin havde en jødisk supremacistisk opfattelse af verden, som han plejede at retfærdiggøre sine forbrydelser som terrorisme og folkemord med: "Palæstinenserne er bæster gående på 2 ben", sagde premierminister Begin i en tale til det israelske parlament Knesset, citeret Amnon Kapeliouk i artiklen "Begin and the Beasts", udgivet i New Statesman 25.juni, 1982.*

David Ben Gurion, lederen af Haganah-militsen, der talte for brugen af terror som værktøj, støttede også bombningen af King David-hotellet, selvom Haganah offentligt fordømte bombningen bagefter. Mange forskere insisterer på, at Haganah direkte godkendte bombningen: "Alt var koordineret med Haganah", erklærede tidligere premierminister og Irgun-leder Menachem Begin i et filmklip fra Israel Broadcasting Myndigheden´s "Scroll of Fire"-serie. Medlemmer af Irgun, der gennemførte terrorbombninger i 1930'erne og 40'erne (og dens politiske efterfølgere i Likud-partiet) fastholdt verdenssynet om, at "politisk vold og terrorisme er legitime redskaber i den jødiske nationale kamp for Israel", ifølge Arie Perliger og Leonard Weinberg, forfattere af værket kaldet "Jødiske Selvforsvars- og Terroristgrupper Inden Oprettelsen af Staten Israel: Rødder og Traditioner" [629].

Premierminister Benjamin Netanyahu deltog i et to-dages 60-års jubilæum for King David Hotel bombningen med tidligere terrorister i Irgun og Haganah, arrangeret af Menachem Begin Heritage House, University of Haifa og Association of IZL (Irgun) Fighters[630]. Jerusalem Post bemærkede, at medlemmer af Haganah og Irgun havde været involveret i terrorbombningen. En af terroristerne ledte endda en rundvisning på hotellet, som han havde bombet, skrev Bollyn i *Solving 9-11 - The*

627 https://ingaza.wordpress.com/2018/04/06/israeli-violence-against-palestinians-will-never-end-as-a-result-of-un-us-hypocrisy/
628 Cristol, A.Jay (2013). *The Liberty Incident Revealed: The Definitive Account of the 1967 Israeli Attack on the U.S. Navy Spy Ship*. Naval Institute Press. pp. 61, 113–114. ISBN 978-1-61251-387-4. https://en.wikipedia.org/wiki/USS_Liberty_incident#cite_note-5
629 http://www.bollyn.com/public/Solving_9-11_-_The_Deception_That_Changed_The_World.pdf + https://www.bollyn.com/solving-9-11-the-book/
630 Tom Segev,"The spirit of the King David Hotel", *Haaretz*, July 23, 2006

Deception That Changed The World[631].

I *Jødisk Historie, Jødisk Religion*, forklarer den israelske jøde Israel Shahak, der var kritisk overfor israelsk politik[632], om årsagerne til handlingerne fra sit lands regering. Shahak skrev: *Den største fare, som Israel, som en jødisk stat udgør for sit eget folk, for andre jøder, og for dets naboer, er dens ideologisk motiverede forfølgelse af territorial udvidelse og dens derfor uundgåelige række krige, der er resultatet af dette mål. I 1956 slugte jeg ivrigt premierminister Ben Gurion´s politiske og militære grunde til, at Israel indledte Suez krigen i Egypten, indtil han på tredje dag af denne krig udtalte i Knesset, at den ægte grund for det var genoprettelsen af kongeriget David og Salomo til Det Gamle Testamentes bibelske grænser for Israel´s land, hvilket gamle rabbinske myndigheder fortolker som ideelt tilhørende den jødiske stat inkluderende følgende områder: hele Sinai i syd og en del af det nordlige Egypten op til omgivelserne i Kairo; hele Jordan i øst og en stor del af Saudi-Arabien, hele Kuwait og en del af Irak syd for Eufrat; hele Libanon i nord og hele Syrien sammen med en enorm del af Tyrkiet (op til søen Van); samt Cypern i vest. I maj 1993 foreslog Ariel Sharon formelt i Likud-konventionen, at Israel skulle vedtage de bibelske grænsers koncept, som dets officielle politik*[633].

Målsætningen om denne zionistiske landovertagelse i Mellemøsten går under betegnelsen "The Greater Israel Project”[634] eller ”Yinon-planen”[635], som henviser til en artikel, der blev offentliggjort i februar 1982 i det hebraiske tidsskrift *Kivunim (Retninger)* med titlen *En strategi for Israel i 1980'erne*[636]. Planen har fra start af Moses Hess og senere Theodor Herzl været omtalt ønskværdig ligesom af zionister såsom Menachem Begin, Likud-partiets stifter (Israel´s dominerende højrefløjs ultrazionistparti) og endelig af partiets nuværende leder Benjamin Netanyahu.

Det Store Israel Projekt kræver opdeling af de eksisterende araberstater i små stater: ”For at overleve skal Israel: 1) blive en imperial regional magt, og 2) påvirke opdelingen af hele området i små stater ved opløsning af alle eksisterende arabiske stater. ”Små stater” vil her afhænge af den etniske eller sekteriske sammensætning af hver stat. Følgelig er det zionistiske håb, at sekterisk baserede stater bliver Israel´s satellitter og ironisk nok dens kilde til moralsk legitimering”[637].

Af Israel Shahak´s oversættelse[638] fremgår fx: ”Irak, der er rig på olie på den ene side og internt revet på den anden, er garanteret som en kandidat til Israel´s mål. Dens opløsning er endnu vigtigere for os end for Syrien. Irak er stærkere end Syrien. På kort sigt er det irakisk magt, der udgør den største trussel mod Israel. En irakisk-iransk krig vil rive Irak fra hinanden og forårsage dens undergang hjemme, før den er i stand til at organisere en kamp på en bred front mod os”[639].

”Spredning af befolkningen er derfor et indenlandsk strategisk mål af højeste orden; Ellers ophører vi med at eksistere inden for nogen grænser. Judea, Samaria og Galilæa er vores eneste garanti for national eksistens, og hvis vi ikke bliver majoritet i bjergområderne, skal vi ikke regere i landet, og vi vil være som korsfarerne, der mistede dette land, der ikke var deres under alle omstændigheder,

631 http://www.bollyn.com/public/Solving_9-11_-_The_Deception_That_Changed_The_World.pdf
632 *Mezvinsky, Norton* (September 2001). "In Memoriam: Israel Shahak (1933-2001)". *Washington Report on Middle East Affairs*.
633 Hitchens, Christopher (23 July 2001). "Israel Shahak, 1933-2001".*The Nation*
634 https://www.globalresearch.ca/greater-israel-the-zionist-plan-for-the-middle-east/5324815
635 https://en.wikipedia.org/wiki/Yinon_Plan#cite_note-1
636 Yinon 1982b, pp. 49–59: *Estrategiah le-Yisrael bi-Shnot ha-Shmonim.*
637 https://www.globalresearch.ca/preparing-the-chessboard-for-the-clash-of-civilizations-divide-conquer-and-rule-the-new-middle-east/27786
638 https://www.globalresearch.ca/greater-israel-the-zionist-plan-for-the-middle-east/5324815
639 J.P. Peroncell Hugoz, Le Monde, Paris 4/28/80; Dr. Abbas Kelidar, Middle East Review, Summer 1979; Conflict Studies, ISS, July 1975; Andreas Kolschitter, Der Zeit, (Ha’aretz, 9/21/79) Economist Foreign Report, 10/10/79, Afro-Asian Affairs, London, July 1979.

og hvor de var udlændinge til at begynde med”[640].

Motivet til 911 som startkatalysator for konceptet "Krigen Imod Terror" passer således til Yinon-planens målsætninger: ”Vi nyder godt af én ting, og det er angrebet på Twin Towers og Pentagon, og den amerikanske kamp i Irak", citeres Benjamin Netanyahu i Ma'ariv, 16. april 2008[641]. Netanyahu er forfatter af flere bøger, der opfordrer de vestlige nationer til at engagere sig i en global "krig mod terror". Siden 1986 har Netanyahu opfordret USA og vestlige nationer til at optage våben mod israelernes fjender for at bekæmpe "Terrorister", som er betitlet flere af hans bøger[642]. ”Det er meget godt” udtalte Netanyahu om hvad angrebet betød for forbindelserne mellem USA og Israel; inden han redigerede sig selv: ”Nå, ikke meget godt, men det vil skabe øjeblikkelig sympati”. Han forudsagde, at angrebet ville ”styrke båndet mellem vores folk, fordi vi har oplevet terror i så mange årtier, men De Forenede Stater har nu oplevet en massiv blødning af terror”[643].

Larry Silverstein, som leasede og forsikrede World Trade Center bygningerne imod terrorangreb kort forinden[644], snakkede i telefon med Benjamin Netanyahu i timevis hver søndag i flere år. Stålrammeskyskraberne var fyldt med asbest, og var derfor ikke rentable at have stående. Selv Bygning 7 imploderede utroligt nok synkront[645], ligesom de 2 tårne - ifølge den officielle konspirationsteori: uden sprængstoffer. Nyhederne var endda ude i en liveudsendelse om eftermiddagen, hvor værten fortalte, at bygning 7 nu også var faldet, mens bygningen dog stadig stod synligt på samme tidspunkt i baggrunden af billedet. Silverstein sagde i et tv-interview: ”we decided to pull it – so we made the decision to pull – and watched the building collapse”[646]; den klassiske betegnelse for en kontrolleret nedrivning, da Bygning 7 (Salomon Brothers Building) var i brand.

I livestudiet på dansk DR TV var bl.a. NATO general Kjeld Hillingsø og Jens Claus Hansen fra Forsvarsakademiet på selve dagen 11/9 enige om, at der måtte stå en stat bag, og at der var eksplosioner i tårnene[647].

Den zionistiske jøde og Netanyahu-ven, Larry Silverstein, fik altså lejekontrakten for Twin Towers kun ti uger før 9/11. Han fordoblede forsikringen der indeholdt en klausul for "terroristers handlinger". Silverstein hævdede herefter, at der var to "terror-hændelser”, da to bygninger blev ramt af fly, som gjorde det muligt for ham at søge dobbelt skadesgodtgørelse, og vinde[648]. Silverstein gav senere modstridende beretninger om, hvorfor han ikke spiste morgenmad på restauranten World i Twin Towers den 11. september; en komplet afvigelse fra hans sædvanlige rutine. Eller for så vidt heller ikke forklare hvorfor hverken hans søn Roger, eller datter Lisa, ikke mødte op på arbejde i World Trade Center den skæbnesvangre morgen[649].

640 Prof. Yuval Neeman, “Samaria–The Basis for Israel’s Security,” Ma’arakhot 272-273, May/June 1980; Ya’akov Hasdai, “Peace, the Way and the Right to Know,” Dvar Hashavua, 2/23/80. Aharon Yariv, “Strategic Depth–An Israeli Perspective,” Ma’arakhot 270-271, October 1979; Yitzhak Rabin, “Israel’s Defense Problems in the Eighties,” Ma’arakhot October 1979.

641 https://www.haaretz.com/1.4970678

642 https://www.goodreads.com/book/show/298051.Fighting_Terrorism https://www.goodreads.com/book/show/7143806-international-terrorism

643 https://www.nytimes.com/2001/09/12/us/day-terror-israelis-spilled-blood-seen-bond-that-draws-2-nations-closer.html?mtrref=www.google.com&gwh=3FC7AF54EC5D338060DC5E018ECF5B58&gwt=pay

644 Governor Pataki, Acting Governor Difrancesco Laud Historic Port Authority Agreement To Privatize World Trade Center" (Press release). Port Authority of New York and New Jersey. 2001-07-24. Archived from the original on September 4, 2001.

645 https://www.europhysicsnews.org/articles/epn/pdf/2016/04/epn2016-47-4.pdf?fbclid=IwAR3FspvmkU9zkPE0YCEBDpvna9lGEN7W5wuwdKSc4tJpVA9h_gtZGyk7nBg s.22-26

646 https://www.youtube.com/watch?v=-ZlmHvd_RZU

647 https://www.youtube.com/watch?v=RYeKlEne2XQ

648 Ackman, Dan (2003-07-23). "Larry Silverstein's $3.5B Definition". *Forbes*.

649 http://kouroshziabari.com/2013/01/its-certain-that-911-was-a-false-flag-operation/

Se på, hvad Christopher Bollyn og Robert Sungenis m.fl. fortæller om den forbløffende liste over højt profilerede zionistiske jøder forbundet med Twin Tower-komplekset, som alle bekvemt manglede fra området den 11. september, herunder Frank Lowy; Lewis Eisenberg; Ronald S. Lauder; Jules Kroll og Jerome Hauer. Dette er alt sammen særligt interessant i betragtning af Jerusalem Post-rapporten, ifølge hvilken Israel´s udenrigsministerium havde navnene på 4.000 israelere, der nævntes at være i området omkring tvillingetårnene eller Pentagon, på tidspunktet for angrebene, på trods af det officielt udmeldte bare ene dødsfald af en israeler. Måske har det noget at gøre med optagelsen af det zionistisk-drevne selskab Odigo (senere købt af Comverse Infosys, et israelsk firma, der specialiserer sig i telefon-aflytning, som havde kontorer to blokke fra Twin Towers), at to af dets ansatte modtog øjeblikkelige beskeder, der advarede om et stort angreb to timer før flyene ramte tvillingetårnene. Den israelske avis, Haaretz, skrev historien. To uger efter 9/11 sagde vicepræsidenten for Odigo, Alex Diamandis: "meddelelserne sagde, at noget stort var i gang med at ske inden for et bestemt tidsrum, og det skete - næsten på minuttet"[650].

Danmark´s statsminister Poul Nyrup fortalte i en videooptagelse at han "havde fået en melding fra Statsministeriet 10 minutter før det fysisk skete om, at nu var der overhængende fare for at tårnene ville kollapse"[651]. Imponerende forudsigelse i lyset af at det aldrig, hverken før eller senere i verdenshistorien, er sket, at den slags konstruktioner er kollapset på grund af kontorbrande.

Bollyn og Sungenis bemærker en anden underlighed i alt dette, nemlig det israelske firma, ZIM, der forlod sit kontor på 10.000 kvadratmeter i North Twin Tower kun et par dage før 9/11, selvom firmaaftalen løb til slutningen af 2001, og som dermed tabte $ 50.000 i processen. Da FBI´s Michael Dick indledte en undersøgelse af denne mistænkelige aktivitet, fjernede Assistant Attourney General Michael Chertoff ham fra sagen. Chertoff er israelsk statsborger; hans fætter, Benjamin Chertoff, skrev den berygtede artikel for Popular Mechanics, der forsøgte at støtte den amerikanske regerings position den 11. september for at nedtone den skarpe kritik fra amerikanske fysikere og forskere, der kritiserede den officielle historie om hvordan tårnene kollapsede, som en videnskabelig absurditet og umulighed.

Chertoff´s mor, Livia Eisen, havde været agent for den israelske efterretningstjeneste Mossad. Chertoff spillede også en vigtig rolle i retsforfølgelsen af terrorbombningen i World Trade Center otte år før i 1993. Han havde den endelige autoritet til fjernelse af stålbjælkerne fra Ground Zero. Denne fjernelse af bevis for kriminalitet blev foretaget på skrotpladser, der var ejet af zionister. To af disse junkyards var Hugo Neu Schnitzer East og Metals Management Northeast.

Hugo Neu var en jødisk indvandrer. Han investerede israelsk venturekapital hos Nir Belzer, der var senior manager for Israel´s Millennium Materials Technologies Funds med Oren Gafri. Gafri fungerede som direktør i Israeli Aircraft Industries, Ltd, for Bedek-divisionen, som specialiserede sig i konvertering af fly. Gafri uddannede også i Israel´s atomprogram, inklusive i eksplosive belægninger af supertermit (den slags, der fandtes i støvet fra 11. september). Det var en anden zionist, Yoram Shalmon fra PowerLoc Technologies, der indgik kontrakt om at fjerne 250 tons stålbjælker fra Ground Zero.

Fakta: Stål smelter kun ved 2.777 grader Fahrenheit. Jetbrændstof brænder ikke varmere end 1.517 grader Fahrenheit. Der var officielt intet i World Trade Center-bygningerne, der kunne brænde

650 http://kouroshziabari.com/2013/01/its-certain-that-911-was-a-false-flag-operation/
651 https://www.youtube.com/watch?v=PTVOhpEVjsE

varmere end jetbrændstof. Stærke indikationer peger på, at der var anvendt en sofistikeret form for supertermit på store dele af World Trade Center.

Ehud Barak, Israel´s premierminister indtil marts 2001, kom til USA kort efter at han forlod kontoret. Han kom tilsyneladende til at arbejde som en speciel rådgiver for Electronic Data Systems og som konsulent hos SCP Partners; et Mossad-drevet privat investeringsfirma med fokus på "sikkerhedsrelateret" arbejde. Bollyn mistænker klart dette på baggrund af det faktum, at SCP Partners i 2001 handlede med Metallurg Holding Inc samt Advanced Metallurgical Group N. V. (AMG), som begge delte den samme Wayne, PA-adresse. AMG har specialiseret sig i produktion af supertermit med andre, der fremstiller specialbelægninger af nano-kompositter. Dette er samme Ehud Barak, der var i London-studiet på BBC inden for få minutter efter de eksplosive nedrivninger af Twin Towers den 11. september, hvor han uden nogen form for evidens erklærede, at der skulle være en "krig mod terror" og "amerikansk intervention i Afghanistan".

Bollyn nævner to andre interessante forbindelser. LVI Group, Inc og Controlled Demolition Inc, som tidligere havde udført forskning og udvikling for flere millioner dollars i kontrakter for Forsvarsministeriet på områder som "asbestbekæmpelse" og "forberedelse af strukturer til nedrivning inden anbringelse af sprængstoffer". Og hvad der kan være afgørende med hensyn til foruroligende omstændigheder, er Science Applications International Corporation (SAIC). SAIC leverede alle eksperter, der skrev NIST rapport-undersøgelsen af 11. september, og som også ledede efterforskningen af WTC-bombningen i 1993. SAIC fremstillede ovenikøbet nanotermitter gennem dets datterselskab, Applied Ordinance Technology, og leverer underentrepriser til CIA for at spionere på dets medarbejdere samtidig.

Så er der endnu en interessant israelsk statsborger, Philip Zelikow, der endte som forfatter til den officielle amerikanske regeringsrapport den 11. september. Chertoff/Zelikow var fælles om skjulingen af "de fem dansende israelere" den 11. september, der blev arresteret, men senere fik lov til at vende tilbage til Israel på en direkte ordre fra Michael Chertoff. Disse fem dansende israelere hoppede af glæde, og fotograferede sig selv med Twin Towers sammenbruddet i baggrunden i Liberty State Park efter det første flyangreb. Senere så andre vidner dem fejre dagen på et tag i Weehawken, New Jersey, og derefter på en parkeringsplads i Jersey City. Beboere i området tilkaldte politi. De israelske mænd udgav sig som arabere, der styrede et flyttefirma i New Jersey. To af de fem blev senere identificeret som agenter for israelske Mossad.

Michael Chertoff blev senere udnævnt til leder af Department of Homeland Security. Han brugte programmet Sensitive Security Information til at konfiskere bevismateriale for at forhindre efterforskning af 11. september, herunder konfiskation af de tre private videobånd fra angrebet på Pentagon. Disse bånd er aldrig blevet frigivet[652]*.* Myndighederne blokerer således efterforskning, som aldrig er blevet iværksat siden - og alle implicerede familiemedlemmer af de ramte har til dato indgået et påtvungent forlig udenom sagsgennemførelse ved domstolene, ligesom der fra myndighedernes side er lagt låg på sagen.

Indira Singh havde arbejdet på Wall Street siden 1975, og under 9/11 var hun ansat som seniorkonsulent hos JP Morgan Chase. Hun blev herefter opmærksom på at et internationalt beskyttet kriminelt kartel stod bag terrorangrebene. Indira Singh´s kommentarer om P-Tech og hendes arbejde i JP Morgan kaster meget lys over, hvordan denne P-Tech-enterprise-software har

652 http://kouroshziabari.com/2013/01/its-certain-that-911-was-a-false-flag-operation/

spillet en rolle i både 9/11 og den økonomiske nedsmeltning[653].

I uddrag fra "Historien om Indira Singh" fra Our World in Balance, 27. april 2005, beretter Singh, at der var et fælles projekt mellem Ptech og Mitre Corporation, som dybest set så på huller i luftfartsadministrationen, FAA's interoperabilitet, og som samkoordinerede med andre agenturer, som retshåndhævelse i tilfælde af en nødsituation som fx flykapring. Så de ledte efter hvad folk ville gøre, hvordan de ville reagere i tilfælde af en nødsituation, finde hullerne og fremsætte anbefalinger til rettelser. Hvis nogen var i stand til at skrive software til at udnytte disse huller, ville det have været P-Tech.

Singh: *Nu, især med FAA, hvis noget går galt, og der er en nødsituation med en bestemt flyvning, og DOD* (forsvarsministeriet) *skal underrettes, skal et signal sendes på en eller anden måde, enten formidlet af et menneske eller automatisk. Hvis det formidles af et menneske, skal noget initieres på en separat computer for at starte en helt anden sekvens af begivenheder, interventioner, kryptering, meddelelser i up and downstream med mange andre organisationer, såsom NORAD* (North American Aerospace Defence Command) *og andre terminalradarområder. Så alt dette skal planlægges, kortlægges, og det er her Enterprise Architecture kommer ind, som en slags blueprint for at holde alt dette sammen, og det er det, P-Tech var så god til.*

Når du laver et virksomhedsarkitekturprojekt, har du stort set adgang til alt omkring organisationen; hvor det udføres, på hvilke systemer, hvad informationen er, og du har stort set carte blanche. Hvis det nu er et større projekt, der strækker sig over flere år, har teamet, der kommer ind, bogstaveligt talt adgang til næsten alt, hvad de vil, fordi de opererer på et plan i massiv skala. Så ja, P-Tech var overalt, og jeg fik at vide, at de var på steder, der krævede godkendelse, jeg fik at vide, at de havde log-på adgang til FAA-flykontrolcomputere, jeg fik at vide, at de havde adgangskoder til mange computere, som du ikke havde på overfladen. Jeg kunne få adgang til næsten alt, hvad jeg ville i JP Morgan Chase. Der var 4 krigsspil, 4 simuleringer foregik om morgenen den 11. september, og jeg vil bare have folk til at huske hele karakteren af Mitre, som også udviklede software til intelligens, som inkluderede CIA og P-Tech. P-Tech med alle dets utallige foreninger ville have haft den indvendige viden, og ja, P-Tech var en CIA-front, og ja, P-Tech var beskyttet. Før P-Tech nogensinde blev ransaget tog jeg det helt op til toppen af FBI. Virkeligheden af situationen er bevist af det svar, jeg fik der: "hold kæft og gå væk, ellers bliver du dræbt". I bund og grund. Jeg fik svaret fra JP Morgan. Jeg fik svaret fra P-Tech. Jeg fik advarslen fra folk indenfor FBI. JP Morgan Chase havde fortalt mig, at jeg skulle dræbes for at ligge inde med alle disse beviser. Jeg blev skræmt. Jeg skrev et brev til min chef om, at jeg var blevet skræmt af den 3. højest rangerede person i banken, General Auditor (generalrevisoren). *Så dette er gået helt til toppen, de var meget klar over det, og sagde, at de ville benægte at bruge P-Tech hos JP Morgan Chase. Faktisk ville de endda eksplicit benægte webadressen til webstedet, så ingen engang kunne se på det,* sagde Singh[654].

Bollyn skriver bl.a. følgende: *"At få kontrol med sikkerheden i WTC var noget, som højtstående officerer af den israelske militære efterretning aktivt havde søgt siden mindst 1987. Dette var helt klart en del af den israelske masterplan for 9-11, en plan formuleret i 1979 af Isser Harel, den tidligere chef for Israelsk efterretning (direktør for Shin Bet, 1948–1952; direktør for Mossad, 1947-1963). Harel, tidligere direktør for Haganah-efterretninger i 1940'erne, ses som grundlæggeren af den israelske efterretningstjeneste. Haganah og Irgun var de største zionistiske*

653 https://www.bollyn.com/solving-9-11-the-book/#article_11308
654 "The Story of Indira Singh", Our World In Balance, April 27, 2005 http://ourworldinbalance.blogspot.com/2005/04/story-of-indira-singh.html

militser/terrororganisationer i Palæstina inden oprettelsen af Israel i 1948".

Omkring 20 år tidligere havde Isser Harel fortalt Michael D. Evans, en amerikansk zionist, at terrorisme ville "komme til Amerika". Arabiske terrorister ville ramme den højeste bygning i New York City, "et symbol på jeres fertilitet", sagde Harel. Et team af højtstående israelske efterretningsveteraner, mænd, der havde arbejdet under Harel siden grundlæggelsen af den israelske efterretningstjeneste, modtog sikkerhedskontrakten for Havnemyndigheden i New York og New Jersey (PA) i 1987, ifølge en Washington Post-artikel fra 12. april , 1987. Havnemyndigheden administrerer operationer i New York´s lufthavne, ligesom det gjorde i World Trade Center, inden komplekset blev udlejet til Larry Silverstein i slutningen af juli 2001. Stephen Berger var direktør for Havnemyndigheden og ejer af WTC, da Atwell Security, et Mossad-selskab, modtog sikkerhedskontrakten i 1987[655].

I 1993 blev formand for Federal Reserve i New York Maurice Greenberg, en CFR viceformand og en af Rockefeller-familiens store aktiver[656], partner og medejer af Jules Kroll´s selskab, da det største forsikrings- og finansielle serviceselskab i historien dengang American International Group (AIG; bailet ud i finanskrisen 2008) købte tyve procent af Kroll. Greenberg er meget tæt på Henry Kissinger, der blev formand for A.I.G.´s Internationale rådgivningsbestyrelse i 1987[657]. *Greenberg var dybt involveret i Kina i 1980'erne. Maurice Greenberg og Jules Kroll er forbundet med de vigtigste aktører omkring 9/11 på så mange måder, at deres forbindelser vil fylde en bog, fx:*

-Kroll kontrollerede sikkerhed ved World Trade Center-komplekset i 2001.
-Kroll blev ansat af Kuwait i oktober 1990 for at finde Saddam Hussein´s skjulte rigdom.
-Kroll begyndte at drage fordel af krigen i Irak i april 2003, da den modtog kontrakter om beskyttelse og sikkerhed for regeringsorganer og virksomheder i Irak.
-Kroll var i bestyrelsen for den Israel-baserede Challenge Fund med israelske regeringsembedsmænd fra det højeste niveau, herunder Israel´s nationale sikkerhedsrådgiver og leder af National Security Council, en tidligere leder af Shin Bet, tidligere generaldirektører for udenrigsministeriernes Anliggender og Forsvar, tidligere kommandører for det israelske luftvåben, centralkommandoen og Israel Defence Forces' (IDF) teknologi og logistiske afdeling samt lederen af Boeing[658].

Kroll Associates havde mange venskaber og forretningsforbindelser, som alle har forbindelser til zionistiske tænketanke, israelske efterretningsfronter og jødiske organisationer, som igen fører tilbage til Goldman Sachs-kartellet. Det er således blevet beskrevet som en slags "privat CIA", hvilket gør det endnu mere mistænkeligt, da Jules & Jeremy Kroll fra Kroll Inc, efter bombningen i World Trade Center i 1993, blev bedt af New York´s havnemyndighed om at hjælpe med at designe nye sikkerhedsforanstaltninger for WTC-komplekset, hvor de betalte 2,5 millioner dollars for privilegiet. Med i dette enorme eftersyn var en omfattende analyse af fremtidige terrortrusler, og hvordan de kunne adresseres, med vurderinger der konkluderede, at et andet terrorangreb mod WTC var sandsynligt. Endnu mere utroligt er den specifikke citering af" terrorister, der bevidst flyver et fly ind i WTC-tårnene"[659].

Den grundige researcher, Whitney Webb, skriver: *Den 11. september 2001 var Jerome Hauer, en*

655 https://www.bollyn.com/public/solving_9-11_-_the_deception_that_changed_the_world.pdf
656 "Hank Greenberg Fast Facts". *KBZK-CW*. Bozeman, Montana. 31 August 2018.
657 Kissinger connection – see Walter Isaacson, *Kissinger: A Biography*, New York: Simon & Schuster, 1992,(pp. 739–40)
658 https://www.bollyn.com/public/solving_9-11_-_the_deception_that_changed_the_world.pdf
659 "The Secret Keeper: Jules Kroll and the world of corporate intelligence". by William Finnegan. The New Yorker, October 19, 2009.

national sikkerhedsrådgiver ved Institut for Sundhed og Human Service, administrerende direktør hos Kroll Associates og gæst på nationalt tv på grund af sin baggrund med "terrorbekæmpelse" og hans specialiserede viden om biologisk krigsførelse. Jerome Hauer er bedst kendt for at være direktør for New York City Office for Emergency Management (NYC OEM), da han tog beslutningen om at bygge et krisecenter for 13 millioner dollars på 23. sal i World Trade Center-bygning 7 (der som nævnt også kollapsede symmetrisk ved frit falds hastighed ned i sit eget fodaftryk, officielt på grund af kontorbrande). *Dette krisecenter blev afsløret i juni 1999, og blev genstand for spændinger mellem agenturet og politidepartementet, hvis eget kommandocenter på 1 Police Plaza indtil da havde været i fokus for beredskabsoperationer.*

Hauer var tidligere direktør for New York City´s kontor for nødadministration under borgmester Rudy Giuliani fra 1996 til 2000. Derudover var han tidligere ansat i Kroll Inc, der studerede biologiske terrorangreb. "Hauer var en verdensomspændende beredskabsekspert" for IBM og også rådgiver for Justitsministeriet; en Scotland Yard og en israelsk militærkonsulent, der var besat af bygningskollaps og involveret i en (Anthrax) begivenhedssimulering kaldet US Operation Dark Winter, som var kodenavnet for en simulering af bioterrorangreb, der blev udført fra 22. til 23. juni 2001, forklarer Webb[660]. Dette var en simulering af en uægte version af et skjult og udbredt kopperangreb på USA, som herefter tilfældigvis blev ramt af et miltbrands-angreb. Den øvelse i juni 2001, kendt som "Dark Winter", forudsagde også mange aspekter af regeringens pandemierespons, som senere ville dukke op igen i oktober 2019´s simulering "Event 201", der forudsagde en global pandemi forårsaget af en ny Coronavirus bare måneder før Covid -19 udbruddet. Derudover ville den amerikanske regering føre sin egen flerdelsserie af pandemi-simuleringer, kaldet "Crimson Contagion", der også ville forudsige aspekter af Covid-19-udbruddet og regeringsreaktionen, ligesom Obama og Rockefeller Foundation også på foruroligende vis havde forudset eventet via henholdsvis en tale i 2014 og en rapport fra 2010 (læs fra rapporten her i kapitel 6-afsnittet om Rockefeller).

Webb fortsætter: *Efter en yderligere undersøgelse har de vigtigste ledere af både Event 201 og Crimson Contagion ikke alene dybe og langvarige bånd til den amerikanske efterretningstjeneste og det amerikanske forsvarsdepartement, de var alle tidligere involveret i den samme øvelse i juni 2001, Dark Winter. Nogle af disse samme personer ville også spille en rolle i FBI's "saboterede" undersøgelser af de efterfølgende miltbrand-angreb og håndterer nu vigtige aspekter af den amerikanske regerings svar på Covid-19-krisen. En af disse personer, Robert Kadlec, overtog for nylig hele den amerikanske Department of Health and Human Services (HHS) Covid-19-reaktionsindsats, på trods af, at han for nylig og direkte var ansvarlig for handlinger, der unødigt inficerede amerikanere med Covid-19.*

Andre store spillere i Dark Winter er nu nøgleaktører bag de "bioforsvar"-masseovervågningsprogrammer, der i øjeblikket promoveres som en teknologisk løsning på Covid-19's spredning, på trods af bevis for, at sådanne programmer faktisk forværrer pandemiske udbrud. Andre har stadig tæt tilknytning til insiderhandlen, der for nylig fandt sted blandt en udvalgt gruppe af amerikanske senatorer med hensyn til den økonomiske virkning af Covid-19 og er indstillet til personligt at drage fordel af lukrative kontrakter til at udvikle ikke kun en, men størstedelen af eksperimentelle Covid-19 behandlinger og vacciner, der i øjeblikket er under udvikling af amerikanske virksomheder.

660 https://www.thelastamericanvagabond.com/top-news/all-roads-lead-dark-winter/

Navnet på øvelsen stammer fra en erklæring fra Robert Kadlec, som deltog i manuskriptet, der blev oprettet til øvelsen, idet han sagde, at manglen på koppevacciner til den amerikanske befolkning betød, at "det kunne blive en meget mørk vinter for Amerika". Kadlec, en veteran fra George W. Bush-administrationen og en tidligere lobbyist for militær-efterretningstjeneste-/entreprenører, leder nu HHS 'Covid-19-respons og ledede Trump-administrationens 2019-Crimson Contagion-øvelser, der simulerede et forkrøblende pandemisk influenzaudbrud i USA, der først havde sin oprindelse i Kina[661].

I en anden artikel fra The Last American Vagabond fremgår det at: *En af tre virksomheder, der i 2020 er klar til at opbygge et nationalt Kronevirusovervågningssystem for USA, er nødadministrationssoftwarevirksomheden Juvare. Et af deres nøgleprodukter kaldes EMTrack, som - ifølge Juvare´s websted - giver sine klienter muligheden for at spore "patienter, mennesker, kæledyr og populationer gennem enhver form for begivenhed". Dets software er generelt stærkt afhængig af Google-fremstillet eller ejet software.*

Juvare kan prale af, at dens produkter er blevet brugt af regeringen til, at koordinere reaktioner på masseskyderier, såsom skyderierne i Las Vegas og på Pulse Nightclub, og tidligere pandemiske skræmsler som svineinfluenza (H1N1), fugleinfluenza, ebola og SARS. Juvares softwareprodukter bruges af 80% af de statslige offentlige sundhedsagenturer og over 50 forskellige amerikanske føderale agenturer - inklusive FBI, statsafdelingen og Homeland Security. Det er også en entreprenør for det amerikanske militær. I midten af marts frigav den en "gratis" software-tilføjelse til eksisterende klienter i regeringen for at spore Kronevirus-sager, herunder "formodende sager" såvel som antallet af dem under "obligatoriske og frivillige" karantæner.

Juvare var en bemærkelsesværdig deltager i den private sektor i serien af "Crimson Contagion" -simuleringer, der blev foretaget sidste år af Department of Health and Human Services (HHS), overvåget og designet af HHS Assistance Secretary for Preparedness and Response (ASPR) Robert Kadlec. Et fokus på disse simuleringer, der gik forud for krisen i løbet af et par måneder, var brugen af overvågningen for bedre at håndhæve "social afstand" blandt amerikanere.

Donald Trump´s svigersøn Jared Kushner stod i spidsen for en taskforce i den private sektor, der sigtede mod at opbygge et "nationalt overvågningssystem for virus" for at "give regeringen et nær-realtidssyn på hvor patienter søger behandling og for hvad". Dette foreslåede landsdækkende netværk, ville ifølge en rapport blive brugt til bedre at informere regeringens beslutningstagere om hvilke dele af De Forenede Stater som "kan slappe af for social distancing – og hvem som ikke kan". Politico trampede let i sin diskussion af et sådant systems sandsynlige virkninger på borgerlige frihedsrettigheder, men bemærkede at nogle kritikere har sammenlignet dette foreslåede system "med den patriotiske lov (Patriot Act), der blev vedtaget efter angrebene den 11. september", som aldrig er blevet tilbagerullet[662].

Man opfinder løbende nye frygtscenarier som terror, masseskyderier og virus for at retfærdiggøre bevarelsen af frihedsindskrænkninger for befolkningen. Resultatet af terrorangrebene blev som bekendt de afledte invasioner af Irak og Afghanistan, som en del af den langsigtede Pentagon-strategi (og Yinon-plan); her i videoen afsløret af General Wesley Clark, som havde modtaget et memo i Pentagon om forestående planlagte "angreb på 7 lande afsluttende med Iran"[663].

661 https://www.thelastamericanvagabond.com/top-news/all-roads-lead-dark-winter/
662 https://www.thelastamericanvagabond.com/top-news/meet-companies-poised-build-kushner-backed-coronavirus-surveillance-system/
663 https://www.youtube.com/watch?v=9RC1Mepk_Sw

De samme metoder, som anvendtes omkring 9/11 med at skabe fjendebilleder, blev brugt til at skabe en ekstraordinær vækst i krigsindustrien i det forrige århundrede. Gennem 2. Verdenskrig gik våbenproduktionen i USA fra omkring en procent af det årlige BNP til 40 procent af BNP. Forskellige amerikanske virksomheder, såsom Boeing og General Motors, opretholdt og udvidede deres forsvarsdivisioner, og hele virksomheder blev dermed opretholdt af militære kontrakter alene[664]. I 1942-45 overvågede War Production Board produktionen af 183 milliarder dollars værd i våben og forsyninger, ca. 40% af verdens produktion af ammunition. Storbritannien, Sovjetunionen og andre allierede producerede yderligere 30%, mens aksen kun producerede 30%. En fjerdedel af USA´s output var krigsfly; en fjerdedel var krigsskibe[665]. Store fremstillingsvirksomheder nød størstedelen af forretningen[666].

I 1948 forelagde præsident Truman kongressen det næststørste fredstidsbudget i amerikansk historie, og hævdede behovet for at imødegå truslen om totalitarisme over hele verden; specifkt truslen fra russisk kommunisme. Det budget udgjorde 39,6 milliarder dollars, hvor næsten halvdelen var dedikeret til militærudgifter og internationale anliggender. Disse enorme udgifter skabte en helt ny industri i USA viet til produktion af våben til Pentagon. Industrien, der blev kendt som det militærindustrielle kompleks, blev en af de største industrier i USA og den grundlæggende del af nationens økonomi[667].

Journalist Tommy Hansen, som flyttede til Tyskland og startede sin egen uafhængige avis, *Free21*, skrev i en artikel om ”præsidenternes pengeklub” i 2017[668]: *Gennem de seneste 40-50 år har stadigt mere magtfulde familier med dybe interesser i olieindustrien og kontrol over politiske beslutninger på allerhøjeste niveau sat agendaen for verdens udvikling. I kraft af tilknytning til firmaer som f.eks. Carlyle Group har de samme familier i dag skabt milliardværdier, og krig er blevet en både politisk og økonomisk nødvendighed. Carlyle Group er i dag verdens største private kapitalfond* (i 2020 er det Blackstone) *og har en skiftende perlerække af tidligere præsidenter og ministre fra USA og USA-venlige regimer fra hele verden på lønningslisten.*

Da firmaet blev stiftet, var odds’ene for dets kerneforretning - forsvarsindustri - særdeles dårlige, men i kraft af den første golfkrig fik Carlyle Group vind i sejlene og flere toppolitikere kom på lønningslisten. Den helt store katalysator for firmaets vækst blev 11. september 2001 og de krige, begivenheden siden har afstedkommet. Carlyle Group har bevaret sin position i magtens centrum helt frem til i dag, hvor præsident Obama f.eks. i 2011 udnævnte den mangeårige Carlyle-partner Jerome H. Powell som ny præsident for den amerikanske nationalbank, The Federal Reserve (en post denne også besad under Donald Trump i 2020).

Tilknytningen af George H. W. Bush (den ældre) bragte nye og ikke mindst mellemøstlige dimensioner til Carlyle’s kontaktnet. Bush-familien havde tætte forbindelser til det saudiarabiske kongehus, som især byggede på 1973-aftalen om olie-kun-for-dollar mellem USA og Saudiarabien og den efterfølgende massive amerikanske tilstedeværelse i landet. Bush’s forbindelser omfattede også forretninger med en af Saudiarabien´s rigeste familier, Bin Laden-familien. Bakr Bin Laden, overhovedet i Saudi Bin Ladin Group, var blevet uddannet på et universitet i Florida i 1979 og

664 William Lynn III. “The End of the Military-Industrial Complex.” *Foreign Affairs* (2017), 93: 104–110.

665 *Industrial Mobilization for War: History of the War Production Board and Predecessor Agencies: 1940-1945*. United States Bureau of Demobilization, Civilian Production Administration (1947). pp. 961–962. https://ordoabchao.ca/volume-four/red-scare

666 Donald N. Mccloskey. *Second Thoughts: The Myths and Morals of U.S. Economic History* (Oxford University Press, Incorporated, 1995), p. 39.

667 “Military Industrial Complex (Issue).” https://ordoabchao.ca/volume-four/red-scare

668 http://www.free21.org/praesidenternes-firma-verdens-storste-krigsindustri/?lang=da

havde et bredt amerikansk netværk. I 1990´erne rejste George H. W. Bush store beløb fra Saudiarabien til Carlyle Group[669]*. Han tog på rejser til Thailand og Sydkorea; besøg der blev efterfulgt af massive investeringer fra de respektive lande i Carlyle og siden store Carlyle-opkøb af industrier, teleselskaber eller finansvirksomheder m.v. i de respektive lande. Sideløbende har man opbygget amerikanske militærbaser i det meste af Asien og Mellemøsten, i vid udstrækning bygget af Halliburton og Saudi Bin Laden Group*.

Men golfkrige og små konflikter op gennem 1990'erne var ikke nok til at holde troen oppe på den amerikanske krigsindustris fremtid. Det blev beskrevet utvetydigt i rapporten "Rebuilding Americas Defences" fra 2000, udgivet af en tænketank ved navn Project Of A New American Century (PNAC) og medunderskrevet af bl.a. Poul Wolfowitz, Gordon Libby og Donald Rumsfeld. I afsnittet "Creating Tomorrows Dominant Force" hedder det, at kun en "katalyserende katastrofe som et nyt Pearl Harbor" kan sikre den hurtige transformering af den amerikanske krigsindustri, som er ønskelig af både økonomiske og politiske årsager.

Pentagon´s største kontraktpartnere fik gigantiske ordrer efter 2001, og alene invasionen af Irak har som bekendt været af største betydning for A.P. Møllers formue (A.P. Møller Maersk var enekontraktor for Pentagon m.h.t. containertransport under den første golfkrig). Tilsvarende var Carlyle Group i 2005 vokset til via sine investeringer at være Pentagons 11. største samarbejdspartner - et samarbejde med en partner, hvis budgetter er politisk bestemt og vokset markant siden 2001. Med 11. september 2001 opstod den nye fjende, som våbenindustrien og magtmenneskene i USA havde manglet. Ikke alene skabtes et øjeblikkeligt boom i stort set al industri, som havde blot perifer berøring til forsvarssektoren, men udsigten til meget store krigsoperationer i årene herefter skabte fornyet og velbegrundet optimisme.

Pentagon fik allerede dagen efter 11. september 2001 lovning på nye milliarder, og samtidig blev der igangsat langsigtede projekter med nye bevillinger til NSA og CIA under overskriften "krigen mod terror". Overvågningsindustrien forvandlede sig fra at være et mindre erhverv til at blive en global industri, og i kølvandet på krigene voksede genopbygningsindustrien til hidtil uanede størrelser. I alle disse sektorer har Carlyle Group siden placeret sine investeringer. Blandt de nyere investorer i Carlyle Group er f.eks. regeringerne i Abu Dhabi og De Forenede Arabiske Emirater. Carlyle Group har i dag 1.400 ansatte fordelt på 34 kontorer verden over. Carlyle har i alt ca. 1.500 investorer fra 74 lande.

Flere uafhængige researchere og politiske kommentatorer har gennem årene beskæftiget sig med Carlyle Group og den åbenlyse magtkoncentration i grænselandet mellem politik, våbenindustri og penge. Journalist Wayne Madsen siger f.eks.: "Carlyle bruger Bush Senior til at gøre entré i adskillige regeringskontorer rundt om i verden – hos præsidenter, premierministre, konger, sheiker, emirer og sultaner. Bush Senior bruger forbindelserne til at få penge ind i Bush-kooperativer, hvis fonde så igen finder vej ind i Bush-familiens kampagne-maskiner". Carlyle er desuden gennem en lang række selskaber og datterselskaber inden for våben og aerospace den ubetinget største leverandør af udstyr, køretøjer og ammunition til det amerikanske forsvar og hermed til den amerikanske krigsmaskine samt i vid udstrækning hele NATO-apparatet, skrev Tommy Hansen i 2017[670].

Stadig højt placeret på listen over Australien og New Zealand´s rigeste personer, er ex-Goldman

669 https://www.wanttoknow.info/010927wallstreetjournal - "The Bin Laden family is tied to U.S. Group"
670 http://www.free21.org/praesidenternes-firma-verdens-storste-krigsindustri/?lang=da

Sachs´ David Lowy, som samarbejdede med Larry Silverstein om den 99 år lange leasingaftale, og lejede et indkøbskontorområde kaldet Mall på WTC. Bestående af cirka 427.000 kvadratmeter detailgulvbelægning var dette kun et i en række detailforretninger med base i USA, Australien og Asien. I en af deres egne pressemeddelelser er Westfield America-aktiver: "til en værdi af 59 milliarder dollars, der repræsenterer 124 indkøbscentre i fire lande med over 10 millioner kvadratmeter butiksareal. Det er verdens største detail-ejendomsgruppe efter aktiekapitalisation". Intet usædvanligt der, men det tager en lidt anden nuance, når vi indser, at Lowy også var medlem af den jødiske terroristgruppe Haganah, og kæmpede i den israelske uafhængighedskrig, som medlem af Golani Brigade; en af de mest stærkt dekorerede infanterienheder i israel´s forsvarsstyrke – og en af de mest tvivlsomme, når det kommer til zionistisk fanatisme:

Efter indsættelsen af Golani-soldater i Hebron i december 2011 blev det rapporteret, at byens indbyggere har oplevet en "åbenlys forværring af soldatens adfærd", som et resultat af "tilbageholdelse, trusler, provokation og arrestation af børn og teenagere; vilkårlig tilbageholdelse af palæstinensere eller blokering af adgangen til veje; slået eller truet med at slå tilbageholdte beboere; religionsbaserede provokationer og fornærmelser; tvangsindbrud i hjem og krænkelse af palæstinensisk ejendom og gengældelse mod lokale og internationale menneskerettighedsaktivister"[671].

Med en militær-virksomhedshistorie som Lowy´s vil det ikke komme som et chok, at han har fingre med i både bank og politik. Efter at have indvandret til Australien i 1950'erne, hvor han blev nær ven med en anden tycoon-zionist Rupert Murdoch, har han bevæget sig i bankkredse i årtier og havnet i bestyrelsen for Australien´s centralbank, Reserve Bank of Australia, som er Australien´s Federal Reserve System og udsteder af australske dollars. Grundlagt med egne penge er Lowy formand for det israelske institut for national strategi og politik, der er baseret på Tel Aviv University i Israel; en udvidelse af den slags akademisk zionisme, som neokonservative PNAC-folk som Richard Perle, Donald Rumsfeld, John Bolton og Paul Wolfowitz ville værdsætte. Tilbringende et par måneder af året i Israel giver det ham tid til at indhente gamle venskaber, som tidligere omfattede Ariel Sharon og nu Benyamin Netanyahu, Ehud Barak og Ehud Olmert, som alle er højreorienterede Likudpartimilitanter. Det var Avinoam Brog, Barak´s bror, der fortalte *Sydney Morning Herald*, at Lowy´s "indflydelse er sådan, at hvis han ville tale med nogen politiker i Israel, så kunne han. Og de vil lytte"[672].

Mens Lowy har holdt meget lav profil i forhold til sit engagement i 9/11, har han været travl bag kulisserne med at samle dem, der dragede fordel af angrebene. Lowy Institute for international politik er en anden tænketank af "zio-konservative", militær-efterretning, bank-, administrerende direktører og elite-familier, der møder hinanden for at lede global politik fra et australsk perspektiv. Det er den asiatiske højborg i "Brezinskian økonomi" (Den Trilaterale Kommission tænketank fra 1973). RAND Corporation, Brookings Institute, JP Morgan, Chevron, Goldman Sachs-ledere og embedsmænd i Homeland Security; hele det militærindustrielle kompleks er der - og mere til[673].

Skulle der være nogen PR-problemer, er Likud-tilhænger og mediemogul Rupert Murdoch altid ved hånden; modtageren af priser fra ADL (Anti Defamation League), United Jewish Appeal (UJA) og New York-baserede Museum of Jewish Heritage, mest på grund af de betydelige donationer, han har givet til organisationerne over flere år. Den australsk fødte, Oxford-skolede mediemogul,

671 'IDF brigade leaves an impression in Hebron'. Haaretz, By Amira Hass, Feb.13, 2012.
672 'The quiet benefactor: Lowy's close ties with Israel' i The Sydney Morning Herald, September 29, 2008.
673 http://www.lowyinstitute.org/

medlem af CFR, ridder af Malta og milliardær, Rupert Murdoch, har været venner med Baron Jacob Rothschild siden 1960'erne. Murdoch blev i 1982 hædret som "Årets kommunikationsmand" af den amerikanske jødiske kongres (AJC)[674]. Murdoch, der har tendens til at håndhæve en pro-israelsk bias i de publikationer, han ejer[675], er en nær ven af Ariel Sharon, har store investeringer i Israel, og er en stærk tilhænger af Israel og dets indenrigspolitik[676]. Murdoch har, sammen med Jacob Rothschild, investeret i Genie Oil and Gas, et datterselskab af IDT Corporation, der gennemførte skifergas og olieefterforskning i Colorado, Mongoliet, Israel og Golan Heights i Syrien[677].

ADL (Anti Defamation League) fra 1913, som modtager store donationer fra Murdoch, er ifølge deres hjemmeside "a global leader in exposing extremism and delivering anti-bias education, and is a leading organization in training law enforcement". De er ifølge hjemmesiden aktive i at stoppe cyberhad og antisemitisme på sociale medier via censurering af indhold ved brug af Big data og AI. De censurerer løbende store mængder indhold/debat om politisk zionisme på alle platforme. Bush-familien fik i 1942 under "Trading With The Enemy Act" (exec order 9095) beslaglagt aktiver fra sit selskab Union Banking Corporation for at finansierere Hitler[678], men dette kritiserer ADL fx ikke, selvom jøder blev dræbt af amerikanske soldater, hvilket siger lidt om den enorme dobbeltmoral og mangel på selvransagelse hos ADL. Ikke-sekterisk Anti-Nazistiske Liga (NANL); en division af ADL, blev grundlagt i 1933 af den sabbateanske rabbiner Stephen Wise, som var leder af Den Amerikanske Jødiske Kongres (AJC)[679]. ADL og den israelske lobby bruger enorme indsatser på at sanktionere og føre anti-BDS (som kæmper for anerkendelse af Palæstina) og andre muslim-skræmmekampagner overalt i de amerikanske stater[680].

ADL blev grundlagt i 1913 af B'nai B'rith; den ældste jødiske serviceorganisation i verden, hvis motto er "The Global Voice of the Jewish Community". B´nai B´rith har stor indflydelse over lovgivere og lovhåndhævende myndigheder i hele Amerika. Den er også forælder til Hillel, en organisation for Jødiske studerende, som findes på stort set alle universitetsområder i USA[681]. *The New York Times* kan kaldes en B'nai B'rith avis på grund af sit ejerskab af Sulzberger familien, en af de førende familier af B'nai B'rith Lodge nr. 1 i New York City[682].

Det var Rabbi Antelman i *To Eliminate the Opiate*, der påpegede, at frankisterne indførte sabbateanisme (læs part 7 herom) i stor skala i jødedommen, hovedsageligt gennem reformen og konservative bevægelser såvel som zionist-organisationer, som Den Amerikanske Jødiske Kongres (AJC), Den Jødiske Verdenskongres (WJC) og B'nai B'rith, hebraisk for "Sons of the Covenant"[683]. B'nai B'rith blev oprettet i 1843 af flere tyske jøder, der boede i New York, som var medlemmer af frimureriet, Odd Fellowships samt flere hemmelige broderskabssamfund[684]. I 1875 blev en loge etableret i Toronto, efterfulgt kort efter af en anden i Montreal og i 1882 af en loge i Berlin. Medlemskab uden for USA voksede hurtigt. Snart blev loger dannet i Kairo (1887) og i Jerusalem

674 Robert Parry. "How Roy Cohn Helped Rupert Murdoch."
675 Jason Deans. "Kiley attacks Murdoch's friendship with Israel." *The Guardian* (September 5, 2001).
676 "The Murdochs and the Middle East." *The Spectator* (December 11, 2007).
677 "Business and Financial Leaders Lord Rothschild and Rupert Murdoch Invest in Genie Oil & Gas." *IDT Corporation* (November 15, 2010).
678 "Documents: Bush's Grandfather Directed Bank Tied to Man Who Funded Hitler". FoxNews.com. October 17, 2003.
679 Thompson interview with Stimley. Kerry Bolton. "H. Keith Thompson Jr." https://ordoabchao.ca/volume-four/fascist-international
680 *Anti-Defamation League* 2016. Many of the founding goals of the BDS movement,along with many of the strategies employed are anti-Semitic.; Arnold 2018, p. 228: the "Simon Wiesenthal Center" entitled one of its information brochures "BDS: An Anti-Semitic, Anti-Israel Pill"; Arnold 2018, p. 228: https://en.wikipedia.org/wiki/Boycott,_Divestment_and_Sanctions#cite_note-bds-antisemitic-13
681 Spiegel, Irving 'More Positive Interest' in Judaism Sought by Group: How Hillel Was Founded". *The New York Times*, 1963. p. 17.
682 https://en.wikipedia.org/wiki/B%27nai_B%27rith
683 Sara E. Karesh, Mitchell M. Hurvitz (2006). *Encyclopedia of Judaism*. Infobase Publishing. p. 61.
684 Edward E. Grusd. *B'nai B'rith; the story of a covenant* (New York: Appleton-Century, 1966), pp. 12-13. + "Ken Ackerman on B'nai B'rith's Early Days in 1840s New York City". *B'nai B'rith International*. Retrieved 2020-11-23.

(1888; ni år før Theodor Herzl indkaldte den første zionistiske kongres i Basel, Schweiz)[685]. Logen i Jerusalem blev den første offentlige organisation, der afholdt alle sine møder på hebraisk[686].

Efter 1881, med masseindvandringen af østeuropæiske jøder til USA[687], sponsorerede B'nai B'rith amerikaniseringskurser, handelsskoler og hjælpeprogrammer. Dette begyndte en periode med hurtig medlemsvækst, en ændring i systemet med repræsentation og spørgsmålstegn ved de hemmelige ritualer, der er fælles for broderlige organisationer. I 1897, da organisationens amerikanske medlemskab talte lidt mere end 18.000, dannedes B'nai B'rith Women i San Francisco, som i 1988 brød ud som en uafhængig organisation kaldet Jewish Women International[688].

B'nai B'rith var til stede ved grundlæggelsen af De Forenede Nationer i San Francisco, og har siden da taget en aktiv rolle i verdensorganet[689]. I 1947 fik organisationen status som ikke-statlig organisation (NGO), og var i mange år den eneste jødiske organisation med fuldtidsrepræsentation i FN. Det krediteres med en førende rolle i FN-kovendingen af sin resolution fra 1975, der sidestiller zionisme med racisme[690]. I 1980 fjernede næsten alle nationer deres ambassader fra Jerusalem som reaktion på Knesset's passage af Jerusalem-loven, der udvidede den israelske suverænitet over hele byen. B'nai B'rith reagerede med oprettelsen af B'nai B'rith World Center i Jerusalem for at tjene som "den permanente og officielle tilstedeværelse af B'nai B'rith i Jerusalem"[691].

B'nai B'rith´s NGO-rolle er ikke begrænset til FN og dets agenturer. B'nai B'rith har også arbejdet meget sammen med embedsmænd i det amerikanske udenrigsministerie, i Kongressen og i udenlandske regeringer for at støtte Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE) bestræbelserne på bekæmpelse af antisemitisme[692]. I 2000 fusionerede det nye europæiske B'nai B'rith-distrikt med UK´s distrikt, og blev et konsolideret B'nai B'rith-Europa med aktiv involvering i alle EU-institutioner. I 2005 bestod B'nai B'rith Europe af loger i mere end 20 lande[693].

Præsidentens guldmedalje tildeles af B'nai B'rith hvert andet år for at ære modtagerens engagement for det jødiske folk og staten Israel. Modtagere har inkluderet David Ben-Gurion, John F. Kennedy, George H. W. Bush, Stephen Harper og Golda Meir. Guldmedaljen er tildelt den tidligere østrigske kansler Franz Vranitzky, den australske premierminister John Howard, den tidligere tyske kansler Willy Brandt og de tidligere amerikanske præsidenter Harry S. Truman, Gerald R Ford og Dwight D. Eisenhower[694].

Et par medlemmer af B´nai-logen; Steven Soderbergh[695] (instruktør) og skuespiller Larry Brilliant (Google og WHO involveret epidemolog), skrev manuskriptet til *Contagion* i 2011, som er en næsten præcis forudsigelse af dagens pandemi med en Coronavirus, som spredes fra Hong Kong, og medfører samme resultat med terrorisering, lockdowns, samfundsnedbrud og karantæner mm[696]. Lignende forudsigelser findes der utallige af i massevis af spille- og tegnefilm, som fx The

685 "The First Zionist Congress and the Basel Program". Jewishvirtuallibrary.org.
686 Diner, Hasia R. (2004). *The Jews of the United States: 1654 to 2000*. Uni of California Press. p. 191. ISBN 978-0-520-22773-6.
687 "Immigration ... Polish/Russian: A People at Risk". Library of Congress. Archived from the original on 2012-08-04.
688 "Our History - Who We Are". JWI. 2012-07-18. Archived from the original on 2011-05-27.
689 "B'nai B'rith International". Bnaibrith.org.
690 "World Jewry Mobilizing in Effort to Repeal UN Zionism-racism Resolution". Archive.jta.org. 1985-11-05
691 "Basic Law: Jerusalem, the Capital of Israel" (PDF). Jerusalem Center for Public Affairs. Retrieved 2012-08-07. + knesset.gov.il
692 "Organization of American States, B'nai B'rith International - The Global Voice of the Jewish Community". Bnaibrith.org.
693 "Welcome to the B'nai B'rith Europe website". Bnaibritheurope.org + "Home". Bbuk.org.
694 https://en.wikipedia.org/wiki/B%27nai_B%27rith#Awards
695 https://en.wikipedia.org/wiki/Steven_Soderbergh
696 https://en.wikipedia.org/wiki/Contagion_(2011_film)

Simpsons er fuld af[697].

American Israel Public Affairs Committee (AIPAC) fra 1953 er en lobbygruppe (ud af flere), der går ind for pro-Israel-politik til Kongressen og den udøvende magt i USA. AIPAC har mere end 100.000 medlemmer, sytten regionale kontorer og "en stor pulje af donorer". Kongresmedlem Brad Sherman i Californien har kaldt AIPAC "den vigtigste organisation for fremme af USA-Israel alliancen". Desuden er organisationen blevet kaldt en af de mest magtfulde lobbyvirksomheder i verden. Man benægter på den ene side ikke, at USA er styret af israelsk lobbyisme, men på den anden side kalder man, på fx Wikipedia, dette begreb ZOG (Zionist Organisation of Government) for tosset konspirationsteori og antisemitisme[698].

AIPAC´s tilhængere hævder, at den topartslige karakter kan ses på sin årlige politiske konference, som i 2016 omfattede både store partiers nominerede demokratiske Hillary Clinton og republikanske Donald Trump, såvel som højtstående demokrater, herunder vicepræsident Joe Biden, og højtstående republikanere, heriblandt Speaker of the House Paul Ryan[699].

Netanyahu sagde ved AIPAC-kongressen i 2016: "Israel is literally driving the world through the 500 biggest tech companies", "israel is world leader in cyber security through Israel Smart Mobility Innovation", "Mobileye sold to Intel (Intel Corporation er et amerikansk multinationalt teknologiselskab med hovedkvarter i Californien) for 15 billion$ - "Intel said here are the keys to our 30 worldwide autonomous vehicle businesses: israeli technology is running the world, look at how much they invest"[700].

Verdens største selskaber målt på markedsværdi fra 2006 til 2016 skiftede fra at være domineret af energiselskaber til IT-selskaber. En stolt Netanyahu konstaterede til AIPAC konferencen, at alle de største indenfor IT havde deres research-centre i israel. Top 10 var her: Apple, Alphabet (Google), Microsoft, Amazon, Facebook, Johnson and Johnson (medicinal), General Electric (el-teknologi og service), Exxon Mobil (olie), Berkshire Hathaway Holding (diversifikeret)[701]. Markedsværdi for disse lå på omkring 500-1000 mia dollars – læs uddybende om karteller i kapitel 6.

Nu vi er ved rige zionister; Her er de, ifølge Forbes 2019, fleste på papiret rigeste enkeltpersoner med ejerskaber på 50- til over 100 mia dollars:

-Jeff Bezos: Hovedaktionær og administrerende direktør i internetgiganten Amazon, som han stiftede i sin garage i 1994. Ejer desuden mediet *The Washington Post* og det private rumfartsselskab Blue Origin. Bezos er Bilderberg-deltagende og er en konsulent for Pentagon[702].

-Bill Gates, Honorary Knight of The British Empire, stifteren af Microsoft er en af verdens rigeste personer, som udtaler ønske om global depopulation ved flere foredrag (han er bl.a. WHO´s førende donor og udvikler af vacciner og GMO, læs derom i kapitel 6 under medicinal-kartellet). Steve Ballmer, en schweizisk immigrant, er aktionær og tidligere adm. direktør i Microsoft, hvortil hans bryllups ”best man” Bill Gates hyrede ham. Ballmer er ligeledes en af verdens rigeste og

697 https://www.youtube.com/watch?v=v53GmsuppwY
698 https://en.wikipedia.org/wiki/Zionist_Occupation_Government_conspiracy_theory
699 https://en.wikipedia.org/wiki/American_Israel_Public_Affairs_Committee
700 https://www.youtube.com/watch?v=6EPe5WrgJD0
701 Ibid
702 https://www.businessinsider.com/amazon-ceo-jeff-bezos-joins-pentagon-defense-advisory-board-2016-8?
https://en.wikipedia.org/wiki/Jeff_Bezos

stordonor til Jewish National Fund, hvor han sidder i bestyrelsen[703].

-Mark Zuckerberg, Facebook-ejer, Phoenix-S K Club og det UK-israelske Alpha Epsilon Pi Fraternity medlem[704].

-Koch brødrene ejer Koch industries, som producerer udstyr og kemikalier til olieindustrien og andre selskaber indenfor råvareindustrien. Brødrene er i den amerikanske offentlighed kendt for at støtte den konservative højrefløj i det Republikanske Parti massivt[705].

-Larry Ellison, en stordonor til Friends of Israeli Defence Forces[706], stiftede i 1977 software-firmaet Oracle Corporation. Han sidder stadig som bestyrelsesformand i den enorme virksomhed[707].

-Michael Bloomberg, russisk-polsk-jødisk Ridder-Kommandør af Det Britiske Imperium 2014, Fordham Jesuit University æresdoktor 2009, Harvard og Johns Hopkins University uddannet, Kappa Beta Phi-logemedlem og tidligere borgmester i New York 2002-2013; har skabt sin formue på at være medstifter af det finansielle informations- og mediefirma Bloomberg[708].

-Larry Page: Medstifteren af Google med Sergej Brin, som sidenhen har udviklet sig fra at være en søgemaskine til at være et kæmpe teknologisk konglomerat. Idag hører Google derfor også under moderselskabet Alphabet, som har Larry Page som dets administrerende direktør[709].

-Walton-familien er hovedaktionærer i den amerikanske supermarkedskæde Walmart, som er verdensomspændende under 56 forskellige navne, og specialiserer i løndumping. Walmart har destrueret utallige lokale iværksættere/virksomheder, og har outsourced kæmpe andele of jobs og produktionsleverandører til Kina[710].

-Warren Buffet, investor, formand, hovedaktionær og CEO i Berkshire Hathaway Holding, er hyldet som et orakel i medierne for sine investorevner. Han lover at forære sin formue til samme ”gode formål” som Gates Foundation, men indtil videre er den slags altid tom snak, hvor fondsmidler skifter navn uden i realiteten at skifte ejere, og hvor formålet som regel er at undgå beskatning. Han blev medlem af Yale´s Alpha Sigma Phi loge, da han gik på Wharton School of Economics i Pennsylvania[711].

-Sheldon Adelson var storinvestor i Trump-kampagnen og ejer, bestyrelsesformand og direktør af Las Vegas Sands; en af den største casino-virkomheder i historien. I dokumentaren *Nobody speak: Trials of the free press* bliver det gennemgået, hvordan rigmanden i al hemmelighed opkøbte en Las Vegas baseret avis, efter den havde bragt nogle kritiske artikler om ham, for dermed at lukke munden på journalisterne. Adelson, som døde i januar 2021, var også den største donor til Natanyahu´s kampagne-maskiner, og en af de mest indflydelsesrige businessmen[712].

703 https://en.wikipedia.org/wiki/Steve_Ballmer
704 https://en.wikipedia.org/wiki/Mark_Zuckerberg
705 https://www.prwatch.org/news/2020/01/13531/right-wing-megadonors-are-financing-media-operations-promote-their-ideologies?fbclid=IwAR17fwGPjpQippwwHq_JwpMV0F9lvH2UI7yXH1-JLsom4Se50DXbEflhxeU
706 Record $53.8 million raised for IDF soldiers at Beverly Hills gala, November 5, 2017, Jewish Telegraphic Agency.
707 Larry Ellison". *Forbes*. Archived from the original on January 31, 2018. Retrieved May 27, 2020.
708 https://da.wikipedia.org/wiki/Michael_Bloomberg
709 https://en.wikipedia.org/wiki/Larry_Page
710 https://en.wikipedia.org/wiki/Walmart + https://en.wikipedia.org/wiki/Walton_family + Anita Chan: ”Wallmart in China” from https://books.google.dk/books?
711 https://en.wikipedia.org/wiki/Warren_Buffett + https://en.wikipedia.org/wiki/Alpha_Sigma_Phi
712 Casino mogul Sheldon Adelson, key backer of Trump and Netanyahu, dies at 87". *Times of Israel*. Archived January 12, 2021

Hvad der er værd at bemærke, er at de herover nævnte omtrent har fordoblet deres registrerede formue på 2 år, og at Elon Reeve Musk er strøget direkte ind på førstepladsen her i start 2021 med ejerskab for små 200 mia $. Han er grundlægger, CEO og Chief Designer hos SpaceX; medstifter, administrerende direktør og produktarkitekt for Tesla Inc, medstifter af Neuralink, og OpenAI[713], hvilket fortæller et og andet om hvilke sektorer, der er værdi i, og hvor vi er på vej hen.

Charles Bronfman og milliardæren Les Wexner, der opbyggede *Victoria's Secret, Pink, Express og The Limited* op til en af de største forretningsformuer i USA, skabte i 1991 Mega Group; en hemmelighedsfuld gruppe af milliardærer, som Ronald Lauder tilhører. Gruppens medieprofiler beskriver det som ”en løst organiseret klub med 20 af landets rigeste og mest indflydelsesrige jødiske forretningsmænd" med fokus på filantropi og jødiskhed”[714]. Mega-gruppemedlemmer grundlagde, eller har været tæt forbundet med, nogle af de mest kendte pro-israelske organisationer med støtte fra premierminister Benjamin Netanyahu[715], skriver Whitney Webb. Grupper tilknyttet Mega Group inkluderer World Jewish Congress - hvis tidligere præsident var Mega Group-medlem Edgar Bronfman - og B'nai B'rith, især dens spin-off kendt som ADL. Bronfman-brødrene var store donorer til ADL, med Edgar Bronfman som ADL´s ærværdige næstformand i flere år[716].

Ronald Lauder er præsident for Verdens Jødiske Kongress og har mangeårige bånd til Netanyahu. Han har selv påstået at have bånd til Mossad, da han i lang tid finansierede et israelsk universitet, IDC Herzliya, som var tæt forbundet med efterretningstjenesten og deres rekrutter[717]. 9-11 krævede en hel del forberedelse, der omfattede privatisering af World Trade Center, som var statsejet ejendom tilhørende havnemyndigheden i New York og New Jersey. For synderne var det nødvendigt at få kontrol over Twin Towers, så nedrivningsteamene kunne få adgang til bygningerne for at placere eksplosive materialer. Dette ville have været umuligt, hvis tårnene var i havnemyndighedens hænder. Ronald Lauder ledede de to kommissioner under guvernør George Pataki, der pressede på for privatisering af World Trade Center: New York State Commission of Privatization og New York State Research Council on Privatization, skriver Bollyn på sin hjemmeside[718].

Ronald Lauder har også arbejdet med russisk-jødiske Chabad-Lubavitch formål sammen med Roman Abramovich og andre russiske oligarker, som fx diamantkongen Lev Leviev[719]. Ronald Lauder er også en nær ven af, og donor til præsidentkampagnen for Donald Trump. De gik på Wharton School Economics, University of Pennsylvania sammen i 1960'erne, og delte de samme sociale og politiske kredse i New York City[720]. Formanden for havnemyndigheden under 9/11 var jødiske Lewis Eisenberg, som var udlandsambassadør til Italien og Cypern i Trump-administrationen indtil 2021[721].

---

713 https://www.jagranjosh.com/general-knowledge/list-of-20-richest-person-in-the-world-1594715724-1
714 Lisa Miller. “Titans of Industry Join Forces To Work for Jewish Philanthropy.” *The Wall Street Journal* (May 4, 1998).
715 Whitney Webb. “Mega Group, Maxwells and Mossad: The Spy Story at the Heart of the Jeffrey Epstein Scandal.” Mint Press (August 7, 2019). Retrieved from https://www.mintpressnews.com/mega-group-maxwells-mossad-spy-story-jeffrey-epstein-scandal/261172/
716 Whitney Webb. “Mega Group, Maxwells and Mossad: The Spy Story at the Heart of the Jeffrey Epstein Scandal.” Mint Press (August 7, 2019). Retrieved from https://www.mintpressnews.com/mega-group-maxwells-mossad-spy-story-jeffrey-epstein-scandal/261172/
717 Asa Winstanley. “How Israeli spies are flooding Facebook and Twitter.” Electronic Intifada (June 25, 2019). Retrieved from https://electronicintifada.net/content/how-israeli-spies-are-flooding-facebook-and-twitter/27596
718 https://www.bollyn.com/16214/
719 “About Us.” *Beach Haven Jewish Center* website (accessed April 13, 2017). “English soccer team launches campaign to fight anti-Semitism.” *Arutz Sheva*
720 Josh Nathan-Kazis. “On Holocaust Statement, Trump Ally Ron Lauder Stands Alone.” *Forward* (January 30, 2017).
721 https://en.wikipedia.org/wiki/Lewis_Eisenberg note 1 + 2

TRUMP´S MAFIAFORBINDELSER OG VALGKAMPAGNE

USA`s 45. præsident Donald Trump er en helt exceptionelt vigtig politisk figur at forstå karakteren og biografien af, fordi han i nyere tid er blevet et (falsk) håb for mange dissidenter, som er vågnet op til dele af virkeligheden om fortidens og nutidens konspirationer og bedrageri i de øvre lag af magtstrukturen.

Udover sin tilpasning til det racistiske højre, har Trump ofte bebudet ultra-højre syn på Israel i tråd med Likud og Netanyahu. Trump-administrationen ændrede USA's Mellemøstpolitik i 2019 med meddelelsen om, at den amerikanske ambassade ville flytte fra Tel Aviv til Jerusalem, hvilket betyder, at man afviser ideen om en palæstinensisk stat med hovedstad i den gamle by i Jerusalem. Det Hvide Hus har accepteret permanent israelsk kontrol over Golan Heights i Syrien, selvom man overtræder international ret ved folkeretsdomstolen og tidligere amerikansk politik[722]. "Jerusalem is the Capitol of Israel" - udsagnet har fået kristen-evangelister, Israel og dets ledende zionister til, i kor, at udråbe Trump som Messias, eller Moshiach, som det hedder på jødisk.

Trump´s forbindelser med Israel strækker sig også til hans brede bånd med den russiske mafia, hvoraf mange har dobbelt statsborgerskab i Israel. Den russiske mafia er tæt forbundet med Chabad-Lubavitch, en Hasidisk bevægelse, der oprindeligt kom fra Sabbateanismen. *Zohar* og *Kabbalah* af særligt Rabbi Isaac Luria, er ofte nævnt i Chabad-værker (Læs om Chabad i kapitel 7 – Kaballah og de hemmelige samfund). Trump takkede for sin kabbalistiske "Tree of life" gave fra den jødiske nationalfond i 1983[723].

Efterforskningsreporteren Robert I. Friedman afslørede i sin bog *Red Mafiya: How the Russian Mob Has Invaded America*, at den russiske mafia faktisk var mere jødisk end russisk. De førende figurer i den russiske mafia er ofte jøder, hvoraf mange opererer med partnere i det russisk-jødiske samfund i USA. I løbet af 1970'erne og 1980'erne udvidede USA sine immigrationspolitikker og tillod sovjetiske jøder, hvoraf de fleste bosatte sig i et sydligt Brooklyn-område, kendt som Brighton Beach, med kælenavnet "Lille Odessa" efter den ukrainske by, som var berygtet for sin jødiske underverden[724]. Byen var nemlig en smuglerhavn og et centralt knudepunkt i den post-sovjetiske globale handel med afghansk heroin på vej til Europa fra Kaukasus. I Ukraine er bander ofte tæt involveret i den lukrative handel med heroin, med mennesker og med forfalskede cigaretter til Europa, undertiden i samarbejde med russiske mafiabander[725].

Selvom banden blev født i byen Odessa, har den siden oprettet de bedste af sine hovedkvarterer i byer som New York City, Miami, Tel Aviv, Antwerpen og Budapest med brigader sammensat af tidligere Odessa-forbundne kriminelle aktive i et stort antal andre byer[726]. Sammen med italiensk-polsk gangster Ricardo Fanchini drev Boris Nayfeld en heroinsmugleroperation fra østen til Brighton Beach, hvor operationen delvist blev solgt til de fem største italienske mafiafamilier af New York City, som omfattede familierne Maranzano, Profaci, Mangano, Luciano og Gagliano, som nu er kendt som Bonanno, Colombo, Gambino, Genovese og familier fra Lucchese[727]. Inden længe var næsten alle virksomheder i Brighton Beach enten forbundet med den russiske mafia eller

722 https://theconversation.com/why-trumps-recognition-of-the-golan-heights-as-israeli-territory-matters-114132
723 https://www.youtube.com/watch?v=jrJW5A7ruLM&feature=share
724 Stephen L. Mallory. *Understanding Organized Crime* (Jones and Bartlett Publishers, 2007), pp. 73-87.
725 Mark Galeotti. "Ukraine's Mob War." *Foreign Policy* (May 1, 2014).
726 Rita James Simon. *In the Golden Land* (VNR AG, 1997).
727 Robert I. Friedman. *Red Mafiya: How the Russian Mob Has Invaded America* (New York: Little, Brown and Company, 2000).

måtte betale dem[728].

Ifølge Oleg Kalugin, tidligere chef for kontraspionage for den russiske efterretningstjeneste, KGB, er den russiske mafia ”en af grenene i den russiske regering i dag”[729]. ”KGB havde sørget for, at udvandring til USA ikke var begrænset til uskyldige jødiske ofre for antisemitisme, men de tømte også deres Gulags for tusinder af hærdede kriminelle, mange af dem som derefter bosatte sig i Brighton Beach”[730]. Kalugin hævdede, at mindst to hundrede jøder fra Skt. Petersborg tog til USA, hvor de fortsatte med at rapportere tilbage til KGB. KGB's mål var at placere dem i følsomme positioner, enten i den amerikanske regering eller i det militærindustrielle kompleks[731].

Donald Trump´s far, Fred Trump´s indflydelse, var især fokuseret i Brooklyn-kvartererne Brighton Beach og Coney Island. For at undgå anti-tysk stemning og for ikke at fornærme deres jødiske kunder, ville Fred Trump typisk lyve om sin herkomst, og hævdede at hans forældre var svenske, mens de faktisk var tyske. Donald Trump bekræftede selv myten i hans *The Art of the Deal,* at ”hans bedstefar kom til Amerika fra Sverige som barn”[732].

Ifølge Coney Island-historikeren Charles Denson, var Fred Trump så listig i sin udnyttelse af de svagere punkter i de føderale regler, at ”føderale love måtte ændres for at forhindre den slags skumle ordninger, som Fred udmærkede sig i”[733]. Fred´s projekter involverede ofte mafiabånd med hjælp fra Brad Zackson, en dømt forbryder, der fungerede som Fred´s consiglière, og som senere arbejdede sammen med Donald Trump´s Georgetown Jesuit University uddannede kampagnechef, Paul Manafort, som Manafort´s “fast ejendom fixer”[734].

Ifølge New York State Organised Crime Task Force's undersøgelser i 1950'erne var Fred´s partner, Willie Tomasello, bundet til både Gambino og Genovese kriminalitetsfamilier såvel som til Lucky Luciano. Fred påberåbte sig også Kenny Sutherland, en allieret af familien Lucchese, for at få hjælp til at få tjenester fra rådhusinsidere[735]. Både Donald Trump og hans far var stærke tilhængere af Israel. Fred Trump støttede jødiske og israelske sager og institutioner, herunder med værdipapirinvesteringer og hans donation af jorden til opførelse af Chabad-Lubavitch Beach Haven Jewish Center i Flatbush, New York[736]. Ifølge centrets hjemmeside støttede Fred Trump kontinuerligt dets aktiviteter gennem hele sin levetid”[737]. I 1980'erne donerede Donald Trump ligeledes til at hjælpe med at opbygge ny infrastruktur for israelerne, som var fjernet fra det nordlige Sinai, hvor halvøen var returneret til Egypten som en del af fredsaftalen[738].

Trump´s mentor og advokat fra 1973 var indtil dennes død i 1986, advokat Roy Marcus Cohn, som blev bestyrelsesmedlem i American Jewish League Against Communism i 1948[739], hvorefter han blev kendt som Senator Joseph McCarthy´s bemærkelsesværdige assistent for den anti-kommunistiske sag med sine ofte bizarre og opsigtsvækkende anklagelsesmetoder[740]. Cohn var

728 Unger. *House of Trump, House of Putin*, s. 30.
729 Unger. *House of Trump, House of Putin*, s. 18.
730 Ibid. s. 27.
731 Ibid. s. 28.
732 Unger. *House of Trump, House of Putin*, pp. 20-21.
733 Unger. *House of Trump, House of Putin*, s 21. https://ordoabchao.ca/volume-six/from-russia-with-love
734 Ibid s.21
735 Ibid s.22
736 Haaretz Staff. “The Swedish Whopper: Donald Trump’s Long-standing Struggle With the Truth.” *Haaretz* (March 25, 2016).
737 “About Us.” *Beach Haven Jewish Center* website (accessed April 13, 2017).
738 JNI Media. “Trump Family Has 50-Year History of Donating to Jewish, Israeli Causes.” *Breaking News Israel* (November 21, 2016).
739 Krause, Allen (2010). "Rabbi Benjamin Schultz and the American Jewish League Against Communism: From McCarthy to Mississippi". *Southern Jewish History*
740 Schaefer, Stephen (September 19, 2019). "Documentary spotlights infamous fixer 'Roy Cohn'". *Boston Herald*.

notorisk berygtet for sin anløbne moral, dybt infiltret i og advokat for mafiaen. Roy Cohn´s indlydelsesrige far, advokat Albert Cohn, var den mangeårige præsident for B'nai B'rith´s magtfulde New England-New York-kapitel, og Roy selv var medlem af B'nai B'rith's Banking and Finance Lodge[741].

Roy Cohn sad under Major Bloomfield i Permindex-bestyrelsen, som ifølge vedhæftede Establishment Investigation Report (EIR)[742], via en række selskaber og "black market funds" i schweizerbanker, angiveligt stod bag mord (på fx JFK og mordforsøg på fx Charles De Gaulle) sammen med den italienske mafia, korsridderordener og de israelsk-britisk-amerikanske efterretningstjenester. LaRouche-bevægelsen, med erklærede interesser i Eurasia-aksen (herunder fx for nylig BRICS-bank), står bag rapporten fra 1981, som tjente som en advarsel overfor fremtidige mordforsøg på pave John Paul II og Ronald Reagan. Cohn ejede aktier i Permindex igennem Lionel Corporation, hvor han ifølge officielle indkorporeringspapirer fra organisationens Bern og New York afdelinger, var angivet som præsident sammen med bestyrelsesformand, mafioso Joseph Bonanno[743]. Organisationen havde bistand fra de homoseksuelle kardinal Spelmann, ærkebiskop af New York og J. Edgar Hoover hos FBI[744].

Roy Cohn pralede angiveligt med at have gjort Trump vellykket[745]. Efter at have forladt McCarthy i 1954 i Washington havde Cohn en tredive-årig karriere som advokat i New York City. Blandt hans klienter var, udover Trump og Rupert Murdoch, mafiafigurer som Tony Salerno, Carmine Galante og John Gotti, Studio 54 ejere Steve Rubell og Ian Schrager, det romersk-katolske ærkebispedømme i New York, Texas finansmand og filantrop Shearn Moody Jr, og New York Yankees Baseball Club. Cohn opretholdet tætte bånd i konservative politiske kredse, og tjente som en uformel rådgiver for Richard Nixon og Ronald Reagan[746]. Advokat Victor A. Kovner, der har set Cohn´s stigning til fremtrædende plads sagde i 1981: "Det er bemærkelsesværdigt, at en person har så stor indflydelse i begge store partier. Denne form for indflydelse er, tilsyneladende, hidtil uset og virkelig skræmmende og ildevarslende"[747]. "Du vidste, da du var i Cohn´s tilstedeværelse, at du var i nærværelse af ren ondskab", sagde Kovner, der havde kendt ham i årevis[748].

Roy Cohn opererede ofte i lovens grå områder. En af Cohn´s klienter var en fremtrædende israelsk advokat og Harvard Law-professor, Alan Dershowitz, som også deltog i Cohn´s fester[749]. Ifølge Dershowitz var Roy Cohn "den vigtigste fixer. Det var ikke, hvad han vidste; det var dem, han kendte. Han kendte alle. Han kendte enhver dommer; han kendte alle, som havde nogen indflydelse på retsvæsenet, og du hyrede ham til at få adgang dertil"[750].

Efterforskningsrapporter Wayne Barrett, der tilbragte dusinvis af timer på at interviewe Cohn og Trump, begyndende i 1970'erne, skrev en gang i *Trump: The Deals and the Downfall* at "Cohn´s stempel på Trump er indlysende. Jeg ser bare på ham og ser Roy. Begge er angrebshunde". Da Trump kom til offentlighedens opmærksomhed i 1973 ved at blive anklaget af justitsministeriet for at nægte at udleje til sorte lejere, var han repræsenteret af Cohn. Cohn repræsenterede snart

741 https://ordoabchao.ca/volume-six/from-russia-with-love
742 http://jfk.hood.edu/Collection/Weisberg%20Subject%20Index%20Files/P%20Disk/Permindex/Item%2001.pdf s.7
743 http://jfk.hood.edu/Collection/Weisberg%20Subject%20Index%20Files/P%20Disk/Permindex/Item%2001.pdf s.17
744 Ibid s.19
745 Emma Reynolds. "'Always deny, always countersue': What mob lawyer taught Trump." *News.com.au* (January 27, 2017).
746 https://en.wikipedia.org/wiki/Roy_Cohn#Legal_career_in_New_York
747 Paul L. Montgomery. "Roy Cohn Finds Politics Brings New Prominence." *New York Times* (February 19, 1981).
748 Marie Brenner. "How Donald Trump and Roy Cohn's Ruthless Symbiosis Changed America." *Vanity Fair* (June 28, 2017).
749 Robert Sherrill. "King Cohn." *The Nation* (August 12, 2009). Retrieved from https://www.thenation.com/article/king-cohn/
750 Matt Naham. "Watch Out for Note-Takers: Trump Won't Let Roy Cohn Episode Exposed by Don McGahn Slide." *Law & Crime* (April 19, 2019).

Trump i juridiske kampe, rådede ham om hans ægteskab, og introducerede Trump til magtmæglere, samt hjalp med at levere nogle af Trump´s underskrevne byggeaftaler. Barrett skrev at ”Cohn begyndte at påtage sig en rolle i Donald´s liv, der langt oversteg advokatens rolle. Han blev Donald´s mentor, hans konstante rådgiver, og de snakkede i telefon i timevis hver dag”[751].

Mafia-håndlanger Cohn introducerede Trump for klienter som "Fat Tony" Salerno, chef for den kriminelle genovianske familie; den mest magtfulde mafia-gruppe i New York, og for Paul Castellano, leder af hvad der siges at være den næststørste familie, nemlig Gambinos. Ifølge en artikel af Pulitzer-prisvindende rapporter David Cay Johnston i *Politico*, dominerede Salerno og Castellano de byggefirmaer, som Trump hyrede til at bygge sine Trump Tower og Trump Plaza bygninger. En anklage, hvor Salerno blev dømt i 1988 og sendt i fængsel, opførte kontrakten på næsten 8 millioner dollars for beton på Trump Plaza, som en af de handlinger, der fastslog, at S&A Concrete var en del af en pengeafpresnings-virksomhed. Michael Chertoff, den jødiske hovedanklager i tiltalen, kaldte kriminalitetsfamilierne Genovese og Gambino for "den største og mest ondskabsfulde kriminelle virksomhed i historien om USA”[752], hvis ellers man finder den 9/11-slørende justitsadvokatsassistent troværdig.

Den stort set jødisk-amerikanske og italiensk-amerikanske bande, kendt som Murder Inc, og jødiske gangstere som Meyer Lansky, Mickey Cohen, Harold “Hooky” Rothman, Dutch Schultz og Bugsy Siegel, udviklede tætte bånd til og fik betydelig indflydelse inden for den italiensk-amerikanske mafia og til sidst dannede de et løst organiseret, for det meste jødisk og italiensk kriminalsyndikat kendt i pressen som "National Crime Syndicate"[753] (eller ”Kosher Nostra”).

David Cay Johnston, forfatter af *Temples of Chance: How America Inc. bought Murder Inc*. omhandlende at vinde kontrol over casinovirksomhed, skrev i *Politico*: ”Ingen anden kandidat til Det Hvide Hus har noget nær tæt på Trump´s rekord i gentagne sociale og forretningsmæssige forhold med gangsters, svindlere og andre skurke”[754].

Andrew St. George rapporterede i The Spotlight den 30. oktober 1978 (og i den foregående udgave af 25. september 1978), at mange casino resorts har været engageret i et de facto-partnerskab med mafiaen bag kulisserne, der har bistået CIA og Mossad i massiv hvidvaskning af overskud fra narkotika og spil, som derfra kanaliseredes videre til skjulte operationer fra de to allierede efterretningsagenturer. Til gengæld brugte CIA og Mossad deres egen indflydelse og ydede "beskyttelse" for ulovlige operationer ved også at forhindre retshåndhævende myndigheder i at slå ned på denne korruption.

Hvor passer Trump så ind i billedet her? For at finde svaret skal man se på oprindelsen for Resorts International, som udviklede sig fra et CIA-frontfirma oprettet i tidligt i 1950'erne af den daværende CIA-direktør Allen W. Dulles og hans nære medarbejder, New York´s guvernør Thomas E. Dewey. I The Art of the Deal beskrev Trump stolt, hvordan han I 1987 købte sine første casinointeresser, da han erhvervede 93% af aktierne i Resorts International. Den 30. oktober 1978 blev det rapporteret i Spotlight, at de oprindelige investorer i Resorts International var mafiaboss Meyer Lansky, våbenhandler Tibor Rosenbaum, William Mellon Hitchcock, David Rockefeller og Baron Edmond de Rothschild.

751 David W. Dunlap. “Meet Donald Trump.” *Times Insider* (July 30, 2015).
752 David Clay Johnston. “Just What Were Donald Trump’s Ties to the Mob?” *Politico* (May 22, 2016).
753 Alfred W. McCoy, Cathleen B. Read & Leonard P. Adams II. *The Politics of Heroin in Southeast Asia: CIA Complicity in the Global Drug Trade*
754 David Cay Johnston. “Just What Were Donald Trump’s Ties to the Mob?” *Politico* (May 22, 2016).

Det pågældende frontfirma var det uskyldigt navngivne Mary Carter Paint Company, der drev en national kæde af malerbutikker, men som i virkeligheden blev oprettet til at fungere som en skjult CIA-hvidvaskning. I 1958-59 brugte Dewey og et antal associerede selskaber nemlig $ 2 million i CIA-midler til at købe bestemmende aktieandel i Crosby-Miller Corporation, som derefter blev fusioneret med Mary Carter.

Hvad der gjorde rapporten så eksplosiv var, at Spotlight påpegede, at de ulovligt riggede kasinoer blev drevet med et samarbejde mellem "respektable" politikere, retshåndhævende embedsmænd og Wall Street-finansfolk, der lånte til finansiering af hasardstederne og de højt profilerede gamblingudbydere; dem selv. Blandt andet hvidvaskede det nye selskab CIA-penge for at bevæbne anti-Castro cubanere i eksil. Virksomheden lancerede også lukrative hasardspilsentrepriser i Caribien, hvor CIA var meget aktive i denne periode, efter at have engageret Lansky kriminalsyndikatet i nu grundigt dokumenteret og bredt kendte planer for at vælte Fidel Castro, der havde gjort mafiaen rasende ved at lukke sine cubanske spilvirksomheder. Det skulle således ikke være nogen overraskelse, at Alvin I. Malnik, en øverste håndlanger for kriminalsyndikatchef Meyer Lansky, i 1963 blev fundet tæt knyttet til operationerne af Mary Carter Paint.

I 1963 udskiftede Mary Carter Paint sin malingsafdeling og begyndte i løbet af de næste mange år at udvikle sine casinooperationer, især på Bahamas. I 1967-68 skiftede Mary Carter Paint officielt navn til Resorts International og begyndte massiv international ekspansion. Spotlight afslørede at adskillige hovedinvestorer stillede midlerne til rådighed for virksomheden, fx:

- *Meyer Lansky, den anerkendte "bestyrelsesformand" og finansminister for underverdenens spillesyndikat, der opretholdt sine egne langvarige bånd til ikke alene Israel og Mossad, men også CIA og det amerikanske efterretningssamfund;*
- *David Rockefeller, leder af Rockefellers finansielle imperium, der leverede sin families indflydelse og CIA- samt globale bankforbindelser for at hjælpe med operationen;*
- *Investors Overseas Services (IOS), dengang verdens største fugtkapitalkonglomerat ud af Genève, startet af den jødiske Bernard Cornfeld, der kontrollerede aktiver for en værdi af $ 2,5 mia;*
- *Tibor Rosenbaum, som ikke kun var Mossad´s schweiziske cheffinansiér bag skjulte våbenhandler, men også leder af Lansky-syndikatets vigtigste europæiske hvidvasknings-værktøj, Banque De Credit Internationale i Genève;*
- *Edmond Adolphe de Rothschild fra den europæiske bankfamilie og en personlig forretningspartner for Rosenbaum i Mossad-relaterede projekter, der strækkede sig langt og bredt;*
- *William Mellon Hitchcock, en af arvingerne til Mellon-familiens formue, som var en af Amerika´s største private familieformuer, og som havde tætte bånd til CIA.*

Resorts International ekspanderede og blev hurtigt en af de mest rentable af alle spilvirksomheder, og i 1970 begyndte de at at udvide kasinospil i USA. Mafiaboss Lansky indkaldte til et møde på højt niveau med spillesyndikataktører i Acapulco, Mexico, og der pegede de samlede gangstere på falmende Atlantic City, som deres første nye mål efter at de allerede havde etableret Nevada som den eneste forpost til legaliseret spil i USA. I kølvandet på dette møde blev Resorts International's ressourcer brugt (offentligt og privat) til at starte lobbykampagnen, der resulterede i legalisering af spil i Atlantic City, og når lovgiverne i New Jersey åbnede Garden State, flyttede

Resorts ind.

I 1987, efter døden af den mangeårige CIA-frontmand James Crosby, den nominelle leder af Resorts International, trådte den kommende unge New York ejendomsmægler Donald Trump ind på scenen, og købte Crosby´s aktier i spilimperiet. Trump blev hurtigt et husstandsnavn med sin farverige personlighed og hans insisteren på at navngive en række luksushoteller, lejlighedshuse og andre kommercielle satsninger efter sig selv. Men mens navnet "Trump" dukkede op i overskrifterne, forblev navnene på de virkelige movers bag Resorts International skjult for offentligheden[755].

Da Trump´s casino- og hotelbusiness gik konkurs, var det kun med bistand fra Wilbur L. Ross Jr, senior administrerende direktør for Rothschild Inc, at Trump kunne beholde kasinoerne. I slutningen af 1970'erne begyndte Ross sine 24 år på New York City´s kontor af N.M. Rothschild & Sons, hvor han drev konkursomlægnings-rådgivende praksis[756]. Trump udnævnte senere Wilbur Ross til sin handelsminister i 2017. Sammen med en anden livslang Trump-rådgiver, multimilliardær Carl Icahn, overbeviste Ross obligationsejere om at indgå en aftale med Trump, der gjorde det muligt for Trump at bevare kontrollen med kasinoerne[757].

I midten af 1990'erne var Ross en fremtrædende skikkelse i New York Democratic Party politik, og havde fanget opmærksomheden hos præsident Bill Clinton, der udnævnte ham til at lede den amerikansk-russiske investeringsfond. I 2014 blev russisk-israelske Viktor Vekselberg´s Renova Group en partner med Ross i overtagelsen af Bank of Cyprus, som havde haft milliarder i indskud fra velhavende russere[758].

I *House of Trump, House of Putin*, erklærer Craig Unger, at den russiske mission var "en af de største efterretningsoperationer i historien" og sporer Trump´s omfattende bånd og forhold, der begyndte hans fremgang i de tidlige 1980'ere sammen med den russiske mafia[759]. Ifølge Craig Unger "skylder Trump meget af hans forretningssucces en strøm af meget mistænkelige penge fra Rusland". Faktisk har en række undersøgelser fra *Financial Times* vist, hvordan Trump blev reddet af kriminelle russere, efter at han led af en række på seks på hinanden følgende konkurser. "Samlet set gav pengestrømmen fra Rusland Trump en vigtig tilførsel af finansiering, der hjalp med at redde hans imperium og samtidig fastbrænde sit image ved at starte hans karriere inden for tv og politik"[760], forklarede Unger.

Kenneth McCallion, en tidligere assisterende amerikansk advokat i Reagan-administrationen, der undersøgte båndene mellem organiseret kriminalitet og Trump´s udvikling i 1980'erne, sagde at "russerne reddede hans bacon"[761]. I løbet af de sidste tre årtier har mindst 13 personer med kendte eller påståede forbindelser til den russiske mafia ejet, boet i og endda drevet kriminelle virksomheder ud af Trump Tower og andre Trump ejerskaber. I årenes løb forsøgte Trump og hans sønner, og mislykkedes fem gange, med at bygge et Trump Tower i Moskva. Disse forhandlinger førte dog til adskillige forbindelser med Kreml og Rusland´s berygtede oligarker.

755 https://americanfreepress.net/who-towers-behind-trump/
756 https://www.latimes.com/politics/la-na-pol-wilbur-ross-commerce-20161208-story.html
757 "What You Need To Know About Commerce Secretary Pick Wilbur Ross, Trump's Billionaire Pal." *Fortune Magazine* (November 20, 2016).
758 David Corn & Dan Friedman. "A Putin-Friendly Oligarch's Top US Executive Donated $285,000 to Trump." *Mother Jones* (August 17, 2017).
759 Craig Unger. House of Trump, House of Putin, p. 1.
760 Craig Unger. "Trump's Russian Laundromat." *New Republic* (July 13, 2017).
761 Ibid

I 1998 misligholdte Rusland 40 milliarder dollars i gæld, hvilket fik rublen til at styrtdykke og russiske banker til at lukke. Den efterfølgende økonomiske panik sendte landets oligarker og mafiosos ud at finde et sikkert sted at deponere deres penge. Kun to måneder efter, at den russiske økonomi var gået ned, grundlagde Trump sit hidtil største projekt Trump World Tower; det hidtil højeste tårn i hele verden"[762] (indtil Dubai´s Burj Khalifa blev opført). Som *Bloomberg Businessweek* rapporterede, varede det ikke længe før en tredjedel af enhederne på Trump Tower's dyreste gulve blev købt, enten af individuelle købere fra det tidligere Sovjetunionen eller af selskaber med begrænset ansvar tilknyttet Rusland[763]. "Som russerne vidste, var fast ejendom en langt mere effektiv måde at hvidvaske milliarder i flugtkapital, og Trump´s nyeste projekter var perfekt tilpasset deres behov", bemærker Unger[764]. Trump´s søn, Donald Trump Jr, fremsatte netop dette på en ejendomskonference i New York i 2008 og sagde: "russerne udgør et smukt uforholdsmæssigt tværsnit af mange af vores aktiver; vi ser en masse penge strømme ind fra Rusland"[765].

I begyndelsen af 1990 bosatte den russiske mafiaboss Semion Mogilevich og hans topkammerater sig i Israel, hvor de modtog israelsk statsborgerskab. Ikke længe efter sin ankomst lykkedes Mogilevich, ifølge en israelsk efterretningsrapport, med "at bygge et brohoved til Israel, med udvikling af betydningsfulde og indflydelsesrige politiske og forretningsmæssige bånd" ved at skabe relationer med både russiske og israelske kriminelle[766].

En artikel fra *Jerusalem Post* fra 2012, med titlen *På Putin´s Side,* nævnte en hær af jødiske milliardærer, især tre russisk-jødiske milliardæroligarker, som er tæt på Putin: Mikhail Fridman, Moshe Kantor og "King of Diamonds", Lev Leviev[767]. Fridman er grundlægger af Alfa Group, en af Rusland´s største privatejede investeringsgrupper. Fridman er den anden rigeste mand i Rusland ifølge Forbes, og den ottende rigeste jøde i verden, ifølge artiklen[768]. Fridman, som har været medlem af CFR, er også medstifter af den russiske jødiske kongres[769].

Som rapporteret af den Pulitzer-prisvindende journalist Knut Royce og Nathaniel Heller er Alfa´s "rødder indlejret i en arv fra korruption af KGB og kommunistpartiet, samt narkotikahandel og organiserede kriminalitetsfonde, specifikt hvidvask af russisk og columbiansk narkokapital, ifølge russiske og amerikanske kilder og dokumenter"[770]. Ifølge et dokument udarbejdet af *Stratfor* af 2. august 2007, udgivet af *Wikileaks*, har Mikhail Fridman siden 1990'erne, opretholdt bånd til Solntsevskaya Bratva; det største og mest magtfulde kriminalsyndikat i den russiske mafia, hvor Simeon Mogilevich har været en højtstående figur[771]. Rapporten beskriver Solntsevskaya som en af Rusland´s største og mest magtfulde foreninger med organiseret kriminalitet gennem finansiering fra Alfa. Solntsevskaya er en sammenslutning af et halvt dusin kriminelle grupper, der ofte beskyldes for narkotraffik, afpresning, hvidvask af penge og bestikkelse. Organisationen ledes af Sergei Mikhailov, der i vid udstrækning anses for at være en af de farligste og mest berygtede gangstere i Rusland[772].

762 Craig Unger. "Trump's Russian Laundromat." *New Republic* (July 13, 2017).
763 Caleb Melby & Keri Geiger. "Behind Trump's Russia Romance, There's a Tower Full of Oligarchs." *Bloomberg Business* (March 16, 2017).
764 Unger. *House of Trump, House of Putin*, p. 122.
765 Rosalind S. Helderman. "Here's what we know about Donald Trump and his ties to Russia." *Washington Post* (July 29, 2016).
766 Unger. House of Trump, House of Putin, p. 62.
767 Gil Stern & Stern Shefler. "At Putin's side, an army of Jewish billionaires" *Jerusalem Post* (June 26, 2012).
768 "Mikhail Fridman Forbes Profile." *Forbes (*April 1 2017); The World's 50 Richest Jews. *Jerusalem Post* (September 7, 2010).
769 "Membership - Council on Foreign Relations." *Council on Foreign Relations* (August 18, 2015).
770 Knut Royce & Nathaniel Heller. "Cheney led Halliburton to feast at federal trough." The Center for Public Integrity (August 2, 2000).
771 Tony Thompson & Paul Farrelly. "Russian mafia target the City." *The Guardian* (August 22, 1999).
772 Mikhail Fridman: Background Investigation (Stratfor, August 2, 2007); "The Global Intelligence Files." 175991_Mikhail Fridman - Background Investigation.pdf (Wikileaks, 2012-09-13)

Trump havde angiveligt personligt solgt fem separate lejligheder i Trump Tower til David Bogatin. David´s bror Jacob Bogatin var administrerende direktør for en svigagtig virksomhed, YBM Magnex International, angiveligt en verdensklasseproducent af industrielle magneter, som blev grundlagt af Mogilevich-syndikatet. Vyacheslav Ivankov, en anden vigtig Mogilevich-løjtnant i USA i 1990'erne, boede også en tid i Trump Tower, og havde angiveligt de private telefon- og faxnumre til Trump Organization i sin personlige telefonbog[773].

Jared og Ivanka Trump deltog i en velgørenhedsbegivenhed med Roman Abramovich i begyndelsen af 2014, kun få måneder efter Miss Universe Moskva-festen (hvor Donald i *Trump-Dossier* blev beskyldt for sexorgie-indblanding på et Moskva-hotel) og Sochi-OL, der omfattede repræsentanter fra Rusland´s Alfa Bank og adskillige russiske oligarker. Både Alfa Group´s Viktor Vekselberg, som var partner med Trump´s finansielle bailout redningsmand, Wilbur Ross, og Len Blavatnik (som blev udnævnt til Storbritannien´s rigeste mand i 2015) var med til gallaen, med deltagelse af Alexey Reznikovich, leder af LetterOne Technology, der kontrolleres af Alfa Group´s Mikhail Fridman[774].

Felix Henry Sater (født Felix Mikhailovich Sheferovsky; 1966) er en russisk-amerikansk gangster og en tidligere administrerende direktør for Bayrock Group LLC; et ejendomskonglomerat med base i New York City[775]. Selvom Trump har nægtet at kende ham, dukkede Sater op på en masse billeder med Trump og medbringende et Trump Organisation visitkort med titlen "Senior Advisor til Donald Trump"[776]. Felix Sater er søn af en anerkendt jødisk-russisk mafioso. Ifølge FBI var hans far Mikhail Sheferovsky, en underboss for den russiske mafias "chef for bosser" Semion Mogilevich, og blev fx dømt for at afpresse penge fra lokale restauranter og købmandsforretninger[777].

Sater udvandrede angiveligt med sin familie til USA i midten af 1970'erne og bosatte sig i Brighton Beach. Sater havde allerede siddet i fængsel for at stikke en mand i ansigtet og erklærede sig i 1998 skyldig for sin rolle i en $ 40 millioner aktiesvindelordning involverende forbrydelsesfamilierne Genovese og den Permindex-involverede Bonanno[778]. ”De var der for tvister,” sagde Sater[779]. Hele tiden fungerede Sater også som en regeringsinformant om mafiaen og i mystiske spørgsmål om national sikkerhed. Sater´s advokat, Robert S. Wolf, understregede Sater's arbejde for regeringen og sagde, at han reddede liv, gennem angiveligt at levere "betydelig efterretningstjeneste med hensyn til atomvåben i et større land, der er åbenlyst fjendtligt over for USA”[780]. Sater arbejdede for CIA, DIA og FBI og leverede information om alt fra organiseret kriminalitet til Nordkorea´s atomvåbensudvikling. Som rapporteret i *Buzzfeed: ”*mens han arbejdede i Rusland i 1995, blev Sater rekrutteret til DIA for værdien af hans evne til at tale flydende russisk, hans forretningsforbindelser og hans adgang til russiske militærembedsmænd”[781].

Sater er tæt på Trump´s mangeårige advokat og "fixer", Michael Cohen, og begge er forbundet med Chabad Lubavitch i Port Washington[782]. Jay Goldberg, advokaten, der arbejdede for Trump på

773 James S. Henry. “The Curious World of Donald Trump’s Private Russian Connections.” *The American Interest*. Volume 12, Number 4
774 Grant Stern. “Jared Kushner & Ivanka Trump Invested Money With A Russian Oligarch.” *The Stern Facts* (August 31, 2017).
775 Apuzzo, Matt; Haberman, Maggie Felix Sater, Trump Associate, Boasted That Moscow Business Deal 'Will Get Donald Elected'". *The New York Times*.
776 Mosk, Matthew; Ross, Brian "Memory Lapse? Trump Seeks Distance From 'Advisor' With Past Ties to Mafia". *ABC News*.
777 Unger, Craig (July 13, 2017). "Trump's Russian Laundromat". *The New Republic*. Retrieved August 28, 2017.
778 “Russian Organized Crime.” *Global Security* (accessed March 20, 2017).
779 Anthony Cormier & Jason Leopold. “How A Player In The Trump-Russia Scandal Led A Double Life As An American Spy.” *BuzzFeed* (March 12, 2018). https://ordoabchao.ca/volume-six/from-russia-with-love
780 Rosalind S. Helderman and Tom Hamburger. “Former Mafia-linked figure describes association with Trump.” *Washington Post* (May 17, 2016).
781 John R. Schindler. “Mueller Finally Starts to Target Trump’s Israel Ties.” *Observer* (June 5, 2018).
782 John R. Schindler. “Mueller Finally Starts to Target Trump’s Israel Ties.” *Observer* (June 5, 2018).

daværende tidspunkt, sagde at Cohen trådte ind i det tomrum, der blev efter Roy Cohn´s død i 1986[783]. Selvom Cohen beskrev sig selv som en ”agnostisk jøde”, holdt han et indrammet foto af Chabad-rabbiner-leder, Menachem Schneerson, på sit kontor[784]. Mange af hans medarbejdere fra det tidligere Sovjetunionen havde forbindelse til russisk organiseret kriminalitet. Cohen blev tiltrukket af det russiske immigrationsamfund i Brighton Beach, og lærte til sidst at tale russisk[785]. Cohen´s onkel, Morton Levine, var en velhavende Brooklyn-læge, der ejede El Caribe Country Club i Brooklyn, et velkendt hangout for russiske gangstere. Cohen og hans søskende havde alle ejerandele i klubben, som i årevis blev udlejet til Brighton Beach´s første mafiaboss Evsei Agron sammen med sine efterfølgere, Marat Balagula og Boris Nayfeld[786]. Ifølge en rapport fra *ProPublica* og *WNYC*, var Cohen involveret i en række svindelsager før han sluttede sig til Trump i midten af 2000'erne, herunder forsikring og IRS-svindel, som han altid undgik anklage for, mens andre blev fængslet eller fik bøder[787].

Felix Sater, der mødte Rebbe Schneerson flere gange som barn, er også et aktivt medlem af Chabad-Lubavitch og blev i 2014 udnævnt til Årets mand af Chabad i Port Washington, NY. Prisen blev uddelt af Sater's rabbiner, Shalom Paltiel, Port Washington Chabad´s grundlægger. Paltiel er tæt på "Putin´s rabbiner" Berel Lazar, som han kalder "min kære ven og mentor"[788]. Paltiel forklarede, at prisen delvis var svar på et lukket møde, som han blev inviteret til at deltage i med Sater i en føderal bygning i New York, hvor snesevis af efterretningsofficerer fra mange agenturer roste Sater som en "national helt". En officér, forklarede rabbineren, sagde at ”Sater sandsynligvis havde reddet titusinder af amerikanske liv, måske endda millioner, gennem det modige arbejde, han har udført". Med sine egne ord forklarede Sater, at hans indsats var rettet mod at opnå ”Tikkun Olam”[789] (kabbalistisk helbredelse af verden - læs kapitel 7).

Sater's Bayrock Group var baseret i Trump Tower. To tidligere ledere af Bayrock hævdede i en retssag, at selskabets egentlige formål var at udvikle sig enormt dyre ejendomme, der bærer Trump-mærket, og derefter bruge projekterne til hvidvaskning af penge og unddragelse af skat[790]. Bayrock blev grundlagt af New York ejendomsudvikler Tevfik Arif; en kazakisk-født statsborger i Tyrkiet med et muslimsk navn, der er blandt Port Washington Chabad´s 13 bedste bidragsydere[791]. Arif har været forbundet med den jødiske filantrop Alexander Mashkevich, hvis "Eurasia Group" var en strategisk partner for Bayrock. Mashkevich, der både holder kasakhisk og israelsk statsborgerskab, fungerede som præsident for den Euro-asiatiske jødiske kongres (EAJC) indtil 2011[792]. EAJC er en af de fem regionale grene i verden af Jødisk kongres (WJC)[793].

Bayrock og Trump gik sammen om at forfølge aftaler rundt omkring i verden, fra New York, Florida, Arizona og Colorado i USA til Tyrkiet, Polen, Rusland og Ukraine. Deres mest kendte samarbejde var Trump SoHo, som blev vist i Trump´s tv-show *The Apprentice*. Jody Kriss, en tidligere Bayrock finansdirektør, hævdede i retssager mod sin tidligere arbejdsgiver, at virksomheden var "skjult mafiaejet og drevet, støttet af oligarker og penge de stjal fra det russiske folk, og beskæftigede sig

783 Michael Kranish, Tom Hamburger & Rosalind S. Helderman. “Michael Cohen, once at pinnacle of Trump’s world, now poses threat to it.” *New York Times* (April 21, 2018).
784 Heather Digby Parton. “Michael Cohen has many alleged links to organized crime: Does that mean he won’t flip on Trump?” *Salon* (April 19, 2018).
785 Kranish, Hamburger and Helderman. “Michael Cohen, once at pinnacle of Trump’s world, now poses threat to it.”
786 Seth Hettena. “A Brief History of Michael Cohen’s Criminal Ties.” *Rolling Stone* (April 10, 2018).
787 “The Company Michael Cohen Kept.” *WNYC Studios* (April 18, 2018).
788 Ben Schreckinger. “The Happy-Go-Lucky Jewish Group That Connects Trump and Putin.” *Politico* (April 09, 2017).
789 Ben Schreckinger. “The Happy-Go-Lucky Jewish Group That Connects Trump and Putin.” *Politico* (April 09, 2017).
790 Unger. “Trump’s Russian Laundromat.”
791 Ben Schreckinger. “The Happy-Go-Lucky Jewish Group That Connects Trump and Putin.”
792 Galili, Lily (29 October 2002). "A Kazakh Oligarch Trying To Be a Jewish Tycoon". *www.ncsj.org*. Ha'aretz.
793 https://en.wikipedia.org/wiki/World_Jewish_Congress

med finansinstitutionssvindel, skattesvindel, partnerskabsbedrageri, menneskehandel, børneprostitution, voldtægt, og lejlighedsvis fast ejendom”[794].

De fleste af Bayrock-Trump-projekterne blev enten aldrig materialiseret eller var fuldstændige fiaskoer. SoHo blev konkursbegæret af kreditorer og videresolgt i 2014, efter at mere end $ 3 millioner af kundebetalinger skulle refunderes. Bayrock's Trump International Hotel & Tower i Fort Lauderdale kom også i betalingsstandsning og blev videresolgt i 2012, mens mindst tre andre Trump-brandede ejendomme i USA, ud over mange andre konceptprojekter af Bayrock, fra Istanbul og Kiev til Moskva og Warszawa, aldrig blev færdiggjort. Trump og Bayrock samarbejdede i udviklingen af Trump SoHo med Sapir-organisationen, ledet af den nu afdøde Tamir Sapir og hans søn Alex. Sapir, der blev født i en jødisk familie i Tbilisi, Georgien, emigrerede til USA, hvor han under Den Kolde Krig solgte elektronik til KGB-agenter fra en butiksfacade på Manhattan. Sapir blev rangeret på *Forbes Magazines* liste over milliardærer og var donor til Chabad Lubavitch[795]. Sapir´s administrerende vicepræsident og tophjælp, Fred Contini, erklærede sig i 2004 skyldig i ”at have deltaget i en pengeafpresnings-sammensværgelse med Gambino-kriminalitetsfamilien i 13 år”[796]. Trump har kaldt Sapir ”en stor ven”[797].

I december 2007 var Trump vært for brylluppet til Sapir´s datter i sit Mar-a-Lago resort i Florida. Brudgommen var diamantmogul Lev Leviev´s "højre hånd" og administrerende direktør for den amerikanske gren af Leviev´s holdingselskab ved navn Afrika Israel[798]. Fem måneder senere afholdte brudeparret en jødisk religiøs mandlig omskærelsesceremoni for deres nyfødte søn, som Leviev personligt arrangerede at finde sted ved Rabbi Schneerson's grav i Queens, hvor også Trump deltog. En måned tidligere, havde Trump og Leviev, ifølge en russisk nyhedsrapport, mødtes for at diskutere mulige ejendomsprojekter i Moskva. Leviev var blevet den største enkeltstående finansiér af Chabad på verdensplan. Sapir, også en aktiv donor til Chabad, sluttede sig til Leviev i Berlin for at tournere rundt i Chabad-institutioner i 2008[799]. En lokal mægler fortalte *The Washington Post*, at en tredjedel af de 500 lejligheder han havde solgt i Beach Resort i Sunny Isles (Florida), gik til "russisk-talende"[800]. Så mange købte de Trump-brandede lejligheder, at området blev kendt som "Lille Moskva". En undersøgelse foretaget af *Miami Herald* viste, at mindst 13 købere havde været mål for regeringens efterforskning, enten personligt eller gennem deres virksomheder, herunder "medlemmer af en russisk-amerikansk organiseret kriminel gruppe"[801].

Trump´s svigersøn Jared Kushner købte den tidligere *New York Times*-bygning på Manhattan fra Leviev i 2015. Jared og hans kone, Donald Trump´s datter, Ivanka, er nære venner med Leviev`s datter, Chagit, gennem hvem de købte ejendommen[802]. Ivanka konverterede til jødedommen for at gifte sig med Kushner, som har stærke bånd til Chabad-Lubavitch. Jared´s far, Charles Kushner, var en gigant indenfor fast ejendom og en af de vigtigste demokratiske donorer i landet. Han blev anholdt for anklager om skatteunddragelse, ulovlige kampagnedonationer og forfalskning af vidner i 2004, og blev til sidst dømt for alle anklager til to år i fængsel[803].

---

794 Craig Unger. “Why Robert Mueller has Trump Soho in his Sights.” *Vanity Fair* (August 13, 2017).
795 “Tamir Sapir, 67, OBM.” ColLive (September 29, 2014).
796 “Russian Organized Crime.” *Global Security*.
797 Schreckinger. “The Happy-Go-Lucky Jewish Group That Connects Trump and Putin.”
798 Ibid
799 Schreckinger. “The Happy-Go-Lucky Jewish Group That Connects Trump and Putin.”
800 Unger. “Trump’s Russian Laundromat.” https://www.washingtonpost.com/politics/in-little-moscow-russians-helped-donald-trumps-brand-survive-the-recession/2016/11/04/f9dbd38e-97cf-11e6-bb29-bf2701dbe0a3_story.html
801 Nicholas Nehamas. “Before Donald Trump attacked foreigners, he helped sell them condos.” *Miami Herald* (October 14, 2016).
802 “The dubious friends of Donald Trump.” Part 2, Zembla (May 10, 2017).
803 Allison Kaplan Sommer. “Meet the Kushners: The Feuding Real Estate Dynasty That Links Donald Trump and Chris Christie.” *Haaretz* (2016).

Trump´s fond har doneret tusindvis af dollars til Chabad-institutioner, og *Haaretz* rapporterede også, at fonds-stiftelsen af Jared´s forældre gav 342.500 dollars til Chabad-institutioner og Chabad-projekter over en 10-årig periode[804]. ”Israel var ikke en politisk diskussion for ham; det var hans familie, hans liv, hans folk”, sagde Hirschy Zarchi, rabbiner ved Chabad House på Harvard, hvor Jared var medlem[805]. Kushnerne var venner med den israelske premierminister Netanyahu, som opholdt sig hjemme hos Kushners i New Jersey, og sov i Jared´s soveværelse[806]. Kushner var hovedejer i hans families ejendomsselskab Kushner Companies og af *Observer Media*, udgiver af den ugentlige online *New York Observer.* Kort efter at have købt *Observer Media* ansøgte Kushner Rupert Murdoch om vejledning, og de to blev venner, som snakkede i telefon sammen hver eneste dag[807].

Den 27. januar 2017 inviterede Kushners et antal af Trump-administrationens embedsmænd, herunder tidligere økonomiske rådgiver for præsident Donald Trump, Gary Cohn, amerikanske finansminister Steve Mnuchin, amerikanske handelsminister Wilbur Ross og hans kone Hilary Geary Ross og direktør for strategisk kommunikation og tidligere model Hope Hicks til et sabbatsmåltid[808]. Skull and Bonesman Steve Mnuchin, der voksede op i Manhattan´s samfund, har kendt Trump i 15 år. Hans Dune Capital Management investerede i mindst to Donald Trump-projekter, Trump International Hotel and Tower i Honolulu og dets navnebror i Chicago. Mnuchin fortalte *New York Times* i maj 2016: ”Jeg var der fra begyndelsen da Trump besluttede at stille op som præsident, og jeg har været en tilhænger og stille rådgiver bag kulisserne for ham”[809]. Efter at han forlod Goldman Sachs i 2002, grundlagde Mnuchin hedgefonden Dune Capital Management, investerede i Hollywood-blockbusters og arbejdede i hedgefonde inklusive George Soros´. Også tilstede ved sabbatmåltidet var Rabbi Levi Shemtov fra det lokale Chabad-Lubavitch-hus. Shemtov tjener som leder af Centralkomitéen for Chabad-Lubavitch´s daglige regerings- og diplomatiske behov hos den internationale Chabad-Lubavitch-bevægelse, der flyver til Buenos Aires, Moskva og andre hovedstæder. Shemtov er ofte i Det Hvide Hus, Pentagon, USA's udenrigsministerium og andre officielle spillesteder i Washington, og opretholder tætte forbindelser med mange medlemmer af den amerikanske kongres, højtstående embedsmænd og ledere i det internationale samfund, herunder et antal stats- og regeringschefer[810].

Trump er kendt for sin forkærlighed for seksuelle anliggender og involveret i et netværk af afskyelige Hollywood-sexfester, hvoraf nogle af detaljerne kommer til lys i sagerne mod Harvey Weinstein og Jeffrey Epstein. Plaza Hotel var det sted, hvor Roy Cohn var vært for sine "afpresningsfester" med Lew Rosenstiel. New York-advokat John Klotz, som havde til opgave at undersøge Cohn for en sag efter Rosenstiel´s fjerde kone Susan Kaufman´s vidnesbyrd, fandt også bevis for den "blå suite" på Plaza Hotel og dens rolle i en sexafpresningsring, efter at have gennemgået lokale myndigheders dokumenter og oplysninger indsamlet af private efterforskere. Klotz fortalte senere hvad han havde lært: at ”Roy Cohn ydede beskyttelse. Der var en masse pædofile involveret. Det er her Cohn fik sin magt fra – afpresning”[811].

Roy Cohn introducerede Trump til sexorgier i Studio 54. Cohn´s biografi-forfatter, Nicholas von

804 “Report: Trump, Kushner foundations have donated thousands to Chabad.” *Jewish Telegraph Agency* (January 10, 2017).
805 Jodi Kantor. “For Kushner, Israel Policy May Be Shaped by the Personal.” *New York Times* (February 11, 2017).
806 Ibid
807 “The In-Law in the Trump Inner Circle: Jared Kushner's Steadying Hand.” *The New York Times* (November 21, 2016).
808 Kaileen Gaul. “The Kushners break bread with Team Trump: Jared and Ivanka welcome several members of the President’s cabinet for the first big Shabbat meal at their new DC home.” *Daily Mail* (January 28, 2017).
809 Andrew Ross Sorkin. “Donald Trump’s Pick for Fund-Raiser Is Rife With Contradictions.” *New York Times* (May 9, 2016).
810 Fishkoff Sue. *The Rebbe’s Army* (New York: Knopf Doubleday, 2003) side 185
811 Burton Hersh. *Bobby and J. Edgar: The Historic Face-Off Between the Kennedys and J. Edgar Hoover that Transformed America* (Basic Books, 2008).

Hoffman, skrev om sexparties, på Studio 54, afholdt af Cohn: ”For specielle berømtheder blev de vildeste fester afholdt i kælderen med højsamfundets homoseksuelle, transseksuelle og transvestitter”[812]. Selvom Cohn benægtede sin homoseksualitet og ofte udtrykte anti-homoseksuelle følelser, beskrev Sidney Zion, en journalist, der hjalp Cohn med at skrive sin selvbiografi, ham som "Babe Ruth of the Gay World"[813]. Cohn døde af aids den 2. august 1986.

Trump bruger Cohn´s pædofili-involverede ven, Chabad-Lubavitcher Alex Dershowitz, som advokat. Den samme advokat bruger fx Clinton, seksualdømte Harvey Weinstein og den notoriske pædofil Jeffrey Epstein, som efterretningstjenester i årevis brugte til seksual afpresning, og som ”begik selvmord” i sin celle, inden han kunne nå at blive afhørt. Virginia Roberts hævdede, at hun blev seksuelt misbrugt, mens hun var i Epstein´s cirkel af "adskillige prominente amerikanske politikere, magtfulde forretningsledere, udenlandske præsidenter, en velkendt premierminister og andre verdensledere, såvel som Alan Dershowitz og prins Andrew”[814]. Trump benægter kendskab til det hele i 2020, selvom han selv havde udtalt til *Bloomberg Poltics* på video i 2015, at de specifikt skulle spørge Prins Andrew om Epstein´s ø: ”ask Prince Andrew, he will tell you about it”[815].

Advokat Dershowitz formulerede for Trump i 2019 en anti-semit-lov, som gør det strafbart at kritisere Israel i undervisning på skoler[816]. Dershowitz advokerer kraftigt for tvangsvacciner og efter angrebene den 11. september 2001 offentliggjorde Dershowitz en artikel i *The San Francisco Chronicle* med titlen "Vil du torturere? Få en bevilling”, hvorved han foreslog udstedelse af warrants, der tillader tortur af mistænkte terrorister[817].

Ifølge et vidne, ved navn Maria Farmer, som havde boet sammen med det pædofile netværk og kendte dem indgående, havde samtlige medier systematisk udeladt store belastende dele af hendes vidneudsagn om de anklagede[818]. Man beskytter skyldige aktører som fx Victoria Secret´s ejer, milliardæren Les Wexner, og Rothschild-familien´s børnehandlende Ghislaine Maxwell (Trump ønsker hende vel i en tale[819]), som sammen med Ivanka Trump samlede helt unge skolepiger op og leverede dem til fx Epstein og Wexner´s hoteller. Leslie Wexner har selv dokumenteret bånd til både organiseret kriminalitet og amerikansk samt israelsk efterretningstjeneste[820].

Donald Trump er tidligere seksualoverfaldsanklaget af mindst 23 kvinder[821]. Hans kontakt var i Epstein´s kontaktbog som vidne og/eller medskyldig til Epstein´s pædofile aktiviteter og han var på deltagerlisten på Epstein´s Lolita Express fly. Den amerikanske advokat i Miami, der mæglede den føderale ikke-retsforfølgende aftale for Epstein var ingen ringere end Alex Acosta, Labour Secretary/arbejdsminister under Trump til 2019[822].

---

812 F. William Engdahl. “A Mafia Don with a Pompadour.” *New Eastern Outlook* (March 20, 2016).
813 Robert O'Harrow Jr & Shawn Boburg. “The man who showed Donald Trump how to exploit power and instill fear.” *The Washington Post* (June 17, 2016). https://ordoabchao.ca/volume-six/meetoo
814 Dan Mangan & Kevin Breuninger. “Court releases documents about Jeffrey Epstein, accused in sex traffic case, and his alleged procurer Ghislaine Maxwell.”. Retrieved from https://www.cnbc.com/2019/08/09/documents-released-about-jeffrey-epstein-and-ghislaine-maxwell.html
815 https://www.youtube.com/watch?v=xrDCvsNRToM&t=6s
816 https://www.nbcnews.com/politics/donald-trump/trump-sign-executive-order-targeting-college-anti-semitism-israel-boycotts-n1099601
817 Alan M. Dershowitz, “Want to torture? Get a warrant.” *The San Francisco Chronicle* (January 22, 2002).
818 https://www.youtube.com/watch?v=A8-7HfgbJXw&feature=youtu.be&fbclid=IwAR0TRs2PkJDl2cFXov1CXR2Vzx2AMmwmnjlF8E_sGatcVQc92Tx_mtSY2Rc
819 https://www.youtube.com/watch?v=Kd0Rz1_bGRw&feature=youtu.be&fbclid=IwAR2rogNNSxtVzDmBhBzAdfL7gT661faNCIypCfIZeGtNbebkU2rWlnVswHI
820 Whitney Webb. “'From “Spook Air” to the 'Lolita Express': The Genesis and Evolution of the Jeffrey Epstein-Bill Clinton Relationship.” MintPress (August 23rd, 2019). Retrieved from https://www.mintpressnews.com/genesis-jeffrey-epstein-bill-clinton-relationship/261455/
821 https://en.wikipedia.org/wiki/Donald_Trump_sexual_misconduct_allegations
822 ‘Deep Politics’ & Supranational Aspects of the Trump Era + Trump´s Acosta sweetheart deal for Epstein: Josh Gerstein. “Trump's Labor nominee oversaw ‘sweetheart plea deal’ in billionaire's underage sex case.” Politico (February 16, 2017).

Til *New York Magazine* udtalte Trump i 2002: ”Jeg har kendt Epstein i femten år. Fantastisk fyr. Han er meget sjov at være sammen med. Det siges endda, at han kan lide smukke kvinder lige så meget som jeg, og mange af dem er på den yngre side. Ingen tvivl om det - Jeffrey nyder sit sociale liv”[823].

Clinton-familien beskyldes, med rette, for en lang række forbrydelser inklusive pædofili. Men Trump er ikke modstander af sine familiemedlemmer, selvom mange tror på tweets om, at han vil få Hillary Clinton arresteret, hvilket selvfølgelig ikke er sket. Dette netværk gifter sig, fester og afholder bryllupper sammen: I 2012, da Obama var på genvalg, kaldte Trump Clinton ”fantastisk” igen i et interview med Fox News og sagde, at hun optrådte flot som Secretary of State/ udenrigsminister. ”Hillary Clinton synes jeg er en fantastisk kvinde”, sagde han til Greta Van Susteren. ”Jeg er partisk, fordi jeg har kendt hende i årevis. jeg bor i New York. Hun bor i New York. Jeg kan virkelig godt lide hende og hendes mand meget. Jeg synes hun arbejder virkelig hårdt. Og jeg tror igen, at hun har fået en dagsorden. Jeg synes hun gør et godt stykke arbejde. Jeg kan lide hende”[824]. Trump praisede Clinton-familien igen i Washington 2017 til stående applaus: ”Jeg har dyb respekt for jer (Clinton´s) - vi er alle gode mennesker uanset om vi er republikanere eller demokrater; det gør ingen forskel”[825].

Donald Trump´s politiske tilhørsforhold har ændret sig adskillige gange gennem årene. Han har igennem årene doneret penge til både uafhængige, demokratiske og republikanske kandidater. Det er således først i nyere tid, at Trumps donationer udelukkende er gået til republikanske kandidater[826]. På Manhattan, New York, i 1987, lod han sig registrere som republikaner. I 2001 lod han sig registrere som demokrat. Denne status ændrede han på ny i 2009, således han igen var registeret som republikaner, hvorefter han I december 2011 registrerede sit partitilhørsforhold, som løsgænger, hvilket han dog på ny fik ændret til republikaner[827], som han senere stillede til valg for med et kampagneslogan der lød: ”Make America Great Again!” (MAGA!). Dette var et kampagneslogan, som både Ronald Reagan og Bill Clinton også tidligere havde anvendt i forbindelse med deres præsidentkampagner[828].

Da Trump´s advokat og mentor, Roy Cohn, døde i 1986 blev Roger Stone (en degenereret sex-swinger) afgørende for Trump. Stone er stadig i dag aktiv politisk skyggespiller og samarbejdspartner med Trump, og spillede en stor rolle i præsidentkampagnen. Roger Stone er ofte på Alex Jones' Infowars. Stone arbejdede på toppolitisk plan for Richard Nixon, Ronald Reagan, og George Bush senior. Det var Roy Cohn som introducerede Roger Stone til Trump, og både Cohn og Stone havde fælles mafiøse kontakter og 'arbejde', bl.a. højkriminel seksuel politisk afpresning[829].

Der var tre forskellige ledelsesfaser i Trump´s kampagne: Corey Lewandowski, Paul Manafort og endelig Steve Bannon. Lewandowski, hvis motto var "Lad Trump være Trump", kom fra ”Americans for Prosperity” (amerikanere for velstand), grundlagt af Kochbrødrene, ligesom en række tidlige Trump-medarbejdere gjorde. Den anden fase af Trump-kampagnen skiftede fra de ikke-traditionelle til mere etablerede konsulenter, da han hyrede Manafort, der er blevet et omdrejningspunkt for efterforskning af russisk samarbejde med Trump-kampagnen. Robert Jones

823 https://www.businessinsider.com/jeffrey-epstein-trump-link-liking-women-on-the-younger-side-2019-7?r=US&IR=T
824 ‘They’re terrific people.’ The complicated relationship between Trump and the Clintons: Keith Boag.” CBC News (January 10, 2016).
825 https://www.youtube.com/watch?v=aHWf_00Ud_A
826 ”Most of Donald Trump's Political Money Went To Democrats — Until 5 Years Ago”. Arkiveret 20. december 2018 hos Wayback Machine. npr
827 Wayback Machine. PolitiFact (d. 24-08-2015)
828 https://da.wikipedia.org/wiki/Donald_Trump
829 https://torontosun.com/news/world/get-me-roger-bone-trump-gurus-sexxx-rated-antics

skrev med henvisning til den periode, hvor Manafort styrede kampagnen: ”Trump har udviklet et ry for at være ustrategisk, og det er bestemt sandt, at han har tendens til at blive trukket frem af sine egne impulser. Men især i løbet af de sidste to måneder virker Trump´s kampagne mindre som en tilfældig indsats[830].

Manafort blev anbefalet til Trump af deres fælles ven Roger Stone. Ifølge Stone var Trump´s valg “manifestationen af en drøm, jeg har haft siden 1988. Jeg har altid troet, at Donald Trump havde størrelsen, modet og kuglerne til at blive præsident for De Forenede Stater”[831]. Han tilføjer i samme dokumentar: ”Jeg var som en jockey på udkig efter en hest. Du kan ikke vinde løbet, hvis du ikke har en hest. Og Trump er et primært stykke politisk hestekød efter min mening”.

Ifølge Mark Ames var hemmeligheden bag Trump´s kampagnestrategi hans alliance med Roger Stone, hvis speciale er at udnytte anti-etablissementspolitik til at tjene kampagnerne for de almindelige republikanske politikere[832]. ”Trump har nu rejst de spørgsmål, som jeg tror på”, forklarer Stone. Anti-elitisme, der først blev identificeret af Richard Nixon, udvundet af Ronald Reagan, og nu Donald Trump”[833]. Ifølge Jane Mayer: ”Roger er den ultimative insider, hvilket gør ham utrolig god til at se, hvordan han kunne iscenesætte og sælge Trump som outsider. Der er reel forstyrrelse over job, over globalisering, over at folk mister deres status og deres indkomst. Der er alle mulige svar på disse spørgsmål, men svarene, som han for det meste har leveret, er de svar, som milliardærer er interesseret i”[834].

"Se, jeg er et varemærke, når det kommer til beskidte tricks", pralede Stone[835]; et ”målet helliger midlet”- standpunkt som Trump også antyder som sin forhandlingsstrategi i hans *Art of The Deal*. I en kommentar, der helt sikkert også gjaldt for ham selv, sagde Stone: ”Roy Cohn var ikke homoseksuel. Han var en mand, der kunne lide at have sex med mænd. Homofile er svage”[836]. Som forklaret af Jeffrey Toobin i Netflix-dokumentaren *Get me Roger Stone*: ”Roger Stone skabte i mange henseender Donald Trump som en politisk skikkelse. Der er ingen tvivl om, at Trump-kandidaturet i tone, påvirket og profileret var en ren Roger Stone-produktion”. Ifølge Stone´s protégé Michael Caputo, som blev en politisk rådgiver for Trump: “jeg vil hævde, at Roger Stone efter tredive års arbejde for Donald Trump er en af hans primære påvirkninger, måske den primære indflydelse”. Ifølge Paul Manafort, ligeledes i *Get me Roger Stone,* har “Roger´s forhold til Trump været så indbyrdes forbundne, at det er svært at definere, hvad der er Roger, og hvad der er Donald”.

Trump´s tredje kampagneleder Steve Bannon[837], ex Goldman Sachs, var tidligere vicepræsident for Cambridge Analytica og redaktør på det ultrazionistiske Breitbart. Steve Bannon er die-hard Pro-israelsk, var tidligere Chief of Naval Operations for Pentagon, og var en meget vigtig ideologisk kraft for Trump's alt-right bagland. Efter Trump´s sejr begyndte Bannon at udarbejde sit "Day One"-projekt, en liste over udøvende handlinger, som Trump ville tage så snart han tiltrådte. Øverst på listen var en udøvende ordre, der flyttede den amerikanske ambassade til Jerusalem. Den 14. maj 2018 da ceremonien i Jerusalem, der fejrede oprettelsen af den nye amerikanske ambassade, var i gang, smigrede Netanyahu Trump for hans mod og vilje til at holde sine løfter og sagde, at han

830 Robert P. Jones. “How Trump Remixed the Republican ‘Southern Strategy.’” The Atlantic (August 4, 2016).
831 “Get Me Roger Stone.” Netflix (May 12, 2017).
832 Mark Ames. “Behind the scenes of the Donald Trump - Roger Stone show.” Pando (August 11, 2015).
833 “Get Me Roger Stone.” Netflix (May 12, 2017).
834 Ibid
835 Elizabeth Preza. “Trump’s Dirty Trickster: The Staggeringly Shady Dealings of Political Operative Roger Stone.” AlterNet (May 11, 2016).
836 Pareene. “Did Roger Stone Take Down Eliot Spitzer? (Ans: Who Knows).” Gawker (May 27, 2008).
837 https://en.wikipedia.org/wiki/Steve_Bannon

havde ”skrevet historie”. ”Det er en fantastisk dag for fred”, sagde Netanyahu[838].

Cambridge Analytica kombinerede datamining og dataanalyse med strategisk kommunikation til valgprocesser. Jared Kushner var ansvarlig for tilsynet med Trump´s digitale operationer, og var årsagen til, at Cambridge Analytica blev medlem af Trump-kampagnen. Cambridge Analytica, og SCL Group, som virksomheden var en del af - har arbejdet/manipuleret med flere end 200 regeringsvalg verden over. Det var et decideret PSYOP[839] (psychological operation) militært system anvendt på civilbefolkningen.

Cambridge Analytica´s arbejde blev udført af UK-baserede SCL (Strategic Communication Laboratories) Group, der skabte Cambridge Analytica i 2013 som et offshoot for at deltage i amerikansk politik. SCL Group er en privat britisk militærentreprenør, der er anerkendt som en global leder inden for disinformation og politisk indflydelse. I 2015 redigerede Steve Tatham, chef for forsvarsvirksomhed i SCL Group, Defense Strategic Communications, et officielt tidsskrift for NATO's Stratcom, om emner, der spænder fra "Rusland´s informationskrigsføring i det 21. århundrede" over "Memetic Warfare" til ”Narrativ og sociale medier”[840]. Artiklen om memetisk krigsføring blev skrevet af Jeff Giesea, Peter Thiel´s tidligere medarbejder, der grundlagde MAGA-X3 med Pizzagate-maestro Mike Cernovich, og som også har været i kontakt med Trump-overgangsteamet[841].

Samme år blev SCL ansat af NATO til uddannelsestjenester i disinformation, hvor de blev uddannet af Tatham i "teknikker til at imødegå Rusland´s propaganda"[842]. Tatham forklarede, at en af fordelene ved at bruge virksomhedens teknikker er, at det "kan udføres skjult". ”Målgrupper er ikke nødvendigvis opmærksomme på, at de er forskningsemner, om regeringens rolle, og/eller tredjepart kan være usynlige”, skrev han[843]. En tidligere SCL-praktikant henviste til SCL's arbejde som en "psykologisk krigsførelse": "Fuldstændig. Det er hvad det er. Psyops. Psykologiske operationer - de samme metoder, som militæret bruger til at bevirke masse-sindelagsændringer”[844].

Alexander Nix, en af selskabets direktører, pralede af, at SCL i hemmelighed havde indflydelse på mere end 200 valg over hele verden, herunder dem i Nigeria, Kenya, Den Tjekkiske Republik, Indien og Argentina[845]. SCL Group kalder sig et "globalt valgstyringsagentur" kendt for involvering "i militære disinformationskampagner til branding af sociale medier og vælgermålretning". SCL´s engagement i den politiske verden har primært været i udviklingsverdenen, hvor den er blevet brugt af militæret og politikerne til at studere og manipulere den offentlige mening. SCL hævder at have haft succes med at hjælpe med statskup[846]. Ifølge Emma Briant, i Propaganda and Counter Terrorism: Strategies for Global Change, har SCL specialiseret sig i at ændre adfærd for store grupper for NATO, den amerikanske statsafdeling og andre[847].

Alexander Nix indrømmede på skjult kamera, at de samarbejdede med efterretningsagenter fra

838 Adam Entous. “Donald Trump’s New World Order.”
839 https://en.wikipedia.org/wiki/Psychological_operations_(United_States)
840 Justin Hendrix. “Did Cambridge Analytica Leverage Russian Disinformation for Trump?” Slate (March 21, 2018).
841 Ryan Mac. “A Troll Outside Trump Tower Is Helping To Pick Your Next Government.” Forbes (January 9, 2017).
842 Paul Morgan-Bentley & Catherine Philp. “‘Dirty tricks’ firm SCL Group trained UK officials.” The Times (March 13, 2018).
843 Matea Gold & Frances Stead Sellers. “After working for Trump’s campaign, British data firm eyes new U.S. government contracts.” Washington Post (February 17, 2017).
844 Carole Cadwalladr. “The great British Brexit robbery.”
845 Nina Golgowski. “Cambridge Analytica Execs Bragged Of Using Fake News, Sex To Sway Elections.” Huffington Post (March 19, 2018).
846 Kenneth Vogel. “Cruz partners with donor’s ‘psychographic’ firm.” Politico (July 7, 2015).
847 https://ordoabchao.ca/volume-six/big-data

MI5 og MI6 samt Mossad om overvågningsoperationer, honey traps, entrapment schemes, afpresnings-scams og prostituerede[848]. Nix refererede ifølge *Wall Street Journal* til PsyGroup[849]; et israelsk Mossad psyop-firma, som arbejdede sammen med Cambridge Analytica og Trump-kampagnen[850]. Disse brugte bl.a. falske Facebook konti som perception management imod Clinton-kampagnen[851]. Samuel Woolley, der er leder af Computational Propaganda-projektet på Oxford´s internet-institut, fandt ud af, at en uforholdsmæssig stor mængde pro-Trump beskeder (og anti-Hillary propaganda) blev spredt via automatiserede bots. Trump´s bots på tidspunktet for valget oversteg Clinton's med 7 til 1[852]. Alexander Nix sagde i samtaler hemmeligt optaget af Channel 4, at de var bag ”defeat crooked Hillary-reklamekampagnen” og at ”næsten alle de meddelelser, som Trump udsendte, var datadrevet”[853].

I et interview på NBC's *Today* sagde Christopher Wylie (som medudviklede Cambridge Analytica´s vælgerprofil-teknologi), at Cambridge Analytica havde til formål at "udforske menneskers mentale sårbarheder". Han sagde, at firmaet "arbejder på at skabe et web med disinformation online, så folk begynder at gå ned i kaninhullet ved at klikke på blogs, websteder og videoer, som vildleder dem"[854].

Cambridge Analytica er skabt og ejet af milliardæren Robert Mercer, en af de største pengedonorer til Trump og tidligere ejer af Breitbart, som han solgte blot et par dage før valgdagen. Mercer sluttede sig først til Koch-brødrenes konservative politiske donornetværk i 2010, og deltog i deres halvårlige seminarer, som søger løsninger for højreorienterede millionærer på udkig efter effektive måder at koordinere deres økonomiske udgifter. Mercers, forklarede Jane Mayer, "beundrede Kochs´plan, der kaldte deltagere til at samle deres bidrag til politiske kampagner i en fond af Koch-agenter”[855]. I 2015 kaldte *Washington Post* Mercer en af de ti mest indflydelsesrige milliardærer i politik[856]. *New York Times* beskrev *Breitbart News* som: ”Menings- og nyhedswebstedet fra den frynsede højrefløj som nu er en stadig stærkere stemme og et virtuelt samlingspunkt for millioner af utilfredse konservative, der drev Donald Trump til den republikanske præsidentnominering”[857]. Det er det største politiske sted på Facebook og det største på Twitter[858]. På trods af Breitbart´s tilpasning til hvide supremacister blev publikationen faktisk startet af en jødisk advokat og forretningsmand, Larry Solov[859]. Breitbart blev undfanget af Andrew Breitbart, som ”besluttede at grundlægge Breitbart med formål som et uapologetisk for og pro-Israel medie”[860], hvilket må siges at passe perfekt til Trump.

Cambridge Analytica blev opløst i maj, 2018 pga skandalen om valgmanipulation. De to primære ankre i den digitale Trump kampagne var Breitbart´s Robert Mercer[861] og den homoseksuelle Peter Thiel, som startede Palantir Technologies[862]. Thiel er Bilderberg-deltagende og begge var afgørende

848 https://www.youtube.com/watch?v=mpbeOCKZFfQ&feature=youtu.be&fbclid=IwAR0eLCB3GtqYIbHZSpIbg79Rc2TnYtZv5HndShVgjAUAQR_E-QU0u-WPiiw
849 https://en.wikipedia.org/wiki/Psy-Group
850 Entous, Adam; Farrow, Ronan (18 February 2019). "Private Mossad for Hire". *New Yorker*. Retrieved 13 February 2019.
851 https://www.politico.com/story/2016/09/donald-trump-twitter-army-228923
852 Mazzetti, Bergman & Kirkpatrick. “Trump Jr. and Other Aides Met With Gulf Emissary Offering Help to Win Election” fra Israel first.
853 Hannes Grassegger and Michael Krogerus. “The Data That Turned the World Upside Down” Motherboard (January 28, 2017)
854 Associated Press. “Cambridge Analytica ‘took fake news to the next level’ with Facebook data.” The Star (March 19, 2018).
855 Jane Mayer. “The Reclusive Hedge-Fund Tycoon Behind the Trump Presidency.” *The New Yorker* (March 27, 2017 Issue).
856 Amber Phillips. “The 10 most influential billionaires in politics.” *Washington Post* (21 September 2015).
857 Michael M. Grynbaum and John Herrman, “Breitbart Rises From Outlier to Potent Voice in Campaign.” *New York Times* (August 26, 2016).
858 Carol Cadwalladr. “Robert Mercer: the big data billionaire waging war on mainstream media.” *The Guardian* (February 26, 2017).
859 Josh Hafner. “For the Record: For Trump, everything’s going to be alt-right.” *USA Today* (August 26, 2016).
860 Larry Solov. “Breitbart News Network: Born In The USA, Conceived In Israel.” *Breitbart News* (November 17, 2015).
861 https://www.theguardian.com/politics/2017/feb/26/robert-mercer-breitbart-war-on-media-steve-bannon-donald-trump-nigel-farage?fbclid=IwAR19gCQiP6eP8M_LF8BHHkMQYhfzYGu1Hjej6oTX5qnP2wcJYrZDwWFBKBc
862 https://www.nytimes.com/2017/01/11/fashion/peter-thiel-donald-trump-silicon-valley-technology-gawker.html

Trump support.

PET og det danske Statspoliti bruger Palantir til indsamlingen af befolkningens data på tværs af platforme. Det er et gigantisk raffineret overvågningssystem, et militært system udviklet af disinformations-specialister med henblik på psykologisk krigsførelse og manipulation mod befolkninger på digitale platforme. ”Det skal give politiet og PET en fælles analyseplatform, så de bedre kan udnytte de betydelige datamængder, der bl.a. målrettet kan anvendes til at imødegå terrortrusler og angreb”, lyder det i regeringens plan kaldet ”Et stærkt værn mod terror”[863]. "I april 2010 annoncerede Palantir et partnerskab med Thomson Reuters for at sælge Palantir Metropolis-produktet som "QA Studio" (et kvantitativt analyseværktøj)"[864].

Et dokument lækket til TechCrunch afslørede, at Palantir´s kunder fra 2013 omfattede mindst tolv grupper inden for den amerikanske regering, herunder CIA, DHS, NSA, FBI, CDC, Marine Corps, Air Force, Special Operations Command, West Point, the Joint Improvised-Threat Defeat Organisation & Allies, Recovery Accountability and Transparency Board og National Center for Missing and Exploited Children[865].

Palantir´s logo ligner et Q og deres første kapitalindsprøjtning var (udover fra Peter Thiel selv) fra In-Q-tel, som har taget navn efter James Bond´s teknologi-leverandør Q[866]. Cointel-bevægelsen for psykologisk krigsførelse, Q-Anon, har målrettet ført Pro Trump internet-kampagne siden 2017 med sandhedsbevægelsen´s bullet-points, tilsat diverse falske narrativer og grove løgne, som med stor succes splitter og forvirrer det sandhedssøgende segment med sin virulente internet-disinformationsspredning. I en video (fra 1t 09 minutter inde) indrømmer Alex Jones fx, at han fra start førte CIA Delta Force pro-Trump-PSYOP sammen med ultrazionistjøden og CFR-medlem Steve Pieczenik, som (her 1t 16 min) indrømmer, at han deltog i talrige black operations i forbindelse med 8 amerikanske statskup i udlandet"[867].

En pudsig tilfældighed er det, at Palantir´s Trump-kampagne-donor og ansvarlige for den digitale kampagne, juristen Peter Thiel, blev ansat som obligationstrader i Credit Suisse First Boston i 1993 samtidig med en anden jurist, Mads Palsvig[868], som har ført stærk og ufravigelig Q Anon og Trump-support som led i sin politiske virken med partiet JFK21 i Danmark, hvis logo ligner Palantir´s. Palantir Technologies er især kendt for tre projekter: Palantir Gotham (militær-intelligens), Palantir Metropolis (for banker) og Palantir Foundry (for store virksomheder), og var en klient for Morgan Stanley[869], hvor Mads Palsvig var direktør i 2010-2011, ifølge hans LinkedIn profil.

Mads Palsvig har fortalt, at han har fået sin bredkorsede Tempelridder-ring af sin far. Virksomhedens navn er afledt af *Ringenes Herre*, hvor magiske *palantíri* var "seende sten", beskrevet som ikke-destruérbare krystalkugler, der blev brugt til kommunikation og til at overvåge begivenheder i andre dele af verden[870]. ”I april 2020 har flere lande brugt Palantir-teknologi til at

863 https://www.information.dk/indland/2016/10/danmark-koeber-overvaagningssystem-millioner-nsa-leverandoer
864 "Press release: Thomson Reuters and Palantir Technologies enter exclusive agreement to create next-generation analytics platform for financial clients".
865 https://en.wikipedia.org/wiki/Palantir_Technologies#cite_note-tebtecnchrun-33 Burns, Matt (January 11, 2015). "Leaked Palantir Doc Reveals Uses, Specific Functions And Key Clients". TechCrunch.
866 https://en.wikipedia.org/wiki/In-Q-Tel#cite_note-powers_jablonski-5 Powers, Shawn M; Jablonski, Michael (April 2015). *The Real Cyber War*. Champaign, IL: University of Illinois Press. pp. 63–69. ISBN 978-0-252-09710-2.
867 https://www.youtube.com/watch?v=A6wMkaVDV5s&t=4724s + Joel V.D. Heijden. “Alex Jones of Infowars Admits to CIA and ‘Army Special Forces’ family; Supports Death Squads, Dictators, Drugs, Disinformation. And the CNP.” Institute for the Study of Globalization and Covert Politics (January 17, 2016). Retrieved from https://isgp-studies.com/alex-jones-of-infowars-is-cia-army-disinformation
868 https://dk.linkedin.com/in/mads-palsvig-50b6291
869 "Palantir Posted Nearly $1 Billion in 2018 Sales, Executive Says". Bloomberg. 2019-01-16. Archived from the original
870 https://en.wikipedia.org/wiki/Palantir_Technologies

spore og begrænse smitten af Covid-19”[871]. Mads praler af store rekorder som børshandler og af sin evne til at forudsige og analysere begivenheder, men han har tilsyneladende ikke bemærket aktiemarkedernes og ressourceallokeringens bevarelse og bekræftelse under den stærkt zionistiske Trump som præsident, som har forøget gældsloftet med nye rekorder i præsidentperioden, og afleveret regningen hos folket (læs næste afsnit *BlackRock og Sumpadministration*).

I 1994 beskrev Rupert Murdoch en plan til Reed Hundt, daværende formand for Federal Communications Commission (FCC) under præsident Bill Clinton, om at lancere Fox News som et radikalt nyt tv-netværk. I modsætning til de tre etablerede netværk, der henvendte sig til det samme centristiske publikum, ville Murdoch´s netværk følge modellen af de tabloider, som han offentliggjorde i Australien og England. Hundt fortalte at ”han gik efter et arbejderklassepublikum. Han ville skabe et vælgersegment, ud af hvad der senere ville blive Trump-basen”[872].

Fremkomsten af de konservative “alternative” nyhedskilder kan spores tilbage til grundlæggelsen af avisen *Human Events* i 1944, *Regnery Publishing* i 1947 og William F. Buckley Jr's *National Review* i 1955. Men ifølge Max Boot fra *Washington Post* “blev det ikke et massefænomen, før debut af Rush Limbaugh´s nationale radioprogram i 1988, efterfulgt i 1996 af lanceringen af *Fox News Channel* og *Drudge Report*. ”Disse forbliver tre af de mest populære afsætningsmuligheder til højre, bemærker Boot, men de har fået følgeskab af hjemmesider som *Breitbart, TheBlaze, Infowars og Newsmax*[873]. Tilsammen dyrkede dette netværk hyklerisk bigotteri gennem paranoia om "politisk korrekthed" og "liberal bias" i de almindelige medier, som fx CNN, igennem at kanalisere ophængte frustrationer imod det de kaldte "etablissementet", for at fremme neoliberal politik. Denne dagsorden kulminerede med fremkomsten af *Tea Party*; en bevægelse bankrollet af Koch-brødrene og populariseret af Fox News, grundlagt af manden, der betragtes som "hjørnestenen" i den store højreorienterede sammensværgelse: Rupert Murdoch[874].

Den australsk-amerikanske mediemogul Rupert Murdoch har haft fuld kontrol som formand og administrerende direktør for *News Corporation*, nu verdens næststørste mediekonglomerat, og dens efterfølgere, *News Corp og 21. Century Fox*. Det inkluderer *The Times, The Sun* og *The Wall Street Journal*. Fra februar 2017 ramte Fox en milepæl inden for kabelnyheder ved at markere 15 året som den mest sete nyhedskanal, afslørede *Nielsen-data*. Fox havde da 13 af de 15 programmer i kabelnyheder med i alt flest seere. *O'Reilly Factor* dominerede alle kategorier som nummer et. *Tucker Carlson Tonight* var nummer to og Sean Hannity nummer tre. Ifølge Waldman er vrede det brændstof, der driver Fox´s konservative dagsorden[875]. Netværket var med ord fra en nyhedsdirektør, der stoppede i protest, en "propagandamaskine"[876].

CNP, Council for National Policy (Rådet for Nationalpolitik), er en paraplyorganisation og netværksgruppe for sociale konservative aktivister i De Forenede Stater. Det er blevet beskrevet af *The New York Times*, som "en mindre kendt klub med nogle få hundrede af de mest magtfulde konservative i landet", der tre gange årligt mødes bag lukkede døre på uoplyste adresser til en fortrolig konference. The Nation har kaldt det en hemmelig organisation, der "samler velhavende højreorienterede donorer sammen med de øverste konservative operationer, for at planlægge langsigtet bevægelsesstrategi". Marc J. Ambinder fra ABC News sagde om Rådet: "Gruppen ønsker

871 Steinberger, Michael (21 October 2020). "Does Palantir See Too Much?". *The New York Times*. Archived
872 Jane Mayer. “The Making of the Fox News White House.” *The New Yorker* (March 11, 2019 Issue).
873 Max Boot. “Republicans are paying the price for their addiction to their own media.” *Washington Post* (October 6, 2016).
874 Associated Press. “Murdoch fund-raiser for Clinton creates buzz.” *NBC News* (May 12, 2006). https://ordoabchao.ca/volume-six/conservative-media
875 “Fox News Channel Tops Cable in Total Day Viewers for Record Eight Consecutive Months.” *Fox News* (February 2017).
876 Tim Dickinson. “Political Hitman Lee Atwater on 'Soul Brother' Roger Ailes.” *Rolling Stone* (June 1, 2011).

at være den konservative version af CFR (Council on Foreign Relations). CNP's møder er lukkede for offentligheden, angiveligt for at give mulighed for "en fritflydende udveksling af ideer". I maj 2016 frigjorde Southern Poverty Law Center, en lækket kopi af medlemskataloget for 2014[877].

Grundlæggerne af CNP erklærede, at de forsøgte at skabe et kristent konservativt alternativ til det, de mente var "liberalismen" i Rådet for Udenrigsforhold (CFR)[878]. Som rapporteret i *Rolling Stone* i en artikel med titlen *Reverend Doomsday*: *civilisationen er truet af en verdensomspændende sammensværgelse af hemmelige samfund og liberale grupper, der har til hensigt at ødelægge "enhver af kristendommens rester". Det endelige mål for disse er at "gøre Amerika til et amoralsk, humanistisk land, modent til fusion til én samlet socialistisk verdensstat*[879].

Som også Russ Bellant forklarede: "At en organisation som CNP var nødvendig, stammede fra deres opfattelse af, at Council on Foreign Relations (CFR), som er tæt identificeret med Rockefeller-familien, solgte amerikanske interesser ud i forfølgelsen af en venstreorienteret udenrigspolitisk dagsorden"[880]. Dog afslørede forskere, at den tidlige ledelse af CNP allerede, tværtimod, også var repræsenteret af CFR[881].

En anden meget influentiel og zionistisk besat organisation, som er endnu mere højredrejet, er John Birch Society (JBS) tænketanken. Organisationen støtter begrænset regering, og modsætter sig omfordeling af velstand og økonomisk interventionisme. Den modsætter sig officielt kollektivisme, totalitarisme, anarkisme og kommunisme. Den var fx imod 1964 Civil Rights Movement, er hård anti-socialisme, som den hævder er infiltrerende i den amerikanske regeringsadministration[882], og er støtter af Trump for præsident[883].

For mange er det paradoksalt at tilhængere af det yderste højre samtidig kan være ultrazionister og tilhængere af islamistisk fundamentalistiske ørkenmonarkier. Men dette kan åbenbart godt kombineres for mange tilhængere af Donald Trump. David Livingstone skriver i sin bogsamling *Ordo Ab Chao*[884]: *Bare to uger før mødet med Kislyak, den 15. december 2016, mødtes Jared Kushner, general Michael Flynn og Steve Bannon med UAE´s kronprins Mohammed bin Zayed Al Nahyan, også kendt som MBZ, der bredt blev betragtet som en af de mest indflydelsesrige arabiske ledere i Washington og i hele Mellemøsten. MBZ er kronprinsen for Abu Dhabi og vicepræsident for de Forenede Arabiske Emiraters (UAE) væbnede styrker. MBZ er den tredje søn af Sheikh Zayed bin Sultan Al Nahyan, herskeren af Abu Dhabi i De Forenede Arabiske Emirater og den oprindelige financier af BCCI Bank. Denne er en af verdens rigeste enkeltpersoner med en estimeret formue på omkring 1,3 billioner/trillions dollars.*

UAE betragtes som en af de tætteste amerikanske allierede i Mellemøsten. Emiraterne er medlem af anti-ISIS-koalitionen, og det amerikanske militær har fly baseret på UAE's Al-Dhafra Air Base. Dog frigav den arabiske sproglige avis al-Badil et antal dokumenter, der beviser, at Saudiarabien´s nye kronprins Mohammed bin Salman (MBS) og hans kollega MBZ længe har støttet ISIS og al-Qaida´s globale operationer. Trump sagde om MBZ: "Han er speciel. Jeg respekterer ham, og jeg har kendt ham i lang tid". MBZ hjalp også med at løfte sin protégé, en anden Trump-partner,

877 https://en.wikipedia.org/wiki/Council_for_National_Policy
878 Susanne Postel. "Is the Council for National Policy the 'Right' Hand of the CFR?" *Investigative Headline News* (May 27, 2014).
879 Robert Dreyfuss. "According to Tim LaHaye, the Apocalypse is now." *Rolling Stone* (Jan 28, 2004).
880 Bellant. The Coors Connection, p. 43.
881 K.E. Barr, *Unholy Alliances* (2000), p. 25.
882 https://en.wikipedia.org/wiki/John_Birch_Society
883 https://theconversation.com/the-john-birch-society-is-still-influencing-american-politics-60-years-after-its-founding-107925
884 https://ordoabchao.ca/volume-six/israel-first

Mohammed bin Salman, der har opnået berømthed i Vesten, især da amerikanske efterretningsbureauer konkluderede, at han beordrede drab på dissidentjournalisten Jamal Khashoggi.

MBZ´s rådgiver var en libanesisk-amerikansk forretningsmand og dømt pædofil George Nader. I 1980'erne etablerede George Nader tidsskriftet Middle East Insight, der ofte arrangerede møder i Washington mellem Israel og Libanon. Nader har været i retten flere gange, anklaget for forbrydelser, herunder besiddelse af børnepornografi, import af børnepornografi og børnemishandling. I 2002 blev han dømt i Tjekkiet for seksuelt misbrug af 10 drenge. Han afsonede et års fængsel. Nader, der gentagne gange omtalte de saudiske og emiratiske fyrster som "mine venner", blev en nær allieret af Trump´s kampagneadvisører og mødtes ofte med Kushner, Flynn og Bannon". Nader er også konsulent for Blackwater-grundlægger Erik Prince. Prince var en ivrig tilhænger af Trump og deltog i Psy-Group-kampagnen. Erik Prince er en ven af Peter Thiel og meget tæt på Robert Mercer. Prince og Thiel var begge store donorer til Make America # 1 PAC, efter at Trump blev den republikanske nominerede[885]. Trump har som en af sine sidste præsident-gerninger i start 2021 benådet Blackwater-lejesoldater for mord i Irak (Mere i *Part 2 – Den Hellige Mafia*).

UAE og Saudi-Arabien arbejdede bag kulisserne sammen med Mossad for at imødegå iransk indflydelse[886]. Traditionelt undgik Golf-lederne kontakt med israelske regeringsembedsmænd, men MBZ mener, at Golfstaterne og Israel delte en fælles fjende: Iran. UAE anerkender ikke Israel som en stat, og de to lande har ikke diplomatiske eller økonomiske forbindelser. Men UAE og Israel er "som brødre", sagde en af Abu Dhabi´s senior militærgeneraler[887]. Ligeledes sagde Saudi-Arabien´s kronprins Mohammed bin Salman privat, at han var parat til at have et fuldt forhold til Israel. I møder med amerikanske embedsmænd i Riyadh og Washington bemærkede bin Salman rutinemæssigt, at "Israel aldrig har angrebet os", og "vi deler en fælles fjende"[888].

UAE´s ambassadør i De Forenede Stater, Yousef Al-Otaiba, er blevet en af de mest magtfulde og velforbundne mænd i Washington. Otaiba´s far var UAE´s første minister for olie, Mana Saeed Al Otaiba, samt en nær fortrolig til MBZ´s far. Mana Al Otaiba, tjente som OPEC´s præsident seks gange. Mens han var på gymnasiet i Egypten, var Yousef Al-Otaiba´s mentor den amerikanske ambassadør i Egypten, Frank G. Wisner, søn af CIA-embedsmanden Frank Wisner, som opmuntrede ham til at gå på Georgetown Jesuit University[889]. Otaiba er tæt på Mike Pompeo og andre top nationale sikkerhedstjenestemænd. Otaiba har lobbyet i Washington for angrebskrigen i Yemen, hvor UAE driver torturlagre og finansierer "death squads"[890].

Otaiba er også kendt for at være ekstremt tæt på Jared Kushner. En artikel i Politico rapporterede, at de to var i "næsten konstant telefon- og e-mail-kontakt", efter at de blev introduceret til hinanden af Tom Barrack, en libanesisk-amerikansk forretningsmand og Trump-fundraiser[891]. Barrack´s første job var hos advokatfirmaet Herbert W. Kalmbach, præsident Richard Nixon´s personlige advokat, som sendte ham til Saudi-Arabien i 1972, hvor han blev ven med en saudisk prins. Som ung advokat forhandlede Barrack engang borerettigheder med Otaiba´s far Mana, som derefter blev emiraternes olieminister. Barrack´s bånd til Trump udvides til hans familie. I 2010 havde Barrack erhvervet 70 millioner dollars af den gæld, som Kushner skyldte på hans køb på 1,8

885 Betsy Woodruff. "Thiel-Backed PAC May Have Made Illegal Payments to Bannon Company." The Daily Beast (December 9, 2016).
886 Adam Entous. "Donald Trump's New World Order." New Yorker (June 18, 2018).
887 "UAE and Israel are like 'brothers' says senior general." Middle East Monitor (November 17, 2017).
888 Entous. "Donald Trump's New World Order."
889 Ryan Grim & Akbar Shahid Ahmed. "His Town." Highline: Huffington Post (September 2, 2015).
890 Ryan Grim. "Diplomatic Underground: The Sordid Double Life of Washington's Most Powerful Ambassador." The Intercept (August 30, 2017).
891 Annie Karni. "Jared Kushner's Mission Impossible." Politico (February 11, 2017).

milliarder dollars af skyskraberen på 666 Fifth Avenue i New York. Efter et opkald fra Trump var Barrack blandt en gruppe långivere, der blev enige om at reducere Kushner´s forpligtelser for at holde ham fra konkurs[892].

En gruppe af hackere, der kalder sig "GlobalLeaks", stjal e-mails i juni 2017 fra Otaiba, der viser et klart billede af de bagkanaler, UAE har taget for at sikre, at landets interesser fremmes i udlandet. Nogle af de mere kontroversielle e-mails, der frigivedes, viser en forbindelse mellem UAE og det israelske politiske firma, Foundation for Defense of Democracies (FDD). Anført af eksekutivdirektør Mark Dubowitz forsøger FDD's Iran-forskning at uddanne "den offentlige og politiske elite i både USA og i udlandet om aktiviteterne i Iran og dets syriske og Hezbollah fuldmægtige"[893]. FDD siger, at det gør dette ved at angribe Iran´s "Mest sårbare punkter: dets verdensomspændende medieoperationer, dets status i USA og Europa, dets økonomi og deres bestræbelser på at støtte terroraktiviteter i udlandet".

Specifikt beskæftiger FDD sig med Iran´s nukleare ambitioner gennem sit Iran Energy Project og Iran´s menneskerettighedsovertrædelser gennem sit Iran Human Rights Project. FDD finansieredes af Sheldon Adelson, en milliardær allieret af den israelske premierminister Binyamin Netanyahu og den største donor til den amerikanske præsident Donald Trump´s valgkampagne. Adelson udøver næsten lige så stor indflydelse på valgpolitikken i USA, som han gør i Israel med sin massive personlige formue som en af verdens rigeste enkeltpersoner[894]. Adelson har været den største donor af ethvert parti i både præsidentkampagnerne 2012 og 2016 i USA. Den ene betingelse for Adelson´s betydelige økonomiske støtte var Trump´s forpligtelse til at flytte den amerikanske ambassade fra Tel Aviv til Jerusalem. Adelson fortalte Trump: "Af alt du gør, tusinde år fra nu, vil du blive husket for dette"[895].

FBI-dokumenter afslører i 2020, at Israel og Netanyahu intervenerede i det amerikanske præsidentvalg for Donald Trump i 2016: I *Affidavit* citeres den Trump-fortrolige kampagnerådgiver, Roger Stone, der får at vide af en Jerusalem kontakt: "Han vil blive besejret, medmindre vi griber ind. Vi har kritisk intelligens. Nøglen er i dine hænder"[896].

BLACKROCK OG SUMP-ADMINISTRATION

Et slogan som Donald Trump brugte i valgkampagnen var "Drain The Swamp". Trump er hverken den første politiker, der omtaler Washington DC som en "sump", eller den første politiker, der anvender udtrykket. Eksempelvis anvendte Reagan også denne metafor i 1983, som et opråb for mindre bureaukrati i Washington[897]. Men hvad gjorde Trump i sin præsidentperiode, og fik han "drænet sumpen"?

Som en af sine mest opsigtsvækkende handlinger forærede Trump nøglerne til det amerikanske skatkammer til verdens største aktivforvalter, BlackRock Inc, kort efter Covid-19´s indtræf i 2020. Grundlæggeren og CEO for BlackRock er Larry Fink, som ejer store aktier i det militærindustrielle kompleks. Fink og BlackRock administrerer Trump´s økonomi; "Larry gjorde et godt stykke arbejde

892 David D. Kirkpatrick. "Who Is Behind Trump's Links to Arab Princes? A Billionaire Friend." The New York Times (June 13, 2018), p. A1.
893 "Iran Research." Foundation for Defense of Democracies. Retrieved 29 January 2013 from http://www.defenddemocracy.org/issues/iran/
894 "Sheldon Adelson." Forbes (February 11, 2018).
895 Adam Entous. "Donald Trump's New World Order."
896 https://www.timesofisrael.com/redacted-fbi-document-hints-at-israeli-efforts-to-help-trump-in-2016-campaign/
897 Garcia, Eric (18. oktober 2016): A History of 'Draining the Swamp'". Roll Call. Hentet 03-05-2020

for mig. Han administrerede mange af mine penge. Jeg må sige, at han fik mig gode afkast", sagde Trump i 2017[898].

I 2015 etablerede Trump´s rådgiver og svigersøn, Jared Kushner, investeringsselskabet Cadre med Ryan Williams fra Blackstone Group, som blev Cadre's CEO[899]. Verdens i år 2021 største private investeringsfond, Blackstone Group, startet af CFR kingpin Peter G. Peterson og Stephen A. Schwarzman i 1985, gik i partnerskab med BlackRock og dets grundlæggere Larry Fink og Ralph Schlosstein, som kom fra First Boston Corporation i 1987[900]. Blackstone Group, som overtog gælden i WTC bygning 7 i 2000[901], og som fx opkøbte TDC i 2005, inkluderer Lord Jacob Rothschild som medlem af dets internationale rådgivende udvalg[902]. CEO og formand for Blackstone, Stephen Schwarzman, var en økonomisk rådgiver for Donald Trump og formand for Donald´s forretningsråd "Strategisk og Politisk Forum"[903]. Schwarzman blev medlem af Skull & Bones i 1969[904], ligesom fx Trump´s Treasury Secretary/finansminister Steven Mnuchin blev i 1985[905].

BlackRock´s dominerende position på aktie- og obligationsmarkederne - og dets indflydelse på Wall Street – er stadig eksplosivt voksende. Virksomheden forvalter i slutkvartalet 2020 for ca. 7,8 billioner/trillions dollars i aktiver (verdens største aktivforvalter foran Vanguard med ca. 6,2 billioner $) for store private klienter, herunder pensionsfonde, hedgefonde og formuer[906]. Det tal var ca. 1,3 billioner i dollars, på tidspunktet for finanskrisen i 2008.

På mindre end en uge under ”pandemien” i 2020 blev Federal Reserve fusioneret med den amerikanske statskasse (hvilket fejlagtigt antyder, at de ikke havde suppleret hinanden hidtil), og BlackRock, verdens største og mest magtfulde finansielle serviceinstitution blev, uden budrunde, indsat af Donald Trump til at administrere og profitere af fremtidige opkøbsprogrammer, investeringer, lån og spekulative finansielle instrumenter[907].

BlackRock befandt sig i en lignende situation under den sidste krise. Efter at Bear Stearns og American International Group (AIG) kollapsede[908], beholdt New York Federal Reserve BlackRock for at hjælpe med at føre tilsyn med milliarder af dollars. Virksomheden hjalp med at prissætte og sælge aktiver til regeringen på samme tid, som det hjalp private kunder med at købe lignende aktiver[909]. *New York Times* skrev også: ”En BlackRock-fond vil nu bl.a. rådgive USA´s centralbank om køb for milliarder af dollars i kommercielle pantebærende værdipapirer og erhvervsobligationer. Federal Reserve var langsom med at afsløre de specifikke betingelser i sin aftale med BlackRock under den sidste krise i 2008, og selv i dag er de fulde detaljer om hvad firmaet i sin helhed tjente derpå ikke blevet offentliggjort. Udover at have arbejdet med Federal Reserve under krisen i 2008 har den rådgivende afdeling af BlackRock arbejdet for den britiske statskasse, den schweiziske nationalbank, Den Europæiske Centralbank og den græske regering”[910].

i 2008 var der nok ingen som profiterede mere på finanskrisen end World Economic Forum

898 https://money.cnn.com/2017/02/08/investing/larry-fink-blackrock-dark-clouds-trump/index.html
899 Geiger, Daniel (March 26, 2017). "40 Under 40 2017: Ryan Williams, 29". *Crain's New York Business*.
900 Mortgage Unit Leaders To Join Blackstone". *The New York Times*, March 4, 1988
901 "Blackstone Acquires Debt on 7 World Trade Center". Business Wire. October 17, 2000.
902 “International Advisory Board.” New York, NY, USA: *Blackstone Group*. [Retrieved 10 December 2011].
903 Nocera, Joe (Feb 8, 2017). "Steve Schwarzman Explains Why He Counsels Trump".
904 Evan Thomas and Daniel Gross, "Taxing the Super Rich", *Newsweek*, July 23, 2007
905 Abelson, Max; Zachary Mider (August 31, 2016). "Steven Mnuchin Businessweek Profile - Bloomberg Politics".
906 https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_asset_management_firms#Largest_companies + "About BlackRock".
907 https://www.nytimes.com/2020/03/25/business/blackrock-federal-reserve.html
908 "The Federal Reserve's Crisis Response". *American Action Network*. September 12, 2013.
909 https://www.nytimes.com/2020/03/25/business/blackrock-federal-reserve.html
910 https://www.nytimes.com/2020/03/25/business/blackrock-federal-reserve.html

bestyrelsesmedlem og BlackRock CEO, Larry Fink, som også dengang var hovedaktør som krisens "løsnings-fikser"[911]. Wall Street´s CEO´s fik alle "hjælp og rådgivning" af Fink da krisen var på sit højeste; fx JP MorganChase´s Jamie Dimon, Morgan Stanley´s John Mack og A.I.G. forsikring´s Robert Willumstad[912]. Fink, Treasury (skat) og New York Federal Reserve hjalp her med 30 mia $ salget af Bear Stearns til JP Morgan[913], 182 mia $ bailout af A.I.G[914], 45 af samme til CitiGroup, og hjalp Fannie Mae og Freddie Mac med 191 mia $ i bailout[915].

På daværende tidspunkt fremkaldte denne ordning kritik fra lovgivere og andre, der bekymrede sig for indspistheden og dobbeltrollen mellem Wall Street og Washington, samt for potentialet for interessekonflikter[916]. Bekymringen forhindrede således ikke fremtidige gentagelser, idet Federal Reserve, igen under Trump, fremskaffede mere lånekapital til enhver aktivklasse, direkte eller indirekte, for at sikre sig at rige investorer og stærkt gearede spekulanter i kommercielle pantebaserede værdipapirer ikke gik konkurs efter at have blæst den største gældsbobbel op i finanssektorens historie, til folkets fremtidige afregning. Yderligere gældsætning af den amerikanske stat og dets folk til den finansielle sektor fortsætter, og er på et år fra 2020 til 2021 steget fra 25 til over 28 trillions USD[917].

De største virksomheder, af typen som ikke har brug for hjælp, og Trump´s råd af Wall Street Wolves[918] fik således igen milliarder i bailouts[919]. 4 billioner/trillions $ i bailouts kunne ikke genoplive den amerikanske økonomi. En lavine af amerikanske tilskud og lån hjalp de velhavende og virksomhederne, der afskedigede arbejdere. Kun ca. en femtedel af støtten gik til arbejdere og familier (op til 1200 $ enkeltpaychecken). Regningen inkluderede 651 milliarder dollars i skattelettelser for virksomheder. Cheesecake Factory, for eksempel, suspenderede 41.000 mennesker, og krævede i stedet en lettelse til en værdi af $ 50 millioner, imens firmaet udloddede præferenceaktiedividender til de særligt priviligerede på 3,7 mio $. Små 700 mia $ gik til Federal Reserve for at hjælpe med at stabilisere markederne, og denne indsats gjorde det muligt for mange virksomheder - herunder Wells Fargo, AT&T og Carnival, krydstogtselskabet - at låne til lavere renter og samtidig afskedige tusinder af arbejdere[920].

Kongressen vedtog $ 2,2 billioner dollar Coronavirus Aid, Relief and Economic Security Act (CARES) i slutningen af marts. *Time*´s analyse af tre potter penge, der er afsat i CARES-programmerne, som understøtter små virksomheder, sundhedsorganisationer og højere læreanstalter, indikerer, at den ulige fordeling skyldtes utallige lovgivningsmæssige designfejl. Mens lovgivere inkluderede sprog i loven, der eksplicit rettede midler til dem, der er mest i nød, designede de ofte programmer, der ikke var oprettet til at gennemføre disse intentioner. Programmet til Paycheck Protection (PPP) for små 700 mia $ er blevet et casestudie på de måder, hvorpå loven er blevet sørgeligt formuleret med hensyn til at fordele lettelserne retfærdigt. Udbetalingen er fyldt med klager og analyser, der viser, at pengene uforholdsmæssigt er gået til de rigeste virksomheder og enkeltpersoner, og i mange tilfælde er løncheckene ikke blevet beskyttet. Da PPP først blev lanceret den 3. april, blev fonden på 350 mia USD udtømt inden for to uger. Uafhængige analyser viser, at de mindste

911 Zuckerman, Gregory; Lim, Dawn (May 10, 2020). "Big Money Managers Take Lead Role in Managing Coronavirus Stimulus".
912 https://thefinancialpandora.com/laurence-d-fink/
913 Sorkin, Andrew Ross (March 17, 2008). "Search JP Morgan Pays $2 a Share for Bear Stearns". *The New York Times*.
914 Greider, William (August 6, 2010). "The AIG Bailout Scandal". *The Nation*
915 https://projects.propublica.org/bailout/initiatives/1-housing-and-economic-recovery-act-of-2008
916 https://www.businessinsider.com/what-to-know-about-blackrock-larry-fink-biden-cabinet-facts-2020-12?r=US&IR=T
917 https://www.usdebtclock.org/
918 Bryan, Bob (December 2, 2016). "Trump is forming an economic advisory team with the CEOs of Disney, General Motors, JPMorgan, and more" + Nocera, Joe (February 8, 2017). "Steve Schwarzman Explains Why He Counsels Trump".
919 https://time.com/5845116/coronavirus-bailout-rich-richer/ + https://projects.propublica.org/coronavirus/bailouts/
920 https://www.washingtonpost.com/graphics/2020/business/coronavirus-bailout-spending/

virksomheder og især minoritetsejede butikker var mindst tilbøjelige til at modtage midler. En undersøgelse foretaget af Global Strategy Group, der blev offentliggjort den 13. maj - efter anden finansieringsrunde - viste, at kun 12 procent af arbejdstagerne modtog den bistand, de anmodede om. Idet PPP krævede, at banker fungerede som formidlere, skabte det en dynamik hvor større og mere etablerede virksomheder med eksisterende forhold og kreditlinjer med banker, modtog midler før mindre operationer[921].

Også skattelovgivningen for enkeltpersoner var en forgyldelse for de rigeste i USA under Trump-administrationen: Millionærer og milliardærer blev indstillet til at høste mere end 80% af fordelene ved en ændring af skattelovgivningen, som republikanere lagde i den økonomiske coronavirus-nødpakke, ifølge et ikke-partisk kongresudvalg. Skattelovgivningsændringen, som ændrer, hvad visse forretningsejere har tilladelse til at trække fra i skat, ville give nogle af landets rigeste mulighed for at undgå at betale næsten 82 mia. $ i skat i 2020. Næsten 82% af fordelene ved skattelovændringen skulle gå til personer, der tjener $ 1 mio. eller mere årligt, ifølge en analyse fra det fælles skatteudvalg (JCT). Samlet set tjener 95% af personer, der dragede fordel af ændringen, $ 200.000 eller mere om året. Skatteydere ville miste næsten 90 mia $ fra ændringen, der suspenderer en begrænsning, som blev indført i skatteregningen 2017[922].

Jeffrey Sprecher, grundlægger af The Intercontinental Exchange[923] (ICE) er formand for verdens største børs, New York Stock Exchange, som ICE ejer. Wall Street-bankfolk, især Goldman Sachs og Morgan Stanley, støttede ham, og han lancerede ICE i år 2000, hvilket gav 80 procent ejerskab til de to banker, der på sin side spredte ejerskabskontrollen blandt Shell, Total og British Petroleum. Da Enron Exchange kollapsede i 2001 i Enron-skandalen, eksploderede ICE's forretning[924].

Sprecher, en Sigma Alpha Epsilon initieret broder[925], skabte digitaliseringen af alle børshandler. Den store del af handlen med data-clearing af afledte finansielle instrumenter, kaldet derivater (forventninger til markedspriser, futures, options, forskellige forsikringer, væddemål, investeringer, renteswaps), foretages via ICE af en gruppe mennesker i de største finansielle virksomheder[926]. ICE, som letter denne slags investeringer for inderkredsen, opkøbte Sprecher´s Israel-baserede SuperDerivatives fra 2000, og har hovedkontorer i de største byer i verden[927].

BlackRock, Vanguard og State Street, som ligeledes har kontorer overalt i verden, er topinvestorer i de største banker og i New York børsen. Grundlæggerne og bestyrelsesmedlemmerne i BlackRock er, ligesom Sprecher, næsten alle jødiske[928]. Af de 52 senior executives øverste chefer fra de største amerikanske aktiv-management firmaer, private equity funds og hedge fonde pr. April 2020[929], såsom fx angivet ud af Vanguard, Blackstone Group, Elliot Management, Charles Schwab, Warburg Pinqus, Renaissance Technologies, BNY Mellon, AQR Capital, Mellenium Management, Bain Capital, Kohlberg and Company, Apollo Global Management etc, er de 36 jøder (eller jødisk gift); en andel på ca. 70%[930]. Ifølge en altomfavnende definition for betegnelsen, hvor antallet af jøder

921 https://time.com/5845116/coronavirus-bailout-rich-richer/ + https://projects.propublica.org/coronavirus/bailouts/
922 https://www.theguardian.com/world/2020/apr/15/tax-change-coronavirus-stimulus-act-millionaires-billionaires
923 doug_moe (January 6, 2013). "Doug Moe: No more anonymity for Jeff Sprecher after NYSE purchase".
924 Nathaniel Popper (January 19, 2013). "Buying the N.Y.S.E., in One Shot". *New York Times*. + Chad Terhune (July 29, 2010). "ICE's Jeffrey Sprecher: The Sultan of Swaps". Bloomberg Business Week. + https://en.wikipedia.org/wiki/Jeffrey_Sprecher
925 Popper, Nat "Jeffrey Sprecher's Improbable Path to Buying the N.Y.S.E." https://en.wikipedia.org/wiki/Jeffrey_Sprecher#cite_note-6
926 https://en.wikipedia.org/wiki/Intercontinental_Exchange
927 https://www.timesofisrael.com/israeli-born-superderivatives-fetches-350-million/
928 https://amerikaerwache.blogspot.com/2019/07/and-finally-part-iii-of-biggest-company.html
929 https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_asset_management_firms + https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_private-equity_firms + https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_hedge_funds + https://www.youtube.com/watch?v=QT4EkCLQEeI
930 https://zogwatch.blogspot.com/p/who-controls-wall-street-part-2.html + https://www.youtube.com/watch?v=QT4EkCLQEeI

beløbes til ca. 2,4% af den samlede amerikanske befolkning; kan dette altså konkluderes som noget af en statistisk yderst signifikant overrepræsentation[931].

Disse ledere er også signifikant overrepræsenteret af Kappa Beta Phi-logemedlemmer, som fx BlackRock-direktør og grundlægger Larry Fink[932]. Kapitlet for Wall Street bankers i Kappa Beta Phi startede i 1929 inden børskrakket, og selve logen dateres tilbage til året for den amerikanske uafhængighedserklæring 1776, samme år som den Bayerske Illuminati-orden blev officielt grundlagt. Phi Beta Kappa Society er det ældste akademiske æresamfund i USA, og beskrives ofte som dets mest prestigefyldte. Det blev grundlagt ud af Flat Hat Society fra 1750 på Crown College of William and Mary, som det første kollegiale broderskab med græske bogstaver[933].

BlackRock, som fusionerede med britiske Barclays i 2009, er verdens største skyggebank og aktivadministrator med et kæmpe datacenter i Washington, kaldet Aladdin (Asset, Liability, Debt and Derivative Investment Network) eller "heart of BlackRock", som analyserer og sporer investorers porteføljer, og som kan hjælpe professionelle pengeforvaltere over hele verden med at finde risici. I dag er det en klar markedsleder (fra 11 i 2013 til 21,6 billioner $ under administration i 2020[934]), der anvendes af pengestyringsbranchens største aktører herunder institutionelle investorer som pensionsfonde og forsikringsselskaber, ligesom af de største private virksomheder i verden; og BlackRock har et mål om at administrere risiko for hele aktiv-management-industrien på platformen i år 2025[935]. Hvis du vil investere kan du derfor ikke komme udenom BlackRock, som selv har mange bredt diversifikerede investeringer, og som i slut kvartal 2020 fx ejer 6-7% af Apple og Microsoft, 5 % af Exxon, 7% af Berkshire Hathaway, 6% af Alphabet (Google), 7% af Petro China; eller 90 mia $ i Amazon, 30 mia $ i Johnson og Johnson eller 44 mia $ i Facebook[936].

BlackRock havde i 2020 den største aktiebeholdning i 50 % af verdens 30 største selskaber, er top 3 aktieejer i alle de største olieselskaber i verden undtagen Total[937], og ejede også flest aktier af alle i fx tyske mastodonter som Deutsche Bank, BASF, Lufthansa, Daimler og Allianz; er blandt de største aktionærer i CitiGroup, JP Morgan Chase, Bank of Amerika, Wells Fargo, Mastercard, Paypal, Merck, Phizer, Visa, Intel, Oracle, Wallmart, Starbucks og McDonalds. Ligeledes i krigsindustrivirksomheder som Lockheed Martin, Boeing, Raytheon, General Dynamics, Hunnington Ingalls Industries, McKessen, Northrup Grumman. I medie- og filmselskaber som Netflix, AT&T, CNN, Warner Brothers, Turner Brothers, Walt Disney, ABC, ESPN, Lukas Film, Charter Communications, 21st Century Fox, News Corporation, CBS, Thomson/Reuters, Viacom og Comcast for at nævne nogle[938].

Kun Vanguard, som også anvender Aladdin, er sammenlignelig i størrelse. Vanguard opkøber i samme store virksomheder, hvor de sammen med Blackrock og nogle efterfølgere, som regel er de største aktionærer over hele linjen. Dette koncentrerer og konsoliderer magten endnu mere, så der samlet er tale om noget i retning af "totalt diversifikeret oligopolistisk kartelmarked". Fx har passivfondene intet incitament til at opponere imod overførsel fra Monsanto til DuPont eller Bayer, når de ejer ca. lige andele i hver[939], hvilket derfor holder priserne kunstigt højere. En investor, som

931 US Jewish Population Estimates 2020 - American Jewish Population Project". *ajpp.brandeis.edu*.
932 Roose, Kevin (2014). *Young Money: Inside the Hidden World of Wall Street's Post-Crash Recruits*. London, UK: John Murray (Publishers), An Hachette UK Company. p. 208. ISBN 978-1-47361-161-0.
933 Millfield, Becca (November 2, 2004). "Shhh! The Secret Side to the College's Lesser Known Societies". *The DoG Street Journal*.
934 "The monolith and the markets". economist.com. 7 December 2013.
935 https://www.businessinsider.com/what-to-know-about-blackrock-larry-fink-biden-cabinet-facts-2020-12?r=US&IR=T
936 https://fintel.io/search?search=blackrock + https://finance.yahoo.com/quote/MSFT/holders/ + https://docoh.com/company/1364742/BLK
937 https://en.wikipedia.org/wiki/BlackRock
938 https://docoh.com/company/1364742/BLK + https://fintel.io/search?search=blackrock + https://finance.yahoo.com/quote/MSFT/holders/
939 https://ericposner.com/martin-schmalz-how-passive-funds-prevent-competition

ejer lige dele aktier i fx Coca-Cola Company og PepsiCo Inc, vil være tilbøjelig til helst at undgå priskrig og unødig ressourcespild i jagten på sin aktieudlodningsgevinst[940].

Dette forhindrer konkurrence, og er ikke et frit marked. Et studieprojekt fra Cambridge i 2017[941], konkluderer også, at alle de store multinationale selskaber er "working in lock step"/interlocked, og til forskel fra tidligere, nu mere "passivt krydsbestyret" og mere proxy-kontrolleret indeksejet, til dels grundet lavere administrationsomkostninger, som stordriftsfordel af investeringsformen.

I komparativ politisk økonomi refererer det typisk til den strukturelle magt, som virksomheder har over staten, fordi virksomheder og kapitalholdere styrer de investeringsbeslutninger, som økonomien er afhængig af for vækst. En anden undersøgelse af bankkonkurrence i USA har vist, at fælles ejerskab af formueforvaltere og krydsejerskab (den situation, hvor banker ejer aktier i hinanden) er stærkt korreleret med højere kundegebyrer og højere indlånsrentespænd[942].

Disse fund understøtter afhandlingen om, at de tre store kan udøve strukturel magt over hundreder, hvis ikke tusinder, af børsnoterede virksomheder på en måde, der er "skjult" i almindelig synsvinkel. I de fleste tilfælde behøver BlackRock, Vanguard og State Street ikke åbenlyst håndhæve deres mening om virksomheder ved at stemme imod ledelsen, fordi det er rationelt for ledere at handle på en måde, der er i overensstemmelse med de tre stores interesser. Forestil dig hvis du som selskab opererer imod dem og deres kapital ? Eller som regering eller præsident ? Denne position køber naturligvis også politiske kampagner. Donorer til Trump, som selv investerer i BlackRock, har fx også BlackRock og co. som de største aktiebeholdere. Derfor bevæger alting sig i samme retning i indbyrdes afhængighed.

Fink, Schwarzmann, Goldman Sachs´ Dina Powell m.fl. blev, under ledelse af Tom Barrack, inviteret til Jared Kushner´s "Peaceplan" for Israel møde. Palæstinenserne deltog ikke, og der lavedes istedet fredsaftaler og våbenhandler med ørkenmonarki-rigmandsvennerne, som de største aktivforvaltere og fonde er store investorer i[943]. Kina er ingen undtagelse, og da BlackRock investerer stort i Kina[944], er det svært at se noget reelt modsætningsforhold på trods af den ”koldkrigslignende” retorik.

Blackstone CEO Schwarzman argumenterede for større globalt samarbejde om Artificial Intelligence (AI)-drevne teknologier, især mellem USA og Kina, i juli 2020, hvor han proklamerede, at etablering af "fælles styringsstrukturer" til forskning, introduktion og implementering af AI er nødvendig, hvis "vi skal undgå de negative konsekvenser af AI", og sammenligner det nuværende tempo for udvikling med tidligere våbenkapløb, såsom dem, der involverer biologiske våben[945].

Eric Schmidt, den tidligere administrerende direktør for Google, er formand for National Security Commission on AI (NSCAI), der fremlagde et dokument svarende til Schwarzman´s udsigter om AI-samarbejdet med Kina. Heri findes et citat fra Henry Kissinger (læs part 8); en nøglerådgiver for og “stor ven" af Schmidt[946], om behovet for" våbenkontrolforhandling" for AI. Kissinger citeres:

940 https://www.bloomberg.com/news/features/2020-01-09/the-hidden-dangers-of-the-great-index-fund-takeover
941 https://www.cambridge.org/core/journals/business-and-politics/article/hidden-power-of-the-big-three-passive-index-funds-reconcentration-of-corporate-ownership-and-new-financial-risk/30AD689509AAD62F5B677E916C28C4B6/core-reader?fbclid=IwAR3GGT39X79CeJ0OA5pMlF0NyTAZuBB9Kl5-pzRkEP8I3Gx1W-bFGe_AVMg
942 Ibid + Young (Reference Young 2015) + Azar et al 2016
943 https://www.cnbc.com/2019/06/06/white-house-invites-trump-business-allies-to-middle-east-forum.html
944 https://finanswatch.dk/Finansnyt/kapitalforvaltning/article11657975.ece + "BlackRock Gets Nod to Set Up Mutual Fund Business in China (Revised)". *news.yahoo.com*. Retrieved 2020-09-16.
945 https://finance.yahoo.com/news/the-case-for-a-global-compact-on-artificial-intelligence-stephen-schwarzman-115923986.html
946 https://sociable.co/technology/google-is-a-threat-to-civilization-and-eric-schmidt-is-one-of-my-best-friends-henry-kissinger/

"fremtiden for AI vil blive besluttet i krydset mellem private virksomheder og politiske ledere i Kina og USA"[947]. Dette er især vigtigt i betragtning af, at NSCAI har til opgave at fremsætte henstillinger til den føderale regering om, hvordan man går videre med AI-regler inden for "national sikkerhed", og fordi at dets medlemmer inkluderer nøglemedarbejdere fra Pentagon, det amerikanske efterretningssamfund og for kontrakthavere iblandt Big Technologies Silicon Valley-mastodonter[948].

Med ordene fra Larry Fink, BlackRock: "Som en indeksør er vores eneste handling vores stemme, og derfor tager vi en mere aktiv dialog med vores virksomheder og pålægger mere af det, vi synes er korrekt". I en lignende vene skriver Larry Fink i et brev til alle størstkapitaliserede børsnoterede S&P 500 administrerende direktører i USA, at han kræver, at de samarbejder med de langsigtede kapitaludbydere, dvs. sig selv[949].

BlackRock, Vanguard og State Street udgjorde i 2020 den største aktionær i 88% af S&P 500-selskaberne, hvilket stort set svarer til Amerika´s 500 største virksomheder[950]. Udover magt til at bestemme direktion, lønninger, arbejdsforhold, større investeringer og fusioner, giver konsolideringen af ejerskab af medier oligarkiet magt til at begrænse internetsøgninger, placere deres meningsdannere foran tv-kameraet, styre redaktioner og nyheder, forbyde modsatte synspunkter og uenighed, i navnet af "offentlig sikkerhed"[951].

Disse selskaber driver international virksomhed, og der investeres i militære ventures. Denne type selskabskrigsførsel er tværnational/overnational. Investorerne arbejder hermed imod nationerne, tjener penge på begge sider af enhver konflikt, og profiterer sine ejere via alle former for krige, fysiske konflikter, cyberwarfare og økonomisk terrorisme. Investorer tæller i rigt omfang også de amerikanske kongresmedlemmer og administrationsansatte:

For eksempel er Lockheed Martin, som BlackRock investerer tungt i, verdens største våbenleverandør målt på omsætning. I 2005 kom 95% af deres omsætning fra det amerikanske forsvarsministerium, andre amerikanske ministerier eller kontorer og udenlandske militære kunder, såsom f.eks. Danmark og Storbritannien[952]. Mere end 70% af Lockheed Martin´s 51 milliarder dollars i 2018 omsattes fra salg til den amerikanske regering. Virksomheder som Lockheed Martin, Northrop Grumman og Raytheon betragtes som "rene skuespil", fordi de næsten udelukkende sælger deres produkter til regeringen gennem bevillinger, der er godkendt af Kongressen, hvis medlemmer sidder i kommitéer, som sørger for kontraktindgåelserne, og som samtidig selv ejer aktier i forsvars- og våbenselskaberne. "Kongresmedlemmer bør frasælge sig alle investeringer, der er knyttet til deres kongresansvar, og undgå faktiske eller potentielle interessekonflikter eller etiske dilemmaer", sagde Scott Amey fra generalrådet ved projektet om regeringstilsyn, til Sludge, som har leveret en liste over de forskellige involveredes konkrete investeringer[953].

I senatet ejer næsten en tredjedel af medlemmerne af forsvarsunderudvalget for bevillingsudvalget aktier i topforsvarsentreprenører. Underudvalget har ansvaret for at udarbejde indkøbssektionen i den årlige lov om forsvarsudgifter, der tildeler finansiering til forsvarsministeriet og specificerer våbensystemer og andre varer, som afdelingen kan købe fra private entreprenører. Virksomheder,

947 https://epic.org/foia/epic-v-ai-commission/EPIC-19-09-11-NSCAI-FOIA-20200331-3rd-Production-pt9.pdf
948 https://unlimitedhangout.com/2020/08/reports/the-real-reason-why-blackstone-is-courting-the-pentagon/
949 Cambridge-projektet om big 3 passive-index-funds
950 https://www.investmentwatchblog.com/who-actually-owns-the-united-states/
951 https://www.bloomberg.com/news/features/2020-01-09/the-hidden-dangers-of-the-great-index-fund-takeover
952 Defense News Top 100 https://da.wikipedia.org/wiki/Lockheed_Martin#cite_note-1
953 https://readsludge.com/2020/01/13/the-members-of-congress-who-profit-from-war/?fbclid=IwAR2gTC8qGF6JGZkKiwcxhX8qiSnzpONL7QkX6Tit0sh5haXIuImN3qb1y9U

som medlemmer af Udenrigsudvalget er investeret i, herunder Honeywell, Lockheed Martin og General Dynamics, er godkendt til udenlandsk salg og partnerskaber i de seneste år.

Af de mindst 380 tidligere højtstående forsvarsdepartements-embedsmænd, der gik gennem karruseldøren for at blive lobbyister eller seniorledere i 2018, tilsluttede sig omkring en fjerdedel top 5 forsvarskontraktører Lockheed Martin, Boeing, Raytheon, General Dynamics og Northrop Grumman, ifølge Project On Government Oversight. Trump´s forsvarsminister, Mark Esper, er en tidligere lobbyist i Raytheon, som i løbet af de sidste to valgperioder brugte 6,4 millioner dollars på kampagnebidrag og 20 millioner dollars på føderal lobbyvirksomhed.

Næsten halvdelen af det føderale budget gik til forsvar i 2018 med $ 623 mia. I 2019 var tallet over halvdelen og i sin Pentagon-budgetanmodning for 2020 foreslog præsident Trump at hæve dette beløb til $ 750 mia. Disse årlige totaler undervurderer de samlede militære udgifter: En rapport fra Center for International Policy fra maj viste, at det faktiske samlede beløb brugt på forsvar i 2019, hvis man tæller alle de ti finansieringskilder til krigskamp, ville være 1254 mia $, næsten lige så meget som 1359 mia $ brugt på hele budgettet, inklusive afdelinger for sundhed og menneskelige tjenester, uddannelse, hjemlandssikkerhed, energi og mere.

Udsigt til krig får aktiemarkederne til at stige: Siden 27. december 2019, den dag en amerikansk entreprenør blev dræbt af en raket i Irak, overgik luftfarts- og forsvarssektoren alle andre sektorer i S&P 500, ifølge en 8. januar 2020 Marketwatch-forskning fra Bespoke Investment Group. "Northrop Grumman, Raytheon, Lockheed Martin og L-3 Technologies var hver især mere end tre standardafvigelser over deres 50-dages løbende gennemsnit i intervallet", skrev Marketwatch.

Fire virksomheder - Raytheon, Lockheed Martin, Boeing og General Dynamics - udgør 90% af våbensalget til Saudi-Arabien i aftaler til en værdi af over 125 milliarder dollars, ifølge en rapport fra Center for International Policy fra juli 2019[954]*.*

Ligesom Trump har hævet militærbudgetterne for USA, påtvinger han Europa´s lande at hæve udgifter til NATO[955], og "søger at øge våbensalget overalt i Mellemøsten"[956], ligesom han gjorde til Saudi-Arabien[957], og fortsatte Obama´s linje med støtte til Saudi-barbarernes folkemord i Yemen; en af verdens nuværende værste humanitære katastrofer med bombninger på civile, hospitaler, skoler, landbrug, m.m[958]. En militær intervention blev lanceret af Saudi-Arabien i marts 2015, som ledede en koalition af ni lande fra Mellemøsten og Afrika for at påvirke resultatet af den yemenitiske borgerkrig til fordel for præsident Abdrabbuh Mansur Hadi´s regering[959]. Interventionskoden *Operation Decisive Storm* omfattede en bombekampagne og efterfølgende en marineblokade oveni indsættelse af tropper i Yemen[960], som har resulteret i drab på uskyldige kvinder og børn såvel som lokale Houthi-krigere[961].

I midten af 2015 øgede Washington sin logistiske og efterretningsstøtte til Saudi-Arabien ved at oprette en fælles koordinationsplanlægningscelle med det saudiske militær[962]. Humanitære

954 Ibid
955 https://finans.dk/politik/ECE11804874/trump-bruger-handelstrusler-for-at-faa-natobidrag-op/?ctxref=ext
956 https://www.nfhs.org/media/1019426/reduce-arms-sales.pdf s.46
957 Javier E. David: "US-Saudi Arabia seal weapons deal worth nearly $110 billion immediately, $350 billion over 10 years." CNBC (May 20, 2017)
958 https://en.wikipedia.org/wiki/Saudi_Arabian-led_intervention_in_Yemen
959 Gulf Coalition Operations in Yemen (Part 1): The Ground Warwashingtoninstitute.org Retrieved 13 December 2017.
960 Mohammed bin Salman's ill-advised ventures have weakened Saudi Arabia's position in the world alalam.ir Retrieved 2017
961.Saudi blockade starves Yemen of vital supplies, as bombing raids continueindependent.co.uk

962 Exclusive: U.S. expands intelligence sharing with Saudis in Yemen operation

hjælpeorganisationer siger, at den embargo, der blev pålagt af den amerikanske (og UK-støttede) arabiske koalition, har haft dramatisk virkning med omkring 80% af befolkningen i presserende behov for vitale ressourcer såsom mad, vand og medicinske forsyninger, til en grad hvor FN har kaldt det muligvis den mest dødbringende hungersnøds-katastrofe i årtier[963]. Saudi-Arabien, der angiveligt anvender amerikanske efterretningsrapporter og overvågningsbilleder til valg af mål, begyndte luftangreb, og USA har sendt krigsskibe til regionen, som styrker koalitionsblokaden. USA og Storbritannien støtter indsatsen gennem våbensalg og teknisk assistance, som fx tankning af saudiske fly[964]. På trods af anmodninger har Saudi-Arabien undladt at udbetale nogen af de 274 millioner dollars, som de lovede at investere i humanitær nødhjælp[965].

Uafhængig journalist Vanessa Beeley, som har rejst rundt i Mellemøsten for at dække lignende katastrofer, som fx i Syrien, siger, at FN resolution 2216 opretholder blokaden, og at Yemen forsøges balkaniseret med hjælp fra Israel, UAE, USA, England, Frankrig og disses allierede terrormilitser, lejesoldater og private "sikkerhedsfirmaer":

Man bruger Iran-truslen som undskyldning for missilkapabilitetsopbygning, men man bomber humanitære mere end militære mål med klyngebomber. AQAP (Al-Qaeda) fik lov at komme ind i Yemen, og bruges som "krig mod terror"-undskyldning til at bekæmpe Ansarullah/Houthier og Yemen´s forsvar, som havde nedkæmpet AQAP op til 2015. Disse returnerede og voksede i syden hos Saudi/Vest-koalitionen. Briterne vil have deres imperialistiske kontrol tilbage over Yemen. Hormuz-strædet er i Iran´s kontrol, og Saudi-landejere på modsatte stræde og i syden bruges af Saudi-Arabien som transportkanal. Det er svært at komme ind i landet, og FN godkender folkemordet ligesom i Syrien og Irak. Saudi-Arabien udsteder nemlig en Fatwa (Sharia-lov) overfor lande, som vil blackliste dem for folkemord, og så truer Saudi med at trække sine midler fra FN, hvorefter kritikken af Saudi Arabien fjernes. Sunni og Shia er ikke en sekterisk konflikt i virkeligheden, men bruges af vesten.

Marib er center for olie og gas til Sana´a-området, som i pro-israelske medier portrætteres som Ansarullah/Houthi besat. Sydkysten er anderledes i den forstand, at det er briternes område. Man påstår, at der ikke kan komme hjælp ind, før Resolution 2216 er ophævet, og denne står derfor i vejen for humanitær hjælp. De lande som voldtager landet stjæler 10 gange mere end de så giver i humanitær-hjælp, som får dem til at se gode ud, imens de kæmper deres krige i området på civilbefolkningens bekostning. Herudover forsvinder FN-hjælpepakker igennem FN Ngo´er fra, imellem omtrent, 25-85% i værdi. Sanktioner og blokader løftes ikke, og al hjælp forsvinder i geopolitiske krigsinvesteringer og tyveri igennem FN. FN og Ngo-agenturer lader det hele ske i private/public partnerships med samme interesser og ejere, og kommer ind som en trojansk hest (UNICEF, Humanitarian AID, USAID, White Helmets etc.) med private kontraktenheder og lejesoldater samt efterretningstjenester fra MI6+CIA, ifølge nye dokumenter fremkommet i marts 2021. FN faciliterer, og Rusland og Iran supporterer heller ikke demokratisk regering i Yemen, udtalte Vanessa Beeley i et interview med *The Last American Vagabond* i marts 2021[966].

Hvor absurd det end lyder så stopper verdens pandemiske undtagelsestilstand i 2020 ikke USA med at smide bomber og udvide imperiale territorier til søs, fra luft og med flere tropper til fods fra de

963 Yemen conflict: UN official warns of world's biggest famine BBC News. Retrieved 13 December 2017
964 In Yemen's "60 minutes" moment, no mention that the U.S. is fueling the conflicttheintercept.com december 2017
965 https://en.wikipedia.org/wiki/Saudi_Arabian-led_intervention_in_Yemen
966 https://off-guardian.org/2021/03/19/watch-vanessa-beeley-on-the-last-american-vagabond/?fbclid=IwAR2z-N2_DYp3QOsu0i58EAX9aqvl4xqUcm3Ptmfnvb4YwfUwCfW99ZkWi0w

ca. 150 lande[967], og ca. 8-900 militærbaser, de har i udlandet og i deres NATO-lande, som de også oversvømmer med deres tunge armerede artilleri og militær. USA fortsætter med blokering for nødforsyninger og støtter istedet aggressive militære oprørsgrupperinger i alverdens lande, hvor regeringerne ikke underkaster sig alt hvad Det Hvide Hus kræver. Kritisk assistance til sanitær, sundheds- og hospitalsvæsen mm. fjernes til fordel for sanktioner af alverdens fattige lande, fx også Korea, via Executive Order 13810[968], som forblændede Trump-fans hævder, at han hjælper.

Trump talte længe om at "tage olien" fra fremmede lande, og har fx i Syrien brugt militær styrke, sammen med Frankrig og England, til at gøre netop det[969]. Han bombeangreb Syrien fredag den 13. April 2018[970], i noget der lignede en symbolsk historisk Tempelridder-hævnagt for drabet på Jaques De Molay og for korstogene (læs part 2). Militærkonvoyer fra USA væltede ind i Syrien til de illegale baser[971], på trods af Trump´s løfter om at de ville trække sig ud, ligesom beskeden, via en demokratisk beslutning fra Irak, om at USA skulle forlade Irak, ignoreres til stadighed[972].

Trump bad Israel om at evakuere hundredevis af De Hvide Hjelme fra Syrien[973], beskrevet af ambassadører og CIA ex-agenter som en terrororganisation, der støtter ISiS, Al-Nusra og Jihadis, forklædt som en humanitær organisation. Oprørere fra denne slags terrororganisationer støttes stadigvæk, og kæmper på Israel og USA´s side i Mellemøsten[974]. Trump spillede også dobbeltspil, da han sagde han ville "Bomb the shit out of ISIS". Efter at man skød et iransk skib i sænk i deres område og likviderede den ISIS-bekæmpende general Qassem Soleimani, med et af Trump beordret missilangreb, som det første i 2020[975], fortsatte man 13. marts med at sende 2 hangarskibe til deres områder for at kontrollere og true iranerne yderligere. Man har likvideret endnu en Iransk official - og i UAE simulerede amerikanerne en fuld invasion af Iran, i en dertil opstillet by, beretter *The Empire Files*[976].

USA´s anvendelse af sanktioner har, ligesom i Iran´s tilfælde, også destrueret nationer som Venezuela. Sanktioner fra US Treasury's Department of Foreign Assets Control blokerer fx aktiver, der er målrettet mod enkeltpersoner og virksomheder i amerikanske jurisdiktioner, og forhindrer amerikanere i at foretage finansielle transaktioner med dem. Trump-administrationen har sanktioneret snesevis af Venezuela´s præsident Nicolás Maduro-allierede og forsøgt at isolere lederen[977]. Human Rights Watch havde støttet det amerikanske militærkup i Bolivia[978] samt Trump-administrationens regime-ændringsindsats i Nicaragua, og havde opfordret til en forøgelse af de dødbringende amerikanske sanktioner mod Venezuela´s regering, selv efter offentliggørelsen af en rapport fra Center for Økonomisk og Politik Forskning, der viste, at mindst 40.000 venezuelanske civile allerede var døde på grund af sådanne sanktioner[979].

I en af sine mange veldokumenterede artikler skriver journalist Whitney Webb, at *Justitsministeriet, ledet af retsadvokat William Barr, annoncerede narkoterrorisme og andre*

967 https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_countries_with_overseas_military_bases
968 https://en.wikisource.org/wiki/Executive_Order_13810
969 https://www.youtube.com/watch?v=xrDCvsNRToM&t=6s
970 https://en.wikipedia.org/wiki/2018_missile_strikes_against_Syria
971 https://www.kristeligt-dagblad.dk/udland/usa-sender-soldater-tilbage-til-syrien
972 https://edition.cnn.com/2020/01/06/middleeast/iraq-us-troops-explainer-intl/index.html
973 https://www.timesofisrael.com/netanyahu-says-trump-asked-him-to-help-rescue-white-helmets-from-syria/
974 https://www.globalresearch.ca/white-helmets-terrorist-organization-support-trump-administration/5692934
975 https://www.businessinsider.com/how-iran-soleimani-shaped-isis-fight-according-to-aid-worker-2020-1?r=US&IR=T
976 https://www.youtube.com/watch?v=IZymN9YYTaE&t=48s The Emprie Files
977 https://abcnews.go.com/International/wireStory/trump-final-parting-shot-hits-venezuela-sanctions-75345268
978 https://thegrayzone.com/2019/11/20/human-rights-watch-bolivia-coup-massacre/
979 https://cepr.net/report/economic-sanctions-as-collective-punishment-the-case-of-venezuela/? + https://unlimitedhangout.com/2021/03/investigative-reports/tanzanias-late-president-magufuli-science-denier-or-threat-to-empire/

kriminelle anklager mod de øverste venezuelanske embedsmænd, herunder landets præsident Nicolás Maduro. Barr hævdede, at disse embedsmænd er involveret i handel med kokain til De Forenede Stater, men den amerikanske regerings egne oplysninger viser, at Colombia, ikke Venezuela, er kilden til kokain, der ender i USA (70% af verdens produktion sker i Columbia).

Det er en kendsgerning, at USA´s for nyligt annoncerede militæropbygning er den største i regionen siden den amerikanske invasion af Panama, der fandt sted i 1989 under George H.W. Bush-administration. Foruroligende tjener William Barr, der gav grønt lys til invasionen af Panama, og som i 80´erne deltog i Iran/Contra-affæren og andre sorte våben- og narko-trafficking operationer igen den samme rolle i Trump-administrationen. På tidspunktet for Panama-invasionen var det Barr, der skabte den juridiske begrundelse for krigen, idet han argumenterede for, at USA havde den "lovlige myndighed" til at arrestere Panama´s daværende diktator Manuel Noriega for narkokriminalitet, på trods af at denne ikke var bosiddende i USA.

Trump har tidligere presset på for at invadere Venezuela, med henvisning til invasionen af Panama som et eksempel på et vellykket "gunboat-diplomati". Trump annoncerede sammen med øverste regeringsembedsmænd, at den amerikanske sydkommando ville indlede en ny "narkotikasatsning" rettet mod Venezuela, som ville omfatte indsættelse af marine, kampskibe, fly, helikoptere og mere. Den officielle begrundelse for denne store indsættelse var at overvåge, forstyrre og beslaglægge forsendelser, der angiveligt indeholdt "narkotika", som forlader Venezuela. "Vi må ikke lade narkoterrorister udnytte pandemien for at true amerikanske liv", sagde Trump. Det blev også annonceret, at andre lande ville tilslutte sig USA hvad angår både militærekspansion og en de facto blokade af den venezuelanske eksport, inklusive dens olie (største reserve i verden med ca. 18%).

Der er altså meget mere at bekymre sig om end IMF og USA´s sædvanlige interesse i at indføre en gæld-for-olie-ordning på Venezuela. Der er nemlig parallellen mellem den nylige amerikanske politik og militære bevægelser mod Venezuela, og de bevægelser der blev foretaget af George H.W. Bush-administrationen lige før invasionen i Panama i 1989, som førte til militær besættelse, og som blev generalprøve på angrebet i den persiske golf året efter.

Idag bemærker bestræbelserne på at knytte den venezuelanske ledelse til narkotikahandel ikke, at den amerikansk-støttede oppositionsleder, frimurer Juan Guaidó, tog selfies med en narko-paramilitær organisation for nylig, og at colombiansk ledelse og dens militær (USA´s største regionale tilhænger af dens Venezuela-regimer) deler direkte bånd til narkotikakarteller"[980].

Herefter skete det, at den venezuelanske regering havde arresteret 13 lejesoldater herunder 2 kendte tidligere Irak-udsendte amerikanske soldater i en, hvad der senere blev kaldt, "Cuba Bay of Piglet-style" kontra-angrebs operation udfra Caribien´s kyst, 3. maj 2020. Indenrigsminister Reverol beskrev det som et amerikansk terrorangreb i midten af pandemien, og at der var dræbt 8 terrorister, som ankom i speedbåde til venezuelanske Macuto, nord for Caracas, fra Columbia[981].

Jordan Goudreau, en amerikansk militærveteran, der leder et Florida-baseret sikkerhedsfirma, Silvercorp USA, påtog sig stolt ansvaret for indtrængningen[982]. Allerede i 2019 var der af Juan Guaido nedsat en strategisk komité, der var designet til at fange Maduro og "befri" Venezuela[983].

980 https://www.thelastamericanvagabond.com/foreign-policy/driven-dramatic-collapse-us-shale-trump-administration-takes-aim-venezuela/
981 https://www.france24.com/en/20200504-venezuela-says-it-foiled-an-incursion-by-mercenaries
982 https://twitter.com/FactoresdePoder/status/1257061881027715072
983 Faiola, Anthony (6 May 2020). "From a Miami condo to the Venezuelan coast, how a plan to 'capture' Maduro went rogue"

Goudreau sagde, at han havde organiseret raidet 3. maj 2020, kaldet Operation Gideon, efter at have underskrevet en aftale med den amerikansk-støttede Guaido, som denne dog benægter, på trods af videooptagelser og en kontraktunderskrivelse af Guaido[984]. Der opstod tvister om betaling og modstående leveringsforpligtelser for kontraktaftalen om 800 soldater og udstyr mm, beløbende til 212 mio. USD, imellem Goudreau´s Silvercorp og Guaido´s general for den aftalte operation; J.J. Rendon. Den følgende, meget mindre end først planlagte, militæroperation endte (muligvis derfor) med at blive en fiasko for oppositionen[985].

Silvercorp´s hjemmeside claimer at være operationel i 50 lande og have ”ledet internationale security teams for USA´s præsident” med et hold af diplomater, erfarne militærstrateger og store internationale selskaber. Goudreau var blevet præsenteret for Keith Schiller, præsident Donald Trump´s mangeårige livvagt, igennem privatvagtsbranchen. Schiller deltog i et arrangement i marts 2019 på University Club i Washington for potentielle donorer til regimeskifte i Venezuela med aktivisten Lester Toledo, dengang Guaidó´s koordinator for levering af ”humanitær hjælp”.

I Maj 2019 ledsagede Goudreau Schiller til et møde i Miami med repræsentanter for Guaidó. Der var angiveligt en livlig diskussion med Schiller om behovet for at øge sikkerheden for Guaidó og hans voksende team af rådgivere i Venezuela og over hele verden. Sammen med Trump-livvagt Schiller var Roen Kraft blandt dem, der mødtes med oppositionens udsendte i Miami og Washington. På et tidspunkt begyndte Kraft at samle penge blandt sin egen kreds af kolleger med trustfonde til det, han beskrev som et ”privat kup”, der skulle udføres af SilverCorp, ifølge to forretningsmænd, som han bad om penge. Kraft lokkede potentielle donorer med løftet om præferentiel adgang til at forhandle aftaler i energi- og minesektoren med en eventuel Guaidó-regering. I et telefoninterview med AP (Associated Press) anerkendte Kraft møde med Goudreau tre gange i 2019. Goudreau benævnte, at han havde kontakter på højt niveau i Trump-administrationen, som kunne hjælpe indsatsen[986].

USA´s særlige repræsentant for Venezuela var neokonservative Elliott Abrams[987]. Harvard Law School, London School of Economics og Georgetown Jesuit-college-fakultet-dekanen Abrams blev født i en jødisk familie[988]. Han er en amerikansk diplomat og advokat, der har fungeret i udenrigspolitiske stillinger for præsidenterne Ronald Reagan, George W. Bush og Donald Trump. Han er seniormedarbejder i mellemøstlige studier ved Rådet for udenrigsrelationer (CFR)[989], og er (ligesom Barr var det for Bush) bedst kendt for sit engagement i Iran-Contra-skandalen under Reagan-administrationen, hvilket førte til en dom i 1991 for to forseelser med uretmæssigt tilbageholdelse af oplysninger fra Kongressen, som Bush Senior senere benådede ham for[990].

Under George W. Bush´s første valgperiode tjente han som særlig assistent for præsidenten og seniordirektøren i National Security Council for mellemøstlige og nordafrikanske affærer[991]. I starten af Bush's anden periode blev Abrams forfremmet til at være hans vicepræsident, der var ansvarlig for at udføre Bush's strategi om at "fremme demokrati i udlandet". I Bush-

984 "Letter and contract put Guaidó at center of failed Venezuelan raid to oust Maduro". *The Miami Herald*. 15 May 2020 + *https://en.wikipedia.org/wiki/Operation_Gideon_(2020)#General_Services_Agreement*
985 Goodman, Joshua; Smith, Scott; Lee, Matthew; Herschaft, Randy (6 May 2020). "Sources: US investigating ex-Green Beret for Venezuela raid". *Associated Press (Caracas, Washington, New York)*.
986 Ibid + https://apnews.com/79346b4e428676424c0e5669c80fc310
987 Foreign policy hawk Elliott Abrams joins Trump administration as Venezuela envoy". *USA TODAY*.
988 Sorin, Gerald (March 11, 1997). *Tradition Transformed: The Jewish Experience in America (The American Moment)*. p. 219. ISBN 978-0-8018-5446-0.
989 Elliott Abrams Senior Fellow for Middle Eastern Studies". Council on Foreign Relations. 2009.
990 Neocon and Iran-contra figure Elliott Abrams in line for State Department job". *The Washington Post*. 2019.
991 Press release (December 2, 2002). "Statement by the Press Secretary". The White House

administrationen var Abrams en nøglearkitekt bag Irak-krigen[992], PNAC-involveret[993], og kendt for at dække over grusomheder begået af de militære styrker af amerikansk-støttede regeringer, herunder dem i El Salvador, Honduras og Guatemala, samt oprørskontrollen i Nicaragua[994].

Elliott Abrams erklærede, at hvis Venezuela´s Maduro ikke accepterede Mike Pompeo´s plan med titlen "Demokratisk ramme for Venezuela", for en ny "overgangsregering", ville der stadig forekomme en overgang i Venezuela´s regeringsførelse, dog mere "farlig og pludselig"[995].

Mike Pompeo er også en amerikansk politiker, diplomat, forretningsmand og advokat, der siden april 2018 fungerede som 70. amerikanske udenrigsminister. Han er en tidligere amerikansk hær-officer og var direktør for Central Intelligence Agency (CIA) fra januar 2017 indtil april 2018. Trump udpegede Pompeo til direktør for CIA, som blev bekræftet af senatet den 23. januar 2017 med en afstemning på 57–42, og Pompeo svorede senere den dag sin ed[996] (til hvem det nu er).

I februar 2017 rejste Pompeo til Tyrkiet og Saudi-Arabien. Han mødtes med den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdoğan for at diskutere politik over for Syrien og ISIL[997]. Pompeo takkede Saudi-Arabien´s diktator Mohammed Bin Salman for hjælpen i det nordøstlige Syrien[998], og hædrede den daværende kronprins af Saudiarabien Muhammad bin Nayef med CIA's "George Tenet"-medalje[999].

George Tenet, Georgetown Jesuit University professor og Ridder af Malta, havde stillingen som DCI (director of central intelligence for CIA) fra juli 1997 til juli 2004, hvilket gjorde ham til den næstlængst fungerende direktør i agenturets historie efter Allen Welsh Dulles. Han spillede en nøglerolle i at føre tilsyn med efterretninger vedrørende masseødelæggelsesvåben før Irak-krigen. I en inspektørgenerals rapport fra 2005 blev det konstateret, at ”Tenet bærer det ultimative ansvar for det amerikanske efterretningsfællesskabs manglende evne til at udvikle en plan til kontrol med Al Qaida op til 9-11”[1000]. Efter angrebene den 11. september kritiserede mange observatører adskillige "efterretningsfejl" som en af hovedårsagerne til, at angrebene ikke blev forhindret[1001]. Tenet er blevet kritiseret for personligt at godkende CIA's anvendelse af brutale og ineffektive torturteknikker i løbet af hans embedsperiode i strid med international lov[1002]. På trods heraf, og på trods af at Iraq ikke havde de famøse masseødelæggelsesvåben, hædres George Tenet stadig den dag i dag for sin ”krig mod terror”-indsats[1003].

I september 2017 søgte Pompeo myndighed fra CIA til at foretage skjulte droneangreb uden Pentagon's indblanding, inklusive i Afghanistan[1004]. Den 10. oktober 2018 sagde Pompeo: ”Israel er alt, hvad vi ønsker, at hele Mellemøsten skal se ud som fremadrettet", og at forbindelserne mellem Israel og De Forenede Stater er "stærkere end nogensinde"[1005]. I marts 2019, da han blev spurgt om Israel´s konflikter med Iran, og efter et besøg ved Den Vestlige Mur med den israelske

---

992 Unger, Craig (2007-11-13). *The Fall of the House of Bush: The Untold Story of How a Band of True Believers Seized the Executive Branch, Started the Iraq War, and Still Imperils America's Future*. Simon and Schuster. p. 38. ISBN 9781416553595.
993 Wedel, J.R. (2009). *Shadow Elite*. New York: Basic Books.
994 Ilhan Omar Grills Trump's Venezuela Envoy Elliott Abrams on His Role in US-Backed Genocide in 1980s". *Democracy Now!*.
995 https://www.thelastamericanvagabond.com/foreign-policy/driven-dramatic-collapse-us-shale-trump-administration-takes-aim-venezuela/
996 https://en.wikipedia.org/wiki/Mike_Pompeo
997 "New CIA chief in Ankara on first foreign visit". News24. Agence France-Presse. February 9, 2017.
998 "Pompeo, Saudi crown prince discuss Syria, Iraq, Afghanistan, Yemen". *Reuters*. August 13, 2018.
999 "Trump's CIA Director Pompeo, Targeting WikiLeaks, Explicitly Threatens Speech and Press Freedoms". *The Intercept*.
1000"CIA criticises ex-chief over 9/11". BBC. August 21, 2007.
1001Porch, Douglas; Wirtz, James J. (September 2002). "Surprise and Intelligence Failure"(PDF). *Strategic Insights*
1002 https://en.wikipedia.org/wiki/George_Tenet + note 3,4,5,6,7,8,9
1003"Institute Honors Former CIA Directors as Scholar-Statesmen". The Washington Institute for Near East Policy. December 4, 2018.
1004 https://www.nytimes.com/2017/09/15/us/politics/cia-drone-strike-authority-afghanistan.html
1005"US' Pompeo: 'We want the whole Middle East to look like Israel'". *Middle East Monitor.* October 11, 2018

premierminister Benjamin Netanyahu, priste Pompeo ”det arbejde, som vores administration har gjort for at sikre, at dette demokrati i Mellemøsten, at denne jødiske stat, forbliver. Jeg er overbevist om, at Herren arbejder her”[1006].

Den 15. april 2019 deltog Pompeo i en Q & A-diskussion på Texas A&M University, hvor han indrømmede: "Jeg var CIA-direktør. Vi løj, vi snød, vi stjal”. Det var som om vi havde hele uddannelseskurser i det"[1007]. Pandemien i 2020 kaldte han for en ”live-øvelse” på et pressemøde[1008].

- Pompeo er imod at lukke Guantanamo-fængslet på Cuba, og støtter tortur af fanger[1009].
- Pompeo var angiveligt blandt de mest blodtørstige rådgivere inden for administrationen under det møde, hvor Trump besluttede at myrde den ISIS-bekæmpende Soleimani i februar 2016[1010].
- Pompeo sagde, at Edward Snowden, som afslørede NSA´s overvågningsmetoder "skulle bringes tilbage fra Rusland og gives en behørig retsproces, hvor det rette resultat ville være dødsdom"[1011].
- Pompeo kaldte WikiLeaks "en ikke-statslig, fjendtlig efterretningstjeneste" og beskrev organisationens grundlægger, Julian Assange, som en "narcissist" samt "en svindler - en fej kujon, der gemmer sig bag en skærm"[1012].

Droneangrebs-whistlebloweres retsstilling blev også forværret under Trump-administrationen, som fx Daniel Hale, som står til årevis i fængsel for brud på Espionage Act 1917, for sine afsløringer om de amerikanske droneangrebsmetoder fra sin tid i Air Force fra 2009-2013. Hale´s sag lå i dvale indtil hans anholdelse i maj 2019 som en del af Trump-administrationens accelererede og aggressive nedbrydning af lækager og whistleblowers[1013].

Donald Trump underskrev 6. marts 2019 en bekendtgørelse, der reducerer antallet af civile dødsfald fra droner, som regeringen skal rapportere. Sådanne områder omfatter dele af Yemen, Somalia og Pakistan. Regeringen siger, at den vil fortsætte med at rapportere dødsfald i "områder med aktiv fjendtlighed ligesom Irak og Syrien”. Kritikere siger, at det nye system ikke vil fange droneangreb fra agenturer som CIA, og repræsenterer et fald i gennemsigtighed: "Bomber fra andre regeringsenheder, som CIA, var inkluderet i dette krav for mørklægning. Det var formålet med ordlyden", sagde Rita Siemion, den internationale juridiske rådgiver for gruppen Human Rights First, til *Politico*[1014].

I 2015 placerede præsident Obama, via Program 1033, grænser for den type udstyr, der kunne stilles til rådighed for politiet ved en bekendtgørelse (Executive Order 13688), men Trump rullede (ligesom droneloven) denne Obama-ordre tilbage i 2017, og tillod dermed militære våben fortsat at strømme ind i politiafdelinger. Kodifikation af programmet forhindrer en fremtidig præsident i at afslutte programmet uden en handling fra Kongressen[1015].

1006 Johnson, Alex. "Pompeo suggests God sent Trump to save Israel "As a Christian, I certainly believe that's possible," the secretary of state said when asked whether the president had an explicitly divine mission". *NBC News*.
1007 https://www.youtube.com/watch?v=6RmEsPE7iq0
1008 https://www.youtube.com/watch?v=o7izyrwAyCA
1009 *Senate debates Guantánamo in first hearing on closing prison since 2009"*. *The Guardian*. London, England:
1010 Cooper, Helene; Schmitt, Eric; Haberman, Maggie; Callimachi, Rukmini (January 4, 2020). "As Tensions With Iran Escalated, Trump Opted for Most Extreme Measure". *The New York Times*.
1011 Kasperowicz, Pete (February 11, 2016). "Lawmaker: 'Traitor' Snowden deserves death penalty". ***Washington Examiner***.
1012 *Director Pompeo Delivers Remarks at CSIS"*. *CIA*. April 13, 2017. Archived from the original on April 11, 2019.
1013 https://covertactionmagazine.com/2021/04/09/drone-king-obama-enjoys-life-in-11-million-mansion-while-drone-whistleblower-daniel-hale-goes-to-jail-for-exposing-war-crimes/ + https://theintercept.com/drone-papers/
1014 https://www.businessinsider.com/trump-executive-order-stop-reporting-civilian-drone-strike-deaths-2019-
1015 https://readsludge.com/2020/06/04/verizon-and-att-partner-with-pro-police-militarization-lobbying-group/ +https://en.wikipedia.org/wiki/Law_Enforcement_Support_Office

Trump, som gik på Fordham Jesuit University[1016], fik sin søn og datter optaget på Georgetown Jesuit University[1017]. University of Oxford, er udover Fordham, den eneste anden såkaldt tertiære (højere akademiske) uddannelsesinstitution i verden, der bruger et hosebånd/bælte i sit segl[1018]. Fordham huser en lang række okkulte græske æresbroderskaber[1019]. Trump-familiens pastor og mentor[1020], Norman Vincent Peale, var en 33-graders frimurer, som blev Master Mason i 1926[1021], og som var medlem af Philalethes Society[1022].

"Trump´s kabinet af milliardærer kunne være den rigeste administration nogensinde"[1023], skrev senatets mindretalsleder Charles Schumer. "Jeg har aldrig sat et kabinet så fyldt med bankfolk og milliardærer og folk med så massive interessekonflikter og så lidt erfaring eller ekspertise inden for de områder, de skal føre tilsyn med[1024]". I "Sump-administrationen" var, udover de nævnte Esper, Barr, Abrams, Pompeo, Wilbur Ross; eller fx Steve Mnuchin for statskassen, bl.a. følgende:

- Jerome Powell; finansministeren for George H.W. Bush i 1992, var i bestyrelsen for Federal Reserve siden 2012, og blev udnævnt til formand for Federal Reserve af Trump i 2018[1025]. Powell, en Juris Doctor fra Georgetown Jesuit University[1026], var partner i Carlyle Group (Præsidenternes klub med Bush, Bin Laden osv. omkring 9-11) og historisk velbevandret i alle "sumpens" afkroge[1027].

- Carl Icahn; rådgiver for finansregulering for Trump[1028], udnævnt til "selskabsraider" for sit omdømme efter forskellige fjendtlige overtagelser og stripping af aktiver fra det amerikanske luftfartsselskab TWA[1029], ligger højt på Forbes´ rangliste over de rigeste enkeltpersoner[1030]. I februar 2018 undgik Icahn et tab på 6 millioner dollars ved at sælge sine beholdninger i stålprisfølsomme aktier kun få dage før Trump-administrationen annoncerede en ny 25% -stålimport-told[1031].

- David Malpass; en Georgetown-uddannet tidligere i både Reagan- og George H.W. Bush-administrationen, bedst kendt for at have styret Bear Stearns i sænk som dets cheføkonom op til finanskrisen i 2008, blev udnævnt til formand for Verdensbanken af Trump i 2019, efter at have været ansat som hans Under Secretary of the Treasury for International Affairs fra 2017[1032].

- Steve Feinberg; en jødisk efterretningsrådgiver for Trump[1033], som igennem sit Cerberus Capital Management ejede DynCorp[1034]; et militærindustriselskab, som konstant har fået bevilget fornyede føderale kontrakter siden 2. verdenskrig, og har været en del af stort set samtlige angrebskrige for USA[1035]. Dyncorp er indblandet i, og blevet dømt for pædofili og børnehandel iblandt

1016 Strauss, Valerie (July 17, 2015). "Yes, Donald Trump really went to an Ivy League school". *The Washington Post* + https://en.wikipedia.org/wiki/Fordham_University
1017 https://georgetownvoice.com/2017/03/13/the-trump-familys-ties-to-georgetown/
1018 *Undergraduate Bulletin 2010–2012*. Fordham University, 2009.
1019 https://en.wikipedia.org/wiki/Fordham_University#Honor_societies_and_programs
1020 Schwartzman, Paul. "How Trump got religion – and why his legendary minister's son now rejects him". *The Washington Post*.
1021 https://en.wikipedia.org/wiki/Norman_Vincent_Peale#cite_note-15 "Temple Architects Hall of Honor". The Scottish Rite of Freemasonry.
1022 https://en.wikipedia.org/wiki/Philalethes_Society
1023 Nina Burleigh. "Meet the Billionaires Who Run Trump's Government." *Newsweek* (April 5, 2017).
1024 John W. Schoen. "No president has ever waited this long to get a Cabinet approved." *CNBC* (February 24, 2017).
1025 Gensler, Lauren (November 2, 2017). "Trump Taps Jerome Powell As Next Fed Chair In Call For Continuity". *Forbes*.
1026 "Board Members: Jerome H. Powell". *Federal Reserve Board of Governors*.
1027 Long, Heather "Who is Jerome Powell, Trump's pick for the nation's most powerful economic position?". *Washington Post*.
1028"Donald Trump Enlists Carl Icahn as His Special Adviser on Regulations". *Fortune*.
1029 https://en.wikipedia.org/wiki/Carl_Icahn#cite_note-IcahnTWA-2 + note 3
1030"Carl Icahn". *Forbes*. Archived from the original on February 19, 2017
1031 "Ex-Trump adviser sold $31m in shares days before president announced steel tariffs". *The Guardian*
1032 https://en.wikipedia.org/wiki/David_Malpass + Hsu, Tiffany (2019) . "David Malpass, Trump's Pick to Lead World Bank, Is Approved"
1033 Epstein, Jennifer (May 11, 2018). "Trump Chooses Cerberus's Stephen Feinberg to Lead Spy Advisory Panel". Bloomberg News.
1034 Ken Dilanian, Peter Alexander: Trump Asks Billionaire Steve Feinberg To Review Intel Agencies - NBC News,
1035"Outsourcing Post-Conflict Operations" (PDF). Princeton University. 2004. Archived from the original (PDF) on 2004-12-21.

medarbejdere med FN i Bosnien, hvilket der kom en *Whistleblower*-dokumentar og bog ud af[1036].

- Gary Cohn; endnu en jødisk amerikansk erhvervsleder, der fungerede som 11. direktør for National Economic Council og cheføkonomisk rådgiver for Trump fra 2017 til 2018[1037]. Han styrede administrationens økonomiske politiske dagsorden. Før han tjente i Det Hvide Hus, var Cohn præsident og COO for Goldman Sachs, hvor han arbejdede i mere end 25 år[1038].

- Thomas Barrack Jr; der var kampagnedonerende formand for Trump´s konstituerende komité, og er barnebarn af libanesiske indvandrere, har en lang forretningshistorie i Mellemøsten, og er stadig dybt involveret i processen. Han forfattede en bog til administrationen med titlen *The Trump Middle East Marshall Plan*, som specifikt nævner udvidelse af amerikanske og internationale forretningsmuligheder, som en måde at forene regionen på[1039].

- Lewis Eisenberg; en tidligere Goldman Sachs ansat blev Trump´s ambassadør for Italien og Cypern[1040], og var Trump fundraiser i 2016. Eisenberg var formand for Havnemyndigheden den 11. september 2001, og forhandlede, som nævnt, med Larry Silverstein om leje af tårnene[1041]. Hvorfor mon Trump og company ikke afslører 911-inside-jobbet, som Trump i en tv-udsendelse dagen efter sagde kun kunne være forårsaget af en kontrolleret nedrivning[1042]?

- Anthony Fauci; har siden 1984 været direktør for National Institute of Allergy and Infectious Diseases (NIAID) og hovedaktør i alskens vaccinerelationer[1043]. Siden januar 2020 har han været et af hovedmedlemmerne i Trump-administrationens Coronavirus Task Force fra Det Hvide Hus, og siger til rygter om en fyreseddel: ”Jeg har ingen problemer med præsidenten. Når jeg taler med ham, lytter han”. Den krise, som verden nu står over for, er ikke overraskende for Fauci. Den 10. januar 2017, ti dage før Trump aflagde embedseden, afgav Fauci hovedtaler på en konference på Georgetown University med titlen "Pandemisk beredskab til den næste administration”. I 1954 begyndte han at gå på Regis, et privat jesuit gymnasium på Upper East Side. Fra Regis gik Fauci videre til en anden jesuitisk institution, Holy Cross, i Worcester, Massachusetts[1044].

- Alex Azar; er en amerikansk advokat, tidligere farmaceutisk lobbyist og under Trump udøvende præsidentskabinetsmedlem, der fungerede som USA´s minister for sundhed og menneskelige tjenester. Han var også formand for Det Hvide Hus´ Coronavirus Task Force fra starten i januar 2020 til februar 2020, da han blev erstattet af næstformand, vicepræsident Mike Pence. Azar fungerede som generaladvokat for det amerikanske departement for sundhed og menneskelige tjenester (HHS) fra 2001 til 2005[1045], og var således også involveret i føromtalte miltbrand-svindelsag. Fra 2012 til 2017 var Azar præsident og primær lobbyist for den amerikanske afdeling af Eli Lilly and Company; et stort lægemiddelfirma som fx triplede prisen på et vigtigt insulin-produkt i USA[1046]. Han var en broder i Trikap fra Dartmouth og Yale[1047]. Han var ligeledes medlem af bestyrelsen for Biotechnology Innovation Organization; en stor farmaceutisk handelsforening[1048]. Alex Azar

1036 Bolkovac, Kathyrn (2011-01-22). "Human trafficking,Bosnia and Herzegovina (News),World news,Law,Europe".
1037"Gary Cohn". *Harvard Institute of Politics*.
1038 Gary Cohn | The Harry Walker Agency". *Harry Walker Agency*.
1039 https://fm.cnbc.com/applications/cnbc.com/resources/editorialfiles/2019/06/06/RickGatesEricBranstadEmailAboutTomBarrack.pdf
1040 "Eisenberg, Lewis M." Modern History Project. + "Lewis M. Eisenberg biography".
1041 https://observer.com/2017/08/trump-toasts-lew-eisenberg-new-u-s-ambassador-in-bedminster-bash/
1042 https://www.youtube.com/watch?v=dd1sDdmPQ7Y
1043 Alba, Davey; Frenkel, Sheera "Medical Expert Who Corrects Trump Is Now a Target of the Far Right". *The New York Times*.
1044 https://www.newyorker.com/magazine/2020/04/20/how-anthony-fauci-became-americas-doctor
1045 https://en.wikipedia.org/wiki/Alex_Azar
1046 Karlin-Smith, Sarah. "Trump's HHS secretary nominee boosted drug prices while at Eli Lilly". *Politico*.
1047"Biography of Alex Michael Azar II, Deputy Secretary". *United States Department of Health & Human Services*
1048 Vazquez, Maegan (November 13, 2017). "Trump picks former pharma exec, ex-Bush official to lead HHS department".

fortalte, 21. september 2020, Fox Business, at ”alle producenter af Operation Warp Speed-vacciner ville være fritaget for ansvar for eventuelle skader, som deres vacciner måtte forårsage, og at de, der administrerer disse vacciner, heller ikke ville være erstatningsansvarlige i henhold til PREP-loven om nødpandemi”. PREP-loven blev oprindeligt underskrevet i 2005, men blev opdateret i april, få uger før Operation Warp Speed blev annonceret, så vaccine- og terapeutiske producenter ikke kan sagsøges over skader forårsaget af medicinske modforanstaltninger for Covid-19[1049].

- Dr. Moncef Slaoui; tidligere chef for GlaxoSmithKline´s vaccineafdeling blev i 2020 udnævnt til chef for Operation Warp Speed; Trump´s indsats for hurtigt at spore udviklingen af Covid-19-vacciner og anden terapeutisk behandling[1050]. Operationen indebærer også, ifølge Trump, planen om brug af militæret til distribution af 300 mio. vacciner i USA. Slaoui har arbejdet i medicinalindustrien med vaccineudvikling i årtier. Flere virksomheder, som han enten har arbejdet med eller sidder i bestyrelsen for, finansieres delvis af Bill og Melinda Gates Foundation. En af disse virksomheder, Moderna, udvikler RNA-vacciner i partnerskab med DARPA[1051] (Defense Advanced Research Projects Agency); et agentur for det amerikanske forsvarsministerium (DoD), der er ansvarlig for udviklingen af nye teknologier til brug for militæret[1052].

Operation Warp Speed bestyres mere af militæret end af sundhedsfagfolk[1053]. Johnson & Johnson, Novavax, Pfizer og Sanofi er blandt de virksomheder, der har modtaget disse, på mærkelig vis, "militær-hemmelige" vaccinekontrakter gennem OTA (Other Transaction Agreements) godkendt af Operation Warp Speed og administreret af Advanced Technology International (ATI). ATI er en nonprofit virksomhed, som organiserer konsortier af offentlige, private og akademiske organisationer, der udfører forskning og udvikling på vegne af den amerikanske regering. ATI administrerer for det meste for Forsvarsministeriet relateret til våbenproduktion, metalstøbning, skibsproduktion og teknologi med det formål at "modvirke masseødelæggelsesvåben". De styrer også Border Security Technology Consortium (BSTC) for Department of Homeland Security (DHS), som stort set består af overvågningsteknologi-virksomheder[1054].

ATI administrerer i øjeblikket kun to konsortier med enhver form for forhold til sundhedspleje; Medical Technology Enterprise Consortium (MTEC) og Medical CBRN Defense Consortium. MTEC, der opererer på vegne af US Army Medical Research and Development Command, sigter mod at "fremskynde udviklingen af revolutionerende medicinske løsninger"[1055], som inkluderer genredigering, nanoteknologi, "telehealth-løsninger", kunstige lemmer og hjerneimplantater. De udvikler nu en bærbar enhed, der diagnosticerer personer med virus, før symptomerne vises[1056].

Trump investerede i juli 2020 i Gates´ private-public-partnership vaccine-alliance, GAVI, og sagde at ”der er ingen grænser, virussen diskriminerer ikke, lad os tage os af den sammen. It is great to be partnering with GAVI”[1057]. Udover vacciner promoveredes ”hydroxychloroquine”, som vidundermiddel af bl.a. Trump, Kushner, Rudy Giuliani og Elon Musk, som kaldte det "A gift from God". En hasidisk Chabad-Lubavitch jøde fra Crown Heights i New York, Vladimir Zelenko, påstår at

---

1049 https://unlimitedhangout.com/2020/10/investigative-reports/operation-warp-speed/ + https://www.youtube.com/watch?v=9ZFZ7eg9HpM
1050 *Mullard, Asher (July 1, 2015). "Moncef Slaoui". Nature Reviews Drug Discovery.* ***14*** *(7): 452-453.*
1051 https://www.thelastamericanvagabond.com/tag/moncef-slaoui/
1052 https://en.wikipedia.org/wiki/DARPA
1053 https://www.statnews.com/pharmalot/2020/09/28/pharmalittle-operation-warp-speed-is-more-army-than-science-jjs-covid-19-vaccine-moves-forward/ + https://unlimitedhangout.com/2020/10/investigative-reports/operation-warp-speed/
1054 https://unlimitedhangout.com/2020/10/investigative-reports/operation-warp-speed/
1055 https://web.archive.org/web/20201005140324/https:/www.ati.org/collaborations/mtec
1056 https://web.archive.org/web/20201005140446/https:/www.mtec-sc.org/about-us/
1057 https://healthpolicy-watch.news/us-8-8-billion-pledged-for-gavi-the-vaccine-alliance-smashing-us-7-4-billion-goal/

have kureret hundredevis af mennesker for Covid-19 med denne mirakelkur[1058]. Dr. OZ, som hjalp Trump med at blive valgt via sine doktorprogrammer, og Sean Hannity, reklamerede også for produktet på Fox News[1059]. Produktet var også løsningen på en corona-virus i en film fra 2003[1060].

Mennesker, der bestred dette ”klorokinetik” som forskere og terapeuter, fremmede stoffet som top-lobbyister. Det amerikanske sundhedsdepartement accepterede 60 millioner doser fra Sandoz, Novartis og Bayer m.fl, som donerede stoffet. Men departementet afviste senere på sommeren distribution og forsøgsprocedurer, og kaldte stoffet bivirkningsfremkaldende og uvirksomt overfor COVID-19[1061]. Teva Pharmaceuticals donerede også hydroxychloroqin tabletter på tværs af Amerika. Capitol Research Global Investors ejer størstedelen af den israelske farmaceutiske virksomhed, og BlackRock købte Teva-aktier for 300 millioner dollars[1062]. Danske Kåre Schultz, en tidligere Novo Nordisk og Lundbeck direktør, samt McKinsey konsulent og bestyrelsesmedlem for Royal Unibrew og Lego, er CEO for Teva Pharmaceuticals[1063].

Trump har fået sig en klon i den ultrahøjreerklærede, *friend of Zion award* modtagende brasilianske præsident Jair Bolsonaro. Denne vil, ligesom Trump, gerne flytte USA-ambassaden til Jerusalem, har intet til overs for palæstinensere i en 2-statsløsning og har fx udtalt: at han ”ville skyde politiske modstandere”, kaldte folk fra Haiti, Iran, Bolivia, Afrika og Mellemøsten for ”scum of humanity”; at han er ”for et diktatur, tortur, drab”; at ”politifolk som ikke dræber ikke er politifolk”, ”gøre en ende på al aktivisme i Brasilien”, ”vil have et Great Brasilien ligesom Trump vil have et Great Amerika”; at ”vi ikke kan tillade Venezuela at blive et nyt Cuba eller Nordkorea”; ”hvad jeg vil tilbyde arbejdere er dette: færre rettigheder og jobs eller rettigheder uden jobs”. Brasilien har, ifølge en regeringsminister, privatiseret for næsten USD 20 mia. aktiver og investeringer (især PetroBras olie) allerede et halvt år efter valget af Jair Bolsonaro[1064].

Trump havde en gæld på 312 millioner dollars, som den valutakrise- og terrorismefinansierende, Open Society Foundation ultraglobalist, George Soros, tilsyneladende eftergav ham[1065]. Trump´s Jared Kushner skylder også penge for sine ejendomsinvesteringer (anslået ca 1 mia. dollars) til fx Bank of America, Blackstone Group, CitiGroup, UBS, Deutsche Bank m.fl[1066]. Trump skyldte (til mange af de samme aktører) 975 mio. dollars personligt og "mange milliarder dollars mere" i 1990, ifølge hans egne ord. Kreditorerne reddede ham og sagde, at "de kunne bruge ham". Han skyldte 72 banker penge: "han ville være mere værd for os i live, som forretningsmand"- lød det fra kreditorer[1067]. I præsidentperioden returnerede han investeringen for Wall Street-bankfolk, primært BlackRock. Embedsposten i front for verdens største krigsselskab USA er i 2021 skiftet til den virkelig senil-demente ”børnesniffer” Joe Biden, ligesom administrationen har skiftet navne, men den samme overordnede agenda fortsætter i grove træk, lige så længe magtstrukturen er intakt.

1058 https://forward.com/news/442285/coronavirus-hydroxychloroquine-trump-doctor/
1059 https://www.nbcnews.com/think/opinion/dr-oz-s-hydroxychloroquine-advocacy-seduces-trump-coronavirus-wellness-woo-ncna1185596
1060 https://youtu.be/r2IXX4hKKQ8
1061 https://edition.cnn.com/2020/06/17/health/hydroxychloroquine-national-stockpile/index.html
1062 https://money.cnn.com/quote/shareholders/shareholders.html?symb=TEVA&subView=institutional
1063 https://fyens.dk/artikel/bl%C3%A5-bog-hvem-er-k%C3%A5re-schultz
1064 https://en.wikiquote.org/wiki/Jair_Bolsonaro
1065 https://trumpsoroschicago.wordpress.com/2016/03/19/trump-soros-chicago/
1066 https://www.businessinsider.com/jared-kushner-ties-george-soros-goldman-sachs-peter-thiel-1-billion-loan-2017-5?r=US&IR=T
1067 https://uk.reuters.com/article/us-usa-election-trump-bankruptcies-insig/art-of-the-spin-trump-bankers-question-his-portrayal-of-financial-comeback-idUKKCN0ZX0GP

GARTERORDENEN

USA vedtog *Titles of Nobility Amendment* i 1810, som forhindrer amerikanske regeringer og stater at udnævne royale titler[1068]. Den Britiske Krone, som fortsætter lovdoktrinerne fra moderkirken i Rom, udnævner derimod ridder-ærestitler til amerikanere. Jøderne, som akkompagnerede normannerne til England med Pave Alexander II´s godkendelse i 1066[1069], bragte, ifølge historisk bredt anerkendt konsensus, deres egen form for raffinerede kommercielle handelsretssystem med dets system af regler, som var funderet i de talmudiske rabbinerlovkoder[1070]. Herefter indførte Vilhelm Erobreren et feudalt system i landet over de hidtil ikke-romaniserede landelovs-praktiserende keltere/anglo-saksere, hvorefter alle ejendomme formelt tilhørte Kronen. Kongen udpegede (som i Det Gamle Testamente) derefter Lords (herrer) over disse store godser, men de var underlagt finansielle og militære forpligtelser til kongen. Købmænd havde en særlig status i systemet ligesom jøder, som blev erklæret for at være direkte undersåtter af kongen[1071].

Romersk kanonisk lov blev ikke anset for at gælde for jøder, og jødedommen forbyder ikke lån med renter mellem jøder og ikke-jøder[1072]. Ved at udnytte deres unikke status som sine direkte undersåtter kunne kongen tilegne sig jødiske aktiver i form af beskatning. Han opkrævede store skatter på jøder efter fornøden vilje, uden at skulle indkalde sit katolsk involverede store royale råd/magnum concillium/curia regis, som senere udviklede sig til Parlamentet[1073]. King John II kom i uføre hos Vatikanet, som forbød udlån for profit, men som selv gældsopkrævede i henhold til paven´s spirituelle og verdslige magt (kirken havde i datiden egne religiøse domstole). I 1208 blev England derfor placeret under paveligt interdikt (forbud). Kong John II blev ekskommunikeret, og i forsøget på at genvinde sin status krøb han for Pave Innocent III, og returnerede titlen til sine kongeriger i England og Irland til paven som vasaller, og svor underkastelse og loyalitet til ham. Kong John II accepterede nu Langton, som ærkebiskop af Canterbury, og tilbød paven en vasals bånd af evig troskab og hyldest funderet i 1213 Traktaten af Verona[1074]. Ærkebiskoppen af Canterbury er den engelske kirkes øverste leder samt hele den anglikanske kirkes åndelige overhoved på verdensplan[1075].

I 1297, efter at jøderne i 1290 blev fordrevet af Kong Edward I, blev City of London Corporation, via Magna Carta traktaten fra 1215, til en selvstændig stat[1076], som siden da har fungeret som verdens finansielle centrum, baseret på romersk kanonisk kontraktlov og den fiktive kommercielle selskabslov, som stadig fungerer idag. City of London spillede en aktiv rolle i de begivenheder, der førte til Magna Carta´s oprettelse i 1215, og borgmesteren (senere kendt som overborgmesteren) blev udpeget sammen med baronerne for at sikre, at dens bestemmelser blev udført. London var også den eneste by, der specifikt er nævnt i dokumentet i den klausul, der fastslog, at "City of London skal have alle sine gamle friheder over land, såvel som over vand"; for som der også står på deres hjemmeside: ”I årenes løb har Magna Carta udviklet stor betydning for amerikanerne, og menes at have påvirket forfattere af uafhængighedserklæringen”. City of London Corporation's 1297 Magna Carta omfatter Edward I's segl og den oprindelige stævning rettet til Sheriffs of London, beordrer, at chartret skal bekendtgøres i byen. Chartret blev bekræftet i Parlamentet, som

1068 https://en.wikipedia.org/wiki/Titles_of_Nobility_Amendment
1069 Encyclopedia Britannica, Vol # 23, p.609; William 1: Conquest of England .
1070 Footnote 11: H.C. Richardson, The English Jewry Under Angevin Kings (1960) p. 94 /*The George Town Law Journal*, Vol 71: siderne 1179-1200
1071 Glassman, Bernard (1975) *Pictures of The Jews in England 1290-1700*, Wayne State University Press, ISBN 0-8143-1545-3
1072 Parker 1976, s. 303. + https://en.wikipedia.org/wiki/Edict_of_Expulsion
1073 Rubenstein 1996, p. 37. + https://en.wikipedia.org/wiki/Edict_of_Expulsion + https://en.wikipedia.org/wiki/Parliament_of_England
1074 http://fourwinds10.com/siterun_data/government/judicial_and_courts/law/news.php?q=1326741749
1075 https://da.wikipedia.org/wiki/%C3%86rkebiskop_af_Canterbury
1076 https://www.cityoflondon.gov.uk/things-to-do/history-and-heritage/magna-carta

gav dokumentet lovfæstet kraft[1077].

Der er en tidsmæssig kraft repræsenteret af de magtfulde finansielle familier, som opererer igennem City of London Corporation charteret. Men der er også et symbolsk hoved, der repræsenterer frugten fra den antikke blodlinje. Det er dronning Elizabeth II, som repræsenterer Den Hellige Gral, eller det fartøj, der bærer det "hellige royale blod"; kulminationen af århundreders sammenblanding af blodlinjer, som stolt hævdes at udlede i flere retninger fra Kong David (konge af Judah ca. 1010-1003 f.kr og konge af Israel´s forenede kongerige fra Jerusalem ca. 1003-970 f.kr[1078]). Dette giver dem, i deres optik, guddommelig bibelsk funderet ret til at herske fra deres trone (dieu et mon droit/Gud og min ret, som stadig er UK monarkens motto)[1079]. Ifølge LG Pine, redaktøren for det prestigefyldte *Burke's Peerage*, har jøder "gjort sig så nært forbundet med den britiske elite, at de to klasser sandsynligvis ikke kan lide tab, som ikke er fælles"[1080].

Ifølge *Burke´s Peerage* er alle europæiske monarkiske familier, og de fleste af USA´s præsidenter, tæt familierelaterede af samme britisk/frankiske blodlinje fra Charlemagne[1081] (første paveligt kronede kejser i 800-tallet, som brugte David´s navn som synonym[1082]), og fx King Edward III, som grundlagde The Most Noble Order of The Garter (Hosebåndsordenen) i år 1348, i forbindelse med sit krav til den franske trone[1083]. Dronning Elizabeth II er frimureriets "Grand Patroness", og leder idag Garterordenen, hvorigennem hun ved sin særlige udnævnelse ærer sine bedste tjenere og monarkiske familiemedlemmer[1084]. Ifølge den tidligere britisk efterretningstjeneste ansatte, John Coleman, der interviewede en stormester i Oxford, er "riddernes riddere" det indre hellige sanctum og eliten af eliten af hendes majestæts mest ærværdige orden af St. John af Jerusalem. Knights of the Garter er lederne af hierarkiet, og dronning Elizabeth´s mest betroede indre råd[1085].

Forskellige legender er blevet beskrevet for at forklare oprindelsen af ordenen. Garters/hosebånd bæres i forskellige ritualer for dets magiske egenskaber, og bruges også som dekorationer af rang. Ordenens emblem er et garter/bånd med mottoet Honi soit qui mal y pense ("Skam ham, der tænker ondt af det") i guld-bogstaver. Medlemmer af ordenen bærer det ved ceremonielle lejligheder[1086].

Ifølge en legende blev kong Richard Løvehjerte, under det 3. Korstog (1189 - 1192), inspireret af Saint George til at binde hosebåndene omkring sine ridderes ben, som efterfølgende vandt kampen. Kong Edward III hævdede angiveligt begivenheden i 1348, da han inspireret af fortællingen om *Kong Arthur og Ridderne af Det Runde Bord* grundlagde Garterordenen[1087]. *Det andet store segl af Richard I (1198) viser ham bære et skjold, der viser tre vogtende løver. Dette er det første eksempel på udseendet af dette ridder-våbenskjolds-ikon, som senere blev etableret som Royal Arms of England* (også i Danmark som Rigsvåben fra Knud VI). *Det er derfor sandsynligt, at*

1077 https://www.cityoflondon.gov.uk/things-to-do/history-and-heritage/magna-carta
1078 Kingdom of David: Fulfills Abraham's land Promise 1003-1001 BC: 2 Sam 8-10; 1 Chron 18-20: Timeline, maps, chronology, sermons (bible.ca) "David var tredive år, da han blev konge, og han regerede fyrre år; i Hebron regerede han syv år og seks måneder over Juda, og i Jerusalem regerede han treogtredive år over hele Israel og Juda".https://www.bibelselskabet.dk/brugbibelen/bibelenonline/2_Sam/5 v4 + v5
1079 https://en.wikipedia.org/wiki/Divine_right_of_kings
1080 Tales of the British Aristocracy. 1957, s.219.
1081 BLOODLINES OF ALL US PRESIDENTS | The Liberty Beacon + Burke's Peerage (burkespeerage.com)
1082 Garipzanov, Ildar H. (2008). *Den kongelige myndigheds symbolske sprog i den karolingiske verden (ca. 751-877)*. Slethvar. s. 128, 225. ISBN 978-9004166691. fra David - Wikipedia
1083 "College of St George – Windsor Castle – The Order of the Garter". College of St George – Windsor Castle.
1084 https://www.royal.uk/order-garter
1085 Dr. John Coleman: Conspirators Hierarchy, The Story of The Committee of 300 – s,132
1086 https://en.wikipedia.org/wiki/Order_of_the_Garter + The Order of the Garter | The Royal Family
1087"On the Origin of the Order of the Garter; from the Supplement to Granger's Biographical History". *The Annual Register*. **17**: 145.

Richard introducerede dette heraldiske design[1088]. I sit tidligere store segl fra 1189 havde han brugt enten en løve, der var voldsom, eller to løver, der kæmpede indbyrdes. Hans fædre af Angevin/Plantagenet-Huset var ophavsmænd til løvesymbolismen[1089], som spredte sig i hele Europa.

Saint George (død 303), som blev begravet i Israel, blev skytshelgen utallige steder, fx i England, Georgien, Katalonien, Aragon og Moskva, og var en soldat af det romerske rige, som senere blev en kristen martyr[1090]. Det "brede" røde Skt. Georg´s kors i Garterordenen´s våbenskjold repræsenterer ifølge *Matrikel for den danske frimurerorden 2010-2011* "den centrale opgave for alle brødre og embedsmænd", og Foreningen Den Danske Frimurerorden har siden sin stiftelse i 1858 arbejdet under Det Svenske System[1091] (læs *Part 2 - Frimureri*).

Det røde kors var især forbundet med Tempelridderne, fra det andet korstog (1145)[1092]. Sammen med Jerusalem´s kors blev almindelig rød-hvid et genkendeligt symbol på korstogeren fra omkring 1190, og i det 13. århundrede blev det brugt som standard eller emblem ved adskillige ledere, der ønskede at forbinde sig med korstogene[1093]. Den rød-på-hvide kombination blev valgt i Norditalien allerede i det 10. århundrede; blandt andre af Genova og Aragon[1094] og bruges nu af verdens uafhængige finanscenter, City of London, og i England, hvor det blev Royal Standard[1095].

Saint George var afbildet som en korsridder i løbet af denne tid. En korsfarer-æra-fresco i krydset af Trani-katedralen viser Saint George iført et hvidt kors på en rød overflade ligesom på sit våbenskjold[1096]. Den hvide på røde version blev valgt som "Reichsbanner" (imperialistisk krigsbanner) af de tyske korsfarere - og kejser Frederick II (kaldet Constantine[1097]) brugte det i sine europæiske kampagner, efter at han var kommet tilbage fra korstogene. Det fortsatte med at blive brugt som "Reichsstürmfahne" (kejserlige krigsflag) i Det Hellige Romerske Rige af Tysk Nation, og gav anledning til fyrstehuset Savoyen´s flag og de nuværende flag i Schweiz og Danmark[1098], samt hos det senere italienske kongerige og den kristne munkeorden Johanitterordenen.

Valdemar II "Sejr" (1170 - 1241) støttede kejser Frederik II og blev belønnet med, at kejseren anerkendte Danmark´s styre i Slesvig og Holsten, alle de vendiske lande og Pommern. Pave Honorius III forhøjede Valdemar´s invasion af Estland til et korstog. Valdemar rejste en hær og kaldte alle Danmark´s skibe til at samles for at transportere hæren østpå. Danskerne steg fremad og vandt kampen, så Estland blev føjet til det danske rige. Estere blev tvangsdøbt som kristne[1099].

En af de ændringer Valdemar Sejr indførte, var det feudale system, hvor han gav ejendomme til mænd med den forståelse, at de skyldte ham service til gengæld. Dette øgede adelsfamiliernes

1088 Lewis, Suzanne (1987). *The Art of Matthew Paris in the Chronica Majora*. *California studies in the history of art*. **21**. University of California Press. p. 180. ISBN 9780520049819. fra *https://en.wikipedia.org/wiki/Richard_I_of_England*

1089 *Heraldry: An Introduction to a Noble Tradition*. "Abrams Discoveries" series. Harry N. Abrams, Inc. February 1997. p. 59.
1090 https://en.wikipedia.org/wiki/Saint_George
1091 https://da.wikipedia.org/wiki/Den_Danske_Frimurerorden + *Nationalencyklopedin*, "Georgskors", retrieved 12 August 2010. Swedish. + https://da.wikipedia.org/wiki/Det_svenske_system
1092 *Barber, Malcolm* (1994). *The New Knighthood: A History of the Order of the Temple*. Cambridge, England: Cambridge University Press. ISBN 978-0-521-42041-9. s.191 - *https://en.wikipedia.org/wiki/Knights_Templar*

1093"Holy Roman Empire". *Flags of the World*. Arkiveret fra originalen 19. maj 2011.
1094 https://gaz.wiki/wiki/de/Saint_George%27s_Cross
1095 ibid
1096 https://www.picfair.com/pics/07160759-fresco-of-saint-george-in-the-cripta-of-the-trani-cathedral-puglia
1097 Abulafia, David (1988). *Frederick II: A Medieval Emperor*. Penguin Press. ISBN 88-06-13197-4. s.89-90
1098 https://gaz.wiki/wiki/de/Saint_George%27s_Cross + https://da.wikipedia.org/wiki/Dannebrog#cite_note-23:Jenkins, R. (2007). Inarticulate speech of the heart: Nation, Flag and Emotion in Denmark. Flag, Nation and Symbolism in Europe and America, 115-135.
1099 Huitfeldt, Arild. Danmarks Riges Krønike + https://en.wikipedia.org/wiki/Valdemar_II_of_Denmark#cite_note-4

magt (højadelen) og gav anledning til at de mindre adelsmænd (lavadelen), kontrollerede det meste af Danmark. Frie bønder mistede de traditionelle rettigheder og privilegier, de havde haft siden vikingetiden[1100].

Kong Valdemar II brugte resten af sit liv på at sammensætte et lovkodeks for Jylland, Sjælland og Skåne. Disse koder blev brugt som Danmark´s juridiske kode frem til 1683 (læs mere om dansk lovgivning i Part 2). *Dette var en væsentlig ændring fra den lokale lovgivning ved de regionale forsamlinger (landting), som havde været en lang tradition. Flere metoder til at bestemme skyld eller uskyld blev forbudt, herunder retssag ved prøvelse og retssag ved kamp. Jyske kodeks (Jyske Lov) blev godkendt på adelsmødet på Vordingborg Slot i 1241, lige før Valdemar´s død der*[1101].

Der var en historiografisk tradition, der hævder, at Richard Løvehjerte selv på et tidspunkt vedtog både flag og skytshelgen fra Genoa under hans korstog[1102]. På flagets oprindelse, og dets forbindelse til det genovanske flag, bemærkede frimurerstormester Hertugen af Kent i 1992: "St. George's flag, et rødt kryds på et hvidt felt, blev vedtaget af England og London i 1190 for deres skibe i Middelhavet, for at drage fordel af beskyttelsen af den genovanske flåde. Den engelske monark betalte en årlig hyldest/skat til Dogen af Genoa for dette privilegium". Det røde kors blev introduceret til England i slutningen af 1200-tallet, men ikke som et flag, og ikke på det tidspunkt forbundet med Saint George. Det blev båret af engelske soldater som en identifikation fra de tidlige år af Edward I (1270'ernes regeringstid)[1103]. Edward var, som nævnt, kongen af England fra 1272 til 1307, som fordrev jøderne i 1290, og oprettede City of London Corporation Charter i 1297.

Saint George steg til stillingen som "skytshelgen i England" i en proces, der begyndte i 1348 med grundlaget for Garterordenen. Et kombineret britisk flag blev oprettet i 1606 (efter den dynastiske forening af England, Irland og Skotland i 1603, den såkaldte "Union of the Crowns") ved at kombinere Saint George's Cross med Saint Andrew's Cross (Skotland´s flag). Flaget var oprindeligt til maritim visning, senere begrænset til kongens skibe. Bagefter forblev Saint George-flaget England´s flag til andre formål indtil "Acts of Union" 1707. Ved union forblev Union Jack officielt til alle formål for Kongeriget Storbritannien (læs Part 4)[1104]. I 1606 fik King James af Storbritannien indledt det britiske og kristne korstog i Nordamerika med Virginia Charteret, som startede besættelsen via skatteopkrævninger til Den Britiske Krone.

George I, Kongen af Grækenland, var medlem af Garterordenen, ligesom sin far, Christian IX af Danmark (Margrethe II´s tiptipoldefar). Dronning Victoria er anerkendt som nyere tids største monark, og hendes børn og børnebørn giftede sig med næsten alle de kongelige familier i Europa. Mindre velkendt er imidlertid, at dette blev opnået i næsten endnu højere grad af Christian IX, barnebarn af dansk general og statholder af hertugdømmerne Slesvig og Holsten, den dedikerede frimurer, rosenkreutzer og Illuminati-ordensmedlem samt stormester for Asiatiche Brüder, Carl Landgreve fra Hessen-Kassel. De fleste af de kongelige, der sidder på Europa´s troner, er Christian IX´s efterkommere. Margrethe II af Danmark, Elizabeth II af Det Forenede Kongerige, Philippe af Belgien, Harald V af Norge, Felipe VI af Spanien, Storhertug Henri af Luxembourg, Konstantin II af Grækenland, Dronning Anne-Marie af Grækenland, Dronning Sofia af Spanien og Prins Philip, Hertug af Edinburgh, er iblandt efterkommerne af "Europa´s svigerfar"[1105].

1100 https://en.wikipedia.org/wiki/Valdemar_II_of_Denmark note 6 + https://www.guideservicedanmark.dk/historietimen/valdemar-sejr
1101 https://en.wikipedia.org/wiki/Valdemar_II_of_Denmark#Code_of_Jutland
1102 William Woo Seymour, *The Cross in Tradition, History and Art*, 1898, p. 387
1103 Perrin, *British Flags*, 1922, s. 15 +p. 20.
1104 https://gaz.wiki/wiki/de/Saint_George%27s_Cross
1105 https://ordoabchao.ca/volume-three/synarchy

Leopold I (King of Belgians 1831) var den yngste søn af Francis, Hertug af Sachsen-Coburg-Saalfeld (1750 - 1806). Saxe-Coburg-Gotha-familien skiftede navn til Windsor, som Garterordenen´s grundlægger Edward III kaldtes. Familien blev kendt i det nittende århundrede gennem finansielle forbindelser med Rothschilds[1106]. Leopold I's bedstefar var Ernst II af Sachsen-Gotha-Altenburg (1745 - 1804), fætter til King George III af England, som blev kendt for at indføre sin royale tyske families slægt ind i den britiske Garterorden i 1786[1107], hvilket gør ordenen særlig ift de andre mest ædle ordener af Storbritannien, nemlig de nyere Victoria Cross og George Cross[1108]. I 1775 blev Ernst II udnævnt til stormester for Landesloge i Tyskland (Zinnendorf-systemet), som et af de stiftende medlemmer af De Forenede Storloger i Tyskland. I 1787, efter opløsningen af Illuminati, fik dens flygtning og grundlægger, Adam Weishaupt, asyl i Gotha af Illuminati-medlem Ernst II[1109]. Leopold I's bror, Ernest I, Hertug af Sachsen-Coburg og Gotha (1784 - 1844) var far til prins Albert af Sachsen-Coburg og Gotha (1819 - 1861). Det var Leopold I, der forfremmede prins Albert´s ægteskab med sin niece, Dronning Victoria[1110].

Dronning Margrethe II er meget aktiv i det britiske miljø. Udover tilknytningen til det danske forsvar, hvor hun efter en alsidig uddannelse i korpset endte med rang som major, har Dronningen en særlig tilknytning til en enkelt enhed i det britiske forsvar. I 1972 blev Dronningen Allied Colonel-in-Chief (æresoberst) i The Queen's Regiment, senere Princess of Wales' Royal Regiment. Dronningen er tildelt 11 danske og 50 udenlandske dekorationer. Majestæten har desuden modtaget 15 æresudnævnelser, heriblandt Honorary Fellow ved London School of Arts i 1975 og æresdoktor ved University of Oxford i 1992. Hun har studeret statskundskab på Cambridge, og økonomi ved London School of Economics, inden hun blev regent. Dronningen tager hvert år til London i december, hvor hun blandt andet foretager juleindkøb[1111]. På kongehusets hjemmeside fremgår det ligeledes at Dronningen, under De Olympiske Lege i London i 2012, boede på Kongeskibet Dannebrog, som lå til kaj i Themsen. indledningsopførslen af legene visualiserede en Corona-pandemi scene.

Peter Ford, tidligere britisk ambassadør i Bahrain, sagde: "Da jeg arrangerede besøg af britiske royale, var det som regel med henblik på at cementere nogle våbenhandler. Det er ikke tilfældigt, at kongelige generelt er en del af den militære institution med herskeren, monarken, som den øverstkommanderende. Så der er en meget tæt forbindelse mellem kongelige, våben og antidemokrati. De kongelige var meget ofte sendt til Golfen for at hjælpe britiske våbenvirksomheder med at lobbye for erhvervslivet"[1112].

Medlemmer af Garterordenen tildeles stillinger i prioriteret rækkefølge, der kommer før alle andre af ridderlig rang og over baronetter. Hustruer, sønner, døtre og fætre/kusiner af Knights Companion er også tildelt forrang og betitles Sir eller Lady[1113]. Garterordenen bruger terminologi, der er forskellig fra de fleste andre britiske ordener. "Ekstra ridder´s ledsager af hosebåndet" og "Ekstra damer af hosebåndsordenen" svarer til "æresriddere" og "æresdamer" i andre ordener. Under visse omstændigheder kan en ærespris annulleres (dvs. tilbagekaldes). Effekten er, at

1106 Niall Ferguson. *The House of Rothschild: Moneys Prophets 1798-1848*, (Viking Penguin, 1998), p. 157.
1107 https://en.wikipedia.org/wiki/Order_of_the_Garter
1108 https://en.wikipedia.org/wiki/George_Cross + https://en.wikipedia.org/wiki/Victoria_Cross
1109 Vernon Stauffer. *New England and the Bavarian Illuminati.* (Columbia University, 1918). + https://en.wikipedia.org/wiki/Ernest_II,_Duke_of_Saxe-Gotha-Altenburg#Freemasonry
1110 F. Clément. *Histoire de la Franc-maçonnerie belge au XIXe siècle.* Ed. Suprême Conseil, (Bruxelles, 1940).
1111 https://www.kongehuset.dk/nyheder/80-fakta-om-hm-dronningen
1112 Visits by British royals seen by outsiders as sign of legitimacy, approval (presstv.com)
1113 Mosley, Charles (2005). "Forrang". Burkes Peerage og Gentry.

personen officielt anses for aldrig at have fået tildelingen, deres navn slettes fra ordenens register, og de skal returnere alle insignier. Dette sker, når den suveræne udsteder en underskrevet og forseglet ordre, der annullerer udnævnelsen. Dette er ikke almindeligt og forekommer i praksis kun, hvor modtageren har deltaget i alvorlige skadelige aktiviteter, f.eks. efter en domfældelse for alvorlige forbrydelser eller for fjendtlige handlinger mod Det Forenede Kongerige[1114]. Dette skete for Kejser Wilhelm II af Tyskland og Kejser Frans Josef I af det østrig-ungarske imperium i 1915 under 1. Verdenskrig[1115], ligesom for kongen af Italien, Victor Emmanuelle af Savoy i 1940, da Italien var på aksernes side i 2. Verdenskrig[1116].

Elisabeth´s onkel, George, Hertugen af Kent, var bror til King George VI, som var konge af Det Forenede Kongerige i 1936 – 1952. George Duke of Kent blev generalguvernør i Australien i 1938[1117], og blev i 1939 den øverste leder (såkaldt stormester) i United Grand Masonic Lodge of England[1118]. Hertugen af Kent giftede sig med prinsesse af Grækenland´s og Danmark´s Marina fra Glycksburg, den sidste udenlandske prinsesse, der giftede sig ind i den britiske kongefamilie[1119]. Prins Edward, nuværende Hertug af Kent siden sin fars død i 1942, har siden 1967 været stormester for verdens ældste storloge, The United Grand Lodge of England[1120].

Order of the Garter/Knights (and Dames):
Sovereign of the Order - The Queen Elisabeth II

Ex Officio:
-Prince Charles of Wales

Royal Knights and Ladies Companion:
-The Princess Royal (1994)
-Princess Alexandra (2003)
-Duke of Edinburgh (1947)
-Prince of Wales (1958)
-Duke of Kent (1985)
-Duke of Gloucester (1997)
-Duke of York (2006)
-Earl of Wessex (2006)
-Prince William of Wales (2008)

Knights and Ladies Companion:
1-(976)United Kingdom The Lord John Sainsbury of Preston Candover, Bilderberg Styrekomité[1121]
2-(977)United Kingdom The Lord John Baring Ashburton, direktør BP og Bank of England. Jaguar, Dunlop, Royal Insurance bestyrelse. Morgan familiemedlem igennem Viscount Harcourt og gift ind i Churchill-familien[1122]
3-(983)United Kingdom Sir Timothy Colman, businessman, yachtsman
4-(986)United Kingdom The Duke of Abercorn, Former Lord Steward of the Household, Chancellor

1114 List of honorary British knights and dames - Wikipedia
1115"Royal Insight: June 2004: Focus: The Order of the Garter". The Royal Household.
1116 David Kemp "The Pleasures and Treasures of Britain: A Discerning Traveller's Companion" p.141
1117 The Duke of Kent: Appointment in Australia", The Times (26 October 1938)
1118"English Royal Freemasons" (PDF). *The Library & Museum of Freemasonry.*
1119 https://en.wikipedia.org/wiki/Prince_George,_Duke_of_Kent
1120 Https://da.wikipedia.org/wiki/Prins_Edward,_hertug_af_Kent + "History of Freemasonry". United Grand Lodge of England.
1121 https://en.wikipedia.org/wiki/John_Sainsbury,_Baron_Sainsbury_of_Preston_Candover
1122 https://en.wikipedia.org/wiki/John_Baring,_7th_Baron_Ashburton

of The Order of the Garter, James Hamilton 5th
5-(988)United Kingdom Field Marshal The Lord Peter Inge, Former Chief of Defence Staff
6-(989)United Kingdom Sir Antony Acland Former Ambassador, Permanent Secretary to the FCO and Head of the Diplomatic Service
7-(992)United Kingdom The Lord Robin Butler of Brockwell, Former Cabinet Secretary and Head of the Civil Service, arbejdede for 3rd Baron Lord Rothschild, kabinet for Thatcher, Major og Blair[1123]
8-(993)United Kingdom The Lord Morris of Aberavon, Former Lord Lieutenant of Dyfed, Attorney-General and Secretary of State for Wales
9-(994)United Kingdom Sir John Major Former Prime Minister
10-(999) United Kingdom The Lord Luce, Former Lord Chamberlain and Governor of Gibraltar
11-(1001)United Kingdom Sir Thomas Dunne former Lord Lieutenant of Hereford and Worcester
12-(1002)United Kingdom The Lord Phillips of Worth Matravers, former Lord Chief Justice and President of the Supreme Court (2009 - 2012). Præsident for Qatar International Court i Doha fra 2012 til 2018[1124]. Han fungerer også som voldgiftsmand[1125] og som formand for British Maritime Law Association og formand for European Maritime Law Organization[1126]
13-(1003)United Kingdom Admiral of the Fleet The Lord Boyce, Former Chief of Defence Staff
14-(1004)United Kingdom Marshal of the Royal Air Force The Lord Jock Stirrup, Former Chief of Defence and President of The Pilgrims Society (US/UK). Bar Sword of State for dronningen, 2019[1127]
15-(1005)United Kingdom The Baroness Manningham-Buller, Former Director-General of MI5
16-(1006)United Kingdom The Lord King Mervyn King of Lothbury, Former Governor of the Bank of England
17-(1007)United Kingdom The Lord Shuttleworth, Lord Lieutenant of Lancashire
18-(1008)United Kingdom Sir David Brewer, Former Lord Lieutenant of Greater London and former Lord Mayor of London
19-(1010)United Kingdom Lady Mary Fagan, Former Lord Lieutenant of Hampshire
20-(1011)United Kingdom The Viscount Brookeborough Former Lord in Waiting to The Queen and Lord Lieutenant of Fermanagh
21-(1013)United Kingdom Lady Mary Peters, Former Lord Lieutenant of Belfast
22-(1014)United Kingdom The Marquess Robert Gascoyne-Cecil of Salisbury, Former Leader of the House of Lords (læs om Cecils i *Part 4 – Den Engelske Revolution og Det Venetianske Oligarki*)
23 og 24 -vakant/ledig (der er i alt højst 24 pladser)

Extra Knight Companions and Ladies (foreign royal members):
-Grand Duke Jean of Luxembourg (1972)
-QUEEN MARGRETHE II of Denmark (1979)
-King Carl XVI Gustaf of Sweden (1983)
-King Juan Carlos I of Spain (1988)
-Queen Beatrix of the Netherlands (1989)
-Emperor Akihito of Japan (1998)
-King Harald V of Norway (2001)
-King Felipe VI of Spain (2017)
-King Willem-Alexander of the Netherlands (2018)[1128]

1123 https://en.wikipedia.org/wiki/Robin_Butler,_Baron_Butler_of_Brockwell
1124"Phillips of Worth Matravers, Baron, (Nicholas Addison Phillips) (born 21 Jan. 1938)". *WHO'S WHO & WHO WAS WHO*. 2007. doi:10.1093/ww/9780199540884.013.u30733. ISBN 978-0-19-954088-4.
1125 "Lord Phillips | Brick Court Chambers". *www.brickcourt.co.uk*. Retrieved 26 May2020.
1126 https://en.wikipedia.org/wiki/Nick_Phillips,_Baron_Phillips_of_Worth_Matravers + "BMLA Officers". *British Maritime Law Association*. Retrieved 26 May 2020
1127 https://en.wikipedia.org/wiki/Jock_Stirrup#cite_note-49
1128 https://en.wikipedia.org/wiki/Order_of_the_Garter

PART 2 - VATIKANET

ORDENEN AF DET GYLDNE SKIND

Hvor ”den mest ædle” Garterorden´s "Knights of the Garter" er de kontrollerende indre dele af Ordenen af St John af Jerusalem[1129], er Order of The Golden Fleece/Ordenen Af Det Gyldne Skind, den katolske pendant til Garterordenen, med den spanske konge som suveræn siden år 1430[1130]. Den Gyldne Fleece er, ligesom Garterordenen, en militær ridderorden, og især den spanske gren af ordenen er blevet omtalt som den mest prestigefyldte ridderorden i verdenshistorien[1131]. Ordenen blev grundlagt i Brügge af Philip ”Den Gode”, Hertug af Bourgogne, i 1430[1132], for at fejre sit ægteskab med Isabella fra Portugal; hvis mor var barnebarn af Edward III af England, der havde grundlagt Garterordenen.

Sankt Andreas; ”Den førstkaldede Apostel og discipel fra Johannes Døberen til Jesus” som bl.a. er Skotland´s og Grækenland´s skytsengel, er protektor for Fleece-ordenen[1133]. Han betragtes som grundlæggeren og den første biskop af Byzantium Kirken (af Det Østromerske Rige´s græsk-ortodokse kirke), og er følgelig skytshelgen for det økumeniske patriarkat i Konstantinopel. Apostelen Andrew er også protektor for den russiske flåde[1134], ligesom han var for Preussen, hvor Frederik Den Store udviklede graderne for Den Skotske Rite, som stormester for frimureriet fra 1740 – 1786, som det fremgår af nærværende afsnit om frimureri.

Skotland´s flag (og dermed Unionen´s flag og nogle af de tidligere kolonier i det britiske imperium) har Saint Andrews-korset. Andrew siges at have været martyrdød ved korsfæstelse i byen Patras i Achaea, i 60 e.v.t[1135]. Tidlige tekster, såsom Andreas´ gerninger kendt af Gregorius af Tours[1136], beskriver Andrew som bundet til et latinsk kors af den slags, hvorpå Jesus siges at være korsfæstet; alligevel udviklede der sig en tradition om, at Andrew var blevet korsfæstet på et kors af formen kaldet crux decussata (X-formet kors eller "saltire"), nu almindeligvis kendt som et "Sankt Andreas kors"- angiveligt efter eget ønske, som han anså sig selv uværdig til at blive korsfæstet på den samme type kors, som Jesus havde været[1137].

Bourgogne-korset (spansk: Cruz de Borgoña), en savtandet rød form for St. Andreas kors, blev først brugt i det 15. århundrede som et emblem af Valois-hertugerne i Bourgogne, der regerede en stor del af det østlige Frankrig og de lave lande som en reelt uafhængig stat. Da burgundiske habsburgere kom til magten i Spanien i det 16. århundrede, fungerede emblemet som et armada flådeflag for det spanske imperium frem til 1701 - og op til 1843 som et landkrigsflag, der fik en global indflydelse i hele Europa og Amerika med sine besiddelser af de spanske Corona i Kastillien og Aragon. Anvendelsen af emblemet i forskellige sammenhænge, i en række europæiske lande og

1129 John Coleman: Conspirators Hierarchy, The Story of The Committee of 300 - s.132
1130 Weatherly, Cecil (1911). "Knighthood and Chivalry" . In Chisholm, Hugh (ed.). *Encyclopædia Britannica*. **15** (11th ed.). Cambridge University Press. pp. 851–867.
1131 D'Arcy Jonathan Dacre Boulton (2000) [February 1987]. The knights of the crown: the monarchical orders of knighthood in later medieval Europe. Woodbridge, Suffolk: Boydell Press, Palgrave Macmillan. ISBN 0-312-45842-8.
1132 *Encyclopædia Britannica*. **15** (11th ed.). Cambridge University Press. pp. 851–867.
1133 https://www.thefleece.org/order.html + http://ourorthodoxlife.blogspot.com/2010/11/apostle-saint-andrew.html
1134 https://en.wikipedia.org/wiki/Andrew_the_Apostle
1135 MacRory, Joseph (1907). "St. Andrew (1)" . In Herbermann, Charles (ed.). *Catholic Encyclopedia*. **1**. New York:
1136 *Monumenta Germaniae Historica* II, cols. 821–847, translated in M.R. James, *The Apocryphal New Testament* (Oxford) 1963:369.
1137 Calvert 1984, p. 545, note 12. + The legends surrounding Andrew are discussed in Dvornik 1958

i Amerika, afspejler det historiske omfang af burgundiske, habsburgske og spanske territorier[1138].

Ved optagelse i Fleece-ordenen lagde den nye ridder den ene hånd på evangeliet, den anden på troskabens kors, og svor at følge ordenens statutter. Han modtog derefter ordenens halskæde med smykket af det gyldne vædderskind. Medlemskab blev oplevet som et stærkt, helligt bånd, hvorved man lovede loyalitet over for ordenens suveræne[1139]. Den Gyldne Fleece er et græsk mytologisk begreb, og var symbol på kongemagt og autoritet[1140].

I dag findes der to grene af ordenen, nemlig den spanske og den østrigske. De nuværende stormestre er henholdsvis Felipe VI af Bourbon-huset (konge af Spanien) og Karl von Habsburg af House of Habsburg-Lorraine. Storpræsten for den østrigske gren er kardinal Christoph Schönborn, ærkebiskop i Wien.

Adskillelsen af de to eksisterende grene fandt sted som et resultat af den royale spanske arvefølgekrig. Ordenens stormester, Charles II af Spanien (Habsburg) var død barnløs i 1700, så arvingen til tronen i Spanien og Fleece-ordenen kom i konflikt. På den ene side hævdede Karl VI, Den Hellige Romerske Kejser, tronen som et agnatisk medlem af Habsburg´s hus, som havde holdt tronen i næsten to århundreder. Imidlertid havde den afdøde konge, Charles II, navngivet sin søsters barnebarn, Philippe af Anjou og af det franske Bourbon-hus, som sin efterfølger i sit testamente. Efter Habsburgernes krigsnederlag i 1714 blev Philippe af Bourbon anerkendt som konge af Spanien (som Felipe V), og ordenens skæbne blev aldrig klart bestemt. De to dynastier, nemlig kongerne i Spanien, og Habsburgs i Østrig, er lige siden fortsat med at tildele stormestertitlen for Den Gyldne Fleece hver for sig i relativ fred.

Af den spanske regering, og senere stadfæstet af Kong Ferdinand VII af Bourbon, blev Hertug af Wellington hædret med Fleece ridder-ordenen, som det første protestantiske medlem, med godkendelse af Pave Pius VII i 1812[1141]. Nuværende levende medlemmer af Den Gyldne Fleece´s spanske gren inkluderer Garterordenen´s Dronning Elizabeth II, Kejser Akihito fra Japan, Dronning Beatrix af Holland, Margrethe II (den danske kongerække modtog alle ordenen fra Frederik VI), Storhertug Henri af Luxembourg, Carl XVI og Harald V fra henholdsvis Sverige og Norge. Herudover fx Coburg-Sachse-Gotha Simeon, den tidligere tsar og præsident af Bulgarien; Nicolas Sarkozy medprins af Andorra og fransk præsident 2007-2012; Albert II, konge af Belgien samt tidligere Kong Constantine II af Grækenland[1142].

Constantine, kaldet "Prins af Danmark", er gift med Margrethe´s søster Prinsesse Anne-Marie af Danmark og samtidig tipoldebarn af Christian IX. Han blev fjernet ved et militærkup i 1967, hvorefter han forsøgte sig med et modkup, som fejlede. Han flygtede i eksil til Rom med sin royale dansk/græske familie, som var beskyttet af den stærkt royalistiske græske flåde og flyvåben, som ikke var involveret i statskuppet[1143]. Efterfølgende bosatte Constantine sig i London, og sagde, at han "var sikker på at returnere, som sine forfædre havde gjort det"[1144].

I juni 1973 fordømte premierminister og oberst George Papadopoulos (som havde erklæret

1138 https://en.wikipedia.org/wiki/Cross_of_Burgundy
1139 https://www.thefleece.org/order.html
1140 https://en.wikipedia.org/wiki/Golden_Fleece
1141 https://en.wikipedia.org/wiki/Order_of_the_Golden_Fleece#
1142 List of Knights of the Golden Fleece - Wikipedia
1143 Constantine II of Greece - Wikipedia
1144 Hindley, G (1979). *The Royal Families of Europe*. London: Lyric Books Ltd. pp. 126–127. ISBN 0-07-093530-0.

Grækenland for en republik) Constantine som "en samarbejdspartner med udenlandske styrker og med mordere" og beskyldte ham for "at forfølge ambitioner om at blive en politisk leder". Constantine´s familie blev beskyldt for at udøve politisk magt igennem bl.a. sin mor Frederikke af Hannover, datter af Kejser Wilhelm II, og ved en demokratisk afstemning stemte 69% imod monarkiet i december 1974[1145]. Familien bor idag i Grækenland, og Constantine er, udover naturligvis i familiernes monarkier, dekoreret af fx den katolske Hellige Konstantinske Militær Orden af Saint George[1146], og bliver stadig betitlet Hans Majestæt af Den Internationale Olympiske Komité, hvor han er medlem, og var ceremoniel leder ved OL i Athen i 2004, 2008 i Beijing og 2012 i London[1147].

Juan Carlos I, Bourbon konge af Spanien 1975-2014, født i Rom, er barnebarn af Alfonso XIII, den sidste konge i Spanien før monarkiets afskaffelse i 1931 med den efterfølgende Anden Spanske Republik[1148]. Franco overtog Spanien´s regering efter sin sejr i den spanske borgerkrig i 1939, men i 1947 blev Spanien´s status som monarki bekræftet, og der blev vedtaget en lov, der gjorde det muligt for ham at vælge en efterfølger. Juan Carlos´ far Juan, der havde frasagt sig sine krav på tronen i 1941, blev af Franco anset for at være for liberal[1149].

I 1969 blev Juan omgået til fordel for Juan Carlos, som Franco´s efterfølger som statsoverhoved. Juan Carlos svor loyalitet overfor Franco´s regime Movimiento Nacional, som han offentligt støttede indtil 1975, da Franco døde, og Juan Carlos officielt blev konge af Spanien[1150]. Ligesom sin bedstefar, og oldefar før ham, var Juan Carlos medlem af Garterordenen.

Efter sammenbruddet af det østrigske monarki, i kølvandet på Første Verdenskrig, anmodede Kong Albert I af Belgien om, at ordenens suverænitet, stormesterskab og skat blev overført til ham som herskeren over de tidligere Habsburg-lande i Bourgogne. Denne påstand blev debatteret af de sejrende allierede i Versailles, men blev til sidst afvist på grund af interventionen af Kong Alfonso XIII af Spanien, der overtog ordenens ejendom på vegne af den detronerede Kejser Karl I af Østrig[1151].

Nazityskland klassificerede ordenen som fjendtlig over for staten, og forsøgte at konfiskere hele ordenens skat inklusive arkivet. Efter annekteringen af Østrig i 1938 blev Max von Hohenberg, Habsburg-repræsentanten for ordenen, sendt til en koncentrationslejr[1152].

Efter Anden Verdenskrig i 1953 anerkendte Østrig Fleece-ordenen som en Habsburg-institution, og Juan Carlos var den anerkendte leder af den spanske gren af ordenen[1153]. Herefter fortsatte Republikken Østrig med at bekræfte retten til Den Gyldne Fleece for Huset Habsburg på dens område, fx herunder at ordenen har sin egen juridiske personlighed. Som et resultat forbliver ordenen i sig selv ejeren af skatten og arkivet[1154]. Den historisk og kunstnerisk ekstremt værdifulde skat fra de tidlige dage af ordenen inkluderer Edskorset fra 1401, Den Gyldne Embedsmandskrave

1145 Curley, W.J.P. (1975). *Monarchs In Waiting*. London: Hutchinson & Co Ltd. pp. 39–41. ISBN 0-09-122310-5.
1146 Sacred Military Constantinian Order of Saint George - Wikipedia
1147 HM KING CONSTANTINE. greekroyalfamily.gr + Constantine II of Greece - Wikipedia
1148 https://en.wikipedia.org/wiki/Juan_Carlos_I
1149 "Those Apprentice Kings and Queens Who May – One Day – Ascend a Throne," *New York Times* (November 14, 1971).
1150 Ibid
1151 https://en.wikipedia.org/wiki/Order_of_the_Golden_Fleece#Austrian_(Habsburg)_order
1152 Les manuscrits du C.E.D.R.E. – Dictionnaire Historique et Généalogique, vol. II. L'Empire d'Autriche. Cercle d'Études des Dynasties Royales Européennes (president, Jean-Fred Tourtchine), Paris- 1991, pp. 190–195.
1153 Karen Ralls. *The Templars and the Grail* (Quest Books, 2012), p. 117.
1154 Peter Diem „Die Symbole Österreichs (German - The symbols of Austria)" (1995), p 214

for heralden (1517), ordenens kraver (ca. 1560), klæder og historiske relikvier[1155]. Riddere fra den østrigske gren af Den Gyldne Fleece inkluderer 33 adelsmænd og fyrster fra små territorier i Centraleuropa, de fleste af dem af tysk eller østrigsk oprindelse. Riddere af ordenen har ret til at blive adresseret med titlen Hans/hendes Excellense foran deres navn[1156].

Suveræniteten af den østrigske afdeling forbliver hos lederen af House of Habsburg, som blev overdraget den 20. november 2000 af Otto von Habsburg til hans ældre søn, Karl von Habsburg[1157], som stadig leder ordenen. Habsburgerne forsøgte at konsolidere deres magt ved nærtbeslægtede ægteskaber, hvilket resulterede i en kumulativt skadelig effekt på deres genpulje, herunder helbredsnedsættelser som epilepsi, sindssyge og død. En undersøgelse af 3.000 familiemedlemmer over 16 generationer fra Universitetet i Santiago de Compostela tyder på, at indavl kan have spillet en faktor i deres sygdomme[1158]. Talrige familiemedlemmer viste specifikke ansigtsdeformiteter: en forstørret underkæbe med en udvidet hage kendt som mandibular prognatisme eller "Habsburg kæbe", en stor næse med pukkel og hængende spids ("Habsburg næse"), og en udadvendt underlæbe ("Habsburg læbe"). De to sidstnævnte er tegn på maxillarymangel. En undersøgelse fra 2019 viste, at graden af mandibulær prognastisme i den habsburgske familie havde en statistisk signifikant sammenhæng med graden af indavl[1159].

Stormester af Den Gyldne Fleece´s spanske gren, Kong Felipe VI af Bourbon-huset, bærer titlen SMOM (Suveræne Militære Orden af Malta) Konge af Jerusalem; en bibelsk titel som stammer fra det første korstog (1095-1099). ”SMOM King of Jerusalem er en titel uden et kongerige, men som Den Spanske Krone modtog da Ferdinand blev konge af Napoli”, udtaler Esther Bentahan, som er kulturformand ved Safarad Israel Center[1160]. Titlen blev tildelt Kronen af Aragon (Corona D´Aragon), dengang betragtet som et imperium i Middelhavet med thalassocratisk magt til at fastsætte regler over hele havet, (for eksempel dokumenteret i *Llibre del Consolat del Mar* eller *Book of the Consulate of the Sea*, skrevet på catalansk, som er en af de ældste samlinger af maritime love i verden for sø- og handelsret under et overordnet kongerige)[1161].

ALLIANCEN AF KORSRIDDERORDENER

Den formelle betegnelse for Alliancen af Malteser- og Johanniterordenen er *Sankt Johannes' Suveræne Militære Hospitalsorden af Jerusalem, (kaldet) af Rhodos og af Malta*[1162], som er en særlig suveræn stat med hovedsæde i Rom. Malteserordenen (SMOM forkortet) er en integreret del af den katolske kirke, som proklamerer kontinuitet fra den middelalderlige hospitalsorden af riddere i Jerusalem under korstogene[1163].

SMOM´s statsfane er identisk med dannebrog i farver og form, dog med helt centreret kors. Våbenskjoldet er tilsat kappe og kongekrone inklusive det ottekantede malteserkors. Hospitalsriddernes banner blev indført i 1130 på ordre af pave Innocent III, for at adskille det fra

1155 Imperial Treasury Vienna + https://en.wikipedia.org/wiki/Order_of_the_Golden_Fleece#Austrian_(Habsburg)_order note 53
1156 Satow, Ernest Mason; *A Guide to Diplomatic Practice*, p. 249.
1157 "Schatz des Ordens vom Goldenen Vlies". *Die Wiener Schatzkammer*. Retrieved September 11, 2016.
1158 FC Ceballos; G Alvarez (2013). "Kongelige dynastier som menneskelige indavlslaboratorier: habsburgerne". *Arvelighed*. **111** (2): 114-121. doi:10.1038/hdy.2013.25. PMC 3716267. PMID 23572123.
1159 Deon Hollway, "The Habsburg Chin" *History Magazine* (dec 2014/Jan 2015) 16#2 pp 6-7.
1160 Why is the King of Spain King of Jerusalem? - Archyde
1161 https://en.wikipedia.org/wiki/Crown_of_Aragon
1162 https://en.wikipedia.org/wiki/Sovereign_Military_Order_of_Malta + Johanniterordenen - Wikipedia, den frie encyklopædi
1163 "Sovereign Order of Malta". *Orderofmalta.int*. Archived + Sainty, Guy Stair, ed. *World Orders of Knighthood and Merit*, *Burke's*

Tempelriddernes, som brugte de omvendte farver[1164].

Ottekantede kryds vises på mønter præget af stormestrene i ordenen, først vist som et kors af Bolnisi-type broderet på venstre arm af kappen på den knælende stormester på forsiden af en mønt skabt under Foulques de Villaret (1305–1319)[1165]. Bolnisi er et korssymbol, som kom til at blive brugt som et nationalt symbol for Georgien, hentet fra et ornament i år 494 ved Bolnisi Sioni-kirken[1166], som er i sassaniansk-persisk og armensk arkitektur[1167].

Ordenens vane, både i fred og krig, var oprindeligt en sort cappa clausa (dvs. den lange klosterlignende kappe med slids på hver side til armene) med et hvidt, ottekantet kryds på brystet[1168]. I 1489 kræver ordens-vedtægter, at alle riddere bærer "det hvide kors med otte punkter"[1169]. De otte punkter i det ottekantede kors har fået en række symbolske fortolkninger, såsom at repræsentere ”de otte langues/tunger” for Knights Hospitaller (Auvergne, Provence, Frankrig, Kronen af Aragon, Kronen af Kastillien og Portugal, Italien, Tysk Europa herunder hele Det Hellige Romerske Rige af tyske nationer plus de slavisk-talende, Skandinavien, Polen og Ungarn) og De Britiske Øer), hver administreret af en stormester[1170]. Hver langue blev opdelt i Priories eller Grand Priories, Bailiwicks og Commanderies. En langue eller tunge (italiensk: lingua) var en administrativ afdeling af Knights Hospitaller (også kendt som St. John of Jerusalem-ordenen) mellem 1319 og 1798. Hver langue havde en ”auberge” (Inn) som hovedkvarter, hvoraf nogle stadig overlever på Malta (Valetta + Birgu) og på Rhodos[1171]. Efter Napoleon erstattedes Langerne med storpriorier.

Fremkomsten af det skarpe toppunkt i det moderne "fire-pilespids"-design er gradvis og finder sted i løbet af 1300-tallet på Rhodos. Det "rhodiske kors" i seglet fra 1311 havde opnået det "skarpe pilespidsudseende", som fandtes på en mønt introduceret på Malta i 1567[1172].

Malteserkorset anvendes af en masse forskellige ordener i forskellige varianter. Fx er Serafimerordenen den fineste svenske royale orden, indstiftet i 1748 af kong Frederik 1. af Sverige, søn af Karl den 1. Landgreve af Hessen-Kassel fra 1670-1730. Den har kun en grad og uddeles af Sverige´s konge. Ordenenskæden består af skiftevis elleve serafhoveder, der har givet ordenen dens navn, og elleve patriarkkors. Ordenstegnet består af et malteserkors med jesuit-monogrammet IHS[1173]. Det Svenske Frimurersystem (læs frimurerafsnittene), som følges i Stamhuset på Blegdamsvej, har et rødt Sankt Stephen kors over sin stormester-stol, som stammer tilbage fra en paveligt anerkendt tuskansk militærorden af Medici-familien[1174].

Øen Malta har været besat af stort set samtligt tænkelige magthavere igennem historien, som en central ø i Middelhavet. *I 58 e.v.t. blev apostelen Paulus skyllet op på øerne sammen med evangelisten Lukas, efter at deres skib blev ødelagt på øerne. Apostelen Paulus blev på øerne tre*

1164 https://en.wikipedia.org/wiki/Flag_and_coat_of_arms_of_the_Sovereign_Military_Order_of_Malta + "Constitutional Charter of the Sovereign Military Order of St. John of Jerusalem of Rhodes and of Malta" (PDF).
1165 https://en.wikipedia.org/wiki/Maltese_cross note 2 : Robert Morris, *Coins of the grand masters of the Order of Malta : or Knights Hospitallers of St. John of Jerusalem* (1884), p. 12
1166 https://en.wikipedia.org/wiki/Bolnisi_inscriptions
1167 Rapp, Stephen H (2009). "The Iranian heritage of Georgia: Breathing new life into the pre-Bagratid historiographical tradition" (PDF). *Iranica Antiqua* (44): 659 + https://en.wikipedia.org/wiki/Bolnisi_Sioni
1168 http://www.hubert-herald.nl/OrderStJohn1.htm
1169 Statutes of 1489 (*Stabilimenta Rhodiorum militum*), ed. Jyri Hasecker, V&R Unipress (2007).
1170"The Maltese Cross and its significance" *GuidetoMalta.net*, History. Accessed 17 July 2013.
1171 Cassar, Paul (1946). "The Hospital of the Order of St. John in Malta" (PDF). *Scientia*. **12** (2): 57–59.
1172 http://www.hubert-herald.nl/OrderStJohn1.htm note 8 : Delaville Cartul. Ii n° 2479
1173 https://da.wikipedia.org/wiki/Serafimerordenen + https://en.wikipedia.org/wiki/Royal_Order_of_the_Seraphim
1174 Villari, Pasquale (1911). "Medici" . In Chisholm, Hugh (ed.). *Encyclopædia Britannica*. **18** (11th ed.). pp. 31–41, see pages 35 to 37.

måneder og forkyndte den kristne tro[1175]. Øen nævnes ved Apostlenes Gerninger som Melitene[1176].

Malta blev inkorporeret under Kronen af Aragon[1177] fra 1409, efter at øen havde været under det regerende aragoniske Barcelona-Hus[1178]. Som et resultat af normanniske og spanske perioder, og riddernes styre, blev Malta den troende katolske nation, som den er i dag (over 83% betror sig til katolicisme[1179]). Det er værd at bemærke, at kontoret for inkvisitoren på Malta havde en meget lang periode på øen, og havde, efter dets oprettelse i 1530, travlt med at bekæmpe den spirende protestantiske lutheranisme. Den sidste inkvisitor forlod øerne i 1798, efter at ridderne kapitulerede for Napoleon Bonaparte-styrkerne[1180] uden modstand[1181].

Der er en stærk paulikansk-katolsk tradition på øen[1182]. Men i 1814, som en del af Paris-traktaten[1183], blev Malta officielt en del af det britiske imperium og blev brugt som forsendelsesstation og flådehovedkvarter. Efter Suez-kanalen åbnede i 1869, viste Malta´s position, halvvejs mellem Gibraltarsundet og Egypten, sig at være dets vigtigste aktiv, og det blev betragtet som et vigtigt stop på vejen til Indien; en central handelsrute for briterne[1184].

Over tid voksede St. John-kirken til lige stor fremtrædelse som ærkebiskoppens St. Paul-katedral i Mdina. I 1820'erne fik biskoppen af Malta lov til at bruge St. John's som en alternativ "see", og det blev dermed formelt en Co-katedral[1185]. Katedralens ydre blev lettere beskadiget af luftbombardementer i 1941 under Anden Verdenskrig. Katedralens indhold var blevet overført til andre steder før bombardementet, så ingen kunstværker gik tabt[1186]. Hele marmorgulvet er en hel serie af grave, der huser omkring 400 riddere og ordenens officerer[1187]. St Paul-katedralen er lignende, og her ligger resterne af kendte biskopper og lægmænd fra ædle familier[1188].

Den Velsignede Gerard (ca. 1040-1120) var en lægbror i Benediktinerordenen, som blev udnævnt til rektor for hospice i Jerusalem i 1080, og som i kølvandet på det første korstogs succes i 1099, blev stifteren af St John's Orden of Jerusalem (Knights Hospitaller) med pavelig anerkendelse i 1113[1189]. "Johanniterordenen" er en af de største ridderordener fra korstogene, som var navngivet efter Johannes Døberen[1190]. *Ordenen grundlagdes af kristne lejesoldater som en munkeorden for sygepleje, der af kaliffen i Egypten fik tilladelse til at oprette et hospital for pilgrimmene i Jerusalem. Den havde således det dobbelte formål, at beskytte pilgrimmene med væbnet eskorte - og at pleje dem, der pådrog sig sygdomme på pilgrimsrejsen. Under korstogene voksede ordenen til en betydelig militær magt. Mange af de vigtigste korsridderborge blev bygget af Johanniterne. Den største borg, Krak des Chevaliers, var deres hovedsæde.*

1175 "Malta". *treccani.it* (in Italian). Enciclopedia Italiana.
1176 St. Luke, Acts of the Apostles, 28.1 (Lukasevangeliet, Apostlenes Gerninger kap 28 vers 1)
1177 Castillo, Dennis Angelo (2006). *The Maltese Cross: A Strategic History of Malta*. Greenwood Publishing Group. ISBN 9780313323294. https://en.wikipedia.org/wiki/Malta note 33
1178 "Superintendance of Cultural Heritage". Government of Malta. Archived from the original + Luttrell, Anthony (1970). "The House of Aragon and Malta: 1282–1412" (PDF). + https://en.wikipedia.org/wiki/House_of_Barcelona
1179 "Special Eurobarometer 493, European Union: European Commission, September 2019, pages 229–230"
1180 https://en.wikipedia.org/wiki/Malta#Religion
1181 Sciberras, Sandro. "E. The Decline of the Order of St John In the 18th Century" (PDF). *St Benedict College*
1182 "Malta's artistic sophistication in the late medieval period". Times of Malta. Retrieved 7 February 2021
1183 Sciberras, Sandro. "Maltese History – F. The French Occupation" (PDF). St Benedict College. + Rudolf & Berg 2010, p. 11
1184 https://en.wikipedia.org/wiki/Malta#British_Empire_and_the_Second_World_War
1185 https://en.wikipedia.org/wiki/Saint_John%27s_Co-Cathedral + "St John's Cathedral". *Valletta International Piano Festival*.
1186 "History of St John's – A Legacy of the Knights of Malta". *St. John's Co-Cathedral* + "Restoration work on central part of façade of St John's Co-Cathedral in Valletta complete". *The Malta Independent*. 4 September 2015.
1187 de Giorgio, Cynthia (2007). *St John's Co-Cathedral – Valletta*. Santa Venera: Heritage Books. ISBN 9789993271710.
1188 Deguara, Aloysius (2008). *The Metropolitan Cathedral – Mdina*. Santa Venera: Heritage Books Ltd). ISBN 978-99932-7-172-7.
1189 Blessed Gerard - Wikipedia + Moeller, Charles (1910). *Hospitallers of St. John of Jerusalem*. *The Catholic Encyclopedia*. Vol. 7. New York: Robert Appleton Company.
1190 Adrian Boas, *Jerusalem i korstogenes tid: Samfund, landskab og kunst i den hellige by under frankisk styre*, (Routledge, 2001), 26.

Efter at korsriddergrupperingerne blev presset ud af Palæstina, ved arabernes erobring af Jerusalem i 1187, og Acre i 1291, fortsatte Johanniterridderne deres virke, først med hovedsæde på Cypern, siden med ordensstat på Rhodos. I middelalderen var den kendt som "Hospitalsordenen", og i Danmark også som "Korsbrødrene", men fik den mere kendte betegnelse Malteserordenen, da den fik Malta som len af den tysk-romerske Habsburg-kejser, istedet for Rhodos[1191]. I 1530 gav datidens Europa´s mest magtfulde, Charles V af Spanien, nemlig de maltesiske øer til Order of Knights Hospitaller of St. John of Jerusalem til evig leje; i symbolsk bytte for den årlige donation af en maltesisk falk[1192].

Disse riddere var blevet drevet ud af Rhodos af det osmanniske imperium i 1522[1193]. Knights Hospitaller var herskerne over Malta og Gozo mellem 1530 og 1798[1194]. I løbet af denne periode voksede øens strategiske og militære betydning meget, efterhånden som den lille, men effektive flåde af Sankt Johannesordenen lancerede deres angreb fra denne nye base, der var rettet mod skibsfartøjer i de osmanniske territorier omkring Middelhavet[1195]. Ridderne, ledet af franskmanden Jean Parisot de Valette, ordenens stormester, modstod osmannernes store belejring af Malta i 1565[1196]. Ridderne afviste angrebet og sejrede ved hjælp af spanske og maltesiske styrker[1197].

Tempelridderordenen var den anden store orden af korsriddere, grundlagt 1118 efter det første korstog, for at hjælpe det nye kristne kongerige Jerusalem. Hovedsædet blev placeret på Tempelbjerget, deraf navnet. Udover at kæmpe i Palæstina, deltog de også i den spanske og portugisiske Reconquista. Ikke alle Tempelriddernes ressourcer gik til forsvaret af kristendommen, en del gik til den blodige rivalisering med Johanniterordenen og den Teutoniske ridder- og præsteorden fra det nordtyske, baltiske, preussiske og østeuropæiske område[1198], hvilket bl.a. kom til direkte konfrontationer, hvor mange riddere faldt på begge sider. Kampene mellem ordenerne var specielt intense i Nordsyrien[1199].

Tempelridderne var organiseret som en krigerisk munkeorden med pavelig ret til at indkræve skatter i deres områder. Ordenen fik hurtigt stor militær magt. De fik samtidig økonomisk magt, fordi de fik mange donationer, havde politiske forbindelser og ved at drive multinational bankvirksomhed. De opbyggede deres eget netværk af næsten 1.000 kommandanterier og befæstninger i hele Europa og i Det Hellige Land[1200].

Med deres militære mission, og omfattende ressourcer, finansierede Tempelridderne et stort antal byggeprojekter. Mange af disse strukturer står stadig og opretholder navnet "Temple" på grund af det gamle samarbejde med Tempelridderne[1201]. For eksempel blev nogle af Tempelherrernes grunde i London senere udlejet til advokater, hvilket førte til navnene på Temple Bar Gateway og Temple Underground Station. To af de fire Inns of Court, som kan kalde medlemmer til at fungere

1191 http://www.orderofmalta.int/ + https://da.wikipedia.org/wiki/Johanniterordenen#Historie
1192 Https://da.wikipedia.org/wiki/Malta + de Vertot, Abbe (1728) *The History of the Knights of Malta* vol. II (Books, Malta, 1989).
1193 https://www.britannica.com/topic/Hospitallers
1194 Devrim., Atauz, Ayse (2008). *Eight thousand years of Maltese maritime history : trade, piracy, and naval warfare in the central Mediterranean*. Gainesville: University Press of Florida. ISBN 9780813031798. OCLC 163594113.
1195 Ibid + McManamon, John (June 2003). "Maltese seafaring in mediaeval and post-mediaeval times". *Mediterranean Historical Review*. **18** (1): 32–58.
1196"Malta History". *Jimdiamondmd.com*. + https://www.britannica.com/topic/Hospitallers
1197 Angelo Castillo, Dennis (2006). *The Maltese Cross: A Strategic History of Malta*. Greenwood Publishing Group. p. 55. ISBN 978-0-313-32329-4. Archived + Braudel, Fernand (1995) *The Mediterranean and the Mediterranean World in the Age of Philip II*, vol. II.
1198 https://da.wikipedia.org/wiki/Den_Tyske_Orden
1199 Tempelridderne - Wikipedia, den frie encyklopædi
1200 Knights Templar - Wikipedia Ralls, Karen (2007). *Tempelridderne Encyclopedia*. Karriere Presse. S. 28. KOM(97) 56414 og 926-8.
1201 Martin, Sean (2005). *The Knights Templar: The History & Myths of the Legendary Military Order*.

som Barristers, er Det Indre Tempel og Middle Temple; og hele området er kendt som Temple, London[1202].

Fredag d. 13. oktober 1307 blev alle Tempelriddere i Frankrig arresteret og udsat for pinefulde forhør efter ordre fra den franske konge, Philippe IV Le Bel, som beskyldte dem for antikristelig opførsel i form af spytten på korset, tilbedelse af Baphomet, sodomi osv. Under torturforhør accepteredes anklagerne officielt. I 1314 blev deres sidste stormester, Jacques de Molay, brændt i Paris; og ordenens medlemmer hængt ved Montfauçon. De resterende Tempelriddere rundt om i Europa blev enten arresteret og retsforfulgt under den pavelige undersøgelse (med stort set ingen dømt), absorberet i andre katolske militære ordener, eller pensioneret ud med lov til at leve resten af deres dage fredeligt[1203]. Pavebullen (dekret) *Ad Providam,* af Clement V i 1312, sendte ordenens aktiver i hænderne på Johanniterordenen[1204]. Da Tempelridderordenen blev opløst i 1314, overtog Johanniterordenen derfor mange af dens besiddelser[1205], som blev fordelt til administration iblandt ”de 8 tunger” af Knights Hospitallers[1206] .

Igennem pavebulls blev Tempelridderordenen således opløst i 1312, men med House of Bourbon-ordenen af Montesa fik de alligevel pavelig godkendelse til at fortsætte i Spanien (Aragon og Valencia[1207]) og i Portugal, som Military Order of Christ, under protektion af Kong Dinis[1208]. Formålet var at oprette en ny militærorden, der ikke var væsentligt anderledes end Tempelriddernes, som skulle være ansvarlig for forsvaret af grænserne imod Maurerne og piraterne[1209], og som senere akkumulerede stor rigdom, og anvendtes i opdagelsesrejserne og besættelserne af andre kontinenter[1210]. Det røde kors flagede på skibene[1211]. Montesa-ordenen afledte sin titel fra St. George af Montesa; dens vigtigste højborg. Den var tilknyttet ordenen i Calatrava, hvorfra dets første rekrutter blev trukket. Stormesterens kontor blev forenet med Den Spanske Krone af Kong Felipe II i 1587[1212].

Ifølge Michael Baigent og Richard Leigh i *The Temple and The Lodge* fik Tempelriddere også tidlig protektion af den skotske konge. Templars var på det strengeste forbudt at føre sekulær krigsførelse; især overfor kristne monarker. Hele deres Raison d´être var deltagelse i særlige korstoge[1213]. Garterordenens grundlægger, Kong Edward III´s søster, Joanna, blev gift med David II konge af Skotland, søn af Robert the Bruce (konge af Skotland 1306-1329). Robert, som blev kaldt ”Braveheart” fordi han ville have sit hjerte begravet i Det Hellige Land, ledede Skotland under den skotske uafhængighedskrig mod England. Robert Bruce anses for at være en af de store konger i Skotland´s historie; en heltekonge som besejrede England i det berømte slag ved Bannockburn. Mindesmærker over Robert Bruce findes over hele Skotland, og et portræt af ham findes på skotske pengesedler[1214]. Mens han var i eksil i Frankrig, var det hans søn David II, der skabte "Guarde De Ecosse", afledt af Tempelridder-fraktionen kendt som "Scots Guard", der var støtte for

---

1202 Amanda Ruggerii "Tempelriddernes skjulte verden". Hentet 2017 + https://en.wikipedia.org/wiki/Inner_Temple#The_Knights_Templar_and_the_founding_of_the_Inner_Temple
1203 https://en.wikipedia.org/wiki/Knights_Templar ved note 48: ”Moeller 1912”
1204 Malcolm Barber, *The Trial of the Templars*. Cambridge University Press, 1978. ISBN 0-521-45727-0
1205 Johanniterordenen - Wikipedia, den frie encyklopædi + https://www.britannica.com/topic/Hospitallers Encyklopædi Britannica
1206 https://en.wikipedia.org/wiki/Knights_Hospitaller#cite_note 9 : Graham, J. J. (1858). *Elementary History of the Progress of the Art of War*. R. Bentley. p. 299. + http://www.hubert-herald.nl/OrderStJohn1.htm
1207 *Catholic Encyclopedia* Military Order of Montesa https://en.wikipedia.org/wiki/Order_of_Montesa
1208 Helen J. Nicholson (1 January 2004). *The Crusades*. Greenwood Publishing Group. p. 98. ISBN 978-0-313-32685-1.
1209 https://ordoabchao.ca/volume-one/order-of-santiago
1210 https://en.wikipedia.org/wiki/Military_Order_of_Christ
1211 Michael Baigent, Richard Lee: The Temple and the Lodge s.62
1212 E. William Monter. Frontiers of Heresy: The Spanish Inquisition from the Basque Lands to Sicily (Cambridge University Press, 1990), p. 134.
1213 Michael Baigent, Richard Lee: The Temple and the Lodge s.36
1214 https://da.wikipedia.org/wiki/Robert_1._af_Skotland + "Fremskridtets mænd" af Thorkild Kjærgaard, 1997, ISBN 87-87237-67-9

Robert the Bruce. Som Skotsvagten (protektoren) fortsatte gennem de næste århundreder, var Sinclairs og Stuarts to af de mest fremtrædende involverede familier for beskyttelse af Den Franske Krone´s Valois-dynasti i de franske religiøse krige imod Guise-Lorraine Huset, som de herefter indavlede med[1215]. De var ledninger til frimureriets fremtid. "Sankt Johannes Logerne blev navnet på foreningen af korstogenes riddere for kristendommen", udtalte Jakobiner Michael Ramsay (Chevalier), som var medskaber af det moderne Tempelridder-frimureri[1216].

Sydstats-generalen og Sovereign Grand Commander of 33rd degree of The Scottish Rite of Freemasonry, Albert Pike, er enig med forfatterne af *The Temple and The Lodge* om "det skotske eksil", og skrev på side 820 i sit frimurer-bibelske værk *Morals and Dogma*, at stormester Jaques De Molay, før han blev brændt, havde oprettet en "afdeling for vesten" i Edinburgh. Tempelriddernes navn, kodeks, rangsystem og idealer genopstod senere i frimureriet, skrev "frimureriets Platon" Pike endvidere på side 821 i samme værk (læs mere i frimurerafsnittene).

Akademiske historikere ser, ifølge Michael Baigent og Richard Leigh, kun på historiske kendsgerninger, udeladende den filosofisk/religiøse og spekulative esoteriske side, imens andre ser dem som en hemmelig orden af initierede, som gennemgår og dyrker mystisk, hermetisk okkult ritualisme; som Hitler fx holdt som Gospel med myten om ariosofisk supremacisme[1217].

Da riddernes bedrifter voksede i berømmelse og rigdom, og da de europæiske stater fokuserede deres intentioner på hinanden under 30-årskrigen (1618-1648), blev de europæiske stater mere uvillige til at yde penge til en institution, der tjente en sund sum på åbent hav. Således reduceredes tilskuddene fra kristne nationalstater i en sådan grad, at betalingsbalancen på øen var blevet afhængig af erobring til søs[1218]. De transformerede sig fra at tjene som militær forpost for en forenet kristendom til at blive en anden nationalstat på et kommercielt orienteret kontinent, som snart blev overhalet af handelsnationerne i Nordsøen[1219].

Af de 8 Langues (subdivisioner) var den engelske gået i stå, efter at ordenens ejendomme blev overtaget af Henry VIII i 1540; men dens riddere havde etableret en Auberge d´Angleterre (hovedkvarter) i Birgu på Malta i 1534[1220]. I 1782 blev den genoplivet som Den Anglo-Bayerske Langue, der indeholdt bayerske og polske priorier[1221]. Efter Napoleon Bonaparte´s erobring af Malta i 1798 stod Johanniterordenen, bortset fra det tyske rigsfyrstedømme Heitersheim, som ordenen besad indtil Det Hellige Tysk-Romerske Kejserrige´s opløsning i 1806, uden et territorium, men fik efter nogen tids omflakken hovedsæde i Rom, under pavelig protektion, hvor dens hovedkvarter endnu findes[1222].

I hele perioden fra de ankom i 1530, til Napoleon smed dem ud i år 1798, var der en overvægt af franskmænd blandt Johanniterordenens riddere, præster og tjenende brødre. Det kan derfor heller ikke undre at den første frimurerloge på Malta, startet i 1650, blev oprettet under fransk jurisdiktion og finansieret af en Johanniter-ridder[1223]. Da frimurerloger blev bandlyst af paven i 1738 og 1751, gav det problemer, idet Johanniterordenen hørte direkte under paven, hvilket

---

1215 Baigent + Leigh: The Templar And The Lodge side 106 – Part 2 chapter 7 "The Scots Guard" side 118+119 + s.125 + s.159 + s.215 (note 23)
1216 Ibid s.214 (note 21) + 219
1217 The Knights Templar by Sean Martin audiobook 3t 27min: https://www.youtube.com/watch?v=YdecaUAbsn0
1218 Earle, Peter (1970). *Corsairs of Malta and Barbary.* London: Sidgwick & Jackson. pp. 97–109.
1219 https://en.wikipedia.org/wiki/Knights_Hospitaller#Knights_in_the_16th_and_17th_centuries:_Reconquista_of_the_sea
1220 "Auberge D'Angleterre". *Birgu Local Council* + https://en.wikipedia.org/wiki/Auberge_d%27Angleterre
1221 https://en.wikipedia.org/wiki/Knights_Hospitaller#Life_in_Malta
1222 https://www.britannica.com/topic/Hospitallers
1223 https://docplayer.dk/6578241-Johanniterriddere-englaendere-og-maltesere-som-frimurer-i-malta.html af frimurer Vagn Skov Særkjær: side 2

bragte inkvisitionsdomstolen i arbejde på vegne af Johanniter-stormestre. Men i 1803 udnævnte Pave Pius VII alligevel en frimurer, Giovanni Batista Tommasi, som stormester for Johanitterordenen[1224]. Pius VII var en munk i Benedektinerordenen, som (først i Rusland i 1801) genindsatte jesuitterne efter deres undertrykkelse i 1773. Hans grav blev designet af ”protestantiske” Bertel Thorvaldsen[1225].

Efter en kort periode med fransk besættelse, gik englænderne i land og overtog kontrollen med Malta. En kontrol de opretholdt indtil Malta i 1964 blev selvstændig under Den Britiske Krone - og senere selvstændig republik fra 1974. I den engelske regeringsperiode blomstrede frimureriet på Malta under Modern Constitution patent fra Grand Lodge i England. De mange udstationerede engelske embedsmænd og soldater, som havde deres rod i den anglikanske kirke, følte sig ikke truffet af biskoppernes fordømmelse[1226].

SMOM er i nyere tid, via traktat, forenet med de protestantiske grene, kaldet Alliance of The Orders of Saint John of Jerusalem[1227]. Den Anglikanske Kirke kaldes Episcopalian Crown Church of England. De fleste amerikanske medlemmer af The Pilgrims Society er Episcopalians, som er navnet de vedtog allerede under revolutionskrigen, fordi de, indtil da, var kendt som anglikanere fra Church of England. Som værende britiske kroneloyalister kom de i stigende grad ude af favør i kolonierne, i takt med at konflikten intensiverede, og valgte derfor et nyt dæknavn til at skjule deres loyalitet for den herskende britiske klasse. Den Episkopale Kirke (på latin Episcopalis, ”som hører til biskoppens embede”, af Episkopos ”tilsynsmand”), er almindelig betegnelse for kirker af den anglikanske familie uden for England, fx i Skotland, USA og i lande tilknyttet Commonwealth. Den Episkopale kirke i USA beskriver sig selv som "Protestant, yet Catholic"[1228].

Malteserordenen landede endeligt i Rom i 1834, hvor den med extraterritorial status ejer Magistralpaladset i Via Condotti 68 og Magistral Villa på Aventine Hill. Skønt Den Suveræne Militære Malteserorden (SMOM) ikke besidder et egentligt territorium, fungerer den stadig juridisk som en suveræn stat med observatørstatus i FN - og i FN´s mange specialiserede agenturer[1229]. SMOM har særlige nævneværdige intentioner om fx: ”missioner for FN og Den Europæiske Union - og gendannelse af Kongeriget Jerusalem fra før 1291” - og er ”dedikeret til at destribuere medicin”[1230]. SMOM har været observatør ved FN's Generalforsamling siden 1994[1231], hvilket blev tildelt i lyset af dets "mangeårige engagement, humanitære bistand og dens særlige rolle i de internationale humanitære forbindelser"[1232]. Samme kategori ejes af andre ikke-statslige enheder såsom Den Internationale Olympiske Komité og Den Internationale Røde Kors Komité[1233]. Ordenen beskæftiger omkring 42.000 læger, sygeplejersker, medhjælpere og paramedicinere bistået af 80.000 frivillige i mere end 120 lande[1234].

SMOM har 6 hovedkvarterer/Grand Priories og Sub-Priories med 47 nationale afdelinger og

1224 Ibid side 3 + https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_Grand_Masters_of_the_Knights_Hospitaller
1225 https://www.wikiwand.com/en/Pope_Pius_VII
1226 https://docplayer.dk/6578241-Johanniterriddere-englaendere-og-maltesere-som-frimurer-i-malta.html side 4 + 5
1227 Joint Declaration of SMOM and the Alliance of the Orders of St John of Jerusalem, Rome 22 October 2004 Convention signed in Niederweisel,13th of June, 1961. https://en.wikipedia.org/wiki/Alliance_of_the_Orders_of_Saint_John_of_Jerusalem
1228 "What makes us Anglican? Hallmarks of the Episcopal Church". Episcopalchurch.org. Retrieved June 1, 2016.
1229 "Organisations granted Observer Status in the General Assembly". *United Nations*. https://www.un.int/orderofmalta/ + https://orderofmaltaamerican.org/about-the-order/permanent-observer-to-un/
1230 "Multilateral Relations". *Order of Malta*. R - https://en.wikipedia.org/wiki/Knights_Hospitaller#cite_note 46+47
1231 "Malta Permanent Mission to the United Nations". *Un.int*. Archived from the original on 22 April 2016.
1232 United Nations General Assembly, Session 48, Resolution 265, **Observer status for the Sovereign Military Order of Malta in the General Assembly** Archived 2017-02-26
1233 "Intergovernmental and Other Organizations".
1234 Article 7 of the Constitutional Charter and Code. Archived18 October 2016 at the Wayback Machine

ambassader, har diplomatisk immunitet, og er uden for italiensk jurisdiktion[1235]. SMOM opretholder diplomatiske forbindelser med 110 stater[1236], indgår traktater, og udsteder sine egne pas, frimærker og mønter. Det blev fastslået, at ordenen skulle forblive neutral i enhver krig mellem kristne nationer[1237]. Ordenen finansieres i høj grad af europæiske regeringer, FN, EU, fonde og offentlige donorer[1238].

Embedet som Stormester blev restaureret af Pave Leo XIII i 1879, efter en ledig stilling på 75 år efter Tommasi; en periode hvor ordenen var ledet af generalløjtnanter, som fx ikke vælges for livet[1239]. Matthew Festing blev valgt af Rådet som 79. stormester i 2008, og efterfulgte Andrew Bertie, som var stormester indtil sin død i 2008. Giacomo dalla Torre blev den midlertidige leder af ordenen i april 2017[1240] efter intern splid imellem pave Frans og Festing, som fik sidstnævnte til at trække sig som stormester[1241]. Den nuværende leder i 2021 er såkaldt "løjtnant-af stormester" Marco Luzzago, som er familierelateret til pave Paul VI[1242].

Kardinal Raymond Burke fra USA er "Protektor" for SMOM siden 2014. Beskytteren, der er enten en kardinal, når han er udnævnt af paven, eller på vej til denne rang, fremmer ordenens og dets medlemmers åndelige interesser og dets forbindelser med The Holy See/Den Hellige Stol. Paven udpeger ordenens "Prælat"/biskop/baron, eller anden hellig betegnelse, til at overvåge præster og gejstlige, og vælger blandt tre kandidater foreslået af stormesteren. Jean Laffitte, der havde haft forskellige kontorer i romersk Curia i mere end et årti, udvalgtes hertil af Pave Francis i 2015. Den romerske Curia er Den Hellige Stol´s administrative apparat og det centrale legeme, hvorigennem den romerske Pontiff/Pave gennemfører den universelle katolske kirkes anliggender med sin base i den suveræne stat; Vatikanet. "De fleste katolske lande har desuden ambassader for ordenen i Rom. Heraf følger, at mange lande har hele tre diplomatiske missioner i Rom: én over for Italien, én over for Pavestolen, der repræsenterer Vatikanstaten, og én over for Malteserordenen[1243] (læs afsnit om *Pavestaterne og International Lovgivning)*.

Medlemskab i ordenen er opdelt i tre klasser, der hver er opdelt i flere kategorier. Indenfor hver klasse og kategori af riddere, er rækker, som spænder fra storkorsriddere (det højeste) til almindelige riddere. Biskopper og præster er generelt automatisk ærede medlemmer, eller Riddere af Malta´s orden, såkaldte "Knights of Malta"; en titel som også opnås i York Rite frimureriet. Over hele verden er der over 13.000 riddere og damer, hvoraf ca. 55 er bebudet/professerede religiøse[1244]. Medlemskab i ordenen sker kun ved invitation[1245], fx også som frimurerbroder[1246]. Ordenen kan kun opløses af paven og dennes råd, og er hidtil aldrig blevet det, modsat fx Tempelridderordenen og Jesuitordenen[1247].

Medlemskabet af SMOM er begrænset til romersk-katolikker, og centralorganisationen er i det væsentlige aristokratisk og styres hovedsageligt af en primær klasse af "bekendte" riddere og kapellaner, der kan bevise adelen hos deres fire bedsteforældre i to århundreder, skriver

1235 https://www.orderofmalta.int/ + https://en.wikipedia.org/wiki/Knights_Hospitaller#Sovereign_Military_Order_of_Malta
1236"Sovereign Order of Malta". *Orderofmalta.int*.
1237 https://en.wikipedia.org/wiki/Sovereign_Military_Order_of_Malta#International_status
1238 https://en.wikipedia.org/wiki/Sovereign_Military_Order_of_Malta#Summary
1239 https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_Grand_Masters_of_the_Knights_Hospitaller + https://www.orderofmalta.int/
1240 Lamb, Christopher (2 May 2018). "Knights of Malta elect Fra' Giacomo Dalla Torre as Grand Master". *The Tablet*.
1241 https://www.catholicnewsagency.com/news/35301/knights-of-malta-grand-master-to-resign-at-request-of-pope-francis
1242 https://www.orderofmalta.int/government/lieutenant-grand-master/
1243 https://da.wikipedia.org/wiki/Johanniterordenen#Historie
1244 Sire, H.J.A. (2016). *The Knights of Malta: A Modern Resurrection*. London: Third Millennium. p. 278.
1245 https://en.wikipedia.org/wiki/Sovereign_Military_Order_of_Malta#Membership
1246 https://docplayer.dk/6578241-Johanniterriddere-englaendere-og-maltesere-som-frimurer-i-malta.html
1247 http://world-news-research.com/russiansurvivalmyth.html

Encyclopedia Britannica[1248]. Men siden 2017 har jesuit-pave Frans angiveligt planer om at erstatte ridderordenens tusind år gamle regel om, at stormestre skal have aristokratisk slægt, der går fire generationer tilbage på begge sider af slægtstræet[1249].

Præsterne af Malteserordenen er rangeret som ”Honorary Canons”, ligesom i Den Hellige Grav´s Orden, og disse har ret til at bære den sorte mozetta med lilla rør og lilla fascia[1250]. Lilla var den royale farve, som fønikerne i oldtiden var kendte for at producere royale klæder med fra snegle, og som også brugtes af de romerske kejsere (læs afsnittet i part 5 om Fønikien).

Ordenen af Saint John, Den Britiske Johanniterorden, eller *The Most Venerable Order of Saint John of Jerusalem* (VOSJ)[1251], var i 1830´erne en irregulær aflægger af den katolske Malteserorden, men fik i 1888 en kongelig fundats af Dronning Victoria, og siden har alle britiske monarker ledet ordenen. De danske konger Christian 10. og Frederik 9. var medlemmer af ordenen. Nuværende "Sovereign Head", er siden 1952, H.M. Dronning Elizabeth II, mens hendes slægtning, H.K.H. Prince Richard, Hertug af Gloucester, er ordenens Storprior/Grand Prior siden 1974[1252].

Ordenens ca. 25.000 medlemmer, kendt som confrères[1253], tilhører for det meste den protestantiske tro, skønt de fra andre kristne trosretninger eller andre religioner accepteres i ordenen. Bortset fra ved udnævnelse til bestemte regerings- eller kirkelige kontorer i nogle områder, sker medlemskab (ligesom i katolske SMOM) kun på invitation[1254].

St John's Order/Britiske Johanniterorden (VOSJ) er måske bedst kendt for de sundhedsorganisationer, den grundlagde, og fortsætter med at drive, herunder St. John Ambulance (fx stor i Australien) og St. John Eye Hospital Group. Hovedkvarteret er i London, og det er en registreret velgørenhedsorganisation i henhold til engelsk lov[1255]. Det er en Crown-ridderorden i Storbritannien, som hurtigt spredte sig til hele det tidligere britiske imperium. Der blev oprettet selvstændige priorater i Skotland (1947), Wales (1918), Sydafrika (1941), New Zealand (1943), Canada (1946) og Australien (1946). USA blev det syvende priorium i 1996. Dronning Elizabeth II oprettede i 1996 officielt Priory of the United States of America med John R. Drexel, som første prior. I slutningen af år 2000 havde US Priory cirka 1.100 medlemmer. Der blev også oprettet mere end 30 andre filialer, kaldet "National Councils", hovedsagelig i det, der nu beskrives som "udviklingslande i Commonwealth". Desuden er der kommanderier i Nordirland (Ards) og Vestaustralien samt ”Associerede Johanniter” i Hongkong og Irland[1256]. I 1999 modtog VOSJ-ordenen særlig rådgivende status for De Forenede Nationers Økonomiske og Sociale Råd[1257].

Under den protestantiske reformation fulgte store dele af den tyske Langue, i den dengang opdelte Johanniterorden, ledelsen af lensgrevskabet Brandenburg. De accepterede luthersk teologi, mens de fortsat anerkendte stormesteren i ordenen som overhoved, der sammen med flertallet af ridderne forblev romersk-katolsk. I henhold til betingelserne i den vestfaliske fred i 1648, der

1248 https://www.britannica.com/topic/Hospitallers
1249 "Pope backs plans to open chivalric order’s leadership to commoners", Times, 27 April 2017. https://www.thetimes.co.uk/article/pope-backs-plans-to-open-chivalric-order-s-leadership-to-commoners-bvfg37kz7?shareToken=7f12acfbaa9a3deabdc812c15c941519
1250 https://en.wikipedia.org/wiki/Sovereign_Military_Order_of_Malta#Governance
1251 https://en.wikipedia.org/wiki/Order_of_Saint_John_(chartered_1888) Elizabeth II 2004, p. 6.
1252 "Who We Are > About the Order > Structure and Governance". The Order of St John. Archived from the original on 27 August 2009
1253 "Who We Are". The Order of St. John. Archived from the original on 9 June 2009. Retrieved 9 August 2009.
1254 "the Venerable Order", citing the *Pro Fide* report for 2005 of the Grand Council of that organization, profession of the Christian faith is now "not an essential condition of membership" in it.
1255 Charity Commission. The Most Venerable Order of the Hospital of St John of Jerusalem (The Order of St John), registered charity no. 235979. https://en.wikipedia.org/wiki/Order_of_Saint_John_(chartered_1888)#cite_note-OSTJ-6
1256 Https://en.wikipedia.org/wiki/Order_of_Saint_John_(chartered_1888)#Priories_and_commanderies
1257 *"Canada Wide > About Us > The Order of St. John"*. St. John Ambulance Canada. Retrieved 10 August2009.

afsluttede konflikten, blev balivatet effektivt placeret under beskyttelse af kurfyrsterne af Brandenburg; de senere konger af Preussen[1258].

Ordenens overhoved er Herrenmeister, som er ansvarlig for alle juridiske og æresrelaterede anliggender indenfor ordenen. Dets beslutninger gennemføres af ordenens regering under Ordenskansleren. Selv om Herrenmeisteren nu vælges, og ikke længere udnævnes af den preussiske konge eller den tyske kejser, har hver enkelt indehaver af embedet siden 1693 været medlem af huset Hohenzollern, familien af de tidligere preussiske konger og de sidste tyske kejsere. HKH Oskar, prins af Preussen, tiltrådte sit høje embede i 1999 efter sin far, HKH Wilhelm-Karl af Preussen, som havde været leder af ordenen i 41 år[1259].

I maj 1812 havde Friedrich Wilhelm III til ære for det gamle balivat, som var opløst sammen med Det Hellige Romerske Rige af Tysk Nation i 1806, oprettet en kongelig preussisk Johanniterorden til ære for tjenester, hvis udmærkelse var det enkle ordenskors i form af det stadigt anvendte jernkors. Ordenens nuværende status i henhold til tysk lovgivning stammer fra dens inkorporering i 1852 og fra den tyske regerings officielle anerkendelse af ordenens rangmærker som tyske fortjenstdekorationer i 1957[1260].

Efter Anden Verdenskrig, da de sejrende allierede gav Neumark til Polen, flyttede ordenen sit hovedkvarter fra Sonnenberg (polske Slonsk) til Bonn i Vesttyskland´s Ruhr-distrikt. Efter genforeningen af Vest- og Østtyskland i 1990 blev hovedkvarteret flyttet til Berlin[1261].

Den tyske Johanniterorden har formelt ansvar for fem ikke-tyske fællesskaber (kommandanturer) i Finland, Ungarn, Østrig, Frankrig og Schweiz - og et globalt kommandantkorps med underkommandanterier i tolv andre lande (Australien, Belgien, Canada, Colombia, Danmark, Italien, Polen, Namibia, Sydafrika, Storbritannien, USA og Venezuela)[1262].

Hollandske riddere fra Balivat Brandenburg dannede deres eget kommandantkorps inden for Johanniterordenen i 1909, da den fik kongelig beskyttelse, og kommandantkorpset adskilte sig fra den tyske Johanniterorden i 1946. Kommandanturet blev en selvstændig orden i 1958 og er kendt som Johanniter Orde in Nederland, som nu optager både adelige kvinder og adelsmænd. Den nederlandske monark, Willem-Alexander af Oranje-Huset, er æreskommanderende[1263]. De hollandske insignier fra Johanniter Orde in Nederland erstatter de preussiske ørne med den hollandske løve[1264]. "Lejesoldaterkongen", som Frederik Den Store kaldte sin farfar Frederik 1. konge af Preussen (og Elector af Brandenburg)[1265], startede i 1701 ordensuddelingen af Den Sorte Ørn (Hoher Orden Vom Schwarzen Adler), og hans mor var Louise-Henriette af Oranje-Nassau Huset, som tilsvarende uddeler Order of The Golden Lion of The House of Nassau igennem kongen af Holland sammen med storhertugen af Luxembourg[1266].

Sverige fik, ligesom Holland, sin egen seperate Johanniterorden med royalt charter fra 1946. Her

---

1258 The order was the subject of Article XII, section 3, of the Treaty of Osnabrück; http://www.lwl.org/westfaelische-geschichte/portal/Internet/finde/langDatensatz.php?urlID=740&url_tabelle=tab_quelle#art12,
1259 http://www.allianceofstjohn.org/ Bailiwick Brandenburg – Johanitterorden + Clark, pages 110-111; see also Johanniter.de.
1260 http://www.allianceofstjohn.org/ + https://thereaderwiki.com/en/Order_of_Saint_John_(Bailiwick_of_Brandenburg)
1261 Ibid med henvisning til Clark, pages 52 and 55-56.
1262 *Verzeichnis der Mitglieder der Balley Brandenburg des Ritterlichen Ordens St. Johannis vom Spital zu Jerusalem*; Berlin: Johanniterorden, October, 2011; pages 22-23. https://thereaderwiki.com/en/Order_of_Saint_John_(Bailiwick_of_Brandenburg)
1263 Sainty, pages 98-101; Clark, page 57; website of the Dutch order, http://www.johanniterorde.nl/, accessed November 5, 2011.
1264 https://thereaderwiki.com/en/Order_of_Saint_John_(Bailiwick_of_Brandenburg) Order of Saint John of The Netherlands
1265 Spencer, Charles, *Blenheim*, Chapter 22: Vindication, p.316 + https://en.wikipedia.org/wiki/Order_of_the_Black_Eagle
1266 https://en.wikipedia.org/wiki/Order_of_the_Gold_Lion_of_the_House_of_Nassau

brød de, som følge af 2. Verdenskrig, begge væk fra det tyske Brandenburg Balivat[1267].

Peter Kurrild-Klitgaard er leder af den kongeligt anerkendte danske Johanniterorden, som forblev underlagt den tyske. Peter *har haft poster i en lang række akademiske organisationer, bl.a. som formand for Dansk Selskab for Statskundskab, medlem af bestyrelsen for Nordic Political Science Association og for Council of the International Political Science Association. Han var medlem af bestyrelsen for Mont Pelerin Society 2006-10 og dets næstformand (2008-10), og er i øjeblikket bestyrelsesmedlem i den danske regerings Institut for Partier og Demokrati. I 1993 havde han erhvervet en M.A. (Political Science) ved Columbia University, New York, hvor han var Fulbright Scholar 1992-94. Sideløbende med studierne arbejdede han fuldtid som journalist, bl.a. ved Finanstidende og Børsinformation. Et særligt interesseområde er amerikansk politik.*

Peter Kurrild-Klitgaard er formand for, og er indvalgt som medlem af mange flere selskaber i ind- og udland. Han er medlem af flere fondsbestyrelser, fx for H.H. Prins Nikolai´s og H.H. Prins Felix's Fond ("Nikolai & Felix Fonden", tidl. Prins Joachim og Prinsesse Alexandra´s Fond). Han er udnævnt ”Freeman of the City of London” og ”Liveryman of the Worshipful Company of Scriveners”, og er medlem af fineste adelige britiske selskabsklubber som The New Club, Travellers' Club og Puffin's Club. Han blev Ridder af Dannebrogordenen (2017); Officer Pro Merito Melitensi (civilklasse) af SMOM (2018) og har fået Fortjenstkors (3. klasse) af Den Hellige Gravorden (2014). Han er også Indvalgt Fellow i Society of Antiquaries (UK) (2019) og Indvalgt Fellow i Royal Historical Society (UK) (2009). I 2007 fik Kurrild-Klitgaard prisen som bedste underviser i statskundskab og som bedste underviser på Københavns Universitet, kaldet ”Årets Harald”[1268]. Som hobby går han på jagt og skyder dyr (som han stolt fremviser som trofæer på sociale medier), ligesom en signifikant andel af de adelige kredse har for vane.

Kurrild-Klitgaard er jævnligt blandt de mest flittigt brugte danske samfundsforskere i medierne[1269]. Han har siden 1999 været fast tilknyttet Berlingske som kommentator og debattør, med afstikkere til Dagen (2003-2004), Politiken (2004-2005) og Børsen (2016-2018). Kurrild-Klitgaard var i 1985-86 initiativtager til etableringen af selskabet *Libertas* og var i 2004 blandt initiativtagerne til tænketanken CEPOS, har siddet i dennes bestyrelse, og er medlem af dens Rådgivende Komité og Centerråd[1270].

Peter Kurrild-Klitgaard er desuden heraldiker, og var bl.a. formand for Heraldisk Selskab (2009-2018) og indvalgt som medlem af Academie Internationale d'Heraldique og Academie Internationale de Genealogie[1271], samt bestyrelsesmedlem i Confédération Internationale de Généalogie et Héraldique[1272]. I den forbindelse har han bl.a. skrevet "Nordiske Heraldiske Exlibris" (2019) og været medredaktør af "Nordiske Hertugvåbener" (2017), samt publiceret i fx Personalhistorisk Tidsskrift, Heraldisk Tidsskrift, Ordenshistorisk Tidsskrift og The Double Tressure. Han har været med til at udarbejde våbenskjolde for flere nye riddere af Elefantordenen og storkorsriddere af Dannebrogordenen, bl.a. Kronprinsesse Mary[1273], Prinsesse Marie[1274], Anders

1267 https://www.johanniterorden.se/om-johanniterorden.html
1268 https://en.wikipedia.org/wiki/Peter_Kurrild-Klitgaard se Kraks Blå Bog 2020
1269 http://universitetsavisen.dk/videnskab/kus-21-storste-mediedarlings; https://uniavisen.dk/top-20-disse-forskere-fra-koebenhavns-universitet-er-allermest-i-medierne-2/; https://www.econ.ku.dk/nyheder/alle_nyheder/samfundsforskere-er-de-mest-citerede/.
1270 Jvf. "En tilfældig individualists hændelige erindringer", Libertas nr. 22b (1996). +”CEPOS' hjemmeside".
1271 Jvf. Heraldisk Selskabs hjemmeside: http://heraldik.org/10-2/funktionarer/styrelse
1272 Jvf. G.I.G.H.s hjemmeside: http://www.cigh.info/membres.html.
1273 Erling Svane: "Nye elefant- og storkorsridderes våbenskjolde", Lokalavisen Nordsjælland (27. marts 2012) og Peter Kurrild-Klitgaard og Ronny Andersen: "Våbener for kronprinsesse Mary og John Donaldson", Heraldisk Tidsskrift nr. 95, 2007, s. 201-212.]
1274 Ibid + Ronny Andersen: "Våbenerne for H.K.H. Prinsesse Marie af Danmark og Alain Cavallier", Heraldisk Tidsskrift nr. 104, 2011, s. 151-154 og "Prinsessens våbenskjold", 24. december 2010 Politiken.] https://da.wikipedia.org/wiki/Peter_Kurrild-Klitgaard

Fogh Rasmussen[1275], Uffe Ellemann-Jensen[1276] og Bertel Haarder[1277].

Der er i Danmark kgl. bæretilladelse til Johanniterordenens dekorationer, senest givet af H.M. Dronningen fra 2011 og frem. Det danske forsvar har ligeledes siden 2014 givet tilladelse til bæring på uniform. For tiden er der lige under et dusin johanniterriddere i Danmark. Disse er siden 2012 organiseret i et selvstændigt underkommanderi, hørende under ordensledelsen i Berlin. Den nuværende ledelse af Johanniterordenens danske underkommanderi består (i 2021) af Frederik Ahlefeldt-Laurvig (formand), Thomas Ahlefeldt-Laurvig-Lehn og Peter Kurrild-Klitgaard[1278].

Medlemskab kan ikke søges og forudsætter indstilling fra to retsriddere. Personer optages som æresriddere, og selve æresridderkorset tildeles normalt fire år efter optagelse i Ordenen, mens retsridderkorset kan tildeles efter syv år. Den tyske Johanniterorden har cirka 4.000 medlemmer, hvoraf cirka 1/3 har modtaget retsridderkorset sammen med det traditionelle ridderslag. Det bør p.g.a. Johanniterordenens særlige historie og status bemærkes, at Ordenen var kontinuerligt anført i den danske Hof- og Statskalenders liste over anerkendte ordener indtil midten af 1920'erne. Anførslen ophørte omkring det tidspunkt, hvor det dengang sidste overlevende medlem i Danmark, Carl Frederik lensgreve Rantzau (1846-1925), afgik ved døden, og der ikke længere blev ansøgt om bæretilladelser, forklarer Kurrild-Klitgaard[1279].

Klitgaard forsøger i sin bog, som er offentliggjort i Personalhistorisk Tidsskrift, at *identificere alle personer, der har været riddere af den tysk-baserede, protestantiske Johanniterorden fra 1600-tallet til 2013 og som enten har været danske statsborgere eller haft stærk tilknytning til Danmark. Den sidste kategori omfatter udlændinge, der enten har været bosiddende i Danmark gennem længere tid eller haft danske kongelige embeder, eller på anden vis haft en væsentlig tilstedeværelse i landet. Listen illustrerer, hvor tætte forbindelserne var mellem danske og tyske adelige forud for de to krige om Slesvig-Holsten (1848-1850, 1863-1864), og sågar op til 2. verdenskrig. Det fremgår såmænd også af selve den danske kongefamilie, der har talt adskillige personer med medlemskab af enten Johanniterordenen, Venerable Order of Saint John eller Malteserordenen (fig. 5). Faktisk er de genealogiske forbindelser endnu stærkere, end tavlerne viser; for eksempel er det tilfældet, at en ganske stor andel af de 101 riddere nedstammer fra den første på listen, Ditlev von Reventlow* (Christian IV´s tyske kansler 1632). *At der er så stærke familiemæssige forbindelser, må man formodentlig tilskrive Ordenens karakter: Dels som indtil nyere tid forbeholdt adelige og dels som havende en »korporativ« karakter, hvor medlemmer skal indvælges på baggrund af anbefalinger.*

Kurrild-Klitgaard fortsætter: *Af romersk-katolske malteserordensmedlemmer i Danmark de sidste 200 år, har der kun været godt et dusin medlemmer: (1) Edouard Romeo greve Vargas-Bedemar (1770-1847), dansk kammerherre og chef for Naturhistorisk Museum. (2) Carl Woldemar greve Danneskiold-Løwendal (1773-1829), Malteserordenens minister til Danmark 1796-98, og siden dansk oberstløjtnant, sønnesøn af nr. 5 i listen over Johanniterriddere (3) Casimir Alfons baron Hübsch de Grossthal (1791-1865), dansk kammerherre og ministerresident, samt generalkonsul i Konstantinopel. (4) Otto lensgreve (von) Blome (1795-1884), (5) Carl, hertug af Slesvig-Holsten-Sønderborg-Glücksborg (1813-1878), storebroder til kong Christian IX og svigersøn til kong Frederik*

1275 Ibid + og Peter Kurrild-Klitgaard: "For 'frihed i fred og fællesskab': Storkorsvåben for Anders Fogh Rasmussen", Heraldisk Tidsskrift nr. 103, 2011, s. 137-140.]
1276 Peter Kurrild-Klitgaard: "Ridder Uffe hin ikke så spage", Heraldisk Tidsskrift nr. 89, s. 405-406.

1277 https://da.wikipedia.org/wiki/Peter_Kurrild-Klitgaard
1278 http://johanniter.dk/johanniterordenen/johanniterordenen-i-danmark-i-nyere-tid/
1279 http://johanniter.dk/wp-content/uploads/2017/09/Johanniterriddere-i-Danmark_Personalhistorisk-Tidsskrift_2013_2.pdf

VI, som blev (honorær) Bali-Storkors af Malteserordenen i 1854 og søgte og fik dansk bæretilladelse til denne af sin halvfætter (og hustrus eksmand!), kong Frederik VII. (6) Ejnar Offer greve Oberbech-Clausen (1883-1963) til Voergaard og Egebjerggaard. (7) Holger lensbaron Rosenkrantz (1902-1975) til Rosenholm. (8) Valdemar greve af Rosenborg (1915-1995). (9) Per von Holstein (1916-2002), cand.polit. et jur. (10) Hans Wilhelm Saxild (1916-1996), cand.jur. (11) Inger Saxild (1922-1999), cand.jur. (12) Bertil A. Frosell (1961-), landsdommer[1280].

Peter Kurrild-Klitgaard påstår at Johanniterordenens organisatoriske fravær i Danmark har resulteret i opkomsten af ikke så få selvbestaltede "johanniterordener" og "malteserordener". De henviser næsten alle til angivelig oprindelse i Rusland, i de tumultariske år under og efter Napoleonskrigene. Ingen af de mange organisationer, der kalder sig sådan, er anerkendt af den katolske Malteserorden eller den protestantiske Johanniterorden, ifølge Peter, der på hjemmesiden bl.a. nævner OSJ-Dacia og OSJ-Dagmar, som er deltagere i et Malteserråd i Danmark fra 1999[1281].

Den vigtigste politiske dialektik er, ifølge en lang række skriftværker, den vedvarende kamp mellem "øst" og "vest", som siden slut 1700-tallet har udspillet sig som The Great Game (det store spil) mellem Storbritannien (repræsenterende sø) og Rusland (repræsenterende land). Dette udviklede sig derefter til den kolde krig og det moderne "civilisationernes sammenstød", som omfatter den fortsatte konfrontation mellem USA og NATO imod Rusland og dennes stræben efter et eurasisk imperium. Den klassiske periode med det store spil anses generelt for at strække sig fra den russisk-persiske traktat af 1813 til den engelsk-russiske konvention af 1907[1282]. Sidstnævnte skabtes for at balancere magtbalancen overfor den voksende trussel fra den tyske stål- og krigsindustri[1283], indtil Den Kolde Krig imod Rusland afløste Tyskland som "den store trussel" efter 2. Verdenskrig.

En suveræn russisk gren af Ordenen af Sankt Johannes (SOSJ), som ikke havde fået romersk-kanonisk ratificering, fandt tidligere vej til USA. Denne, og en masse andre splittede Johanniter-grene, hævder at den rette stormester-efterkommer af ordenshistorien tilhører russiske Tsar Paul 1 af Romanov-Holstein-Gottorp-dynastiet[1284].

I henhold til sagen vedrørende retmæssig kontinuitet for ordenens stormesterskabsudstedelse skrives på SOSJ´s storpriorat på Malta´s hjemmeside bl.a. følgende: *Efter tabet af Malta søgte en stor del af ridderne tilflugt i St. Peter Burgo i Rusland. Den 10. september 1798 udbredte tsaren Paul I fra Rusland en Ukase (proklamation), hvorunder han "velmenende under sin høje beskyttelse, tog alle ordenens organer". Herefter fortsatte "Den Sande Suveræne Orden af St. John af Jerusalem, Malta´s Riddere", med at eksistere på grund af arvelige riddere, der stadig nød tsarens beskyttelse.*

Proklamationen af et dekret (efter Paul´s død) *fra 1801, af Tsar Alexander d.1., erklærede, at: "general feltmarskal til Amerika er Grev Nicolas Soltykov, som fortsætter med at udøve funktionerne og autoriteten som stormester og løjtnant i nævnte orden, for at indkalde til et møde i Det Hellige Råd, og for at lade dem vide hvad vores hensigt er, og at dette imperies bopæl stadig betragtes som det øverste sted for Den Suveræne Orden af Sankt Johannes af Jerusalem, indtil*

1280 http://johanniter.dk/wp-content/uploads/2017/09/Johanniterriddere-i-Danmark_Personalhistorisk-Tidsskrift_2013_2.pdf
Johanniterriddere i Danmark: Riddere af Johanniterordenen (Balley Brandenburg)og af Den Kgl. Preussiske Johanniterorden Af Peter Kurrild-Klitgaard
1281 http://johanniter.dk/johanniterordenen/johanniterordenen-i-danmark-i-nyere-tid/ + http://osj-dacia.org/malteserrad.html
1282 Sanford L. Drob. Kabbalistic Metaphors: Jewish Mystical Themes in Ancient and Modern Thought (Jason Aronson, 2000), pp. 185-240.
1283 Paul A. Papayoanou: "Independence, Institutions, and the Balance of power: Britain, Germany and World War I", International Security, Vol.20, No.4, (Spring 1996), side 42-76 https://debatewise.org/1185-the-agreement-between-russia-and-great-britain-in-1907-was-inevitable/
1284 http://osj-dacia.org/en-ordens-kontinuitet.html

omstændighederne tillader ham at udnævne en stormester i overensstemmelse med ordenens vedtægter og dens historiske former".

I værkerne "Debrett's Peerage" i årene 1807, 1817, 1819 og 1825, findes listen over mennesker, der har modtaget et ridderskab og anerkender St. Johannes Suveræne Orden i Jerusalem under beskyttelse af den russiske tsar, som Malta´s eneste sande orden. A.M. Perrot skrev i sin bog Historiske samlinger af de civile og militære ordener: "I vor tid er ordenen under beskyttelse af det russiske imperium, og styres af en løjtnant assisteret af et statsråd"[1285].

I 1806 tilbød den svenske kong Gustav IV Adolf af Sverige den suveræne orden øen Gottland. I 1822 tilbød Østrig ordenen, med hovedkvarter i Rusland, øen Quarnero eller øen Elba til gengæld for, at modtage titlen som stormester fra Habsburgernes kejser. I 1823 tilbød den græske regering ordenen øen Rhodos på betingelse af, at ridderne sluttede sig til dem mod tyrkerne[1286].

De to store SOSJ-priorier i Rusland, det ene katolsk og det andet hovedsagelig ortodoks, uddannede deres unge mænd på deres skole, Pages Corps, i Sankt Petersborg. Pages Corps var akademiet for skabelsen af nye Riddere af Malta. I 1810 blev skolen flyttet til SOSJ's Vorontsov-palads. De færdiguddannede fra denne skole blev ledere af de eksklusive garder-afdelinger og dermed beskyttere af den russiske kejserfamilie, som besejrede Napoleon, da han angreb i 1812[1287]. I 1915 skrev Robert R. McCormick i sin bog med titlen *With the Russian Army* (The Macmillan Publishing Company, New York), følgende: "soldater fra den kejserlige garde er de udvalgte i hele det russiske imperium. De fleste af dem har studeret i skolen Corps of Pages, som er Ridderne af Malta. Adgang til denne elite-skole er begrænset til: 1) børn af Malta´s Riddere, 2) børn af generaler og generalløjtnanter, 3) børn af familier, hvis adeltitler går mere end 100 år tilbage[1288].

I begyndelsen af 1900-tallet, og lige siden bekræftet, blev beskyttelsen foretaget af Kejserlig Russisk Storhertug Alexander Mikhailovich, som blev sendt af sin fætter og bror Tsar Nicholas II, for at fortsætte med oprettelsen af Grand Priory of America, som den 10. januar 1908, på Waldorf Astoria i New York, officielt blev Priory of the Order of America. Memorandummet blev underskrevet af Alexander Mikhailovich, prins Peter Nikititch Trubetzkoi, prins Michele Khilkov, Baron Roman Rosen (russisk ambassadør i USA), Charlemagne Tower Jr (USA´s minister og ambassadør i Rusland, Østrig-Ungarn og Tyskland), Ethelbert Watts (US generalkonsul i Skt. Petersborg), baron von Hengelmuller Hengervar (ambassadør for Østrig-Ungarn i USA) og mange andre.

Fem år senere, 1. september 1913, valgte et suverænt rådsmøde på Waldorf Astoria storhertug Alexander Mikhailovich til den 71. stormester af ordenen og til Grand Prior af ordenen for Europa og Amerika. Storhertug Kirill Vladimirovich, med samtykke fra Tsar Nicholas, accepterede valget[1289].

Kirill Vladimirovich af Rusland (1876 – 1938) hjalp Richard Teller Crane I fra Chicago med planer om at organisere American White Cross i New York City. I 1904, blev *American White Cross First Aid Society* (tidligere amerikanske Røde Kors feltovervågning) startet i Chicago af fru Potter Palmer, Kardinal Gibbons, Andrew Carnegie og repræsentanter for den amerikanske hær. Den katolske

1285 https://granprieuremelitenseknightsofmalta.wordpress.com/history/grand-master/ + Ukase (The Order) 24.134 – February 26th, 1810.
1286 https://second.wiki/wiki/soberana_orden_de_san_juan_de_jerusalc3a9n
1287 Michael Howard. *Secret Societies: Their Influence and Power from Antiquity to the Present Day* (Inner Traditions/Bear & Company. Kindle Edition), s. 113-114
1288 https://granprieuremelitenseknightsofmalta.wordpress.com/history/grand-master/
1289 http://www.knightsofmalta.it/fra/historical-compendium-5.html

kirke, amerikanske borgerlige ledere, den amerikanske hær og den engelske St. John's Ambulance Association arbejdede således sammen med Det Russiske Hvide Kors. Dette var ordenens "økumeniske begyndelse" i Amerika[1290]. American Association of SMOM startede officielt i 1927[1291].

Richard Teller Crane I (1832 - 1912) var grundlæggeren af R.T. Crane & Bro, senere Crane Company; en industriproducent i Chicago[1292]. Hans ældste søn, Charles Richard Crane, bidrog i høj grad til Woodrow Wilson´s valgkampagne i 1912. Wilson belønnede Crane med udnævnelser til den særlige diplomatiske kommission til Rusland i 1917, kendt som Root-kommissionen, som medlem af den amerikanske afdeling af fredskonferencen i Paris, og til den inter-allierede kommission i Tyrkiet i 1919, der blev kendt som King-Crane-kommissionen[1293]. I 1931 var Crane med til at finansiere de første olieefterforskninger i Saudi-Arabien og Yemen, og var medvirkende til at få den amerikanske oliekoncession der[1294]. Han var, ligesom sin far, også medlem af den berømte Federal Reserve skaber, Jekyll Island Club (også kaldet The Millionaires Club) på Jekyll Island, Georgia[1295]. Crane Co. er i dag involveret i rumteknologi, og på deres hjemmeside skrives om selskabets historie at: "Crane-innovation findes idag bag kulisserne stort set overalt"[1296].

Et tidligt og fremtrædende medlem af American White Cross var Wall Street-advokat William Nelson Cromwell (1854 – 1948), som blev partner i advokatfirmaet Sullivan & Cromwell i 1879, der blev kendt for sin forretnings- og handelsretlige praksis - og dens store indvirkning på internationale anliggender. Firmaet rådgav John Pierpont Morgan under oprettelsen af *Edison General Electric* (1882), og vejledte senere nøglespillere i dannelsen af Morgan´s U.S. Steel-mastodont i 1901[1297] (læs *Part 6 - Karteller*).

William Nelson Cromwell blev Amerikansk Grand Prior af SOSJ i 1912, og møder blev derefter normalt afholdt på hans kontorer i Waldorf-Astoria Hotel. Navnet på hotellet stammer fra byen Walldorf i Tyskland; forfædrenes hjem for den fremtrædende tysk-amerikanske Astor-familie, der stammer derfra. Fremtrædende i ordenen på denne tid omfattede John Jacob Astor (indtil sin død på Morgan´s White Star Line skib Titanic), JP Morgan, hans søn JP Morgan Jr og den udvidede familie af Cornelius Vanderbilt Crane[1298].

De amerikanske Grand Priory-ledere var, for det meste, socialt fremtrædende protestantiske episkopalere fra New York City og Chicago. Involveret var også frimurere og en gruppe af amerikanske efterkommere af keltisk-katolske jakobinere, som stadig var tilhængere af den gamle Stuart Pretender til tronen i England og Skotland (Læs *Frimureri*). Den amerikanske Grand Prior havde, via William Nelson Cromwell og Dr. Francis C. Nicholas, haft kontakt med de spanske riddere af St. John i mange år med forberedelsesarbejde for det amerikanske Panamakanal-projekt, og grundlæggelsen af Panama. Interaktion med de spanske riddere var også resultatet af amerikanere, der mødte spanske riddere under den spansk-amerikanske krig fra 1898 til 1900, og senere under de mexicanske borgerkrige. Bourbon kongen, Alphonso XIII af Spanien, var beskytter for de paveligt anerkendte spanske Caballeros Hospitalarios de San Juan Bautista, som udvidede hans tilknytning til SOSJ i Amerika[1299].

1290 "Sovereign Order of St. John of Jerusalem." www.osjknights.com – se alle fotos: http://www.theknightsofsaintjohn.com/History-After-Malta.htm
1291 https://orderofmaltaamerican.org/about-the-order/u-s-associations/
1292 https://en.wikipedia.org/wiki/Richard_T._Crane
1293 "The King-Crane Commission Report, August 28, 1919". Hellenic Resources Network. https://www.wikiwand.com/en/Charles_Richard_Crane
1294 Yergin, Daniel (1991). *The Prize, The epic Quest for Oil, Money & Power*. New York: Touchstone. p. 288. ISBN 9780671799328.
1295 https://www.wikiwand.com/en/Charles_Richard_Crane + https://www.wikiwand.com/en/Richard_T._Crane
1296 https://www.craneco.com/about/history/default.aspx
1297"Giant Steel Trust Launched at Last: Will be Known as the United States Steel Corporation." *The New York Times* (February 26, 1901).
1298 Osjknights.com/SOSJ/History_since_the-fall_of_Malta.pdf side 8 + https://www.wikiwand.com/en/Richard_T._Crane
1299 Osjknights.com/SOSJ/History_since_the-fall_of_Malta.pdf side 7 + side 8 + s. 10

Det amerikanske storpriorat blev befolket med Wall Street og Eastern Establishment. Disse mænd og kvinder, mange af dem aktive eller reserveofficerer i militæret, arbejdede med de spirende vestlige militære efterretningssamfund (især briterne), havde brugt American White Cross til samme formål, og gjorde Grand Priory til den første civile udenlandske efterretningsorganisation i USA[1300]. I perioden fra 1910 til 1939 var feltmarskal og Canada-generalguvernøren (1911-1916) Prins Arthur, Hertug af Connaught og Strathearn, hvis kone var Louise-Margrethe af Preussen, både præsident for Pilgrims Society (1917-1942), stormester for United Grand Lodge of Freemasonry og Grand Prior for Den Britiske Johanniterorden (VOSJ) samtidig[1301].

I 1916 begyndte "American Ambulance in Russia", som blev organiseret af bl.a. oberst Theodore Roosevelt (26. præsident 1901-1909) *fra New York City og Chicago, at gøre tjeneste på den russiske front. Den amerikanske ambulance i Rusland støttede bolsjevik-regimet økonomisk og filosofisk. Premierminister Kerenskij var på lønningslisten for den amerikanske ambulance. De revolutionære havde udviklet deres operative base i Lower East Side-distriktet i New York City.*

Storhertug Kirill havde ansvaret for de tropper, der var til rådighed til at forsvare zaren i Sankt Petersborg. I september 1917 oprettede Joseph Gaston Baillie Bulloch (første fætter til præsident Teddy Roosevelt) Lafayetteordenen i New York City, med et internationalt medlemskab, som en rekrutteringsfront for SOSJ. En amerikansk kontrarevolutionær indsats blev straks fremtrædende, da det fremgik af både regeringsrapporter og militære efterretningsrapporter, at jødiske anarkister var i flertal i den nye bolsjevikiske regering i Sankt Petersborg. SOSJ's amerikanske storpriorium koncentrerede sine aktiviteter i New York, Chicago, Baltimore, Philadelphia og Washington DC.

Den første reaktion mod de socialistiske revolutionære i den provisoriske Kerenskij-regering kom fra General Greve Keller. Greven begyndte straks at samarbejde med den tyske general Rudiger Von der Goltz om at opbygge en tysk-russisk hær af monarkistiske frivillige i Baltikum. Dette samarbejde mellem den tyske og den russiske Johanniterorden var et forsøg på at få både Tyskland ´s kejser Wilhelm II og en Romanov-zar tilbage til deres respektive troner.

Den tyske oberst, som var chef for efterretningstjenesten for den frivillige modrevolutionshær, Prins Pavel Avalov-Bermondt, planlagde sammen med Storhertug Kirill, at slutte sig til de tyske styrker for at drive bolsjevikkerne ud fra Østersø-området. Avalov-Bermondt blev øverstkommanderende for den russiske kejserlige hær. Han ledede SOSJ, og tilsyneladende Johanniterordenens plan, for at oprette en pro-tysk regering finansieret gennem JP Morgan Jr og advokat Cromwell. De fleste af embedsmændene i det, der i efteråret 1919 blev kendt som Den Vestrussiske Regering, var Johanniterordens-medlemmer. Johanniterne trak sig i sidste ende tilbage til Tyskland på grund af manglende støtte fra den socialistiske Weimar-regering - og forræderi fra Ententens britiske og franske regeringer, som støttede det bolsjevikiske regime. Da SOSJ blev forvist fra den russiske kejserby, bragte dens historiske mission, som forsvarer af den katolske kirke - og sekundære mission om at forsvare det ortodokse Rusland - den i opposition til de Johanniterordener, der var forbundet med frimureriet[1302]. Prins Avalov-Bermondt optegnede mange af disse oplysninger i sine Erinnerungen, som han skrev i 1925 i Hamborg, Tyskland[1303]. Læs mere om Rusland´s historie i

1300 Ibid s 8+14 + "History since 1798." Sovereign Order of Saint John of Jerusalem. http://www.theknightsofsaintjohn.com/History-After-Malta.htm

1301 https://da.wikipedia.org/wiki/Arthur_af_Connaught. Læs *Part 1 – The Crown: Pilgrims Society + Garterordenen* og *Part 8 - Netværket*

1302Osjknights.com/SOSJ/History side 13 + http://www.theknightsofsaintjohn.com/History-After-Malta.htm

1303 Bermondt-Avalov, Pavel (1925). *Im Kampf gegen den Bolschewismus. Erinnerungen von General Fürst Awaloff, Oberbefehlshaber der Deutsch-Russischen Westarmee im Baltikum* OCLC 15188750.*https://en.wikipedia.org/wiki/Pavel_Bermondt-Avalov*

afsnittet *Russisk Kommunisme og Det Tredje Rom.*

SOSJ skriver i deres historie, at *Stormester Alexander´s død faldt sammen med Nazi-partiets sejr i Tyskland. Prins Pavel Avalov-Bermondt blev udnævnt af Adolf Hitler til leder af det russiske fascistparti i Tyskland, kaldet den russiske nationale befrielsesbevægelse i 1933. Han blev valgt til den 74. stormester for SOSJ i 1934. Avalov-Bermondt var tilsyneladende dobbeltagent, da han er kendt for at have været tilknyttet "Wild Bill" William J. Donovan, grundlæggeren af OSS (senere CIA), og de amerikanske spionmestre, Cromwell og Dulles-brødrene, før, under og efter WWII. Avalov bosatte sig i Beograd og flyttede senere til New York*[1304].

I 1945 blev hovedkvarteret for SOSJ i USA flyttet til Shickshinny, Pennsylvania; et område kendt for sine bånd til ultranationalisme. Oberst Charles Louis Thourot Pichel ledede en undersøgelse af den maltesiske adel, som blev udført af Lord Dorchester fra England. For denne forskning blev han udnævnt til SOSJ's storkansler i 1934 efter J.G.B. Bulloch´s død; en post han besad indtil 1977. Oberst Pichel, medlem af Society of the History of France, skrev i sin bog historien om Den Suveræne Orden af Sankt Johannes af Jerusalem, Riddere af Malta, og om hvordan disse møder i Amerika´s Forenede Stater blev organiseret mellem 1890 og 1929 på Waldorf Astoria, 5th og 34th Street, i New York[1305]. Den 15. juli 1933 skrev Charles Thourot Pichel med Ernst Hanfstaengl, der tilbød sine tjenester som et forbindelsesled mellem den amerikanske højrefløj og Hitler. Disse russiske og amerikanske nationalister koordinerede nu deres anti-bolsjevikiske udgivelsesaktiviteter med Ulrich Fleischauer´s *Welt Dienst* med kontor i Erfurt i Tyskland[1306].

Den preussiske prins Wilhelm Karl, lederen af den tyske Johanniterorden, besøgte storkansler Pichel i Pennsylvania i 1961 efter storhertug Kirill´s ældste datters død i Pennsylvania. Hun var hustru til Hohenzollern-prætendenten til den tyske trone, den preussiske prins Louis Ferdinand, som havde været en livslang ven og ansat hos 33°´s frimurer Henry Ford og Ford-familien[1307].

Hohenzollern-familien havde tidligere delt sig i to grene; den katolske svabiske gren og den protestantiske frankiske gren, som senere blev den Brandenburg-preussiske gren. Den svabiske gren herskede over fyrstendømmerne Hohenzollern-Hechingen og Hohenzollern-Sigmaringen indtil 1849, og regerede også over Rumænien fra 1866 til 1947. Mihai den 1. (1921 – 2017), af sidstnævnte gren, var søn af prinsesse Helene af Glücksburg. Han var den sidste konge af Rumænien, og den sidste til at miste sin trone under jerntæppet, som også æresudnævntes af 33. præsident - og frimurer af 33° - Harry Truman og SOSJ, men som var tvunget til at abdicere for kommunismen i 1947. Herefter flyttede han til Schweiz med sin kone Anne af Bourbon-Parma; endnu et oldebarn af Europa´s svigerfar, Christian IX, igennem Prinsesse Margrethe og Prins Valdemar[1308].

SOSJ havde mange indsatsgrupper på Østfronten og Balkan, og oprettede (ifølge flere OSJ-kilder) i 1934 et storpriorium i Danmark, som blev grundlagt af prins Avalov-Bermondt[1309]. Denne afdeling blev angiveligt ledet af den danske nationalsocialistiske, episkopalistiske ærkebiskop Preben Wencke. Ridder af Elefantordenen, Glücksburg-Prins Peter af Grækenland og Danmark, som på sin

---

1304 Fra http://www.theknightsofsaintjohn.com/History-After-Malta.htm – se også https://en.wikipedia.org/wiki/Russian_Liberation_Movement
1305 https://granprieuremelitenseknightsofmalta.wordpress.com/history/grand-master/ + http://www.theknightsofsaintjohn.com
1306 Ibid + Coogan. *Dreamer of the Day*, pp. 606-608 fra https://ordoabchao.ca/volume-four/old-right + http://world-news-research.com/MaltaOrder3.html note 10
1307 http://www.theknightsofsaintjohn.com/History-After-Malta.htm
1308 https://wikivisually.com/wiki/Michael_I_of_Romania + http://world-news-research.com/russiansurvivalmyth.html
1309 http://www.theknightsofsaintjohn.com/History-After-Malta.htm

mors side nedstammer fra Napoleon Bonaparte-familien, var storkansler. SOSJ´s relikvier havde tidligere befundet sig i Hvidøre hos Dagmar (kejserinde af Rusland, Maria Fjodorovna), mor til Tsar Nicholas II Romanov, indtil Dagmar´s død i 1928[1310]. Dagmar, som aldrig troede på mordhistorien om sin familie, blev i 1919 flyttet til sin søster Alexandra, dronning af Storbritannien, før sin hjemvenden til Hvidøre i Klampenborg[1311].

Efter kejserinde Dagmar´s død i 1928 blev disse relikvier overdraget af storhertuginderne Olga og Xenia (døtre af Dagmar), gennem Glücksburg-konge Georg II af Grækenland, til kong Alexander I Karadjordjevic af Jugoslavien; en af de få tilbageværende græsk-ortodoks regerende troner. De blev opbevaret i det kongelige kapel i Dedinje indtil Anden Verdenskrig, hvorefter relikvierne blev flyttet til Ostrog-klosteret, nær Miksic i Montenegro, for at være i sikkerhed efter de tyske og italienske invasioner. Malteserordenen ærer Jomfru Maria, som sin protektorinde, under titlen Vor Frue af Philermos; symboliseret ved et byzantinsk ikon af Theotokos, der er dateret til det 11. eller 12. århundrede. Det diamantsmykkede ikon blev oprindeligt opbevaret på Phileremos-klosteret på Rhodos - og derefter på Malta - og opbevares nu på museet for kunst og historie i Cetinje i Montenegro[1312]. I marts 2004 ledte SMOM-stormester Andrew Bertie en pilgrimsrejse til Montenegro. Da alle tre genstande oprindeligt var skatte fra den byzantinske kirke, erkendte Malteserordenen, at det ikke ville være passende at kræve dem tilbage[1313].

Ordenens historie - efter afslutningen af Anden Verdenskrig - er præget af, at det jugoslaviske kongehus genopstår i ordenens struktur. Det skal erindres, at kong Peter II af Jugoslavien gik i eksil efter invasionen af sit land, men aldrig abdicerede fra tronen - og dermed beholdt de kongelige prærogativer. I 1961 blev kong Peter i Monte Carlo, Monaco, optaget som ridder i SOSJ, og aflagde sine formelle løfter. Der findes en kopi af hans bekræftelsesdokumentation blandt kongens brors papirer, den afdøde prins Andrej af Jugoslavien (74. stormester i 1977 og gift med storesøster til prinsgemal Philip Mountbatten, Sophie af Grækenland og Danmark´s datter Christina af Hessen)*, og det er interessant at bemærke, at den orden, som han blev optaget i, dengang blev dokumenteret som "Sovereign Order of Saint John of Jerusalem". I april 1962 blev kong Peter på et møde i ordenens suveræne råd, i Grandson Castle i Vaud i Schweiz, indsat som storprotektor for ordenen. Den 1. oktober 1963 udstedte kong Peter et såkaldt "charter", hvori det hedder, at ”Ordenen er ikke desto mindre suveræn i sine forbindelser med andre stater og uafhængig i sin interne organisation, i valget af sin leder og i bekendtgørelsen af sin forfatning". Dette dokument sluttede med en opfordring til The Venerable Order, Johanniterordenen og den romerske Malteserorden om at "forene sig med os i vores sag"[1314].*

De fire godkendte ikke-katolske konstituerende ordener i Johanniter-Alliancen af Anerkendte Ordener (den nationale kongelige britiske, hollandske og svenske + preussiske), udgør sammen med den romersk-katolske suveræne militære orden af Malta (SMOM), det såkaldte "Mutually Recognized Orders of Saint John"[1315]. SMOM anerkendes som værende den øverste orden, som sammen med de andre Alliance-medlemmer stammer fra den samme rod[1316].

1310 https://osj-dagmar.dk/workouts/internationalt/1799---1917-rusland.html hentet fra https://www.sosjinternational.org/history/
1311 Sovereign Order of Saint John of Jerusalem, Knights Hospitaller. 900 Years of Chivalry. Sir Robert Cave-Browne-Cave, Bt, GCSJ s. 48-49.
1312 https://wikivisually.com/wiki/Sovereign_Military_Order_of_Malta + https://russiangrandpriory.wordpress.com/history-2/history/ + http://www.smom-za.org/saints/philerme.htm fra http://world-news-research.com/russiansurvivalmyth.html
1313 http://world-news-research.com/russiansurvivalmyth.html
1314 https://russiangrandpriory.wordpress.com/history-2/history/ fra https://osj-dagmar.dk/workouts/internationalt/1799---1917-rusland.html fra https://www.sosjinternational.org/history/
1315 https://da.wikipedia.org/wiki/Johanniterordenen#Johanniter-Alliancen_af_anerkendte_ordener
1316 The Orders of Saint John Joint Declaration dated 14 October 1987.^ *The Orders of St John: a Shared Tradition* : Joint Declaration of the Sovereign Military Order of Malta and Alliance Orders of Saint John of Jerusalem, 22 October 2004.

Om alliancen skrives på hjemmesiden at, *Under Anden Verdenskrig havde Baron von Sturler fra sin neutrale, men centrale position som kommandant i Bern været i tæt kontakt med de forskellige Johanniterordener og deres individuelle medlemmer samt med den suveræne Malteserorden. Der opstod en idé om at danne en alliance fra Genève, mellem de forskellige officielle ikke-katolske Johanniterordener, som et første skridt i retning af et bredere internationalt samarbejde i fremtiden, i rammen om at forene og koordinere indsatsen med SMOM og de øvrige internationale organisationer, såsom Internationale Røde Kors og FN´s agenturer.*

Den 26. november 1963 blev alliancen også konsolideret med underskrivelsen af en fælles erklæring mellem Den Suveræne Militærorden af Malta og den Ærværdige Orden i St John's Gate i London:

"Det er ikke altid klart, hvilket forhold der er mellem den suveræne militære Hospitalerorden af Sankt Johannes af Jerusalem, af Rhodos og af Malta og den Ærværdige Orden af Hospitalet af Sankt Johannes af Jerusalem i det britiske rige, og det er for at fjerne eventuelle misforståelser, at denne erklæring afgives. En tvist, som for længst er blevet henvist til akademiske diskussioner, skabte på et tidspunkt splittelse blandt dem, der beskæftigede sig med sådanne spørgsmål. Det er sikkert, at Most Venerable Order fik en fuldstændig uafhængig eksistens, da den fik et kongeligt charter af Hendes Majestæt Dronning Victoria, som blev dens suveræne overhoved. Siden da har den Ærværdige Orden forfulgt de samme høje idealer om velgørenhed, især over for de fattige og syge, som var selve årsagen til grundlæggelsen af den suveræne orden for næsten tusind år siden. Det vil derfor være let at forstå, hvorfor to store ordener, der repræsenterer de samme traditioner, forfølger de samme idealer, tjener den samme sag, og bærer det samme berømte otte-spidsede kors, bør have den største respekt og agtelse for hinanden. Det er vores store glæde at kunne erklære, at et sådant forhold virkelig eksisterer, og at det er begge ordeners inderste ønske at søge stadig flere måder, hvorpå de kan samarbejde for at fremme Gud´s ære og lindre menneskehedens lidelser og elendighed"[1317].

I People of God: The Struggle for World Catholicism (1989), af Penny Lernoux, offentliggjort i *National Catholic Reporter, 5 Maj 1989, side 9-10* står, blandt andet, at *SMOM var mere end pomp og omstændigheder - det var en kilde til penge og magt. En af hovedaktørerne var New York´s* (homoseksuelle transvestit aka Mary) *kardinal Francis Spellman; i en lang periode den mest magtfulde katolske kirkemand i USA. Han blev involveret i den amerikanske afdeling af SMOM næsten fra dets grundlæggelse* (1927), *og var ordenens officielle kirkebeskytter i USA, da han var hjælpebiskop i Boston. Efter at han blev ærkebiskop i New York i 1939, ændrede han sin titel til "Grand Protector".*

Spellman nød støtte fra Den Romerske Curia´s højre fløj, især fra kardinal Nicola Canali, der dominerede Vatikanet´s finanser, og Canali autoriserede Spellman´s monopol på Knight-udnævnelser i USA. Quid pro quo betød, at istedet for at sende de amerikanske ridderes bidrag til SMOM-hovedkvarteret i Rom, underslæbte Spellman pengene til Canali´s kasse. Spellman´s økonomiske bidrag til Vatikanet, hans venskab med pave Pius XII, og hans adgang til amerikanske økonomiske og politiske elitekredse, nogle af dem riddere, gav ham en enorm magt, og ved Anden Verdenskrig var han blevet Vatikanet´s mellemmand med Det Hvide Hus og dens prokonsul i Latinamerika. Spellman spillede også en vigtig rolle som udsending mellem Det Hvide Hus og Rom, som for eksempel i at videregive pavens bekymring over de allieredes bombninger af Italien. Han

1317 http://www.allianceofstjohn.org/ - about the Alliance

tilskyndede Vatikanet´s samarbejde med Office of Strategic Services (OSS), krigens forløber for CIA, der blev ledet af hans ven, general William ("Wild Bill") Donovan.

Efter krigen sluttede Vatikanet, OSS, SS (Schutzstaffel, elitevagten for nazistisk efterretning) og de forskellige grene af SMOM til kamp mod den fælles kommunistiske fjende - og for at hjælpe nazistiske krigsforbrydere med at flygte. I 1945, da udfaldet af krigen ikke længere var i tvivl, henvendte OSS sig til Reinhard Gehlen, der var Hitler´s efterretningschef på østfronten. Målet var at forny Gehlen-organisationen til "en OSS-kontrolleret operation". Planen var så vellykket, at "Gehlen Org" blev omdannet til efterkrigstidens Vesttyskland´s efterretningstjeneste, BND, med hjælp og penge fra OSS' efterfølger, CIA.

Parallelt med OSS-Gehlen-planen var "Operation Paperclip", der smuglede mere end 900 tyske forskere ind i USA. Gehlen´s bror var sekretær for en af de øverste embedsmænd i SMOM´s hovedkvarter i Rom, og ridderne var aktive som mellemmænd. Baron Luigi Parrilli, en italiensk aristokrat, der var en Malteser-ridder, pavelig kammerherre og fascistisk sympatisør, deltog i Operation Sunrise forhandlingerne mellem SS-ledere og CIA´s kommende direktør, Allen Welsh Dulles (som havde været OSS-leder i Schweiz siden 1942).

I mellemtiden blev (Skull and Bonesman) *James Jesus Angleton, der senere skulle blive CIA´s kontroversielle direktør for kontra-intelligens, sendt af admiral Ellery Stone, amerikansk prokonsul i det besatte Italien, for at redde prins Valerio Borghese fra mulig anholdelse af den italienske modstand, som havde dømt ham til døden for krigsforbrydelser. Borghese, der overlevede for bagefter at være leder for efterkrigstidens fascistiske politik i Italien, var udnævnt til Fogedens Store Æreskors og Hengivenhed for SMOM, og i taknemmelighed for amerikanske tjenester, til ham og andre riddere, gav SMOM Stone og Angleton sin Storkors-pris. Andre modtagere af den eftertragtede pris var Reinhard Gehlen - og Harry Truman´s udsending til Vatikanet, Myron Charles Taylor.*

Meget ud af det europæiske aristokrati var allieret med de falangistiske grupper i Spanien, den katolske integralist Vichy France, de italienske fascister og de tysk-østrigske tilhængere af Hitler. Mens de protesterede mod Hitler´s forsøg på at skabe et nordisk system med tro på konkurrence med den katolske kirkes lære, var nogle enige med nazisterne i det "jødiske spørgsmål". Fx banede Franz von Papen; en katolsk aristokrat fra den vestfalske adel, Teutonisk Ridder af det Sorte Jernkors, og Knight Magistral Grand Cross of SMOM, vejen for Hitler´s magtovertagelse, efter at von Papen blev kansler med støtte fra nazisterne.

SMOM leverede mere end medaljer. En af direktørerne sørgede for udskrivning af 2.000 SMOM-pas til politiske flygtninge, mange af dem nazister. En gren af ridderne i Sydtyskland drev en stor flygtningelejr, og den førende bayerske ridder af Malta blev rapporteret at have arrangeret rejser "for et større antal eks-nazister". At Vatikanet, OSS og den amerikanske hærs Counter Intelligence Corps (CIC) alle var part i sådanne arrangementer, viser dokumenter, som justitsministeriets efterforskere opdagede i 1980'erne[1318], skrev katolikken Penny Lernoux i *People of God.*

CFR-bestyrelsesmedlem (Council on Foreign Relations 1921 udspringer fra Royal Institute of Foreign Affairs 1919) og nøglefigur i Operation Paperclip, Joseph Peter Grace, var formand for

1318 People of God: The Struggle for World Catholicism (1989), by Penny Lernoux siderne 285-293 – se alle noter til kapitel 10 (The Religious International) på side 436 her: https://archive.org/details/peopleofgodthestruggleforworldcatholicism/page/n451/mode/1up . Læs også om Black Eagle Trust i Sterling & Peggy Seagrave. *Gold Warriors.*

Knights of Malta i USA[1319]. Hans selskab W.R. Grace and Company fremstod som centrum for SMOM i USA, og var grundlagt af hans farfar William Grace, som drev olieforretning efter Anden Verdenskrig med CIA, SMOM og, Skull and Bones-medlem, William F. Buckley. Joseph Peter Grace, assisterede fx den dømte massemorder Otto Ambros fra den store tyske kemiske mejetærsker IG Farben´s Auschwitz koncentrationslejr til USA, og han deltog senere i militærkup i Brasilien (1964) og Chile (1970) igennem sin formands-ledderolle i American Intitute for Free Labor Development[1320]. Malteserordenen arrangerede også ”Ratlines”-flugtruterne til Sydamerika via Italien og Spanien - og den anti-kommunistiske Operation Gladio, som dele af SOSJ stolt kalder et Frihedskorps[1321] (emnet uddybes i næste afsnit *Fascismens Efterretningstjenester*).

SMOM har, udover de mange tidligere nævnte her i afsnittet, i vidt omfang været repræsenteret i hjertet af USA´s intelligensapparat igennem CIA-grundlæggere og direktører som: George H.W. Bush, Henry Luce (Skull and Bonesman udgiver af *Time, Life, Fortune* og *Sports Illustrated*), John Mccone, William Casey og William Colby[1322]. Fordham og Georgetown jesuituniversitetsuddannede CIA-ledere i nyere tid, som Robert Gates, George Tenet, Michael Morell, David Petraeus og John Brennan, repræsenterer samme katolske (universelle) imperialistiske interesser.

Seymour Hersh, *New Yorker*'s berømte journalist, hævdede i en tale i Qatar i 2011 på Doha-campus på Georgetown University's School of Foreign Service, at de vigtigste grene af det amerikanske militær ledes af kristne fundamentalistiske korsfarere: "Hvad jeg virkelig taler om er, hvordan otte eller ni neokonservative, radikale om du vil, væltede den amerikanske regering. Overtog det", sagde Hersh. Han forklarede, at den holdning, der "gennemsyrer" en stor del af Joint Special Operations Command (JSOC), som er en del af militærets specialstyrkegren, og som har udført hemmelige missioner, er en holdning, der støtter "ændring af moskeer til katedraler". Hersh sagde også, at ”Stanley McChrystal, der ledede JSOC før sin tid som den øverste general i Afghanistan, såvel som hans efterfølger og mange andre JSOC-medlemmer, alle er medlemmer af, eller i det mindste tilhængere af SMOM. Du kan se, hvad de laver. Det er et korstog, bogstaveligt talt. De ser sig selv som de kristnes protektorer. De beskytter dem imod muslimerne, som i det 13. århundrede. Og det er deres funktion”[1323].

Ærkebiskoppen af New York, Timothy M. Dolan, er betitlet ”Conventual Chaplain ad honorem of the Order of Malta”[1324]. Dolan besøgte ugen efter sin installation som ærkebiskop i New York stedet for angrebene den 11. september, Ground Zero[1325]. Han gentog besøget i selskab med jesuitpaven Frans i 2015[1326]. Kardinal Dolan blev, ved Alfred Smith-middagen, midt under valgkampen i oktober 2016, fotograferet i meget morsomt selskab til bords med både Hillary Clinton og Donald Trump[1327].

FASCISMENS EFTERRETNINGSTJENESTER

Romerriget, som efterfulgte Den Romerske Republik, var et stærkt militaristisk og fascistisk

1319 https://en.wikipedia.org/wiki/J._Peter_Grace#Awards_and_memberships
1320 *Black Terror White Soldiers: Islam, Fascism & the New Age* Af David Livingstone s.516 + People of God by Penny Lernoux chapter 10
1321 http://www.theknightsofsaintjohn.com/History-After-Malta.htm
1322 Lernoux: People of God - The Struggle for World Catholicism (1989), kap 10 + https://dokumen.tips/documents/cia-knights-of-malta.html
1323“Seymour Hersh: Military Branch Being Run By ‘Crusaders’.” *The Huffington Post* (May 25, 2011). https://ordoabchao.ca/volume-five/christofascism
1324 https://en.wikipedia.org/wiki/Timothy_M._Dolan#Distinctions
1325 "New Archbishop Visits World Trade Center Site". *NY1 News*. April 24, 2009.
1326 https://www.abc.net.au/news/2015-09-25/pope-labels-global-economic-system-as-oppressive-at-un/6806666
1327 https://www.npr.org/2016/10/21/498804666/clinton-trump-trade-barbs-at-al-smith-dinner?t=1632556277977

imperium (af latin *imperium/imperator* vil sige kommanderende i militaristisk forstand[1328]). Begrebet fascisme (af latin *fascis* – knippel, bundt) er kendetegnet ved stærk nationalisme og korporatisme, som sammenhængskraft, symboliseret ved samlingen af grene til en stamme, som resulterer i en svært nedbrydelig diktatorisk enhed. Målet opnås igennem propaganda, således den hierarkiske topstyrede totalitarisme skjules for masserne. Fascismen blev set som et opgør med oplysningen, hvilket blandt andet aflæses i det fascistiske Italien´s slogan; "Tro, adlyd, kæmp" eller "Orden, autoritet og retfærdighed", modsat Den Franske Revolution´s, "Frihed, lighed og broderskab"[1329].

Romerriget´s lange levetid gav det varig indflydelse på latinsk og græsk og på kultur, religion, arkitektur, filosofi, jura og styreform (læs *Part 5 – Fra Oldtiden til Reformationen)*. I middelalderen blev der gjort forsøg på at genskabe imperiet, herunder det Russiske Kejserrige og det Tysk-Romerske Rige. De spanske, franske, portugisiske og britiske koloni-imperier spredte romersk og græsk kultur over hele verden, med USA, som den nyeste imperiemagt, efter nazityskland´s fald. For at belyse hvordan og hvorfor særligt fascismen anvendtes vil der efterfølgende først redegøres for det politiske og socio-økonomiske ophav til de moderne hemmelige efterretningstjenesters strategi, hvorefter deres historie og handlinger i koldkrigsperioden vil blive nærmere dokumenteret her i afsnittet.

I religiøse termer går pavernes integralist-vision, for opnåelse af både verdslig og spirituel magt, hånd i hånd med neofascismen i Tyskland. Denne ideologi stammer tilbage fra middelalderens kristendom, hvor stat og kirke var udelelige. Den nye fascistiske korporatistiske stat var baseret på den middelalderlige feudalisme. Istedetfor politiske partier var det meningen at forskellige sektorer i samfundet, som kapital, arbejdskraft, landmænd og professionelle, skulle repræsentere moderne versioner af laug og gilder; men i praksis var det kun kapitalister og rige godsejere, som profiterede af de fascistiske stater af Benito Mussolini - og hans efterfølger Adolf Hitler. Et sådant system var appelerende til den hierarkiske katolske kirke, som havde tabt meget af sin magt ved opstanden af de tidlige socialistiske arbejderbevægelser. Fascisme appelerede også til politiske partier, som udbredte demokratiske lighedsprincipper og/eller krav på privat ejendomsret. Takket være den konkordat, som Hitler tegnede med den katolske kirke (og som fortsætter til idag jvf Artikel 123.2 i den tyske grundlov), havde kirken sikret sig en statsgaranti på indkomst - og en status som en stat i staten[1330] (Læs uddybende om Vatikanet´s samarbejde med nationerne i *Den Hellige Mafia*).

Udtrykket "Det Tredje Rige" blev oprindeligt opfundet af Arthur Moeller van den Brück i 1923 i en bog med titlen *Das Dritte Reich*. Van den Brück afviste den reaktionære konservatisme og foreslog et Tredje Rige, som skulle forene alle klasser under et autoritært styre, baseret på en kombination af højrefløjens (preussisk-folkeligt-romantiske) nationalisme og venstrefløjens socialisme[1331]. Med et tilbageblik på den tyske historie, så van den Brück to separate perioder og identificerede dem med den krypto-jødiske mystiker Joachim af Fiore's tidsaldre: 1) Det Hellige Romerske Rige som ”faderens tidsalder”, og 2) Det Tyske Kejserrige, der begyndte med foreningen under Otto von Bismarck, og sluttede med Tyskland´s nederlag under Anden Verdenskrig, som Det Andet Rige eller ”sønnens tidsalder”. Efter intervallet imellem dem, Weimarrepublikken (1918-1933), hvor konstitutionalisme, parlamentarisme og endog pacifisme herskede, skulle disse efterfølges af Det Tredje Rige eller ”helligåndens tidsalder”. Den svage Weimar-republik, mente van den Brück, skulle

1328 John Richardson, "*Fines provinciae*", i *Frontiers in the Roman World*, side 10.
1329 Heywood, Andrew (2003). *Political ideologies. An introduction.*, Palgrave Macmillan
1330 People of God: The Struggle for World Catholicism (1989), by Penny Lernoux side 42 + Karl-Heinz Deschner: God And The Fascists s. 10+11
1331 David Redles. *Nazi End Times*; “The Third Reich as a Millennial Reich,” in Kinane, Karolyn & Ryan, Michael A. (eds), *End of days: essays on the apocalypse from antiquity to modernity*, (McFarland and Co, 2009), p. 176. https://ordoabchao.ca/volume-three/conservative-revolution

erstattes af en ny revolution, en revolution fra højre. Han ledte også efter en ny politisk bevægelse, der ville favne både socialisme og nationalisme; en unik form for tysk fascisme. Han hentede alle sine filosofiske idéer hos Nietzsche, "som står på den modsatte pol af tænkningen fra Marx". Van den Brück mente, at Tyskland havde brug for en Übermensch (Supermand) på den måde, som Nietzsche havde beskrevet. Van den Brück´s *Das Dritte Reich* dannede grundlaget for oprettelsen af Deutsche Herrenklub; en forening, der omfattede vigtige industrimænd, som støttede den nazistiske sag, fx financiér Fritz Thyssen og politikere som Hjalmar Schacht (Reichsbank-præsident 1933 og økonomiminister 1934). Med dannelsen af et præsidentkabinet i 1932, med Franz von Papen i spidsen, fik klubben - som på dette tidspunkt havde omkring 5.000 medlemmer - betydelig indflydelse på tysk politik som Papen´s "vigtigste kilde til politisk inspiration". Selvom Hitler søgte kontakt med klubbens medlemmer, angreb han dem også gang på gang offentligt I forsøg på at vinde venstreorienterede vælgere for sig. I 1933 blev foreningen omdøbt til Deutscher Klub. Samme år oprettede den Dirksen Foundation (sponsoreret af de største banker, Siemens, Bosch, Flick Group og IG Farben m.fl.), som skulle fremme kontakterne mellem den traditionelle elite og nationalsocialisterne. Stiftelsens bestyrelse bestod bl.a. af Heinrich Himmler og Ernst Röhm, leder af SA (Stürmabteilung)-brunskjorterne, som blev myrdet under "de lange knives nat"[1332].

Himmler så sin Schutzstaffel (SS)-organisations hovedopgave som "at fungere som avantgarde i overvindelsen af kristendommen, via genoprettelsen af en germansk levevis, og ved at forberede sig på den kommende konflikt imellem hvad han kaldte mennesker og undermennesker"[1333]. Da den nazistiske bevægelse var imod jøder og kommunister, ved at forbinde kristendom med ariosofi, havde Himmler givet SS sit helt eget formål - og gjort det til en "kult for germanerne"[1334]. De racelove, som Hitler henviste til, var i direkte overensstemmelse med hans ideer i *Mein Kampf*. I den første udgave erklærede Hitler, at det er langt mere humant at udrydde de svage og syge end at beskytte dem. Hitler, hvis idol var Frederik Den Store af Preussen, så et formål med at udslette "de svage" for at give plads og renhed til de "stærke"[1335]. Til formålet stiftede Himmler forsknings- og undervisningsorganisationen for forfædrenes arv, Ahnenerbe, i 1935, som foretog en række udlandsekspeditioner, og som udførte en række lægevidenskabelige forsøg på fanger i koncentrationslejre i det efterfølgende årti[1336] (læs om nazisternes okkultisme i *Part 7 – Kabbalah og De Hemmelige Samfund: Esoteriske Loger Under Verdenskrigene og Teosofiske Samfund*).

René Guénon påvirkede Carl Schmitt (1888 - 1985), en anden førende repræsentant for "den konservative germanske revolution", kendt som "Det Tredje Rige´s kronjurist", i formuleringen af sin teori om den absolutte stat og de kræfter, der arbejder imod den[1337]. Schmitt meldte sig ind i nazistpartiet på opfordring af Martin Heidegger[1338]. I 1933 blev Schmitt udnævnt til statsråd af Hermann Göring, Hitler´s Rigsmarskal, og blev formand for sammenslutningen af nationalsocialistiske jurister. Som professor ved universitetet i Berlin præsenterede han sine teorier, som et ideologisk fundament for det nazistiske diktatur, og som en retfærdiggørelse af "Führer"-staten med hensyn til retsfilosofi[1339].

1332 Manfred Schoeps. *Der Deutsche Herrenklub. Ein Beitrag zur Geschichte des Jungkonservativismus in der Weimarer Republik*, Diss. phil (Erlangen-Nürnberg 1974)https://second.wiki/wiki/deutscher_herrenklub + https://second.wiki/wiki/liste_der_mitglieder_des_deutschen_herrenklubs + https://da.wikipedia.org/wiki/Ernst_R%C3%B6hm + https://da.wikipedia.org/wiki/Sturmabteilung
1333 Peter Longerich; *Heinrich Himmler*; Translated by Jeremy Noakes and Lesley Sharpe; Oxford University Press; 2012; p. 265
1334 Ibid side 269
1335 Hitler. Mein Kampf (Munich: Franz Eher Nachfolger, 1930), pg 478 https://en.wikipedia.org/wiki/Mein_Kampf note 18
1336 https://da.wikipedia.org/wiki/Ahnenerbe Lars Schreiber: "Nationalsocialisten Herbert Jankuhn" (*Fornvännen 106* (2011); s. 245-249)
1337 Grottanelli Cristiano. "Mircea Eliade, Carl Schmitt, René Guénon, 1942." *Revue de l'histoire des religions*, tome 219, n°3, 2002. pp. 325-356.
1338 Bryan S. Turner. "Sovereignty and Emergency Political Theology, Islam and American Conservatism." *Theory, Culture & Society* 2002 (SAGE, London, Thousand Oaks and New Delhi), Vol. 19(4): 103–119 - https://ordoabchao.ca/volume-three/conservative-revolution note 53
1339 Carl Schmitt, *The Concept of the Political*, expanded edition, trans. G. Schwab (Chicago: University of Chicago Press, 2007)

Med udgangspunkt i den Jesuit-uddannede Joseph de Maistre's begreb, om "bøddelens autoritet", udviklede katolikken Schmitt begrebet om en magtfuld, beslutsom leder, der griber magten under påskud af undtagelsestilstand. Den person eller institution, der bestemmer, hvornår undtagelsestilstanden indtræffer, er den sande indehaver af suverænitet, uanset om dette er formelt anerkendt eller ej. Effektivt forudsætter undtagelsestilstand truslen fra en specifik offentlig fjende, mod hvem en legitim karismatisk leder skal udøve en suveræn beslutning. Schmitt´s juridiske analyse af kommissær- og suverænitetsdiktatur, baseret på artikel 48 i Weimar-forfatningen, der blev formuleret første gang i 1922, udgjorde det juridiske grundlag for Hitler´s magtovertagelse gennem undtagelsestilstandserklæringen og suspensionen af rettighederne den 28. februar, 1933. Schmitt var derefter forfatter til den nødvendige artikel, der retfærdiggjorde bemyndigelseslovene af 24. marts 1933, som retligt omdannede Tyskland fra et kommissariat til et suverænt diktatur. Den 27. februar 1933 iscenesatte nazisterne, under Göring´s sponsorat, rigsdagsbranden, og den 28. februar suspenderede Hitler grundlæggende forfatningsmæssige rettigheder, og beskyldte kommunisterne for sabotage, fængslede mindst 4.000 påståede kommunister, og forbød dem fra Parlamentet. Den 23. marts vedtog rigsdagen med 444 stemmer mod 94 en bemyndigelseslov, som fastslog, at både den udøvende magt og rigsdagen fremover kunne vedtage love. "Loven til lindring af folkets og rigets nød" lovgav i praksis Schmitt´s juridiske udtalelse fra 1930, der gav bemyndigelse til præsidentens styre, og indsatte Hitler´s suveræne diktatur[1340].

Kabbalaen/teosofien dannede også grundlaget for Carl Schmitt´s geopolitiske fortolkning af historien i form af en dæmonisk kamp imellem en land- og sø-Leviathan[1341]. I *Land og Hav* udarbejdede Schmitt en okkult inspireret fortolkning af de geopolitiske teorier af Mahan og Mackinder, som satte sømagt op imod landmagt[1342]. Verdenshistorien er derfor, ifølge Schmitt, "historien om de krige, der føres af søfartsmagter mod land- eller kontinentalmagter og omvendt". Land og Hav, forklarer han, bliver "to forskellige verdener og to modstridende, juridiske overbevisninger"[1343]. For eksempel Persien mod Grækenland, Sparta mod Athen og Rom mod Karthago; eller i juridisk forstand landelov versus sø- og handelsret. Nøglen til modstanden mod England, som en søfartsstyrke, var konsolideringen af den tyske magt under en enkelt diktatorisk leder. Da Schmitt faldt i unåde hos SS, rejste han, under synarkistisk (Krone) sponsorat, til Spanien, Portugal og Italien og holdt foredrag om, hvordan man fortsat kunne legitimere de fascistiske regeringer i disse nationer[1344].

I løbet af 1920'erne og 1930'erne udkom snesevis af bøger og artikler, der hævdede, at våbenfabrikanterne havde narret USA til at gå ind i Første Verdenskrig for deres egen vindings skyld. Smedley Butler steg i offentlig bevågenhed med sin bog *War Is a Racket* fra 1935, hvor han kritiserede USA's udenlandske krige, som han selv havde været en del af, og som han hævdede var ført for millionærers profit. I en tale til den amerikanske legion sagde Butler bl.a: "Jeg tilbragte 33 år (i marineinfanteriet), og i den periode brugte jeg det meste af min tid på at være en førsteklasses muskelmand for Big Business, for Wall Street og bankfolkene. Kort sagt, jeg var en afpresser for kapitalisterne. Jeg var med til at gøre Honduras til et godt land for de amerikanske frugtselskaber i 1903 (fx heraf udtrykket bananrepublik red). Jeg var med til at stjæle Nicaragua´s værdi for det internationale bankhus Brown Brothers i 1909-1912. Jeg hjalp med at gøre Mexico, og især Tampico, sikkert for amerikanske olieinteresser i 1914. Jeg bragte lys til Den Dominikanske

1340 https://ordoabchao.ca/volume-three/conservative-revolution : "State of Exception"
1341 Carl Schmitt. *The Leviathan in the State Theory of Thomas Hobbes: Meaning and Failure of a Political Symbol* (Wesport: Greenwood Press, 1996), p. 24.
1342 Carl Schmitt. *Land and Sea*. Simona Draghici, trans (Plutarch Press, 1997). Original publication: 1954.
1343 Ibid
1344 Barbara Boyd. "Profile: Carl Schmitt, Dick Cheney's Éminence Grise," *Executive Intelligence Review*, (January 6, 2006)

Republik for amerikanske sukkerinteresser i 1916. Jeg hjalp med at gøre Haiti og Cuba til et anstændigt sted for National City Bank-drengene at indsamle indtægter i. Jeg hjalp med at voldtage et halvt dusin mellemamerikanske republikker til fordel for Wall Street. I Kina i 1927 hjalp jeg med at sørge for, at Standard Oil uhindret kunne gå sin vej"[1345].

Udtrykket "neoliberalisme" blev opfundet af Alexander Rüstow ved Walter Lippmann Colloquium, som inspirerede grundlæggelsen af Mont Pelerin Society (Schweiz), en søsterorganisation for Coudenhove-Kalergi's Paneuropæiske Union. Samfundet gik ind for de frie markedsprincipper, der er beskrevet i Lippmann Colloquium. Efter at interessen for klassisk liberalisme var faldet i 1920'erne og 1930'erne, som følge af "den store depression", var målet at konstruere en ny liberalisme som en afvisning af kollektivisme, socialisme og laissez-faire liberalisme[1346]. Lippmann Colloquium var en konference af intellektuelle, der blev afholdt i Paris i 1938, arrangeret af den franske filosof Louis Rougier. I 1934 sendte Rockefeller Foundation Rougier på en forskningsrejse om intellektuelle i Centraleuropa. Han underviste på Frankfurt Skolen´s New School for Social Research, i New York, fra 1941–43[1347].

Efter Anden Verdenskrig var højrefløjen i høj grad blevet miskrediteret på grund af fascismens overdrivelse, og socialismen vandt bred popularitet i Vesteuropa. Mange betragtede nationaliseringen af industrier som en positiv retning[1348]. Neoliberalisme er kendt for sine fordømmelser af sociale programmer og statsindblanding i økonomien. Som vist af Quinn Slobodian i *Globalists: The End of Empire and the Birth of Neoliberalism*, var neoliberalisternes mål ikke at eliminere staten, men istedet at underkaste den systemer for global styring. Neoliberalisterne fulgte en dikotomi udtænkt af føromtalte Carl Schmitt - som i sin bog fra 1950, *The Nomos of The Earth* - beskrev verdens opdeling mellem to modeller; en hvor stater styrer over foreskrevne geografiske områder, som han kaldte Imperiums Verden, og en global økonomi, der overskrider grænser, som han kaldte Dominiumsverdenen[1349].

I modsætning til den velgørenhed og medfølelse, der forkyndes af kristendommen, er neoliberalisme-økonomien, i virksomhedernes grådighed, retfærdiggjort af en social darwinisme, der mener, at de økonomisk dårligt stillede er ansvarlige for deres egen elendighed. I virkeligheden er "neoliberalisme" fascismens korporatistiske økonomiske filosofi. Som forklaret af Roderick T. Long i *Liberalism vs. Fascism:* Fascisme søger at inkorporere eller kooperere privat ejerskab i statsapparatet gennem offentlig-privat partnerskab (som er Verdens Økonomiske Forum´s officielle strategi). Således har fascisme en tendens til at være mere fristende end kommunisme for de velhavendes interesser; der ser det som en måde at skjule og isolere deres økonomiske magt fra konkurrence, gennem tvungen kartellisering og andre korporatistiske strategier. Fascisme er også militarisme, regimentering, nationalistisk chauvinisme, plutokrati i populistisk forklædning, infiltrering af græsrodsbevægelser, kontrol over interesseorganisationer, opfordring til "stærke ledere" og "national storhed", forherligelse af handelskonflikt, sexisme og anvendelse af råstyrke frem for intellekt[1350].

I løbet af 1980'erne og ind i 1990'erne skiftede fokus fra iværksætteri til deregulering. Milton

---

1345 Citeret i Jesse Ventura. "Introduction." Smedley Darlington Butler. War is a Racket (Skyhorse Publishing, Inc., 2016).

1346 Dieter Plehwe. "Introduction." Cited in Philip Mirowski and Dieter Plehwe. *The Road from Mont Pèlerin: The Making of the Neoliberal Thought Collective* (Harvard University Press, 2009), p. 13. https://ordoabchao.ca/volume-four/novus-order-liberalism

1347 Yves Steiner. "Louis Rougier et la Mont Pèlerin Societé : une contribution en demi-teinte1." *Philosophia Scientiæ* (CS 7, 2007), p. 66.

1348 Friedrich Hayek. Constitution and Liberty, p. 485.

1349 Quinn Slobodian. *Globalists: The End of Empire and the Birth of Neoliberalism* (Harvard University Press. Kindle Edition), Kindle Locations 268-271.

1350 Roderick T. Long. "Liberalism vs. Fascism." (Mises Institute: November 25, 2005).

Friedman, der var medlem af Chicago´s økonomiske skole, havde vundet Nobelprisen i økonomi ved at hævde, at det eneste mål for erhvervslivet bør være at maksimere profitten uanset de sociale og miljømæssige omkostninger, og at statslig overvågning af økonomi og finans generelt var unødvendig og kontraproduktiv. Sammen med direktør for Verdensbanken fra 1968-1981 Robert McNamara´s vægt på aggressiv ledelse inspirerede denne doktrin administrerende direktører til at tvinge deres virksomheder til at fokusere helt og holdent på bundlinjen. Små uafhængige virksomheder blev opslugt af de store ingeniør- og byggefirmaer og af de offentlige forsyningsselskaber selv. Sidstnævnte fandt juridiske smuthuller, der gjorde det muligt for dem at oprette holdingselskaber, som kunne eje både de regulerede forsyningsselskaber og de uregulerede uafhængige energiproducerende selskaber, hvilket resulterede i deregulering og privatisering af vand- og kloaksystemer, kommunikationsnet, forsyningsnet og andre faciliteter, som indtil da var blevet forvaltet af regeringerne. Friedman´s doktriner om "profitmaksimering, udnyttelse af markeder og arbejdskraft" blev efterfølgende fremmet af regeringsledere og erhvervsledere på alle kontinenter (fx igennem neoliberale tænketanke som CEPOS), idet man accepterede, at der var noget iboende bedre ved projekter, der var ejet af rige investorer end af regeringer[1351].

European Social Movement (ESB) blev etableret som en neofascistisk alliance på europæisk plan i 1951, der sigtede mod en europæisk nation, som var stærkt påvirket af den britiske fascist Oswald Mosley´s unionsbevægelse. Hjørnestenen i Mosley´s unionsbevægelse var hans politik benævnt "Europa En Nation". Mosley lancerede sin *Europe a Nation*-kampagne efter Anden Verdenskrig som en modvægt til USA's og USSR's voksende magt. Hvor Mosley tidligere havde været forbundet med en særlig britisk form for fascisme med British Union of Fascists, forsøgte Union Movement at omdefinere fascismen ved at understrege vigtigheden af at udvikle en europæisk nationalisme frem for landebaserede nationalismer. Europe a Nation bestod i ideen om, at alle europæiske stater skulle gå sammen og samle deres ressourcer, herunder deres kolonier, for at arbejde som én gigantisk superstat under et korporatistisk system[1352].

Mange i det engelske borgerskab og House of Lords var fascister, som støttede Mosley. Mosley eksilerede til Frankrig med den nazistiske Hertug af Windsor og Prins af Wales, Edward VIII; den i 1936 abdicerede engelske konge, som var bundet til Hitler, og som fx udtrykte tanker om at ”bombe England for at skabe fred”[1353].

Socialist Reich Partei (SRP) var et vesttysk neonazistisk politisk parti, der blev grundlagt i kølvandet på Anden Verdenskrig, som en åbenlyst nazistisk orienteret udbryder fra det nationalkonservative Deutsche Rechtspartei (DRP), et politisk parti, der opstod i 1946 i den britiske zone af det allierede besatte Tyskland efter Første Verdenskrig. SRP blev oprettet i 1949 i Hamlet af Otto Ernst Remer (1912-1997), en tidligere generalmajor fra Wehrmacht, som betragtes som "Godfather" for den tyske nynazistiske bevægelse i efterkrigstiden[1354]. Efter krigen forsøgte amerikanerne også at rekruttere Remer, men han afviste dem, og valgte istedet at samarbejde med Sovjetunionen og, forklarer Martin Lee i *The Beast Reawakens*, "lagde grunden til en mangesidet neofascistisk genoplivning, der fik et alarmerende momentum i tiden efter den kolde krig"[1355]. SRP opstod som

1351 John Perkins: *The Confessions of an Economic Hitman* – Chapter 29: I Take a Bribe
1352 https://ordoabchao.ca/volume-four/fascist-international Socialist Reich Party (SRP)
1353 "When the Duke of Windsor met Adolf Hitler", *BBC* 10 Mar 2016 + Donaldson s. 331–332, + Miller, Julie (9 December 2017), *The Crown: Edward's Alleged Nazi Sympathies Exposed*, Vanity Fair https://en.wikipedia.org/wiki/Edward_VIII + https://qz.com/423449/king-edward-was-apparently-pro-nazi-wanted-england-bombed/
1354 Stephen E. Atkins. *Encyclopedia of modern worldwide extremists and extremist groups* (Greenwood Publishing Group. 2004), pp. 272.
1355 Martin Lee. *The Beast Reawakens*, p. 7.

Vesttyskland´s førende højreekstreme organisation[1356]. SRP så sig selv som den legitime arving til nazistpartiet og kæmpede for dets genetablering, skrev Lee på side 50 I *The Beast Reawakens*.

Hitler´s propagandachef Joseph Goebbels sagde: "Om 50 års tid vil ingen længere tænke på nationalstater". Dokumentet *US Military Intelligence rapport EW-Pa 128*, skrevet i november 1944, også kendt som *Red House Report*, er således en detaljeret redegørelse for et hemmeligt møde på Maison Rouge Hotel i Strasbourg i 1944. Her bestilte nazistiske embedsmænd en elitegruppe af tyske industrifolk til planlægning af Tyskland´s efterkrigsgenopbygning; forberedelser lagdes for nazisternes tilbagevenden til magten og arbejde for et 'stærkt tysk imperium'[1357]. Med andre ord: Det Fjerde Rige. Det startede med Kul- og Stålindustriforbundet 1952, blev til EF og senere EU´s udemokratiske kommissærvælde (parlamentsbygningen i Strasbourg er bemærkelsesværdigt formet som det babylonske Babelstårn, ligesom Bank of International Settlements i Basel). Schweiz og England (for nylig) har ”tilfældigvis” fået lov til at slippe for EU-medlemskab. Britisk-amerikanske JP Morgan & Co. var ikke blot partner i den nazi-tilknyttede Bank for International Settlements (BIS), men finansierede også den italienske fascismes fremmarch, idet firmaet var Mussolini´s vigtigste oversøiske bank[1358]. EU og NATO var således en del af fascisternes post-verdenskrigsplan for det nye romerske imperies verdensorden, som efter salamimetoden, gradvist men sikkert, fjerner alle nationers og befolkningers suverænitet igennem supranational lovgivning og synkroniserede kontrol-standarder. Fascismen sminkes som socialt og/eller liberalt demokrati og samarbejdspolitik for ”global bæredygtig udvikling”.

Den primære gruppe, der var fortalere for et forenet Europa, i partnerskab med USA, var Europabevægelsen, en paraplyorganisation, der fokuserede deres indsats på Europarådet, og som bestod af Den Europæiske Union´s "grundlæggende fædre"[1359]. Europabevægelsen blev grundlagt af Ridder af Malta og Bilderberg-grundlægger Jozef Retinger (1888 - 1960). Fra en tidlig alder var Retinger, der blev født i Polen i en katolsk familie, beregnet til præstedømmet og blev optaget til Academie Dei Nobili Ecclesistici[1360]. Dette pavelige kirkelige akademi er dedikeret til uddannelse af præster til at tjene i det diplomatiske korps og statssekretariatet for Holy See[1361].

En af Jozef Retinger´s vigtigste tyske partnere i hans bestræbelser på at oprette den CIA-finansierede Europabevægelse, og Bilderberg-gruppen, var Hermann Abs. Abs var den mest magtfulde forretningsbankmand i Det Tredje Rige, og var blevet medlem af Deutsche Bank´s bestyrelse under nazisternes fremmarch, og sad også i IG Farben's tilsynsråd. Det var Abs, der fik ansvaret for tildelingen af Marshall-hjælp til den tyske industri, og i 1948 var han effektivt ansvarlig for Tyskland´s økonomiske genopretning. Da Ridder af Malta og nazi-partisponsor Konrad Adenauer overtog magten i 1949, var Abs hans vigtigste finansielle rådgiver. Adenauer var Forbundskansler indtil 1963, som allerede i 1929 havde sendt et lykønskningstelegram til Mussolini[1362]. Adenauer erklærede åbent i vinteren 1932/33, at ”efter min mening skal et parti så stort som nazistpartiet have en ledende rolle i regeringen"[1363]. Adenauer blev betragtet iblandt de grundlæggende fædre af Den Europæiske Union sammen med Robert Schuman (Luxembourg), Jean Monnet (Frankrig) og den tidligere belgiske premierminister Paul Henri Spaak. Ifølge Ambrose Evans-Pritchard, der rapporterer på grundlag af afklassificerede amerikanske regeringsdokumenter,

1356 Goodrick-Clarke. *Black Sun,* side 49
1357 https://glwdocuments.wordpress.com/1944/11/27/the-red-house-report-07-nov-1944/
1358 “Facing the Corporate Roots of American Fascism”. https://ordoabchao.ca/volume-four/in-god-we-trust note 12
1359 Stonor Saunders. *The Cultural Cold War*, p. 226
1360 M. B. B. Biskupski. War and Diplomacy in East and West: A Biography of Józef Retinger (New York; Routledge, 2017), p. 6.
1361 “Pontefici ex-alunni (Italian).” Holy See. fra http://www.vatican.va/roman_curia/pontifical_academies/acdeccles/documents/pontefici-ex.htm
1362 https://archive.org/details/GodAndTheFascistsKarlheinzDeschner2013/page/n31/mode/1up?view=theater
1363 Citeret i A. Miller, I.D., 1, 1962, 3f – note 34 i Karl-Heinz Deschner: *God And The Fascists*side 82

"blev lederne af den europæiske bevægelse alle behandlet som lejede hænder af deres amerikanske sponsorer. Den amerikanske rolle blev håndteret som en hemmelig operation"[1364].

Retinger studerede økonomi i London og stiftede bekendtskab med Joseph Conrad, forfatteren af *Heart of Darkness*, som rekrutterede ham til den britiske efterretningstjeneste MI6[1365]. Efter Anden Verdenskrig forklarede Retinger sin bekymring for europæisk forening på et møde i Royal Institute of International Affairs, der almindeligvis er kendt som Chatham House: "Efter to verdenskrige er der ingen stormagter tilbage på det europæiske fastland, hvis indbyggere trods alt repræsenterer det mest værdifulde menneskelige element i verden". Mens europæerne havde afvist såvel Hitler´s fascisme som kommunismen, forklarede Retinger, at en permanent løsning på Europa´s svaghed var at bevæge sig i retning af en føderation af europæiske lande, hvor de deltagende lande ville "afgive en del af deres suverænitet"[1366].

Europabevægelsen blev overvåget, og næsten udelukkende finansieret af CIA, gennem en front kaldet American Committee on United Europe (ACUE), hvis administrerende direktør var Tom Braden, som udtalte at ”CIA var uærlig i den gode sags tjeneste”[1367]. ACUE's finansiering kom fra Ford og Rockefeller-fonde, som begge fungerede som ledninger til CIA's skjulte aktiviteter og forretningsgrupper med tætte bånd til den amerikanske regering”. ACUE's formand var William Donovan, og Allen Dulles var viceformand. Et bestyrelsesmedlem var ”Eisenhower´s lejemorder”, den katolske Walter Bedell Smith, daværende leder af CIA[1368].

ACUE's struktur blev beskrevet i forsommeren 1948, af William Donovan og Allen Welsh Dulles, som svar på anmodninger om hjælp fra frimurerne Richard von Coudenhove-Kalergi og Winston Churchill. Skaberen af det Pan-Europæiske Manifest i 1923, Coudenhove-Kalergi (læs *Danmark og EU*), blev eksileret til USA i 1943, og i 1947 lobbyede han med succes de amerikanske senatorer, Oxford Rhodes Scholar og Kappa Beta Phi broder J. William Fulbright sammen med Elbert D. Thomas til kongresstøtte, og lykkedes med at få vedtaget fordele for et "Europa´s Forenede Stater" i Senatet og i Repræsentanternes Hus. Allen Dulles og Donovan, der havde tilsluttet sig Coudenhove-Kalergi´s kampagne for amerikansk støtte, mødtes nu for at oprette den kortvarige komité for et frit og forenet Europa, der skulle offentliggøre europæisk enhed i USA og tilbyde støtte til føderalistiske grupper i Europa. Dette blev formelt grundlagt den 19. april 1948, med senator Fulbright som dets formand, og William Christian Bullitt Jr, tidligere ambassadør i Frankrig, som sin næstformand[1369].

Charles Douglas Jackson og OSS-veteran Tom Braden samarbejdede om at koordinere indsatsen fra CIA's frontorganisation, Congress for Cultural Freedom (CCF), som ifølge Frances Stonor Saunders, forfatteren af ”*Who Paid the Piper? The CIA and the Cultural Cold War”*, var et komplot for at begrænse Sovjetunionen´s indflydelse gennem rekruttering af intellektuelle fra den "ikke-kommunistiske venstrefløj"[1370]. For nogle fremtrædende kommunister som Bertram Wolfe, Jay Lovestone, Arthur Koestler og Heinrich Brandler markerede Nikolaj Bukharin-skueprocessen (udstilling af anklagede i Moskvaprocesserne) deres endelige brud med kommunismen, og gjorde endda de tre førstnævnte til lidenskabelige antikommunister[1371]. Som kommunistiske eller

---

1364 Ambrose Evans-Pritchard. "Euro-federalists financed by US spy chiefs." *The Telegraph* (September 19, 2000).
1365"Joseph Retinger." *Wikipedia* (Finnish version) https://ordoabchao.ca/volume-three/european-union
1366 Holly Sklar. Trilateralism: The Trilateral Commission and Elite Planning for World Management (Boston: South End Press, 1980) p. 161.
1367 Fra dokumentaren Hidden Hands – A Different History of Modernism – Art and The CIA. Braden udtaler dette til sidst i udsendelsen
1368 Ambrose Evans-Pritchard. "Euro-federalists financed by US spy chiefs." *Telegraph* (September 19, 2000). p. 145.
1369 Richard Aldrich. "OSS, CIA and European Unity: The American Committee on United Europe 1948-60." *Diplomacy & Statecraft* (March 1, 1997).
1370 Frances Stonor Saunders. *Who Paid the Piper: The CIA and the Cultural Cold War*, (London: Granta Books, 2000).
1371 Bertram David Wolfe. "Breaking with communism," p. 10; Arthur Koestler. *Darkness of Noon*, p. 258.

venstreorienterede intellektuelle, der ikke desto mindre var modstandere af Sovjetunionen´s stalinisme, kunne de bruges til at styre den politiske debat væk fra støtte til Sovjetunionen.

CCF blev, ligesom ACUE, finansieret af Ford og Rockefeller Foundations, som begge, forklarede Stonor Saunders, "var bevidste instrumenter for USA's hemmelige udenrigspolitik, med direktører og officerer, der var tæt forbundet med, eller selv var medlemmer af den amerikanske efterretningstjeneste"[1372].

Netværket af de American Security Council (ASC)-tilknyttede organisationer forsvarede den amerikanske korporatisme ved at fortsætte den nazistiske tradition med at bruge begrebet om konspiration til at fordømme den påståede trussel fra kommunismen. Ved angiveligt at modsætte sig den "globalistiske" dagsorden - fra bl.a. det Rockefeller-dominerede Council on Foreign Relations (CFR) - forklædte de sig i antiestablishment og populistisk retorik for at fremme deres fascistiske dagsorden. ASC mente, at kommunismen og Sovjetunionen var det største onde i verden, og at Sovjetunionen var fast besluttet på at opnå militær overlegenhed og verdensherredømme. De i USA, der gik ind for nedrustning og lavere forsvarsudgifter, blev af ASC betragtet som ofre for kommunistisk misinformation. Ifølge ASC var en modstrategi, som involverede 1) en enorm militær oprustning, 2) et internt strategisk og civilt forsvarsnetværk, 3) en forøgelse af sikkerheds- og efterretningskapaciteterne og 4) en stærk modstand mod alle våbenkontrolaftaler, nødvendig. Økonomisk ville strategien kræve en stærk amerikansk økonomi og en ”realpolitik, der vil beskytte vores oversøiske energikilder og andre vitale råstoffer" (som fx italesat af Henry Kissinger). Udenfor USA opfordrede den til brug af ikke-militære midler til at modvirke kommunismens indflydelse og støtte amerikanske allierede, og andre ikke-kommunistiske regeringer, imod kommunistisk aggression[1373].

Kommunisme blev derfor, efter at Hitler var ryddet af vejen, anvendt som skræmmetaktik for at bane vej for den nye vestlige sammensværgelse i kølvandet på Anden Verdenskrig. Den britisk-russiske alliance, som stoppede Napoleon, skulle gentage sig i næste århundrede; denne gang for at stoppe Hitler, efter at Hitler havde været til hjælp med at svække USSR i vestens interesse[1374] (Læs mere i *Part 8 - Netværket*). Nazisterne kunne herefter bruges imod det nye fjendebillede i ”den kolde krig”. I december 1944 opfordrede William Donovan og Allen Welsh Dulles (første præsident for CFR i 1927 og OSS-chef for efterretningsoperationer i Europa, der opererede fra Bern, Schweiz) stærkt til præsident Roosevelt om at godkende en plan, der tillod nazistiske efterretningsofficerer, videnskabsmænd og industrialister at "få tilladelse til indrejse i USA efter krigen, med placeringen af deres indtjening på depositum i en amerikansk bank og lignende”. I et hemmeligt direktiv, der cirkulerede den 3. september 1946, godkendte præsident Truman officielt Operation Paperclip, og udvidede det til at omfatte ca. tusind tyske forskere under "Midlertidig, begrænset militær forældremyndighed", såsom SS-officér Wernher von Braun, der blev rekrutteret til NASA, hvor han blev far til raketteknologi og rumforskning i USA[1375].

Malteserridderne var også sammen med CIA om at hjælpe tusindvis af tidligere nazistiske SS-medlemmer med at flygte til Sydamerika[1376]. Det anslås, at mere end 10.000 tyske militæransatte, herunder mange krigsforbrydere, brugte disse såkaldte ”Ratlines” i årene efter krigen for at slippe for Nürnberg-retsforfølgelse. Der var to primære ruter: den første gik fra Tyskland til Spanien,

1372 Ibid side 116
1373“Peace Through Strength,” ASC report, undated, received Dec 15, 1988. - Læs mere: https://ordoabchao.ca/volume-four/red-scare
1374 Daniele Ganser: NATO´s Secret Armies side 39
1375 Jeffrey St. Clair & Alexander Cockburn. “Operation Paperclip: Nazi Science Heads West.” CounterPunch (December 8,, 2017).
1376 “Nazis, the Vatican, and the CIA.” Covert Action Bulletin (Winter 1986, Number 25).

derefter Argentina; den anden fra Tyskland til Rom til Genoa, derefter Sydamerika. Mange indflydelsesrige argentinere, herunder velhavende forretningsmænd og medlemmer af regeringen, støttede åbent akserne, ikke mindst den argentinske præsident Juan Domingo Perón selv, der havde tjent som adjungeret officér i Benito Mussolini´s italienske hær i slutningen af 1930'erne[1377]. General Franco´s Spanien, ikke Rom, var det første centrum for Ratline-aktivitet, der gjorde det lettere for nazifascisterne at flygte, skønt udvandringen var planlagt indenfor Vatikanet[1378]. Desuden blev den berygtede "galiciske" Waffen SS-division, bestående af 8000 mand, smuglet til England og fik status som "frie bosættere"[1379].

Giovanni Battista Montini, den senere pave Paul VI, var OSS´s primære kontakt i Vatikanet igennem Anden Verdenskrig, som havde tilsyn med det kontor i Vatikanet, der udstedte rejsedokumenter til flygtninge. CIC-efterretningstjeneste-rapporter og andre dokumenter viser, at han var indviet i aktiviteterne i den kroatiske komité for pavelig bistand, der arbejdede for det katolske kup i Jugoslavien, og hjalp den katolske præst Krunoslav Draganovic og den fascistiske diktator Ante Pavelic med at smugle kroatiske mordere til udlandet. Draganovic sagde, at Montini/Paul VI "aldrig ville betragte nogen, der kæmpede mod kommunismen, som en krigsforbryder"[1380].

Siden 1943, som forklaret af Frederic Laurent, "blev Den Hellige Stol det hemmelige centrum for anglo-amerikansk spionage i Italien"[1381]. Under Anden Verdenskrig tjente James Jesus Angleton (senere CIA-chef for kontraintelligens 1954-1974, som sagde "Deception is a state of mind and the mind of the State"), som chef for den italienske kontra-efterretningstjeneste (X-2) af OSS i London, hvor han mødte den berømte dobbeltagent Kim Philby. I 1944 blev Angleton overført til Italien som chef for SCI (Secret Counterintelligence) Unit Z, der håndterede Ultra-intelligens baseret på de britiske aflytninger af tysk radiokommunikation. Leder af CIA´s Vatikanskranke Angleton var en del af Washington´s Georgetown Set; den indflydelsesrige gruppe af journalister, politikere og embedsmænd, hvis lobbyindsats medførte oprettelsen af CIA. De tidlige medlemmer, og grundlæggere af Georgetown-sættet, også kendt som Wisner-banden, bestod af seks tidligere OSS-officerer; Frank Wisner, Philip Graham (*Washington Post*), David Este Bruce (amerikansk ambassadør til både England, Frankrig og Tyskland), Tom Braden (ACUE-direktør og anti-Sovjet venstrefløjsagent under CIA´s IOD), Stewart Alsop (Yale-journalist fra Roosevelt-Winthrop familien) og Walt Rostow (Gulf of Tonkin Vietnam-krigs-iscenesætter og neoliberalist, som skrev *The Stages of Economic Growth: A Non-Communist Manifesto)*. I løbet af de næste par år sluttede andre profiler, som Allen Dulles, Walter Lippmann (Inquiry, forløber til CFR, Tavistock Institute), Richard Mervin Bissell Jr (Cuba Bay of Pigs program manager for CIA), Bundy-brødrene (præsidentrådgivere, NSA, CFR, Bilderberg, Skull and Bones mm) sig til deres faste forsamlinger sammen med de (under Pilgrims Society) omtalte *Wise Men*: Charles Bohlen, George Kennan, Averill Harriman, John Jay McCloy og Dean Acheson, som i 1940'erne udviklede indeslutningspolitikken for håndtering af den kommunistiske blok, og som udarbejdede institutioner og initiativer som FN, krigsforbryderdomstolene, NATO, Verdensbanken og Marshallplanen. Felix Frankfurter (Kappa Beta Phi broder, jødisk chefdommer for højesteret) var også medlem, og citeret for at påpege at "de virkelige herskere i Washington er usynlige, og udøver deres magt bag kulisserne"[1382]. "Frankfurter´s Gestapo" blev brugt om det, som i en overskrift i en

1377 https://www.pilotguides.com/articles/nazi-ratlines-escape-south-america/
1378 Michael Phayer. *Pius XII, the Holocaust, and the Cold War* (Bloomington and Indianapolis: Indiana University Press, 2008), p. 180.
1379 Livingstone: Black Terror White Soldiers side 311 + https://slavyangrad.org/2016/11/20/the-british-government-the-waffen-ss-galitsia-division/
1380 Penny Lernoux: *People of God – The Struggle for Roman Catholicism (1989)* side 288+289 note 13
1381 Frederic Laurent. *L'Orchestre Noir* (Pairs: Editions Stock, 1978).
1382 Barry Chamish. *Shabtai Tzvi, Labor Zionism and the Holocaust* (Modiin House), p. 292. + Frances Stonor Saunders. *Who Paid the Piper: The CIA and the Cultural Cold War*, (London: Granta Books, 2000), p. 36. + Walter Isaacson & Evan Thomas. *The Wise Men: Six Friends and the World They Made* (2nd ed.) (Simon & Schuster, 2008). https://ordoabchao.ca/volume-three/cold-war

artikel i *Chicago Tribune* i 1945 benævntes ”New deal plans super spy system”, med henvisning til kreationen af en hemmelig efterretningstjeneste[1383].

Inden han blev berømt som skaberen af James Bond i 1950'erne, var Ian Fleming (1908-1964) officér i Royal Navy's Naval Intelligence Department. Han udtænkte en række krigsordninger, der var værdige til en Bond-roman. Hans far var en succesfuld advokat og et parlamentsmedlem, der tjente under Winston Churchill. Ian var sprogligt begavet og studerede i Schweiz, hvor han lærte fransk og tysk. Hans kærlighed til Schweiz kan ses i flere af James Bond-romanerne.

I maj 1939, rekrutterede Admiral John Godfrey, direktør for Naval Intelligence (DNI) Fleming til at være Godfrey´s personlige assistent. Fleming´s kodenavn var "17F", og han arbejdede på værelse 39 i The Admiralty Building i London. Kommissioneret ind i Royal Naval Volunteer Reserve (RNVR) i juli 1939 blev han hurtigt forfremmet til løjtnantkommandør. Han havde ingen reel flådeerfaring eller efterretningstræning, men hans rejser og erfaring som journalist viste sig nyttig. Det mest nyttige var måske Fleming´s store personlige charme. Godfrey brugte klogt Fleming som forbindelsesled med andre afdelinger såsom Secret Intelligence Service (mere populært kendt som MI-6), Special Operations Executive (SOE), MI-5, kontraspionageafdelingen og Combined Operations. Dette gav Fleming bred adgang til de britiske efterretningstjenester. Fleming ledsagede Godfrey til USA i sommeren 1941, hvor han mødtes med kommende chef for OSS; William Donovan. Fleming udarbejdede hovedsageligt memoranda og planer om, hvordan man opretter en efterretningstjeneste ved hjælp af hans nyvundne viden[1384].

William “Wild Bill” Donovan, blev 11. juli 1941 udnævnt til koordinator for information (COI), og organiserede sit New York hovedkvarter i Rockefeller Center i 1941, som han fik Allen Welsh Dulles til at lede. Kontorerne, som Dulles overtog, befandt sig på gulvet umiddelbart over placeringen af driften af Storbritannien´s MI6. I 1942 blev COI-posten overført til Office of Strategic Services (OSS). Donovan havde i hemmelighed etableret en efterretningsforbindelse med Vatikanet så tidligt som i 1941[1385].

Hovedfiguren, der begyndte lobbyvirksomhed for et nyt efterretningsbureau, var OSS-veteranen Frank Wisner, der blev udnævnt til direktør for Office of Policy Coordination (OPC), som senere blev CIA´s spionage- og kontra-efterretningsgren, vedtaget under National Security Act i 1947. Under Wisner lancerede OPC, hvad der svarede til et psykologisk operationsprogram med mission om at bekæmpe kommunisme, for istedet at fremme amerikansk imperialisme gennem spredningen af ”demokrati"[1386].

Den nye retning fik det nationale sikkerhedsråd, under Truman-administrationen, til at vedtage en formel strategi, der godkendte en bred vifte af hemmelige handlingsstrategier, som "propaganda, økonomisk krigsførelse og forebyggende direkte handling, herunder sabotage og anti-sabotage”. Programmerne omfattede udenrigsministeriets støtte til film-, radio-, kunst- og udvekslingsprogrammer samt Voice of America-udsendelser.

I 1948 indkaldte præsident Truman Allen Dulles til at være en del af en arbejdsgruppe, der havde til opgave at komme med forslag til, hvordan arbejdet i det nye CIA kunne forbedres. Gruppens

1383 Daniele Ganser: NATO´s Secret Armies side 52 – note 2, Walter Trohan in US daily The Chicago Tribune, Feb 9, 1945

1384 https://www.nationalww2museum.org/war/articles/Ian-fleming-royal-naval-intelligence-department

1385 Martin A. Lee. “Their Will Be Done”; Marc Erikson, “Islamism, fascism and terrorism” (Part 3), *Asia Times*, (4 December 2002).

1386 William Colby. *Honorable Men: My Life in the CIA* (New York: Simon & Schuster, 1978); cited in Frances Stonor Saunders. *Who Paid the Piper: The CIA and the Cultural Cold War*, (London: Granta Books, 2000), p. 33. *https://ordoabchao.ca/volume-three/cold-war* *note 46*

indsats resulterede i National Security Report 50 (NCS50), som for det meste afspejlede Dulles´ egen vision: skjulte operationer skulle være en af CIA´s centrale funktioner, og Wisner´s OPC skulle indarbejdes direkte i CIA. I 1950 blev Allen Dulles selv planlægningschef for CIA, og i 1953 blev han udnævnt til direktør for CIA. På det tidspunkt var hans bror John Foster Dulles udenrigsminister. Eisenhower fortsatte den strategi Truman vedtog, efter at han kom til posten i 1953.

For bedre at koordinere disse bestræbelser, havde Truman også oprettet Psychological Strategy Board (PSB). PSB blev ledet af en anden OSS-veteran Charles Douglas Jackson, den første vicedirektør for Central Intelligence hos CIA. PSB's primære mål var at søge opbruddet af Sovjetunionen gennem propaganda. Skjulte operationer var ikke begrænset til den kommunistiske verden, men omfattede også den "frie verden"[1387]. I 1953 og 1954 spillede Jackson en central rolle i etableringen af Bilderberg-gruppen, og sikrede amerikansk deltagelse, hvor han deltog i tænketankens hemmelige møder frem til 1964[1388].

Tidligere, i 1931, havde C.D. Jackson arbejdet sammen med Skull and Bones-medlem Henry Luce på *Time Magazine*, og efter krigen blev han administrerende direktør for *Time-Life International*. I den egenskab ledede Jackson også Operation Mockingbird; et program etableret af Frank Wisner for at udvikle CIA's indflydelse på de etablerede medier. Påstanden om, at CIA ledede en "Operation Mockingbird", dukkede første gang op i *Katharine the Great*, en biografi fra 1979 om Katharine Graham, ejer af *Washington Post*, skrevet af journalisten Deborah Davis. Ifølge Davis blev Mockingbird oprettet af Frank Wisner. Efter 1953 blev medienetværket overvåget af Dulles, og på det tidspunkt havde Mockingbird stor indflydelse på 25 aviser og telegrafbureauer, hvoraf det mest værdifulde var *New York Times, Newsweek, CBS, Time* og *Life*[1389]. Andre organisationer omfattede *ABC, NBC, Associated Press, United Press International, Reuters, Hearst Newspapers, Scripps-Howard, Newsweek, Mutual Broadcasting System, Miami Herald* og det gamle *Saturday Evening Post* og *New York Herald-Tribune*. En af de vigtigste journalister under kontrol af Mockingbird var Georgetown Set-medlem Joseph Alsop fra *New York Herald Tribune*, hvis artikler blev bragt i over 300 forskellige aviser[1390]. Operation Mockingbird var meget aktiv under alle de CIA-støttede operationer under den kolde krig[1391] (læs mere under *Part 8 – Netværket: Medier og Internationale Politiske Tænketanke*).

Forbløffet over, i hvor høj grad sloganet "demokrati" havde succes med at påvirke den offentlige mening under Første Verdenskrig, spekulerede et freudiansk familiemedlem Edward Bernays på, om denne propagandamodel kunne anvendes i fredstider. På grund af de negative konnotationer, der var forbundet med tyskernes brug af ordet "propaganda", valgte Edward Bernays udtrykket "Public Relations" (PR)[1392]. Bernays' tankegang blev i høj grad delt af og påvirkede Walter Lippmann, som citerede ham udførligt i sit grundlæggende værk *Propaganda*. Bernays beskrev masserne som irrationelle og underlagt flokinstinktet, og han skitserede, hvordan dygtige praktikere kunne bruge psykoanalyse til at kontrollere dem på ønskværdige måder[1393].

De nedsættende dimensioner af udtrykket "konspirationsteori" blev introduceret i det vestlige

1387 Ian Johnson. *A Mosque in Munich: Nazis, the CIA, and the Rise of the Muslim Brotherhood in the West* (New York: Houghton Mifflin Harcourt, 2010), p. 41.
1388 Aubourg, Valerie (2003). "Organizing Atlanticism: The Bilderberg group and the Atlantic Institute, 1952-1963". *Intelligence and National Security*. **18:2** (2): 92–105. doi:10.1080/02684520412331306760. S2CID 153892953.
1389 Deborah Davis. Katharine the Great (1979). side 137–138.
1390 Carl Bernstein. “CIA and the Media.” Rolling Stone Magazine (October 20, 1977).
1391 James F. Tracy. “The CIA and the Media: 50 Facts the World Needs to Know.” https://www.globalresearch.ca/the-cia-and-the-media-50-facts-the-world-needs-to-know/5471956 + https://www.muckrock.com/foi/united-states-of-america-10/project-mockingbird-49939/#file-856274
1392 Adam Curtis. *The Century of the Self* (BBC). https://www.youtube.com/watch?v=ci4wL0ciark
1393 Edward L. Bernays, [1928]. *Propaganda* (Brooklyn, N.Y: Ig Pub, 2005), p. 47.

leksikon af CIA's "medieaktiver", som det fremgår af *Document 1035-960* om kritik af Warren-rapporten. Dette dokument var et agenturkommuniké, der blev udsendt i begyndelsen af 1967 til agenturets bureauer over hele verden på et tidspunkt, hvor advokat Mark Lane´s *Rush to Judgment* lå øverst på bestsellerlisterne, og da New Orleans anklagemyndighedens Garrison-undersøgelse af John F. Kennedy-mordet begyndte at få vind i sejlene[1394].

Medlem af Warren-kommissionen, som skjulte Kennedy-mordets konspiration, var det allestedsnærværende omdrejningspunkt, Beta Theta Pi broder og olieselskabsadvokat, John J. McCloy, som i perioden var formand for Rockefeller og Ford Foundations, Chase Bank, og for Council on Foreign Relations (1954-1970)[1395]. I 1950 var det også IG Farben-advokat, præsident for Verdensbanken, og højkommissær for Vesttyskland, McCloy, der havde fået til opgave at udpege en ny chef for den vesttyske hemmelige tjeneste. Efter at have diskuteret det med Wisner besluttede McCloy sig for Reinhard Gehlen[1396], som efterfølgende blev installeret af amerikanerne, som den første chef for Bundesnachtrichtdienst (BND), under den vesttyske forbundskansler Konrad Adenauer[1397]. På sin 90-års fødselsdag (1985), med præsident Ronald Reagan, blev McCloy på Det Hvide Hus´ græsplæne, udnævnt til æresborger i Berlin af den daværende tyske præsident Richard von Weizsacker (1920-2015), som var æresmedlem af den danske gren af den tyske Johanniterorden[1398].

En undersøgelse, der blev iværksat i 2012 af den tidligere justitsminister Sabine Leutheusser-Schnarrenberger, rapporterede, at 77 procent af de tyske højtstående ministerielle embedsmænd i 1957 var tidligere nazister: en endnu højere andel end under Det Tredje Rige 1933-45[1399]. Nazisternes tilbagevenden fandt sted under Adenauer, som tillod tidligere medlemmer af nazistpartiet at vende tilbage til de højeste niveauer i erhvervslivet og regeringen i Vesttyskland, med det argument, at landet havde brug for deres ekspertise[1400]; en holdning som efterfølgende er blevet bredt anerkendt, og som bidrog til betydelige strafnedsættelser.

De allierede var villige til at gøre alt, hvad der var nødvendigt for at få gang i den tyske oprustning, og i januar 1951 udsendte general Dwight Eisenhower, der var chef for NATO-styrkerne, en erklæring om, at det store flertal af Wehrmacht (værnemagt) havde handlet hæderligt. Adenauer var den første leder af den kristelig-demokratiske union (CDU), som tiltrak konservative, antikommunistiske tidligere nazister og nazi-kollaboratører til sine højere rækker, som f.eks. Hans Globke (1898 - 1973) og Theodor Oberländer (1905 - 1998). Globke havde været med til at formulere bemyndigelsesloven fra 1933, og han arbejdede for Adolf Eichmann (som Røde Kors hjalp til Argentina efter krigen) i afdelingen for jødiske anliggender. Globke skrev love, der genindførte efterløn, pensioner og forfremmelser til tjenestemænd, der havde tjent under naziregimet. Globke blev en magtfuld grå eminence i den vesttyske regering, og arbejdede som Adenauer´s nationale sikkerhedsrådgiver i 1960'erne. Han var ifølge *The Guardian* "den vigtigste tyske forbindelsesperson til CIA og NATO"[1401].

1394 https://www.globalresearch.ca/the-cia-and-the-media-50-facts-the-world-needs-to-know/5471956 fact 31

1395 Joan Roelofs, *Foundations and Public Policy: The Mask of Pluralism* (New York: State University of New York Press, 2003), p. 52. + https://en.wikipedia.org/wiki/John_J._McCloy

1396 Lee, "Their Will Be Done." https://ordoabchao.ca/volume-three/cold-war note 52

1397"Nazis, the Vatican, and the CIA." *Covert Action Bulletin* (Winter 1986, Number 25).

1398 *"40285c | Ronald Reagan Presidential Library - National Archives and Record Administration"*. *www.reaganlibrary.gov*. + *http://johanniter.dk/richard-von-weizsacker-1920-2015/*

1399 Frank Zeller. "Germany's post-war justice ministry was infested with Nazis protecting former comrades, study reveals." *Telegraph* (October 10, 2016)

1400 Ian Walker. "Konrad Adenauer: Europe's flawed giant." *The New European* (September 4, 2017)

1401"Why Israel's capture of Eichmann caused panic at the CIA," *The Guardian*, (June 8, 2006)

Operation Gladio er kodenavnet for hemmelige "stay-behind" (SB) -operationer for væbnet modstand, der blev organiseret af Western Union (Vestunionen 1947) og senere af NATO og CIA, i samarbejde med de europæiske efterretningstjenester[1402]. Operationen var designet til en potentiel Warszawapagt-invasion og erobring af Europa. Selv om Gladio specifikt henviser til den italienske gren af NATO's stay-behind-organisationer, bruges "Operation Gladio" som en uformel betegnelse for dem alle. Eksistensen af disse hemmelige NATO-enheder forblev en nøje bevogtet hemmelighed gennem hele den kolde krig indtil 1990, hvor den første afdeling af det internationale netværk blev opdaget i Italien. Den fik kodenavnet fra "gladius": det italienske ord for et sværd. Der blev oprettet hemmelige SB-enheder med erfaring og inddragelse af tidligere "Special Operations Executive"-officerer (SOE)[1403].

Allerede i marts 1938, kort efter Hitler´s annektering af Østrig, blev der oprettet en ny afdeling i MI6, kaldet sektion D, med den opgave at udvikle subversive operationer i Europa[1404]. Denne blev i juli 1940 optaget i Churchill´s hemmelige hær SOE under kommando af Labour Ministry of Economic Warfare ved Baron Hugh Dalton, som insisterede på, at det hemmelige krigsvåben, som han kaldte "democratic international", skulle bruge mange forskellige metoder, herunder industriel og militær sabotage, arbejderagitation og strejker, kontinuerlig propaganda, terrorhandlinger mod forrædere og tyske ledere, boykot og optøjer. "Der er brug for en ny organisation til at koordinere, inspirere, kontrollere og hjælpe de undertrykte landes statsborgere, som selv skal være de direkte deltagere i absolut hemmelighed, fanatisk entusiasme, vilje til at arbejde sammen med folk af andre nationaliteter og med fuldstændig politisk pålidelighed", skrev Dalton til udenrigsminister Lord Halifax I 1940[1405]. Mens Dalton var i Cambridge, var han formand for Cambridge University Fabian Society. Han fortsatte med at studere på London School of Economics (ligesom danske dronning Margrethe) og i Middle Temple (Inns of Court, City of London BAR)[1406].

Den tidligere hemmelige kabinetsrapport om SOE konkluderede; "det er helt sikkert, at SOE i en eller anden form må oprettes igen i enhver fremtidig krig", ifølge direktøren for MI6´s specialoperationsafdeling Sir Steward Menzies, leder af MI6 fra 1939 til 1952, efter opløsningen af SOE i januar 1946[1407]. Efter SOE's nedlæggelse blev der oprettet en ny afdeling kaldet "Special Operations" (SO) indenfor MI6, som begyndte at oprette netværk i Vesttyskland, Italien og Østrig[1408]. SOE havde fortsat personale i de 3 sidstnævnte lande samt i Grækenland og Tyrkiet, for de havde "politiske interesser, der gik ud over blot at besejre Tyskland"[1409]. Dette fusionerede med Wisner´s OPC i CIA, og rekrutterede besejrede fascister til de nye anti-kommunistiske hemmelige hære[1410]. De særlige militære styrker Special Air Service (SAS) og Green Berets blev "brothers in arms"[1411]. Britiske SAS, hvis våbenskjold er et bevinget sværd, med hovedkvarter i Hereford blev betragtet som "moderhuset", skrev Daniele Ganser i *NATO´s Secret Armies: Operation Gladio and Terrorism in Western Europe*[1412].

1402 Pedrick, Clare (1990-11-14). "CIA ORGANIZED SECRET ARMY IN WESTERN EUROPE". *The Washington Post*. ISSN 0190-8286. + Agee, Philip; Wolf, Louis (1978). *Dirty Work: The CIA in Western Europe*. *https://en.wikipedia.org/wiki/Operation_Gladio*

1403 *Secret Warfare: Operation Gladio and NATO's Stay-Behind Armies*, ETH Zurich https://en.wikipedia.org/wiki/Operation_Gladio note 24

1404 Daniele Ganser: *Nato´s Secret Armies* side 39, kapitel 4: "The Secret War in Great Britain note 8 : "Compare David Stafford, Britain and European Resistance 1940-1945: A survey of the Special Operations Executive (Oxford: St Antony´s College, 1980) pp.19-21"

1405 Daniele Ganser: *Nato´s Secret Armies* side 40, kapitel 4: "The Secret War in Great Britain note 14: "Letter by Dalton to Foreign Minister Halifax July 2, 1940 quoted in M.R.D. Foot, An outline history of the SOE 1940-1946 (London: British Broadcasting Cooperation, 1984) p 19"

1406 https://en.wikipedia.org/wiki/Hugh_Dalton#Early_life cited source Pimlott, Ben (1985). *Hugh Dalton*. Macmillan. ISBN 9780333412510.

1407 Daniele Ganser: *Nato´s Secret Armies* side 41: "The Secret War in Great Britain note 18; "Mackenzie, Special Operations Executive side 1152"

1408 Ibid note 20: "Frans Kluiters, De Nederlande inlichtingen en veiligheidsdiensten (1993) side 309"

1409 Ibid note 21: Stafford, *Resistance,* in his conclusion page 211

1410 Ibid note 22: "Faligot and Kauffer, Les maitres espions. Histoire mondiale du renseignement, vol.2 (Paris: Editions Laffont, 1994) p.53"

1411 Ibid note 23: "Michael Smith: New Cloak, Old Dagger: How Britain´s Spies Came in from the Cold (London: Gollancz, 1996) s.117"

1412 Daniele Ganser: *Nato´s Secret Armies* side 41: "The Secret War in Great Britain

I 1998 var denne schweizer, Daniele Ganser, på udkig efter et ph.d.-forskningsemne, og imod råd fra sine venner og professorer besluttede han at tackle den gigantiske opgave med at afsløre "Operation Gladio". Fra et enkelt dokument, der beviste, at CIA og NATO skabte en hemmelig terrorhær i Italien, indledte han en fire-årig undersøgelse, der afslørede yderligere femten hemmelige hære i NATO-lande og fire mere, der blev oprettet i neutrale lande[1413]. I 1951 i Sverige støttede CIA-agenten William Colby, fra CIA-stationen i Stockholm, uddannelsen af SB-hære i det NATO-neutrale Sverige og Finland og i NATO-landene Norge og Danmark[1414] (Læs om den danske under *Danmark og EU*-afsnittet).

Gladio´s netværk af hemmelige hære, beskæftigede sig med "uortodoks krigsføring" under NATO-kommando[1415]. De hemmelige hære var udstyret af CIA og MI6 med maskingeværer, sprængstoffer, ammunition og dengang højteknologisk kommunikationsudstyr. Ledende officerer i det hemmelige netværk trænede sammen med US Green Berets og de britiske SAS Special Forces[1416]. De hemmelige hære, som de nuværende tilgængelige sekundære kilder antyder, var involveret i en hel række terroroperationer og krænkelser af menneskerettighederne, som de uretmæssigt beskyldte kommunisterne for. Fra bombemassakrer i tog og på markedspladser (Italien, Tyskland), anvendelse af systematisk tortur af modstandere af regimet og støtte til statskup (Grækenland og Tyrkiet), til nedbrydning af oppositionsgrupper (Portugal og Spanien)"[1417]. BBC viste i 1990 i en dokumentar, at SAS og Green Berets havde anvendt sabotage og tortur i enhver større kampagne fra Kenya til Nordirland, Oman, Vietnam, Cambodia, Yemen og Cypern med flere. De deltog senere i Balkan-krigene og i Golf-krigen i 90´erne[1418], og fortsatte i Afghanistan og Irak efter årtusindskiftet, hvor de fusionerede med Joint Special Forces Command (JSOC) og Delta Force[1419]. CIA´s meget hemmelighedsfulde Special Activities Center (tidligere kendt som "Special Activities Division") og mere specifikt dets Special Operations Group (SOG) rekrutterer fra den amerikanske hærs specialstyrker[1420].

Selvom disse hemmelige hære angiveligt blev oprettet for at beskytte de vesteuropæiske demokratier imod sovjetisk invasion, blev de istedet brugt til at blande sig i den demokratiske proces, hver gang vælgerne truede med at stemme i strid med fascisternes ønsker. Denne dobbelte politik (der hævdede at beskytte national suverænitet og demokrati, samtidig med at den arbejdede for at undergrave den), blev skitseret i et hemmeligt NATO-dokument, der stammer tilbage fra 1949. I dokumentet blev det anført, at før en nation kunne tiltræde NATO, måtte den gå med på at forblive på linje med "Vesten", uanset hvad vælgerne af nationen ønskede[1421]. Et andet tophemmeligt NATO-dokument gik endnu videre. Hvis borgerne i en nation blev så trætte af deres marionet-NATO-ledelse, at de rejste sig imod den, ville det amerikanske militær komme ind og undertrykke oprøret, selvom det medførte at handle uden samtykke fra den nationale regering[1422].

Eksistensen af disse hære blev holdt skjult for alle undtagen en lille håndfuld regeringspersonale i hvert land. Efter D-dag, og befrielsen af Belgien, var både USA og England forbundet imod de

1413 Daniele Ganser: NATO's Secret Armies: Operation GLADIO and Terrorism in Western Europe – Acknowledgements (Forord)
1414 Ibid side 251
1415 Daniele Ganser: NATO's Secret Armies: Operation GLADIO and Terrorism in Western Europe (Contemporary Security Studies) side 15
1416 Ibid side 36
1417 Ganser: "NATO´s hemmelige hære", side 1, 2. ISBN-13: 978-0714685007
1418 Ibid – side 43, 44
1419 Urban, Mark, *Task Force Black: The Explosive True Story of the Secret Special Forces War in Iraq* , St. Martin's Griffin , 2012 ISBN 1-250-00696-1 ISBN 978-1-250-00696-7 fra https://en.wikipedia.org/wiki/Special_Air_Service note 47 (se også 45+46)
1420 Waller, Douglas (3 February 2003). "The CIA Secret Army" (subscription required). *Time*
1421 Ganser: *NATO's Secret Armies,* side 29 note 22: Arthur Rowse, Gladio: The Secret US War to subvert Italian Democracy in *Covert Action Quarterly*, nr 49, Summer 1994 side 3.
1422 Daniele Ganser: NATO' s Secret Armies: Operation GLADIO and Terrorism in Western Europe (Contemporary Security Studies) side 185 + side 29 note 23: Quoted in Willan, Puppetmasters side 27

belgiske kommunisters styrke. Ligesom i Italien og Frankrig var socialisterne også i Belgien bredt respekteret af befolkningen for deres mod og fremtrædende rolle i modstandskampen mod nazisterne, fremhæver Ganser. Derfor var de britiske og belgiske myndigheder i slutningen af 1944 opsatte på at afvæbne modstandsbevægelsen og bevæbne politiet så hurtigt som muligt[1423].

I 1952 i Tyskland afslørede den tidligere SS-officer Hans Otto overfor kriminalpolitiet i byen Frankfurt i Hessen, at den nazistiske tyske, USA-finansierede stay-behind-hær BDJ-TD (Bund-Deutcher-Jugend-Technischer-Dienst), som bestod af tidligere SS-medlemmer eksisterede, og at den var bevæbnet og oprettet med henblik på sabotage og mord overfor venstrefløjens SPD og KPD[1424]. Otto afslørede at TD-fraktionen instruerede I tortur- og drabsmetoder[1425]. De efterfølgende arresterede højreekstremister blev efter sagens opklaring under mystiske omstændigheder fundet uskyldige i Højesteret, behjulpet af særligt Adenauer og McCloy[1426]. I 1955 blev Tyskland medlem af NATO og Gehlen Org blev til BND (Bundesnachtrichtendienst), hvis sekretær, Heidrun Hofer, I 1976 blev arresteret i Tyskland efter at have afsløret hemmelighederne om den tyske stay-behind-hær over for sin mand, som var spion for den sovjetiske efterretningstjeneste KGB og DDR´s Stasi-efterretningstjeneste[1427]. I 1981 opdagedes et stort SB-arsenal i nærheden af den tyske landsby Uelzen i Lüneburger Heide, som førte til afsløringen af 33 undergrundsvåbenlagre og dens forbindelser tilbage til BDJ-TD-sagen fra 1952[1428]. Højreekstremister hævdedes at have brugt arsenalet til at gennemføre en massakre under Oktoberfesten i München året før, hvor 13 blev dræbt og 213 såret[1429]. Neo-nazisten Heinz Lembke havde afsløret de 33 våbenlagre, og ville fra sin fængselscelle angiveligt afsløre sine medsammensvorne, hvorefter han blev fundet hængt i sin fængselscelle 1. November 1981[1430]. Sagens videre efterforskning blev mørklagt[1431]. Også i 1965 i Østrig opdagede politistyrker et våbenlager i en gammel mine nær Windisch-Bleiberg, og tvang de britiske myndigheder til at udlevere en liste med placeringen af 33 andre MI6-våbenlagre i Østrig[1432].

Technischer-Dienst-fraktionen var ifølge Ganser allerede oprettet I 1948 i Frankrig[1433]. Den franske præsident Charles De Gaulle var tilsyneladende imod den anglo-amerikanske dominans i NATO, og derfor blev NATO´s europæiske overkommando (SHAPE) i 1967 flyttet fra Paris til Casteau, nord for Mons i Belgien[1434]. La Rose des Vents, Ordre Souverain du Temple Solaire og Arc-en-ciel ("Regnbuen") okkult-logenetværket var en del af Gladio[1435]. Rose des Vents, dvs. vindrosen eller kompasrosen, var kodenavnet for NATO-kreationen - og NATO/OTAN's officielle stjerneformede symbol. Kodenavnet var velvalgt, for da NATO blev oprettet i 1949 med hovedkvarter i Paris, koordinerede fransk efterretningstjeneste SDECE sin hemmelige antikommunistiske krig tæt med militæralliancen[1436]. De hemmelige soldater forstod, at kompasrosen i sin oprindelige maritime kontekst er det kortmønster under kompasnålen, efter hvilket kursen fastsættes, og efter hvilket

1423 Mackenzie, Special Operations Executive side 981 fra Ganser, *NATO´s Secret Armies* – Gladio in Belgium, side 126
1424 Daniele Ganser: NATO`s Secret Armies - Secret War in Germany side 194 note 13, Leo Müller, Gladio. Das Erbe des Kalten Krieges. Der NATO Geheimbund und sein deutcher Vorlaufer (Hamburg, Rowohlt, 1991) side 72 and quoting the BDJ-TD report
1425 Daniele Ganser: NATO`s Secret Armies - Secret War in Germany side 195 note 18, Ibid side 124 ; quoting the BDJ-TD report
1426 Daniele Ganser: NATO`s Secret Armies - Secret War in Germany side 197 – note 27 (Adenauer, William Blum, *Killing Hope*, US military and CIA interventions since WWII, Maine: Common Courage Press, 1995) + note 29 (McCloy, quoted in Glahn, *Patriot* s.67)
1427 Daniele Ganser: NATO`s Secret Armies - side 254 + Secret War in Germany side 203
1428 Daniele Ganser: NATO`s Secret Armies - Secret War in Germany side 205-206 note 56 (Anonymous. Austrian periodical Oesterreichische Militarische Zeischrift, Heft 2, 1991 side 123) + note 58 (Mecklenburg, Gladio side 78)
1429 Ibid - Secret War in Germany side 206+207 – note 59 (Klaus Harbart, *Gladio – ein Schwer in rechter Hand*. In: Nr 10, Jan 1991 side 5) + note 61 (Mecklenburg, Gladio side 82)
1430 Ibid side 208-209 – note 65 - (Klaus Harbart, *Gladio – ein Schwer in rechter Hand*. In: Nr 10, Jan 1991 side 5)
1431 Ibid side 209 – note 66-69
1432 Daniele Ganser: *NATO`s Secret Armies Operation GLADIO and Terrorism in Western Europe* side 252
1433 Daniele Ganser: *NATO`s Secret Armies* - Secret War in Germany side 193.
1434 https://da.wikipedia.org/wiki/NATO#Krise_med_Frankrig
1435 Cook, Bernard A. (2001). *Europe Since 1945: An Encyclopedia, Volumen 1*. Taylor & Francis. p. 510. ISBN 9780815340577.
1436 Daniele Ganser: *NATO´s Secret Armies: Operation Gladio,* The Secret War in France side 90 – note 21

der foretages korrektioner, hvis skibet er i fare for at komme ud af kurs. Frankrig var inddelt i mange geografiske opholdszoner, som hemmelige Rose des Vents celler blev tildelt, og hver zone blev overvåget af en SDECE-officer, og SDECE havde en station i Washington[1437]. François de Grossouvre, som rådgav Francois Mitterand, var Rose des Vents´ og Gladio's leder for regionen omkring Lyon i Frankrig indtil sit påståede selvmord den 7. april 1994. Grossouvre arbejdede tæt sammen med Constantin Melnik, leder af de franske efterretningstjenester under den algierske uafhængighedskrig (1954-62). Constantin Melnik var involveret i skabelsen af Ordre Souverain du Temple Solaire i 1952, der blev oprettet af tidligere Rosenkorser-medlemmer[1438].

For at netværket kunne forblive tophemmeligt, blev princippet om ”behov for at vide” (need-to-know) og om opdeling af oplysninger i segmenter (compartmentalisation), der begrænsede oplysningerne til det mindst mulige antal personer, strengt overholdt. Den pensionerede CIA-officer Edward Barnes, der under Den Franske Fjerde Republik (1946-1958), havde fungeret som forbindelsesofficer for det franske stay-behind Rose des Vents, sagde, at han kun kunne mødes med omkring ti CIA-rekrutter "af frygt for at afsløre mig og dem"[1439]. Rekrutterings-strategien af gladiatorer fulgte en pyramide-struktur, hvor instruktørerne kendte sine egne agenter uden at kende agenterne af de øvrige instruktører, og uden at agenterne kendte hinanden. På denne måde kunne netværket ekspandere[1440]. Agenterne, som blev tophemmeligholdt af CIA og MI6, fik kodenavne og numre[1441]. Hele Gladio-strategien har markante ligheder med detaljerne fra Weishaupt´s Illuminati-orden og andre subversive bevægelser (læs afsnittet *Illuminati-ordenen og De Franske Revolutioner*).

CIA-boss Allen Dulles, som sammen med Frank Wisner, bl.a. havde autoriseret mordforsøg på blandt andre Fidel Castro, og psykologiske LSD-eksperimenter med MK Ultra, var blevet fyret af John F. Kennedy efter den mislykkede ”Cuba Bay of Pigs” invasion i 1961[1442]. *Da JFK blev præsident i 1961, ændrede USA's politik over for Italien sig, fordi Kennedy i modsætning til sine forgængere, Truman og Eisenhower, sympatiserede med PSI-partiet (demokratiske socialister), som ønskede, at den amerikanske hær skulle trække sig tilbage, og som havde erklæret, at kapitalismen og imperialismen skulle bekæmpes. Ambassadør George Frederick Reinhardt fra den amerikanske ambassade i Rom, og berygtet CIA-kold kriger, erklærede, at hvis Kennedy tillod PSI at vinde valget, skulle USA invadere Italien, hvilket resulterede i den absurde situation, at præsidenten stod overfor sin egen udenrigsminister og CIA-direktør. Derefter faldt det USA-støttede DCI til 38 procent, hvilket var det dårligste resultat siden partiets oprettelse efter Anden Verdenskrig. PCI og PSI havde sammen flertal, og vandt valget over højrefascisterne i 1963. Efter mordet på Kennedy, kort efter valget, gennemførte den hemmelige Gladio-hær med det paramilitære politi et højrekup, som tvang de italienske socialister til at forlade deres ministerposter, som de kun havde haft i en så kort periode. Kupforsøget, der fik kodenavnet Piano Solo, blev ledet af general Giovanni De Lorenzo, som forsvarsminister Giulio Andreotti fra DCI havde overført fra chef for SIFAR, til chef for det italienske paramilitære politi, Carabinieri, i tæt samarbejde med CIA. Lorenzo var leder af Gladio-enhederne indenfor den militære efterretningstjeneste SID, som bombede DCI's kontorer oveni en række aviskontorer, og som derefter gav venstrefløjen skylden for terroren. Gladiatorerne, der var udstyret med lister over flere hundrede personers navne, havde fået den udtrykkelige ordre på at opspore udpegede socialister og kommunister, arrestere og deportere dem til øen Sardinien, hvor*

1437 Daniele Ganser: NATO´s Secret Armies: Operation Gladio side 90 – note 22 (station I Washington)
1438 Daeninckx "Du Temple Solaire au réseau Gladio,en passant par Politica Hermetica" https://en.wikipedia.org/wiki/Operation_Gladio
1439 Daniele Ganser: NATO's Secret Armies: Gladio in France side 91 - note 29: Jonathan Kwitny, The CIA´s Secret Armies in Europe: An International Story. In The Nation, April 6, 1992 sider 446, 447
1440 Daniele Ganser: NATO´s Secret Armies: Gladio In Belgium side 131 – note 30 + side 161 Gladio i Holland – note 39
1441 Ibid side 133 (Belgien note 44) + 161 – note 40 (Holland)
1442 Daniele Ganser: NATO´s Secret Armies: Operation Gladio side 59

det hemmelige Gladio-center skulle fungere som fængsel. Derefter installerede SIFAR, på vegne af NATO og Vatikanet, enorme spionageprogrammer som de kunne bruge til afpresning[1443].

Den italienske højrefløj og deres hemmelige soldater var imponerede over, hvor effektivt grækerne sammen med CIA havde besejret venstrefløjen. I 1967 i Grækenland overtog den siden 1943 af Churchill britisk sponsorerede Stay-behind-hær, Hellenic Raiding Force, kontrollen over det græske forsvarsministerium, og iværksættede et militærkup, der indsatte et højrediktatur i konspiration med kong Constantine II (fordi venstrefløjens Papandreou stod til at vinde valget)[1444]. I det afgørende direktiv fra det britiske udenrigsministerium fra marts 1943, som gav tegn på de følgende statskup, blev det understreget, at "SOE altid bør samarbejde med grupper, der er villige til at støtte kongen og Hans Majestæt´s regering"[1445]. Kongen (i excil fra krig i London, hvor han blev frimurer[1446]) George II af Glücksburg var ikke særlig populær blandt mange grækere efter at have samarbejdet med den fascistiske diktator Metaxas under Anden Verdenskrig[1447].

Ved en fredelig demonstration imod britisk indblanding den 3. december 1944 blev britiske tropper og politifolk med maskingeværer placeret på hustagene, og der blev givet ordre om at "shoot the bastards", hvorefter en times massakre dræbte 25, og sårede hundreder. I London stod Churchill overfor et vredt underhus, som krævede en forklaring på barbariet. Frimurer Churchill indrømmede, at det var chokerende, men understregede, at ”det var lige så dumt at tage et stort antal ubevæbnede børn med til en demonstration, mens byen var fuld af bevæbnede mænd". Den rolle, som den græsk/britiske angrebsstyrke spillede, blev aldrig undersøgt[1448]. Britiske marionetregeringer med arrestationer og tortur af venstreorienterede fulgte. Kongen blev genindsat, og Grækenland var det første land, der blev invaderet af USA i den kolde krigs navn og optaget i NATO i 1952[1449].

I april 1968 inviterede de græske oberster omkring 50 italienske højreorienterede, herunder den berygtede Stefano Delle Chiaie, til at komme til Grækenland. Efter deres hjemkomst til Italien optrappede de hemmelige soldater volden, og begyndte at placere bomber på offentlige steder, som dræbte og lemlæstede hundredvis af mennesker, og som de gav de italienske kommunister skylden for. Den græske junta var imponeret over, hvor effektivt deres italienske venner skubbede landet frem mod et statskup, og den 15. maj 1969 sendte diktator Georgios Papadopoulos et telegram for at lykønske dem: "Hans Excellence, premierministeren, bemærker, at de bestræbelser, som den nationale græske regering i nogen tid har gjort i Italien, begynder at få en vis virkning"[1450].

Militærdiktaturet i Grækenland imploderede til sidst på grund af en næsten total mangel på intern støtte, efter at obersterne havde engageret sig i et udenlandsk imperialistisk eventyr, og i 1974 havde sponsoreret et kup på Cypern, hvor de forsøgte at erstatte ærkebiskop Makarios' legitime venstreorienterede regering med et marionetregime og annektere Cypern. Som svar på kuppet invaderede de tyrkiske tropper øen, og der fulgte bølger af vold, som dræbte tusinder, og øen blev delt i en tyrkisk nordlig og en græsk sydlig del. Obersterne blev arresteret og behandlet for en domstol, hvor Papadopoulos blev dømt til døden i 1975 for højforræderi; en dom, der senere blev

1443 Daniele Ganser: NATO´s Secret Armies: The Secret War in Italy: Sammendrag af side 70 -73 – noter 40, 42, 43, 47, 48, 50, 56, 57 og 59
1444 Ibid side 253 + The Secret War in Greece side 212+218+219
1445 Daniele Ganser: NATO´s Secret Armies: The Secret War in Greece side 213 – note 1 (Mackenzie, WJM, History of the Special Operations Executive, Britain and the resistance in Europe (London: British Cabinet Office, 1948) side 703))
1446 Gamberini, Giordano (1975). *Mille volti di massoni* (in Italian). Erasmo. p. 233. Worshipful Master 1933, Wellwood Lodge
1447 Daniele Ganser: NATO´s Secret Armies: The Secret War in Greece side 213 – note 2 (Mackenzie, Special Operations Executive side 722-723)
1448 Ibid – note 6 (Murtagh, *Rape* side 24 compared to Richard Clogg, *Concise History of Greece*, Cambridge University Press 1992 side 137)
1449 Daniele Ganser: NATO´s Secret Armies: The Secret War in Greece side 214-215
1450 Italiensk parlamentarisk Rapport om Gladio og Massakrerne, Roma 1995 s. 206 + L´Affaire Gladio, Paris: Editiona Albin Michel 1994 s 41-42

ændret til livsvarigt fængsel. Ved en folkeafstemning blev det græske monarki afskaffet, og en ny forfatning blev vedtaget. Andreas Papandreou vendte tilbage og dannede en socialistisk regering, men trådte ind i EU[1451], som har voldt grækerne katastrofale økonomiske problemer lige siden (jvf *Part 1 – The Crown: Pengeskabelsen*).

I 1977 i Tyrkiet angreb den hemmelige Gladio-hær en demonstration den 1. maj med 500.000 deltagere i Istanbul ved at åbne ild mod talerstolen, hvor 38 mennesker dræbtes, og hundredvis såredes[1452] i et attantat, som lignede det græske. Set i lyset af pan-tyrkismens meget specifikke karakter af national stolthed, personificeret af landets nyere tids fader efter det Ottomanske Rige´s fald, Mustafa Kemal Atatürk, som tegner sig for en stor del af den nazilignende supremacistiske ideologi, fremhævede den tyrkiske forsvarsminister, general Isik, Det Hvide Hus' indflydelse. Han kritiserede skarpt undergravningen af den tyrkiske suverænitet ved at pege på den amerikansk sponsorerede Kontra-Guerilla aka de Grå Ulve, og sagde: ”ideen kom fra USA og også finansieringen. Man kan ikke forstå, hvad meningen er med at lade en fremmed nation overvåge organisationer i Tyrkiet og påvirke samt forme dem"[1453].

Træning af denne hemmelige kontra-guerillahær blev gennemført i hele Tyrkiet og også i udlandet. Udvalgte kontraguerillaofficerer blev uddannet i USA i School of the Americas (SOA), der uddannede 60.000 latinamerikanske soldater. Major Joseph Blair fra den amerikanske hær, der underviste i SOA i tre år, mindes med beklagelse: "Officerer blev lært, at de kan samle folk op og smide dem bag på en bus og skyde dem i baghovedet". På grund af store folkeprotester i 1990 ´erne skiftede SOA navn til Western Hemisphere Institute for Security Cooperation[1454].

Blandt SOA-instruktionsmanualerne var den berygtede klassificerede Field Manual 30-31 sammen med bilagene FM 30-31A og FM 30-31B, der var skrevet af amerikanske terroreksperter fra Pentagon´s efterretningstjeneste DIA (som er i tæt koordination med CIA) og oversat til adskillige sprog[1455]. På ca. 140 sider giver håndbogen i et ikke-eufemistisk, klart og tydeligt sprog råd om aktiviteter inden for sabotage, bombeangreb, drab, tortur, terror og valgfusk. Som det måske mest følsomme råd i FM 30-31 instrueres de hemmelige soldater i at udføre voldshandlinger i fredstid og give den kommunistiske fjende skylden for at skabe en situation med frygt og alarmberedskab. Alternativt at infiltrere venstrefløjsbevægelserne og opfordre dem til at bruge vold. Pentagon´s involvering skulle forblive strengt hemmelig[1456].

Allan Frankovich fremlagde i sin BBC-dokumentar om Operation Gladio et eksemplar af FM 30-31B for amerikanske embedsmænd. Ray Cline, vicedirektør for CIA i 1960'erne, bekræftede: "Dette er et autentisk dokument". Licio Gelli, den italienske frimurerleder, sagde til Frankovich: "CIA gav det til mig"[1457].

Med støtte fra andre højreradikale terrorister sluttede Abdullah Catli sig sammen med Stefano Delle Chiaie, og sammen rejste de uhindret til Latinamerika og USA[1458]. Ved siden af Catli var den mest berømte Grå Ulv og Kontra Guerilla-medlem dennes ven Mehmet Ali Agca, som blev

---

1451 Daniele Ganser: NATO´s Secret Armies, Operation Gladio, Secret War in Greece side 222-223
1452 Ibid side 254 + Secret War in Turkey
1453 Ibid, Secret War in Turkey, note 36: Citat af Talat Tuhan i Asian and Bozay, Graue Wolfe side 110
1454 Ibid side 233 note 37: The Guardian, 25.nov, 1998
1455 Ibid note 39 – nummeret 30 indikerer at dokumentet er klassificeret under DIA, som er under Joint Chiefs of Staff, Pentagon sammen med CIA. Jaques Compare Baud, Encyclopedic du reseignement et des services secrets (Paris: Lavauzelle, 1997) side 174
1456 Daniele Ganser: NATO´s Secret Armies, Operation Gladio, Secret War in Turkey side 234
1457 Allan Frankovich, Gladio: The Foot Soldiers. Third of the total three Frankovich Gladio documentaries, broadcasted on BBC 2, June 24, 1992
1458 Celik essay i Asian and Bozay, Graue Wolfe side 134 (hentet fra Ganser, *NATO´s Secret Armies*: Secret War in Turkey note 57)

verdensberømt, da han den 13. maj 1981 skød pave Johannes Paul II på Peterspladsen i Rom. Paven overlevede. Sammen med Catli dræbte Agca i 1979 Tyrkiet´s mest fremtrædende avisredaktør, Abdi Ipekci, som havde kritiseret CIA's og den tyrkiske højrefløjs indenrigsterror. Agca og Catli tilstod, men de Grå Ulve blev ikke efterforsket, da russiske KGB blev beskyldt for attentatet[1459].

Endnu et militærkup blev iscenesat i 1980, da NATO's Allied Mobile Force i Tyrkiet gennemførte sin Anviel Express[1460]. En højreekstremist, der kom for retssag, argumenterede senere plausibelt for, at massakrerne og terroren i 1970'erne havde været en strategi for at bringe Kenan Evren og den militære højrefløj til magten[1461]. Den amerikanske præsident Jimmy Carter var i operaen da kuppet i Tyrkiet fandt sted. Da han hørte om det, ringede han til Paul Henze, tidligere chef for CIA-stationen i Tyrkiet, som havde forladt Ankara kort før kuppet for at blive sikkerhedsrådgiver for præsidenten i Washington på CIA's Tyrkiet-afdeling/skrivebord. I telefonen fortalte Carter Henze, hvad han allerede vidste: "Dit folk har lige lavet et kup"[1462]. Henze erklærede næste dag triumferende til sine CIA-kolleger i Washington: "Vores drenge har gjort det!"[1463]. År senere kommenterede Carter, at "før kuppet i 1980 befandt Tyrkiet sig i en kritisk situation med hensyn til sit forsvar. Efter interventionen i Afghanistan, og efter omstyrtelsen af det iranske monarki, kom stabiliseringsbevægelsen i Tyrkiet som en lettelse for os"[1464]. Carter´s nationale sikkerhedsrådgiver, Zbigniev Brzezinski (primære organisator for Rockefeller´s Trilaterale Kommission-tænketank), støttede Henze's holdning. Under en diskussion i det nationale sikkerhedsråd om situationen i Iran, hvor Khomeiny i 1979 havde taget magten, gav Brzezinski udtryk for, at "for Tyrkiet, som for Brasilien, ville en militærregering være den bedste løsning"[1465].

Brzezinski var manden der i 1970 skrev at "den teknotroniske æra indebærer, at der gradvist opstår et mere kontrolleret samfund. Et sådant samfund vil blive domineret af en elite, der ikke er hæmmet af traditionelle værdier. Snart vil det være muligt at foretage en næsten konstant overvågning af alle borgere med opdaterede filer om selv de mest personlige oplysninger om dem"[1466].

Efter murens fald blev der opfundet nye trusler, som kunne retfærdiggøre den fortsatte ”Orwell´ske” udvikling (udtryk refererer til *1984* af George Orwell) med produktion af overvågningsudstyr og våben i navnet af ”offentlig sikkerhed”. Bill Clinton konkluderede i *A National Security Strategy of Engagement and Enlargement*, at “selvom den kolde krig er forbi, er vores nation nødt til at fastholde vores sikkerhedsinteresser i udlandet, hvor vi skal udvide vores lederskab og investeringer politisk, økonomisk og militært”[1467].

National Security Agency (NSA) arbejder blandt andet med overvågningsprogrammer, kryptering, sikkerhed og beskyttelse af amerikanske kommunikationssystemer. De samarbejder med alle NATO-landes efterretningstjenester. ”De amerikanske efterretningstjenester er i toppen af fødekæden. Alle vil samarbejde med dem, fordi de har så meget data”, siger den ansatte for Forsvarets Efterretningstjeneste (FE), Flemming Splidsboel. I 2013 lækkede den tidligere NSA-

1459 Daniele Ganser: NATO´s Secret Armies, Operation Gladio, Secret War in Turkey side 238 og 239 – note 62: (Herman and Brodhead)
1460 Ibid side 239 note 64: Jens Mecklenburg (ed.), Gladio: Die geheime Terrororganisation der Nato (Berlin: Elefanten Press, 1997) side 128
1461 Ibid note 65: Turkish magazine Kurtulus , nr 99, september 19, 1998. Quoting Günes, september 3, 1987
1462 Ibid note 67: Celik, Turkey´s Killing Machine, quoting Cuneyit Arcayurek, Coups and Secret Services s. 190
1463 Ibid note 68: Kurkcu Ertugrul: Trapped in a web of covert killers. In: *Covert Action Quarterly* Nr. 61, 1997. Hans kilde er Mehmet Ali Birand
1464 Ibid note 70: Turkish Magazine Kurtulus Nr. 99, Sep 19, 1998, quoting Turkish daily Cumhuriyet, July 21, 1988
1465 Ibid note 71: Celik, Turkische Konterguerilla, side 53
1466 Zbigniew Brezinski: Between Two Ages, America´s Role in the Technetronic Era, 1970 , ISBN-13: 978-0313234989
1467 https://history.defense.gov/Portals/70/Documents/nss/nss1994.pdf?ver=2014-06-25-121219-500

ansatte Edward Snowden store mængder fortrolige dokumenter. Lækagen blotlagde blandt andet NSA's globale overvågning. Blandt andet skrev den tyske avis *Der Spiegel*, at NSA overvågede centrale EU-kontorer og diplomater[1468]. Kravet om retskendelse gælder som udgangspunkt ikke for en udenrigsefterretningstjeneste som FE, som ifølge Berlingske´s chefredaktør Tom Jensen truer med fængselsstraf for "efterretningslæk"[1469].

Government Communications Headquarters, almindeligvis kendt som GCHQ, er en efterretnings- og sikkerhedsorganisation, der er ansvarlig for at levere signalinformation og informationssikring til regeringen og de væbnede styrker i Det Forenede Kongerige. Efter Anden Verdenskrig har amerikanske og britiske efterretningstjenester udvekslet oplysninger som led i ”UKUSA-aftalen”. Det vigtigste aspekt af dette er, at GCHQ og dets amerikanske pendant, NSA, deler teknologier, infrastruktur og oplysninger[1470]. GCHQ har også haft adgang til det amerikanske internetovervågningsprogram PRISM[1471], som åbner for data fra internetvirksomheder såsom Google, Facebook, Microsoft, Apple, Yahoo og Skype[1472].

På trods af at muligheder for overvågning således stiger proportionelt med tiden kan statsorganiseret kriminalitet fortsat mørklægge sagerne. I 1991 i USA, i 1995 i Italien, og i 1996 i Østrig, afviste CIA anmodninger om informationsfrihed (FOIA) vedrørende de hemmelige hære med følgende svar: "CIA kan hverken bekræfte eller benægte eksistensen eller ikke-eksistensen af de dokumenter, der svarer til Deres anmodning"[1473].

Til dato har kun Italien, Schweiz og Belgien haft parlamentariske undersøgelser af Operation Gladio[1474]. Guido Salvini, en dommer, der arbejdede i den italienske massakrekommission, konkluderede, at nogle neofascisistiske terrororganisationer, i den blodige periode i støvlelandets historie (kaldet Blyårene), ved navn Avanguardia Nazionale og Ordine Nuovo var skyttegravstropper i en hemmelig hær, der var fjernstyret af repræsentanter for det italienske statsapparat, og havde forbindelse til CIA[1475]. Salvini sagde, at CIA opfordrede dem til at begå grusomheder[1476].

Den schweiziske undersøgelse af Gladio fandt, at den britiske efterretningstjeneste hemmeligt samarbejdede med deres hær i en operation ved navn Project 26, og leverede træning i kamp, kommunikation og sabotage[1477]. P26-kadrer deltog regelmæssigt i træningsøvelser i Storbritannien, og briterne vidste mere om den schweiziske hær end den schweiziske regering, ifølge rapporten fra den schweiziske dommer Pierre Cornu[1478]. I 1990 i Schweiz erklærede oberst Herbert Alboth, tidligere chef for den hemmelige schweiziske sb-hær P26, i et fortroligt brev til forsvarsministeriet, at han ”er villig til at afsløre hele sandheden". Derefter blev han fundet stukket ihjel i sit hus[1479].

Medlem af den neofascistiske gruppe Ordine Nuovo, den terrordømte Vincenzo Vinciguerra,

1468 https://www.dr.dk/nyheder/indland/forstaa-hvad-nsa-er-de-er-toppen-af-foedekaeden
1469 https://www.berlingske.dk/samfund/danske-medier-med-haard-kritik-af-spiontjenesters-slet-skjulte-trussel-mod
1470 Murray, Craig (16 October 2007). *Dirty Diplomacy*. Scribner. p. 332. ISBN 978-1416548010. https://en.wikipedia.org/wiki/GCHQ
1471 "Statement on GCHQ's Alleged Interception of Communications under the US PRISM Programme" (PDF). 17 July 2013.
1472 "Scale and significance of NSA snooping claims". BBC. 11 June 2013. - https://en.wikipedia.org/wiki/GCHQ note 60
1473 Daniele Ganser: *Nato´s Secret Armies* side 257
1474 Len Scott, R. Gerald Hughes *Intelligence, Crises and Security: Prospects and Retrospects*, Routledge, 2008, p. 123
1475 "la Repubblica/fatti: Strage di Piazza Fontana spunta un agente Usa". *www.repubblica.it*. Retrieved 2020-10-28.
1476 "Three jailed for 1969 Milan bomb". *the Guardian*. 2001-07-02. *https://en.wikipedia.org/wiki/Operation_Gladio* note 15
1477 Norton-Taylor, Richard. UK trained secret Swiss force" in *The Guardian*, September 20, 1991, p. 7.
1478 Norton-Taylor, Richard. UK trained secret Swiss force" in *The Guardian*, September 20, 1991, p. 7.
1479 Daniele Ganser: *Nato´s Secret Armies* side 257

udtalte samstemmende med ”Godfather” Federico Umberto D´Amato til italiensk tv, at sidstnævnte havde startet Cluba di Berna (Bern-Klubben), som var centrum for USA og Europa´s efterretningstjenester i kold-krigs-perioden. Disse havde også ”iscenesat kinesisk-Maoistisk propaganda igennem l´Avanguardia Nazionale” - og ”infiltreret de ultra-kommunistiske Røde Brigader”, som det lød fra dem på italiensk i Frankovich-dokumentaren, sendt på BBC i 1992. Vinciguerra tilføjede at “mange højtrangerede militæransatte er frimurere”[1480].

Kina er idag samarbejdende om AI-teknologi og biologiske våben med vestlige investeringsselskaber, som det lød i 2020 fra Blackstone CEO Schwarzmann, Henry Kissinger og Google-direktør Eric Schmidt[1481].

DEN ROMERSKE SEJR OG DET NYE TESTAMENTE

Dette afsnit åbner med en analyse af Vatikanet´s fascistiske dobbeltspil og pavelige alliancer i Europa før, under og efter verdenskrigene. Herefter fremlægges bevismateriale, som knækker gådernes kode om identiteten af Kristus, og andre bibelske karakterer, og som afslører hvem der sammenfattede den nye pagt, samt hvordan anvendelsen af synkretismens teologiske ophav fortsat ”konstantinsk” bidrager til den romerske sejr, symboliseret i ark-buerne og den apokalyptiske Quadriga. Dette perspektiveres til doktriner af de oldgamle mysterier, vedrørende oprindelsen af den judæo-kristne kult, igennem Albert Pike´s frimureriske erklæringer. Afslutningsvis leverer Decius Mundus-mysteriet om ”jøden i Rom” overgang til næste afsnit om ”Den Hellige Mafia”.

Fascismens 3-enighed med paven Pius XI, monarken Victor Emanuel 3 af Savoy og den politiske leder, Benito ”Il Duce” Mussolini i Italien, blev lanceringspuden for en lavine af fascistiske statskup. *Il Duce samarbejdede med Den Romerske Kurie* (af Curia; det pavelige hof og kirkens centrale forvaltning[1482]) *før sortskjorternes "Roma March" i oktober 1922[1483].* Den 5. februar 1922, den dag Achille Ratti blev valgt til pave som Pius XI, skyndte Mussolini sig til Sankt Peterspladsen, hvor præsidentens tilstedeværelse tiltrak sig stor opmærksomhed, da han sagde: "Det er utroligt, at de liberale regeringer ikke har indset, at pavedømmets universalitet, arvingen til det romerske kejserdømmes universalitet, repræsenterer den største ære i Italien´s historie og tradition"*[1484].* Han er ligeledes citeret for at sige at "religion er et trick af konger og undertrykkere for at holde deres undersåtter og slaver under kontrol"[1485]. Sådan begyndte samarbejdet mellem Vatikanet og fascistpartiet PNF. Allerede den 22. oktober 1922 opfordrede Vatikanet det italienske hierarki til ikke at identificere sig med antifascisterne[1486]. Den 10. juni 1924 blev den unge strafferetspædagog og socialistiske leder Giacomo Matteotti, Mussolini´s bitreste modstander, bortført af fascister og grusomt myrdet, fordi han uselvisk havde hjulpet de usædvanligt fattige bønder i sin provins. Som det fremgår af dokumenter, blev mordet, som katolske tidsskrifter senere ville hænge frimurerne op på[1487], bestilt af Mussolini[1488]. Der blev opfordret til, at kongen skulle afsætte ham. Men Pius XI

1480 https://www.youtube.com/watch?v=1hJrQisPVk8 – ”Operation Gladio – False Flag Terrorism: BBC Timewatch full documentary”. 2t08-2t11 min. Der er 3 afsnit af BBC-udsendelsen – og videooptagelserne af Vinciguerra og D´Amato er fra den 3. udsendelse
1481 Jvf *Part 1 – The Crown: BlackRock og Sumpadministration*
1482 https://da.wikipedia.org/wiki/Den_romerske_kurie
1483 Karl-Heinz Deschner: *God and The Fascists* side 25 – note 53: cf. Borgese, *Der March des Fascismus* 227 f.
1484 Karl-Heinz Deschner: *God and The Fascists* side 23 – note 36: Neisser Zeitung, Marts 12, 1929
1485 Karl-Heinz Deschner: *God and The Fascists* side 24 – note 41: Borgese, *Der March des Fascismus* , 175
1486 Ibid side 25 - note 54: Avro Manhattan: *The Vatican and World Politics,*1949, German Edition, 104
1487 Ibid side 27 - note 68: cf. e.g, Allgemeine Rundschau, Februar 23, 1929, 130
1488 Ibid side 27 - note 69: According to Nitti: *Die persönlichen Erlebnisse eines politischen Gefangenen*, 38

tog endnu engang Il Duce's side[1489], skrev Karl-Heinz Deschner i *God and The Fascists*.

Vatikan-toppen stod også bag nazisterne. Hitler´s vigtigste medspiller til magten, Franz von Papen, var militærattaché i Washington under Første Verdenskrig, hvor briterne fik dokumenter igennem ham. Efter krigen bragte han den katolske avis *Germania Zeitung* i Berlin, som han ejede en stor aktiepost i, under sin indflydelse[1490]. Ligesom Vatikanet i Italien banede vejen til diktatur for Mussolini, gav det Hitler i Tyskland ubegrænset magt gennem von Papen, den katolske præst og politiker Ludwig Kaas, og opløsningen af Zentrumpartiet. Til gengæld forventede pavedømmet det samme samarbejde fra Hitler, som fra Mussolini. Dette er hvad den pavelige nuntius (budbringer) i Berlin, Cesare Orsenigo, som "jublede åbent" over Hitler´s magtovertagelse, "klart tilkendegav"[1491]. Som en del af Lateran-forliget med Mussolini om 26 millioner dollars i 1929, hvor Vatikanet blev suveræn, investerede Vatikanet næsten hele provenuet i den tyske industri, og der blev også foretaget mindst én investering i nazisterne[1492].

Pius XI var meget imponeret af nazisterne[1493], og bemærkede, hvor glad han var for at se tyske regeringsledere, der kæmpede mod kommunismen og den russiske nihilisme (kritikere af religion eller den politiske orden)[1494]. Vatikanet vidste alt for godt, at Hitler ville indføre værnepligt, erobre det nye livsrum i øst (lebensraum) og germanisere de således erobrede områder. At han ville afskaffe de grundlæggende borgerrettigheder i Weimar-forfatningen og fjerne ytrings- og pressefriheden, forsamlingsretten, retten til privatlivets fred, og at der ville blive foretaget arrestationer af de mest banale grunde, og at de arresterede ville blive nægtet rettigheder. Samtidig blev de første koncentrationslejre bygget til dem, som nazisterne ville have elimineret hurtigt og uden brug af behørigt udpegede domstole[1495]. De vidste, at ethvert oprør mod denne regering ville blive straffet med fængsel. Og kardinalstatssekretær Pacelli (senere Pave Pius XII) undlod ikke at anerkende Hitler´s regering udtrykkeligt i 1934: "Hvis totalitet skal forstås således, at i alt, hvad der hører til staten, at alle statsborgere, uden undtagelse, er underlagt staten og den lovlige regering, der kontrollerer den, så må den ubetinget godkendes"[1496].

Selvom næsten to tredjedele af de 34 artikler i konkordatet var til fordel for kirken, generede det ikke Hitler. For i det mindste skulle biskopperne i henhold til artikel 16 aflægge en troskabsed og love at respektere regeringen og få den respekteret af præsteskabet. I artikel 30 blev det fastsat, at der skulle bedes for Hitler´s riges velbefindende på alle søn- og helligdage i alle kirker i Tyskland efter hovedgudstjenesten. Konkordatet gjorde Hitler socialt acceptabel. Hans første folkeretlige aftale blev indgået med paven. Dette gav den nye stat legitimitet overfor hele verden[1497]. "Der er en uskreven lov for de katolske aviser og forlag om, at kun det, der passer til de mennesker, der regerer på det pågældende tidspunkt, og deres måde at tænke på, må trykkes. Hverken Gud´s bud eller sandheden betyder noget"[1498]. Hele bind kunne fyldes med sådanne udgydelser, og der var ingen modstand imod krigen. Det samme var gældende for den protestantiske kirke i Tyskland under hele krigen[1499].

1489 Karl-Heinz Deschner: *God and The Fascists* side 27
1490 Wheeler-Bennett, John W. (1967). *Nemesis of Power: The German Army in Politics 1918–1945*. London, England: Macmillan. s.247
1491 Schuster *: Like a Mighty Army – Hitler vs Established Religion* 1935, side 188 fra Karl-Heinz Deschner: *God and The Fascists* side 83 note 40
1492 Ibid – note 4 ; Paul I. Murphy, *La Popesa,* Warner Books, New York, 1983 side 52 + artiklerne: http://www.concordatwatch.eu/topic-39211.834
1493 Report from the Bavarian envoy at the Holy See, cf. Lewy: *The Catholic Church and Nazi Germany* 1964 - side 70
1494 Von Papen, Der Wahrheit eine Gasse (A path for the truth) side 314
1495 Karl-Heinz Deschner: *God and The Fascists* side 84 – ingen note
1496 Karl-Heinz Deschner: *God and The Fascists* side 84 - Note 61, citeret i Fleischner, Das Schanddokument des Konkordats 1933
1497 Karl-Heinz Deschner: *God and The Fascists* side 85
1498 Ibid s128: Citat i Fleischer, Die Freiheit, die sie meinen. Ein Jesuitpater brandmarkt den kirchlichen fascismus. *Die Andere Zeitung* 17.Maj 1956
1499 Ibid s129: afsnit: Et kort sideblik på den tyske protestantiske kirke i Hitler´s rige

Den 28. marts 1938 offentliggjorde den østrigske presse en "højtidelig erklæring" fra de østrigske biskopper til folkeafstemningen med titlen "Den katolske kirkes løfte til Stortyskland". I et forord understregede kardinal Innitzer og fyrstbiskop Weitz af Salzburg først, at "vort folks længsel bliver opfyldt. Vi anerkender med glæde, at den nationalsocialistiske bevægelse har gjort fremragende ting for Det Tyske Rige og folk på områderne nationaløkonomisk genopbygning og socialpolitik, specielt for de fattigste dele af folket"[1500].

Også i Spanien erklærede Franco i borgerkrigens indledende fase, at den spanske stat ville "blive oprettet i overensstemmelse med katolicismens principper, som i virkeligheden er vores fædrelands principper". Følgelig blev hele borgerkrigen, som han ligesom biskopperne fra begyndelsen havde fremstillet som en hellig krig og et korstog, også ført af ham "i korsets tegn", hvilket tydeligt fremgår af deres forskrifter. I sommeren 1936, på Kristi Himmelfartsdag, erstattede Franco det republikanske flag med monarkiets flag, assisteret af kardinalen af Sevilla[1501]. Her foretog den fascistiske diktator Franco et statskup mod den spanske venstrefløjsregering, og besejrede i den efterfølgende borgerkrig oppositionen og de spanske kommunister, mens han fik stiltiende støtte fra regeringerne i London, Washington og Paris. Hitler havde ”den rigtige fjende”. Den sovjetiske kommunisme og den spanske socialistiske opposition[1502].

Sammen med nazisterne skyndte italienerne sig at hjælpe Franco. Det siges, at der allerede i januar 1937 var 40000 italienske soldater, der kæmpede i Spanien, og senere var det 110000[1503]. De vidste, som den italienske ambassadør sagde i Paris, at Franco´s styrker "ikke var tilstrækkelige til at erobre hele Spanien"[1504]. Italien og nazisternes borgerkrigshjælp beløb sig til mere end en milliard reichsmark[1505]. Men dette forhindrede ikke Franco´s samarbejde med briterne. Meget skyldtes, ville Sir Churchill indrømme, "dobbeltmoralen og utaknemmeligheden" i Franco´s omgang med Hitler og Mussolini. "Det eneste, vi ønskede, var Spanien´s neutralitet. Vi ønskede at handle med Spanien. Vi ville have, at dets havne skulle være forbudt for tyske og italienske ubåde. Spanien havde nøglen til alle britiske foretagender i Middelhavet - og aldrig i de mørkeste timer vendte Spanien låsen mod os", forklarede frimurer-broder Churchill[1506].

På trods af sin neutrale holdning spillede Spanien en delvis rolle i Anden Verdenskrig´s operationer. Den frivillige blå division, der blev dannet af det falangistiske (fascistiske) parti, tjente sammen med den tyske hær, da Hitler invaderede Rusland den 22. juni 1941. Divisionen, der oprindeligt bestod af 17.692 officerer og mænd, svor Hitler troskab, selvom ordlyden blev ændret til at præcisere, at de kun var engageret i "kampen mod bolsjevismen"[1507]. Franco beordrede sin hær tilbage, da han så, at slaget var tabt for fascisterne i Rusland i 1943, og han søgte pludselig kontakt med de ledende kredse i Storbritannien og Amerika. I 1953 indgik Franco pagt med Washington, lod amerikanerne indsætte sit militær i Spanien, og blev en af CIA´s bedste allierede i Europa[1508].

Franco opførte sig ligesom Vatikanet og dets præster. Efter krigen erklærede biskopperne nu over for briterne og amerikanerne, at de altid havde fordømt nazismen[1509]. Den store kirkefyrste, kardinal Michael von Faulhaber, som gader og pladser i Tyskland idag er opkaldt efter, var en sådan

1500 Wiener Neueste Nachrichten, 28. Marts, 1938, vol. 14, nr 5501
1501 Karl-Heinz Deschner: God and The Fascists side 70+71 – note 243: Thomas, *Der Spanische Bürgerkreig,* 1962 side 216
1502 Daniele Ganser: *NATO´s Secret Armies* side 39
1503 Karl-Heinz Deschner: *God And The Fascists* side 54 – note 106 + 107: Dahms, *Der Spanischer Bürgerkreig* side 154 – henholdsvis Duff side 23
1504 Ibid – note 109, Thomas, *Der Spanische Bürgerkreig,* 1962, 259 f.
1505 Ibid side 54 – note 111: Detwiler: *Hitler, Franco und Gibraltar. The question of the Spanish entry into WWII,* 1962
1506 https://warfarehistorynetwork.com/2016/11/21/operation-felix-franco-and-hitler-play-cat-and-mouse/
1507 https://warfarehistorynetwork.com/2016/11/21/operation-felix-franco-and-hitler-play-cat-and-mouse/
1508 Daniele Ganser: *NATO´s Secret Armies* side 105+106
1509 Karl-Heinz Deschner: *God And The Fascists,* side 56

vendekåbe, der først havde omtalt Weimarrepublikken som et produkt af "forbrydelse og højforræderi"[1510], hvorefter han garanterede i det håndskrevne brev til Hitler i 1933, at følgende kom fra bunden af hans hjerte: "Gud bevare vores rigskansler for vores folk". Dette fulgte han op 20. juli 1944, hvor han lykønskede Hitler, både personligt og i biskoppernes navn, men knap 10 måneder senere forbandede han Hitler-regimet på det kraftigste overfor amerikanske journalister og konkluderede: "nazismen må ikke genoplives"[1511].

Da Hitler førte krig mod Polen i 1939, var pagten med Rusland om deling af Polen til gavn for ham. Vatikanet havde længtes efter kommunismens destruktion og den ortodokse kirkes underkastelse under den romersk-katolske kirke. Polen var katolsk, men Pius XII (Pacelli) besluttede alligevel at ofre Polen[1512]. Da Storbritannien og Frankrig insisterede på, at paven skulle erklære Tyskland for aggressor, nægtede han med henvisning til Vatikanet´s påståede traditionelt neutrale holdning, "som undgår direkte indblanding i internationale anliggender"[1513].

Skillelinjen mellem katolsk og ortodoks kristendom går tværs gennem Balkan. Pavedømmet benyttede sig af det habsburgske Østrig-Ungarn monarki gennem pave Pius X (som gentagende gange op til krigen forudsagde: "Verdenskrigen kommer. 1914 vil ikke slutte, før den bryder ud"[1514]. Den romerske kurie forventede en erobring og katolisering af Balkan, ligesom senere af Rusland igennem Hitler. Allerede dengang (i 1912) pustede de katolske aviser til krigsilden med vendinger som fx: "Hvis Østrig er tvunget til at udfolde sine flag, så bør og vil det også tage sit sværd, som Habsburg og dets folks traditioner kræver, ligesom også paven og hans kirkelige interesser kræver, i form af en stærk arm og et stærkt sværd, for at få fodfæste på et bredt grundlag med slaverne"[1515].

Efter det østrigske habsburgske monarkis sammenbrud i krigsårene (habsburgerne er dog bestemt ikke færdige) indtog den romerske kurie en, i betragtning af den truede katolske bastion på Balkan, klart fjendtlig holdning til den nye slaviske stat fra 1918 ved navn "Kongeriget af serbere, kroater og slovenere" (efter 1929 Kongeriget Jugoslavien). Vatikanet udløste nu en intensiv aktivitet i Jugoslavien, først og fremmest via *Katholische Aktion*, som i denne konsensus var udnyttelsen af Kroatien´s katolsk-religiøse funktion overfor de øst-ortodoks-kristne[1516]. Da kurien led et nederlag i 1937 med afvisningen af det jugoslaviske konkordat, som alle slaver var imod, herunder også kroatiske katolikker[1517], svor Eugenio Pacelli hævn. Den 10. april 1941 med proklamationen af den "uafhængige stat Kroatien", der også omfattede Bosnien, Hercegovina, en del af Dalmatien og nogle serbiske grænselande, blev denne trussel opfyldt igennem Ante Pavelic og hans Ustasa-regime, på en måde, der overgik de værste massakrer og massemord i den kristne middelalder, hvilket blev afsløret præcist dokumenteret med chokerende billedmateriale i *Genocide in Satellite Croatia, 1941-1945. A Record of Racial and Religious Persecutions and Massacres*, af den franske forfatter Edmond Paris (og i rigelige detaljer i fx *The Unholy Trinity*)[1518].

Pavelic rejste til Rom, hvor han med pavens velsignelse derefter afstod mere end halvdelen af Dalmatien til Italien, og hvor han tilbød den såkaldte Zvonimir-Krone (den sidste uafhængige kroatiske konge fra det 11. århundrede) til konge og kejser Victor Emanuelle III af Savoy, som

1510 Karl-Heinz Deschner: *God And The Fascists,* side 124 – note 251: Gisevius, Adolf Hitler, *Versuch einer Deutung, 1963 – side* 69
1511 Ibid side 124 – note 255: Avro Manhattan: *The Vatican and World Politics,*1949, German Edition, side 221
1512 Karlheinz Deschner: *God And The Fascists – Chapter 4 – The Vatican and The Second World War* note 52: Manhattan 192 ff
1513 Ibid note 55: Friedländer, *Pius XII und das Dritte Reich, Eine Dokumentation,* 1965 side 36
1514 Karlheinz Deschner: *God And The Fascists – Chapter 5: The Vatican and The Croatian Atrocities* note 10: Paris, The Vatican, 41 ff. esp. 46.
1515 Karlheinz Deschner: *God And The Fascists – Chapter 5: The Vatican and The Croatian Atrocities* note 6 + 14 :Quotation in Miller, I.D., 7/1964
1516 Karlheinz Deschner: *God And The Fascists – Chapter 5: The Vatican and The Croatian Atrocities* note 16: Grazer Volksblatt, September 6, 1936
1517 Ibid note 19, See Paris 30 ff, with ref to Hrvatska Zora, Munchen, september 1, 1954
1518 Karlheinz Deschner: *God And The Fascists – Chapter 5: The Vatican and The Croatian Atrocities* note 22, Edmond Paris + Mark Aarons & John Loftus: Unholy Trinity – *The Vatican-The-Nazis-and-the-Swiss-Banks* kapitel 4 "A Staggering Blow To The Holy See" + Kapitel 5 – Ratline mm

udpegede hertug Aimone af Spoleto til konge af Kroatien, men som af ”forsigtighedshensyn” aldrig kom ind i sit rige[1519] (læs om de krigseksilerende royale i *Part 4: Den Sorte Adel*).

I Frankrig havde den franske marskal Pétain, der var allieret med Hitler, længe haft kontakt med Berlin, især med Göring, og han var ambassadør i Franco´s Spanien fra 1939 til 1940. Pave Pius XII gav ham og hans hjælpere sin velsignelse og garanterede den nye franske ambassadør i Vatikanet, at kirken hjerteligt ville støtte "arbejdet med den moralske genfødsel" i Frankrig[1520]. Selv da Pétain ´s Vichy-myndigheder (den selvstyrende dog via traktat nazi-kollaborerende del af Frankrig 1940-1944) samlede 7000 spanske flygtninge, der var flygtet fra Franco, herunder flere tusinde baskiske katolikker og katolske gejstlige, og satte dem i koncentrationslejr, rejste paven ikke et eneste ord af protest[1521]. Katolske aviser som *La Croix* opfordrede folk til at samarbejde med Hitler, krævede udryddelse af modstandsbevægelsen - og roste Pétain for at være forbavsende i overensstemmelse med ”instruktionerne fra Den Hellige Stol"[1522]. Forfatteren Philip Manow hævdede, at "Vichy repræsenterer den autoritære, antidemokratiske løsning, som den franske politiske højrefløj i koalition med det nationale kirkehierarki gentagne gange havde søgt at opnå i mellemkrigstiden og næsten fik gennemført i 1934"[1523]. De konservative katolikker blev fremtrædende[1524].

Så snart den var etableret, traf Pétain´s regering frivilligt foranstaltninger mod "uønskede": Jøder, métèques (indvandrere fra Middelhavslandene), frimurere, kommunister, romaer, homoseksuelle og venstreorienterede aktivister[1525]. Den 3. oktober 1940 bekendtgjorde Vichy-regeringen loven om jødernes status, som skabte en særlig underklasse af franske jødiske borgere[1526]. Loven udelukkede jøder fra administrationen, de væbnede styrker, underholdning, kunst, medier og visse erhverv som fx lærer, jurist og læge. Dagen efter blev der underskrevet en lov om udenlandske jøder, som gav tilladelse til at tilbageholde dem[1527]. Som et spejlbillede af Reichsforeningen af jøder blev Union générale des israélites de France grundlagt.

For at imødegå Vichy-regeringen oprettede general Charles de Gaulle de såkaldte Frie Franske Styrker (FFL/Force Francais Libre). Under krigen blev teorien om "sværdet og skjoldet" (thèse du bouclier et de l'épée) rejst som et forsvar for Vichy, hvor Pétain blev set som "skjoldet", der beskyttede Frankrig og franskmændene inden for landets grænser, mens de Gaulle blev set som "sværdet", der gik i kamp fra udlandet. Ifølge denne teori inddæmmede Pétain blot den tyske fjende for at forhindre et endnu værre udfald for Frankrig, mens han ventede på befrielsen gennem en militær aktion udefra under ledelse af de Gaulle[1528]. Denne teori om, at Pétain og de Gaulle stiltiende arbejdede sammen, blev først udviklet af Robert Aron i hans *Histoire de Vichy* fra 1954. Mange franskmænd troede på besættelsestidspunktet, at denne stiltiende aftale eksisterede, ifølge Aron. Gilbert Renault, alias oberst Rémy, en katolsk konservativ, der grundlagde det første modstandsnetværk i det besatte Frankrig, var ikke den eneste blandt modstandsfolket,

---

1519 Ibid – note 33: V. Novak, Die Beziehungen (Relations), in Internationale Politik, Beograd, July 16, 1954
1520 Karlheinz Deschner: *God And The Fascists – Chapter 4 – The Vatican and The Second World War, note* 96: Manhattan side 318
1521 Ibid – note 98: Scheinmann, *Der Vatikan im Zweiten Weltkrieg*, 1954, side 180
1522 Ibid – note 39: Breza, *The Iron Gate. Roman Records,* 1962, 189 f.
1523 Philip Manow, "Workers, farmers and Catholicism. Journal of European Social Policy 25.1 (2015): 32–49.
1524 Hellman, John (2008) [1st pub. 1993]. *Knight-Monks of Vichy France: Uriage, 1940-1945*. Montreal: McGill-Queen. p. 5. ISBN 978-0-7735-0973-3. OCLC 757514437. Hentet fra *https://en.wikipedia.org/wiki/Vichy_France* - note 4
1525 Boninchi, Marc (2005). *Vichy et l'ordre moral*. Paris: PUF. pp. 143–193. ISBN 978-2-13-055339-7. OCLC 420826274
1526 The Guardian: *Disclosed: the zealous way Marshal Pétain enforced Nazi anti-Semitic laws*
1527 Rémy, Dominique (1992). *Les lois de Vichy: actes dits 'lois' de l'autorité de fait se prétendant 'gouvernement de l'Etat français'* . Editions Romillat. ISBN 978-2-87894-026-8. OCLC 1038535440.
1528 Michel, Alain (2014) [1st pub. 2011]. "10 Collaboration and collaborators in Vichy France: An unfinished debate". In Stauber, Roni (ed.). *Collaboration with the Nazis: Public Discourse after the Holocaust*. Routledge Jewish Studies series. London: Routledge. ISBN 9781138788770. OCLC 876293139. - https://en.wikipedia.org/wiki/Vichy_France – note 178

der både støttede de Gaulle, og beundrede Pétain, oprigtigt[1529]. Et fascistisk tveægget sværd.

Hvor Vichy anvendte den fascistiske økse med to øksehoveder som sit symbol, anvendte FFL det patriarkiske 2-barrede kors af Lorraine. Lorrainekorset består af en lodret og to vandrette bjælker, og kom fra kongeriget Ungarn til hertugdømmet Lorraine. René II, hertug af Lorraine, arvede det to-stavede kors som symbol fra sine fjerne forfædre fra huset Anjou af Ungarn, som havde arvet det som konger af Ungarn fra landets første herskende dynasti, Árpáderne. Renés bedstefar, ”René den Gode”, der brugte det som sit personlige segl, gjorde krav på fire kongeriger, herunder Ungarn[1530]. Korset var stadig kendt som "Anjou-korset" i det 16. århundrede[1531], under de franske religiøse krige imellem Guise-Lorraine og Bourbon husene m.fl. (læs mere i *Part 4: Den Sorte Adel)*.

Franske jesuitiske missionærer og bosættere i den nye oversøiske verden bar Lorraine-korset imellem ca. 1750-1810[1532]. Lorraine-korset anvendes i våbenskjold for lande som Slovakiet, Hviderusland, Lithauen, og er opført flere steder til hæder for Charles de Gaulle[1533].

Operation Torch var den amerikanske og britiske invasion af Fransk Nordafrika (Marokko, Algeriet og Tunesien), der blev indledt den 8. november 1942 med landgang i Marokko og Algeriet. Det langsigtede mål var at fjerne tyske og italienske styrker fra Nordafrika, at øge søkontrollen i Middelhavet og forberede en invasion af Italien i 1943. Vichy-styrkerne gjorde i første omgang modstand og dræbte og sårede allierede styrker. Da Tunesien-kampagnen blev udkæmpet, var de franske styrker i Nordafrika gået over på de allieredes side, og sluttede sig til FFL (de frie franskmænd)[1534]. På en eller anden måde fik bankfolkene kendskab til den hemmelige amerikanske plan om at invadere Nordafrika i 1942, for straks overførte de tyske bankfolk sammen med deres franske korrespondenter 9 milliarder guldfrancs via BIS til Algier. I forventning om et tysk nederlag søgte de at få et stort udbytte i dollarkursen. Kollaboratørerne øgede deres beholdninger fra 350 til 525 millioner dollars over natten[1535]. Hitler´s mål med samarbejdet med Vichy-Frankrig var at få ro i Frankrig og at opnå, at Frankrig kunne blive en bro til Spanien, som Hitler forsøgte at få med i krigen på tysk side[1536]. Efter at Vichy-admiral Francois Darlan havde underskrevet en våbenhvile med de allierede og overtaget magten i Nordafrika, brød Tyskland våbenhvilen med Frankrig fra 1940, og invaderede Vichy Frankrig den 10. november 1942 i operationen med kodenavnet Case Anton, hvilket udløste sænkningen af den franske flåde i Toulon[1537].

De polske statsguldreserver på 57 tons var ombord på krydseren Émile Bertin, som efter en ombygning i Toulon i 1940, blev beordret til Fort-de-France, Martinique i det karibiske øhav med 286 tons guldreserver fra den franske nationalbank[1538]. Øen blev blokeret af den britiske flåde, indtil der blev indgået en aftale om at fastholde franske skibe i havnen. Briterne brugte guldet som sikkerhed for Lend-Lease-faciliteter fra amerikanerne med den begrundelse, at det til enhver tid

1529 Bentégeat, Hervé (2014). *Et surtout, pas un mot à la Maréchale ... : Pétain et ses femmes* [*And above all, not a word to the Maréchale ... : Pétain and his women*] (in French). Paris: Albin Michel. ISBN 9782226256911. OCLC 1015992303.
1530 Monter, William (2007). *A Bewitched Duchy: Lorraine and its Dukes, 1477-1736*. Librairie Droz. ISBN 978-2-600-01165-5. side 23

1531 Carroll, Stuart (2009). *Martyrs and Murderers: The Guise Family and the Making of Europe*. Oxford University Press. ISBN 978-0-19-922907-9. side 2

1532 Charlotte Gray 'The Museum Called Canada: 25 Rooms of Wonder' Random House, 2004
1533 https://en.wikipedia.org/wiki/Cross_of_Lorraine#European_heraldry
1534 Funk, Arthur L. (April 1973). "Negotiating the 'Deal with Darlan'". *Journal of Contemporary History*. **8** (2): 81–117. doi:10.1177/002200947300800205. JSTOR 259995. S2CID 159589846.
1535 Ibid side 276 - note 31, Higham: *Trading With the Enemy* side 11, citing sworn statement of Otto Abetz to American officials on 21 June 1946
1536 https://da.wikipedia.org/wiki/Vichy-regeringen
1537 https://en.wikipedia.org/wiki/Scuttling_of_the_French_fleet_at_Toulon#Context
1538 Draper, Alfred (1979). *Operation Fish: The Race to Save Europe's Wealth 1939-1945*. London: Cassel. ISBN 0-304-30068-3. s.174

kunne "erhverves", hvis der var behov for det[1539]. Det samme argument anvendtes overfor Danmark, men da Venezuela i 2020 forsøgte at indløse sit guld fra Bank of England fik de afslag fra den britiske højesteret med begrundelse i at ”Storbritannien ikke anerkender dens regering”[1540].

I *Unholy Trinity,* som er en detaljeret gennemgang af agenternes forskellige (dobbelt-trippel-) roller under verdenskrigene, skrev forfatterne Mark Aarons og John Loftus, at det amerikanske udenrigsministerium, 21. oktober 1946, modtog en tophemmelig rapport fra den amerikanske OSS-ansatte finansagent Emerson Bigelow, kaldet "Bigelow-rapporten", som blev afklassificeret den 31. december 1996 og blev frigivet i 1997. Rapporten fastslog, at Vatikanet i 1945 havde konfiskeret for 350 millioner schweizerfranc i nazistisk guld til "opbevaring", hvoraf 150 millioner schweiziske franc var blevet beslaglagt af britiske myndigheder ved den østrigsk-schweiziske grænse. Rapporten oplyste også, at resten af guldet blev opbevaret på en af Vatikanet-nummererede schweiziske bankkonti. Efterretningsrapporter, der bekræftede Bigelow-rapporten, foreslog også, at mere end 200 millioner schweiziske franc, et beløb stort set i guldmønter, i sidste ende blev overført til Vatikanstaten, eller til Institute for Works of Religion (aka Vatican Bank), med bistand af romersk-katolske præster og Franciskanerordenen[1541].

Selvom Pavestolen holder sine finansielle hemmeligheder sikkert under lås og slå, siver sandheden hele tiden ud fra de hemmelige filer i de allierede arkiver. I 1950'erne blev en stor del af det stjålne krigsudbytte hvidvasket tilbage til den store økonomiske genoplivning af Vesttyskland (oven i den store hjælp fra Marshall-planen)[1542]. Vatikanet varetog sine egne geopolitiske interesser, ligesom bankfolkene, og de forfulgte strategiske og diplomatiske initiativer, der havde til formål at undergrave fjendtlige stater. Deres mål var væbnet revolution. Intermarium (området imellem søerne i Østeuropa) var beregnet til at opildne til oprør. Vesten og Vatikanet var Stalin´s medskyldige, da de tilbageudleverede titusindvis af mennesker, der var flygtet fra det kommunistiske tyranni[1543].

Et andet tveægget sværd findes i pagtforbindelsen imellem Rom og Israel[1544]. Tæt samarbejde mellem CIA og Vatikanet fortsatte efter krigen med Pius XII´s ærkebiskop af Milano Giovanni Maria Montini (senere pave Paul VI fra 1963-1978), gennem formidleren; malteser-ridder James Jesus Angleton, der i mange år var chef for kontraintelligens ved agenturet, såvel som leder af CIA's Vatikanskranke og dens såkaldte ”Israel Afdeling”. Ifølge Richard Helms, tidligere direktør for CIA: "I sin tid blev Angleton anerkendt som den dominerende kontraintelligensfigur i den ikke-kommunistiske verden"[1545].

Der findes vigtige teologiske konnotationer til den historisk konstante korsfarerkrigsførelse. Paul VI besøgte de ortodokse patriarker i Jerusalem i 1964 og Konstantinopel i 1967. Han var den første pave siden det niende århundrede, der besøgte Østen, og betegnede østkirkerne som ”søsterkirker”[1546]. Han var også den første pave i århundreder, der mødte hovederne for forskellige østortodokse trosretninger. Navnlig førte hans møde med den økumeniske patriark, Athenagoras I, i 1964 i Jerusalem, til at ophæve ekskommunikationen af det store skisma, som fandt sted i

1539 Stevenson, William (1976). *A man called Intrepid*. Macmillan London Limited. ISBN 0-333-19377-6.
1540 https://apnews.com/article/europe-england-london-financial-markets-ap-top-news-4879b9611ca6a22e4fce99d9ef6c27ab
1541 John Loftus, Mark Aarons: *Unholy Trinity, The Vatican, The Nazis and the Swiss Banks*, St Martins Press, 1998 s. 297 + 298
1542 John Loftus, Mark Aarons: *Unholy Trinity, The Vatican, The Nazis and the Swiss Banks*, St Martins Press, 1998 kap 3+4+5 + side 119, 300
1543 John Loftus, Mark Aarons: *Unholy Trinity, The Vatican, The Nazis and the Swiss Banks*, St Martins Press, Conclusions side 285
1544 https://www.mfa.gov.il/mfa/mfa-archive/1993/pages/fundamental%20agreement%20-%20israel-holy%20see.aspx
1545 Richard Helms. *A Look over My Shoulder: A Life in the Central Intelligence Agency* (New York: Random House, 2003), side. 275.
1546 Franzen, August (1988), *Papstgeschichte* (in German), Freiburg: Herder s.429

1054[1547].

Dette var et vigtigt skridt i retning af at genoprette fællesskabet mellem Rom og Konstantinopel. Paul VI var den første pave, der modtog en anglikansk ærkebiskop af Canterbury, Michael Ramsey, i det officielle publikum, som kirkechef, efter ærkebiskop (og frimurer[1548], som kronede QE II) Geoffrey Fisher´s private besøg hos pave Johannes XXIII i 1960[1549]. Dette resulterede i en fælles Malta-erklæring; den første fælles aftale om trosbekendelse siden reformationen[1550]. Paul VI, som blev udnævnt til helgen for Malteserordenen af pave Frans i 2018[1551], var en god ven af den anglikanske kirke, som han beskrev som "vores elskede søsterkirke"[1552].

Paul VI så sig selv følge i apostlen Paulus´ fodspor og sagde: "Jeg er tiltrukket af to sider på én gang, fordi korset altid deler sig"[1553]. Apostlen Simon led, på vanlig bizar vis, martyrdøden ved at blive savet over i to, hvorfor han fx er statueret med sav i den lateranske Sankt Johannes-katedral i Rom[1554].

Tre patriarkater blev oprettet af apostlene som apostoliske seer i det første århundrede: Rom, Antiokia og Alexandria. Dertil kom Konstantinopel i det 4. århundrede og Jerusalem i det 5. århundrede. Til sidst blev disse fem sammen anerkendt som Pentarkiet af Rådet i Efesos i 431[1555].

Øst-vest-skismaet i 1054 splittede den latinske ritus i Rom fra Østen´s fire byzantinske patriarkater, og dannede således forskellige romersk-katolske og øst-ortodokse kirker. De 4 østortodokse patriarkater (Konstantinopel, Alexandria, Antiokia og Jerusalem) udmærkes sammen med deres latinsk katolske pendant i Vesten, Rom, som er "senior", og er blandt de 5 apostoliske seer, efter at have haft en af apostlene, eller evangelisterne, som deres første biskop: henholdsvis Andreas (daværende byzantium), Markus, Peter, James/Jakob og Peter[1556]. Dette svarer symbolsk til Alliancen af korsridderordenerne med SMOM, som overskuer de 4 ”protestantiske” Johannitergrene, og til Kongeriget Jerusalem og Ordenen af Den Hellige Grav våbenskjoldene under den første korstogsleder Godfroi de Bouillon[1557].

I det græsk-egyptiske frimureriske bibelværk *Corpus Hermeticum* adskiller Gud fra det primære stof de 4 elementer (jord, luft, ild og vand). "Ordet” (logos) springer derefter frem fra de materialiserende fire elementer (læs *Part 7: De Gamle Mysterier*).

Bibel-eskatologiens fire apokalyptiske ryttere er beskrevet i kapitel 6 (vers 1-8) i Johannes' Åbenbaring. De er symbolske beskrivelser af begivenhederne, der vil foregå i eskatologien, kaldet Apokalypsen eller ”Jordens endeligt”. Ryttere fremkommer på en hvid, en rød, en sort og en gustengul hest. De symboliserer de destruktive kræfter krig, erobring, hungersnød og død. Teksten

1547 Collins, Michael (2014). *The Vatican*. London: Dorling Kindersley. Side 75. ISBN 9780756689001.

1548 https://freemasonrymatters.co.uk/famous-freemasons/freemason-archbishop-of-canterbury-dr-geoffrey-francis-fisher-1887-1972/

1549 Guitton, Jean (1967). *Dialog mit Paul VI* [*Dialogues with Paul VI*] (in German). Wien: Molden. s. 198

1550 https://en.wikipedia.org/wiki/Pope_Paul_VI – note 127: Schmidt side 815 + https://www.fministry.com/2015/03/the-malta-report-2-jan-1968-growing.html

1551 https://www.orderofmalta.int/2018/10/16/pope-paul-vi-order-of-malta-new-saint/

1552 https://en.wikipedia.org/wiki/Pope_Paul_VI note 129: Schmidt side 822–824

1553 Guitton, Jean (1967). *Dialog mit Paul VI* [*Dialogues with Paul VI*] (in German). Wien: Molden. Side 159 fra Paul VI wiki note 180

1554 Löffler, Klemens (1912). "St. Simon the Apostle" . In Herbermann, Charles (ed.). *Catholic Encyclopedia*. Vol. 13. New York

1555 https://en.wikipedia.org/wiki/Patriarchate#Pentarchy Meyendorff, John (1989). *Imperial unity and Christian divisions: The Church 450-680 A.D.* The Church in history. **2**. Crestwood, NY: St. Vladimir's Seminary Press.

1556 https://en.wikipedia.org/wiki/Patriarchate#Pentarchy

1557 Jonathan Riley-Smith, "The Title of Godfrey of Bouillon", *Bulletin of the Institute of Historical Research* 52 (1979), 83–86; Alan V. Murray, "The Title of Godfrey of Bouillon as Ruler of Jerusalem", *Collegium Medievale* 3 (1990), 163–78; and John France, "The Election and Title of Godfrey de Bouillon", *Canadian Journal of History*, 18:3 (1983), 321–29.

opsummerer de fire ryttere og siger, at "de fik givet magt over en fjerdedel af jorden, til at dræbe med sværd, sult, pest og jordens vilde dyr".

Zakarias så ligeledes fire vogne komme ud mellem to bronze-bjerge; og i den første var der røde heste, i den anden sorte, i den tredje hvide og i den fjerde gråhårede: "Og disse var himlens fire vinde, som blæser ud fra hele jordens Herre"[1558].

Daniel´s bog har en drømmetydningsvarsling i kapitel 7 vers 17 og 18; ”At der er fire store dyr, betyder, at fire konger skal komme op af jorden, men den Højestes hellige skal overtage kongedømmet, og de skal beholde det i evighedernes evighed”. Igen 1 som skal herske over 4.

Præsten og profeten Ezekiel visionerer også 4 væsener i kapitel 1 i sin bog tilført Det Gamle Testamente. Mange centrale steder i Europa og USA prydes af en Quadriga-figur, som er en stridsvogn, der trækkes af fire heste, som blev brugt til vognløb i den klassiske oldtid og i Romerriget indtil den sene middelalder. F.eks. findes figuren ovenpå Thorvaldsen-museet, Brandenburger Tor, Wellington Arch, Vittoriano i Rom, Højesteretsbygningen i Rom, Arc de Triomphe du Carrousel i Paris, Warszawa, Bryssel, Barcelona, Madrid, Sankt Petersburg, Moskva, Minnesota og München.

Quadriga blev kørt ved de antikke olympiske lege og andre konkurrencer[1559]. Quadrigaen findes på ark-triumfbuer, som stammer fra Titus-buen i Rom, lige sydøst for Forum Romanum. Den blev opført i ca. 81 e.v.t. for at mindes Titus Flavius Vespasianus' (39-81 e.v.t.) officielle guddommeliggørelse og Titus' sejr over det jødiske oprør i Judæa. Buevæggen indeholder paneler, der skildrer triumftoget, efter den romerske sejr, der kulminerede med Jerusalem´s fald, og giver en af de få samtidige skildringer af artefakter fra Herodes' tempel. Den blev et symbol på den jødiske diaspora, og menoraen (lysestagen), der er afbildet på buen, tjente som model for den menora, der bruges som emblem for staten Israel[1560]. Ark-buen er indskrevet med følgende erklæring: ”Senatet og Rom´s folk, til den guddommelige Titus, søn af den guddommelige Vespasianus”. Fragmenterne af den skriftlige erklæring, der blev givet i 69 e.v.t. af præfekten/guvernøren af Egypten, jøden Tiberius Alexander, hvori han anerkendte Vespasianus som den nye kejser, eksisterer stadig. Vespasian (9-79 e.v.t.) omtales som "den guddommelige Cæsar" og "Herre"[1561]. Han blev født som søn af en skatteopkræver, og havde kommandoen over en legion under invasionen af Britannien, hvor også hans søn Titus tjente[1562]. Disse to byggede også en af verdens 7 vidunderværker, amfiteatret Colosseum, for at underholde og distrahere folket med gladiatorkampe og hestevæddeløb[1563]. ”Giv dem brød og cirkus, så vil de ikke gøre oprør”, skrev den romerske digter Juvenal[1564].

I den klassiske mytologi er quadrigaen gudernes vogn; Apollon blev afbildet, da han kørte sin quadriga hen over himlen, bragte dagslyset og spredte natten. Ordet quadriga kan henvise til vognen alene, til de fire heste uden den - eller til kombinationen. Moderne skulpturelle quadrigaer er baseret på de fire bronzeheste fra Sankt Markus eller "Triumf-kvadrigaen", siden korstogene

1558 Albert Pike: *Morals and Dogma* - Kapitel 2, Fellow Craft side 58
1559 Chisholm, Hugh, ed. (1911). "Quadriga" . *Encyclopædia Britannica* (11th ed.). Cambridge University Press.
1560 "The Arch of Titus". *exhibitions.kelsey.lsa.umich.edu*. + "Israel National Symbols: The State Emblem". Jewish Virtual Library.
1561 Joseph Atwill: *Caesars Messiah:* Chapter 1: The First Christians and The Flavians side 25
1562 Joseph Atwill: *Caesars Messiah:* Appendix side 344
1563 https://world.new7wonders.com/wonders/roman-colosseum-70-82-a-d-rome-italy/
1564 Juvenal, Satire 10.77-81 https://da.wikipedia.org/wiki/Br%C3%B8d_og_cirkus

placeret i Sankt Markus-basilikaen i Venedig[1565]. Ofte ses en bevinget kvindelig figur i sulkyen bag de 4 heste.

Ifølge kristendommen i Det Nye Testamente (4 evangelier) modtog den unge kvinde Mirjam/Maria af en engel budskabet om, at hun ved Helligånden skulle undfange en søn. Jomfru Maria kaldte sønnen for Jesus, og han blev født i en stald og lagt i en krybbe i byen Bethlehem. Derefter måtte Maria med sin mand Josef flygte (fra Herodes Den Store) med barnet til Egypten, men efter nogle år vendte de hjem til Nazareth jvf. Matthæusevangeliet kapitel 2. Jomfru Maria var senere til stede under korsfæstelsen af Jesus, og overgik derefter til Johannes' varetægt (Johannesevangeliet kapitel 19 vers 27). Maria fik tilnavnet på græsk theotokós (gudføderske), men det var ikke meningen, at Maria dermed var på niveau med Gud. Den daværende patriark i Konstantinopel, Nestorius, så imidlertid en fare for afgudsdyrkelse: "Gør bare ikke jomfruen til en gudinde", sagde han. For ham var hun istedet christotokós (kristusføderske)[1566]. Titlen "gudføderske" var for nogle et udtryk for kætteri, og måtte afvises. Striden blev afgjort på det tredje økumeniske koncil (rådsamling) i Efesos i 431, hvor Maria blev erklæret for Gudføderske, og Nestorius fordømt som kætter. Det medførte en splittelse i forhold til de orientalske kirker, der var nestorianske[1567].

Maria blev et forbillede for kvinder, men kirken accepterede ikke, i første omgang, dyrkelsen af hende. I takt med postmodernismens gnostiske og teosofiske New Age-bevægelser, sammen med de moderne kirkelige reformer, blev mariologi stadig mere almindeligt og bredt institutionaliseret, uden dog at rokke ved det vigtigste for den romersk-katolske kirke; nemlig dens hierarki. Omtrent samtidig med at kvinder fik stemmeret opstartedes også Mariaordenen´s kristne frimurer-loger i Skandinavien. Der findes 42 norske, 15 svenske, 7 danske, tre tyske, en islandsk og to finske Marialoger[1568].

For at forstå de teologiske historier, karakterer og mytologier er det nødvendigt at gøre sig en række opdagelser i typologi, hvor en type erstattes af en lignende. Joseph Atwill stødte på serier af passager i den bredt anerkendte historiske kilde, *Jødernes Krig,* af Josephus Flavius (ca. 37-100 e.v.t.), som fik ham til at konkludere at parallellerne mellem den "Maria´s søn", der beskrives af Josephus, og "Maria´s søn" i evangelierne, var for præcise til at være et produkt af tilfældigheder. Atwill spottede en lavine af sammenhænge imellem sekvenserne i Det Nye Testamente og *Jødernes Krig*, som han dokumenterede i sin bog *Cæsar´s Messias.*

Bemærk at Josephus skrev sin øjenvidneskildring af den jødisk-romerske krig (66–73 e.v.t.) i en tid, hvor allegorier blev betragtet som videnskab. Uddannede læsere forventedes at være i stand til at forstå en anden betydning i religiøs og historisk litteratur[1569]. Josephus var en jødisk præstelig og royalt afstammende essener og farisæer ved navn Yosef Ben Matitjahu, som var taget til fange og brugt som tolk af Vespasian under den jødisk-romerske krig i år 67. Han betragtes som en lovlydig jøde, der troede på foreneligheden mellem jødedommen og græsk-romersk tankegang, almindeligvis omtalt som hellenistisk jødedom[1570]. Titus Flavius er kendt for at have gennemgået hans *Jødernes Krig*. Titus ønskede, at "kendskabet til disse anliggender skulle tages fra disse bøger alene, så han anbragte sin egen underskrift (Den Flavianske Signatur) på dem", skrev Josephus[1571].

1565 Annual Report of the American Scenic and Historic Preservation Society to the Legislature of the State of New York, Volume 18, by American Scenic and Historic Preservation Society, 1913, page 344 https://en.wikipedia.org/wiki/Quadriga note 1
1566 https://da.wikipedia.org/wiki/Jomfru_Maria – note 2 : Theotokos – What Is the Theotokos
1567 https://da.wikipedia.org/wiki/Jomfru_Maria#Maria_i_teologien
1568 https://no.wikipedia.org/wiki/Mariaordenen tal fra 2019
1569 Joseph Atwill: *Caesars Messiah*: Kapitel 3: The Son of Mary Who Was a Passover Sacrifice – side 45
1570 Harris, Stephen L. (1985). *Understanding the Bible*. Palo Alto: Mayfield. Fra https://en.wikipedia.org/wiki/Josephus
1571 Joseph Atwill: *Caesars Messiah*: Kapitel 3: The Son of Mary Who Was a Passover Sacrifice Side 53

Flavianerne sørgede for opfyldelsen af alle Jesu dommedags-profetier. Josephus skrev, at Titus beordrede sine soldater at "bygge en mur rundt om hele byen"[1572], og at Titus ikke blot brændte Jerusalem, og besudlede dens tempel, men beordrede, at det skulle efterlades præcis, som Jesus havde forudset, "uden en sten oven på en anden"[1573]. At Josephus' historier gav Jesus historisk dokumentation er en almen kendsgerning. Men at de også gav Jesus en anden form for dokumentation, er en kendsgerning, der stort set er glemt. De tidlige kristne troede, at de begivenheder, som Josephus beskrev i *Jødernes Krig* beviste, at Jesus havde været i stand til at se ind i fremtiden. Det er vanskeligt at finde bare én eneste tidlig kristen, der underviste i en anden holdning. Kirkelige lærde og filosoffer som fx Tertullian, Justinus Martyr og Cyprianus var enige om at proklamere, at Josephus' beskrivelse af overtagelsen af Judæa af Titus Flavius i *Jødernes Krig* beviste, at Jesus' profetier var blevet til virkelighed[1574]. Selvom Jesus ikke sagde præcis, hvornår ”Menneskesønnen´s besøg” ville finde sted, så sagde han, at han ville komme før generationen, der levede under hans tjeneste, var gået bort (Matt. 24:33-34). Jøderne på denne tid opfattede en generation som varende 40 år, så Titus' destruktion af Jerusalem i 70 e.v.t. passede perfekt ind i tidsrammen, som Jesus gav i sin profeti[1575]. Som den bredt anerkendte biskop Eusebius af Cæsaria skrev i 325 e.v.t: ”Hvis nogen sammenligner ord af vores Frelser med de andre beretninger af historikeren Josephus om hele den krig, hvordan kan man så undgå at undre sig og indrømme, at forudviden og vor Frelser´s profeti i sandhed var guddommelige og vidunderligt mærkværdige”[1576].

I Josephus´ *Jødiske Antikviteter* fra omkring år 93-94 skitserer han den jødiske historie fra skabelsen, som den er overleveret gennem den jødiske historiske tradition; ”Abraham lærte videnskaben til egypterne, som lærte grækerne”[1577]. General og guvernør Tiberius Alexander, søn af verdens rigeste skatteinddriver i Alexandria, var et andet individ indenfor Titus' indre cirkel, der kendte jødedommen godt nok til at overskue en produktion af Det Nye Testamente. Tiberius var nevø til den berømte græsk-jødiske filosof Philo, og Titus´ fader Vespasian havde så stor agtelse for ham, at han gjorde Tiberius til præfekt for den prætorianske hær for Titus under belejringen af Jerusalem[1578]. Den ældre Alexanders familie, der var medlem af den egyptiske adel, havde romersk statsborgerskab, hvilket ikke var ualmindeligt blandt de rige jøder i Alexandria[1579] (læs om Egypten i *Part 5*).

Maria er et navn, der ofte brugtes i det herodiske kongehus. Josephus´ hasmonianske og maccabeanske familie var slægtsforbundet igennem ægteskabet imellem den hasmonianske prinsesse Mariamne og den romersk udnævnte konge af Judæa, Herodes Den Store (år 37-4 f.v.t.), kendt for den store rekonstruktion/fornyelse af Templet i Jerusalem[1580].

Josephus beskriver, at der var en kvinde der boede på den anden side af Jordan, som hed Maria, som dræbte sin søn, stegte ham, spiste den ene halvdel af ham og holdt den anden halvdel skjult hos sig. Hendes far var Eleazar fra landsbyen Bethezob, som betyder Hyssop/Isop-huset. Herpå,

1572 Josephus: *Jødernes Krig,* Bog 5, Kapitel 3
1573 Josephus: *Jødernes Krig,* Bog 7, Kapitel 1
1574 Joe Atwill; *Caesar´s Messiah* Chapter 1: The First Christians and the Flavians - side 13
1575 Joseph Atwill; *Caesar´s Messias* Kapitel 1: De Første Kristne og Flavianerne - side 15
1576 Josephus, *Jødernes Krig, Bog 3,* Kapitel 7 (William Whiston oversættelsen), note 2 til *Cæsar´s Messias* side 13
1577 Feldman, Louis H. (1998). *Josephus's Interpretation of the Bible*. Berkeley: University of California Press. Side 32
1578 Turner, E. G. (1954). "Tiberivs Ivlivs Alexander". *Journal of Roman Studies*. Society for the Promotion of Roman Studies. **44**: 54–64. doi:10.2307/297556. JSTOR 297556. + Joseph Atwill: *Caesars Messiah* - kapitel 12: The Father and the Son of God
1579 Andrew J. Schoenfeld,"Sons of Israel in Caesar's Service: Jewish Soldiers in the Roman Military", Shofar Vol. 24, No. 3 (Spring 2006), pp. 115-126, pp.118-120. + Joseph Mélèze-Modrzejewski (1995). *The Jews of Egypt: From Rameses II to Emperor Hadrian*. translated by Robert Cornman. Philadelphia: Jewish Publication Society. p. 185. ISBN 0-8276-0522-6.
1580 Se gennemgang: *Hasmonean & Herodian Family Tree Maccabees to Herod Agrippa II* https://www.youtube.com/watch?v=4DzPC7y53Fo

under romer-belejringen af Jerusalem, kom oprørere ind, og da de lugtede den forfærdelige stank af denne mad, truede de hende med, at de straks ville skære halsen over på hende, hvis hun ikke viste dem, hvilken mad hun havde fået tilberedt. Hun svarede, at hun havde gemt en meget fin portion af den til dem, og med det samme afslørede hun, hvad der var tilbage; "Dette er min egen søn, og det, der er sket, var min egen gerning! Kom, spis af denne mad; for jeg har spist af den selv! I skal ikke foregive at være mere ømme end en kvinde, eller mere medfølende end en moder; men hvis i vil være så skrupelløse og afskyr dette mit offer, som jeg har spist den ene halvdel af, så lad også resten være forbeholdt mig". Herefter gik disse mænd skræmte ud med skælven, og overlod resten af dette kød til moderen[1581]. Isop er den plante, som Moses befalede israelitterne at bruge, når de markerede deres huse med blodet fra det ofrede påskelam. Dette mærke identificerede de huse, som Dødens Engel ville "gå forbi". Moses kaldte derefter Israel´s ældste til sig og sagde ”udvælg og tag lam til jer selv i overensstemmelse med jeres familier, og slagt påskelammet. Og I skal tage en buket isop og dyppe den i blodet der er i bækkenet, og slå på døren med blodet, der er i bækkenet (Exodus/2. Mosebog 12:7 - læs mere om Josephus-parallellerne til Det Gamle Testamente i *Part 7* under *Abrahamisme*).

Maria´s søn kan således anses som et symbolsk påskelam. Ved at identificere Jesus med det symbolske påskelam ved hans korsfæstelse fortsatte man et tema, der blev indledt ved påskemåltidet, hvor Jesus bad disciplene om at spise af hans kød: ”Under måltidet tog han også en påskekiks og velsignede den, og brød den. Derefter gav han den til dem og sagde: "Tag den, den er mit legeme”[1582]. Der er altså en parallel mellem den mariasøn i Det Nye Testamente, der beder om at få sit legeme spist, og den mariasøn, som Josephus beskriver, som faktisk får sit kød spist. Da denne Maria er af "Isops hus", og hendes søn er et "offer", der blev "stegt", og hans kød spist, kan han sammenlignes med et menneskeligt påskelam, som i Det Nye Testamente[1583].

Jødedommens krav om religiøs separatisme (og supremacisme) var en af årsagerne til krigen med romerne. De var stædige og ville ikke underkaste sig Cæsar. Ved at skabe et påskelam for hele menneskeheden, afsluttede Det Nye Testamente på sin vis den religiøse separatisme, som indtil da havde gjort det umuligt for jødedommen at blive absorberet i Romerriget. I den jødiske Talmud (rabbinerlov-citatsamling) står der, at kannibalisme var udbredt under romerske belejringer, og at både forfatteren af *De 12 Cæsarer´s Liv,* Suetonius, og Josephus bekræfter, at det fandt sted under belejringen af Jerusalem[1584]. Som sult satte ind under belejringen af Jerusalem, blev disse fanger udøvere af kannibalisme, ligesom den af Josephus beskrevne ”sultne Maria”[1585].

”Maria har valgt den gode del, som ikke skal tages fra hende" står der i Lukasevangeliets 10:38-42; en bizar vending, som er mærkeligt løsrevet fra fortællingen både før og efter den. Passagen synes at være relateret til en anden fortælling vedrørende servering af mad, som findes i Johannesevangeliet. Josephus nævner flere detaljer, som forbinder ”sultne Maria”-passagen med Det Nye Testamente. Han angiver navnet Eleazar (alias Elias), som på græsk er Lazarus; navnet på den person, som Jesus oprejste fra graven (Johannes 11)[1586]. Den komiske pointe er, at den "gode portion", som Jesus under festmiddagen (Johannes 12) efter rejsningen af Lazarus´ lig, nyder godt af, kan være Lazarus' kød. Passagen i *Jødernes Krig* identificerer således arten af den "gode portion" i den parallelle passage i Det Nye Testamente, mens den samme passage i Det Nye

1581 Joseph Atwill: *Caesars Messiah*: Kapitel 3: The Son of Mary Who Was a Passover Sacrifice – side 46+47; note 48 – ”*Josephus, Krig*, bog 6:3”
1582 Markusevangeliet Kapitel 14: Vers 22-27, Matt. 26:26-28; Lukas 22:17-20 og 1. Kor. 11:23-25.
1583 Joseph Atwill: *Caesars Messiah*: Kapitel 3: The Son of Mary Who Was a Passover Sacrifice - side 50
1584 Joseph Atwill: *Caesars Messiah*: Kapitel 5: Eleazar Lazarus: The Real Christ - side 123
1585 Joseph Atwill: *Caesars Messiah*: Kapitel 3: The Son of Mary Who Was a Passover Sacrifice - side 55
1586 Joseph Atwill: *Caesars Messiah*: Kapitel 3: The Son of Mary Who Was a Passover Sacrifice – side 50

Testamente identificerer Maria´s unavngivne søn i *Jødernes Krig*[1587]. Ved at læse passagerne intertekstuelt bliver Lazarus' genopstandelse en vittighed. Jesus rejser blot Lazarus' legeme op fra sin grav. En person, der har været død i fire dage kan ikke genoplives. Dette kan også forklare hvorfor Lazarus aldrig taler, efter at han er blevet "oprejst" fra sin grav. Døde kan ikke tale. Læg også mærke til omtalen af ”stanken fra Lazarus' kød” (Johannes 11:39), som er en parallel til stanken af menneskekød i teksten, hvor Josephus beskriver Maria´s "fine portion"[1588]. Inden sammenhæng bliver tydeligere skal et par andre brikker i puslespillet samles:

Sammenligningsanalyse afslører, at navnet på den jødiske frelser, som blev taget til fange og ”båret væk” på Olivenbjerget, og som Titus stjal titlen "Kristus" fra, var Eleazar[1589]. Denne parallel er af afgørende betydning, idet den indleder den proces, hvormed det Nye Testamente´s fortælling om Jesus fungerer som en forløber for historierne om de to "Guds sønner", der beskrives i *Jødernes Krig* som Eleazar og Titus[1590]. Om en Eleazar, født i Galilæa, skrev Josephus følgende: *Han modtog slagene på sit nøgne legeme. Han satte en ring, der havde en rod af en af de slags, som Salomon nævner, på dæmonens næsebor, hvorefter han trak dæmonen ud gennem næseborene*[1591]. *Rufus bragte Eleazar til den romerske lejr. Romernes general beordrede, at han skulle tages op nøgen, stilles frem foran byen for at blive set - og piskes hårdt for øjnene af dem. På grund af denne sørgelige ulykke, blev jøderne forfærdeligt forvirrede - og sorgen viste sig større end man kunne antage*[1592]. *Lucius Bassus ønskede at forværre deres sorg for at få dem til at overgive sig. Han befalede dem nemlig at sætte et kors op, som om han lige ville hænge Eleazar op på det med det samme; synet af dette vakte stor sorg blandt dem, der befandt sig i citadellet/kastellet, og de råbte, at de ikke kunne bære at se ham blive dræbt på denne måde. Herpå bad Eleazar dem om ikke at se bort fra ham, nu han skulle lide en yderst elendig død, og formanede dem til at redde sig selv ved at give efter for den romerske magt og lykke, da disse nu havde besejret alle andre folk. Disse mænd blev meget bevæget af det, han sagde, og der var også mange i byen, som gik i forbøn for ham, fordi han var af en fremtrædende og meget talstærk familie; derfor gav de nu efter for deres medlidenhed, i modsætning til deres sædvanlige skik. De sendte straks nogle budbringere ud for at aftale en overgivelse af citadellet til romerne, og de bad om at få lov til at gå bort og tage Eleazar med sig. Romerne og deres general accepterede derefter disse betingelser*[1593].

Disse passager fra Josephus er direkte forbundet med Det Nye Testamentes fortælling om Jesu tilfangetagelse. Der er en parallel med hensyn til det relative tidspunkt, sekvensen og lokationen, hvor de finder sted. Men mens identiteten af den mand, der blev taget til fange på Olivenbjerget i Det Nye Testamente, er velkendt, beskrives den tilfangetagne person i Josephus' version kun som en "vis ung mand"[1594]. Tillæg nu parallellen med den malplacerede indskydelse om ”den nøgne mand” i Markus 14:51-52, hvor Titus i *Jødernes Krig* samtidig undslap tilfangetagelse. Han manglede sit brystskjold og var derfor ”nøgen”. De tog den samme rute - og hvert skrift placerede hver sin ”konge” i den samme have i mødet med en gruppe bevæbnede mænd[1595]. På denne måde sepereredes den overlevende fra den døende, korsfæstede, og determinerer dermed, hvem der har Guds nåde, som vinder, og hvem som blev taber/offer.

1587 Joseph Atwill: *Caesars Messiah*: Kapitel 5: Eleazar Lazarus: The Real Christ - side 117,118
1588 Joseph Atwill: *Caesars Messiah*: Kapitel 5: Elezear Lazarus: The Real Christ - side 122
1589 Joseph Atwill: *Caesars Messiah*: Kapitel 5: Eleazar Lazarus, The Real Christ - side 97
1590 Joseph Atwill: *Caesars Messiah*: Kapitel 5: Eleazar Lazarus, The Real Christ side 98
1591 Ibid note 93. Josephus, Antiquities of The Jews. VJH, ii
1592 Josephus: Jødernes Krig, Bog 7, Kapitel 6, afsnit 4, https://penelope.uchicago.edu/josephus/war-7.html
1593 Josephus: Jødernes Krig, Bog 7, Kapitel 6, afsnit 4
1594 Joseph Atwill: *Caesars Messiah*: Kapitel 5: Eleazar Lazarus, The Real Christ side 105
1595 Joseph Atwill: *Caesars Messiah*: Kapitel 5: Eleazar Lazarus, The Real Christ side 111

En anden sammenkædning af Jesus og Eleazar (Lazarus) forekommer i Det Nye Testamente. Efter at have beskrevet Lazarus' opstandelse anføres det i Johannesevangeliets 12:10, at ypperstepræsterne havde en sammensværgelse mod ham. Den forekommer i samme passage, hvor ypperstepræsterne konspirerer mod Jesus. "Ypperstepræsterne sammensvor sig for også at slå Lazarus ihjel".

I Det Nye Testamente præsenteres et messiansk rod- og gren-billedsprog i forbindelse med transformationen til den nye Messias' slægt. Grene beskrives som værende enten "beskåret" eller "podet på". Jesus forudsiger - som et ekko af Malakias' Bog - at de "grene, der ikke bliver i den nye jødedom, som han bringer, vil blive brændt"[1596]. ”Hvis nogen ikke bliver i mig, bliver han kastet ud som en gren og visner; og de samler dem og kaster dem i ilden”(Johannes 15:6). En skillelinje med dødstrussel og en ilddåb, der symboliserer indvielse/overgang til det nye. Fortællingerne arbejder sammen om en historie, der beskriver romernes tilfangetagelse af jødernes messianske rod - Eleazar - og derefter deres "beskæring" af ham - og omdannelse af ham til Jesus[1597].

Vel vidende, at den unavngivne "visse unge mand", som var "beskåret" på Olivenbjerget, hed Eleazar, fuldendes et sammensat billede af "Eleazar", som kunne uddrive dæmoner, fik sit kød spist som påskeoffer, blev afklædt og pisket, blev udsat for sammensværgelse af de høje præster og "opstod" fra de døde. Endvidere havde Lazarus og Jesus også parallelle gravsteder. Deres grave findes på samme sted, på samme tidspunkt; begge fik fjernet deres sten, og havde samme begravelsestøj efterladt[1598].

I Johannes 20:15 er Maria Magdalene ikke i stand til at genkende Jesus: ”Hun så Jesus stå der; men hun vidste ikke, at det var Jesus. Jesus sagde til hende: »Kvinde, hvorfor græder du? Hvem leder du efter?« Hun mente, det var havemanden, og sagde til ham: »Herre, hvis det er dig, der har båret ham bort, så sig mig, hvor du har lagt ham, så jeg kan hente ham«”. Denne passage er en del af humorens "rod og gren"-element, som er centreret omkring Titus. Det er det øjeblik, der forudsiger, at Titus bytter sig selv ud med den jødiske messias - hvilket faktisk også sker i Johannesevangeliet 21[1599]. Johannes 21 er beregnet til både at være en begivenhed fra en jødisk Messias' liv omkring år 30 e.v.t. - og som en skildring af Titus' søslag mod de messianske galilæiske fiskere 40 år senere. Passagen kan både læses som slutningen på den ene historie, om en Israel´s frelser, og begyndelsen på historien om en anden[1600]. Johannes 21 og "fangstpassagen" fra *Jødernes Krig* er nemlig designet til at være interaktive, idet leg med ord viser, at de forvirrede Jesus-tilhængere forveksler Titus med Herren[1601], idet Jesus, Shaphats søn, ikke er på stranden, fordi Titus har dræbt ham. Josephus beretter nemlig om hans død i fangst-afsnittet, hvor ”romerne fangede jøder som fisk”, idet han anfører, at: "Titus havde angrebet og dræbt ophavsmændene til dette oprør, ledet af Jesus”[1602]. Derfor eksisterer den "Jesus", som disciplene følger ikke længere, og de forveksler Titus med deres Herre; "Jesus stod på kysten; men disciplene vidste dog ikke, at det var Jesus" (Johannes 21:4), ligesom Maria Magdalene i Johannes 20:15 formuleringen.

Således vildledte, blev disse disciple derefter Titus' ordrefølgere, og hjalp romerne med at fange de jødiske oprørere, der svømmede i Tiberiashavet, ved at "kaste deres net ud"[1603]. Det skyldes

1596 Joseph Atwill: *Caesars Messiah*: Kapitel 7: The New Root and Branch side 160+161
1597 Joseph Atwill: *Caesars Messiah*: Kapitel 7: The New Root and Branch side 170
1598 Joseph Atwill: *Caesars Messiah*: Kapitel 5: Eleazar Lazarus, The Real Christ side 123
1599 Joe Atwill: *Cæsars Messias* Kapitel 6 Puslespillet om Det Tomme Gravkammer side 150 ,151
1600 Joseph Atwill: *Caesars Messiah*: Kapitel 6: Puslespillet om Den Tomme Grav side 154
1601 Joseph Atwill: *Caesars Messiah*: Kapitel 6: The Puzzle of The Empty Tomb side 155
1602 Josephus: *Jødernes Krig,* Bog 3, Kapitel 9, pkt 7 og Kap 10, pkt 2, pkt 5 https://penelope.uchicago.edu/josephus/war-3.html
1603 Joseph Atwill: *Caesar´s Messiah*: Kapitel 6: Gåden Om Den Tomme Grav side 155

informationerne i Matthæusevangeliet 4:18-22, og i Lukas 5:9-10, hvor Jesus, i begyndelsen af sin tjeneste, beder Simon, Andreas og "Zeb'edees sønner" om at "følge mig" og at blive "menneskefiskere". I *Jødernes Krig* beskriver Josephus, at søslaget fandt sted ved Gennesareth, hvor ”romerne fangede jøder som fisk”[1604]. Begge passager beskriver tilhængere af en "Jesus", som tilbringer natten i en lille båd. Begge passager beskriver en "fangst", der finder sted efterfølgende morgen. Begge passager foregår ved Galilæa´s Sø[1605]. De paralleller, der findes mellem de erfaringer, som Jesus og Titus har i Gennesareth, er ikke begrænset til at fange mænd. Første del af Jesu udtalelse er "Følg mig" og "Vær ikke bange". Når man læser den passage fra Josephus, hvor jøderne var "fanget", står det også skrevet, at de soldater, der "fangede", fik at vide, at de ikke skulle være bange, og at de faktisk "fulgte" nogen. Den person, der blev fulgt, var Titus, som fortalte sine tropper ”ikke at være bange”[1606].

Overklassens patricianere, der kendte detaljerne om søslaget ved Gennesareth, ville have set ironien i en Messias, der blev kaldt "Frelser", som opfandt udtrykket "menneskefiskere", samtidig stående på stranden, hvor jøderne blev fanget som fisk. Digteren Juvenal sammenlignede flygtende slaver og stikkere med fisk[1607]. Den dystre komedie er indlysende. Det er kun begyndelsen på en lang række af uhyggelige paralleller mellem de to mænd, der kaldte sig selv "Guds søn", og hvis "ministerier" begyndte i Galilæa, og sluttede i Jerusalem[1608].

Efter at have nået sit mål sætter Titus/"Herren", sig derefter ned med sine nye "disciple" til morgenmad med "brød" og "fisk". Disciplene spørger ikke efter hans navn - hvilket ville afsløre, at han hedder Titus – men de "ved" at han er "Herren": Jesus sagde til dem i Johannes 21:12-14: »Kom og spis!« Ingen af disciplene turde spørge ham: »Hvem er du?« For de vidste, at det var Herren. Jesus går hen og tager brødet og giver dem det, og ligeledes fisken. Det var nu tredje gang, Jesus åbenbarede sig for disciplene, efter at han var opstået fra de døde. Samspillet mellem Det Nye Testamente og *Jødernes Krig* identificerer den "fisk", som Titus serverede for sine nye disciple i Johannes 21 som de "forrådnede" kroppe af de "fisk", der blev dræbt af romerne under det ovennævnte slag; ”Og en frygtelig stank og et meget sørgeligt syn var der på stranden de følgende dage over dette land; for hvad angår kysterne var fulde af skibsvrag og af opsvulmede lig, og som de døde kroppe blev antændt af solen og rådnede, fordærvede de luften”[1609].

Det "loaf (brød)”, som disciplene spiser, er også identificeret i Nye Testamente. Det er kødet fra Messias, som blev "oprejst fra de døde". Læg mærke til, hvor tydeligt følgende passage er på Jesu tilsyneladende symbolske udtalelser, som får en komisk betydning når de læses bogstaveligt: "Jeg er det levende brød, som er kommet ned fra himlen. Den som spiser af dette brød, skal leve til evig tid; og brødet som jeg skal give, er mit kød, som jeg skal give til liv for verden".

Johannes 6:51-53 skriver at jøderne skændtes indbyrdes og sagde: "Hvordan kan dette menneske give os sit kød at spise?" Da sagde Jesus til dem: "Sandelig, sandelig, siger jeg jer, medmindre I spiser Menneskesønnens kød, og drikker hans livs blod, har I intet liv i jer".

For at gøre det klart, at det er "Menneskesønnens legeme", som disciplene mæsker sig i (Johannes

1604 Joe Atwill: *Caesars Messiah*: Chapter 2 Fishers of Men: Men Who Were Caught Like Fish side 39, note 39 Josephus: *Jødernes Krig,* Bog 3, Kap 10
1605 Joseph Atwill: *Caesar´s Messiah*: Kapitel 6: Gåden Om Den Tomme Grav side 154 + Josephus: *Jødernes Krig,* Bog 3, Kap 10, pkt 9
1606 Joe Atwill: *Caesar´s Messiah*: Chapter 2 Fishers of Men: Men Who Were Caught Like Fish side 41,42, fra Josephus: *Jødernes Krig,* Bog 3, Kap 10, pkt 4 https://penelope.uchicago.edu/josephus/war-3.html
1607 Juvenal: The Sixteen Satires, 4
1608 Joe Atwill: *Caesar´s Messiah*: Chapter 2 Fishers of Men: Men Who Were Caught Like Fish side 39 og 40 se sammenligningstabel side 43
1609 Joe Atwill:*Caesar´s Messiah*: Kap 6: Gåden Om Den Tomme Grav side 155 + 156 + Josephus: *Jødernes Krig,* Bog 3, Kap 10, pkt 9

21) står der, at dette er "tredje gang Jesus viste sig selv for sine disciple, efter at han var blevet oprejst fra de døde". Forfatteren medtager denne detalje på dette tidspunkt, fordi den "Jesus", som faktisk ”blev oprejst fra de døde", var Lazarus, som "viste sig selv for disciplene to gange tidligere; først ved hans opstandelse og så igen ved Lazarus' middagen". Disciplene bliver satirisk fremstillet som om de ubevidst spiser af Messias' legeme[1610]. Jesus' profeti om "Menneskesønnens" kød er dermed opfyldt[1611].

Ovenstående samlede analyse har alvorlige konsekvenser for nadverens sakramente. Kæden af sammenhæng betyder, at romerne bevidst skabte ritualet som en grusom spøg overfor de kristne. Fordi Josephus skrev *Jødernes Krig* i 70´erne, mens han levede ved det flaviske hof med alexandrinere og herodianere; et sted hvor kristendommen blomstrede, synes han at være blandt de mindst sandsynlige forfattere til at have konstrueret en satire om Kristus ved et uheld. Ironien er selvindlysende om en Messias, der pålægger sine tilhængere symbolsk at spise af sit kød, bogstaveligt får sit kød spist af sine tilhængere, endda af sin egen mor. Ville en mor, der har spist sin søn, virkelig ønske at han skal blive ordet for verden? Hvorfor skulle dette "fuldende vores jøders ulykke"? En indlysende forklaring er, at han skrev passagen for at underholde en gruppe på hvem vittigheden ikke ville gå tabt: skabt til nydelse af flavianerne og deres inderkreds[1612].

Ikke alene opfandt Josephus en religion; han opfandt også en tidsrækkefølge, indenfor hvilken religionen er indeholdt. Intet af den kronologi fra det første århundrede, som vi orienterer os efter idag eksisterede, før forfatteren/forfatterne af Josephus' værker skabte den. Fordi han bogstaveligt talt skabte både historie og tid, havde Josephus frihed til at placere begivenhederne i forhold til hinanden på den måde, han ønskede. Hans registrering af den perfekte tilpasning af begivenhederne i tidsforløbene, som Daniel-bogen forudsagde, er enten hans vidne til overnaturlige fænomener eller en bevidst forfalskning[1613], konkluderer Atwill.

I *Jødernes Krig* er der et kort kapitel, der beskriver slaget ved Gadara. Kapitlet begynder med en beskrivelse af, hvordan "Johannes" kom til magten som leder af oprøret. Johannes beskrives som en "tyran, hvis ene hoved de uforskammede handlinger af mange skyldtes"[1614]. Josephus' beskrivelse af den måde, hvorpå ”Johannes havde spredt sin smitte" svarer til Jesu beskrivelse (Matt. 12:45-46) af de "urene ånder", der forlod én mand og smittede mange andre. Denne lighed er særlig tydelig, når man tænker på, at "dæmoner" i første århundredes Judæa, blev anset for at være ansvarlige for feber og andre sygdomme. I Dødehavsrullerne beskrives en "feber-dæmon"[1615]. Når Josephus bruger "infektion" som en analogi for Sicarii'ernes (rebellernes) aktivitet, sammenligner han dem praktisk talt med dæmoner - og både Jesus og Josephus, hver især, henviste til den samme "onde generation", der korsfæstede Kristus, og derefter gjorde oprør mod Rom, som værende blevet inficeret af "dæmoner"[1616]. Jesus kunne kun se "ondskaben" i denne slægtsgeneration ved at se de magiske 40 år ind i fremtiden, og han brugte de samme ord i beskrivelsen af den[1617].

Jesus møder 2 dæmoner i Gadara (Matt. 8: 28-34), og i *Jødernes Krig* lærer vi, at der var to "tyranner" eller ledere af det jødiske oprør, Johannes, som beskrevet ovenfor, og en Simon. Ved

1610 Joseph Atwill: *Caesars Messiah*: Kapitel 6: Gåden Om Den Tomme Grav side 156
1611 Joseph Atwill: *Caesars Messiah*: Kapitel 5: Elezear Lazarus: The Real Christ side 122
1612 Joseph Atwill: *Caesars Messiah*: Kapitel 3: The Son of Mary Who Was a Passover Sacrifice – side 51-52
1613 Joseph Atwill: *Caesars Messiah:* Kapitel 13: Josephus' Use of the Book of Daniel side 262
1614 Joseph Atwill: *Caesars Messiah*: Kapitel 4: Dæmonerne i Gadara side 65
1615 Joseph Atwill: *Caesars Messiah*: Kapitel 4: Dæmonerne i Gadara side 67, note 63; 4Q560
1616 Josephus: *Jødernes Krig,* bog 7, Kapitel 6 + bog 5, kapitel 10 + Joseph Atwill: *Caesars Messiah*: Kapitel 4: Dæmonerne i Gadara side 71
1617 Joseph Atwill: *Caesars Messiah*: Kapitel 4: Dæmonerne i Gadara Side 71

afslutningen af belejringen af Jerusalem i *Jødernes Krig* tager Johannes og Simon tilflugt i underjordiske huler under Jerusalem. Til sidst bliver de af sult tvunget til at komme ud af disse "grave" og overgive sig til romerne. Denne begivenhed er analog til den beskrivelse af de dæmonbesatte mænd, der "kommer ud af gravene" i Det Nye Testamente[1618]. Det samme sker for Josephus selv, da han overgiver sig til Titus og Vespasian sammen med én anden[1619].

Josephus beskriver, at Johannes, efter at være blevet taget til fange, blev idømt livsvarigt fængsel, mens Simon blev ført til Rom og henrettet[1620]. Johannesevangeliet (21:18-24) slutter med en diskussion mellem Simon og Jesus. Jesus forudser, at Simon vil blive bundet og båret "hvor du ikke ønsker at gå hen". Jesus fortæller også Simon, at han vil få en martyrdød "for at forherlige Gud". Midt i denne diskussion kommer "den discipel, som Jesus elskede", hvilket betyder apostlen Johannes. Simon spørger Jesus, hvad Johannes' skæbne skal være. Jesus svarer: "Hvis det er min vilje, at han skal leve, til jeg kommer, hvad angår det så dig?". I teksten påpeges det derefter afslutningsvis, at Johannes "er den discipel, der vidner om disse ting, og som har skrevet disse ting", hvilket henviser til selve Johannesevangeliet[1621].

Samme sekvens sker parallelt i *Jødernes Krig*´s afslutning af Titus´ felttog gennem Judæa. Efter at Titus har taget "Simon" til fange, omgærder han ham med "lænker" og sender ham "derhen, hvor du ikke ønsker at komme"; det vil sige Rom. Under erobringens parade i Rom følger Simon med, dvs. han "føres" til "døden for at ære Gud". Den gud, der "forherliges", er Titus' far, Vespasianus. Men det er Titus' vilje at skåne den anden leder af oprøret, Johannes Gischala. Det, som Jesus forudsiger, beskriver Josephus som værende sket, nemlig at Jesu vision om Simon, der "følger" også bliver til virkelighed for oprørslederen Simon bar Giora: ”Simon var da blevet ført i denne triumf blandt de fangede; et reb var også blevet sat om hans hoved, og han blev trukket ind på en passende plads i forummet”[1622]. Havde Johannes, leder af zeloternes oprør, hjulpet romerne med at skabe kristen litteratur, mens han var fængslet? Den eneste kendte kristne litteratur fra denne tid er selve Det Nye Testamente med en person ved navn "Johannes", som skrev et evangelium[1623].

Hele skitsen af Jesu tjeneste, som den er nedskrevet i Det Nye Testamente, var udformet til, nøjagtig 40 år tidligere, at forudsige Titus' felttog gennem Judea. Titus er den eneste leder i verdenshistorien, som kan anses for at have opfyldt disse profetier. Begivenhederne blev sat i samme rækkefølge, og samme steder, som de begivenheder de satiriserede. Selvom det er muligt at argumentere for, at hver enkelt Ny Testamente episode, der ser ud til at satirisere en begivenhed i *Jødernes Krig*, gør det tilfældigt, så ville disse tilfældigheder opstå i en tilfældig rækkefølge og på tilfældige steder[1624]. Det er statistisk set stort set umuligt, at der ikke skulle være indbyrdes afhængighed/kausalitet. Ifølge Atwill´s typologiske multiplikatormetode-udregninger i hans *Cæsar ´s Messias* er chancen for, at forfatteren af sekvenserne er den/de samme ca. 99,999997 pct, og endnu større når man regner yderligere kæder af parallelle hændelser med[1625].

I Lukasevangeliet (22:33) er der en passage, der gentager, at Simon er besat af "Satan", og at han skal i fængsel og i døden "med" Jesus, hvilket han ”er klar til”. Det gentager også temaet om

1618 Joseph Atwill: *Caesars Messiah*: Kapitel 4: Dæmonerne i Gadara Side 71, 72 + note 74, Josephus, War VI, ix
1619 Josephus, *Jødernes Krig*. Bog 3, kapitel 8, par. 7
1620 Ibid side 73 + side 77, note 78: Josephus, War VI, ix
1621 Joseph Atwill: *Caesars Messiah*: Kapitel 4: Dæmonerne i Gadara Side 76, 77
1622 Ibid side 77 – note 79: Josephus, War VII, v
1623 Ibid side 73 + side 77, note 78: Josephus, War VI, ix
1624 Joseph Atwill: *Caesars Messiah*: Kapitel 4: Dæmonerne i Gadara Side 83
1625 Joseph Atwill: *Caesars Messiah*: Kapitel 10: Den Typologiske Metode side 224

dæmonen fra Gadara (Simon), der vender tilbage til sit sande jeg, efter at Satan er blevet frastødt[1626]. I forlængelse af dette komiske tema kalder Jesus faktisk apostlen Simon for "Satan" (Matt. 16:21-23). Hans mærkelige bemærkning om grundlæggeren af hans kirke bliver sammenhængende, når man forstår, at Jesus i den romerske kontekst henviser til oprøreren Simon. Læseren vil bemærke, at det mystiske i mange af Jesu udtalelser forsvinder, når man forstår dem i denne sammenhæng. I afsnittet (Matt. 16:24) gentager Jesus den befaling til Simon, som han gav ved afslutningen af Johannesevangeliet: ”Så sagde Jesus til sine disciple: Hvis nogen vil komme efter mig, så skal han fornægte sig selv og tage mit kors på sig og følge mig”[1627]. Og det gjorde Simon fra Kyrene så i Lukas 23:26.

Tertullian (første kristne teolog til at skrive latin, født 160 e.v.t.) refererer til den tradition, at "Simon" ordinerede Clement Romanus, den påståede første flaviske pave, hvis epistel/brev blev sendt til korintherne i år 96[1628]. Hvis den oprørske Simon og den kristne apostel Simon var den samme person, så ville det faktum, at han blev martyriseret af flavianerne, ligesom at han overdrog kontrollen med religionen til dem, blive forståeligt. Traditionen om, at Simon ordinerede en flavisk som pave, og derefter blev henrettet af denne familie, afspejler blot sandheden. Flavianerne henrettede Simon, og gav derefter kontrollen over hans messianske kult (nu "kristendom") til familiemedlemmer. Senere kristne lærde, der forsøgte at organisere historien om religionen erkendte, at en sådan direkte forbindelse til den flaviske familie var problematisk. Derfor indsatte de simpelthen paver mellem Simon og Clement. Dette førte til de to lister over paver, den, som kirken officielt hævder, og den, som Tertullian og St. Jerome (Eusebius Hieronymus ca. 342-420) kendte til, som lod arvefølgen gå direkte fra Simon til et medlem af den flaviske familie[1629].

Forfatterne til Det Nye Testamente ændrede apostlen fra "Simon" til "Simon Peter", derefter til "Peter" og til sidst til "Cephas". Johannes 1:40-42: ”Først møder han sin bror Simon og siger til ham: »Vi har mødt Messias« – det betyder Kristus. Han tog ham med hen til Jesus. Da Jesus så ham, sagde han: »Du er Simon, Johannes' søn; du skal kaldes Cephas« – det er det samme som Peter. Skaberne af den romerske kirke havde bogstaveligt talt brugt Sicarii-lederen som den "klippe/sten", hvorpå de "byggede" den kirke, der skulle tilbede deres pacifistiske, skattebetalende Messias. Peter/Petros, som på græsk oversættes til ”rock”/”stone” associerer til verdens største kapitalfonde BlackRock og Blackstone Group, hvis medstifter var Peter G Peterson. For mystikerne, alkymisterne og murerne er Filosoffens Sten i hermetismen centrale for deres åndelige og fysiske Magnum Opus/Store Værk. Det Nye Testamente´s tema om "klippe" og "sten" og den dæmonbesatte Simon, som var stenhugger (Matt. 5:5 og Josephus´ Krig 7:5), synes også at være komisk allegori for det metaforiske tema om "fundamentet af sten" (1QH:6.26-28), som findes i Dødehavsrullerne, fundet i Qumran-klipperne fra 1946. Ydermere sammentrækkes ”John + Cephas” sig nærliggende til ”Josephus”, Joseph og Jesu - og Mattitjahu til Matthew. Theou betyder frelser på græsk - og Josephus leverer teo-logos, altså frelseren/gud´s ord.

Det Nye Testamente har mange Simon´er. Ideen om, at Det Nye Testamente tilslører lighederne om lederen af det jødiske oprør, ved hele tiden at ændre apostlens navn, foreslår at alle "Simon'erne" i Det Nye Testamente er en parodi på den jødiske leder. Tanken om, at "Simons" i Det Nye Testamente var kreeret som et samlet komisk tema, kaster lys over et parallelt fænomen indenfor Det Nye Testamente, nemlig det med de mange "Marys". "Maria", ligesom "Simon", er navnet på

1626 Joseph Atwill: *Caesars Messiah*: Kapitel 4: Dæmonerne i Gadara side 83
1627 Joseph Atwill: *Caesars Messiah*: Kapitel 4: Dæmonerne i Gadara side 84
1628 Joseph Atwill: *Caesars Messiah*: Kapitel 4: Dæmonerne i Gadara side 86 + Appendix side 339 om Clement
1629 Joseph Atwill: *Caesars Messiah*: Kapitel 4: Dæmonerne i Gadara side 87

mange personer i Det Nye Testamente. Faktisk er det navnet på alle de kvindelige karakterer, der er centrale i Jesu ministerie, ligesom der er flere Jesus, Joseph, Johannes etc[1630].

Samtidig var brugen af intertekstuelle paralleller, til at udveksle information mellem passager, almindeligt i den jødiske litteratur fra denne tid. Det er muligt at skabe en kombineret historie ud fra de fire forskellige versioner af det første besøg ved Jesu grav, der har en anden betydning end de enkelte versioner, og er uden modsigelse. Ingen af de udsagn, der indgår i dens historiefortælling, er i modstrid med den kombinerede fortælling, som er logisk, mens de forskellige versioner er modstridende. Alle de tilsyneladende modsigelser mellem de fire forskellige versioner af det første besøg ved Jesu grav involverer en karakter ved navn Maria Magdalene. Indenfor de fire versioner af den fortælling siges hun at ankomme til graven på fire forskellige tidspunkter, og med forskellige personer, både at have rørt og ikke rørt Jesus, og at have, henholdsvis ikke at have, fortalt disciplene at graven var tom - alt sammen umuligheder på samme tid. Men hvis de kvindelige personer i de fire versioner af besøget til graven ikke alle hed Maria Magdalene, men hver især fik et andet navn, f.eks. Maria, Ruth, Ester og Elisabeth, så ville disse modsigelser ikke eksistere. Hun kan ikke både fortælle Simon Peter, at stenen er blevet rullet væk fra graven, og på samme tid komme med krydderier for at salve Jesus, og hvert af besøgene er med forskellige individer, hvilket også er en umulighed[1631].

Endvidere siges Maria Magdalene, som får besked på at fortælle "Peter", at Jesus er opstået, ikke at have fortalt det til nogen (Markus 16:8). Men Maria Magdalene i Lukas og Markus fortæller disciplene, at han ER opstået; derfor kan ingen af dem logisk set være den "Maria Magdalene" i Markusevangeliet. På samme måde kan Maria Magdalene i Johannes ikke være Maria Magdalene i Matthæus, fordi Maria i Johannes ikke må røre ved Jesus, mens hun i Matthæus beskrives som klamrende sig til hans fødder. Derfor må en fornuftig læser konkludere, at hver Maria Magdalene er en særskilt person[1632].

Desuden kan "Maria Magdalene", ligesom "Jesus Kristus", også ses som en titel og ikke blot et navn[1633]. Forestillingen om, at Det Nye Testamente refererer til mere end én person som "Jesus", er faktisk den eneste måde at løse de modstridende kendsgerninger i det. Som med "Maria Magdalene" har forfatterne gjort det logisk umuligt for den "Jesus", beskrevet i de fire evangelier, at have været den samme person. På samme måde kunne den Jesus, der bliver korsfæstet i Johannesevangeliet, ikke være den Jesus, der bliver korsfæstet i nogen af de synoptiske evangelier, fordi han bliver korsfæstet dagen før påsken, mens alle de andre Jesus korsfæstes på selve dagen (også her er der en naturlig forklaring i forhold til koordineringen med Moses og Daniel-profetierne fra Det Gamle Testamente i *Part 7*). Desuden har hver af de Jesusser i de fire evangelier en gruppe disciple med lidt forskellige navne. Og ingen steder i evangelierne er der nogen fysisk beskrivelse af Jesus. Som de har gjort med de forskellige "Maria Magdalene", inkluderer forfatterne tilsyneladende irrelevante detaljer i hvert evangelium, som gør det logisk umuligt, at nogen af de fire Jesus-figurer, som man møder efter "opstandelsen", kan have været den samme person[1634]. Det Nye Testamente-karakteren Jesus Barabbas er en anden Jesus, som pudsigt nok er for domstol samme dag som Jesus af Nazareth. Barabbas er et sammensat ord af det hebraiske bar (søn) og abba (far), som følgelig vil sige "søn af faderen"[1635]. Barabbas blev skånet for korsfæstelse af

1630 Joseph Atwill: *Caesars Messiah*: Kapitel 4: Dæmonerne i Gadara side side 88
1631 Joseph Atwill : *Caesars Messiah* – Chapter 6: The Puzzle of The Empty Tomb side 146
1632 Ibid – note 114, hvor Atwill skriver at også Eusebius var enig i betragtningen om harmonisering ift flere Maria Magdalene vedr. gravbesøg.
1633 Joseph Atwill : *Caesars Messiah* – Chapter 6: The Puzzle of The Empty Tomb side 147
1634 Joe Atwill: *Cæsars Messias* Kapitel 6 Puslespillet om Det Tomme Gravkammer side 157
1635 Joe Atwill: *Cæsars Messias* Kapitel 6 Puslespillet om Det Tomme Gravkammer side 148

jøderne, som fik valget imellem de 2 Jesusser (Matt.27).

En læser, der er i stand til at forstå ”profeti" vedrørende Titus, har i det væsentlige løst den centrale gåde i samlingen af de 4 evangelier og *Jødernes Krig.* Der er mange paralleller mellem den eskatologiske Jesus i Matthæus 23 og 24 og den Jesus, der beskrives i den tilsvarende passage fra Josephus (*Jødernes Krig*: bog 6, kapitel 5). F.eks. udtaler Jesus i Matt. 24:27: "For som lynet kommer fra øst, og lyser helt om i vest, således vil Menneskesønnens komme være". Og Matt. 24:31: "Og han skal sende sine engle ud, og de skal samle hans udvalgte fra de fire verdenshjørner, fra den ene ende af himlen til den anden”. Jesus beskrev den vej, som Menneskesønnen ville tage. Dette var den romerske hærs marchretning, da de gik ind i Judæa i øst, og førte deres erobring mod vest. Ligesom Daniel (i 7:13) ser Jesus i Det Nye Testamente et tegn på ”Menneskesønnen i skyerne på himlen”, der varsler, at destruktionen er nært forestående. Hos Josephus læser vi om et tegn i skyerne, der forudsiger den forestående ruin i Jerusalem: ”før solnedgang så man (heste-) vogne og soldatertropper i rustning løbe rundt mellem skyerne”. Parallellen mellem tegnet med "vogne og tropper blandt skyerne", som Josephus nævner, og "Menneskesønnens tegn på himlen", som Jesus giver, er også problematisk for kristendommen. Hvis man, som de tidlige kristne lærde gjorde, accepterer, at de tegn, som Jesus giver i Matthæus, skete sammen med de tegn, som Josephus opregner, så er det svært at afvise, at Jesus henviste til Titus som "Menneskesønnen", idet vogne og tropper er mere synonyme med ledere af romerske hære end med religiøse vismænd. Det er interessant, at der på Titus' bue i Rom er et relief, der både skildrer Titus' consecratio og hans erobring af Jerusalem, og som viser ham blive båret op i skyerne på en ørn[1636], ligesom ørnen ledsager Johannes Evangelisten på statuer.

Evangelium betyder nyhed, og skal forstås i kontekst af denne romerske sejr, som arkbuen bærer vidnesbyrd om. I første grad af indoktrineringen i frimurer-sekten for Den Skotske Rite, som bruger to-hovedet ørn symbol, gjorde den frimureriske stormester og sydstatsgeneral Albert Pike, opmærksom på, at der ”*undertiden er blevet gjort påskud for at udelukke jøder fra vores loger, fordi de ikke kan betragte Det Nye Testamente som en hellig bog. Bibelen er en uundværlig del af inventaret i en kristen loge, alene fordi den er den kristne religions hellige bog. Den hebraiske bibel i en jødisk loge og Koranen i en islamisk loge hører til på alteret; og en af disse, sammen med vinklen og kompasset, er de store lys, som en frimurer skal gå og arbejde efter*[1637]. I de højere grader ”når de er blevet bekendt med den hebraiske filosofi initieres de ind i hemmelige mysterier og kabbalismens doktriner”[1638]. ”Fortidens allegorier og symboler var altid tvetydige”[1639].

For 17°, hvor man bliver Ridder af Øst og Vest, beskriver ”frimurernes pave” i ”frimurernes bibel”, *Morals and Dogma*, at gnostikerne afledte deres ledende doktriner og ideer fra Platon og Philo, Zend-Avesta (Persien), Vedaerne (Indien) og Kabbalah samt Egypten´s hellige bøger. De indførte således i kristendommen de kosmologiske og teosofiske spekulationer, som havde udgjort den største del af de gamle religioner i Orienten, sammen med de egyptiske, græske og jødiske doktriner, som neoplatonikerne ligeledes havde optaget i Vesten[1640]. ”Vore doktriner kom fra begge sider, derfor kaldes vi Riddere af Øst og Vest”[1641]. På det tidspunkt, hvor Johannes Døberen dukkede op i ørkenen nær Det Døde Havs bredder, nærmede alle de gamle filosofiske og religiøse

1636 Joseph Atwill : *Caesars Messiah* – Kapitel 8: Indtil alt er Opfyldt side 188
1637 Albert Pike: *Morals And Dogma* - Kapitel 1: Apprentice , side 11
1638 Albert Pike: *Morals And Dogma* - Kapitel 12: Grand Master Architect, side 202
1639 Albert Pike: *Morals And Dogma* - Kapitel 13: Royal Arch of Solomon
1640 Albert Pike: *Morals And Dogma* – Kapitel 17: Knight of the East and West - side 248 + 275 kombineret
1641 Albert Pike: *Morals And Dogma* – Kapitel 17: Knight of the East and West - side 275

systemer sig hinanden[1642].

Kristus selv talte i lignelser og allegorier, Johannes lånte platonisternes gådefulde sprog, og Paulus gav sig ofte hen i uforståelige rapsodier, hvis betydning kun kunne have været klar for de indviede. Der var en slående analogi mellem deres doktriner og den jødisk-egyptiske Philo´s doktriner fra Alexandria, som selv var hjemsted for tre filosofiske og religiøse skoler, nemlig den græske, den egyptiske og den jødiske[1643]. Jøderne i Ægypten bestræbte sig under indflydelse fra Alexandria-skolen generelt på at få deres doktriner til at harmonisere med de græske traditioner; og deraf kom i Therapeuternes doktriner, som Philo har anført, de mange analogier mellem de pythagoræiske og orfiske ideer på den ene side, og jødedommens på den anden side[1644]. Philo bestræbte sig på at vise, at de hebraiske skrifter gennem deres system af allegorier var den sande kilde til al religiøs og filosofisk doktrin[1645]. Eusebius indrømmer i vid udstrækning "at de gamle terapeuter var kristne; og at deres gamle skrifter var vores evangelier og breve"[1646].

Det er en betydningsfuld kendsgerning, at mens Kristus ofte talte om farisæerne og saddukæerne, nævnte han ikke en eneste gang essenerne, mellem hvis og hans doktriner der var så stor lighed og på mange punkter så fuldkommen identitet. De er faktisk ikke nævnt, eller endog tydeligt antydet, nogen steder i Det Nye Testamente[1647]. Essenerne havde symbolske former og ceremonier. De havde, ifølge Philo, fire grader; medlemmerne var opdelt i to ordener, Practiei og Therapeutici; sidstnævnte var de kontemplative og medicinske brødre; og førstnævnte var de aktive, praktiske forretningsmænd[1648]. De havde mystiske ceremonier og indvielser i deres mysterier. De dyrkede videnskaben om medicin. De anså det for at være et godt varsel at klæde sig i hvide klæder. De holdt sabbaten strengere end jøderne. Josephus og Eusebius omtaler dem som en gammel sekt, og de var uden tvivl de første blandt jøderne, der tog kristendommen til sig. Deres tro og doktrin var faktisk i høj grad den samme. De overholdt Moses' lov med samvittighedsfuld troskab[1649]. Essenernes skrifter var fulde af mystik, gåder og allegorier. De troede på skrifternes esoteriske og eksoteriske betydninger, og de fandt en begrundelse for dette i selve skrifterne. Essenerne fandt grundlaget i Det Gamle Testamente, ligesom gnostikerne fandt det i Det Nye Testamente[1650], skrev Pike omkring tidspunktet for den amerikanske borgerkrig, hvor han var særligt glad for ”de hvide klæder”. I det skandinaviske frimurersystem er det tredje og sidste skiftes tema (fra 7°) omdrejende Det Nye Testamente (læs afsnittene om *Frimureri + Frimurernes Religion og Gradsystem*).

Jøderne betragter som regel ikke Jesus Kristus som deres Messias/Moshiach, og mange anser hasmonianske Yosef Ben Matitjahu, som en forræder, idet han ifølge sin egen forklaring, opfordrede sine medfanger (i en hule i Yodfat/Jotapata) til at begå selvmord, indtil han selv underkastede sig flavianerne sammen med én anden. Han kæmpede i første omgang mod romerne under den første jødisk-romerske krig som leder af de jødiske styrker i Galilæa, indtil han i 67 e.v.t. overgav sig til de romerske styrker - og kæmpede på romernes side i Jerusalem i år 70. Josephus hævdede, at de jødiske messianske profetier, der indledte den første jødisk-romerske krig, henviste til, at Vespasianus og Titus skulle blive kejsere af Rom[1651], og Vespasian var imponeret

1642 Albert Pike: *Morals And Dogma* – Kapitel 17: Knight of the East and West - side 247
1643 Albert Pike: *Morals And Dogma* – Kapitel 17: Knight of the East and West - side 249
1644 Albert Pike: *Morals And Dogma* – Kapitel 17: Knight of the East and West - side 260
1645 Albert Pike: *Morals And Dogma* – Kapitel 17: Knight of the East and West - side 263
1646 Albert Pike: *Morals And Dogma* – Kapitel 17: Knight of the East and West - side 265
1647 Albert Pike: *Morals And Dogma* – Kapitel 17: Knight of the East and West - side 260
1648 Albert Pike: *Morals And Dogma* – Kapitel 17: Knight of the East and West - side 263
1649 Albert Pike: *Morals And Dogma* – Kapitel 17: Knight of the East and West - side 264
1650 Albert Pike: *Morals And Dogma* – Kapitel 17: Knight of the East and West - side 265
1651 Josephus, *Jødernes Krig*. Bog 3, kapitel 8, par. 7

over hans profetiske egenskaber. Overfor jøderne forsvares det i fx britisk encyklopædi med, at han ville dokumentere detaljerne af krigsforløbets detaljer til eftertiden[1652]. Var han alias ”Johannes”, som skulle ”spares” af de 2 (jvf. Parallel af Jesus´ i biblen med Titus´ sparing af Josephus), så han kunne sammenfatte den nye pagts ”test-a-mental”-evangelier og åbenbaringer, som den, i overordnet forstand, ukendte kilde (Q)? Sådan falder ark-bro-brikkerne i synkretismen, fra det gamle til det nye, i bibel-puslespillet på plads (læs analyse af evangeliernes diskrepans og forhold til Det Gamle Testamente samt det okkulte i *Part 7*).

Den djævelske Yahweh-stil fra Det Gamle Testamente læses i *Peter´s Første Brev kapitel 2 vers 13+14*: ”For Herrens skyld skal I underordne jer enhver menneskelig ordning, hvad enten det er kongen som magthaver (David´s rodskud jvf. Johannes Åbenbaringsbogens sidste kapitel 22:16) eller statholdere, som sendes af ham”. ”Frygt gud og ær kongen”(v17). ”I, som er tjenestefolk, skal underordne jer jeres herrer med al ærefrygt, ikke kun de gode og milde, men også de urimelige” (v18). ”For I fór vild som får, men er nu vendt om til jeres sjæles hyrde og tilsynsmand”(v25). ”For derfor blev evangeliet forkyndt også for døde, for at de skulle dømmes i kødet, som mennesker dømmes, men leve i Ånden, som Gud lever”(kapitel 4:6). Og 4:18: ”Hvis den retfærdige med nød og næppe frelses, hvordan vil den ugudelige og synderen da være stedt”?

Peter´s Andet Brev (2:4-5) fortsætter om uundgåelig ragnarok med indgydelse af frygt og rædsel: ”Gud skånede jo ikke de engle, som syndede, men styrtede dem i afgrunden, hvor de holdes i mørkets lænker indtil dommen; han skånede ikke den gamle verden, men bevarede kun Noa, retfærdighedens forkynder, samt syv andre, dengang han lod syndfloden bryde løs over de ugudeliges verden”. Vers 12: ”Disse mennesker, der spotter, hvad de ikke begriber (og foragter Herren´s myndighed v10), er som umælende dyr, hvis natur det er at fødes for at fanges og dræbes; og de skal også omkomme på samme måde som dyrene”. Kapitel 3 v10: ”Herrens dag vil komme som en tyv, og da vil himlene forgå med et brag, og elementerne vil brænde op”.

Før den almægtige omnipotente Herre kan bringe retfærdighed skal helvedes ild altså først destruere verden, og alt gå i opløsning” (jvf. *Peter´s Andet Brev* 3:11). Synd, skam, tomme løfter og bizarre psykologiske desillusioner påtvinges for en morderisk hævngerrig usynlig faderskikkelse i himlen og hans ikoniske frelser af en jomfrufødt kongesøn, som adspurgt om at betale skat til Cæsar svarer: ”Giv kejseren, hvad kejserens er, og Gud, hvad Guds er!”[1653]. Jesus i Lukas 12:51: "Mener I, at jeg er kommet for at bringe fred på jorden? Nej, siger jeg, ikke fred, men splid”. Johannes 3:14 sammenligner Jesus med slangen: ”Og ligesom Moses ophøjede slangen i ørkenen, sådan skal Menneskesønnen ophøje”.

”Testimonium Flavianum” er det navn, som forskere har givet Josephus' påståede eneste og meget korte beskrivelse af "Kristus", hvilket bredt anses for ”kristen tekst-interpolation”. Der står fx at "stammen af kristne, der har fået sit navn efter ham, ikke er uddød den dag i dag”. Josephus skriver også at der, omkring på samme tid, ”var en anden trist ulykke, der satte jøderne i uorden, og at der skete visse skammelige handlinger omkring Isis' Tempel, der lå i Rom”. ”Testimonium Flavianum” efterfølges af 2 historier i *Antiquities of The Jews* (bog 18, kapitel 3, punkt 4 og 5), der interagerer som 2 andre brikker i et puslespil[1654]. Et kort resumé af historierne følger: Der var i Rom en kvinde, hvis navn var Paulina, som tilbad den egyptiske gudinde Isis. Hun var meget rig og var gift med Saturninus, en, der på alle måder svarede til hende. En højtstående romersk ridder,

1652 https://www.britannica.com/biography/Flavius-Josephus
1653 Lukas 20:21+25, Markus 12:14+16, Matthæus 22:17+21
1654 Joseph Atwill : *Caesars Messiah* – Kapitel 11: The Puzzle of Decius Mundus side 226 + 227

Decius Mundus, blev forelsket i denne kvinde, forsøgte uden held at købe hende, og betalte en kvinde ved navn Ide 50.000 drachmae til at hjælpe ham med at lokke Paulina til en nat med ham i Isis-Templet, ved at betale Isis´ præster til hjælp med at identificere Decius, som guden Anubis, som det derefter blev fortalt Paulina var blevet forelsket i hende, og dermed (pga gudestatus) lykkedes med at lokke hende med Saturninus´ accept. På tredjedagen efterfølgende afslørede Mundus sit trick overfor Paulina, og sagde, at han havde sparet de 200.000 drachmae, som han oprindeligt havde tilbudt hende for samme ydelse, som han nu havde fået, og tilføjede, at han "ikke valuerede værdien af navne, men satte pris på den værdi han havde fået sig ved anvendelsen af navnet Anubis".

"Mundus vult decipi, ergo decipiatur" er et romersk udtryk, som betyder "verden vil bedrages, lad den blive det". Decius Mus var en romersk militærhelt, der ofrede sig selv for at redde Rom[1655]. Det tydeligste spor, som Josephus giver os for at informere os om, at vi har med en gåde at gøre er, at både historien om Decius og Paulina samt historien om Fulvia har det samme plot. I begge fortællinger bedrager onde præster en kvinde af "værdighed", og i begge fortællinger udnyttes kvindens svaghed for religion. Ikke alene har begge fortællinger det samme plot som Decius Mundus´ nat med kvinden i Isis-Templet, men de indeholder også en række elementer, der er indbyrdes udskiftelige. Begge disse bedragede kvinder af værdighed har forbløffende nok ægtemænd ved navn Saturninus. Begge disse ægtemænd ved navn "Saturninus" kender tilfældigvis kejser Tiberius, til hvem hver mand går for at klage over, hvad der er blevet gjort mod hans kone. I begge fortællinger tildeler Tiberius derefter en eller flere af gerningsmændene, blandt andre straffe, korsfæstelse[1656].

Fra den tilsvarende Josephus-historie i *Antiquities of The Jews* om jøderne: "Der var en mand, som var jøde, men han havde været fordrevet fra sit eget land på grund af en anklage, der blev rejst mod ham for at have overtrådt deres love, og af den frygt, han var under for at blive straffet for det samme; men i alle henseender en ugudelig mand. Han, der dengang boede i Rom, erklærede at undervise mænd i Moses' loves visdom. Han skaffede sig også tre andre mænd, helt af samme karakter som ham selv, til at blive hans partnere. Disse mænd overtalte Fulvia, en kvinde af stor værdighed, og en, der havde omfavnet den jødiske religion, til at sende purpur og guld til Templet i Jerusalem. Da de havde fået det, omsatte de det til eget brug, hvorpå Tiberius, som var blevet informeret om sagen af Saturninus, beordrede alle jøderne at blive forvist fra Rom. Således blev disse jøder forvist ud af byen på grund af fire mænds ondskabsfuldhed[1657].

Først skal det bemærkes, at de to fortællinger, der følger efter *Testimonium*, er mærkeligt tangerende fra den fortælling, som Josephus havde beskæftiget sig med op til den, som beskriver guvernør Pontius Pilates' militære aktivitet i Judæa. De skiller sig ud både på grund af deres placering, Rom, såvel som deres lettere vulgære, seksuelt undertonede indhold, noterede Atwill, og tilføjede, at mens det næppe er usædvanligt, at begivenheder siges at ske på omtrent samme tid, forbinder Josephus Fulvia-historien med *Testimonium* på en unik måde. Der er nemlig en stor personlighed, som var jøde, var blevet fordrevet fra sit eget land, og havde fået beskyldninger mod sig for at have overtrådt jødernes love. Han var også under anklage for straf for disse overtrædelser, var kendt for at have boet i Rom, og erklærede at undervise mænd i hans forståelse af Moses' love. Denne person er naturligvis apostlen Paulus. At den onde mand i Fulvia-

1655 Joseph Atwill : *Caesars Messiah* – Appendix side 339
1656 Joseph Atwill : *Caesars Messiah* – Kapitel 11: The Puzzle of Decius Mundus side 234, 235
1657 Ibid side 230 note 152: Josephus: *The Anitiquities of The Jews* XVII, iv

fortællingen kan ses som en parodi på Paulus, synes svært at bestride[1658].

Josephus kæder Fulvia-fortællingen sammen med Testimonium på endnu en måde: Purpur var den kongelige farve i det første århundrede. At sende purpur til Templet i Jerusalem antyder, at det kneb, som de onde præster bruger til at narre Fulvia, involverer en konge eller en person af kongelig rang, blandt jøderne. Måske en, der både er religiøs og verdslig. Da Josephus har angivet, at denne begivenhed finder sted "omkring den samme tid", som Jesus levede, ville han i det mindste være en kandidat til at være den, der omtales som kongelig. Da henvisningen til purpur faktisk forekommer på samme side som Testimonium, som er den eneste historiske Josephus-beskrivelse af Jesus, hvilken anden "jødernes konge" kan man så komme i tanke om?[1659] "Jesus kom ud, iført tornekransen og den purpurfarvede kappe. Så begyndte de at marchere op til ham og sagde i spøg...Hil dig, jødernes konge!" (Johannes 19:3).

Det er også bemærkelsesværdigt, at Paulina "begyndte at komme til fornuft i grovheden af det, hun havde gjort, og rev sine klæder itu". At rive tøjet itu er et velkendt jødisk udtryk for sorg, og er faktisk påkrævet i henhold til jødisk religiøs lov i nogle tilfælde. Hvorfor skulle Paulina, der var medlem af Isis-kulten, derfor være den, og ikke Fulvia, jøden, når hun havde den rette position til at rive sine klæder over, og når hun havde samme oplevelse?[1660]

Testimonium beskriver Jesu opstandelse, idet det hedder, at han "viste sig for dem levende igen på den tredje dag". Decius Mundus vises også for Paulina på den tredje dag. Der er naturligvis en forskel. Hvorimod Jesus viser sig på den tredje dag for at vise, at han er en Gud, viser Decius sig på den tredje dag for at fortælle, at han ikke er en gud[1661]. *Det er usandsynligt, at noget så usædvanligt som to "tredjedags guddommelighedserklæringer" skulle ende tilfældigt ved siden af hinanden. Testimonium indeholder den eneste ikke-ny-testamentlige beskrivelse af Jesu liv fra det første århundrede. Sandsynligheden for, at et spejl af Jesu opstandelse; en enestående begivenhed i litteraturen, tilfældigt optræder i det afsnit, der efterfølger den eneste historiske dokumentation, er for lille til, at den kan tages i betragtning. Faktisk er dette de eneste to historier i hele litteraturen, der beskriver en person, der kommer på en "tredje dag" for at proklamere, at han er, eller ikke er, en gud. Den eneste rationelle forklaring er, at denne spejlvendte parallel, af en eller anden grund, bevidst er blevet placeret ved siden af Testimonium.*

En anden forbindelse mellem Decius og Jesus er den kendsgerning, at Anubis, den gud, som Decius udgiver sig for at være, er en gud med mange paralleller til Kristus. Anubis er, ligesom Jesus, en gudesøn, og omtales som det "kongelige barn" indenfor Isis-kulten. Endnu vigtigere er, at Anubis er en gud, der kommer tilbage fra de døde. Isiskulten fejrer faktisk hans død ved Sets hånd og hans efterfølgende genopstandelse. Myten om Anubis' genopstandelse indeholder også, ligesom myten om Jesus, et stærkt apokalyptisk budskab. Alle tre historier beskrives som værende sket "på omtrent samme tid", hvilket forbinder dem tidsmæssigt med hinanden.

Josephus har også antydet, at Isiskulten og den jødiske religion er udskiftelige, ved bevidst at vende om på hvilken historie han fortæller først, og hvilken religion der var "i Rom". Læseren kan nu erstatte navnet på karakteren "Decius Mundus" med "Kristus" fra den første historie, Testimonium.

1658 Joseph Atwill : *Caesars Messiah* – Kapitel 11: The Puzzle of Decius Mundus Note 157: For en diskussion se Albert A Bell, "Josephus the Satirist? A Clue to the Original Form of the Testimonium Flavianum," Jewish Quarterly Review, 67,1976, pp 16-22

1659 Joseph Atwill : *Caesars Messiah* – Kapitel 11: The Puzzle of Decius Mundus side 238

1660 Om praksis af riven tøj i stykker for jøder: https://www.chabad.org/library/article_cdo/aid/281558/jewish/Keriah-The-Rending-of-Garments.htm Joseph Atwill : *Caesars Messiah* – Kapitel 11: The Puzzle of Decius Mundus side 235+236

1661 Josephus' *Antiquities of the Jews* (18.65–80)

Igen, har Josephus vist, at navnene er udskiftelige ved de parallelle egenskaber med disse to karakterer. De hævder begge at være guder, de får begge åbenbaringer om deres guddommelighed på den tredje dag; og de har begge truffet offentlige beslutninger om at ofre sig selv.

Den nye Decius Mundus-historie, der er skabt ved at bytte om på navnene af de personer og religioner, som Josephus har identificeret som interforanderlige, kan (i Atwill´s fortolkning) *sammenfattes som følger: Decius Mundus, en romer, begærer Fulvia, en jøde af værdighed, som han ikke kan forføre med penge. Da han erfarer, at hendes svaghed er hendes religion, betaler han onde præster for at overbevise hende om, at han er Kristus, så han kan have sex med hende. På den tredje dag dukker han op igen for at fortælle hende, at han i virkeligheden ikke er Messias, men har fået fornøjelse ved at lade som om, at han var en gud. Jøderne bliver derefter forvist og deres tempel destrueret.*

Med andre ord: Rom begærer Judea, men kan ikke friste det med rigdom på grund af befolkningens faste religiøse overbevisning. Derfor vil en romersk narre de jødiske zeloter til at tro, at han er Kristus. Han betaler onde præster til at hjælpe ham med at gennemføre plottet. Kristendommens forfattere "nyder" oplevelsen af at foregive at være Messias[1662]. Den unavngivne jøde, der "erklærede at undervise mænd i Moses' loves visdom" identificeres som Paulus i Apostlenes Gerninger 25[1663]. Når læseren ved, at historierne er udformet til at have indbyrdes udskiftelige elementer, er det ikke svært at se, at Paulina kan blive til Paul ved at bytte om på kønnene, hvilket afslører identiteten af "jøden i Rom"[1664].

DEN HELLIGE MAFIA (OPUS DEI, LE CERCLE, P2 OG BLACKWATER)

For at relatere diverse perverse åbenbaringer om ”Maria´s fine portioner” og ”Paulus/Paulina” med historiske køns-udvekslinger til mere nutidig virkelighed, var John Edgar Hoover (FBI-direktør og stifter) iført drag-outfit, og blev, ifølge Susan Kaufman´s vidneudsagn, præsenteret som ”Mary” af Roy Cohn (Trump´s advokat og mentor) til en af dennes sex-orgie-fester med deltagelse af unge drenge på Manhattan´s Plaza Hotel[1665]. Cohn indrømmede overfor NYPD's kriminalassistent James Rothstein, at han var en del af en omfattende seksuel afpresningsoperation, hvor politikere blev kompromitteret med børneprostituerede, som led i et antikommunistisk korstog[1666]. Disse havde et tæt personligt venskab med ærkebiskoppen af New York, kardinal Francis Spellman, den "store beskytter og åndelige rådgiver" for SMOM's amerikanske fløj, og en nær allieret med Liberty League-komplotter Jacob Raskob[1667]. Raskob var medstifter af den amerikanske sammenslutning for Den Suveræne Militære Malteserorden[1668], ligesom han under Første Verdenskrig var finansdirektør for DuPont og General Motors samt senere bygherre af Empire State Building[1669].

I løbet af 1950'erne og begyndelsen af 1960'erne var forholdet mellem USA og Vatikanet i vid udstrækning ført gennem den hardcore anti-kommunist Hans Eminence Spellman, som havde

1662 Resumé af Joseph Atwill : *Caesars Messiah* – Kapitel 11: The Puzzle of Decius Mundus
1663 Josephus Flavius: *Antiquities of The Jews* bog 18, kapitel 3, punkt 4 og 5
1664 Joseph Atwill : *Caesars Messiah* – Kapitel 11: The Puzzle of Decius Mundus side 240
1665 https://www.upi.com/Archives/1993/02/06/New-book-pictures-J-Edgar-Hoover-as-drag-queen/1064728974800/
1666 https://mintpressnews.cn/shocking-origins-jeffrey-epstein-blackmail-roy-cohn/260621/
1667 Curt Gentry. *J. Edgar Hoover: The Man and the Secrets* (New York: W.W. Norton & Company, 1991), p. 432.
1668 George Wolfskill. The Revolt of the Conservatives: A History of the American Liberty League, 1934–1940 (Boston: Houghton Mifflin, 1962) + *CovertAction Information Bulletin*. Washington D.C.: CovertAction Publications (25). ISSN 0275-309X.
1669 "John J. Raskob". *NNDB* (Profile). Soylent Communications. - https://en.wikipedia.org/wiki/John_J._Raskob note 1+2

arbejdet sammen med pave Pius XII for at hjælpe nazistiske krigsforbrydere med at undslippe retfærdigheden[1670]. Selvom Spellman ofte kritiserede film, som han opfattede som "umoralske" eller "uanstændige", nævner John Cooney, en af hans biografer, fire interviewpersoner, der erklærede, at Spellman var homoseksuel[1671]. Journalisten Michelangelo Signorile, som selv var homoseksuel, beskrev Spellman som "en af de mest berygtede, magtfulde og seksuelt glubske homoseksuelle i den amerikanske katolske kirkes historie"[1672]. Spellman blev beskyldt for, ikke kun at have tolereret pædofili og homoseksualitet i den katolske kirke[1673] og ordineret kendte pædofile, herunder Kardinal Theodore "Onkel Teddy" McCarrick[1674], men også selv udøvede det i en sådan grad, at mange præster i New York-området i vid udstrækning omtalte ham som "Mary"[1675]. Desuden sagde Curt Gentry, biograf af J. Edgar Hoover, at Hoover´s filer også indeholdt "adskillige påstande om, at Spellman var en meget aktiv homoseksuel"[1676]. Den katolske rektor og professor i pastoral teologi ved Saint Mary Seminary and Graduate School of Theology i Ohio, Donald B. Cozzens, sagde at ”i USA er mellem 23 og 58 procent af præsterne og seminaristerne homoseksuelle, med en højere procentdel blandt de yngre mænd”[1677].

I 2003 blev den romersk-katolske statsadvokat i Boston, Thomas Francis Reilly, tvunget til at indrømme, at tusindvis af børn var blevet misbrugt af katolske præster i hans distrikt i løbet af de sidste 60 år. Mindst 789 børn og sandsynligvis langt flere er blevet seksuelt misbrugt af 250 præster ifølge en 16 måneder lang undersøgelse foretaget af Massachusetts' statsadvokat, skrev *New York Times*[1678]. Læs videre om hvordan det katolske lovsystem systematisk beskytter sine præster i denne slags sager under *Pavestaterne og International Lovgivning*.

Marialogisk teologi og matriarkisme hyldes særligt hos den katolske Opus Dei-orden, der af sine kritikere kaldes "Den Hellige Mafia", fordi den ofte har været involveret i skandaler, der har bragt Vatikanet i stor forlegenhed[1679]. Mellem 1950 og 1980 fandt der ulovlige adoptioner sted i Spanien (”Francoismen´s fortabte børn”), og mange Opus Dei-medlemmer, som læger, præster og hemmeligt politi, var ansvarlige for omkring 300.000 bortførelser af spædbørn[1680].

Opus Dei var grundlagt i Spanien (hvor den er størst) i 1928 af den katolske helgen, advokat og præst Josemaria Escriva, (1902-1975), som begyndte at ændre sig da han flyttede til Rom i 1946 med målsætningen om at ekspandere Opus udover Spanien. Dette skete for mange, som flyttede til Rom, ifølge præster og biskopper, som havde arbejdet i Vatikanet. Han lærte spillets regler, og der gik magt-sulten bureaukrati i den, sagde bl.a. den højest rangerende kvinde i ordenen, Maria del Carmen Tapia”[1681], forfatter til *Inside Opus Dei*. Meget af det, man ved om Opus Dei, stammer fra tidligere medlemmer som John Roche, professor ved Oxford University i England, der brød sin tavshedspligt efter at have forladt ordenen[1682]. Præster i Opus Dei tror, at Gud direkte udpegede

---

1670 Burton Hersh. *Bobby and J. Edgar: The Historic Face-Off Between the Kennedys and J. Edgar Hoover that Transformed America* (Basic Books, 2008).
1671 William Shannon (Oct 28, 1984). "Guileless and Machiavellian: Review of John Cooney, *The American Pope*". *New York Times*.
1672 Michelangelo Signorile (May 7, 2002). "Cardinal Spellman's Dark Legacy". *New York Press*.
1673 Michelangelo Signorile. *Cardinal Spellman's Dark Legacy* (New York Press, 2002).
1674 The American Conservative, Rod Dreher, „Uncle Teddy, Boy Raper“, am 19.07.2018, <https://www.theamericanconservative.com/dreher/uncle-teddy-mccarrick-boy-raper-catholic/comment-page-1/>
1675 https://www.salon.com/2019/02/09/i-was-groped-by-a-man-called-mary-the-world-changes-but-not-the-catholic-church/ + Curt Gentry. *J. Edgar Hoover, The Man and the Secrets* (NY: W. W. Norton, 1991), notes p. 347.
1676 Curt Gentry (1991). *J. Edgar Hoover, The Man and the Secrets*. New York: W. W. Norton. p. 347.
1677"The Church and the Homosexual Priest". *America*. 4 Nov 2000. https://en.wikipedia.org/wiki/Catholic_Church_sexual_abuse_cases
1678 789 Children Abused bv Priests Since 1940. Massachusetts Says . Fox Butterfield, The New York Times, 24 July 2003
1679 Penny Lernoux: The Struggle for World Catholicism (1989) side 317+ Pilapil, Vicente R. (1971). "Opus Dei in Spain". *The World Today*. **27** (5): 211–221. ISSN 0043-9134. JSTOR 40394504. + https://www.motherjones.com/politics/1983/07/their-will-be-done/
1680"On the trail of Spain's stolen children". *EL PAÍS*. 7 March 2011. Retrieved 16 June 2021.
1681 Penny Lernoux: The Struggle for World Catholicism (1989) kapitel 10: ”Religious International” side 313 og 314 note 66 – Tapia, ”Good Housekeepers for Opus Dei”; authors interviews, Rome and Madrid, October 1986
1682 https://www.motherjones.com/politics/1983/07/their-will-be-done/

Escriva til at være alle medlemmers jordiske far. Rituel fysisk aflivning/mortifikation - en af de mere kontroversielle Opus Dei-praksisser - var ikke ualmindeligt dengang blandt traditionelle katolikker, men Escriva havde en tendens til at overdrive det. Han flagellanterede sig ofte så voldsomt, at hans badeværelsesvægge var spættet med blod. Escriva´s kompendium med 999 maksimer, *The Way*, blev Opus Dei´s åndelige håndbog[1683]. I denne opfordrer han til hemmeligholdelse i sit apostolat (*Vejen*, nr. 839), definerer kompromis som dovenskab og svaghed (*Vejen*, nr. 54), kræver blind lydighed mod kirkens lære (*Vejen*, nr. 617) og kalder ikke-katolske skoler for "hedenske skoler" (*Vejen*, nr. 866). Escriva lærte også sine tilhængere at fjerne deres skrupler (Vejen, nr. 258 og 259) og, at ”målet helliger midlet”[1684] (ligesom jesuitterne - læs *Part 3*).

Josemaria Escriva så sig selv som en ”ridder af den sidste tid”, der førte de troende i kamp mod den såkaldt gudløse kommunisme[1685]. Han var en trofast forsvarer af ”marianernes hengivenhed”, som udførte pilgrimsrejser til flere marianer-helligdomme, herunder Lourdes, Fatima og Guadalupe. Escrivá udråbte Mary som "dronningen af Opus Dei" og "mor til Opus Dei"[1686]. Pave fra 1978-2005, polske Johannes Paul II, kanoniserede Josemaria Escriva i 2002, og erklærede ham "regnet blandt kristendommens store vidner"[1687]. Johannes Paul II foreslog "total indvielse til Maria" mere end nogen af sine forgængere[1688]: ”Velsignet være de, som dag ud og dag ind med utrætteligt storsind tager imod din indbydelse, Hellige Moder, til at gøre, hvad din Jesus siger”, sagde Johannes Paul II 13. maj 1982 under titlen *Indvielse til Maria´s Hellige Hjerte*. I 1987 gentog Johannes Paul II titlen på Maria som "Mor til Kirken" i sin encyklopædiske *Redemptoris Mater* og hos et almindeligt publikum den 17. september 1997[1689]. Pave Paul VI leverede også omfattende bidrag til marialogi (teologisk undervisning og andagter) under sit pontifikat. Han forsøgte at præsentere kirkens marianske lære i lyset af hendes nye økumeniske orientering. I sin indledende encykliske *Ecclesiam suam* kaldte paven Maria for idealet om kristen perfektion. Han betragtede "hengivenhed til Gud´s Moder som af afgørende betydning for at leve evangeliets liv"[1690].

Vor Frue af Fátima er en katolsk titel af Maria, baseret på de mariaforestillinger, der blev rapporteret i 1917 af tre hyrdebørn ved Cova da Iria i Fátima i Portugal[1691]. Søster Lúcia´s offentliggjorte erindringer fra 1930'erne afslørede to hemmeligheder, som hun hævdede kom fra Jomfru Maria, mens den tredje hemmelighed skulle afsløres af den katolske kirke i 1960. De kontroversielle begivenheder i Fátima blev berømt på grund af elementer af hemmelighederne, profetierne og de eskatologiske åbenbaringer, der angiveligt havde forbindelse til Anden Verdenskrig og muligvis flere globale krige i fremtiden. I sine tredje erindringer fra 1941 beskrev søster Lúcia tre hemmeligheder. Hun sagde, at disse var blevet overdraget til børnene under fremkomsten den 13. juli 1917[1692].

Første hemmelighed var et syn af helvede, som Lúcia sagde, at de oplevede den 4. juli 1917[1693].

Anden hemmelighed var en anbefaling om hengivenhed til ”Jomfru Maria´s ubesmittede hjerte”

1683 Ibid side 303 – note 42 : Andres Vazquez de Prada, *El Fundador del Opus Dei (Madrid: Ediciones Rialp, 1983)* side 161
1684 *Frank Cocozzelli|16 May2006 Talk to Action* http://churchandstate.org.uk/2015/02/the-catholic-right-an-introduction-to-the-role-of-opus-dei/
1685 Penny Lernoux: The Struggle for World Catholicism (1989) side 303 – note 43: Jesus Ynfante, *La prodigiosa aventura del Opus Dei* side *3, 17, 30-32* + New Statesman marts 1985 authors interview Bogota 1986 + Escriva *The Way* side 21, 29, 100 + *The Times* jan 12, 1981 mm
1686 https://ordoabchao.ca/volume-five/third-secret-of-fatima
1687 Kenneth L. Woodward. “Opus Dei Prepares to Stand By Its Man.” *Newsweek* (January 13, 1992).
1688 Mark Miravalle. Introduction to Mary: The Heart of Marian Doctrine and Devotion (Queenship, 1993), pp. 164–167
1689 Joseph Bottum. “John Paul the Great.” *The Weekly Standard* (April 18, 2005). pp. 1–2.
1690 https://en.wikipedia.org/wiki/Pope_Paul_VI – note 98, *Ecclesiam suam*, 58
1691 "Results of the Investigative Commission". October 1930. https://en.wikipedia.org/wiki/Our_Lady_of_F%C3%A1tima note 3 hentet 2017
1692 https://en.wikipedia.org/wiki/Our_Lady_of_F%C3%A1tima
1693 Lúcia de Jesus, *Fátima In Lúcia's Own words* (1995), The Ravengate Press, pp. 101, 104

som en måde at redde sjæle og skabe fred i verden på. Den forudsagde en afslutning på den store krig, men forudså en værre krig, ”hvis folk ikke holdt op med at fornærme Gud”. Denne anden krig ville blive forudset af en nat oplyst af et ukendt lys, som et "stort tegn" på at tugtens tid var nær. For at afværge dette ville Maria vende tilbage for at bede om at ”indvie Rusland til det ubesmittede hjerte” og om at oprette den første lørdagsandagt. Hvis hendes anmodninger blev hørt, ville Rusland blive omvendt, og der ville blive fred; hvis ikke, ville Rusland ”sprede sine fejl” over hele verden og forårsage krige og forfølgelser af Kirken[1694]. Visionen kulminerede med et løfte om, at "det Ubesmittede Hjerte vil triumfere"[1695].

I 1960 offentliggjorde Vatikanet en mystisk officiel pressemeddelelse, hvori det blev erklæret, at det var "højst sandsynligt, at Fatima´s hemmelighed for evigt ville forblive under absolut forsegling"[1696]. Denne meddelelse udløste udbredte spekulationer. Fader Malachi Martin var en Vatikan-insider, og havde angiveligt læst den virkelige ”Tredje Hemmelighed af Fatima”. I et genopstået interview før sin død fra 1996, afslørede Fader Martin, at ”Rusland, Kiev & Paven er en del af opfyldelsen af Fatima´s hemmelighed"[1697] (læs *Russisk Kommunisme og Det Tredje Rom*).

Flere forskere har antydet, at Hiéron du Val d'Or var forløber for Opus Dei, som blev berygtet af Dan Brown´s *Da Vinci Code*[1698], omhandlende gåder og mystik om Den Hellige Gral´s blodlinjer. Med udgivelsen af filmen fordrejes debatten om organisationen. Gyldige spørgsmål om nogle af medlemmernes politiske aktiviteter afledes nu ved at bruge diverse af filmens unøjagtigheder til latterliggørelse. Hiéron du Val d'Or ("Sanctuary of the Golden Valley") var et katolsk esoterisk hemmeligt selskab i Frankrig, som eksisterede fra 1873 til 1926. Det blev grundlagt af en jesuit ved navn Victor Drevon, og den halvbaskiske, halv-russiske Alexis de Sarachaga[1699]. Selskabet var allieret med begreber om royalisme, var kulturelt konservativt - og søgte at opføre et katolsk hermetisk frimureri, i modsætning til det antikleriske frimureri i Grand Orient de France. De var især helliget ”Kristus-Kongen” i sine forsøg på at fremstille kristendom i ”lys-ild” af mystik-myten om Atlantis[1700]. Hiéron du Val d'Or værdsatte symbolisme i form af blæksprutten, ”der stod for menneskets inkonsekvens”, mens Sacre Coeur/The Sacred Heart/Det Rene Hjerte står for ”en afgrund af konstanthed og troskab”[1701].

Opus Dei, forklarede forfatter af *Neo-Catholics,* Betty Clermont, er: ”en officiel institution i den katolske kirke, som øverst er et hemmeligt samfund af internationale bankfolk, finansfolk, forretningsmænd og deres tilhængere. Deres mål er det samme som andre plutokrater; uhæmmet magt - men til forskel bruger de indflydelse fra den katolske kirke og dens verdensomspændende netværk af institutioner, der er fritaget for både skatter og finansielle rapporteringskrav til fremme for partier og regeringer fra højrefløjen”[1702].

Opus Dei´s nye Codex, eller forfatning, som blev offentliggjort i 1982, opsummerer det religiøse diktatur for ordenen tilbage fra 1950[1703], der beskriver Opus Dei som en hemmelig

1694 Ryan, Maurice (1993), "Fatima, Lourdes, and Medjugorje: A Challenge for Religious Educators", 88 (4): 564–575
1695 Lúcia de Jesus, *Fátima In Lúcia's Own Words* (1995), The Ravengate Press, p. 104
1696 Frere Michel de la Sainte Trinite (1990). *The Whole Truth About Fátima, Volume III*. Buffalo, New York. pp. 578–79.
1697 “Plotting World Order in Rome. Vatican expert Malachi Martin tries to scope out papal succession.” *US News & World Report* (June 10, 1996).
1698 Kerry Bolton. “Putin, Russia, & the Rise of a New Era.”
1699 Dubois 2005, p. 33.^ Faivre 1991, p. 91. - https://en.wikipedia.org/wiki/Hi%C3%A9ron_du_Val_d%27Or
1700 https://en.wikipedia.org/wiki/Hi%C3%A9ron_du_Val_d%27Or#History
1701 Each of these symbols were identified in the Tuscan Secret Records of the Plantier (doc 6) titled "The Hieron of Val d'Or" dated February 5 or 6 and June 24. - https://en.wikipedia.org/wiki/Hi%C3%A9ron_du_Val_d%27Or#Symbolism
1702 Betty Clermont. “Opus Dei Influence Rises to the Top in the Vatican.” *The Daily Kos* (April 06, 2014)
1703 Penny Lernoux: The Struggle for World Catholicism (1989) kapitel 10: ”Religious International” side 308 – note 51: *Constitutiones* Articles 36, 188-189, *Cordigo de Derecho,* Article 20 ”Disposiciones Finales” no. 2

pyramideorganisation. Medlemmer skal, ligesom for de andre lignende ordener, initieres igennem en række prøver og sværge troskab samt underkastelse. Særligt skal man tilhøre overklassen for at komme højt i rang. Man skal være ugift. Der er kønsopdeling iblandt medlemmerne. Alle mandlige medlemmer, hvadenten de bliver præster eller ej, er forventet at have uddannelse og profession som fx advokater eller revisorer, og al indtjeningen forventes (ligesom for kvinder) at gå til arbejdet på "The Great Opus/Work". Medlemmer fungerer som stråmænd for organisationens ejerskaber. Medlemmerne bidrager regelmæssigt til gruppens pengekasse og opfordres til at praktisere "hellig snilde" og "hellig tvang" i et forsøg på at vinde konvertitter. Klasseopdelinger håndhæves strengt. Medlemmerne må kun læse og praktisere Opus Dei´s godkendte skrifter, som er klassificeret ved brug af cirkler[1704].

Opus Dei har fået enorm indflydelse i Vatikanet, siden de hjalp med at installere Johannes Paul II[1705], hvis dekret fra 1982, kendt som den apostoliske konstitution Ut Sit, oprettede Opus Dei som en personlig prælatur, en ny officiel struktur i den katolske kirke, der ligner et bispedømme, idet den består af lægfolk og verdslige præster, som ledes af en biskop. Men imens en biskop normalt har et område eller et stift, er Opus Dei's prælat præst for Opus Dei's medlemmer og præster over hele verden, uanset hvilket stift de befinder sig i. Til dato er Opus Dei den eneste personlige prælatur, der eksisterer. Ud over at være styret af Ut Sit - og af den katolske kirkes almindelige lov - er Opus Dei styret af kirkens særlige lov for Opus Dei, også kendt som Opus Dei's vedtægter. Heri præciseres prælaturets mål og arbejdsgang. Prælaturet hører under Bispekongregationen[1706]. Lederen af Opus Dei prælaturet er kendt som prælaten. Opus Dei præster udnævnes ofte til vigtige stillinger. Den nuværende 4. prælat og leder for Opus Dei siden 2017, Fernando Ocariz, blev fx udpeget til toprådgiver for kardinal Ratzinger´s Troslærekongregation (dvs. den moderne inkvisition) af Johannes Paul II[1707]. Denne tidligere nazi-soldat, Joseph Alois Ratzinger, blev den næste pave fra 2005-2013 under navnet Benedict XVI[1708].

Efter at være blevet ærkebiskop opfordrede den, for utallige sager, pædofili-dømte George Pell Opus Dei til at etablere sig i Melbourne og derefter i Sydney. I 2003 gav pave Johannes Paul II ham sit kardinalskab. I 2014 gjorde pave Frans ham til kardinalpræfekt for økonomisekretariatet, den tredje mest magtfulde post i Vatikanet, med ansvar for alle Rom´s finanser. Da det "verdslige" Harvard ønskede at uddanne sine studerende i "lederskab", blev de sendt til at lære det af George Pell. Det, som Pell fortalte de studerende og medierne, viste, at han enten lever i en alternativ virkelighed eller har et uendeligt reservoir af frækhed. I en af sine kommentarer til CNA (Catholic News Agency) skitserede kardinal Pell de nøgleprincipper, der bør være vejledende for forretningsmæssige og økonomiske beslutninger, og sagde, at uanset hvad, "skal man være opmærksom på det fælles bedste". "Tænk på hele samfundet", sagde han. "Hav en reel forståelse for, hvad retfærdighed er. Vær særlig følsom overfor dem, der er mindre heldige, dem, der er fattige"[1709].

Under Pell´s protektionisme "er Opus Dei's stjerne på vej op, siges det, og andre - herunder andre mere etablerede grupper indenfor kirken - er ved at synke", skrev *Sydney Morning Herald*'s klummeskribent om religiøse anliggender i januar 2002. Denne journalist så "tegn på en ny elitisme; en gejstlig kultur er ved at blive opmuntret, hvor der er en meget udvalgt 'in' crowd

1704 Penny Lernoux: The Struggle for World Catholicism (1989) kapitel 10: "Religious International" side 308 – 311.
1705 https://www.vatican.va/latest/documents/escriva_pontefici_en.html
1706 Pope John Paul II. "Apostolic Constitution *Ut Sit*, Establishing Opus Dei as the first Personal Prelature of the Catholic Church".
1707 Penny Lernoux: The Struggle for World Catholicism (1989) kaptiel 10: "Religious International" side 316
1708 *Pope Benedict XVI; Thornton, John F.; Varenne, Susan B. (2007). The Essential Pope Benedict XVI: His Central Writings and Speeches. HarperCollins. pp. xxxix and xl. ISBN 978-0-06-112883-7.* "Chronology of the Life of Pope Benedict XVI"
1709 Cardinal To Harvard Students: You Need To Be Courageous . Elise Harris, Catholic News Agency, 16 March 2017

omkring Pell". Pell har i årtier haft et tæt forhold til Australien´s konservative premierminister, Tony Abbott, og hans parti. Få dage før pave Frans i 2013 ansatte Pell til sin "G8" gruppe af kardinaler, som skulle rådgive paven om "styring af kirken'', deltog Pell i en gallamiddag, der fejrede det Melbourne-baserede Institute of Public Affairs (IPA) en ultrakonservativ tænketank. Rupert Murdoch (tidligere tildelt en pavelig riddertitel af pave Johannes Paulus II for at "fremme samfundets, kirkens og pavestolens interesser") var æresgæst, og Abbott var hovedtaler[1710].

I marts 2013 var der en ny pave - en jesuit, der fremkalder den hellige Frans af Assisi´s fattigdom og ydmyghed - og han slog hurtigt tonen an i forhold til økonomisk korrekthed. Et år efter kardinal Jorge Mario Bergoglio´s (Frans) udnævnelse til kirkens overhoved har 3 kardinaler, med tætte forbindelser til Opus Dei, vist sig at være de mest magtfulde i dette pavedømme. To af dem kontrollerer nu Vatikanet´s finanser. Efter et års koncentreret aktivitet for at sikre, at hans aktiver forvaltes bedre, og er under hans kontrol, oprettede pave Frans Økonomisekretariatet. Herunder oprettelsen af fire kommissioner, ansættelse af seks internationale konsulentfirmaer, der servicerer plutokratiet, sammen med udnævnelser af betroede allierede[1711]. Sammen med økonomisekretariatet har paven oprettet et nyt råd for økonomi koordineret af kardinal Reinhard Marx, et andet medlem af Frans´ G8-styringskomité. Marx var den inviterede taler for 300 gæster fra Opus Dei på et møde, der blev afholdt i Deutsche Bank[1712]. Han har præsideret ved messer til ære for Opus Dei´s grundlægger, Josemaria Escrivá, og han har besøgt Opus Dei-centret for universitetsstuderende i München[1713]. Det siges, at "værket" er meget magtfuldt i Tyskland´s finansielle hovedstad og hjemsted for ECB, Frankfurt. *Der Spiegel* bemærkede, at "Der er næppe en tysk biskop, der ikke betragter organisationen med velvilje"[1714].

Opus Dei har været etableret i Tokyo siden 1958, Hong Kong 1981 og Singapore 1982 og "omfavnede" Sydkorea og Vietnam i 2008. En artikel fra 2014, af Betty Clermont, beskriver fx at den honduranske kardinal Oscar Rodriguez Maradiaga, koordinator for G8, er blevet pavens højre hånd. Rodriguez Maradiaga er leder af Opus Dei i Honduras, som deltog aktivt i kuppet i 2009 mod præsident, Manuel Zelaya. Aktive medlemmer af denne klan gør indgreb i Honduras' nationale politik. Honduras har nu den højeste mordrate i verden, som er drevet af narkohandel og korruption i regeringen. Kun 2 procent af mordene bliver opklaret. Rodriguez Maradiaga gav "jøderne" skylden for den skandale, der er opstået som følge af de gejstlige forbrydelser[1715].

I 2014 advarede det katolske nyhedskonsortium "Open Tabernacle" om Opus Dei's indflydelse: "Det er almindeligt kendt, at højesteretsdommerne Antonin Scalia, Samuel Alito og Clarence Thomas tilhører Opus Dei" udtalte Matthew Fox, en tidligere præst, progressiv teolog og forfatter af mere end 23 bøger. "De er med i CIA og FBI", sagde Fox. "Daniel Ellsberg (en amerikansk akademiker, der blandt andet blev kendt for at lække fortrolige papirer vedrørende Vietnamkrigen) fortalte, at højtstående kommandanter i det amerikanske militær er Opus Dei-medlemmer", udtalte Fox[1716].

Spanien har det største medlemstal i Opus Dei på 24000 ud af ca 95.000, repræsenteret i mere end 90 lande[1717]. Der var stærk grobund for Opus Dei under Franco´s regering (især under Admiral

1710 Opus Dei Influence Rises to the Top in the Vatican. Betty Clermont, *Daily Kos*, 06 April 2014
1711 https://www.dailykos.com/stories/2014/02/09/1276215/-Vatican-Inc-s-Future-Secured-by-Pope-Francis
1712 https://opusdei.org/de-de/article/reinhard-marx-uber-neue-chancen-fur-christen/
1713 https://gloria.tv/?language=8QDSMu97uCBR21em6jvgVCAqB&post=aYYbjSVmQiFv1RWuQE9VgedSx
1714 Betty Clermont:Opus Dei Influence Rises to the Top in the Vatican. *Daily Kos*, 06 April 2014
1715 http://churchandstate.org.uk/2015/01/opus-dei-influence-rises-to-the-top-in-the-vatican/
1716 http://churchandstate.org.uk/2015/01/opus-dei-influence-rises-to-the-top-in-the-vatican/
1717"Opus Dei (Personal Prelature) [Catholic-Hierarchy]". *www.catholic-hierarchy.org*. Retrieved 8 June 2019.

Blanco), og ordenen kontrollerede flere ministerier samt Spanien´s banksystem og industri[1718] herunder Rumasa, det største konglomerat i Spanien´s private sektor. I den sidste fase af Franco-regimet tilhørte ti ud af 19 kabinetsofficerer Opus Dei[1719]. Banco Santander, Europa´s fjerde største, finansierer Opus Dei-skoler[1720]. Den spanske afdeling af Opus Dei har det største netværk af centre og skoler, herunder universitetet i Pamplona i Navarra, som har specialiseret sig i journalistik, medicin og arkitektur. Opus Dei-tilhængere er strategisk placeret i den spanske presse, og spanske kilder hævder, at medlemmerne kontrollerede mere end 1500 virksomheder og finansielle enheder. "Værket" havde også tilhængere i politiet og militæret, i centrum-højrepartier, især Alianza Popular, og i kong Juan Carlos' hof[1721]. Forholdet mellem Opus Dei og Den Suveræne Militære Orden af Malta (SMOM) blev etableret i sommeren 1976, da SMOM Konge af Jerusalem, Juan Carlos af Spanien, valgte Opus Dei-medlem Adolfo Suarez til at være chef for den spanske regering, efter at den fascistiske diktator Francisco Franco døde[1722]. I 1979 blev Opus Dei en virksomhed, der kontrollerede 694 aviser, 52 radio- og tv-stationer, 12 filmselskaber og 38 nyheds-agenturer[1723].

Opus Dei sponsorerede uddannelses- og sociale programmer i forskellige lande. Disse bestræbelser er blevet støttet af medlemmer af den amerikanske afdeling af SMOM såsom William Simon (Citicorp) og Francis X. Stankard (Chase Manhattan Bank), som har talt på Opus Dei-seminarer. Dette gælder især i Latinamerika, hvor 8-9 ud af 10 er katolikker. I Chile fik Opus Dei f.eks. de chilenske biskopper til at støtte omstyrtelsen af præsident Salvador Allende og arbejdede tæt sammen med CIA-finansierede organisationer som det chilenske Institut for Generelle Studier (IGS), der er blevet beskrevet som en Opus Dei-tænketank[1724].

Opus Dei´s logo er et kors i en cirkel. Om cirkler skriver frimurerstorkommandør Albert Pike, på side 16 i *Morals and Dogma*, at: *"Vores brødre i York Rite siger, at der, i enhver velstyret loge, er repræsenteret et bestemt punkt, indenfor en cirkel, hvor punktet repræsenterer en individuel broder. Cirklen er grænselinjen for hans adfærd". Vores brødre tilføjer, at "denne cirkel er omkranset af to vinkelrette parallelle linjer, der repræsenterer Johannes Døberen og Johannes Evangelisten. På toppen hviler De Hellige Skrifter".* Ordet "brit" er bogstaveligt oversat fra hebraisk, som "cirkel, ring" eller "kæde". Fra disse betydninger får brit sin hovedbetydning af "pagt", en bindende aftale mellem to parter. Brit i denne betydning er kernen i jødedommen. Esajas 42:6 og 49:6-8 henviser til de ti stammer på deres eksilsteder, som Brit-Am og et "lys for folkene og til nationerne"[1725]. Romerne brugte udtrykket Britannia om de britiske øer. Britannia er keltisk/latinsk betegnelse for den del af Storbritannien, som blev gjort til romersk provins, da kejser Claudius i 43 e.v.t. gennemførte den endelige erobring[1726]. Skaberen af Pilgrims Society i 1902 hed Sir Harry Brittain.

Den tidlige katolske indflydelse på bevægelser for europæisk integration kan ses i både Paneuropa-symbolet og det nuværende EU-flag. Designet med en cirkel af stjerner på et blåt felt er afledt af den stråle af tolv stjerner, der kroner Jomfru Maria i katolsk ikonografi. Arsene Heitz, der designede det flag, som Europarådet vedtog i 1955 og Den Europæiske Union i 1985, sagde, at "Europa´s flag

1718 Penny Lernoux: The Struggle for World Catholicism (1989) Kapitel 10, Religious International side 314
1719 https://www.motherjones.com/politics/1983/07/their-will-be-done/
1720 https://aquevedo.wordpress.com/2008/06/29/el-opus-dei-y-la-universidad-de-los-andes-chile/
1721 Penny Lernoux: The Struggle for World Catholicism (1989) side 320, note 82: José A. Vidal-Quadras, "Torreciudad, a shrine to our lady" 1978
1722 Paul David Collins. "The Deep Politics of God Revisited." *Conspiracy Archive* (Marts 31, 2008).
1723 Reference til et brev af Opus Dei præsident Alvaro del Portillo til Cardinal Sebastiano Baggio
1724 https://www.motherjones.com/politics/1983/07/their-will-be-done/
1725 En rabbiner forklarer her: https://hebrewnations.com/articles/biblical-proof/ba/brit-ish.html
1726 https://denstoredanske.lex.dk/Britannia

er Vor Frue flag"[1727].

I 1952-53, et år før Bilderberg´s oprettelse, grundlagde den daværende franske premierminister Antoine Pinay og den franske efterretningsagent Jean-Eugène Violet et hemmeligt forum for særligt inviterede ved navn Cercle Pinay sammen med tyske kansler Konrad Adenauer og politiker Franz Josef Strauss[1728]. Pinay og Adenauer, de første formænd, udpegede det tidligere Cagoule-medlem og SDECE- og BND-agent Jean Violet, som oprettede Le Cercle (Cirklen)[1729]. Cagoulards (de hætteklædte), var en fascistisk revolutionær anti-kommunistisk terrorist-gruppering[1730], som havde en KKK-lignende fetisch og ritualer med sorte elefanthuer, ligesom den senere italienske frimurerloge Propaganda Due[1731]. Violet blev arresteret efter Anden Verdenskrig for at have samarbejdet med nazisterne, men blev løsladt "på ordre fra oven"[1732]. Violet begyndte at arbejde som advokat i Paris og besluttede sig for at blive medlem af Opus Dei. I 1951 kom Violet i kontakt med Antoine Pinay, en katolik, der også skulle have været medlem af Opus Dei, og som anbefalede ham til den franske efterretningstjeneste SDECE[1733]. Violet´s forretningsforbindelser gav herefter den økonomiske opbakning, de havde brug for, til at fortsætte deres eksperimenter. Første stop var Spanien, hvor Opus Dei-tilhængere i Franco-regeringen sikrede officiel støtte til projektet. Franco´s omfattende støtte til dette internationale katolske netværk blev dengang veldokumenteret af den spanske presse, hvis rapportering er pålidelig, fordi alle artikler under Franco´s pressecensurregime skulle godkendes før offentliggørelse af hans ministerium for information og turisme, der fra 1962 til 1973 blev ledet af to af Le Cercle's hovedpersoner, Manuel Fraga Iribarne og Sanchez Bella[1734]. ”Hans Excellence” Fraga´s karriere, som en af de vigtigste politiske personer i Spanien, går på tværs af både Franco´s regime og den efterfølgende overgang til et ”repræsentativt demokrati” under kong Juan Carlos, for hvem han medvirkede til at skrive forfatningen[1735]. Propaganda-minister Fraga gav tilladelse til henrettelse af politiske fanger under den francoistiske stat. Et bemærkelsesværdigt tilfælde er henrettelsen af kommunistlederen Julián Grimau[1736].

Lederen af Opus Dei, Escriva, og senere ditto for Propaganda Due, Liciano Gelli, var ved Franco´s side, da denne kom til magten i 1939. Sammen myrdede de mere end en million uskyldige mennesker, skrev Lucien Gregoire i *Murder in The Vatican*[1737]. Der kom også økonomisk opbakning fra en anden kilde med Vatikanforbindelser. Det var den italienske forretningsmand Carlo Pesenti, som på det tidspunkt var en af de rigeste personer i Italien. Pesenti var også en nøgleperson i Cercle i de tidlige år. I sine erindringer/*Memoirs* omtalte David Rockefeller Le Cercle som Pesenti Group[1738]. Rockefeller (som også havde østlige interesser med Den Trilaterale Kommission) skrev: *"Medlemmerne af Pesenti-gruppen var alle engagerede i europæisk politisk og økonomisk integration, men nogle få - ærkehertug Otto af Østrig, leder af huset Habsburg med krav på alle det østrig-ungarske riges lande; Monsignor Alberto Giovanetti Vatikanet´s FN-observatør 1964-73*

1727 Se Carlo Curti Gialdino, The Symbols of the European Union: origin of the design for the European flag på http://www.cvce.eu/viewer/-/-/content/df9f9dde- 98a3-461b-a8a8a8-8f9cl3012343/en. Fra *Rogue Agents* af David Teacher, side 17 note 2
1728 Vuuren, Hennie van (2019). *Apartheid Guns and Money: A Tale of Profit*. Oxford University Press. p. 342-349. ISBN 9781787382473. https://en.wikipedia.org/wiki/Le_Cercle
1729 Adrian Hänni. “A Global Crusade against Communism: The Cercle in the ‘Second Cold War’.” In *Transnational Anti-Communism and the Cold War*. ed. Luc van Dongen, Stéphanie Roulin and Giles Scott-Smith (Palgrave Macmillan, 2014), p. 161.
1730 Cullen, S. (2018) *World War II Vichy French Security Troops*, Osprey Pub.
1731 http://visupview.blogspot.com/2016/05/le-cercle-fratelli-neri.html + http://owg.livejournal.com/47731.html
1732 Joël van der Heijden.: “Le Cercle and the Struggle for the European Continent: Private Bridge Between Opus Dei and Anglo-American Intelligence.” Institute for the Study of Globalization and Covert Politics (November 18, 2016). note 4: Robert Hutchinson: *Their Kingdom Come*, 1987, side 155 - Kilden er 1984, Pierre Pean, "V:Enquete sur l´affaire des avions renifleurs", side 41
1733 Oktober 1989 nr. 18, *Lobster Magazine*, "Pinay 2: Jean Violet": af Roger Faligot og Pascal Krop + Brian Crozier i *Free Agent s*ide 191-192
1734 David Teacher*: Rogue Agents* side 11
1735 https://en.wikipedia.org/wiki/Manuel_Fraga – note 1: Politics: Obituaries *The Telegraph*.
1736 "No se tiró, lo mataron". *El País* (in Spanish). 18 January 2009
1737 Lucien Gregoire: Murder in The Vatican, s. 128
1738 *Hot Money,* R.T. Naylor, s. 258-260 fra http://visupview.blogspot.com/2016/04/le-cercle-clerical-fascism-and_20.html

og et fremtrædende medlem af Opus Dei, den konservative katolske organisation, og Jean Violet, en konservativ fransk intellektuel - var optaget af den sovjetiske trussel og den ubønhørlige magtovertagelse af de kommunistiske partier i Frankrig og Italien. Pesenti satte dagsordenen for vores tre gange om året tilbagevendende møder, og Maitre Violet, der havde tætte forbindelser til Deuxieme Bureau of the Service des Renseignements (det franske CIA), gav os lange baggrundsreferater"[1739].

Le Cercle-grundlæggerne Antoine Pinay og Jean Violet var stærke tilhængere af Opus Dei[1740]. Otto von Habsburg var Violet´s protektor[1741]. Ærkehertug Otto von Habsburg havde meget tætte forbindelser til Opusianerne lige siden den kolde krigs begyndelse. Dette er næppe overraskende, for, som David Teacher rapporterede i *Rogue Agents*, var ærkehertug Otto Opus Dei´s valg til at regere som monark over et forenet katolsk Europa. En stor del af Europa´s gamle aristokrati (samt magtfulde fraktioner i Vatikanet) synes at have fundet en vis tiltrækningskraft i en sådan forestilling[1742]. I 1949, året efter kommunisternes overtagelse af Tjekkoslovakiet, stiftede Otto von Habsburg Det Europæiske Dokumentations- og Informationscenter (CEDI), hvis mål var at opbygge en føderation af europæiske stater, der var forenet i kristendom og antikommunisme, omkring de spanske bourboner (husk på at Bourbon- og Habsburg-husene sammen er suveræne af Ordenen af Det Gyldne Skind´s 2 grene). Dette lød meget som en moderne genoplivning af det Hellige Romerske Rige, som Karl V havde regeret over. Ligesom det gamle spanske imperium skulle den planlagte katolske føderation have et stort spektrum af antenner i Latinamerika og USA. CEDI blev anset for at være en hjælpeoperation for Opus Dei. Selvom det havde hovedkvarter i München, holdt informationscenteret sine årlige generalforsamlinger i klosteret El Escorial i nærheden af Madrid, og fortsatte med at fungere under hele den kolde krig. Dens tentakler spredte sig blandt katolske monarkistiske kredse i hele Vesteuropa. Ærkehertug Otto, der blev uddannet i Spanien og afsluttede sine studier ved det katolske universitet i Louvain, blev efter sigende en af Opus Dei's mest skattede supernumerarier fra den gamle garde. Ligesom Opus Dei offentliggjorde CEDI ingen medlemslister, men formanden for dets belgiske afdeling, Chevalier Marcel de Roover, var kendt for at have tætte forbindelser til den belgiske kongefamilie. Ærkehertug Otto´s nevø, Lorenz von Habsburg, søn af den internationale bankmand Karl von Habsburg, giftede sig med prinsesse Astrid af Belgien, datter af kong Albert II. Astrid´s tante, den tidligere dronning Fabiola, var gennem Aragon-huset beslægtet med den spanske Bourbon-familie. Professor Luc de Heusch fra det frie universitet i Bruxelles, ekspert i hellige kongedømmer, hævdede, at dronning Fabiola, en discipel af Josemaria Escriva de Balaguer, introducerede Opus Dei til det katolske aristokrati i Europa[1743].

Våbensælger Prins Michel de Bourbon-Parma (en William Donovan Foundation officer 1997-2001, oldebarn af "Europa´s svigerfar" Christian IX med Savoy-frue) sagde i et interview med ARD-magasinet *Monitor* den 13. november 1984: "Efter min mening er Opus Dei en regering i sig selv. Jeg er af den opfattelse, at Opus Dei bør herske over hele Europa, og folk, der deler min opfattelse af hierarki og disciplin, bør tilslutte sig Opus Dei. Jeg er overbevist om, at det er det eneste, der kan redde Europa. Opus Dei vil følge præsident Reagan"[1744].

David Teacher skrev også i *Rogue Agents (slyngelagenter)*, at en af Jean Violet´s tidlige samarbejdspartnere i hans arbejde for SDECE var den tidligere kapellan for den franske fjernøstlige

1739 David Rockefeller: *Memoirs,*side 412-413
1740 R.T. Naylor: *Hot Money* side 258 ISBN-10 : 0773527435 ISBN-13 : 978-0773527430
1741 Hanni. "A Global Crusade against Communism," side 162.
1742 I henhold til *Their Kingdom Come*, Robert Hutchison, side 153-154 og *Rogue Agents* af David Teacher, side 17 note 2 for yderligere information
1743 Robert Hutchinson: *Their Kingdom Come,* side 153-154
1744 https://isgp-studies.com/opus-dei

ekspeditionsstyrke i Indokina, pastor Yves-Marc Dubois, udenrigspolitisk talsmand for Den Dominikanske Orden og uofficielt medlem af den pavelige delegation ved FN, som ifølge SDECE var leder af Vatikanet´s efterretningstjeneste. Violet og Dubois var aktive i FN fra midten af 1950'erne, da Violet var tilknyttet den franske delegation under ledelse af Pinay, der på det tidspunkt var udenrigsminister. Et andet vigtigt fokus for Violet og Dubois' aktiviteter for SDECE var Østeuropa: de modtog en halv million francs om måneden fra general Grossin til at lede katolske netværk bag jerntæppet. Disse aktiviteter var koncentreret om landene i det, der undertiden blev kaldt "det katolske tæppe": Polen, Tjekkoslovakiet, Ungarn og Rumænien[1745].

For Le Cercle var forsoning mellem Europa´s 2 største økonomier Frankrig og Tyskland et vigtigt mål. Historikeren Adrian Hänni (blandt mange andre) skrev, at "Cercle´s grundlæggende vision omfattede integrationen af et kristent-katolsk Europa; en ambition, der afspejles i Cercle´s personlige medlemskab og de lande, der var repræsenteret i sine tidlige år". De andre medlemmer af den oprindelige Cercle var fra regeringerne i Belgien, Italien, Luxembourg og Nederlandene, inklusive et stort antal Malteser-riddere og medlemmer af Opus Dei[1746].

Politiske ændringer i 1969 førte til tilføjelsen af Skandinavien, Portugal, Spanien, Schweiz, Det Forenede Kongerige og De Forenede Stater med møder afholdt 2-3 gange om året, af 3-4 dages varighed, udtalte den amerikanske ambassadør og schweizisk universitets-uddannede økonom Richard McCormack i et interview, hvor han også fortalte, at hans arbejde fortsatte under samme linjer i Center For Strategic and International Studies (CSIS-tænketanken fra Georgetown Jesuit University)[1747]. Der skete et skift i mål, hvor der blev lagt vægt på at danne en stærk antikommunistisk alliance mellem USA og Europa. Hänni skrev, at "gruppens ledere i stigende grad overvejede strategier for at målrette den offentlige mening, og dannede med henblik herpå et Cercle-netværk af associerede organisationer, institutter og tænketanke, der angreb både Sovjetunionen og de opfattede venstreorienterede regeringer eller oppositionsbevægelser i Europa og i den tredje verden. Dets medlemmer var hovedsageligt ældre mandlige konservative med mange tilhørere af antikommunistiske organisationer, herunder Verdens Antikommunistiske Liga"(WACL)[1748].

Højtstående amerikanske personligheder begyndte at deltage i Le Cercle-møder såsom Nelson Rockefeller, Henry Kissinger og CIA-direktører William Casey og William Colby, som også var medlem af Opus Dei og Riddere af Malta[1749]. Det første amerikanske Le Cercle-møde blev afholdt i Rockefeller Center, 6. december 1968, lige efter at Nixon var blevet valgt til præsident[1750]. Le Cercle omfattede også den britiske premierminister, Margaret Thatcher, og den amerikanske præsident Ronald Reagan, hvis ven William A. Wilson, en Ridder af Malta, blev udnævnt til første ambassadør for pave-apostolske Holy See, og til at tjene som neoliberalistiske Reagan´s personlige link til Le Cercle[1751]. På et Le Cercle møde i Zürich i juni 1980 "blev opmærksomheden rettet mod det

1745 David Teacher*: Rogue Agents* side 21 – note 16: Om Violet´s tidlige forhold til Antoine Pinay, Dubois og SDECE, se Faligot og Krop, s. 193-200; Faligot og Guisnel, s. 33-34, 514-518 og 603-607; Pean, s. 33-54. Om de tidlige kontakter mellem Franco´s regering og internationale katolske netværk, herunder Violet, Dubois og Pinay, se denne forfatters "The Cross and the Caudillo" i bilaget CIOC-CIDCC-Sint Unum.

1746 Adrian Hänni (2014). "The Cercle in the "Second Cold War"". In van Dongen, Luc; Roulin, Stéphanie; Scott-Smith, Giles (eds.). *Transnational Anti-Communism and the Cold War: Agents, Activities, and Networks*. Springer. p. 161-172. ISBN 9781137388803. + læs også David Teacher : *Rogue Agents*, side 21 og uddybningen i note 17

1747 http://www.adst.org/OH%20TOCs/McCORMACK,%20Richard%20T.toc.pdf p.112

1748 Adrian Hänni (2014). "The Cercle in the "Second Cold War"". *Transnational Anti-Communism and the Cold War: Agents, Activities, and Networks*. Springer. p. 161-172. ISBN 9781137388803.

1749 Chris Blackhurst. "Aitken dropped by the Right's secret club." *Independent* (June 28, 1997); Stéphanie Roulin, Giles Scott-Smith. *Transnational Anti-Communism and the Cold War: Agents, Activities, and Networks* (New York: Palgrave MacMillan, 2014), p. 162.

1750 Johannes Grossmann: "Die Internationale der Konservativen Transnationale Elitenzirkel und private Aussenpolitik in Westeuropa seit 1945" (2014) side 465-466 - https://isgp-studies.com/le-cercle-pinay#62

1751 Brian Crozier: *Free Agent* side 186 + Hänni: "A Global Crusade against Communism,"' pp. 164.

amerikanske præsidentvalg, der skulle bringe Reagan til magten". Mødeprotokoller rapporterede også, at der var skabt positiv kontakt med George H.W. Bush[1752].

Britisk efterretningstjeneste-agent, Brian Crozier; et nøglemedlem af Cercle bekræftede at: *"gruppen mødtes to gange om året, en gang i Amerika og en gang i Europa. Som regel blev en fremtrædende person inviteret til at tale. Blandt gæstetalerne i de perioder, hvor jeg var til stede, var Strauss, Henry Kissinger, Zbigniew Brzezinski, David Rockefeller og Giulio Andreotti"*[1753]. Sidstnævnte Ridder af Malta og Savoy, som var premierminister for Italien af 3 omgange, var dømt for dybe forbindelser til den sicilianske mafia, og blev fundet skyldig for mord på en journalist[1754].

Crozier gav verden den første fyldestgørende beretning om Cercle-netværket i sin selvbiografi *Free Agent* fra 1991. Dette værk var stærkt renset, fremstillede generelt Le Cercle som uduelig og Crozier som en simpel journalist, der kæmpede den gode kamp mod "den gudløse kommunisme"s kræfter. Crozier indrømmede, at han havde haft "nogle få forbindelser til efterretningstjenester", men han fremstiller i det store og hele disse personer og organisationer som magtesløse. Man kan faktisk ikke undgå, at føle sig virkelig forvirret over hvordan "Vesten" vandt den kolde krig efter at have læst *Free Agent*, hvis blot en brøkdel af Crozier´s påstande om "kommunistisk undergravning" var sande, skrev Teacher på side 24 i *Rogue Agents*.

Crozier blev født i 1918, og begyndte sin karriere som journalist i 1936. Efter at have arbejdet med luftfartsinspektion i 1941 blev han i 1943 ansat af nyhedsbureauet *Reuters*, som havde forbindelser til MI6[1755]. Paul Reuter flyttede til London i 1851, hvor han etablerede et nyhedsbureau på London Royal Exchange. Reuters selskab, der havde hovedkvarter i London, dækkede i første omgang kommercielle nyheder og betjente banker, mæglerhuse og forretningsfirmaer. I 1870 underskrev presseagenturerne; franske Havas (grundlagt i 1835 af jøden Charles-Louis Havas), britiske Reuters (grundlagt i 1851) og tyske Wolff (grundlagt i 1849) en aftale, kendt som Ring Combination, der fastlagde "reserverede områder" for de tre agenturer[1756]. Efter Anden Verdenskrig leverede det direkte, eller gennem nationale nyhedsbureauer, "service til de fleste lande og nåede stort set alle verdens førende aviser og mange tusinde mindre aviser", ifølge *Encyclopædia Britannica*[1757] (læs *Part 8 – Medier og Internationale Politiske Tænketanke*).

Crozier blev herefter ansat på et andet Rothschild-propaganda medie, *The Economist* i september 1954, som redaktør for den prestigefyldte Economist Foreign Report; en stilling han besatte indtil 1964[1758]. Brian Crozier var direktør for ISC (Institute for the Study of Conflict), og han var konsulent for IRD (Information Research Department)[1759]. Disse afdelinger specificerede i psykologiske operationer imellem udenrigsministerie og medier. I 1965 besluttede CIA's afdeling for internationale organisationer at bruge sin intellektuelle (Georgetown Set-kreation) frontgruppe, CCF (Congress for Cultural Freedom skabt af American Committee of United Europe), til at oprette en ny propagandakanal, nemlig et presseagentur dirigeret af Crozier kaldet Forum World Features (FWF)[1760]. Crozier skrev: "vi planlagde både at iværksætte hemmelige operationer i vores forskellige

---

1752 David Teacher. "The Pinay Circle and Destabilisation in Europe" October 1989 – Issue 18, *Lobster Magazine*
1753 Brian Crozier: *Free Agent*, s. 192-193
1754 Mascali, Antonella (6 May 2013). "Andreotti morto, il tribunale disse: 'Ebbe rapporti organici con la mafia'". *Il Fatto Quotidiano*
1755 David Teacher: *Rogue Agents* side 24
1756 "The Era of News Agencies". *masscommunicationtalk.com*. 7 November 2020.+ Reuters (news agency)". *Encyclopædia Britannica*.
1757 Reuters (news agency)". *Encyclopædia Britannica*. 26 March 2010. https://en.wikipedia.org/wiki/Reuters
1758 David Teacher: *Rogue Agents* side 24 – note 26: se http://www. economist.com / news / international / 2 1 579454-editor-our-former-foreign-affairs-newsletter-died-june-8th-8th-aged-77-bluesooth. Mange MI6-officerer og -agenter arbejdede for *Economist*, bl.a. den berømte dobbeltagent Kim Philby.
1759 David Teacher: *Rogue Agents* side 38 – note 53: Om IRD generelt, se Bloch og Fitzgerald; Smith; Fletcher - en vigtig kilde om IRD.
1760 David Teacher. *Rogue Agents:* side 34

lande og at koordinere de eksisterende mange private grupper, der var involveret i modstanden mod sovjetisk propaganda"[1761]. Margaret Thatcher´s minister for uddannelse og videnskab, Lord Keith Joseph, dukkede op i det oprindelige Westminster-dossier om pædofili fra 1984, og i *Free Agent* bemærkede Crozier: "Med fru Thatcher´s godkendelse var jeg i kontakt med Keith Joseph i forbindelse med visse psykologiske aktioner i valgåret 1987"[1762]. Le Cercle-medlemmerne havde, igennem sine relationer, dybe forbindelser til pædofiliskandalerne i Storbritannien og Belgien (X-Dossiers[1763]); men jeg afgrænser mig fra at føre nærmere bevis for disse sager her.

Le Cercle støttede apartheid, da gruppen havde tætte forbindelser til - og fik støtte fra Sydafrika[1764]. Sydafrika-diamant-konglomeraten Cecil Rhodes´ testamenterede vilje (død 1902), som var Royal/Pilgrims Society indercirklens åbent erklærede mål om bevarelsen af international imperialistisk dominans[1765], kom til udtryk igennem de senere års britiske overtagelse af formandskabet for Le Cercle. Blandt de ledende medlemmer var, udover Crozier, den tidligere MI6-officer Anthony Cavendish og det konservative parlamentsmedlem Lord Julian Amery[1766]. Efter at have tjent på Balkan i MI6's Section D og SOE under verdenskrigen var Amery en af de vigtigste personer, der i den umiddelbare efterkrigstid pressede MI6 til at vedtage sin katastrofale plan om "at sætte Sovjetunionen i brand" ved at landsætte bevæbnede grupper af emigranter i Albanien, Letland, Kaukasus og Ukraine. I juni 1950 deltog Amery i den CIA-finansierede CCF's stiftende konference i Berlin, og var medlem af dens internationale styringskomité. På det tidspunkt var Amery også et af de ledende medlemmer af Central- og Østeuropa-kommissionen i Retinger´s CIA-finansierede Europabevægelse. Amery sad også i Europarådet´s Parlamentariske Forsamling fra 1950 til 1957 og i Den Paneuropæiske Union´s Centralkomité i midten af 1950'erne[1767] (læs *Det Danske Politiske System og EU*).

Amery´s far, Leopold, havde stået meget tæt på den berygtede Round Table/Milner-gruppe, undertiden også kendt som det såkaldte "Cliveden Set". Ifølge Carroll Quigley i *The Anglo-American Establishment* var det Leopold Amery, som Lord Alfred Milner havde valgt til at efterfølge ham i ledelsen af Round Table-gruppen. Denne gruppe havde stor indflydelse, fordi den kontrollerede (Cecil) Rhodes Trust, Beit Trust, *The Times of London*, *The Observer*, det indflydelsesrige og meget anonyme kvartalstidsskrift *The Round Table.* Gruppen dominerede Royal Institute of International Affairs, kaldet "Chatham House" (fra 1919), Carnegie United Kingdom Trust og All Souls College i Oxford[1768] (læs *Part 8 - Netværket*).

Arvefølgen fortsatte da formand for Le Cercle fra 2008, Lord Lothian (den 13. Marquess Michael Ancram), i et brev, som Wikileaks lækkede, inviterede den saudi-arabiske prins til et Le Cercle møde i 2012, hvor han specifikt skrev, at mødet ville blive afholdt under streng hemmelighed med "Chatham House-regler"[1769]. Familiemedlemmer har været medlemmer af Pilgrims Society i flere generationer og var tæt knyttet til Morgan-interesser. Ifølge Carroll Quigley var den 11. marquess af Lothian (1883-1940) et vigtigt medlem af Cecil Rhodes' imperialistiske Round Table-netværk og Ancram´s far, den 12. marquess af Lothian, var Ridder af Malta. Ancram giftede sig med en datter

1761 Brian Crozier: *Free Agent,* side 180-181
1762 Brian Crozier: *Free Agent* side 277-278
1763 Jeg anbefaler dette studie: https://isgp-studies.com/belgian-x-dossiers-of-the-dutroux-affair
1764 Vuuren, Hennie van (2019). *Apartheid Guns and Money: A Tale of Profit*. Oxford University Press. p. 342-349. ISBN 9781787382473. https://en.wikipedia.org/wiki/Le_Cercle – note 1
1765 Læs detaljerne om Rhodes i *Part 8 – Netværket og Part 1 – Kronen: Pilgrims Society*
1766 Anthony Cavendish, obituary in *The Daily Telegraph*, 14 February 2013
1767 David Teacher: *Rogue Agents* side 41-42 – note 78: "Se Saunders, s. 76, 88, 110; Crozier, s. 15." mm
1768 Carroll Quigley: *Tragedy And Hope,* side 581
1769 David Teacher. *Rogue Agents:* side 277-278, hvor brevet ligger.

af den 16. Hertug af Norfolk, den ældste og mest indflydelsesrige katolske familie i Storbritannien med generationer af medlemmer, der har tjent som Vatikan-riddere. Desuden var moderen til Michael´s bedstefar, den 11. marquess af Lothian, datter af den 14. Hertug af Norfolk[1770].

Lækkede dokumenter antyder, at Le Cercle´s aktiviteter omfattede politisk undergravning, valgsvindel, ”falsk flags terrorisme i gladio-stil”, mord og våbenhandel[1771]. Le Cercle-medlem Alan Clark, et britisk konservativt parlamentsmedlem, og nær ven til den tidligere Le Cercle-formand Jonathan Aitken, skrev i sine dagbøger, at den hemmeligholdte gruppe blev finansieret af CIA[1772]. Alan Clark var involveret i våben-til-Irak-sagen og udtalte, at "vestens interesser er bedst tjent med, at Iran og Irak bekæmpede hinanden, og jo længere tid jo bedre"[1773]. Clark og Aitken var begge involverede i den enorme UK/Saudi Al-Yamamah-våbenhandel, ligesom en anden senere Cercle-formand og direktør for NM Rothschild & Sons, Lord Norman Lamont[1774]. Lamont, som var en del af den britisk konservative klike af politikere, der gik under navnet ”Cambridge Mafia”[1775], varetog Rusland´s forhandlinger med institutioner som IMF og Verdensbanken på vegne af Gorbatjov og Jeltsin. Amery, Clark, Aitken og Lamont var i Dronning Elizabeth´s indre råd (Privy Council)[1776].

Cercle-besøgende John E. Carbaugh Jr. arbejdede for GeoMiliTech Consultants Corporation, en våbenhandelskoncern, der var direkte involveret i Iran-Contra-skandalen i 80´erne[1777] (våben- og narkotraffik læs *Part 6 – Karteller*). Researcher Joël van der Reijden, som startede den første systematiserede eksponering af Le Cercle online i 2005, under navnet Institute for the of Study on Globalisation and Covert Politics (ISGP), skriver, at Le Cercle var vigtig i organiseringen af angrebene den 11. september 2001. Han lavede et Superclass indeks over stort set samtlige NGO ´og tænketank-deltagere og deres forbindelser, og nævner, ift organiseringen af 911, folk som Kissinger (nr 1 på listen) og hans protégé Brent Scowcroft, Brzezinski (Trilateral, som skrev *Grand Chessboard – American Primacy and Geostrategic Imparatives* i 1996), George Shultz (nr 3 på netværkslisten, direktør for Bechtel og formand for JP Morgan Chase på 911), Paul Volcker (formand Group 30 banker – læs *Part 6*), David Cohen (CIA-direktør for Obama og Biden), George Tenet (CIA-direktør 911 for Bush), Robert Mueller (FBI under 911), Richard Helms (CIA fra start), Clintons og deres CIA-direktører James Woolsey og John Deutsch, Frank Carlucci (Carlyle Group præsident), Robert Gates, finansøkonomi - og PNAC-associerede som Peter G Peterson, Joseph Stiglitz, Alan Greenspan, Frank Wisner II, Richard Mellon Scaife, Paul Bremer, Warren Buffet, Rothschilds, Rockefeller, Kroll, Greenberg, Rumsfeld, Powell, Wolfowitz, Cheney, Samuel Huntington (*Clash of Civilizations* 1997), Jacob Wallenberg (Sverige), australske Murdoch, Lowy, Perle og Wolfensohn (præsident for Verdensbanken 1995-2005), Senator John McCain, Cyrus Vance (Yale-advokat, Scroll and Key-logemedlem), Le Cercle kingpin Ted Shackley, Cercle-bindeled Vernan Walters, James Baker (der som undenrigsminister lovede ikke at bryde Warszawa-pagten), filmproducent Oliver Stone, Premierminister Tony Blair, Sir Richard Dearlove (MI6) og mange flere som afgørende implicerede sammen med de saudi-arabiske (fx efterretningschefen under 911 Prins Turki al Faisal af Saudi-Arabien) og alle israelske aktører[1778], som nævnt i *Part 1 - Israel og*

1770 Joel Van Der Reijden: Institute for the Study of Globalization and Covert Politics (ISGP) https://isgp-studies.com/le-cercle-pinay

1771 Mindst 4 bekræftede medlemmer talte på konferencen i Jerusalem i 1979 om international terrorisme, og flere oprettede grupper til "terrorforskning" + 1982 *Langemann Papers - Issue 17, Lobster Magazine,* 'Brian Crozier, the Pinay Circle and James Goldsmith'

1772 Chris Blackhurst. “Aitken dropped by the Right's secret club.” *The Independent* (Juni 28, 1997) + Clark, Alan (2011). *Alan Clark: A Life in his Own Words*. Orion. ISBN 9781780220352. + https://declassifieduk.org/secret-cia-funded-group-linked-to-uk-ministers/

1773 *Document: Maggie's Guilty Secret,* **article by John Hughes-Wilson dated December 2013**

1774 ”Britain´s Dirty Secret”, http://www.theguardian.com/politics/2003/mar/06/uk.iraq + https://wikispooks.com/wiki/Norman_Lamont http://news.bbc.co.uk/2/hi/programmes/bbc_parliament/3631539.stm

1775 https://en.wikipedia.org/wiki/Cambridge_Mafia – Cambridge Mafia, BBC Radio 4.

1776 Joel Van Der Reijden: Institute for the Study of Globalization and Covert Politics (ISGP) https://isgp-studies.com/le-cercle-pinay#

1777 http://www.historycommons.org/entity.jsp?entity=geomilitech_consultants_corporation

1778 https://isgp-studies.com/911-supranational-suspects + https://isgp-studies.com/ngo-list-foundations-and-think-tanks-worldwide#tops

911. Netværksforbindelserne taler sit tydelige sprog og van der Reijden leverer også en detaljeret medlemsliste for Le Cercle[1779].

For at opsummere havde Le Cercle altså en bred vifte af kontakter med højreorienterede efterretnings- og propagandaagenturer, herunder World Anti-Communist League (WACL), Western Goals, Institute for the Study of Conflict (ISC), Freedom Association, Interdoc, Bilderberg Group, Jonathan Institute (Netanyahu-familien), P2 (Propaganda Due), Opus Dei, Aginter Press (Portugal), Moonies front CAUSA (Christian Unification Church), IGFM (International Society for Human Rights) og Heritage Foundation sammen med Resistance International om Reagan Doktrinen[1780]. I 1987 bragte den førende svenske avis *Dagens Nyheter* en opsigtsvækkende historie om, at den svenske efterretningstjenestes afdeling 03, SAPO, var stærkt involveret i mordet på statsminister Oluf Palme, efter at de var rasende over hans afspændingspolitik overfor Sovjetunionen[1781].

Journalisten Paul L. Williams præsenterer, ligesom Daniele Ganser, beviser, der antyder eksistensen af ”hemmelige" enheder i mange europæiske lande bestående af fem til femten tusinde militære operativer. Han tilføjede om mafiaens rolle i Operation Gladio følgende: *Behørigt inkorporeret i den amerikanske sammenhæng var Gehlen og SS-general Karl Wolff´s guerillaenheder kaldet ”varulvene” (finansieret af US Army G-2 efterretningsressourcer). Disse blev, i betragtning af at deres oprindelige indblanding fandt sted i Italien, ommarkeret som ”gladiatorer”.*

I 1947 stod CIA (som det år havde afløst OSS) overfor sin første opgave i at forhindre det italienske kommunistparti (PCI) i at danne den næste regering. Der var planlagt valg til 1948, og PCI var selvskreven, ikke kun i Italien, men også på Sicilien. Heldigvis var Gladio klar og ventede. Gladiatorerne havde trænet i en speciel lejr, der blev oprettet på Sardinien under den lokale kommando af den tidligere italienske fascistiske leder under Anden Verdenskrig, Prins Junio Valerio Borghese.

Derudover begyndte hundreder af amerikanske mafioso at ankomme til Italien for at give en hånd med ”det kommunistiske problem”. Ankomsten af disse ”made men" var, ifølge Williams, resultatet af William Donovan´s bestræbelser fra 1943 i et samarbejde med de amerikanske gangsters Charles 'Lucky' Luciano og Vito Genovese, for at erobre ny sortoperations-indtjening til OSS's off-books (sorte) operationer - og for at geninstallere siciliansk mafia (Cosa Nostra) på øen i forlængelse af Operation Husky (den allierede invasion af Sicilien). Disse styrker blev nu løsrevet på det italienske valg, og gennem 1948 blev i gennemsnit fem personer om ugen myrdet af de CIA-støttede terrorenheder. Resultaterne var uhyggeligt forudsigelige. PCI blev besejret, og de Kristne Demokrater vendte tilbage til magten. En klassisk infiltrations- og politisk overtagelsesstrategi på niveau 1 (læs om 3-trins-raketten og WW2 i *Part 8 - Netværket*).

Venstresidens politik krævedes dog stadig indført i Italien. Selvom loven om national sikkerhed i 1947 havde tilvejebragt smuthuller, der gav mulighed for CIA´s skjulte operationer, havde den ikke tilladt deres åbenlyse kongresfinansiering. Heldigvis vidste Paul Helliwell, hvordan han skulle kløe såret[1782], forklarede Williams.

Peter Dale Scott skrev i *Drugs, Oil and War*, at Paul Helliwell var et indre medlem af den oprindelige

1779 https://isgp-studies.com/le-cercle-membership-list
1780 David Teacher. *Rogue Agents:* side 7+8 + http://www.williamengdahl.com/englishNEO17Dec2016.php
1781 https://www.bibliotecapleyades.net/sociopolitica/sociopol_lecercle06.htm
1782 https://off-guardian.org/2019/04/06/operation-gladio-the-unholy-alliance/

OSS (og sammen med finansielle nøglespillere som Morgan-, Mellon-, Vanderbilt-, Carnegie-, DuPont- og Ryan-familierne) og sandsynligvis den største usungne helt fra ”netværkets” forening. Helliwell havde været aktiv med narkotika-for-våben ved at hyrde opiumhandler med Kuomintang (KMT, den kinesiske nationale hær, der kæmpede mod Mao Zedung)[1783]. Det var efter Helliwell´s forslag, at chef for OSS William Donovan valgte at skabe det dybe bånd (som stadig eksisterer i dag) mellem landets efterretningstjenester og organiseret kriminalitet. Ind på scenen førtes gangsters som ”Lucky” Luciano, Vito Genovese, Meyer Lansky og Trafficante samt Gambino-kriminalitetsklanerne. Hurtigt blev gaderne, først i New York og senere i mange andre, en amerikansk metropol oversvømmet med heroin. Disse tidlige dages inkubation ville snart føre til den berygtede ”French Connection” (heroin fra Indokina via Tyrkiet og Frankrig til USA), derfra til ”Golden Triangle” (hvor CIA´s helt egne ”Air America” transporterede stoffer ud af Sydøstasien under Vietnamkrigen) og senere føre til Balkan og mexicansk samt colombiansk narkotika-kartellisme[1784] (læs *Part 6 - Karteller*).

Earl Brennan, chef for den amerikanske krigstidshemmelige tjeneste OSS i Italien, havde rådgivet det amerikanske justitsministerium til at nedsætte mafiabossen Luciano´s fængselsstraf på 50 år for at indgå en hemmelig aftale. Til gengæld for sin løsladelse gav Luciano den amerikanske hær lister over indflydelsesrige sicilianske mafiosi, der støttede USA på Sicilien i 1943[1785]. Efter krigen var CIA glad for at opretholde den sicilianske mafia, og i navnet af bekæmpelse af kommunismen i Italien og på Sicilien overlod amerikanerne praktisk talt øen til det mafiaherredømme, der stadig eksisterer idag[1786].

SMOM, Opus Dei og Le Cercle var tæt forbundne til den berygtede Propaganda Due (P2) frimurerloge, der var ansvarlig for en lang række terrorangreb, og som uden for Italien også var aktiv i Uruguay, Brasilien og Argentina. P2 var en frimurerloge under Grand Orient i Italien (1895), som var blevet grundlagt i Torino i 1877, under navnet P1. Dens frimureriske charter blev inddraget i 1976, og den blev omdannet til en hemmelig, antikommunistisk, antisovjetisk, antivenstreorienteret, pseudo-frimurerisk og højreradikal organisation[1787], der opererede i strid med artikel 18 i Italien´s forfatning, som forbød hemmelige foreninger. I sin sidste periode, hvor logen blev ledet af Licio Gelli, var P2 involveret i talrige italienske forbrydelser og mysterier, herunder sammenbruddet af den Vatikan-tilknyttede Banco Ambrosiano, mordene på journalisten Mino Pecorelli og bankmanden Roberto Calvi samt korruptionssager indenfor den landsdækkende bestikkelsesskandale Tangentopoli[1788].

I Frankovich-dokumentaren, sendt på BBC, udtalte det terrordømte medlem af den neofascistiske gruppe Ordine Nuovo, Vincenzo Vinciguerra, at ”P2 var sammensat af de bedste hjerner i det offentlige liv. Licio Gelli, jeg har skrevet dette, og jeg vil altid stå ved det, arbejdede for SIM (Den Militære Specialtjeneste) under krigen. Han kom til at spille en stor rolle i det beskidte spil i italiensk spionage. Han deltog i Italien´s dobbeltspil på Balkan, hvor han deltog i krigen mod kommunismen. Mange af hærens tjenestemænd, især i de høje rækker, er frimurere. Det samme er dommere, højtstående politifolk og Carabinieri-officerer. Det gik op for mig, at jeg i bund og

---

1783 Peter Dale Scott: *Drugs, Oil and War - Origins of The Drug Proxy Strategy*, s. 61.

1784 Paul L. Williams: ”Operation Gladio: The Unholy Alliance between the Vatican, the CIA, and the Mafia”.

1785 Daniele Ganser: *NATO´s Secret Armies* side 63, The Secret War in Italy – note 4: US Senate investigation under Senator Kefauer, høringer i 1951 - sammenholdt med Roberto Faenza, Gli americani in Italia (Milano: Editore Feltrinelli, 1976) side 10-13

1786 Ibid note 5: British daily The Observer, Jan 10, 1993, referring to the January 1993 BBC2 television documentary: Allied to the Mafia.

1787 Naylor, R. T. (2004). *Hot money and the politics of debt*. Montreal Que: McGill-Queen's University Press. p. 84. ISBN 0773572074. + ^ Bar-On, Tamir (2007). *Where have all the fascists gone*. Aldershot, England Burlington, VT: Ashgate. p. 39. ISBN 978-0754671541. *https://en.wikipedia.org/wiki/Propaganda_Due* note 1,2,3

1788 Masonic lodge affair leaves Italy shocked". *The Times*. May 23, 1981.

grund havde med frimurere at gøre"[1789].

I 1980 blev Licio Gelli gennem sine konstante forbindelser med kongehuset hædret som jarl af "Majkongen" Umberto 2 Savoy[1790]. P2 blev afsløret i 1981 i forbindelse med politiets efterforskning af den italienske bankmand Michele Sindona´s mafiakontakter og finansielle forbrydelser, som i mange år havde stor indflydelse i Vatikanbanken, takket være sine kontakter med pave Paul VI og andre, herunder flere chefer for militær- og politiefterretningstjenester og bankfolk. Den mest uhyggelige var grev Umberto Ortolani, SMOM's ambassadør i Uruguay og en hjerne bag P2. Ortolani havde omfattende bank- og ejendomsbesiddelser i Uruguay. Han havde oprettet en P2-afdeling i Montevideo med omkring 500 medlemmer, herunder prominente militære hardlinere. Da P2-skandalen brød ud, flygtede Ortolani til Sao Paulo i Brasilien, hvorfra det italienske politi ikke kunne udlevere ham på grund af Brasilien´s modvillige udleverings-lovgivning[1791].

Robert Hutchinson skrev i *Their Kingdom Come - Inside the Secret World of Opus Dei* at "den hemmelige P2-medlemsliste, der blev konfiskeret i 1981, talte mindst 952 medlemmer. 52 var højtstående officerer i den italienske hær, 37 var højtstående officerer i finanspolitiet, 29 var højtstående officerer i den italienske flåde, 11 var politiformænd, 70 var indflydelsesrige og velhavende industrimænd, 10 var bankformænd, 3 var aktive ministre, 2 var tidligere ministre, 1 var formand for et politisk parti, 38 var parlamentsmedlemmer og 14 var højtstående dommere. Andre på lave niveauer i det sociale hierarki var borgmestre, hospitalsdirektører, advokater, notarer og journalister. Selv om Gelli's filer var forsvundet, da hans villa blev ransaget, blev indekset over hans filer fundet, og nogle af høringerne indeholdt Giulio Andreotti's navn. Roberto Calvi´s enke pegede på Andreotti som den sande leder af P2. Francesco Cosentino var godt introduceret i Vatikanet´s kredse. Enten Andreotti eller Cosentino, eller begge, skulle have foreslået oprettelsen af en celle, som skulle ledes af mestermurer Licio Gelli. Ifølge Calvi var kommandolinjen Andreotti efterfulgt af Cosentino og Ortolani"[1792].

P2-Logen havde blandt sine medlemmer lederne af alle tre italienske efterretningstjenester (på det tidspunkt SISDE, SISMI og CESIS) og prominente Silvio Berlusconi, som senere blev Italien´s premierminister, samt ikke mindst den savoyske tronprætendent i eksil, suveræne for en lang række savoyske militærordener - og mafiarelaterede HRH Vittorio Emanuele (Prins af Napoli) [1793]. I 1978 skød og dræbte Vittorio en 19-årig tysker, blev arresteret, men løsladt efter få dage. Han blev arresteret igen i 2006. Denne gang anklaget for bl.a. korruption, organiseret kriminalitet og indblanding i prostitution. I et politiforhør, i september 2006, erkendte han drabet på den unge tysker i 1978, som han aldrig var blevet dømt for; men blev alligevel frikendt i 2010, hvilket endnu engang understreger disse familiers juridiske urørlighed. Han har erklæret sin støtte til de antijødiske racelove fra 1930'erne[1794], som viser, at Savoy-familien ikke har lagt fascismen bag sig, selvom det gjorde dem upopulære i Italien.

Uanset de teologiske forskelle deler religiøse fundamentalister visse karakteristika, såsom ærbødighed overfor autoritet og/eller frygt for sekularisering, som udviklede sig til den moderne politiske "konservative højre-evangelisme"[1795]. Den daværende fungerende italienske

1789 https://www.youtube.com/watch?v=1hJrQisPVk8 – "Operation Gladio – False Flag Terrorism: BBC Timewatch full documentary" 1992
1790 https://isgp-studies.com/le-cercle-pinay#italy-p2-lodge-licio-gelli-giulio-andreotti-giancarlo-valori
1791 Penny Lernoux: *People of God - The Struggle for World Catholicism* (1989) kaptiel 10: "Religious International" side 290 – note 15: Jonathan Marshall: "Brief Notes on the Political Importance of Secret Societies", *Parapolitics*, marts 1983 og Hervet: SMOM + side 297
1792 Robert Hutchinson: *Their Kingdom Come - Inside the Secret World of Opus Dei* side 263-264
1793 Hooper, John (June 23, 2006). "The fall of the house of Savoy". *The Guardian*. https://en.wikipedia.org/wiki/Propaganda_Due
1794 https://da.wikipedia.org/wiki/Viktor_Emanuel_af_Savoyen + https://en.wikipedia.org/wiki/Vittorio_Emanuele,_Prince_of_Naples
1795 Penny Lernoux: *People of God – The Struggle for World Catholicism* – kap 1 The Way of The Cross side 11

udenrigsminister, Aldo Moro, fløj i september 1974, sammen med den italienske præsident Giovanni Leone, til Washington for at drøfte inddragelsen af den italienske venstrefløj i regeringen. Præsident Gerald Ford havde benådet Nixon for alle forbrydelser, han havde begået i sin tid i Det Hvide Hus, og beholdt Nixon-administrationens nøglepersoner i embedet. I en voldsom konfrontation med Henry Kissinger fik de italienske repræsentanter at vide, at den italienske venstrefløj under ingen omstændigheder måtte indgå i den italienske regering på grund af NATO. Moro havde oplevet Piano Solo og Tora Tora Gladio-kuppene, og ifølge hans kone var han blevet truet på livet[1796]. Aldo Moro fandt, efter at have vundet valget i 1976, modet til at besejre USA's veto, og i 1978 var han fast besluttet på at få de italienske kommunister med i den udøvende magt, men på vej til det italienske parlament blev hans bil angrebet. Efter at præsident Moro var vendt tilbage fra Washington, var han blevet urolig, og havde bedt om en skudsikker bil, men anmodningen var blevet afvist. Hans bil blev beskudt, og hans 5 livvagter blev dræbt, inden han blev kidnappet og taget som gidsel i det centrale Rom i 55 dage i 1978, før hans gennemhullede lig blev fundet i bagagerummet på en bil. Venstrefløjens vestligt instrumentaliserede Røde Brigader fik straks skylden[1797]. CIA og den italienske militære efterretningstjeneste med deres Gladio-enhed havde organiseret Moro-forbrydelsen, men alle filer forsvandt pludselig fra indenrigsministeriets arkiver, som indeholdt alle officielle logfiler over telefonsamtaler, udvekslede breve og kontaktoplysninger, i løbet af de 55 dage, hvor Moro havde været kidnappet[1798]. Bologna-bomben, som kom fra et Gladio-arsenal, var et andet terrorangreb designet til at svække venstrefløjen i den politiske kamp i Italien[1799].

Forbindelserne var hjertelige fra starten, da de to magtcentre i Europa og Washington delte et øst-vestligt syn på verden, og havde kompatible, om end ikke identiske, mål på visse områder, herunder for Polen og Mellemamerika[1800]. Pave Johannes Paul II´s synspunkt var sammenfaldende med det franske og vesttyske hierarki, som var blandt et dusin nationale kirker, der tog fat på atomspørgsmålet i begyndelsen af 1980'erne. Europæerne, der var nervøse på grund af deres beliggenhed ift Rusland, nægtede at stille spørgsmålstegn ved denne afskrækkelsespolitik. Politiske mål, sagde de, kunne opnås ved at opruste atomvåben uden at have til hensigt at affyre dem. Brugen af en trussel om masseødelæggelse anses for at være særlig effektiv med henblik på at forhindre krig, sagde de tyske biskopper[1801]. For eksempel støttede Le Cercle i slutningen af 1970'erne NATO's beslutning om at stationere nye mellemdistanceraketter - Cruise- og Pershing II-missiler - i Storbritannien, Tyskland, Belgien og Holland rettet mod Sovjetunionen. Le Cercle bidrog til at miskreditere den europæiske fredsprotestbevægelse, der opstod på baggrund af atomiseringen af Europa gennem aggressiv propaganda, provokationer og disinformation, fremlagde Ekaterina Blinova på *Sputnik News*[1802], som i februar 2022, sammen med RT, er blevet bandlyst i EU pga krigen i Ukraine[1803].

Sovjetunionen´s sidste leder, Mikhail Gorbatjov, sagde at ”Jerntæppets sammenbrud ville have været umuligt uden Johannes Paul II”[1804]. I 2004 præsenterede den amerikanske præsident George W. Bush ham præsidentens frihedsmedalje, USA´s højeste civile ære, for hans ”principielle standpunkt for fred og frihed, som har inspireret millioner og bidraget til at vælte kommunisme og

1796 Daniele Ganser: *NATO´s Secret Armies*, The secret war in Italy, side 80, note 88: Quoted in Willan, Puppetmasters, side 220
1797 Ibid – side 80, note 91: Italian 1995 Senate Report on Gladio and the massacres, side 294 og 295.
1798 Daniele Ganser: *NATO´s Secret Armies*, The secret war in Italy, side 80
1799 Ibid – side 80, note 93: British daily The Guardian, January 16 1991.
1800 Penny Lernoux: *People of God - The Struggle for World Catholicism (1989)* – side 191 om ”The Americanists”
1801 Penny Lernoux: *People of God – The Struggle for World Catholicism (1989)* side 189 (The ”Americanists”)
1802 Ekaterina Blinova: Verdens hemmelige skyggeregering: Konspirationsteori eller skræmmende virkelighed? *Sputnik News* 8. august 2015
1803 Kayali, Laura (27 February 2022). "EU to ban Russia's RT, Sputnik media outlets, von der Leyen says". *Politico*.
1804 Joseph Bottum. "John Paul the Great." *The Weekly Standard* (April 18, 2005). pp. 1–2.

tyranni”[1805]. Pave Johannes Paul II var den første pave til at rejse til Det Forenede Kongerige i 1982 - til at bede i en Ummayad moské i Damascus dedikeret til den, også islamiske profet Johannes Døberen, og til at kysse koranen[1806]. Ikke mindst var han også den første pave som rejste til grædemuren, i Jerusalem, i år 2000[1807] (læs om Israel og Vatikanet´s forhold i *Pavestaterne og International Lovgivning*).

Tonen for Reagan-administrationen blev lagt af den jesuitskolede (Notre Dame og Georgetown University) NATO-general og malteser-ridder Alexander Haig, da han annoncerede, at ”international terrorisme vil erstatte menneskerettigheder, som Washington´s vigtigste anliggende”[1808]. Daniele Ganser bemærkede, at Haig fungerede som NATO's Supreme Allied Commander Europe (SACEUR) og bemyndigede, sammen med Henry Kissinger, Liciano Gelli i 1969 til at rekruttere 400 højtstående italienske og NATO-officerer til Gelli's loge. Frank Gigliotti fra den amerikanske frimurerloge rekrutterede Gelli personligt, og instruerede ham om at oprette en antikommunistisk parallelregering i Italien i tæt samarbejde med CIA-stationen i Rom. "Det var Ted Shackley, direktør for alle CIA's hemmelige operationer i Italien i 1970'erne, som præsenterede lederen af frimurerlogen for Alexander Haig", bekræftede en intern rapport fra den italienske antiterrorismeenhed[1809]. Gelli blev inviteret i 1974 til Gerald Ford´s, i 1977 til præsident Jimmy Carter´s og i 1981 til Reagan´s indsættelsesceremonier[1810].

Udover CIA ville Mossad få stadig større betydning i dette netværk, idet Shackley tilfældigvis, i al stilhed, havde overtaget "Israeli Desk" fra James Jesus Angleton, og var tæt med de nye neokonservative, som iscenesatte ”krigen imod terror”. Shackley, som deltog i mange Le Cercle-møder i 80´erne, og selv registrerede Atlantic Cercle Inc i 1994, blev gode venner og forretningspartner med Michael Ledeen, som spillede en vigtig rolle i det Jødiske Institut for Nationale Sikkerhedsanliggender[1811]. Shackley arrangerede i vid udstrækning Iran-Contra-aftalen sammen med Michael Ledeen[1812], en ærke-neocon med tilknytning til P2, SISMI og CIA[1813], som igennem hele sin karriere til dato fører aggressiv krigspropaganda for bl.a. Georgetown Universitetets CSIS[1814]. Shackley var således særlig vigtigt bindeled og vogter for CIA's beskidte hemmeligheder fra den kolde krig og ind i det nye årtusinde[1815] (læs om disse metoder og statskup i *Part 8 – Den Nye Verdensorden og International Terrorisme*).

I sin biografi afslørede efterretningsagent Brian Crozier noget meget interessant: *"Reagan lærte også Nelson Rockefeller at kende, da denne var guvernør i staten New York. Han var kritisk overfor den rolle, som David Rockefeller´s Chase Manhattan Bank (og den Trilaterale Kommission) spillede i forbindelse med at lette teknologioverførsler til Sovjetunionen”[1816]. "USA har desuden været alt for ivrige efter at forsyne Sovjetunionen med sofistikeret computerteknologi og uddannelse, mener*

1805“Poles worried, proud of Pope John Paul II 10/13/03.” *The Topeka Capital-Journal.* Associated Press (April 3, 2012).

1806 Akin, Jimmy (6 April 2006). "John Paul II Kisses The Qur'an". JimmyAkin.org. Retrieved 1 January 2009. + Plett, Barbara (7 May 2001). "Mosque visit crowns Pope's tour". https://en.wikipedia.org/wiki/Pope_John_Paul_II/Islam

1807 https://en.wikipedia.org/wiki/Pope_John_Paul_II : Klenicki, Rabbi Leon (13 April 2006). "Pope John Paul II's Visit to Jordan, Israel and the Palestinian Authority: A Pilgrimage of Prayer, Hope and Reconciliation" (PDF)

1808 Seymour Hersh: *The Price of Power* (New York Summit, 1983) pp 275,277,281,286-288,318 United Press International

1809 Daniele Ganser: *NATO's Secret Armies;* The Secret War in Italy: side 74 note 60: Italian Judge Carlo Palermo with anti-terror office of SISMI in 1983 presented details on the US secret hand in Italy. The office was then immediately closed. SISMI colonel Florio died in a car accident and SISMI colonel Serrentiono left service ”for reasons of ill health”, major Rossi committed suicide. Quoted in Igel, Andreotti, side 232.

1810 Daniele Ganser: *NATO's Secret Armies;* The Secret War in Italy: side 74 note 61: British daily The Observer, feb 21, 1988

1811 https://isgp-studies.com/le-cercle-pinay#ted-shackley-le-cercle + note 124 Joseph Trento: *The Secret History of The CIA* side 410 og 426

1812 *New York Times*: ”Carlucci and the N.S.C.” 18. januar, 1987 + Ledeen, Michael Arthur (1988). *Perilous statecraft: an insider's account of the Iran-Contra affair*. New York: Scribner. ISBN 0-684-18994-1.

1813The War They Wanted, The Lies They Needed, Craig Unger, *Vanity Fair*, July 2006.

1814 U.S. Senate. Hearing *Terrorism: Origins, Direction and Support*. 97th Congress, 1st session. April 24, 1981

1815 *Executive Intelligence Review*: ”John Deuss, Shackley´s Piggybank”, 24. juni, 1988

1816 Brian Crozier: *Free Agent,* side 182

Dominic Paul Baron. Computervirksomheder i Vesten falder over hinanden i deres begejstring for at konkurrere om de sovjetiske indkøbsagenturers gunst", skriver Baron[1817].

Anthony Sutton (Hoover Institution Fellow 1968 til 1973) skrev mange bøger, der dokumenterede samarbejde, og hans bog *The Best Enemy Money Can Buy* fra 1986 påpeger, at Sovjet kun kunne konkurrere med Vesten på grund af vestlig mekanisk teknologi, der med det amerikanske udenrigsministeriums godkendelse fandt vej til Rusland. På de årlige Dartmouth-konferencer om USA og Sovjetunionen fra 1962 til 2010 mødtes mænd som Rockefeller, Brzezinski og andre medlemmer af Pilgrims Society med topfolk fra KGB og sovjetiske politologer. Derudover var David Rockefeller og George Shultz involveret i det lavprofilerede US-USSR Trade and Economic Council, der blev grundlagt i 1973. Også de jødiske samfund i Sovjetrusland har i årtier været en kilde til efterretninger for CIA; et netværk, der gik igennem Israel[1818] (læs mere i *Part 6 – Det Religiøse Kartel*).

Efter Sovjetunionen´s fald brød NATO Warszawa-pagten ved militært at ekspandere imod øst. Samtidig foretog Vesten en lang række korstogs-lignende missioner. Det startede med Golf-krigs- og Balkan-invasionerne i 90´erne. Joseph Edward Schmitz, en ridder af SMOM[1819] og angiveligt medlem af Opus Dei[1820], som havde til rolle at undersøge det amerikanske militærs involvering i sexhandel i Bosnien og Kosovo, blev i 2002 nomineret af præsident George W. Bush til at føre tilsyn med politi og Pentagon´s militære kontrakter som Forsvarsdepartementets Generalinspektør. Schmitz præsiderede over den største stigning i militære kontraktudgifter i historien[1821]. Schmitz, særligt fascineret af Baron Friedrich Wilhelm von Steuben, var adjungeret professor i jura ved Georgetown University i 1990'erne, og var medforfatter til bogen *Shariah: The Threat to America*[1822].

Eric Prince var en tidligere Navy SEAL-officér, som også var aktiv på Balkan. I sin selvbiografi fortalte han, at han under krigene i Jugoslavien i begyndelsen af 1990'erne indså, at der var behov for private træningsfaciliteter for specialoperationer[1823]. I 1997 grundlagde Erik Prince, *Blackwater USA*, som blev kontrakteret af CIA til skjulte operationer. Som ung mand var Prince praktikant i Det Hvide Hus under George H.W. Bush[1824]. Prince´s afdøde far, auto-dele magnat Edgar Prince, var medvirkende til oprettelsen af Family Research Council; en af de højreorienterede kristne grupper, der var mest indflydelsesrige i administrationen under George W. Bush, (som kaldte Irak-krigen for et korstog i en tale[1825]). Erik´s søster var Betsy DeVos, der blev gift med Dick DeVos, den tidligere administrerende direktør for multi-level marketingfirmaet Amway, medstiftet af sin far Richard DeVos, en tidligere præsident for den højredrejede kristen-zionistiske tænketank Council on National Policy (CNP), som Erik Prince også var medlem af[1826].

Blackwater startede som et privat sikkerhedsfirma, der leverede uddannelsesstøtte til retshåndhævelse, justitsafdelingen og militære organisationer, og modtog deres første kontrakt fra

1817 Brian Crozier: *Free Agent,* side 182 – henviser til *Chronicle Telegram:* "US vulnerable in computer war" 15. august, 1978
1818 https://isgp-studies.com/le-cercle-pinay : "Blaming the Rockefellers and the role of "liberal USA".
1819 WorldSecurityNetwork.com Archived 2007-10-13 at the Wayback Machine + Jeremy Scahill: *Blackwater*
1820 Opus Dei: The Vatican-Pentagon Connection af Frank Morales
1821 Ben Van Heuvelen. "The Bush administration's ties to Blackwater." *Salon* (October 2, 2007)
1822 T. Christian Miller, *The Scrutinizer Finds Himself Under Scrutiny*, *Los Angeles Times*, September 25, 2005 + "Sands-llp.com". *Jespllc.com*. + *Sharia: The Threat To America*, Center for Security Policy, October 2010
1823 *Civilian Warriors: The Inside Story of Blackwater and the Unsung Heroes of the War on Terror* (2013) ISBN 978-1591847212
1824 Evgeny Lebedev. "Caped crusaders: What really goes on at the Knights of Malta's secretive headquarters?" *Independent* (Marts 28, 2014).
1825 https://www.wsj.com/articles/SB1001020294332922160 (Wall Street Journal) + https://www.youtube.com/watch?v=Q2oPQOiDh08
1826 "The Council for National Policy: Behind the Curtain." *Southern Poverty Law Center* (Maj 17, 2016).

den amerikanske regering i 2000, efter bombningen af USS Cole[1827]; angiveligt et Al-Qaeda selvmords-terrorangreb. Blackwater´s første opgave var at give tophemmelig godkendelse for at beskytte CIA´s hovedkvarter, og en anden base, der var ansvarlig for ”jagten på Osama Bin Laden”. I juli 2004 blev Blackwater ansat af det amerikanske udenrigsministerium sammen med DynCorp International og Triple Canopy Inc til beskyttelse af tjenester i Irak, Afghanistan, Bosnien og Israel. Prince har brugt sin formue, erhvervet gennem Blackwater, til at finansiere adskillige kristne og højreorienterede organisationer, herunder både Evangelics and Catholics Together (ECT) og CNP[1828].

ECT-dokumentet, forklarer journalisten Jeremy Scahill i *Blackwater*: *The Rise of the World's Most Powerful Mercenary Army,* formulerede den vision, der ville animere Blackwater´s virksomheds-strategi og politik, udøvet af Erik Prince, som et ægteskab mellem den katolske kirke´s historiske autoritet og græsrodsappellen fra den moderne konservative amerikanske evangeliske bevægelse styrket af samarbejdet mellem stort set sekulære og jødiske neokonservative”[1829]. Damon Linker, der engang redigerede Neuhaus tidsskriftet *First Things*, henviste til fænomenet, som fremkomsten af “Theocons”[1830].

En tidligere direktør, som henviste til sig selv som John Doe # 2 for at bevare sin anonymitet, beskrev Blackwater som skyldig i kriminalitet, våbenhandel, svig, skatteunddragelse, børneprostitution og mord. Ifølge John Doe # 2: ”Mr. Prince ser sig selv som en kristen korsfarer, der har til opgave at fjerne muslimer og den islamiske tro fra kloden”. John Doe # 2 erklærede: ”Til dette formål udsendte hr. Prince med vilje visse mænd til Irak, der delte hans vision om kristent overherredømme, idet han vidste og ønskede, at disse mænd skulle tage hver eneste mulighed for at myrde irakere. Mange af disse mænd brugte kaldesignaler fra Tempelridderne”[1831].

Blackwater, nu kaldet XE, modtog stor berømmelse i 2007, da en gruppe af dets ansatte blev dømt for uprovokeret at dræbe 17 irakiske civile på Nisour Square, Bagdad, for hvilke fire vagter var dømt i en amerikansk domstol i 2014. Donald Trump, som havde Erik Prince og den tidligere Blackwater-direktør Schmitz som sine rådgivere, benådede disse Blackwater-soldater, lige inden sin aftræden som præsident for USA, i december 2020[1832]. Blackwater er tilsyneladende aktive (under navnet Academi) på lige fod med den nazistiske Azov-Battalion - i 2022 krigen i Ukraine - overfor Rusland[1833].

Otto von Habsburg blev i 2002 citeret for at sige, at "Pentagon er besat af jøder - Pentagon er idag en jødisk institution"[1834]. Fellowship Royal Society og Knight of Garter udnævnte Benjamin Disraeli 1st Earl of Beaconsfield, sagde at "kristendom er jødedommen for folket"[1835]. Cirklen fuldendes for ”Den Hellige Mafia” når deres bibelske profetier går i opfyldelse med messiansk dommedags-forløsning.

1827 Jeremy Scahill. *Blackwater* (New York: Nation Books, 2007), s. 410.
1828 Jeremy Scahill. *Blackwater* (New York: Nation Books, 2007), s.. 80-81
1829 Jeremy Scahill. *Blackwater* (New York: Nation Books, 2007), s. 29.
1830 Jeremy Scahill. *Blackwater* (New York: Nation Books, 2007), s. 29.
1831 Former XE Executive John Doe #2. Sworn Declaration, (Juli 29, 2009) https://ordoabchao.ca/volume-five/christofascism
1832 Blackwater, Iraq and President Trump's Pardon - The New York Times (nytimes.com)
1833 https://www.dailymail.co.uk/news/article-2576490/Are-Blackwater-active-Ukraine-Videos-spark-talk-U-S-mercenary-outfit-deployed-Donetsk.html + https://www.struggle-la-lucha.org/2022/02/04/blackwater-is-in-the-donbass-with-the-azov-battalion/ + https://www.youtube.com/watch?v=trEI3jkM0DU
1834 *Der Standard:* ”Das Pentagon ist heute eine jüdische institution”, 20. november 2002.
1835 New Age, Vol. 7, No.10, July 7, 1910 - Brown Digital Repository - https://repository.library.brown.edu/studio/item/bdr:437363/PDF/

KONGERIGET DANMARK

Man hører normalt ikke om Danmark´s historiske storhed – og med tiden er opdyrket et forkert billede om, at Danmark altid har været et lille land, truet af den store tyske nabo mod syd. Danskerne har ikke udgjort ét folk før meget sent i historien, og Danmark har ikke været ét samlet rige med faste grænser særlig længe. Danmark har været en geografisk betegnelse på linje med Spanien, England og Tyskland, som længe bestod af flere kongeriger eller fyrstendømmer, der kæmpede om, hvor grænserne præcist skulle gå. Forstået som et imperium går Danmark´s historie meget længere tilbage end 500-tallet. Det store romerske imperium nåede sin nordligste udbredelse i år 9, da kejser Augustus Octavian´s legioner måtte opgive yderligere ekspansion imod nord. Fra denne tid findes en del grave på Lolland, Fyn og i Jylland, som indeholder romerske statussymboler, forgyldte luksus-pragtgentande, ædelmetaller, våben og kunst, som tegner et billede af en tydeligt romersk inspireret imperiebygning. 100 år efter kan eftervises et fuldt udviklet dansk imperium, med centrum i Himlingøje på det østlige Sjælland, som havde direkte besiddelser eller politisk afhængige områder, som blev bundet sammen af Kattegat og Østersøen, skriver Kurt Villads Jensen og Michael Bregnsbo i *Det Danske Imperium – Storhed og Fald.* Der har formodentlig været tale om en bevidst alliancepolitik mellem Himlingøje og Goterriget, som er beseglet med en række arrangerede ægteskaber, hvilket baseres på fund af flere specifikke værdighedstegn, hvoraf en af disse var ”slangehovedringene” i guld, som er fundet i gravene. Disse ringe med et, to eller tre slangehoveder indikerer en form for rangorden eller system af herskere. Herefter blev Gudme på Fyn et nyere magtcentrum, hvor det politiske og religiøse tydeligt blev forenet[1836]. ”Kolberinge” var udbredt som værdighedstegn blandt nomadefolket sarmaterne fra Skytien, der ifølge græske kilder var høje med blond hår, blå øjne og langt skæg, som talte et indoeuropæisk sprog forbundet til persisk. Disse fungerede som romerske lejetropper, og mange fund viser, at der har været en tæt forbindelse mellem Sortehavsområdet og Danmark allerede fra begyndelsen af den romerske tidsregning[1837].

Ringen var også et vigtigt symbol for goterne, hvoraf mange var blevet arianske (gnostiske) kristne i løbet af 300-tallet, og visse arkæologiske fund af krystalkugler, med fx billeder af den gnostiske Abraxas-figur, peger i retning af kendskab til den gotiske oversættelse af Det Nye Testamente, som biskop Ulfila ved Sortehavet var blevet færdig med omkring år 370. Samtidige mystikere/gnostikere mente sig selv kristne[1838] (læs detaljer i afsnittet *Frimureri*). ”Daner” er kendt fra både gotiske og græske forfattere i 500-tallet[1839]. Området, som i dag betegnes Danmark, blev delvis katoliceret første gang i 800-tallet, og var den ideologiske begrundelse for danske konger til at opbygge imperium i Nordsøen[1840]. Harald (i senere historieskrivning ”Harald Klak”)[1841] var dansk medkonge 812-813, 819-823 og 826–827 men levede store dele af sit liv i eksil i Rüstringen som lensmand for Frankerriget. Harald søgte, af flere omgange, støtte hos den frankiske konge, og hellige romerske kejser Louis Pieux/Ludvig den Fromme, som sagde ja til at hjælpe ham på den betingelse, at Harald, når han var blevet konge, ville anerkende den frankiske kejser, som overherre. Det lovede Harald, og han gik i 815 ind i Jylland med en frankisk hær for at erobre Danmark og gøre det til et frankisk len. I 826 lod Harald sig døbe ved et kirkemøde i Ingelheim[1842]. Som et led i dåbsfesten

1836 Kurt Villads Jensen og Michael Bregnsbo: *Det Danske Imperium – Storhed og Fald*: indledning+side 34-55/1243. Se også https://da.wikipedia.org/wiki/Romersk_jernalder
1837 Kurt Villads Jensen og Michael Bregnsbo: *Det Danske Imperium – Storhed og Fald;* side 130 + "sarmater". *Den Store Danske*.
1838 Kurt Villads Jensen og Michael Bregnsbo: *Det Danske Imperium – Storhed og Fald*, side 62-63+134-136/1243
1839 Kurt Villads Jensen og Michael Bregnsbo: *Det Danske Imperium – Storhed og Fald*, Korstogsimperier i Østersøen, side 288/1243
1840 Kurt Villads Jensen og Michael Bregnsbo: *Det Danske Imperium – Storhed og Fald;* Det Kristne Nordsøimperium, (ca.700-1100) side 100/1243
1841 https://da.wikipedia.org/wiki/Harald_Klak + https://da.wikipedia.org/wiki/Danske_sagnkonger#Forhistoriske_danske_konger
1842 Poul Skaaning: *Vikingestormen. Togter mod Vesteuropa 793-937*; Viborg, 2006; ISBN 87-7739-857-2 side 31

måtte Harald overdrage overhøjheden over sit endnu ikke vundne danske rige til den første paveligt kronede kejser Karl den Store´s søn, Ludvig den Fromme. Ligeledes udpegedes to munke, Ansgar og Aubert, som skulle følge med til Danmark under erobringsforsøget for at indoktrinere danerne i kristendommen[1843].

Kongehuset henviser til Gorm den Gamle, der var en dansk konge, som døde ca. 958, hvorefter sønnen Harald Blåtand blev konge. Om Gorm har hersket over hele det danske område, eller blot Jylland, er usikkert. Men ved hans død skriver Harald Blåtand på den Store Jellingesten, også kaldet Danmark´s Dåbsattest, at han "vandt sig Danmark al og Norge og gjorde danerne kristne"[1844]. Gorm fik en post mortem (efter død) dåb af sin søn Harald i et kristent kapel, hvor den store Jellingsten blev opstillet. På stenens ene side er der en stolt figur af Kristus på livets træ med slyngede bladmønstre. På den anden er der et billede af en løve, som kæmper imod en drage. Det eneste sted i Bibelen, hvor Kristus og løven optræder i samme vers, er i 1. Mosebog 49:8-10, hvor det bliver profeteret til den døende Jakob, at "herskerstav ikke skal vige for Judas løve, før Messias kommer". Dette blev i den middelalderlige bibeludlægning tolket som et løfte fra Gud om, at jøderne skulle have konger indtil Kristi komme, som så skulle have sin magt fra den gamle Kong David, som var forbilledet for alle middelalderens konger. Hele anlægget i Jelling, med et kultsted for dynastigrundlæggeren, minder om kejser Otto den Store´s (912-973) tilsvarende udsmykning af domkirken i Magdeburg.

Harald´s søn, Svend Tveskæg, begyndte i 991 den første af flere krige for at etablere et herredømme i den gamle danske del af England, hvor den engelske konge var godt gift ind i tidligere danske kongeslægter og omvendt; så Svend givetvis havde et vandtæt arvekrav på Danelagen. Svend´s søn, Knud den Store, herskede herefter over et meget stort rige i Nordsøen, som gjorde ham til en af Nordeuropa´s største fyrster, hvilket han signalerede i sin brug af titler såsom "Knud, kejser, indsat af kongernes konge, Kristus, for at herske over englænderne på øen"[1845].

Lejre var et kongesæde i flere hundrede år; og tilsyneladende et vigtigt religiøst centrum. Biskoppen Thietmar af Merseburg kendte til både Dannevirke og de danske konger i Jelling. Han beskrev i ca. 1018 hedenske offerceremonier i Lejre i første halvdel af 900-tallet med ordene: "Dette riges hovedstad er Lejre på Sjælland, hvor ofringer skal tjene underverdenens guder". Thietmar´s udsagn er vidnesbyrd om, at der (i vikingeperioden) frem til år 1000 var flere konger i Danmark[1846]. Omkring år 1000 glider den danske oldtid og sagnenes eventyrverden (læs mere *Part 7 – Nordisk Mytologi*) over i egentlig historie, så det blev mere detaljeret og tydeligere dokumenteret, hvad der skete, skriver Palle Lauring i *Danmarks Historie*[1847]. Et godt eksempel på det tvetydige religionsvalg ses på døbefonten i Gettrup Kirke. Her er indhugget både kors og Thor´s hammer Mjølner[1848]. Messen foregik på latin, og det var en forsvindende lille del af befolkningen, der forstod dette sprog[1849]. Strid mellem konge og kirke havde i vidt omfang helt indenrigske årsager, men den fik også tilskyndelser og argumentationer fra den sideløbende kamp mellem den tysk-romerske kejser og pavemagten; den såkaldte investiturstrid. Både i Europa og i Danmark var kirkens folk delte i forholdet til den verdslige magt, og de forskellige konger og kejsere gjorde

1843 Ibid side 32 + Harald Klak | Gyldendal – Den Store Danske
1844 https://da.wikipedia.org/wiki/Gorm_den_Gamle : *Kongehuset*: "Kongerækken"De første danske konger. Nationalmuseet
1845 Kurt Villads Jensen og Michael Bregnsbo: *Det Danske Imperium – Storhed og Fald*: Det Kristne Nordsøimperium, side 176-187/1243
1846 Kurt Villads Jensen og Michael Bregnsbo: *Det Danske Imperium – Storhed og Fald*, "Det Kristne Nordsøimperium", side 120-122/1243
1847 Palle Lauring: *Danmarks Historie:* side 253/1247
1848 Flemming Schmidt, Carl Harding Sørensen og Jørgen Sørensen: *Portal. Danmarkshistorie*, 2008 ISBN 978-87-7988-621-6 side 54
1849 https://da.wikipedia.org/wiki/Danmarks_historie_(1047-1397) - note 42 : fx "hokus-pokus" "Hoc est corpus meum" (= "Dette er mit legeme")

skiftevis fælles sag med og mod kirken[1850].

Samtidigt slog den romersk-katolske model for et samfund igennem, så alt fra vugge til grav blev reguleret af kirkens normer: Kongemagten blev fast etableret, den jordejende adel fik magt, og kirken fik betydelig indflydelse; alt blev styret af et spirende feudalt system af pligter og privilegier. Der blev bygget sognekirker overalt, og præsteskab, bisper og munke blev en selvfølgelig del af tilværelsen. Det kulturelle liv var først præget af den gamle, nordiske fælleskultur, men efterhånden forsvandt runeindskrifter, vikingeskibe og den lokale klædedragt. De blev erstattet af latinske bogstaver, lastfartøjer og europæisk tøjmode[1851].

Mens landsbyerne tidligere var blevet flyttet rundt på ejerlavets jord (senere ofte ensbetydende med sognets jord), blev de stedfaste ved middelalderens begyndelse[1852]. Derfor kan man slå fast, at vore landsbyer blev grundlagt ved overgangen mellem sen vikingetid og middelalder (ca. 1.000 – 1.100), mens deres navne er langt ældre; ofte endda fra romersk jernalder (år 0 – 400). Det er ikke tilfældigt, at landsbyerne blev stedfaste på samme tid, som den danske statsmagt blev fastlagt, og danerne blev kristne. Kirken fik også sat i system, at den skulle have et årligt offer af sognebønderne, en tiendedel af årets avl, deraf navnet tiende. Endelig måtte bønderne betale skat til kongen, som til gengæld lovede dem landefred og håndhævelse af lov og ret[1853]. I løbet af middelalderen fik købstæderne én efter én særlige privilegier, som blev givet dem af kongen. Byerne blev selvstændige retskredse med egen byret, og beskatningen blev reguleret, så den gik direkte til konge og kirke og dermed uden om lensmanden. Kongemagten var repræsenteret i hver by ved en byfoged, som inddrev handels- og fremstillingsafgifter til kongen[1854].

Middelalderens samfund var inddelt i fire stænder/stande: adelen (med konge eller fyrste), gejstligheden, borgerskabet og bønderne. Ofte var det kirken, der tilbød den eneste mulighed for at ændre ens sociale position. Danmark fik sin inddeling i 8 stifter midt i det 11. århundrede, og i 1103-04 fik man oprettet et nordisk ærkebispedømme med sæde i Lund. Det menes, at inddelingen i sogne og indførelsen af tiende blev sat i kraft på omtrent samme tid. Oprettelsen af klostre tog også fart i begyndelsen af det 12. århundrede, sådan at man kan påstå, at den nye stand, gejstligheden, var fuldt udviklet omkring 1200[1855].

Svend Estridsen (1019-1076) blev anset for en vigtig alliancepartner i samtidens Europa, og stod i tæt og personligt forhold til pavestolens Gregor VII, som gav hans søn og andre medlemmer af familien fra Normandiet magt over hertugdømmer i Italien. Derfor var det også naturligt, at Svend skulle blive en Sankt Peter´s vasal og aflægge særlig ed om at støtte paven og de pavelige reformbevægelser i sidste halvdel af 1000-tallet. Nogle fyrster gav deres kongedømme til paven - og modtog det så igen som len af den hellige kirke - imens andre blot støttede paven økonomisk og militært i de efterfølgende korstoge, som blev åndeligt syndsforladeligt retfærdiggjort, som afladsbetaling. Svend´s søn Knud den Hellige blev sammen med Olav den Hellige af Norge placeret som de første helgenbilleder man så, når man kom ind i kristenhedens næsthelligste kirke (efter Den Hellige Grav´s Kirke i Jerusalem). Det var i Fødselskirken i Bethlehem, hvor de æredes for deres

1850 Ibid – note 46: *Ole Fenger:* Danmarks Historie 1050-1250, *1989, ISBN 87-89068-06-8 side 126-129 og side 278-282*
1851https://da.wikipedia.org/wiki/Danmarks_historie_(1047-1397) "Danmarks middelalder". For senmiddelalder, se Danmarks historie (1397-1536).
1852 Erland Porsmose: *Landsbyernes anlæggelse* i Claus Bjørn (red.): *Det danske landbrugs historie 4.000 f.Kr. – 1536*, 1988 ISBN 87-7526-073-5 side 222-223 fra https://da.wikipedia.org/wiki/Danmarks_historie_(1047-1397) – note 2
1853 https://da.wikipedia.org/wiki/Danmarks_historie_(1047-1397)#Landsbyerne
1854 https://da.wikipedia.org/wiki/Danmarks_historie_(1047-1397) – note 15: Else Roesdahl og Karl Grinder-Hansen: *Samfærdsel, handel og penge* i Else Roesdahl (red.): *Dagligliv i Danmarks Middelalder*, 1999 ISBN 87-00-22888-5 side 190-194.
1855 https://da.wikipedia.org/wiki/Danmarks_historie_(1047-1397) : ”*Stænderne*” + ”*Gejstligheden*”.

roller i første korstog[1856].

Dette blev et pejlemærke til et skift i orientering fra vest til øst, så det danske imperium fremover blev udvidet langs Østersøen med korstogskrige "for vores Jerusalem i Nord" imod hedningerne. Efter at Danmark officielt var underlagt den tyske kejsermagt via troskabsed til Friedrich Barbarossa i det omskiftelige 1100-tal, overtog Valdemar den Store korstogsføringen af Østersø-imperiet. I 1301 og 1304 havde den tysk-romerske kejser anerkendt den danske konges ret til alt land nord for Elben helt til Pommern, som var blevet givet i pave Innocens´ Gyldne Bulle fra 1214 til tyskerkonge Frederik II og Valdemar Sejr, der, som tidligere nævnt, resulterede i Reichstürmfahne/Dannebrog[1857].

Vi kender hovedsageligt historien om "Valdemartiden", benævnt efter Valdemar den Store (1131-1182) og Valdemar Sejr (1170-1241) fra biskop Absalon´s klerk Saxo Grammaticus (1160-1208), og hvad han skriver om de hændelser, som han har fået fortalt af øjenvidner. Personligheder blev skildret, og hovedrollen gav Saxo solidt til Absalon[1858].

Absalon (1128-1201) var katolsk præst og ærkebiskop i Lund fra 1178. Han var landets vigtigste politiker og kirkefader, og han var kong Valdemar 1 "den Store´s" nærmeste rådgiver, som særligt bidrog til europæiseringen med det tætte forhold til Vatikanet. Absalon kombinerede idealer fra den førnævnte gregorianske kirkereform (magtkamp om kirkelige embeder) med loyal støtte til stor monarkisk magt[1859]. Absalon pryder Københavns Rådhus med den forgyldte bronzefigur og Højbro Plads-statuen, begge af den Thorvaldsen-inspirerede nyklassicistiske billedhugger Vilhelm Bissen, som ligesom Bertel Thorvaldsen havde opholdt sig i Rom[1860].

Ifølge Saxo blev den første Christiansborg på stedet opført i 1167 af Ærkebiskop Absalon[1861]. Oven på resterne af "Absalon´s borg" blev der i årene efter opført en ny borg, der med tiden kom til at bære navnet Københavns Slot. Roskilde´s biskopper beholdt ejendomsretten til borgen, indtil Kong Erik af Pommern i 1417 tiltog sig borgen og dermed – efter mere end 200 års stridigheder – definitivt sikrede ejendomsretten over fæstningsanlægget på Slotsholmen for kongemagten[1862]. Christiansborg Slot, eller blot Christiansborg, på Slotsholmen i det centrale København, er hjemsted for Danmark´s parlament (Folketinget), for Højesteret og for Statsministeriet. Desuden anvender Kongehuset fortsat flere dele af Christiansborg, herunder De Kongelige Repræsentationslokaler, Slotskirken og De Kongelige Stalde[1863]. Christiansborg var også navnet på en slavehandelsdestination på guldkysten. Skibene startede fra København med krudt, brændevin og våben, og blev lastet med slaver til Vestindien[1864].

"Blåtårn-spiret" på Christiansborg er prydet med 3 kroner under kors – også kaldet Tiara Tri Regnum. Arkitekt Christian Frederik (C.F.) Hansen havde i 1804 spurgt Bertel Thorvaldsen om at varetage udsmykningsopgaverne til Christiansborg Slot, slotskirken og rådhuset. Det faldt naturligt

1856 Kurt Villads Jensen og Michael Bregnsbo: *Det Danske Imperium – Storhed og Fald*: Korstogsimperier i Østersøen, s. 211-215+ 219, 226/1243 + Erling Agergaard: *Danmarks Helgener- Knud Den Hellige, Kunst og Attributter*

1857 Kurt Villads Jensen og Michael Bregnsbo: *Det Danske Imperium – Storhed og Fald*: Korstogsimperier i Østersøen, s. 227-229, 258, 263, 310, 394/1243

1858 Palle Lauring: *Danmarks Historie:* side 252-253/1247

1859 https://da.wikipedia.org/wiki/Absalon henviser til Salmonsen side 106-108

1860 https://da.wikipedia.org/wiki/Vilhelm_Bissen

1861 https://da.wikipedia.org/wiki/Christiansborg#Absalons_borg

1862 Gamrath, Helge: Københavns Slot. In: Hvidt et al, bd. 1, p. 50-53.

1863 Larsen, Thomas; Steensbeck, Bjarne; Ørsted, Bjarke. *Borgen - Christiansborg 100 år*. København: Gyldendal. ISBN 978-87-02-05968-7. fra *https://da.wikipedia.org/wiki/Christiansborg* note 2 + "Lov om Dronning Margrethe den Andens civilliste". Retsinformation.dk.

1864 https://da.wikipedia.org/wiki/Dansk_slavehandel

også at bede den berømte billedhugger om at udsmykke den nye Vor Frue Kirke. Bertel Thorvaldsen var i København i vinteren 1819-20 for at lave de endelige aftaler, men ellers boede og arbejdede han i Rom. Han begyndte også modelleringen af ”Jason med det gyldne skind”[1865], som var symbolsk for den Habsburgsk-katolske kejserlige ridderorden.

Den gamle, danske adel udsprang af vikingetidens høvdinge og storbønder. Deres indflydelse var dels baseret på lokal styrke med hensyn til jordbesiddelse og dels på tjeneste for kongen. De blev ”herremænd” ved deres loyalitetsforhold til en herre, som de skyldte krigstjeneste og anden støtte. Til gengæld fik de deres løn udbetalt af herren, og med den fulgte en række andre fordele[1866]. I løbet af middelalderen blev kongerne mere afhængige af herremændene, fordi krigene førtes med ryttere, og pga deres hjælp til borgbyggeri. Herremændene søgte at begrænse kongens magt med håndfæstninger. Der opstod magtkampe mellem konge og adel[1867], hvor rigsrådets reelle indflydelse blev stadigt stærkere op gennem middelalderen. Det var dér, fx på Danehofslottet/Nyborg Slot, at adel, bisper og abbeder forhandlede med kongen om arvelighed til tronen, skattebevillinger og krigsførelse. I kongens fravær kunne rigsrådet overtage magten og lade en rigsforstander ordne de løbende sager[1868].

Under Erik Menved (dansk konge 1286-1319) og Christoffer 2 (Menved´s broder og efterfølgende konge) medførte behovet for penge til krigsførelsen, at større og større dele af riget måtte sættes i pant til gengæld for de lån, der blev optaget. På den måde lykkedes det greverne af Holsten at opnå det ved økonomisk magt, som de ikke kunne med våbenmagt, nemlig at tvinge Danmark i knæ. Pantsætningen indebar, at panthaverne, de holstenske grever, kunne besætte kongemagtens borge, indsætte fogeder i byerne og indkræve al skattebetaling i landet. Til sidst stod landet endda uden konge i 8 år, mens landets største panthaver, Grev Gerhard 3 af Holsten, var rigsforstander og herre over det meste af landets vestlige del (1332-1340)[1869].

Genrejsningen skete på det økonomiske grundlag, som landets befolkning efterhånden fik skabt under ledelse af Roskildebispen og kong Valdemar Atterdag. Under Valdemar 4 Atterdag (1320-1375) styrkedes kongemagten på stormændenes bekostning. Valdemar Atterdag arbejdede mere bevidst end sine forgængere i en større europæisk sammenhæng, påpeger forfatterne af *Det Danske Imperium.* I årene 1346-47 drog han til Jerusalem, hvor han blev slået til Ridder af Den Hellige Grav (ligesom Erik af Pommern senere blev) – og pilgrimsfærden medførte, at han med pavens hjælp kunne udskrive en ny korstogsskat af alle danske kirker. Hans rejse-tjenester for den tysk-romerske kejser (af Luxembourg-Huset) indbragte ham byskatten fra Lübeck for nogle år[1870].

Ved sin tronbestigelse (Skt. Hansdag) i 1340 blev Valdemar støttet af Hansestæderne og markgreven af Brandenburg, som var interesserede i en oprydning i Danmark, så sørøveri og politisk ustabile forhold ophørte. Allerede fra begyndelsen blev Jylland blev mere eller mindre frisat ved at mageskifte panter og arverettigheder i hertugdømmet Slesvig og Nørrejylland. I løbet af 1340'erne satsede Valdemar på befrielsen af Sjælland. Ved et salg af Estland til Den Tyske Orden (som var fortsættelsen af Tempelridder- og Johanniterordenen; på latin: Ordo Fratrum Hospitalis

1865 https://domkirken.dk/page/78/bertel-thorvaldsen

1866 https://da.wikipedia.org/wiki/Danmarks_historie_(1047-1397) ”Adelen” - henvises til note 37: Anders Bøgh: Samfundet i Else Roesdahl (red.): Dagligliv i Danmarks Middelalder, 1999 ISBN 87-00-22888-5 side 28-32.

1867 Kurt Villads Jensen og Michael Bregnsbo: *Det Danske Imperium – Storhed og Fald*: Korstogsimperier i Østersøen, side 419

1868 https://da.wikipedia.org/wiki/Danmarks_historie_(1047-1397) ”Adelen” - henvises til note 37: Anders Bøgh: Samfundet i Else Roesdahl (red.): Dagligliv i Danmarks Middelalder, 1999 ISBN 87-00-22888-5 side 28-32.

1869 Carsten Due-Nielsen, Ole Feldbæk og Nikolaj Petersen (red.): *Dansk Udenrigspolitiks historie*, bd. 1: *Konger og krige 700-1648*, 2002 ISBN 87-7789-087-6 side 110-112 fra https://da.wikipedia.org/wiki/Danmarks_historie_(1047-1397)#Storpolitik – note 49

1870 Kurt Villads Jensen og Michael Bregnsbo: *Det Danske Imperium – Storhed og Fald*: Korstogsimperier i Østersøen, side 422+474/1243

Sanctæ Mariæ Teutonicorum in Jerusalem) skaffede Valdemar midler til at indløse borgene på Sjælland fra de røverriddere, der havde dem som underpanter fra Johan af Plön. I 1350 manglede dog stadig en befrielse af Skånelandene samt Syd- og Vestfyn[1871].

Atterdag´s datter, Margrethe 1 (også kaldet ”Norden´s Semiramis” 1353-1412, læs mere *Part 5 – Fra Oldtiden til Reformationen*) stod bag oprettelsen af Unionsimperiet med Kalmarunionen, som var personalunionen mellem Danmark, Norge og Sverige. I 1401 skrev paven til ærkebisperne i de tre nordiske riger, og pålagde dem at prædike korstog overalt i Kalmarunionen og dens nabolande for at samle korsfarere til kamp imod Margrethe´s fjender. Deltagerne i dette korstog ville få samme aflad, som dem der drog til Jerusalem; ”hvadenten de var hedninge eller kristne”. Det var et helt usædvanligt privilegium på europæisk plan, som paven gav den danske monark. På et tidspunkt fik hun endda tilsendt et særligt paveligt segl, som hun skulle bruge, når hun sendte noget direkte og hemmeligt til kurien i Rom. Tidligere, som formynder, måtte Margrethe lede det danske imperiums kamp imod hansestæderne, hvilket skete ved udstrakt brug af sørøvere/kapere, som hun støttede i det skjulte, imens hun offentligt indgik forbund med hansestæderne om at bekæmpe det ukontrollerede fribytteri i Østersøen. I 1388 havde Margrethe adopteret sin søsters dattersøn Buris af Pommern, som nu tog det nordiske navn Erik. Han blev anerkendt som arving af Norge og hyldet som konge af Danmark i 1396 og af Sverige samme år, hvorefter han af en mængde stormænd og gejstlige fra alle 3 kongedømmer - via et kroningsdokument - blev kronet til konge for alle 3 - ved én og samme ceremoni i Kalmar i 1397 - på Treenighedens dag 13. Juli. Det er tvivlsomt, om det giver mening, at tale om et særskilt dansk, norsk eller svensk aristokrati omkring 1400, fordi de nordisk/nordtyske slægter var giftet godt og grundigt ind i hinanden[1872]. Fra 1441 skulle nye medlemmer af den kongelige orden aflægge riddered til de tre helgener Olav, Erik og Knud, når de knælede og modtog ridderslaget af kongen[1873].

Selvom Danmark blev rekonsolideret under kong Valdemar Atterdag i 1340, og genvandt sit område, og på trods af at Norge forlod unionen med Sverige i 1380, fortsatte på hinanden følgende svenske konger at bruge unionens våbenskjold med de 3 kroner[1874]. *Da Kalmarunionen blev indstiftet af Dronning Margrete 1 i 1397, vendte symbolet med tre kroner tilbage til dets anvendelse som et symbol på foreningen af de tre riger. Således brugte hendes efterfølger, Erik af Pommern, i et våbenskvarter i Danmark´s Oldenburg-våbenskjold (stadig gældende), unionsmærket med de tre gyldne kroner på et blåt skjold*[1875], hvilket også er tilfældet for de følgende unionskonger i 1400-tallet[1876]. Den dansk-svenske krig i 1550´erne, under Christian III, startedes angiveligt, fordi denne brugte de 3 kroner som tegn på krigsintentioner overfor Gustav Eriksson Vasa, som syntes at have patent på det[1877]. 3 kroner symboliserer fx også England, Skotland og Wales og Kong Arthur (fra ridderlegenden om Arthur og ridderne om det runde bord)[1878]. På Oxford Universitetet´s våbenskjold findes de også[1879], ligesom på mange Anglican Dioceses[1880] (kirkelige våbenskjold).

1871 Carsten Due-Nielsen, Ole Feldbæk og Nikolaj Petersen (red.): *Dansk Udenrigspolitiks historie*, bd. 1: *Konger og krige 700-1648*, 2002 ISBN 87-7789-087-6 side 114-115; fra https://da.wikipedia.org/wiki/Danmarks_historie_(1047-1397) - note 71: ”Sjette fase: Genrejsning af riget”.

1872 Kurt Villads Jensen og Michael Bregnsbo: *Det Danske Imperium – Storhed og Fald:* Unionsimperiet,side 424,432+435-436+442+450-451/1243

1873 Kurt Villads Jensen og Michael Bregnsbo: *Det Danske Imperium – Storhed og Fald:* Unionsimperiet, side 448-449/1243

1874 Rune Lindgren (1992). "Varifrån härstammar Tre Kronor-symbolen?". *Gamla stan förr och nu* (in Swedish). Stockholm: Rabén & Sjögren. p. 17. ISBN 91-29-61671-9. https://en.wikipedia.org/wiki/Three_Crowns

1875 Sven Tito Achen (1972). "Sverige". *Alverdens heraldik i farver* (in Danish). p. 216. ISBN 87-567-1685-0.

1876 Ibid side 217 https://en.wikipedia.org/wiki/Three_Crowns note 8

1877 Lavery, Jason (2002). Germany's Northern Challenge: The Holy Roman Empire and the Scandinavian Struggle for the Baltic, 1563-1576. Boston, MA: Brill. p. 10. + https://en.wikipedia.org/wiki/Three_Crowns

1878 Illustration des Neuf Preux, parchment 209 f., in Th. de Saluces, Le Chevalier errant, Manuscrits français 12559, folio 125, Bibliothèque Nationale de France, Paris, ca. 1403-1404.

1879 "Oxford University Archives". 1389-1396 www.oua.ox.ac.uk

1880 https://www.heraldry-wiki.com/heraldrywiki/index.php?title=Ecclesiastical_heraldry_of_the_United_Kingdom

Med Christian 1 (1426-1481) gik kronen til den oldenborgske slægt, som først uddøde med Frederik VII i 1863. Christian 1 rejste på pilgrimsrejse til Rom med sin dronning og besøgte Paven, hvilket resulterede i, at Danmark fik lov til at grundlægge sit eget universitet, som det første i Norden. De europæiske universiteter var kirkelige, for teologien var deres vigtigste fag, og den romerske kirkes ledelse havde greb om lærerstolene[1881]. Christian 1´s rundrejse i Europa i 1474 blev et sandt triumftog, hvor han blev storslået modtaget af de største fyrster. I Malpaga i Norditalien gjorde han så stort et indtryk, at borgen dernede, i 1530, blev smykket med vægmalerier af hans besøg. Christian deltog i Kristus-Ordenen´s portugisiske korstog og opdagelsesrejser i Nordafrika - og blev hyldet af paven og kardinalskabet samt slået til ridder af kongen af Aragonien, Alfonso V. I Rom blev Christian desuden hædret med den Gyldne Rose, pavestolens fornemmeste udmærkelse og normalt en korstogsorden; og hans gengaver til paven bestod i en bevidst og opsigtsvækkende ydmyghed, hvor han knælede meget længere foran paven end forventet, og hvor han i processioner valgte at gå efter – og ikke før kardinalerne, som hans rang ellers berettigede til, som hersker af hele Kalmarunionen. I løbet af Kalmarunionen´s historie blev det oldenburgske statssystem grundlagt, så Danmark, Norge og Slesvig-Holsten fik samme person som fyrste eller konge, der i alle 3 lande måtte regere sammen med et rigsråd/adelsråd[1882].

En meget stor procentdel af danske ord og sætningskonstruktioner er optaget fra tysk – især i løbet af 1400-tallet, hvor hver tredje lensmand i Danmark havde tysk baggrund[1883]. Gennem slægtskab, via den holstenske greveslægt, var Christian af Oldenburg tip-tip-tip-oldebarn af Erik Klipping; og derfor en legitim arvtager, og da han endnu ikke var gift, gav det rigsrådet endnu en grund til at vælge ham. Da konge af Danmark 1440-1448 Christoffer 3 af Bayern´s enke havde ret til et nordisk enkeforsørgelsesgods, kunne rådet spare ved at gifte hende bort til den nye konge. Christian 1 blev antaget i efteråret og lod sig hylde på landstingene. I hans forpligtelsesbrev sikrede rigsrådet sig skattebevillingsretten, og også hertug Adolf sikrede sig et krav som tak for at have anbefalet Christian til tronen, da han fik nevøen til at bekræfte den gamle Constitutio Valdemariana fra 1326. Den sagde, at samme person ikke måtte være herre over Slesvig og Danmark på samme tid. I 1449 blev Christian 1 kronet og viet til enkedronning Dorothea[1884].

Enkedronning Dorothea kom også med et krav, som hun dokumenterede med gældsbeviserne fra Christian 1, der havde lånt store summer af hende. Hun krævede, at hendes yngste søn Frederik (senere Frederik 1) også fik fyrstelig magt. Derefter blev Hans og Frederik valgt som samregerende hertuger, der i alle fællesanliggender skulle rådføre sig med ridderskabet[1885]. Efter Christian 1 regerede så parrets søn som Kong Hans fra 1481-1513, hvorefter dennes søn, Christian 2, overtog tronen indtil 1523, hvor han blev erstattet af Frederik 1, som regerede indtil 1533. Frederik 1 manglede legitimitet - og måtte give store indrømmelser til adelen i det danske imperium. Blandt andet måtte han love, at alle poster skulle besættes med adelige, og ridderskabet i Slesvig og Holsten fik lovning på, at de fremover ikke skulle dømmes af danske dommere, og at de lokale hertuger var øverste retsinstans i deres område[1886].

I 1497 fik svenske Sten Sture (Den Ældre) på et rigsdagsmøde i Linköping gennemtrumfet, at ingen udlænding kunne blive svensk konge. Alligevel blev han kort tid efter afsat af en række herremænd,

1881 Palle Lauring: *Danmarks Historie:* side 372/1247
1882 Kurt Villads Jensen og Michael Bregnsbo: *Det Danske Imperium – Storhed og Fald:* Unionsimperiet, side 459,518,519,526,527,557,558,564
1883 Kurt Villads Jensen og Michael Bregnsbo: *Det Danske Imperium – Storhed og Fald,* "Korstogsimperier i Østersøen, side 408-409/1243
1884 Albrectsen, Esben (1999), *Danmark-Norge 1380-1814 : Bind. 1 : Fællesskabet bliver til, 1380-1536*, Norge: Universitetsforlaget, ISBN 82-00-22790-1 Udgivet i Danmark af Akademisk Forlag under ISBN 87-500-3496-0 – side 201-204
1885 Albrectsen, Esben (1999), *Danmark-Norge 1380-1814 : Bind. 1 : Fællesskabet bliver til, 1380-1536*, side 262-263
1886 Kurt Villads Jensen og Michael Bregnsbo: *Det Danske Imperium – Storhed og Fald:* Unionsimperiet, side 557,558/1243

der fandt ham for enerådig. Det udnyttede Kong Hans til at rykke ind i Sverige med en hær, og bistået af unionsvenlige svenske adelsmænd lykkedes det ham at få kontrol med landet, hvorpå Sten Sture måtte anerkende Hans som svensk konge. Sten Sture blev dog forlenet med Finland og udnævnt til rigshofmester, mens hans rival Svante Nilsson blev rigsmarsk. Kong Hans blev kronet som svensk konge, og to år senere drog han gennem Sverige med sin dronning og sønnen Christian for at blive hyldet som unionskonge med sønnen som svensk tronfølger[1887]. Den nyvundne magt holdt ikke længe. Da Hans og hans bror Frederik´s hære i 1500 led et nederlag mod (den stærke forening af) bønderne i Ditmarsken, benyttede de danskfjendtlige svenske herremænd det til at genindsætte Sten Sture som rigsforstander i 1501. Året efter måtte Hans' dronning Christine, på Stockholm Slot, overgive sig til Sten Sture - og kom i svensk fangenskab. I 1503 lykkedes det at få dronning Christine løsladt, men svenskerne mødte aldrig op til de fredsforhandlinger, de havde aftalt, og Hans fik derfor de danske og norske rigsråder til at tildømme sig Sverige. I aftalen blev Hans lovet en årlig tribut af Sverige, indtil han blev antaget som konge. Svenskerne ratificerede aldrig aftalen, for snart blev Danmark og Lübeck uenige, og det resulterede i 1510 i krig mellem hansestæderne og Sverige på den ene side - og Danmark på den anden[1888].

Da Kong Hans døde i 1513, troede alle, at Kalmarunionen kunne genoprettes med hans søn Christian 2 i spidsen. Forhandlingerne førte ikke til noget, og grunden var den 20-årige svenske rigsforstander (Den Yngre) *Sten Sture´s ønske om at opbygge en stærk svensk kongemagt. Det gjorde han ved at alliere sig med de lavere stænder mod den del af højadelen, der sad i rigsrådet. Rigsrådets nye leder, ærkebisp Gustav Trolle, og Sten Sture kom ud i en magtkamp, der endte med en krig. Sten Sture krævede, at Gustav Trolle skulle opgive sin magtbase, bispeborgen Stäket, da rigsforstanderen anså ærkebispens borgbyggeri som en uretmæssig tilegnelse af kronens len og rettigheder, mens ærkebispen mente, at kirken havde frihed for kongemagten. Sten Sture indledte en belejring af borgen, og ærkebispen søgte Christian 2 om hjælp; og denne indvilligede gladeligt i at hjælpe ærkebispen. I 1517 blev en dansk flåde med landtropper sendt mod Stockholm. Tropperne led nederlag til svenskerne, og i 1518 sendte Christian 2 endnu en stor flåde med flere landsknægte (lejesoldater) mod Sverige. Da denne hær også led nederlag, indgik han en to-årig våbenstilstand. Der blev udvekslet gidsler, og en af de svenske var Sten Sture´s slægtning, en ung Gustav Vasa, der blev indsat som fange på Kalø Slot.*

I 1520 satte kongen alt ind på at vinde Sverige tilbage. Siden den sidste krig var Øresundstolden sat op, og ekstra skatter blev opkrævet i Danmark og Norge. For at undgå udenlandsk indblanding blev Lübeck lovet lettelser i Øresundstolden, mod ikke at handle med og støtte svenskerne. Christian 2 havde nu to legitime grunde til et angreb: Udover at være retmæssig tronprætendent havde han også mandat fra paven. På kongens initiativ havde pave Leo 10 Medici grebet ind i striden mellem Gustav Trolle og Sten Sture - og havde under trussel om bandlysning og interdikt krævet, at ærkebispen blev løsladt og hans borg genopbygget. Da Sten Sture ikke efterkom den pavelige ordre, fik Christian 2 til opgave at udføre den kirkelige straf. Sten Sture blev såret i kamp og døde kort efter. Derved fik unionstilhængerne en fordel, og i marts indgik de en aftale med Sten Sture´s modstandere i rigsrådet, hvorefter Christian 2 anerkendtes som svensk konge til styre sammen med rigsrådet. Samtidig lovede kongen amnesti, dog i første omgang ikke for forbrydelser mod kirken. Christian 2 kunne nu holde sit indtog i Sverige[1889]. Den 4. november salvede og kronede Gustav Trolle Christian 2 som arvekonge i Stockholm´s Storkyrka. Efter fire dages festligheder i forbindelse

1887 Scocozza, Benito; Jensen, Grethe (1999), *Danmarkshistoriens Hvem, Hvad og Hvornår:* Politikens Forlag, side 111
1888 Nørregård, Georg (1977). *Nykøbing Falster gennem tiderne*. Vol. 1. Nykøbing Falster: Nykøbing Falster Kommune. s. 97--100.
1889 https://da.wikipedia.org/wiki/Danmarks_historie_(1397-1536): "Unionens Endelige Sammenbrud", note 26: Albrectsen, Esben (1999), *Danmark-Norge 1380-1814 : Bind. 1 : Fællesskabet bliver til, 1380-1536*, side 295-297

med kroningen, inviterede kongen rigsrådet, adelige og Stockholm´s borgmestre samt rådmænd til forhandlinger på Stockholm Slot, og efter at alle var ankommet, lukkedes portene, så ingen af gæsterne kunne forlade slottet. For at få ram på de svenske adelige og gejstlige, der havde støttet Sten Sture, fremførte biskop Gustav Trolle en række anklager mod dem for kætteri. En retssag med 13 gejstlige dommere indledte samme dag afhøringer af de anklagede[1890]. Christian 2 lod en kætterdom afsige mod Sten Sture´s tilhængere og foranstaltede Det Stockholmske Blodbad den 8. november 1520, hvor omkring 80 personer denne dag faldt for bøddeløksen, imens nogle henrettedes senere. Dette var direkte årsag til, at Christian 2 mistede Sverige´s Krone, og indirekte til, at han mistede Danmark´s[1891]. Grundet hændelsen fik han af svenskerne tilnavnet "Kristian Tyrann", som han stadig refereres til i Sverige idag. Blodbadet i Stockholm ledte til en sammenslutning af de to fløje i det svenske rigsråd. Gustav Vasa, hvis far og svoger begge var henrettet under blodbadet, og hvis mor, mormor og søster var blevet fængslet, stod i spidsen for oprøret mod Christian. Selv havde han, som nævnt, været fange på Kalø Slot, men var flygtet i 1519, og var kommet tilbage til Sverige via Lübeck. I august 1521 blev han udnævnt til rigsforstander, og 6. juni 1523 blev Kalmarunionen formelt opløst, da Gustav Vasa blev kronet til konge af Sverige - og holdt sit indtog i Stockholm[1892].

På grund af flere biskoppers henrettelse i Stockholm var Christian kommet i et spændt forhold til pavestolen, og han blev fængslet i 1532, hvor den Habsburg-katolske Gyldne Vlies-ordenskæde blev revet af ham[1893]. Christian 2 var i 1514 blevet gift med Elisabeth af Habsburg, søster til den tyske kejser Karl 5, som var arving til Østrig, Burgogne, Nederlandene, de spanske lande, italienske områder og meget andet. Dette er formodentlig det politisk mest betydningsfulde ægteskab, en dansk konge nogensinde har indgået, hvilket er en indikator på Kalmarunionen´s internationale styrke på dette tidspunkt, som medførte alliancer med Polen-Lithauen og Rusland. Christian 2 valgte bevidst en ny politik i Norden inspireret af de internationale ændringer, som var ideologisk udtrykt i den samtidige italienske statsfilosof Niccolo Macchiavelli´s tanker om *fyrsten* i hans berømte værk af samme navn. Udnævnelse af Borgmester og særlige bylove samt finansiering af handelskompagni ved udstedelse af aktier var inspireret af Nederlandene. Christian 2, ligesom Karl, som katolik, stod i modsætningsforhold til den lutherske Christian 3 (søn af Frederik 1). Christian 2 fik støtte fra sin svoger kejser Karl 5, og kunne i 1531 angribe og besætte Sydnorge, hvor han blev hyldet som konge af rigsrådet, men blev taget til fange efter forhandlinger i København med Frederik 1. Efter at Borgerkrigen, den såkaldte Grevens Fejde, var forbi i 1536, indførte Christian 3, med hård hånd, den lutherske reformation, og tilføjede, som kirkeligt overhoved, de konfiskerede kirkelige ejendomme ind under kronen, hvilket styrkede centralmagtens økonomi og vilkår overfor adelen voldsomt. Det skete gennem alliancer med det nye handelsborgerskab[1894].

I 1544 besluttede kejser Karl 5 Habsburg at sætte dynastiske og konfessionelle forhold til side og indgå Speyertraktaten, hvorved han anerkendte Christian 3´s "lutherske" styre. Den danske konge lovede tilgengæld at afstå fra fortsat at støtte sine protestantiske trosfæller i Tyskland, hvilket var en ganske håndgribelig gevinst for kejseren[1895]. Kong Christian 3 måtte acceptere, at hollandske byer fik fri handelsret i Danmark og at hollandske skibe kunne undgå at betale Øresundstold med fri adgang til Østersøen. I traktaten anerkendte Karl 5 ikke at yde militær støtte til den afsatte

1890 https://da.wikipedia.org/wiki/Danmarks_historie_(1397-1536): "Det Stockholmske Blodbad", note 27: Albrectsen, Esben (1999), *Danmark-Norge 1380-1814 : Bind. 1 : Fællesskabet bliver til, 1380-1536*, side 297-299
1891 Heise, Arnold (1916). "Christian II". *Salmonsens Konversationsleksikon* (2). **4**: 886-890.*https://da.wikipedia.org/wiki/Christian_2*.
1892 https://da.wikipedia.org/wiki/Danmarks_historie_(1397-1536) – note 29; "Sverige Bliver Selvstændigt"; Etting, Vivian (1998), *Fra fællesskab til blodbad - Kalmarunionen 1397-1520*, Nordisk Forlag, ISBN *87-00-28888-8* , side 203
1893 Heise, Arnold (1916). "Christian II". *Salmonsens Konversationsleksikon* (2). **4**: 886-890.*https://da.wikipedia.org/wiki/Christian_2*.
1894 Kurt Villads Jensen og Michael Bregnsbo: *Det Danske Imperium – Storhed og Fald:* Unionsimperiet, side 545-549,562,563,565/1243
1895 Kurt Villads Jensen og Michael Bregnsbo: *Det Danske Imperium – Storhed og Fald:*"Østersømagt på nedtur", side 636,637,638/1243

Christian 2, som i 1549 blev overført til Kalundborg Slot, hvor han levede de sidste ti år i relativ frihed. Holland´s handelsdominans i Østersøen varede ved de næste to hundrede år[1896].

Efter Syvårskrigen imod Sverige (1563-1570) kastede den næste konge (fra 1559-1588) Frederik 2 sig over slotsbyggeri. Den gamle, middelalderlige fæstning Krogen ved Helsingør blev i årene 1574-84 ombygget til renæssanceslottet Kronborg. Bygningsmassen med forsvarsværkerne blev omdannede i tidens nye stil således, at det efter ombygningen fremstod som Nordens stærkeste fæstning[1897].

Frederik 2´s søn og tronfølger, Christian IV (1577-1648) fortsatte stilen og opførte i sin tid mange prominente københavnske bygninger i nederlandsk renæssancestil; og er stadig meget populær på trods af at Østersø-herredømmet gik tabt under ham, hvilket varigt svækkede det danske imperium. Christian IV havde, som konge af Danmark og Norge, gode muligheder for at øve indflydelse i Nordtyskland i sin egenskab af hertug af Holsten og derved som medlem af det Tysk-Romerske Rige. Det forhold, at den protestantiske union (en alliance af protestantiske fyrster i Tyskland) i 1612 seriøst overvejede at gøre Christian IV til kandidat til den tyske kejsertrone, viser, at samtiden bestemt regnede det danske imperium som en magtfaktor i Europa, noterer forfatterne af *Det Danske Imperium*, og skriver endvidere at det oldenburgske monarki, i kraft af omfattende land- og søterritorier, var en dominerende magt i Nordeuropa, som en mellemstor europæisk magt af betydning i international politik. Det markante skillepunkt blev 30-årskrigen (1618-1648), hvorefter der (ligesom efter Anden Verdenskrig 300 år senere) blev skabt et internationalt balancesystem, så der kunne skrides ind overnationalt, hvis en europæisk magt i fremtiden truede med at blive for stærk (via Den Westfalske Fred – læs *Pavestaterne og International Lovgivning*)[1898].

Christian IV´s søster, Anne, blev gift med Union of Crowns´ store Stuart-monark, James VI, som sammen fik Elizabeth Stuart; som giftede sig med ”Vinterkongen” af Bøhmen, Frederick V af Pfalz, der angiveligt udløste 30-årskrigen som part i en dynastisk union overfor de katolske Habsburg-magter[1899]. Christian rejste ofte til fester hos det engelske hof, sammen med sin skotsk-adelige hofjunker og venetianer-oligark-bindeled Anders Sinclair, som var lensmand på bornholmske Hammershus[1900]. Legendariske Sir William Sinclair byggede det Tempelridder-sagnomspundne Rosslyn Kapel i Skotland[1901]. I lag med Storbritannien´s kongehus opførte Christian et fyrværkeri-show, som James holdt meget af[1902]. Danmark´s nytårsaften er en kultur-ceremoniel fejring af Kong Christian i krigsbrag til søs ved højen mast. Søslaget på Kolberger Heide blev berømt, fordi kongen faldt omkuld på sit skib, Trefoldigheden, og mistede synet på højre øje. Han rejste sig straks igen, og opfordrede til videre kamp, hvilket gav Johannes Ewald inspiration til kongesangen *Kong Christian stod ved højen Mast*. Christian IV var berygtet for sin særlige evne til at drikke utrolige mængder alkohol[1903], hvilket man også gør i logen af samme navn, Chr IV´s Laug, hvor det er et vedtægtskrav, at man ”er i besiddelse af nødvendig spirituskultur”, som det hedder sig på hjemmesiden[1904]. De royale og statsministre er alle medlemmer af det frimurer-affilierede

1896 Alex Wittendorff: "På Guds og Herskabs nåde" (*Gyldendal og Politikens Danmarkshistorie*, bind 7: 1500-1600); København 1989; ISBN 87-89068-09-2 fra https://da.wikipedia.org/wiki/Speyertraktaten
1897 https://da.wikipedia.org/wiki/Frederik_2. Note 31: Magtens bolig, s. 34-35
1898 Kurt Villads Jensen og Michael Bregnsbo: *Det Danske Imperium – Storhed og Fald,* ”Østersømagt på nedtur”, side 619,634,639,641-644/1243
1899 https://ordoabchao.ca/volume-two/alchemical-wedding
1900 https://en.wikipedia.org/wiki/Andrew_Sinclair_(privy_counsellor)
1901 Baigent, Leigh: The Temple And The Lodge - side 259
1902 https://en.wikipedia.org/wiki/Christian_IV_of_Denmark/visits_to_england
1903 https://en.wikipedia.org/wiki/Christian_IV_of_Denmark/visits_to_england
1904 https://chr4laug.dk/index.php/da/laugs-skraa artikel 3

logebroder-laug[1905], som rekrutterer tjenestemilitærfolk og officerer til FN´s UNMILPOC[1906].

I juni 1647 døde den udvalgte tronfølger, prins Christian. Christian IV søgte at få sin eneste tilbageblevne søn, med dronning Anna Cathrine af Brandenburg (Hohenzoller-huset), valgt som ny tronfølger. Det var hertug Frederik, tidligere to gange biskop i Bremen og Verden. Christian 4 havde sørget for at gifte sine døtre, som han fik med Kirsten Munk, med den danske højadels sønner i håb om at danne en kongeloyal adelsfraktion. Den mest indflydelsesrige af svigersønnerne var Corfitz Ulfeldt, gift med Leonora Christina[1907].

Corfitz var sendt på studierejse i flere europæiske lande sammen med fem af sine brødre fra 1618. Her var han Immatrikuleret ved universitetet i Padova 1628-29, hvor han studerede hos venetianeren Cesare Cremonini. I 1636 gjorde Christian IV ham til medlem af rigsrådet - og i 1637 tillige statholder på Københavns Slot, hvorved Corfitz fik tilsyn med København´s forvaltning og ansvaret for orlogsværftet på Bremerholm, for Tøjhuset og for Provianthuset. Corfitz tog på diplomatisk mission til England i 1640 og 1642, og til kejseren i Regensburg i 1641. Han blev udnævnt til rigshofmester i 1643. Sammen med Leonora Christina blev han også sendt på diplomatisk mission (ambassade) til Haag og Paris i 1646. Efter Christian 4´s død styrede Ulfeldt Danmark i flere måneder, inden svogeren Frederik 3 blev indsat som konge. Forholdet mellem de to herskelystne herrer var ikke godt. Rigshofmester Ulfeldt gjorde i forbindelse med kongevalget 1648 alt for at indskrænke kong Frederik III´s magt. Denne indledte på sin side en undersøgelse mod Ulfeldt, hvis finansadministration blev gransket. Kongen underskrev i 1651 et dokument, hvori en række anklager blev rettet mod Ulfeldt; bl.a. for at have begået underslæb for flere hundredtusinder daler fra Øresundstolden, som han personligt administrerede. Ulfeldt fandt det bedst at flygte til udlandet og gik derefter i svensk tjeneste. I Sverige arbejdede han år efter år på at ophidse den svenske regering mod Danmark. Da Frederik 3, i juni 1657, erklærede Sverige krig, sluttede Corfitz Ulfeldt sig personligt til den svenske hær, og drog som fjende frem gennem sit eget fædreland. Med en dansk hjælper ved sin side, og med den danske stats penge i sin kasse, lykkedes det således Karl Gustav X at erobre næsten hele Danmark[1908].

Ulfeldt rejste til Paris, hvor han forelagde Solkongen Louis 14 mærkelige projekter[1909]. Han forærede også helgenkongen Knud Lavard´s hovedskal til de franske kongers gravkirke St. Denis. Herfra forsvandt hovedskallen sporløst under den franske revolution[1910]. Fordi Corfitz Ulfeldt stod i ledtog med svenskerne i Karl-Gustaf-krigene, og havde forrådt det danske folk, blev han erklæret for Danmark´s største landsforræder. Hans ejendomme blev konfiskerede, og huset ved Løvstræde jævnet med jorden. Torvet hed Ulfeldt´s plads indtil 1841, men blev omdøbt til Gråbrødre Torv[1911]. Frem til 1842 stod der på pladsen en skamstøtte i sten (i form af en obelisk), over hans forræderi, som nu findes i Nationalmuseet´s gård. Frederik 3 tilskrev Europa´s statsoverhoveder en bøn om hjælp til at få fat på landsforræderen. Ulfeldt fik man dog aldrig fat på, men Leonora Christine sad fængslet i Det Blå Tårn i næsten 22 år (fra 1663 til 1685) og døde i 1698[1912].

1905 https://aalborgnu.dk/nyheder/vil-vaere-statsminister-og-optages-i-lavet-i-aalborg/05c8274f-37f5-4eb9-8caf-1df42d6e813a?fbclid=IwAR1SJ19Mgfppybc-sSjdI0pLXnYM7KpTxfUfh2hIHHhCmlkcsev6JP0bULc

1906 Laug-aktiviteter onsdag 17/11-2021 kl 11 - ”Optagelse på engelsk for trænregimentet af 30 elever” www.chr4laug.dk

1907 https://da.wikipedia.org/wiki/Danmarks_historie_(1536-1660): ”Torstensonkrigen” + ”Tronskifte og Adelens styrkelse”.

1908 https://da.wikipedia.org/wiki/Corfitz_Ulfeldt - Corfitz Ulfeldt | Gyldendal - Den Store Danske Ved den skandinaviske møntreform i 1873 fastsattes rigsdalerens værdi til to kroner. Derfor omtales værdien "to kroner" stadigvæk som "en daler" - og "dollar"-udtrykket er en afledning af ordet, som kom fra ”Joachims-taler” i Bøhmen i 1518 – fra 1875-1907 - FRA RIGSDALER TIL KRONER. Nationalbanken.

1909 https://da.wikipedia.org/wiki/Corfitz_Ulfeldt – note 5: https://tidsskrift.dk/historisktidsskrift/article/view/50649/65750

1910 https://da.wikipedia.org/wiki/Corfitz_Ulfeldt – note 6: http://sanktknudlavardkirke.dk/vores-kirke/st-knuds-historie/

1911 https://da.wikipedia.org/wiki/Corfitz_Ulfeldt – note 7: http://www.hovedstadshistorie.dk/indre-by/graabroedretorv/

1912 https://da.wikipedia.org/wiki/Corfitz_Ulfeldt

Selv om rigsrådet ikke var glad for Ulfeldt´s og de øvrige svigersønners store indflydelse, enedes det om en håndfæstning, der skulle forelægges hertug Frederik. Den håndfæstning var den strengeste nogen dansk konge har underskrevet. Udover at sikre adelens privilegier betød den, at kongen ikke måtte rejse udenlands uden rigsrådets samtykke. Han måtte ikke forringe lensvilkårene og kunne ikke selv vælge, hvem der skulle sidde i rigsrådet. Når et medlem døde, skulle adelen i den pågældende provins udvælge seks til otte kandidater, som kongen så kunne vælge imellem. Kongen kunne ikke lade rådet forsvinde ved ikke at udnævne nye medlemmer. Den sidste paragraf gjorde i realiteten Danmark til et adelskonstitutionelt kongedømme: Hvis kongen var uenig med rigsrådet og efter to forhandlinger ikke fulgte dettes indstilling, kunne rigsråderne forordne som det ville. Disse stramninger var angiveligt et ønske om at undgå en gentagelse af Christian 4's forsøg på at regere udenom rigsrådet. Hertug Frederik måtte gå ind for det hele for at blive valgt som konge[1913], skriver Scocozza og Jensen i *Danmarkshistoriens Hvem, Hvad og Hvornår* – og forklarer, at staten, pga Christian IV, var på fallittens rand efter at have lånt kæmpe beløb hos flamske købmænd for at finansiere krigene. Disse pengeudlånere havde til gengæld fået krongods i pant, men da det netop var krongodset, der gav staten indtægter, var det svært at skaffe midler til kreditorerne[1914]. København var landets sidste bastion, og staten skyldte store summer[1915].

Den 2. august 1660 indkaldte rigsrådet på kongens foranledning adelen, gejstligheden og borgerskabet til et stændermøde, hvis formål var at redde landet[1916]. Den 16. oktober blev håndfæstningen afskaffet, og to dage efter kunne Frederik 3 modtage arvehyldningen på en tribune foran Børsen. For at kunne sige, at hele det danske folk havde gjort kongen til deres arveherre, var der indkaldt nogle bønder fra Amager til at aflægge eden på vegne af bondestanden[1917]. Det var nu kongens opgave at ordne det fremtidige styre af landet. De tre stænder indleverede deres privilegieandragender, da kongen havde lovet de tre stænder at garantere deres ret. Adelen ønskede at beholde deres privilegier i henhold til den kasserede håndfæstning uden retten til at vælge kongen. Borgerskabets andragende ønskede, at stænderne fik forelagt alle love og forordninger til gennemlæsning og bemærkninger "førend de til trykken forfærdigedes". Gejstligheden ønskede bare status quo. Kongen sendte andragenderne i syltekrukken, og efter at han havde indført en konsumtionsskat og en kopskat, som adelen også skulle betale, opløstes stændermødet i december. Styret blev ordnet ved at oprette et statskollegium, der skulle ordne alle vigtige inden- og udenrigske sager, men som blot havde rådgivende beføjelser[1918]. I 1661 oprettedes Højesteret (læs *Det Danske Politiske System og EU*). Adelen beholdt deres rettigheder over bønder og gods. Borgerskabet fik skattelighed med adelen og adgang til embeder. Til gengæld var der ingen provinsborgermøder eller selvstyre til købstæderne. Kongen ville selv sørge for, at købstæderne fik råd og borgmestre. De gejstliges privilegier var uændrede. Året efter blev lensvæsenet ophævet og lenene omdøbt til amter med kongeligt udnævnte og fastlønnede amtmænd i spidsen. Saneringen af rigets gæld stod tilbage. Kreditorerne var mange, men penge var der ingen af, og kongens rådgivere besluttede at nedskrive eller slippe af med gælden ved at overlade store dele af krongodset til kreditorerne, som fik så store godsejendomme, at de kunne opnå adelskab[1919].

Frederik III underskrev 14. november 1665 Kongeloven (*Lex Regia*), der markerede overgangen fra

1913 https://da.wikipedia.org/wiki/Danmarks_historie_(1536-1660) – note 13: Scocozza, Benito; Jensen, Grethe (1999), *Danmarkshistoriens Hvem, Hvad og Hvornår:* Politikens Forlag, side 138-139
1914 Scocozza, Benito; Jensen, Grethe (1999), *Danmarkshistoriens Hvem, Hvad og Hvornår:* Politikens Forlag, side 147
1915 Cramer-Petersen, Lars (1997), Carlstad - Københavns naboby 1958-60, København: Brønshøj Museum, side 46-47
1916 Busck, Steen; Poulsen, Henning (2002), Danmarks historie - i grundtræk (2. udgave), Aarhus Universitetsforlag, side 166
1917 Scocozza & Jensen 1999, side 148-149. https://da.wikipedia.org/wiki/Danmarks_historie_(1660-1814) /Arvekonge
1918 Busck, Steen; Poulsen, Henning (2002), Danmarks historie - i grundtræk (2. udgave), Aarhus Universitetsforlag, side 166
1919 https://da.wikipedia.org/wiki/Danmarks_historie_(1660-1814)#Enevoldskonge , Busck& Poulsen, side 167

adelsvælde til enevælde. Kongeloven var udarbejdet af kongens sekretær i Danske Kancelli og Højesterets øverste tilforordnede, Peder Schumacher Griffenfeld, og bekræftede, at "kongen var det ypperste og højeste hoved her på jorden over alle menneskelige love". Han skulle kun svare til Gud, og de eneste indskrænkninger i hans magt var, at han skulle tilhøre den evangelisk-lutherske kirke, og ikke måtte formindske riget; bestemmelser der går igen i *Danmark´s Riges Grundlov*. Riget ønskedes udelt, og derfor indeholdt loven en del paragraffer, der præcist fastslog forholdene ved kongens død, hvis der ikke var en voksen søn, der kunne efterfølge ham. Selve loven blev først trykt og offentliggjort i 1709, sikkert fordi dens ordlyd ville have misfornøjet modstanderne af enevælden. Statsomvæltninger af denne type fandt sted i mange europæiske lande[1920] (læs *Part 4 – Den Sorte Adel: Den Engelske Revolution og Det Venetianske Oligarki)*. Enevælden lod sig ikke gennemføre i hertugdømmerne, da disse havde den tyske kejser som overherre, og ridderskabet vedblev med at eksistere som en velorganiseret korporation, som skiftende regenter var nødt til at vise udtrakt hensyn, om ikke formelt, så reelt, påpeger forfatterne af *Det Danske Imperium*[1921].

Frederik III døde den 9. februar 1670, og hans søn Christian V (1646-1699) var automatisk ny arvekonge og enevoldsherre. Ved kroningshøjtideligheden den 7. juni 1671 i Frederiksborg Slotskirke satte kongen selv kronen på hovedet, inden han blev salvet af Sjælland´s biskop. Sammen med Ulrik Frederik Gyldenløve, Norge´s statholder siden 1664, og Frederik Ahlefeldt, Slesvig–Holsten´s statholder siden 1663, overtog Peder Schumacher, fra 1671, adlet som Griffenfeld, ledelsen af monarkiet[1922]. Statskollegiet blev afløst af gehejmekonseilet, der blev landets øverste myndighed. For at styrke sin position som enevældig konge overfor den gamle adel indførte Christian V i 1671 det nye adelige rangsystem. Godsejere, der besad mindst 2.500 tønder hartkorn, kunne blive greve mens de, der kun havde 1000, måtte nøjes med at blive friherre (baron). Enhver, der havde anførte ejendomme, og var i kongens nåde, kunne opnå disse titler uanset tidligere social position. Til titlerne var knyttet en række fordele, som udstrakt skattefrihed og retsmyndighed, indenfor godsets område. De nye greve- og friherregodser var - i modsætning til de gammeladelige - udelelige og måtte hverken deles eller sælges, men skulle arves af den førstefødte søn. Var der ingen arvinger, tilfaldt godset Kronen[1923].

Konsolideringen af enevælden kørte videre på trods af de økonomiske problemer. Da staten ønskede et ensartet grundlag for jordbeskatning, opmåltes al jord og vurderedes ud fra gårdenes størrelse, jordens frugtbarhed og græsningsarealernes værdi. Resultat blev matriklen af 1688, der var det første gennemarbejdede grundlag for en årlig beskatning. Frederik III havde i 1661 nedsat en kommission, som skulle udarbejde et lovkompleks for hele landet. Dette arbejde kom til at tage over 20 år og medførte Danske Lov fra 1683. Den var hovedsagelig en opsamling af de mest brugbare dele af de tidligere landskabslove. I strafferetten byggede den på mosaisk rets grundtanke (baseret på Det Gamle Testamente) med øje for øje og tand for tand. Nyt var de hårde straffe til dem, der begik majestætsfornærmelse. Således blev alle handlinger, der "ville bringe nogen forandring i kongens absolutte arveregering", herunder anti-enevældig propaganda, anset for majestætsforbrydelser og straffes med afhugning af hånd, halshugning og hjul og stejle[1924].

Som stærkt symbol på kongemagtens enevælde findes statuen af Christian 5 på Kongens Nytorv, som er nordens første rytterstatue. Statuen blev lavet af billedhuggeren Abraham César Lamoureux. Kunstneren blev hentet til Danmark fra Frankrig i 1682 på tidspunktet, hvor Solkongen

1920 Ibid + Busck, Steen; Poulsen, Henning (2002), Danmarks historie - i grundtræk (2. udgave), Aarhus Universitetsforlag, side 167
1921 Kurt Villads Jensen og Michael Bregnsbo: *Det Danske Imperium – Storhed og Fald:*"Østersømagt på nedtur", side 698/1243
1922 Busck, Steen; Poulsen, Henning (2002), Danmarks historie - i grundtræk (2. udgave), Aarhus Universitetsforlag, side 168
1923 Scocozza, Benito; Jensen, Grethe (1999), *Danmarkshistoriens Hvem, Hvad og Hvornår:* Politikens Forlag, side 149-152.
1924 https://da.wikipedia.org/wiki/Danmarks_historie_(1660-1814)#Det_regulerede_samfund -uddrag

Louis 14 Bourbon og Frankrig´s enevældige kongemagt var på sit højeste i barok-tidens Europa. Solkongen hævdede sig størst, dog var barok-arkitekturen en hyldest for Vatikanet, "pavens yndlingsstilart skabt som forherligelse for den katolske kirke", som Europa´s fyrster i samtiden forgudede[1925]. Danmark har historisk haft stærk alliance med Frankrig - og var på franskmændenes side i 100-årskrigen, men *Frederik IV udlejede soldater imod Frankrig i felttogene kaldet den brabantske krig, som del af den spanske arvefølgekrig (1701-1714). I kejserlig tjeneste kæmpede de under* (efterfølgende statholder af de Østrigske Nederlande fra 1716 til 1724), *Eugen af Savoyen i det nordlige Italien*[1926], området som Frederik IV (1671-1730) ofte besøgte. Det havde været normalt siden 30-årskrigen, at lejesoldater ofte skiftede - og blev udlejet til mange forskellige sider[1927]. Frederik IV havde også et tæt familiært forhold til alle sider; Vatikanet, Venedig, Medici-familien fra Firenze (som han titulerede som konger), Solkongen i Frankrig, kurfyrste Frederik August 1 af Sachsen og konge af Realunionen Polen-Lithauen (August den Stærke), Peter Den Store af Rusland med flere, til en sådan grad[1928], hvortil man kan anskue, at slægtskabet, også dengang, havde forrang for det påståede kristen-skismatiske, "protestantiske" og "lutherske" danske standpunkt, hvormed dette tjener til forvirring og, anskuet i større perspektiv, uden proportionel tyngde som determinant i forhold til kontinentets mange krige og konflikter. Gennemgangen i *Trediveårskrigen*, kulminerende med fredsaftalen i Westphalen 1648 med deling af land og kirkegods, understreger, at det generelt mest af alt handlede om fyrsternes krigsskattepålægning og deres lejesoldaters horrible og blodige overgreb på bønder – og ikke var signifikant i forhold til hvilken religiøs trosretning parterne havde[1929].

Sverige havde skaffet sig mange fjender ved sine erobringer. Landet var ofte afhængigt af finansiel og militær støtte fra større europæiske lande. Under trediveårskrigen (1618-1648) fik Sverige betydelige subsidier fra Frankrig, som var interesseret i at svække den dominerende tyske fyrsteslægt Habsburg. Desuden ønskede handelsnationerne Nederlandene og England ikke, at et enkelt land skulle dominere Østersøen, og bistod Sverige, da det var svækket i forhold til Danmark. Nederlandene hjalp fx Carl Gustaf Wrangel´s flåde i slaget ved Femern i 1643, og i år 1700 landsatte en engelsk-hollandsk flåde 4.000 mand fra den svenske armé i Humlebæk på Sjælland. Modsat fremstod Sverige i forbindelse med Karl Gustav X's belejring af København i 1659 alt for dominerende, hvilket førte til, at en nederlandsk flåde kom byen til undsætning. Især var Rusland´s modernisering under Peter den Store afgørende for, at stillingen som stormagt ikke længere kunne opretholdes. Da "krigerkongen" Karl XII døde i 1718, uddeltes krigskassen, og den store armé blev opløst. En kort, men intensiv kamp om magten i Sverige fulgte mellem flere fraktioner og lidt efter lidt sluttedes fred med de tidligere fjender[1930].

Den Store Nordiske Krig (1700-1721) satte skel i nordeuropæisk historie ved at betyde Det Svenske Imperium´s fald og Rusland´s endelige gennembrud, som Østersømagt, og dermed som aktiv europæisk stormagt. Også for Preussen betød krigen en kraftig magtudvidelse. For Danmark betød krigen det endelige farvel til hele den østlige del af riget (Skånelandene) – undtagen Bornholm. Hvis man ser bort fra Napoleonskrigene, hvor Danmark og Sverige havnede på hver sin side, kom Danmark ikke senere i krig med Sverige[1931].

Den næste konge i rækken, efter Frederik IV´s død, var Christian VI (1699-1746), som indførte en

1925 Marie Hvidt: *Frederik IV – En letsindig alvorsmand*, 1t28 minutter citeret fra lydbog på Mofibo (jeg har ikke bogen på skrift).
1926 https://da.wikipedia.org/wiki/Den_spanske_arvef%C3%B8lgekrig
1927 Dick Harrison: *Trediveårskrigen – En Europæisk Katastrofe,* Kapitel 101, Den Pfalsiske Arvefølgekrig 1621-1625, side 464-467/2269
1928 Marie Hvidt: *Frederik IV – En letsindig alvorsmand*, 5t27 min (Medici) citeret fra lydbog på Mofibo (jeg har ikke bogen på skrift).
1929 Læs hele *Trediveårskrigen – En Europæisk Katastrofe* af Dick Harrison
1930 https://da.wikipedia.org/wiki/Den_svenske_stormagtstid
1931 https://da.wikipedia.org/wiki/Den_Store_Nordiske_Krig - Følgevirkninger

kongelig sabbatforordning i 1730, der foreskrev, at ingen måtte udeblive fra søndagsgudstjenesten, og skete det, vankede der bøder. I gentagelsestilfælde kunne synderen sættes i halsjern eller gabestok udenfor kirken til spot og spe for resten af menigheden. Lystighed og selskabelighed på helligdage blev forbudt under Frederik IV, men det var specielt under efterfølgeren Christian VI, at pietismen (Den Store Vækkelse/Great Awakening 1) virkelig slog igennem. Det bragte den enevældige kongemagt i et dilemma, da den både sympatiserede med pietisternes religiøse budskaber og ønskede, at den autoritetstro, som den ortodokse kirke stod som garant for, blev bevaret[1932]. Pietisme kommer af det latinske ord pietas (Gudsfrygt, fromhed). Den enkelte skal afgøre sig over for det centrale i kristendommen: anerkendelsen af sin egen syndighed og troen på Guds nåde ved Jesus Kristi offerdød for menneskenes skyld. I forhold hertil er institutioner som kirke og sakramenter underordnede. Det var ikke nok at have den rigtige tro; troen skulle leves i handling. Den sovende kristenhed skulle vækkes til en personlig og aktiv kristentro[1933].

I 1706 havde regeringen forbudt de private religiøse forsamlinger som pietisterne afholdt, men nu forbød den også de ortodokses angreb på pietismen. Det skete samtidig med, at øvrigheden (magthaverne) holdt øje med, at pietismen i Danmark blot blev en fornyet statsreligion, der fortsat havde præsten og kirken som autoriteter, og at de mere radikale former af pietismen ikke bredte sig. Anderledes gik det, da regeringen 13. januar 1736 indførte konfirmationen for alle landets kristne indvånere og forlangte, at de skulle have læst og lært deres katekismus (en kortfattet skriftlig belæring med spørgsmål og svar), inden de bekræftede deres dåb. Det krav var både i pietismens og kongemagtens interesse, da det først var efter konfirmationen, at de unge fik ret til at træde ind i de voksnes samfund. Dermed blev indskærpelsen af kristendommens grundlæggende bud en betingelse for, at den enkelte kunne blive opfattet som et medlem af samfundet. Erik Pontoppidan´s værk var i høj grad præget af pietismen – med dens vægt på den enkeltes tro – og statsmagtens ønske om, at autoritetstroen ikke måtte forsømmes. Børnene blev indøvet i de rigtige samfundsnormer ved at lære Pontoppidan´s spørgsmål og svar udenad. Det var i midten af 1700-tallet som regel kun på længere udenlandsrejser til fx Paris og Rom, at unge kunne få den undervisning i jura og statslære, der var nødvendig for at bestride statens embeder, som det kun var adelige, der havde råd til[1934].

I 1748 var det 300 år siden Oldenburg-dynastiet overtog tronen i Danmark, og i 1749 blev det 300-årige jubilæum for kroningen af Danmark´s Christian Den Første fejret med etableringen af et nyt distrikt i København ved navn Frederiksstad. Bydelens gader skulle mødes i en central plads, der skulle omgives af fire ens palæer ("Hotels") – bygget af private bygherrer, men efter fælles idé af hofbygmesteren Nicolai Eigtved. Disse palæer er vore dages Amalienborg. Byggeriet indledtes i 1750. Midt på slotspladsen kom rytterstatuen af Frederik 5 til at stå. Den blev lavet af den franske billedhugger Jacques-François-Joseph Saly[1935]. Saly var blevet optaget i en frimurerloge i Rom og blev efter et møde i den københavnske frimurerloge St. Martin optaget i denne[1936]. Der var fire bygherrer: overhofmarskal og præsident for Asiatisk Kompagni grev Adam Gottlob Moltke, gehejmekonferensråd grev Christian Frederik von Levetzau, baron Joachim von Brockdorff og baron Severin Leopoldus Løvenskiold. De tilhørte alle den nye adel. Rytterstatuen af Frederik 5 kigger mod Marmorkirkens kuppel, som er en kopi af Sankt Peter´s kirkedesignet af Michelangelo for Pave Paulus 5 Borghese. *Kirken og de fire adelige palæer i oktagonisk formation og Frederiksstadens borgerlige bebyggelse symboliserede samfundshierarkiet: den enevældige konge har sin magt fra*

1932 Scocozza, Benito; Jensen, Grethe (1999), *Danmarkshistoriens Hvem, Hvad og Hvornår:* Politikens Forlag, side 170-171 + side 176-177
1933 Sv. Aage Bay: Den evangelisk-lutherske kirke. Gyldendal 1966, side 13 – fra https://da.wikipedia.org/wiki/Pietisme note 3
1934 Scocozza, Benito; Jensen, Grethe (1999), *Danmarkshistoriens Hvem, Hvad og Hvornår:* Politikens Forlag, side 170-171 + side 176-177
1935 https://da.wikipedia.org/wiki/Amalienborg
1936 K.L. Bugge, *Det danske frimureries historie*, bind 1, 1910, s. 188.

Gud og distribuerede den videre via adelen og sit jordiske regimente. Det er sagt, at aksen nu forbinder kirken, kongehuset, handelen og kunsten (Gud, Kongehuset og Mærsk med den nye Operabygning på Holmen)[1937].

Kong Frederik 5 (eller Federico Quinto, som der står på statuen af ham) af Danmark og Norge, var søn af Sophie Magdalene af Brandenburg-Kulmbach fra den mægtige Hohenzoller-fyrsteslægt. Den norske frimurer-historiker Karl Ludvig Tørrisen Bugge skrev, at Frederik 5 som kronprins blev optaget i den københavnske frimurerloge St. Martin. Som aktiv frimurer oprettede han den 24. juni 1749 den første frimurerloge i Norge[1938]. Han giftede sig både med kongen af Storbritannien Georg 2´s datter Louise fra Wettin/Hannover-slægten (i 1743) – og efter dennes død med Generalstormester for frimureri i Danmark indtil 1792, Hertug Ferdinand af Braunschweig-Wolfenbüttel´s søster, Juliane Marie, i 1752[1939].

Da Frederik blev konge havde hans alkoholforbrug udviklet sig således, at han næppe var i stand til at lede en regering alene - og var fuldstændigt henvist til at støtte sig til sine rådgivere[1940]. En af disse var den tyske lensgreve fra Pommern, Carl Heinrich Schimmelmann, som angiveligt havde lært handel i Stettin, blev dansk-norsk finansminister, og styrede Danmark´s økonomi indtil sin død i 1782[1941]. Schimmelmann købte både Odd-Fellow-palæet, våbenfabrikken ved Kronborg, de danske slaveplantager i Vestindien og sukkerraffinaderiet i København[1942], og han lånte penge til Danmark imellem 1762-1765[1943]. Forfatter Edvard Holm skrev i en biografi om ham, at *han indførte en personskat; en såkaldt kopskat; brutal og urimelig i sit princip, idet den ramte den fattige arbejder lige så hårdt som den rige, og den der havde børn hårdere, end den der ingen havde*[1944].

Allerede før Schimmelmann havde københavnske købmænd set, at det på grund af mangel på naturlige udførselsvarer, som særligt Kongeriget Danmark led af, var nødvendigt at skabe en transithandel med oversøiske varer, hvilket fremkaldte dannelsen af Det Asiatiske Kompagni[1945]; det største af den danske merkantilismes store handelskompagnier. Det blev stiftet i 1730 med kongelig oktroj fra 1732 til afløsning for det Ostindiske Kompagni, som Christian IV tidligere havde startet med stiftelsen af det private aktieselskab i 1616[1946]. Nu ville Schimmelmann gå videre i samme spor - og han arbejdede derfor for at få en frihavn anlagt ved København; en tanke, som de københavnske handelsmænd også greb, og som vistnok ville være blevet bragt til virkelighed, såfremt ikke "lægen fra Altona" Johann Friedrich Struensee (1737-1772) var kommet imellem[1947]. Struensee fulgte den enevældige konge, Christian 7, som læge på hans udlandsrejse 1767-68. Kongen var så tilfreds med Struensee´s indsats, at denne fulgte kongen tilbage til København, hvor han kort efter hjemkomsten blev udnævnt til kongens livlæge. Gennem sin indflydelse på kongen og sit forhold til dronningen skaffede Struensee sig med tiden en ganske anseelig politisk magt. I løbet af et års tid fik han afskediget de gamle konseilsministre, erstattede konseillet med et kabinetsstyre, og udnævnte sig selv til greve og gehejmekabinetsminister med magt til på egen hånd at udstede kabinetsordrer. De skulle blot senere forelægges til godkendelse hos kongen. På

1937 https://da.wikipedia.org/wiki/Amalienborg
1938 https://da.wikipedia.org/wiki/Frederik_5. Note 9: K.L. Bugge, *Det danske frimureries historie*, bind 1, 1910, s. 191-194.
1939 Palle Lauring: *Danmarks Konger*: side 826+828/989
1940 Feldbæk, Ole (1990). "Den lange fred". I Olsen, Olaf (red.). Gyldendal og Politikens Danmarkshistorie. Vol. 9: 1700-1800, side 217
1941 https://da.wikipedia.org/wiki/Heinrich_Schimmelmann
1942 Edvard Holm: "Schimmelmann, Heinrich Carl" (i: Dansk Biografisk Lexikon, 1. udgave, bind XV; Kjøbenhavn 1901; s. 122-131) s.125
1943 Edvard Holm: "Schimmelmann, Heinrich Carl" (i: Dansk Biografisk Lexikon, 1. udgave, bind XV; Kjøbenhavn 1901; s. 122-131) s.123
1944 Edvard Holm: "Schimmelmann, Heinrich Carl" (i: Dansk Biografisk Lexikon, 1. udgave, bind XV; Kjøbenhavn 1901; s. 122-131) s.124
1945 Edvard Holm: "Schimmelmann, Heinrich Carl" (i: Dansk Biografisk Lexikon, 1. udgave, bind XV; Kjøbenhavn 1901; s. 122-131) s.126
1946 https://da.wikipedia.org/wiki/Asiatisk_Kompagni
1947 Edvard Holm: "Schimmelmann, Heinrich Carl" (i: Dansk Biografisk Lexikon, 1. udgave, bind XV; Kjøbenhavn 1901; s. 122-131) s.126 + Kurt Villads Jensen og Michael Bregnsbo: *Det Danske Imperium – Storhed og Fald,* "Østersømagt på nedtur", side 601-602/1243

mindre end halvandet år udsendte Struensee omkring 2.000 kabinetsordrer: offentlige ansættelser skulle udelukkende ske efter kvalifikationer, statens bureaukrati skulle forenkles og godsejernes indflydelse mindskes etc. En lang række af disse kabinetsordrer var ændringer og reformer, der var præget af oplysningstidens tanker: pressefrihed, afskaffelse af tortur indenfor retsvæsenet, bedre forhold for fæstebønder, afskaffelse af mange privilegier osv. Struensee´s reformiver (fx med fjernelse af diverse ordener) og hans intime forhold til dronningen skaffede ham hurtigt mange fjender især i adelige og militære kredse[1948].

Forbindelsen imellem Struensee og Schimmelmann var derfor umulig. Allerede i foråret 1771 begyndte Schimmelmann at trække sig ud af sine pengeforhold til staten, og da omtrent samtidig skatkammeret og kommercekollegiet ophævedes - og i det hele taget finansstyrelsen omordnedes for at lægges under nye mænd, var Schimmelmann´s rolle foreløbig forbi[1949].

Ved et paladskup på Christiansborg Slot den 17. januar 1772 blev Struensee og vennen Enevold Brandt arresteret natten efter et maskebal i hofteatret. I spidsen for kuppet stod enkedronning Juliane Marie (som nævnt Frederik 5´s anden hustru), og hendes søn, arveprins Frederik. De havde fået en skrækslagen Christian 7 til at underskrive arrestordren. Christian 7 underskrev dødsdommene på Struensee og Brandt. Hovedanklagen mod Struensee var magtmisbrug og hans forhold til dronningen. Brandt blev anklaget for bl.a. ved flere lejligheder at have pryglet kongen. Begge blev kendt skyldige i majestætsfornærmelse, og Christian 7 underskrev dødsdommen. Dommen blev eksekveret på Øster Fælled den 28. april 1772. Struensee og Brandt fik begge hugget højre hånd af før hovedet, som bødlen holdt op for folkemængden. Kroppene blev parteret og lagt på hjul og stejle, mens hoveder og hænder blev sat på stage[1950].

Efter Struensee´s død, kom tiden for Schimmelmann til, på ny, at gøre sin indflydelse gældende i den såkaldte guldbergske tid, og det på visse måder mere end nogensinde. Skatkammeret genoprettedes 3. juni 1773, og han blev lederen af dette. Som ydre udmærkelser må desuden mærkes, at han i 1773 blev Ridder af Elefanten og i 1779 optaget i den danske lensgrevestand[1951]. Datidens aktstykker viste klart, på hvor mange punkter Schimmelmann greb ind i denne tid. Andreas Peter Bernstorff (udenrigsminister 1773-80 og 1784-97) taler i sine breve flere steder om det utrolige arbejde, Schimmelmann ydede, idet han, med megen sympati, skildrede den enevælde, han udøvede ved fastsættelsen af alle faste udgifter, således at han alene fastlagde alle reglementer på det finansielle felt[1952]. Carl Heinrich Schimmelmann, som også arbejdede med porcelænshandel for Hitler´s idol, frimurerstormester af Den Skotske Rite indtil 1786 Frederik Den Store af Preussen[1953], døde som Danmark´s, måske nordens rigeste mand[1954]. Schimmelmann-slægten fortsætter med at kaste Johanniterordensmedlemmer af sig[1955].

Den ekstremt royalistiske teolog, Ove, adlet som Høegh-Guldberg, skrev dels under pseudonymet "Philodanus", dels anonymt et flyveskrift: *Azan eller den for Gield udfriede Fyrste* (1771), der nærmest kan læses som en beskrivelse af Guldberg´s idealstat. Af skrifterne fremgik at ”hovedstaden i den fiktive stat Cappadocien har herskeren inddelt i 12 kvarterer, for hvert kvarter

1948 https://da.wikipedia.org/wiki/Johann_Friedrich_Struensee
1949 Edvard Holm: "Schimmelmann, Heinrich Carl" (i: Dansk Biografisk Lexikon, 1. udgave, bind XV; Kjøbenhavn 1901; s. 122-131), side 128
1950 https://da.wikipedia.org/wiki/Christian_7. + https://da.wikipedia.org/wiki/Johann_Friedrich_Struensee + Feldbæk, Ole (1990). "Den lange fred". Gyldendal og Politikens Danmarkshistorie. Vol. 9: 1700-1800, side 228. ISBN 87-89068-11-4.
1951 Edvard Holm: "Schimmelmann, Heinrich Carl" (i: Dansk Biografisk Lexikon, 1. udgave, bind XV; Kjøbenhavn 1901; s. 122-131), side 128
1952 Edvard Holm: "Schimmelmann, Heinrich Carl" (i: Dansk Biografisk Lexikon, 1. udgave, bind XV; Kjøbenhavn 1901; s. 122-131), side 129
1953 http://www.friedrichs.us/History-KOF-Ancestors-Chapter7.html
1954 https://ofp.nu/historie/schimmelmann-og-palaeet/
1955 http://johanniter.dk/wp-content/uploads/2017/09/Johanniterriddere-i-Danmark_Personalhistorisk-Tidsskrift_2013_2.pdf side 165, figur 3

er der en overopsynsmand, og i hvert kvarter er der en opsynsmand for hver snes huse. Disse opsynsmænd skal holde øje med beboerne og sørge for at de opfører sig korrekt, helt ned til de mindste detaljer, såsom at de forvalter deres formue ordentlig, opdrager deres børn godt, og at ingen unge piger bliver forført". Det viser, at Guldberg´s politiske tanker allerede tidligt var strengt autoritære og konservative, og at staten skulle have en rolle at spille i alt hvad borgeren foretog sig. Denne form for statslig understøttelse blev ikke normalt anset for at være statens rolle i denne periode i historien[1956]. Struensee var bekendt som tilhænger af deismen (troen på at Gud findes men ikke aktivt behøver griber ind i verden) og hårdnakket kritiker af kirken. Modsætningen imellem Guldberg´s og Struensee´s livsanskuelse og grundsætninger var så stor som vel tænkeligt. Guldberg mente derfor fuldt ud at gøre sin pligt, da han deltog i sammensværgelsen imod Struensee. Ved kuppet mod Struensee spillede Guldberg en central rolle som den, der formidlede kontakten mellem enkedronningen og kuppets ledere. Han var også med til at idømme Struensee og grev Enevold Brandt de straffe, som selv i samtiden blev anset som værende unødvendigt blodige[1957].

Schack Rantzau var en søn af rigsgreve Hans Rantzau til Ascheberg (død 1769), som var forbitret da Struensee i efteråret 1771 nægtede at gøre undtagelse fra lovens vej for at hjælpe ham imod påtrængende kreditorer. Da var det, at Schack Rantzau sammen med Magnus Bering Beringskjold lagde planen til den sammensværgelse imod Struensee, der førte til kuppet 17. januar 1772. Hans hovedbedrift var fængslingen af Caroline Mathilde, ved hvilken lejlighed han viste ualmindelig uforskammethed[1958]. Enkedronning Juliane Marie sagde senere, at næst efter Gud havde de Beringskjold at takke for "den så vel fuldendte, lykkelige dag" (da Struensee blev henrettet)[1959].

En anden af de vigtigste og mest signifikante aktører i Danmark i denne tid var den senere Generalstormester for frimureri i Danmark, stormester for Asiatische Brüder og Illuminati-ordensmedlem, Carl Landgreve af Hessen-Kassel (1744-1836), som sideløbende gjorde militær karriere og var statholder samt kommanderende general i hertugdømmerne Slesvig og Holsten fra 1768 til 1836[1960].

Carl´s bror, kurfyrste Vilhelm I fra Hessen-Kassel (senere Landgreve Vilhelm IX efter sin faders død i 1785 og en frimurer af Turgundbund[1961]) gav den jødiske Rothschild-familie i Frankfurt administrations- og rådeaet over sin enorme formue; den daværende største i Europa. Han ansatte i 1769 Mayer Amschel Rothschild, som "hoffaktor"[1962]. Begge var sønner af Frederick II, Landgreve af Hessen-Kassel og hans kone, Mary af Hannover, prinsesse af Storbritannien, datter af George II, konge af England, som i 1756 var flyttet til hoffet i København med Carl og hans to brødre, Vilhelm og Frederik, for at deres opdragelse kunne blive fuldendt der, under beskyttelse af Frederik 5, som havde fået Danmark´s næste konge, Christian 7, med den nu afdøde søster Dronning Louise af Storbritannien[1963]. Carl giftede sig med sin første kusine, Christian 7´s datter Louise, da hun var 16 år; Prinsesse af Danmark, af Oldenburg-dynastiet, der så producerede de senere konger af Danmark, Norge, Grækenland og de senere Romanov-kejsere af Rusland[1964].

1956 H.L. Bisgaard, *Den danske Nationaløkonomi i det 18. Aarhundrede*, København: H. Hagerups Forlag 1902, s. 86ff.
1957 https://da.wikipedia.org/wiki/Ove_H%C3%B8egh-Guldberg note 5 : Se Johann Friedrich Struensee#Retssag og henrettelse
1958 https://da.wikipedia.org/wiki/Schack_Carl_Rantzau
1959 https://da.wikipedia.org/wiki/Magnus_Beringskjold, note 6: Einar Sigmund: *Konger og eventyrere* (s. 109-10)
1960 https://da.wikipedia.org/wiki/Carl_af_Hessen
1961 https://en.wikipedia.org/wiki/William_I,_Elector_of_Hesse
1962 Elon, Amos (1996). Founder: Meyer Amschel Rothschild and His Time. New York: HarperCollins. p. 65. ISBN 0-00-255706-1.
1963 https://da.wikipedia.org/wiki/Carl_af_Hessen
1964 *The Peerage, "Karl Landgraf von Hessen-Kassel1" Alison Weir, Storbritannien´s kongefamilie: A Complete Genealogy (London, UK: The Bodley Head, 1999).*

Da Christian 7 besteg tronen, fik prins Carl lejlighed til at komme endnu højere til vejrs. Den unge konge kastede i nogen tid i høj grad sin kærlighed på ham, så han i 1766 blev både generalløjtnant, kommandør for Garden til Fods, Ridder af Elefanten, gehejmestatsminister og formand for Det Høje Krigsråd. I foråret 1767 tog han med sin prinsesse Louise ophold i Hanau ved Frankfurt hos sin moder, angiveligt efter nogle kontroverser med hoffet i København. Efter Struensee´s fald blev prins Carl atter draget frem på en iøjnefaldende skueplads, da han i september 1772 blev udnævnt til overgeneral i Norge, inden feltmarskal[1965].

Enkedronning Juliane Marie af Braunschweig-Wolfenbüttel-Bevern, som var hovedaktør i paladskuppet imod Struensee, var datter af hertug Ferdinand Albert 2 af Braunschweig-Wolfenbüttel (1680-1735), der som generalfeltmarskal kæmpede mange krigsslag for konge af Kroatien, Ungarn og Bøhmen; Habsburg-kejser af det Hellige Romerske Rige, Leopold 1[1966]. Hun var dermed også, som nævnt, søster til generalstormester for frimureri i Danmark indtil 1792, Johanniterordensmedlem Hertug Ferdinand. Hendes søster, hertuginde Elisabeth Christine, blev gift med frimurerleder for Den Skotske Rite, Frederik den Store af Preussen. Juliane Marie var en internationalt respekteret enkedronning og korresponderede tæt med blandt andre Frederik den Store og Katharina den Store af Rusland[1967]. Juliane Marie uddelte mange titler og ordener – muligvis som et middel til at holde sig ved magten[1968]. Da kronprinsen Frederik 6, søn af den forviste Dronning Caroline Mathilde, skulle konfirmeres i april 1784, for derefter at indtage en plads i statsrådet, overrakte Juliane Marie ham en række, med hendes egen hånd nedskrevne regeringsregler. De indeholdt formaninger til tronarvingen om, at han for fremtiden skulle hjælpe hende og arveprins Frederik[1969].

På grund af kong Christian 7´s mentale tilstand, eftersigende psykisk syg, som formentlig skyldtes at han led af skizofreni, blev alle regeringsbeslutninger i hans tid som konge foretaget af de rådgivere, der stod ham nærmest. Disse kongelige rådgivere var forskellige alt efter, hvem der vandt magtkampene omkring tronen, men fra 14. april 1784 og frem til Christian 7's død i 1808 var det hans søn, den senere Frederik 6, som var det uofficielle, men i realiteten fungerende kongelige overhoved[1970]. Statsrådet regerede med enkedronning Juliane Marie og arveprins Frederik (som hun ønskede til tronen), og ministeren Ove Høegh-Guldberg, som de førende. De indførte et konservativt styre: de reformer, som Struensee havde indført, blev sat ud af kraft[1971]. Kronprins Frederik skulle konfirmeres, og samtidig fik han sæde i Statsrådet. Kronprins Frederik mente som 13-årig, at han var myndig; men den mægtige Guldberg betragtede ham vedblivende kun som en dreng, og følgen heraf blev, at kronprinsen sluttede forbund med den forviste grev A.P. Bernstorff, de to unge grever Reventlow, grev Schimmelmann og flere, i den hensigt at foretage et nyt statskup[1972]. Planen var, at han ved første møde skulle lægge et dokument foran kongen og sikre hans underskrift. I dokumentet stod, at de gamle ministre var afskediget, og ny regering udnævnt, med A.P. Bernstorff i spidsen. Væsentligt er her kronprinsens rolle; han havde fået planen skriftligt, og skrev selv kommentarer i randen, med forslag til ændringer – og det er fristende at tro, at hans

1965 https://da.wikipedia.org/wiki/Carl_af_Hessen
1966 https://da.wikipedia.org/wiki/Ferdinand_Albrecht_2._af_Braunschweig-Wolfenb%C3%BCttel
1967 Althoff, Frank (2011). "Der Schriftwechsel Friedrichs des Großen mit der Königin-Witwe Juliane Marie von Dänemark.". I Michael Kaiser; Jürgen Luh (red.). *Friedrich der Große und die Dynastie der Hohenzollern* (tysk) + Holm, Edvard (1899). "Dronning Juliane Marie som hun viser sig i sine Breve til Frederik II af Preussen". Historisk Tidsskrift. bind 7 (2. række): 46-75.

1968 Feldbæk, Ole (1990). "Den lange fred". Gyldendal og Politikens Danmarkshistorie. Vol. 9: 1700-1800, side 231
1969 Holm, Edvard (1894). "Frederik II af Preussen og Dronning Juliane Marie" , side 615
1970 https://da.wikipedia.org/wiki/Christian_7.
1971 https://da.wikipedia.org/wiki/Juliane_Marie_af_Braunschweig-Wolfenb%C3%BCttel – note 13 (Ole Feldbæk side 231).
1972 Hans Rasmussen: *Grev Reventlow og Bondens Frigørelse,* side 16/432

kammerjunker, Johan Bülow, har dikteret ham noterne i randen af planen, skriver Palle Lauring i *Danmarks Konger.* Christian 7 underskrev – og arveprinsen sprang op for at rive papiret fra kronprinsen, men han smuttede ud af døren med det til sine venner[1973].

Overalt skrives i rosende ord (herunder af Carl af Hessen) om Bernstorfferne´s politiske arbejde for Danmark i denne periode. Slægten von Bernstorff er en uradelsslægt fra Mecklenburg, til hvem en række slotte og obelisk-mindesmærker er opført. I midten af rundkørslen ved Femvejen står der en obelisk, tegnet af kongelig bygningsinspektør Andreas Clemmensen, som i 1913 blev opsat til ære for "Europa´s Svigerfar" Kong Christian IX og hans hustru Dronning Louise. De boede i mange år om sommeren på det nærliggende Bernstorff Slot[1974], hvor der også er opført en obelisk.

En anden signifikant adelsslægt af samme herkomst er Reventlow, hvortil Hans Rasmussen i *Grev Rewentlow og Bondens Frigørelse* glorificerende skrev, at "slægten i flere hundrede år havde været en af de anseligste i Holsten, før den ved Conrad Reventlow, som tjente under Frederik III og Christian V, vandt fast fod i Danmark. Frederik IV gjorde ham til storkansler (Romerrigsudtryk for førsteminister), og efter hans død ægtede kongen hans datter, den senere dronning Anna Sophie. Conrad udmærkede sig ved et gudfrygtigt sind, egenskaber, der kunne siges i en usædvanlig grad at være betegnende for hele den slægt, til hvilken han er stamfader"[1975]. Christian Ditlev Frederik Reventlow blev i 1784 formand for Rentekammeret, og "det var på denne post, som han beklædte i 29 år, at han fik lejlighed til at udøve en så stor indflydelse, at ingen enkelt mand, hverken før eller siden i denne henseende kan sammenlignes med ham"[1976]. Ifølge Hans Rasmussen udtalte den ekstremt kristent religiøse Reventlow f.eks: "jeg har ofte følt mig til mode, som var jeg i Herren´s tempel". I 1813 tog han sin afsked som præsident i Rentekammeret men beholdt sin plads i statsrådet. Hans indflydelse på landbo- og skolereformerne var kollossal, og til ham skyldes det, ifølge forfatteren, bondefrigørelsen - og at religionsundervisningen fik en plads i skolen[1977]. Johanniter- og Malteserordens-leder i Danmark, Peter Kurrild-Klitgård, skriver at Johanniterne i Danmark nedstammer fra Reventlow-slægten; "Faktisk er de genealogiske forbindelser endnu stærkere, end tavlerne viser; for eksempel er det tilfældet, at en ganske stor andel af de 101 riddere nedstammer fra den første på listen, Ditlev von Reventlow (nr. 1)". Bemærk også at Peter Kurrild-Klitgård, skriver: *Nok så vigtigt kom Balivatet gradvist under stadig stærkere beskyttelse af markgreverne (fra 1356 kurfyrsterne) af Brandenborg, der senere blev konger af Preussen (fra 1701) og kejsere af Tyskland (fra 1871). Denne beskyttelse og Balivatets besiddelser blev folkeretligt anerkendt i Osnabrück Traktaten (art. XII, §3), der udgjorde en del af den Westfalske Fred (1648), som afsluttede Trediveårskrigen og fastlagde Europa´s grænser*[1978].

Efter at regeringsforandringen 14. april 1784 havde fundet sted, fik Carl af Hessen i nogle år atter lejlighed til at spille en rolle, da kronprins Frederik sluttede sig nøje til ham, og det i den grad, at han (1790) ægtede hans datter Marie Sophie Frederikke[1979]. Den 31. juli 1790 blev kronprins Frederik på Gottorp Slot således viet til Marie Sophie Frederikke af Hessen-Kassel, datter af landgreve Carl af Hessen og Christian VII's søster Louise. De fik otte børn, hvoraf de seks døde som små. Ingen drengebørn levede, men to piger[1980]. Ved Bernstorff´s død i 1797 fik den mere modne kronprins nu mere og mere direkte indflydelse på regeringen, og den trykkefrihed, som Bernstorff

1973 Palle Lauring: *Danmarks Konger*: side 883-887/989
1974 https://da.wikipedia.org/wiki/Femvejen
1975 Hans Rasmussen: *Grev Reventlow og Bondens Frigørelse,* side 110+111/432
1976 Hans Rasmussen: *Grev Reventlow og Bondens Frigørelse,* side 175-176/432
1977 Hans Rasmussen: *Grev Reventlow og Bondens Frigørelse,* side 229+276+316/432
1978 http://johanniter.dk/wp-content/uploads/2017/09/Johanniterriddere-i-Danmark_Personalhistorisk-Tidsskrift_2013_2.pdf
1979 https://da.wikipedia.org/wiki/Carl_af_Hessen
1980 https://da.wikipedia.org/wiki/Frederik_6.

havde opmuntret, besluttede Frederik at ændre. Han befalede kancelliet at stramme trykkefrihedslovgivningen med ordene: "Jeg bifalder, at der tages fat på disse herrer. Kun ingen skånsel!". Det førte til Trykkefrihedsforordningen af 1799, som med sine strenge straffe for næsten al samfundskritik i realiteten stoppede den politiske debat i de næste to årtier[1981].

For ikke at blive inddraget i den fransk–britiske storkonflikt sluttede Danmark sig i år 1800 til det svensk–russisk–preussiske neutralitetsforbund. Da den danske regering nægtede at træde ud af forbundet, angreb englænderne med viceadmiral Horatio Nelson i 1801 den danske flåde på Reden ud for København. Kronprinsen fulgte slaget fra et værelse på 8. sal i Vestindisk Pakhus, i Flensborg[1982]. Situationen endte i København´s bombardement og tabet af flåden, plus 7 års krig. Frederik VI regnes for at være den mest enevældige konge i Danmarkshistorien. Han afstod Norge ved freden i Kiel i 1814 – og ved Wiener-kongressen efter napoleonskrigene blev Norge, af England og Østrig, udleveret til Sverige. Frederik VI havde indgået et forbund med Frankrig, som siden skulle vise sig at føre til tabet af Norge. Efter krigserklæringen mod England satte Frederik VI i realiteten statsrådet ud af drift og fungerede som sin egen udenrigsminister. I tiden mellem 1807-1814 afholdtes derfor ingen statsrådsmøder[1983]. Danmark og Europa´s nationer var gået statsbankerot jvf. *Part 1 - Kronen*. Da en jødepogrom nu bredte sig op i Danmark, satte kongen stærkt ind på at standse skændighederne, og han, Frederik VI, fik navnet "Jødernes Konge"[1984]. I 1814 udsendtes en anordning, som bestemmer, hvad bekendere af den mosaiske religion, der opholder sig i Danmark, har at iagttage. Denne titel dækkede over en ophævelse af alle love om jøder i Danmark. Nu fik jøder almindelig borgerret og ret til at ernære sig i ethvert lovligt erhverv. Det havde primært været et mindretal af velhavende jøder, med Mandel Levin Nathanson i spidsen, der havde arbejdet for den nye lov. Selv om jødedommen nu var blevet en officiel religion, gik mange jøder i de følgende år skridtet videre - og lod sig selv eller deres børn døbe[1985].

Sverige havde betinget sig at få Norge for at indgå i alliancen mod Napoleon. Prins Christian Frederik (senere kong Christian 8) var statholder i Norge og sluttede op om den norske uafhængighedsbevægelse. Han underskrev den 17. maj 1814 en norsk forfatning; Eidsvoll-forfatningen. Samme dag blev han valgt til konge af Norge. Den 10. oktober frasagde Christian Frederik sig kongemagten til en delegation fra Stortinget, forlod hovedstaden og vendte tilbage til Danmark. Den 4. november vedtog Stortinget de ændringer i Grundloven, som gjorde union med Sverige mulig, og valgte derefter (frimurerstormester for det skandinaviske system) kong Karl XIII af Sverige til norsk konge (som Karl II) i en løs personalunion[1986]. Den franske feltmarskal Jean-Baptiste Jules Bernadotte var en Jakobiner, som blev Sverige´s helt uventede konge 1818-1844, som Karl 14. Johan (i Norge: Karl 3. Johan)[1987]. Skandinavismen lå i høj grad på linje med de fremherskende kulturelle og politiske strømninger i både Danmark og Sverige, men statsmagterne under Karl 14. Johan´s de facto enevoldsregime i Sverige, og Christian 8´s konservative styre i Danmark, modarbejdede såvel en liberal reformpolitik i de respektive lande som en skandinavisk orienteret udenrigspolitik[1988].

Frederik VI gav kongelig tilladelse til frimureriet, og hans efterfølger som konge 1839-1848,

1981 Dirckinck-Holmfeld: *På sporet af København* (s.184)
1982 Dirckinck-Holmfeld: På sporet af København (s.122-123), forlaget Borgen, København 1993, ISBN 87-418-6815-3
1983 https://da.wikipedia.org/wiki/Frederik_6.#Englandskrigene
1984 Palle Lauring: *Danmarks Konger*: side 895+897+905/989
1985 https://da.wikipedia.org/wiki/Danmarks_historie_(1814-1848)
1986 https://da.wikipedia.org/wiki/Christian_8.#Norsk_konge
1987 Dehn-Nielsen, Henning (1999). *Christian 8. : konge af Danmark, konge af Norge.,* side 140 og 201+284/631 (Mofibo-udgaven)
1988 Dehn-Nielsen, Henning (1999). *Christian 8. : konge af Danmark, konge af Norge.,* side 449/631

Christian 8, blev stormester for Den Danske Frimurerorden[1989]. Prins Christian Frederik blev optaget til frimurer 12. maj 1817, mens han opholdt sig på Fyn. 12. november 1836 blev han udnævnt til generalstormester for frimureri ved kongeligt reskript, og han efterfulgte prins Carl af Hessen, som havde haft den post i henved 60 år[1990]. I sin egenskab af frimurerstormester er det naturligt, at Christian 8 i 1838 blev valgt som præsident for det danske Videnskabernes Selskab, hvor han flere gange optrådte som foredragsholder. I sin dagbog beskriver han prins Carl af Hessen-Kassel´s erfaringer med interessante hændelser og omgang med ånder, herunder også om læren om "dyrisk magnetisme" eller mesmerisme, som helbredsmiddel - og som en forløber til hypnoseterapi. Ved rette anvendelse kunne dette endda "berigtige de begreber om åndelivet, som vi nu kun har gennem åbenbaringen"[1991].

Nikolai Frederik Severin Grundtvig var digter og præst, og sammen med filosoffen Søren Kirkegaard den betydeligste personlighed i 1800-tallets danske åndsliv, som kastede sig ud i (endnu) et religiøst "vækkelsesarbejde". Grundtvig gendigtede Saxo og Snorre´s islandske kongekrønike og hævdede trosbekendelsen og sakramenterne som udtryk for den oprindelige kristendom. Han skrev 1500 salmer til den danske kirke og deltog aktivt i politik[1992].

Gehejmestatsministrene, formelt og under den enevældige konges forsæde i Gehejmestatsrådet, forhandlede om statens ledelse. Således skulle alle kollegiernes, dvs. ministeriernes, forestillinger forelægges og afgøres her, men det var kongen, som tog beslutningerne. På selve tronbestigelsesdagen meddelte Christian 8, at alle Frederik VI´s ministre forblev på deres poster[1993]. Christian Frederik erklærede sig enig med Østrig´s statskansler Klemens von Metternich i, at "folkets lykke beroede på en god kommunalforfatning". I Danmark var man begyndt med provinsialstænderne efterfulgt af en kommunalordning[1994]. Efter en behandling i statsrådet udsendte regeringen 28. maj 1831 to anordninger om rådgivende provinsialstænderforsamlinger i kongeriget - og i hertugdømmerne. Der blev i alt oprettet fire forsamlinger: en for Øerne, en for Jylland, en for Slesvig og en for Holsten. Forslaget blev udformet af en stænderkomité[1995]. Kun mænd og kun kristne kunne vælges til stændervalget, men i Kongeriget fik dog også jøder valgret. Kun 32000 fik valgret i Kongeriget svarende til knap 3%[1996], der ikke kunne lovgive, men kun rådgive kongen og hans administration. Da medlemmer fik nys om den store statsgæld på godt 130 mio. rigsdalere fremsatte de krav om at få kontrol med statsfinanserne, hvilket statsrådet på det pureste afviste. Mellem 1837–41 indførtes kommunale råd, byråd, amtsråd, sogneråd og i København en borgerrepræsentation med omtrent samme stemmeret som til stænderforsamlingerne[1997]. Valgbarheden til den nye borgerrepræsentation blev udvidet til alle grundejere og skatteydere over en vis grænse. Den kunne udnævne seks rådmænd til Københavns Magistrat (romersk udtryk for ledelsesmagt), der stadig blev ledet af en overpræsident og tre borgmestre udnævnt af kongen[1998].

Utilfredsheden med den begrænsede stemmeret til stænderne fik de liberale kræfter til at blive mere synlige[1999]. Kongen med sin administrations opvisning i bedreviden ("vi alene vide") var et

1989 https://denstoredanske.lex.dk/Den_Danske_Frimurerorden
1990 K.L. Bugge: *Det Danske Frimureris Historie*, bind 2, 1927, s. 366ff. Reskriptet gengives her i sin fulde ordlyd s. 366-67.
1991 Dehn-Nielsen, Henning (1999). *Christian 8. : konge af Danmark, konge af Norge.,* side 70+224,226/631
1992 Dehn-Nielsen, Henning (1999). *Christian 8. : konge af Danmark, konge af Norge.,* side 539-540/631
1993 Dehn-Nielsen, Henning (1999). *Christian 8. : konge af Danmark, konge af Norge.,* side 300+339/631
1994 Dehn-Nielsen, Henning (1999). *Christian 8. : konge af Danmark, konge af Norge.,* side 322-324/631
1995 Scocozza, Benito; Jensen, Grethe (1999), *Danmarkshistoriens Hvem, Hvad og Hvornår:* Politikens Forlag, side 215-216
1996 Dehn-Nielsen, Henning (1999). *Christian 8. : konge af Danmark, konge af Norge.,* side 297/631
1997 https://da.wikipedia.org/wiki/Danmarks_historie_(1814-1848)#St%C3%A6nderforsamlinger
1998 Boss, Walter; Kofod, Søren; Johansen, Arne (1999), *Nationalisme, krig og demokrati Danmarkshistorien 1814–1864*, København: Nordisk Forlag, ISBN 87-00-35324-8 – side 15-16, fra https://da.wikipedia.org/wiki/Danmarks_historie_(1814-1848)#cite_note-19
1999 Boss, Walter; Kofod, Søren; Johansen, Arne (1999), *Nationalisme, krig og demokrati Danmarkshistorien 1814–1864*, side 12-14

dårligt varsel om, hvor lidt kongen ville lytte til råd fra stænderforsamlingerne. Det satte for alvor gang i organiseringen af de liberale kræfter[2000]. Christian 8 gik imod opfordringen fra den liberale agitator Orla Lehmann, om en uindskrænket pressefrihed. Den måtte snarere begrænses, svarede kongen[2001].

Det var føromtalte Mendel Levin Nathanson´s nationaløkonomiske forfatterskab i tiden efter statsbankerotten og handelshusenes fallit, som i 1838 ledte til valget af ham som redaktør af *Berlingske Tidende*. I politik måtte *Berlingske Tidende* under ham, som under enhver anden redaktør, følge regeringens retning[2002]. ”Kongens Avis” *Kjøbenhavnske Danske Post-Tidender* (nuværende *Berlingske*) er også historisk tæt frimurerallieret, som havde pustet en hadsk stemning op iblandt folket imod Struensee, på trods af dennes pøbelvenlige reformer, idet hans ubegrænsede trykkefrihed betød, at der blev udgivet adskillige smædeskrifter om ham; og først for sent ændrede han det til trykkefrihed under ansvar[2003].

Berlingske Media, ejet af belgiske De Peersgroup (Pressegruppen) og DGP Media siden 2014, har igennem tiderne udbredt konspiratorernes fascistiske propaganda på dansk jord[2004]. *Berlingske* er Danmark´s ældste eksisterende dagblad og en af verdens ældste aviser[2005]. Navnet "Berlingske" kommer fra grundlæggeren, bogtrykker Ernst Henrich Berling og hans familie, der i mange år ejede avisen. Avisen udkom første gang 3. januar 1749, i begyndelsen to gange om ugen og fra 1841 kom den dagligt. Berlingske regnes traditionelt for at være en borgerlig (konservativ) avis. I flere perioder har den været landets største avis[2006]. *Berlingske* udspringer af publikationen *Extraordinaire Relationer*, som bogtrykkeren Joachim Wielandt grundlagde i 1721. Efter Wielandt´s død solgte hans enke i 1748 udgivelsesprivilegiet til bogtrykker Berling, der var født i Mecklenburg, men i 1731 indvandret til Danmark[2007].

Berlingske´s motto er i logo på latinsk ”ob fructus ardua scandit/frugten af 2 stigninger”, som associerer til divide et impera (romersk del og hersk metode for imperialisme). Splid herskede tilsyneladende imellem konge, frimurerstormester og grundlovsgiver Frederik VII (1808-1863) overfor Christian IX (”Europa´s Svigerfar” 1818-1906) og Prinsesse Louise af Hessen-Kassel, selvom Frederik selv kaldte Christian ”kongelig højhed” til Valdemar´s barnedåb i Det Gule Palæ i 1858, hvor også børnene af Glücksborg blev udnævnt til Prinser og prinsesser af Danmark af kongen[2008]. Frederik havde giftet sig med grevinde Danner, hvilket var kontroversielt i de toneangivende kredse i Danmark. Forhandlingerne om tronfølgen i Danmark og hertugdømmerne var knap nok begyndt på den internationale scene før en koldfront var trukket op imellem dem. Frederik havde ingen arving, og ægteskabet med den ikke-fyrstelige (af Frederik VII ophøjede) lensgrevinde blev den endelige bekræftelse på, at Frederik VII aldrig ville bidrage med en arving til tronfølgen. Det var bogtrykker Carl Johan Ernst Berling (1812-1871), som havde barn med Danner, der havde præsenteret hende for Frederik i 1830´erne, til hvis hof Berling havde høje poster og tætte forbindelser[2009]. Berling havde passion for at rejse, og han havde råd til det. Han besøgte næsten alle europæiske lande. I året 1871 begav han sig til Italien, hvor han i Napoli traf sammen med

2000 Scocozza, Benito; Jensen, Grethe (1999), *Danmarkshistoriens Hvem, Hvad og Hvornår:* Politikens Forlag, side 217-218
2001 Dehn-Nielsen, Henning (1999). *Christian 8. : konge af Danmark, konge af Norge.,* side 335+336/631
2002 https://da.wikipedia.org/wiki/Mendel_Levin_Nathanson
2003 Scocozza, Benito; Jensen, Grethe (1999), *Danmarkshistoriens Hvem, Hvad og Hvornår:* Politikens Forlag, side 187-188
2004 Berlingske Media - Wikipedia, den frie encyklopædi + DPG Media - Wikipedia
2005 Oldest newspapers still in circulation". *World Association of Newspapers*. Archived from the original on 7 January 2004.
2006 https://da.wikipedia.org/wiki/Berlingske
2007 Artiklen *Berlingske Tidende* i Salmonsens Konversationsleksikon, anden udgave, udgivet 1915-1930, bind III. + For avisens tidlige historie se Jette D. Søllinge & Niels Thomsen, *De danske aviser*, bind 1, Odense Universitetsforlag, 1988. ISBN 87-7492-664-0. s. 98-106.
2008 Poul Smidt: *Fredys Kongevej*: Kapitel 14 – Far, Søn og Tronen, side 126-128 https://fredy.dk/
2009 Poul Smidt: *Fredys Kongevej*: Kapitel 14 – Kongen og Grevinden side 107-113/1875. https://fredy.dk/

grevinde Danner, og rejste med hende og hendes følge til Egypten[2010]. Frederik VII havde gjort bladudgiver Berling til stedfortrædende stormester for frimureriet. Berling var kongens drukbroder og kortspillende kammerat samt kongelig udnævnt kammerherre[2011].

Usikkerheden om rettigheder til tronen lå i flere lag. For det første ville man gerne holde sammen på kongeriget, men der var flere om tronebuddet. For det andet kunne rettighedshaverne dengang videregive deres ret til andre slægtninge i familielinjerne og dermed rykke rundt på favoritværdigheden. Statsråd og konge drøftede arvefølgen i 1849, og der var enighed om at begynde med den russiske zar, Nikolaj 1 (1796-1855), som skulle høres, fordi han som direkte efterkommer af hertugerne på Gottorp formelt set var arveberettiget til dele af Holsten. Christian IX havde med sin krigsdeltagelse i den første slesvigske krig (1848-1850) styrket sit kandidatur, og det blev Louise´s mor Charlotte, der gik ind i forhandlingerne for at styrke deres stilling, og som fik zar Nikolaj til at aflevere sine rettigheder over Holsten til Christian og Louise. ”Der var grænser for hvor megen usikkerhed de andre europæiske kongehuse kunne leve med, når der netop i denne periode var risiko for republikanske tilstande alt for mange steder i Europa”[2012].

Disse omstændigheder gjorde Christian IX til arving i 1852 med London-aftalen, da stormagterne England, Rusland, Frankrig, Østrig-Ungarn og Preussen underskrev London-protokollen, hvor hertugen af Augustenborg fik økonomisk erstatning for sin mistede arveret. Det var også et stormagtsdikatorisk krav fra London, at helstaten skulle have en fælles forfatning og bevare kongemagten i Gehejmestatsrådet (regeringen) efterfølgende, under ledelse af kongen. Januarkundgørelsen påbød, at tre ministre skulle beskæftige sig med med indre danske anliggender, og at fire ministre skulle være ministre for helstaten[2013]. Christian 9 lykkedes til tronen i 1863 da Frederik VII af Oldenborg døde af lungebetændelse på besøg hos Christian IX´s Glycksborg-slot. Frederik VII havde i længere tid været ved dårligt helbred kva omfattende alkohol-misbrug. Da Frederik var kronprins havde han sendt et udkast til en ny forfatning for hele monarkiet til kong Christian 8. Kongens pludselige interesse for en fri forfatning kom først på et tidspunkt, da han regnede med, at døden snart stod for døren. En sådan nyordning var efter hans opfattelse et nødvendigt onde, når det ikke kunne være anderledes, bemærkede kongen i sin dagbog[2014]. I dagene 18.-21.juni 1845 aflagde den preussiske Hohenzoller-konge Friedrich Wilhelm 4, besøg i Danmark, og den 3. juli ankom storhertug Friedrich Franz 2 af Mecklenburg-Schwerin, (Christian 10´s dronning, Alexandrine´s farfar). Midt under dette besøg blev kongen den 8. juli ramt af ”blodtrang til brystet, kortånde og rallen”, hvorfor han fik foretaget en åreladning, hvilket han aldrig rigtigt kom sig over, og anbefalede i sit testamente kronprinsen ”at høre gode råd af fædrelandssindede mænd” – og nævnte fra hertugdømmerne Criminil-Reventlow og greve Moltke[2015].

I 1890 blev Joachim Moltke ansat som kronprins Frederik´s hofchef og senere hofmarskal. Han tilhørte kernen i Indre Mission[2016]. Moltke-familien er en særlig politisk indflydelsesrig adelsfamilie med en lang række prominente frimurere og Johanniter-ordensmedlemmer igennem historien. Gesandt Léon Moltke-Huitfeldt var født 23. april 1829 i Paris - og søn af grev Adam Gottlob Moltke-Huitfeldt. Efter at have taget studentereksamen 1846, og filosofikum året efter, blev Moltke-

---

2010 https://da.wikipedia.org/wiki/Carl_Berling#Rejselyst : Denne artikel bygger hovedsagelig på biografi(er) af Alexander Thorsøe i 1. udgave af Dansk Biografisk Leksikon, 2. bind, side 131,udgivet af C.F. Bricka, Gyldendal (1887–1905).
2011 Poul Smidt: *Fredy* - 1872: Kongehus og Frimureri, side 717-718/1875
2012 Poul Smidt: *Fredys Kongevej*: Kapitel 14 – Europa Bestemmer, side 113-124/1875
2013 Kurt Villads Jensen og Michael Bregnsbo: *Det Danske Imperium – Storhed og Fald,* ”Fra Helstat til Nationalstat”*,* Side 935,937,957-959/1243
2014 Dehn-Nielsen, Henning (1999). *Christian 8. : konge af Danmark, konge af Norge.,* side 459/631
2015 Dehn-Nielsen, Henning (1999). *Christian 8. : konge af Danmark, konge af Norge.,* side 476,479,486 /631
2016 Poul Smidt: *Fredy* - 1879: Lovisa i Troens Favn, side 841/1875.

Huitfeldt, i en alder af 20 år antaget af sin onkel, den første danske statsminister, grev Adam Wilhelm Moltke (barnebarn af Adam Gottlob Moltke Overhofmarskal og Gehejmeråd under Frederik 5), til den diplomatiske tjeneste. I tre år arbejdede Moltke-Huitfeldt nu først hjemme i Udenrigsministeriet, hvorpå han i 1852 ansattes som attaché i Bryssel for allerede året efter at blive udnævnt til legationssekretær i Wien. Her forblev han til 1856, da han med titel af ministerresident blev udnævnt til Danmark´s repræsentant ved hofferne i Madrid og Lissabon indtil han i begyndelsen af 1860 blev kaldt til den vigtige post som gesandt i Paris, hvor han fungerede som bindeled til Kejser Napoleon III[2017].

Jens Peter Trap var kun 24 år, da han i 1834 som nyslået jurist fra København´s Universitet blev ansat i det kongelige kabinetssekretariat som kancellist. I 1862 var han avanceret til fuldmægtig i sekretariatet; han havde således arbejdet for Christian 8 i 14 år frem til dennes død i 1848 og 14 år for sønnen Frederik 7. Trap havde fulgt begge konger som frimurer i Den Danske Frimurerorden, hvor han selv blev førstemand. Frederik 7 havde været ordenens stormester fra 1858 og til sin død i 1863. Trap er idag et af datidens mest citerede vidner, skriver Poul Smidt i sin biografi af Frederik 8 (*Fredy*), hvor han noterer, at det er svært at forestille sig, at folk som Trap talte/skrev om ægteskabsforbindelser etc ”uden at være i overenstemmelse med de kronede hoveder”[2018]. Frederik 8 blev frimurernes førstemand i flere generationer og den længst regerende Stormester i Den Danske Frimurerorden´s historie. ”Her havde han sine lykkeligste stunder med Gud og det kristne grundlag - og kunne rykke op i graderne som konge i sit eget kongerige”[2019]. Frederik havde vanskeligt ved at forestille sig, at mennesker kunne leve uden tro. Han kunne eller ville ikke acceptere at et ”menneske kan bilde sig selv ind at være ateist; og bag denne indbildning skjuler der sig som oftest en fortærende tvivl, om ikke en forfærdet samvittighed”. Gud havde evnen til at forvandle mørke til lys, om vi blot holder os til ham og følger hans bud, og det gjaldt om at adlyde Gud mere end menneskene, skrev han fx i sine *Frimurernoter januar 1900*[2020].

Med Hendes Majestæt Dronningen´s tilladelse til at gå i Rigsarkivet, de ”fortrinlige dage tilbragt i Dronningen´s Håndbibliotek på Amalienborg”, hvor brevene mellem kongefamiliens medlemmer blev læst, samt med bistand, adgang til dokumenter og økonomisk støtte fra Den Danske Frimurerorden´s Velfærdsdirektorie, har der været gode muligheder for at kaste nyt lys over væsentlige politiske begivenheder i Frederik 8´s tid fra 1843 til 1912 for Poul Smidt, som tillige havde adgang til slottet i Oslo, det tyske udenrigsministeriums arkiver i Berlin og i Hamburg Stadtarchiv. Smidt noterer: ”Priviligeret er den, som undervejs har kunnet hente gode råd fra historikerne og demokratihistoriens mester, Tim Knudsen, der især takkes for gode diskussioner om parlamentarismens usynlige kanter. Niels Goth Katballe organiserede med stor dygtighed afskrivningen af materialerne fra Den Danske Frimurerorden”[2021]. Dette ”gode forhold” kommer ikke overraskende til udtryk igennem hele den meget ukritiske konge- og frimurertro biografi. Statsrådsreferater og interne intrige-anekdoter i almindelighed tegner billedet af ”den svage gode gudstro kongemagt”, som uskyldigt underlagt stærke conseilspræsidenter, ministre og godsejer-regeringer. Til gavn for alle naturligvis: ”Som Stormester i Den Danske Frimurerorden talte kronprins Frederik i årtier tillidsfuldt til brødrene om sit gudsforhold, om fædrelandet, som fortjente enighed og mindre partivælde, om sin personlige tryghed i det lukkede fællesskab. Korset har været vort udspring, korset har under forfølgelse været vor trøst, og korset blev vor oprejsning

2017 https://da.wikipedia.org/wiki/L%C3%A9on_Moltke-Huitfeldt biografi(er) i 1. udgave af Dansk Biografisk Leksikon, udgivet af C.F. Bricka, Gyldendal (1887–1905). + Poul Smidt: *Fredy* – 1866: Dannelsesrejsen, side 447/1875

2018 Poul Smidt: *Fredy* - 1868-1869: Den Udvalgte, side 588-589/1875

2019 Poul Smidt: *Fredy* - 1872: Kronprinsens Kongerige, side 713-715/1875

2020 Poul Smidt: *Fredy* – 1905: Frihed og Fromhed, side 1212 og 1213/1875

2021 Poul Smidt: *Fredy,* indledning side 25+26/1875 ”København i januar 2020, Poul Smidt” og afslutning: Tak, side 1666-1675

og løn"[2022], er symptomatiske vendinger igennem denne biografi, og en lang række lignende værker om Danmarkshistorien, som i høj grad afspejler sig i den generelle holdning og forståelse af både nutidig og forhistorisk virkelighed om Danmark.

Dette mønster af officiel historieforklaring genkendes også på den anden side af sundet: *"Karl 15 (1826-1872) var optaget af Nordens sikkerhed og selvstændighed og gik ind for et stærkt skandinavisk samarbejde. Han var en nær ven med Frederik 7, og var indstillet på at hjælpe Danmark mod Preussen i krigen i 1864, men han kunne ikke få sin regering med"*[2023]. Denne svensk-norske konge og frimurerstormester Karl XV skrev til logebroder Trap, at det var afgjort imellem far og søn (Christian 9 og Frederik 8), at kronprinsen kunne indtræde i Frimurerordenen, og at han selv ville stå for optagelse af svigersønnen, når han næste gang kom til Danmark[2024]. Jens Peter Trap var avanceret til Seglbevarer, som er nummer 4 internt i hierarkiet med ansvar for udenrigsanliggender, som kontaktperson til udenlandske frimurerloger. I arbejdet for sin tredje konge, Christian IX, havde kabinetssekretær Trap haft en naturlig kontakt til kronprinsen de gange han havde fået lov til at regere i sin fars fravær. Kong Karl skulle tilføje sin svigersøn de afgørende ridderslag i 1871, men han gik på gravens rand svækket af modgang og for meget alkohol.

Kronprins Frederik hastede til Stockholm, og var på rejsen ledsaget af (den meget kristne Prinsesse) Lovisa og tre højtstående logebrødre, sin hofchef, Greve Christian C.S. Danneskiold-Samsøe, adjudanten, kaptajn L. Lund, og den midlertidige stormester, J.P. Trap. Hjemme havde kongen lovet at tage sig af den 1-årige prins Christian (den 10.) på residensen Bernstorff Slot, mens dronningen (Louise af Hessen-Kassel, som tilsyneladende var imod frimurerne, som hun kaldte sataniske ægtepagts-utroskabelige mm) og prinsesse Thyra var hos Vilhelm (Georg 1 indsat af familierne som konge af Grækenland i 1863) på slottet i Athen. Ritualerne blev gennemført, og som det første modtog kronprins Frederik på ældgammel vis ridderslaget til at være Kommandør af Det Røde Kors (Ridder af Karl den 13´s orden – læs afsnittet *Frimureri*). Tilbage i Danmark blev Frederik 8 indsat som Stormester efter godkendelse af ordenens Højeste Råd. Han var nu i samme rolle som sin svoger Bertie (Edward VII), der var den britiske ordens stormester[2025]. De havde samme fællesinteresse, da Norge ved unionsopløsningen i 1905 løsrev sig fra Sverige, og fik Frederik´s søn Carl indsat som konge af Norge under navnet Haakon VII: *Kronprins Frederik havde også øje for, at Bertie i London, "som svigerfar til min søn kunne interessere sig for denne plan – for vi må alle være enige om, at Norge som republik kunne blive skæbnesvangert for hele Norden"*[2026]. Haakon gik i land i Norge som frimurer, men det passede ikke Norge´s politiske hovedstad, Kristiania. De havde haft flere svenske konger med høje poster i Frimurerordenen og mente også, at Bernadotterne´s frimureri havde givet skævheder ved udnævnelser til gode embeder i Norge. Carl/Haakon´s bror, Christian X, overtog ved faderens død i 1912 både kongehverv og stormesterrollen i Danmark, som han besad igennem de kommende verdenskrige indtil 1947[2027]. Christian X noterede jævnligt i sin dagbog ordene: "Far i logen"[2028]. "Det havde, sagde Frederik 8, inden sin død i 1912, været hans livsopgave at hæve og højne frimureriet, til hvilket formål han også havde indbragt sønnerne Christian (10), Carl (Haakon 7) og prins Harald"[2029].

Det forhold, at befolkningsgrupperne indenfor den danske helstat først og fremmest delte sig

2022 Poul Smidt: *Fredy* – 1905: Frihed og Fromhed, side 1201 og 1202
2023 https://da.wikipedia.org/wiki/Karl_15._af_Sverige
2024 Poul Smidt: *Fredy* - 1872: Kronprinsens Kongerige, side 722
2025 Poul Smidt: *Fredy* - 1872: Kongehus og Frimureri, Stormester Frederik, side 724-732/1875
2026 Poul Smidt: *Fredy* - 1872: Sønnen På Norges Trone, side 1159/1875 – note 378
2027 Poul Smidt: *Fredy* - 1872: Sønnen På Norges Trone, side 1190, note 386 + side 1192/1875
2028 Poul Smidt: *Fredy* - 1905: Frihed og Fromhed, side 1204/1875
2029 Poul Smidt: *Fredy* - 1905: Frihed og Fromhed, side 1214+1215/1875

nationalt, som danske eller tyske snarere end efter politiske anskuelser, gjorde det umuligt at skabe en fælles forfatning som ramme for en fælles kultur indenfor helstaten. Afståelsen af hertugdømmerne Slesvig, Holsten og Lauenborg efter nederlaget i Den Anden Slesvigske Krig i 1864 betød, at Danmark blev en nationalstat, altså en stat, hvor der var en fælles kultur, ét fælles sprog og en fælles historie (bortset fra de afstamningsmæssigt meget blandede Dansk Vestindiske Øer, som senere i 1917 blev solgt, som den sidste territorialhandel i historien). Tidligere havde Danmark været en mellemstor europæisk stat, mens Tyskland nok havde været et kejserrige (eller senere statsforbund), men dog forholdsvis decentralt med mange forskellige og ofte indbyrdes uenige store, mellemstore og små fyrstendømmer. Nu blev styrkeforholdet markant forrykket. Danmark var i 1814 og i endnu højere grad i 1864 blevet en småstat, imens Tyskland havde rejst sig, og var blevet en kontinental stormagt, som Danmark skulle tage udstrakt hensyn til, som det senere skete under verdenskrigene. I og med at både Færøerne og Grønland har fået hjemmestyre og dermed lovgivende kompetencer, har jurister fastslået, at betegnelsen Enhedsstat for det danske rige ikke længere dækker. Når man skal betegne forholdet mellem Danmark, Færøerne og Grønland bruges derfor betegnelsen Rigsfællesskab. Denne betegnelse forekommer dog ikke i Grundloven af 1953, hvor der istedet skrives om Rigsenhed. Sidstnævnte begreb har en mere autoritær klang over sig, og leder tankerne hen på underordning og hierarkisering. Når Grønland og Færøerne idag er en del af det danske rige, skyldes det, at de i sin tid kom under Den Danske Krone sammen med Norge og vedblev at være der, også efter at Norge i 1814 blev afstået. H.C. Hansen havde i november 1957 givet USA lov til at stationere atomvåben på Thulebasen i Grønland. Dette var i åbenlys modstrid med Danmark´s officielle udenrigspolitik, der gik ud på at frabede sig atomvåben på eget territorium; en politik, som Socialdemokratiet samme år var gået til valg på. USA´s ret til at gøre ubegrænset brug af Thulebasen var Danmark´s vigtigste bidrag til Vesten´s forsvar under Den Kolde Krig, og sparede Danmark krigsudgifter[2030], lyder den officielle rationalisering.

Folket kan kun komme i audiens hos regenten, hvis man har modtaget en kongelig orden. Dette lykkedes Berlingske-journalisten Thomas Larsen i 2016 så han efter samtaler kunne skrive biografi og danmarkshistorie med Dronning Margrethe som autoritativ fortæller krydret med smigrende anekdoter og udtalelser, som understøtter kongetro, royalistiske og grundborgerlige standpunkter. I *De Dybeste Rødder* fremstår hun, som i alle andre henseender, meget velovervejet, historisk og arkæologisk oplyst og kyndig, som insider, og en af landets absolut mest politisk alvidende og med adgang til allermest igennem 50 år, som regent. Som konstitutionel monark bør man holde sine politiske holdninger inden døre, men bogen refererer en syndflod af klare politiske meninger, og på dette punkt den sædvanlige selvmodsigende uredelighed om det eventyrlige, dog paradoksale både demokratiske og monarkiske styre. Det er så det, dronningen tror, hun ikke leverer, men til Pia Kjærsgaard´s fryd lander hun lige præcis de standpunkter, som gør livet vanskeligere for vores nye medborgere (hendes undersåtter som hun gentagne gange beder om at rette ind) samt kommer med overfladiske selvmodsigende bemærkninger om samarbejdspolitikken med nazisterne, erkendelsen af krigsførelsens nødvendighed - og i den anledning ingen opklarende eller kritiske spørgsmål fra den kongelige hofreporter Thomas Larsen[2031]. *Engang imellem skal man sætte folk stolen for døren og sige "hov, det der går ikke"*[2032], siger den, ifølge grundlovens §13, "ansvarsfrie og fredhellige dronning", som også var hurtig på aftrækkeren til at fortælle folk, hvad de skulle og kunne tillade sig under en "global pandemi" i 2020.

2030 *Det Danske Imperium*: Fra Helstat til Nationalstat, side 970-973,1009 og Imperiet efter 1864, side 1013, 1015,1016,1130,1131/1243
2031 https://www.information.dk/kultur/anmeldelse/2016/10/ingen-opklarende-spoergsmaal-kongelige-hofreporter-th-larsen
2032 Thomas Larsen: *De Dybeste Rødder* – Dronningen fortæller om Danmark og danskerne', Gyldendal forlag 2016, side 860/1242

I *De Dybeste Rødder* udtrykte dronningen sin forfærdelse over, at ”nogle flygtninge og indvandrere havde bragt deres had til Israel og jøderne med sig i en grad, så danske jøder følte sig forfulgt og i bogstavelig forstand måtte se sig over skulderen i København´s gader. At jøderne idag pludselig skal føle sig truet, er chokerende”, sagde hun, og lagde vægt på terrorangrebet på synagogen i Krystalgade 2015, og den generelle krig imod islamisk terrorisme med sit udspring 11. september 2001. I 2005 havde hun f.eks. udtalt: ”I disse år udfordres vi af islam. Både globalt og lokalt. Vi har ganske givet ladet det flagre i for lang tid, fordi vi er tolerante og temmelig dovne”[2033].

Hun ville vide og læse alt, udtalte hun; egenskaber som hun havde fra sit største idol og mor, dronning Ingrid, som engang fortalte, at der var flere lighedstræk mellem hendes far, kong Gustav 6 Adolf, og Margrethe. I bogen *En Familie Og Dens Dronning* citeredes Ingrid: ”Han vidste det utrolige og kunne trække på sin viden i så mange sammenhænge, ligesom min datter er interesseret i et væld af ting, som hun ved en masse om. Hun må have en klæbehjerne”. Hun havde også arvet en særlig kærlighed og ”dyb veneration” for England fra Ingrid, hvorfor hun har tilbragt mange år på diverse uddannelser fra deres fineste skoler: *Dronningen har det held, at hun har arvet hendes mors gode sprogøre og har nemt ved at ramme den rigtige udtale og accent, og konstaterer på et særdeles stilsikkert britisk; ”You can get away with murder, if you do it with the right accent”*[2034].

Som jeg satte spot på under afsnittene om royale ordener, så er kongefamiliens tilhørsforhold dens dybe og historisk indavlede familierødders ordenshierarki, hvor fx Garterordenen truer med straf og ”bad standing” for at forråde dens imperialistiske interesser[2035]. ”Udenforstående vil formentlig aldrig kunne sætte sig ind i, hvordan det må være at leve som et menneske, der er forudbestemt til at blive konge eller dronning, for rollen er måske den sidste i vore dage, man ikke bare kan smutte fra. Hvem vil kappe kæden til en kongerække gennem 1000 år?”, spørger Margrethe og tilføjer at ”gør man det, vil man til evig tid være den, som svigtede”[2036]. I et portræt af Kronprins Frederik, *Under Bjælken,* fortæller frømanden om den samme pligt for bevarelse af monarkiet – og om sit nære forhold til familiens øvrige tronfølgere i Norge (Haakon) og Sverige (Victoria), som udtaler samstemmende om ventepositionen til tronen[2037].

Som prinsesse og tronfølger voksede Margrethe op i et kristent hjem. Dronning Ingrid var troende og kong Frederik 9 var en mand, som stolede trygt på sin Gud; ”Det gav han efterhånden videre til mig”, fortæller hun. Det blev lensgreve Hans Schack på Schackenborg Gods, som introducerede dronningen for teologerne. ”Han kendte mange af disse mennesker, og han gav mig mulighed at træffe dem privat på Schackenborg. Disse kloge herrer fortalte fra hver deres område”[2038].

Dannebrogsordenen belønner politikere for tro tjeneste af monarkiet og det ”guddommelige”. Storkommandør-graden er forbeholdt fyrstelige personer fra kongefamilien. Siden Frederik VI var ordenen inspireret af Napoleon´s Æreslegion, hvor andre end royale kunne tildeles ordenen. ”Generelle Opofrelser for Konge, Fædreland og Medborgere kunne hædres”. Den oprindelige troskabsed til monarken blev da afløst af en løfteformular om "paa Ære og Samvittighed at være fremdeles min Arve-Konge og Herre huld, tro og lydig". De eksisterende hvide riddere blev indplaceret som Storkors af Dannebrog i det nye gradsopdelte system. Det er typisk ministeriernes

2033 Thomas Larsen: *De Dybeste Rødder* – Dronningen fortæller om Danmark og danskerne’, Gyldendal forlag 2016, side 827-828+831+834/1242
2034 Thomas Larsen: *De Dybeste Rødder* – Dronningen fortæller om Danmark og danskerne’, Gyldendal forlag 2016, side 180,181,196,243,270/1242
2035 https://military-history.fandom.com/wiki/Order_of_the_Garter
2036 Thomas Larsen: *De Dybeste Rødder* – Dronningen fortæller om Danmark og danskerne’, Gyldendal forlag 2016, side 291,292/1242
2037 Jens Andersen: Under Bjælken – Et portræt af Kronprins Frederik, side 1031+1033-1041/1171
2038 Thomas Larsen: *De Dybeste Rødder* – Dronningen fortæller om Danmark og danskerne’, Gyldendal forlag 2016, side 471,472,478,479/1242

departementschefer, der overvejer indstillingerne, og sender dem videre til kabinetssekretæren. Når departementschefen og kabinetssekretæren er enige om at foreslå dekorering af en person, forelægges sagen af kabinetssekretæren for ordensherren. Uddelingen af Dannebrogordenen følger et mere konservativt mønster end de øvrige europæiske monarkiers ordensvæsener. Ordenen favoriserer tilknytning til staten, og uddeles primært til loyale officerer, embedsmænd, diplomater og politikere for tro tjeneste. De kan forvente at få ordenen, når de når et vist hierarkisk niveau i embedsværket eller Forsvarets værn, har siddet 10 år i Folketinget eller tilhører en bestemt rangklasse eller lønramme (typisk lønramme 37 i staten)[2039].

Indtil 1909 blev regeringens ministre automatisk udnævnt til Kommandører af Dannebrog, når de tiltrådte, ligesom de indtil da også fik udleveret en uniform og kårde[2040]. Rigsmarskal og topnazist Hermann Göring fik tildelt Storkorset af Dannebrogordenen med brystsjerne i diamanter den 25. juli 1938[2041].

Dronningen er også Elefantordenen´s ordensherre, og som Danmark´s fineste kongelige ridderorden tildeles Elefantordenen fortrinsvis medlemmer af det danske kongehus, udenlandske kongehuse og fyrstehuse samt statsoverhoveder. Kalmarunionen´s mest prestigefyldte fælles ridderorden var viet til Jomfru Maria og havde elefanten som mærke, fordi denne ikke havde knæled og derfor ikke kunne bøje sig for nogen, og fra Macchebæerbogen i Gamle Testamente kendte man til stridselefanter. Det ældste bevarede eksemplar stammer fra Frederik 2´s tid (omkring 1580) – og ordenen indstiftedes af Christian 1 omkring år 1460 med ordenskapel i Roskilde Domkirke kaldet Helligtrekongerkapellet. ”Ordenen uddeltes for at belønne dem der var loyale overfor det samlede imperium”[2042]. I løbet af dronningens regeringstid er der tildelt ialt 78 Elefantordener. Kun tre gange indenfor de seneste 100 år har en borgerligt født dansker modtaget ordenen; senest i 2000, hvor skibsreder Mærsk McKinney Møller modtog Elefantordenen[2043]. Atomfysikeren Niels Bohr var den anden, og den tredje var stifter af Det Østasiatiske Kompagni (ØK), Hans Niels Andersen. Det frihavnsbaserede selskab fra 1897 blev børsnoteret i Paris i 1909 og drev international handel, industri og transport, gennem bl.a. linjeskibstrafik imellem Europa og Fjernøsten[2044]. Under Første Verdenskrig optrådte Andersen som en uofficiel dansk ambassadør, som foretog 16 Englandsrejser i krigsårene for ”Rytterkongen” Christian X. Fra Kong Georg 5 og de britiske generaler i England rejste han til Kejser Wilhelm 2 i Tyskland og talte med Ludendorff og Hindenburg[2045].

Den rumænske præsident Nicolae Ceaușescu fik ligeledes Elefantordenen, og blev således beskrevet af dronningen i biografien *Margrethe*: *Ceaușescu var ikke ”frimærkesamler”; han var ”statsbesøgsamler” - og især samlede han på ”kongelige statsoverhoveder”. Så han for rundt i Europa – og det var den stående bemærkning fra familierne: ”Har i haft ham?”. ”Hvordan gik det?”. ”Og så kom vi alle sammen med hver vores rædselsberetning. Det var i hvert fald underholdende”*[2046]. Ceaușescu parret fløj hjem til Rumænien med Elefantordenen i 1980, og 9 år senere forlangte dronningen ordenen tilbage til Danmark efter den folkelige opstand, der endte med henrettelsen af præsidenten og hans hustru. Parret blev tiltalt for åben tv-skærm, og kunne

2039 Dannebrogordenen hos Forsvaret https://da.wikipedia.org/wiki/Dannebrogordenen
2040 Inge Adriansen, *Nationale symboler i det danske rige 1830-2000*, København: Museum Tusculanums Forlag 2003, s. 114.
2041 https://da.wikipedia.org/wiki/Dannebrogordenen
2042 Kurt Villads Jensen og Michael Bregnsbo: *Det Danske Imperium – Storhed og Fald:* Unionsimperiet, side 461-462, 522-523/1243
2043 https://www.kongehuset.dk/nyheder/80-fakta-om-hm-dronningen
2044 https://da.wikipedia.org/wiki/H.N._Andersen
2045 Sigurd Togeby: *70 Historier om Kongen* , side 46-47/159
2046 Karin Palshøj og Gitte Redder: *Kongehuset - På Arbejde for Danmark,* kapitel 7

ses direkte i Danmark. Henrettelsen blev ikke vist, men ligene blev vist frem[2047]; på samme vis som det ofte er sket for andre "diktatorer" og modstandere af Kongeriget og dets imperialistiske alliance-nationer.

Saudi-Arabien´s Kong Fahd og regentparret udvekslede også ordener og fine gaver under statsbesøget i 1984 – og på trods af den dybe historiske konflikt med Rusland var den danske monark den første af de europæiske kongehuse til at besøge Sovjetunionen under Den Kolde Krig, som kammertjener, Anker Andersen, refererer i sin bog. Her fortælles flere gange om et "kongehus i fare" ved diverse udlandsbesøg til fremmede regimer, fx også under besøg hos Hosni Mubarak i Egypten, hvor de i sidste øjeblik angiveligt undveg tilfangetagelse af en militant oprørsbevægelse i 1986. Man kan undre sig over, at de royale tør løbe den risiko at tage til det frygtelige nyere tids arvefjende, Rusland, også med tanke på det påståede massemord på deres egen familie (Romanov) i Jekaterinburg i 1917[2048] (læs afsnittet *Russisk Kommunisme og Det Tredje Rom*).

DET DANSKE SYSTEM

Middelalderens traditionelle opfattelse af lov var, at den var givet på forhånd ved naturloven sammen med den åbenbarede lov, som de kristne kendte igennem Moseloven og Det Nye Testamente. Juristers opgave var at fortolke og gøre disse praktisk anvendelige[2049]. Det danske imperium var blevet skabt af flere områder med hver deres juridiske system, baseret på urgermanske regler, som kan genfindes i engelske og frankiske love tilbage til 800-tallet[2050].

Danmark tilhører den tysk-nordiske kulturkreds (som afviger en smule fra den angelsaksiske) - og det er den tyske "adelsret" der er gældende[2051]. Adel ("Nobilitas" på latin), som betyder "fadernedarvet", er en befolkningsgruppe med særlige rettigheder af social, økonomisk og politisk karakter, begrundet med afstamning eller med militære forpligtelser. I det ældste Rom udgjorde patricierne en arveadel; senere blev der tale om en embedsadel, som ofte med store landbesiddelser reelt dominerede det politiske liv. Også blandt de germanske folk fandtes der et fødselsaristokrati af høvdingeslægter, som var knyttet til en konge/fyrstemagt. Da Frankerriget opstod ca. år 500, smeltede det indvandrede germanske høvdingelag sammen med resterne af de gallo-romanske godsejerslægter, og der opstod et indflydelsesrigt aristokrati[2052].

Det blev skik, at kongen sikrede sig støtte ved at uddele godser i len (feudalisme), og da et veludrustet tungt rytteri blev livsvigtigt, måtte det godsbesiddende aristokrati selv uddele jord til trofaste mænd, der til gengæld skulle møde som ryttere. Af denne rytterstands selvforståelse opstod riddervæsenet. I tilfælde af krig stod adelsmanden til rådighed for kongen med sit regiment. Normalt var det infanterister, men rige adelsmænd kunne opstille kavaleriregimenter. Da jord fortrinsvis opnåedes ved arv, blev rytterstanden (herremændene/hærmænd svarende til det latinske "milites") i praksis arvelig, og godsejeradelen havde held til gradvis at udvide sine privilegier. I fredstid tjente denne gruppe vasaller som slotsfogeder og lignende. Højaristokratiet, gerne med greve- og hertugtitler, deltog tilsvarende i den kongelige administration[2053].

2047 https://da.wikipedia.org/wiki/Nicolae_Ceau%C8%99escu
2048 *Kammertjeneren:* Kapitel 23: "Højdramatisk Statsbesøg", side 616-619 + Kapitel 26: Rejsekufferterne Pakket, side 656,671,674/765
2049 Kurt Villads Jensen og Michael Bregnsbo: *Det Danske Imperium – Storhed og Fald,* "Korstogsimperier i Østersøen, side 333+335-337+340,341,348 /1243
2050 Kurt Villads Jensen og Michael Bregnsbo: *Det Danske Imperium – Storhed og Fald,* "Korstogsimperier i Østersøen, side 332, 334-335,
2051 https://da.wikipedia.org/wiki/Adel
2052 https://denstoredanske.lex.dk/adel af Knud J.V. Jespersen og Troels Dahlerup
2053 https://da.wikipedia.org/wiki/Regiment + https://denstoredanske.lex.dk/adel af Knud J.V. Jespersen og Troels Dahlerup

I middelalderen var et væld af lovsamlinger gældende i Danmark; såsom landskabslovene fra ca. år 1200; Valdemar Sejr´s Jyske Lov, Erik´s Sjællandske Lov - og østpå Skånske Lov[2054]. Lighederne viser, at den danske konge, efter erobringerne af de forskellige områder, har forsøgt at indføre et minimum af standardisering baseret på en balance imellem lokale sædvaner og central styring mellem kongen og den lokale overklasse. Den danske konge stod forholdsvis stærkere overfor sine stormænd end den tyske kejser, som var nødt til at give land og indtægter fra erobret land videre.

Jyske Lov blev udstedt i 1241 - og fik også vid udbredelse i Slesvig og Holsten. Denne var anderledes fordi den tydeligt angav, at kongen giver loven, og at folket tager imod den[2055]. Kroningsdokumentet 1397 var udgangspunktet for *Regimen Regale*, hvor herskeren bestemmer over folket, modsat *Regimen Politicum*, hvor magten stammer fra folket, som vælger en konge til at udøve magten, imens folket inddrages ved vigtige beslutninger. Med "folket" mentes, overalt i middelalderen, den absolut øverst aristokratiske elite[2056]. I løbet af 1400-tallet kom det kongeligt udstedte adelsbrev, med det arvelige heraldiske adelsvåben til at spille en væsentlig rolle[2057]. Herremændene kunne opkræve bøder af deres undergivne og fik til stadighed udvidet jurisdiktionen over dem. Under Grevens Fejde i 1534-1536 lykkedes det med nød og næppe foreningen af kongemagt og adel at knuse bøndernes oprør. Adelen satte sig på de store stillinger i det voksende embedsmandsapparat som rigsråder eller lensmænd. For at kaste ny glans over kronen begyndte enevoldskongerne at skaffe sig en ny hofadel ved at adle borgerlige og naturalisere udenlandske (især tyske) adelige, og i 1671 indførte Christian 5 en ny form for højadel bestående af lensgrever og lensbaroner med langt mere udstrakte privilegier, end den gamle adel var i besiddelse af[2058].

Adelig status går tilbage til den gamle fødselsadel eller til enevældens (1660-1849) rangadel[2059]. Grundloven i 1849 ophævede "enhver i Lovgivningen til Adel, Titel og Rang knyttet Forret", og ved lensafløsningen i 1919 overgik de eksisterende adelige grevskaber, baronier og stamhuse til fri ejendom[2060]. Adelen i Danmark i dag består af 189 slægter med ca. 6.500 personer. En fortegnelse findes i *Danmarks Adels Årbog*. De allerfleste adelige har ikke titler. Storbritannien er det eneste europæiske land, hvor højadelen har bevaret en særskilt politisk repræsentation, nemlig i Parlamentets Overhus kaldet House of Lords. Det skyldes, at den britiske adel modsat andre steder aldrig blev en lukket fødselsadel, men stedse er blevet fornyet ved nyadlinger. Derfor spiller adelen som gruppestand fortsat en politisk rolle i landet. Skønt adel som standsbegreb gradvis forsvandt i tiden efter Den Franske Revolution, og dens medlemmer i dag må anses for fuldt assimilerede i det borgerlige samfund, har adelsgrupperne alligevel mange steder formået fortsat at bevare en form for adelig identitet i kraft af stærk traditions- og slægtsbevidsthed[2061], som det bekræftes af formanden for den officielt og royalt anerkendte Kongelige Preussiske Johanniterorden/ Maltesermilitærorden i Danmark, Peter Kurrild-Klitgård med de mange kasketter, som har mange fine udnævnelser og tillige er i redaktionsudvalget for *Danmarks Adels Aarbog*[2062].

2054 Palle Lauring: *Danmarks Historie:* side 284/1247
2055 Kurt Villads Jensen og Michael Bregnsbo: *Det Danske Imperium – Storhed og Fald,* "Korstogsimperier i Østersøen, side 333+335-337+340,341,348 /1243
2056 Kurt Villads Jensen og Michael Bregnsbo: *Det Danske Imperium – Storhed og Fald:* Unionsimperiet, side 439+440/1243
2057 https://denstoredanske.lex.dk/adel af Knud J.V. Jespersen og Troels Dahlerup
2058 https://da.wikipedia.org/wiki/Adel
2059 https://denstoredanske.lex.dk/adel af Knud J.V. Jespersen og Troels Dahlerup
2060 https://da.wikipedia.org/wiki/Adel
2061 https://denstoredanske.lex.dk/adel + https://da.wikipedia.org/wiki/Adel : *Danmarks Adels Aarbog* (DAA)
2062 http://johanniter.dk/wp-content/uploads/2017/09/Johanniterriddere-i-Danmark_Personalhistorisk-Tidsskrift_2013_2.pdf side 12+15

Som uddybet i seneste afsnit om *Kongeriget Danmark* blev konge- og adelsvælde til enevælde, hvorefter Danmark fulgte den europæiske revolutionstrend ved at Kongeloven afløstes af grundloven i 1849, kaldet Junigrundloven. Grundlovens giver, Frederik VII, ville ikke styre statsrådsforhandlingerne. I loven stod i § 21: Ministrene i Forening udgjøre Statsraadet; Forsædet føres af den, som af Kongen er udnævnt til Premierminister[2063]. Statsrådet var "Europa´s Svigerfar" Christian IX derimod meget interesseret i at styre, så 1866 udgaven af grundloven satte kongen og tronfølger for bordenden i de politiske forhandlinger via daværende §15[2064], sådan som det var bestemt ved London-aftalen i 1852. Starten på Christian 9´s regeringstid blev præget af nederlaget i Den Anden Slesvigske Krig i 1864 og tabet af hertugdømmerne Slesvig, Holsten og Lauenborg, der gjorde kongen meget upopulær, idet han blev beskyldt for at være på tyskernes side, bl.a. fordi hans brødre kæmpede krigen for preusserne[2065].

I den gældende Grundlov fra 1953 står i §17, at ministrene ledes i statsrådet. Ingen love eller regeringsforanstaltninger kan komme for folketinget uden forhandling med kongen, som fører forsæde i statsrådet med tronfølger (§17 og stk2). I *Historisk Tidsskrift* udgivet af Rigsarkivet findes at betegnelsen "»statsråd« er en gængs og praktisk fællesbetegnelse for det, der til enhver tid udgjorde rigets øverste råd, og at man straks efter Frederik 7´s tronbestigelse begyndte at føre protokol over forhandlingerne". "Når statsrådet traf en beslutning, eventuelt efter afstemning, har den været betragtet som bindende for vedkommende minister. Ville han ikke tage ansvaret for den, måtte han udtræde af regeringen". Efter Kongens tiltrædelse i rådet bemærkedes at; "Kongens faste tilstedeværelse indskrænkede forhandlingerne til kun at omfatte, hvad der var egnet til at siges i majestætens overværelse"[2066]. Efter 1953 er der ingen referater/protokoller tilgængelige i Rigsarkivet (tilbageholdt af Statsministeriet) – og det er derfor fuldstændig usynligt for folket, hvad der foregår på møder imellem regent og dennes ministre. Folketingets hjemmeside manipulerer folk til at tro, at ordene ikke kan taves bogstaveligt, når det handler om lige præcis kongemagt: "Statsrådet er mest en højtidelig ceremoni og ikke et møde, hvor der bliver truffet beslutninger". Man kunne spørge hvorfor disse møder er hemmelige, og hvordan vi kan vide os sikre på, at der ikke træffes beslutninger i samråd med regenten ? Grundloven skriver følgende:

§ 12: "Kongen har med de i denne grundlov fastsatte indskrænkninger den højeste myndighed over alle rigets anliggender og udøver den gennem ministrene".
§ 13: "Kongen er ansvarsfri; hans person er fredhellig. Ministrene er ansvarlige for regeringens førelse; deres ansvarlighed bestemmes nærmere ved lov".
§ 14: "Kongen udnævner og afskediger statsministeren og de øvrige ministre. Han bestemmer deres antal og forretningernes fordeling imellem dem. Kongens underskrift under de lovgivningen og regeringen vedkommende beslutninger giver disse gyldighed, når den er ledsaget af en eller flere ministres underskrift. Enhver minister, som har underskrevet, er ansvarlig for beslutningen".

Folketingets kommentar lyder: "Regenten har en ganske særlig retsstilling; kan ikke drages til ansvar. Hun eller han skal godt nok overholde landets love, men kan ikke anklages og dømmes af domstolene. Til gengæld har regenten heller ikke nogen magt. Det er nemlig ministrene, der har ansvaret for det, regeringen laver. Ministrenes ansvar er bestemt nærmere i en særlig lov, der hedder ministeransvarlighedsloven"[2067].

2063 https://danmarkshistorien.dk/vis/materiale/danmarks-riges-grundlov-af-5-juni-1849-junigrundloven
2064 https://danmarkshistorien.dk/vis/materiale/den-gennemsete-grundlov-af-1866
2065 Poul Smidt: *Fredys Kongevej*: Kapitel 14 – Europa Bestemmer, side 113-124/1875 + https://da.wikipedia.org/wiki/Christian_9 .
2066 https://tidsskrift.dk/historisktidsskrift/article/view/50778/66008 side 489 + 493 + 495
2067 https://www.ft.dk/da/dokumenter/bestil-publikationer/publikationer/mingrundlov/min-grundlov/kapitel-3/paragraf-13

Regeringsformen er et ”indskrænket monarkisk styre” jvf §2, fordi, ifølge §3 er magten delt op i tre:
- den udøvende magt (regenten)
- den lovgivende magt (regenten og folketinget i forening)
- den dømmende magt (domstolene).

Da det er kongen (eller dronningen jvf. tronfølgeloven), der ifølge §12-14 bestemmer over ministrene, og da domstolene ligger under Justitsministeren, som bestemmer over domstolene, så er det faktisk ikke en tredeling. *Erfarne embedsmænd fra justitsministeriet eller retsassesorer (en juridisk assistent ved retterne) udnævnes oftest til dommere. Dommeren udnævnes af Dronningen efter indstilling fra Dommerudnævnelsesrådet. Karrieremæssigt har domstolene traditionelt fungeret som et hierarki, hvor dommere først udnævntes til byretterne, derfra rekrutteredes landsdommerne og derfra igen højesteretsdommere. Denne stadig brugte rekrutteringsform suppleres lejlighedsvis med "folk udefra", såsom fremtrædende juridiske forskere og advokater[2068].*

Af §14 fremgår det, at den med kongemagten ansætter sine ministre og embedsmænd (tjenestefolk §27), som IKKE behøver at være folkevalgte. Tidligere Justitsminister Nick Hækkerup, udtalte på video, at ”en minister ikke er en del af demokratiet”[2069]. Tjenesteansatte kan kun stilles ringere, hvis kongen befaler det (§27). "Folketingsmedlemmerne er ene bundet ved deres overbevisning og ikke ved nogen forskrift af deres vælgere" (§56), hvilket gør dem ansvarsfri overfor folket/vælgerne.

Ministre skriver under for ansvaret, og kan, som nævnt, straffes via ministeransvarsloven (§16), men dette kan kun ske igennem kongen eller folketingsflertal, og derfor rejses der sjældent rigsretssager. Da Grundlovskommitéen førte sag mod Anders Fogh, for at gå i krig imod Irak uden FN-mandat, blev den afvist med henvisning til folketingsflertalsbeslutningen. De 26 sagsøgere mente, at Statsministeren brød Grundloven, da danske soldater blev sendt i krig i 2003. Men for at kunne føre en sag skulle de have Landsretten´s ord for deres retslige interesse i sagen - såkaldt søgsmålskompetence. I afgørelsen lagde Landsretten vægt på, at "sagsøgerne hverken samlet eller hver for sig var kraftigere berørt af den danske indsats i Irak end den danske befolkning i al almindelighed". Dommen stadfæstedes først i 2010 af højesteret[2070]. Den langvarige sag viser også problemerne med, at Danmark ikke har en forfatningsdomstol som i mange andre lande[2071]. Dronning Margrethe udtalte om invasionerne i Irak og Afghanistan; ”vi kunne ikke vide at det ville være så besværligt – vi gjorde det rigtige”[2072].

I Lissabon-traktat sagen, var der først "ingen retslig interesse i sagen", men dommen blev senere omstødt ved anke, og anklagede Helle Thorning og Villy Søvndal blev istedet frifundet i Højesteret angående hvor vidt suverænitetsafgivelsen skulle være sendt til folkeafstemning jvf grundlovens §20[2073]. Det er også tidligere sket i grundlovssagen om Maastricht-traktaten, hvor Højesteret siden gav 12 sagsøgere ret til at føre sag mod statsminister Poul (jeg-får-en-melding-fra-Statministeriet-5-10 minutter-før-det-fysisk-sker-at-der-er-risiko-for-at-tårnene- kollapser) Nyrup Rasmussen. Han vandt senere retssagen om grundlovens forhold til EU-traktaten enstemmigt med 11 dommerstemmer[2074].

2068 https://da.wikipedia.org/wiki/Dommer#Uddannelse_og_udn%C3%A6vnelse
2069 https://www.youtube.com/watch?v=_50jOUGjVMY
2070 https://da.wikipedia.org/wiki/Grundlovskomiteen_2003_vedr._Irak-krigen#cite_note-1
2071 http://www.denmarkonline.dk/1/2010-08-onsdag-d-3-marts-2010-realitetsbehandler-hojesteret-grundlovssagen-om-irakkrigen
2072 Thomas Larsen: *De Dybeste Rødder* – Dronningen fortæller om Danmark og danskerne’, Gyldendal forlag 2016, side 888+941/1242
2073 https://ekstrabladet.dk/nyheder/politik/danskpolitik/article3991845.ece?ilc=c
2074 Https://da.wikipedia.org/wiki/Maastrichtsagen + Nyrup´s løgn om 911: https://www.youtube.com/watch?v=PTVOhpEVjsE

Ligesom når politiet og regeringen skal undersøge og dømme sig selv, er den særlige klageret heller ikke uafhængig. Klageretten er sammensat af en højesteretsdommer, en landsdommer, en byretsdommer, en advokat og "en universitetslærer i retsvidenskab eller anden jurist med særlig videnskabelig uddannelse"[2075]. Klageretten deler lokaler og sekretariat med Højesteret i København.

Det Danske Advokatsamfund er en organisation der består af alle ca. 6.000 advokater i Danmark. Alle advokater i Danmark skal ifølge retsplejeloven være medlem af Advokatsamfundet, som ledes af en bestyrelse, der kaldes Advokatrådet, som består af 15 medlemmer[2076]. Advokatsamfundet bruger samme symbol som Pallas Athena med "Viljehjelmen"/Frygisk Hætte fra det okkulte Royal Society´s filosofiske og usynlige kollegium (jvf *Part 1 – Kronen – Koloniseringen af Nordamerika*). Pallas Athena i den græske mytologi er ekvivalent til den romerske Minerva. *Minerva er gudinden for visdom og strategisk krigsførelse og tillige en støtte for kunsten, handel, lærdom og håndarbejde[2077].* Hun gengives ofte sammen med en Minervas Ugle; ugler blev i romersk folklore anset for at være dødsbudbringere[2078]. Minervas Ugle er symbol i Illuminati-Ordenen og i Bohemian Grove, USA.

Nanna Skov Høpfner, en mor til 2 små børn, blev på baggrund af en tale til en demonstration på Rådhuspladsen, 9. januar 2021, hvor hun opfordrede demonstranter til at "smadre byen på en ikke-voldelig måde", idømt 2 års fængsel; en dom som fik dobbelt strafudmåling pga en Corona-paragraf 81d. Dommen blev senere omstødt til 60 dages fængsel[2079]. Dette på trods af at det var politiet, som gelejdede de lovligt demonstrerende ned i et guerilla-taktisk aflukke, hvor folk blev voldeligt overfaldet med knippelslag til hovedet, så det lignede den slags overfaldstræningsøvelser, som politiet jævnligt foretager på statens fristads-eksperimentsgrund fra 1971, Christiania[2080].

Tager vi et blik på den politiske proces, forekommer der en del fortielser, tvetydninger og misledning fra statens side overfor folket igennem dens institutioner og statsstøttede medier:

På trods af forsikringen om at dronningen ikke blander sig i politik, møder hun også, udover de faste ca. månedlige statsrådsmøder, sin stats- og udenrigsminister regelmæssigt hver uge[2081]. Dronningen ER meget politisk ledelsesaktiv. Således bekræftede Helle Thorning til dronningens 40 års regents-jubilæum, at Margrethe "igennem 500 statsråd havde ledet 8 statsministre, og mange flere regeringer og ministre. Og så sikrer dronningerunden at alt går rigtigt for sig. At vi har en uangribelig ramme om demokratiet". Til gallataffel, for fejring af Margrethe´s 50 års jubilæum som regent i 2022, sagde kronprins Frederik, at: *"Det skulle vise sig værdifuldt med Kongerigets skæbne hvilende på dine skuldre. For det er vitterlig lidt som at føre et skib".*

"For du står, når andre går i knæ i høj sø. Du har modet til at skifte skibet ud med en hundeslæde, når havet er frosset til. Og der skal mere end lidt blæst til at ryste dig. Måske fordi du har

2075 https://da.wikipedia.org/wiki/Den_S%C3%A6rlige_Klageret
2076 Om advokatrådet på www.advokatsamfundet.dk
2077 Candau, Francisco J. Cevallos (1994). *Coded Encounters: Writing, Gender, and Ethnicity in Colonial Latin America*. s. 215. ISBN 0-87023-886-8. *https://da.wikipedia.org/wiki/Minerva* + *https://en.wikipedia.org/wiki/Owl_of_Athena#References*

2078 Deacy, Susan J.; Villing, Alexandra (2001). *Athena in the Classical World*. Leiden, Netherlands: Brill. ISBN 978-9004121423. Eason, Cassandra (2008). *Fabulous Creatures, Mythical Monsters, and Animal Power Symbols: A Handbook*. Westport, CT, USA: Greenwood Publishing Group. p. 71. ISBN 9780275994259.
2079 https://ugeavisen.dk/alarm112/fakta-dette-blev-nanna-skov-hoepfner-doemt-for + https://www.youtube.com/watch?v=NQh_xMkJXV0 fra 4min
2080 https://da.wikipedia.org/wiki/Christiania + Slumstormere og BZ-bevægelse 1965-1989] PET's overvågning af protestbevægelser 1945-1989 PET-Kommissionens beretning bind 10 8.
2081 https://www.kongehuset.dk/monarkiet-i-danmark/Monarkiet-i-dag/monarkiet-i-dag

sømandsblod i årerne. Måske fordi du står solidt og værner om dine rødder. Måske fordi du har ladet dig lede af noget større".

"For skibet, det deler vi, det er vores ansvar. Jeg følger dig, som du fulgte din far, og som Christian vil følge mig. På den måde overlapper vores liv – heldigvis – men roret, det har man alene. Kommandoen har kun én ejer på broen mellem generationer med samme mission. Så du kan være vis på, at jeg som din næstkommanderende står lige bag dig. Loyal og fuld af respekt for den rejse, du har taget og stadig tager os alle med på. (Det talte ord gælder)"[2082]. Den sidste sætning i parentes er indskudt på Kongehuset´s hjemmeside, hvilket stadfæster, at ordene skal tages bogstaveligt. Således flugter denne forståelse med Grundloven´s ordlyd i §12-14 om, at den fredhellige konge regerer ansvarsfrit igennem sine ministre. Margrethe har udtalt at Den Lukkede Krone symboliserer magtfuldkommenhed[2083].

Hemmelige dronningerunder afgør fordelingen af ministerposter, og her aftales regeringsgrundlag. Poul Schlüter udtalte live på DR sammen med Fogh, Thorning, Nyrup og Løkke: "Dronningen bestemmer hvem som bliver statsminister"[2084]. Royalisten Søren Pind er enig, og skrev i debatter på sociale medier fx følgende: "Din respekt for grundloven er til at overse. Jeg er tjener ja, men dronningens, ikke folkets. Minister betyder ganske rigtigt tjener, men i Kongens Råd. Termen refererer til at dronningen er foresiddende i Statsrådet og ministre hendes tjenere. Sådan er vores forfatning. Der står fx intet steds, at al magt udgår fra folket eller lignende. Det er tilgengæld sådan, at Folketinget sammen med Kongen (regeringen) – udgør den lovgivende magt. Alt i alt en klog afvejning med det sigte at flygtige folkestemningen ikke sætter sig i statsstyret"[2085].

Jakob Ellemann-Jensen sagde ved regeringsdannelsens pressemøde i 2022, at han nu arbejdede for hendes majestæt, og derfor betragtede statsministeren Mette Frederiksen, og den tidligere statsminister Lars Løkke, "som en slags mellemleder", hvilket fremtvang en del grynten og grin fra Mette og Lars Løkke[2086]. Sidstnævnte sagde fx i parlamentarisk samråd om kvotekonger: "Jeg følger min rådgivning fra statsministeriet"[2087].

Folketinget skriver på sin hjemmeside, at departementcheferne på et formøde beslutter, hvilke sager der skal tages beslutninger om til ministrenes koordinationsudvalg, samtidig med at den gængse opfattelse er, at ministrene tager beslutningerne: *"Departementscheferne for de ministerier, der har punkter på Koordinationsudvalgets næste mødedagsorden, holder et formøde, hvor de diskuterer de pågældende sager og sørger for, at kun de punkter, som er klar til beslutninger kommer med. Disse møder kaldes for forberedende koordinationsudvalgsmøder"*[2088]. Departementchefer med kontrol over økonomiudvalget og finansministeriet (populært kaldet "Vogternes Råd eller Ø-udvalget"), leder, ifølge en artikel fra *Information,* dansk politik bag tæppet. Forhenværende departementschef i Erhvervsministeriet Jørgen Rosted sagde, at "som departementschef vil man ikke risikere at stjæle rampelyset fra sin minister. Det må ikke fremstå, som om ideerne ikke stammer fra politikeren selv". »Du bliver ikke departementschef, hvis du har ambitioner om at få personlig indflydelse. Men selvfølgelig har du – på din ministers vegne – en langtfra beskeden magt,« siger Jørgen Rosted.

2082 https://www.kongehuset.dk/taler/h-k-h-kronprinsens-tale-ved-gallataffel-paa-christiansborg-slot-den-11-september-2022-i-anledning-af-h-m-dronningens-50-aars-regeringsjubilaeum
2083 https://www.facebook.com/100013978207208/videos/675890697264789/
2084 https://www.dr.dk/drtv/saeson/statsministrene_9779 + https://www.facebook.com/morten.wilder/videos/10214192035821582/
2085 Se fx videogennemgang af min video 14 med flere screenshots
2086 https://www.facebook.com/kasperewagner/videos/1250578795500833
2087 https://www.facebook.com/watch/live/?ref=watch_permalink&v=10155267813963133
2088 https://www.ft.dk/da/folkestyret/regeringen/statsministeren + *Magteliten:* Kapitel 2 – Stat, side 242

Samme opfattelse har forfatter og kommunikationsrådgiver Peter Mose: »Man har en enorm magt som departementschef« . Sammen med Susanne Hegelund er han forfatter til bogen *Javel, hr. minister* fra 2011, der er baseret på interview med flere end 150 kilder i og omkring centraladministrationen. Mens embedsmændene altså giver indtryk af at være langt fra magtens midte, »har man nogle politikere, som overdriver deres magt,« siger Peter Mose. »Og endelig har man nogle journalister, som ikke helt afdække forholdet i deres artikler.« "Journalisternes fascination retter sig til gengæld mod spindoktorer (nogle ministre har endda 2 til flere millioner i løn årligt red), men det er hos embedsværket, at tingene forberedes. Det er dér, rigtig meget koordination foregår. Politikere kan ikke lide at høre det, men så meget magt har de faktisk heller ikke". »Ø-udvalget er nåleøjet. Alle væsentlige beslutninger, som har en eller anden økonomisk karakter, skal igennem Ø-udvalget. Så der er rigtig meget magt i det udvalg – både for de ministre, der sidder der, og så sandelig også for de departementschefer, der forbereder sagerne til Ø-udvalget. Nøgleembedsmændene udgør også det, der med et glimt i øjet kaldes Vogternes Råd – den absolutte inderkreds med overvogteren fra Statsministeriet, kollegaen fra Finansministeriet og typisk også den ledende embedsmand i Udenrigsministeriet, Justitsministeriet eller Økonomi- og Indenrigsministeriet[2089]. De såkaldte budgetbisser i Finansministeriet har taget magten i embedsværket, ifølge sociologen Troels Magelund, som kortlagde baggrunden for 122 danske topembedsmænd til artiklen *Den Bureaukratiske Elite*[2090]. Den slags finansrådgivning, og fordeling af goder på finansloven, lader man IMF (obligatoriske årlige retningslinjer jvf *Part 1* i *Magtstrukturen*), tænketanke, såkaldte "vismænd", "eksperter" og royalt udvalgte embedsmænd på Slotsholmen styre (i skjul), og derfor ændrer politiken, der føres, kun minimalt ift hvilken "ny" regering, der skal besætte disse taburetter hvert 4. år[2091]. Poul Schlüter erklærede manglende differens på trods af "skiftende regeringer" i udsendelsen om de 5 statsministre[2092], som alle er medlemmer af den royale logeorden *Christian 4´s Laug,* hvor det er et krav at man er "i besiddelse af nødvendig spirituskultur"[2093].

Pengepolitik er, som nævnt, fastkoblet Euroen. I paragraf 26 i Grundloven står at "Kongen slår mønt"; og som faststlået under *Part 1 – Kronen: Pengeskabelsen* sker dette som eskalerende rentebærende gældsættelse af nationen og alle dens juridiske selskaber (herunder personer) under sig, i en unødvendig opsparingsudhulende inflation - oveni stigende tvangsopdrevne skatter og afgifter til gavn for et mindretal af særligt privilegerede.

Systemet bygger, på ovenstående vis, en slags hermetisk lukket ring om sig selv, som intentionelt besværliggør ansvarsplacering. Tavshedspligt, mørklægning, despotisme og diverse kompromittering af aktører, med forringet aktindsigt for folketing, befolkning og medier, er præmis for dette system, som i folkemunde kaldes demokrati, selvom betegnelsen ikke findes i grundloven, hvor de politiske partier heller ikke er nævnt. Efter valget i 2011 overtog den nye justitsminister, Morten Bødskov (S), arbejdet med at gøre det vanskeligere at opnå aktindsigt i det politiske system. I 2013 fremsatte han et lovforslag til "offentlighedsloven", der med undtagelse af enkelte ændringer var det samme som forhenværende (konservative) minister Lars Barfoed´s. 190.000 borgere skrev under for at protestere mod den nye lov, men alligevel blev den vedtaget i juni 2013

2089 https://www.information.dk/indland/2013/09/magtfulde-embedsmaend-undgaar-rampelyset
2090 Christoph Houman Ellersgaard og Anton Grau Larsen: *Magteliten:* Kapitel 2 – Stat, side 243/528
2091 Læs fx https://www.dr.dk/nyheder/politik/analytikere-seks-embedsmaend-styrer-danmark?fbclid=IwAR2XpsOAWbcGmOnhjUnld8P_WAn6Efi_zOYJVp6zTPESyfdnCFOWyyQNLDo og *Magteliten*: Kapitel 2 – Stat, side 245-251
2092 https://www.facebook.com/1434913333/videos/10214210580965199
2093 Artikel 3: Som Laugsbrødre kan optages enhver uberygtet mand eller kvinde, som er dansk eller ven af Danmark, er fyldt 18 år og i besiddelse af fornøden spirituskultur. Styrelsen er berettiget til at nægte optagelse, hvis den skønner, at pågældende ikke passer ind i den broderskabets ånd, som skal herske i Lauget. http://www.chr4laug.dk/index.php/da/laugs-skraa

med støtte fra Venstre, Socialdemokratiet, De Konservative, De Radikale og SF. Især tre paragraffer i offentlighedsloven er stærkt omdiskuterede, nemlig paragraf 22, 24 og 27. De begrænser offentlighedens indsigt i ministres kalenderføring og dokumenter, der udveksles mellem myndigheder, ministeriet og folketingsmedlemmer[2094].

Borgerforslagsordningen, indført i 2017, fungerer (ligesom nedsætningen af deres kommissioner) som en slags syltekrukke, hvor politikerne hånligt ignorerer, forhaler og forkaster ethvert forslag, som det passer dem, uanset den klare folkelige interesse i et givent forslag. Et nyligt eksempel var med afskaffelsen af Store Bededag i 2023, hvor folket, som vanligt, blev spist af med den sædvanlige afvisningsbegrundelse om, at der ikke kunne samles flertal blandt partierne, selvom der var over 450.000 underskrifter indsamlet med ønske om en folkeafstemning[2095]. Man oplever også, at der foreligger stemmeaftaler allerede lang tid forinden behandling af lovforslag, som da Lars Boje Mathiesen fx lovede, at epidemiloven ville blive stemt igennem, idet der allerede forelå en "stemmeaftale med flertal fra før jul".

På den parlamentariske (skuespils-) scene har mange af de samme få familiers efterkom, ligesom med de indavlede royale familier, igennem generationer, taget over efter hinanden fx; Ellemann-familien (som solgte Danmark til EU-forbehold), Hækkerup (som solgte Nordsøolien), Auken, Løkke, Helveg-Petersen, Krarup, Møller, Samuelsen m.fl[2096]. Den politiske "svingdør" til erhvervslivet giver sig eksempelvis til udtryk når politikere ofte skifter Christiansborg ud med job som erhvervslivs-lobbyister[2097]. Politikere og ministre er udskiftelige imens borgmestre typisk sidder længe, bliver bykonger og opbygger netværk. Disse er næsten alle fra Socialdemokratiet, Venstre og Konservative - og har tunge bestyrelsesposter[2098].

Statsligt finansierede undersøgelser finder altid Kongeriget Danmark "korruptionsfrit" og i demokratisk verdensklasse. Men statslige medieforlig og statslig partistøtte, samt urimeligt svære adgangsbarrierer omkring opstillingsberettigelse med begrænsede stemmemuligheder, sørger for nogle signifikante fordele i markedsføringen for de etablerede aktører; som samlet resulterer i bevarelsen af den hierarkiske status quo i magtstrukturen. Privat partistøtte, med deraf følgende kontrol over dets talerør, bidrager hertil. Partiforeninger indstiller sine kandidaters kampagner efter deres PR- og kapitalafhængige partitop. Hvis en politiker falder udenfor partilinjen, vil denne ofte blive hængt ud i mediecirkusset og derfor eventuelt blive ekskluderet af partiselskabet, som ikke vil risikere at møde mediernes eller sponsorernes sanktioner. Dette blev tydeligt eksemplificeret i 2022 og 2023 med de mange sager om intern splid i det fremmedfjendske (dog zionistiske) og konservative parti Nye Borgerlige, som allerede inden de havde et politisk program, blev promoveret intenst i alle toneangivende medier. *Det var Peter Seier Christensen og Pernille Vermund, som sammen i efteråret 2015 stiftede Nye Borgerlige. Peter Seier er ikke nervøs for, at partiet med udskiftningen i partitoppen kommer til at lægge en anden linje: "Det er noget af det, som vi har snakket om, og det er også noget, som jeg har snakket med specielt Lars Boje Mathiesen om, og han ønsker at føre partiet videre ud fra det spor, vi har lagt", siger Peter Seier Christensen[2099],* bror til den kendte Schweiz-bosatte Saxo-Bank rigmand Lars Seier Christensen, som står bag partiet Liberal Alliance, flere neoliberalistiske medier, tænketanken CEPOS og lignende

2094 Justitsministeriet, Retsinformation og Politiken
2095 https://ekstrabladet.dk/nyheder/politik/officielt-store-bededag-er-afskaffet/9654761?ilc=c
2096 https://www.berlingske.dk/politik/nedtur-for-de-magtfulde-klaner-paa-borgen
2097 Christoph Houman Ellersgaard og Anton Grau Larsen: *Magteliten:* Kapitel 2 – Stat side 166 + side 275-284//528
2098 Christoph Houman Ellersgaard og Anton Grau Larsen: *Magteliten:* Kapitel 2 – Stat side 236/528
2099 https://www.tv2east.dk/sjaelland-og-oeerne/peter-seier-christensen-forlader-posten-som-naestformand-i-nye-borgerlige

kapitalistiske initiativer[2100].

Efter i årevis at have kritiseret Venstre´s (og resten af de største partiers) pengeklub og efterlyst mere åbenhed om partistøtte, oprettede ”røde” Socialdemokratiet i 2014 dets egen pengeklub ved navn Erhvervsforum Vækst DK[2101]. Blandt medlemmerne har været repræsentanter fra bl.a. organisationer som Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Industri, Landbrug & Fødevarer, Finans Danmark, Dansk Energi, De Samvirkende Købmænd og virksomheder som PensionDanmark, Nykredit, Netcompany, Danish Crown og Arbejdernes Landsbank[2102]. Alle de store partier har pengeklubber, hvor kapitalstærke virksomheder og individer kan købe sig til politisk indflydelse. Dansk Industri og Dansk Erhverv støtter de store partier massivt[2103]. ”Der spilles på flere heste i det politiske spil for at søge indflydelsen hvor den er”. Topchefer fra erhvervslivet deltager flere gange årligt i partiernes møder[2104].

Ifølge et sociologisk studieprojekt fra 2015 sidder en magtelite på 423 personer i et netværk dog på næsten alle nøglepositioner, topstillinger, brancheudvalg og bestyrelsesposter i landet. De træffer de tungeste beslutninger i politik, erhvervsliv, fagforeninger, interesseorganisationer og kulturliv. Tilsammen danner disse et lukket netværk i toppen af det danske samfund. De har i årtier været tætte venner i privaten. Forfatterne af rapporten skriver på deres hjemmeside, at ”erhvervslivets inderkreds er ekstremt velforbundet til resten af organisationernes netværk. Her finder vi landets allerstørste virksomheder som Mærsk, Novo og Lego. Helt centrale er erhvervslivets organisationer, især Dansk Industri”[2105]. Sociologerne Anton Grau Larsen og Christoph Houman Ellersgaard har brugt et årti på at kortlægge mere end tusind bestyrelser, fonde, udvalg, Virksomhedsleder-grupper og andre steder, hvor magtfulde mennesker mødes, og i *Magteliten* sætter de navn og ansigter på magtens inderkreds og deres forbindelser fra deres omfattende database. Netværksanalysen er en ph.d.-afhandling, og bogen er en journalistisk bearbejdning af forskningen, som dokumenterer de indbyrdes relationer, og som afliver myten om, at vi lever i et egalitært samfund, hvor den brede befolkning bestemmer det meste[2106].

Sociologerne fastslår i bogen, at ”knap en tredjedel af de største danske virksomheder er kontrolleret af familier, og familier med lang historie har tilsyneladende lettere adgang til de mest attraktive netværk. Familieejede virksomheder, ofte kontrolleret igennem fonde så ejerskab og styreform sikres i fremtiden, er tættere på kongehuset. Kronprinsparret og dronningen ses privat med fjerde og femte generation i de store familievirksomheder. Jo ældre og jo mere hæderkronet en virksomhed er, desto mindre betyder det, hvor mange penge den tjener”[2107]. Der er tætte bånd, som krydser hinanden jævnligt, og generationerne oplæres i et nedarvet værdisæt. De aktive ejere inviteres oftere med i offentlige udvalg og kommissioner fordi kongehuset foretrækker dem - fremfor direktører - og giver dem flere invitationer og ordensudnævnelser[2108]. Men særligt stærkt i netværket er det erhvervspolitiske udvalg, hvis 21 medlemmer alle er administrerende direktører iblandt landets 100 største virksomheder[2109]. *Niels Bjørn Christiansen, den ifølge analysen mest centrale person i erhvervslivets netværk, afspejler de afgørende organisationer. Blandt meget*

2100 https://da.wikipedia.org/wiki/Lars_Seier_Christensen+https://da.wikipedia.org/wiki/Saxo_Bank+ https://da.wikipedia.org/wiki/Liberal_Alliance
2101 https://www.avisen.dk/hemmelig-roed-s-klub-bliv-medlem-for-15000_293510.aspx
2102 Her er sponsorerne i Socialdemokratiets eksklusive erhvervsklub: Storfiskere, fagbosser og bankdirektører. Artikel på berlingske.dk 6. juli 2021. fra https://da.wikipedia.org/wiki/Erhvervsforum_V%C3%A6kst_DK
2103 https://piopio.dk/rod-blok-halter-bagud-pa-privat-partistotte + Ellersgaard og Grau Larsen: *Magteliten,* Kapitel 2 – Stat, side 272-274
2104 https://www.altinget.dk/artikel/elitenetvaerksforsker-om-s-erhvervsklub-det-er-the-usual-suspects-i-den-danske-magtelite
2105 https://magtelite.dk/category/netvaerk/ + https://magtelite.dk/nyt-fra-eliteforskningen/
2106 Christoph Houman Ellersgaard og Anton Grau Larsen: *Magteliten*, Politikens Forlag Nonfiktion ; Udgivet: 2015-06-02 - ISBN:9788740024630
2107 Christoph Houman Ellersgaard og Anton Grau Larsen: *Magteliten*: kapitel 1 – Erhvervsliv side 136/528
2108 Christoph Houman Ellersgaard og Anton Grau Larsen: *Magteliten:* Kapitel 1 – Erhvervsliv, side 153-154/528
2109 Christoph Houman Ellersgaard og Anton Grau Larsen: *Magteliten:* Indledning – De udvalgte, side 61/528

andet er han administrerende direktør i den hæderkronede industrigigant Danfoss, (nu for LEGO Group), *bestyrelsesmedlem i Mærsk og næstformand i Dansk Industri. Dansk Industri´s centrale rolle ses også ved at* (nu forhenværende) *formand og tidligere departementschef i finans- og statsministeriet, Karsten Dybvad, er den næstbedst forbundne i erhvervslivet. De fleste centrale aktører er typisk direktører i de største danske virksomheder. At landbruget også spiller en vigtig rolle kan aflæses ved nr. 5, som er bestyrelsesformand i Danish Crown, svinebonden Erik Bredholt. Samlet set er de store, gamle danskejede virksomheder, med Dansk Industri som det afgørende bindeled, knudepunkterne i sektoren*, viser Foreningen for Elite- og Magtstudiers (FEM´s) primære data[2110].

Forfatterne skriver endvidere at "de uformelle (eller hemmelige) netværk afspejler de formelle": *Med andre ord: Folk der har direkte og indirekte formelle forbindelser i magteliten er ofte også forbundet i forskellige venskabsgrupper. FEM-medlem Jacob Aagaard Lunding, der skriver speciale om magteliten, har travlet igennem næsten 4.000 portrætartikler om aktørerne. Her findes mange eksempler på, hvordan de mødes i andre sammenhænge.* I en artikel kaldet *De Nære Venner* om Anders Eldrup fra Børsen´s Nyhedsmagasin 06.03.1998 fandt Jacob et eksempel på hvordan de magtelitære sociale relationer består over flere dekader: *De mange år i centraladministrationen har nærmest per definition givet Anders Eldrup en uhyre bred berøringsflade. Kun et lille fåtal kan siges at tilhøre hans egentlige omgangskreds. Hjemme her hører departementschef i Erhvervsministeriet, Jørgen Rosted. De to har kendt hinanden siden 1970´erne, og har i dag et godt makkerskab. Departementschef Michael Dithmer i Økonomiministeriet er en anden personlig bekendt. Eldrup og Dithmer er gamle kolleger fra Finansministeriet. De bor tæt på hinanden på Frederiksberg. Venskaberne med direktør for Økonomistyrelsen, Bo Smith, og direktør for Slots- og Ejendomsstyrelsen, Carsten Jarlov, er ligeledes startet i Finansministeriet. Smith hører også til løbekammeraterne. Nytårsaften og skiferie er nogle af de bånd, der, udover arbejdsmæssig kontakt, binder Anders Eldrup sammen med Københavns Kommunes administrerende direktør Kurt Bligaard Pedersen. I øvrigt var det Eldrup, der i 1992 hentede Bligaard til Finansministeriet fra Socialdemokratiets politisk-økonomiske sekretariat. Med departementschef Henning Olesen, Arbejdsministeriet, administrerende direktør Peter Gorm Hansen, Kommunernes Landsforening og direktør i Dansk Arbejdsgiverforening Ole Krogh bliver der også tid til mere end arbejdsrelationer. De mødes også privat sammen med Eldrup´erne et par gange om året. Mere perifert er venskabet til Folketingets direktør Ole Stig Andersen, der er tidligere direktør for PET* (og generalsekretær for Advokatsamfundet), *og direktør Karsten Dybvad, Magistrenes Pensionskasse. Dybvad og Eldrup har tidligere arbejdet sammen i Finansministeriet. Direktør Søren Geckler, Foreningen af Yngre Læger, og hans hustru, underdirektør i Carlsberg Agnete Raaschou Nielsen* (i dag en af dansk erhvervslivs højst placerede jvf *Berlingske*[2111]), *er andre af Merete Eldrup´s bekendte, som i dag hører hjemme i parrets bekendtskabskreds. På det rent professionelle plan er arbejdsrelationerne til Statsministeriets departementschef Nils Bernstein* (Kgl Direktør i Nationalbanken 2005-2013) *særligt præget af gensidig respekt. Og med direktør Friis Arne Petersen* (ambassadør til og storkors fra en lang række lande) *i Udenrigsministeriet, holdes der jævnlig kontakt, når de spiser frokost sammen.*

Jacob reflekterede over artiklen: ”De fleste er knyttet til den centraladministration, som Anders Eldrup var en del af som Departementschef i Finansministeriet. Michael Dithmer er stadig en af de tungeste embedsmænd på Slotsholmen, mens Karsten Dybvad nu er formand for Danske Bank og medlem af Den Trilaterale Kommission´s Europa-afdeling efter sin rolle som administrerende

2110 https://magtelite.dk/data/- https://magtelite.dk/nyt-fra-eliteforskningen/
2111 https://www.berlingske.dk/karriere/agnete-raaschou-nielsen-faglighed-foer-koen

direktør i Dansk Industri. Nuværende formand for Jyske Bank, Kurt Bligaard, fulgte med Eldrup til DONG og rykkede videre til Gazprom"[2112]. Eldrup og hans kone, som arbejdede som redaktionschef på Tv2, var på Bilderberg-møde, hvorefter Dong med hjælp fra Børsen´s nuværende chefredaktør, daværende finansminister, Bjarne Corydon, blev solgt ud til Goldman Sachs[2113]. Corydon havde også deltaget på Bilderberg-mødet i 2013[2114].

I et foredrag i 2021 sagde foreningen for magtelitestudiers kontaktperson, Christoph Houmann-Ellegaard, at fagforeningsbossen Claus Jensen (Dansk Metal) nu er mest central i hele netværket sammen med Karsten Dybvad jvf analysen i opfølgerbogen til *Magteliten,* som forfatterne kaldte *Personer Forgår – Magten Består.* Dybvad overtog fra Thorkild Engell-Jensen, som tidligere havde det største netværk som følge af posten, som er central ift overenskomstforhandlingerne. Administrerende direktør i Pension Danmark, Torben Møger "jeg ser DAVOS som en international pendant til folkemødet" Pedersen er den mest centrale erhvervsperson med Michael Dithmer, som har kronprinsen lige bag sig på listen over "personer fra staten med det største netværk"[2115].

Ordener og gaver er med til at stadfæste og give næring til magteliten, og til at bevare magten på samme hænder, fx når netværket og de samme vennekredse inviteres til kongeligt bal med hoffet. Her mødes og socialiserer embedsmænd, borgmestre, politikere, erhvervsdirektører, rektorer, adel og godsejere. Sociale arrangementer som jagt og yacht-klubber - og anden jetset-liv, kaster givtige forretningsforbindelser af sig, hvor kronprinseparret fungerer som forretningsmæssigt bindeled for kontrakter i udlandet. I foredraget nævnte magtelite-sociologen særligt private, hæderkronede adelige ejere som Brockenhuus-Schack-familien; men også folk som havde arvet deres pladser i statsstyret fra deres forældre (som også var topembedsmænd), såsom den skatteskandaleansvarlige Peter Loft, som er en af de længst siddende departementchefer - og fx tidligere DR chef, direktør for Det Kongelige Teater og departementschef i Forsvarsministeriet, Michael Christiansen[2116].

Et barn med forældre i *Kraks Blå Bog* har mere end ca. 1000 gange større chance for selv at blive en del af eliten, hvilket bevidner et spil med mærkede kort[2117]. Hoffets kammerherre, Fritz Schur (Fritz Schur Gruppen, Den Liberale Erhvervsklub, Venstre, Interbank, PostNord, SAS, Dong, Bilderberg mm) fremhæves særligt for sine jetset-sammenkomster i hans berømte Christiansholms Villa/Palæ/Slot i Klampenborg, hvor forfatterne af *Magteliten* finder en "ophævelse af politiske skel", og et miljø af overenstemmelse, hvor de royale, som åbnede dørene for ham, føler sig hjemme. Schur har selv kaldt Christiansholm for "en netværksmaskine", og Anders Fogh Rasmussen, Bertel Haarder og Claus Hjort Frederiksen er nære venner[2118]. Schur er tidligere formand for netværksgruppen Round Table/Rotary Denmark, hvis navn stammer fra Kong Arthur-legenden om Ridderne af Det Runde Bord - og fra Cecil Rhodes-imperietænketanken. Round Table/Rotary Denmark "afholder over 20 årlige møder hjemme og internationalt"[2119].

Danfoss-familiens Jørgen Mads Clausen er en anden betroet kammerherre og førsterangsridder af Dannebrogsordenen, med stor arvet formue på 25,9 mia. kr i 2020, som er central i netværket, og

2112 https://magtelite.dk/category/netvaerk/
2113 https://www.dr.dk/nyheder/udland/lukket-elitaert-netvaerk-har-i-40-aar-paavirket-regeringer
2114 https://da.wikipedia.org/wiki/Bjarne_Corydon : note 13 - Matthew Holehouse (3. juni 2013). "Bilderberg Group 2013 guest list and agenda". The Daily Telegraph
2115 *Personer Forgår – Magten Består*, Hans Reitzels forlag 2019, s.33. + https://www.information.dk/moti/2020/01/ok20-metalformanden-landets-mest-magtfulde-netvaerk-bruger + https://nyheder.tv2.dk/samfund/2019-05-28-her-er-landets-mest-magtfulde-personer
2116https://www.republiknu.dk/magteliten-og-monarkiet/?fbclid=IwAR3P5A_987-n97-ckXvFccpPSSmIYjtkR39MoYGxZYDGFLSnUFcR7djo4RU
2117 Christoph Houman Ellersgaard og Anton Grau Larsen: *Magteliten:* Indledning – De udvalgte side 19-20/528
2118 https://da.wikipedia.org/wiki/Fritz_Schur + Christoph Houman Ellersgaard og Anton Grau Larsen: *Magteliten:* Kapitel 2 – Stat, side 168-179
2119 https://rtd.dk/formal/ + https://jyllands-posten.dk/indland/ECE4888150/netvaerkskongen/

som bygger vigtige broer imellem offentlige råd, bestyrelser og private magtelitære netværk i toppen af erhvervslivet, fx imellem bank, højteknologi-industri, CEPOS-tænketankens bestyrelse, Virksomhedsleder-grupper og Globaliseringsrådet[2120].

Sociologerne beskriver en dansk kultur, som "elitær indadtil og folkelig udadtil", med "fælles fodslag" blandt den elitære inderkerne[2121]. Adgang til netværket af særligt priviligerede er kendetegnet ved social baggrund, familierelationer over mange generationer, "ordentlighed" og "omdømme", snarere end kompetence[2122]. Fagforeningers kompromittering for erhvervsinteresser afspejles af udviklingen med kulturel accept af manglende oprør/klassekamp og af ledelsesnetværket. Septemberforliget i 1899 gjorde, at parterne er rykket stadig tættere sammen med fagbosserne centralt placeret i "423-inderkredsen". Selvom det er uhørt mange andre steder i verden, er det ikke unormalt eller kritisabelt i Danmark, at finde eksempelvis en højtuddannet direktør fra aristokratiet i spidsen for landbrugsrådet[2123].

Andelen af jurister, økonomer og statskundskabsuddannede er særligt statistisk overrepræsenteret i Folketinget, og DJØF´erne (fagforening for samfundsvidenskabelige akademikere) sidder på i størrelsesorden hele 40 pct af pladserne[2124]. Disse studerende bliver trænet i særlig profession til at tænke og løse problemer med indførelse af fordyrende ineffektive mellemled og kontrolinstanser på bekostning af det menneskelige, og erhvervserfaring er næsten ikke-eksisterende iblandt politikerne[2125]. 54% af alle i (423) magteliten er DJØF´ere (19,1% økonomer, 13,5% cand.merc´er, 11,8 % jurister og 8,5 % fra statskundskab), hvilket bekræfter tesen om, at økonomer og jurister har en særlig dominerende indflydelse og position i det danske samfund. Disse henter opbakning fra - og læner sig op ad - internationale institutioner og deres værdisæt, såsom hæderkronede Ivy-League universiteter eller transnationale organisationer, som eksempelvis EU-Domstolen, Verdensbanken og centralbankerne, OECD etc. De udvalgte økonomer bliver inviteret helt med ind i maskinrummet af offentlige udvalg og kommissioner, hvor håndtagene til arbejdsmarkedet og økonomien sidder, og kan opleve at rådgive ministre på tomandshånd[2126]. Djøf nedsatte i foråret 2022 et "uafhængigt ekspertudvalg, der gennem analyse og debat skal forholde sig til, hvordan tilliden til og samspillet mellem ministre, embedsværk og medier kan styrkes". Formand for udvalget er Karsten Dybvad, og udvalget er derudover sammensat af personer med indsigt i samspillet mellem ministre, embedsværk og medier, som Rambøll Management lavede en interviewundersøgelsesrapport om[2127].

Jo mere indflydelse og magt de udvalgte økonomer får, jo mere interesserer de sig for hvad der foregår på landets universiteter og forskningsinstitutioner. En del af magtelitens centrale netværk, tæt på regering og centraladministration, bruger en betydelig del af deres tid i bestyrelser og udvalg, som har med uddannelse og forskning at gøre. Anerkendte forskere har således lettere ved at rejse penge fra fonde og råd, og jo flere penge de får, desto lettere har de ved at lave "banebrydende forskning". Det er en selvforstærkende effekt, som betydeligt øger afstanden mellem eliteforskere og forskere udenfor. Forskningsmidler fra fonde betaler videnskaben udenfor universiteter, og penge sendes til forskning til gavn for store virksomheder; således kommer 23

2120 https://da.wikipedia.org/wiki/J%C3%B8rgen_Mads_Clausen+ https://www.berlingske.dk/virksomheder/danmarks-100-rigeste-danfoss-familiens-formue-vokser-for-tredje-0 +Christoph Houman Ellersgaard og Anton Grau Larsen: *Magteliten:* Kapitel 1 – Erhvervsliv side 81-85/528
2121 Christoph Houman Ellersgaard og Anton Grau Larsen: *Magteliten:* Kapitel 2 – Stat, side 204 + 215
2122 Christoph Houman Ellersgaard og Anton Grau Larsen: *Magteliten:* Indledning – De udvalgte + Kapitel 1 – Erhvervsliv side 93-136 + 156-164
2123 Christoph Houman Ellersgaard og Anton Grau Larsen: *Magteliten:* Kapitel 3 – Organisation, side 294 + 325-326/528
2124 Christoph Houman Ellersgaard og Anton Grau Larsen: *Magteliten:* Kapitel 2 – Stat side 187
2125 Christoph Houman Ellersgaard og Anton Grau Larsen: *Magteliten:* Kapitel 2 – Stat side 188 + Kapitel 4 - Uddannelse; Regnedrengenes hævn
2126 Christoph Houman Ellersgaard og Anton Grau Larsen: *Magteliten,* Kapitel 4 – Uddannelse; Regnedrengenes hævn
2127 https://legacy.altinget.dk/misc/bilag-2-ramblls-interviewundersgelse.pdf

procent af pengene til dansk forskning fra fonde udenfor universiteterne, som er en fordobling siden 1999, jvf *Magteliten*´s data. Tilsammen råder landets 45 største fonde over 400 milliarder kroner (tal fra 2015). Bestyrelseslister viser, at uddelingen af forskningsmidler bestemmes af en lille gruppe ”videnskabsbaroner” fra erhvervslivets top, med adskillige fondsbestyrelsesposter. Universiteter er blevet afhængige af erhvervslivets økonomiske rentabilitet. Når en fond deler penge ud, opstår der tit nogle forskningsprojekter som ellers aldrig ville have set dagens lys. Universiteterne satser stort på de områder, som har en chance for at tiltrække fondsmidler. Resultatet er at forskning og erhvervsliv knyttes endnu tættere sammen. Universitetsrektorerne er højt placeret på netværksranglisterne.

Fondenes fundatser og vedtægter skriver, at fonde skal understøtte donorernes profitinteresser direkte – og flere virksomheder er også helt eller delvist ejet af den fond, der støtter deres forskning, som fx Lundbeck-fonden, der forsker i skizofreni og depression, som virksomheden udvikler medicin imod - og står til at tjene penge på. Lundbeck-fonden finansierer årligt 680 videnskabelige årsværk på danske universiteter og bevilger årlige millionbeløb til de store medier. Fondens formand Jørgen Huno Rasmussen udtalte i et interview med Politiken, at ”der ville være meget tomt på Rigshospitalet, Københavns eller Århus Universitet, hvis ikke det var for Lundbeckfonden”. Disse ”almen-nyttige sundhedsfondsmidler” er samtidig skattefradragsbegunstiget under dække af velgørenhedsformålet, men i praksis betyder det istedet stærk magtkonsolidering med skattelempelsesregningen hos skatteyderne. Da sociologen Heine Andersen og statistikeren Inge Henningsen fra Københavns Universitet undersøgte uddelingen af forskningsmidler til 8.000 danske forskere imellem 2001 og 2006, fandt de en lille gruppe på bare 56 personer, som sugede langt flere penge til sig end alle de andre. Når man ser de samme navne dukke op igen og igen begynder man at forstå, hvorfor der lader til at være en høj grad af enighed blandt landets fonde om, hvilke projekter der fortjener at blive støttet. Det er fordi de ledes af de samme mennesker, med de samme holdninger, værdier og elitære interesser[2128], konkluderer sociologerne bag *Magteliten*.

Denne konsolidering for snævre interesser skaber interessekonflikter - og symptomatisk herpå har læge Stig Gerdes udgivet en bog med titlen *Sundhedsvæsenet, Socialvæsenet og Retsvæsenets Fallit*, hvor han dokumenterer systemets overgreb mod den danske befolkning: ”Behandlingen af mennesker har været himmelråbende forkert. Syge og arbejdsløse behandles fortsat nedværdigende. De fejldiagnosticeres, fejlbehandles, udskammes, misbruges i jobcenterets regi og påføres uhyrligheder”[2129].

Stig mistede sin autorisation permanent i 2019 for at nedsætte Karina Hansen´s medicin. Karina led af ME-træthedssyndrom, som var udløst af Mononucleose og forværret af influenza-vaccination samt en galdestensoperation. Hun var blevet tvangsindlagt, og ifølge journalen fra Hammel Neurocenter, var der overhovedet ingen grund til at indlægge hende. Stig tvivlede ikke på forældrenes forklaring - og ej heller på, at Karina var ”hamrende forgiftet af neuroleptika/psykofarmaka”, som Stig nedtrappede hende fra. ”Karina var som en Parkinson-patient med ekstrem stivhed i kroppen, hvorefter hun straks fik det bedre af nedtrapningen. Moral og lægeløftet om pligt til at gøre det bedste for patienten tabte retssagen. Karina har ikke en psykiatrisk sygdom, men mange mennesker kommer af en eller anden årsag automatisk ind under psykiatrien”. Stig fortæller at Kammeradvokaten optrådte med en masse juridiske spidsfindigheder, som byretten stadfæstede til grund for kendelsen imod ham; ”Proportionalitetsprincippet er i den

2128 Christoph Houman Ellersgaard og Anton Grau Larsen: *Magteliten,* Kapitel 4 – Uddannelse; Videnskabens baroner
2129 Læs Stig Gerdes e-bog eller køb hans bog: https://issuu.com/stiggerdesbog/docs/e-bog_stiggerdes/s/15438688

grad overtrådt. Havde jeg overtrådt hvidvaskningslove, som direktør i en bank, så havde jeg fået 7-8 mio. i aftrædelsesgebyr". Sagen kostede ham yderligere en million kroner i advokatomkostninger[2130].

Stig lægger vægt på lægeløftet om, at patientens tarv og helbred har forrang i behandlingen overfor stigende systematisk "Djøffiserende bureaukrati", og siger, at *resultatet er forventeligt når man er imod systemet. Grunden til at jeg faldt i unåde i det danske sundhedsvæsen, skyldtes at jeg var uenig med sundhedsvæsenets holdninger gennem mere end 30 år. De seneste sundhedsministerier har ikke anet noget om sundhedsvæsenet. Sundhedsstyrelsen havde til dato lavet mange grove fejl, som kunne udviskes ved hjælp af en ny styrelse, delt i 4. Opdelingen skete i 2015; denne konstruktion bevirkede, at styrelserne kunne sende svære og irriterende sager rundt imellem de forskellige enheder i en uendelighed. Mailkorrespondancen tydeliggør strategien for lukkethed, hvilket umuliggør specifik ansvarspålæggelse i styrelsen. Den 5/9 - 2018 anmeldte jeg direktør for Sundhedsstyrelsen, Søren Brostrøm, til Styrelsen for Patientsikkerhed, fordi han var til fare for patientsikkerheden i Danmark. Årsagen var at Brostrøm promoverede funktionelle lidelser og HPV-vaccinen. Styrelsen afviste sagen - og jeg videresendte klagen til Sundheds- og Ældreministeriet. Departementchef Per Okkels* (seniorrådgiver i Novo Nordisk Fonden) *svarede, at ministeriet har fuld tillid til Sundhedsstyrelsen og Brostrøm - og klagen afvistes*[2131] (læs mere i *Part 6* - Karteller: *Det Medicinsk-Farmaceutiske Kartel)*.

Magtelitens interesser samles i VL-grupperne, som er et netværk for virksomhedsledere, der mødes for at udveksle synspunkter sammen med eksempelvis politikere og embedsfolk. VL-grupperne er oprettet af Dansk Selskab for Virksomhedsledelse, og blev etableret i København i 1965 af en gruppe danske topledere. VL-grupperne er, på grund af lukkethed, blevet kritiseret for at være en trussel mod "demokratiet". Idag er det dog muligt at se, hvem der er medlem på hjemmesiden. Selskabet arrangerer også en række større, højt profilerede tværgående møder, hvortil alle VL-medlemmer inviteres. Det er for eksempel generalforsamlingen/topmøde, det årlige VL Døgn, der er Danmark´s førende konference for virksomhedsledere, møder med de internationale VL-grupper, de mange formænd for grupperne, virtuelle serier mm[2132].

Der er idag 121 VL-grupper, og medlemstallet er på cirka 4000. Grupperne er opbygget med ca 20-50 medlemmer i hver. Medlemmerne i en VL-gruppe mødes cirka en gang om måneden. I VL gruppe 3 finder vi fx 2 Blackrock-ledere, CEO fra Microsoft, direktør for Børsen Bjarne Corydon, Lykke Friis fra Tænketanken Europa, generaldirektør for DR Maria Rørbye, de største bank- og virksomhedsdirektører og bestyrelsesformænd samt koncernchefer fra diverse sektorer inklusive sygehusvæsen. I Gruppe 1 er kongehuset, adelen, hoffet og militæret stærkt repræsenteret sammen med en række Holding-selskaber/ fondsdirektører/ investeringsselskaber og med eksempelvis Bilderberg-styrekomité-medlem Connie Hedegård, Brian Mikkelsen (Dansk Erhverv), SAS, Mærsk, Gyldendal, Københavns Universitet, Nationalmuseet, advokatpartnerselskaber, professorer, jurist-firmaer, Radiometer Medical, Teva Pharmaceuticals (Israel), Almene Boliger´s og By og Havn´s direktør, chefredaktør for *Berlingske*, iblandt andre store internationale koncerner[2133].

Chefredaktør for Altinget og Mandag Morgen, Lisbeth Knudsen, og Berlingske´s chefredaktør Mette Østergaard møder op til møderne som fuldgyldige, ligeværdige og loyale medlemmer af VL

2130 Stig Gerdes interview med Fredericia Avisen: https://www.youtube.com/watch?v=Eb4Qz1pYVxs + Stig efter byretsdommen til Fredericia Avisen TV: https://www.youtube.com/watch?v=KEypEvf8Nis
2131 https://www.youtube.com/watch?v=hXe_LXAS44E
2132 https://vl.dk/om-grupperne/
2133 https://vl.dk/om-grupperne/gruppeoversigt/vl-gruppe/?id=3 henh https://vl.dk/om-vl-grupperne/oversigt-over-vl-grupperne/vl-gruppe/?id=1

gruppe 1. Til VL-møderne er den fjerde statsmagt ikke med for at indvie offentligheden i diskussionerne, men for selv at deltage i dem og ikke fortælle befolkningen om, hvad der bliver sagt. Lisbeth Knudsen har en ekstra kasket på, idet hun også er bestyrelsesformand i Dansk Selskab for Virksomhedsledelse, der organiserer VL-grupperne[2134]*.* Knudsen skabte i 2016 det regeringsfinansierede selskab TjekDet, som sammen med verdens største private tech-operatører censurerer regeringskritisk materiale. Her er hun også bestyrelsesformand[2135].

Ifølge VL-netværkets hjemmeside bygger »vores sammenslutning« på »uskrevne skikke«. Mette Østergaard og Lisbeth Knudsen har ligesom alle andre VL-medlemmer valgt at underordne sig et særligt kodeks. Det regulerer gruppemedlemmernes adfærd, og skal forstås som en »stille hvisken«. Det fremgår blandt andet: »Diskretion er som altid en dyd. Og citerer man fra et VL-møde, bryder man ikke bare en etikette. Man taler over sig« - fremgår det på hjemmesiden[2136]. Denne del af kodekset lægger et slør over aktiviteterne i de enkelte VL-grupper.

Med tanke på hvor mange menneskelige lidelser angreb foretaget af Tyrkiet, Saudi-Arabien og Israel påfører civile[2137], kunne det ud fra et traditionelt journalistisk kriterium om væsentlighed sagtens være relevant for de tilstedeværende medier at lave et kritisk interview med krigsindustriens repræsentanter i et forum som VL 1. Til hvert møde forpasser Mette Østergaard og Lisbeth Knudsen den mulighed. Faktisk har især Berlingske en ret positiv tilgang til oprustning og brug af krig til at løse internationale konflikter. For eksempel lagde Mette Østergaard den 19. maj 2018 sammen med avisens anden chefredaktør, Tom Jensen, navn til en leder, hvor det fremgår: »Det er på tide, at alle (europæiske NATO-lande) forøger forsvarsudgifterne«[2138].

Og en leder prydet af små portrætter af Mette Østergaard og Tom Jensen beklager den 29. januar 2018, at »det er sjældent nemt at overbevise vælgerne om behovet for at bruge nye milliarder til militære udgifter«. Alligevel har *Berlingske* den holdning, at Danmark´s forsvarsbudget »burde vokse endnu mere og endnu hurtigere«. På trods af befolkningens skepsis mod at bruge endnu flere penge på krigsmateriel, og at vælgerne ofte i meningsmålinger placerer militærets betydning på sidstepladsen - som lederskribenterne selv medgiver - glæder de sig alligevel over, at et flertal i Folketinget nu er med på øgede udgifter til militær: »Omsider er der politisk vilje til at genopbygge dansk forsvar til en standard, som et af verdens rigeste lande kan være bekendt«[2139].

I en leder fra den 9. april 2018 ansporer *Berlingske* NATO-lande til krigshandlinger; idet et muligt missilangreb på Syrien behandles: »Der bør lyde en ros til Trump og Macron, såfremt de lægger handling bag ordene og går efter målrettet at skade Bashar al-Assad´s regime. Vi må håbe, at Trump og Macron holder fast i deres trussel om at angribe Syrien med missiler«[2140].

Krigsfinanciering er altid førsteprioritet: *Danmark fik 7. April 2021 overdraget det første eksemplar F-35 kampfly i USA: Forsvarsminister Trine Bramsen nævnte naturligvis alle de eufemismer, man bruger i de kredse – fred, sikkerhed, frihed, demokrati – takket være dette samarbejde med USA, verdens mest krigsførende land. Ifølge det amerikanske militære fagtidsskrift, Defense News, lå*

2134 https://www.eftertrykket.dk/2020/09/05/naar-journalistisk-indhold-afspejler-logevenners-interesser/?fbclid=IwAR26L9twWNMuKwDYdc0pzkArWP3TCqSPeDxOng5M6ibEvYvrCWWptsNh1Ts
2135 https://www.tjekdet.dk/debat/tid-til-oprydning-i-fake-news-junglen + https://www.tjekdet.dk/om-os#redaktionen
2136 https://vl.dk/tak-tone/
2137 https://www.eftertrykket.dk/2020/09/05/naar-journalistisk-indhold-afspejler-logevenners-interesser/?fbclid=IwAR26L9twWNMuKwDYdc0pzkArWP3TCqSPeDxOng5M6ibEvYvrCWWptsNh1Ts
2138 https://www.berlingske.dk/ledere/trump-vil-mangedoble-betalingen-til-nato
2139 https://www.berlingske.dk/ledere/genopbygning-af-et-fokuseret-forsvar-begyndt
2140 https://www.berlingske.dk/ledere/assads-kemiske-angreb-maa-ikke-gaa-ubesvaret-hen

prisen pr fly i 2020 på omkring US$ 80 millioner eller 495 millioner danske kroner. Og i marts 2021 kunne man læse i samme tidsskrift at det koster US$ 36 000 – eller 223 000 danske kroner – pr time at flyve med det. Den samlede regning over de kommende 30 år forventedes på det tidspunkt at blive på 56,4 milliarder kroner[2141].

Virksomhedsleder-grupperne opfordrer alle medlemmerne til at følge "Ukraine-politiken", hvor støtten til krigen løbende tømmer statskassen for milliarder af kroner til krig. Denne nye krig med Rusland har medført ekstraordinær krigsoprustning med konstant hysterisk støtte til Ukraine-siden, som begrundes med den russiske præsident Vladimir Putin´s angrebskrigsførsel. Rusland og Putin beskyldes også for at bombe sine egne gasrørledninger til Tyskland i Nordsøen, selvom den amerikanske præsident Joe Biden selv truede med at gå til angreb på disse (hvis Rusland angreb Ukraine), i en tale, tidligere på året[2142]. Altsammen har ført til markante stigninger i el-prisen. Man har i EU vedtaget, at energipriserne skal følge den dyreste energikilde, som i 2022 var gas. Det vil sige, at elprisen nu følger gasprisen, selvom el ikke koster det samme at producere[2143]. Tyskland betaler Danmark for at stoppe vindmøller; muligvis for at sikre, at Tyskland ikke bliver snydt fra at sælge noget af deres strøm[2144]. Staten tjener 33 procent i moms og afgifter på strømmen. Fordi prisen på strøm er så høj, så har politikere i EU nu fundet ud af, at elproducenterne skal betale ekstra høje afgifter, idet de mener, at producenterne tjener for mange penge. Her skal vi huske på, at det er politikerne og markedsformen, der holder prisen oppe; først ved at diktere en høj pris, for derefter at hæve afgifterne[2145]. Danmark har i forvejen verdens største skatte- og afgiftstryk[2146]. En anden elproducent, der har en solcellepark, kan lave 15-20 procent mere strøm på sit anlæg, faktisk bare ved tryk på en knap; men det må han ikke[2147]. Samtidig begyndte myndighederne paradoksalt at varsle mangel på strøm, og at vi her i Danmark kunne forvente nedbrud[2148]. Energikrisen og Putin får skylden, samtidig med at elselskaberne udlodder milliarder af kroner i bonusser til ejerne og cheferne[2149]. Sådan fuldendes cyklus pr definition i et fascistisk system.

DANMARK´S UDENRIGSRELATIONER

Kongehuset - På arbejde for Danmark af Karin Palshøj og Gitte Redder er en lang promovering af kongehusets uundværlighed i Danmark´s forhold til udlandet, hvilket kan synes paradoksalt, idet det altid indflettes sammen med floskler, som fx modsætningsvis, at "kongehuset ikke er politisk og ej heller agerer som sådan". Om statsbesøg beskrives det i bogen, at *Udenrigsministeriet styrer forholdet imellem kongehuset, den lokale ambassade, erhvervs- og eksportorganisationer, kulturministeriet, rejsebureau og de praktiske tilrettelæggere. På statsbesøgene rejser også en stor delegation af de største privat-ejede danske virksomheder. Et statsbesøg er det ultimative symbol på et godt forhold imellem 2 lande - og intet er overladt til tilfældighederne på de mere end 50 statsbesøg, som dronningen har foretaget over det meste af kloden. Det er vigtigt for kongehuset, at der altid er klar opbakning fra regeringen, når medlemmer af kongefamilien repræsenterer Danmark i udlandet. Det sikres ved et særligt udvalg, vedrørende kongehusets rejser og besøg,*

2141 https://janoberg.me/2021/04/21/f-35-amerikanske-politikere-og-militaere-leder-nu-efter-andre-losninger/?fbclid=IwAR1HDhkU5YLjhb3KDahHphSz1wti50ELeq8fvEsp7aAT8kGqPDlW3O0D15g
2142 https://peoplesdispatch.org/2023/02/10/how-america-took-out-the-nord-stream-pipeline/
2143 https://energiwatch.dk/Energinyt/Politik___Markeder/article14357986.ece
2144 https://www.dr.dk/nyheder/landmand-loefter-sloeret-mystisk-faenomen-derfor-staar-vores-vindmoeller-bomstille-naar-det
2145 https://arbejderen.dk/debat/de-hoeje-elpriser-er-ren-politik?fbclid=IwAR2hjnv7z3YiOBYRG0zYOgAKIq9JyXCfsJGAUCjUu8gS_G-9RH5ndBZ8af4#gsc.tab=0+
2146 https://nyheder.tv2.dk/samfund/2022-11-30-det-danske-skattetryk-er-igen-verdens-hojeste
2147 https://www.tv2kosmopol.dk/koebenhavn/koebenhavn-maa-skrue-ned-for-den-groenne-stroem-det-virker-jo-grotesk
2148 https://kriseinformation.dk/energi/el
2149 https://finans.dk/erhverv/ECE15282870/forgyldte-energikoebmaend-forbrugerejet-energiselskab-bekraefter-graenseloese-bonusser/

også kaldet Kongehusudvalget, som består af departementcheferne fra statsministeriet og udenrigsministeriet samt hofmarskallen, kabinetsekretæren og hofchefen. Det sker på grundlag af dansk erhvervslivs behov og Danmark´s udenrigspolitiske prioriteter[2150].

Symptomatisk dækker "Kongens Avis" *Berlingske* af for Kongehuset, da de i en artikel udbreder et væld af forvirrende misforståelser angående ansvarsplacering for statsbesøgene til Saudi-Arabien i 2016, som danskerne, i populistisk folkelig forståelse, anser for værende en ond diktaturstat: *Udenrigsminister Kristian Jensen har ikke ønsket at lade sig interviewe om sagen, men skriver i et skriftligt svar: »Aktindsigten bekræfter hvad jeg hele tiden har sagt: at turen blev planlagt under den tidligere regering; og at jeg er enig med den daværende regering i, at det var rigtigt at invitere kronprinsparret med.« Ingen departementschefer eller embedsmænd i Stats- og Udenrigsministeriet har ønsket at kommentere historien. Den 1. marts i år var der afskedsmiddag for kronprinsparret, ministre og hele den danske delegation hos den danske ambassadør i Saudi-Arabien. Her fortalte Kronprins Frederik om rejsen: »Det har været oplysende. Fantastisk. Det har virkelig været en god tur«, sagde han. Efter middagen forlod kronprinsparret Saudi-Arabien og rejste videre til Qatar. Samme dag henrettede det saudiske styre fem mennesker rundt omkring i landet*[2151].

De etablerede politiske partier arbejder også målrettet sammen på tværs om internationale formål, igennem Dansk Institut For Partier og Demokrati (DIPD), som *indsamler og deler viden og læring - og som understøtter arbejdet med politiske partier og tværpolitiske platforme ved at indgå i partnerskaber med universiteter, demokratianalyseinstitutter, tænketanke, netværk af demokratistøtteinstitutioner og andre relevante vidensinstitutioner. DIPD samarbejder også med civilsamfundsaktører, medier og andre aktører. Rammen for DIPD's samarbejder er vores partnerskabstilgang, som indebærer, at hvert partnerskab selv formulerer sit fokus og fastlægger sine mål inden for DIPD's strategi. Samtidig aktualiserer MeToo-bevægelsen et øget fokus på ligestilling og magtfordeling, også internt i de politiske partier,* skriver DIPD på sin hjemmeside[2152]. *Derfor har DIPD en vigtig rolle at spille ligesom i udvikling af politiske partier og flerpartisystemer i udviklingslandene. Vi arbejder med FN's verdensmål med fokus på, at ingen lades i stikken, og på økonomisk, social og miljømæssig bæredygtighed*[2153].

Danmark´s rigeste mand, Anders Holch Povlsen, med 53,2 mia. kr. i anslået formue, følger også specifikt FN´s Verdensmål. Povlsen, som ejer Bestseller og store dele af Coolshop, Skousen, Zalando og Matas mm har i 2021 startet en ny fond "med det formål at fremme bæredygtig udvikling med fokus på de 17 Verdensmål internationalt". »Bestseller Foundation's formål er at yde støtte til humanitære formål, især til bekæmpelse af fattigdom og begrænsning af den globale befolkningstilvækst,« oplyser fondens administrerende direktør Lise Kaae[2154]. Dette er i tråd med EU, som også erklærer at underrette sin politik FN´s Sustainable Development Goals[2155], ligesom Bill Gates´ (og Davos-kliken fra Verdens Økonomiske Forum´s) gentagne gange udtalte ønske om (ved hjælp af vacciner), at holde den globale befolkningstilvækst nede[2156]. Gates-fonden køber sig til indflydelse i Danmark jvf følgende opgørelse af donationer fra Bill & Melinda Gates Foundation til forskellige institutioner i Danmark fra 2005 til 2019[2157]:

2150 Karin Palshøj og Gitte Redder: *Kongehuset - På arbejde for Danmark*, Kapitel 15; "På Rejse for Danmark".
2151 https://www.berlingske.dk/politik/hvem-besluttede-at-kongehuset-skulle-besoege-det-saudiske-diktatur-0
2152 https://dipd.dk/om-dipd/hvad-vi-laver
2153 https://dipd.dk/hvem-vi-er/partnerskaber
2154 https://www.bt.dk/samfund/danmarks-rigeste-laver-ny-fond-skal-fremme-baeredygtig-udvikling-med-fokus-paa-de?
2155 https://www.coe.int/en/web/un-agenda-2030?fbclid=IwAR0zlcg2B3mD93q__AhTHnZjYa_ZxrLuzp0kkx-FYjJZIes48Yx7sQyyqMI
2156 Hør optagelse: https://drive.google.com/file/d/1t3-eG_vBZH3BwHRfIYm8vJORF9XvbTQk/view?usp=sharing
2157 https://perbraendgaard.dk/2020/09/18/bill-gates-har-koebt-danske-forskere-for-160-millioner-kroner/?

Statens Serum Institut, 1. juli 2005: $14.889.455
Københavns Universitet, 1. november 2008: $100.000
Københavns Universitet, 18. november 2009: $3.484.384
Københavns Universitet, 1, november 2010: $100.000
Statens Serum Institut, 14. november 2011: $326.293
Statens Serum Institut, 2. oktober 2012: $158.739
Aarhus, 9. oktober 2012: $135.000
Københavns Universitet, 10. oktober 2012: $813.050
Statens Serum Institut, 15. november 2012: $551.049
Syddansk Universitet, 15. januar 2015: $270.147
Statens Serum Institut, 15. april 2015: $100.000
Aarhus, 20. december 2015: $85.000
Københavns Universitet, 28. september 2017: $758.122
DTU, 25. november 2018: $1.084.000
Statens Serum Institut, 3. december 2019: $207.877
Maternity Foundation, 19. september 2019: $1.900.100
Lægemiddelstyrelsen, 10. oktober 2019: $600.000

Verdens Økonomiske Forum afholdt sammen med FN i Oktober 2019 et møde med deltagelse af Verdensbanken, som instruerede Danmark´s fagligt inkompetente sundhedsminister, Magnus Heunicke, i fremtidens ”muligheder ved digital sundhed og vaccine confidence”, som det fremgik af tweetet fra den amerikanske ditto, Alex Azar. Samtidig afholdtes en fuld simulation af den efterfølgende "Pandemi" (Event 201), som fandt sted 18. oktober i New York på det luksuriøse hotel Pierre på 5th Avenue, Manhattan, lige ved siden af Central Park. Luksushotellet blev åbnet i 1930 under ”den store depression” finansieret af nogle rige Wall Street bankfolk. I disse luksuriøse omgivelser afholdtes der nu en ”Corona-virus-pandemi-øvelse” med den forhenværende leder for Operation Dark Winter-øvelsen fra 2001, (som gennemgået særskilt under *Israel og 911*), Tom Inglesby, som værten for Johns Hopkins Center for Health Security, og ved siden af ham Christopher Elias fra Gates Foundation, som også er medlem af det internationale råd for sundhed i Tyskland. Højre for ham sad Stephen Redd, direktøren for det amerikanske Center for Disease Control (CDC), og den tilsvarende kinesiske direktør George F. Gao var også tilstede, som en naturlig deltager i denne gruppe globale seniorledere. Tilstede var også vicepræsidenten for Global Public Health, Johnson & Johnson, den største pharma-virksomhed i verden målt på markedsværdi, og tidligere vicedirektør for CIA og den globale Chief Operating Officer hos Edelman, verdens største public relations- og kommunikationsfirma, blandt andre medicinalindustri-interessenter. Denne øvelse havde fokus på kommunikation til offentligheden. Bemærk følgende uddrag fra øvelsens anbefalinger: “Regeringer og den private sektor bør prioritere udvikling af metoder til bekæmpelse af misinformation inden det næste pandemi-udbrud. Regeringer må samarbejde med de traditionelle medier og sociale medier for at udvikle effektive metoder dertil. Det vil kræve nye muligheder for at mætte medierne med hurtige, nøjagtige og konsekvente oplysninger. Medierne bør for deres del forpligte sig til at sikre, at autoritative meddelelser prioriteres, og at falske meddelelser undertrykkes, også med hjælp fra teknologien”[2158]. Dette skabes gennem tæt samarbejde imellem nationale sundhedsmyndigheder og WHO.

fbclid=IwAR2kH0gjOQeqirhprBltcgPIzvXrNZbJUqdtyx3uJMsGj5mN5loHNs7aa7I

2158 https://www.corbettreport.com/was-there-foreknowledge-of-the-plandemic-questions-for-corbett-059/ + https://en.wikipedia.org/wiki/Tom_Inglesby note 3: O'Toole, Tara; Michael, Mair; Inglesby, Thomas V. (April 1, 2002). "Shining Light on "Dark Winter"". *Clinical Infectious Diseases*. **34** (7): 972–983. doi:10.1086/339909. PMID 11880964. S2CID 3893189.

I Danmark blev Corona-Virus indført i marts 2020, som fulgte Rockefeller-Fonden´s ”Lock Step Scenario”, fra deres 2010-rapport, til punkt og prikke (Læs *Part 6 – Karteller: Rockefeller*). Landet blev lukket ned – og Dronning Margrethe var straks ude at erklære, at vi nu var blevet inficeret af en ”farlig gæst, som smitter videre i en farlig kæde, hvor mennesker vil dø”[2159]. Til at håndtere krisen havde statsminister Mette Frederiksen indsat Den Nationale Operative Stab (NOST) med deltagere fra Rigspolitiet, PET, FE, Værnsfælles Forvarskommando, Center for Cybersikkerhed, og de relevante ministerier tilført topchefer fra bl.a. Carlsberg, Novo Nordisk og Mærsk[2160]. Ikke-folkevalgte repræsentanter for Danmark´s største aktieselskaber er altså direkte politiske rådgivere til hemmelige møder på samme vis som statsministerens stabschef for regeringen, Martin Rossen, som var kommunikationsdirektør for Bill Gates' Microsoft i 2008-2011. Inden da arbejdede han fra 2002-2007 som afdelingschef, kommunikationsrådgiver og lobbyist i TDC, som blev solgt til 5 kapitalfonde heriblandt Blackstone i 2005[2161]. Dette er højst relevante erfaringer og relationer til præcis de brancher, som havde direkte forbindelser til interessenterne af den senere ”pandemi”. Rossen var også en leder af koordinationsudvalg og økonomiudvalg[2162].

Siden Danmark 11. marts 2020 lukkede ned, malede corona-lovmøllen i rasende tempo[2163]; på trods af, at Grundloven på flere måder blev overtrådt i forløbet, som dokumenteret af statens egen redegørelse[2164]. Rapporten fastslår, at statsministeren løj for folket og for Folketinget; men selvom en række partier og politikere lovede at stille hende til regnskab for manglende lovhjemmel til drabet på alle mink i landet, valgte de alligevel (ikke overraskende) at droppe rigsrets-truslerne lige efter valget i slutningen af 2022[2165]. Mette Frederiksen rejste under ”pandemien” til ”Big Tech-hovedstaden” Israel, som de danske myndigheder har et nært samarbejde med, *sammen med Østrigs forbundskansler Sebastian Kurz for at drøfte mulighederne for et tættere samarbejde omkring COVID-19 og vacciner med Israel´s premierminister Benjamin Netanyahu. Besøget ligger i forlængelse af det tætte samarbejde og den dialog, som Danmark, Østrig og Israel har haft gennem coronakrisen.*

Statsminister Mette Frederiksen udtaler: ”Vi står nu et afgørende sted med udrulning af vacciner samtidig med, at vi fortsat skal håndtere smitte. Vaccinerne giver håb, og det er samtidig helt afgørende, at vi forbereder os på potentielle mutationer og fremtidige pandemier. COVID-19 har med al tydelighed demonstreret behovet for et stærkere forsvar mod sundhedskriser, som kan true vores samfund, sundhed og økonomi.

Vi vil blandt andet drøfte, hvordan vi kan blive mere selvforsynende med vacciner. Både på kort sigt i forhold til at få adgang til flere vacciner mod COVID-19. Men også på længere sigt i forhold til eksempelvis genvaccination. Israel er det land i verden, som er absolut længst fremme i kampen mod COVID-19, når det handler om at udrulle vacciner. Israel er også interessant, når det gælder udvikling af vacciner og behandlingsmetoder.

Derfor ser jeg frem til på mødet at få endnu mere fart på vores samarbejde og erfaringsudveksling,

2159 https://www.tv2kosmopol.dk/tv2dk/dronningen-coronavirussen-er-en-farlig-gaest
2160 https://politi.dk/samarbejde/den-nationale-operative-stab-nost + https://da.wikipedia.org/wiki/Den_Nationale_Operative_Stab
2161 https://www.stm.dk/_p_14848.html
2162 https://da.wikipedia.org/wiki/Martin_Rossen https://www.dr.dk/nyheder/politik/analyse-oppositionen-vil-forfoelge-martin-rossen-fremover
2163 https://www.weekendavisen.dk/2020-15/ideer/midnatssol-i-folketinget
2164 https://www.ft.dk/da/aktuelt/nyheder/2021/01/udredning-om-covid_19 henvisning til selve rapporten: https://www.ft.dk/-/media/sites/ft/pdf/publikationer/haandtering-af-covid19-foraar-2020.ashx
2165 https://nyheder.tv2.dk/politik/2020-12-09-der-kan-rejses-rigsretssag-mod-mette-frederiksen-vurderer-juraekspert + https://www.information.dk/indland/2022/11/professorer-nyt-notat-grundlag-rigsretssag-mette-frederiksen

så vi sammen kan arbejde på at finde løsninger på områder som forskning og udvikling af nye vacciner, offentlig-private partnerskaber og vaccineproduktion"[2166], lød det fra en pressemeddelelse den 27 februar 2021 (læs detaljerne om Corona-Virus-farcen og vaccinerne i *Part 6 – Karteller: Det Medicinske-Farmaceutiske Kartel*).

Forholdet og respekten for særligt Israel og jøderne gennemsyrer etablissementets talerør (jvf afsnittet *Part 1 - Kronen: BlackRock og Sumpadministration*). Efter millardstøtte-aktionerne til Ukraine, er det i efteråret 2023 blevet Israel´s flags tur til at pryde nationale bygninger, i sympati med Hamas-bevægelsens angivelige terrorangreb i Palæstina. Dronning Margrethe, statsministeren og Lars Løkke har meldt sig som deltog i synagogens mindehøjtidelighed lørdag 14/10. *Ukraine´s præsident Volodymyr Zelensky fordømte mandag Hamas for deres overraskelsesangreb på Israel og sammenlignede angrebet med Rusland´s invasion af hans eget land. I en tale til NATO I København kritiserede han også Iran for dets støtte til Hamas og Moskva.*

Det er den anden tale, som Zelensky, der talte med Israel´s premierminister Benjamin Netanyahu i søndags, har holdt til støtte for Israel siden Hamas' indtrængen i Israel. Som endnu et tegn på den ukrainske regerings stærke opbakning til Israel, blev elektroniske billboards i den ukrainske hovedstad, Kiev, søndag aften oplyst med det israelske flag.

Zelensky sagde, at Hamas og Moskva var "den samme ondskab, og den eneste forskel er, at der er en terrororganisation, der angreb Israel, og her er en terrorstat, der angreb Ukraine".

"Hvis verden står sammen, hver gang nogen tager kvinder som gidsler og fordømmer en anden nations børn, vil terror ikke have nogen allierede," sagde han i en tale, der blev holdt via videolink til et møde i København i NATO's parlamentariske forsamling[2167].

Situationen med uløselige krige og konflikter, af bibelsk-profeteret karakter, kulminerer nu i "Det Hellige Land" - og med religionernes målsætninger og skismer er der sikret flere stigninger på våbenindustriaktier og befolkningsreduktion, præcis som det er målet for magteliten og dens talerør, som ikke selv deltager i krigene men som tager sider, financierer - og hjemmefra kalder på bødler og soldaters udslettelse af modpartens terrorister, hvor man peger fingre af mennesker for ikke at være miljø- og klima-ansvarsbevidste, samtidig med at man kaster med demokrati-bomber.

Man er i årevis blevet kaldt øgenavne for at foreslå det, men Transhumanistiske fusionsforsøg er nu mainstream i Danmark. Direkte i Go´Morgen Danmark 22. marts 2022 (322 Skull and Bones) fremlagdes et indslag om "Teknologi på vej frem", der omhandlede chipning i mennesker. Vært og gæst talte om "projekter i støbeskeen fra Elon Musk med Neuralink-chip-implantat i hjernen, som skal gøre dig langt mere intelligent end i dag - og muliggøres for at modstå den fremtidige krise og kamp der i fremtiden vil være imod kunstig intelligens og maskiner. For hvis vi skal kunne kæmpe denne kamp så skal vi kunne være opkoblet til internettet, så vi kan gøre os selv bedre som mennesker". Endvidere sagde gæsten at, "hvis du får indopereret en chip i hjernen så kan den hackes. Det er et spring, som det er fra at gå fra abe til menneske, og det er en hel teknologisk udvikling, som man kalder transhumanisme, og spørgsmålet er om vi i dag er en af de sidste generationer af analoge mennesker"[2168]. Formand for WEF, Klaus Schwab´s toprådgiver, Yuval Noah Harari, udtaler at "mennesker er nu hackbare dyr. Hele ideen om at mennesker har en sjæl og ånd,

2166 https://www.stm.dk/presse/pressemeddelelser/statsministeren-rejser-til-israel-for-at-droefte-vacciner/
2167 https://www.nytimes.com/2023/10/09/world/europe/zelensky-ukraine-russia-israel.html
2168 Se video her: https://www.facebook.com/sabrinaschou.wiese.1/videos/552993029275110

at ingen ved hvad der sker i deres hjerner, og at de har fri vilje, er nu overstået”[2169].

WHO har også lanceret planer for seksuel indoktrinering af 0-4 årige, som skal lære masturbationsteknikker og forskellige former for kønsfusioner under LGBTQ-regnbue-bevægelsens bannere; fx er man også begyndt at lave drag-shows for helt små børn igennem kommunerne[2170]. Det er ikke længere nok med månedlange PRIDE-events, hvor vulgært klædte mænd fylder gadebilledet for at gøre opmærksom på deres rettigheder til seksuel frigjorthed. LGBTQ-agendaen blev også politisk indført til stor gene for fodbold-VM i Qatar i 2022. Den skamløse propaganda blev påtvunget landsholdsspillerne, som blev taget som gidsler i et iscenesat politisk splidsopsæt målrettet sportssegmentet. I flere år op til slutrunden blev der produceret lange udsendelser om migrantarbejdere og homoseksuelles undertrykkelse i Qatar, som brugtes til psykologisk afpresning og sabotage af sportseventet. Arbejdernes Landsbank var hovedsponsor for DBU, men droppede dette, og gik derefter over til at sabotere DBU, som deres Branding- og kommunikationsdirektør Peter Froulund sagde i en udsendelse med fokus på de store sponsorater, på *Mediano*[2171].

Mediano´s strategi fortsætter. Chefredaktør Peter Brüchmann skrev: “Vi lærte under VM, at det kan dele vandene lidt, når vi skruer op for snakken om det politiske, om ejerskaber og om det lidt tungere stof. Det kommer vi til at skrue yderligere op for. Vi har længe kunnet se, at dette stof har et stort publikum. Vi mener derfor, at Mediano kan udfylde en rolle i den offentlige debat og vil på et tidspunkt søge mediestøtte for at kunne udfylde denne rolle så stærkt som muligt. Vi er derfor også glade for at vores samarbejde med Idrættens Analyseinstitut/Play the Game fortsætter. Stanis Elsborg, der er vært på formatet ‘Mediano Sport & Perspektiv’ er tilbage med nye afsnit i starten af det nye år i sæson 2 af “Journalistik i sportens skygge”[2172]. Stanis har altid, når han toner frem på talerstolene, på hyklerisk facon, alene blik for fremmede landes usmagelige “udemokratiske” politik og korporatisme. Pegefingeren rettes mod Kina, Rusland, ørkenmonarkier og fremmede regimer. Udskammes bør de danske sportsudøvere, som støtter fremmede diktaturers såkaldte “Sportswashing”. Hans liste af udgivelser tæller fx titlerne:
- *Beckham er Qatars trumfkort, men Nadim og Schmeichel er også med*
- *Saudierne i sport: Ambitioner meget større end sportsvask*
- *Sporten er en yndet arena for politiske budskaber*
- *Den politiske magt i den olympiske åbningsceremoni: Erfaringer fra Beijing og Sochi*
- *Putins brug af sportsbegivenheder som et indenrigspolitisk redskab*[2173].

Samme målrettede hetz på disse nationer føres af sportsjournalisten Jan Jensen fra *Ekstra Bladet*, som blev indstillet til Cavling-prisen for sin podcast-serie “Blodbold” med sin “utrættelige afdækning af forholdene i Qatar”[2174]. Jan Jensen insisterer også, via utrættelige angreb på DBU, på fortsat at holde russiske sportsfolk udenfor deltagelse i sportsbegivenheder[2175].

Medierne er historisk solidt forankret og forbundet i internationalen. Eksempelvis læses fra Ritzau Bureauets hjemmeside: *”En almindelig arbejdsdag på redaktionen hos Ritzau starter kl. 5.30, hvor den første nyhedsredaktør møder ind. Her starter redaktøren med at tale med Ritzau-redaktionen i Sydney. For ikke at have medarbejdere siddende og arbejde om natten har Ritzau en redaktion i Sydney, der dækker nyhedsområdet indtil tidlig morgen. Sydney-redaktionens primære opgave er*

2169 https://edition.cnn.com/videos/world/2019/11/26/yuval-noah-harari-interview-anderson-vpx.cnn
2170 https://www.icmec.org/wp-content/uploads/2016/06/WHOStandards-for-Sexuality-Ed-in-Europe.pdf
2171 https://www.mediano.nu/oversigt/2022/12/1/vm-for-voksne-fokus-p-de-store-sponsorater-og-det-store-skred-mod-st
2172 https://www.mediano.nu/oversigt/2022/12/17/her-er-mediano-2023-en-del-ndringer-p-vej-breaking-som-bare-pokker
2173 https://www.idan.dk/om-os/medarbejdere/stanis-elsborg/
2174 https://journalistforbundet.dk/sites/default/files/inline-files/Nr14BCav2022.pdf
2175 https://ekstrabladet.dk/sport/kommentarer/en-doer-blev-lukket-men-russerne-kommer-alligevel/9983665

at holde øje med, hvad der foregår i de lande, der ikke ligger i samme tidszone som Danmark, samtidig med at de overvåger, om der sker noget i løbet af natten i Danmark, som Sydney-redaktionen så kan rapportere til morgenholdet på redaktionen i Store Kongensgade"[2176].

Ritzau´s Bureau A/S er Danmark´s største nyhedsbureau. Ritzau´s nyhedsprodukter er et abonnementssystem: bureauet leverer nyheder til aviser, radio- og tv-stationer og websites. Ritzau´s Bureau blev grundlagt af Erik Nicolai Ritzau i København den 1. februar 1866 under navnet Nordisk Centralbureau for Telegrammer. Nyhederne fra udlandet kom via telegrafen fra Wolff´s Bureau (det nuværende Deutsche Presse-Agentur (DPA) i Berlin. Ritzau samarbejder i dag med tilsvarende nyhedsbureauer over hele verden og er medlemmer af EANA, Den Europæiske Alliance af Nyhedsbureauer, og Minds International – en netværksorganisation med bl.a. AFP, Associated Press (AP), EFE, Deutsche Presse-Agentur (DPA) og de nordiske nyhedsbureauer. Bureauet var ejet af familien Ritzau til 1947 og derefter som interessentskab ejet af den danske presse. Danmark´s Radio (DR) blev medejer fra 1. januar 2007. I 2011 blev selskabet omdannet til aktieselskab. Det koster ca. 5000 kroner at udsende en pressemeddelelse til deres database, som journalister og redaktører så kan vælge og vrage i[2177]. "Money talks" - og afgør nyhedsværdi.

På Ritzau´s hjemmeside står: *I Danmark er det, blandt andet grundet landets mindre størrelse, hensigtsmæssigt at have ét nyhedsbureau, som medierne ejer sammen i fællesskab. Så kan det fælles nyhedsbureau varetage de basisfunktioner, som medierne efterspørger, med hensyn til at overvåge og rapportere om, hvad der sker i samfundet.*

Det er ofte for dyrt og for vanskeligt for de enkelte medier at have nok medarbejdere til at dække hele nyhedsstrømmen, og derfor varetager Ritzau størstedelen af denne opgave. Så har de enkelte mediers redaktioner mulighed for at køre videre med historierne efterfølgende.

Planlægning og troværdighed frem for alt! Det er meget vigtigt for Ritzau, at kunderne hele tiden ved, hvilke nyheder der arbejdes på. Derfor har Ritzau en plankalender, som kunderne kan følge in real-time, så de altid helt præcist ved, hvornår hvilke nyheder er på trapperne.

Digitaliseringen og mediernes konstante online kommunikation til deres brugere har resulteret i en øget brug af Ritzaus nyhedshistorier gennem de sidste år. Tidligere var der begrænset plads i en fysisk avis, men nu, hvor størstedelen af nyhederne ligger online, er der i princippet ubegrænset plads, hvilket har medført, at Ritzaus nyheder bliver brugt meget mere end tidligere[2178].

Rådet for Det Udenrigspolitiske Selskab er, som navnet antyder, den danske udgave af "Council on Foreign Relations"- et råd som sammenkobler medieredaktørerne, politi/militær, banktilsyn og politik til højere internationale forbindelser i en tænketank. Mange EU-støtter og Bilderberg-deltagere, som fx chef for *Berlingske Media*´s bestyrelse, Connie Hedegård, Uffe Ellemann (formand for Det Udenrigspolitiske Selskab fra 1993-2012 og bestyrelsesformand for Thomson Reuters Foundation Share Company) og tidligere formand for FN´s generalforsamling Mogens Løkketoft sidder i dette råd, og konspirerer, samt retter diskursen for dansk udenrigspolitik og mediepropaganda på helt udemokratisk mandat. I bestyrelsen sidder i 2023 fx også "Ruslandsekspert" Anna Libak, udlandsredaktør på *Weekendavisen* og Michael Jarlner (International kommentator og techredaktør på *Politiken*, tidl. udenrigs- og chefredaktør i

2176 https://ritzau.com/sadan-arbejder-ritzau/
2177 https://da.wikipedia.org/wiki/Ritzaus_Bureau + https://ritzau.com/
2178 https://ritzau.com/sadan-arbejder-ritzau/

Dagbladet Information) – og en af *Magtelite*-netværksranglisten højest forbundne Torben Möger-Pedersen, administrerende direktør i Pension Danmark[2179].

Selskabets protektor er Hans Kongelige Højhed Kronprins Frederik. Kronprinsen er regent, når Dronning Margrethe er ude af landet. Han blev cand. scient. pol fra Aarhus Universitet i 1995, og læste undervejs statskundskab ved Harvard University i USA. Kronprins Frederik er primært uddannet indenfor forsvaret. Han blev i 2015 udnævnt til kontreadmiral i Søværnet og generalmajor i Hæren og Flyvevåbnet. I *Under Bjælken* udtaler Frederik den beundring for det politiske miljø omkring Wall Street, CNN og Det Hvide Hus i USA, som han fik under sit ophold derovre sammen med Holger Foss, som arbejdede i en bank i Boston, og var gæsteforlæser på Harvard. "Jeg fulgte den udenrigspolitiske og sikkerhedspolitiske linje, og i den sammenhæng var og er USA jo en kæmpe godtepose med case stories", sagde Frederik[2180], som dermed passer naturligt ind, når man læser om selskabets historie på deres hjemmeside:

"Det Udenrigspolitiske Selskab voksede ud af modstandsbevægelsen under Anden Verdenskrig. Dets historie er en smuk fortælling om demokratisering og folkelig inddragelse i den politiske proces, før disse begreber kom på mode. Ophavsmanden til denne tankegang var modstandsmanden Ole Lippmann. Han fik ideen til Det Udenrigspolitiske Selskab i London i efteråret 1944, mens Anden Verdenskrig endnu rasede, og han selv forberedte sig på at blive sendt tilbage til det besatte Danmark".

"Efter Ole Lippmann´s opfattelse var udenrigspolitik en alt for vigtig sag til kun at blive overladt til politikere og embedsmænd. Befolkningen burde deltage i debatten om internationale forhold, men det skulle ske på et oplyst og kvalificeret grundlag. Derfor - mente han - burde Danmark efter krigen have en institution som the Royal Institute of International Affairs i London (Chatham House 1919 med mødereferats-bandlysning)*, hvor en kreds af medlemmer kunne mødes uformelt for at lytte til og diskutere med vidende foredragsholdere. Tanken var tillige at opbygge et netværk af kontakter i udlandet og bringe den udenlandske debat om internationale anliggender ind i den danske".*

"Efter den tyske overgivelse og Danmark´s befrielse begyndte forberedelserne, og 31. oktober 1946 stiftedes Det Udenrigspolitiske Selskab med det nævnte Royal Institute of International Affairs og Council of Foreign Relations i New York som forbilleder. Aktiviteterne er delvist de samme som man stilede efter i 1946, med foredragsarrangementer, konferencer og udgivelsen af et udenrigspolitisk tidsskrift som de centrale elementer. Men antallet af møder er steget fra 5-10 om året dengang til 15-20 arrangementer årligt i vor tid. I 1989 kom studierejserne til som en ny aktivitet".

"Det Udenrigspolitiske Selskab forsøger i dag at nå bredere ud end til selve medlemskredsen. Det sker bl.a. ved at arrangere dets aktiviteter i samarbejde med andre aktører i det udenrigs- og sikkerhedspolitiske miljø og gennem optræden i medierne. Befolkningens interesse var da også stigende. Dette nødvendiggjorde imidlertid en stigende forståelse, da folkets deltagen ellers ville blive ledet af følelser og fordomme snarere end indsigt og nøgtern vurdering", sagde leder af SOE i Danmark, Ole Lippmann[2181].

Ole har en navnebror med identisk baggrund: I kølvandet på Første Verdenskrig gav Woodrow

2179 https://udenrigspolitik.dk/om_os/bestyrelse-og-raad-2/ + https://www.berlingske.dk/virksomheder/uffe-ellemann-faar-toppost-i-medieverdenen
2180 Jens Andersen: *Under Bjælken – Et portræt af Kronprins Frederik*, side 386,387,388+394/1171
2181 https://udenrigspolitik.dk/om_os/historie/

Wilson-administrationen journalisten, forfatteren og Kappa Beta Phi-logemedlem[2182] Walter Lippmann ansvaret for at rekruttere agenter til The Inquiry (undersøgelsen), som var den første ultrahemmelige civile efterretningsorganisation af sin art, hvis rolle bestod i at indsamle oplysninger til at forberede Wilson på fredsforhandlingerne, samt for at identificere udenlandske naturressourcer for Wall Street-spekulanter og olieselskaber. Denne organisations aktiviteter tjente som prototype for den funktion, der senere blev udført af CIA, nemlig "planlægning, indsamling, fordøjelse og redigering af de rå data", bemærker historikeren Servando Gonzalez. "Dette svarer nogenlunde til CIA's efterretningscyklus: planlægning og ledelse, indsamling, behandling, produktion og analyse samt formidling". De fleste medlemmer af Inquiry ville senere blive medlemmer af Council on Foreign Relations. Lippmann skulle senere blive *Washington Post*´s mest kendte klummeskribent[2183], og det var, som nævnt, på Lippmann Kollokviet, at neoliberalisme- og PR-strategien blev iværksat. Læs mere i *Part 8 – Netværket: Medier og Internationale Tænketanke*.

På hjemmesiden skrev Det Udenrigspolitiske Selskab´s direktør, Charlotte Flindt Pedersen, 3. juli 2020, bl.a. i sin klumme: *”Den nye sikkerhedslov i Hongkong og den russiske folkeafstemning markerer på dystert vis, at de internationale institutioner og samarbejder hverken virker, som de skal, eller kan viderebringe den gensidige kontrol og ideologiske principper, som blev etableret efter Den Kolde Krig. Det stiller større krav til Danmark og EU”.*

"I den multipolære verden er der ikke længere en global aktør, der betragter verdens velbefindende som kernen i sine udenrigs- og sikkerhedspolitiske handlinger. Rusland tænker på Rusland, Kina på Kina, Indien på Indien og USA på USA”.

”De fleste internationale institutioner er i dag strategisk udfordret i den multipolære verdensorden. Den realitet truer både EU’s indre sammenhængskraft og evne til at imødegå ydre trusler. Europarådet har med kravet om tiltrædelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention skabt den værdimæssige ramme for samarbejdet i Europa. Rådet har dog i de senere år reelt set haft svært ved at effektuere dette i praksis. Det inkluderer alle Europa´s lande (på nær Hviderusland), hvor Tyrkiet, Rusland og Aserbajdsjan systematisk krænker fundamentale menneskerettigheder, hjemme som ude, og udfordrer Rådets grundlæggende raison d’être".

"Hvordan skal vi så takle en multipolær verdensorden? Kan vi forsætte som sædvanlig? Hvad betyder det for vores færden internationalt?”, spørger direktør Charlotte Flindt Pedersen, hvortil hun svarer: *"Det er endnu mere vigtigt, at vi holder sammen i EU, baseret på et principfast grundlag, hvor vi holder Kina og Rusland ansvarlige for forbrydelser mod menneskeheden"*, konkluderede direktøren sin ”ultra-pro-EU-polariserende”, frygt og krigsretorisk optrappende propaganda[2184], som fortsætter med en serie af artikler af lignende karakter på hjemmesiden.

Ulrik Federspiel, hvis far Per var selskabets første formand, har været formand for Det Udenringspolitiske Selskab´s bestyrelse siden november 2019, og har en lang karriere i Udenrigsministeriet bag sig. Han har to gange været direktør for Udenrigsministeriet (nu kaldet departementschef), og i første halvdel af 00’erne var han ambassadør i Washington, altså under falsk-flags-terrorangrebene den 11. september 2001. Desuden var han i midten af 1990’erne departementschef i Statsministeriet og statsrådssekretær. Ulrik Federspiel er tildelt Storkorset af

2182 https://en.wikipedia.org/wiki/Walter_Lippmann note 15: Who Belongs To Phi Beta Kappa Archived January 3, 2012,
2183 Servando Gonzalez, Psychological Warfare and the New World Order: The Secret War Against the American People, Oakland, CA: Spooks Books, 2010, 50. https://www.globalresearch.ca/the-cia-and-the-media-50-facts-the-world-needs-to-know/5471956
2184 https://udenrigs.dk/den-multipolaere-verdensorden-er-en-realitet/

Dannebrog og Storkorset fra elleve andre lande. Han modtog også Washington kongressens fredspris i 2005.

Hans slægt stammer fra bjergområdet Chur, i Schweiz og engang i 1300-tallet (da Tempelridderne besatte området) fik de tegnet et våbenskjold, som han nu havde mulighed for at gøre til sit. Ulrik Federspiel valgte i 2008 mottoet "Globalisatio Activa" – aktiv globalisering – til sit våbenskjold[2185].

- Jeg har deltaget i de fleste Bilderbergmøder siden 2000. Det er rigtigt, at det er lukket i den forstand, at der ikke må citeres, men pressen er faktisk til stede. Der er blandt andet chefredaktører. De må ikke citere, hvad der sker, men de må godt lade sig inspirere, fortæller Ulrik Federspiel.

Bilderberg-organisationen blev stiftet i 1954 af Prins Bernhard i Holland med henblik på at bringe Europa og Nordamerikas elite sammen.

- Og sådan er det for så vidt stadig. Vi beskæftiger os både med kortsigtede emner som Ukraine, men også om langsigtede emner så som befolkningsudviklingen de kommende årtier og den teknologiske udvikling, fortæller Ulrik Federspiel[2186].

Man må derfor formode at udsalget af Danmark er i Federspiel´s interesse. Man har via seneste grundlovsrevision i 1953 åbnet for indførelse af lovgivning fra EU via ændring af §20, som ordlyder:
- § 20. Stk. 1. Beføjelser, som efter denne grundlov tilkommer rigets myndigheder, kan ved lov i nærmere bestemt omfang overlades til mellemfolkelige myndigheder, der er oprettet ved gensidig overenskomst med andre stater til fremme af mellemfolkelig retsorden og samarbejde[2187]. Derfor vedtager Danmark pr. automatik et væld af love fra EU, og man påstår officielt - med henvisning til bundne traktater - at alle disse direktiver og forordninger går forud for grundloven (læs mere om det retslige forhold til udlandet under afsnittet *Pavestaterne og International Lovgivning*).

Udtrykket "Europa´s Forenede Stater" blev brugt af okkultisten Saint-Yves d'Alveydre´s ven og påståede stormester af Sion´s præstekloster, Victor Hugo, under en tale på den internationale fredskongres i Paris i 1849, som han var blevet inviteret til af Giuseppe Mazzini[2188]. Hugo proklamerede: "En dag vil komme, hvor alle nationer på vores kontinent vil danne et europæisk broderskab. En dag vil komme, hvor vi vil se Amerika´s Forenede Stater og Europa´s Forenede Stater ansigt til ansigt og række ud efter hinanden over havene"[2189]. I 1867 sluttede Giuseppe Garibaldi og John Stuart Mill sig til Hugo på en kongres for Ligaen for Fred og Frihed i Geneve. Der udtalte den revolutionære Mikhail Bakunin: "For at opnå frihedens, retfærdighedens og fredens triumf i Europa´s internationale relationer, og for at gøre borgerkrig umulig mellem de forskellige folkeslag, der udgør den europæiske familie, er der kun én vej at gå: at danne Europa´s Forenede Stater"[2190].

Blandt de kulturelle, økonomiske og politiske organisationer er Den Paneuropæiske Union (PEU),

2185 https://www.kristeligt-dagblad.dk/liv-sjael/egnens-vilde-dyr-er-med
2186 https://www.dr.dk/nyheder/indland/bilderberg-moededeltager-erkender-vi-har-vaeret-lukkede
2187 https://www.retsinformation.dk/eli/lta/1953/169
2188 Pierre Jarnac. "Le Cercle: Rennes-le-Château et le Prieuré de Sion," (December 2007) *Pégase*, No 5 hors série, Le Prieuré de Sion - Les Archives de Pierre Plantard de Saint-Clair - Rennes-le-Chateau - Gisors - Stenay.
2189 Glen Covert. "The Habsburg Most Illustrious Order of the Golden Fleece: Its potential relevance on modern culture in the European Union" Retrieved from http://hs.zrc-sazu.si/Portals/0/sp/hs7_n/7_Covert_HS7.pdf
2190 "Past Sovereign and Grand Commanders." The Order of the Fleur de Lys. Retrieved from https://www.orderofthefleurdelys.org.uk/order-history/past-sovereign-and-grand-commanders/

der blev oprettet i 1923 af den østrigske politiker og filosof, Richard Coudenhove-Kalergi; en pionér indenfor europæisk integration af den største betydning og indflydelse. Det var gennem PEU, at Nietzsche, Giuseppe Mazzini og Saint-Yves d'Alveydre´s vision om et synarkistisk EU opnåede en seriøs politisk forcering. I december 1921 sluttede Coudenhove-Kalergi sig til frimurerlogen *Humanitas* i Wien, hvis medlemskab støttede hans bevægelse[2191]. I midten af 1925 sendte skibsføreren af den wienske loge, Richard Schlesinger, et cirkulære til stormestrene i verdens storloger, der bad dem om at støtte Coudenhove-Kalergi´s politiske projekter[2192].

Frimureravisen *The Beacon* skrev i marts 1925: ”Frimureri, især østrigsk frimureri, kan være meget tilfreds med at have Coudenhove-Kalergi blandt sine medlemmer. Østrigsk frimureri kan med rette rapportere, at broder Coudenhove-Kalergi kæmper for sin pan-europæiske tro med politisk ærlighed, social indsigt, kamp imod løgne, stræben efter anerkendelse og samarbejde med alle dem af god vilje. I denne højere forstand er broder Coudenhove-Kalergi´s program et frimurerarbejde af højeste orden. At være i stand til at arbejde på dette sammen er en højeste opgave for alle frimurerbrødre”[2193].

På grundlæggelseskonventionen i Wien, i 1922, opfordrede PEU til oprettelse af en enkelt europæisk stat, modelleret efter de romerske og napoleoniske imperier. Coudenhove-Kalergi mente, at "Nietzsche´s vilje til magt er, hvor de grundlæggende tanker fra fascistisk og paneuropæisk politik står side om side", som også omfattede Napoleon´s politiske testamente[2194], samt omkring et dusin andre værker af Dante, Comenius, Grotius, Kant og Mazzini[2195]. Coudenhove-Kalergi vendte sig mod Mussolini, og troede, at han, i ham, så en ny Mazzini, der kunne få et samlet politisk Europa til at sejre[2196].

Coudenhove-Kalergi grundlagde PEU sammen med Otto von Habsburg. Otto´s far var Karl I af Østrig, den sidste hersker over det østrig-ungarske imperium, og nevøen til ærkehertug Franz Ferdinand, hvis mord i 1914 angiveligt udfældede første verdenskrig. Otto, også kendt under hans kongelige navn som ærkehertug Otto af Østrig, var den sidste kronprins af Østrig-Ungarn fra 1916 indtil imperiets opløsning i 1918. Han blev efterfølgende foregiver for de tidligere troner, leder af det kejserlige hus i Habsburg og, som nævnt, suveræn leder af Ordenen af Det Gyldne Skind.

Ifølge Glen Covert i "*The Habsburg Most Illustrious Order of the Golden Fleece: Dens potentielle betydning for moderne kultur i Den Europæiske Union*" er en række habsburgere og spanske riddere af Det Gyldne Skind medlemmer af Det Europæiske Råd; et kollegialt organ, der definerer de overordnede politiske retningslinjer og prioriteter i Den Europæiske Union, og som har mulighed for at påvirke EU's kulturpolitik. Fyrsten af uradelsslægten Windisch-Graetz, som har giftet sig ind i de regerende europæiske kongefamilier, forklarede, at den Europæiske Union indgår i forbindelse med ordenens vedtægter: "Ordenens inspirationer kunne ikke være mere passende i den tid, vi lever i. Europa forsøger f.eks. at opnå noget, som det for det meste lykkedes Ordenen at opnå for 600 år siden. Desværre er det indtil nu ikke lykkedes for Den Europæiske Union"[2197].

2191 Anita Ziegerhofer. Botschafter Europas: Richard Nikolaus Coudenhove-Kalergi und die Paneuropa-Bewegung in den zwanziger und dreissiger Jahren (Böhlau, 2004), chap. v – 3 https://ordoabchao.ca/volume-three/european-union

2192 circular by Dr. Richard Schlesinger, *Grossmeister der Grosslogen*, 1925, Freimauerlogen, 1412.1.244, in OA; as cited in Dina Gusejnova. *European Elites and Ideas of Empire, 1917-1957* (Cambridge University Press, 2016), p. 85.

2193 Dieter Schwarz. “Freemasonry: Ideology, Organisation, And Policy.” hentet fra http://thecensureofdemocracy.150m.com/masonry.htm

2194 Reprinted in *Paneuropa*, 5 (1929), 18–22.

2195 Dina Gusejnova. *European Elites and Ideas of Empire, 1917–1957* (Cambridge University Press, 2016), p. 81.

2196 In a letter to Rudolf Pannwitz (November 17, 1922); cited in Anne-Marie Saint-Gille. *La "Paneurope": un débat d'idées dans l'entre-deux-guerres* (Presses Paris Sorbonne, 2003), p. 65.

2197 circular by Dr. Richard Schlesinger. *Grossmeister der Grosslogen*, 1925, Freimauerlogen, 1412.1.244, in OA; as cited in Dina Gusejnova. *European Elites and Ideas of Empire, 1917-1957* (Cambridge University Press, 2016), p. 85. + https://da.wikipedia.org/wiki/Windisch-Graetz

Coudenhove-Kalergi´s far var også en nær ven af Theodor Herzl, grundlægger af moderne zionisme. Coudenhove-Kalergi skrev i sine erindringer: ”*I begyndelsen af 1924 modtog vi et opkald fra baron Louis de Rothschild om at, en af hans venner, Max Warburg fra Hamborg, havde læst min bog, og ville lære os at kende. Til min store overraskelse tilbød Warburg os spontant 60.000 guldmærker for at overtage bevægelsen i de første tre år. Max Warburg, som var en af de mest fremtrædende og klogeste mænd, som jeg nogensinde har været i kontakt med, havde et princip om finansiering af disse bevægelser. Han forblev oprigtigt interesseret i Pan-Europa i hele sit liv. Max Warburg arrangerede sin rejse, fra 1925 til USA, for at introducere mig til Paul Warburg og finansmand Bernard Baruch”*[2198].

I deres bog *Synarkiet og Magten* fra 1968 interviewede André Ulmann og Henri Azeau et af medlemmerne af Jean Coutrot´s Mouvement Synarchique d'Empire (MSE), som hævdede, at det havde inspireret grev Coudenhove-Kalergi og hans paneuropæisme til at handle[2199]. I 1955 var Le Cercle-skaber, Antoine Pinay, en af deltagerne i Messina-konferencen; grobunden for Rom-traktaten i 1957, der ledte til oprettelsen af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EØF), som er det mest kendte af De Europæiske Fællesskaber (EF). Den oprindelige idé blev annonceret af den franske udenrigsminister, et medlem af Opus Dei (Latin: ”Guds Værk”), Robert Schuman, i en erklæring i 1950[2200]. Jean Monnet blev formand for det nye organ, kaldet Den Høje Myndighed. Ifølge Vivien Postel du Mas var Monnet, sammen med Coudenhove-Kalergi, en indflydelsesrig fortaler for denne synarkistiske dagsorden[2201]. Monnet var på daværende tidspunkt den mest indflydelsesrige forretningsmand og økonom i efterkrigstidens Europa, og iscenesatte oprettelsen af en international europæisk bank til finansiering af projekter i den tredje verden[2202]. Monnet er blevet kaldt "Europa´s fader" som nøglen til oprettelsen af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab i 1949, forgængeren for Den Europæiske Union[2203]. Han er citeret for at sige: «Europas nationer bør ledes i en retning mod oprettelse af en superstat, uden at befolkningerne opfatter, hvad der er ved at ske»[2204]. Rom-traktaten af 1958 er den grundlæggende traktat i EU-samarbejdet, og er således tiltrådt af alle lande, som har sluttet sig til EF og Den Europæiske Union. Underskrivelsesceremonien for Rom-traktaten foregik i Palazzo dei Conservatori på Kapitol-højen under en statue af paven.

I Maastrichttraktaten (1992) gik man videre med den politiske opbygning og EF blev til Den Europæiske Union. Med de senere traktater og pagter er EU godt på vej mod Monnet´s superstat. En superstat skabt hen over hovederne på befolkningerne. De mest almindelige typer retsakter er forordninger, direktiver og afgørelser. Det er som udgangspunkt op til lovgiverne, dvs. Ministerrådet og Europa-Parlamentet, at afgøre, hvilken type retsakt der er mest velegnet til at løse en bestemt lovgivningsopgave[2205]. De multinationale selskabers love administreres af EU-kommissionen og øger selskabernes fortjeneste og uligheden mellem rige og fattige i Europa, fx ved at acceptere og hjælpe til skattelykonstruktioner. Det europæiske kul- og stålfællesskab (EKSF), som trådte i kraft i 1953, byggede i det store og hele på Schuman-erklæringen. «Den Høje Myndighed» (senere Kommissionen) skulle styre den fælles kul- og stålproduktion og handel.

2198 R. Coudenhove-Kalergi. Eine Idee erobert Europa. Meine Lebenserinnerungen (Wien 1958), p. 118.
2199 Picknett & Prince. *The Sion Revelation*, p. 149.
2200 Thierry Meyssan. "The European Union's Secret History." *VoltaireNet.org* (Juni 28, 2004).
2201 Lynn Picknett & Clive Prince. "Synarchy: The Hidden Hand Behind the European Union." *New Dawn* (Special Issue 18).
2202 Guy Patton. Masters of Deception: murder intrigue in the world of occult politics (Amsterdam: Frontier Publishing, 2009), p. 174.
2203 University of Denver, Educational Technology, Sturm College of Law. "Jean Monnet: Father of Europe - Sturm College of Law." Retrieved from https://www.law.du.edu/index.php/jean-monnet-father-of-europe og https://ordoabchao.ca/volume-three/european-union
2204 https://steigan.no/2017/03/eus-amerikanske-forbindelse/
2205 https://www.eu.dk/da/fakta-og-tal/s%C3%A5dan-lovgiver-eu/eus-love

Beslutningerne flyttedes herved væk fra landenes parlamenter til en ikke-folkevalgt forsamling. Herfra stammer EU-kommissionens eneret til at fremsætte lovforslag. EU's udemokratiske struktur kunne allerede ses på dette tidspunkt. Der skabtes et fælles marked for kul og stål uden told. Herfra stammer det indre marked. Frankrig, Vesttyskland, Italien, Holland, Belgien og Luxembourg tilsluttede sig traktaten[2206].

EU-parlamentets medlemmer har absolut ingen indflydelse. Et Parlamentsmedlem må kun snakke om det vedkommende ønsker at gøre. Fakta er, at et EU-parlamentsmedlem ikke må stille forslag, og derfor kan vedkommende ikke deltage i lovgivningen. Parlamentet kan nemlig kun forhale et lovforslag fra kommissionen igennem 3 omgange, hvorefter ændringsforslag forkastes: "Hvis det lykkedes for parterne at nå til enighed, skal forliget vedtages i Europa-Parlamentet med simpelt flertal og i Ministerrådet med kvalificeret flertal. Hvis det derimod ikke lykkedes at indgå forlig inden for tidsfristen, falder forslaget"[2207]. Det er "kongens" ministre, som deltager i ministerrådet (som de kun har stemmevægt i korreleret til befolkningstallet). En EU-parlamentariker uden indflydelse tjener 20 millioner kr. på 5 år, halvdelen skattefri. Folket betaler, ligesom for ECB´s bankpakker, med fastkurspolitik.

Coudenhove-Kalergi og Habsburg beundrede Charles De Gaulle, ikke kun for at have givet Frankrig et stærkt militær og endda sit eget atomvåbenarsenal, men også for hans ledende rolle i forbindelse med fremme af den europæiske integration[2208]. Men i 1969, efter at De Gaulle havde styret Europa for meget i en anti-NATO, antiangloamerikansk og indenrigspolitisk for konservativ kurs, opbyggede han i 1969 så meget modstand mod sig selv, at han blev tvunget til at træde tilbage. Hans mere moderate højre hånd, Georges Pompidou, en person med tætte kontakter til Le Cercle og en mangeårig ansat i Rothschild-banken, overtog posten. Pompidous éminence grise blev den tidligere nazi-samarbejdspartner Georges Albertini, der arbejdede sammen med lederne af Le Cercle Jean Violet og Brian Crozier. Albertini var knyttet til paven, og i 1973 blev Otto von Habsburg den nye formand for Paneuropa-Unionen, da Coudenhove-Kalergi var død året før[2209].

De seneste ledere af Le Cercle (briterne, som nævnt under *Den Hellige Mafia*) har været afgørende i kampagnen for at stoppe yderligere britisk integration i EU[2210]. Danmark spiller på begge hold i dette "post-verdenskrigs-skisme" (husk her på, at Glücksburg-kongefamilien er indordnet under både Garter- og Fleece-ordenerne med henholdsvis den britiske monark og den spansk-habsburgske, som suveræne).

Berlingske Tidende skrev i en artikel i 1990, at Opus Dei spillede en central rolle i hele opbygningen af Operation Gladio i Europa: *En hemmelig dansk organisation blev oprettet af CIA i 1950'erne for at stå klar til straks at danne et effektivt modstandsnet i tilfælde af en kommunistisk magtovertagelse. Organisationen fik navnet »Absalon« og var navnlig aktiv i sit antikommunistiske arbejde i 1960'erne og 1970'erne, indtil den opløste sig selv omkring 1978-79. Disse net skulle samordnes med NATO´s planer, radioerne skulle gøres klar til fremtidige eksilsteder, og nettets specialudstyr skulle leveres af CIA og i al hemmelighed oplagres i bestemte skjulesteder.*

"Jeg kan godt huske Absalon, det var en kreds af almindelige officerer ", siger socialdemokraten Poul Søgaard, der var forsvarsminister 1978-82". Lederen af Absalon var oberstløjtnant Erling J.

2206 https://steigan.no/2017/03/eus-amerikanske-forbindelse/
2207 https://www.eu.dk/da/fakta-om-eu/saadan-lovgiver-eu/beslutningsprocessen-i-eu
2208 *European Navigator*:Interview med Otto Von Habsburg, 5-6. Februar, 2004 https://isgp-studies.com/le-cercle-pinay note 236
2209 "Paneuropa Jugend Bayern: 80 Jahre Paneuropa", pdf, https://isgp-studies.com/le-cercle-pinay note 237
2210 Epolitix.com interview med Jonathan Aitken; 2. september, 2005 : https://isgp-studies.com/le-cercle-pinay note 255

Harder, som vistnok ikke var katolik. Men der er ikke mange katolikker i Danmark, og grundelementet i det danske "Gladio" var gamle modstandsfolk - fanger fra Tysk Vestre Fængsel, Frøslevlejren, Neuengamme og medlemmer af Den Danske Brigade. Men nok 95 pct. var militærfolk. Også mange ledende hjemmeværnsfolk kom med. Desuden var der et meget nyttigt ekstra potentiale at trække på i reserveofficersforeningen. Tilknytningen til Det Konservative Folkeparti var ganske tæt. Idégrundlaget var stærkt antikommunistisk. Vi var danske og havde stærk nationalfølelse ud fra et kristent grundprincip. Det lå os stærkt på sinde, at det ikke igen - som i 1940 - skulle vare to-tre år, før en modstandsbevægelse var organiseret. Det var i den kolde krigs tid, og en russisk invasion eller de danske kommunisters magtovertagelse var - følte vi - en reel trussel.

Der var tolv regioner, opbygget efter celle-princippet, som dog ikke var så stramt som under krigen. Hver region havde op mod 30 medlemmer i sin inderkreds. Men Nordsjælland var stærkt dominerende. Oberstløjtnant E. J. Harder med kælenavnet »Bispen« var - trods sine andre funktioner inden for militæret - efterretningsmand, men han fik ikke Absalon til at fungere rigtigt i 1950'erne. Først omkring 1960-61 tog det fart. Det skete, efter at 18 rekrutterede danske medlemmer var til møde i det daværende NATO-hovedkvarter i Valenciennes ved Paris. Absalon havde alle tænkelige opgaver. Først og fremmest at være i beredskab i tilfælde af en russisk invasion eller en kommunistisk magtovertagelse. Men også indsamling af oplysninger om venstreorienterede organisationer, observationer og efterretningsopgaver i Østeuropa. Der blev også oprettet en række våbendepoter rundt omkring i Danmark. Våbnene stammede fra den »skæve« våbenfordeling i forbindelse med befrielsen, hvor de militære ventegrupper - »O-grupperne« - fik en god bid af de svenske våben, mens kommunisterne ikke fik nogen.« »Jeg vil ikke udelukke, at der kom nye forsyninger senere - i så fald var de sandsynligvis amerikanske,« siger Q - "den anonyme kilde, som Berlingske havde drøftet sagen med, og som bekræfter CIA-direktør William Colby´s historie fra sine erindringer, og som han for nylig gentog i italiensk tv, nemlig at der blev oprettet et hvilende modstandsnet - såkaldte stay behind-grupper - ikke bare i en række mellem- og sydeuropæiske lande, men også i Skandinavien". »Men det, vi gjorde, var rigtigt. Og nu er der gået så mange år, at det for historieskrivningens skyld er godt at fortælle hovedtrækkene,« siger Q, der udpeger den nu pensionerede oberstløjtnant, Erling J. Harder til Absalon´s leder"[2211].

Om situationen generelt i Skandinavien skriver tidligere CIA-direktør Colby: *"Mit arbejde med at udvikle stay-behind-nettene i Skandinavien varierede markant fra land til land. I et land, som skal forblive uden navn, kunne jeg arbejde frit og åbent med de lokale efterretningsmyndigheder i forbindelse med udvælgelsen i hver region af gode potentielle ledere, der blev sendt udenlands for at træne i guerrillakrig, sabotage og psykologiske operationer på skoler ledet af CIA og NATO.*
I et andet land, som også er uden navn, udpegede de lokale efterretningsmyndigheder, med deres regerings billigelse, en repræsentant, der skulle samarbejde med mig omkring udviklingen af et guerilla-net og en [repræsentant, der skulle samarbejde med mig] omkring det politiske og psykologiske krigsførelses-net"[2212].

Det permanente strukturerede samarbejde indenfor sikkerheds- og forsvarspolitik blev indført ved Lissabon-traktaten, som åbner mulighed for, at en række EU-lande kan arbejde tættere sammen på sikkerheds- og forsvarsområdet. Artikel 48 i "ændringer af traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab", der er indeholdt i Lissabontraktaten, gør

2211 https://www.berlingske.dk/www-berlingske-dk/ogsaa-danmark-havde-hemmelig-haer
2212 https://krim.dk/undersider/retskilder/pet-kommissionen-2009/bind-05.pdf note 219: William Colby & Peter Forbath, Honourable Men. My Life in the CIA (New York, 1978), s. 89.

det klart, at traktaten er selvændrende, idet den i fremtiden kan ændres uden at skulle afholde en regeringskonference eller høre borgerne via folkeafstemninger[2213]. Pga forsvarsforbeholdet, som regeringen ville afskaffe med afstemningen i 2022, var Danmark ikke hidtil en del af Det Europæiske Forsvarsagentur (EDA), der blev oprettet i 2004, som er et europæisk knudepunkt og ”katalysator og facilitator for forsvarsministerier”, som arbejder på at styrke den europæiske forsvarsindustri med base i Bruxelles. Med dets ekspertise og netværk dækker agenturet et bredt spektrum indenfor forsvarsområdet, fx harmonisering af krav for at sikre de operationelle kapaciteter, teknologi-forskning, innovation og uddannelse. I maj 2017 blev medlemslandene enige om at styrke agenturets rolle, bl.a. ved at gøre det til den centrale aktør for EU-støttede forsvarsrelaterede aktiviteter”[2214].

Den Europæiske Forsvarsfond (European Defence Fund – EDF), som Danmark deltager i, implementerer det: ”EDF støtter forsknings- og udviklingssamarbejde på forsvarsområdet i perioden 2021-2027, for blandt andet at integrere og styrke den europæiske forsvarsindustri. Fonden har til formål at fremme forsvarsindustriens konkurrenceevne, effektivitet og innovationskapacitet på tværs af hele unionen”[2215]. PESCO har sammenhæng til EU’s Forsvarsfond (EDF) og er en del af EU's fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP). Pga forbeholdet var Danmark ikke en del af PESCO, som består af to særskilte dele: Et permanent forsvarssamarbejde blandt de 25 deltagende lande, der udgør rammen for øget koordination af landenes forsvarspolitik samt et projektbaseret samarbejde på ad hoc basis, hvor forskellige grupperinger af lande kan gå sammen om konkrete PESCO-projekter i overensstemmelse med egne sikkerheds- og forsvarspolitiske interesser. PESCO er tæt forbundet med en række andre initiativer, bl.a. under Forsvarsagenturet. PESCO støttes af et fælles sekretariat, som er sammensat af medarbejdere fra hhv. EU’s Fælles Udenrigstjeneste, Forsvarsagenturet og EU’s Militære stab, der tilsammen udgør et fælles kontaktpunkt for de deltagende medlemsstater”. FSFP gør det muligt for EU at bruge civile, politimæssige og militære instrumenter til at dække hele spektret af ”kriseforebyggelse, krisestyring og rehabilitering efter krisen”. Listen over ambitiøse og mere bindende fælles forpligtelser, som de deltagende medlemslande påtager sig, indeholder bl.a. "regelmæssigt at øge forsvarsbudgetterne i faste priser for at nå de aftalte mål"[2216].

Der findes også adskillige andre organer indenfor EU, der omhandler ”forsvar og sikkerhed”. Udover NATO, er Danmark også en del af NORDEFCO (Nordic Defence Cooperation), som vi siden 2016 har formandskabet for. NORDEFCO blev etableret i 2009 mellem de fem nordiske lande: Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige[2217]. Danmark er også medlem af JEF (Joint Expeditionary Force), der er en britisk ledet ekspeditionsstyrke, som består af Danmark, Finland, Estland, Island, Letland, Litauen, Holland, Sverige, Norge og naturligvis Storbritannien. JEF blev officielt lanceret i 2014 og fra 2018 har ekspeditionsstyrken været aktiv. ”For at være et effektivt supplement til NATO, fokuserer JEF-samarbejdet især på håndtering af trusler, der ligger under tærsklen til konventionel væbnet konflikt, og som derfor ikke aktiverer NATO’s Artikel 5. Eksempelvis udveksler landene oplysninger om disinformation og andre ondsindede aktiviteter, der bevidst forsøger at skabe mistillid og mindske sammenhængskraften både internt i samfundene, i JEF-samarbejdet og i NATO-alliancen”[2218]. Danmark er endvidere en del af Combined

2213 https://www.dr-rath-foundation.org/2020/10/the-nazi-roots-of-the-brussels-eu-book/ side 184+185
2214 https://european-union.europa.eu/institutions-law-budget/institutions-and-bodies/institutions-and-bodies-profiles/eda_da?fbclid=IwAR304dP_n7A8xK5Sn-KRJjpQdYhQUAwFxTlruryLZEaGEN_wkr-T6gobAqM
2215 https://www.fmi.dk/da/ais/Materielsamarbejde/edf/
2216 https://www.consilium.europa.eu/da/press/press-releases/2017/12/11/defence-cooperation-pesco-25-member-states-participating/?fbclid=IwAR075Bn7SWQ9UqD9cZfg31YIgMu5FdOV623uZNLWVY6GmlrmsQwPdzVOhqc
2217 https://www.nordefco.org/
2218 https://www.forsvaret.dk/da/opgaver/internationalt-samarbejde/jef/?fbclid=IwAR3eI-G5t8TU8-2-

Maritime Forces (CMF), der er et multinationalt flådepartnerskab under amerikansk ledelse, som ”eksisterer for at fremme sikkerhed, stabilitet og velstand på tværs af 3,2 mio. kvadratkilometer internationalt farvand”[2219].

Danmark er en angrebskrigsførende nation: *Ud af EU's militære missioner i 11 konflikter siden 2003 har Danmark i godt halvdelen af tilfældene sendt soldater til samme land eller område på mission for FN, NATO eller under fransk ledelse. Det viser en gennemgang af EU’s og Danmarks militære operationer de seneste 20 år. ”Vi bidrager jo i vildskab med alle de militære kapaciteter, vi overhovedet har kunnet afse til det. Også selv om vi har det her EU-forbehold, siger Peter Viggo Jakobsen, professor ved Syddansk Universitet og lektor ved Forsvarsakademiet".*

I det afrikanske land Mali har EU siden 2013 haft en række missioner for at bekæmpe islamister og sikre fred og stabilitet. De missioner har Danmark været afskåret fra. I stedet har Danmark i samme periode sendt soldater, forsyninger og transportfly til Mali ad flere omgange gennem FN og på missioner ledet af Frankrig. En anden vigtig mission for EU har siden 2008 været at bekæmpe pirater ud for Somalia´s kyst. Også her har Danmark været nødt til at sige nej. Men siden 2009 har Danmark til gengæld bidraget med soldater og fregatterne Esbern Snare og Absalon ad flere omgange under blandt andet FN’s kommando. Kun i tre lande, Tchad, Somalia og Mozambique, hvor EU har udført træningsmissioner, har Danmark ikke deltaget overhovedet. Heller ikke i Middelhavet, hvor EU har haft flådeoperation til kontrol af migranter og flygtninge, har Danmark kunnet sende soldater. Men her har Danmark ydet støtte til samme formål gennem EU’s grænsebevogtning i Frontex”, påpeger Peter Viggo Jakobsen[2220].

Samtidig vælter det indover den danske grænse og havne med kampvogne, fly og med amerikanske soldater, som ikke kan retsforfølges ved danske domstole for kriminalitet begået her i landet. Det fremgår af den aftale som Danmark underskrev med NATO i 1951[2221]. ”Med et tættere dansk-amerikansk samarbejde vil USA få endnu bedre mulighed for at være til stede her i Europa. Samtidig vil det bidrage til at sikre det amerikanske engagement i Europa. Et engagement, der er særdeles afgørende også for danskernes sikkerhed”, udtalte Mette Frederiksen, med henvisning til konflikten med Rusland[2222]. Det USA-ledede NATO-projekt *Defender Europe 20* (og *Defender Europe 21*) sendte, på trods af Corona-nedlukningen, 20000 amerikanske tropper og 20000 enheder udstyr rundt i Europa, som led i en rekordstor militæroperation[2223].

Det stadig mere angrebskrigsførende Danmark er igang med at afvikle sine sidste selvstændighedsforbehold for politisk, økonomisk, juridisk og militær suverænitet. De eneste afstemningsmuligheder danskere har, er om man vil have mere EU; så når svaret er nej, så kommer der bare en ny, indtil svaret bliver ja. Senest retsforbeholdsafstemningen i 2015, med efterfølgende forsvarsforbeholdsafstemning i 2022, hvor propagandaen endnu engang tudede folk ørerne fulde med paroler om, hvor svært det er at samarbejde og forsvare sig overfor terrorisme, hvis ikke man er styret af fremmede aristokrater endnu længere ude fra.

AiTY0rVnXEHHQB_UL5UbRcBHzEtA6BcstvE0gFlLng
2219 https://www.cusnc.navy.mil/Combined-Maritime-Forces/
2220 https://www.dr.dk/nyheder/politik/folkeafstemning/danmark-har-sagt-nej-til-militaere-eu-operationer-i-11-braendpunkter?fbclid=IwAR3qMkwSSXJAvdGICGhph7uFebYJwj-QMR0jKEDSgmCfyUvGVFEatXsBtzA
2221 https://arbejderen.dk/indland/amerikanske-soldater-paa-havnen-i-aarhus-staar-over-dansk-lov/ + https://www.tvsyd.dk/tv2dk/amerikansk-krigsmateriel-rykker-ind-paa-esbjerg-havn
2222 https://www.altinget.dk/forsvar/artikel/live-pressemoede-om-samarbejdet-med-usa
2223 https://www.nato.int/docu/review/articles/2020/06/16/exercise-defender-europe-20-enablement-and-resilience-in-action/index.html + https://www.dw.com/en/us-troops-arrive-in-germany-for-defender-europe-20-military-maneuvers/a-52458535 https://en.wikipedia.org/wiki/Defender-Europe_21

FRIMURERI

Der findes mange forskellige frimurerlogeafdelinger rundt i verden. Hovedsædet startede i den nyere tids epoke med The Grand Lodge i City of London fra 1717, baseret på den skriftlige Anderson-konstituering[2224]. Frimurer-organisationerne blev den skjulte kraft bag politiske begivenheder såsom de amerikanske, franske og russiske revolutioner. Jeg har redegjort for særligt det amerikanske anliggende igennem *Part 1;* så i dette – og de efterfølgende 2 afsnit – vil jeg gennemgå særligt de franske og russiske i relation til frimureriet. Metoden her i afsnittet er en analyse af frimureriets historie og dens forskellige retninger, riter/ritualer og profiler; for størstedelen ved brug af deres egne udgivelser og forklaringer. Hele *Part 7 – De Gamle Mysterier* her i *Magtstrukturen* er yderligere uddybende om de mere esoteriske aspekter.

Hvad er "frimureri" ? Der skelnes mellem fysisk - og spekulativ/åndelig/meta-fysisk muren. I *Encyclopaedia of Freemasonry* nævner frimurerhistorikeren af 33° Albert G Mackey: "Af alle de objekter, der udgør frimurervidenskaben om symbolik, er den vigtigste, den mest værdsatte af mureren - og langt den mest betydningsfulde - Jerusalem´s Tempel"[2225]. Edward Waite skriver i *A New Encyclopedia of Freemasonry and of Cognate Instituted Mysteries, Rites, Literature and History:* "I flere høje grader (af frimureri) hører vi om en hemmelig hensigt om at bygge endnu et tempel i Jerusalem"[2226]. Som Waite forklarer, "Der kommer en tid, når den Hellige skal huske sit folk Israel, og Herren skal bygge huset. Sådan er det zohariske (lysets) vidnesbyrd"[2227]. Således er det bibelske paradigme det centrale element, som frimureriet bygger på.

Det mest berømte af frimurernes symboler - bogstavet G inde i en skrå firkant og kompas - står faktisk for geometri, ifølge Albert G Mackey, der tilføjede, at murere er blevet undervist i, at "frimureri og geometri er synonyme udtryk" og at "de geometriske symboler, som findes i ritualerne for moderne frimureri, kan betragtes som vragresterne fra de middelalderlige mureres geometriske hemmeligheder, som ansås at være tabt. "Okkult geometri", undertiden kaldet "hellig geometri", har længe anvendt geometriske symboler såsom cirklen, trekanten, pentagrammet osv, som symboler for metafysiske og filosofiske begreber. Forfatterne Christopher Knight og Robert Lomas havde et interessant syn på det velkendte frimureriske symbol, vinklen og passeren, idet de hævdede, at det stammer fra en stiliseret form af det gamle symbol for en konges magt; en pyramide med basen i bunden, der repræsenterer jordisk magt, overlejret med en anden pyramide, der repræsenterer præstens himmelske kraft. Sammen skaber disse magtpyramider symbolet, der er blevet kendt som Davids-stjernen (hexagrammet). "Dette blev populært i brug på et stort antal kristne kirker i Middelalderen, og eksempler var på bygninger, der blev rejst af Tempelridderne"[2228].

I det værk, som ofte bliver kaldt "frimurernes bibel", *Morals and Dogma,* udgivet af Supreme Council, skrev Sovereign Grand Commander 33rd degree of Scottish Rite Freemasonry, Albert Pike, at "Kongen støttes altid af præsten" og at "de gamle Magier ansås for at have kongestatus"[2229]. Han skrev, at d*en kabbalistiske doktrin, som også var Magiernes og Hermes' dogme, er indeholdt i*

2224 https://www.ugle.org.uk/discover-freemasonry/1723-constitutions
2225 Albert Gallatin Mackey. *An encyclopædia of freemasonry and its kindred sciences* (Philadelphia: Moss & Company, 1879), p. 804.
2226 Arthur Edward Waite. *A New Encyclopædia of Freemasonry (ars Magna Latomorum) and of Cognate Instituted Mysteries: Their Rites, Literature and History*, Volume 2 (W. Rider and Son, 1921), p. 487.
2227 Ibid (10) https://ordoabchao.ca/volume-two/america
2228 Jim Marrs: Rule by Secrecy s.243-244
2229 Albert Pike: *Morals and Dogma*, Chapter 32 - "Sublime Prince of The Royal Secret", side 840 findes her: *http://s3.amazonaws.com/arena-attachments/591784/3057103c0ea13999bc1d56a29031867e.pdf?1460647590*

Sepher Yetsirah, Zohar og Talmud[2230]*. Det er ved hjælp af Hierarkiets intelligens og lydighedens praksis, at man opnår Indvielse. Hvis herskerne har den guddommelige ret til at regere, vil den sande indviede gladeligt adlyde*[2231]*.*

Som Albert Pike beskrev i *Morals And Dogma´*s "Knights of The East and West"-grad, skriver Nesta Webster tillige: "Der er faktisk slående ligheder mellem frimureriet og essenismen - indvielsesgrader, hemmelighedsfulde eder, at bære forklæde og et bestemt frimurertegn; mens man måske kan henføre logernes sol- og stjernesymbolik til essenernes sabbatiske traditioner. "Essenerne, i lighed med andre syriske sekter, besad og holdt sig til frimureriets sande principper. Den egyptisk hiramiske legende kan have hørt til samme tradition"[2232].

Albert Pike fastslår i *Morals And Dogma* at "*Kabbalah´en er nøglen til de okkulte videnskaber, og gnostikerne blev født af kabbalisterne. Talvidenskaben repræsenterede ikke kun aritmetiske kvaliteter, men også al storhed, alle proportioner, alting*"[2233]. *De ortodokse traditioner blev bragt fra Kaldæa af Abraham. De herskede i Egypten på Josef´s tid, sammen med kendskabet til den sande Gud. Moses bragte ortodoksien ud af Egypten, og i Kabbalah´s hemmelige traditioner finder vi en fuldstændig, fuldkommen og enestående teologi, som den, der i kristendommen er mest storslået og bedst forklaret af fædrene og lægerne, det hele med en sammenhæng og en harmoni, som det endnu ikke er givet verden at forstå*[2234].

Det var Platon, der var den første til at uddybe de grundlæggende lærer i den nye doktrin om Kabbalah, skrev forfatterne af *The Temple and The Lodge.* Det var i *Republikken*, at Platon etablerede grundlaget for den fremtidige vestlige politiske filosofi og nye verdensorden, der skulle styres af filosofkonger, og siden da er Platon blevet omtalt i det okkulte, som den store gudfar for deres tradition. I Platon´s *Timeus* findes "arki-tekton". Kreatøren af kosmos hedder tekton (craftsman/builder) arche (master) kreerede universet ved brug af hellig geometri[2235]. Den hellige geometri indbefatter bibelsk synkroniserede tidscyklusser. For som gennemgået under *Den Romerske Sejr og Det Nye Testamente* er NT en flaviansk psykologisk operation bygget ovenpå GT´s Moses-typologi og Daniel´s profetier mm. Heri findes specifik anvendelse af årstalscyklusser omkring vor tidslinje, især 30, 40 og 70, er nøgletal, som markerer de historisk vigtigste datoer på hver side af bibelforfatter Josephus´ tidsregning. Cleopatra 7 fra 70-30 før til Jesus og Titus 30-70 efter er de vigtigste sammen med 7 års-krigene og de magiske 3,5 år (meget mere om disse talcyklusser i *Part 7 – De Gamle Mysterier* og i *8 – Opklaring af Pyramiden og* Tempelmysteriet).

Pike nævner specifikt tallet 7 mange hundrede gange i *Morals And Dogma* og pyramiden er bygget på 7-tallet. Toppen af en pyramide forener to halvdele og udgør en perfekt cirkel i den afrundede brøk 22/7 (Pi). I sin *Frimurerhåndbog* skrev Edmond Ronayne på side 90 om indvielse: *I oldtiden blev loger indviet til kong Salomon, som var vores første mest fremragende stormester, i moderne tid til Johannes Døberen og Johannes Evangelisten - to fremtrædende kristne beskyttere af frimureriet; og siden deres tid har der i enhver regelmæssig og veludstyret loge været repræsenteret et bestemt punkt indenfor en cirkel omkranset af to vinkelrette parallelle linjer, der repræsenterer Johannes Døberen og Johannes Evangelisten. På toppen af cirklen hviler bogen med*

2230 Albert Pike: *Morals and Dogma*, Chapter 32 - "Sublime Prince of The Royal Secret", side 841
2231 Albert Pike: *Morals and Dogma*, Chapter 32 - "Sublime Prince of The Royal Secret", side 843
2232 Nesta Webster: *Secret Societies And Subversive Movements* s 110 – note 1: - Bernard H. Springett, *Secret Sects of Syria and the Lebanon*, s. 91.
2233 *Morals and Dogma* of the ancient and accepted Scottish Rite of Freemasonry by Pike, Albert, 1809-1891; Scottish Rite (Masonic order : U.S.). Supreme Council for the Southern Jurisdiction: kapitel 26: Knight of The Sun or Prince Adept, side 626
2234 Ibid, side 843
2235 Baigent and Leigh: *The Temple and The Lodge:*side 158+162 – note 23

de hellige skrifter; punktet repræsenterer en individuel broder, cirklen grænselinjen for hans pligt.

I toppen af frimureriets grader bliver man ”Tempelridder”. For Knight Kadosh (Hellig Ridder) 30th degree, Scottish Rite, skrev Albert Pike: *Tempelriddernes erklærede formål var at beskytte de kristne, der kom for at besøge de hellige steder. Deres hemmelige formål var genopbygningen af Salomon´s tempel efter den model, som Ezekiel havde profeteret. "Denne genopbygning, som formelt var blevet forudsagt af de jødiske mystikere i de tidligere tidsaldre, var blevet den hemmelige drøm for patriarkerne i Orienten. Salomon´s tempel, genopbygget og indviet til den katolske tilbedelse, ville i realiteten blive universets Metropolis. Østen ville sejre over Vesten, og patriarkerne i Konstantinopel ville tilegne sig den pavelige magt. Tempelridderne, eller de fattige soldater fra det hellige tempel, som skulle genopbygges, tog som forbillede i Bibelen Zorobabel´s kriger-murere, der arbejdede med sværdet i den ene hånd og murske i den anden. Derfor var sværdet og murskeen templarernes insignier, som senere, som vi skal se, skjulte sig under navnet Brødre-Murerne. Dette navn, Frères Maçons på fransk, der blev vedtaget som en hemmelig henvisning til bygherrerne af det andet tempel, blev i engelsk forvansket til Free-Masons*[2236].

Templarerne havde, ligesom alle andre hemmelige ordener og foreninger, to doktriner, den ene hemmelig og forbeholdt mestrene, som var johannismen, og den anden offentlig, som var den romersk-katolske[2237]. Endeligt for 32° i Den Skotske Rite fremlægges ambitionen (i latin) om helligt imperium som brødrenes højeste formål: *Og som i hver perfektionstrekant er én tre og tre er én, så er mennesket ét, skønt det har en dobbelt natur; og det opnår kun formålet med sin eksistens, når de to naturer, der er i det, er i ligevægt; og dets liv er kun en succes, når det også er harmonisk og smukt, ligesom Guds og universets store harmonier. Sådan, min broder, er en mestermurers SANDE ORD; sådan er den sande KONGELIGE HEMMELIGHED, som muliggør og til sidst vil gøre det HELLIGE IMPERIUM af sandt frimurerbrødreskab til virkelighed. GLORIA DEI EST CELARE VERBUM. AMEN*[2238].

Som forklaret af Albert Pike er målet med frimureriet at opfylde profetierne om eskatologi i Åbenbaringsbogen. Denne mission er ifølge okkultister, som den ligeledes af frimurerne højst anerkendte Manly Palmer Hall, opfyldelsen af en "universel plan". Det er også kendt som "Det store værk" (latin: Magnum Opus); et alkymisk udtryk for processen med at arbejde med prima materia for at skabe ”filosoffens sten”. Det er blevet brugt til at beskrive personlig og åndelig transmutation i den hermetiske tradition, og menes at være blevet bevaret gennem århundrederne af forgængerne til frimureriet; Tempelridderne og Rosenkorserne. Det fortolkes ud fra den esoteriske lære af den jødiske mystiske tradition for Kabbalah, ifølge hvilken denne opfyldelse vil komme fra en opløsning af alle modsætninger, der fører til orden ud af kaos eller "ordo ab chao" på latin, ifølge *Masonic dictum*[2239].

Order of The Golden Dawn definerer også ”The Great Work”, som ”henviser til stien til menneskelig åndelig udvikling, vækst og oplysning, som er målet med ceremoniel magi”[2240]. Aleister Crowley, et tidligere medlem af Golden Dawn og faderen til det tyvende århundredes satanisme (læs *Part 7*), forklarede begrebet: “Det Store Værk er foreningen af modsætninger. Det kan betyde forening af sjælen med Gud, af mikrokosmos med makrokosmos, af kvinden med

2236 Albert Pike: *Morals and Dogma*, Kapitel 30 - ”Knight Kadosh”, side 815-816 (s 830-831/1076)
2237 Albert Pike: *Morals and Dogma*, Kapitel 30 - ”Knight Kadosh”, side 817
2238 Albert Pike: *Morals and Dogma*, Kapitel 32 - ”Sublime Prince of The Royal Secret”, side *879/1076*
2239 Albert Pike. *Morals and Dogma of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry* (Charleston: Southern Jurisdiction of Scottish Rite Freemasonry,
2240 Israel Regardieo. *A Garden of Pomegranates: Skrying on the Tree of Life* (St. Paul, Minnesota: Llewellyn Publications, 2004) p. 489.

hannen, af egoet med ikke-egoet”[2241].

Nesta Webster skrev i *Secret Societies and Subversive Movements: Det første dokumentariske bevis for, at der fandtes ”frimurergilder”(murerlaug) var muligvis det berømte royale York Charter fra år 926 e.v.t. Den mest sandsynlige kilde til inspiration i bygningskunsten er romerne, som etablerede de berømte arkitektkollegier. Fortalere for den romerske ”Collegia-teori” (herunder Jødisk Encyklopædi) forklarer det på følgende måde: Efter opførelsen af Salomo´s tempel blev de murere, der havde været beskæftiget med arbejdet, spredt, og en del af dem tog til Europa, nogle til Marseille, andre til Rom, hvor de kan have indført jødiske legender i Collegia, som derefter videreførtes til Comacini-mestrene i det syvende århundrede - og fra disse til de middelalderlige arbejdergilder i England, Frankrig og Tyskland*[2242].

Om ”Premier Grand Lodge York” kan vi læse officielt fra Royal Grand Lodge of England´s hjemmeside:

I denne by blev den første Grand Lodge of England dannet i 926, hvor Edwin var stormester. Her blev der skrevet mange tekster på græsk, latin og andre sprog, hvorfra det siges, at den engelske loges forfatning er udledt. Sådan er York-legenden, som den er blevet accepteret af ordenen, indeholdt i alle de gamle manuskripter fra mindst slutningen af det fjortende århundrede til i dag; officielt godkendt af Anderson, stormesterlogenes historiograf i 1723, og gentaget af Broder William Preston, af Oliver og af næsten alle efterfølgende frimurerforfattere. Preston opdagede en omfattende samling af traditionel og historisk viden i de gamle dokumenter om håndværket, og dette er hans beretning i Illustrations of Masonry om den første store forsamling i York i 1705.

I den anden udgave af Forfatningerne (side 63), udgivet i 1738, giver Anderson legenden med følgende ord: ”I alle de gamle forfatninger er det skrevet med dette formål, nemlig: Selvom mange af de gamle optegnelser om broderskabet i England gik tabt under krigen mellem sakserne og danerne, byggede den første salvede konge af England, kong Adelsten (barnebarn af kong Alfred den Store, en mægtig arkitekt), mange store værker og opmuntrede mange frimurere fra Frankrig, som blev udnævnt til tilsynsmænd og medbragte de regler og forskrifter for logerne, som var blevet bevaret siden romertiden. De overtalte også kongen til at forbedre de engelske logers forfatning i overensstemmelse med den udenlandske model og til at forhøje lønnen for de arbejdende frimurere. At den nævnte konges bror, prins Edwin, købte et frit charter af kong Adelsten til frimurerne med beføjelse til at regulere sig selv og til at afholde en årlig kommunikation og generalforsamling”.

”I kraft af Edwin´s charter siges det, at alle frimurere i riget blev indkaldt til en generalforsamling i denne by, hvor de oprettede en general- eller stormesterloge til deres fremtidige styre. Under denne stormesterloges protektion og jurisdiktion voksede broderskabet angiveligt betydeligt, og konger, prinser og andre fremtrædende personer, der var blevet indviet i frimureriet, svor troskab til denne stormesterloge. Men da begivenhederne i tiden var forskellige og omskiftelige, var denne forsamling mere eller mindre respektabel, og i takt med at frimureriet fik opmuntring, blev dets indflydelse mere eller mindre omfattende. Betegnelsen Ancient York Masons er velkendt i Irland og Skotland, og den almindelige overlevering er, at brødrene mener, at betegnelsen stammer fra

2241 Aleister Crowley. *Magick Without Tears*, “Letter C.” (New Falcon Publications, 1991)

2242 Nesta Webster: *Secret Societies And Subversive Movements* s 101 + Ifølge H.L. Haywood og James E. Craig, *A History of Freemasonry*, var »Comacine-mestrene« angiveligt forgængerne eller ›stamfædrene‹ til frimurerne (Frimureri: »Comacini«). https://en.wikipedia.org/wiki/Comacine_masters – note 8

Auldby nær York. Dette bærer præg af en vis bekræftelse, for Auldby var Edwin´s sæde".

Lansdowne Manuskriptet skriver: "I frimurerhistorien hævdes det, at York indtil 1561 var det vigtigste centrum for frimurerregeringen, og de eksisterende rester af det gamle laugssystem viser, at Trent var skillelinjen. Den gamle York Grand Lodge eksisterede åbenbart i det syttende århundrede og langt tidligere. Den årlige forsamling blev afholdt i byen York af frimurerne i århundreder, og dette bekræftes af stort set alle manuskripter fra det fjortende århundrede. En liste over mesterfrimurere fra York Minster under dens opførelse er bevaret fra det fjortende århundrede; legenden og den faktiske historie er enige om, at York var hjemsted for frimurerhåndværket indtil moderne tid – prins Edwin´s charter er en af de tidligste traditioner. Den regulære stormesterloge i England er repræsentant for den gamle stormesterloge i York, frimureriets moderstormesterloge".

Det segl, der var påført York-forfatningerne og -certifikaterne, som beskrevet af stormesteren den 14. december 1767, var Tre kongelige kroner med denne omskrift: «Sigillum Edwini Northum. Regis.» AD 926. En tidligere Edwin beskrives også: "*Edwin, der blev født i 586, besteg tronen i 617 og døde i 633. Han var fremtrædende blandt de angelsaksiske konger, der var hans samtidige, for sit militære geni og statsmandskunst. Den vigtigste begivenhed under Edwin´s regeringstid var indførelsen af kristendommen i kongeriget Northumbria. Før hans regeringstid havde kirkens nordlige metropol været placeret i York, og kongen beskyttede biskoppen Paulinus og gav ham et hus og andre ejendomme i byen".*

"Briterne havde en by på stedet før den romerske besættelse; romerne selv etablerede en kaserne der og organiserede senere byen og dens omgivelser som en koloni eller kommune. I mange år var det hjemsted for kong Adelstan. Da Paulinus blev udnævnt til ærkebiskop i år 627, blev det sæde for et ærkebispedømme, der siden da har været det næstvigtigste efter Canterbury".

"York´s berømmelse som frimurerby hviler på mange grundlag:

1. En biskop fra York deltog i koncilet i Arles i år 314, og koncilets protokoller viser, at han fik forrang for biskoppen af London; en sådan biskop må have haft en biskopskirke eller katedral, og det er derfor sandsynligt, at York allerede i det 4. århundrede begyndte at være et centrum for arkitektur og dens søsterkunster og tilhørende håndværk".

"Murerlauget i York siges at stamme fra år 79 e.vt. i Agricola´s tid, og de byggede på det tidspunkt et romersk tempel, og et tømrerlaug. I år 765 blev en berømt lærer i humaniora og videnskab i York ved navn Alcuin af ærkebiskoppen af York bedt om at overvåge opførelsen af en ny kirke i byen sammen med en anden præst, Eanbald.

I de følgende år blev Alcuin til sidst overtalt til at flytte til Aachen i det nordlige Frankrig for at tjene Den Hellige Romerske Kejser, Carolus Magnus/Charlemagne/Karl Den Store, ikke kun som leder af en ny hofskole der, men også for at rådgive kejseren om opførelsen af hans nye kapel, deraf stedets andet navn, Aix-la-Chapelle. Det er værd at vide, at Alcuin i et af sine breve til kejseren beskriver dette nye sted for tilbedelse som endnu et »Salomos Tempel«"[2243].

Den romerske erobring af Britannien startede med Julius Cæsar og kulminerede med bygningen af

2243 https://www.rgle.org.uk/RGLE_Mother_Grand_Lodge_York.htm

Hadrian´s mur i nord. *I 210* vendte *romersk imperator Lucius Septimius Severus tilbage til York, og grænsen var igen blevet Hadrian´s mur. Han antog titlen Britannicus*[2244] *(som Cæsar tidligere). I en reform gennemført i 312 blev bispedømmet Britannien opdelt i fire provinser, Maxima Caesariensis, Flavia Caesariensis, Britannia Prima og Britannia Secunda. Bispedømmet blev styret af en vicarius og Britannien var en del af den galliske region under den overordnede myndighed af en prætorisk præfekt med base i Trier*[2245]*. Vicarius havde base i Londinium som bispedømmets hovedstad*[2246]*.*

De romerske krige imod deres skotske, gælliske og pikter-rebeller (kendte for deres stærke modstand imod romersk besættelse og blå maling/tatoveringer), synes på mange måder at være det tema som senere spejles i interne engelsk, skotske og franske krige - og som ligeledes ender med de forskellige frimureriske skismer i moderne tid. Legenden om Adelsten-fort ca. 832 e.v.t. forbinder pikterne med X-korset, som ifølge legenden faldt ned fra himlen og blev til Skotland´s flag (Saltire/Sankt Andreas, som også er skytsengel for Fleece-ordenens burgundiske og senere østrigske grene)[2247].

I det 12. århundrede beskrev Gerald af Wales de formodede metropolitanske bispedømmer i den tidlige britiske kirke, der blev grundlagt af de legendariske SS Fagan og »Duvian«. Han placerede Britannia Prima i Wales og det vestlige England med hovedstad i »Urbs Legionum« (Caerleon); Britannia Secunda i Kent (Prins Edward, hertugen af Kent, er i dag GL-stormester) og det sydlige England med hovedstad i ›Dorobernia‹ (Canterbury); Flavia i Mercia og det centrale England med hovedstad i »Lundonia« (London); »Maximia« i det nordlige England med hovedstad i Eboracum (York); og Valentia i »Albanien, som nu er Skotland« med hovedstad i St Andrews[2248]*.*

I den ældste kristne martyr-tradition (fra 100–200-tallet e.v.t.) bliver apostlen Simon Zelotes (Simon the Zealot) altid fremstillet som den, der blev savet midtover med en træsav – præcis som Esajas. Fordi han var zelot – altså en jødisk oprører af samme type som dem, Titus knuste i 66–73 e.v.t. I flaviernes psyop bliver Simon Zelot gjort til: En af Jesu 12 apostle (for at pacificere zeloterne), en martyr, der bliver savet over (for at vise, hvad der sker med oprørere) og en helgen i den nye religion (så zeloterne kan tilbede deres egen henrettelse). Så når Legio IX Hispana marcherede ind i Britannien i 71–72, lige efter destruktionen af Templet i Jerusalem, og råbte "Fla-vi-us – Fla-vi-us – Fla-vi-us" med savtak-rytmen, var det lyden af Simon´s sav. Og når de samme symboler 1600 år senere dukker op i York Rite, i tre kroner, i martyrer og i New York´s finansielle tempel, så er det den samme sav, der stadig skærer.

Legio IX's officielle symboler (bekræftet på mønter, altersten og relieffer fra Lindum og Eboracum) var: Pegasus (den bevingede hest) og den bevingede løve (ofte med en delfin i munden – symbol på Nero´s og Titus' flåde)[2249]. Disse to dyr forsvandt sammen med legionen i Britannien omkring 120 e.v.t, men dukkede op igen, i Temple Bar i London. I City of London Corporation; den samme selvstændige stat-i-staten, der styrer finansverdenen, og som har Middle Temple og Inner Temple

2244 https://en.wikipedia.org/wiki/Roman_Britain – kilde uspecificeret

2245 Mattingly, David (2006). *An Imperial Possession: Britain in the Roman Empire*. London: Penguin. ISBN 978-0-1401-4822-0. s.246

2246 https://en.wikipedia.org/wiki/Roman_Britain note 46: Stillwell, Richard; MacDonald, William L.; McAllister, Marian Holland. "The Princeton Encyclopedia of Classical Sites". *perseus.tufts.edu*.

2247 en lang tradition der blev nedskrevet i forskellige former i middelalderen dog Declaration of Arbroath i 1320 og mindesmærker i Adelstenfort samt piktiske sten med arkæologiske observationer og ikonografi, i billedkunsten er X-korset blevet St Andreas´faste attribut siden 10.århundrede

2248 Ibid – note 60: Giraldus Cambriensis [Gerald of Wales]. *"De Inuectionibus [On Invectives], Vol. II, Ch. I, in Y Cymmrodor: The Magazine of the Honourable Society of Cymmrodorion, Vol. XXX, pp. 130–1". 1877.* George Simpson & Co. (Devizes), 1920. (in Latin); Gerald of Wales. Translated by W.S. Davies as *The Book of Invectives of Giraldus Cambrensis* in *Y Cymmrodor: The Magazine of the Honourable Society of Cymmrodorion*, Vol. XXX, p. 16. George Simpson & Co. (Devizes), 1920.

2249 Tacitus *(Historae 4.68+Agricola 7-8*)+diplom +arkæologi+emblem-fund = Legio IX i York fra 71 med løve og Sol Invictus

(frimurernes og advokaternes hovedkvarter) lige ved siden af. Efter 1666, da London brændte (ref til Nero i 66), genopbyggede Hertugen af York, Christopher Wren, templet med lignende statuer, samtidig med at han konsoliderede New York navnet i Amerika for Kong James II[2250].

Constantius Flavius´ søn Konstantin (senere Konstantin den Store) tilbragte et år i det nordlige Storbritannien ved sin fars side, hvor han i sommeren og efteråret kæmpede mod pikterne nord for Hadrians mur[2251]. Constantius døde i York i juli 306 med sin søn ved sin side. Konstantin brugte derefter Storbritannien som udgangspunkt for sin march mod den kejserlige trone - og blev den kejser, som indførte kristendommen til imperiet.

Pike skrev: *I kristendommens tidlige dage var der en indvielse som hos hedningerne. Personer blev kun optaget på særlige betingelser. For at nå frem til en fuldstændig viden om doktrinen skulle de gennemgå tre grader af undervisning. De indviede blev følgelig inddelt i tre klasser; den første var auditorerne, den anden katekumenerne og den tredje de trofaste. Auditorerne var en slags novicer, som ved hjælp af visse ceremonier og en bestemt instruktion blev forberedt på at modtage kristendommens dogmer. En del af disse dogmer blev gjort bekendt for katekumenerne; disse modtog efter særlige renselser dåben eller indvielsen i theo genesis (guddommelig generation); men i denne religions store mysterier, Kristi inkarnation, fødsel, lidelse og opstandelse, blev ingen andre indviet end de trofaste. Disse doktriner og fejringen af de hellige sakramenter, især Eukaristien, blev holdt under dyb hemmelighedskræmmeri. Disse mysterier blev delt i to dele; den første blev kaldt for katekumenernes messe, den anden for de troendes messe. Fejringen af Mithras' mysterier blev også kaldt en messe, og de ceremonier, der blev brugt, var de samme. Der fandtes alle den katolske kirkes sakramenter, selv konfirmationens ånde. Mithras-præsten lovede de indviede udfrielse fra synd ved hjælp af bekendelse og dåb - og et fremtidigt liv med lykke eller ulykke. Dåb af nyfødte børn, ekstrem salvelse, syndsbekendelse, - alt hørte til de mithriakiske ritualer. Kandidaten blev renset ved en form for dåb, et mærke blev trykt på hans pande, han ofrede brød og vand, og udtalte visse mystiske ord. Under forfølgelserne i kristendommens tidlige tidsalder søgte de kristne tilflugt i de store katakomber, der strakte sig kilometervis i alle retninger under Rom, og som formodes at være af etruskisk oprindelse. Her fandt de forfulgte flygtninge et tilflugtssted blandt labyrintiske snoede vindinger, dybe grotter, skjulte kamre, kapeller og grave, og her udførte de mysteriernes ceremonier*[2252].

Den persiske Mithra gjorde indtog med legion IX i York i 71 og blev anset for at være lysets, edens og sandhedens gud og blev set som den guddommelige legemliggørelse af kontrakter. Han blev også anset for at være kvægets og vandets vogter[2253]. Den romerske Mithras var forbundet med Sol Invictus, den romerske solgud. Det var en kult for mænd, som især tiltrak militæret. Mithras havde alle de kvaliteter, der kendetegner en god soldat, og hans kult indebar streng disciplin. Tilbedere af Mithras havde et komplekst system med syv grader af indvielse. Mithraiske indviede skulle sværge en ed om hemmeligholdelse og dedikation[2254]. De indviede kaldte sig ”Syndexioi”, de »forenede ved håndtrykket«. De mødtes i mithraea, underjordiske templer, som har overlevet i stort antal. Dette er blot nogle få karakteristika, som associerer kraftigt til frimurerne og lignende ordener (læs mere i *Part 7 – De Gamle Mysterier: Mysterierne af Mithras og Sol Invictus*). Kulten ser ud til at have haft sit centrum i Rom - og var populær i hele den vestlige halvdel af imperiet, så langt østpå

2250 Pepy´s Diary (1666), Wren Society VolV (1928), RCHM London Vol 4(1929), Colvin(2008), Garaughty(2007), British PRO CO 1/18 (1664-67)

2251 https://en.wikipedia.org/wiki/Roman_Britain note 62: Barnes, *Constantine and Eusebius*, 27, 298; Elliott, *Christianity of Constantine*, 39; Odahl, 77–78, 309; Pohlsander, *Emperor Constantine*, 15–16.; Mattingly, 233–234; Southern (2012), pp. 170, 341.

2252 Albert Pike: *Morals And Dogma*, kapitel 26 - Prince of Mercy or Scottish Trinitarian side 541-542

2253"Mithraism" at *Encyclopædia Iranica*

2254"Mithraism". Sodalitas Graeciae (Nova Roma) / Religion from the Papyri. Nova Roma. 11 March 2009. ;

som i det romerske Dacia, så langt nordpå som i det romerske Britannien[2255], hvor den var forbillede for romantiske gral-ridderlegender, som Arthur-legenden (Arta betyder orden på persisk) og Ridderne af Det Runde Bord, som det fremlægges i *Fra Skytien til Camelot*. Frihedsgudinden, som blev søsat af frimurerne, er en Mithra-illustration, idet den androgyne figur har flammen i hånden og soldiademen på hovedet; en figur som også svarer til den græske solgud Helios.

Følgende er uddrag fra afsnittet for 26° i *Morals And Dogma:* "Prins af Nåde eller Skotsk Trinitarisk" om hvad der blev overleveret fra de tidlige skrifter: *Der er ingen tvivl om, at alle gnostiske sekter havde mysterier og en indvielse. De hævdede alle at have en hemmelig lære, som de fik direkte fra Jesus Kristus, som var forskellig fra evangelierne og brevene - og overlegen i forhold til disse meddelelser - som i deres øjne kun var eksoteriske.*

Disciplin bestod i hemmeligholdelse (occultatio) af visse lærdomme og ceremonier. Sådan siger Clemens af Alexandria. For at undgå forfølgelse var de tidlige kristne "tvunget til at bruge store forholdsregler og til at afholde møder for de troende på private steder, skjult af mørket. De samledes om natten, og de beskyttede sig mod indtrængen af falske brødre og profane personer, spioner, som kunne forårsage deres arrestation. De talte sammen billedligt og ved brug af symboler, for at kujoner og aflyttere ikke skulle overhøre dem; og der fandtes blandt dem en begunstiget klasse eller orden, som var indviet i visse mysterier, som de var bundet af et højtideligt løfte om ikke at afsløre, eller endog tale om, undtagen med dem, der havde modtaget dem under samme sanktion. De blev kaldt Brødre, de Trofaste, Mysteriernes Forvaltere, Superintendenterne, Devotees of the Secret og ARCHITECTS.

I Hierarkiet, der tilskrives den hellige Dionysius Areopagit, den første biskop af Athen, siges det, at traditionen om sakramentet var opdelt i tre grader; renselse, initiation og fuldbyrdelse eller perfektion. De Apostolske Konstitutioner, der tilskrives Clemens, biskop af Rom, beskriver den tidlige kirke og siger: "Disse regler må under ingen omstændigheder meddeles til alle slags personer på grund af de mysterier, de indeholder". De taler om deakonens pligt til at holde dørene, så ingen uindviede må komme ind ved "ofringen". Ostiarii, eller dørvogtere, holdt vagt og gav besked om tidspunktet for bøn og kirkelige forsamlinger; og også ved privat-signal, i tider med forfølgelse, gav besked til dem indenfor, så de kunne undgå fare. Mysterierne var kun åbne for de trofaste, og ingen tilskuere var tilladt ved nadveren.

Tertullian, som døde omkring 216 e.v.t, nævner i sin Apologi "Ingen får adgang til de religiøse mysterier uden at have aflagt en ed om hemmeligholdelse. Vi appellerer til jeres thrakiske og eleusinske mysterier; og vi er særligt forpligtet til denne forsigtighed, for hvis vi viser os at være utro, vil vi ikke blot provokere Himlen, men også trække den yderste strenghed af menneskelig utilfredshed over os".

Archelaus, biskop af Cascara i Mesopotamien, som i år 278 førte en kontrovers med manikæerne, sagde: "Disse Mysterier meddeler kirken nu til den, der har gennemgået den indledende grad. De forklares slet ikke til hedningerne; de undervises heller ikke åbent i katechumens høring ; men meget af det, der tales, er i skjulte vendinger, for at de trofaste, som har viden, kan blive endnu mere informeret, og de, som ikke kender det, ikke kan lide nogen ulempe".

Kyrillus, biskop af Jerusalem, blev født i år 315 og døde i 386. I sin katekese siger han: "Herren talte

2255 *Clauss, Manfred (2000). The Roman Cult of Mithras: The god and his mysteries. Edinburgh University Press. ISBN 0-415-92977-6.* ISBN 0-7486-1396-X side 26-27+42 se https://en.wikipedia.org/wiki/Mithraism

i lignelser til sine tilhørere i almindelighed; men til sine disciple forklarede han privat de lignelser og allegorier, som han talte offentligt. Herlighedens pragt er for dem, der er tidligt oplyste: uklarhed og mørke er de vantro og uvidendes del. På samme måde oplyser kirken sine mysterier til dem, der er kommet længere end katekumenerne: vi bruger uklare udtryk overfor andre". Den hellige Basilius, den store biskop af Cæsarea, født i år 326 og død i år 376, siger: "Vi modtager de dogmer, der er overleveret til os ved skrift, og dem, der er nedkommet til os fra apostlene, under den mundtlige traditions mysterium: for adskillige ting er blevet overleveret til os uden skrift, for at de vulgære, der er for bekendt med vores dogmer, ikke skulle miste den fornødne respekt for dem. Det er noget, som de uindviede ikke har lov til at betragte".

Den hellige Gregor Nazianzen, biskop af Konstantinopel, år 379 evt, siger: "I har hørt så meget af mysteriet, som vi har lov til at tale åbent i alles ører; resten vil blive meddelt jer privat; og det må I beholde for jer selv.

Ambrosius, ærkebiskop af Milano, som blev født i 340 og døde i 393, skriver i sit værk De Mysteriis: "Alt Mysteriet bør holdes skjult, bevogtet af trofast tavshed, for at det ikke skal blive ubetænksomt afsløret for de profanes ører. Det er ikke givet til alle at betragte dybderne af vores Mysterier, for at de ikke skal blive set af dem, der ikke burde se dem; eller modtages af dem, der ikke kan bevare dem".

Augustin, biskop af Hippo, der blev født i 347 og døde i 430, sagde i en af sine taler: "Ved siden af de ting, der er fælles for alle kristne, skal vi nu tale til jer om sublime mysterier, som ingen er kvalificeret til at høre, undtagen dem, der ved Mesterens gunst er gjort delagtige i dem. At have undervist dem åbent, ville have været at forråde dem". Og han henviser til Pagtens Ark og siger, at den betød et Mysterium eller en Gud´s hemmelighed, som blev skygget af herlighedens keruber og æret ved at være tilsløret.

Chrysostorn og Augustin taler mere end halvtreds gange om indvielse. Ambrosius skriver til dem, der er indviet; og indvielse var ikke blot dåb eller optagelse i kirken, men henviste til indvielse i Mysterierne. Kyrillus af Alexandria, der blev udnævnt til biskop i 412 – og som døde i 444, skrev i sin 7. bog: "Disse mysterier er så dybe og så ophøjede, at de kun kan forstås af dem, der er oplyste".

Der er tre grader i blå frimureri; og udover de to ord med to stavelser hver, der repræsenterer den binære grad, er der tre med tre stavelser hver. Der var tre stormestre, de to konger og kunsthåndværker Khir-Om. Kandidaten får adgang ved tre raps, og tre raps kalder brødrene frem. Der er tre hovedembedsmænd i logen, tre lys ved alteret, tre porte i templet, alle i øst, vest og syd. De tre lys repræsenterer Solen, Månen og Merkur; Osiris, Isis og Horus; Faderen, Moderen og Barnet; Visdom, Styrke og Skønhed; Hakamah, Binah og Daath; Gedulah, Geburah og Tepareth. Kandidaten foretager tre omgange i logen: der var tre mordere af Khir-Om, og han blev dræbt af tre slag, da han forsøgte at flygte gennem de tre porte i templet. Ejakulationen ved hans grav blev gentaget tre gange. Der er tre divisioner af templet, og tre, fem og syv trin. En mester arbejder med kridt, trækul og et lerkar; der er tre bevægelige og tre ubevægelige juveler. Trekanten optræder blandt symbolerne: de to parallelle linjer, der omslutter cirklen, er forbundet i toppen, ligesom søjlerne Jachin og Boaz, der symboliserer den ligevægt, som forklarer naturens store mysterier. Denne fortsatte gentagelse af tallet tre er ikke tilfældig eller uden en dybtgående

betydning, og vi vil finde det samme gentaget i alle de gamle filosofier[2256].

De Blå Grader er kun den ydre gård eller portikus i templet. En del af symbolerne vises der for den indviede, men han bliver bevidst vildledt af falske fortolkninger. Det er ikke meningen, at han skal forstå dem; men det er meningen, at han skal tro, at han forstår dem. Deres sande forklaring er forbeholdt adepterne, frimureriets fyrster[2257].

Amerikansk Frimureri omfatter lokale loger, Scottish Rite Temples, York Rite og Shriners. Prins Hall er en frimurerorden for sorte mænd. Pike fortsætter: "Hver loge er et religiøst tempel og dets undervisning i religion. Frimureri er efterfølgeren til mysterierne. Frimureri, ligesom alle religioner, alle mysterier, hermetik og alkymi, skjuler sine hemmeligheder fra alle undtagen adepterne og vismændene, eller de valgte, og bruger falske forklaringer og fejlfortolkninger af dens symboler, for at vildlede de, der fortjener at blive vildledt; at skjule sandheden, som den kalder lyset fra dem - og trækker dem væk fra det"[2258].

Nogle frimurere påstår, at det ikke er religion. Men frimurere mødes i templer, såsom det skotske ritualtempel. De har bønner, diakoner og religiøse titler til deres ledere, såsom ”Højpræsten” og ”Tilbedelig Mester”. De siger, at de bringer mænd fra åndeligt mørke til åndeligt lys[2259]. Albert G Mackey, som oplærte Pike i graderne i borgerkrigsperioden, stadfæster i sin frimureriske encyklopædi: "Frimureri lærer grundlæggende religiøs sandhed"[2260].

Den første grad, eller "indskrevet lærling", sværger med sin hånd på sin lokale religiøse hellige bog (Bibelen, Koranen osv). Hans ed statuerer forskellige forpligtelser og konkluderer: "Rigtigt eller forkert afhænger hans eksistens som frimurer på lydighed til de kræfter, der straks er sat over ham. Den eneste uforsonlige forbrydelse for en initieret er konturitet (insubordination) eller ulydighed"[2261].

”På det tidspunkt, hvor han ledes i ed, er kandidaten desorienteret, har bind for øjnene, halv-nøgen, forvirret, bange og ydmyget. Han er blevet frataget alt sit tøj og sin vielsesring og har påtaget noget, der ligner pyjamas, med det ene bukseben rullet op og skjorten halvt fra overkroppen. Han er blevet bundet sammen med en hætte og fået et reb sat rundt om halsen. Han er blevet ført rundt under indledningsritualet som en blind hund i snor. Han har ingen idé om, hvem der holder øje med ham, eller hvor mange mænd der er. Han har fået at vide, at han er i mørke og må være afhængig af murerbrødrene for at give ham lys. Efter at være blevet presset til at aflægge en ed, som han aldrig forventede at aflægge - og som han kun delvist forstod, fordi han var desorienteret og kun hørte et par ord ad gangen - får den indviede en skriftlig kopi af eden. Han er forpligtet til at huske det ord for ord. Dette svarer til at blive presset til at underskrive en blank check og senere finde ud af, hvad det vil koste dig. Alt dette er et kraftfuldt middel til underkastelse og sindskontrol. Det kan binde mænd til logen og dets autoritet både mentalt og åndeligt”[2262], skrev Tom McKenney i en af sine mange bøger om frimureriet.

Edward Ronayne skrev i sin *Frimurerhåndbog*: "Jeg lover og sværger, at jeg vil rette mig efter og

---

2256 Albert Pike: *Morals And Dogma*, kapitel 26 - Prince of Mercy or Scottish Trinitarian side 541-548
2257 Albert Pike: *Morals And Dogma*,:*http://s3.amazonaws.com/arena-attachments/591784/3057103c0ea13999bc1d56a29031867e.pdf?1460647590 s.819/1076*
2258 Albert Pike, Morals and Dogma, side 104-105
2259 Tom C. McKenney, "Fortæl mig venligst," side 81-82
2260 Albert G. Mackey, Encyclopedia of Freemasonry, side 162.
2261 Robert Morris," Webb's Monitor of Freemasonry", side 169 + Edmond Ronayne´s *Frimurerhåndbog* gennemgår disse specifikke ritualer.
2262 Tom C. McKenney, "Fortæl mig venligst", side 66-69 og 124

overholde alle love, regler og forskrifter for frimurermestergraden og for den loge, som jeg herefter bliver medlem af, og at jeg altid vil opretholde og støtte forfatningen, lovene og forordningerne for den store loge, under hvilken samme skal holdes, for så vidt som det kommer til min kundskab. Endvidere, at jeg vil holde en værdig frimurerbrors hemmeligheder lige så ukrænkelige som mine egne, når de meddeles til og modtages af mig som sådan, med undtagelse af mord og forræderi (under retssag hvilken ed gælder da? Skriver han i fodnote). Endvidere, at jeg ikke vil tale om frimureriets hemmeligheder med en, der er under dom, udvisning eller suspension, så vidt jeg ved, mens han er under en sådan dom"[2263]. Sidstnævnte gælder også for en rocker i "bad standing".

"Når en bror afslører nogen af vores store hemmeligheder skal du altid holde dig i beredskab, hvis du bliver bedt om det, til at skære hans hals fra øre til øre, trække hans tunge ud ved rødderne og begrave hans krop i bunden af en sø eller dam. Naturligvis skal dette ske i hemmelighed, for både lov og civilisation er imod sådanne barbariske forbrydelser, men så ved du, at du skal leve op til din forpligtelse, og sålænge du har svoret at gøre det ved at være meget lydig i sagen, vil du være fri for synd"[2264], skrev Edmond Ronayne.

Albert Pike skriver det i mere subtile vendinger: "Disse ting er kun betroet til de hellige overordnede. For disse ting er skjulte; og de ophøjede helligheder lyser i dem, som lys strømmer fra en lampes glans. Disse ting er kun betroet dem, der er gået ind og ikke har trukket sig tilbage; for den, der ikke har gjort det, skulle hellere aldrig være blevet født"[2265]. Pike fortsætter: *Frimureriets moralske kodeks er endnu mere omfattende end det, der er udviklet af filosofien. Til kravene i naturloven - og Gud´s lov - føjer den ufravigelig forpligtelse i en kontrakt. Ved at træde ind i ordenen binder den indviede sig til alle frimurere i verden. Når han først er blevet indskrevet blandt lysets børn, bliver enhver frimurer på jorden hans broder og skylder ham de pligter, den venlighed og den sympati, som en broder har. Han kan bede enhver om hjælp i nøden, beskyttelse mod farer, sympati i sorg, opmærksomhed i sygdom og en anstændig begravelse efter døden. Der er ikke en frimurer i verden, som ikke er forpligtet til at hjælpe ham, når han er i fare, hvis der er større sandsynlighed for at redde hans liv end for at miste sit eget. Enhver frimurer skal holde hans lovlige hemmeligheder og hjælpe ham i hans forretninger samt forsvare hans karakter. Hvad så mange tusinder skylder ham, skylder han hver enkelt af dem. Han har højtideligt forpligtet sig til altid at være parat til at indfri denne hellige gæld. Hvis han undlader at gøre det, er han uærlig og svigtet; og det er en uovertruffen ondskab hos ham at opnå gode tjenester under falske forudsætninger*[2266].

Af mysterieskolernes esoteriske lære fremgår, at solen træder ind i hvert stjernetegn - eller hus i dyrekredsen/zodiaken - i den 30° - og forlader det i den 33°. Således siges det, påpeger researcher William Cooper i *Hour of The Time*, at; *gudernes sol begynder sin tjeneste i 30 og dør i 33. Det var med faraoernes komme, at historierne blev kodificeret - og blev til religiøse dogmer. Essensen var dog altid den samme. Gud´s sol er kongernes konge og herrernes herre (king of kings/lord of lords). Gud´s sol var den opstandne frelser, som gav sit liv til os. I Egypten var Gud´s stigende sol Horus – og Amon Ra (ray = solens stråle) var mægler mellem gud og menneske. Hans hyrder på jorden blev kaldt Amon´s præster. Menneskeheden blev kaldt Gud´s får ("herren er min hyrde"), og de gamle*

2263 Edmond Ronayne, "Frimurerhåndbog", side 171-172 https://archive.org/details/HandbookFreemasonryEdmondRonayne1917/
2264 Edmond Ronayne, "Frimurerhåndbog," side 70 https://archive.org/details/HandbookFreemasonryEdmondRonayne1917/
2265 *Morals and Dogma* of the ancient and accepted Scottish Rite of Freemasonry by Pike, Albert, 1809-1891; Scottish Rite (Masonic order : U.S.). Supreme Council for the Southern Jurisdiction – kapitel 28: Knight of The Sun, Or Prince Adept, side 800
2266 *Morals and Dogma* of the ancient and accepted Scottish Rite of Freemasonry by Pike, Albert, 1809-1891; Scottish Rite (Masonic order : U.S.). Supreme Council for the Southern Jurisdiction – kapitel 28: Knight of The Sun, Or Prince Adept side 726

konger så sig selv som hyrder. Får blev født for at blive flået (fleeced) og bragt til slagteriet. Uld bæres som et forklæde omkring frimurernes liv (og på dommeren/magistratens hoved). Får er ideelle følgere, fordi de blindt følger enhver uden at stille spørgsmål. Kølle og stav med bøjle (Salmernes Bog 23:4) blev brugt til at slå og føre flokken/fårene.

Horus gav os logos (ordet), som gik tabt i Osiris-cyklussen imellem Isis (lysets indehaver), Osiris og barnet Horus, som er symboliseret i stenen/obelisken. Der er tusindvis af litterære fertilitetscyklus-plagiater, som dette, imellem bibelen og den langt ældre egyptologi. ISIS-RA-EL (sidstnævnte betyder gud) er den androgyne Gud af mysterierne. Mysteriekultene ser regnen som sæd, der imprægnerer landet Canaan (Filisterlandet/Fønikien/Israel), hvormed faderen bringer liv og frugtbarhed til jorden. Månederne blev talt i henhold til månens faser. Da skorpionens astrologiske tegn starter i slutningen af oktober, den første efterårsmåned, følger det, at oktoberskorpionen, med sin dødbringende bagstræberiske hale, forråder solen i efteråret, hvilket fører direkte til dens død om vinteren. Det er derfra "oktober-overraskelsen" kommer, og hvorfor Judas giver dødskysset/skorpionsbiddet til Jesus. Der var en oktoberoverraskelse i Frankrig fredag den 13. oktober 1307, (da Tempelridderne blev dømt til døden af konge og pave)[2267].

Ridderne af Tempelherreordenen forvaltede, under korstogene, en stor økonomisk infrastruktur i hele den kristne verden og udviklede finansielle teknikker, som var en tidlig form for bankvæsen (læs *Part 4: Den Sorte Adel´s Bankmodel*). De byggede befæstninger i hele Europa og "Det Hellige Land". Tempelherrerne erhvervede store landområder både i Europa og i Mellemøsten. De købte og forvaltede gårde og vinmarker. De var involveret i fremstilling, import og eksport - og havde deres egen flåde af skibe. På et tidspunkt ejede de endda hele øen Cypern. Tempelherrerne kan vel nok betegnes som verdens første multinationale selskab[2268]. Som jeg var inde på under *Alliancen af Korsridderordener*, gav paven godkendelse til Tempelridder-ordeners fortsættelse i Spanien og Portugal.

Pike skrev herom følgende i *Morals And Dogma*: *Tempelriddernes Hugues de Payen´s selv havde ikke det skarpe og fremsynede intellekt eller den storhed i sine mål, som senere kendetegnede den militære grundlægger af et andet soldaterkorps, der blev frygtindgydende for konger. Tempelridderne var uintelligente og derfor mislykkede jesuitter (s.819).*

Aldrig blev et statskup gennemført med en mere formidabel aktionskoncert. Hele verden blev ramt af forbløffelse og ventede ivrigt på de mærkelige afsløringer af en proces, der skulle give genlyd gennem så mange tidsaldre. Det var umuligt at udfolde Tempelriddernes sammensværgelse mod tronerne og tiaraen over for folket. Det var umuligt at afsløre ordenshøvdingernes doktriner for dem. [Det ville have været at indvie folkemængden i mestrenes hemmeligheder og at løfte Isis' slør. Man måtte derfor ty til anklager om magi, og det var let at finde anmeldere og falske vidner. Når de timelige og åndelige tyrannier forener sig for at knuse et offer, mangler de aldrig brugbare instrumenter]. Tempelherrerne blev alvorligt anklaget for at spytte på Kristus og fornægte Gud ved deres receptioner, for grove uanstændigheder, samtaler med kvindelige djævle og for at tilbede et uhyrligt idol.

Slutningen på dramaet er velkendt, og hvordan stormester Jacques de Molai og hans medmennesker omkom i flammerne. Men før hans henrettelse organiserede og indstiftede lederen af den dødsdømte orden det, som senere kom til at blive kaldt det okkulte, hermetiske eller skotske

2267 William Cooper: *Hour of The Time 3,* Feb 15, 1993: "Mystery Babylon; Egyptian Magic"
2268 https://ordoabchao.ca/volume-one/baphomet note 16: Gershom Scholem. *Kabbalah*, p. 38

frimureri. I sit fængsels dysterhed oprettede stormesteren fire Metropolitan Loger; i Napoli for øst, i Edinburg for vest; i Stockholm for nord og i Paris for syd (s.820).

Ordenen forsvandt med det samme. Dens besiddelser og rigdomme blev konfiskeret, og den syntes at være ophørt med at eksistere. Ikke desto mindre levede den videre, under andre navne og styret af ukendte høvdinge, og den afslørede sig kun for dem, der ved at gennemgå en række grader havde vist sig værdige til at blive betroet den farlige hemmelighed (s.821)[2269]*.*

Ordenens rigdomme blev, som tidligere nævnt, overført til Johanniterordenen. Lyndon Larouche noterer i *Dope Inc, at selvom dronning Victoria rekonstruerede "den mest ærværdige orden" i 1880'erne som den protestantiske britiske gren af Malteserridderne, begynder vores fortælling egentlig meget tidligere med den oprindelige Johanniterorden, der blev grundlagt i Jerusalem i 1070. Johanniterordenen arvede det, som britiske forfattere grinende kalder »Østen´s visdom« fra de koptiske, gnostiske og manikæiske netværk i det østlige Middelhavsområde. Johanniterordenen opretholdt således en direkte kontinuitet med den gamle Isis-kult. I det 14. århundrede var Johanniterordenens fremkomst i England en del af et projekt, der skulle udslette dens humanistiske modstander, Tempelridderne. Total krigsførelse var brudt ud på kontinentet. Oligarkisterne i Frankrig og Italien, Filip Le Bel og pave Clemens V, slagtede hundredvis af Tempelriddere og brændte deres modige stormester, Jacques de Molay, på bålet i 1314.*

En frafalden gruppe Tempelriddere under ledelse af kong Robert Bruce, tog Skotland - Europa´s mindst civiliserede udpost - som en form for forsikring mod deres usikre skæbne på det europæiske kontinent. Kong Robert Bruce er ikke kun den åndelige grundlægger af den skotske frimurerorden, men også den direkte forfader (også til Garterordenen red)*, i ubrudt linje, til alle de onde mænd i England, som optræder i denne rapport*[2270].

James II Stuart, som flygtede fra England ved den "protestantiske" overtagelse (Glorious Revolution læs *Part 4*) i 1689 - og hans efterkommere - var medlemmer af royalist-jacobiner loger, der praktiserede Tempelridder-ritualer. James II Stuart, angiveligt jesuit, eksilerede senere til Rom, hvor Jacobiner-loger findes[2271], og hvor 3 Stuart-konger ligger begravet i krypten i Sankt Peter´s Basilika[2272]. Disse Tempelridder-ritualer blev kendt for frimurere i England og Amerika som York Rite, og i Frankrig og Amerika som Scottish Rite. I 1801 fusionerede Grand Orient, der havde været under indflydelse af Illuminati, med Den Skotske Rite og Tempelridderordenen. Den franske Grand Lodge sluttede sig samme år til og placerede alle frimureriets kroppe i Europa under kontrol af Scottish Rite i Paris´ 32 grader. Samme år besluttede nogle frimurere i Charleston, South Carolina, at regere over Frimurerverdenen. Igen blev overlejring tvunget til kroppen af universal frimureri. *Encyclopedia of Freemasonry´*s forfatter, 33° frimurer Mackey, fortæller os hvordan det skete: Ni Amerikanske frimurere skabte den 33° og konstituerede på egen hånd, uden autoritet fra den store krop af amerikanske frimurere, den 31. maj 1801, sig selv, som verdens øverste råd af frimurere. Den franske Grand Lodge, Grand Orient og den Skotske Rite accepterede øjeblikkeligt overlejringen af Charleston Supreme Council fordi, som Mackey siger: "The Supreme Council i Charleston afledte sin autoritet og oplysninger fra det, der kaldtes de franske frimureriske forfatninger"[2273]. I 1801 vedtog de også Det Svenske System, som vi efterfølgende vil se nærmere på. Udviklingen på det

2269 Albert Pike: *Morals And Dogma,* Kapitel 30 - "Knight Kadosh" side 819-821 – findes her :*http://s3.amazonaws.com/arena-attachments/591784/3057103c0ea13999bc1d56a29031867e.pdf?1460647590 s.835-837/1076*

2270 *Dope Inc* - Part 3: All in The Family: The Real Syndicate - side 179

2271 Baigent/Leigh: "The Tepmple and The Lodge" side 188+192+197

2272 http://www.jacobite.ca/gazetteer/Vatican/Stuart_tomb.htm

2273 https://www.bibliotecapleyades.net/archivos_pdf/scarlet_beast.pdf

amerikanske kontinent gennemgik jeg i *Part 1 -Kronen: Koloniseringen af Nordamerika.*

Forfatterne af *The Temple and The Lodge* og *Holy Blood, Holy Grail* skrev, at 1717 Grand Lodge (oprettet på St John´s day/midsommer) var en hævdelse for Hannover-dynastiet og Whig-partiet overfor Ancients´ Jakobiner rødder og frimurermonopol[2274]. Torys (pro Stuart Crown) og Whigs (puritaner, parlament) rejstes som politiske modpoler fra 1670[2275]. Forfatterne hævder samtidig, at halvdelen af de 52 loger der samledes under Grand Lodge i 1723 var af ældre herkomst, og at formålet hermed var i centraliseringens interesse[2276].

De 3 grundlæggende grader hører under United Grand Lodge jurisdiktion, hvorefter de delte sig fordi jakobinerne begyndte at tilføje højere grader. Efter Stuarts fald i 1746-47, da de tabte deres krigsangreb imod England, begyndte Grand Lodge at acceptere overbygningsgraderne med en forening i United Grand Lodge i 1813, skrev Baigent og Leigh i *The Temple and The Lodge"*[2277].

Andersons Constitutions fra 1723, og Anderson´s 1732 værk *Royal Geneologies* afslører at Crown-sagen var drivkraft for frimureriet. Dette gav udadtil pro-hannoverisk accept, ligesom det gav accept af frimureri iblandt folket[2278]. Grand Lodge i London fra 1717 var eftersigende meget streng i sin regel om, at forbyde politisk kontrovers indenfor logerne. I de efterfølgende generationer blev medlemmer af den hannoverske kongelige familie Grand Masters. Augustus Frederick (1773-1843), den niende søn af George III, var stormester i tredive år før sin død. George´s far var søn af George II, Frederick Louis Prince of England, der giftede sig med Augusta fra Saxen-Gotha-Altenburg, en efterkommer af Ferdinand fra Habsburg.

Forud for dette havde George III´s storebror, som blev kong George IV, holdt stormesterens stilling. En senere kongelig stormester var kong Edward VII, søn af dronning Victoria. Edward tjente som stormester i 27 år, mens han var prins af Wales. Den seneste kongelige stormester til at blive konge var hertugen af York, der senere blev kong George VI, regerende fra 1936 til 1952. Den engelske Grand Lodge var hermed bestemt pro-hannoverisk, og udgjorde en enorm støtte til hannoverisk status quo. Ikke desto mindre lykkedes det Grand Lodge at styre begge sider af kontroversen, da den nye frimurerretning blev oprettet for at hjælpe Stuart-siden.

En vigtig figur for Stuart/Jacobinernes/James´ sag var Charles Radclyffe. I 1725 siges Radclyffe at have grundlagt en loge i Paris, den første af slagsen uden for England, og blev til sidst anerkendt stormester af alle franske loger inklusive Sion´s Priorat. Mens engelskfrimureriet tilbød tre grader af indvielse, som blev universel i hele ordenen omkring 1730, synes Radclyffe at have været ansvarlig for at promulgere, om ikke rent faktisk udforme, Skotsk Rite Frimureri, der introducerede højere grader, og lovede indvielse i større og mere dybtgående mysterier, angiveligt bevaret og afsagt i Skotland, skrev David Livingstone[2279].

Hitler´s idol, Frederik Den Store af Preussen (1712-1786), som hovedsagelig var ansvarlig for Preussen's opstigen til magten, var barnebarnet af Frederick V (Elector af Palatinate/Rhein Pfalz) og Elizabeth Stuart via "Det Alkymiske Bryllup" i 1613, som ledte til 30-årskrigen i Europa (1618-1648) imellem katolicismen og protestantismen; efter at Frederick havde fået tilbudt Kronen af

2274 Michael Baigent, Richard Leigh: "The Temple and The Lodge" side 199
2275 Michael Baigent, Richard Leigh: "The Temple and The Lodge" side 197-198
2276 Ibid side 200
2277 Michael Baigent, Richard Leigh: "The Temple and The Lodge": side 201
2278 Ibid side 204-205
2279 https://ordoabchao.ca/volume-two/grand-lodge læs hele afsnittet med alle henvisninger

Bohemia[2280]. Rosenkorser Valentin Andrea havde, på baggrund af inkvisitionsforfølgelsen af protestanterne, skabt et netværk ud af Heidelberg, af mere eller mindre hemmelige selskaber, kendt som ”de kristne foreninger”, som herefter flygtede til England via Nederlandene. Ifølge Andrea´s plan blev hvert selskab ledet af en anonym prins, assisteret af tolv andre, opdelt i grupper på tre, som hver skulle være specialist indenfor et bestemt fagområde, skrev Baigent, Leigh og Lincoln i *Holy Blood, Holy Grail*[2281].

Det var under Frederik Den Store af Preussen´s stormestertid, at de højeste grader op til 33 i Scottish Rite blev udviklet. I Paris deltog Jacobinere i 1758 i et stort råd for kejsere i øst og vest, som organiserede et sæt ritualer til perfektion bestående af femogtyve grader; den højeste grad som værende af "Den hemmelige prins af den kongelige hemmelighed" (nu 32°), der i sin symbolik indarbejdede deres politiske ambitioner om, at House of Stuart skulle vende tilbage til England og Skotland´s troner. I 1762 blev Frederik den Store af Preussen Rite-lederen, udfærdigede forfatningerne af "Den Gamle og Accepterede Skotske Rite", og omarrangerede graderne for at bringe deres samlede til 33, noterede Nesta Webster[2282]. Frederik Den Store´s far var Hohenzoller Kong Friedrich Wilhelm I (konge af Preussen og elector af Brandenburg), og hans mor prinsesse Sophia Dorothea of Hannover, søster af George II af England. Kejserrådet i Øst og Vest arvede ophav til Frederik den Store's personlige emblem, som fremhævede Habsburgernes dobbelte ørne (symboliserende kejser og kirke), og som blev emblem for Den Skotske Rite af frimureriet.

Føromtalte Jacobiner, Charles Ratcliffe, gav i 1737 tilladelse til Det Svenske System til Grev Carl Friedrich Scheffer; en ambassadør og politiker i Sverige, som var første svenske stormester fra 1760-1774. Den Svenske Rite´s historie går tilbage til 1730'erne, hvor svenske aristokrater blev indviet i de eksilerede jakobineres loger i Paris. Derfra blev frimureriet introduceret til det nordiske kongerige i forskellige bølger[2283]. *Zorobabel og Frederik til det kronede Haab* er en forening og Danmark´s ældste frimurerloge, stiftet 1744. Denne blev underlagt den tyske *Strikte Observans* i 1765[2284]. Karl Gotthelf von Hund und Altengrotkau (1722-1776) var en tysk baron, frimurer og grundlægger af det frimureriske højgradssystem Strickte Observans i 1751. 1765-1776 var Karl Gotthelf von Hund hærmester for frimureri i Danmark. En stor del af von Hund´s anselige litterære samling findes i dag i Den Danske Frimurerorden´s arkiv og biblioteker[2285]. Han var konverteret til katolicisme i Paris i 1742-1743, hvor han efter eget udsagn blev inspireret til i start 1750´erne, at udvikle Tempelridder-frimureri, som han var initieret i under opholdet. Han blev kaldt Templier Chevalier og sagde, at han var præsenteret for Charles Edward Stuart[2286], inden Stuarts tabte deres endegyldige krig med den britiske trone´s Hannoverlinje i 1746-47.

James Francis Edward Keith (senere Jakob von Keith; 1696 - 1758) var en skotsk soldat og generalfeldmarskal i den kongelige preussiske hær. Som jakobiner deltog han i et mislykket forsøg på at genoprette Stuart-monarkiet i Storbritannien. Da det mislykkedes, flygtede han til Europa, hvor han boede i Frankrig og derefter Spanien. Da hans protestantisme var en barriere for forfremmelse i det katolske Spanien, fik han en anbefaling fra kongen af Spanien til Peter II af Rusland[2287]. Han var også en af de første frimurere, der var aktiv i Rusland, som mester i en loge i

2280 https://ordoabchao.ca/volume-three/synarchy
2281 Baigent, Leigh og Lincoln: ”*The Holy Blood and The Holy Grail”* - side 136
2282 Webster, Nesta. Hemmelige Samfund og Subversive Bevægelser, s. 159.
2283 https://www.youtube.com/watch?v=qC7f7fNWFFY Lecture by brother Andreas Önnerfors given on 19/1 2021 at Freemasons Without Borders
2284 https://da.wikipedia.org/wiki/Zorobabel_og_Frederik_til_det_kronede_Haab
2285 Bugge, K.L.: Det danske Frimureries Historie, 1910.
2286 Baigent, Leigh: Temple and The Lodge s.220 (note 7) + R. F. Gould, A Concise History of Freemasonry. Gale & Poulden, 1904, pp 411-414
2287 https://en.wikipedia.org/wiki/James_Francis_Edward_Keith note 19: James Keith: *A Fragment of a Memoir of Field-Marshal James Keith, written by Himself, 1714–1734*; edited by Thomas Constable for the Spalding Club. Edinburgh, 1843 : side 17

Sankt Petersborg i 1732-34[2288]. Han deltog også i Elizabeth af Rusland´s magtovertagelse i Petersborg[2289]. Han modtog den kejserlige Sankt Andreas-orden[2290]. Under den russisk-svenske krig i 1741-1743 var Keith kortvarigt de facto vicekonge af Finland og ansvarlig for de besættende russiske styrker. Under Syvårskrigen havde Keith en høj kommando i den preussiske hær[2291].

Hertug Ferdinand af Braunschweig-Lüneburg, var en hannoveransk feltmarskal i preussisk tjeneste (1758-1766), kendt for sin deltagelse i Syvårskrigen. Han var bror til dronning Juliane Marie (som plottede afskaffelsen af Struensee) og var 1776-1792 Generalstormester, for frimureri i Danmark[2292]. Han var desuden stormester for frimurerlogerne i Skotland, i Lüneburg og andre områder i Nordtyskland. Hertug Ferdinand var en højest prominent frimurer og spillede sammen med bl.a. prins Carl af Hessen en signifikant rolle i udbredelsen af frimurervæsenet i Danmark. I 1740 blev Ferdinand optaget i svogeren Frederik Den Store´s loge i Berlin, *Aux trois globes;* den frimureriske storloge i Tyskland, som i 1746 havde ikke mindre end fjorten loger under sin jurisdiktion. I 1743 blev Ferdinand ophøjet til mester i Breslau og 1764 Protector for den franske loge i Braunschweig, *St. Charles de l'indissoluble fraternité*. I 1770 avancerede han til engelsk provinsial-stormester for hertugdømmet Braunschweig, og i 1771 blev han indviet som Amicus og Protector i det von Hund'ske tempelherresystem (Den Strikte Observans) under navnet Ferdinand Eques a Victoria, og blev, på konventet i Kohlo i 1772, valgt til stormester for de skotske frimurerloger med titlen Magnus Superior Ordinis per Germaniam inferiorem; et embede, som han blev inviet i den 21. december samme år i Braunschweig. Samtidig blev hovedsædet for frimurernes 7. provins flyttet fra Dresden til Braunschweig. Ikke blot logerne i denne provins, men også frimurerlogerne i Danmark, Frankrig, Sydtyskland og Italien opfattede hertug Ferdinand som deres stormester, selvom han ikke havde nogen officiel udnævnelse[2293].

I 1783 gik hertugen ind i Illuminati-ordenen og blev i 1786 Generalobermeister i systemet Asiatische Brüder[2294]. Han var ligeledes en Johanniterridder (som nævnt æret af den danske formand Peter Kurrild-Klitgård på side 176 i dennes bog)[2295]. Ferdinand var aide-de-camp til en general og hærfører, Sir Henry Clinton, i uafhængigshedskrigen, hvor regimenterne havde en masse frimurer-feltloger. Under 7-årskrigen (1756-1763) var briterne forbundet med Preussen, Hannover, Braunschweig, Hesse-Kassel og Portugal, som vandt krigen over Frankrig og Bourbon-familiealliancen med Spanien samt Habsburg-monarkierne (daværende Nederlande, Østrig, Bohemia, Ungarn og hertugdømmer), Rusland og Sverige[2296].

Senere, i 1771, afholdtes en fest på St John´s day i Master and Brethren Lodge no. 210 i New York, okkuperet under den britiske hær, hvor der blev sunget hyldest ”til broderskabet, konge og dronning, Sir Henry Clinton and all loyal masons, Admiral Arbuthnot, general Knyphausen and Reidesel og besøgende brødre, Lords Cornwallis and Rawdon - with ancient freemasonry”[2297].

2288 https://en.wikipedia.org/wiki/James_Francis_Edward_Keith note 20: Andrew MacKillop, Steve Murdoch. *Military Governors and Imperial Frontiers C. 1600–1800: A Study of Scotland and Empires.* Brill Academic Publishers, 2003. Page 103.

2289 https://en.wikipedia.org/wiki/James_Francis_Edward_Keith note 21: John Cornelius O'Callaghan, *History of the Irish Brigades in the Service of France: From the Revolution*, Cameron and Ferguson, 1870 p. 305

2290 Ibid note 22: Way, George and Squire, Romily. (1994). Collins Scottish Clan & Family Encyclopedia. (Foreword by The Rt Hon. The Earl of Elgin KT, Convenor, The Standing Council of Scottish Chiefs). pp. 180– 181.

2291 https://en.wikipedia.org/wiki/James_Francis_Edward_Keith

2292 Jørgen Kjeldsen (red.), *I Guld og Himmelblaat – Frimureriet i Danmark gennem 250 år, 1743-1993*, 2. oplag 1993, s. 77. + Tine Damsholt, *Fædrelandskærlighed og borgerdyd: Patriotisk diskurs og militære reformer*, København: Museum Tusculanums Forlag 2000, s. 166. ISBN 87-7289-642-6 - https://da.wikipedia.org/wiki/Ferdinand_af_Braunschweig-Wolfenb%C3%BCttel

2293 C. Lenning, Allgemeines Handbuch der Freimaurerei, bd. 1, 1863, s. 131-132.

2294 Eugen Lennhoff, Oskar Posner, Dieter A. Binder: Internationales Freimaurer Lexikon, 5. oplag, Herbig Verlag 2006. ISBN 978-3-7766-2478-6.

2295 Kurrild-Klitgaard: Johanniterriddere i Danmark side 176

2296 https://en.wikipedia.org/wiki/Seven_Years%27_War + Temple and The Lodge

2297 Baigent, Leigh: Temple and the Lodge - side 250, note 5

Forfatterne af *The Temple and The Lodge* nævner briternes eftergivenhed og specifikt setups/iscenesættelser af krigsscener, som "set-piece-battlefields" - og påstår igennem bogen, at briterne ofte automatisk tabte, selvom de var langt stærkere - og kunne have vundet - hvilket kunne ses strategisk, numerisk, logistisk, på beslutninger og kampagner, indbyrdes aftaler, frigivelse af fanger, indsatser mm[2298]. Admiral Lord George Howe havde under Feltmarskal 1st Baron Jeffery Amherst angiveligt 29 frimurer-felt-loger ud af 31 militær-regimenter i Nordamerika for den britiske hær under uafhængighedskrigen[2299].

Efter hertug Ferdinand´s død blev Carl af Hessen æret som generalstormester for logerne. I 1792 blev Carl af Hessen´s position støttet fra officielt hold, idet kongen (eller rettere kronprinsen Frederik VI, den reelle magthaver og konge fra 1808-1839) udstedte en kabinetsordre, der gav frimureriet officiel anerkendelse. Betingelsen var, at samtlige eksisterende og fremtidige loger i Danmark og hertugdømmerne skulle anerkende Carl af Hessen som deres overordnede. I 1792 blev han tillige udnævnt til provinsialstormester i England af fyrsten af Wales, der var generalstormester for Storbritannien. Han stiftede i 1817 logen "Carl zum aufgehenden Licht" i Frankfurt am Main. Selv om Carl formelt kun var anerkendt som autoritet i Tyskland af loger i Altona og Hanau, udstedte han ofte befalinger om oprettelser af nye loger[2300].

Hele livet søgte han de "hemmelige øverste", vogterne af den "sande hemmelighed". Han gik også ind i Illuminatiordenen, i Rosenkreutzerne, i Asiatische Brüder og var medstifter af Philaletherne under et ophold i Paris 1773. Han samlede på ordenspapirer fra hele verden, og hans arkiv blev senere overført til Den Danske Frimurerorden, som derfor har en af de største beholdninger af arkivmateriale om frimureriet i verden, skrev Bugge i *Det Danske Frimureries Historie*[2301].

Der står i frimurernes publikationer: *Graden og værdighedstegnet, det Røde Kors, var en videreførelse af "Tempelherreordenen". Svenske Hertug Karl (*senere kong Karl 13*) fastlagde i 1780 våbenet for den svenske frimurerorden, som er et rødt St Georg´s kors. Dette mærke er efterfølgende blevet det fælles symbol for alle frimurerbrødre, som arbejder efter det svenske system. Da den danske frimurerorden overgik til det svenske system, fastlagde Frederik 7 i 1858 dens våben: "det røde frimurerkors i hvidt"*[2302].

Det er det brede røde Tempelridderkors, som flager over den okkulte danske frimurerloge´s hovedbygning på Blegdamsvej, kaldet Stamhuset, som ligger placeret ved siden af Røde Kors-bygningen og Niels Bohr Instituttet for atom- og kvantefysik; med rigshospitalet i forlængelse af sidstnævnte. Stamhuset er hovedsæde for Den Danske Frimurerorden, som ikke er demokratisk organiseret, idet foreningens organisation er autokrati ("enevælde")[2303]. Den Danske Frimurerorden ´s formand er suveræn i sin ledelse[2304]. Foreningen har ingen bestyrelse, og der afholdes ikke generalforsamlinger[2305]. Formanden vælges ikke på demokratisk vis, men af et udvalg hvor medlemmerne hovedsagelig er udpeget af foreningens tidligere formænd[2306].

2298 Ibid – side 244-245 + 273-281
2299 Ibid – side 249 note 4
2300 https://da.wikipedia.org/wiki/Carl_af_Hessen#Frimureri Friedrich Mossdorf, Allgemeines Handbuch der Freimaurerei, bd. 1, 1900, s. 448-450.
2301 https://da.wikipedia.org/wiki/Carl_af_Hessen K.L. Bugge, Det danske frimureries historie, bind 2, 1927, s. 124
2302 Se foto + Norrgård, Leif (2009-02-18), "Frimurarkorset – symbol med dunkelt ursprung", Frimuraren (in Swedish), Swedish Order of Freemasons, no. 1, pp. 31–32, 1651-35766 - https://gaz.wiki/wiki/de/Saint_George%27s_Cross : note 19
2303 Helle Torpegaard: Overlæge bliver stormester for 9.500 frimurere Arkiveret 24. juni 2018 hos Wayback Machine, *Dagens Medicin*, 3. juni 2013. https://da.wikipedia.org/wiki/Den_Danske_Frimurerorden note 9
2304 Trine Munk-Petersen: Mystikkens stormester Arkiveret 24. juni 2018 hos Wayback Machine, *Berlingske*, 27. og 28. august 2005.
2305 *Indefra med Anders Agger*, DR2, 26. november 2018
2306 https://da.wikipedia.org/wiki/Den_Danske_Frimurerorden

Det Danske Frimurerlaug og Johanneslogeforbundet er begge foreninger og paraplyorganisationer ligesom Den Danske Frimurerorden. De tre paraplyorganisationer fortolker frimureriet forskelligt.

Det Danske Frimurerlaug arbejder efter det engelske emulationsritual med tre grader, og dets grundlag er James Anderson´s Constitution. Det Danske Frimurerlaug er tilsluttet Den Danske Frimurerorden.

Johanneslogeforbundet arbejder efter det schröderske ritual med tre grader, og antager mænd af monoteistisk religion. Johanneslogeforbundet er tilsluttet Den Danske Frimurerorden. Den Danske Frimurerorden kræver en dåbsattest. Det Danske Frimurerlaug og Johanneslogeforbundet kræver ikke kristen bekendelse, men tro på "et højeste væsen"[2307]. Odd Fellow Ordenen fra 1878 hører under Frimurerlauget og optager også kvinder[2308].

Den Danske Frimurerorden er inddelt i tre skifter: Første skifte, der omfatter de tre første grader, kaldes Sankt Johanneslogen (opkaldt efter Johannes Døberen). Andet skifte, der består af de tre næste grader, kaldes Sankt Andreaslogen (opkaldt efter apostlen Andreas). Andreas er Skotland´s skytshelgen (korsfæstet på X)*, og andreaskorset pryder Skotland´s flag. Tredje skifte er Kapitlet, der udgør alle de højere grader. I disse grader bliver det kristne budskab fremsagt således, som det er overleveret i Det Nye Testamente*[2309].

Den Danske Frimurerorden´s medlemmer har grader i overensstemmelse med det svenske system. Ifølge frimurer Albert G. Mackey, er det svenske ritual "en blanding af den rene Rite of York, de høje grader af franskmændene, Templarisme fra den Strikte Observans, og Rosicrucianisme"[2310]. Den første høje grad i Scottish Rite blev startet i 1756 med Carl Friedrich Eckleff (1723 – 1786), som stormester. I 1759 startede Eckleff Chapitre Illuminé L'Innocente, og begyndte at konstruere et højgradssystem, der oprindeligt havde ni grader, men senere kom til at omfatte ti. I 1774 blev hertug Karl, senere kong Karl XIII, stormester i begge systemer, hvorved alt frimureri i Sverige kom under Grand Lodge. Hertug Karl reformerede Eckleff´s system, og i 1801 lancerede han den svenske ritus med elleve grader, hvilket stort set er det samme system, der bruges i dag[2311]. Hver grad har sine kendingstegn såsom omtale, tiltaleform, ord og løsen. Medlemmer af 1° kaldes for "Sankt Johannes Lærlinge", og tiltales som "Flittige Sankt Johannes Lærlinge". 1. grads ord og løsen er henholdsvis "Jakin" ("Gud har skabt mig") og "Tubalkain"[2312]. 3°´s tiltaleform er Værdige Sankt Johannes Mestre – og ordet er Mac Benac (Kroppen er gået i forrådnelse og kødet skiller sig fra benene) med løsen, Giblim (Murer)[2313].

De religiøse træk i første og andet skifte er hentet fra Det Gamle Testamente, og temaet i skifterne er opførelsen af Salomo´s Tempel. I tredje skifte er de religiøse træk taget fra Det Nye Testamente, og temaerne i skiftet er Tempelridderne og Jesus[2314].

Under optagelsesritualet i 4.-5° går personen ensomt gennem en lang, mørk gang dekoreret med

2307 https://da.wikipedia.org/wiki/Den_Danske_Frimurerorden
2308 https://www.oddfellow.dk/
2309 https://da.wikipedia.org/wiki/Det_svenske_system
2310 Albert G. Mackey. *Encyclopedia of Freemasonry* (Richmond, Virginia: 1966), p. 997. https://ordoabchao.ca/volume-two/illuminati
2311 "Swedish Rite FAQ." Grand Lodge of British Columbia and Yukon. Retrieved from https://freemasonry.bcy.ca/texts/swedish_faq.html#note1
2312 Simon Schultz van Engeland: Medlem af Frimurerlogen afslører hemmelige ritualer Arkiveret 26. september 2020 hos Wayback Machine, *Ekstra Bladet*, 15. maj 2016. + Ole Retsbo og Anders Bruun: Gradssystemet (web.archive.org), *DR2 Temaaften om Frimurernes hemmeligheder*, DR, 5. maj 2007. + Dag Sverre Mogstad: *Frimureri – Mysterier, Fellesskap, Personlighetsdannelse*, Universitetsforlaget, 1994, ISBN 82-00-03984-6. + Roger Karsten Aase: *Frimurernes hemmeligheter – Fortalt fra innsiden*, Kagge Forlag, 2009, ISBN 978-82-489-0852-4.
2313 Simon Schultz van Engeland: Medlem af Frimurerlogen afslører hemmelige ritualer Arkiveret *Ekstra Bladet*, 15. maj 2016.
2314 https://da.wikipedia.org/wiki/Den_Danske_Frimurerorden

kranier og knogler for at finde en akaciegren, og senere bliver personen præsenteret for en statue af Harpokrates. I de højere grader bliver dele af ritualerne ledet og udført af præster, som normalt er ansat i den danske folkekirke[2315]. *Harpokrates (den græske form af egyptisk Harpakhrad, ell. Heru-Pa-Khret barnet Horus) er Horusbarnet, altså Horus som lille. Harpokrates gengives oftest nøgen og med en finger ved munden, hvilket er blevet udlagt til at symbolisere barnets sutten på fingeren, eller en påmindelse om at bevare en hemmelighed (shhhh!). Det var især grækerne, der anså Harpokrates for at være stilheden og hemmelighedens gud*[2316].

Ifølge de to bøger (Frimureri – Mysterier, Fellesskap, Personlighetsdannelse og Frimurernes hemmeligheter – Fortalt fra innsiden) bygger optagelsesritualet i 3.° på en fri fortolkning af Det Gamle Testamente´s beretning om drabet på Salomo´s bygmester, Adoniram/Hiram Abiff, under opførelsen af Salomo´s Tempel. Personen, som skal optages i graden, gennemgår en symbolsk død og genfødsel/opstandelse.

Lokalet, hvori ritualet udspilles, er meget mørkt med sorte vægge, sort loft, sort gulv og ingen vinduer. Belysningen i lokalet er svag og kommer fra stearinlys. I lokalet er et alter, hvorpå Bibelen ligger opslået ved siden af et menneske-kranium. I lokalet er der flere menneske-kranier og en ligkiste. Alle personer i lokalet er klædt i sort og bærer sort kappe.

Under ritualet i 3° bliver man præsenteret for 12 obelisker med skriftsteder fra Det Gamle Testamente og de apokryfe skrifter. På obeliskerne står 12 vers fra Det Gamle Testamente. I midten af lokalet står en ligkiste. Personen, som skal optages i graden, bliver lagt i ligkisten, og mens der spilles noget begravelsesmusik på et orgel, bæres personen i ligkisten ind i et tilstødende lokale, der kaldes et gravkammer. Her hives personen op af ligkisten, og frimurerne betegner dette som en genfødsel og opstandelse[2317]. Personen får herefter titlen "Sankt Johannes Mester" og tiltales "Værdig Sankt Johannes Mester".

4. grad (IV): Højværdige Skotske Sankt Andreas Lærlingemedbrødre: - ord: Adonai; løsen: Sedekia/Zedekiah og Nehemia
5. grad (V): Højværdige Skotske Sankt Andreas Lærlingemedbrødre: - ord: Adonai; løsen: Sedekia/Zedekiah og Nehemia
6. grad (VI): Lysende Skotske Sankt Andreas Mestre: - ord: Jehova; – løsen: Gabaon (Det Hellige Forbund)
7. grad (VII): Højt lysende Stewardbrødre - ord: Croizat (kors) - løsen: Sion (Det Nye Jerusalem)
8. grad (VIII): Højst lysende Salomons Betroede Brødre: - ord: Templier croise - løsen: Cabbalista
9. grad (IX): Oplyste Sankt Johanneslogens Betroede Brødre: Rabbi, ubi habitas? Venite visum! (Mester, hvor bor du? Kom og Se!)
10. grad (X): Højt oplyste Sankt Andreaslogens Betroede Brødre, Riddere af Purpurbåndet: - ord: Beaujeu Venit vindex templi Jehova - løsen: Initiatatus/Initiatus Et (regit) regnabit in Sion
11. grad (XI): Højst oplyste Riddere og Kommandører med det Røde Kors[2318].

Våbenet og valgsproget (devisen) blev fastslået i en erklæring af 16. november 1858 i forbindelse med foreningens stiftelse: ”Erklæring hvorved Tempelordenens VIII Provins oprettes på ny, artikel

2315 Anne Korsholm: Frimureri er forbudt for katolikkerArkiveret 15. august 2020 hos Wayback Machine, *Kristeligt Dagblad*, 3. september 2003. + Anders Brogren: Är det lämpligt att präster är frimurare?Arkiveret 6. juli 2016 hos Wayback Machine, *Borås Tidning*, 1994. Per Beskow: Frimureriet i offentlighetens ljus Arkiveret17. juni 2018 hos Wayback Machine, *Signum*, nr. 1, 1995
2316 https://da.wikipedia.org/wiki/Harpokrates henviser til *Politikens bog om det gamle Egypten*, Holm Rasmussen, ISBN 87-00-65686-0.
2317 https://da.wikipedia.org/wiki/Den_Danske_Frimurerorden
2318 https://da.wikipedia.org/wiki/Den_Danske_Frimurerorden

VI "ULTOREM ULCISCITUR ULTOR" er et valgsprog (devise), som Den Danske Frimurerorden har kopieret fra andre"[2319]. Valgsproget er latin, og Den Danske Frimurerorden oversætter og tolker det som "Hævneren hævner hævneren" (med henvisning til en formulering i Det Nye Testamente: "'Hævnen tilhører mig, jeg vil gengælde, siger Herren" i Romerbrevet 12, v. 19)[2320].

Tidligere frimurer, Roger Aase, som der henvises til som forfatter af de ovennævnte bøger (*Frimureri – Mysterier, Fellesskap, Personlighetsdannelse og Frimurernes hemmeligheter – Fortalt fra innsiden) - "var medlem i Frimurerordenen´s niende grad. I året 2007 hoppet han under oppsiktsvekkende former av og avslørte samtidig de hemmelige ritualer innen frimurerlosjen som ledet til at medlemskapet kom i konflikt med hans samvittighet. Han skrev også boken "Frimurernes hemmeligheter", som er verdt å lese for å se hvor sekterisk og lukket det er innen den Norske frimurerordenen. Kenneth Adolfsson (ex-frimurer) og Bert Lundgren (ex-Odd Fellow) forteller også sammen med Roger Aase i programmet "På Gränsen" hvordan de forlot de hemmelige ordenene när de oppdaget att religionsblandningen, de okkulte ritualene og de sterke edene stod i konflikt med deres kristne tro"*. Det påstås i videoen *Frimurerordenen og Odd Fellow er okkulte sekter; ex -medlemmer forteller*[2321], af disse afhoppede whistleblowers fra Norge og Sverige (de skandinaviske loger følger som nævnt den svenske struktur), at man sværger, at man ikke forlader broderskabet, hvormed man trues til tavshed overfor de uinitierede. De siger, at der i den skandinaviske frimurerloge forekommer en rituel omskæringssekvens samt blodblandingsritualer blandt brødrene[2322].

Overlæge Walter Schwartz var under "Corona-pandemien" stormester i dan danske frimurerloge foran 13 Riddere af Det Røde Kors, som ifølge frimurerpublikationer er: "den centrale opgave for alle frimurere i det svenske system". Den danske stormester er ifølge *Matrikel for den danske frimurerorden 2010-2011* også 33° af flere internationale loger, fx Southern Jurisdiction USA, England og Wales. Danskere er repræsenteret i massevis af loger i hele verden, især i USA. Den 33° er den "kontrollerende" grad af frimureriet. Murere af denne rang, ca. 5.000 overalt i verden, er kendt som "Sovereign Grand Inspectors General", og har tilladelse til at sidde på ethvert mødested overalt i verdens frimurerloger. De er også medlemmer af det regerende organ kaldet "Højeste Råd/Supreme Council"[2323].

"Vi svor så sandt troskab til det højeste råd af den 33°, frem for alt andre forbrydelser, og svor aldrig at genkende nogen anden bror som værende medlem af Den Skotske Rite af Frimureri, medmindre han også anerkender den øverste myndighed i "dette højeste råd". Der var nogle ekstremt fremtrædende mænd der den dag, herunder en skandinavisk konge, to tidligere præsidenter i USA, en internationalt fremtrædende evangelist, to andre internationalt fremtrædende præster og en meget højtstående embedsmand i den føderale regering; den der faktisk forelagde mig med certifikatet for den 33°"[2324], skrev Shaw og McKenny om frimurerforeningens "højeste råd".

Af *Frimurer – Tridsskrift for Den Danske Frimurerorden* og hjemmesider læses, at man skal ledsages

2319 Nils Georg Bartholdy, Sune Lindh, Leif Endre Grutle og Árni Gunnarsson (red.): *Acta Masonica Scandinavica*, nr. 20, 2017, s. 24-27, ISBN 978-87-87074-41-4.
2320 Jørgen Kjeldsen (red.): *I Guld og Himmelblåt – Frimureriet i Danmark gennem 250 år, 1743-1993*, Den Danske Frimurerorden / Nyt Nordisk Forlag, 1992, s. 71, ISBN 87-17-06379-5.

2321 https://www.youtube.com/watch?v=oAocF57pX1M
2322 https://www.youtube.com/watch?v=U01solx2IO8&list=PLQilDrRb84idjM_UNmecguLZXI2ybWywP&index=1
2323 *Frimurer – Tidsskrift for Den Danske Frimurerorden* + *Matrikel for den danske frimurerorden 2010-2011*
2324 Jim Shaw og Tom McKenney", The Deadly Deception," s. 104-105.

og undersøges af 2 faddere, inden man kan optages i det danske logesystem[2325]. Toplederne af politi, militær- og efterretningstjenester, dommere, overlæger etc, er ofte logemedlemmer, og af diverse udgivelser fremgår det, at man opdrager soldaterne i denne særlige religiøse, kristne ”Tempelridder-broderskabskorpsånd”[2326]. Storlogen af Danmark stadfæster: *Frimureriet er en rest fra de gamle mysterieskoler. Dets stole er sæde for erkendelse; dets søjler opretholder den universelle undervisning, ikke bare i materielle, men også i de åndelige kvaliteter*[2327].

Efter at være blevet udvist i 1780 fra en anden orden, skabte Ecker Von Eckhoffen "Ritter des Lichts" (riddere af lys) eller "Fratres Lucis" (lysets brødre), angiveligt fra "syv kloge fædre, ledere for de syv kirker i Asien". Ordenen blev senere reorganiseret i 1781, som de Asiatiske Brødre med hjælp fra Moses Dobruschka og medlemmer af den habsburgske adel[2328]. Ordenens fulde navn var *Knights and Brethren of St. John the Evangelist of Asia in Europe*. De Asiatiske Brødre var navngivet med henvisning til *Ismaili Brethren of Sincerity* eller de såkaldte "østlige mystikere" bundet til Ormusse-legenden, bragt til Skotland af Tempelridderne[2329].

Ifølge et kristent medlem af Asiatiske Brødre trak de jødiske indviede på de teurgiske traditioner fra "Sabbatai Zevi, Rabbiner Falk (Ba'al Shem i London), Jacob Frank og deres lignende stipendiater”[2330]. Som angivet af Pawel Maciejko, var de Asiatiske Brødre også kendt for at udøve en stærk indflydelse i frimureriet. De asiatiske brødremøder blev kaldt Melchisedek-loger, og i modsætning til andre frimurerordener tillod de jøder at deltage såvel som tyrkere, persere og armenere. De Asiatiske Brødre blev påvirket af ideerne fra St. Martin, som Ecker og Schoenfeld havde mødt, og ifølge den anerkendte professor i jødisk mystik, emeritus Gershom Scholem, blandede de kabbalistiske og sabbatiske ideer med kristen-teosofiske[2331].

Jakob Frank underviste i en doktrin om ”syndens hellighed” og hævdede, at med Messias´ ankomst, var alt tilladt. Blandt de mere radikale frankister, forklarer Gershom Scholem, udvikledes en "veritabel mytologi af nihilismen", hvor den nye messianske dispensation "medførte en fuldstændig 180 graders vending af værdier, symboliseret ved ændringen af de 36 forbud i Torah, omvendt til positive befalinger”[2332]. Hans filosofi havde stor indflydelse på kong Karl XIII af Sverige (1748 - 1818), nevø af Frederik den Store af Preussen, der som stormester i svensk frimureri byggede sit unikke skandinaviske system af grader, og skrev dets ritualer. Emmanuel Swedenborg´s filosofi var allerede nedsænket i sabbateanismen, som havde penetreret i Sverige[2333]. Albert Pike skrev, at ”Swedenborg ́s system var intet andet end kabbalaen, minus hierarki-princippet. Det er templet, uden grundstenen og fundamentet”[2334].

Ecker von Eckhoffen var kansler i St. Joachim´s orden. Et medlem af Illuminati, der også var stiftende medlem af St. Joachim´s orden, var Leopold Reichsgraf von Kollowrat-Krakowsky (1727 - 1809), som også var kommandør for Priory af Bohemia for Malta´s Suveræne Militære Orden. I sit arbejde fra 1883, *A Historical Inquiry In Regard To The Grand Constitutions Of 1786*, erklærede Albert Pike, at den opløste Illuminati-orden fortsatte gennem de forskellige grene af Rosenkorser-

---

2325 https://www.ddfl.dk/generel-information/hvordan-bliver-man-frimurer/ + http://www.logenchristian.dk/blivfrimurer.html
2326 *Frimurer – Tidsskrift for Den Danske Frimurerorden*
2327 https://www.storlogen-af-danmark.dk/frimureri.html
2328 Godwin. The Theosophical Enlightenment, p. 121.
2329 Jacob Katz. *Jews and Freemasons in Europe, 1723-1939* (Harvard University Press, 1970).
2330 Franz Joseph Molitor, cited in Gershom Scholem, *Du Frankisme au Jacobisme* (Paris: Le Seul Gallimard, 1981) p. 39.
2331 Christopher Mcintosh. *Rose Cross and the Age of Reason* (SUNY 2012), p. 168; Jacob Katz. *Jews and Freemasonry in Europe* (Harvard University Press, 1970
2332 https://ordoabchao.ca/volume-two/redemption-through-sin Gershom Scholem. *Kabbalah* (Quadrangle/New York Times Book Co., l974) p. 272-74.
2333 https://ordoabchao.ca/volume-two/oriental-kabbalah
2334 *Morals And Dogma* http://s3.amazonaws.com/arena-attachments/591784/3057103c0ea13999bc1d56a29031867e.pdf?1460647590 s. 823/1076

ordenen, inklusive de senere versioner af Gold Rosicrucians, nemlig det Asiatiske Broderskab og de forskellige Lys-ordener, og nævner specifikt "Ordenen af Saint Joachim (St. Jonathan)”[2335]. Kejser Leopold II af Belgien anerkendte formelt dette i 1790, iført ordenens tegn, med et dokument om kongelig koncession. I 1791 udstedte Frederik Den Store´s efterfølger, Friedrich Wilhelm II, et lignende Royal Grant, der anerkendte ordenens legitimitet, og tillod at bære insignierne fra St. Joachim´s Orden på preussiske officerers militæruniformer[2336].

Ifølge de anonyme *ritualer fra Fratres Lucis* var Saint-Martin, sammen med de vigtigste okkultister i perioden, inklusive Emmanuel Swedenborg, Comte de Saint Germain og Grev Cagliostro, alle medlemmer af det Asiatiske Broderskab[2337]. De Asiatiske Brødre sammensatte også et Sanhedrin, som præsiderede Hertugen af Braunschweig[2338]. En bibliotekar til Hesse-Kassel familien, Marquis de Luchet, afslørede de Asiatiske Brødre som en Illuminati-front, i sit arbejde fra 1789 *Essai sur la secte des Illumines*. Ifølge de Luchet var deres hemmelige mål: “denne orden er for hele Europa bestemt til det store mål om forening af frimureriet”[2339]. Illuminatus prins Carl af Hesse-Kassel sluttede sig til de Asiatiske Brødre i 1785, og blev derefter ordenens stormester[2340].

Carl fik under den såkaldte Bayerske Arvefølgekrig (1778-79), af Frederik den Store, tilladelse til at følge med hans hovedkvarter. Han vandt preusserkongens velvilje og fulgte det kortvarige felttog med stor iver og interesse. I året 1814 blev han generalfeltmarskal og i 1817 Storkommandør af Dannebrog. På dette tidspunkt gik Danmark og resten af Europa statsbankerot efter Napoleonskrigene. Han udviklede senere i et brev sine tanker om "Tidens onde Magter", som bl.a. inkluderede "Illuminatismus, Karbonarismus, Radikalismus, Liberalismus" og "falsche Freimauerei"[2341].

Carl understøttede charlataner som fx grev Saint-Germain, der døde hos ham[2342]. Det var i Tyskland, ifølge Cagliostro, at Saint-Germain indviede ham i ordenen for Den Strikte Observans i et underjordisk kammer nær Frankfurt. Til at dele ledelsen i denne orden var hertug Ferdinand og prins Carl af Hessen, "leder af alle tyske frimurere" og bror til Wilhelm IX, Mayer Rothschild´s protektor. "En af grev Saint-Germain´s bedste venner og elever var prins Karl", bemærkede Tomas, "som skrev *Memories de Mon Temps.* "Saint-Germain var ”frimureriets stormester”, og det var han, der indviede Cagliostro i de egyptiske frimurer-mysterier", bekræftede forfatter Webster, der tilføjede, at Cagliostro snart "langt overskyggede sin mester". Alt dette lagde grunden til Illuminati ´s overtagelse af det tyske frimureri. Mens Saint-Germain var i Tyskland i 1774, opholdt han sig i en periode hos (”Europa´s rigeste”) Vilhelm IX af Hessen. "Saint-Germain´s aktiviteter er vigtige, fordi hans bevægelser giver en fascinerende forbindelse mellem de krige, der foregår i Europa, de dybere niveauer af Broderskabet og kliken af tyske prinser - især huset Hesse", skrev forfatter Bramley. Hesse-Kassel-soldaternes blodpenge blev katalysator for begyndelsen til Rothschild-familiens formue. En anden forbindelse mellem Rothschilds kongelige mentor og okkulte frimureri var Jean-Baptiste Willermoz, der som frimurer siden 1753 - og en velhavende silkefabrikant fra Lyon, uden tvivl deltog i de samme kredse som Mayer Rothschild. Willermoz var medlem af den frimureriske "Rite of Elect Cohen" og var en bevægende kraft under Wilhelmsbad-konferencen i 1782, ledet af Hertug Ferdinand Braunschweig. Indblanding/infusion af lIluminati i frimureriet i

2335*A Historical Inquiry In Regard To The Grand Constitutions Of 1786* (1883). https://ordoabchao.ca/volume-two/asiatic-brethren
2336 Levett Hanson. *An Accurate Historical Account of All The Orders of Knighthood At Present Existing In Europe*, 1 (J. White, 1802).
2337 Eugen Lennhoff, Oskar Posner & Dieter A. Binder. *Internationales Freimaurerlexikon* (F.A. Herbig, 2000), S. 135, S. 718f and S. 758f.
2338 Novak. *Jacob Frank*, p. 121.
2339 Marquis de Luchet. *Essai sur la secte des Illumines* (Paris, 1789)
2340 Jacob Katz. *Jews and Freemasonry in Europe 1723-1939*, chapter III.
2341 K.L. Bugge, 1927, s. 124.
2342 https://da.wikipedia.org/wiki/Greven_af_Saint-Germain

slutningen af 1700-tallet tilsatte Hegel´s og Weishaupt´s filosofier, som omfattede "målet helliger midlet" og dialektismens formel; nemlig devisen om "at opnå syntese kræver to modsatrettede kræfter"[2343].

2 af de mest prominente af Carl af Hessen´s Asiatiske Brødre; Grev Cagliostro og Grev Saint-Germain, beskrives af den højt anerkendte 33°´s frimurer, Manly P Hall, i hans *Secret Teachings of All Ages* fra 1928, i følgende vendinger:

Cagliostro erklærede Rosenkorser-ordenen for at være det gamle og sande symbol på mysterierne, og efter en kort beskrivelse af dets oprindelige symbolik, forgrenede den sig til en overvejelse af den symbolske betydning af breve, der på en grafisk måde for en fransk forsamling forudsiger landets fremtid, på en måde der ikke gav plads til tvivl om, at taleren var en mand med indsigt og overnaturlig kraft. Med et mystisk arrangement af alfabetets bogstaver, forudsagde Cagliostro i skræmmende detaljer den kommende franske revolution og monarkiets fald med en detaljeret beskrivelse af skæbnen for de forskellige medlemmer af den kongelige familie. Han profeterede fremkomsten af Napoleon og fremkomsten af det første imperium. Alt dette gjorde han for at demonstrere det, der kan opnås ved overlegen viden. Senere, da han blev arresteret, og sendt til Bastillen, skrev Cagliostro på væggen i sin celle en kryptisk besked, der, når den fortolkes, lyder: "I 1789 belejredes Bastille den 14. juli, og vil blive trukket ned af dig fra top til bund". Cagliostro var den mystiske agent for Tempelridderne, den rosicruciansk indviede, hvis storslåede forråd af læring bekræftes af dybden i det Egyptiske Frimureri´s Ritual. Ifølge hans egen erklæring blev han indviet i mysterierne af ingen andre end Comte de St.-Germain[2344]*.*

*Comte Saint-Germain var på velkendte og intime vilkår med Europa´s kronede hoveder og hædret ven af mange fremtrædende personer af alle nationaliteter. Han er endda nævnt i dagens erindringer og breve, altid som en mystisk mand. Frederik den Store, Voltaire, Madame de Pompadour, Rousseau, Chatham og Walpole, som allesammen kendte ham personligt, konkurrerede med hinanden i nysgerrighed med hensyn til hans oprindelse. I løbet af de mange årtier, hvor han var før verden, lykkedes det imidlertid ingen at opdage hvorfor han optrådte som en jakobinsk agent i London, som en sammensværger i Petersborg, som en alkymist og kender af billeder i Paris, eller som en russisk general i Napoli. * * * Nu og da trækkes gardinet, der skjuler hans handlinger til side, og vi har tilladelse til at se ham i musikrummet i Versailles og sladre med Horace Walpole i London, siddende i Frederik den Store´s bibliotek i Berlin, eller dirigerende illuminist-møder i huler ved Rhinen". Comte de St.-Germain og Sir Francis Bacon er de to største udsendte i de sidste tusinde år; sendt til verden af Det Hemmelige Broderskab*[2345]*.*

Albert Pike medgiver: *Cagliostro var Tempelriddernes agent og skrev derfor til frimurerne i London, at tiden var inde til at påbegynde arbejdet med at genopbygge Det Eviges Tempel. Han havde indført en ny ritus i frimureriet, kaldet den egyptiske, og forsøgte at genoplive den mystiske Isis-dyrkelse. De tre bogstaver L.˙.P.˙.D.˙. på hans segl var initialerne til ordene "Lilia pedibus destrue"; træd liljerne [af Frankrig] under fode, og en frimurermedalje fra det sekstende eller syttende århundrede har på sig et sværd, der skærer stilken af en lilje af, og ordene "talem dabit ultio messem"; sådan en høst vil hævnen give.*

En loge, der blev indviet under Rousseau, fanatikeren fra Genève, blev centrum for den

2343 Jim Marrs: "*Rule by Secrecy*" side 252-253
2344 Manly P Hall, som citeret i hans *Secret Teachings of All Ages* fra 1928 s. 198
2345 Manly P Hall, som citeret i hans *Secret Teachings of All Ages* fra 1928 s. 199+s. 201

revolutionære bevægelse i Frankrig, og en prins af den blodige konge tog dertil for at sværge tilintetgørelsen af Philippe le Bel's efterfølgere på Jacques de Molai's grav. Tempelherreordenens registre bevidner, at regenten, Duc d'Orleans, var stormester i dette frygtindgydende hemmelige selskab, og at hans efterfølgere var Duc de Maine, Prinsen af Bourbon-Condé og Duc de Cossé-Brissac[2346]*.*

Konfronteret med både en krig og en revolution degenererede Frankrig ind i "Terrorperioden", i hvilken tid kong Louis XVI, Marie Antoinette og mange tusinder blev henrettet[2347]*.* Fokus for Frazer ´s forskning i "kulten af den døende gud" var at forsøge at finde kilden til den gamle religiøse tradition for at dræbe den hellige konge. I det gamle hedenskab blev kongen opfattet som den levende legemliggørelse af den døende gud, og derfor blev landets frugtbarhed anset for at afhænge af hans helbred. Når kongen blev skrøbelig med alderen, ville afgrødernes succes være i fare, og det var derfor nødvendigt at henrette ham, så han kunne blive efterfulgt af en mere viril arving. Gamle monarker udøvede til sidst deres indflydelse, så en erstatning eller syndebuk blev sat i kongens sted for en tid og fik lov til at svælge i sin midlertidige rolle, indtil han selv blev ofret i kongens sted under en årlig nytårsfest[2348].

Josephus skrev lignende i *Jødernes Antikviteter, II:3: "Oprindelsen til det hellige drab på kongen var Zagmuk, eller nytårsfesten, som svarer til vores påske, hvor babylonierne fejrede deres overgud Marduk´s død og genopstandelse.* Zagmuk kræver kongens symbolske død for at genoprette kosmisk orden (jvf Manly P. Hall´s Zagmuk-alkymi som blueprint), som symbol på kongeskifte til Napoleon (ny solkonge). Solen/Kronen/Kongen´s hoved halshugges af månen (guillotineskaftet). Cagliostro, som ville træde liljen under fode, havde indført den egyptiske ritus i frimureriet i Paris 1785.

GrokAI: *Dette var et Osiris-ritual. I 1836 indførtes Luxor-obelisken på samme Concorde-plads, hvor halshugningerne havde fundet sted. Den mulige konklusion er derfor planlagt kongedrab fra de frimureriske mysterieskoler. Ligesom med Struensee i Danmark. Mystiker Comte de St Germain havde, som nævnt, indviet Cagliostro i de egyptiske frimurermysterier, og var mentor og læremester for Carl af Hessen, som han senere døde hos.*

Johanniter Hertug Ferdinand var direkte involveret i kuppet, som leder af oppositionen. Han koordinerede med Juliane Marie og afventede i København for at sikre militær støtte (garden og officerer). Henrettelsen 28. april 1772 (halshugning af Struensee og Brandt) skete under hans indflydelse, som militær rådgiver for Juliane Marie's kabinetsordrer. Som stormester i frimureri brugte Ferdinand sit netværk til at koordinere kuppet.

"Kongens Frimureravis", Berlingske Tidende, var en konservativ avis, der støttede Juliane Marie's kreds og hendes bror, frimurerstormester og konge af Preussen, Frederik den Store, som hadede Struensee´s oplysningspolitik. Avisen spillede en nøglerolle i propagandaen mod Struensee. Avisen (redigeret af Hans Holck og trykt hos Johan Rudolph Thiele) publicerede smædevers og artikler fra januar 1772, der fremstillede Struensee som "tyran" og Juliane Marie som "folkelig frelser". Den "piskede morderisk stemning" op ved at sprede rygter om Struensee's "højforræderi" og "dronningens skandale", hvilket mobiliserede opinionen mod kuppet. Efter arrestationen (17. jan.)

2346 Pike: *Morals And Dogma* side 823 findes her side 839/1076 *http://s3.amazonaws.com/arena-attachments/591784/3057103c0ea13999bc1d56a29031867e.pdf?1460647590*
2347 Jim Marrs – Rule By Secrecy s.227
2348 Dorothy Morrison. Yule: A Celebration of Light and Warmth (St. Paul, Minn: Llewellyn Publications). Side 4. fra https://ordoabchao.ca/volume-one/babylon note 6.

fejrede avisen "befrielsen" med lederartikler, der legitimerede Juliane Marie's rolle og afsluttede Struensee's folkelige reformer. Det var propaganda-teater – "velsignelse" for kuppet, som var en Zagmuk-rydning under frimurerisk licens.

Frederik Den Store sendte ifølge preussiske statsarkiv hemmelige breve, via Ferdinand i 1771, til Juliane Marie: "Struensee er en hemmelig agent – fjern ham" og Berlingske modtog preussiske midler til propaganda, som det blev dokumenteret i Thiele´s regnskaber. Efter kuppet skrev Frederik Den Store til søster Juliane: "Du har reddet Danmark fra anarki" - og sendte penge og officerer til at stabilisere regimet. Struensee´s henrettelse ved hals- og håndafhugning med lemmer på blodige hjul og stegle (28.april, 1772) blev fejret i Berlin. Mithra´s hånd = "løvegreb" er et symbol på kontrakt og initierings-ed. Håndafhugning er fra egyptisk Seth, hvor skaberkraften (hånden som udskrev dekreter) fjernes til fordel for ny skaber, Horus (Pyramidetekster §1256). Hjul er keltisk/nordisk ritual, som "ild-element" og Stegle kommer fra Rom (Damnatio ad Bestias) – 4 heste trækker lemmer, som spredning til 4 verdenshjørner (fra Codex Justinianus 9:18).

En anden slående bibelsk parallel til halshugningen af hoflægen Johann Struensee, via kongens underskrift pga affæren med dronningen: Herodes Antipas fængsler og halshugger Johannes Døberen på grund af Herodias og hendes datters dans (analogt til Juliane og dronning Caroline Matilda´s magtkamp, der udløser kuppet). Historiker Josephus bekræfter (*Antiquities 18.5.2*): "Herodes henrettede Johannes på grund af hans politiske indflydelse, ikke kun på grund af dansen". Begge gjorde opstand mod royal autoritet og begge skæbner blev forseglet til et bal igennem en intrigant vævers vendetta - og legitimeret af en forhastet kongelig ed.

I Comus-ritualet under New Orleans´ Mardi Gras – en inverteret Saturnalia-ceremoni fra den anglo-amerikanske Krewe grundlagt i 1857 – mødes Rex (den offentlige karnevalskonge) med den maskerede Comus i en hemmelig balsal kl. 23:30 på Mardi Gras-aften. Rex drikker af et symbolsk bæger og "dør" rituelt som en midlertidig hersker, ligesom Saturnus-Kongen i den romerske syvdages fest før vintersolhverv[2349]. Comus – kaos' og gængeriets gud fra Milton – genopstår og fortsætter til daggry, så elitens private kaos genopretter offentlig orden og fornyer deres magt. Dette står i modsætning til Saturnalia´s offentlige kaos, hvor slaver bliver herrer og kongen ofres åbent for folkets genfødsel. Begge ritualer deler kernen i midlertidigt kaos, rituelt kongedrab og genoprettet orden. Comus er elitens oprør mod folket, hvor kun medlemmerne bærer masker og Rex underkaster sig den hemmelige konge. Saturnalia var folkets fest (som julefrokost), der kristnedes som "før jul" og sluttede med slaver tilbage i lænker den 23. december[2350]. I frimureriets 33. grad (Scottish Rite) udføres en lignende "Killing of the King"-ceremoni, hvor kandidaten symbolsk "dræber" sin egen ego-konge ved at drikke af et bitter bæger - og genopstår som illumineret hersker over kaos og orden[2351].

ILLUMINATI-ORDENEN OG DE FRANSKE REVOLUTIONER

Illuminati-ordenen, ligesom frimureriet, kendt som "kulten af det alt-seende øje", var et hemmeligt selskab stiftet 1. maj 1776 i Ingolstadt i Bayern i Tyskland, af frimurer og professor i Romersk kanonisk lov, Adam Weishaupt. *Selskabets aktiviteter gik ud på at arbejde for at implementere*

2349 Hardy: *The Mystick Krewe of Comus: A History* 2007, side 12-15 + Catullus 14 & Macrobius: *Saturnalia 1.7-10* ca 430 e.v.t.

2350 Kildesamling i rækkefølge: Milton: *A Mask Presented at Ludlow Castle,* 1634 linje 1-45+Mimi L. Eustis: *New Orleans Mardi gras Secrets revealed,* 2005 s.87-92+Frazer: *The Golden Bough* kap 52 fra 1890+Schindler: *King of The Carnival* 1997 s. 145-150+Laborde *Chronicles of the New Orleans Carnival* 2001 s34-37+Scullard: *Roman Festivals* 1981 s.206-208 .

2351 Albert Pike: *Morals And Dogma* - kapitel 33, side 861-862

Oplysningstidens tanker og indføre friere samfundsform der især var egnet for borgerstanden[2352]. Weishaupt redegjorde for baggrunden for grundlæggelsen af sin hemmelige orden i skriftet *Pythagoras oder Betrachtungen über die geheime Welt- und Regierungskunst* ("Pythagoras eller betragtninger over den hemmelige verdens- og regeringskunst"): ”To årsager gjorde hele udslaget. Omkring dette tidspunkt i 1776 havde en officer ved navn Ecker oprettet en loge i Burghausen der beskæftigede sig med alkymi, og denne loge spredte sig snart vidt omkring. Et medlem af denne loge ankom til Ingolstadt for at hverve nye medlemmer blandt et udvalg af de fremmeste elever. Desværre var det så uheldigt at dennes udvalg faldt nøjagtigt sammen med dem jeg selv havde haft mit øje på. Tanken om at disse håbefulde unge skulle blive tabt til denne kunst, at desuden se dem tilslutte sig denne fordærvelige epidemi, med dens hang til guldmageri og andre dårskaber, var for mig pinefuldt og ubærligt. Jeg rådførte mig omkring dette med den unge mand som jeg satte mest lid til. Denne opmuntrede mig til at lede dem i den rigtige retning og således udvirke en kraftig modgift mod dette uvæsen, ved at bruge min store indflydelse hos eleverne og ved at grundlægge et selskab [...]”[2353].

Foreningen valgte en ugle som sit symbol som en henvisning til den romerske gudinde Minerva (en kæmpe ugle tilbedes i Bohemian Grove, USA - læs *Part 7*).

1. maj 1776 valgte Weishaupt farven "rød" for at repræsentere menneskets blod, der snart udgydes til ære for hans velvillige revolution. Tretten år senere valgte den nye franske konstituerende forsamling af 1789, der bestod af 300 oplyste frimurere, rød, som deres nationale farve. Den symbolske dag blev også husket i 1917, da Lenin indviede Weishaupt´s "røde" revolutionære system i Rusland og valgte 1. maj, som en kommunistisk nationaldag. Indtil dets sammenbrud fejrede USSR dens militære magt under tusinder af røde bannere.

"Vores styrke", skrev Weishaupt, "ligger i hemmeligholdelse. Derfor må vi uden tøven bruge nogle uskyldige samfund som dækning. De blå frimurerloger (de første 3 grader), er et passende slør for at skjule vores virkelige mål, da verden er vant til ikke at forvente noget vigtigt eller konstruktivt fra dem. Deres ceremonier betragtes som smukke baggrunde for underholdning af store børn. Navnet på et lært samfund er også en storslået maske, hvor vi kan skjule vores lavere grader"[2354].

Kun til et par få af sine nærmest forbundne, afslørede Weishaupt det virkelige formål med hans orden - den revolutionære nedbrydning af hele samfundet. Weishaupt er blevet krediteret for at etablere ideen om en verdensomspændende revolution. Elementer af alle religioner og filosofiske systemer, herunder kristendom og frimureri, blev brugt af Weishaupt for at inddrage en gruppe indflydelsesrige mænd, som ville adlyde ham uden at kende ham personligt, eller kende det virkelige mål for det hemmelige samfund, de var blevet indført i. Brugen af koder, pseudonymer og pyramidestruktur i hans organisation, hvor ingen på et lavere niveau vidste hvad der skete på det overordnede, mens de på de højere niveauer vidste alt om, hvad der skete under dem, blev kopieret af alle efterfølgende revolutionære organisationer. Som Weishaupt selv bemærkede, "direkte under mig er der to, som er helt inspireret af mig selv, mens der under hver af dem er to osv. Således kan jeg styre et oprør og sætte gang i tusindvis af mennesker. Sådan må man beordre og handle i politik"[2355]. Sådan skrev jesuiten Abby Barruel i *Memoirs,* hvor han i detaljer redegør for

2352 Encyclopedia of Freemasonry, 1966, s. 1099.

2353 Karl R. H. Frick: Die Erleuchteten. Gnostisch-theosophische und alchemistisch-rosenkreuzerische Geheimgesellschaften. Marix-Verlag, Wiesbaden 2005, ISBN 3-86539-006-4, S. 455.

2354 Melanson. *Perfectibilists* (Kindle Locations 1405-1409).

2355 Læs om ordenens gradsystem i Abby Barruel: *Memoirs Illustrating the History of jacobinism – Part 3: ”The Antisocial Conspiracy”* side 393-581 https://archive.org/details/BarruelMemoirsIllustratingTheHistoryOfJacobinism

ordenens grader og historie.

Som en ligeså virksom mystifikation modtog hvert ordensmedlem ved indvielsen et hemmeligt navn, et såkaldt ”nom de guerre”/krigsnavn, som altid var af ikke-kristen eller i alt fald ikke ortodoks oprindelse: Weishaupt opkaldte sig karakteristisk efter lederen af det romerske slaveoprør Spartacus, Knigge hed Philo, opkaldt efter den jødiske filosof fra Alexandria, og Goethe modtog navnet Abaris, efter en skytisk troldmand. Også geografiske lokaliteter blev omdøbt med hemmelige navne, München blev til Athen, Tyrol blev Pelopennes, Frankfurt blev Edessa og Ingolstadt blev Eleusis; selv tidsangivelsen blev ændret til en ny hemmelig kalender med persiske månedsnavne, og som startede med år 632.

Ordensnavnene sikrede en vis lighed i Illuminati: Fordi medlemmerne i de første to grader udelukkende kendte hinanden ved deres ordensnavne, kunne de ikke vide hvem der var adelig eller borgerlig, hvem der var en universitetsprofessor, hvem der var en værtshusholder eller en studerende. Desuden var de alle underlagt det strenge opdragelsesprogram, som ordenen pålagde sine medlemmer. Hvert medlem skulle ikke kun åndeligt forbinde sig med den person som han var opkaldt efter, han fik også et læsepensum af sine overordnede, som bestod af oplysningsfilosofiske og deistiske værker, som spillede en større og større roller alt efter som han steg i graderne. Han skulle desuden nedskrive sin intellektuelle og moralske udvikling i små dagbogsagtige Quibuslicet-hæfter (fra latin: quibus licet – "den som har lov [at læse dette]"). Hvis medlemmerne blev dårligt vejledt eller hvis de ikke fremviste den ønskede udvikling, svarede de øvre ordensbrødre med en såkaldt Reprochen-Zettel ("Irettesættelses-seddel").

Trods den herskende lighed indenfor hver enkelt grad, var der en udpræget ulighed graderne imellem. Dette kunne ses allerede i den ed hvor den indviede skulle sværge: ”evig tavshed og ubrydelig troskab og adlydelse af de højerestående medlemmer og ordenens statutter”.

Foruden dette strenge hierarki kom desuden den forstærkede esoterisme i ordenens struktur, dvs at de nye medlemmer bevidst blev vildledt omkring ordenens virkelige formål. I "planteskolen" (frimureriets grundgrader; murer/svend/mester) blev novicen fortalt at det ikke var ordenens formål at ”underminere verdslige eller religiøse autoriteter, at overtage verdensherredømmet og så videre. Har i gået ind i vores selskab med dette formål for øje, eller med forventningen om dette formål, så har i sandelig snydt jer selv”. Dette var en lodret løgn. I den højeste grad af ordenen ville nemlig "den største af alle hemmeligheder" blive åbenbaret; ”det som så stærkt er blevet ønsket, så ofte frugtesløst søgt, [den] kunst, at regere over mennesker, at lede dem til det gode, og at få alle med sig i dette, det er hvad alle mennesker drømmer om men kun er muligt for den oplyste”[2356]. Illuminati´s dybeste hemmelighed var således deres eget moralske regelsæt, som allerede blev praktiseret indenfor ordnen, men som var deres mål også skulle gælde udenfor ordenen.

Denne vildledning af medlemmerne i de laveste grader fremkaldte også snart kritik indenfor ordenens egne rækker. De blev holdt i mørke vedrørende Weishaupt´s endelige mål, om at uddanne perfekte individer, ved hjælp af selvkontrol og en god ledelse. En forudsætning for denne forbedring af individet synes at ligge i viden om alle hemmelighederne vedrørende dette. Han har tilsyneladende overtaget denne metode fra sine værste fjender, dvs. jesuiterne med deres kadaverdisciplin og deres strenge, men yderst effektive personlighedsmanipulation ved hjælp af

2356 Reinhart Koselleck: *Kritik und Krise. Eine Studie zur Pathogenese der bürgerlichen Welt.* Suhrkamp, Frankfurt 1973, ISBN 3-518-07636-1.

skriftemål. I det hele taget synes det som om at ordenen, som illuminatiforskeren Agethen fastsatte, var dialektisk krydsforbundet med deres fjender: ”For at blive i stand til at frigøre individet fra kirkens mentale og religiøse herredømme anvendte den de jesuitiske metoder indenfor samvittighedsgranskningen; for at befordre oplysningen og fornuften, anvendte man gradssystemer og mystisk hokuspokus, der i sin sværmeriske irrationalisme nærmest mindede om rosenkreuzerne; og for til sidst at befri menneskeheden fra fyrster og kongers despotisme, udsatte man sine medlemmer for noget der nærmer sig en totalitær styreform kombineret med en effektiv psykoteknik"[2357].

Ordenen fik et første opsving i 1778 da en af Weishaupt´s fremmeste elever, den senere præsident af Pfalz Franz Xaver von Zwack, reorganiserede den. Weishaupt foreslog Bienenorden ("Bi-ordenen") som selskabets nye navn, fordi medlemmerne, under bidronningens rådgivning skulle samle Visdommens Nektar, men det endte med navnet Bund der Illuminaten ("Sammenslutningen af Illuminater") og endelig Illuminatenorden ("Illuminati-Ordenen"). En reorganisering skete i 1780 efter optagelsen af adelsmanden Freiherr Adolph Franz Friedrich Ludwig Knigge fra Niedersachsen. Han gav i 1782 Illuminatiordenen en frimurerlignende struktur, med en såkaldt areopag, en øverste ledelse bestående af fx Weishaupt og Knigge. Med denne nye organisation begyndte Illuminati at optage mange frimurere og endda at infiltrere hele loger. Baggrunden for denne succes var krisen i de højeste grader i de tyske frimurerordener efter sammenbruddet i 1776 af Den Strikte Observans' gradssystem. Med denne tidligere apolitiske romantiserende bevægelse, som hævdedes at følge i de i 1312 ophævede Tempelridderes fodspor, havde Karl Gotthelf von Hund und Altengrotkau (1722 – 8. november 1776) formået at få de tyske frimurerloger til at overdrage ledelsen til sig. Karl Gotthelf havde overbevist frimurerne om, at han i årevis havde været i forbindelse med de „Unbekannten Oberen“ ("de ubekendte øverste"), som havde lovet at indvie ham i frimureriets dybeste hemmeligheder. Da ingen højere magter meldte sig efter von Hund´s død, var rådvildheden i logerne stor.

På det store frimurermøde, der blev holdt 16. juli – 1. september 1782 i Wilhelmsbad på grund af problemerne omkring "Den Strikte Observans", lykkedes det Knigge og den anden Illuminati-repræsentant, Franz Dietrich von Ditfurth, en overbevist oplysningsmand, at vinde opinionsflertallet for deres orden. Tempelriddersystemet blev opgivet og Rosenkreuzerordenen Gold- und Rosenkreuzer kom som fortalerne for dette system i mindretal. Det lykkedes endda for de to at overtale Johann Christian von Bode, en ivrig fortaler for Strikte Observans, for sig. Antallet af medlemmer steg, men denne succes var samtidig begyndelsen til enden: Knigge følte ikke at hans arbejde for udbredelsen af ordenen blev værdsat, og truede i breve med at forråde ordenes hemmeligheder til jesuitter og rosenkreuzere. Det forstærkede Weishaupt´s mistillid til ham, og indvielsen i ordenen af højtstående personer som kurfyrsterne Karl von Hessen og Ferdinand von Braunschweig[2358] samt hertugerne Ernst von Sachsen-Gotha og Carl August von Sachsen-Weimar ville kun berede selskabet stor ulykke. Han frygtede at de arbejdede for den enevældige magt, og at de kun ønskede at ødelægge selskabet. Denne frygt var ikke ubegrundet, for Carl August og hans gehejmeråd Johann Wolfgang von Goethe var kun gået ind i selskabet for at afsløre dets hemmeligheder.

Som følge af det tiltog uenigheden mellem Weishaupt og hans mest betroede højrehånd i en sådan grad, at hele ordenen var nær sammenbrud. I februar 1784 afholdtes en kongres, der fungerede

2357 https://da.wikipedia.org/wiki/Illuminati-ordenen. Læs om ordenens gradsystem i Abby Barruel: *Memoirs Illustrating the History of jacobinism – Part 3: ”The Antisocial Conspiracy”* side 393-581 https://archive.org/details/BarruelMemoirsIllustratingTheHistoryOfJacobinism
2358 K.L. Bugge, *Det danske frimureries historie*, bind 2, 19227, s. 80. https://da.wikipedia.org/wiki/Illuminati-ordenen note 3

som en voldgiftsret sammenkaldt i Weimar. Den for Knigge overraskende dom, afsagt af kongressen der blandt andet bestod af Goethe, Johann Gottfried Herder og grev Ernst von Sachsen-Gotha, var, at der skulle sammensættes en helt ny aeropag. De to mest prominente medlemmer af ordenen skulle opgives deres ledende stillinger. Det kunne ligne et acceptabelt kompromis. Men da det måtte anses for sandsynligt, at Weishaupt som stiftende medlem ville bibeholde en stor del af sin indflydelse selv uden en plads i areopagen, var det i realiteten et nederlag for Knigge. Med et løfte om tavshed og tilbagelevering af alle papirerne vedrørende ordenen forlod Knigge Illuminati den 1. juli 1784. Weishaupt overgav sin ledende position til Johann Martin greve af Stolberg-Roßla.

En endnu større trussel for selskabet var begivenhederne den 22. juni 1784. På denne dato forbød kurfyrste Karl Theodor af Bayern under indflydelse af sin skriftefader og leder af rosenkreuzerne i München pater Frank, alle "kommuniteter, selskaber og forbindelser" som ikke havde et "landsforherligende formål". Den 2. marts 1785 fulgte på opfordring af pater Frank, kansler baron von Kreitmayer, rosenkreuzeren Freiherr von Törring og flere andre ved hoffet endnu forordning, der specifikt nævnte og forbød Illuminati og frimurerne på grund af landsskadelig og religionsfjendsk virksomhed. Under husransagelser blev flere af ordenens papirer beslaglagt, og de afslørede mange af ordenens radikale målsætninger. Derfor kom der 16. august 1787 yderligere en forordning, der var endnu skarpere end de forrige. Nu forbødes rekruttering af medlemmer til frimurerne og Illuminatiordenen under trussel om dødsstraf. Allerede i 1785 havde greven af Stolberg-Roßla erklæret ordenen for officielt suspenderet. Bode prøvede at få ordenens ideer til at leve videre i andre selskaber[2359]. Mange medlemmer bevarede stadig forbindelsen. Flere husransagelser og konfiskationer fulgte, nogle medlemmer blev landsforvist, og andre blev sat i fængsel i kortere perioder. Selv Weishaupt, hvem ingen udenforstående vidste var grundlæggeren af ordenen, blev mistænkt for involvering i Illuminati og måtte flygte, trods at han havde konverteret til den katolske tro. Først ankom han til Regensburg og i 1787 til Gotha, hvor fyrsten hertug Ernst skaffede ham en sinekure som hofråd.

Offentliggørelsen af Illuminati-papirerne skabte et Illuminatihysteri i samtiden. Alle mistænkte alle for at have deltaget i ordenens aktiviteter. I 1785 erklærede pave Pius VI i to breve (fra 18. juni og 12. november) til biskoppen af Freising, at medlemskab af ordenen var uforeneligt med den katolske tro. En anden endnu mere voldelig bølge af hysteri satte ind efter den franske revolution, da frygten for jakobinerne smeltede sammen med den ældre angst for illuminati. Statsministeren af Bayern (1799-1804) Maximilian af Montgelas – selv sandsynligvis et tidligere Illuminatimedlem – lod alle hemmelige selskaber forbyde endnu engang.

Hvor stærk fascinationen af de hemmelige selskaber var i den tyske offentlighed i årene lige efter den franske revolution, kan ses af de mange hemmelige selskaber og mystiske ritualer omkring indvielser, der forekommer i skønlitterære værker fra den tid, lige fra Friedrich Schiller´s *Geisterseher* (1787/89) og Jean Paul´s *Unsichtbare Loge* (1793) over Goethes *Groß-Kophta* (1792) til det hemmelige tårnselskab i Wilhelm Meisters *Lehrjahre* (1796)[2360].

Illuminati var i starten en glimrende succes: I starten af 1780'erne eksisterede der afdelinger af ordenen i 70 forskellige byer i Tyskland, med omkring 1500 til 2000 medlemmer i alt, hvoraf omkring en tredjedel samtidig var frimurere. De vigtigste Illuminati centre var Bayern og de små

2359 Johann Joachim Christoph Bode: Journal von einer Reise von Weimar nach Frankreich im Jahr 1787. Herausgegeben von Hermann Schüttler. Ars Una, München 1994, ISBN 3-89391-351-3 https://da.wikipedia.org/wiki/Illuminati-ordenen : note 4
2360 https://da.wikipedia.org/wiki/Illuminati-ordenen "Krise og Forbud".

stater i Thüringen Weimar og Gotha; udenfor Tyskland er der kun bevis for en loge i Schweiz[2361].

Illuminisme og Weishaupt fortsatte, dog blev Frankrig nu, istedet for Tyskland, centrum for deres operationer. Således omdøbtes den parisiske loge af Amis Réunis til Ennemis Réunis, og samlede alle de mest radikale frimurere fra forskellige andre loger og forvandlede dem, ofte ubevidst, til agenter af Weishaupt. Disse adepter inkluderede ikke mindre end tredive fyrster.

Giuseppe Balsamo, en alkymist-elev af den jødiske kabbalah, en frimurer og en rosenkorser, blev kendt som Kong Louis XIV´s hofmagiker Cagliostro. Han skrev, hvordan den tyske llluminati havde infiltreret de franske frimurerloger i årevis og tilføjede: "I marts 1789 var de 266 loger, der blev kontrolleret af Grand Orient, alle Illumineret uden at vide det, for frimurerne blev generelt ikke fortalt navnet på den sekt, der bragte dem disse mysterier, og kun et meget lille antal blev virkelig indviet i hemmeligheden"[2362].

Den franske revolutions første fase, fra 1789 til 1791, blev domineret af frimurere, hvis tal var vokset med en forbløffende rate i de prærevolutionære år. Ifølge Lombard de Langres´ skrift fra 1820: "I Frankrig i 1789 taltes mere end 2.000 loger tilknyttet Grand Orient; Antallet af medlemmer var mere end 100.000. De første begivenheder i 1789 var kun frimurere i aktion. Alle de revolutionære af den konstituerende forsamling blev initieret i frimureriets tredje grad. Deres medlemskab omfattede stort set alle forfattere, kunstnere, advokater, soldater eller andre professionelle i landet, såvel som bemærkelsesværdige amerikanere som fx Benjamin Franklin og Thomas Jefferson.

Revolutionens senere stadier blev kontrolleret af Jacobiner-Illuminati med deres destruktive planer. Det var disse hårdere elementer, som skulle feje de visionære drømme om lighed og broderskab bort. Da terroristerne udførte Illuminati-planen, så det ud til, at de ikke selv blev indviet i konspirationens inderste hemmeligheder. Bag konventet, bag klubberne, bag Den Revolutionære Tribunal, eksisterede der, siger Lombard de Langres, "den mest hemmelige konvention (konvention sécrétissime), der dikterede alt efter den 31. maj; en okkult og frygtelig magt, som den anden konvention blev slave af - og som var sammensat af illuminismen´s primære initiativer. Denne kraft var over Robespierre og regeringens udvalg. Det var denne okkulte magt, som bevilgede og distribuerede nationens skatte til sig selv og sine brødre og venner"[2363].

Duc d'Orleans startede Jakobinerne. Duc var stormester for Grand Orient de France og var chef for alle de franske frimurere sammen med to andre nøglemurere Talleyrand og Mirabeau. I henhold til bogen *The War of the Antichrist with the Church* (en bog om foredragene fra George Dillon, Dublin, Irland: MH Gill & Son, 1885), hvor Dillon forelæser om den franske revolution, udtaler han, at både Talleyrand og Mirabeau var centrale Illuminati-medlemmer.

Navnet på den originale loge af Jacobinerne blev ændret til Club Breton og derefter Jacobin Club. Jacobinerne var dybest set en oplyst type frimureri. Præsidenten for Jacobin Club var frimurer Georges Jacques Danton, som var medlem af den berømte og magtfulde "Ni Søstres Loge".

Lafayette var en Jacobiner såvel som en af nøglespillerne i den franske revolution. Et meget hemmeligt organ på ca. 300 nøglefrimurere styrede Frankrig i denne periode i henhold til

2361 https://da.wikipedia.org/wiki/Illuminati-ordenen : "Medlemmer"
2362 Jim Marrs – Rule By Secrecy s.222
2363 http://www.orthodoxchristianbooks.com/articles/336/-jews,-masons-french-revolution/

selvbiografien til Wolfe Tone (pub. Af R. Barry O'Brien, 1893). Robespierre, var både frimurer og illuminatus. Faktisk var han både en discipel af Weishaupt og Rousseau. I november 1793 kunne de sande farver på denne satanisk inspirerede forretning ses i kampagnen mod religion, hvor alle, der var præst i Frankrig, blev dræbt.

Den franske revolution sendte chokbølger rundt i verden - og som resultat støbte begivenhederne fundamentet for efterfølgende ideologier såsom socialisme, kommunisme og fascisme - og inspirerede bl.a. Karl Marx og Friedrich Engels til deres kommende totalitære regeringsfilosofi, som skulle sætte sit præg på fremtidens styreformer og den nye globalistiske verdensorden. Venstre vs højre, rød vs blå, kapitalisme vs socialisme og offentlig vs privateje, skulle, sammen med religion, vise sig at blive en yderst effektiv hegeliansk dialektisk del og hersk strategi, hvorigennem befolkninger kunne splittes, imens magthaverne kunne opnå sine målsætninger om akkumuleret profit og centralstyret kontrol; prækalkuleret igennem deres bagvedliggende hemmelige samfund, tænketanke, loger og ordener.

Under den franske revolution sluttede Napoleon Bonaparte sig til Jakobinerne og gjorde hurtigt karriere som general. Interessen samlede sig efterhånden om republikkens mest succesrige general, Napoleon Bonaparte, som styrkede sin position gennem felttoget til Italien og Egypten (1798-99). En ny truende koalition i 1799 skærpede behovet for en "stærk mand", og i november samme år tog Napoleon magten ved et statskup. Han styrede derefter landet som førstekonsul til 1804 og som kejser til 1814/15 - og hermed ophørte revolutionen definitivt. Ganske vidst bevaredes visse formelle lighedsrettigheder og ændringerne i kirkens ejendom, men forsøgene på en egentlig demokratisering løb af sporet.

I fransk historie gjorde den ende på enevælden (i officiel forståelse) *og blev dermed en forløber for de senere revolutioner i 1830, 1848 og 1870, som endelig gennemførte republikken. Nogle af de ændringer republikken fik gennemført (statsovertagelse af kirkegods, udstykning af adelens jord) var af så afgørende betydning, at de blev stående, og generelt blev revolutionsårenes omvæltninger så indflydelsesrige, at ingen franske regimer senere kunne komme uden om at tage stilling til dem. Samtidig blev den en inspiration for udlandet.*

Napoleon forsonede sig med kirken (1801) og anerkendte katolicismen som landets religion, ligesom han gav landflygtige adelige fuld ret til, at vende tilbage og arbejde i hans tjeneste. Styret fungerede i øvrigt som et effektivt diktatur med censur og politistatsmetoder. Efter handelsstridigheder brød krigen med England atter ud i 1803 - og et stigende behov for mere formel magt førte til, at Napoleon i 1804 opgav sin officielt republikanske rolle og indførte kejserdømmet.

Målet var at sikre magten for sin slægt og at skaffe sig mere prestige i udlandet. Hans status som kejser pegede desuden tilbage til Det Romerske Rige og derved på kravet om et imperium. Hele hans regeringstid blev præget af krigen. Da han ikke kunne gennemføre en invasion i England, satsede han på landkrig. I 1805 foretog han et sejrrigt fremstød mod den Tredje Koalition, slog den østrigsk-russiske hær ved Austerlitz (december 1805), tvang Østrig ud af koalitionen og opløste i 1806 det Tysk-Romerske Rige.

Krigen mod Rusland fortsatte endnu et par år, hvor Preussen trådte ind på allieret side i 1806, men landet blev næsten omgående overvundet og besat. Ved freden i Tilsit i 1807 trådte Rusland ud af

koalitionen og accepterede Napoleon´s dominans mod ikke selv at afstå noget. Preussen måtte foretage store afståelser og hele Tyskland blev reelt en vasalstat af Frankrig. Den franske flådemagt var imens gået tabt i søslaget ved Trafalgar i 1805. Napoleon prøvede derfor at blokere England til kapitulation ved fastlandsspærringen fra 1807 med det mål, at afskære landet fra al handel med kontinentet. Det medførte en udvidelse af krigen for at få alle med, hvorunder Napoleon besatte Spanien og Portugal i 1807-08, hvilket resulterede i åbent oprør; fra 1808 rasede en blodig og hensynsløs krig i Spanien, hvor England hurtigt intervenerede. Napoleon kørte fast her, men beholdt overtaget på andre fronter. En østrigsk genindtræden i krigen i 1809 førte til ny fransk sejr.

I Tyskland gærede så småt et oprør mod Napoleon´s styre, men endnu omkring 1810 havde han stort set styr på situationen. I hele sin regeringstid oprettede han flere steder vassalstater og "uafhængige" provinser, som reelt var under fransk kontrol. Han indsatte familie og medkæmpere som regenter, således broderen Jérome Bonaparte i "Kongeriget Westfalen". Og en anden broder Joseph Bonaparte - først i Napoli, hvor han afløstes af svogeren Murat – og derefter i Spanien.

Den 12. juni 1815 forlod Napoleon Paris for at udkæmpe Slaget ved Waterloo, der blev hans sidste slag. Han blev taget til fange og deporteret/sendt i eksil af briterne under George III, til øen Sankt Helena i det sydlige Atlanterhav. Her døde Napoleon den 5. maj 1821 af sygdom.

I efteråret 1815 afholdt de vindende magter en fredskongres i Wien. Udenrigsministrene fra England, Preussen, Tyskland, Rusland og Østrig blev enige om en traktat, som skulle holde Europa ude af krig i mange år. Både Wellington, Talleyrand og den danske konge Frederik VI var med til kongressen. Det var sejrherrerne, der lavede det nye europakort[2364].

Paven´s kroning af Napoleon, som kejser i 1804, var bekræftelsen af en eksisterende monarkisk virkelighed. Desuden spredte Napoleon monarki i hele Europa. Kongerige eller Storhertugdømme i Italien, Venedig, Rom, Napoli, Lucca, Dubrovnik, Holland, Mainz, Bayern, Württemburg, Sachsen, Baden, Hesse-Darmstadt, Westfalen og Spanien, blev alle etableret eller genoprettet med endnu større monarkisk magt - og alle styredes af Napoleon´s forbindelser af blod eller ægteskab. I kroningsåret byggede Napoleon en 36 meter høj pyramide med en obelisk på toppen i Utrecht.

”Det europæiske samfund har brug for en genopretning”, hævdede Napoleon i en samtale i 1805. ”Der skal være en overlegen magt, der dominerer alle de andre kræfter med tilstrækkelig myndighed til at tvinge dem til at leve i harmoni med hinanden - og Frankrig er bedst placeret til det formål. Vi skal have et europæisk retssystem, en europæisk appelsinstans, en fælles valuta, de samme vægte og mål og de samme love", sagde Napoleon til Joseph Fouché. Denne ideologi skulle senere indfinde sig ved Den Europæiske Union (EU)[2365].

I lande i Napoleon´s første franske imperium, erobret under Napoleonskrigene, frigjorde han jøderne, og introducerede andre ideer om frihed fra den franske revolution. Napoleon´s korte imperium opretholdt en omfattende militær tilstedeværelse i Tyskland, Italien, Spanien og hertugdømmet Warszawa, og regnede Preussen og Østrig, som nominelle allierede. Napoleon tilsidesatte gamle love, der begrænsede jøder til at opholde sig i ghettoer, samt hævede love, der begrænsede jødernes rettigheder til ejendom, tilbedelse og til visse erhverv[2366] - ligesom det

2364 https://da.wikipedia.org/wiki/Napoleon_1._af_Frankrig
2365 http://www.orthodoxchristianbooks.com/articles/336/-jews,-masons-french-revolution/
2366 Marion Berghahn. *German-Jewish Refugees in England* (London: MacMillan Press, 1984), p. 40.

generelt var tilfældet i Europa med den gradvise jødiske emancipation, hvor jøderne i Europa fra at være en udskilt gruppe med færre rettigheder og pligter end andre indbyggere i politisk og anden henseende blev ligestillet med de øvrige indbyggere i de enkelte lande. Emancipationen varierede fra land til land[2367].

I 1814 afsatte *Acte de déchéance de l'Empereur*-beslutningen formelt Bonapartes, og gendannede Bourbon-regimet, der igen foreskrev Bonnet Rouge, La Marseillaise og Bastilledags-fejring. Symbolerne dukkede op igen kortvarigt, i marts til juli 1815, under "Napoleons hundrede dage", men blev straks undertrykt igen efter den anden restaurering af Louis XVIII, den 8. juli 1815.

Efter at have gået under jorden i nogen tid blev det egyptiske ritual for frimureri, kendt som ”Den Antikke og Primitive Rite”, til sidst genoplivet, og sammen med et stort antal frankister, der havde tilsluttet sig rækkerne, deltog de i en spredning af undergravende bevægelser, begyndende i 1848. Blandt dem var Karl Marx, der i 1845 flyttede til Bruxelles, og som med Friedrich Engels omorganiserede den kommunistiske liga. Den kommunistiske liga var tidligere kendt som League of the Just, et off-shoot af den parisiske outlaws-liga, der selv udviklede sig fra de revolutionære franske jakobinere, oprindeligt grundlagt af Illuminati. I 1848 offentliggjorde Marx det kommunistiske manifest, hvor han lånte stærkt fra Clinton Roosevelt´s *The Science of Government Founded on Natural Law*, der gentog filosofierne fra Weishaupt. Engels beskrev deres mål som "de samme som for de andre parisiske hemmelige samfund i perioden".

Ifølge Rabbi Antelman var Marx en Sabbateaner, hvorfra hans far Heinrich var blevet indført i sekten[2368], og han blev frimurer i Osnabrück i 1813, hvorefter han på papiret koverterede til kristendom. Paul Johnson påpegede i *Jødernes Historie*, at Marx's teori om historie ligner de kabbalistiske teorier fra den messianske tidsalder af Shabbatai Zevi´s mentor, Nathan fra Gaza[2369]. Marx' historiefilosofi stammede fra den Lurianske Kabbalah (læs *Part 7*) gennem indflydelsen fra Hegel. Ligesom Hegel, mente Marx, at verden udvikler sig efter en dialektisk formel, men han var tilsyneladende uenig med Hegel med hensyn til drivkraften for denne udvikling. Hegel troede på en mystisk enhed kaldet Spirit. For Marx var det sag, ikke ånd[2370]. Hegel betragtede Napoleon som legemliggørelse af "verdenssjælen", hvilket betyder, at i ham blev opfyldt historiens proces. Apropos Napoleon sagde Hegel: "Det er virkelig en vidunderlig følelse at se et sådant individ, der her koncentreret til et enkelt punkt når ud over verden og dominerer den". Nietzsche citerede ofte Napoleon som et eksempel på Superman[2371].

Næppe var Marx´ kommunist-manifest offentliggjort, da en bølge af revolutioner brød ud i Europa. Den første startede i Frankrig, ledet af frimurer fra Riten af Memphis, Louis Blanc. Kong Louis Philippe blev styrtet, og Louis Blanc´s revolution oprettede den anden franske republik. Februarrevolutionen i Frankrig gav også de tyske stater idéen om at fremsætte et forslag til et samlet tysk land med et nationalt parlament. Men den gamle orden blev gendannet, fordi den midlertidige regering ikke kunne beslutte en forfatning for den nye regering.

Italien, som ligesom Tyskland på det tidspunkt kun var en klynge af stater, så også en revolution i samme år, der fik pave Pius IX til at flygte. Dette gav en foreningsleder, Giuseppe Mazzini, chancen for at forene Italien. Dette plot af Mazzini var imidlertid en fiasko på grund af italienernes

2367 https://da.wikipedia.org/wiki/J%C3%B8dernes_emancipation_i_Europa
2368 Antelman. To Eliminate the Opiate, p. 16.
2369 Paul Johnson. A History of the Jews, Weidenfeld and Nicolson, (London, 1987). p 348.
2370 https://en.wikipedia.org/wiki/Hegelianism
2371 *Beyond Good and Evil*, 256

overvældende beskyttelsesevne over for deres uafhængighed.

Mazzini var blevet udnævnt til leder af Illuminati i 1834, efter at Weishaupt døde i 1830. Mazzini var blevet medlem af et revolutionært hemmeligt samfund ved navn Carbonari, som udgjorde den største kilde til modstand mod de konservative regimer, der blev pålagt af de sejrrige allierede efter Napoleon´s nederlag i 1815[2372]. Deres indflydelse forberedte vejen for Risorgimento-bevægelsen. Risorgimento (”Genopstandelsen”) var en bevægelse for italiensk forening, der kulminerede med oprettelsen af Kongeriget Italien i 1861[2373].

Historikere som Jacques Godechot og Georges Lefebvre har hævdet, at Philippe Buonarroti (1761-1837) "uden tvivl var animator for de fleste samfund af frimurere eller carbonarister´s inspiration fra 1812 til 1830”[2374]. Det har længe været antaget, at medlemmer af Philadelphes og Adelphes af Italien, eller Sublimes Maîtres Parfaits i Frankrig, havde grundlagt det hemmelige samfund af Carbonari, der betyder "kulbrændere", som dannede det revolutionære hemmelige samfund i det sydlige Italien tidligt i 1800-tallet, og var de som deltog i vigtige begivenheder i processen med Italiensk forening, ofte omtalt som Risorgimento[2375]. Kejser Francis og andre østrigske konservative, herunder Metternich, organiserede et hemmeligt spionnetværk for at kunne beskytte de habsburgske interesser mod deres undergravning. I 1821 fordømte pave Pius VII Carbonari, som frimureres hemmelige samfund, og udelukkede dets medlemmer ved inkvisatorisk ekskommunikation[2376]. Buonarroti havde infiltreret den italienske Carbonari i Lombardiet, Toscana og Piemonte omkring 1818 og tilføjede "en tredje grad for at integrere sine underordnede med de Sublime Maîtres Parfaits´ mål", der afslørede planen om, at "fjerne tyranner og vælte absolutistiske regeringer"[2377].

Efter Wienerkongressen i 1815 førte utilfredshed med de konservative regeringer, som Den Hellige Alliance indførte, til en styrkelse af Carbonari blandt middelklassen i Italien. Deres styrke i hæren førte til en vellykket revolution i Napoli i 1820. På dette tidspunkt havde logerne spredt sig til Frankrig, hvor Markisen de Lafayette tjente som leder af "Charbonerie". Carbonari krediteres med at opnå forfatninger i Spanien og nogle stater i Italien i 1820-21, og var involveret i kampen for græsk uafhængighed. Dog var de europæiske magter forenet om at vælte de nye forfatningsregeringer. I 1827 rejste Mazzini til Toscana, hvor han blev medlem af Carbonari. Mazzini havde en høj stilling blandt de florentinske frimurere, og tjente som stormester for Grand Orient i Italien, ligesom en anden førende Carbonari gjorde, nemlig general Giuseppe Garibaldi[2378]. Det var under indflydelse af Garibaldi, at de to traditioner for egyptisk frimureri blev sammensmeltet til Memphis-Misraim Riten.

Den 1. maj 1821 blev den første Haute Vente (eller Alta Vendita), det højeste kontrollerende organ i den franske Charbonnerie (Carbonari), dannet af Nicholas Joubert og Pierre Dugied. Det var klart, at foreningen til en vis grad blev manipuleret af Buonarroti´s Perfectibilis/"Great Firmament"[2379]. I slutningen af 1820'erne blev Haute Vente reorganiseret af Buonarroti, som Charbonnerie Réformée, og derefter i 1832-33, som Charbonnerie Démocratique Universelle. Efter “tre herlige

---

2372 Nicholas Hagger. The Secret History of the West (O Books, 2005), pp. 367, 373.
2373 https://ordoabchao.ca/volumw-two/the-carbonari
2374 Jacques Godechot and Georges Lefebvre, quoted in *Eisenstein*, op. cit., p. 47.
2375 Melanson. *Perfectibilists* (Kindle Locations 3130-3131). https://ordoabchao.ca/volumw-two/the-carbonari
2376 Alan Reinerman. “Metternich and the Papal Condemnation of the ‘Carbonari’, 1821.” *Catholic Historical Review*, 54, 1 (1968), pp. 55-69.
2377 Jacques Godechot and Georges Lefebvre, cited in Eisenstein, op. cit., p. 45.
2378“Giuseppe Mazzini” in Volume III K – P of *10,000 Famous Freemasons*, William R. Denslow, 1957, Macoy Publishing & Masonic Supply Co., Inc.; Garibaldi—the mason Translated from Giuseppe Garibaldi Massone by the Grand Orient of Italy.
2379 Melanson. *Perfectibilists* (Kindle Locations 3154-3159).

dage" af julirevolutionen i 1830, hvor Karl X blev styrtet, og Louis-Philippe, hertugen af Orleans (1773 - 1850), søn af Louis-Philippe (Illuminati-tilknyttede Philippe Égalité) overtog, vendte Buonarroti tilbage til Paris, hvor han tilbragte de resterende år af sit liv. Her gik han hurtigt på konspirerende arbejde igen. i Paris samarbejdede den de facto betragtede Carbonari-leder Buonarroti med Mazzini[2380]. Mazzini havde været medlem af Buonarroti´s semi-militær samfund Apofasimeni, som var afhængig af Buonarroti´s hemmelige samfund "Monde", navnet under hvilket de sublime Maitres Parfaits var blevet omorganiseret, sandsynligvis i 1828. Carlo Bianco, leder af Apofasimeni, under ledelse af Buonarroti, tilknyttede dette samfund til Mazzini's La Giovine Italia (Unge Italien/Young Italy), hvorigennem Mazzini sigtede mod at nå ledelsen af den underjordisk revolutionære bevægelse i Italien[2381].

Efter et forsøg på at påbegynde oprør i Savoie, uden Buonarroti´s velsignelse, blev Mazzini og hans tilhængere sammenfattende udelukket/ekskommunikeret af et cirkulære fra Buonarroti´s Charbonnerie Démocratique Universelle[2382]. Buonarroti´s arbejde blev en bibel for revolutionære, og inspirerede venstreorienterede som Blanqui og Karl Marx. Som bemærket af Julian Strube i *Socialistisk religion og fremkomsten af okkultisme* "skildrede faktisk bogstaveligt talt, enhver fransk historiografi om socialisme, der blev offentliggjort mellem 1830'erne og de tidlige 1850'ere, juli-monarkiets socialister, som arvinger til bevægelser som 'mystik', 'illuminisme' og 'teosofi'"[2383].

Ifølge Carolina Armenteros, påvirkede okkultisten Joseph de Maistre´s (1753-1821) skrifter ikke kun konservative politiske tænkere, men også de utopiske socialister[2384]. Disse udviklinger i fransk katolicisme fandt deres mest berømte udtryk i den såkaldte "neo-katolske" bevægelse, der opstod omkring præsten Félicité de Lamennais (1782–1854), som ønskede at forene katolicismen med det postrevolutionære samfund, ved at etablere en liberal, progressiv og social katolicisme. Ligeledes havde Saint-Simon, i sine *Lettres d'un-habitant de Genève* (1803), foreslået oprettelsen af en videnskabelig religion, en "Newton´sk kult", hvor forskere skulle tage præsternes plads. I Saint Simon´s dødsår 1825, udgav han sin berømte *Nouveau Christianisme*, som ville blive hans mest succesrige, og uden tvivl mest indflydelsesrige forfatterskab, hvis mål var en "foryngelse" af kristendommen, der udrensede den fra læren fra de korrupte, "kætter"-kirker og deres "overtroiske og ubrugelige praksis"[2385].

Saint-Simonians så sig selv som varslere for en ny "guldalder", der ville overvinde den sociale fragmentering og realisere en harmonisk enhed mellem religion, videnskab og filosofi. Ifølge Saint-Amand Bazard: "Saint-Simonians var faste troende på menneskehedens fremskridt i henhold til den evolutionistiske ordning for fetishisme, polyteisme, monoteisme og en endelig syntese. Efter Saint-Simon, og i hans navn, vil vi forkynde, at menneskeheden har en religiøs fremtid; at fremtidens religion vil være større, mere magtfuld end fortidens; at den vil være, som alle dem, der har gået forud for den, syntesen af alle forestillinger om menneskeheden og alle dens måder at være på; at den ikke alene vil dominere den politiske orden, men at den politiske orden i sin helhed vil være en religiøs institution"[2386].

Fabre d'Olivet udøvede en dybtgående indflydelse på den berømte okkultist Eliphas Lévi (1810 -

2380 Melanson. *Perfectibilists* (Kindle Locations 3236-3239).
2381 Arthur Lehning. "Buonarroti: And His International Secret Societies." *International Review of Social History*, Vol. 1, No. 1 (1956), p. 138.
2382 Eisenstein, *The First Professional Revolutionist*, p. 88.
2383 Julian Strube. "Socialist Religion and the Emergence of Occultism." *Religion*, 2016 Vol. 46, No. 3, p. 371.
2384 Carolina Armenteros. *The French Idea of History: Joseph de Maistre and his Heirs, 1794-1854* (Ithaca, NY and London: Cornell University Press, 2011).
2385 Julian Strube. "Socialist Religion and the Emergence of Occultism." *Religion*, 2016 Vol. 46, No. 3, p. 365.
2386 Saint-Amand Bazard, ed. 1831. *Doctrine de Saint-Simon: Première année* (Paris: Au bureau de l'Organisateur.), p. 334

1875), hvis rigtige navn var Alphonse Louis Constant, en tidligere diakon, der måtte opgive sin gejstlige karriere kort før sin indvielse, og som var en af de mest radikale franske socialister i 1840'erne[2387]. I løbet af 1840'erne udviklede Constant tætte bånd til Fourierist-bevægelsen (fortsættelse af Saint-Simonisme), offentliggjorde i *Fourierist*-publikationer og roste Fourierisme, som den ægte kristendom. Han vendte sig også til skrifterne fra den katolske traditionalist Joseph de Maistre. Han samarbejdede med Charles Fauvety i udgivelsen af et tidsskrift i 1846 med titlen *La vérité sur toutes choses.* Constant (Eliphas Levi), som anerkendes af de højeste frimurere, var kendt for sin blanding af romantik, socialisme, og det han kaldte c*ommunisme néo-catholique*[2388].

Paul Johnson skrev i *En Historie om Jøderne*, (Weidenfeld og Nicolson London, 1987) på side 348: ”I 1855 offentliggjorde Levi, under sit civile navn Constant, en række artikler i *Revuen* med titlen "Kristendommens Kabbalistiske Oprindelse" og Kabbalaen som "kilden til alle dogmer", hvilket var første gang, at han udbredte sine kabbalistiske teorier til en bredere socialistisk læserskare[2389].

I 1847 grundlagde Louis Auguste Blanqui (1805-1881) *Democratic Association for the Unification of All Countries* (DAUAC), som en propagandaorganisation. Historikere beskriver DAUAC som en ”frimurer-carbonari”-organisation[2390]. Marx var dens vicepræsident[2391]. I 1847 bad Communist League Marx om, at skrive *The Communist Manifesto*, skrevet sammen med Friedrich Engels, som først blev offentliggjort i februar 21, 1848. I Frankrig, da regeringen for den nationale konstituerende forsamling fortsatte med at modstå dem, begyndte radikale at protestere mod den. Senere samme år oplevede Europa en række protester, oprør og ofte voldelige omvæltninger, der blev kendt som revolutionerne i 1848. I Frankrig i 1848 blev kong Louis Philippe, søn af Philippe "Égalité" væltet, og Louis Blanc´s revolution etablerede Den Franske Anden Republik, ledet af Louis-Napoleon Bonaparte (1808 – 1873), kaldet Napoleon III, søn af Napoleon´s bror Louis Napoleon Bonaparte.

Den 2. december 1851 afholdt Napoleon III et kup, der markerede afslutningen på Den Anden Republik og begyndelsen af Det Andet Imperium. Selvom han præsenterede sig selv som folks forsvarer mod den undertrykkende nationalforsamling, lovede Louis-Napoleon, at sætte en stopper for truslen om revolutionær vold[2392].

En forfatning var blevet indført for Kongeriget Sardinien i 1848, som endelig blev kongeriget for et forenet Italien i 1861, med Victor Emmanuel II af Savoy som konge. Imidlertid, efter foreningen af det meste af Italien, brød spændingerne mellem monarkisterne og republikanerne ud. Garibaldi blev til sidst arresteret for at have udfordret Cavour´s lederskab, og startede verden over en kontrovers. I 1866 dannede Otto von Bismarck og Victor Emmanuel II en alliance med Kongeriget Preussen i den østrigsk-preussiske krig. Til gengæld ville Preussen tillade Italien at annektere østrigsk-kontrollerede Venedig. Da kong Emmanuel var enig, brød den tredje italienske uafhængighedskrig ud. Selvom Italien klarede sig dårligt i krigen mod Østrig, tillod Preussen´s sejr Italien at annektere Venedig[2393].

Som rapporteret af Jacques-Cretineau Joly i 1859 fra dokumenter, der angiveligt blev meddelt ham

2387 Mark Booth. *The Secret History of the World* (Woodstock & New York: The Overlook Press, 2008) p. 373.
2388 Julian Strube. “Socialist Religion and the Emergence of Occultism” *Religion*, 2016 Vol. 46, No. 3, p. 372.
2389 Moses Hess & Léon Brothier. “Religion, Philosophie, Science.” *La revue philosophique et religieuse* (Paris: Bureaux de la Revue, 1857), pp. 143–144.
2390 E. J. Hobsbawm. *The Age of Revolution 1789 -1948* (N.Y.: 1964), p. 157-160.
2391 Gallante Garone. *Buonarroti e i rivoluzionari* (1951), p. 400-09.
2392 Julian Strube. “Socialist Religion and the Emergence of Occultism” *Religion*, 2016 Vol. 46, No. 3, p. 370.
2393 https://ordoabchao.ca/volumw-two/the-carbonari

af pave Gregor XVII, tilhørte Victor Emmanuel II et italiensk hemmeligt samfund, Alta Vendita, der repræsenterer den højeste loge i Carbonari og en reinkarnation af Illuminati[2394]. Ifølge de permanente instruktioner fra Alta Vendita: *Lige siden vi har etableret os, som et handlingsorgan, og denne orden er begyndt at regere i den fjerneste loges bryst, som i det nærmeste centrum for handling, er der en tanke, der dybt har optaget de mænd, der stræber efter universel regenerering. Det er tanken om Italien´s franchisegivelse, hvorfra en dag skal komme franchisetagelsen af hele verden, broderrepublikken og menneskehedens harmoni[2395].*

Mellem 1864 og 1870 kæmpede Preussen, ledet af Bismarck, tre kampagner, herunder Anden Slesvigske krig imod Danmark, den østrig-preussiske og den fransk-preussiske krig, i slutningen af hvilken det var i stand til at konsolidere de forskellige dele af Tyskland under Den Preussiske Krone[2396]. Den fransk-preussiske krig, der var begyndt i 1870, stod imellem det andet franske imperiums Napoleon III og de tyske stater i Det Nordtyske Forbund, ledet af Kongeriget Preussen under Otto von Bismarck. Konflikten var forårsaget af fransk frygt for de preussiske ambitioner om at udvide den tyske forening. Nogle historikere hævder, at Bismarck bevidst provokerede franskmændene til at erklære krig mod Preussen, for at trække de uafhængige sydtyske stater - Baden, Württemberg, Bayern og Hesse-Darmstadt - ind i en alliance med det Nordtyske Forbund, domineret af Preussen[2397].

For at holde den store preussiske hær i skak og bruge ressourcerne i kampen, opgav Frankrig sine positioner i Rom, som beskyttede resterne af de pavelige stater og Pius IX. Italien nød godt af Preussen´s sejr mod Frankrig, ved at være i stand til at overtage de pavelige stater fra den franske myndighed. Rom blev erobret af Kongeriget Italien efter flere slag mod paven´s officielle tropper. Italien´s forening blev afsluttet, og kort tid efter blev Italien´s hovedstad flyttet til Rom.

I 1871, da Friedrich Wilhelm IV´s bror, Wilhelm I af Preussen, blev udråbt som tysk kejser, og det første tyske rige (Hellige Romerske Rige indtil 1806) blev efterfulgt af det andet, blev Bismarck den første Kansler for det samlede tyske imperium. I 1840, kort før sin fars død, blev Wilhelm I initieret i en speciel loge i Berlin, ledet af stormestrene af de tre af Berlin´s Storloger. Hans indførelse i ordenen var i overensstemmelse med sin fars ønsker om, at han ikke sluttede sig til en bestemt loge, eller et bestemt system, men at han tilhørte enhver loge i kongeriget, og at han antog protektoratet for dem alle[2398].

Den 20. september 1870, den dag, hvor de italienske tropper/Cadorna´s styrker trådte ind i Rom, blev forfatningen om det "centrale høje frimureri" udstedt, og underskrevet af Mazzini og Albert Pike, som konsoliderede deres frimureriske magt[2399].

Mazzini, skrev til Pike i januar 1870, om behovet for at skabe en ny "superrite" inden for frimureriet: *Vi må lade alle føderationer (af frimurerne) fortsætte, som de er... Vi skal oprette en superrite, som forbliver ukendt, som vi vil kalde de frimurere af højeste grad, som vi skal udvælge... Disse mænd skal sværge den strengeste hemmeligholdelse. Gennem dette højeste ritual vil vi styre al frimureri, og det bliver det ene internationale centrum, endnu mere magtfuldt, fordi dets retning*

2394 Dillon. *Grand Orient Freemasonry Unmasked*, p. 89
2395 Agetha Ramm. *Germany, 1789–1919: a political history* (London: Methuen, 1967), pp. 308–313.
2396 https://ordoabchao.ca/volumw-two/the-carbonari
2397 Stern. *Gold and Iron*, p. 132.
2398 George William Speth. *Royal Freemasons* (Masonic Publishing Company, 1885), p. 28.
2399 Queenborough. *Occult Theocracy*. https://ordoabchao.ca/volumw-two/the-carbonari

vil være ukendt[2400].

RUSSISK KOMMUNISME OG DET TREDJE ROM

"Den franske revolution", skrev Babeuf i *Manifest of the Equals*, "var intet andet end en forløber for en anden revolution, en der vil blive større, mere højtidelig, og som vil være den sidste". Selvom ordene "anarkist" og "kommunist" ikke eksisterede på tidspunktet, er de begge blevet brugt til at beskrive dens ideer af senere lærde. Det engelske ord "kommunisme" blev opfundet af den victorianske socialistiske tænker Goodwyn Barmby (1820 - 1881) i en samtale med dem, han beskrev som "Babeuf´s disciple"[2401]. Karl Marx (1818 - 1883) og Friedrich Engels (1820 - 1895) anerkendte i *Conspiracy of Equals* "den første optræden af et virkelig aktivt kommunistparti"[2402].

Manden, der gav link mellem de revolutionære ideer fra Babeuf og kommunisterne i det attende århundrede, var hans ven og Illuminatus, Philippe Buonarroti (1761 - 1837). Ifølge Buonarroti´s biograf Elizabeth L. Eisenstein: "af koderne fra hans hemmelige samfund er der rigelig dokumentation for, at Buonarroti hjalp med at forme den mentalitet, der fik Louis Blanc til at forbinde Weishaupt med Babeuf, som grundlægger af den internationale sociale revolution"[2403]. Marx og Engels var, et halvt århundrede senere, i deres første fællesværk *The Holy Family* (1844), ivrige efter at give deres gæld til Bonneville´s virksomhed: Den revolutionære bevægelse, der startede i 1789 i Cercle Social, som midt i sit forløb havde Leclerc og Roux som dets hovedrepræsentanter, og som til sidst med Babeuf´s sammensværgelse midlertidigt blev besejret, og gav anledning til den kommunistiske idé, som Babeuf´s ven Buonarroti genindførte i Frankrig efter revolutionen i 1830. Denne idé, der er konstant videreudviklet, er ideen om "den nye verdensorden"[2404].

I 1841 mødte Moses Hess Karl Marx og lærte ham kommunismens filosofi[2405]. Hess skrev til sin skeptiske ven Auerbach: "Marx er den største, måske den eneste sande filosof i live lige nu. Dr. Marx - det er navnet på mit idol - er stadig en meget ung mand, og vil slå det sidste dødsslag mod middelalderens religion og politik. Han kombinerer filosofisk dybde med en meget bidende vidde: forestil dig Rousseau, Voltaire, Holbach, Lessing, Heine og Hegel smeltet sammen til en enkelt personlighed og du får Dr. Marx[2406].

Kommunismens fællesskabsideologiske tanke udviklede sig igennem 1800-tallet til såkaldt socialisme. De første systemer fra denne tid er Saint-Simon's, Fourier's og Owen's. Fra denne tid forsvandt udtrykket kommunisme mere og mere, og erstattedes af udtrykket socialisme.

Betegnelsen kommunisme anvendes stadig om de mange praktiske forsøg, der i nyere tid har været gjort på at oprette kommunistiske samfund ad kolonisatorisk vej, navnlig i større antal i Amerika. Disse forsøg er, efter kortere eller længere tid, fuldstændig mislykkedes. Når man undertiden i kommuneopstanden i Paris 1870-71 har villet se et udbrud af latent kommunisme inden for de

---

2400 Nick F. Lucas. *Compare* (Georgetown, South Carolina: Lighthouse Bookstore, 1980), p. 24; as cited in Epperson. *The Unseen Hand*, p. 223.
2401 Douglas Harper. "communist." *Online Etymology Dictionary.*
2402 Karl Marx. "Moralizing Criticism and Critical Morality…" *On the French Revolution* (Paris: Social Publishing, 1985), p. 91.
2403 Elizabeth L. Eisenstein. *The First Professional Revolutionist: Filippo Michele Buonarroti (1761-1837)* (Harvard University Press, 1959), pp. 43-4; Melanson. *Perfectibilists* (Kindle Locations 2874-2877). https://ordoabchao.ca/volumw-two/the-carbonari
2404 Karl Marx & Friedrich Engels. *The Holy Family.*
2405 Tristram Hunt. *Marx's General: The Revolutionary Life of Friedrich Engels* (Macmillan, 2010).
2406 Cited in Isaiah Berlin. *The Life and Opinions of Moses Hess* (The Lucien Wolf memorial lecture, Dec. 1957).

bredere samfundslag, beror dette til dels på en misforståelse; Kommunen var i første række et forsøg på en politisk revolution, hvis mål var en føderativ republik af indbyrdes uafhængige kommuner; men meget tyder dog på, at den kommunale uafhængighed for folket i Paris blot var et middel, og at den sociale omvæltning var målet. Udtrykket kommunistisk anarkisme anvendes om Kropotkin´s, Bakunin's og Proudhon's lære. I modsætning til, på den ene side den individualistiske anarkisme (Stirner o. fl.), på den anden side til statskommunismen[2407].

Kommunisme er en revolutionær ideologi. Hovedkernen i kommunismen er dens kritik af kapitalismen som et værktøj til undertrykkelse af arbejderklassen[2408]. Engels taler faktisk om, at arbejderklassens revolution vil ophæve borgerskabets stat, medens ordene om statens bortdøen omhandler den proces, hvor resterne af den proletariske stat svinder ind. Engels' velkendte ord om statens bortdøen lyder som følger:

Proletariatet sætter sig i besiddelse af statsmagten og forvandler først produktionsmidlerne til statsejendom. Men dermed ophæver det sig selv som proletariat, dermed ophæver det alle klasseforskelle og klassemodsætninger, og dermed også staten, som stat. Det hidtidige samfund, der bevægede sig inden for klassemodsætninger, havde brug for staten, dvs. en organisation af vedkommende udbyttende klasse nede i den form for undertrykkelse (slaveri, livegenskab eller stavnsbånd, lønarbejde), som den bestående produktionsmåde betingede. Staten var hele samfundets officielle repræsentant, dets sammenfatning i et synligt organ, men den var det kun for så vidt den var den klasses stat, som på sin tid selv repræsenterede hele samfundet: i oldtiden var den de slaveejende statsborgeres stat, i middelalderen lensadelens, i vor tid bourgeoisiets. Idet den endelig faktisk bliver hele samfundets repræsentant, gør den sig selv overflødig.

Så snart der ikke mere findes nogen samfundsklasse, der skal holdes nede, så snart klasseherredømmet er fjernet og den kamp for den enkeltes eksistens afskaffet, som opstår på grund af det hidtidige anarki i produktionen, og altså de sammenstød og udskejelser, der udspringer heraf, er der ikke mere noget, der skal undertrykkes, og som kunne nødvendiggøre en særlig undertrykkelsesmagt; en stat. Den første handling, under hvilken staten virkelig optræder som repræsentant for hele samfundet - overtagelsen af produktionsmidlerne i samfundets navn - er samtidig dens sidste selvstændige handling som stat.

Statsmagtens indgriben i samfundsforholdene bliver overflødige på det ene område efter det andet, og sover så hen af sig selv. Istedet for hersken over personer træder nu forvaltning af ting og ledelse af produktionsprocesser. Staten bliver ikke `afskaffet', den dør bort. I forhold hertil må man måle frasen om den `fri folkestat', altså både med hensyn til dens tidsbegrænsede agitatoriske berettigelse og med hensyn til dens endelige videnskabelige utilstrækkelighed; det samme gælder de såkaldte anarkisters krav om, at staten skal afskaffes fra den ene dag til den anden[2409].

Der findes flere akademiske og politiske skoler i forståelsen af kommunismen, og der er ikke etableret almen enighed om de praktiske konsekvenser af ideologiens udbredelse. I praksis har en lang række regeringer, der betegnede sig selv som kommunistiske, stået bag omfattende totalitær undertrykkelse og udrensninger. En politisk praksis, der i høj grad står i modsætning til det kommunistiske idégrundlags budskab om lighed og frihed.

2407 https://da.wikipedia.org/wiki/Kommunisme
2408 Ibid + Ritchie, s. 5-6
2409 Friedrich Engels: "Herr Eugen Dührings omvæltning af Videnskaben (Anti-Dühring)" (3. oplag, s. 301-303).

Det første eksempel på en kommunistisk magtovertagelse fandt sted i Rusland 1917 – hvis vi ser bort fra det mislykkede forsøg, i 1871, i Paris. Realpolitisk fik Lenin´s og Stalin´s bolsjevikiske parti succes. Da Komintern dannedes (1919), blev den et instrument til at udbrede den kommunistiske revolution til hele verden. Komintern havde ikke meget mere end 100.000 kommunistiske medlemmer på kloden ved stiftelsen i 1919, men ved opløsningen i 1943 havde den Stalinstyrede Komintern flere millioner medlemmer, og var det største parti i flere europæiske og asiatiske lande.

Komintern blev afløst af Kominform i 1947. Komintern blev styret af en såkaldt eksekutivkomité (EKKI), der var domineret af repræsentanter for Sovjetunionen´s kommunistiske parti. Efter Stalin´s magtovertagelse i Sovjetunionen, i anden halvdel af 1920'erne, blev ensretningen af både sovjetsamfundet og Komintern voldsomt forstærket, og en central opgave for de internationale kommunistpartier blev nu at forsvare opbygningen af socialismen i ét land, i Sovjet. Egentlig fri diskussion af såvel teoretisk som praktisk art, ophørte i samme periode.

Efter 2. verdenskrig stod Sovjetunionen bag indsættelsen af erklæret kommunistiske og sovjettro regeringer i en lang række østeuropæiske lande. Disse regimer anvendte Sovjetunionen som forbillede for samfundsudviklingen og udfoldede en omfattende censur og undertrykkelse af befolkningerne i den efterfølgende periode[2410].

Om det religiøse aspekt skrev Penny Lernoux, i 1989, at: *fra den polske pave Wojtyla/John Paul II´s synspunkt fører enhver marxistisk teori uundgåeligt til kommunistisk totalitarisme. Men selv om dette måske har været sandt i Østeuropa, er det tvivlsomt, når det anvendes på de fleste former for befrielsesteologi. For det første er der flere varianter af den marxistiske doktrin, herunder stalinisme og leninisme (dvs. partiets diktatur), som ikke har noget forhold til befrielsesteologien. For det andet er anklagen om "marxistisk analyse" ekstremt vag og egner sig til en sammenblanding af 3 forskellige ting. Marxismen defineres på forskellig vis som 1) en materialistisk historiefilosofi, 2) en strategi for klassekamp og 3) en undersøgelse af kapitalismen som økonomisk system. At flertallet af befrielsestoelogerne benytter sig af det sidste alternativ, er gået tabt for Rom, som ikke kan forstå, hvor stærkt en sådan undersøgelse appellerer til et folk, der har lidt under kolonialisme og en røver-baron-kapitalisme. Vatikanet kan heller ikke forstå, at klassekampen har været i gang i Latinamerika, siden spanierne gjorde indianerne til slaver. En sådan "institutionaliseret" krigsførelse er, med Medellin-dokumenternes ord, rettet af de rige mod de fattige. At sige, at det ikke er sådan, er at benægte historien*[2411].

Den Første Kaldte Sankt Andreas Apostelorden er den højeste orden i Den Russiske Føderation. Den blev oprettet som den første og højeste ridderorden i det russiske imperium i 1698, men blev afskaffet under Sovjetunionen, inden den blev genindført som den øverste russiske orden i 1998. Ordenen blev oprettet af zar Peter den Store til ære for Sankt Andreas, Jesu første apostel og Rusland´s skytshelgen. Peter lærte om praksis med at uddele priser fra sine ”diplomatiske missions-rejser” i Vesten kaldet Den Store Ambassade. Tidligere blev tjeneste for den russiske stat belønnet med penge eller store godser. Han overværede på første hånd uddelingsceremonierne for England ´s Order of the Garter og Østrig´s Orden af Det Gyldne Skind, og bemærkede den loyalitet og stolthed, som prismodtagerne udviste. Det sparede også staten for jord og penge[2412].

Peter Den Store (1672 - 1725) blev initieret af Sir Christopher Wren og introducerede frimureriet i

2410 https://da.wikipedia.org/wiki/Kommunisme#Kommunistiske_samfund_i_det_20._%C3%A5rhundrede
2411 People of God: The Struggle for World Catholicism (1989), by Penny Lernoux side 96
2412 https://en.wikipedia.org/wiki/Order_of_St._Andrew

sit imperialistiske herredømme[2413]. Peter førte en kulturrevolution, der erstattede nogle af de traditionelle og middelalderlige sociale og politiske systemer, med moderne, videnskabelige, vestlige, som var baseret på oplysningstiden. Han er også kendt for at grundlægge og udvikle byen Sankt Petersborg, som forblev Rusland´s hovedstad indtil 1917. Peter´s anden kone, Katarina den Store (1729 - 1796), der efterfulgte ham som kejserinde i Rusland fra 1762 til 1796, huskes som en af de "oplyste monarker", fordi hun gennemførte adskillige politiske og kulturelle reformer på vegne af Illuminati. Voltaire, med hvem hun opretholdt regelmæssig korrespondance, kaldte hende "Semiramis af Rusland", i henvisning til den gamle babylonske dronning (ligesom den danske Margrethe 1 kaldtes - læs *Part 5*).

Tsar Paul I (1754 – 1801) besøgte Jacob Frank i Wien, da han udviklede stærke forbindelser ind i frimurernes samfund. Paul var frimurer såvel som stormester for Malteserordenen[2414]. Ordenens middelhavsborg af Malta blev fanget af den første franske republik af Napoleon i 1798, under dennes ekspedition til Egypten. Paul I gav det største antal riddere husly i Sankt Petersborg, en handling, der som nævnt gav anledning til den russiske Johanitterorden´s anerkendelse blandt de russiske kejserlige ordener[2415].

Det var under Paul´s ældste søn Alexander I (1801–1825), at de hemmelige samfund udøvede deres største indflydelse ved den russiske domstol. Alexander var kritisk over for sin fars styre og promoverede sig selv som en kejserlig reformator, der ville bringe oplysningsidealer til Rusland. Alexander blev kejser af Rusland, da hans far blev myrdet i 1801, og Alexander´s rolle i handlingen er stadig omstridt. Alexander´s største præstation var hans sejr over Napoleon, der havde angrebet Rusland i 1812. I løbet af en række diplomatiske kongresser spillede den sejrende Alexander en indflydelsesrig rolle i bestemmelsen af den politiske omstrukturering af post-Napoleon Europa[2416].

I 1820 anvendte Alexander, og Habsburg-kejseren Frans, Den Hellige Alliance (som var vedtaget på Wiener-kongressen i 1815) til at forhindre en revolution i Italien, som de med rette havde mistanke om, blev iværksat af Carbonari. Alexander reagerede på udviklingen ved at proklamere følgende; "vores formål, med at invadere Italien, er at modvirke ondskabens imperium, som med alle de okkulte midler til deres rådighed spreder den sataniske ånd, der leder det"[2417]. I 1822 udstedte Alexander et kejserligt edikt, der forbød frimureri og lukkede dets loger. I det politiske kaos, der fulgte efter Alexander´s død i 1825, besluttede politiske radikale at udnytte situationen til deres fordel, og genoplive de oprindelige frimureriske oplysningsmål.

Alexander´s efterfølger var hans bror Nicholas I (1796 - 1855), hvis kone var Charlotte af Preussen (1798 – 1860). Charlotte's bror var Kaiser Wilhelm I af Preussen, også en frimurer, der opnåede foreningen af Tyskland og etableringen af det tyske imperium gennem Otto von Bismarck. Nicholas I's søn og efterfølger var Alexander II (1818 - 1881), der i 1841 blev gift med Maria af Hesse, som delte hans interesse i okkultisme. Romanoverne blev tæt forbundne med den britiske (og danske) kongefamilie gennem børnene til Dronning Victoria og Prins Albert af Saxe-Coburg og Gotha[2418].

Alexandra, et yndlings barnebarn af Victoria, blev født på det nye palads i Darmstadt, i Hesse og af Rhinen; et storhertugdømme, der var en del af det tyske imperium. Alexandra var, ligesom sin

2413 George William Speth. *Royal Freemasons* (Masonic Publishing Company, 1885), p. 70.
2414 Schuchard, Marsha Keith. *Why Mrs. Blake Cried.*
2415 https://gaz.wiki/wiki/da/Knights_Hospitaller note 39+40
2416 Michael Howard. *Secret Societies: Their Influence and Power from Antiquity to the Present Day* (Inner Traditions/Bear & Company. Kindle Edition), p. 120.
2417 Ibid https://ordoabchao.ca/volume-three/synarchy
2418 Niall Ferguson. *The House of Rothschild: Moneys Prophets 1798-1848*, (Viking Penguin, 1998), p. 157.

bedstemor, en af de mest berømte kongelige bærere af hæmofili, en genetisk sygdom hos mænd og båret af kvinder, der findes blandt Alexandra´s side af familien. På grund af manglende vellykket behandling var hæmofili generelt dødelig i det tidlige tyvende århundrede. Det var kommet ind i Europa´s kongehuse af døtrene af dronning Victoria. Det havde forårsaget dødsfaldet for hendes ældre bror Friedrich og hendes onkel Leopold. Til Alexandra og Nicholas´ (den sidste kejser i Rusland, tsar Nicholas II Romanov, søn af kejserinde Dagmar) forfærdelse, døde deres søn Alexei, som var blevet født med sygdommen. Den berygtede russiske mystiker Rasputin fik stor indflydelse på Alexandra, som troede på, at han havde en kur mod sin søn. Der gik endda rygter om, at de havde haft en affære[2419]. Historikere antyder ofte, at Rasputin´s berygtethed hjalp med at miskreditere tsar-regimet, og dermed hjalp med at udfælde Romanovernes fald, hvilket skete et par uger efter, at han blev myrdet.

Den russiske (i 1917) og den franske revolution var i vidt omfang identiske. Begge revolutioner førte til militærstat og diktatur. Den provisoriske regering var frimurernes konstruktion for at forberede revolutionen. og overgav frivilligt magten til bolsjevikkerne. Alexander Kerenskij, den sidste regeringsleder inden oktoberrevolutionen, var leder af det russiske frimureri´s øverste råd og Grand Orient i Rusland. Grand Orient havde hovedkvarter i Paris[2420], hvortil han flygtede.

Den russiske revolution var en zionistisk revolution, idet Trotsky (Leiba Bronstein) var finansieret af medlemmer af B'nai B'rith-logen (Jacob Shiff og Paul Warburg). "Leiba Bronstein var frimurer siden 1897 og kom fra samme logenetværk, som Lenin tilhørte. Frimurer Winston Churchill bekræftede senere, at den amerikanske statsborger, Trotsky, var et ærværdigt medlem af "de oplystes klub"[2421].

Trotsky havde undsluppet et tidligere mislykket forsøg på revolution i Rusland og flygtede til Frankrig, hvor han blev udvist for sin revolutionære opførsel. "Han opdagede snart, at der var velhavende Wall Street-bankfolk, der var villige til at finansiere en revolution i Rusland", skrev journalisten Still. En af disse bankfolk var Jacob Schiff, hvis familie havde boet hos Rothschilds i Frankfurt. En anden var Elihu Root, advokat for Paul Warburg´s Kuhn, Loeb & Company. Ifølge New York Journal American: "Det anslås af Jacob´s barnebarn, John Schiff, at der investeredes omkring $20 millioner i den sidste triumf for bolsjevismen i Rusland. Root, et CFR-medlem, bidrog til yderligere 20 millioner dollars, ifølge Congressional Record af 2. september 1919. Schiff og Root var ikke alene. Arsene de Goulevitch, der var til stede i de tidlige dage hos bolsjevikkerne, skrev senere: "i private interviews har jeg fået at vide, at over 21 millioner rubler blev brugt af Lord Milner til finansiering af den russiske revolution"[2422]. Det var 1st Viscount Alfred Milner, der var den primære styrke bag Rhodes Round Table (læs videre herom i kapitel 8 – *Netværket*).

Trotsky var blevet forfulgt af britiske agenter, der mistænkte ham for at arbejde for tysk efterretning siden sit ophold i Wien før krigen. I en tale før Trotsky forlod New York, sagde han: "Jeg vender tilbage til Rusland for at vælte den midlertidige regering og for at stoppe krigen med Tyskland". Da skibet med Trotsky og hans følge stoppede i Halifax, Nova Scotia, blev de og deres midler beslaglagt af canadiske myndigheder, der med rette frygtede, at en revolution i Rusland kunne frigøre tyske tropper til at bekæmpe allierede soldater på vestfronten. Men denne velbegrundede bekymring blev overvundet af præsident Wilson´s alter ego, der fortalte chefen for den britiske efterretningstjeneste, Sir William Wiseman, at Wilson ville have Trotsky løsladt. Den

2419 C.S. Denton. *Absolute Power* (London: Arcturus Publishing, 2006), p. 577.
2420 Hass, Ludwik (1983). "The Russian Masonic Movement in the Years 1906 - 1918" (PDF). *Acta Poloniae Historica* (48): 95–131. ISSN 0001-6829. Archived (PDF) https://en.wikipedia.org/wiki/Grand_Orient_of_Russia%27s_Peoples
2421 World Empire and the Return of Jesus Christ s. 145.
2422 Jim Marrs – Rule By Secrecy s.193

21. april 1917, mindre end en måned efter at USA kom ind i krigen, beordrede USA den britiske frigivelse af Trotsky, som bevæbnet med et amerikansk pas godkendt af Wilson fortsatte med sin rejse til Rusland.

Tusinder af russiske aktivister var blevet forvist, efter en abortrevolution i 1905, inklusive Trotsky og Vladimir Lenin; sidstnævnte en revolutionær intellektuel, der tilpassede sig teorierne om Hegel, Fichte, Ruskin, og Marx til Rusland´s politiske og økonomiske situation. Efter flere års reformforsøg blev Tsar Nicholas tvunget til at fratræde den 15. marts, 1917, efter optøjer i Sankt Petersborg. Mange tror at dette blev tilskyndet af britiske agenter. Da Trotsky rejste til Rusland med et amerikansk pas forlod Lenin samtidig sit eksil. Hjulpet af tyskerne og ledsaget af omkring 150 uddannede revolutionære "blev Lenin sat på det berygtede 'forseglede tog' i Schweiz med mindst 5 millioner dollars", skrev Still. Toget kørte uhindret gennem Tyskland, som aftalt af Max Warburg og den tyske overkommando. Lenin, ligesom Trotsky, blev mærket som en tysk agent af regeringen for Aleksandr Kerensky, den anden af de midlertidige regeringer, der blev oprettet efter tzarens abdikation. I november 1917 havde Lenin og Trotsky iværksat et vellykket oprør og beslaglagt den russiske regering for bolsjevikkerne. Men det kommunistiske greb om Rusland var ikke sikkert. Intern strid mellem de "røde" og de "hvide" varede indtil 1922 og kostede omkring 28 millioner russiske liv. Tsar Nicholas og hele kongefamilien blev angiveligt skudt i en kælder i Yekaterinburg - og Lenin døde i 1924 af en række slag efter at have hjulpet med at danne Third International eller Comintern, organisationen, der eksporterede kommunisme verden over. Trotsky flygtede fra Rusland, da Stalin overtog diktatorisk kontrol, og i 1940 blev Trotsky myrdet i Mexico af en stalinistisk agent[2423].

Anthony Summers og Tom Mangold brugte fem år på at spore vidner og dokumenter, der længe var forsvundet. Eftersøgningen førte til Moskva, Tokyo og Washington, og deres vedholdenhed betalte sig endelig, da de fandt et undertrykt officielt dossier - ”filen om zaren”. Det viste sig, ifølge forfatterne, at offentligheden blev fodret med en løgn. Romanoverne døde ikke alle ved Jekaterinburg, men blev bønder i et internationalt magtspil, der involverede Lenin, Der Kaiser, den britiske kongefamilie og britisk efterretningstjeneste. Og i London fortsætter tildækningen[2424].

Johanniterne læner sig mere op ad den officielle forklaring om mordet på zar-familien: *I det kejserlige Rusland var det almindeligt kendt, at frimureriet var blevet forbudt, fordi det er et broderskab, der er beregnet til revolution. Deres personlige filosofier støttede eksporten af USA's "demokratiske" idealer, som ikke blev overført fredeligt til behovene for social forandring i det kejserlige Rusland. Den amerikanske Grand Prior, William Nelson Cromwell, var en velkendt ekspert i regimestyring på højt niveau. Den livsstil, som amerikanerne nød, kombineret med Wilson-temaet om at udbrede demokratiet verden over, synes at have forført både stormester og storhertug Alexander, og den russiske storprior Kirill, til revolutionære intriger mod zar Nikolaj II. Mange andre i den kejserlige Romanoff familie var sympatiske over for liberale socialistiske planer om at gøre en ende på det absolutte monarki i Rusland, og det amerikanske SOSJ's storpriorium var indblandet i deres revolutionære aktiviteter. Desværre blev zaren og hans kone også påvirket af okkultisme, som var på mode i deres samfund, og som Rasputin var en berygtet udøver af. Denne opførsel i krigstid, fra zarens og hans families side, skabte ekstrem uro i Rusland og var med til at fremkalde militante aktioner blandt de forskellige kræfter, der var fast besluttet på at omdanne monarkiet.*

Historien om Rasputin´s indflydelse på den kejserlige familie, og på Rusland´s politik er velkendt.

2423 Jim Marrs – Rule By Secrecy s 196-197
2424 ISBN 13: 9780060128074 The File on the Tsar - Anthony Summers; Tom Mangold

Det er ikke almindeligt kendt, at storhertug Alexander instruerede mordet på den spiritualistiske munk Gregori Rasputin i slutningen af 1916. De mænd, der var direkte involveret i mordet på Rasputin, var storhertugens sønner, svigersøn, fætter og et medlem af det britiske MI6. Russerne var alle elever eller kandidater fra SOSJ Corps des Pages. Storhertug Alexander gik efterfølgende med held i forbøn hos zaren på vegne af attentatmændene, der alle var Johanniterriddere. Storhertuginde Ella var leder af Det Hvide Kors' Højesteråd i Rusland, som havde tilsyn med alle Hospitaller-aktiviteter under 1. Verdenskrig. Den amerikanske ambulance i Rusland støttede Kerenskij-regimet. Ridderne kan også have været taktisk støttet af den første russiske revolution i de første måneder af 1917. Premierminister Kerenskij var på lønningslisten af den amerikanske ambulance. Storhertug Kirill havde ansvaret for de tropper, der var til rådighed til at forsvare zaren i St. Petersborg. Han brugte sit korps af flådevagter til passivt at støtte zar Nikolaj II's tvungne abdikation. Selv om mange gav både februarrevolutionen og senere oktoberrevolutionen skylden til jødiske revolutionære, der blev støttet af Tyskland, blev både storhertug Kyrill og storhertug Alexander udstødt af mange russere på grund af deres alliancer med frimurerne og andre socialhumanister. Storhertug Alexander var i stand til at beholde sin forhøjede status på grund af sin hustru, storhertuginde Xenia, der var zarens søster[2425].

Den franske frimurer Rozie fra Jean Georges-logen i Paris hyldede sine frimurerbrødre Lenin og Trotsky[2426]. Lenin var en frimurer i 31°, og medlem af franskmændenes loge ”Art et Travail”[2427]. Lenin var medlem af den mest berygtede loge i Grand Orient, Neuf Sœurs, i 1914[2428]. Lenin, Grigori Zinoviev, en livslang samarbejdspartner af Trotsky (Grand Orient), Karl Radek (Grand Orient) og Yakov Sverdlov, var også medlemmer af B'nai B'rith[2429]. Trotsky forklarede årsagen til sin interesse i frimureriet: ”I det attende århundrede blev frimureriet udtryk for en militant oplysningspolitik, som i tilfældet med Illuminati var revolutionens forløbere; som på dens ”venstre” side kulminerede i Carbonari. Jeg afbrød mit arbejde med frimureri for at tage studiet af marxisk økonomi. Arbejdet med frimureri fungerede som en slags test for disse hypoteser. Jeg tror, det har påvirket hele forløbet af min intellektuelle udvikling”[2430].

Sovjet-Rusland forbød alle hemmelige samfund, inklusive frimureri, i 1922[2431]. Frimureri eksisterede ikke i Sovjetunionen, Kina eller de fleste andre kommunistiske stater. Efterkrigstidens genoplivninger af Frimureri i Tjekkoslovakiet og Ungarn blev undertrykt i 1950[2432]. En 1-parti-stat, eller et diktatur, er åbenlys i sin ensidige magtudfoldelse.

Chekaen, det hemmelige bolsjevikiske politi, massemyrdede og torturerede millioner af mennesker i Sovjetunionen på mest bestialske vis med metoder, som kendtes fra inkvisitionen[2433]. De allierede samlede og fængslede frie russere med henblik på deportation til Stalin´s dødslejre i Operation Keelhaul, som var et resultat af en aftale mellem Roosevelt, Churchill og Stalin på Jalta-konferencen. De allieredes tvungne repatriering resulterede i, at russere døde ved henrettelse, eller blev deporteret til arbejdslejrene i Gulag-arkipelaget[2434].

2425 Osjknights.com/SOSJ/History - side 10 https://osjknights.com/SOSJ%20History%20Since%20the%20Fall%20of%20Malta.pdf
2426 *La Libre Parole* (6 February 1918). https://ordoabchao.ca/volume-three/operation-trust
2427 Oleg Platonov. *Russia's Crown of Thorns: The Secret History of Freemasonry 1731-1996* (Moscow, 2000), Volume 2, p. 417.
2428 *Soviet Analyst* (June, 2002). p. 12
2429 Viktor Ostretsov. *Freemasonry, Culture, and Russian History* (Moscow, 1999), pp. 582- 583.
2430 Leon Trotsky. *My Life: The Rise and Fall of a Dictator*. pp. 124-127.
2431 Whalen, W.J., "Freemasonry" *The New Catholic Encyclopedia* (1967)article hosted at *trosch.org*. Retrieved 2011-10-19.
2432 https://en.wikipedia.org/wiki/Anti-Masonry#cite_note-communist-12
2433 https://en.wikipedia.org/wiki/Red_Terror
2434 http://www.theknightsofsaintjohn.com/History-After-Malta.htm

Bulwer-Lytton´s *The Coming Race* (læs *Part 7*), som indeholdt en overmenneskelig civilisation, der levede i en hul jord, påvirkede legenden om Agartha, relateret til den af Shambhala, som blev den centrale myte om den okkulte synarkismefilosofi, udviklet af hans søns ven, Saint-Yves d'Alveydre (1842 - 1909)[2435]. Gennem sin tilknytning til det russiske regerende hus af Romanov var synarkisme en vigtig ideologi i det vedvarende "store spil" mellem øst og vest. Sammen ville de i høj grad være ansvarlige for fremkomsten af Den Suveræne Sankt Johannes af Jerusalem-orden og produktionen af protokollerne for de lærde ældste i Zion; nazisternes "beføjelse til folkedrab", som de alt sammen udnyttede til at fremme frygt for en verdensomspændende jødisk-frimurer og kommunistisk sammensværgelse, og for, ad denne vej, at fremme deres politiske dagsorden. Den vigtigste politiske dialektik er imidlertid den vedvarende konkurrence mellem "øst" og "vest", som udviklede sig til den kolde krig og det moderne sammenstød mellem civilisationer, og som involverede fortsat konfrontation mellem USA og NATO overfor Rusland og dets ambitioner for et eurasisk imperium[2436].

"Det Tredje Rom" efter Konstantinopel blev Lenin´s Third International[2437]. Stalin brugte Det Tredje Rom som et symbol på russisk storhed og uafhængighed af fjendtlige imperialistiske magter. Efter en række dekreter i 1930'erne forventedes det, at historikere anerkendte den "progressive" rolle, som Rusland havde spillet for at bringe ikke-russiske folk under åget af det, der ville blive verdens første kommunistiske stat. Under den kolde krig fortolkede vestlige observatører vedtagelsen af Det Tredje Rom-doktrinet, som bevis på de kontinentale ambitioner om "sovjetisk ekspansionisme"[2438]. Filosof Fjodor Dostojevskij (1821-1881) indvarslede tilgangen til en endelig konfrontation mellem den "katolske idé", dens modstander protestantisme og "den tredje verdensidé; den slaviske idé". Han bemærkede, at opløsningen af disse store verdens traditioner ikke kunne underkastes "små, judaiserende, tredje klasses overvejelser"[2439].

Ifølge den tidligere KGB-officér, Konstantin Preobrazhensky, blev eurasianisme udviklet af den sovjetiske efterretningstjeneste i 1920'erne, og senere populariseret af Alexander Dugin efter Sovjetunionen´s sammenbrud[2440]. De vigtigste ledere for eurasianisterne blev forvist hvide russiske intellektuelle. Eurasianisterne mente, at det sovjetiske regime var i stand til at udvikle sig til en ny national, ikke-europæisk ortodoks kristen regering, der kastede den indledende maske af proletar internationalisme og militant ateisme[2441]. I henhold til Dostojevskij´s tilpasning af myten fik Rusland en guddommelig mission for at imødegå den korrupte indflydelse af den vestlige modernisering, og indvie årtusindets New Age/nye tidsalder, kaldet Det Tredje Rom, hvor han ventede endetiden i tro på, at apokalypsen ville forårsage den rensning, der er nødvendig for at bringe den nye tidsalder med fred, velstand og magt, under befrielsens regeringstid[2442].

Joachim af Fiore og Savonarola, samt andre, var vigtige kilder til profetierne af Nostradamus,, og formede forventningen om Grand Monarch og Det Tredje Rom[2443]. De bibelske fundamenter for begrebet "Den Store Monark" findes i Det Gamle Testamente i Esajas, Jeremias, Daniel og Zakarias og i Det Nye Testamente. Begrebet Den Store Konge/Monark har ofte været forbundet med

2435 https://ordoabchao.ca/volume-three/synarchy#_edn3
2436 Sanford L. Drob. Kabbalistic Metaphors: Jewish Mystical Themes in Ancient and Modern Thought (Jason Aronson, 2000), pp. 185-240.
2437 Anne A. Lotowsky. *Emperor of the World: Charlemagne and the Construction of Imperial Authority, 800-1229* (Cornell University, 2013), p. 71.
2438 Christopher Bonura (2016) "When Did the Legend of the Last Emperor Originate? A New Look at the Textual Relationship between the Apocalypse of Pseudo-Methodius and the Tiburtine Sibyl." *Viator*, 47(3), pp. 47-100.
2439 Dostoevskii. *Dnevnik pisatelia* vol. XI, 8; cited in Michael Kellogg. *The Russian Roots of Nazism*, p. 32.
2440 Riasanovsky. *The Emergence of Eurasianism*; cited in Coogan. *The Dreamer of the Day*, p. 185.
2441 Dunlop, "Aleksandr Dugin's Foundations of Geopolitics."
2442 Coogan. *The Dreamer of the Day*, p. 185.
2443 P. Duncan. *Russian Messianism: Third Rome, Revolution, Communism and After* (London and New York: Routledge, 2000) (note 9) pp. 10–12

mystiske åbenbaringer[2444]. Apokalypsen inkorporerede adskillige aspekter af kristen eskatologi, såsom invasionen/destruktionen af Gog og Magog, antikristens fremkomst, og de trængsler der går forud for afslutningen af verdenen[2445].

Ivan III var den første Tzar, der proklamerede Moskva som Tredje Rom. Ivan giftede sig med KonstantinXI´s niece Sophoa Palaiologos i 1472 og derfra gik det blå blod ind i Romanov Dynastiet (jvf GrokAI). Man finder en masse detaljer fra brev-udvekslinger, dagbøger mm om den rædselsfulde og blodige historie om Det Russiske Kejserrige i jøden Simon Sebag Montefiore´s: *Huset Romanov (1613-1918)*. Dette er med sine detaljer muligvis den mest afskyelige bog undertegnede nogensinde har læst. Jeg vil spare læserne for alle de bizarre, seksuelle, perverse, religiøse, pinlige og morderiske blodsudgydelses- detaljer (som forfatteren på en eller anden måde nyder at dvælge i) - og blot fremhæve lidt af det, som jeg har noteret mig interessant og relevant i nærværende kontekst om magtstrukturen. For eksempel:

- at Paul 1, ligesom sin far (Peter 3), tilbad Frederik Den Store af Preussen (Hohenzoller-Huset). Paul, der havde arvet sin fars kærlighed til alt preussisk, tog til Berlin for at møde den 16-årige fyrstinde Sophie Dorothea af Württemberg. Frederik Den Store var ikke imponeret af Paul - og han forudså, at denne ville lide "en skæbne som sin ulykkelige far"[2446]. Paul blev myrdet ligesom sin far.

- at Zar Aleksandr under Napoleonskrigene, også "havde en tendens til at foragte sine egne russere og respektere den højrestående tyske civilisation". Han erklærede "helligt korstog mod det store dyr i Åbenbaringen, Napoleon, den djævelske fjende af den ortodokse tro og jødernes fortaler (slægten Romanov´s første forsøg på officiel antisemitisme)[2447]. Alligevel tilbragte de to "kamphaner" en masse tid sammen: "Delingen af Europa mellem de to kejsere, baseret som den var på et fornuftsvenskab, gjorde dette til et af de berømteste topmøder i verdenshistorien". "Jeg kommer til at tilbringe mine dage med Bonaparte!" ”Aleksandr´s øvelse i tvetungethed gjorde ham godt rustet til at forføre Napoleon", skrev hans hofmand grev Korff. "Jeg vil være jeres sekundant mod englænderne", sagde Aleksandr til Napoleon, som blev henrykt. Frederik Vilhelm af Preussen overværede samtalerne: "Hver aften spiste de 3 monarker sammen"[2448]. ”Den 17. September 1808 blev Aleksandr budt velkommen af Napoleon otte km udenfor Erfurt. Udover de 2 kejsere var fire konger og diverse andre tyske fyrster deltagere i Napoleon´s 3 uger lange magtdemonstration - men det handlede udelukkende om Rusland og Frankrig”. I løbet af de 18 dage, de tilbragte sammen, festede de to kejsere og de gik på jagt, dansede, deltog i illuminationer og gik i teatret: da en af skuespillerne under tragedien Ødipus deklamerede: "En stor mands venskab er en gave fra guderne" vendte Aleksandr sig om - og rakte Napoleon hånden til klapsalver fra hele publikum. Napoleon, der selv var den fødte skuespiller, beundrede på sin vis Aleksandr´s talent og kaldte ham "Nordens Talma" efter den store franske skuespiller"[2449]. Den 1. januar 1813 gik Aleksandr sammen med sin hær over floden Nemunas og ind i Napoleon´s rige. Han tog straks kontakt til den preussiske konge, som i slutningen af februar sluttede sig til denne nye alliance, der mønstrede 150.000 russere og 80.000 preussere, som alle var finansieret af Storbritannien[2450].

- At Aleksandr 1 var ekstremt religiøs: "Han skrev til Golitsyn: >Siden Sankt Petersborg er der ikke

2444 Lemesurier. *Nostradamus.*
2445 https://ordoabchao.ca/volume-three/conservative-revolution
2446 Simon Sebag Montefiore: *Huset Romanov (1613-1918)*, side 1088 og 1113/3830 (sidetal fra Mofibo-udgaven)
2447 Simon Sebag Montefiore: *Huset Romanov (1613-1918)*, side 1405 og 1412/3830
2448 Simon Sebag Montefiore: *Huset Romanov (1613-1918)*, side 1414,1415,1416,1418,1419/3830
2449 Simon Sebag Montefiore: *Huset Romanov (1613-1918)*, side 1432-1433/3830
2450 Simon Sebag Montefiore: *Huset Romanov (1613-1918)*, side 1504-1505/3830

gået en eneste dag, uden at jeg har læst i De Hellige Skrifter<"[2451]. Ligeså var hans bror og efterfølger Zar Nikolaj 1: "Et internationalt udvalg af kongelige ankom til begravelsen (af Aleksandr), og Nikolaj tog kontrol over udenrigspolitikken med Nesselrode som sin højre hånd. Den første udfordring var det skrantende Osmanniske Rige´s skæbne - det såkaldte Østspørgsmål, der var det vigtigste af alle, og som senere endte med krig. Han var fast besluttet på at håndhæve Katarina Den Store´s og Aleksandr´s traktater, der erklærede, at Rusland var de ortodokse kristnes beskytter. Han drømte om et russisk Konstantinopel"[2452]. "Jeg bliver nødt til at sætte mine hære i bevægelse; Østrig må gøre det samme....Og englænderne og deres flådestyrker. Således vil en russisk, en østrigsk og en storslået engelsk flåde blive samlet". ”Nu nåede han frem til pointen med sin rejse - en aftale med Storbritannien om at planlægge opløsningen af Det Osmanniske Rige uden en krig, men med en mulighed for at gennemføre Rusland´s messiasmission om at påvirke Konstantinopel og få adgang til Bosporus og Dardanellerne”[2453]. Gravkirken i Jerusalem, der havde været styret af osmannerne siden 1517, havde længe været ledet af de ortodokse, og faktisk var Jerusalem domineret af russere, der betragtede prilgrimsrejsen dertil som en vigtig forberedelse til døden[2454]. ”Napoleon 3´s glitrende men skrøbelige Frankrig havde brug for katolsk prestige og militær berømmelse i udlandet - og hævn for 1815. Begge kejsere var fast besluttet på at tvinge deres vilje igennem overfor sultan Abdul Mecid. I 1851 fik Nikolaj sin vilje, indtil Napoleon truede sultanen, der gav efter og overdrog overherredømmet over Hagia Sofia til katolikkerne. Det kunne Nikolaj ikke bare forbigå: >Jeg kan ikke opgive en hellig pligt<, fortalte han den britiske ambassadør. Han opfattede sig selv som en korsridder af den ortodokse tro - hans far havde været stormester i Johanniterordenen af Jerusalem”[2455]. ”Napoleon 3 kunne ikke tillade et forenet Tyskland, hvilket førte til en ny konflikt med Preussen. Under Aleksandr 2´s hyppige møder med sin onkel Wilhelm og kansler Bismarck antydede sidstnævnte, at Preussen ville støtte, at Rusland blev løst af den traktat, der havde afsluttet Krim-krigen - hvis Rusland ville beskytte Preussen´s østlige flanke mod Østrig, hvilket Aleksandr med glæde hjalp til med”. ”Den fransk-tyske krig ændrede Europa´s udseende. Befolkningen gjorde oprør i Paris, og Napoleon abdicerede og gik i excil i England. Aleksandr stod selvfølgelig på sin onkel Wilhelm´s side og sendte medaljer til de tyske generaler”[2456].

PAVESTATERNE OG INTERNATIONAL LOVGIVNING

I antikken kaldte man sumpene på den højre bred af Tiberen, mellem den Milviske Bro og den nuværende Ponte Sisto for ”Vatikanet”. Idag er Vatikan-staten med sine 44 hektar og ca. 1.000 indbyggere den mindste uafhængige stat i verden. Paven er både den lovgivende, udøvende og dømmende magt. En naturstensmur på Peterspladsen, der forbinder to fløje af en søjlegang, udgør statsgrænsen. Inden for disse mure kan der afvikles forretninger, der kræver den allerstørste diskretion.

”Istituto per le Opere di Religione” (IOR), også kaldet Vatikanbanken, er i Den Hellige Stol´s besiddelse. I slutningen af 1970´erne blev der afsløret obskure forretninger inden for IOR. Den daværende leder af ”Istituto”, ærkebiskoppen Paul Casimir Marcinkus, hævdedes at have forbindelser til mafiaen og til sydamerikanske narkokarteller. Vatikanbanken var tæt sammenflettet

2451 Simon Sebag Montefiore: *Huset Romanov (1613-1918)*, side 1508/3830
2452 Simon Sebag Montefiore: *Huset Romanov (1613-1918)*, side 1686-1687/3830
2453 Simon Sebag Montefiore: *Huset Romanov (1613-1918)*, side 1778-1779/3830
2454 Simon Sebag Montefiore: *Huset Romanov (1613-1918)*, side 1807/3830
2455 Simon Sebag Montefiore: *Huset Romanov (1613-1918)*, side 1810-1811/3830
2456 Simon Sebag Montefiore: *Huset Romanov (1613-1918)*, side 1993-1995

med Banco Ambrosiano og dens præsident, Roberto Calvi, kendt som ”Guds Bankmand”. Calvi stiftede postkassefirmaer på Bahamas og i Panama. Store summer blev med ærkebiskop Marcinkus viden overført fra den sydamerikanske kokainhandel via disse skinfirmaer. Til gengæld for en betaling af 224 millioner dollars indstillede det italienske retsvæsen en undersøgelse i sammenhæng med Roberto Calvi og Banco Ambrosiano.

Roberto Calvi blev myrdet i London den 17. juni 1982, og samme dag blev hans sekretær Graziella Corrocher myrdet i Milano. Vatikanet er blevet anklaget for at stå bag disse mord. Men Vatikanet er ikke underlagt italiensk lovgivning. Det er en selvstændig stat. Derfor har det italienske retssystem ikke mulighed for at foretage efterforskning i Vatikanet[2457]. Grundloven regulerer den civile regering i Vatikanstaten, mens den apostolske forfatning *Pastor Bonus* styrer den romerske Curia, som hjælper paven i styringen af den katolske kirke. Embedsmænd fra Vatikanstaten har diplomatisk immunitet i henhold til folkeretten i international lov. Derfor, hvis de er anklaget for en forbrydelse i deres værtsland, sendes de normalt til civil retssag i Vatikanstaten[2458].

Efter sin udnævnelse som koordinator for Rådet for Økonomi fortalte G8-styringskomité-medlem Marx pressen, at Vatikanet´s "rigtige bank", på grund af den uendelige række af pædofili- og finansskandaler, ikke længere ville være IOR (Institut for Religiøse Værker, der almindeligvis kaldes Vatikanbanken), men at det ville være Administration of the Patrimony of the Apostolic See (APSA), den kasserer-afdeling, som hidtil primært har forvaltet Vatikanet´s enorme værdipapirer og ejendomsbesiddelser. Det er uvist, om denne beslutning er et resultat af presset fra finanstilsynsmyndighederne på Bergoglio og hans forgænger om at "rydde op" i IOR, da banken ellers ville få forbud imod at foretage internationale transaktioner[2459]. Omkring tre dusin banker, herunder nogle af verdens største finansielle institutioner, var i årevis "korrespondentbanker" for Vatikanet og leverede tjenester, når pavens forretninger gik udenfor Vatikanstaten´s grænser. Som med andre institutionelle kunder gav bankerne Vatikanet adgang til udenlandske finansmarkeder. EU's Moneyval-komité for hvidvask-undersøgelser sagde, at Financial Information Authority; den tilsynsmyndighed, der blev oprettet med pave Benedictus´ velsignelse, manglede de juridiske beføjelser og den uafhængighed, der var nødvendig for at overvåge og sanktionere Vatikanet´s finansielle institutioner. Den havde fundet, at tilsynsmyndigheden ikke havde nogen klar ret til at kræve adgang til bøger eller oplysninger. Vatikanbanken blev kun anset for at overholde 9 ud af 16 centrale standarder[2460].

Vatikanet har muligvis forberedt sig på dette skift under ledelse af den britisk royalt udnævnte ”fornemmeste ridder af Sankt Michael og Sankt George” Sir Peter Sutherland, administrerende direktør og formand for Goldman Sachs International, europæisk formand for den Trilaterale Kommission og i Bilderberg-styregruppen. Sutherland har været Vatikanet´s konsulent i årevis og blev af Bergoglio udpeget til tilsynsrådet for APSA[2461]. I Moneyval-rapporten hedder det også, at APSA selv har konti og indskud i centralbanker over hele verden: Federal Reserve, Bank of England, Deutsche Bundesbank, Italien´s centralbank, Bank for International Settlements "og andre". IOR indkasserer hundredvis af mio. Euro om året i renter, gebyrer og provisioner. Overskuddet steg i høj grad på grund af institutionens "gunstige handelsresultater og højere obligationsværdier som følge af det generelle fald i renteniveauet på de finansielle markeder gennem årene", står der i

2457 Gianluigi Nuzzi ”Vatikan AG“, 2009.
2458 https://en.wikipedia.org/wiki/Law_of_Vatican_City#Judiciary Mena, Adelaide. "What are the Vatican's next steps in the child porn case?". *Catholic News Agency*. Retrieved 2021-02-16.
2459 Betty Clermont: https://www.dailykos.com/stories/2014/02/09/1276215/-Vatican-Inc-s-Future-Secured-by-Pope-Francis
2460 *Financial Times*: The Scandal in the Vatican Banks ; 6. december 2013
2461 http://churchandstate.org.uk/2015/01/opus-dei-influence-rises-to-the-top-in-the-vatican/

rapporten. Vatikanet har længe insisteret på, at IOR ikke er som andre traditionelle banker og fokuserer sin indsats på at forvalte aktiver fra religiøse og velgørende fonde og projekter. Men rapporten viser, at den fungerer som enhver anden bank. IOR's balance omfattede også for milliarder i guld, metaller og ædle mønter, hvoraf en del hævdes at være stjålet fra Holocaustofre på Balkan, som Vatikanet nægter at tillade en undersøgelse af. Udover IOR og APSA er der massevis af afdelinger og fonde med egne bankkonti og investeringer. Kun få journalister bemærkede, at Moneyval-tilsynet ikke vurderer, om "systemreformerne" rent faktisk håndhæves[2462].

Det er blevet bredt rapporteret, at paven har "ryddet op" i Vatikanet´s finanser, men paven har aldrig udpeget kriminalassistenter eller andre specialister fra nogen retshåndhævende eller statslige tilsynsmyndigheder til at rådgive ham om Vatikanet´s notorisk uhæderlige finanser. De syv lægmænd i Rådet for Økonomi afspejler dette:

- Joseph F.X. Zahra, der er koordinator for lægmændene, er tidligere direktør for Malta´s centralbank, tidligere formand for Bank of Valletta plc, Maltacom plc og Middlesea Insurance plc[2463]
- Jean-Baptiste de Franssu er formand for IOR[2464] og har været administrerende direktør for Invesco Europe og andre investeringsforvaltningsselskaber[2465].
- John Kyle var vicepræsident i Imperial Oil Ltd, Exxon Mobil's canadiske datterselskab[2466].
- Enrique Llano Cueto var revisionspartner i KPMG og derefter ledende partner med ansvar for store kunder i den offentlige og private sektor. Som revisor for de vigtigste aktører i realkreditkrisen har KPMG International m.fl. revisionsselskaber gjort det muligt for krisen at udvikle sig hurtigere[2467].
- Jochen Messemer er tidligere partner i McKinsey & Company (1993-2003) og senere bestyrelsesformand for forsikringsselskabet Ergo International Ltd. En analyse i *The Firm* påpeger, at "McKinsey´s indsigter ofte var et dække for ledere. Omkostningsnedskæringer og afskedigelser er en velkendt ekspertise. Mindre kendt er McKinsey´s rolle i at hjælpe direktører med lønforhøjelser"[2468].
- Francesco Vermiglio, medlem af bestyrelsen for Banco di Sicilia og Bank of Valletta (Malta).
- George Yeo var finansminister i Singapore og brigadegeneral i Singapore´s væbnede styrker. Han var gæsteforsker ved Peking University, og er fortsat gæsteforsker ved Lee Kuan Yew School of Public Policy. Han er medlem af det rådgivende udvalg for Harvard Business School og Opus Dei's IESE Business School[2469].

Herudover indgår alverdens største finans- og korporative interessenter i Rådet for Inklusiv Kapitalisme, hvor paven er skytsengel, under sloganet "Making the world fairer, more inclusive, and sustainable" (gør verden mere retfærdig, mere inklusiv og bæredygtig). Rådet er en virksomhedsledergruppe, som staterne samlet set allesammen er afhængige af for vækst. Samspillet med kirkelige institutioner og ngo´er viser, hvordan sammensværgelsen planlægger udførelsen og iværksætningen af alt, hvad der udspiller sig i verden. I rådet sidder Lynn Forester de Rothschild, grundlægger og administrerende partner, Inclusive Capital Partners; Rajiv Shah, præsident, The Rockefeller Foundation; Darren Walker, formand, Ford Foundation; Peter Bakker,

2462 Betty Clermont: https://www.dailykos.com/stories/2014/02/09/1276215/-Vatican-Inc-s-Future-Secured-by-Pope-Francis henviser til https://pt.scribd.com/doc/112084700/Vatican-EU-Case og https://qz.com/130139/the-vatican-bank-more-than-quadrupled-its-profit-last-year/
2463 "Curmi and Partners appoint Joseph F.X. Zahra as director". *Times of Malta*. https://en.wikipedia.org/wiki/Joseph_F.X._Zahra
2464 "Vatican unveils financial and media shake-up". *www.ft.com*. https://en.wikipedia.org/wiki/Jean-Baptiste_de_Franssu
2465 "NEW AREA: INVESCO expanding". *Pensions & Investments*. + "Jean-Baptiste de Franssu and Philippe Marini join La Française board". *www.funds-europe.com*. + "KNEIP taps Jean-Baptiste Douville de Franssu & Michael Jackson". *What Investment*. 2017
2466 http://www.ccbi-utoronto.ca/2014/03/12/vatican-appointments-for-ccbi-board-members/
2467 Betty Clermont: https://www.dailykos.com/stories/2014/02/09/1276215/-Vatican-Inc-s-Future-Secured-by-Pope-Francis
2468 A. Jurek, 9. okt. 2013, Book Review: 'The Firm: The Story of McKinsey And Its Secret Influence on American Business' af Duff McDonald
2469 Betty Clermont: https://www.dailykos.com/stories/2014/02/09/1276215/-Vatican-Inc-s-Future-Secured-by-Pope-Francis

formand og administrerende direktør, World Business Council for Sustainable Development (WBCSD); Ajay Banga, Executive Chairman, Mastercard; Oliver Bäte, formand for direktionen, Allianz; Marc Benioff, formand, administrerende direktør og medstifter, Salesforce; Edward D. Breen, bestyrelsesformand og administrerende direktør, DuPont; Sharan Burrow, generalsekretær, Den Internationale Faglige Samarbejdsorganisation (ITUC); Mark Carney, særlig udsending for klimaindsats og finansiering og finansrådgiver for den britiske premierminister i forbindelse med COP26; Mathias Cormann, generalsekretær, Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD); Brunello Cucinelli, bestyrelsesformand og kreativ direktør, S.p.A.; Carmine Di Sibio, global formand og administrerende direktør, Ernst & Young Accounting; Roger W. Ferguson, Jr., tidligere CEO, TIAA (Carnegie forsikring); Kenneth C. Frazier, bestyrelsesformand, Merck; Fabrizio Freda, formand og administrerende direktør og William P. Lauder, bestyrelsesformand, Estée Lauder Companies; Marcie Frost administrerende direktør, CalPERS (pension); Alex Gorsky, formand og CEO, Johnson & Johnson; Alfred Kelly, formand og administrerende direktør, Visa Inc.; Rich Lesser, global formand, Boston Consulting Group (BCG); Bernard Looney, CEO, BP; Fiona Ma, Californien´s statsskatteminister; Hiro Mizuno, særlig udsending for innovativ finansiering og bæredygtige investeringer, FN; Brian Moynihan, Chairman og CEO, Bank of America; Ronald P. O'Hanley, formand og administrerende direktør, State Street Corporation; Mark Weinberger, tidligere global formand og adm. direktør, EY; Jaime Augusto Zobel De Ayala, formand, Ayala Corporation og Tidjane Thiam, særlig udsending for Covid 19. På hjemmesiden står at ”det er en historisk kollaboration af direktører og virksomhedsledere, inspireret af den moralske og religiøse ledestjerne, Hans Høje Hellighed, Pave Francis; for business for good”[2470].

Schweizergarden (Guardia Svizzera Pontificia) er en mindre gruppering af væbnede styrker, og en æresvagtenhed, der vedligeholdes af Den Hellige Stol, som beskytter paven og det apostoliske palads, og som fungerer som Vatikanet´s de facto militær. Den pavelige schweiziske vagt blev oprettet i 1506 under pave Julius II, og er blandt de ældste militære enheder i kontinuerlig drift[2471].

Kjoleuniformen er af blå, rød, orange og gul med et tydeligt renæssanceudseende. Den moderne vagt har rollen som pavens livvagt. Den schweiziske vagt er udstyret med traditionelle våben, f.eks. Koglen, samt med moderne skydevåben. Siden det mislykkede attentatforsøg på pave Johannes Paul II i 1981 har der været lagt en meget stærkere vægt på vagternes ikke-ceremonielle roller.

I løbet af Borgias-tiden begyndte de italienske krige, hvor de schweiziske lejesoldater var fast inventar i frontlinjerne blandt de stridende fraktioner, nogle gange for Frankrig og andre gange for Den Hellige Stol eller Det Hellige Romerske Rige af Tysk Nation.

Pligterne med at beskytte den offentlige orden og sikkerhed i Vatikanet lå hos Det Pavelige Gendarmerikorps, mens Den Schweiziske Garde, Palatinervagten og Den Ædle Garde hovedsagelig tjente ceremonielle funktioner. Palatinerne og Adelsgarden blev opløst af Paul VI i 1970, hvilket efterlod Den Schweiziske Garde som den eneste ceremonielle vagtenhed i Vatikanet. På samme tid blev Gendarmeriekorpset omdannet til et centralt sikkerhedskontor, der havde til opgave at beskytte paven, forsvare Vatikanstaten og levere politi og sikkerhedstjenester inden for dens område, mens Den Schweiziske Vagt fortsatte med at tjene ceremonielle funktioner.

I anledning af 500-årsdagen for Den Schweiziske Garde i april – maj 2006 marcherede 80 tidligere gardister fra Bellinzona i det sydlige Schweiz til Rom, til minde om de originale 200 schweiziske

2470 https://www.inclusivecapitalism.com/about/
2471 https://en.wikipedia.org/wiki/Swiss_Guard#cite_note-3

vagters march for at tage pavelig tjeneste i 1505. Marchen var gået forud for andre fester i Lucerne, herunder et stævne af veteraner fra garden og en messe. Ved denne offentlige ceremoni i 2006 blev 33 nye vagter indsvoret på trapperne i Peterskirken, istedet for på det traditionelle sted i San Damaso´s gårdsplads. Den valgte dato markerede årsdagen for Sack of Rome, da Den Schweiziske Garde næsten var blevet tilintetgjort. Tilstede ved denne begivenhed var City of London repræsentanter for "Company of Pikemen" og "Musketeers of the Honorable Artillery Company of London" og amerikanske "Ancient and Honorable Artillery Company of Massachusetts"[2472]. De 33 – og tilstedeværelsen af Pikemen fra London og USA er et klart symbol på frimureriet og 3-enigheden for henholdsvis religion, finans og militær (Vatikanet-London-Washington).

Reformationsbevægelsen var den hændelse, hvor den protestantiske kirke blev dannet. Martin Luther var i 1517 en af foregangsmændene hertil. I tiden op til Reformationen stod Paven og den katolske kirke med enorm magt og rigdom. Den katolske kirke havde forskellige dogmer om, at et menneske selv kunne bidrage til sin frelse gennem fromhed, gode gerninger, køb af afladsbreve og gaver til kirken. Den katolske kirke mente, at hvis man viste sin godhed til kirken ved gaver eller køb af afladsbreve, så kunne man igennem den katolske kirke købe sig til kortere tid i skærsilden. Johann Tetzel er berømt eller berygtet for at have solgt afladsbreveunder mottoet: "Når pengene i kisten klinger, straks sjælene ud af skærsilden springer".

Indtil 1400-tallet havde kirken haft monopol på næsten alt skriftsprog og litteratur i Vesteuropa. Dermed var kirken – og universiteterne – også de eneste med kendskab til og udlægning af Bibelen. I 1442 kom Johann Gutenberg med sin revolutionerende måde at trykke bøger på, og i 1455 begyndte han at trykke Bibelen. Indførelsen af bogtrykkerkunsten betød, at kirken og de lærde og rige ikke længere sad med monopol på at eje bøger, der indtil da havde været særdeles bekostelige. Bibelen blev oversat fra latin eller direkte fra grundsprogene hebraisk og græsk, og det var nu muligt for almindelige mennesker selv at studere Bibelen direkte, istedet for gennem kirken.

Kirken´s monopol var også under pres fra renæssancen. Den Sorte Død havde formindsket Europa´s befolkningstal fra ca. 80 millioner i 1340 til 50 millioner i 1450. Blandt andet ud fra dette befolkningstab udsprang renæssancen, hvor individet, i stigende grad, blev sat i fokus. Den øgede individualitet var i strid med den katolske kirkes forestilling om, at menigheden var tættere på gud, end det enkelte menneske. Der blev derfor i stigende grad sat spørgsmålstegn til kirkens autoritet som den eneste vej til gud.

Ignatius Loyola blev opdraget til ridder og hofmand hos Don Juan Velázquez de Cuéllar ved Ferdinand V af Spanien´s hof. Han var i 1534 grundlægger af Jesuitordenen, en romersk-katolsk kvasi militær munkeorden, der skulle styrke katolicismen i kampen mod protestantismen efter reformationen. 15. august 1534 besluttede de at oprette et selskab, der skulle drive mission i Palæstina. Denne orden, kaldet Societas Jesu (Jesu selskab eller på dansk Jesuitordenen) fik pave Farnese Paul 3.´s velsignelse. Ordenens medlemmer skulle vise de foresatte ubetinget lydighed.

Jesuitordenen spillede en nøglerolle i modreformationen, som var pavekirkens kampagne imod reformationen, igennem Rådet af Trent, som fordømte al modstand imod paven´s tempelmagt som verdens ubestridte fyrste. Med jesuitterne i spidsen blev adskillige reformerede områder tvangskatoliceret på få år. I den forbindelse opstod udtrykket "jesuittermoral", sammenfattet i

2472 https://en.wikipedia.org/wiki/Swiss_Guard

udtrykket "målet helliger midlet"[2473]. Læs videre i *Part 3 - Jesuitordenen*.

I anden halvdel af 1400-tallet, og begyndelsen af 1500-tallet, blev pavernes politik i vid udstrækning bestemt af deres stilling som lokale italienske fyrster. Således er Alexander VI kendt for sine forsøg på at sikre Kirkestaten som et verdsligt fyrstendømme for sin søn Cesare Borgia, og "krigerpaven" Julius II anførte personligt de pavelige tropper i succesrige felttog for at udvide Kirkestaten´s område sammen med sin Hellige Cambrai-Liga af allierede stater.

I 1600-tallet gik det alvorligt tilbage for Kirkestaten, som blev berygtet for et korrupt og udueligt styre, der resulterede i nød og elendighed, og blev kendt som et omfattende bandituvæsen. På trods af høje skatteindtægter var statsgælden stadig stigende.

I 1798 fratog Frankrig paverne Kirkestaten, men de fik den tilbage på Wienerkongressen i 1815. Genoprettelsen af det gamle styre vakte stor utilfredshed i befolkningen og revolutionære bevægelser opstod. I 1831 kom det til et åbent oprør, der omfattede hele Kirkestaten med undtagelse af Rom og omegn, men oprøret blev slået ned af østrigske soldater. Et nyt oprør i foråret 1849 førte til udråbelsen af en demokratisk republik i Rom. Opstanden blev denne gang nedkæmpet af franske tropper.

Efter oprettelsen af det moderne italienske kongedømme mistede paverne stykke for stykke Kirkestaten til den nye statsdannelse, og med Italien´s samling i 1870 (Italienske Kongerige), der gjorde Rom til hovedstad, berøvedes paverne helt deres verdslige besiddelser. Efter at Kirkestaten var blevet annekteret, erklærede paven sig som "fange i Vatikanet". Denne situation varede indtil underskrivelsen af Lateranforliget i 1929 mellem pavedømmet og den italienske stat, som etablerede Vatikanstaten, der kan betragtes som den sidste rest af Kirkestaten[2474].

Selvom Frankrig er blevet en moderne republik æres staten stadig af Rom for sin historiske bastion for katoliscismen. Fx er Den Franske Republik´s præsident, i øjeblikket Emmanuel Macron, ex officio "Første og eneste æreskanoniker" i Ærkebasilikaen Saint John Lateran´s; en titel som Frankrig´s statsoverhoveder har haft siden kong Henri IV. Den store latinske inskription på facaden lyder således: Clemens XII Pont Max Anno V Christo Salvatori In Hon SS Ioan Bapt et Evang. Denne forkortede indskrift kan oversættes til: "Pave Clemens XII, i det femte år (af sit pontifikat, dedikerede denne bygning) til Kristus Frelseren, til ære for de hellige Johannes Døberen og Johannes Evangelisten"[2475]. Kristus Frelseren er stadig dens primære dedikation, og dens titulære festdag er den 6. august, "Kristi forvandling". Som pavens katedral i sin egenskab af biskop af Rom er den overlegen i forhold til alle andre kirker i den romersk-katolske kirke, herunder Peterskirken. Under Anden Verdenskrig blev Lateran og de tilhørende bygninger brugt som et sikkert tilflugtssted for et stort antal jøder og andre flygtninge fra nazisterne og de italienske fascister[2476].

På trods af at kirkestaterne fysisk er decimeret til Vatikanet (hvor paven er fredet og beskyttet), betyder det ikke, som det fremgår af følgende, at hverken kirken eller paven har mistet sin magt:

Den Hellige Stol (Holy See) opretholder bilaterale diplomatiske forbindelser med 183 suveræne stater, underskriver konkordater (definerer dens forhold til nationalstaten, hvori den katolske kirke

2473 https://en.wikipedia.org/wiki/Society_of_Jesus
2474 https://denstoredanske.lex.dk/Kirkestaten uddrag
2475 Landsford, Tyler (2009). *The Latin Inscriptions of Rome: A Walking Guide*. JHU Press. p. 236. ISBN 9780801891496.
2476 Marchione, Margherita. *Yours Is a Precious Witness: Memoirs of Jews and Catholics in Wartime Italy*, Paulist Press, 2001 ISBN 9780809140329 fra https://en.wikipedia.org/wiki/Archbasilica_of_Saint_John_Lateran

opererer), traktater og udfører multilateralt diplomati med flere mellemstatslige organisationer, herunder FN og dets agenturer, Europarådet, De Europæiske Fællesskaber, Organisationen for Sikkerhed og Co-operation i Europa (OSCE) og Organisationen af Amerikanske Stater, jvf "Holy See's Presence in the International Organizations"[2477].

Den Hellige Stol er blevet anerkendt, både i statspraksis og i skrivning af moderne juridiske forskere, som et subjekt i folkeretten, med rettigheder og pligter, der er analoge med staternes. Selvom Den Hellige Stol, som adskiller sig fra Vatikanstaten, ikke opfylder de længe etablerede kriterier i folkeretlig statsret; nemlig at have en permanent befolkning, et defineret område, en stabil regering og kapaciteten til at indgå i forbindelser med andre stater[2478] er dens besiddelse af fuld juridisk personlighed i folkeretten, som det fremgår af det faktum, at det opretholder diplomatiske forbindelser med over 180[2479] stater, at det er et medlemsland[2480] i forskellige mellemstatslige internationale organisationer, og at det er: "respekteret af det internationale samfund i suveræne stater og behandlet som et emne i folkeretten med kapacitet til at indgå diplomatiske forbindelser og til at indgå bindende aftaler med en, flere eller mange stater i henhold til folkeretten, der stort set er gearet til at etablere og bevare freden i verden"[2481].

69 af de diplomatiske missioner, der er akkrediteret til Den Hellige Stol, er beliggende i Rom. Den Hellige Stol opretholder permanente diplomatiske missioner i udlandet, heraf 74 såkaldt non-residentiale, således at mange af dens 106 konkrete missioner er akkrediteret til to eller flere lande eller internationale organisationer. Den Hellige Stol´s diplomatiske aktiviteter ledes af statssekretariatet (ledet af kardinal statssekretær) gennem sektionen for forbindelser med stater. Der er 13 internationalt anerkendte stater, som Den Hellige Stol ikke har forbindelser med: Afghanistan, Bhutan, Brunei, Comoros, Laos, Maldiverne, Nordkorea, Oman, Kina, Saudi Arabien, Somalia, Tuvalu og Vietnam[2482].

Det Britiske Udenrigs- og Commonwealth-kontor taler om Vatikanstaten som "hovedstaden" i Den Hellige Stol, selvom den sammenligner Den Hellige Stol´s juridiske personlighed med Kronen´s i kristne monarkier, og erklærer, at Den Hellige Stol og Vatikanstaten er to internationale identiteter. Det skelner også mellem medarbejderne i Den Hellige Stol (2.750, der arbejder i Curia med yderligere 333, der arbejder i Den Hellige Stol´s diplomatiske missioner i udlandet) og de 1.909 ansatte i Vatikanstaten[2483]. Ligesom USA´s Department of State definerer det[2484].

Den Hellige Stol er også en permanent observatør i forskellige internationale organisationer, herunder FN's Generalforsamling, Europarådet, UNESCO (FN's Uddannelses-, Videnskabelige og Kulturelle Organisation), Verdenshandelsorganisationen (WTO) og Fødevarer og Landbrug Organisation (FAO) mm[2485].

Selvom Den Hellige Stol er tæt forbundet med Vatikanstaten, det uafhængige område, som Den

2477 https://www.vatican.va/roman_curia/secretariat_state/documents/rc_seg-st_doc_20020422_tauran_en.html
2478 These criteria for statehood were first authoritatively enunciated at the Montevideo Convention on Rights and Duties of States, signed by American states on 26 December 1933.
2479 https://web.archive.org/web/20140709142833/https://www.vatican.va/roman_curia/secretariat_state/documents/rc_seg-st_20010123_holy-see-relations_en.html
2480 https://en.wikipedia.org/wiki/Holy_See AEA, OSCE, IOM Archived 12 December 2007
2481 Robert Araujo and John Lucal, Papal Diplomacy and the Quest for Peace, the Vatican and Organizations from the early years to the League of Nations, ISBN 1-932589-01-5, p. 16. + James Crawford, The Creation of States in International Law, (1979) p. 154.
2482"Mission Impossible: Eject the Holy See from the United Nations". *chiesa: News, analysis, and documents by Sandro Magister*.
2483 http://www.fco.gov.uk/en/travel-and-living-abroad/travel-advice-by-country/country-profile/europe/holy-see/
2484 https://2009-2017.state.gov/r/pa/ei/bgn/3819.htm
2485 https://en.wikipedia.org/wiki/Holy_See

Hellige Stol er suveræn over, er de to enheder adskilte og seperate. Efter den italienske beslaglæggelse af pavestaterne i 1870 havde Den Hellige Stol ingen territorial suverænitet. På trods af en vis usikkerhed blandt jurister om, hvorvidt den kunne fortsætte med at fungere som en uafhængig personlighed i internationale spørgsmål, fortsatte Den Hellige Stol faktisk med at udøve retten til at sende og modtage diplomatiske repræsentanter og opretholde forbindelser med stater, der omfattede stormagterne Rusland, Preussen og Østrig-Ungarn. Hvor Nuncio (en apostolsk nunciature er en ambassade på niveau med en ærkebiskop i rang[2486]) i overensstemmelse med beslutningen fra Wienerkongressen i 1815, ikke kun var medlem af det diplomatiske korps, men dens dekan, blev denne ordning fortsat accepteret af de andre ambassadører. I løbet af de 59 år, hvor Den Hellige Stol ikke havde nogen territorial suverænitet, steg antallet af stater, der havde diplomatiske forbindelser med den, som var reduceret til 16, faktisk til 29[2487].

Staten i Vatikanstaten blev oprettet ved Lateran-traktaten i 1929 for at "sikre Den Hellige Stol´s absolutte og synlige uafhængighed" og "for at garantere den ubestridelig suverænitet i internationale anliggender"[2488]. I februar 2012 rapporterede BBC: "Vatikanet ejer en tredjedel af ejendommene i Rom og omkring 20 procent af alle ejendomme i Italien. Italien´s katolske kirke har 110.000 ejendomme[2489].

Vatikanet og Paverne indgav mellem 1350-1550 e.v.t. Papal Bull ”Unam Sanctum og Cestui Que Trusts”. Det vil sige, at det pavelige ”Bull”/dekret krævede ejerskab på hele planeten, de levende væsener på den og alle sjæle i evighed (al evig essens udstrålede). Cestui Que Trusts, hvoraf der er 3, danner grundlaget for formynderstat, social- og sygesikringssystemet - og bruges til at "spore" din person i slaveriet af de magter, der hersker.

Folkets kollektive slaveri under Rom, svækkedes for en periode men blev genoplivet 1814 i Wien og i 1870-doktrinen. På Det første Vatikankoncil i 1869-1870 fik pave Pius IX fastslået, at Paven´s magt var højest, uindskrænket, almindelig og umiddelbar og ikke underlagt nogen højere menneskelig myndighed. Parlamentet i England (under Charles II Stuart) vedtog også Cestui Que ved en særlig lukket dør-session i 1666. Loven skulle subrogere folks rettigheder, ved at erklære alle mænd og kvinder i England druknet til søs, ved hjælp af Maritime Admiralty Law (havets lov), som den operationelle retlige ramme. Regeringen tog alle med deres ejendom under sig og holdt kontrol over begge dele, "indtil en levende mand eller kvinde kommer tilbage for at genvinde deres titler - ved at bevise, at de er i live"[2490].

Vatikanet og den romerske kult er, i sit væsen, et selskab af pirater. Papal Bull Unam Sanctum (af Pave Boniface 1302) og Cestui Que erklærer alle i verden tabt til søs, og Vatikanet ejer titlen til din ejendom. Vatikanet er også det centrale forbillede for alle virksomheders aktiviteter. Offentlige og private virksomheder er våben af denne centrale krop i forlængelse. De 2 suveræne stater City of London og Washington DC er forbundet med Vatikanet (suveræn siden 1929). Paven, er den "suveræne" leder af dette hierarkiske korporate og kirkelige system. Den højeste levende myndighed på jorden; dens "chef", pr lov.

Paven og biskopper bærer ofte en såkaldt Mitre. Nogle forbinder det med den tredobbelte

2486 https://en.wikipedia.org/wiki/Apostolic_nunciature
2487 Lecture by Archbishop Giovanni Lajolo, 16 February 2006 30giorni.it
2488 https://en.wikipedia.org/wiki/Lateran_Treaty + https://en.wikipedia.org/wiki/Holy_See
2489 Betty Clermont: https://www.dailykos.com/stories/2014/02/09/1276215/-Vatican-Inc-s-Future-Secured-by-Pope-Francis
2490 https://www.quora.com/What-is-the-Cestui-Que-Vie-Act-1666

autoritet fra "Supreme Pontiff: Universal Pastor (øverst), Universal Ecclesiastical Jurisdiction (middle) og Temporal Power (nederst)"[2491]. Ordene, der blev brugt, da paver blev kronet, var ”modtag tiaraen prydet med tre kroner og ved, at du er far til fyrster og konger, verdens hersker, stedfortræder på jorden for vor Frelser Jesus Kristus, til hvem er ære for evigt”[2492]. Nær slutningen af det tredje møde i Andet Vatikankonsil i 1964 blev tiaraen købt af katolikker i USA, og opbevares nu i *Basilica of the National Shrine of the Immaculate Conception i* Washington DC[2493].

Selvom den ikke på nuværende tidspunkt bæres som en del af pavelig regalia, vises den pavelige Tiara stadig på Helligstolen´s våbenskjold og Vatikanstaten´s flag. Senere i hans regeringstid godkendte Johannes Paul II skildringer uden tiaraen, som med mosaikgulvstykket mod indgangen til Peterskirken, hvor en almindelig mitre tager pladsen istedetfor tiaraen. Ellers var tiaraen, indtil Benedikt XVI´s regeringstid, også ornamentet, der overgik en paves personlige våbenskjold, som en kvastet hat (under hvilken en helliginstruktion fra Holy See i 1969 forbød anbringelse af en mitre)[2494], som overgik dem fra andre prælater. Pave Benedikt XVI´s personlige våbenskift erstattede tiaraen med en mitre indeholdende tre niveauer, der minder om de tre niveauer på den pavelige tiara[2495]. Mitren blev bibeholdt på pave Frans' personlige våbenskjold. Hvert år placeres en lille pavelig tiara på hovedet af den berømte bronzestatue af Sankt Peter i Peterskirken, fra ”Virgil of The Feast” for katedralen Sankt Peter den 22. februar, indtil de hellige Peter´s og Paulus´ fest den 29. juni[2496].

Nøglerne er et symbol på den magt, som den katolske kirke mener, at Kristus gav til Peter og hans efterfølgere[2497], med guldnøglen, der betyder, at magten når til himlen, og sølvnøglen, som den strækker sig til alle de troende på jorden, og krydsforbundet, der indikerer forbindelsen mellem de to aspekter af magten. Nøglernes håndtag er i bunden, for at symbolisere magten i paven´s hænder[2498]. Mens den faktiske brug af den pavelige tiara er blevet afbrudt af Johannes Paul I og hans efterfølgere, forbliver den et paveligt heraldisk symbol. En krone blev føjet til pandens hovedbeklædning i 1130 for at symbolisere suverænitet over de pavelige stater. I 1301 tilføjede Boniface VIII, på det tidspunkt i konflikt med Philip IV af Frankrig, en anden krone for at indikere, at hans åndelige autoritet var højere end enhver civil magt. I 1342 tilføjede Benedikt XII en tredje krone, for at symbolisere den pavelige religiøse autoritets overlegenhed over ikke-religiøse monarkers. Kronerne repræsenterer paven´s beføjelser som præst, hersker og lærer[2499].

I en pavelig imperialistisk ejerskabsfortolkning er 1. Krone = 1. Cestui Que Vie Trust, som er kronen af landet, der fjerner menneskers rettigheder til ejerskab. Den 2. Krone (for Commonwealth) repræsenterer den 2. Cestui Que Vie Trust, som gør mennesket til en romersk person/slave, i evig gæld til landets privatejede centralbank via salg af dåbsattest som obligation til banken. Den 3. trust er kronen af "The Holy See" (Hoved af Stat og kabinet = Curia + Monarki). Denne 3. Krone er repræsenteret af den 3. Cestui Que Vie Trust, skabt ved, at forældrene overdrager dåbsattesten (titlen/ejerskabet) af den sjælelige autoritet til kirken (eller registranten/kongen). Der er ca. 150 internationale aftaler, traktater og kontrakter, som giver Vatikanet specielle overnationale

---

2491"Tu Es Petrus". Ewtn.com. Retrieved 2 May 2010. https://en.wikipedia.org/wiki/Papal_tiara#cite_note-42
2492 Francis Patrick Henrick, "The Primacy of the Apostolic See Vindicated" (Baltimore, London and Pittsburgh 1857), p. 252"
2493"Pope Paul VI Tiara". Andrejkoymasky.com. Archived from the originalon 17 March 2013. Retrieved 18 May 2013.
2494 Secretariat of State, instruction "Ut sive sollicite", 28, in *Acta Apostolicae Sedis* 61 (1969) 334-340
2495"Coat of Arms of His Holiness Benedict XVI". Vatican.va. Retrieved 12 December 2017.
2496Image of this tiara provided by the Holy See Press Office". Vatican.va. Retrieved 18 May 2013.
2497"Andrea Cordero Lanza di Montezemolo, "Coat of Arms of His Holiness Benedict XVI"". *vatican.va*. Retrieved 7 March 2019.
2498 Bruno Bernhard Heim, *Heraldry in the Catholic Church: Its Origin, Customs and Laws* (Van Duren 1978 ISBN 9780391008731), p. 54 https://en.wikipedia.org/wiki/Coats_of_arms_of_the_Holy_See_and_Vatican_City
2499Andrea Cordero Lanza di Montezemolo, "Coat of Arms of His Holiness Benedict XVI"". *vatican.va*. Retrieved 7 March 2019.

privilegier, fx overdragedes Israel til Vatikanet i 1993[2500].

Således kan en mand eller kvinde uden lovlig titel over sin egen sjæl "lovligt" benægtes ret til at “stå inde for sig selv”, og kan behandles som en skabning og en ting uden lovlig besiddelse af en sjæl. Det er årsagen og grunden til, hvorfor BAR Association er i stand til lovligt at håndhæve Maritime Admiralty Law mod mænd og kvinder - altså fordi de kan behandles som ting, gods, der ikke besidder en sjæl".

Advokatsamfundet BAR (British Accreditation Registry) Associations har været ansvarlige for lige siden, at administrere “de høstede" af de fortabte og fordømte sjæle, herunder registrering og indsamling af dåbsattester, der repræsenterer de sjæle, der er indsamlet af Vatikanet og opbevaret i deres kirkelige arkiver[2501].

Derfor siger man at dommeren dømmer for banken. "The judge rules from the bench (bank)". "You board the ship and the judge directs the cashflow of the curren-sea in between the kings river banks". Ifølge kongernes guddommelige ret er admiralen (kongen) skibets kaptajn, og dommeren har nu brug for en trustee, for at fortsætte sagen. Så de beder dig om dit navn, for at kunne styre dig efter havets lov - og for at få dig til at deltage som forvalter/part i retssagen.

"En BAR-licensadvokat er ikke en fri advokat, så hvordan kan han gøre andet end hvad hans egentlige formål er? Han kan ikke påberåbe sig på dine vegne, fordi det ville være en interessekonflikt. Han kan ikke repræsentere Kronen (regeringen) som embedsmand samtidig med, at han angiveligt repræsenterer en sagsøgt. Hans svære pligt som BAR-advokat er at overføre dit ejerskab, dine rettigheder, titler og troskab, til grundejeren (Kronen). Når du ansætter en advokat til at repræsentere dig i deres domstole, har du ansat en embedsmand for den ret, hvis eneste formål og besættelse er at overføre det du har til skaberen og autoriteten i den ret”[2502].

De Fire Kroer (The 4 Inns of Court), der blev oprettet mellem 1310 og 1357, er Lincoln´s Inn, Gray's Inn, Middle Temple og Det Indre Temple. Templerne tager deres navn fra Tempelridderne, der oprindeligt udlejede jorden til templets indbyggere (Tempelridderne), indtil deres afskaffelse i 1312[2503]. Efter at de blev opløst i 1312, blev deres land beslaglagt af kongen og tildelt til Knights Hospitaller (Johanitterordenen). Med klostrets opløsning i 1539, blev Hospitallers´ ejendomme konfiskeret af kongen, der lejede dem til Inner og Middle Temple indtil 1573. Jakob VI af Skotland, der ville efterfølge Elizabeth I, som Kong James I, tildelte landet til en gruppe af bemærkede advokater og ”bænkere”, herunder Sir Julius Caesar og Henry Montague og til "deres arvinger og fuldmægtige for evigt"[2504].

Den primære retskilde og suveræne landelov er i dag Internationale traktater og forordninger, som bygger på romersk Corpus Juris Civillis af Justinian; den øst-romerske kejser af Byzantium. International ret definerer staternes juridiske ansvar i deres adfærd med hinanden og deres behandling af enkeltpersoner inden for statsgrænser. Dets domæne omfatter en lang række spørgsmål af international art, såsom menneskerettigheder, nedrustning, international kriminalitet, flygtninge, migration, problemer med nationalitet, behandling af fanger,

2500 http://www.vatican.va/roman_curia/secretariat_state/archivio/documents/rc_seg-st_19931230_santa-sede-israele_en.html
2501 https://www.thelibertybeacon.com/british-accreditation-registry-crown-temple-b-a https://www.ibanet.org/About_the_IBA/About_the_IBA.aspx
2502 https://www.thelibertybeacon.com/british-accreditation-registry-crown-temple-b-a-r/
2503 William Dugdale & William Herbert. Antiquities of the Inns of court and chancery: containing historical and descriptive sketches relative to their original foundation with a concise history of the English law (London: Vernor and Hood, 1804), p. 191.
2504 Robert Richard Pearce. History of the Inns of Court and Chancery: With Notices of Their Ancient Discipline, Rules, Orders, and Customs, Readings, Moots, Masques, Revels, and Entertainments (R. Bentley, 1848). p. 219 https://ordoabchao.ca/volume-two/mason-word note 111

magtanvendelse og krigsførelse. Det regulerer også de globale samfund, såsom miljø og bæredygtig udvikling, internationale farvande, det ydre rum, global kommunikation og verdenshandelen.

Udviklingen i det 17. århundrede kulminerede ved afslutningen af ”Fred i Westfalen" i 1648, der betragtes som den største begivenhed i folkeretten. Den resulterende "vestfalske suverænitet" etablerede den nuværende internationale retsorden, der er kendetegnet ved uafhængige suveræne enheder kendt som "nationalstater", som har ligestilling mellem suverænitet uanset størrelse og magt, primært defineret ved ukrænkeligheden af grænser og indenrigsanliggender af suveræne stater.

International ret adskiller sig fra statsbaserede retssystemer, idet den primært finder anvendelse på lande snarere end for enkeltpersoner og fungerer stort set gennem samtykke, da der ikke er nogen universelt accepteret myndighed til at håndhæve den mod suveræne stater. Som følge heraf kan stater vælge ikke at overholde folkeretten og endda at bryde en traktat[2505]. Imidlertid kan sådanne overtrædelser, især af almindelig folkeret og almindelige normer (jus cogens), imødekommes med tvang; alt fra militær intervention til diplomatisk og økonomisk pres. Forholdet og samspillet mellem et nationalt retssystem og international ret er komplekst og varierende. Traktater som Genève-konventionerne kan kræve, at national lov skal overholde traktatbestemmelserne. Nationale love eller forfatninger kan også give mulighed for gennemførelse eller integration af internationale retlige forpligtelser i national ret (som fx DK i grundlovens §19 og 20).

Udtrykket "international lov" er undertiden opdelt i "offentlig" og "privat" international ret, især af civilretlige lærde, der søger at følge en romersk tradition[2506]. Romerske advokater ville yderligere have skelnet mellem jus gentium, nationernes lov og jus inter gentes, aftaler mellem nationer. Et nyere begreb er "overnational lov", der vedrører regionale aftaler, hvor lovene i nationalstater kan holdes uanvendelige, når de strider mod et overnationalt retssystem, som nationen har en traktatforpligtelse for[2507]. Den fælles domstols afgørelser er direkte effektive i hver parts nation og har prioritet frem for afgørelser truffet af nationale domstole[2508]. Den Europæiske Union er det mest fremtrædende eksempel på en international traktatorganisation, der implementerer en overnational juridisk ramme, hvor EU-Domstolen har overherredømme over alle domstole i medlemslandene i spørgsmål om EU-lovgivningen[2509].

Det stærkt signifikante Uniform Commercial Code (UCC) og CISG styres og reguleres af UNIDROIT, som Danmark officielt tiltrådte i 1940. UNIDROIT styrer og kontrollerer også lovgivning vedrørende global forsikring, franchising, motorkøretøjer, principper for internationale kommercielle kontrakter mv. Det Internationale Institut for sammenslutning af privatret (UNIDROIT) er en uafhængig mellemstatslig organisation med plads i Vila Aldobrandini i Rom. Formålet er, at undersøge behov og metoder for modernisering, harmonisering og samordning af privat og især handelsret mellem stater og grupper af stater samt formulering af ensartede retsinstrumenter, principper og regler for at opnå disse mål[2510].

2505 Slomanson, William (2011). *Fundamental Perspectives on International Law*. Boston, USA: Wadsworth. p. 4.
2506"Fragmentation of International Law? Postmodern Anxieties". *Leiden Journal of International Law*. **15** (3): 553–579.
2507 Kolcak, Hakan. "The Sovereignty of the European Court of Justice and the EU's Supranational Legal System".
2508 Blanpain, Roger (2010). *Comparative Labour Law and Industrial Relations in Industrialized Market Economies*.
2509 https://en.wikipedia.org/wiki/International_law https://www.un.org/en/sections/what-we-do/uphold-international-law/index.html
2510 https://en.wikipedia.org/wiki/UNIDROIT via Daniel Rosenberg´s Blogspot Paradigmet

Washington er hjemsted for mange nationale monumenter og museer, primært beliggende på eller omkring National Mall. Byen er vært for 177 udenlandske ambassader såvel som hovedkvarteret for mange internationale organisationer, fagforeninger, lobbygrupper og faglige sammenslutninger, herunder Verdensbanken, Den Internationale Valutafond (IMF), Organisationen for Amerikanske Stater, AARP, National Geographic Society, Human Rights Campaign, International Finance Corporation og Det amerikanske Røde Kors. En lokalt valgt borgmester og et råd med 13 medlemmer har styret distriktet siden 1973[2511].

Organic Act of District of Columbia fra 1871[2512] er en akt af Kongressen, der tilbagekaldte de enkelte chartre for byen Washington, byen Georgetown og Washington´s amter og oprettede en ny byregering for hele District of Columbia. Lovgivningen fusionerede effektivt det, der havde været separate kommuner inden for det føderale territorium, til en enkelt enhed. De tre grene af den amerikanske føderale regering er centreret i distriktet: Kongres (lovgivningsmæssig), præsidenten (udøvende) og højesteret (domstol). I definitionen af United States Code i afsnit 28 § 3002 (15) (A) (B) (C)[2513], hedder det utvetydigt, at USA er et selskab. Dette selskab er ikke en separat og adskilt enhed fra regeringen. Det ER regeringen.

Den anden 13. ændring af forfatningen i 1865 afskaffede slaveri, men ved at gøre slaveri ikke-diskriminerende og allestedsnærværende som FEDERAL STATSBORGERE. Slaveri blev standardstat for amerikanske føderale borgere. Det forenede alle fiktive juridiske personer udstedt af “State Corporate Franchises” til og under en føderal amerikansk statsborger. I essensen overtog Norden alle de juridiske tilstedeværelser i syd ved denne handling. Den amerikanske føderale inkorporering fra 1871 var nødvendig for at FEDERERE og UNIFICERE de statslige inkorporeringer, som en ”mere perfekt union”[2514]. Alle disse universelle sammenhænge er velsagtens årsagen til, at Frihedsgudinden (mithraisk skulptur af Frederic Bartholdy fra Alsace-Lorraine frimurerlogen i Paris) blev sat i vand i 1886.

Clemens XII, som havde stadfæstet Johanneskirken´s forrang for Peterskirken, udsendte 4. maj år 1737 bullen, ”In Eminente Apostolatus Specula”, hvor han fordømte frimureriet og bandlyste frimurerne. Fordømmelsen blev gentaget af Benedict XIV, da han i 1751 udsendte bullen, ”Providas Romanorum Pontivi-cem”[2515]. Men det ville, som gennemgået, ikke være første eller sidste gang i historien, at kirke, stater og hemmelige samfund iscenesatte paradoksale jødeskismer, intern splid og krige, for at opnå andre og højere målsætninger.

Den primære udførelse af pave Paulus VI (”korset der altid deler sig”) var at fortsætte Andet Vatikankoncil (Vatikanet II), officielt indkaldt af Pave Johannes XIII i 1962, med gennemførslen af dets talrige reformer, herunder lempelse af kirkens holdning til frimureri. I 1963 holdt Paul VI hemmelige samtaler med Abraham Joshua Heschel, professor i jødisk kabbalah og hasidisme fra det sabbateanske jødiske teologiske seminarium i Amerika (JTSA), som var aktiv i borgerrettighedsbevægelsen (Civil Rights Movement). JTSA blev grundlagt ved hjælp af en begavelse og bygning fra Jacob Schiff, og ledet af Solomon Schechter, en frankist og grundlægger af den amerikanske konservative bevægelse. Møderne blev formidlet af den amerikanske jødiske

2511 https://en.wikipedia.org/wiki/Washington,_D.C.#cite_note-14
2512 http://www.teamlaw.org/DCOA-1871.pdf
2513 https://www.law.cornell.edu/uscode/text/28/3002?fbclid=IwAR0-jHJfs3pO6rYpxPQAmEmKgefPlNKCMctByqKpTt9OTOhM7Okja3R8FfE
2514 https://sovereignaustralian.org/the-many-sovereign-city-states-vatican-city-city-of-london-westminster-dc-un-new-york-city-cern-monaco-geneva-singapore-and-the-world/
2515 https://en.wikipedia.org/wiki/Divine_right_of_kings

komité (AJC) med det formål at fremme katolsk-jødisk dialog[2516].

AJC, der blev grundlagt med hjælp fra Jacob Schiff, er en af de ældste jødiske advokatorganisationer og er, ifølge *The New York Times*, "bredt betragtet som dekan for amerikanske jødiske organisationer"[2517]. I Vatikanet II overtalte Heschel, som repræsentant for amerikanske jøder, den romersk-katolske kirke til at fjerne eller ændre passager i dens liturgi, der fornedrede jøderne, eller som henviste til en forventet konvertering til kristendom[2518].

Paven bærer ved lejlighed en kalot/kippah, ligesom de fleste statsledere og royale i verden ved lejlighed påsætter på hovedet. Den 30. december 1993 etablerede Johannes Paul II formelle diplomatiske forbindelser mellem Holy See og staten Israel, og anerkendte dets centralitet i jødisk liv og tro[2519]. I marts 2000 besøgte Johannes Paulus II Yad Vashem, det nationale Holocaust-mindesmærke i Israel, og skrev senere historie ved at røre ved et af de helligste steder i jødedommen, Vestmuren i Jerusalem, og placere et brev inde i det, hvor han bad om tilgivelse for "opførsel af dem, der i løbet af historien har fået dine børn til at lide"[2520].

I oktober 2003 lykønskede jødedommens ADL Johannes Paulus II med hans 25. år i pavedømmet. I januar 2005 blev Johannes Paulus II den første pave, der var kendt for at modtage en præstelig velsignelse fra en rabbiner, da rabbinerne Benjamin Blech, Barry Dov Schwartz og Jack Bemporad besøgte paven ved Clementine Hall i det apostolske palads[2521]. I et interview med det polske presseagentur sagde Michael Schudrich, overrabbiner i Polen, at der aldrig i historien havde været nogen, der gjorde så meget for den kristen-jødiske dialog, som pave Johannes Paulus II, og tilføjede, at mange jøder havde større respekt for den afdøde pave end for nogle rabbinere. Schudrich roste Johannes Paulus II for at fordømme antisemitisme som en synd, hvilket ingen tidligere pave havde gjort[2522].

Denne konflikt har sine rødder tilbage til Den Jødiske Krig, jvf *Den Romerske Sejr og Det Nye Testamente.* "Jesus broder Jakob/James Den Retfærdige" siges at bære linned eller præstekjoler. Det var et privilegium for dem, der tjente i templet og tilhørte en af præstefamilierne, traditionelt set det saddukæiske "aristokrati", som i løbet af det første århundrede indgik en aftale med Rom og det herodiske dynasti af romerske marionetter. Historiker Robert Eisenman påpeger, at Epiphanius, en anden kirkehistoriker, taler om Jakob, der bærer ypperstepræstens mitra[2523]; Også dengang var det kun ypperstepræsten, der havde lov til at komme ind i det allerhelligste, det inderste helligste og mest hellige sted i templet/tabernaklet. Handlede han måske, som Eisenman foreslår, som en slags "oppositionspræst" - en oprører, der trodsede det etablerede præsteskabs tilpasning til Rom og påtog sig den rolle, som de havde forrådt?[2524]. Det etablerede præsteskab havde bestemt ikke nogen hengivenhed for Jakob. Ifølge Hegesippus beslutter "de skriftkloge og farisæerne" at fjerne ham, sådan at folket "bliver skræmt og ikke tror på ham". De proklamerer, at "selv den retfærdige er gået på afveje"[2525], og påberåber sig et citat fra Det Gamle Testamente - i dette tilfælde fra profeten Esajas (Es. 3,10) - for at retfærdiggøre deres handlinger. De bemærker,

2516 Marsha Leon. "The 'Cancellation' of Heschel." *Forward* (November 24, 2010). https://ordoabchao.ca/volume-four/novus-ordo-missae
2517 Ari Goldman. "Jewish Group Faces Reorganization." *New York Times* (February 13, 1990).
2518 Neil Gillman. *Conservative Judaism: The New Century* (Behrman House Inc., 1993). p. 163.
2519"AIJAC expresses sorrow at Pope's passing." *Australia/Israel & Jewish Affairs Council* (April 4, 2005).
2520"2000: Pope Prays for Holocaust Forgiveness." *BBC News* (March 26, 2000). https://ordoabchao.ca/volume-five/third-secret-of-fatima
2521"Largest Gathering of Jewish Leaders to Ever Meet With a Sitting Pope." *PTWF.* 2004–2009 Pave the Way Foundation, Inc (April 8, 2009).
2522"Żydzi szanowali JPII bardziej niż rabinów" [Jews respect John Paul II more than the rabbis] (in Polish). *Fakt* (April 21, 2011).
2523 Richard Baigent, Richard Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception – K*ap 13: James The Righteous, side 194 – note 13:Eisenman, *Maccabees, Zadotites, Christians and Qumran*, side.3.
2524 Baigent, Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception – K*ap 13: James The Righteous, side 194 – note 14: Eisenman, op. cit., side .3.
2525 Baigent, Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception – K*ap 13: James The Righteous, side 194 – note 15: Eusebius, op. cit., 2, 23.

at Esajas havde profeteret om "den retfærdiges" død. Når de myrder Jakob, vil de derfor blot opfylde Esajas' profeti[2526](uddybes i *Part 7 – De Gamle Mysterier: Abrahamisme).*

Martin's *The Keys of This Blood* blev udgivet i 1990 og blev efterfulgt i 1996 af *Windswept House*: A Vatican Novel, som henviste til pædofile satanister inde i Vatikanet. Martin beskriver Windswept House, som indeholdende "virkelige begivenheder og virkelige mennesker maskeret i form af en roman"; en enhed, han omtaler som "fraktion". Ifølge Martin er 95 procent af begivenhederne i bogen virkelige, og 85 procent af personerne er rigtige mennesker[2527]. Det væsentlige budskab er, at satanister i hjertet af Vatikanet, ned til de lokale sogne, der er tilbøjelige til at undergrave den romersk-katolske kirke, manipulerer dem, der er bedraget af de falske doktriner i Vatikanet II.

I *The Keys of This Blood* beskrev Martin en ceremoni kaldet "Den faldne ærkeengel Lucifer´s indtrængen", angiveligt afholdt i St. Paulus' Kapel i Vatikanet, den 29. juni 1963, knap en uge efter valget af Paulus VI. Ceremonien var angiveligt forbundet med samtidige sataniske ritualer i South Carolina, i åbenbar henvisning til Albert Pike´s Scottish Rite of the Southern Jurisdiction. Romanen skildrer højtstående kirkemænd, kardinaler, ærkebiskopper og prælater fra den romerske curia, der tager eder underskrevet med deres eget blod, og planlægger at destruere kirken indefra[2528]. Enhver, der er bekendt med situationen i Vatikanet i de sidste 35 år, er vel klar over, at mørkeprinsen har haft, og stadig har, sine surrogater i St. Peter´s domstol i Rom."[2529]. Frimurere fra Scottish Rite afviser satanisme – og mange kalder disse beskyldninger for et "Leo-Taxil"-bedrag. De fremfører ofte andre definitioner af Lucifer (læs *Part 7- De gamle Mysterier),* og kræver beviser fra folk, der beskylder organisationen for at være "satanisk".

Dallas Morning News foretog en årelang undersøgelse. Den rapporterede i 2004, at selv efter disse afsløringer og det offentlige ramaskrig havde den institutionelle kirke flyttet de præster, der angiveligt havde misbrugt børn, ud af de lande, hvor de var blevet anklaget, men at de igen blev sat til at arbejde i "miljøer, der bringer dem i kontakt med børn, på trods af kirkens påstande om det modsatte". Blandt undersøgelsens resultater var, at næsten halvdelen af de 200 sager "involverede præster, der forsøgte at unddrage sig retshåndhævelse"[2530].

Mens kirken i USA hævder at have taget fat på problemet, er nogle uenige. Mark Honigsbaum fra *The Guardian* skrev i 2006, at "på trods af National Review Board's egne skøn, at der har været omkring 5.000 misbrugende præster i USA, er kun 150 til dato blevet retsforfulgt med succes". Nogle kritikere af kirken, såsom Patrick Wall, tilskriver dette en mangel på samarbejde fra kirkens side. I Californien har ærkebispedømmet f.eks. forsøgt at blokere for offentliggørelsen af fortrolige rådgivningsoptegnelser om to præster med det argument, at en sådan handling ville krænke deres ret til religiøs beskyttelse i henhold til det første tillæg til lovændringen[2531]. Paul Lakeland hævder, at kirkens ledere, der muliggjorde misbrug, alt for ofte var ligeglade med deres eget ansvar og gerningsmændenes ansvarlighed[2532].

Det er blevet hævdet, at "en mangel på præster" fik det romersk-katolske hierarki til at handle på en sådan måde for at bevare antallet af præster og sikre, at der var et tilstrækkeligt antal til

2526 Baigent, Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception – K*ap 13: James The Righteous, side 194 – note 16: Eisenman, op. cit., p. 10.
2527 Paul Likoudis. "Since the publication of Malachi Martin's WINDSWEPT HOUSE (Doubleday, 1998) early this summer, everyone who has read it is asking the same question: Is it all true? The brilliantly conceived and eleg." *Catholic Citizens* (May 15, 2004).
2528 Brighton Phiri. "Milingo Accuses Catholics of Illicit Sex, Homosexuality." *All Africa* (August 8, 2001).
2529"Satanism Is Practiced in Vatican." *Fatima Crusader* (Winter 1997) p. 96. https://ordoabchao.ca/volume-five/third-secret-of-fatima
2530 "Hundreds of priests shuffled worldwide, despite abuse allegations". *USA Today*. Associated Press. 20 June 2004.
2531 Honigsbaum, Mark (4 May 2006). "Everywhere I turned, I ran into sexual abuse". *The Guardian*. London.
2532"Accountability, Credibility and Authority" (PDF). *Votf.org*. https://en.wikipedia.org/wiki/Catholic_Church_sexual_abuse_cases (95)

rådighed til at bemande deres menigheder på trods af alvorlige påstande om, at nogle af disse præster var uegnede til at udføre deres arbejde[2533].

I 2020 udgav den uafhængige undersøgelse af seksuelt misbrug af børn (Independent Inquiry into Child Sexual Abuse) en rapport, der fastslog, at den katolske kirke i England og Wales "fejede påstande om tidligere seksuelt misbrug af børn fra adskillige katolske præster i England og Wales under gulvtæppet"[2534]. Rapporten sagde, at Vincent Nichols, siden 2014 kardinal og den øverste katolske gejstlige i England og Wales, bekymrede sig mere om virkningen af misbrug på kirkens omdømme, end om ofrene, og manglede medfølelse med dem[2535]. En af forfatterne til en undersøgelse foretaget af The Atlanta Journal-Constitution[2536] drog paralleller mellem håndteringen af seksuelle overgreb i kirken og den måde, hvorpå medicinske myndigheder håndterede lignende misbrug og overgreb begået af læger og psykologer. I begge systemer er misbrugerne i tillidsposter, af beundring og autoritet. Misbruget behandles som en sygdom; gerningsmanden får lov til at vende tilbage til praksis efter en undskyldning eller et rehabiliteringsprogram; og hændelserne skjules for offentligheden til gavn for organisationen[2537].

British Broadcasting Corporation (BBC) producerede dokumentarfilmen *Sex Crimes and the Vatican* af et offer, som indeholdt en påstand om, at alle beskyldninger om seksuelt misbrug skal sendes til Vatikanet istedet for til de civile myndigheder, og at "et hemmeligt kirkeligt dekret kaldet 'Crimen sollicitationis' pålægger både det barnlige offer og den præst, der behandler beskyldningen samt eventuelle vidner den strengeste tavshedspligt. Brud på denne ed betyder øjeblikkelig udelukkelse fra den katolske kirke ved ekskommunikation"[2538].

FN's Komité for Barnets Rettigheder udsendte i begyndelsen af 2014 en rapport, hvori det hævdes, at paven og den romersk-katolske kirke ikke har gjort nok og beskytter deres omdømme i stedet for at beskytte børn[2539]. I en fælles erklæring fra panelet hedder det bl.a: "Komitéen er alvorligt bekymret over, at Pavestolen ikke har erkendt omfanget af de begåede forbrydelser, ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger til at behandle tilfælde af seksuelt misbrug af børn og til at beskytte børn, og har vedtaget politikker og praksis, som har ført til, at misbruget fortsætter og at gerningsmændene går ustraffet hen[2540]. På grund af sådan tavshedskodeks, som alle medlemmer af præsteskabet er pålagt under straf for ekskommunikation, er tilfælde af seksuelt misbrug af børn næsten aldrig blevet rapporteret til de retshåndhævende myndigheder i de lande, hvor sådanne forbrydelser har fundet sted"[2541].

I nogle tilfælde kan gerningsmænd bekende deres ugerninger til en præst under bodssakramentet. Kirkens kanoniske lov forbyder ubetinget en præst, der hører en sådan bekendelse, at afsløre eksistensen eller indholdet af bekendelsen over for nogen som helst, herunder kirkelige og civile myndigheder - "skriftens segl". Denne forpligtelse tages meget alvorligt i hele den katolske kirke; f.eks. har alle siddende ærkebiskopper i Australien fortalt den australske *Royal Commission into*

2533 "Catholic Priests in India 'Outsourced' to Meet Clergy Shortage in West – 2004-06-11". Archived from the original on 14 Jan 2011.

2534 Bowcott, Owen (10 Nov 2020). "Child sexual abuse in Catholic church was 'swept under the carpet', inquiry finds". *The Guardian*.

2535 Catholic Church abuse: Cardinal Vincent Nichols criticised over leadership BBC
2536"Scathing UN report demands Vatican act against child sex abuse", Reuters via Euronews, 5 February 2014.
2537 License to Betray (Think! Podcast from KERA). https://en.wikipedia.org/wiki/Catholic_Church_sexual_abuse_cases note 287

2538 "BBC NEWS – Programmes – Panorama – Sex crimes and the Vatican". *bbc.co.uk*.

2539 "Pope Francis pressured by U.N. committee to act on priest sex abuse cases", AP via New York *Daily News*, 5 February 2014.

2540 Winfield, Nicole, "Pope Francis under pressure to act on abuse after UN committee accuses Vatican of complicity"
2541 "Scathing UN report demands Vatican act against child sex abuse", Reuters via *Euronews*, 5 February 2014.

Institutional Responses to Child Sexual Abuse, at de ikke ville anmelde en kollega til politiet, som i skriftestolen indrømmede voldtægt af børn[2542]. Dette er ikke altid i modstrid med civilretten; loven i mange, men ikke alle, lande giver skriftestolsprivilegiet, en bevisregel, som forbyder retslige undersøgelser af visse former for kommunikation mellem præster og medlemmer af deres menighed.

I august blev pave Benedikt personligt anklaget i en retssag for at have medvirket til at dække over Juan Carlos Patino-Arangos misbrug af tre drenge i Texas i ærkebispedømmet Galveston-Houston. Han søgte og opnåede immunitet mod retsforfølgelse som statschef for Den Hellige Stol[2543]. Udenrigsministeriet "anerkendte og tillod pave Benedikt XVI's immunitet mod denne retssag"[2544]. En talsmand for Vatikanet udtalte: "Når enkelte institutioner i nationale kirker er involveret, vedrører det ikke Den Hellige Stol´s kompetence"[2545].

At placere sagerne under Vatikanet´s Troslærekongregation´s (moderne inkvisition) kompetence er blevet kritiseret af nogle for at gøre processen mere hemmelighedsfuld og forlænge den tid, der er nødvendig for at behandle beskyldningerne. For eksempel hævder David Yallop i sin biografi om Johannes Paulus II, at efterslæbet af henvendelser til Troslærekongregationen om foranstaltninger mod præster, der begår seksuelt misbrug, er så stort, at det tager 18 måneder blot at få et svar[2546].

I februar 2011 indledte to tyske advokater en anklage mod pave Benedikt XVI ved Den Internationale Straffedomstol i Haag. Som en af grundene til anklagerne henviste de også til den "stærke mistanke" om, at Joseph Ratzinger, som leder af Troslærekongregationen, dækkede over seksuelt misbrug af børn og unge og beskyttede gerningsmændene[2547]. *Ratzinger/Pave Benedikt´s beslutning om at bo i Vatikanet efter sin afgang vil give ham sikkerhed og privatliv. Det vil også give juridisk beskyttelse mod ethvert forsøg på at retsforfølge ham i forbindelse med sager om seksuelt misbrug rundt om i verden, siger kirkelige kilder og juridiske eksperter. Når Benedikt træder tilbage, vil han ikke længere være suveræn monark i Vatikanstaten, som er omgivet af Rom, men han vil beholde sit statsborgerskab i Vatikanstaten og sit opholdssted. Det vil fortsat give ham immunitet i henhold til bestemmelserne i Lateranpagten, mens han befinder sig i Vatikanet, og selv hvis han tager på udflugter til Italien som Vatikanstatsborger.*

I Lateranpagten fra 1929 mellem Italien og Pavestolen, der etablerede Vatikanstaten som en suveræn stat, hedder det, at Vatikanstaten "altid og under alle omstændigheder vil blive betragtet som et neutralt og ukrænkeligt territorium". Som statsoverhoved nyder paven diplomatisk immunitet. Vatikanet har konsekvent sagt, at en pave ikke kan holdes ansvarlig for sager om misbrug begået af andre, fordi præster er ansatte i de enkelte bispedømmer rundt om i verden og ikke direkte ansatte i Vatikanet. Det vil sige, at kirkens overhoved ikke kan sammenlignes med en virksomheds administrerende direktør, skrev Reuters[2548].

Associated Press anslog, at forligene i sager om seksuelt misbrug fra 1950 til 2007 beløb sig til mere end 2 milliarder dollars. For at imødegå "en strøm af misbrugssager" fik fem bispedømmer

---

2542 Paul Kennedy (30 June 2017). "George Pell's charging and what it means for the Catholic Church in Australia". *ABC News*.
2543"Pope seeks immunity in Texas abuse case", *Associated Press*, 17 August 2005.
2544 "In The United States District Court for the Southern District of Texas Houston Division | Suggestion of Immunity Submitted by the United States of America" (PDF).
2545 "No excuses for priestly child abuse". *The Boston Globe* . https://en.wikipedia.org/wiki/Catholic_Church_sexual_abuse_cases note 421
2546 Yallup, David (2009). *The Power and the Glory: Inside the Dark Heart of Pope John Paul II's Vatican*. Basic Books. p. 497. ISBN 978-0-465-01542-9.
2547 Patsy McGarry (23 February 2011). "Charges initiated against Pope for crimes against humanity". *The Irish Times*.
2548 https://www.reuters.com/article/us-pope-resignation-immunity-idUSBRE91E0ZI20130215

konkursbeskyttelse[2549]. Otte katolske bispedømmer har erklæret sig konkurs på grund af sager om seksuelt misbrug fra 2004 til 2011[2550]. Den 29. december 2019 blev det afsløret, at adskillige biskopper i USA tilbageholdt hundredvis af navne fra deres liste over anklagede præster[2551]. Den 6. marts 2020 blev der offentliggjort en fælles undersøgelse foretaget af *Propublica* og *Houston Chronicle*, som afslørede, at den katolske kirke overførte mere end 50 troværdigt anklagede amerikanske katolske præster til andre lande, efter at der var fremkommet beskyldninger om sexmisbrug mod dem[2552].

Paven´s auditorium - også kendt som Paul VI Audience Hall eller Hall of the Pontifical Audiences, ligger delvist i Vatikanstaten og delvist i Rom, Italien. Navngivet efter pave Paul VI, doneret af Knights of Columbus, og bygget i 1971 af den italienske arkitekt Pier Luigi Nervi, har auditoriet 6,300 siddepladser og indeholder en bronze statue kaldet La Resurrezione, designet af Pericle Fazzini, på scenen indenfor[2553]. Hallen er formet som en slange med paven, der taler fra mellem 2 hugtænder foran statuen. En slange har en splittet tunge.

*Johannes Åbenbaring 16: "*Uhyret sørgede for, at alle mennesker, høj og lav, rige og fattige, slaver og frie, fik dets mærke på deres højre hånd eller på panden". 17: "Ingen kunne købe eller sælge noget, medmindre de havde det mærke på sig. Mærket var det første uhyres navn, eller rettere det tal, som stod for dets navn". 18: "Her gælder det om at have visdom: Lad den, der har indsigt, udregne tallets betydning. Det er et menneskes tal, og tallet er 666". Ifølge kirkefader Irenæus´ *Adversus Haereses 5.30* er 666 = Neron Qesar – standard gematria i jødisk-kristen apokalyptik. Kejser Nero (54-68 e.v.t.) er prototype for dyret/antikrist med symbolsk brand, som erstattes af de, via Josephus´ skrifter, guddommeliggjorte Flavianere (69-96).

Som en modgift mod modernismens udbredte "smitte" havde pave Leo XIII i 1902 oprettet den pavelige bibelkommission for at overvåge fremskridtene (eller manglen på samme) i den katolske skriftlære. Den bestod oprindeligt af et dusin eller flere kardinaler udpeget af paven og en række "konsulenter", der alle blev anset for at være eksperter inden for deres forsknings- og studieområder. Ifølge *New Catholic Encyclopaedia* var (og er det stadig) kommissionens officielle funktion "at stræbe med al mulig omhu efter, at Guds ord vil blive beskyttet; ikke blot mod ethvert åndedrag af fejl, men også mod enhver forhastet udtalelse"[2554]. Kommissionen ville endvidere forpligte sig til at sikre, at de lærde "bestræber sig på at beskytte skriftens autoritet og at fremme den rette fortolkning af den"[2555].

Fader Lagrange, grundlæggeren af Ecole Biblique, var et af de tidligste medlemmer af den pavelige bibelkommission. Ecole Biblique's tidsskrift. *Revue biblique*, var også indtil 1908 kommissionens officielle organ. I betragtning af den tætte tilknytning mellem de to institutioner er det klart, at det oprindelige Ecole Biblique var et supplement til Kommissionens propagandamaskine - et instrument til at promovere den katolske doktrin under dække af historisk og arkæologisk forskning eller til at håndhæve den historiske og arkæologiske forsknings overholdelse af den katolske doktrins principper. Man kunne forvente, at denne situation havde ændret sig i løbet af det sidste halve århundrede, og især i årene efter det andet Vatikankoncil i begyndelsen af

2549"L.A. Archdiocese to settle suits for $660 mil: Represents Church's largest payout in sexual abuse scandal". *MSNBC*. 14 July 2007.
2550 Tucson Diocese emerges from Chapter 11 protection mm https://en.wikipedia.org/wiki/Catholic_Church_sexual_abuse_cases note 103
2551 Lauer, Claudia & Hoyer "Hundreds of Priests, Clergy Members Have Been Left Off Catholic Church's Sex Abuse Lists". *Time*
2552 "Dozens of Catholic Priests Credibly Accused of Abuse Found Work Abroad, Some With the Church's Blessing". *ProPublica*.

2553 https://en.wikipedia.org/wiki/Paul_VI_Audience_Hall
2554 Baigent, Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – kap 7: The Inquisition Today, side 119 note 1: *New Catholic Encyclopaedia,* vol.xi, p.551.
2555 Baigent, Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – kap 7: The Inquisition Today, side 119 note 2: *New Catholic Encyclopaedia*, vol.xi, p.551.

1960'erne. Men det er den faktisk ikke. Ecole Biblique har i dag stadig lige så tætte forbindelser med den pavelige bibelkommission som tidligere. Eksamensbeviser ved Ecole Biblique uddeles f.eks. specifikt af Kommissionen. De fleste kandidater fra Ecole bibelskolen bliver af Kommissionen ansat som professorer på seminarier og andre katolske institutioner. Af Kommissionens nitten officielle "konsulenter" i dag er en antal er med til at bestemme, hvad offentligheden får at vide om Dødehavsrullerne. Det gælder f.eks. Fader Jean-Luc Vesco, den nuværende leder af Ecole Biblique og medlem af Revue biblique's redaktionskomité, er også medlem af den pavelige bibelkommission. Det samme gælder mindst et andet medlem af tidsskriftets redaktionsudvalg, Jose Loza og en fremtrædende forfatter om skriftrullerne, en jesuit ved navn Joseph Fitzmyer, som har udarbejdet den officielle konkordans for en stor del af Qumran-materialet[2556].

Det kirkelige hierarki følte næsten helt sikkert et behov for en slags "kommandokæde" eller i det mindste en "ansvarskæde", hvorved der kunne udøves en vis kontrol med Qumran-forskningen. Selv i dag fortsætter den pavelige bibelkommission med at overvåge og kontrollere alle bibelstudier, der udføres i den katolske kirkes regi. Den offentliggør også officielle dekreter om "den rette måde at undervise i skriften på". I 1907 gjorde pave Pius X det obligatorisk at overholde disse dekreter. Således "fastslog" Kommissionen f.eks. ved dekret, at Moses var den bogstavelige forfatter til Mosebøgerne. I 1909 bekræftede et lignende dekret den bogstavelige og historiske nøjagtighed af de første tre kapitler af Første Mosebog. For nylig, den 21. april 1964, udstedte Kommissionen et dekret om bibelvidenskaben generelt og mere specifikt om "evangeliernes historiske sandhed". Dekretet var ganske utvetydigt og fastslog, at "fortolkeren til enhver tid skal være lydig over for Kirkens læremyndighed"[2557]. Det erklærede endvidere, at de ansvarlige for enhver "bibelforening" er forpligtet til "ukrænkeligt at overholde de love, der allerede er fastsat af den pavelige bibelkommission"[2558]. Enhver forsker, der arbejder under Kommissionens auspicier - og det gælder naturligvis også dem, der arbejder på Ecole Biblique - er således i realiteten bundet af Kommissionens dekreter. Uanset hvilke konklusioner han måtte nå frem til, uanset hvilke åbenbaringer hans forskning måtte føre ham til, må han ikke i sit skrift eller i sin undervisning modsige Kommissionens doktrinære autoritet. Lederen af den pavelige Bibelkommission er i dag kardinal Joseph Ratzinger *(The Dead Sea Scrolls Deception* blev udgivet i 1991). Kardinal Ratzinger er også leder af en anden katolsk institution, nemlig Troslærekongregationen. Denne betegnelse er ret ny, fra 1965, og er sandsynligvis ukendt for de fleste lægfolk, men selve institutionen har en lang traditionel baggrund. Den har faktisk en enestående og velklingende historie bag sig, der går helt tilbage til det 13. århundrede. I 1542 blev den officielt kendt som Det Hellige Kontor. Før det hed det Den Hellige Inkvisition. Kardinal Ratzinger er i realiteten kirkens moderne storinquisitor. Den officielle leder af Troslærekongregationen er altid den regerende pave, og den udøvende leder af kongregationen kaldes i dag for dens sekretær, selv om han tidligere var kendt som storinkvisitoren. Af alle kuriernes afdelinger er Troslærekongregationen den mest magtfulde. Ratzinger er måske den af alle kardinalerne i Kurien, der er tættest på paven[2559].

Indtil 1971 skulle den pavelige Bibelkommission og Troslærekongregationen være separate organisationer. I virkeligheden var adskillelsen mellem dem dog ikke meget mere end nominel. De to organisationer overlappede hinanden i en lang række henseender, lige fra deres funktioner til sammensætningen af deres ledende organer. I 1969 var for eksempel otte af de tolv kardinaler, der

2556 Baigent, Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – kap 7: The Inquisition Today, side 120 note 3:*Annuario pontificio,* 1989, p. 1187.
2557 Baigent, Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – kap 7: The Inquisition Today, side 120-121 note 8: Benjamin Wambacq, '*The Historical Truth of the Gospels', The Tablet*, 30 May 1964, p.619.
2558 Baigent, Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – kap 7: The Inquisition Today, side 120-121 note 9: Ibid
2559 Baigent, Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – kap 7: The Inquisition Today, side 121

var formand for Kongregationen, også formand for Kommissionen[2560]. En række personer fungerede som "konsulenter" for begge. Endelig, den 27. juni 1971, lagde pave Paul VI i et forsøg på at strømline bureaukratiet Kommissionen og Kongregationen sammen i stort set alt undtagen navnet. Begge fik til huse i de samme kontorer på den samme adresse - Kongregationens palads på Holy Office Square i Rom. Begge blev placeret under ledelse af den samme kardinal. Talrige nutidige præster, prædikanter, lærere og forfattere har fået mundkurv på, er blevet bortvist eller frataget deres stillinger af det organ, som Ratzinger nu er formand for. Blandt ofrene er nogle af de mest fremtrædende og intelligente teologer i kirken i dag. En af dem var f.eks. fader Edward Schillebeeckx fra universitetet i Nigmegen i Holland. I 1974 havde Schillebeeckx udgivet en bog, *Jesus: An Experiment in Christology*. I dette værk syntes han i sine modstanderes øjne at sætte spørgsmålstegn ved den bogstavelige sandhed af visse dogmer, såsom opstandelsen og jomfrufødslen. I december 1979 blev Schillebeeckx stillet for en domstol under Troslærekongregationen, hvor en af dommerne offentligt anklagede ham for kætteri. Han overlevede sin undersøgelse ved tribunalet, men i 1983 blev han igen indkaldt for et tribunal ved kongregationen, denne gang på grund af sin seneste bog *Ministry a Case for Change.*

Hvad var Schillebeeckx' overtrædelser? Han havde, om end kun forsigtigt, sat spørgsmålstegn ved kirkens holdning til cølibatet. Han havde sympatiseret med argumenter for kvinders ordination. Mest alvorligt af alt havde han foreslået, at kirken skulle "ændre sig med tiden" i stedet for at forblive bundet til ufravigeligt fastlåste doktriner[2561]. Kirken, mente han, burde reagere på og udvikle sig i takt med de troendes behov i stedet for at pålægge dem drakoniske regler. Han argumenterede kort sagt for en dynamisk pastoral tilgang, i modsætning til den statiske tilgang, som pave Johannes Paul II og kardinal Ratzinger foretrak. Endnu en gang overlevede Schillebeeckx kongregationens undersøgelse og afhøring. Den dag i dag er han dog stadig under nøje overvågning, og hvert eneste ord, han siger eller skriver, bliver nøje overvåget. Det siger sig selv, at en sådan ihærdig overvågning vil udøve en dybt hæmmende indflydelse. Et andet tilfælde er den tidligere leder af det teologiske institut ved universitetet i Tübingen, Hans Küng. I sin bog *Infallible, An Enquiry*, der først blev udgivet på tysk i 1970 og på engelsk året efter, anfægtede den schweiziske teolog Küng doktrinen om pavens ufejlbarlighed - som, må man huske, aldrig havde eksisteret i kirken før 1870 og først da var blevet indført ved en afstemning. "Ingen er ufejlbarlig", skrev Küng, "undtagen Gud selv"[2562]. Endvidere "hviler den traditionelle lære om kirkens ufejlbarlighed på et fundament, som ikke kan betragtes som sikkert"[2563]. Efter valget af Johannes Paulus II var Küng kritisk over for den nye pave for hans stivhed i moral og dogmer. "Vil den katolske teolog", spurgte han, "få lov til at stille kritiske spørgsmål?”. Var Johannes Paulus II virkelig fri for den personkult, der havde plaget tidligere paver, og var han ikke måske alt for optaget af doktrin på bekostning af "Kristi befriende budskab"? Kan paven og kirken på troværdig vis tale til samvittigheden hos nutidens mennesker, hvis der ikke samtidig sker en selvkritisk samvittighedsundersøgelse af kirken og dens ledelse?[2564]. Küng´s åbenhjertighed gjorde ham naturligvis til et uimodståeligt mål for inkvisitionstribunalerne under Troslærekongregationen. Efter at have vurderet hans udtalelser afsagde tribunalet en dom. Den 18. december 1979 fratog paven Küng sin stilling og erklærede, at han ikke længere var kvalificeret til at undervise i den romersk-katolske doktrin, efter en formel henstilling fra kongregationen. Han blev informeret om, at han ikke længere var katolsk teolog og fik forbud mod at skrive eller offentliggøre yderligere. Küng selv opsummerede effektivt, hvad der var sket med ham: "Jeg er blevet fordømt af en pave, som har

2560 Baigent, Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – kap 7: The Inquisition Today, side 122 note 11: *Annuario pontifido*, 1969, pp.967, 1080.
2561 Baigent, Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – kap 7: The Inquisition Today, side 122 note 12: See *Ministry: A Case for Change*, p.37.
2562 Baigent, Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – kap 7: The Inquisition Today, side 123 note 13: Kung: *Infallible? An Enquiry,* p. 196.
2563 Baigent, Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – kap 7: The Inquisition Today, side 123 note 14: Kung, Infallible? An Enquiry, p. 102.
2564 Ibid - kap 7: The Inquisition Today, side 123 note 16+17: Kung: 'The Fallibility of Pope John Paul 2”, *Observer*, 23 December 1979, p. 11.

afvist min teologi uden nogensinde at have læst en eneste af mine bøger, og som altid har nægtet at se mig. Sandheden er, at Rom ikke venter på dialog, men på underkastelse[2565].

Dødehavsrullerne er imidlertid ikke trosartikler, men dokumenter af historisk og arkæologisk betydning, som ikke tilhører den katolske kirke, men menneskeheden som helhed. Det er en tanke, der giver stof til eftertanke og er dybt foruroligende, at hvis kardinal Ratzinger får sin vilje, vil alt, hvad vi nogensinde får at vide om Qumran-teksterne, blive underlagt Troslærekongregationens censurapparat - det vil i realiteten blive filtreret og redigeret for os af inkvisitionen, skrev Richard Baigent og Richard Leigh i *The Dead Sea Scrolls Deception*[2566].

Idéen om at "omringe" et centralt punkt med fire enheder er en grundlæggende militær taktik, der er set mange gange i historien. Erobringen af Jerusalem i år 70 e.v.t. involverede faktisk, at Titus' romerske hær omringede byen med fire legioner (V, X, XII, XV) for at afskære forsyninger og angribe fra forskellige retninger. Disse eksempler viser, at en opdeling i fire enheder omkring et centralt punkt er et tilbagevendende mønster, der ofte opstår som en praktisk løsning på administrative, militære eller politiske udfordringer. Paven fungerede ofte som en neutral mægler i stridigheder mellem de forskellige kristne kongeriger. Paven skulle godkende kongelige ægteskaber, som det strategisk vigtige ægteskab mellem Ferdinand af Aragonien og Isabella af Castilien. Dette sikrede alliancer og magtbalancer i regionen. Paven´s anerkendelse af et rige eller en monark var afgørende for dets status på den europæiske politiske scene. Både kampen i Spanien og i Mellemøsten blev officielt sanktioneret af paverne som hellige krige. Dette tiltrak riddere, finansiering (fx via aflad) og gav kampene en stærk ideologisk ramme (hellig krig). I begge regioner spillede de militære ridderordener en afgørende rolle (Tempelridderne, Johanniterne i Mellemøsten; Santiago-ordenen, Calatrava-ordenen i Spanien). Ligesom Mellemøsten havde 4 (Kongeriget Jerusalem, Fyrstendømmet Antiokia, Grevskabet Tripoli og Grevskabet Edessa), var Spanien opdelt i Castilien, Aragonien, Portugal og Navarra (4 under Paven). Både de spanske riger og korsfarerstaterne indgik ofte skiftende alliancer, ikke kun mod muslimer, men også mod hinanden. Egne politiske interesser gik ofte forud for kristen enhed. Kejser Diocletian indførte i slutningen af det 3. århundrede en styreform kaldet Tetrarkiet (firemandsstyre). Riget blev opdelt i fire administrative regioner, styret af to senior-kejsere (Augusti) og to junior-kejsere (Cæsarer). Rom forblev rigets symbolske centrum, selvom ingen af kejserne regerede derfra. Den romerske provins Britannien blev ligeledes i det 4. århundrede opdelt i fire (senere fem) mindre provinser for at gøre administrationen mere effektiv. Disse var Maxima Caesariensis, Britannia Prima, Flavia Caesariensis og Britannia Secunda, alle under opsyn af en vicarius (viceguvernør) for hele stiftet. De fire flådestationer i Romerriget (Portus Classis) blev oprettet for at beskytte Middelhavet og sikre kornforsyningen til Rom. Selvom der var flere baser, var de fire vigtigste flåder, der opretholdt Romerrigets maritime magt: 1) Misena (Misenum) nær Napoli (hovedflåden i vest). 2) Ravenna (Adriaterhavet). 3) Alexandria (Egypten´s kornforsyning). 4) Seleukia Pieria (Syrien og østhandlen). Disse fire baser dannede en ring af maritimkontrol omkring imperiets centrale Middelhavsområde. Efter 1945 blev Tyskland og hovedstaden Berlin opdelt i fire besættelseszoner, kontrolleret af USA, Storbritannien, Frankrig og Sovjetunionen. Dette skabte en central styringsenhed (det allierede kontrolråd) i Berlin, omgivet af fire magter, som senere førte til opdelingen i Øst- og Vesttyskland. De fire amerikanske militærakademier er endnu et eksempel: USA's militære magt er baseret på de væbnede styrker, hvis ledere uddannes ved 4 primære, føderale akademier:
- United States Military Academy (Hæren, West Point, New York)
- United States Naval Academy (Flåden og Marinekorpset, Annapolis, Maryland)

2565 Baigent, Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – kap 7: The Inquisition Today, side 123-124 note 18: *Sunday Times,* 2 December 1984, p. 13.
2566 Baigent, Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – kap 7: The Inquisition Today, side 125

- United States Air Force Academy (Luftvåbnet, Colorado Springs, Colorado)
- United States Coast Guard Academy (Kystvagten, New London, Connecticut)

Disse fire institutioner er de centrale søjler i USA's nationale sikkerhedsapparat, der alle rapporterer tilbage til Forsvarsministeriet og præsidenten (den centrale magt).

LOV-REFERENCER OG KORT REFERAT AF VATIKANET OG KRONEN:

Katolsk begrundelse for de guddommelige rettigheder i forhold til kongelig proklamering var med henvisning til følgende:

1) Det Gamle Testamente, hvor Gud valgte konger til at herske over Israel, begyndende med Saul, der derefter blev afvist af Gud til fordel for David, hvis dynasti fortsatte (i det mindste i det sydlige rige) indtil det babylonske fangenskab.

2) Det Nye Testamente, hvor den første pave, Sankt Peter, befalede i *1 Peter kapitel 2 v:13-20*, at alle kristne skal ære den romerske kejser, selvom han på det tidspunkt stadig var en hedensk kejser. Paulus var enig med Sankt Peter i, at undersåtterne skulle være lydige over for de kræfter, der er, fordi de er udpeget af Gud, som han skrev i sit brev til romerne (13:1-7). På samme måde forkynder Jesus Kristus i Matthæusevangeliet, at man skal "give kejseren det, der tilhører kejseren"; det er i første omgang bogstaveligt talt betaling af skatter som bindende for dem, der bruger den kejserlige valuta, jvf. *Matthæus 22: 15-22*. Jesus fortalte Pontius Pilatus, at hans autoritet som romersk guvernør i Judæa kom fra himlen ifølge *Johannes 19: 10-11*.

3) Påtegningen fra paverne og kirken af kejserrækken, der begyndte med kejserne Konstantin og Theodosius, senere de østromerske kejsere, og til sidst den Vestromerske kejser, Karl den Store og hans efterfølgere; de katolske Hellige Romerske Kejsere[2567], som de europæiske monarkfamilier nedstammer fra.

Rollen som den kristne verdens legitime overhoved skabte i middelalderen en hård og kompliceret politisk og religiøs kamp imellem konger, kejsere og hertuger - overfor åndelighedens kirkelige paver og biskopper. *Kejseren var bange for at miste sin værdighed og sine beføjelser i forhold til paven. Gregor 7´s synspunkt, som ledte til den gregorianske reform, byggede på forgængeren pave Gelasius, som i 494 fremsatte en doktrin om, at al autoritet udgik fra Gud, og at der på jorden fandtes et verdsligt (jord) og et åndeligt sværd. Fyrsterne, kongerne og kejseren skulle stå for det verdslige sværd, dvs. den juridiske og politiske orden, mens biskopperne og præsterne førte det åndelige sværd i samfundet. Gelasius mente dog, at den gejstlige myndighed stod højere end det verdslige, da det evige liv var vigtigst af alt.*

Denne konflikt mellem kirke og stat forblev delvist uløst. Samtidig betød det, at ingen af parterne kunne opnå fuldt herredømme. De to sværd holdt hinanden stangen. De verdsliges styrke var politisk og militær magt, hvorimod de gejstlige havde åndelig indflydelse og samtidig rådede over enorme økonomiske ressourcer. I sidste ende var striden med til at fremme ideen om en sekulær stat og selvstændiggørelse af det politiske system[2568]. Læs uddybende herom i *Part 5 - Fra Oldtiden til Reformationen* – og om de pavelige blodlinjer i *Part 4 – Den Sorte Adel.*

2567 https://en.wikipedia.org/wiki/Divine_right_of_kings
2568 https://da.wikipedia.org/wiki/Den_gregorianske_reform

Lovhenvisninger:

1) Paven hævdede ejerskab og erobring over planeten via ”Pavebuller”:
Umam Sanctam 1302 for explicit universel underkastelse for pavens åndelige og verdslige sværd. Senere Romanus Pontifex (1455) og Inter Caetera (1493) gav Portugal/Spanien ret til at erobre og underkaste ikke-kristne områder. Disse buller tillod slaveri og erobring med direkte grundlag for transatlantisk slavehandel og kolonial vold.

2) Paven kan afskaffe love:
Elements of Ecclesiastical Law Vol. 1 (S.B. Smith, 1881, s. 53–54) beskriver paven´s autoritet inden for kanonisk ret – ikke sekulær lov, men hævder universel åndelig overlegenhed.

3) Paven´s love obligatoriske for alle:
Benedikt XIV og Syllabus of Errors (Pius IX, 1864, prop. 28, 29, 44) hævder paven´s universelle åndelige autoritet. Disse er bindende for katolikker, men historisk tolket bredere.

4) Rothschilds som paven´s bankforvaltere:
Jewish Encyclopedia Vol. 2 side 497 (1901–1906) beskriver Rothschild-familien som "guardians of the papal treasure" i 1800-tallet. De håndterede Vatikanet´s finanser.

5) Du ejer ingen ejendom fuldt ud:
Senate Document 43 (73rd Congress, 1933) handler om banklovgivning under depressionen. "Tenant" på property deeds/skøder betyder juridisk ejer med brugsret, men underlagt skat og statslig ekspropriation. Ligesom registreret bruger af Kronen eller Kongen´s ejendom (begrænset ejendomsret).

6) Politiet har ingen pligt til at beskytte individet:
Etableret i Kronen´s Common Law (den britiske Krone´s retstradition, som Danmark delvist historisk arver samt EU-samarbejde). I USA findes loven i Sapp v. Tallahassee (348 So. 2d 363, Fla. 1977), Reiff v. City of Philadelphia (477 F. Supp. 1262, 1979) og Lynch v. NC Dept. of Justice (376 S.E.2d 247, N.C. 1989).

7) CPR og socialsikring er strukturel tvang:
Social Security i USA er ikke en forsikring eller en kontrakt med trustfond – det er en beskatning (Helvering v. Davis 301 US 619 Steward Co. v. Davis 301 US 548). Banker tjener penge på brugen af dine underskrifter ved gældsskabelse via lån, realkredit, kreditkort og andre kontrakter, hvor fractional reserve banking og kontraktlov tillader penge at blive skabt som gæld. CPR (i Danmark) og SNN (i USA) er obligatoriske og fungerer i praksis, som serienumre for statslig administration, der binder mennesker til gældsobligationer og skatteekspropriering.

8) Domstole, forfatningsret og menneskerettigheder:
I Danmark er menneskerettighedsparagrafferne (§ 71-79) underlagt overordnede paragraffer (kongemagtens paragraffer i monarkiet) og international lovgivning (EU-traktater, domstole, EMRK via §20 mm), hvilket begrænser deres absolutte anvendelse.

I Danmark og de fleste common law-lande (England/Wales, USA, Canada, Australien, Irland m.fl.)

har advokatsamfundene – ofte kaldet BAR (British Accredited Registry i UK-sammenhæng eller Bar Association/Bar Council) – et de facto eller de jure monopol på fuld repræsentation (advocacy/rights of audience) i højere domstole. Dette betyder, at du som borger ikke frit kan vælge enhver person til at repræsentere dig i alvorlige civile eller strafferetlige sager, da du skal bruge en licenseret advokat, der er medlem af det lukkede Advokatsamfund og har sværget troskab til dets regler og etik jvf Retsplejeloven § 260. Selv-repræsentation (in propria persona) er tilladt, men i praksis stærkt begrænset og ofte mødt med procesuelle forhindringer.

England/Wales: Courts and Legal Services Act 1990 og Legal Services Act 2007 regulerer "rights of audience" således fuld advocacy i højere domstole (Crown Court, High Court) kræver barrister-medlemskab af en af de fire Inns of Court (Inner Temple, Middle Temple, Lincoln's Inn, Gray's Inn) under Bar Standards Board. Solicitors har begrænsede rettigheder (repræsentation i lavere domstole (historisk "udenfor templet" – ej High Court/Crown Court). I USA har hver stat har sin State Bar Association, hvor man skal være "admitted to the bar" for at repræsentere andre i retten (f.eks. kræver Supreme Court Rules bar-medlemskab for at argumentere for Højesteret). I Australien og Canada findes lignende Bar councils med monopol på højere instanser[2569].

<u>Kort Opsummering af *Part 1: Kronen* og *Part 2: Vatikanet*:</u>

Kronen/Staten´s monarkier (Gud´s stedfortræder personificeret ved Kongen) og Commonwealth udviklede sig feudalistisk fra romersk adeligt (nobilitas) og kejserligt ejerskab til Romersk Britannien. Frimureriets esoteriske Salomon´s Tempelridderordener forgrenede sig fra Jerusalem til Britannien via York Rite (3 pavelige Kroner/Tiara på Edwin´s segl) og videre til USA (New York, FN´s hovedkvarter og Washington = "New Rome" og IMF) via James VI´s kolonisering og Bacon´s "New Atlantis"/"New Salomon´s House". Royal Society udvikler frimureriet med Benjamin Franklin, som dobbeltagent for både franske og britiske loger, hvilket udmønter sig i den falske uafhængighedserklæring – og senere Den Amerikanske Borgerkrig, hvor Albert Pike både var sydstats-KKK og kommandør for Den Skotske Rite, som i forhold hertil paradoksalt kaldtes "Den Jødiske Rite". Resultatet var, at alle borgere blev slaver af DC Corporation 1871, istedetfor kun de sorte. Pilgrims Society var den anglo-amerikanske konspiration, som skabte Federal Reserve-systemet oveni arbejdsbeskatning og fjernelse af guldstandarden under pengeskabelsen, hvorved gælden og inflationen fortsætter med at stige.

Sideløbende udvikledes det zionistiske Rothschild-Israel-projekt, som, ligesom FN, blev det planlagte resultat af verdenskrigene, med Nazi-Tyskland, som hovedaktør. "Den Kolde Krig" holdt herefter gang i krigsindustrimaskien, som berigede magthaverne ved at rejse kommunistiske Rusland (Tredje Rom efter Byzantium), som "øst"-modpol, ligesom det tidligt i historien skete med kirke-skismet imellem Rom og Jerusalem. En ny krig iscenesattes med terrorangrebet i 2001 på de 2 "Salomon´s Tårne" i New York, hvorefter Mellemøsten angribes systematisk. Det giver vind i sejlene på Donald Trump, som hjælpes af smarte AI-psyops, som bibelske Q anon; en moderne tempelinsiderbot, der splitter fårene - og får dem til at tro, at systemets politiker er deres redningsmand. Hermed får han folket til at acceptere DARPA/Pentagon´s Operation Warpspeed-vaccineudrulning under Covid-19 plandemien, hvor han også beriger BlackRock/Vanguard-syndikatet, banksystemets ejere - og verdens rigeste 1%´er i skattely yderligere (CARES for the rich), samtidig med, at han har massevis af system-dessidenter bag sig, som fortryllet af målrettet AI-designet Propaganda, stadigvæk tror og håber, at han er den bibelske messias (både offer og

2569 Svar fra GrokAI betydning af juridisk ordlyd og betydning af amerikanske retssager i henhold til forfatningsret, CPR-numre, socialsikring, politiforretning og BAR-association mm

superhelt når det passer i narrativet) – og at hans "White Hats" i militæret er i gang med at dræne sumpen af deres politiske modstandere, som nu snart endeligt bliver straffet af retssystemet ("bare vent til imorgen").

Systemets historiske præcedens: Herodes den Store (tidsregningens omdrejningspunkt jvf primær historisk kilde Josephus) var en romersk klientkonge, udnævnt af Senatet, finansieret af Rom, bygmester af Cæsar´s tempel i Caesarea, men med lokal autonomi (*Antiquities* 15.9.5). Romerne vandt krigen over rebellerne, som gjorde oprør over skattesystemet - og Josephus blev ansat af Vespasian til at dokumentere historien fra krigen (biblen er synkroniseret med hans *Krig+Antikviteter* og er skabt som flaviansk propaganda). Zelot/Sickarii-rebellerne blev henrettet, begik selvmord, sygeliggjort og ydmyget via biblen og kristendommen, hvor de kommer til at tilbede den selvsamme leder, som de bekæmpede - og som de nægtede at underkaste sig (Cæsar).

Europa´s kongehuse (Habsburg, Windsor, Glücksburg, Bernadotte, Bourbon osv) er moderne Herodes-klienter. De regerer de facto gennem statsråd (Privy Council), mens "demokrati" er en illusion. Grundloven giver nemlig stort set al magt til kongen - i paragrafferne. Tag § 3 (1953), som eksempel: "Den lovgivende magt er hos Kongen og Folketinget i forening. Den udøvende magt er hos Kongen. Den dømmende magt er hos domstolene". Realitet: Kongen udnævner statsministeren (§ 14) – selv efter valg. Statsrådet (§ 17) er kongens personlige råd – alle love underskrives af kongen før de træder i kraft. Kongen kan opløse Folketinget (§ 32) og udskrive valg. Kongen er immun (§ 13) – "uden ansvar". Demokrati er derfor teater – kongen har vetoret, udnævnelsesret og juridisk immunitet. Folketinget er en talende forsamling (parlament fra fr. parler = tale). Grundloven´s § 56 er det perfekte bevis på, at folket aldrig fik magten – kun illusionen af medbestemmelse. "Medlemmerne af Folketinget er ene bundet af deres Overbevisning (oppefra) og ikke af nogen forskrift fra deres vælgere". Vælgerne har ingen juridisk instruktionsret. Partidisciplin og karriere er de reelle bånd - ikke dig.

Legestuen der forvirrer folket og partierne: Venstre/Højre, Rød/Blå, S/SF vs. V/LA og lignende fiktive konstruktioner er kontrolleret opposition. Statsrådets rotation: Ministre skiftes til at stå på mål for Kronen´s politik under strafansvar og med spinmanipulatorer ansat; både privat, men også via iscenesat og tilrettelagt mediedebat. Kongen udnævner og afskediger (§ 15). Alle statsministre er medlem af den royale frimurerloge inden de bliver valgt (Chr 4´s Laug). Embedsværket: ansat af kongen via ministerier. De udfører politik, ikke folket. Dette er Platon's og filosofvældets ædle løgn og flaviansk del-og-hersk/"brød og cirkus" af statsafhængige mediekonglomerat - og med store partier finansieret af stats- og korporatismens partistøtte. Rød vs blå er horisontal hegeliansk-dialektisk dikotomi og distraherende teater, med skatteslaver der bekriger andre slaver, mens magten ligger mellem søjlerne (Boaz og Jachin) og højere oppe i hierarkiet, hvor profit høstes.

BAR-systemet: British Accredited Registry – alle advokater sværger troskab til Kronen. Advokatsamfundet er obligatorisk og kongelig monopol på retssystemet. Det er BAR-systemets danske pendant; en lukket orden, der kontrollerer adgangen til domstolene, og som alle advokater skal være medlem af for at praktisere. Hvem styrer Advokatsamfundet? Bestyrelse: Valgt indefra. Disciplinærnævn: Lukket system, hvor klager behandles internt og går til samme øvre instans. Tilsyn: Justitsministeriet (kongens minister). Domstole er pavelig admiralitetsret. Du har ikke fri adgang til retten; kun via en medlemsadvokat. Advokater plejer deres karriere – ikke din sag.

Finans/økonomi: Primært Federal Reserve og IMF+City of London Crown Corporation+BIS i Schweiz

(krigsneutral Tempelridderstat, som også er centrum for efterretningstjenester i Bern). Nationalbanken er i Danmark ejet af staten, men styret af direktoratet udnævnt af finansministeren – som igen er kongens valg. Der er obligatoriske strukturelle anvisninger fra IMF, som Nationalbanken skal følge. Private banker skaber nye penge som gæld via udlån (inflation) – og stat og bank gældsætter nation og folk ud i fremtiden med statsobligationsudstedelser oveni skatteopkrævningerne. Virksomheder (A/S) er juridiske personer under kongelig charter. VL-grupper og tænketanke styres også efter hemmelighedsprincipper (jvf fx Lisbeth Knudsen selv) og planlægger strategisk (fx en Corona-plandemi for at sælge vacciner). Industri-foreninger og store institutionelle investorer sikrer, at produktionsapparatet fodres, der hvor afkast til ejerne er størst (fx når Dansk Metal ”sikrer arbejdspladser” til våbenproduktion). Priser er fastsat af samfundet i oligopol-kartellisme og monopollignende tilstande uden reel konkurrence. Tvangsopdrevne midler finansierer det når banken krakker (som i 2008).

EU er Habsburg´s pavelige/royale overbygning. Oprindelse: Jean Monnet, Robert Schuman, Konrad Adenauer; alle katolske, Habsburg-nære eller frimurerisk forbundne. Rom-traktaten (1957) for EU blev underskrevet i Capitolin-museet i Rom. Struktur: EU-Kommissionen = uvalgt embedsværk, Europa-Parlamentet = rådgivende, Rådet = kongernes/statsministrenes klub. Habsburg-arv: Karl von Habsburg er aktiv i Paneuropa-unionen så arven fra Det Hellige Romerske Rige lever i EU’s struktur. EU er en ny pavestat (som Schweiz), som overtog nazisternes områder næsten 1 til 1; en Habsburg-Flaviansk overbygning, der genindfører romersk lov (Corpus Juris Civilis) over nationalstaterne. Samme familie fra Karl Den Store, første paveligt kronede kejser i "vest" blev forenet i Garter-ordenen (England) og Guldfleece-ordenen (Spanien/Østrig); begge royale militære ordener med Tempelridder og Makkabæisk arv. Kongerne og stormestrene mødes før topmøder og til store gallamiddage (G7, NATO, Bilderberg, Trilaterale, CFR, Udenrigspolitiske Selskab). Den Suveræne Maltesermilitærorden (SMOM), med hovedsæde i Rom efter opløsningen af Det Hellige Romerske Rige, er forenet med de 4 ”protestantiske” Johannitergrene i 1962 – ligesom Pentarkiet med Rom og de 4 øst-patriarkater - de 4 evangelier med Åbenbaringsbogen - de 4 heste i Quadrigaen - Vespasian og de 4 legioner - det militaristiske Pentagon fra villa Farnese osv. Garter/Fleece, romerske militærordener, Opus Dei, Le Cercle, Rotary/Round Tabler, frimurere er den indre besluttende kerne. SMOM er betitlet ”konge af Jerusalem” via Den Spanske Krone og fører tilsyn/permanent observatørstatus med FN - og har diplomatisk immunitet. Humanitær facade (Røde/Hvide Hospitalsridder Kors) men romersk militær arv (Templar-Johanniter).

PART 3 - JESUIT-ORDENEN

Nu er Kronen og Vatikanet´s faktiske historie blevet gennemgået i *Part 1 og Part 2* – og nu kaster vi blikket på en militærorden, som mange anser for at være den drivende kraft over frimureriet - og iscenesætteren fra det absolut højeste lag i hierarkiet. Undertegnede har ikke adgang til materiale og dokumentation, som sikkert bevis for, at dette er tilfældet. Jeg kan bestemt ikke afvise en sådan årsagssammenhæng i sammensvægelsen. Her i *Part 3* vil jeg derfor forsøge at tilvejebringe den mig mulige bevisførelse og argumentation for påstanden om, at Jesuit-ordenen med sin sorte pave og ”det grå råd” faktisk er den højeste orden frem til på nuværende tidspunkt (eller i det mindste en del af sammensvægelsen).

Jesuit-ordenen var pavens kontrareformations-militærorden. Den spanske ”Illuminati” (Los Alumbrados) stammer fra Ignatius Loyola, som grundlagde Jesuit-ordenen i 1534, og etablerede

den i 1540 med pave Paul 3 Farnese´s godkendelse. Senere dannede jesuitten Adam Weishaupt (professor i romersk kanonisk ret under universitetet i Ingolstadt) Den Bayerske Illuminati den 1. maj i 1776, muligvis fordi jesuitterne havde brug for en organisation at gemme sig bag, efter at organisationen var blevet undertrykt af pave Clement XIV i 1773, og jesuitterne blevet forvist af Bourbon-familiens imperie, som sad på tronerne af katolske Spanien og Frankrig[2570].

Jesuitternes orden, med andre ord Jesu samfund (Societas Iesu), som kan kaldes det nye romerske imperies kvasi-militære efterretningstjeneste, vedtog IHS som dets faste emblem - symbolet fra det 17. århundrede. Symbolet menes af nogle, pga sit egyptiske insignia og sol-omkransning, at betyde "Isis, Horus, Set" fra den egyptiske mytologi. Eller Iesus Hominum Salvator på latin; Jesus – Menneskehedens Redning.

Generalen for Jesuitordenen kaldes Den Sorte Pave, om hvilken det påstås "*er den mest magtfulde mand på jorden, som regulerer Maritimloven (business). Han styrer banksystemet, frimureri og de hemmelige tjenester (CIA, FBI, NSA, SIS, MI6, Scotland Yard, Mossad, CSIS, DGSE, FSB). Vatikanet ejer Israel (se kontrakt fra 1993) og templets landskab for deres Tredje Solamun´s Tempel, hvor de vil have deres trone. Den Sorte Pave er en del af Arcana Arcanorum kontrolleret af de pavelige blodlinjer inden for I-Mori. Disse, iblandt dem, ptolemæiske blodlinjer er omega kontrolpunktet, herunder familierne Farnese, Orsini, Aldobrandini, Colonna, Borghese, Farnese, Pallavicini, Conti m.fl. Deres kommandoselskab og krigsrum ligger i Borgo Santo Spirito i Rom, som er missilbeskyttet*"[2571].

Nogle revisionistiske forfattere har antydet, at den katolske kirke er den kontrollerende af frimurer-sammensværgelsen gennem Jesuitordenen. Der er flere grunde til dette synspunkt:
(1) jesuitterne kom før organiseret frimureri i næsten to århundreder;
(2) ligesom frimurere har jesuitterne flere grader af initiering;
(3) ligesom frimurere aflægger jesuitter en lignende ed og sværger hemmeligholdelse;
(4) ligesom frimurere har jesuitterne i fortiden undergravet regeringer;
(5) jesuitter dukkede op i frimureriet;
(6) jesuitter blev beskyttet af frimurerstormester Frederik Den Store af Preussen (og i Rusland) under og efter deres undertrykkelse i 1773;
(7) Adam Weishaupt var forhenværende jesuit.

Charles W. Heckethorn, i *Secret Societies of All Ages and Countries*, troede at jesuitterne stod i spidsen for frimurer-sammensværgelsen fordi deres ceremonier var tilsvarende dem fra frimureriet. "Der er betydelig analogi", formoder han, "mellem frimurere og jesuittiske grader; og jesuitterne træder også skoen ned og blotlægger knæet, fordi Ignatius Loyola således præsenterede sig for Rom og bad om bekræftelse af ordenen fra paven".

Okkultisme-researcher Nesta Webster behandler sagen ved at spørge, om jesuitterne var rørledning for Illuminist-orientalske ideer til Weishaupt: "Hvordan gik det til at disse orientalske metoder trængte ind i den bayerske professor? I henhold til visse forfattere igennem jesuitterne. Det faktum, at Weishaupt var opdraget heraf, har givet jesuitternes fjender argumentet om, at de var hemmelige inspiratorer af Illuminati". Encyclopædisk ordbog for frimureri, *The plot with the church* (1967) rapporterer, at den tyske Strikte Observans, som vi har lært indirekte blev grundlagt af Charles Radcliffe, "var den tredje frimureriske innovation af jesuitter, der opmuntrede håbet

2570 *"The Suppression of the Jesuits by Pope Clement XIV,"* The Catholic American Quarterly Review, Vol. XIII, 1888.
2571 https://warningilluminati.wordpress.com/the-most-powerful-man-in-the-world-the-black-pope/

blandt deres tilhængere om, at komme i besiddelse af de gamle Tempelridderes rigdom".

Den 14. juni 1773 opløste Pave Clement XIV Jesuitordenen, hvorefter Europa´s konger konfiskerede deres ejendom. Undertrykkelsen fortsatte under administrationen af Pave Pius VI. I 1814 blev jesuitterne genindført af pave Pius VII. Mærkeligt nok, på tidspunktet for opløsningen (1773), grundlagdes bankvirksomheden af dynastiet Mayer Rothschild angiveligt med Weishaupt for at planlægge verdensrevolutionen. Nogle mener, at disse to begivenheder var forbundet, da Weishaupt, en jesuit, ikke var forhindret af jesuitternes undertrykkelse. Andre analyser peger på, at mange jesuitter sluttede sig til det oplyste frimureri, på dette tidspunkt, fordi de søgte beskyttelse mod pavelig og statslig forfølgelse.

Med Vatikanet´s interesser i hjertet udvidede (de pavelige bankadministratorer jvf Jødisk Encyklopædi) Rothschild-dynastiet løbende sit økonomiske og politiske herredømme i USA. Interesse for USA blev tydeligt afsløret i den hemmelige Verona-traktat mellem Østrig, Frankrig, Preussen og Rusland, hvorved Vatikanet satte prisen for at rette op på "Satans gerninger", som den selv havde etableret, ved at skabe revolutionerne via indsættelse af repræsentative regeringer (såsom Frankrig´s og USA´s republikker), og kræve dem erstattet med den eneste form for regering, der er godkendt af kirken, nemlig styring ved "guddommelig ret" (Rule by Divine right), som erklæret af Vatikanet (Daniel 2: 42-43; Johannes Åbenbaring 17: 12-13).

Som senator Robert Owen påpegede det amerikanske senat i 1916, er det primære mål for Vatikanet og Den Hellige Alliance (instrueret af Jesu selskabs subversive og destruktive aktiviteter), kontrol med USA og andre republikker på den vestlige halvkugle. Dette plot hævdede han var målet, som Monroe-doktrinen blev rettet mod (et princip i amerikansk politik, der blev oprettet af præsident James Monroe 1823, om at enhver intervention fra eksterne magter i amerikansk politik er en potentielt fjendtlig handling mod USA)[2572]. Hvad senatoren ikke erkendte, var at Monroe-doktrinen beskyttede interesserne for "The City of London". Via gæld, som følge af den amerikanske borgerkrig, DC Corporation Act (citizenship) i 1873 og Federal Reserve Act i 1913, lykkedes det for Den Hellige Alliance at få fuld kontrol over staterne og bane vejen for USA, som verdens altdominerende krigsmaskine fremover.

Deres metoder indeholdt undertrykkelse af pressen, universel censur, opretholdelse af pavers og præsters samarbejde om at bruge religion til at holde nationer i passiv lydighed samt finansiering af krige mod lande med repræsentative regeringer. Disse familier nægter at anerkende andres ret til at herske. At Verona-traktaten blev lavet for længe siden, betyder ikke, at den er ugyldig. Traktaten blev anbragt i kongresopgørelsen den 25. april 1916 af senator Owen[2573].

I sidste ende ville jesuitterne følge de samme sammensværgelsesmetoder som Ismaili´s islamister gjorde (læs *Part 7 – De Gamle Mysterier: Islam*), for at undergrave den religion, de var påstået at repræsentere og indoktrinere disciple til deres subversive mission som følgende, taget fra jesuitternes hemmelige ed, demonstrerer:

Du er blevet lært på snigende vis at plante jalousi og had mellem samfund, provinser, stater, der var i fred, og anspore dem til blodets gerninger, involvere dem i krig med hinanden og skabe revolutioner og borgerkrige i lande, der var uafhængige og velstående, som dyrker kunsten og videnskaben og nyder fredens velsignelser.

2572 https://fraser.stlouisfed.org/title/statements-speeches-robert-l-owen-5328/armed-merchant-ships-535711/fulltext
2573 https://www.journals.uchicago.edu/doi/abs/10.1086/236233?journalCode=jmh

Du er blevet lært at tage parti med kombatanter for derefter at handle i hemmelighed med din jesuitbror, som måske er engageret på den anden side og åbenbart imod det, som du kan være forbundet med, men kun således at kirken er en vinder i sidste ende under de betingelser, der er fastsat i traktaterne for fred, og at målet helliger midlet[2574].

Voltaire (1694-1778) var en revolutionær, jesuitskolet katolik, hvis liberale filosofi var med til at forberede det franske sind til oprør. Født ni år efter tilbagekaldelsen af Nantes Ediktet (religionsfrihed), voksede Voltaire op med disse rædsler i sindet. Voltaire´s mentor i England var frimurer Alexander Pope, den berømte engelske digter, der var medlem af Gentleman's Club of Spalding. Denne klub var sammensat af rosenkorsere, inklusive frimurer Desaguliers og Sir Isaac Newton. Voltaire blev introduceret til Newton, da han mødte medlemmer af Royal Society[2575].

Som en engelsk frimurer og jesuit havde Voltaire adgang til franske frimurerloger, hvor han var beskyttet. Voltaire blev også fortrolig med lederen af Scottish Rite, Frederik den Store, konge af Preussen. Dillon citerer Voltaire for at sige: "Det at lyve er en last når det gør ondt. Det er en stor dyd når det gør godt. Vær derfor mere dydig end nogensinde. Det er nødvendigt at lyve som en djævel, ikke bare engang imellem, men modigt og altid". Kommandør Carr i *The Conspiracy* viser ligeledes Voltaire, der berettiger al slags falskhed, fortælle sin oplyste kollega: "Vi må give dem (befolkningen) overdådige løfter og bruge ekstravagante sætninger. Det modsatte af det, vi lover, vil ske bagefter"[2576].

Memoirs Illustrating the History of Jacobinism (Fransk: Mémoires pour servir à l'histoire du Jacobinisme) fra 1797-1799 er en bog af Abbé Augustin Barruel; en fransk jesuitisk præst. I bogen hævder Barruel, at den franske revolution var resultatet af en bevidst sammensværgelse eller et komplot til at vælte tronen, alteret og det aristokratiske samfund i Europa. Handlingen blev angiveligt udklækket af en koalition af filosoffer, frimurere og Illuminati-ordenen. Det første bind undersøger den "antikristne sammensværgelse", der blev indledt af Voltaire i 1728, da den kristne Barruel hævdede, at Voltaire "viede sit liv til udryddelse af kristendommen"[2577].

UDDRAG AF INTERVIEW OM JESUIT-ORDENEN

Den amerikanske calvinist-protestant og ariosofiske præst, Eric John Phelps, har afgivet følgende interessante udsagn om Jesuit-ordenen i et interview fra 2008. Disclaimer: Jeg er ikke enig i hans kristne synspunkter, og heller ikke nødvendigvis enig i følgende, men her er nogle af hans interessante påstande:

Jesu General (aka" Den Sorte Pave"), og de andre højtjesuitiske generaler er troldkarle. De er luciferianere, og de tilbeder det, de kalder Lucifer. De er de "professerede/bekendte" af 4. grad. Når en jesuit er bekendt, er han under den "Blodige Ed".

Jesuitterne skrev selvfølgelig protokollerne fra de ældste lærde af Zion (læs Part 6), fordi de har udført enhver protokol i den lille håndbog. De har båret alt ud. De er dem bag regeringen. De er

2574 http://www.reformation.org/jesuit-oath.html
2575 https://da.wikipedia.org/wiki/Royal_Society
2576 https://en.wikipedia.org/wiki/Voltaire
2577 https://en.wikipedia.org/wiki/Memoirs_Illustrating_the_History_of_Jacobinism

dem bag medierne. De er dem bag professionel sport. Ejeren af Pittsburgh Steelers er en ridder af Malta. Ejeren af Detroit Lions er en ridder af Malta. Alle dine øverste ejere af disse boldklubber, for det meste, er Riddere af Malta; de bringer folket op i denne hoopla over spil og sport, mens de har travlt med at skabe et tyranni; mens de har travlt med at vælte den protestantiske regeringsform.

En anden, de brugte var Walt Disney, 33-grads frimurer. Las Vegas styres af mafiaen. Men alle de høje mafiafamilier er romersk-katolske, og de er alle underlagt paven eller kardinalen i New York, som var kardinal John O'Connor (indtil sin død i år 2000) - fordi Mafia-Kommissionen ligger i New York. Frank Costello var medlem af Mafia Kommissionen og han var intime, personlige venner med Ridder af Malta, Hollywood Mogul, Joe Kennedy. Og det har ikke ændret sig.

Så de høje riddere er gode, kære brødre med High Mafia Dons, som Gambinos, Lucchese, Columbos, dem alle. Og de kontrollerer Hollywood, ikke jøderne. Det er kun jøder, der er frontmænd, som er involveret i Hollywood, men som arbejder for mafiaen og for kardinalen. Ligesom i politik var det Arlen Spector. Arlen Spector var kardinal Spellman´s jøde i mordet af præsident Kennedy. (Kardinaler af den romersk katolske kirke tituleres "His Eminence" red).

Jesuit-generalen er den absolutte, fuldstændige og samlede diktator og autokrat for ordenen. Når han taler, bevæger hans provincialer sig. Provincialerne er hans højtrangerede underordnede. Der er omkring 83 provinser lige nu. For hver region er der en "jesuit provinsiel". Der er 10 provinser i USA. Der er en for Mellemamerika. Der er en for Irland. Det er den gamle babylonske provinsregeringsform, så det er en streng romersk regeringsform, hvor alle stater eller provinser er underordnet denne verdensomspændende suverænitet. (Læs fx om jesuitterne i Danmark under polsk provins her): http://jesuitterne.dk/jesuitterne-i-danmark/

Jesuit-generalen udøver fuldstændig magt over ordenen. Han mødes med sine provincialer. Når de beslutter sig for at starte en krig eller agitation, får han informationen fra landets provinser, om hvordan man bedst kan gøre det her, og om folks adfærd, og så bruger han legitime klager til at skabe agitation, som under 1964 Civil Rettighedsbevægelsen. Det var en total jesuitopspunden forstyrrelse, fordi slutresultatet var mere konsolidering af magten i Washington med 1964 Civil Rights Act, der blev skrevet af den tidlige præsident for Universitetet af Notre Dame, The Reverend/gejstlige Theodore Hesburgh.

Jesuitgeneralen bestemmer over verden igennem sine provinser. Og provincialerne regerer selvfølgelig de lavere jesuitter. Der er mange jesuitter, der ikke er "professed", så mange af de lavere jesuitter har ingen anelse om, hvad der foregår øverst. De har intet koncept om magten i deres orden. Det er ligesom frimureriet. Den lavere rangerede har ingen anelse om, at High Shriner Freemasons arbejder for The Jesuit General. De tror, at de bare laver et fint stykke velgørenhedsarbejde og er gode mennesker.

Men på bundlinjen står, at de højtstående frimurere også er underlagt Jesuit-generalen, fordi denne, sammen med Frederik den Store, skrev de højeste grader, de sidste 8 grader af "Scottish Rite" frimureriet, da stormester og militærgeneral Frederik den Store af Preussen beskyttede dem, da de blev undertrykt af paven i 1773. Så du har tilpasningen med Jesuitordenen og den mest magtfulde frimurer de havde i håndværket Frederik Den Store, under deres undertrykkelse. Det er en ubestridelig konklusion. Og når du ser den franske revolution og de napoleoniske krige udført af frimureriet, gjorde Napoleon og Jacobinerne alt til gavn for jesuitterne.

Det er i den forbindelse, at Alexander Dumas skrev sin "Greve af Monte Cristo". Greven er Jesuit Generalen. Monte = Mount, Cristo = Kristus. Greven af Kristus Bjerget. Alexander Dumas talte om Jesuit-generalens hævn, da jesuitterne blev undertrykt, og mange af dem blev afsendt til en ø tre timers sejlads vest for Portugal. Og da jesuitterne endelig genvandt deres magt, straffede de alle de europæiske monarker, der havde undertrykt dem, fjernede dem fra deres troner, herunder Malta´s riddere fra Napoli, ved brug af Napoleon Bonaparte.

Alexander Dumas, der kæmpede for de italienske patrioter i 1848 for at frigøre Rom fra pavens tidligere magt, skrev mange bøger for at afsløre dette, og en af dem var "The Count of Monte Cristo". Når du læser den bog, skal du huske på, at det virkelig er en satire på Jesuitordenen, der genvinder deres magt i Frankrig. Greven af Monte Cristo har et intelligensapparat, der ikke kan besejres. Og det er Jesuitordenen. Men greven får ikke det, han virkelig burde have, eller hans sidste ønske, og det er kvindens kærlighed. Han vinder hele sin politiske magt tilbage; han vinder alt tilbage som han havde tabt; men han har ikke kærlighed til en kvinde. Og det er Jesuitordenen i en nøddeskal. Fordi, at have en kone, at have en kvinde betyder, at du har troskab til din kone og familie, og at du ikke kan adlyde generalen. Derfor vil de aldrig blive gift, og det er en af de store nøgler til deres succes.

De kan forråde en nation og trække sig bort. De kan forråde alle irske katolikker fra Titanic, og forsvinde. De kan forråde os i Vietnam uden at blive stillet til ansvar. De kan forråde os hver gang vi går på hospitalet og bliver strålet, stukket, skåret og fyldt med stoffer, fordi det er "for guds større ære" - "Ad Majorem Dei Gloriam": Guds større ære, der sidder i Rom.

Deres endelige mål er verden under dem, med paven i deres fremstilling, fra Salomon´s genopbyggede tempel i Jerusalem. Da Ignatius Loyola først startede ordenen, var en af de første ting han gjorde, at tage til Jerusalem og oprette jesuit-hovedkvarteret der. Så han rejste derhen, han forsøgte, men mislykkedes. Loyola ville da danne en hær igennem sine åndelige øvelser, som skulle være grundlæggende træning for alle hans jesuitter. Det er, hvad de alle skal gå igennem. Det er hvad hver jesuit går igennem i dag.

Et af de maksimale af de åndelige øvelser er, at hvis min overordnede siger "sort er hvid og hvid er sort", så er det sådan det er. Det er det, der er citeret i JFK, når Kevin Costner fortæller sit folk: "Hej folk, vi skal begynde at tænke som CIA. Sort er hvid og hvid er sort". Det var en ”jesuit giveaway”, at jesuitterne producerede den film, fordi de citerer Ignatius Loyola fra hans åndelige og spirituelle øvelser.

Han startede ordenen i 1536. Han blev anholdt af inkvisitionen, blev løsladt, og han gik til paven; han kastede sig for pavens fødder. Han ville være helt i pavens tjeneste. Paven chartrede ham, og paven var Paul III (Farnese). Han havde nu pavelig beskyttelse, og de begyndte deres forfærdelige historie sammen. Krig efter krig efter krig efter krig, de kan alle tilskrives Jesuitordenen på en eller anden måde. Katolske adelige, med masser af penge, donerede slotte, universiteter, skoler og penge til Jesuitordenen.

Rådet for Trent (Italien) var Rom´s reaktion på den protestantiske reformation. Husk at den protestantiske reformation gav os al den politiske frihed, som vi kender til i dag. Der er ikke noget der hedder national suverænitet uden reformationen. Der er ikke noget som private rettigheder

uden reformationen. Der er ikke noget som magtens 3-deling af Montesquieu, eller de andre love, uden reformationen. Trentrådet bestod af 25 sessioner. De 25 sessioner præciserer og fordømmer alle reformationens doktriner. Det hedder transubstantiation. Enhver, der ikke tror på det, er en forbandet anathema. Enhver, der mener at deres frelse er uden for den katolske kirke, er forbandet anathema. Enhver, der tror på retfærdiggørelse ved nåde gennem tros-anathema: forbandet. Enhver, der tror, at paven ikke er Kristi præstiker: bandlyst. Ser du, alle disse doktriner blev fremført som et resultat af at læse Bibelen, som skabte reformationen, og så forfulgte disse jægere ALT, hvad reformatorerne prædikerede. Dette er alt sammen i loven, der kaldes Trents Råd. Weishaupt (Illuminati-ordenen) var en strålende instruktør af romersk kanonisk lov - det onde råd for Trent - på et jesuituniversitet i Bayern.

Alle dine domstole er intet andet end domstole af militærlov. De følger alle sammendragsprocedurer. Juryen har ingen form for juryophævelse. Og de håndhæver blot lovene i imperiet, som jeg kalder 14. Amendment Amerika, hvilket er en militær-stil, King of England-stil landelov. Domstole er ikke andet end domstole for kongens bank, som du kan se i Blackstone's kommentarer. Når du går ind i enhver bank, har de alle et flag trimmet i guld. Banken er, hvad England ville kalde for kongens bank i Blackstone. Så vi har kongens bank, og vi har kongens bænk, og den drives i henhold til militærstyret ifølge Berkheimer´s store værk "Militær Regel og Kamplov", udgivet i 1914.

Så intet er ændret. Vi har aldrig stillet uret tilbage til republikkens oprindelige forfatning. Vi er stadig i krigstid. Indkomstskatten er en krigsskat. Det blev kaldt sejrsskat i 1942. Så folk betaler en krigsskat, de er under krigstid, de er under en krigshandlingslov - og domstolene er krigsretten.

Grunden til, at John F Kennedy blev myrdet var, at han ønskede at afslutte Vietnamkrigen, og at han ønskede at afslutte CIA. Det medfølger to spørgsmål: Ville Rom have Vietnamkrig? Og styrede Rom CIA? Svaret er ja på begge punkter. Også fordi han angreb jesuitternes Federal Reserve Bank, ved at trykke United States Notes (Læs Kennedy´s tale i *Part 8*).

Vi ved, at Vietnamkrigen blev kaldt "Spelly's War" (kardinal Spellman's krig). Han tog mange gange til krigsfronten og kaldte de amerikanske soldater "Kristi soldater" (George Bush kaldte ”krigen imod terror” for et korstog[2578]). *Manden, der var øverstbefalende for de amerikanske styrker, var et romersk-katolsk, CFR-medlem general William Westmoreland. Westmoreland var Cardinal Spellman's agent for at sikre, at krigen blev retsforfulgt korrekt. Og en anden tilsynsmand af Westmoreland var Cardinal Spellman's dreng, Lyndon Baines Johnson. Lyndon Baines Johnson var en 33-graders frimurer. Han var også en del af mordet med J. Edgar Hoover, en anden 33-graders frimurer og Malta-Ridder.*

Og Johnson gik til cardinal Spellman's begravelse i St. Patrick's Cathedral, og billedet kan ses i Cooney's arbejde "The American Pope". Så Johnson var helt på bed og kald af Cardinal Spellman gennem Cartha DeLoach. Ifølge Curt Gentry: The Man and the Secrets, havde DeLoach en telefon ved sin seng direkte til Johnson, og Johnson kunne ringe til ham når som helst. DeLoach var en Ridder af Malta, underlagt Spellman. Spellman var på plads til at være i kontrol over CIA, FBI, Mafia, også via frimureri og Dallas Police Department HQ, ligesom de kontrollerer alle større byers politidepartementer. Og så førte han det ud i livet. Spellman ønskede vietnamkrigen, hvorfor? Spellman blev styret af jesuitterne fra Fordham Universitetet. Hvorfor ønskede jesuitgeneralen

2578 https://www.youtube.com/watch?v=NsjgjM56HRw

Vietnamkrigen? Folkene i Vietnam, buddhisterne, var uomvendelige. De ville ikke konvertere til katolicismen. De havde ikke brug for Rom.

Der havde været en jesuit-tilstedeværelse i Vietnam i århundreder, så det var blevet besluttet, at ca. en million buddhister skulle udryddes. De ville senere fortsætte denne udrensning af Cambodja, med Pol Pot. Udrensningen er stadig ønsket for Thailand. Det var en udrensning af Laos, Cambodia og Vietnam, af alle disse buddhister; ligesom de udrensede daoisme og buddhisterne i Kina med Mao Zedong; fordi Mao Zedong var helt kontrolleret af jesuitterne. Så de ønskede Vietnamkrigen.

Den anden ting er, at Rom er i kontrol med narkotikahandel. Vatikanet kontrollerer al stofhandel - heroin, opium, kokain, alt i Columbia. Columbia har en konkordat/kontrakt/traktat med paven. Hitler havde en konkordat. Mussolini havde en konkordat. Franco havde en konkordat.

Husk, at Lincoln ikke ville gå med den 14. ændring af forfatningen. Han ønskede, at de sydlige stater skulle genindtræde i unionen på samme fod, som de havde forladt den, hvilket ville have givet os en føderal republik, som Washington havde etableret det. Dette ville jesuitterne ikke tillade. Det ville blive omdannet til et imperium. Staterne ville være underliggende provinser af Washington. Og den 14. ændring opnåede dette med tilbagevenden af statsborgerskab. Lincoln blev genvalgt, og han var klar til at afslutte dette, og derfor dræbte de ham. Kennedy var også klar til at gennemføre sine ting; de ville ikke lade ham genvælges. Og husk Lincoln´s ord: "Jesuitterne glemmer aldrig".

Du finder den største modstand mod jesuitterne i katolske lande, af katolske monarker. Og derfor tør de romersk-katolske monarker og adel idag ikke modstå dem. Kennedy´s vil ikke røre dem. Europa´s monarker vil ikke røre dem. Habsburgerne vil ikke røre dem, fordi jesuitterne har retfærdiggjort deres magt i den franske revolution og de napoleoniske krige. De gik efter at undertrykke jesuitterne i Europa igen, og jesuitterne blev for det meste sparket ud af Europa i 17 og 1800-tallet. Alle Europa´s nationer forbød dem. Tyskland forbød dem i 1872 med Bismarck. Og så var verdenskrigene, den anden tredive-års-krig, tilbagebetaling for dette. Og siden da; ingen vil røre dem.

For at forstå i dag må vi gå tilbage til napoleonskrigen. Napoleon kom til magten på øen Korsika. Da jesuitterne blev undertrykt, var en af deres vigtigste udposter under deres undertrykkelse, øen Korsika. Husk, jesuitterne havde forfattet frimurernes High Shriner grader med Frederik den Store, og brugte derefter deres franske frimurer, Napoleon, til at udføre deres hævn.

Men jesuitterne blev også beskyttet under deres undertrykkelse i England. En meget velhavende landejer - og du kan finde dette i Ridpath´s verdenshistorie - gav sin vidunderlige smukke ejendom Stonyhurst til Jesuitordenen. Og fra da af modtog jesuitterne beskyttelse af kong George III, og du vil finde det i "Mitchell´s Jesuitter". Mitchell er en engelsk historiker. Så jesuitterne var nu beskyttet af King George III. Jesuitterne brugte nu den engelske hær og flåde til modstand imod Napoleon´s, da begge sider styredes, så jesuitterne kan styre udfaldet.

Slutresultatet er, at efter Napoleon udfører alt hvad jesuitterne vil have ham til at gøre, bliver Napoleon derefter beordret til at opgive sin hær i sneen i Rusland - og til at dræbe alle de franske og tyske patrioter, så der kun var få patrioter tilbage i Europa til at modstå det tyranni, der kom i Frankrig med Louis XVIII, som jesuitterne ville sætte tilbage på tronen.

Louis 18. af Bourbon-huset var i eksil, i England, i King George's egen salon, og ventede på afslutningen af Napoleonskrigen. Så satte jesuitterne Louis tilbage på tronen. Han genindførte jesuitterne, startede inkvisitionen, ligesom de gjorde med Ferdinand VII (Bourbon), da de genindstillede ham til magten i Spanien efter de napoleoniske krige. Og hvor får disse monarker deres beskyttelse? Fra King George III. King George blev brugt af jesuitterne til at genoprette deres magt i Europa efter napoleonskrigen; efter at de havde straffet paven og monarkerne.

Så det har virkelig været fra 1795, lige deromkring, at jesuitterne har kontrolleret England. De har kontrolleret ridderne og de har kontrolleret kongen. Nu vil England aldrig igen gå i krig med Frankrig. England ville være med franskmændende under Krimkrigen (1853), ligesom under begge verdenskrige. England og Frankrig er sammen; begge kontrolleres af jesuitterne - selvom Frankrig overvejende er et katolsk land, og selvom England i det mindste på sit ansigt var et protestantisk land. Hvorfor skal begge arbejde sammen om udenrigspolitik? Fordi jesuitterne styrer begge lande.

På trods af Jesuit Abbey Barruel´s historiske skrifter, der beskyldte Rothschilds og frimureriet for revolutionen, var det Jesu Samfund, der sammenbragte disse værktøjer for at udføre revolutionen og straffe monarkerne, som turde udvise jesuitterne fra deres lande. Jesuitterne, der blev udvist fra det spanske imperium, fandt tilflugt i Korsika. Derfra rejste de deres store hævner, Napoleon Bonaparte.

Da Rothschild sendte dette notat, via Roost til London, og sagde at Napoleon havde vundet Slaget ved Waterloo, var da aktierne faldt. Jesuitterne opkøbte alle aktierne i London, og fik kontrol over Bank of England. Jesuitterne lavede derefter London om til deres kommercielle center i verden og Rom til deres religiøse center med det formål, at Jerusalem engang i fremtiden ville være begge. Så nu har jesuitterne kontrol over England.

Efter napoleonskrigen har vi foreningskongressen i Wien i 1815, og gæt hvem der var der? Alle repræsentanter for King George III. Hvis England virkelig var protestantisk, ville de aldrig have været der. Nu havde jesuitterne kontrol over England gennem 1800'erne, og de brugte det britiske imperium til at fremme paven. England har været under Rom´s kontrol, pavens kontrol, siden senest 1850. Og jeg siger siden 1795.

Elizabeth II er en ond, ond dronning. Hun er leder af Malta´s Riddere i England. Hun følger Lord Mayor i City of London, besøger jesuitterne i Stonyhurst, og kysser deres derrières. Hun er fuldstændig underlagt jesuitterne i Stonyhurst, og vil gøre alt, hvad de fortæller hende hun skal - eller de vil slippe af med hende - ligesom de slap af med alle de øvrige monarker i Europa. Hun er bare en bonde, helt sikkert. Hun er ingenting. Husk at hvide mænd regerer verden. Onde, hvide, sodomit, homoseksuelle mænd regerer verden. Disse er de høje jesuitter, med deres højeste riddere af Malta og høje frimurere; de hersker. Og disse kvinder, der er involveret, er kun bønder i deres spil, som dronningen af Holland; de er der kun for blot at forestille, at disse nationer har en suveræn monark, selvom disse faktisk bare er værktøjer.

Enhver pave, der modstår dem, bliver straffet eller myrdet. Og alle paverne ved det. Da Pius IX ønskede en liberal forfatning for det italienske folk i 1849, var alle italienerne meget glade: "Her er en liberal pave; han vil give os forfatningsmæssige rettigheder; vi skal have en forfatning". Jesuitterne rejste en revolution med Garibaldi og deres frimurere, og fordrev Pius IX fra sin trone.

De endte hans liv.

Når du stjæler fra Vatikanet dræber de dig, ligesom kardinalen i PII logen i Italien. Så de har deres snigmordere klar overalt til at udføre ordrer. De er maskiner. De er de perfekte "manchuriske kandidater", og de vil dræbe paver, kardinaler, præsidenter, konger og kejsere for at opretholde Jesuitordenens magt. De er fuldstændig hensynsløse, ligesom de sagde, at de ville være i protokollerne: "Vi er nådesløse".

Jesuitterne er de store zionister. De kontrollerer alle de historiske højzionister - Theodor Herzl, David Ben Gurion, Golda Meir etc. Zionisme er et frimurerisk begreb, der er dannet af jesuitterne. De er herskerne; de er bag protokollerne, de er de lærte ældre af Zion.

Den 11. september 2001 ledede Donald Rumsfeld, som var jesuit-uddannet fra Georgetown, Department of Defense, som forsvarsminister. George Tenet, der også var jesuit-uddannet fra Georgetown, ledede Central Intelligence Agency, og Michael Copps, der var en jesuit professor ved Loyola University of New Orleans, stiftede den føderale kommunikationskommission (FCC), der regulerer al radio- og tv-spredning i USA. De amerikanske væbnede styrker, CIA og FCC var alle under opsyn af jesuittiske alumner og professorer.

Der er ingen konflikt i Mellemøsten. Der er ingen konflikt i gang med de arabiske nationer. Alle de arabiske nationer er under kommando af frimurernes konger eller iotollas. Saddam Hussein var ikke nogen fjende af George Bush; de var brødre, logebrødre. Det hele var oprettet for at dræbe en hel masse arabere og for beskyttelse af den zionistiske stat Israel.

Kardinal O'Connor var kongen af det amerikanske imperium op til årtusindskiftet. Og han regerede sit imperium fra dette palads: St. Patrick's Cathedral, "det lille Vatikan". Det virkelige kraftværk i Det Forenede Kongerige er 114 Mount Street, Westminster, London - og i USA er det Jesuit Georgetown University og St. Patrick´s Cathedral.

Chicago er styret af ærkebiskop af Chicago, en kardinal. Tror du, at noget går ned i Chicago uden kardinalens godkendelse? Hvor blev Nation of Islam grundlagt? Chicago. Hvor er Louis Farrakhan's morderhus? Chicago. Han lever som en konge. Hvad deler han ud? Han udleverer protokollerne fra de lærte ældre af Zion til alle de forfalskede Black Nation of Islam-folk, så de kan hade jøderne, ligesom med Ku Klux Klan. Nations of Islam er totalt under jesuitkontrol. De vil blive brugt til at opføre anarki og agitation, fordi de har en hær kaldet "islamen´s frugt", og de har våben gemt overalt, så de kan starte racekrigen. Og når det sker, ser du, så er brødrene i Washington klar, så de kan implementere "Martial Law" og suspendere forfatningen, og så har jesuitterne det, de vil have.

Da jeg var i luftvåbenet, og i fængsel i omkring 10-15 dage for omkring 10 år siden, var Nationen af Islam afgørende. Martin Lucifer King var tæt involveret med dem. Det eneste problem var, at Malcolm X fik nys om det. Han indså, at han blev brugt, og han skilte sig fra dem. Så ophørte han med at være agitator/splidsmager. Han begyndte at oprette den afroamerikanske bevægelse. Som følge heraf blev han myrdet af FBI's højtstående ledere og Islam´s Nation. Og hvad har de begge til fælles? High-level Shriner frimureri.

Og så har vi frimurerne i kontrol over Nationen af Islam og Ku Klux Klan; et splidsopsæt til gavn for Jesuitordenens ønsker, som altid. Den anden Civil Rights Movement havde også jesuitterne bag det

- med LaFarge. Jesuit LeFarge var en stor iscenesætter af Civil Rights Movements. Og den splittelsesagenda resulterede i sammenlægning og raceblanding. Jesuitterne er mestre af racesplittelse. De kender racernes styrker og deres svagheder.

De introducerede kommunismen i 1848 gennem Karl Marx. De instruerede ham i British Museum, ifølge Alberto Rivera, en tidligere jesuit. Marx, den jødiske frimurer, skulle være den, der fremførte denne kommunisme for verden, så kommunismen ville se ud som et jødisk hjernebarn - og så kommunismen kunne give jøderne skylden. Det, der ikke er fortalt, er, at jøderne, der var involveret i gennemførelsen af kommunismen, var masoniske jøder. Karl Marx var en 33-graders frimurer og en tilbeder af Lucifer.

Jødisk frimureri, kontrolleret af jesuitterne, implementerede kommunismen i Rusland. Lenin, halv-jøden, var en frimurer. Denne borgerkrig, der fandt sted fra 1917-1922, i 5 år, blev udført som primært jiddisk. Jeg mener, dem der var på gaderne i Rusland, der talte jiddisch havde jiddiske tegn; og det var ønsket at give verden et indtryk af, at denne revolution var af jødisk oprindelse. Så jesuitterne opholdt sig i Georgien, uddannede Joseph Stalin, bragte ham ind efter revolutionen og fik ham til Generalsekretær for det kommunistiske parti i 1922 og senere (ca. 1930) de facto diktator, indtil han døde i 1953.

Stalin var også en frimurerbror. De brugte frimureri til at gennemføre Bolshevik-revolutionen i Rusland og derfra til Kina. Tyskerne blev indsat i den krig; de startede aldrig 1. verdenskrig. Den blev startet af Frankrig, Rusland og England, med det formål, at destruere Tyskland, fordi Tyskland havde udvist jesuitterne. Under denne krig anmodede tyskerne om en fredspagt for at standse denne kommunistiske revolution i Tyskland. Og hvem fører revolutionen? De tyske frimurere. Ifølge Der Kaiser (Wilhelm II) og hans memorarer var det det tyske frimureri, der fik ham af sin trone, og som fik ham deponeret. Han var nødt til at gå i eksil i Holland. Han skrev sine memorarer i 1935.

Så i forholdet mellem jesuitisme, kommunisme og frimureri ser vi udviklingen og udvidelsen fra 1600'erne til den ultimative præstation i den bolsjevikiske revolution. I min bog Vatican Assassins paralleller jeg den franske revolution og den bolsjevikiske revolution - og de er identiske. Det var franskfrimureriet, der forårsagede den franske revolution og jacobinerne, og det var frimurerne i Rusland, der forårsagede den russiske revolution med deres bolsjevikker, der førte til og sluttede med Joseph Stalin. I Frankrig sluttede det med Napoleon.

Rusland skulle tages ud, og via den bolsjevikiske revolution skulle Romanoff-dynastiet fjernes. Nu blev tsaren Nicholas ikke dræbt i Ekaterinburg; det ved vi fra bogen "Filen på Tsaren". Vi ved, at hans datter døde i staten Virginia. Vi kender hans søn, Alexi, som blev medlem af KGB, og som senere kom til New York, og han udgav "The White Paper". Fordi den kongelige familie var Riddere af Malta, blev de ikke dræbt, de fakede deres død, og efter at de havde taget Romanoffs ud havde den ortodokse kirke ikke længere en beskytter, fordi kirken og staten er en i Rusland. Nu var jesuitterne fri til at dræbe det ortodokse lederskab med sine bolsjevikker, som var anti-Rom. Derfor dræbte de 5.000 præster og nonner fra den ortodokse kirke under revolutionen. De halshuggede bare hele den ortodokse kirkes anti-katolske, anti-pavelige lederskab.

Men jesuitterne var ikke færdige med deres udrensninger og deres installationer af paveligt loyale diktatorer rundt om i verden. De havde stort set Sydamerika. De havde stort set Afrika. Men de havde ikke østen med de ortodokse nationer og de buddhistiske nationer. Så formålet med den

kolde krig var, at dræbe millioner af disse kætterske, ortodokse buddhister, og at installere diktatorer i deres lande, som ville udføre inkvisitionen, og som var loyale over for paven. En af disse diktatorer var Josef Stalin. Og han fik det nukleare sprænglegeme i 1943 af den amerikanske regering og den amerikanske hær. Og det kan du finde i "The Unseen Hand" af Ralph Epperson. De gav ham den nukleare anordning, så han kunne detonere den, og så de kunne udbrede illusionen om, at Rusland nu havde kernekapacitet, på samme tid som en hjulbøjle var en stor opfindelse i Rusland.

I Rusland var de bare barske. De havde ikke teknologi; de havde intet. Al den teknologi, de nogensinde har fået blev givet af vatikanstatens kontrollerede vestlige selskaber, hvis opfindere var protestanter. Så den kolde krig måtte fortsætte under Stalin. Verden skulle opdeles i to fraktioner, med romersk-katolske NATO på den ene side, og den kommunistisk styrede Warszawa-pagt på den anden. Men i den forbindelse indlægger de protestantiske Østtyskland under kommunismen, for at udrense protestanterne i Østtyskland. Derfor deporterede de dem til Sibirien.

De satte protestantisk-lutherske Letland, Litauen og Estland under kommunisme. De satte russernes mennonitter under kommunismen, og de deporterede russer-baptisterne til Sibirien. Vesten kunne nemt have forhindret dette, hvis det ikke var bevidst finansieret, støttet og opbygget af Henry Ford og vestlige selskaber. ”Hvis vi beslutter at gå i krig med Rusland, kan vi risikere at blive bombet!”. Der var derfor nu sikret eventuel gensidig destruktion. For at forhindre det, ville vi ikke bekæmpe russerne, og det gjorde, at vi lod dem rense verdenen for protestanter. Det var formålet med den kolde krig.

Den kolde krig gik derefter ind i Kina, og den amerikanske 7. flåde blokerede Chiang Kai-Shek fra at kunne gå ind i Kina og overtage landet, så Mao kunne komme i kontrol og derefter udføre sin inkvisition mod jordejere, mod buddhisterne, og mod alle protestantiske missionærer, der var i Kina. I mellemtiden piskede japanerne kineserne til døden i deres krig med Kina. Kineserne havde ingen teknologi. De havde ingen organiseret hær. De var lette at slå. Men ideen vi fik solgt var frygt: ”Åh nej - Kina er en stor og stærk nation, og nu har de bomben! Stalin gav dem en bombe, så vi kan ikke bekæmpe dem mere”. Så vi ville ikke gøre noget ved dem, mens de myrdede 50 millioner mennesker. Og så havde vi denne nonsens koldkrig, som gjorde det muligt for Rom, at icenesætte alle deres paveloyale kommunistiske diktatorer, herunder Ho Chi Minh i Vietnam.

Ho Chi Minh havde en hemmelig aftale med pave Johannes XXIII, og han var under råd fra en romersk-katolsk biskop igennem krigen. Formålet med den kolde krig var, at gennemføre Trent´s Råd og at binde hænderne på de amerikanske protestanter; og den blev også brugt til at forene protestanter og katolikker i Amerika mod kommunismen. Protestanter og katolikker bør forenes om intet. Katolikkerne har en endelig myndighed - det er paven. Baptisterne og protestanterne bør have en endelig autoritet - det er Biblen.

Alle disse ting blev brugt til at forene katolikker og protestanter, så de i sidste ende ville komme under Rom´s kontrol over alle de protestantiske kirkesamfund gennem National Council of Churches og Royal Council of Churches. De tog Princeton; de tog Dartmouth College. Alle de store protestantiske universiteter er nu i hænderne på frimurerne og jesuitterne. Harvard har et jesuithus. De er kontrollerede. Og så kontrollerer de politik og uddannelse overalt. De styrer uddannelse i Kina, i Rusland, i alle kommunistiske lande. Nu da de har alle diktatorerne installeret i hele verden, behøver de ikke den kolde krig længere. Så nu kan de fortsætte med deres næste

dagsorden, og det er Europa´s forening, opbygningen af Rusland og Kina og destruktionen af det vestlige imperium. Og det er deres næste dagsorden.

Forfatteren Ralph Epperson dokumenterede i sin litteratur om hvordan den amerikanske regering gav skjult information om atomvåben til Sovjetunionen. Dette er et ud af utallige eksempler, der viser, at den kolde krig var et hoax. Fidel Castro blev trænet af katolske. Mange katolske biskopper modsatte sig Castro´s diktatur. F.eks. Blev Miguel Angel Loredo, en katolsk præst, arresteret af cubanerne og sendt i fængsel. Han blev slået hårdt af cubanske fængselsvagter og lå på hospitalet selvom Vatikanet´s ledelse støttede Castro. Cesar Zachi var Vatikanet´s ambassadør i Cuba. Som den officielle repræsentant for den katolske kirke støttede Zachi ivrigt kommunismen af Fidel Castro.

Zachi udvidede dyderne ved den kommunistiske revolution og bad kontinuerligt de unge i Cuba om at slutte sig til den kommunistiske revolutionære milits. Faktisk var Fidel Castro æresgæst ved Zachi ´s biskoppelige indvielse. Fidel Castro var den ærede gæst af pave Johannes Paul II i Vatikanet i november 1996, og paven besøgte på sin side Castro i Cuba i januar 1998. Begge møder var præget af hjertelighed, hvilket forvirrede og foruroligede mange i det amerikansk cubanske samfund, der endnu ikke forstår de nære bånd mellem kommunister og Vatikanet.

Maltesernes riddere og jesuitterne arbejder sammen. Ridderne finansierede Lenin og Hitler fra Wall Street. Ridderne forhandlede Concordat (en pligtlig traktat) mellem paven og Hitler via Franz Von Papen´s person. Jesuitterne havde indført alle deres øverste nazistiske SS-soldater i CIA, fordi jesuitterne brugte SS til at dræbe jøderne i Europa. Da Einsatzgruppen gik ind i Rusland fulgte jesuitterne med SS og rensede vestlige Rusland for alle sine jøder. Derfor dræbte Stalin bevidst 40.000 af sine bedste officerer. Derfor fyrede han sine bedste generaler, fordi han ønskede at sikre sig, at Den Røde Armé ville tabe med den tyske hærs fremskriden, fordi SS efterfølgende ville komme og rense Rusland´s jøder, som Stalin hadede.

Nu var CIA sammensat af SS´ere. CIA var nu Vatikanet´s forlængede intelligensarm. Malta´s Riddere var hele vejen igennem. Casey var en Ridder af Malta. Angleton var en Ridder af Malta. Ifølge Tom Kuncle, i sin publikation ønskede John F. Kennedy Jr at finde sin fars ægte mordere, og han havde magt til at offentliggøre konklusionen. Så de tog ham ud. De ville ikke tillade det at ske. Angelton var den, der skulle "undersøge" Kennedy-mordet for CIA (latter). Angelton og Dulles arbejdede sammen om det, fordi Angelton var chefen for kontra-intelligens, og han bemandede Vatikan-skrivebordet, ligesom han bemandede det israelske skrivebord. Se hvordan de opretholder zionisterne ved magten, med det israelske skrivebord i CIA!

Det var FBI, der bragte alle disse høje nazister, og gav dem penge til at bosætte sig igennem kardinal Francis Spellman, ærkebiskop i New York. De hjalp de kriminelle med at undslippe Europa´s teater, så de ikke kunne retsforfølges. Det hedder "Vatikanet´s Ratline", som Loftus skriver om i sin "Uhellige Trinitet". Spellman var involveret i hele denne 30-årige krig i Europa, skitseret af Edmond Paris i sit "Vatikanet mod Europa". Han havde kontakter med Malta´s Riddere i England, med ridderne som han kontrollerede i Amerika; han havde sine jesuit-kontakter, som trænede ham på Fordham University og i Rom. Han var en personlig ven af Pius XII under krigen. Han var en personlig ven til den hemmelige kolde kriger, den senere pave; Montini (Paul VI). Så han var den perfekte mand med alle forbindelserne til at udføre det. Han var i kontrol over CIA, FBI, Mafiaen og via frimureriet og Dallas Police Department, som kontrollerer alle større byers Politidepartementer.

Spellman havde også kontrol over pressen, med kontrol over Time and Life, via Henry Luce, så pressen aldrig afslørede dem. Han havde kontrol over CBS, med en mand ved navn Frank Shakespeare, som var chef for CBS på det tidspunkt. Så du tror Walter Cronkite ville fortælle os sandheden? På ingen måde, fordi der er kontrol over CBS, NBC, ABC osv. De har aktier i selskaberne for himmelens skyld.

Rådet for udenlandske forbindelser (CFR) hører til kardinalen. Spellman var ikke medlem af CFR, i løbet af hans tid, men to af de mest magtfulde medlemmer var Riddere af Malta: Henry Luce og J. Peter Grace, og også William F. Buckley. William F. Buckley er faktisk en af mine fjender, for jeg nævner ham, og han er en kraftig multi-milliardær, der deltog i Kennedy-mordet, ligesom Iacocca, en anden ridder. Begge disse mænd var underlagt kardinal O'Connor.

Lederen (stormesteren) af den verdensomspændende afdeling, de internationale riddere i Malta, er Andrew Bertie (til 2008 red); han er englænder. Og du kan finde dem i den nationale katolske rapport, når du går efter deres forskellige artikler om Riddere af Malta. Ridderne styrer pengene. Ridderne styrer bankerne. De kontrollerer Bank of Canada, Federal Reserve Bank, Bank of England; Det var dem, der var bag Titanic, med oprettelsen af White Star Line med J.P. Morgan og andre. I Amerika stod ridderne, med deres OSS, senere CIA, bag "Operation Paperclip". Efter 2. verdenskrig blev top nazister og forskere ulovligt udskilt i USA. Mange blev placeret i den øverste hemmelige militærinstallation i Tonapah, Nevada, kendt som "Area 51". Perfektionen af nazisternes anti-gravitations fly skulle fuldføres der, blandt andre hemmelige teknologier. "Operation Paperclip" blev overvåget af Amerika´s mest magtfulde Ridder af Malta: Joseph Peter Grace. Og det var Malta ´s Riddere ved hjælp af det centrale intelligensagentur, der støttede sig i selve mordet på præsidenten. Disse riddere var: CIA-direktør, John McCone, CIA-officerer William F. Buckley og Henry Luce[2579].

EKSTRAKT FRA JESUIT-ED

Følgende er noget af teksten til jesuittens ekstreme induktionsed, som optaget i tidsskrifterne for den 62. kongres, 3. session, i De Forenede Staters Record (huskalender nr. 397, rapport nr. 1523, 15. februar, 1913, s.) 3215-3216), hvorfra den derefter blev revet ud. Eden citeres også af Charles Didier i sin bog Subterranean Rome (New York, 1843), oversat fra den franske original. Dr. Alberto Rivera, som slap fra jesuitordenen i 1967, bekræfter, at induktionsceremonien og teksten til jesuit-eden, som han tog, var identisk med det, vi har citeret nedenfor:

På gulvet er et rødt kors, hvor postulanten eller kandidaten knæler. The Superior overleverer ham et lille sort krucifix, som han tager i sin venstre hånd og presser mod sit hjerte, og Superioren præsenterer samtidig en dolk, som han griber ved bladet og holder punktet mod hans hjerte og adresserer således postulanten:

”Min søn, hidtil har du fået at lære at handle romersk-katolsk blandt romersk-katolske, at være en jøde blandt jøder og at være en spion selv blandt dine egne brødre; at tro på ingen mand, ikke at stole på nogen mand og at samle al information til gavn for din orden, som en trofast soldat af paven”.

2579 https://vaticanassassins.org/ + https://www.bibliotecapleyades.net/vatican/esp_vatican02a.htm

Med henblik herpå har de profeterede jesuitter forpligtet sig til en ed, hvoraf en del blev offentliggjort i 1899, og lyder:

"Jeg giver nu afkald på og forkaster min tro på enhver kættersk konge, prins eller stat, protestant eller liberal og giver afkald på lydighed til hverken deres love, magistrater eller officerer".

"Jeg erklærer endvidere, at læren om kirkerne i England og Skotland, om kalvinisterne, huguenoterne og andre af navnet protestantiske eller liberale, er fordømmelige - og at de som ikke vil forlade det samme - selv skal fordømmes".

"Jeg erklærer endvidere, at jeg vil hjælpe, assistere og rådgive alle hans hellighedsagenter på ethvert sted, hvor jeg skal være, om det er i Schweiz, Tyskland, Holland, Danmark, Sverige, Norge, England, Irland eller Amerika, eller i ethvert andet rige eller territorium vil jeg komme til at gøre mit yderste for, at udrydde de kætterske protestantiske eller liberale doktriner - og til at destruere alle deres påståede magter, lovlige eller på anden måde".

"Som bekræftelse af, at jeg herved dedikerer mit liv, sjæl og alle korporale kræfter, og med den dolk, som jeg nu modtager, vil jeg abonnere mit navn skrevet i mit blod til vidnesbyrd om det; og skulle jeg bevise mig falsk eller svækkes i min beslutsomhed, må mine brødre og medsoldater fra pavernes milits afskære mine hænder og fødder og min hals fra øre til øre, min mave åbnes og svovl brændes deri med al straf der kan påføres mig på jorden, og min sjæl skal blive tortureret af dæmoner i evigt helvede"[2580].

CITATER OM JESUIT-ORDENEN

- Napoleon blev fanget af englænderne og forvist til øen St. Helena. Der blev hans erindringer skrevet, som nøjagtigt beskrev hans mestre, jesuitterne: "Jesuitterne er en militær organisation, ikke en religiøs orden. Deres chef er general af en hær, ikke den blotte abbed far i et kloster. Og formålet med denne organisation er: Magt i sin mest despotiske udøvelse. Absolut magt, universel magt, magt til at kontrollere verden ved en enkelt mands vilje. Jesuitisme er den mest absolutte af despotismer: og på samme tid den største og mest enorme misbrug".

"Jesuitternes general insisterer på at være øverste herre, suveræn over den suveræne. Uanset hvor jesuitterne bliver accepteret, vil de være mestre, koste hvad det måtte. Deres samfund er af natur diktatorisk, og derfor er det den uforenelige fjende for enhver sammensat autoritet. Enhver handling, enhver forbrydelse, uanset grusomhed, er et værdifuldt værk, hvis det er begået til fordel for jesuit-samfundet eller fra generalens ordre". (Femti år i Romerkirken, Charles Chiniquy, 1968, genoptrykt fra 1886-udgaven, med citerende mindesmærke for fangenskabet af Napoleon ved St. Helena, General Montholon).

- John Adams (1735-1826; 2. præsident for De Forenede Stater): "Min historie med jesuitter er ikke veltalende skrevet, men den understøttes af ubestridelige myndigheder, og er meget speciel og meget forfærdelig. Deres restaurering i 1814 af pave Pius VII, er virkelig et skridt mod mørke, grusomhed, despotisme og død. Jeg kan ikke lide jesuitternes fremtoning. Hvis der nogensinde var

2580 https://www.bibliotecapleyades.net/vatican/esp_vatican09.htm

et legeme af mænd, der fortjente evig fordømmelse på jorden og i helvede, er det dette samfund af Loyola”.

- Marquis de LaFayette (1757-1834; fransk statsmand og general. Han tjente i den amerikanske kontinentale hær under kommando af general George Washington under den amerikanske revolutionskrig): ”Det er min opfattelse, at hvis frihederne i dette land - Amerikas Forenede Stater - ødelægges, vil det ske ved de romersk-katolske jesuittiske præsters subtilitet, for de er de mest kunstige, farlige fjender mod borgerlig og religiøs frihed. De har indledt de fleste af Europa´s krige”.

- Abraham Lincoln (1809-1865; 16. præsident for De Forenede Stater): ”Krigen, dvs. den amerikanske borgerkrig fra 1861-1865, ville aldrig have været mulig uden jesuitternes uhyggelige indflydelse”.

- Samuel Morse (1791-1872; amerikansk opfinder af telegrafen; forfatter af bogen Foreign Conspiracy Against the Liberties of the United States): ”Jesuitterne er et hemmeligt samfund - en slags frimurerorden – bare stærkere og med oprørende ondskab og tusind gange farligere”.

- Edmond Paris (forfatter af bogen J*esuitternes Hemmelige Historie*): ”Offentligheden er praktisk taget uvidende om det overvældende ansvar, som Vatikanet og dets jesuitter har påført i starten af de to verdenskrige - en situation, der delvis kan forklares med de gigantiske finanser, der står til rådighed for Vatikanet og dets jesuitter, hvilket giver dem magt på så mange områder”.

- Fjodor Dostojevskij (1821-1881; berømt russisk forfatter): ”Jesuitterne er simpelthen den romerske hær for verdens jordiske suverænitet i fremtiden, med Romerpontiffen til kejser - det er deres ideal. Det er simpel begær af magt, af beskidte jordiske gevinster, af herredømme - noget som et universelt rige med dem som mestre - det er alt, hvad de står for”.

- Robert Jefferson Breckinridge (8. marts 1800 - 27. december 1871) var en politiker og presbyteriansk minister: ”Samfundet af Jesus er menneskets fjende. Hele menneskeheden skal forene sig om dens væltning. For der er intet alternativ mellem dets totale udryddelse og den absolutte korruption og nedbrydning af menneskeheden”.

- James Parton (amerikansk historiker): ”Hvis du sporer frimureri gennem alle dens ordener, indtil du kommer helt op til den højest rangerede frimurer i verden, vil du opdage, at denne frygtede person og chefen for Jesu samfund (Superior Jesuit General) er en og samme person”.

- Adolph Hitler (1889-1945; Tyskland´s nazistiske leder og kansler fra 1933-1945); som optaget i 1939 af Hermann Rauschning, tidligere nationalsocialistisk chef for Danzig-regeringen: Citat fra Hitler: "Jeg lærte meget af jesuitterne og det gjorde Lenin også, så vidt jeg husker ", sagde Hitler. "Indtil nu har der aldrig været noget mere storartet på jorden end den hierarkiske organisation af den katolske kirke. Jeg overførte meget af denne organisation til mit eget parti. Jeg vil lade dig ind på en hemmelighed: Jeg opretter en orden. I mine "Burgs" af ordenen vil vi opdrage en ungdom, der får verden til at ryste. "Hitler m'a dit", (Red. Samarbejde, Paris 1939, s. 266, 267, 273 ss).

Den franske forfatter Frederic Hoffet skrev i 1948: "Hitler, Goebbels, Himmler og de fleste af medlemmerne af partiets gamle garde var katolikker. Det var ikke ved et tilfælde, at den nationalistisk-socialistiske regering på grund af sin chef var den mest katolske Tyskland nogensinde

har haft. Dette slægtskab mellem socialisme og katolicisme er mest slående, hvis vi nøje studerer propagandametoderne og partiets indre organisation[2581].

"I Himmler (chef for nazisternes SS) ser jeg (Hitler) vores Ignatius de Loyola (grundlægger af jesuit-ordenen)”. -"Libres propos" (Flammarion, Paris 1952, p.164).

”Hvad der forekommer mig hvidt, vil jeg tro sort, hvis den hierarkiske kirke sådan definerer det”. - Ignatius Loyola.

PART 4 – DEN SORTE ADEL (BLACK NOBILITY)

"The Black Nobility" (”den sorte adel”) er det udtryk, der bruges til at beskrive en familieforening, som blev fremtrædende i Venedig omkring det 9. århundrede - og som blev kendt for deres brug af beskidte tricks til at opnå det, de ønskede (målet helliger midlet). Ikke alle de rigeste sortadelige er royale huse, og mange af de adelige familier har ikke længere kongeriger.

Den sorte adel eller det sorte aristokrati (italiensk: nobiltà nera, aristocrazia nera) er specifkt udtryk for romerske aristokratiske familier, der tog parti for pavedømmet under pave Pius IX, efter at Kongeriget Italien´s hær under ledelse af Savoy-familien trængte ind i Rom den 20. september 1870, styrtede paven og pavestaten og overtog Quirinalspaladset, og enhver adel, der efterfølgende blev adlet af paven før Laterantraktaten af 1929[2582].

På trods af det relativt nye navn havde den sorte adel eksisteret i århundreder og havde sin oprindelse i Rom´s baroniske klasse og i de magtfulde familier, der flyttede til Rom for at drage fordel af en familieforbindelse til Vatikanet. Disse støttede paverne i styringen af pavestaterne og i administrationen af Den Hellige Stol[2583].

Mange af medlemmerne af de sorte adelsfamilier blev også højtstående gejstlige og endda paver. Sorte adelsfamilier (i dette tilfælde familier, hvis forfædre omfattede paver), der stadig eksisterer, omfatter bl.a. Colonna, Massimo, Orsini, Ruspoli, Pallavicini, Theodoli, Sacchetti, Borghese, Odescalchi og Boncompagni-Ludovisi, Savelli, Caetani, Aldobrandini og Conti. Berømte medlemmer af familier af sort adel omfatter Arnaldo De Rosette, biskop af Asti, der udstedte en synode, som gav nogle dekreter til regulering og klassificering af gejstligheden i Lombardiet og Piemonte og dens sammensætning, med særlig vægt på Hospitalsridderne; Eugenio Pacelli, som senere blev pave Pius XII; Ernesto Pacelli, en vigtig finansmand; og Prospero Colonna, borgmester i Rom[2584].

Adelskab er baseret på salisk lov, eller salisk ret (Pactus Legis Salicae), som blev nedskrevet i årene 507-511 på befaling af merovingerkongen Klodevig/Ludvig 1. Dermed er den en af de ældst bevarede lovsamlinger. Den hører til blandt de såkaldte "germanske stammelove". I saliske lov blev den gamle mundtligt overleverede sædvaneret blandt de "saliske franker" nedskrevet for første gang. Selv om den sandsynligvis er yngre end både den visigotiske samling, Codex Euricianus, og den burgundiske Lex Burgundionum, rummer den flere oprindeligt germanske træk, fordi

2581 http://vaticannewworldorder.blogspot.com/2015/
2582 Ventresca, Robert A. (2013). *Soldier of Christ: The Life of Pope Pius XII*. Harvard University Press. ISBN 9780674067301.
2583 Klooz, David (2018). *Adrift on a Sea of Lies*. David Klooz. Fra https://en.wikipedia.org/wiki/Black_nobility
2584 David Alvarez, *The Pope's Soldiers: A Military History of the Modern Vatican* (University Press of Kansas, 2011), s. 337

frankerne ikke var romaniserede i så høj grad på dette tidspunkt[2585]. Klodevig fulgte hele livet den germanske tradition med at udvide sit rige mest muligt og fjerne alle konkurrenter til tronen for at sikre sig, at kun hans egne sønner arvede riget. Klodevig skyede ingen midler, og lod andre frankiske konger og sine egne slægtninge myrde for at rydde vejen for sine sønner. Efter sejren over alemannerne omvendte han sig til hendes katolske tro, hvad der var et betydningsfuldt skridt. Andre germanske konger som vestgoterne og vandalerne bekendte sig enten til en hedensk tro eller til arianisme. Derefter gjorde han Paris til sin hovedstad og grundlagde et kloster i byen, Saints-Apôtres, der var viet til apostlene Peter og Paulus, på Seinen´s venstre bred[2586].

Den tysk-nordiske adelsret afviger lidt fra fx den angelsaksiske. Adelen omfatter, også der, de politisk-juridiske adelsfamilier, riddere (knights), baronetter og landadel (gentry). Nogle af dem har titler som Lord, Lady og Sir. En jarl var i Danmark kongens stedfortræder, og den danske kong Knud/Canute tog denne titel med sig til England i 1028. Den blev erstattet med ”baron” af Vilhelm Erobreren, indtil ”jarl/earl” blev genindført i 1300-tallet. Senere kom viscount-titlen imellem[2587]. Jarl-titlen erstattedes i Norden af Hertug-titlen. Hertug er en fyrstetitel. Ordet stammer fra tysk og betyder "hærfører", ligesom titlen stammer fra det Tysk-Romerske Rige (800-1806). Hertugen´s embede var oprindeligt, med kongen som lensherre, at sikre et kongeriges grænser, hvorfor hertugdømmer tidligere ofte fandtes i rigernes udkanter[2588]. Christoph af Slesvig-Holsten-Sønderborg-Glücksborg er en af de største jordbesiddere i Slesvig-Holsten, og er idag den titulære Hertug med samme tip-oldefar (Christian IX) som nuværende Dronning Margrethe 2[2589].

Alle disse "ædle" familier står bag de fleste, hvis ikke alle de såkaldte miljømæssige bevægelser, som rent faktisk er beregnet til at bremse befolkningens vækst i alle nationer. Deres mål er, at smadre industrien, eje og kontrollere alting og muligvis at tage verden tilbage til en ny mørk tidsalder. De modsætter sig fri energi og fx atomkraft, som kan producere ren og billig elektricitet; nøglen til økonomisk udvikling og velstand i verden. De ønsker tilbagevenden til feudalsystemet, hvor de igen vil være absolutte herskere[2590].

Alle disse familiedynastier favoriserer Global 2000-rapporten til præsidenten, som er beregnet til at afslutte alle positive industrielle fremskridt, og via tilvejebringelse af hungersnød, sygdom og krige, eliminere den overordnede fremgang for befolkningens industri: "Global 2000-projektet blev ledet af Gerald O. Barney, og hovedkonklusionen af rapporten var: Hvis de nuværende tendenser fortsætter, vil verden i 2000 blive mere overfyldt og mere sårbar overfor forstyrrelser end den verden, vi lever i nu. Alvorlige påvirkninger, der involverer befolkning, ressourcer og miljø, er tydeligt synlige i forvejen. På trods af større materiel produktion vil verdens befolkning blive fattigere på mange måder, end de er i dag"[2591].

Agenda 21 (og Agenda 2030 opfølgningen) er en 300 siders plan for at opnå en "bæredygtig udvikling" i det 21. århundrede, der blev vedtaget på FN's konference for miljø og udvikling, i Rio de Janeiro i 1992. En global plan implementeret lokalt for skattekroner, for at sælge globalistplanen til folket. Kommunalsamfund skal tage vare på naturen/moderjord og beskytte mod virus/gift (ved at kontaminere den) og overbefolkning (en grotesk tanke fordi hele verdens befolkning ville kunne

2585 https://da.wikipedia.org/wiki/Adel : *Danmarks Adels Aarbog* (DAA) + https://da.wikipedia.org/wiki/Saliske_lov
2586 https://da.wikipedia.org/wiki/Klodevig_1.
2587 https://da.wikipedia.org/wiki/Adel : *Danmarks Adels Aarbog* (DAA) + https://da.wikipedia.org/wiki/Saliske_lov
2588 https://da.wikipedia.org/wiki/Hertug
2589 https://da.wikipedia.org/wiki/Christoph_af_Slesvig-Holsten-S%C3%B8nderborg-Gl%C3%BCcksborg
2590 John Coleman: Conspirators Hierarchy: The Story of The Committee of 300 s. 5
2591 https://en.wikipedia.org/wiki/The_Global_2000_Report_to_the_President

være i Alaska). Mennesker ses altså som en forurenende slavevare, som ultimativt bør depopuleres, istedet for politisk at fokusere på bæredygtig udvikling i samspænd med positive teknologiske fremskridt.

Henry Kissinger er en vigtig udvikler af deres depopulations-dagsorden, som forfatter til National Security Study Memorandum. Bill Gates taler her for en nedsættelse af verdens befolkning[2592], en reduktion som også findes ønskværdig på "Georgia Guidestones", hvor der i sten, på 12 sprog, er indgraveret ønske om, at nedsætte verdens befolkning til 500 millioner mennesker.

FN, tidligere League of Nations, er elitens privatejede institution, skabt og iscenesat som følge af Anden Verdenskrig, hvis egne resolutioner (fx Israel´s bosættelser) og Menneskerettigheder af 1948, ikke følges. I FN's sikkerhedsråd har de permanente medlemmer absolut veto. Siden 1945 har disse bestået af USA, Rusland (tidligere USSR), Storbritannien, Frankrig og Kina, dvs. krigens sejrherrer. Udtrykket stammer fra republikkens Rom, hvor tribunhvervet var udstyret med en beføjelse til at forhindre vedtagelsen af bestemmelser i senatet. Dette gjordes ved, at tribunen trådte frem på senatsgulvet og fremsagde: "Veto" ("jeg forbyder"). I sager af vital betydning har EU' s medlemmer absolut veto.

Skaberne af FN vil igennem Agenda 21/30 have fuld kontrol med og ejerskab over al landområde, al vandforsyning, alle mineraler, planter, dyr, byggerier, produktionsapparater, industrier, alle former for energi, information, alle mennesker (som en landmand ser på sit kvæg), igennem sine NGO´er´s forkellige fremtidsplaner og igennem global pengeskabelse som gæld til deres privatejede bankinstitutioner og karteller.

Co2 reduktion er et yndet agenda og subjekt, selvom kun ca 3-4 pct kommer fra menneskelig produktion; dette bruges alligevel som skræmmekampagne og grundlag for, at skatte-udgifer og afgifter stiger i det uendelige.

Tesla´s og andre frie energiopfindelser holdes tilbage for offentligheden så olieindustriens profit kan bevares. Teknologien skabes af militærindustrien, således fremskridt kan udnyttes til at opretholde magt og kontrol fx via Orwell´sk overvågning (bogen 1984) og tankekontrolprogrammer såsom MK Ultra. Nu kommer højpulserende mikrobølger med 5G og såkaldte Smart Metres, mens flyvemaskiner forurener globalt med tungmetaller. Geoengineering og Solar Radiation Management projekter indrømmes af Council On Foreign Relations tænketanken[2593].

Codex Alimentarius er WHO´s svækkelse og sygeliggørelse af os, så der kan tjenes penge på det samtidig ved medicinsalg og vacciner. Psykiatrien er med til at få folket til at acceptere alt dette og den nye verdensorden - og samtidig sælge sine piller og kemi vedvarende, istedet for at kurere os. Altsammen ved at fratage os viden og adgang til sund kost, rent vand, naturmedicin, sunde kosttilskud, eksempelvis ved at ulovliggøre Hampplanten, med alle dens utallige gode egenskaber.

SCHWEIZ OG DEN INTERNATIONALE BETALINGSBANK (BIS)

I 1815 holdt jesuitterne og deres frimureriske allierede blandt Europa´s kronede hoveder, kongres i

2592 https://www.youtube.com/watch?v=iMl0ty6evhU
2593 https://www.youtube.com/watch?v=kBE9m20x8zE

Wien, hvorved den schweiziske neutralitet blev garanteret for altid; og uanset hvor mange krige som iscenesættes imod folket, vil adelens penge i skattelycentralen Schweiz forblive urørlige.

Schweiz har eksisteret som en stat i sin nuværende form siden vedtagelsen af den schweiziske forbundsforfatning i 1848. Forstadierne (Knights Templars/Tempelridderne) i Schweiz etablerede en beskyttende alliance i 1291, der dannede en løs konfederation af stater, som fortsatte i århundreder. Landet har ikke været i en krigstilstand internationalt siden 1815 - og sluttede sig ikke til De Forenede Nationer før 2002.

Overalt i de schweiziske byer findes egyptisk faraonisk symbolisme såsom omskårne fallos-obelisker, hellig-gral-blod-skåle (pokaler) og masoniske tempelskulpturer såsom de to kolonner, den klassiskarkitektoniske trekant, solhyroglyffer og det altseende øje med 33 stråler og 33 ringe, samt græsk-romerske laurbærkrans mm på bygningerne.

Siden 1830 havde de demokratiske kræfter været i stigning. Det radikale demokratiske parti i Schweiz legemliggjorde disse demokratiske kræfter. Krav om en ny føderal forfatning med et strammere forhold mellem de forskellige kantoner og rettigheder for de enkelte borgere opstod fra Schweiz Radikale Parti og fra liberale grupper som gruppen, der kaldte sig La Jeune Suisse (Young Switzerland). Faktisk havde Det Radikale Parti dannet gruppen kaldet Young Switzerland i første omgang med det formål at vække liberal støtte til disse ideer i alle kantoner i Schweiz[2594].

De liberale gruppers centrale krav som fra ”Unger Schweiz” var afskaffelse af censur, adskillelse af kirke og stat, folkesuverænitet og repræsentativt demokrati. Krav om et ensartet møntsystem blev også inkluderet. Disse reformer, især de økonomiske reformer, ville styrke handel, industri og bankvirksomhed i Schweiz. De monetære reformer var imidlertid de reformer, der var stærkest modstand imod[2595].

Modstanden mod disse økonomiske krav blev tilsluttet religiøs retorik. Medlemmer af Det Radikale Parti og af Unger Schweiz blev angrebet af jesuitterne som vantro[2596]. *I denne politiske konflikt blev det højre-konservative parti, der repræsenterer Patricier, stillet op imod det "frie tænkende" venstreorienterede "Radikale Parti"; forgængeren for det samtidige frie demokratiske parti i Schweiz. Da de radikale steg til magten i løbet af 1830'erne, indførte de restriktioner mod den katolske kirke i Aargau i 1841. Lucerne genindtog i gengældelse jesuitterne som lærere på kantonale skoler. Fremkaldt af dette ("jesuit -spørgsmål") invaderede væbnede radikale kantonen, Freischarenzüge fra 1844 og 1845. Invasionen i 1845 endte i en katastrofe for Freischärler, hvor 35 af deres antal blev dræbt. Den radikale side vendte igen tilbage til politiske midler, og jesuitterne blev igen udvist ved dekret fra den føderale Tagsatzung den 3. september 1847 (et dekret blev først ophævet i 1973).*

Den katolske Sonderbund i 1845 var en reaktion på Freischarenzüge. På grund af dens overtrædelse af inter-kantonale traktater blev den konfødererede hær rejst. De konfødererede styrker invaderede Sonderbund-territoriet i november 1847 og indledte Sonderbund-krigen, som takket være general Guillaume-Henri Dufour´s tankevækkende kampagne resulterede i færre end

---

2594 Frederick Engels, "Civil War in the Valais" contained in *Marx & Engels Collected Works: Volume 3 (International Publishers: New York, 1975) p. 526.* https://en.wikipedia.org/wiki/Restoration_and_Regeneration_in_Switzerland#Restoration

2595 Charles Dandliker, *History of Nations: Switzerland* (P.F. Collier & Son Publishers: New York, 1907) p. 557.

2596 Frederick Engels, "Civil War in the Valais" contained in *Marx & Engels Collected Works: Volume 3 (International Publishers: New York, 1975) p. 526.*

hundrede tab på begge sider. Efter fjendtlighederne ophørte, til ulempe for den katolske side, blev det moderne Schweiz dannet af den første føderale forfatning[2597].

Schweiz er kendt for sit direkte demokrati, som er unikt (der findes dog et tilsvarende system i Liechtenstein). Alle vigtige love siden 1848 er besluttet gennem folkeafstemninger. Enhver schweizisk statsborger kan forsøge at omstøde en lov vedtaget af parlamentet. Hvis personen kan samle 50.000 underskrifter mod loven i løbet af de første et hundrede dage efter, at den er vedtaget, vil der blive holdt en folkeafstemning, hvor loven enten vedtages eller forkastes. Folkeafstemningen afgøres ved simpelt flertal[2598].

Enhver borger kan foreslå grundlovsændringer. Her kræves 100.000 underskrifter samlet i løbet af 18 måneder. I folkeafstemninger om grundlovsændringer kan Forbundsrådet komme med modforslag, som bliver sat op imod det oprindelige forslag på stemmesedlen. For at få vedtaget en grundlovsændring skal der både være et flertal blandt vælgerne samlet og et flertal af kantoner[2599]. Forbundsrådet er den udøvende magt med 7 departementchefer, som vælges af det lovgivende 2-kammer parlament agerende på mandat fra de forskellige kantoner, som har forskellig grad af autoritet til egen lovgivning under den schweiziske centraladministration[2600].

Verdens årlige møder for det Økonomiske Forum i Davos samler verdenstoppen af internationale forretnings- og politiske ledere fra Schweiz og fremmede lande. World Economic Forum (WEF) er en interesseorganisation for verdens 1000 rigeste selskaber. De er monopolkapitalens verdenskongres - og de har penge og magt til at få regeringer til at lystre. Det er en privat stiftelse grundlagt af internationale selskaber med mere end 5 milliarder dollar i omsætning. Det ligger i formålsparagraffen til WEF, at de skal fremme såkalt private-public partnership, som i realiteten betyder privatisering og selskabernes overtagelse af de vigtigste samfundsfunktioner. Blandt andet er de svært optaget af at tage kontrol over verdens drikkevandsreserver.

Professor Klaus Schwab er grundlægger af og formand for Verdens Økonomiske Forum[2601]. I 1971 grundlagde Schwab det europæiske forvaltningsforum, der i 1987 blev til Verdens Økonomiske Forum; et non-profit-fundament, der var forpligtet til at "forbedre verdens tilstand". Han grundlagde WEF i 1971, samme år, hvor han udgav Moderne Unternehmensführung im Maschinenbau (Modern Enterprise Management in Mechanical Engineering)[2602]. I den bog argumenterede han for, at ledelsen af en moderne virksomhed ikke kun skal tjene aktionærer, men alle interessenter (die Interessenten) for at opnå langsigtet vækst og velstand. Schwab har kæmpet for multistakeholder-konceptet siden WEF´s start. I 2015 blev WEF formelt anerkendt af den schweiziske regering som et "internationalt organ"[2603].

Under Schwab´s ledelse har WEF været ivrig efter at fremme sit image som en drivkraft for forsoningsindsats i forskellige dele af verden og fungeret som en katalysator for talrige samarbejder og internationale initiativer. I løbet af de tidligere år af sin karriere var han i en række selskabsbestyrelser, såsom The Swatch Group, The Daily Mail Group og Vontobel Holding[2604]. Han

2597 https://en.wikipedia.org/wiki/Restoration_and_Regeneration_in_Switzerland#Restoration
2598 For aktuelle afstemninger på forbundsniveau se: Das Schweizer Portal Arkiveret20. november 2008 hos Wayback Machine
2599 *Volksrechte*, swissworld.org + https://da.wikipedia.org/wiki/Schweiz + https://da.wikipedia.org/wiki/Forbundsr%C3%A5det_(Schweiz)
2600 https://www.swissinfo.ch/eng/one-for-seven--seven-for-one/371864
2601 World Economic Forum - Wikipedia "History". *World Economic Forum*.
2602 Schwab, Klaus (1971). *Moderne Unternehmensführung im Maschinenbau* (PDF)
2603 *"Agreement signed with the WEF"*.
2604 Klaus Schwab - Wikipedia

er tidligere medlem af styregruppen i Bilderberg-gruppen[2605]. Han er også en æresprofessor ved Ben-Gurion University of Israel[2606] og China Foreign Affairs University[2607]. Han har en en master i offentlig administration fra Harvard University[2608]. Ligesom Bill Gates blev han slået til ridder af dronning Elisabeth (ridderkommandant i St. Michael og St. George, 2006)[2609], modtog ridderkommandørkorset i Tyskland (2012) og Grand Cordon of the Rising Sun of Japan (2013)[2610]. Han er en ridder af Frankrig´s Légion d'Honneur (1997)[2611], modtog Candlelight Award fra daværende FN´s generalsekretær Kofi Annan (New York, 2001)[2612] og modtog China Reform Friendship Medal i 2018[2613].

Født i Ravensburg i 1938, er Klaus Schwab et barn af Adolf Hitler´s Tyskland; et politistatsregime bygget på frygt og vold, på hjernevask og kontrol, på propaganda og løgne, på industrialisme og eugenetik, på afhumanisering og "desinfektion", baseret på en kølig og storslået vision om en ”ny orden”, der ville vare tusind år.

Schwab ser ud til at have dedikeret sit liv til at genopfinde det mareridt og forsøge at gøre det til en realitet; ikke kun for Tyskland, men for hele verden. Endnu værre, som hans ord igen og igen bekræfter, er hans teknokratiske fascistiske vision også en snoet transhumanistisk, som vil fusionere mennesker med maskiner i "nysgerrige blandinger af digitalt og analogt liv", som vil inficere vores kroppe med "Smart Dust” og hvor politiet tilsyneladende vil være i stand til at læse vores hjerner[2614].

Og som vi vil se, bruger han og hans medskyldige Covid-19-krisen til at omgå demokratisk ansvarlighed, til at tilsidesætte oppositionen, til at fremskynde deres dagsorden og til at pålægge den resten af menneskeheden imod vores vilje, i det han kalder en ”Stor Nulstilling".

Schwab er naturligvis ikke en nazist i klassisk forstand, hverken en nationalist eller en antisemit, som vidnet af Dan David-prisen på 1 million dollars, som han blev tildelt af Israel i 2004. Men det 21. århundredes fascisme har fundet forskellige politiske former, hvorigennem man kan fortsætte sit kerneprojekt med at omforme menneskeheden til at passe kapitalismen ved hjælp af åbenlyst autoritære midler.

Denne nye fascisme fremskyndes i dag i skikkelse af global regeringsførelse, biosikkerhed, "New Normal", "New Deal for Nature" og "Fourth Industrial Revolution". 4IR-teknologierne, rullet ud via 5G, udgør en hidtil uset trussel mod vores frihed, da Schwab indrømmer: ”Værktøjerne i den fjerde industrielle revolution muliggør nye former for overvågning og andre kontrolmidler, der strider mod sunde, åbne samfund”[2615]. Men dette forhindrer ham ikke i at præsentere dem i et positivt lys, som når han erklærer, at ”offentlig kriminalitet sandsynligvis vil falde på grund af konvergensen mellem sensorer, kameraer, AI og ansigtsgenkendelsessoftware”[2616]. Han beskriver med en vis glæde i Shaping the Future of The Fourth Industrial Revolution, hvordan disse teknologier “kan

2605"Former Steering Committee Members". *bilderbergmeetings.org*. Bilderberg Group.
2606 "University Units - Honorary Awards". Web.bgu.ac.il. 31 May 2011.
2607 *"China Foreign Affaire University"*. Cfau.edu.cn. Archived from the original on 13 January 2012
2608"Improving the State of the World: a Conversation with Klaus Schwab". harvard.edu.
2609 https://en.wikipedia.org/wiki/Category:Honorary_Knights_Commander_of_the_Order_of_the_British_Empire
2610"Japan honours Professor Klaus Schwab with Order of the Rising Sun".
2611 Klaus Schwab - Wikipedia
2612 "SECRETARY-GENERAL PAYS TRIBUTE TO FOUNDER/PRESIDENT OF WORLD ECONOMIC FORUM".
2613"10 foreigners given medals for roles in reform, opening-up". *China Daily*. Retrieved 5 June 2020.
2614 https://winteroak.org.uk/2020/10/05/klaus-schwab-and-his-great-fascist-reset/?blogsub=spammed&fbclid=IwAR11NIJ0e3QVExQo49P8A3kMaC-FdRS3GuNVw63Ab52wqDpXXScGmlsl_t8#blog_subscription-2
2615 Schwab, The Fourth Industrial Revolution.
2616 Schwab, Shaping the Future of the Fourth Industrial Revolution.

trænge ind i det hidtil private rum i vores sind, læse vores tanker og påvirke vores opførsel”.

Schwab forudsiger samtidig: ”Efterhånden som kapaciteterne på dette område forbedres, vil fristelsen for retshåndhævende myndigheder og domstole øges til at bruge teknikker til at bestemme sandsynligheden for kriminel aktivitet, vurdere skyld, eller endda muligvis hente minder direkte fra folks hjerner. Selv at krydse en national grænse kan en dag involvere en detaljeret hjernescanning for at vurdere den enkeltes sikkerhedsrisiko”.

Schwab ser ud til at antyde den samme fremtid for en "overlegen" forstærket kunstig transhuman elite, der adskiller sig fra den naturligt fødte: "Vi er ved tærsklen til en radikal systemisk ændring, der kræver mennesker at tilpasse sig kontinuerligt. Som et resultat kan vi blive vidne til en stigende grad af polarisering i verden, præget af dem, der omfavner forandring i forhold til dem, der modstår det".

I sin bog (The Great Reset) fra 2020 skitserer Schwab faktisk den måde, hvorpå falsk "ungdomsaktivisme" bruges til at fremme hans kapitalistiske mål. Han skriver i en bemærkelsesværdig ærlig passage: ”Ungdomsaktivisme vokser over hele verden og bliver revolutioneret af sociale medier, som øger mobilisering til et omfang, der ville have været umuligt før. Det tager mange forskellige former, der spænder fra ikke-institutionaliseret politisk deltagelse til demonstrationer og protester, og behandler spørgsmål så forskellige som klimaændringer, økonomiske reformer, ligestilling mellem kønnene og LGBTQ-rettigheder. Den unge generation står fast i spidsen for social forandring. Der er ingen tvivl om, at det vil være katalysatoren for forandring og en kilde til kritisk momentum for den store genstart”[2617].

Faktisk er den ultraindustrielle fremtid, som Schwab her foreslår, naturligvis alt andet end grøn. Det er ikke naturen, han er interesseret i, men "naturlig kapital" og "tilskyndelse til investering i grønne og sociale grænsemarkeder". Schwab beklager også meget al denne bureaukrati, der forhindrer den uhindrede march af GMO-fødevarer, og advarer om, at ”global fødevaresikkerhed dog kun kan opnås, hvis reglerne om genetisk modificerede fødevarer er tilpasset til at afspejle den virkelighed; at genmanipulation giver en præcis, effektiv og sikker metode til forbedring af afgrøder”[2618].

Den nye ordning, som Schwab forestiller sig, vil omfavne hele verden, og derfor kræves global styring for at indføre den, som han gentagne gange skriver. Hans foretrukne fremtid “vil kun ske gennem forbedret global regeringsførelse” insisterer han. ”En eller anden form for effektiv global styring” er nødvendig[2619].

Det problem, vi har i dag, er et muligt "globalt ordreunderskud" hævder han og tilføjer at Verdens-sundheds-organisationen WHO "er sadlet med begrænsede og svindende ressourcer". Hvad han virkelig mener er, at hans 4. Industrielle Revolution / store genstart-samfund kun vil fungere, hvis det pålægges samtidigt overalt på planeten; for ellers bliver vi lammet i vores forsøg på at tackle og reagere på globale udfordringer. Dette helt globale imperium rynker meget på næsen ved tanken om, at en bestemt befolkning demokratisk beslutter at tage en anden vej. Disse ”risikerer at blive isoleret fra globale normer, hvilket sætter disse nationer i fare for at blive baghængere i den nye

2617 Schwab, Malleret, Covid-19: The Great Reset.
2618 Schwab, Shaping the Future of the Fourth Industrial Revolution.
2619 Schwab, Malleret, Covid-19: The Great Reset.

digitale økonomi", advarer Schwab[2620].

For Schwab er statens rolle at fremme kapitalistiske mål og ikke holde dem under nogen form for kontrol. Selvom han er for statens rolle i at muliggøre en virksomhedsovertagelse af vores liv, er han mindre ivrig efter dens reguleringsfunktion, som kan bremse indstrømningen af fortjeneste til private hænder, og derfor forestiller han sig "udviklingen af private økosystemer, der konkurrerer på markeder"[2621].

I sin 2018-bog om den 4. industrielle revolution diskuterer Schwab problemet med irriterende regler og hvordan man bedst kan "overvinde disse grænser" i forbindelse med data og privatliv. Han kommer med forslaget om "offentlige-private datadelingsaftaler", der "knuser glas i nødstilfælde". Disse kommer kun i spil under forudaftalte nødsituationer (såsom en pandemi) og kan hjælpe med at reducere forsinkelser og forbedre koordineringen af første respondenter, hvilket midlertidigt tillader datadeling, der ellers ville være ulovlig under normale omstændigheder".

Sjovt nok kom der faktisk to år senere en "pandemi", og disse "forud aftalte nødsituationer" blev en realitet. Dette var ingen overraskelse for Schwab, da hans WEF havde været vært for den berygtede Event 201-konference i oktober 2019, som modellerede en fiktiv koronaviruspandemi.

Han forspildte ikke tid på at frembringe en ny bog: "Covid-19: The Great Reset", medforfatter med investment bankeren Thierry Malleret[2622], der udover forbindelser til forskellige tænketanke mm i Paris (i statsministeriet), Oxford og New York, driver Monthly Barometer, som er "en kortfattet forudsigelsesanalyse til private investorer, globale administrerende direktører og opinions- og beslutningstagere".

Den globale kapitalistiske og herskende elite har bestemt gjort deres bedste for at "drage fordel af det chok, der bredte sig af panikken", og forsikrede os alle siden de allerførste dage af udbruddet, at intet i vores liv af en uforklarlig grund, nogensinde kunne blive det samme igen.

Schwab og Malleret er uundgåeligt entusiastiske i deres brug af New Normal-indramningen på trods af deres indrømmelse om, at virussen kun var "mild": "Det er vores afgørende øjeblik. Mange ting vil ændre sig for evigt". "En ny verden vil opstå". "Den samfundsmæssige omvæltning frigivet af COVID-19 vil vare i årevis og muligvis generationer". "Mange af os overvejer, hvornår tingene vil vende tilbage til det normale. Det korte svar er: aldrig"[2623]. De går endda så langt som at foreslå en ny historisk adskillelse mellem "den præ-pandemiske æra" og "den post-pandemiske verden".

I betragtning af den sammenflettede klima- og Covid-krise, kan vi spekulere i, at den oprindelige plan var at fremskynde "den nye normale nulstilling" på baggrund af klimakrisen. Men åbenbart piskede al denne omtale for Greta Thunberg og det store forretningsstøttede udryddelsesoprør ikke nok offentlig panik op til at retfærdiggøre sådanne foranstaltninger.

Covid-19 tjener Schwab´s formål perfekt, da den øjeblikkelige hastende karakter giver mulighed for at fremskynde hele processen uden behørig kontrol: "Denne afgørende forskel mellem de respektive tidshorisonter for en pandemi og for klimaforandringer og naturtab betyder, at en

2620 Ibid
2621 Schwab, Shaping the Future of the Fourth Industrial Revolution.
2622 https://www.theglobalist.com/contributors/thierry-malleret/
2623 Schwab, Malleret, Covid-19: The Great Reset.

pandemirisiko kræver øjeblikkelig handling, der vil blive fulgt af et hurtigt resultat, mens klimaforandringer og naturtab også kræver øjeblikkelig handling, men resultatet (eller ”fremtidig belønning”, i økonomers jargong) følger - med en vis tidsforsinkelse”[2624].

For Schwab og hans venner er Covid-19 den store accelerator for alt, hvad de har ønsket i årevis. Som han og Malleret skriver i bogen: “Pandemien forværrer og fremskynder klart geopolitiske tendenser, der allerede var tydelige, før krisen brød ud”. ”Pandemien markerer et vendepunkt ved at fremskynde denne overgang. Det har gjort det umuligt at vende tilbage til den præ-pandemiske status quo”. ”Pandemien vil fremskynde innovation og turboladning af enhver digital virksomhed eller den digitale dimension i enhver virksomhed”. ”Med pandemien har den digitale transformation, som så mange analytikere har henvist til i årevis, uden at være helt sikker på, hvad det betød, fundet sin katalysator”, jubler de.

En vigtig effekt af indespærring vil være udvidelsen og udviklingen af den digitale verden på en afgørende og ofte permanent måde. Den Covid-inspirerede overgang til online-aktivitet gavner naturligvis Big Tech industrien, der tjener enorme overskud på krisen, som forfatterne beskriver: ”Den samlede markedsværdi af de førende teknologivirksomheder slog rekord efter rekord under lockdowns. Dette fænomen vil sandsynligvis ikke aftage, snarere tværtimod”.

Det er også gode nyheder for alle involverede virksomheder, der ikke længere skal betale mennesker for at arbejde for dem. Automatisering handler om og har altid handlet om at spare omkostninger og dermed øge overskuddet for den kapitalistiske elite. Kulturen i det fascistiske New Normal vil også give lukrative fordele for bestemte forretningssektorer, såsom emballageindustrien, forklarer Schwab og Malleret. ”Pandemien vil helt sikkert øge vores fokus på hygiejne. En ny besættelse af renlighed vil især medføre oprettelse af nye emballageformer. Vi opfordres til ikke at røre ved de produkter, vi køber. Enkle fornøjelser som at lugte en melon eller klemme en frugt vil blive forkert og kan endda blive fortid”.

Forfatterne beskriver også, hvad der kraftigt lyder som en teknokratisk profitrelateret dagsorden bag "social distancering", som har været et så vigtigt element i Covid "reset". De skriver: ”I en eller anden form vil sociale og fysiske distanceringsforanstaltninger sandsynligvis fortsætte, efter at selve pandemien er aftaget, hvilket retfærdiggør beslutningen i mange virksomheder fra forskellige brancher om at fremskynde automatiseringen. Efter et stykke tid vil de vedvarende bekymringer over teknologisk arbejdsløshed aftage, når samfund understreger behovet for at omstrukturere arbejdspladsen på en måde, der minimerer tæt menneskelig kontakt. Faktisk er automatiseringsteknologier særligt velegnede til en verden, hvor mennesker ikke kan komme for tæt på hinanden, eller er villige til at reducere deres interaktioner. Vores dvælende og muligvis vedvarende frygt for at blive inficeret med en virus (COVID-19 eller en anden) vil således fremskynde den ubarmhjertige march af automatisering, især inden for de områder, der er mest modtagelige for automatisering”.

Det fremgår tydeligt af Schwab og Malleret´s arbejde, at en fascistisk sammensmeltning af stat og forretning til fordel for sidstnævnte understøtter deres store nulstilling. Fænomenale pengesummer er blevet overført fra den offentlige pung til de udbulende lommer på de 1% rigeste siden starten af Covid-krisen, som de erkender: ”I april 2020, ligesom pandemien begyndte at opsluge verden, havde regeringer over hele kloden annonceret stimulusprogrammer på flere

2624 Schwab, Malleret, Covid-19: The Great Reset.

billioner dollars, som om otte eller ni Marshall-planer var blevet iværksat næsten samtidigt”.

De fortsætter: ”COVID-19 har omskrevet mange af spillereglerne mellem den offentlige og den private sektor. Den velvillige (eller på anden måde) større indtrængen af regeringer i virksomhedernes liv og deres forretningsførelse vil være land- og industriafhængig og antager derfor mange forskellige forklædninger”. Under et fascistisk system tilbydes enkeltpersoner ikke valget om de vil overholde dets krav eller ej, som Schwab og Malleret gør helt klart med hensyn til såkaldt kontaktsporing: ”Ingen frivillig kontaktsporingsapp fungerer, hvis folk er uvillige til at give deres egne personlige data til det statslige organ, der overvåger systemet. Hvis en person nægter at downloade appen (og derfor tilbageholder oplysninger om en mulig infektion, bevægelser og kontakter), vil alle blive påvirket negativt”.

”Virksomhedens bevægelse vil være i retning af større overvågning; på godt og ondt vil virksomheder se på og undertiden registrere, hvad deres arbejdsstyrke gør. Trenden kunne tage mange forskellige former, fra måling af kropstemperaturer med termiske kameraer til overvågning via en app, hvordan medarbejderne overholder social afstand”.

Tvangsforanstaltninger af en eller anden art vil sandsynligvis også blive brugt til at tvinge folk til at tage de Covid-vacciner, der i øjeblikket er i kø. Schwab er dybt forbundet med den verden, idet han er på "fornavn" med Bill Gates og er blevet hyldet af Big Pharma-grundpillen Henry McKinnell, formand og administrerende direktør for Pfizer Inc, som "en person, der virkelig er dedikeret til en virkelig nobel sag"[2625].

Så det er ikke overraskende, at han sammen med Malleret insisterer på, at "en fuld tilbagevenden til ”normal” ikke kan overvejes, før en vaccine er tilgængelig". Han tilføjer: "Den næste forhindring er den politiske udfordring at vaccinere nok mennesker over hele verden (vi er samlet så stærke som det svageste led) med en høj nok overholdelsesrate på trods af stigningen i anti-vaxxere". "Anti-vaxxers" slutter sig således til Schwab´s liste over trusler imod hans projekt sammen med anti-globalisering og anti-kapitalistiske demonstranter, Gilets Jaunes (gule veste) og alle dem, der er involveret i "klassekonflikter", "samfundsmæssig modstand" og "politisk aktivisme".

Størstedelen af verdens befolkning er allerede blevet udelukket fra beslutningsprocesser på grund af den manglende demokrati, som Schwab ønsker at fortsætte gennem sin interessentlige virksomhedsherredømme, hans "agile regeringsførelse", hans totalitære "systemadministration af menneskelig eksistens".

Schweiz er, ligesom for Verdens Økonomiske Forum, også hovedkvarteret for Bank for International Settlements (BIS), som er centralbankernes centralbank (skabt af Rothschild-dynastiet). Banken er beliggende som suverænt område i Basel, siden 1930. BIS opbevarede efterfølgende bl.a. Hitler´s stjålne guld og synes skabt til det efterfølgende verdenskrigsformål. Udover dens intermedierende og lovgivningsmæssige funktioner og direktiver, er denne banks aktiviteter ikke tilgængelige for offentligheden. Det schweiziske militær vogter både banken og Vatikanet, som indgik kontrakt (Reischskonkordat) med Paven i 1933 og i fællesskab eliminerede Reichstag. The Holy See blev den første legale partner til Hitler´s regime og kontrakten er stadig gældende i dag[2626].

2625 https://winteroak.org.uk/2020/10/05/klaus-schwab-and-his-great-fascist-reset/?blogsub=spammed&fbclid=IwAR11NIJ0e3QVExQo49P8A3kMaC-FdRS3GuNVw63Ab52wqDpXXScGmlsl_t8#blog_subscription-2
2626 https://en.wikipedia.org/wiki/Reichskonkordat.

BIS ejes af Federal Reserve og centralbankerne i England, Italien, Canada, Schweiz, Holland, Tyskland´s Bundesbank og Banque de France. Carroll Quigley skrev i sin episke bog ”Tragedy and Hope”, at BIS var en del af en plan om, ”at skabe et verdenssystem med økonomisk kontrol i private hænder, der var i stand til at dominere det politiske system i hvert land og verdens økonomi som helhed - og som skal kontrolleres på en feudalistisk måde af verdens centralbanker, der handler sammen via hemmelige aftaler”.

Den amerikanske regering havde en historisk mistillid til BIS og lobbyede uden succes for dens bortgang på Bretton Woods-konferencen efter 2. verdenskrig i 1944, ifølge Dean Henderson, forfatter af *Das Kartel Der Federal Reserve*. Men istedet blev familiernes magt konsolideret med Bretton Woods´ oprettelse af IMF og Verdensbanken. Den amerikanske Federal Reserve købte først aktier i BIS i september 1994. BIS besidder mindst 10% af de monetære reserver for mindst 80 af verdens centralbanker, IMF og andre multilaterale institutioner. Den fungerer som finansiel agent for internationale aftaler, indsamler information om den globale økonomi og fungerer som långiver til sidste udvej (fx med værdiregulering af valutapuljen fra centralbankernes Special Drawing Rights konti via IMF), for at sikre den ønskede stabilitet. I 2003 ophørte BIS med at bruge guldfrancen som deres valuta til fordel for XDR/SDR[2627].

I marts 2021 har IMF søsat et projekt for forøgelsen af pengemængden ved at printe ca. 3 gange det eksisterende SDR lager, beløbende til 650 mia $ ud af den blå luft, for at afhjælpe Covid-19-krisen med bl.a. ”Vaccinehjælp” for øje[2628].

BIS fremmer en dagsorden for monopolkapitalistisk fascisme. BIS fungerede, ifølge Henderson, nemlig som ledning til familiernes finansiering af Adolf Hitler, ledet af Warburgs, J. Henry Schröder og Mendelsohn Bank af Amsterdam. Mange forskere hævder, at BIS er i centrum for global hvidvaskning af penge. Det er ikke tilfældigt, at BIS har hovedkvarter i Schweiz, som er et yndet skjulested for rigdommen i det globale aristokrati og, som nævnt, var hovedkvarter for alle efterretningstjenesternes Bern-Klub - ligesom P-2 frimurernes italienske Alpina Loge[2629].

Schweiz var forblevet neutral under krigen, men mange vigtige ledere havde været frittalende i deres støtte til Tyskland. De fleste beholdt deres positioner efter krigen og kunne yde bistand. Schweiziske bankfolk hjalp, af grådighed eller sympati, nazister med at flytte - og med at opbevare og hvidvaske penge. Ifølge Stuart Eizenstat´s rapport til Kongressen blev næsten 40 procent af alle Det 3. Rige´s våbenhandler håndteret af schweizerne. Guld for omkring 2 milliarder dollars er stadig opført som "forsvundet"[2630].

Historien om Hitler´s stjålne skat begyndte faktisk i 1919 i kølvandet på 1. Verdenskrig. Tyske aktiver i udenlandske banker blev beslaglagt som krigsreperationer. Under Versailles-forhandlingerne i 1919 lobbyede John Foster Dulles for at beskytte sine tyske kunder. De efterfølgende undersøgelser i kongressen viste, at Foster måske var "bagmand" for bestikkelse helt op til USA's statsadvokat Harry Daugherty[2631]. 1920'erne og begyndelsen af 1930'erne var en indbringende tid for amerikanske investorer i Tyskland, da de tilskyndede til karteller og monopoler

2627 https://en.wikipedia.org/wiki/Special_drawing_rights
2628 https://www.imf.org/en/News/Articles/2021/03/23/pr2177-imf-execdir-discuss-new-sdr-allocation-us-650b-boost-reserves-help-global-recovery-covid19
2629 https://freimaurerei.ch/
2630 Aarons & Loftus: *Unholy Trinity*: The Vatican, The Nazis and The Swiss Banks: side 290 note 1: US and Allied Efforts to Recover and Restore Gold and assets hidden by Germany during WW2, coordinated by Stuart E. Eizenstat, Under Secretary of Commerce for International Trade
2631 Ibid, Conclusions, A Reappraisal: The Secret War Against the Jews:, St Martin Press 1994 chapters 3 to 6

som et middel til at genopbygge landets industrielle styrke. Mens Weimarrepublikken begyndte at gå i opløsning under vægten af internt kaos og ekstern grådighed, var tyske videnskabsmænd, sponsoreret af tyske virksomheder, førende i verden inden for forskning i fysik, kemi og biologi. Sullivan & Cromwell´s amerikanske klienter havde til gengæld noget, som tyskerne var meget interesseret i, nemlig guld, da de skulle betale deres vederlag i ædelmetallet. I 1924 ville advokat-kunderne med Dawes-planen låne guld til Tyskland, så Tyskland kunne tilbagebetale Frankrig og Storbritannien, som derefter ville genbruge det amerikanske guld til at tilbagebetale deres krigslån til Amerika. Det attraktive for Sullivan og Cromwell´s klienter var, at tyskerne betalte de oprindelige amerikanske guldlån med aktier i tyske selskaber. I modsætning til den hyperinflaterede tyske mark var tyske aktier og obligationer langt fra værdiløse, da de var bakket op af netop de patenter og forretningshemmeligheder, som den amerikanske industri så desperat søgte. Med krakket i 1929 gik den amerikanske økonomi ind i ”den store depression”, men samtidig hældte advokatfirmaets klienter milliarder i den tyske økonomi, f.eks. viser John Foster Dulles' juridiske optegnelser, at han håndterede overførslen af guld til en værdi af 10 milliarder dollars til gengæld for tyske obligationer og investeringer. Ifølge nogle skøn kom 70 pct. af de penge, der gik til genopbygningen af den tyske økonomi efter 1. Verdenskrig, fra Wall Street-investorer, hvoraf de fleste søgte juridisk rådgivning hos Sullivan & Cromwell[2632].

De amerikanske og britiske investorer sendte ikke deres guld til Tyskland for ingenting. De fik patentrettigheder langt under markedsværdien samt nyudviklet avanceret teknologi, og de skjulte deres udenlandske investeringer i schweiziske banker som BIS, Union Bank og Credit Suisse, der også blev repræsenteret af det samme advokatfirma, som også ejede aktieinteresser i de førende tyske banker, som ejede aktier i de store tyske virksomheder, der alle blev repræsenteret af Sullivan & Cromwell, som sad i bestyrelserne og beskyttede deres klienter mod Trading With The Enemy Act. Det er ikke tilfældigt, at Schweiz i 1934 vedtog en lov, der gjorde det strafbart at afsløre schweiziske bankkonti. Samme år lukkede S & C officielt sit kontor i Berlin. Fra 1934 var Schweiz centrum for Dulles brødrenes operationer. Da en så stor del af dets egne beholdninger var bundet i Nazityskland, valgte Vatikanet samme kurs. Advokatfirmaets klienter havde brug for Vatikanbankens diplomatiske immunitet og suverænitet til at hvidvaske deres fortjeneste, mens Vatikanet havde brug for Dulles-brødrene for at beskytte sine egne investeringer i Hitler´s Tyskland[2633].

Swiss Bankers Association (SBA) anslog i 2018, at schweiziske banker havde aktiver for 6,5 billioner USD eller 25 % af alle globale grænseoverskridende aktiver. Schweiz' vigtigste sproglige knudepunkter, Genève (for fransk), Lugano (for italiensk) og Zürich (for tysk), betjener de forskellige geografiske markeder. Det ligger konsekvent blandt de tre bedste stater på den finansielle Secrecy Index, og er mange gange blevet udnævnt som nummer et, senest i 2018.

De to store banker-UBS og Credit Suisse er reguleret af den schweiziske finansmarkedstilsynsmyndighed (FINMA) og den schweiziske nationalbank (NSB), som har sin myndighed fra en række føderale love. Bankvæsenet i Schweiz har historisk set spillet, og spiller stadigvæk en dominerende rolle i den schweiziske økonomi og det schweiziske samfund. Ifølge Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) udgør de samlede bankaktiver 467 % af de samlede bankaktiver i Schweiz, ud af det samlede bruttonationalprodukt[2634].

2632 Aarons & Loftus: *Unholy Trinity*: The Vatican, The Nazis and The Swiss Banks: side 292 -note 3 henviser til Christopher Simpson *; The Splendid Blond Beast: Money, Law and Genocide in The Twentieth Century,* Grove Press, New York, 1993 cites to archived documents of the US
2633 Aarons & Loftus: *Unholy Trinity*: The Vatican, The Nazis and The Swiss Banks: Conclusions side 292-295
2634 Financial Secrecy Index: Narrative Report on Switzerland (2018), p. 2 - https://en.wikipedia.org/wiki/Banking_in_Switzerland

DEN SORTE ADEL´S BANKMODEL OG HISTORIE

Venedig var det gamle Fønikien genfødt i hjertet af Italien. Venezia var identisk med Phoenicia (Fønikien læs afsnittet i *Part 5*) på næsten enhver måde - et travlt kosmopolitisk maritimt imperium bygget på handel og finansiering, givet til kulturel og religiøs heterodoxi/kætteri og betragtet som et sort hul af sammensværgelse og intriger.

"Den Sorte Adel" er/var de oligarkiske familier i Venedig og Genoa, Italien, der i det 12. århundrede havde de privilegerede handelsrettigheder (monopoler) og som drev ågerkarlevirksomhed efter en model, som kan spores tilbage til oldtidens Babylon[2635]. Venedig har altid været hjemsted for ridderordener, i mange tilfælde med forbindelse til korstogene. Tempelriddere, teutoniske riddere, maltesiske riddere og Ridderne af Hospitalordenen af Sankt Johannes af Jerusalem var derfor en grundlæggende del af den sociale struktur, sidstnævnte er forenet i dag, som gennemgået i *Part 2 – Alliancen af Korsridderordener.*

Venedig´s skytshelgen er evangelisten Markus. Hans symbol er den bevingede løve. Da Venedig i 828 "stjal" Markus' knogler fra Alexandria, tog de samtidig løven og gjorde den til byens segl. Det var ingen tilfældighed: Venedig var fra 900-tallet og frem den primære kanal for byzantinsk-flavisk kultur til Vesteuropa. Legio IX Hispana bar en pegasus og muligvis en bevinget løve på deres standarter/felttegn i 71–120 e.v.t, forbindelsen til løven går via Mithra-kulten, som kæmpede som romerske soldater under triumfens år 71. Evangelisten Markus er sandsynligvis Josephus ´medredaktør til biblen i Alexandria 90´erne (læs uddybning i *Part 8 – Netværket: Opklaring af Magtpyramiden og Tempelmysteriet).*

Johanniterordenen´s riddere har været registreret siden 1263 i Venedig, en by, hvor dette samfund senere af Republikken Venedig fik ejerskab af nogle bygninger og jord, som havde tilhørt de undertrykte Tempelriddere. Deres hovedkvarter bestod af et kloster, en kirke, der i årevis var viet til Johannes Døberen, samt et hospital og en kaserne (de var en militær orden)[2636].

Det første korstog, fra 1063 til 1123, etablerede venetianernes magt og styrkede den velhavende, regerende klasse. Sort adel-aristokratiet opnåede fuldstændig kontrol over Venedig i 1171, da udnævnelsen af Doge blev overført til det, der var kendt som Det Store Råd af 10, som bestod af medlemmer af det kommercielle aristokrati. Venedig har været i deres hænder lige siden, men magten og indflydelsen fra den venetianske sortadel strækker sig langt ud over sine grænser, og kan idag mærkes i hvert hjørne af kloden.

I 1204 uddelte den oligarkiske familie feudale enklaver til deres medlemmer, og fra denne epoke daterer den store opbygning af magt og pres, indtil regeringerne blev et lukket selskab for de førende familier. Den sorte adel optog sin titel igennem beskidte tricks, så da befolkninger gjorde opstand og skabte revolutionsbevægelser mod monopolerne i regeringen, blev oprørernes ledere hurtigt fjernet og brutalt hængt, voldtaget, tortureret og deslige. Man anvender hemmelige assassinationer, mord, afpresning og konkurslikvideringer imod modstandere - deraf navnet "Neri/sort/black".

2635 https://www.truthcontrol.com/articles/who-are-black-nobility
2636 https://www.venetoinside.com/hidden-treasures/post/ancient-headquarters-of-knights-of-malta-in-venice/

En af de mest magtfulde sortadelige familier i Venedig var De Medici, og det var dem, der sponsorerede Christopher Columbus' rejse for at "opdage" Amerika. Medicis sponsorerede også kunstneren, Leonardo da Vinci, en førende initiativtager til det hemmelige samfundsnetværk. Da Vinci var i stand til at forudsige noget af den fremtidige udvikling af teknologi, fordi han vidste, hvad det meste af offentligheden ikke havde lov til at vide. Familien Medici kom fra det nordlige Firenze. Familien var forbundet med de fleste andre elitære familier gennem strategiske ægteskaber, partnerskaber eller beskæftigelse. Flere familier havde alene gennem den yderst velhavende bankier, Medici, systematisk adgang til de øvrige elitefamilier. Medici introducerede det proportionale beskatningssystem og findes også iblandt paveblodlinjerne.

Venetianernes magt ville ekspandere fra de italienske finansielle centre i Lombardiet. De skulle senere overføre operationer nordpå til Hamburg, og via Amsterdam til London og New York. Guelphs ville starte slavehandel til kolonierne - og støttede William af Oranje i hans overtagelse af England´s trone, som resulterede i dannelsen af Bank of England og East India Company (Britisk Øst-Indiske Selskab), som ville regere verden fremover[2637].

De venetianske og genovanske bankfolk / internationale handelsfamilier har produceret nogle vedvarende magtfulde blodlinjer. De rige og skruppelløse familier, som særligt profiterede af det moderne globale finanssystem ud af City of London og Federal Reserve, består af bl.a. Rothschild; Lehman; Rockefeller; Sach; Warburg; Lazard; Goldman; Schiff; Morgan; Astor; Schröder; Harriman, Carnegie, Vanderbilt, DuPont, Schwab, Oppenheimer, Mellon og Bush.

Warburgs[2638], der arbejder så tæt sammen med Rothschilds, er efterkommere af Abraham del Banco; den største bankfamilie i Venedig, da byen var på højden af sine beføjelser og indflydelse. Den tyske venetiansk-jødiske Warburg-bankfamilie var, jvf Sutton´s *Wall Street and the Rise of Hitler*, veldokumenteret toneangivende som medejer og financier af hele nazisternes industri samt senere medvirkende til at oprette kredit- og gældssystemet for verdensbanken og den amerikanske centralbank.

Farben-kartellet er dateret fra 1925, da Hermann Schmitz (med Wall Street assistance) organiserede og skabte den supergigantiske kemiske virksomhed ud af seks allerede kæmpe tyske kemiske virksomheder: Badische Anilin, Bayer, Agfa, Hoechst, Weiler-terMeer og Griesheim-Elektron. Disse virksomheder blev fusioneret til at blive Internationale Gesellschaft Farbenindustrie A.G. - eller I.G. Farben kort. Tyve år senere blev samme Hermann Schmitz sagsøgt i Nürnberg for krigsforbrydelser begået af I. G. kartellet. Andre I. G. Farben-direktører blev stillet for retssag, men de amerikanske datterselskaber af I. G. Farben og de amerikanske instruktører af I. G. selv var roligt glemt; sandheden blev begravet i arkiverne.

Tyske bankfolk i Farben Aufsichsrat (bestyrelsen) omfattede sent i 1920'erne Hamborg´s bankmand Max Warburg, hvis bror Paul Warburg var en grundlægger af Federal Reserve System i USA. Ikke tilfældigt, at Paul Warburg også var med i bestyrelsen for det amerikanske I. G. Farbens fuldtejede datterselskab. Foruden Max Warburg og Hermann Schmitz inkluderede Farben Vorstand Carl Bosch, Fritz ter Meer, Kurt Oppenheim og George von Schnitzler. Alle undtagen Max Warburg blev anklaget som ”krigskriminelle" efter Anden Verdenskrig.

2637 https://www.truthcontrol.com/articles/who-are-black-nobility
2638 https://en.wikipedia.org/wiki/Warburg_family

I 1928 var de amerikanske besiddelser af I. G. Farben (dvs. Bayer Company, General Aniline) Works, Agfa Ansco og Winthrop Chemical Company) blevet organiseret i et schweizisk holdingselskab, i. G. Chemic (Internazionale Gesellschaft fur Chemishe Unternehmungen A. G.), kontrolleret af I. G. Farben i Tyskland. I de følgende år fusionerede disse Amerikanske firmaer og blev til amerikanske I. G. Chemical Corporation, senere omdøbt til General Aniline & Film.

Der var over 2.000 kartelaftaler mellem I. G. og udenlandske virksomheder - inklusive Standard Oil fra New Jersey, DuPont, Alcoa, Dow Chemical og andre fra USA[2639].

Warburg Pinqus er idag en af de største private investeringsfonde. Den franske Lazard-familie´s "Lazard Frères" blev Frankrig´s største investeringsbank og opererer i dag ud fra Rockefeller Plaza 30-bygningen i New York, som en af verdens største aktivforvaltere, sammen med David-Weill-familierne, som også stammer fra gamle genovanske bankfamilier. Familien Agnelli, berømt for bilgiganten Fiat ("fiat" valuta er basereret på luft), er en anden af disse Black Nobility blodlinjer.

Andre venetiansk sort-adel-komité medlemmer var/er: Familien Doria (det spanske Habsburg-dynastis finansierer); Baron Pierre Lambert; Baron August von Finck; Alba familien hvis slægt går tilbage til den store hertug af Alba; Hambros-familien; Franco Orsini Bonacassi af den gamle Orsini Black Nobility (der sporer sin slægt til en gammel romersk senator med samme navn)[2640]; House of Oranje-Nassau fra Holland, Pallavicini, Aldobrandini, for at nævne nogle af de mange. Den sortadelige indflydelse ekspanderede til Tyskland - og det er fra denne strøm, at den britisk royale familie, House of Windsor/Guelph, stammer. Indtil de ændrede deres navn i 1917, blev de kaldt Saxe-Coburg-Gotha-huset, en tysk kongelig linje tilbage til den sorte adel i Venedig-Lombardiet. Næsten alle ovennævnte familier finder du på Windsor-stamtræet. Guelphs (som udspringer af Este-huset) er så sammenflettet med det tyske aristokrati gennem Hanoverhuset, at det ville tage flere sider at nævne alle deres forbindelser.

Som ung mand i tyverne sendte den engelske dronning Sir Francis Bacon til det europæiske kontinent. Sir Francis Bacon rejste rundt i Frankrig til steder som Louvre, St. Cloud, Blois, Paris og Poictiers. Han rejste også til Tyskland, Italien og Spanien. Han besøgte de forskellige kongelige hoffer, såsom hoffet i Marguerite de Valois. Marguerite var gift med kong Henrik af Navarra. Hendes mor var den onde Catherine de Medici. Sir Francis Bacon mødtes også med mange hemmelige selskaber. Ved Marguerites hof tilbragte han tid sammen med broderskabet "The Pleiade", som var en gruppe på 7 intellektuelle. Ifølge den bedste biograf af Sir Francis Bacon, som var Alfred Dodd (Alfred brugte hele sit liv med at studere SIr Francis Bacon), blev Sir Francis Bacon indviet i en lang række hemmelige okkulte selskaber, da han befandt sig på det europæiske kontinent. Han lærte kabbalistisk magi, egyptisk mysticisme, arabisk mystik og den tyske Steinmetzin´s skikke[2641]. Disse oplysninger er blevet givet for at give en fornemmelse af, hvordan det okkulte i Europa var i kontakt med sine forskellige dele, og at dens fangarme omfattede mange af de kongelige familier, som jeg tidligere har været inde på.

Cabot-familien af Boston er efterkommere af Sebastian Cabot, som blev født i Venedig. Sebastian Cabot (hvis far var John Cabot) nedstammede igen fra Giovanni Caboto fra Genova. Giovannia Caboto var medlem af en magtfuld familie i Genova. I moderne tid har Cabot-familien været aktiv indenfor politik og efterretningstjenester for NWO. F.eks. oprettede Thomas D. Cabot Radio Swan

2639 Anthony Sutton : Wall Street and the rise of Hitler s. 17-18
2640 John Coleman: Conspirators Hierarchy, The Story of The Committee of 300 – s.117
2641 Dodd, Alfred. *Francis Bacon's Life-Story*. London: Rider & CO., 1988, p.10.4.

på Swan Island for CIA. Paul Cabot var direktør for J.P. Morgan & Co. og desuden direktør for andre selskaber[2642]. Notér om denne kilde, at udover at magteliten sælger os forestillingen om ”300-komitéen”, så er der et andet "magisk" tal de pusher igennem Fritz Springmeier, om de "13 Illuminati-blodlinjer". Dette er en kristen-zionistisk psyop, som skal lære os, at der er eksplicit "13 sataniske blodlinjer", som modpol til den gode Gud, Jesus og kristendommens apostle. Fx skriver Fritz Springmeier i bogen om blodlinjerne: "*Dope, Inc.* doesn’t say this but I know that it is because the Committee of 300 decides such things". Så her connecter han lige til ”tidligere” MI6-efterretningstjenesteagent, John Coleman, hvis bog om 300-komitéen også ligger på CIA´s hjemmeside, uden andet bevis eller henvisning end bare - "fordi vi ved, at 300-rådet har bestemt det". Og igennem hele bogen bringer han denne argumentationsform som fx: "Families from these groups have tended toward Satanism (Gnosticism) or cults that are not Christian" – på samme vis som Coleman påpeger, at Windsor´s hader den anglikanske kirke og er anti-kristelige etc. Grunden til, at magteliten pusher os disse værker, er tydeligvis at forgifte brønden med delvis falske og ikke-verificérbare informationer (13/300), som skal fastholde os i deres religiøse abrahamiske paradigme, og få kritiske sammensværgelsesteorier til at falde til jorden ved nævnelse af særlige (falske) grupperinger, råd eller ordener, som ikke faktuelt eksisterer. At forgifte brønden af sandheder med nogle løgne er en psykologisk operations teknik, som efterretningstjenesterne ivrigt gør brug af (fx Q-Anon, Flat Earth).

Derimod skriver Lyndon Larouche i *Dope Inc* fx, at *Det samme indavlsdynasti kontrollerer alle større banker, mine- og transportvirksomheder i London, herunder HongShang, Jardine Matheson, Barclays Bank, Anglo-American Corporation, N.M. Rothschild og Lazard Freres. Som vi vil vise, kontrollerer deres fætre og svigerforældre også Storbritannien´s politiske og efterretningsmæssige institutioner, og det har de gjort i hele denne rapports tidsramme.*

Ved nærmere eftersyn viser »mafia«-billedet sig dog at være en slags pornografisk negativ: De italienske, jødiske, Ch'ao Chou-kinesiske og andre etniske minoriteter, der optræder i dele af narkotrafikken, er passende allierede med det britiske oligarki, fordi deres tætknyttede familienetværk er parallelle med det. Men det britiske dynasti er dybere og mere uhyggeligt end som så. Dynastiet har så stor magt i Storbritannien, at en favoriseret nevø kan klare opiumsforsendelser gennem Hongkong, mens en onkel klarer betalinger gennem en stor bank i London, en grandfætter ekspederer nødvendige guldforsendelser gennem markedet i Hongkong, og en svoger i den britiske efterretningstjeneste beroliger de amerikanske myndigheder.

At kalde dette en »sammensværgelse« ville være at misbruge begrebets betydning. Vi undersøger et dynasti, som har kontrolleret Storbritannien i flere hundrede år, som sidder på stort set alle vigtige magtpositioner i erhvervslivet og i politik, og som mener, at det er lige så naturligt og almindeligt som eftermiddagste at få begivenheder til at ske bag kulisserne. Når bestyrelsesformændene for Storbritanniens førende banker, handelshuse og mineselskaber dukker op til de samme bryllupper og barnedåb (og bar mitzvahs) som cheferne for den britiske efterretningstjeneste og forskellige ministerier, er der ikke behov for konspirationens formelle kendetegn[2643]*.*

Endnu en sortadelig familie er Grosvenors i England. I århundreder boede denne familie, som de fleste europæiske familier, til jordleje. I dag ejer familien mindst 300 hektar jord i centrum af

2642 https://www.cia.gov/library/abbottabad-compound/FC/FC2F5371043C48FDD95AEDE7B8A49624_Springmeier.-.Bloodlines.of.the.Illuminati.R.pdf - side 9-18/292

2643 *Dope Inc* - Part 3: All in The Family: The Real Syndicate s.176: https://archive.org/details/DopeInc.LyndonLaRouche/page/n177/mode/2up

London. Grosvenor Square, hvor den amerikanske ambassade er placeret, tilhører Grosvenor familien, ligesom Eaton Square. I Eaton Square udlejes lejligheder fra ca 25.000 til 100.000 pund om måneden (ældre tal, og det inkluderer ikke vedligeholdelsesomkostninger). Dette er for at give dig en ide om den enorme rigdom, som de sorte adelsfamilier tjener på grundlejemål, og hvorfor familier som Windsors slet ikke er interesserede i industrielle fremskridt.

Grosvenor House er en af de mest magtfulde og rigeste familier i Det Forenede Kongerige og ejer ejendomme og hoteller over hele verden. De har også en Grosvenor House i Dubai er opkaldt efter dem og ejes officielt af mega milliardæren Ahmed bin Saeed Al Maktoum. De muslimske kongelige familier arbejder tæt sammen med de europæiske royale og Black Nobility. De muslimske royale giftede sig med mange europæiske kongelige og adelige familier efter den mauriske invasion omkring 700 e.v.t. De kongelige familier, der kom ind med maurerne, bosatte sig i Spanien, Portugal og Italien samt mindre grupper i Frankrig og Tyskland[2644].

Italien er vigtig for konspiratorernes planer, fordi det er det nærmeste europæiske land til Mellemøsten og forbundet med Mellemøstens økonomi og politik[2645]. Det er også hjemsted for den katolske kirke og hjemsted for nogle af Europa´s mest magtfulde oligarkiske familier fra den antikke sortadel og de pavelige blodlinjer.

Alle europæiske monarkiske familier på tronerne idag uddeler ordener til hinanden, og findes, som nævnt, på stamtræet for den af paven første kronede kejser Charlemagne i 800-tallet. Familierne skifter løbende residens, som det bedst passer ind i de mere overordnede strategier. Fx Belgien´s Leopold 3, som ligesom andre monarker, fyrster og baroner blev frigivet af nazisterne til ophold i "neutrale" Schweiz under krigen[2646]. Eller som Baron Louis Nathaniel de Rothschild, der blev kautioneret fri efter at have været i nazisternes varetægt (læs *Part 6 – Karteller: Rothschild*).

Kronprins Baudouin af Belgien, som blev konge af Belgien efter detroniseringen af den, pga Anden Verdenskrig folkeligt upopulære Leopold 3, sluttede sig til dronning Victoria Eugenie og andre medlemmer af den spanske kongefamilie, herunder greve og grevinde Marone og Juan de Rocamadora, til middage, solbadning og skiløb i Schweiz i 1946, da de var i eksil fra Belgien og Spanien[2647]. Den spanske konge Alphonso XIII, gift med Victoria Eugenie af Mountbatten, var rejst i eksil til Paris, efter at han måtte trække sig fra tronen pga socialisternes sejr i 1931, som medførte en ny republikansk forfatning[2648].

Huset Habsburg er et af Europa´s allervigtigste fyrstehuse. Navnet stammer fra familiens hovedsæde i det tolvte og trettende århundrede Habichtsburg (Høgeborgen) i Schweiz. Habsburgerne har hersket som hertuger (1282 – 1453), ærkehertuger (1453 – 1804) og kejsere (1804 – 1918) af Østrig, konger af Ungarn, af Spanien (1516 – 1700) og som tysk-romerske kejsere i flere århundreder indtil 1806[2649]. Karl I af Østrig var den sidste kejser af Østrig 1916-1918, og som Karl IV den sidste konge af Ungarn 1916-1918. Karl var søn af Franz Joseph 1. af Østrig-Ungarn´s nevø, ærkehertug Otto af Østrig (1865-1906) og Maria Josepha af Sachsen (1867-1944). I 1911 blev Karl gift med prinsesse Zita af Bourbon-Parma og fik 8 børn, heriblandt EU-fader Otto von Habsburg.

2644 https://www.truthcontrol.com/articles/who-are-black-nobility
2645 John Coleman: Conspirators Hierarchy: The Story of The Committe of 300 – s. 6
2646 Dokumentaren *Kongelige i Krig 2* – Viasat History Channel ; interview med efterkommere af Savoy, Monaco, Belgien m.fl.
2647 https://royalwatcherblog.com/2021/01/26/exiled-royalty-in-switzerland-1946
2648 https://archive.org/details/GodAndTheFascistsKarlheinzDeschner2013/page/n47/mode/1up?view=theater
2649 https://da.wikipedia.org/wiki/Huset_Habsburg

Karl blev udnævnt til tronfølger i 1914, efter at den daværende tronfølger ærkehertug Franz Ferdinand blev skudt i Sarajevo af den serbiske nationalist Gavrilo Princip. Han besteg tronen efter kejser Franz Josephs død i 1916 midt under 1. Verdenskrig. Han forsøgte gennem hemmelige, diplomatiske drøftelser at opnå en fred med de allierede (Frankrig og Storbritannien). Østrig-Ungarn begærede våbenhvile i september 1918, og siden abdicerede Karl den 4. november 1918 efter Østrig-Ungarn´s kapitulation.

Herefter blev Østrig en republik og i 1918 forlod Karl Østrig og levede i landflygtighed i Schweiz, men han afsagde sig dog aldrig formelt tronen. Han forsøgte i 1921 to gange at erobre kongemagten i Ungarn gennem statskup, men forsøgene mislykkedes, og de allierede deporterede ham og hans kone Zita – først til Sortehavet - og derfra på den engelske krydser Cardiff til den portugisiske ø Madeira[2650], lyder den officielle forklaring.

Med en overvældende afstemning har det italienske senat taget et første skridt i retning af at tillade kongelige fra det italienske hus Savoy at vende tilbage til deres hjemland. De blev forvist på grund af deres forbindelser til Mussolini´s regime. En lang række kongelige har søgt tilflugt i Schweiz, og især i Genève, kendt som et sted, hvor prinser og kongelige er muliggjort lavere beskatning og selskab med andre rige udlændinge[2651].

Den 16. september 1946 blev Tsar Simeon Saxe-Coburg-Gotha´s kongelige familie forvist fra Bulgarien. Med en gigantisk mængde løsøre tog de først til Alexandria i Egypten, hvor dronning Giovanna´s far Vittorio Emanuele III, den tidligere konge af Italien, boede i eksil. Der studerede Simeon i 1951 på Victoria College (sammen med kronprins Leka af Albanien). I juli 1951 gav general Francisco Franco´s diktatur i Spanien asyl til familien[2652].

En af Hitler´s og pave Pius XII´s sammensvorne, den svært dekorerede ungarske konge Miklos Horthy skiftede også side med "krigstidevandet". Han sagde: "Det står i dag klart, at Tyskland har tabt krigen. Ungarn har derfor indgået en foreløbig våbenhvile med Rusland, og vil indstille alle fjendtligheder mod Rusland"[2653]. Pinball-maskinen sørgede for, at Horthy blev flyttet passende rundt, og herefter anvendt for de allierede under Nürnberg-processen. I 1950 lykkedes det familien Horthy at finde et hjem i Portugal "takket være Miklós Jr.'s kontakter med portugisiske diplomater i Schweiz"[2654].

Portugal´s katolske kong Manuel II af Braganza-huset eksilerede til England i 1910, hvorefter Portugal blev en republik. I foråret 1912 besøgte Manuel Schweiz, hvor han giftede sig med prinsesse Augusta Victoria af Hohenzollern (1890-1966), datter af William, prins af Hohenzollern. De var kusiner, da de begge var oldebørn af Maria II[2655].

På trods af 1. Verdenskrig fortsatte tyske kejser Wilhelm II med at profilere sig, som eksileret. Han blev før 1914 betragtet som den rigeste mand i Tyskland. Efter sin abdikation i 1918 beholdt han en betydelig formue. Det blev rapporteret, at der var brug for mindst 60 jernbanevogne for at

---

2650 https://da.wikipedia.org/wiki/Karl_1._af_%C3%98strig
2651 https://www.swissinfo.ch/eng/geneva--a-refuge-for-famous-exiles/
2652 "History of King Simeon II". King Simeon https://en.wikipedia.org/wiki/Simeon_Saxe-Coburg-Gotha note 8
2653 Williamson, Mitch. "War and Game: Operation Panzerfaust". https://en.wikipedia.org/wiki/Mikl%C3%B3s_Horthy note 70
2654 Tibor Frank (2003). *Discussing Hitler: Advisers of U.S. Diplomacy in Central Europe, 1934–41*. Central European University Press. p. 4. ISBN 978-963-9241-56-5.
2655 https://en.wikipedia.org/wiki/Manuel_II_of_Portugal#Personal_life

transportere hans møbler, kunst, porcelæn og sølv fra Tyskland til Nederlandene[2656]. I begyndelsen af 1930'erne håbede Wilhelm tilsyneladende, at det tyske nazistpartis succeser ville stimulere interessen for en genoprettelse af Hohenzoller-monarkiet, med hans ældste barnebarn som den fjerde kejser. Han var vært for Hermann Göring i Doorn ved mindst én lejlighed[2657]. I kølvandet på den tyske sejr over Polen i september 1939 skrev Wilhelm´s adjudant, general von Dommes, på Hans Majestæt´s vegne til Hitler, at huset Hohenzollern "forblev loyalt", og bemærkede, at ni preussiske prinser (en søn og otte børnebørn) var udstationeret ved fronten[2658]. Wilhelm beundrede i høj grad den succes, som Hitler var i stand til at opnå i de første måneder af Anden Verdenskrig, og sendte personligt et lykønskningstelegram, da Nederlandene overgav sig i maj 1940: "Min Führer, jeg lykønsker Dem og håber, at det tyske monarki vil blive fuldstændig genoprettet under Deres fantastiske ledelse"[2659]. Da Paris faldt en måned senere, sendte Wilhelm II endnu et telegram: *Under det dybt bevægende indtryk af Frankrig´s kapitulation lykønsker jeg Dem og alle de tyske væbnede styrker med den gudgivne, vidunderlige sejr med de ord, som kejser Wilhelm Den Store sagde i 1870: "Hvilken vending af begivenhederne ved Guds vilje!"[2660].* I et brev til en amerikansk journalist i september 1940 roste Wilhelm II Hitler´s hurtige tidlige erobringer som "en række mirakler", men bemærkede også, at "*de strålende ledende generaler i denne krig kom fra min skole. De kæmpede under min kommando i verdenskrigen som løjtnanter, kaptajner og unge majorer, i praksis efter de samme principper, som vi gjorde i 1914*"[2661]. Efter den tyske erobring af Nederlandene i 1940 trak den aldrende Wilhelm sig helt tilbage fra det offentlige liv. I maj 1940, da Hitler invaderede Nederlandene, afslog Wilhelm et tilbud fra Churchill om asyl i Storbritannien, og foretrak at blive i Huis Doorn[2662].

I løbet af sit sidste år i Doorn mente Wilhelm, at ”Tyskland var monarkiets land og dermed Kristi land, og at England var liberalismens land, og dermed Satan´s og Antikrist´s land”. Han hævdede, at de engelske herskende klasser var "frimurere, der var grundigt inficeret af Juda"[2663]. Wilhelm hævdede, at "det britiske folk skal befries fra Antikrist Juda. Vi må drive Juda ud af England, ligesom han er blevet jaget ud af kontinentet"[2664].

Han mente, at frimurerne og jøderne havde forårsaget de to verdenskrige, idet de sigtede mod et jødisk verdensimperium med britisk og amerikansk guld, men at "jødernes plan er blevet knust, og de er blevet fejet ud af det europæiske kontinent!"[2665]. *Kontinentaleuropa var nu*, skrev Wilhelm, *ved at konsolidere sig og lukke sig af for britisk indflydelse efter elimineringen af briterne og jøderne. Slutresultatet vil blive et "Europa´s USA!"*[2666].

Wilhelm døde 4. juni 1941 i en alder af 82 år, kun få uger før aksernes invasion af Sovjetunionen. Hitler ønskede at bringe hans lig tilbage til Berlin til en statsbegravelse, da Wilhelm var et symbol

2656 Hickley, Catherine (12 March 2021). "His Ancestors Were German Kings. He Wants Their Treasures Back". *The New York Times*.
2657 Macdonogh, Giles, *The Last Kaiser: William the Impetuous*, London: Weidenfeld & Nicolson, ISBN 978-1-84212-478-9 side 452
2658 Petropoulos, Jonathan (2006). *Royals and the Reich: The Princes Von Hessen in Nazi Germany*. New York: Oxford University Press. ISBN 978-0-19-533927-7. side 170 https://en.wikipedia.org/wiki/Wilhelm_II,_German_Emperor note 90
2659 Antony Beevor (2013). *The Second World War*. Phoenix Books. pp. 92–93.
2660 Palmer, Alan (1978). *The Kaiser: Warlord of the Second Reich*. New York: Charles Scribner's Sons. ISBN 9781857998672. side 226
2661 Röhl, John C. G. (2014). *Kaiser Wilhelm II: A Concise Life*. Cambridge, England: Cambridge University Press. ISBN 9781107072251. side 192
2662 Gilbert, Martin (1994). *First World War* (1st ed.). London: Weidenfeld and Nicolson. ISBN 9780297813125. side 523
2663 Röhl, John C. G. (2014). *Conflict, Catastrophe and Continuity: Essays on Modern German History*. Cambridge University Press. p. 1263. ISBN 9780521844314.
2664 Röhl, John C. G. (1996). *The Kaiser and His Court: Wilhelm II and the Government of Germany*. translated by Terence F. Cole (reprint, illustrated ed.). Cambridge University Press. ISBN 0521565049. side 211
2665 Röhl, John C. G. (2014). *Conflict, Catastrophe and Continuity: Essays on Modern German History*. P 1263
2666 Röhl, John C. G. (1996). *The Kaiser and His Court: Wilhelm II and the Government of Germany*. translated by Terence F. Cole (reprint, illustrated ed.). Cambridge University Press. ISBN 0521565049. side 212

på Tyskland under den foregående verdenskrig. Hitler mente, at en sådan begravelse ville vise tyskerne, at Det Tredje Rige stammede direkte fra det gamle tyske kejserrige[2667]. Wilhelm´s ønske om aldrig at vende tilbage til Tyskland før monarkiets genoprettelse blev dog respekteret, og Wilhelm blev begravet i et mausoleum i Huis Doorn, som siden er blevet et pilgrimssted for tyske monarkister, der hvert år samles der på årsdagen for hans død for at hylde den sidste tyske kejser[2668]. Kejser Wilhelm II modtog stort set samtlige royale ordensdekorationer[2669]. Som nævnt er Hohenzoller-familiens Johanniterorden´s danske underkommanderi i dag både officielt kongeligt anerkendt, og en del af korsridderalliancen under Vatikanet.

DEN ENGELSKE REVOLUTION OG DET VENETIANSKE OLIGARKI

I middelalderen var tanken om, at Gud havde givet monarken jordisk magt, ligesom han havde givet åndelig autoritet og magt til kirken, især til paven, allerede et velkendt begreb længe før senere forfattere opfandt udtrykket "kongers guddommelige ret" og anvendte det som en teori i statsvidenskab. For eksempel erklærede Richard 1. af England ved hans retssag under diæten i Speyer i 1193: "Jeg er født i en rang, der ikke anerkender nogen overlegen andre end Gud, for hvem jeg alene er ansvarlig for mine handlinger", og det var Richard, der først brugte mottoet "Dieu et mon droit" ("Gud og min ret"), som stadig er mottoet for monarken i Det Forenede Kongerige.

Med fremkomsten af nationalstater og den protestantiske reformation i slutningen af 1500-tallet berettigede teorien om guddommelig ret kongens absolutte autoritet i både politiske og åndelige spørgsmål. Henry VIII af England erklærede sig selv som øverste chef for Church of England og udøvede tronens magt mere end nogen af sine forgængere. Som en politisk teori blev den videreudviklet af James VI af Skotland (1567–1625) og kom i forgrunden i England under hans regeringstid som James I af England (1603–1625). Louis XIV, solkongen fra Frankrig (1643-1715), fremmede også stærkt teorien.

I Bibelen kaldes konger guder, og derfor er deres magt efter et bestemt forhold sammenlignet med den guddommelige magt. Konger sammenlignes også med familiefædre; for en konge er true parens patriae (landets forælder), hans folks politiske far. Og endelig sammenlignes konger med hovedet på dette mikrokosmos af menneskekroppen[2670].

James´/Jakob´s henvisning til "Guds løjtnanter" er tilsyneladende en henvisning til teksten i Romans 13, hvor Paulus henviser til "Guds tjenere": *1) Let every soul be subject unto the higher powers. For there is no power but of God: the powers that be are ordained of God. (2) Whosoever, therefore, resisteth the power, resisteth the ordinance of God: and they that resist shall receive to themselves damnation. (3) For rulers are not a terror to good works, but to the evil. Wilt thou then not be afraid of the power? do that which is good, and thou shalt have praise of the same: (4) For he is the minister of God to thee for good. But if thou do that which is evil, be afraid; for he beareth not the sword in vain: for he is the minister of God, a revenger to execute wrath upon him that doeth evil. (5) Wherefore ye must needs be subject, not only for wrath but also for conscience sake. (6) For this cause pay ye tribute also: for they are God's ministers, attending continually upon this*

2667 Sweetman, John 'Jack' (1973), *The Unforgotten Crowns: The German Monarchist Movements, 1918–1945* (dissertation), Emory University side 654+655
2668 Ruggenberg, Robert 'Rob' (1998), *How A German Soldier Still Loves His Dead Kaiser*, NL: Greatwar
2669 https://en.wikipedia.org/wiki/Wilhelm_II,_German_Emperor#Orders_and_decorations
2670 http://www.thenagain.info/Classes/Sources/JamesI.html a speech to Parlament : https://en.wikipedia.org/wiki/Divine_right_of_kings note 4

very thing. (7) Render therefore to all their dues: tribute to whom tribute is due; custom to whom custom; fear to whom fear; honour to whom honour[2671]*.*

Huset Plantagenet regerede England fra 1154 og Irland fra 1185. Den primære linje af dynastiet anses for at være afsluttet med deponeringen af Richard II, konge af England i 1399. To sekundære linjer regerede England fra 1399 til 1485, som House of Lancaster og House of York. House of York var et dynasti af engelske konger stammende fra Richard, Hertug af York. Symbolet for House of York var den hvide rose. Lancaster House, hvis symbol var den røde rose, var modstandere af House of York i en periodisk borgerkrig, der ramte England og Wales i løbet af det femtende århundrede under 100-års krigen mellem England og Frankrig. Roseborgerkrigene brød ud i 1455.

Henry VI af Lancaster afslutter 100-årskrigen med en forening murer-kraftværk: "and thus was the craft of masonry grounded and confirmed in England. It is also there declared that these charges and manners were approved by King Henry VI and his council, both as to Masters and Fellows of this right Worshipful Craft"[2672].

Elizabeth Woodville konspirerede med Lancastrianerne, ved at love at gifte sin ældste datter, Elizabeth af York væk til Lancastrian-sagsøgeren til tronen, Henry Tudor, hvis denne kunne fjerne Yorks Richard III. Henry Tudors styrker besejrede Richard's i 1485, og Henry Tudor blev kronet som kong Henry VII af England. Elizabeth Woodvilles ægteskab med Edward IV blev erklæret gyldigt, og dermed blev deres børn legitimeret til tronen. Henry Tudor styrkede derefter sin position ved at gifte sig med Elizabeth af York, datter af Edward IV og den bedste overlevende Yorkistiske sagsøger. Således blev både Red Rose of Lancaster og White Rose of York fusioneret til en enkelt ti-blomstret rose, der symboliserede foreningen af de to huse.

Henry VII (Henry Tudor 1485-1509) var en aktiv dirigist, som fremmede handelsselskaber for at udvide oversøisk handel. Under Tudor-staten (1485-1603) eksisterede England nu som en nation med relativ indre stabilitet og en klar dynastisk rækkefølge.

Ifølge den katolske historiker, Webster Tarpley, *skuffede Henry VII's undertrykkelse af de venetianske finansoligarker disse bitterligt. Venetianerne kunne heller ikke lide Henry's alliancepolitik med Spanien, som sikredes via hans arvings ægteskab til Catherine af Aragon. Henry VII søgte gode forbindelser med både Frankrig og Spanien. Venetianerne ønskede, at England kom i konflikt med både Frankrig og Spanien. Venedig var også fundamentalt fjendtlig overfor den moderne nationalstat, som Henry ville fremme i England. Da Henry VII´s søn Henry VIII viste sig at være en morderisk pro-venetiansk psykotisk satyr (græsk/romersk mytologisk dæmonisk sexmonster), var Venetianerne via denne i stand til, at gentage deres oligarkiske system i England.*

Henry VIII var konge af England mellem 1509 og 1547. Hans tiltrædelse af tronen faldt sammen med udbruddet af Cambrai-forbundets krig, hvor de fleste europæiske stater, herunder Frankrig, Det Hellige Romerske Rige (Tyskland) og Spanien, forsøgte at udslette Venedig og dets oligarki. Henry VIII tiltrak det venetianske oligarkis opmærksomhed, da han - alene blandt Europa´s store herskere - fastholdt en pro-venetiansk holdning i krigsårene 1509-1510, lige da Venedig var på randen af nederlag.

I 1527, da Henry VIII forsøgte at skille sig fra Catherine af Aragon, godkendte det venetiansk

2671 https://en.wikipedia.org/wiki/Divine_right_of_kings fra Romans 13
2672 Baigent+ Leigh: The Temple and The Lodge: note 23

kontrollerede universitet i Padova Henry´s juridiske argumenter. Gasparo Contarini, den dominerende politiske figur i det venetianske oligarki, sendte en delegation til den engelske domstol, heriblandt sin egen onkel, Francesco Zorzi. Den oligarkiske og intelligensoperative Zorzi blev grundlæggeren af den magtfulde hermetisk-mystiske og kabbalistiske tradition i Tudor-domstolen. Senere brød Henry VIII med den romerske pave for at blive "den nye Konstantin" og grundlægger af den anglikanske kirke. Han gjorde dette under eksplicitte råd fra Thomas Cromwell, en venetiansk agent, der var blevet hans chefrådgiver. Thomas Cromwell var Henry VIII´s handelsagent i konfiskationen af de tidligere katolske klostre og andre kirkeejendomme, som blev solgt til de kapitalistiske oligarkiske familier.

Under indflydelse af Cambrai-forbundskrigene erkendte det venetianske oligarki, at det var umuligt at forsøge en verdensdominanspolitik fra den lille base af en bystat blandt lagunerne i det nordlige adriaterhav. Det venetianske oligarki (især dets "Giovani"-fraktion omkring Paolo Sarpi) reagerede ved at overføre sine familieformuer (fondi), filosofiske udsigter og politiske metoder til lande som England, Frankrig og Holland. Snart besluttede venetianerne, at England (og Skotland) var det mest egnede sted for "Det Nye Venedig", fremtidscentret for et nyt verdensomspændende romersk imperium baseret på maritimt overherredømme. Succesen med denne politik krævede oligarkisk dominans - og nedbrydningen af det politiske system - ved at udslette enhver humanistisk opposition.

Den overordnede venetianske politik var at iscenesætte religiøse krige mellem lutheranerne, calvinisterne og anglikanerne på den ene side og den jesuit-dominerede katolske modreformation af Trents Råd på den anden. Venetianerne havde skabt begge sider af denne konflikt og udøvet en dyb indflydelse på dem. Venetianerne insisterede på vedligeholdelsen af et protestantisk dynasti og en protestantisk statskirke i England, da dette udgjorde større konflikt med de katolske kræfter. Venetianerne krævede en anti-spansk politik fra London, for at stimulere den kejserlige rivalisering med Madrid - og for straks at forhindre den spanske hær, der blev stationeret i Milano, i at få mulighed for at erobre Venedig.

Destruktionen af det engelske sind blev fremmet af venetianerne under banneret af morderisk religiøs fanatisme. Under Henry VIII fortsatte den engelske befolkning deres traditionelle romersk-katolicisme, der var blevet oprettet i 644 ved det kirkelige råd af Whitby. Derefter bandlyste Henry's og Thomas Cromwell's overherredømme i 1534 den romerske pave. De, som nægtede at følge Henry VIII ned ad denne sti, som St. Thomas More og mange andre, blev henrettet. Denne første fase af anglikanisme varede indtil 1553, da den katolske dronning Mary I ("Bloody Mary," datteren af Henry VIII og Catherine af Aragon) tog magten. Mary genoprettede pavelig myndighed og giftede sig med kong Philip af Spanien. Bloody Mary´s hovedrådgiver var Cardinal Reginald Pole, der havde boet i Venedig i nogle år og var tæt knyttet til den venetianske diplomat og senere kardinal for den romersk-katolske kirke, Gasparo Contarini.

Elisabeth den 1.´s (regerende dronning af England og Irland 1558-1603) anti-katolske og anti-spanske politik opfyldte de grundlæggende venetianske imperativer. Kampen mod den spanske armada i 1588 gav også denne politik en ubestridelig popularitet. Elizabeth var i 40 år under indflydelse af William Cecil, som hun gjorde til første Baron af Burleigh og "Lord Treasurer". The Cecil´s var berygtede aktiver for Venedig; deres forfædres hjem på Hatfield House var befæstede med Lions of St Mark (den bevingede venetianske løve). *Da William Cecil blev for gammel, blev han efterfulgt af sin søn Robert Cecil, 1. jarl (Earl) i Salisbury. Den venetiansk-genovanske Sir*

Horatio Pallavicini var en vigtig controller af engelsk statsfinansiering.

Elisabeth´s økonomiske politik havde stærke elementer af dirigisme og merkantilisme. De mange industrielle monopoler, hun forfremmede, var resultatet af etablering af nye produktionsområder i landet. Cecil udviklede handelsflåden og krigsflåden. Der var skatter til støtte for dem, der ikke kunne arbejde, og en detaljeret regulering af arbejdspladser og arbejdsvilkår. Mange af disse succesfulde foranstaltninger var sammenhængende med det venetianske ønske om at opbygge England, som den nye verdens imperium - og som modvægt til Spanien´s enorme magt.

Efter Elisabeth d. 1's død overtog hendes katolske fætter fra Skotland, James d. 6, konge af Skotland fra huset Stuart, magten i landet i 1603. James, nu også betitlet d. 1 af England, kom hurtigt i clinch med det engelske borgerskab, som krævede lempeligere handelspolitikker og en afskaffelse af de feudale handelsmonopoler og skattepålæg. James nægtede dog at tage parlamentet med på råd og ville heller ikke imødekomme dets krav. Konflikten mellem kongemagten og parlamentet kom til udtryk i en lang og bitter magtkamp.

Ved Elizabeth´s død styrede Robert Cecil installationen af Stuart King of Scotland (ved navn James VI), som han indsatte som King James I af England, som i 1606 koloniserede Nordamerika. Cecil var for en periode James 'nøglerådgiver. James var en pæderast og pedant, en person med flamboyant moralsk fordærvelse, en åben homoseksuel, der indsatte sine mandlige elskere som domstolenes favoritter. Foruden pæderasti, aspirerede James til tyranni.

James's svage pro-spanske appeasement-politik skuffede Paolo Sarpi, Cecil´s chef og den førende venetianske intelligenschef for æraen bittert. James lavede fred med Spanien i 1604 og sluttede 19 års krig. Cecil forsøgte derefter at inducere James i en antispansk politik med en planlagt provokation - Guy Fawkes og Gunpowder plot af 1605. Sarpi plottede trediveårskrigen (1618-1648) som en apokalyptisk konfrontation mellem det protestantiske og katolske Europa, og han ønskede, at England var indblandet. James´ rådgiver, Sir Francis Bacon fra familien Cecil, opfordrede James til at gå ind i krigen mod Spanien og Østrig, men James forsøgte først at mægle konflikten og gjorde intet.

Efter James d. 1's død i 1625 overtog hans (og Anne af Danmark´s) søn Charles d. 1, tronen. Herefter intensiveredes konflikten mellem kongemagt og parlamentet kraftigt. Da Charles d. 1 indkaldte parlamentet (house of commons) igen i 1629, blev han bombarderet med spørgsmål og kritik, og Charles besluttede hurtigt at opløse parlamentet igen. I 11 år regerede Charles d. 1 diktatorisk uden om parlamentet. Elleve års monarkisk diktatur mundede til slut ud i revolutionens udbrud i 1640. Borgerskabets protester mod de øgede skatter førte til, at flere parlamentsmedlemmer blev fængslet og tortureret til døde på Charles d. 1's befaling.

Det engelske borgerskab, som tidligere støttede monarkiet, frygtede, at Charles d. 1 ville genindføre katolicismen som ny statsreligion og iværksætte en modreformation med generhvervelse af den katolske kirkes godser. Denne modreformation var allerede påbegyndt i Skotland og Irland, hvilket fik rygter til at svirre om en konspiration mellem Charles d. 1 og paven i Rom. Den katolske kirke var meget forhadt i England, og kirken var en afgørende propagandainstitution at have kontrol med. Borgerskabets religion, puritanismen – den mest radikale afart af protestantismen – ville rense den engelske kirke for katolske elementer, bryde den hierarkiske magt, som prægede den angelsaksiske kirke, og overføre den til de lokale myndigheder.

Puritanerne ville gøre op med den dekadence og pomp og pragt, som prægede den katolske kirke og ville indføre lokal medbestemmelse. Samtidig ville det engelske borgerskab gøre op med en parasitisk institution, som ikke bidrog til at udvikle økonomien.

England var præget af store religiøse og sociale splittelser ved revolutionens udbrud i 1640, hvor kongemagtens støtter var præget af den reaktionære katolske kirke, mens parlamentets støtte hovedsageligt var protestanter. De engelske befolkningsmasser støttede parlamentet under borgerkrigen af frygt for en genindførsel af katolicismen i England.

I 1640 gjorde både kongen og parlamentet krav på magten i England og rejste hver især deres hær. Dette resulterede i åben borgerkrig fra 1642, som til slut endte med parlamentets sejr og kong Charles d. 1's nederlag og henrettelse i 1649. Den engelske borgerkrig 1640-49 var en klassekrig, som blev udkæmpet mellem kongen, godsejerne og kirken på den ene side og parlamentet, som blev støttet af de selvejende bønder, håndværkere og småhandlende samt et fremvoksende borgerskab i byerne, på den anden side. Det lykkedes i sidste ende det engelske parlament at vinde borgerkrigen, fordi det kunne appellere til de brede befolkningsmasser i England, med krav om en mere ligelig fordeling af de rigdomme, som en fremvoksende kapitalisme frembragte.

Den engelske revolution var en begivenhed, der senere skulle lægge fundamentet til det England, som blev den nye dominerende europæiske sø- og kolonimagt de næste århundreder frem. En konge var død og med kongens hoved blev monarkiet og den gamle orden lagt i graven. Den nye Commonwealth-republik proklameret med Oliver Cromwell som leder – Lord Protector of England - blev født.

Oliver Cromwell (1559-1658) havde grundlagt det britiske imperium. Mellem 1651 og 1660 havde han tilføjet 200 krigsskibe til den britiske flåde, mere end de tidlige Stuarts havde formået at bygge i løbet af deres 40-årige embedsperiode. Cromwell´s krig med Holland (1652-1654), der næppe havde givet mening for en puritansk, gav stor mening i lyset af de erobrede 1.700 nederlandske skibe. Cromwell oprettede et konvoysystem for engelske handelsskibe, herunder de, der bringer kul fra Newcastle. Grundlaget for britisk flådedominans blev således lagt. Efter at have gjort fred med Holland, førte Cromwell krig mod Spanien, i nøjagtig overensstemmelse med de venetianske krav.

Cromwell erobrede: Jamaica, St. Helena, Surinam, Dunkerque, Nova Scotia og New Brunswick (i Canada). Derudover etablerede han det portugisiske imperiums status om til en satellit styret fra London. Det var under Cromwell, at engelske skibe etablerede en permanent tilstedeværelse i Middelhavet; i sine sidste år overvejede han at erobre Gibraltar for at lette denne stationering. Jamaica, et center for slavehandelen, blev også centrum for det, der blev kaldt det vestlige design: krigen mod Spanien i den nye verden.

Cromwell var også personligt ansvarlig for kampagnen om folkedrab og sult i Irland, der begyndte med massakren fra Drogheda i Gdansk. Cromwell fortalte Parlamentet, at hvis han førte krig i henhold til folkeretten og krigsreglerne, ville kampagnen være for dyr. Så Cromwell stolede på massakrer og hungersnød. Cromwell´s folkedrab dræbte til sidst omkring en tredjedel af den irske befolkning. Cromwell invaderede og reducerede også Skotland, som havde skiftet til Stuart-siden i 1649. Dette lagde grundlaget for myten om et "britisk" folk som en etiket pålagt irske, skotske, walisiske og engelske ofre for et oligarki; ikke af englændere, men af venetianere og deres redskaber.

Efter Oliver Cromwell´s død i 1658 overtog hans søn Richard Cromwell kortvarigt magten, men han besad ikke den samme autoritet i hæren som sin far, og to år efter i 1660 kollapsede republikken indefra. Storborgerskabet ønskede ikke et militærstyre, der var dyrt at opretholde og håbede så vidt muligt at begrænse hærens magt. Efter Oliver Cromwell´s død forrådte storborgerskabet alle revolutionens idealer og genetablerede kongemagten i England. Parlamentet indgik et kompromis med de borgerlige dele af aristokratiet gennem en aftale om at bringe Charles 2, som var søn af den henrettede konge Charles 1, tilbage på tronen.

Kompromisset kom i stand i 1660, hvorefter Charles 2 overtog magten mod, at han respekterede parlamentet som øverste lovgivende magt. Efter monarkiet blev genindført, var England præget af en dyb reaktion over hele samfundet. De revolutionære blev dræbt, tortureret og forfulgt. Flere af republikkens støtter måtte flygte i eksil til New England i nutidens USA. Ligene af revolutionens ledere, Oliver Cromwell og Irenton, blev gravet op af deres grave i Westminister Abbey - og deres lig blev hængt op og halshugget til skræk og advarsel for London´s befolkning.

Cromwell markerede frihandelens triumf, som det blev forstået på det tidspunkt. Alle forsøg fra regeringen på at føre tilsyn med produktionskvaliteten, fastsætte priser, bevare job og beskæftigelse, påvirke arbejdsmarkedsrelationerne eller påvirke lønningerne blev helt opgivet. City of London krævede frihandel. Uanset hvad Stuart-huset forsøgte at ændre i denne henseende, blev straks rullet tilbage efter "The Glorious Revolution" i 1688. Det var til de brede engelske massers fordel, at kapitalismen fik lov til at udvikle sig frit. Reallønnen for en arbejder i landbrug og industri steg således efter revolutionen i 1640 til over det dobbelte af hvad den havde været tidligere.

England skulle altså opleve endnu en revolution i 1600-tallet, nemlig ”The Glorious Revolution”, som betød, at parlamentarismen blev indført som styreform, og kongen James 2 – som var barnebarn af den forhadte Charles 1 – måtte flygte i eksil. I stedet blev de to protestantiske monarker Mary 2 og William 3 indsat på tronen. Men reelt var det nu det engelske borgerskab, der trak i trådene og havde den afgørende stemme. De to revolutioner i 1600-tallets England (1640-1660 og 1688-89) er begivenheder, der peger frem mod den franske revolution hundrede år senere. Den engelske revolution var en kamp for politisk, økonomisk og religiøs magt anført af middelklassen og borgerskabet, som voksede i rigdom og styrke i takt med kapitalismens fremvækst.

Inden for få år efter "den herlige revolution", blev der under William af Orange´s regeringstid oprettet en Bank of England (1694) og en national gæld. Da George I steg op på tronen i 1714, vidste han, at han var en Doge, et primærinterpar i et oligarki. Regimet, der tog form i England efter 1688, var den mest perfekte kopi af det venetianske oligarki, der nogensinde blev produceret. Under dette system var dogen ikke leder af en nation og beskytter af alle mennesker, som en absolut monark kunne være; han var den øverste funktionær i et konsortium af adelige familier, der ejede og drev staten for egen fortjeneste til deres egne fonde. For venetianerne krævede et oligarki en Doge´s svage udøvende magt, og det var det system, de ønskede transplanteret i deres klon, England.

"Det oligarkiske system i Storbritannien er ikke et autentisk produkt af engelsk eller britisk historie. Det repræsenterer snarere traditionen for babylonierne, romerne, byzantinerne og venetianerne,

som er blevet transplanteret i de britiske øer gennem en række omvæltninger"[2673].

William af Orange, der væltede King James II af den britiske trone i 1689, gik i land i England 5. november 1688 med en stor nederlandsk hær, støttet af delegationerne fra den britisk protestantiske side. James flygtede uden kamp. William og Mary måtte, før de overtog regeringen underskrive en aftale: *Bill of Rights*, der sikrede parlamentets magt. Han overholdt i det store hele løfterne, men hævdede dog til tider betydelig indflydelse, især i udenrigspolitiske spørgsmål imod Frankrig og "Solkongen" Louis d 14. Uden at blive specielt populær i England opnåede han respekt ved sin faste protestantiske holdning.

William indkaldte et konventionsparlament i England, som mødtes den 22. januar 1689, for at drøfte det passende forløb efter James´ flugt til Frankrig. William følte sig usikker på sin stilling; selvom hans kone gik forud for ham i tronens rækkefølge, ønskede han at regere som konge for sig selv efter hendes død i 1694. Den eneste præcedens for et fælles monarki i England, dateret fra det 16. århundrede (1554), var da dronning "Bloody" Mary I giftede sig med Philip af Spanien. Philip af Habsburg var kun konge under sin kones liv, og begrænsninger blev lagt på hans magt. William krævede derimod, at han selv forblev som konge, selv efter sin kones død.

I december 1689 blev en af de vigtigste forfatningsmæssige dokumenter i engelsk historie, *Bill of Rights*, vedtaget. Loven, som omstillede og bekræftede mange bestemmelser i den tidligere retserklæring, fastsatte restriktioner for det kongelige prerogativ. Rigsakten afgjorde også spørgsmålet om arv til Kronen. Efter William eller Mary´s død, skulle den anden nemlig fortsætte med at regere. Næste i rækkefølgen var Mary II´s søster, Anne. Katolikker, såvel som dem, der blev gift med katolikker, blev udelukket fra tronen[2674].

William III, døde i 1702 og så blev Mary´s søster Anne, dronning. Anne var den sidste af Stuart-monarkerne. I 1714 blev scenen indstillet til overtagelse af den britiske krone af den tyske sortadelsfamilie, Hannovers. De var tæt forbundet med Hesse-huset, som ville blive lanceringspuden til Rothschild-huset senere i 1700-tallet. Den første hanoveriske konge var George I. Han kunne ikke engang tale engelsk og nægtede at lære. Han begyndte livet som mindre tysk adel; et barnebarn af den berygtede katolske Stuart konge James I, og sluttede som konge af England. Under Hannoverdynastiet oprettedes frimurerlogens Grand Lodge i 1717, i London[2675].

MEROVINGERNE

Dan Brown´s *Da Vinci Code* har for nylig populariseret legenden om, at denne vigtige blodlinje oprindeligt stammede fra Jesus og Maria Magdalene. Merovingernes efterkommere blev gift med familien Charlemagne, grundlæggeren af Det Hellige Romerske Rige, og med en talmud-praktiserende babylonsk-jødisk eksilark og ansøger til Den Davidske Trone ved navn Rabbi Makhir, som bar titlen ”nasi” (prins)[2676]. Det er fra dette slægtskab, at alle de ledende linjer af europæisk aristokrati nedstammer; en blodlinje fremhævet som den centrale hemmelighed af Den Hellige Gral´s legende.

2673 http://tarpley.net/online-books/against-oligarchy/how-the-venetian-system-was-transplanted-into-england/
2674 https://en.wikipedia.org/wiki/William_III_of_England
2675 https://en.wikipedia.org/wiki/House_of_Hanover
2676 https://en.wikipedia.org/wiki/Makhir_of_Narbonne

Merovingerne kom oprindeligt fra Scythia nord for Sortehavet, hvor de var kendt som sicambrianere. Invasionen af ungarnområdet i begyndelsen af det femte århundrede e.v.t. sammenfaldende med opløsningen af Det Vestromerske Rige, skabte store migrationer af næsten alle europæiske stammer. Det var på dette tidspunkt at sicambrianerne, en stamme af det germanske folk kollektivt kendt som frankerne, krydsede Rhinen for at flytte ind i Gallien og etablerede sig i hvad der nu er Belgien og Nordfrankrig. Merovingerne regnes i okkulte cirkler at stamme fra den jødiske Benjamin-slægt, som var kommet til Grækenland, som Cadmus og Danaaus, hævder slægtsforsker David Livingstone. *Ifølge Homer, i hans beretning om krigen i Illiaden, var de grækere der var gemt i trojanske heste, af Dan´s stamme. Grækenland var oprindeligt blevet koloniseret af rester af stammen Dan, kendt for græske historikere som Danaere. Danaerne var et folk, som grækerne betragtede som fønikere* (læs *Part 5*).

Byen Paris, der blev oprettet i det sjette århundrede af merovingerne, bærer også navnet "Paris, søn af kong Priam af Troja", hvis forbindelse med Helen af Sparta udløste trojanerkrigen. Påstanden hævdet i Da Vinci-koden er, at Maria Magdalena havde bragt et barn hun fødte til Jesus til Sydfrankrig, og at deres slægt overlevede blandt merovingerne. Ifølge de genealogier, der blev udarbejdet af James Allen Dow, i vid udstrækning baseret på David Hughes' arbejde, giftede en efterkommer af Maria Magdalena og denne Jesus; Quintus Tarus, en præfekt i Rom, sig med Argotta, som fødte Merovech, konge af frankerne. Den mest berømte af alle merovinger herskerne var dog Merovech´s barnebarn, Clovis I, der regerede mellem 481 og 511 e.v.t.

Gallien var et kelterområde i Vesteuropa i jernalderen og i Romerriget´s æra. Området svarer til Frankrig, Luxembourg, Belgien, det meste af Schweiz, dele af Norditalien, Holland og Tyskland på Rhinen´s vestbred – og var det rigeste og største område i det vestlige imperium. De frankiske stammer havde dog ikke lykkedes med at organisere en samlet stat, indtil Clovis besejrede de overlevende romerske styrker i 486 e.v.t. Under hans regeringstid, og i hans sønners forlængelse, blev den franske magt udvidet over næsten hele Gallien og langt ind i Tyskland.

Det frankiske kongerige blev til sidst den stærkeste og mest omfattende af de nye tyske stater, og det var det eneste kongerige, der virkelig overlevede i senere århundreder, idet det senere blev grundlaget for de moderne stater i både Tyskland og Frankrig. Clovis blev konverteret til romersk katolicisme, og en aftale blev ratificeret mellem ham og den romerske kirke efterfulgt af en stor bølge af konvertering. Clovis blev tildelt titlen Nye Konstantin, der præsiderede over det Hellige Romerrige.

Clovis´ efterfølgere bevarede ikke det frankiske dynastis nådesløshed, og blev i stedet blot marionetfigurer af borgmestrerne i palæet, i hvis hænder den virkelige magt nu lå. Efter Clovis' død kom hans søn Dagobert til kongeriget Austrasia, men blev afsat af en sammensværgelse iscenesat af kongens borgmester, Pepin Den Korte, som romerkirken godkendte, og som straks besatte den merovingiske administration over Austrasia til Pepin. Pepin blev efterfulgt af Charles Martel, en af de mest heroiske figurer i fransk historie, farfar til Charlemagne, som gav dem tilnavnet Carolingerne. Disse var, ifølge Livingstone, dels af merovinger-afstamning, men vigtigere repræsenterede de foreningen af den førtidigt delte slægtning af de familier, der var ansvarlige for dannelsen af mithraismen (læs *Part 7*-afsnittet *Mysterierne af Mithra og Sol Invictus*), hovedsagelig Kong Herodes, Commagene, Julius-Claudius´ kejsere i Rom, og præstekongen af Emesa.

Charlemagne modtog betydelig hjælp fra en alliance med paven, som ønskede at skære de

resterende bånd til det byzantinske imperium. På denne måde blev paven´s domæner en selvstændig stat i det centrale Italien. I samme år, 800 e.v.t., blev Charlemagne/Karl Der Grosse kronet kejser af paven, og blev den første kejser i vest siden den sidste romerske kejser blev afsat i 476 e.v.t. Han indviede dermed Det Hellige Romerske Imperium. Charlemagne's dobbelte rolle som kejser og frankerkonge giver den historiske forbindelse mellem de frankiske kongeriger og senere Tyskland, da både Frankrig og Tyskland anser Charlemagne som grundlæggeren for deres respektive lande. Alle europæisk regerende kongehuse er idag at finde på hans stamtræ.

Charlemagne og hans fætter Guillaume de Gellone´s efterkommere, kendt som Guilhemiderne, dannede en vigtig sammenhæng gennem giftermål med deres saksiske og skandinaviske relationer samt aristokratiet i Østeuropa, som nedstammede fra khazarerne (læs *Part 6*) *og den kongelige familie af Armenien, som senere skulle figurere centralt i den okkulte sammensværgelse, der blev født under korstogene. Deres efterfølgende subversive aktiviteter ville ændre Europa´s historie og give en okkult indflydelse, der ville forblive skjult, men indflydelsesrig, indtil disse kom til syne som Illuminati i det attende århundrede*[2677], skrev Livingstone.

Forfatter John Daniel skriver i sin bog *Scarlet and the Beast*, at Tempelridderne adopterede det berømte spredte røde kors (8-takket malteserkors) fra de merovingiske konger i Frankrig. Gnosticisme betragtedes som frimureriets moder, og herigennem ville alle religioner blive forenet; forfatterne af *Holy Blood, Holy Grail* antyder, at frimurernes store universelle arkitekt henviser til den merovingiske blodlinje.

Charles af Valois blev kong Philip VI og holdt merovingertitlen King of Jerusalem, som idag tilhører den spanske konge Felipe af Bourbon, via SMOM. I 1483 gik titlen til Huset af Lorraine gennem ægteskab - og forblev der indtil 1735. Capet-huset overtog karolingerne i 987 og regerede Frankrig indtil Valois overtog i 1328[2678]; og et århundrede efter Valois-dynastiet blev født, sluttede Bourbon-dynastiet mod syd sig til den protestantiske bevægelse. Valois-kongerne, havde også vanskeligheder uden for deres grænser. Østrig´s Hus af Habsburg havde sønner på tronerne omkring Frankrig. Den kristne John Daniel´s påstand er, at det Habsburg´ske mål var at tage den franske trone og derefter tvinge et ægteskab med Huset af Lorraine for, over en generation eller to, at opnå titlen Konge af Jerusalem:

Allerede var titlen som Den Hellige Romerske Kejser tilknyttet den østrigske trone, som også havde titel af Spear of Destiny. Habsburgerne var godt på vej til opfyldelse af betingelserne i den hemmelige doktrin for merovingernes længe ønskede verdensorden. Uvillig til at overgive titlen Konge af Jerusalem, konspirerede huset af Lorraine med deres kadet, Huset af Guise, for at tage den magtfulde franske trone for dem selv i håb om at bremse Habsburg-planen. Deres strategi var at svække Valois-dynastiet gennem borgerkrig, hvilket betød at forværre den eksisterende strid mellem protestanter og katolikker. For at bevare deres kongerige overfor dette splidsopsæt blev Huset af Valois tvunget til kontinuerlig frygterhed, da der udbrød krige mellem Bourbon-protestanterne og Guise katolikkerne. Disse konflikter blev kendt som "de religiøse krige i Frankrig"[2679].

2677 Uddrag fra David Livingstone: "Terrorism and The Illuminati" + Livingstone: "The Dying God"
2678 https://da.wikipedia.org/wiki/Merovinger
2679 John Daniel "Scarlet and the Beast"

SION´S PRIORAT/PRIEURÉ DE SION

Sion´s Priorat (Prieuré de Sion), et broderskab fra 1956 oprettet af Pierre Plantard de Saint Clair, er ifølge legenden navnet på den katolske munkeorden fra 1070, som skabte Tempelridderne i 1118, som sin militære og administrative arm. Denne myte blev udvidet og populariseret i *The Holy Blood, Holy Grail* fra 1982 og senere præsenteret i forordet af 2003-novellen *The Da Vinci Code*.

Prieuré de Sion (hvis symbol er den franske lilje i ringe) fortsætter, ifølge legenden, med at fungere gennem århundrederne (i skyggerne) og har orkestreret visse kritiske begivenheder i den vestlige historie. Ordenen eksisterer i dag - og er stadig operativ. Det erklærede mål er genoprettelsen af det merovingiske dynasti og blodlinjen til tronen, ikke kun i Frankrig men også i andre europæiske nationer; en restaurering, der ifølge ordenen er forsvarlig, både juridisk og moralsk[2680].

Prioratet er karakteriseret som alt lige fra det vigtiste led i et skjult samfund i vestens historie til en forening af moderne rosenkorsere: Pierre Plantard, påstod at det oprindelige Prioratus Sionis var en katolsk munkeorden mellem ca. 1100 og 1617, hvor den blev nedlagt og dens værdier overtaget af Jesuitordenen. I den katolske kirke bruges udtrykket "priorat" om selvstyrende klostre, som ikke har nogen abbed[2681].

I 1188 opstod en formel adskillelse, da Sion´s orden, som havde skabt Tempelridderne, vaskede sine hænder for sin berømte protégé, som Tempelridderne havde været siden det første succesrige korstog med indtagelse af Jerusalem. Dette brud er optaget i Dossiers Hemmelighed som et ritual eller en ceremoni, og omtales som "skæring af elm”. Denne begivenhed fandt sted på Gisors, en by tæt på kysten i Nordfrankrig, og var under kontrol af det engelske monarki. Priory-dokumenterne dækker i allegori og symbolik, hvad der skete på Gisors. En slags blodig kamp mellem kong Henry II af England og Kong Philippe II af Frankrig opstod i 1188. Tilsyneladende indgik parterne i våbenhvile, og et stort elmetræ blev skåret ned som et symbol herpå. The Holy Blood, Holy Grail forfatterne antyder, at både Knights Templar og Sion´s orden var involveret i konflikten. Skæringen af elm var derfor symbolsk for deres division og våbenhvile, hvorefter parterne begyndte at operere uafhængigt af hinanden.

Da Kongen af England tog Sion´s parti blev London ordenens nye protektor: ”Fra 1188 fortsatte Sion´s orden med hovedkvarter i Nordfrankrig under sine engelske beskyttere, mens Tempelridderne forblev med hovedkontor i Rennes-le-Chateau i det sydlige Frankrig, hvor deres rigdom angiveligt blev skjult. Sion ville senere blive til Rosenkorserne og engelsk frimureri, som vi kender det i dag. Tempelridderne udviklede sig til at blive franskfrimureriets revolutionære afkom”[2682].

Mange maritime opdagelsesrejsende og navigatorer af middelalderens verden, som Vasco de Gama og Amerigo Vespucci, kom fra Portugal. Som den frimureriske historiker, Manly Palmer Hall, har forklaret, var Columbus forbundet med det hemmelige samfundsnet i Norditalien. Han var engang ansat af Rene d'Anjou af Lorraines Hus, en adelsmand med endeløse kontakter i hele Europa, herunder Genoa og Venedig. Columbus (ægte navn Colon) flagede på sine skibe på rejsen til Amerika med det røde kors på den hvide baggrund. Afgørende støtte til Columbus´ sejlads kom fra to højt indviede af broderskabets netværk, Lorenzo de Medici, en af de mest magtfulde

2680 https://fr.wikipedia.org/wiki/Prieur%C3%A9_de_Sion
2681 https://da.wikipedia.org/wiki/Sions_Priorat
2682 John Daniel: ”Scarlet-Beast” s. 75

venetianske familier, og kunstner Leonardo da Vinci, en stormester af Sion´s Priorat 1510-1519.

Det hævdes, at Nostradamus var en af deres hemmelige agenter, og at deres "Le Grand Monarch", vil komme fra det merovingiske dynasti. Dette indbefatter et dobbelt autoritært hegemoni af pave og imperium, af Vatikanet og af Habsburgerne. Nostradamus henviste hyppigt til Tempelridderne og til Lorraines Hus, som nu er synonymt med Habsburgerne.

Selvom den blev afsat i det ottende århundrede, blev den merovingiske blodlinje ikke udslettet. Tværtimod fortsatte den sig selv i en direkte linje fra Dagobert II og hans søn Sigisbert IV. Ved hjælp af dynastiske alliancer og indavl kom denne linje til at omfatte Godfroi de Bouillon (der indtog Jerusalem i 1099) og forskellige andre ædle og kongelige familier op til idag, som fx Blanchefort, Gisor´s, Saint Clair (Sinclair i England), Montesquieu, Montpezat, Poher, Luisignan, Plantard og Habsburg-Lorraine. Prieuré de Sion hævder at holde den fortabte skat af templet i Jerusalem, som blev plyndret af Romernes Titus i AD70.

Da Weishaupt dannede Illuminati, brugte han jesuitstrukturen som guide, og anvendte de egyptiske ritualer af Ormus i sine ceremonier. De samme ritualer, der blev udøvet af Sion´s Priorat. Præsten J.R. Church er enig i, at Weishaupt sandsynligvis var en sionist, og konkluderer: "Illuminati kan derfor simpelthen være et andet navn for den igangværende udvikling af Sion´s Priorat. Church sammenligner også Illuminati´s ceremonier, symboler og teologi med Sion og Rosenkorserne, og finder dem identiske; alle tre stammer fra egyptisk mysticisme. F.eks. punktet inden i en cirkel (en form for alt-seende øje af den egyptiske solgud Osiris), er et symbol i alle tre ordener. Weishaupt´s mål var også identisk med Sion´s: en ny verdensorden, der er kontrolleret af nogle indviede.

Encyclopedia Britannica (1984) forbinder indirekte Illuminati med Sion via Rosenkreutzerne og observerer, at navnet Illuminati også er givet til Rosenkorserne. Denne kendsgerning er dokumenteret i selve Rosicrucian Manual: ”Medlemmer, der når og afslutter den psykiske instruktion i niende grad eller ovenstående, kan komme ind i Illuminati, som er en højere organisation af ordenen, hvor de værdige medlemmer fortsætter med at udføre specialiseret arbejde og studier under ledelse af imperatoren for deres jurisdiktion og de personlige kosmiske mestre. Medlemmer kan ikke bede om optagelse i Illuminati, men skal vente til de er fundet klar og inviteres til dette ekstra arbejde”.

John Daniel påstulerer: ”Illuminati blev oprindeligt dannet som et kooperativt venture mellem hierarkierne i Sion og Tempelridderne, for at afslutte opgaven for to århundreder siden med at nedbryde Bourbonerne på den franske trone. Tempelridderne søgte hævn for Jacques de Molay´s død. Sion søgte den franske trone for merovingisk Lorraine-Habsburg-dynasti. Skulle Sion undlade at bidrage til en universal monark, ville det omdanne sin strategi for at skabe en ny verdensorden via republikanisme. I begge tilfælde var Den Britiske Krone ikke længere nødvendig for beskyttelse af de merovingiske konger. Tempelridderne antog igen denne funktion, for Tempelridder-militærlogerne var allerede dannet indenfor de franske styrker”[2683].

Alessandro Cagliostro (1743-1795) etablerede flere frimurerloger i hele Europa end nogen anden enkelt mand siden. På Malta (Malta´s Riddere fik pavelig beskyttelse i Rom i 1806) blev han udnævnt af Charles fra Lorraine (forklædt som den jyske købmand Kolmer) til at handle på hans vegne - som bindeleddet mellem Grand Master af Sion og Weishaupt. 33-grads frimurer Mackey's

2683 John Daniel , *Scarlet and the Beast - A History of the War between English and French Freemasonry* , Day Publishing; 3. udgave (1. april 2007), (ISBN 978-1890913991)

Encyclopedia of Freemasonry skriver, at Cagliostro´s virkelige navn var Joseph Balsamo; manden nævnt i Priory-dokumenter som figur i den sionistiske sammensværgelse sammen med flere stormestre af Sion[2684].

Fem år efter at Joseph Balsamo/Cagliostro mødte Kolmer på Malta finder vi Cagliostro i London, hvor han blev forbundet med engelsk rosenkorser-frimureri. Med betydelige midler fra England vendte sionisten Cagliostro tilbage til kontinentet og grundlagde egyptisk frimureri, der ikke alene spillede en betydelig rolle i det sionistiske plot mod Frankrig i den franske revolution, men også efterfølgende[2685].

Våbenskjoldet der blev vedtaget for Cagliostro´s orden, var den seks-kantede stjerne, identisk med den, der blev skabt af merovingernes Dagobert H på Rennes-le-Chateau og senere vedtaget af Sion´s priorat. Denne hexagon stjerne blev senere indbegrebet af fremtidens Israel-zionistiske bevægelse, som har ført til mange forskeres tro på, at sammensværgelsen er af jødisk oprindelse, ifølge kristen-apologetiske John Daniel[2686].

Researcher Nesta Webster fortæller os, at *da Cagliostro vendte tilbage til kontinentet, blev han medlem af Illuminati. Cagliostro var også blevet initieret i (Templar) Strikt Observans nær Frankfurt, og blev nu ansat som agent for den kombinerede orden. Ifølge hans egen tilståelse var hans mission "at arbejde for at vende frimureri i retning af Weishaupt´s projekter". Cagliostro modtog ordrer fra, og handlede på vegne af Charles af Lorraine, den regerende stormester af Sion ´s priorat.*

"Der er kommet nogle interessante ting frem om Prieuré for nylig. Den ene er, at den schweiziske Grand Lodge Alpina (GLA), det højeste organ af schweizisk frimureri, kan have været rekrutteringsorganet til Prieuré. Men GLA siges også at være magteliten for schweiziske bankfolk og internationale finansfolk. GLA siges af David Yallop, at være det organ, der kontrollerede Propaganda Due Masonisk Loge i Italien. P2 kontrollerede det hemmelige italienske politi i 1970'erne, som tog penge fra CIA, NATO og KGB - og siges at have haft en hånd med i kidnapningen af Aldo Moro af de røde brigader; havde 900 agenter i grene af den italienske regering og de højeste positioner i Vatikanet. De brugte Vatikanet´s bank til at hvidvaske Mafia-narkotikapenge, fremkaldte fascistiske statskup i Sydamerika, og er knyttet til Knights of Malta og Opus Dei i Vatikanet"[2687].

PAVEBLODLINJERNE

Som bevist i tidligere afsnit, var det den kejserlige Flavius-familie og deres kult, der blev forgudet igennem Det Nye Testamente. I den senere periode af Det Romerske Imperie gik navnet Flavius ofte i arv fra den ene kejser til den anden, begyndende med Constantius Chlorus, far til Konstantin den Store. Det blev igen en fast del af de østlige kejsers navngivning fra Justinian I gennem Konstantin IV's regeringstid og optrådte så sent som under Leo VI's regeringstid i det 10.

2684 https://archive.org/details/An_Encyclopedia_Of_Freemasonry_1916_Vol_1_-_A_G_Mackey/page/n7/mode/2up
2685 https://da.wikipedia.org/wiki/Alessandro_Cagliostro
2686 John Daniel , *Scarlet and the Beast - A History of the War between English and French Freemasonry* , Day Publishing; 3. udgave (1. april 2007), (ISBN 978-1890913991)

2687 *Mysteries of Rennes le Chateau* - https://www.bibliotecapleyades.net/cienciareal/babylon04.htm#CITT%C3%81_DEL_VATICANO

århundrede[2688]. Efter at navnet faldt i ubrug blandt de byzantinske kejsere, blev det brugt som en titel for legitimitet blandt de barbariske herskere i de tidligere romerske provinser, såsom det visigotiske Spanien og kongerne af det ostrogotiske kongerige Italien og det langobardiske kongerige[2689].

Fra det fjerde århundrede e.v.t. og frem er navnet udbredt blandt ikke-kejsere som et tegn på værdighed. Det er udbredt i epigrafi fra Germania. I Egypten, hvor beviserne er bedst, var det en del af det fulde navn på alle kejserlige embedsmænd, alle provinsielle embedsmænd, de højeste civile embedsmænd og de fleste soldater. Denne brug dukker op kort efter, at Konstantin fik kontrol over provinsen i år 324[2690]. Farao´s rige var overleveret pr testamente fra Ptolemaios 11 via Cleopatra til Cæsar (med hvem hun fik børn) og Rom (læs herom i *Part 5 – Fra Oldtiden Til* Reformationen).

Efter det vestromerske imperium´s fald fungerede paven som en kilde til autoritet og kontinuitet. Pave Gregor I (ca. 540–604) administrerede kirken med strenge reformer. Gregor stammede fra en gammel senatorfamilie og arbejdede med den strenge dømmekraft og disciplin, der var typisk for det gamle romerske styre. Da pave Leo III kronede Karl den Store (800) til kejser, skabte han en præcedens for, at ingen i Vesteuropa kunne blive kejser uden at blive kronet af en pave[2691].

De pavelige blodlinjer er af ovenstående grunde sandsynligvis den romersk-katolske kirke og jesuitordenens hemmelige skyggekabinet. Her er tale om et usynligt "gråt" råd af eminencer fra familier med kontrol over de verdensomspændende loger, ligesom staters, militærets og politiets efterretningstjenester. Den sorte pave, den overordnede jesuitgeneral (verdensformand) taler ved Loyola 'Military Fortress' University i hans uratificerede 14. amendment 'Little Rome' D.C. United States Corporation. Et selskab i henhold til International Maritime Admiralty Law (Uniform Commercial Code) baseret på romersk kanonisk lov, og perfektioneret af det romerske imperie.

Borgia-kriminalitetsfamilien skabte jesuitterne. Efter Pave Alexander VI's frygtelige regeringstid blev romerne rasende på spaniolerne, og svor, at der aldrig ville blive en ny spansk pave. Dette fjendskab mod Spanien blev yderligere forværret af "Sacko di Roma" i 1527. Don Francis Borgia var barnebarn af Alexander VI og nedstammer fra kong Ferdinand af Aragon. Borgia svaret på denne spanske fjendtlighed overfor Rom var oprettelsen af Jesuitordenen - en kvasi religiøs/militærorden, hvis medlemmer var fuldstændig dedikeret til deres spanske leder[2692]. Ligesom den hvide pave vælges jesuit-generalen for livet, og jesuit-dynastiet er et parallelt eller pseudo-pavedømme. Selvfølgelig er generalen tilfreds med at styre showet bag kulisserne, for ikke at vække det gamle italienske had til spaniolerne. Jesuit-generalen kaldes den sorte pave i Vatikanet fordi han altid bærer kjoler i sort.

Vila Farnese (familie sporet tilbage til 984) er dannet som Pentagon. Farnese var øverstbefalende for Siena mod Orsini i Pittigliano, og efter sin sejr fik han titlen Senator af Rom. Hans datter Giulia, som var en elskerinde af Pave Alexander VI, udvidede yderligere de romerske formuer. Hun gav

---

2688 *Dictionary of Greek and Roman Biography and Mythology,* bind II, s. 169 (»Flavia Gens«). fra https://en.wikipedia.org/wiki/Flavia_gens note1

2689 https://en.wikipedia.org/wiki/Flavia_gens note [9]Bussell, The Roman Empire, s. xi, xiii, xiv.[10]Memorias de La Real Academia de la Historia, s. 583.[3]Salway, »What's in a Name?«, s. 141

2690 https://en.wikipedia.org/wiki/Flavia_gens note11 Keenan, James G. (1973). »The Names Flavius and Aurelius as Status Designations in Later Roman Egypt«. Zeitschrift für Papyrologie und Epigraphik. 11: 33–63. ISSN

2691 https://en.wikipedia.org/wiki/Pope note 59:Durant, William James (1980) [1950]. *The Story of Civilization*. Vol. IV. The Age of Faith: A History of Medieval Civilization – Christian, Islamic, and Judaic – from Constantine to Dante, A.D. 325–1300. New York: Simon & Schuster. ISBN 978-0-671-01200-7. side 517-551

2692 Https://en.wikipedia.org/wiki/Pope_Paul_III

hendes bror Alessandro titlen Kardinal; under Alexander´s efterfølger Pave Julius 2 blev han guvernør af Marca Anconetana og i 1534 blev han pave, som Paulus 3 - og det var ham, som gav pavelig protektion til, og optog jesuitternes grundlægger Ignatius Loyola under sig. Sammen startede de Trent-rådet, som var kontra-reformationen sat i effekt. Farnese´s stamtræ omfatter Medici, Orsini og Aldobrandini blodlinjerne.

Orsini-familien er en legendarisk og nævneværdig italiensk adelsfamilie, der var en af de mest indflydelsesrige prinsefamilier i middelalderlige Italien og renæssancens Rom. Medlemmer af Orsini-familien omfatter tre paver: Celestine III (1191-1198), Nicholas III (1277-1280) og Benedict XIII (1724-1730). Derudover omfatter familien 34 kardinaler, mange "condottieri" (militærgeneraler) og andre vigtige politiske og religiøse figurer. Familien indtrådte fast i Guelph partiet. Welf/Guelph var pavestatsstøtter oprindelig ud af Estehuset og deres motto var "djævelen er utrættelig".

Aldobrandini er en italiensk adelsfamilie fra Firenze med tætte forbindelser til Vatikanet. Dens romerske formuer blev akkumuleret, da Ippolito Aldobrandini blev pave under navnet Pave Clement 8. Han arrangerede ægteskabet, der forbinder Aldobrandini med den romerske familie Pamphili. Derudover var de også forbundet via ægteskabelige alliancer med Farnese (Ranuccio 1) og Borghese (16. århundrede). Andre bemærkelsesværdige medlemmer af Aldobrandini er Alessandro-kardinalen Aldobrandini (1667-1734) opdraget til kardinalatet 1730. Aldobrandini = Al Debara har et egyptisk slægtskab fra Ptolemæer-Egypten. Deres navn er arabisk, hvilket betyder, at de også er mauriske konvertitter til katolicismen, men kom fra Egypten såvel som de blev gift med den venetianske Este-familie, som Guelph-huset udspringer fra. Der er en loge kaldet Al-dabaran.

David Rothschild giftede sig med en smuk pige fra familien Aldobrandini i 1974. Familienavnet lever dog via en gren af Borghese-familien fra ægteskabet af Olimpia Aldobrandini med Prince Paolo Borghese i det 17. århundrede. Denne linje stammer fra Don Camillo Borghese. Prinsesse Olimpia Anna Aldobrandini, iøvrigt også en ikke-lineær efterkommer af Napoleon på hendes mors side, blev gift med familien Rothschild. Vila Aldobrandini er en villa i Frascati, Italien. Stadig tilhørende, og stadig beboet af Aldobrandini familien, kendt som Belvedere for sin charmerende beliggenhed med udsigt over dalen mod Rom. Det er den eneste store pavelige have, som ikke er ejet af staten. Det Internationale Institut for Sammenslutning af Privatret (UNIDROIT) er en uafhængig mellemstatslig organisation med plads i Vila Aldobrandini i Rom.

Huset Borghese stammer fra Tiezzo da Monticiano, en uld købmand fra det 13. århundrede i Siena. Hovedindgangen ved Vatikanet har Borghese-våbenskjoldet og dennes navn i centrum. Pave Paulus 5 var Don Camillo Borghese. Ørne og dragesymbolerne findes på Vila Borghese i Rom.

"*En anden leder af dette er Henry Breakspear, som nu bor i Macau i Kina. Mange af de pavelige bloodlinje-hoveder bor nu i Asien og Indien. Den nuværende sorte pave Adolfo Nicholas (*Sosa nu red*) blev opført til stillingen på grund af, at jesuitterne skabte Asien som den næste magtaktør på dagsordenen. Både denne sorte pave og den hvide pave er ikke af pavelig blodlinje, de er begge almindelige "commoners". Nicholas Breakspear, Abbots Langley, var den første engelske pave og han var bosat i Frankrig. I 1154 blev de øverste romerske pladser ledige, og Nicholas blev forfremmet til biskop og derefter til kardinal før pave*"[2693]. Paven i 2023, Francis, er jesuit.

2693 http://thepoisonappleoftheworld.com/who-is-really-above

Mange dynastier, deres tyranniske "kongelige" og ledere af i dag, skylder deres eksistens til sortadelige slægtskaber, som en tæt undersøgelse af deres symbolik, gerninger og historie afslører. ”Privatisering” er broderskabstale for overførsel af magt fra sort adel via regeringsorgan, til sort adel via direkte ejerskab.

PART 5 – FRA OLDTIDEN TIL REFORMATIONEN

EGYPTEN

Det gamle Egypten betegner som regel perioden i Egypten´s historie fra ca. 3300 f.v.t. til Alexander den Store´s erobring af Egypten i 332 f.v.t. Værktøj og andre arkæologiske fund viser, at der har levet mennesker i Nildalen i mere end 60.000 år. Omkring 3300 f.Kr. dukker en dominerende politisk og religiøs kultur op. Menes, (grundlæggeren af første dynasti) grundlægger hovedstaden Memphis (Menefre), som bliver centrum for mange aktiviteter. I denne gyldne periode opfindes hieroglyfferne, der udarbejdes en kalender, der udføres folketællinger, lægekunsten gør store fremskridt, og kulturen blomstrer. Vandingskanaler etableres, vedligeholdes og udbygges. Gravformen udvikler sig fra simple stenstuer til imponerende monumenter. Præsterne forsøger at få styr på den kaotiske samling af guder og gudinder, og definerer den egyptiske religion. Senere har vi indset, at dette Egypten kommer til at fungere som "Civilisationens moder".

Faraoerne (Kongerne) begyndte at opbygge et effektivt bureaukrati til at varetage byggeprojekter, skatteopkrævning mm. Landet inddeledes i provinser. Det er i denne periode, at de første pyramider blev bygget. Det ptolemæiske Egypten var en af stormagterne i den hellenistiske verden; af og til bredte dets herredømme sig over dele af Syrien, Lilleasien, Cypern, Libyen, Fønikien og andre lande. Under ptolemæerne blev Alexandria et kulturelt og intellektuelt center i den gamle verden, og Vatikanet´s nutidige bibliotek siges at indeholde masser af vigtige forhistoriske skrifter fra det legendariske bibliotek i Alexandria, som destrueredes af flere omgange af Romerne.

Kleopatra 7. Philopator (70 f.v.t.- 30 f.v.t.) var farao i Egypten. Hun var den sidste af det makedonske Ptolemaios-dynasti, Lagiderne, og dermed den sidste græske hersker over Egypten. Alle dynastiets konger hed Ptolemaios efter Alexander den Store´s general Ptolemaios, der mente, at Egypten burde være magtbase for det verdensrige, som Alexander den Store i 336 f.v.t. efterlod sig. Ikke mindst havde et orakel udtalt, at Alexander var søn af guden Amon Ra, den egyptiske parallel til grækernes Zeus (og romernes Jupiter).

Der var flere ptolemæiske prinsesser ved navn Kleopatra, men den kendte var Kleopatra VII. Som 17-årig blev hun gift med sin yngre broder, Ptolemæus XII. Men med Julius Cæsar´s hjælp lykkedes det Kleopatra, at få væltet ham fra tronen. Efter Cæsar´s død kom Marcus Antonius til Egypten, og også han blev tryllebundet af den egyptiske dronning, som regerede sammen med sønnen Cæsarion, som bar navnet Ptolemæus XIV. Parallellen med Cæsar og Marcus Antonius var slående: Begge mænd var udsvævende og gift for tredje gang; begge mænd forlod Kleopatra gravid. Denne gang nedkom hun med tvillinger, som fik navnene Cleopatra Selene (Kleopatra Måne) og Alexander Helios (Alexander Sol).

Efter nederlaget ved Actium i år 30 fvt. til den unge Augustus Octavian begik Kleopatra selvmord, mens Octavian blev Rom´s første kejser. Kleopatra´s skæbne var bestemt af hendes fars fætters, Ptolemaios 11.´s testamente; han efterlod sit egyptiske rige til romerne, som tak for, at de havde hjulpet ham til magten. Selv var Kleopatra en inkarnation af gudinden Isis (2500 BC), en rolle hun dyrkede helt bevidst[2694].

I næsten syv århundreder efter Kleopatra´s død, kontrollerede romerne Egypten. De behandlede landet som en værdifuld kilde til rigdom og profit, og var afhængige af dets kornforsyninger. Da den romerske kejser Konstantin kom til magten, konverterede han til kristendommen. I 313 evt. gav han kejserlig stadfæstelse af den kirkelige doktrin. Den nye romerske ortodoksi var på mange måder i uoverensstemmelse med den etablerede kristendom i Egypten, kendt som "koptisk" kristendom.

Amon (amen i kirken) var skabergud i det gamle Egypten. Ligesom flere andre guder bragtes Amon allerede tidligt i forbindelse med solguden Ra – han kaldtes derfor ofte Amon-Ra. Da Theben under det 11. Dynasti blev kongesæde, og snart efter hele Egypten´s hovedstad, fik Amon stor anseelse i hele landet. Til ære for Amon blev der i Theben rejst flere store templer, som man stadig kan se rester af ved Karnak. Amon-Ra var en sammensmeltning af den thebanske lokalgud, Amon, og symbolet for solskiven, Ra. Amon-Ra var altså solgud i Theben, det nuværende Luxor, som betyder lys (Luxor-hotellet i Las Vegas er en imponerende genskabelse af hele den egyptiske mytologi). Den berømte Tutankhamon maske var en hyldest til solguden Amon-Ra[2695].

Obelisken (findes opført overalt i verden, også fx overfor Københavns Hovedbanegård), anses som et symbol på den skabende kraft, og er et (omskåret) fallisk symbol. Oprindeligt var obelisken guden Ra´s kultsymbol. Som monolit blev obelisken anset for at være en hellig sten. I Egypten, i Det Ny Rige, blev obeliskerne sat som par ved templerne. Muligvis afledtes hele mytologien om Jakin og Boaz, (de to søjler ved Salomon templets indgang), heraf. Obelisker kaldes også for "solens finger" og har antagelig været brugt, og bruges i dag, som solur. Figuren står som fertilitetssymbol på Vatikanpladsen.

Den bevingede sol er et tegn for Horus og Ra i den egyptiske mytologi, ligesom den var for Anunnaki i oldtidens Sumeria. Den matriarkiske fertilitetsgudinde Isis fra 2500 f.v.t, afbilledes med "soldisk i kurv" på hovedet. Samme figur findes omvendt på utallige bygninger i København. I astrologien betyder dette symbol henholdsvis faldende og stigende. Fx findes overalt på Marmorkirken (kopien af Skt Peter´s Basilica) en sol omkranset af græsk-romersk græskrans (stigende til Herren, hvis ord bliver evindelig, som der står på bygningen).

RA, solguden og "konge af guderne" afbilledes med "Eye of Ra"-soldisken omkranset af kobra på hovedet; hans hoved er en fugl/falk/ørn-maske (fugl føniks ligesom fx CIA´s eller Georgetown´s symbol) - i en "Tut-ank-amon" formet maske. Faraoen var repræsentant for solguden Ra, og ledte sit rige strengt pyramidisk hierarkisk. Øjets voldelige aspekt forsvarer Ra mod de agenter, som truer hans styre. Dette farlige aspekt af øjegudinden er ofte repræsenteret af en løve, uraeus eller kobra, som et symbol på beskyttelse og kongelig myndighed. Eye of Ra ligner Eye of Horus, som tilhører en anden gud, Horus, men repræsenterer mange af de samme begreber. Fra det 5. dynasti, er Farao ikke længere en inkarnation af falkeguden Horus, men søn af solguden Ra. Det hænger sammen med at Ra, som hidtil har været en lokal gud i Heliopolis, bliver overgud for hele riget.

2694 -"Kluyhne – Cleopatra" https://da.wikipedia.org/wiki/Kleopatra_7.
2695 https://en.wikipedia.org/wiki/Tutankhamun

Pyramidetoppen kaldes også pyramidion (lille pyramide), og blev af egypterne anset for at være et symbol på såvel urhøjen (som igen var symbolet på verdens skabelse), som solen selv. Antagelig har spidsen da været guldbelagt, så den strålede i solen. Som ophøjede minipyramider har små obelisker været brugt som gravsten. Således ligger mange mennesker behørigt begravet, sikkert ubevidst, under en pyramide. På dollarsedler findes idag en pyramide med "Eye of Horus/Ra/Osiris"-symbolet.

Isis Horus Set (IHS) myten forbindes af mange som treenighedssymbol for jesuitterne med den skinnende sol omkring. Set er en Gud af kaos, ørken, storme, lidelse, vold og udlændinge i den gamle egyptiske religion. På oldgræsk, er den Gud´s navn givet som "Set". Set havde en positiv rolle hvor han ledsager Ra (sunSET). Sets maske har horn (bullsymbol). I den egyptiske mytologi er Set portrætteret som "tronprætendenten", som dræbte og lemlæstede sin egen bror Osiris. Osiris' kone Isis fødte sønnen Horus. Horus søgte hævn på Set, og myterne beskriver indgående deres konflikter. Denne Osiris myte er et fremtrædende tema i den egyptiske mytologi[2696], som finder sit lige i alverdens andre mytologier.

Der findes mange ligheder (også i tidslinjen) imellem bibelfigurerne og de daværende faraoer. Udformningen af de ti bud synes også at være relateret til udformningen af ægyptiske dødebøger, hvor den døde skal erklære ikke at have overtrådt en række bud, som har et væsentligt overlap med biblens ti bud. Faraoerne praktiserede indavl, omskæring, incest og huggede hænderne af folk som krigstrofæer. De nuværende monarkiske familier praktiserer mange af de samme ritualer og hierarkiske ledelsesstrukturer, som i faraoernes Egypten.

Frimurer af 33°, Manly Palmer Hall, som også beskriver egyptisk sort magi i sine værker[2697] skrev at: *Thoth Hermes Trismegistus, grundlæggeren af egyptisk læring, den vise mand af oldtidens verden, gav præster og filosoffer fra oldtiden de hemmeligheder, der er blevet bevaret den dag i dag i myte og legende. Disse allegorier og symbolske figurer skjuler den hemmelige formel for åndelig, mental, moralsk og fysisk regenerering, almindeligvis kendt som Mystic Chemistry of the Soul (alkymi). Disse sublime sandheder blev meddelt til de indviede fra Mysterieskolerne, men blev skjult for vanærende. Sidstnævnte, der ikke var i stand til at forstå de abstrakte filosofiske principper, tilbad konkrete skulpturelle afguder, som var symbolske for disse hemmelige sandheder. Visdom og hemmeligholdelse af Egypten er indbegrebet i Sfinxen, som har bevaret sin hemmelighed fra søgende i hundrede generationer. Hermetismens lukkede mysterier, de store åndelige sandheder skjult for verden ved verdens uvidenhed og nøglerne til de hemmelige doktriner af de gamle filosoffer, er alle symboliseret af Jomfru Isis. Sløret fra hoved til foden, afslører hun kun sin visdom for de prøvede og indviede få, der har optjent retten til at komme ind i hendes hellige tilstedeværelse ansigt til ansigt med den guddommelige virkelighed[2698].*

SUMER

Sumer, akkadisk: Šumeru (muligvis det bibelske Shinar), var en civilisation og en historisk region i det sydlige Mesopotamien (nu Irak), der er kendt som "Civilisationens Vugge". Den varede fra bosættelsen af Eridu i Ubaid-perioden (slutningen af 6. årtusinde f.v.t) – gennem Uruk-kulturen (4.

2696 https://en.wikipedia.org/wiki/Set_(deity)
2697 https://www.worthpoint.com/worthopedia/manly-hall-occult-black-magic-demonic-102630968
2698 Manly P Hall : Secret Teachings of All Ages – p.46

årtusinde f.v.t), den dynastiske periode (3. årtusinde f.v.t) – og frem til Babylon´s dominans i begyndelsen af 2. årtusinde e.v.t. Arkæologiske undersøgelser viser klart en kulturel kontinuitet fra den tidlige Ubaid-periode (5.300 – 4.700 f.v.t). Ubaid-kulturen er en udbredt benævnelse på perioden fra omkring 6.500 f.v.t. til 3.800 f.v.t. i Mellemøsten, ikke mindst Mesopotamien.

De vigtigste arkæologiske fund i Sumer er et stort antal tavler skrevet på sumerisk. Sumeriske præ-kileskrift tekster er fundet på lertavler fra omkring 3500 f.v.t. Kileskrift er det ældste kendte skriftsystem. Det stammer fra det sydlige Babylonien i Sumer i anden halvdel af det 4. årtusinde f.v.t, hvor det sandsynligvis blev udviklet i forbindelse med regnskabsføring. Skriften på det tidlige stadie er piktogrammer, altså ikke som sådan et skriftsprog.

En meget stor mængde tekster på sumerisk har overlevet. De kendte sumeriske tekster indeholder personlige breve og forretningsbreve, kvitteringer, love, hymner og sange, magiske besværgelser samt videnskabelige tekster vedrørende matematik, astronomi og medicin. Inskriptioner på statuer og sten er også meget udbredte. Sumererne udviklede et komplekst system af metrologi (læren om mål og vægt) ca. 4.000 f.v.t. Det førte til opdagelser af aritmetik, geometri, og algebra (regning med ubekendte).

Perioden 2.700–2.300 f.v.t. så den første udformning af et regnebræt og en tabel af successive kolonner. De mest imponerende og berømte af de sumeriske bygninger var deres pyramidelignende platformstruktur, Ziguraterne, som virkede som templer (der findes en Zigurat på toppen af Glyptoteket i København). De var de første, som fandt området i en trekant og volumet i en kube.

Mon disse strukturer var grundlaget for Babelstårnet i bibelen´s Første Mosebog (kapitel 11)?: *Hele jorden havde samme sprog og samme tungemål. Da de brød op mod øst, stødte de på en dal i landet Sinear, hvor de slog sig ned. De sagde til hinanden: »Kom, lad os stryge teglsten og brænde dem hårde!« De brugte tegl som sten og asfalt som mørtel. Så sagde de: »Lad os bygge en by med et tårn, som når op til himlen, og skabe os et navn, for at vi ikke skal blive spredt ud over hele jorden.« Herren steg ned for at se byen og tårnet, som menneskene byggede. Så sagde Herren: »Se, de er ét folk med samme sprog. Når de begynder at handle sådan, vil intet af det, de planlægger, være umuligt for dem. Lad os stige derned og forvirre deres sprog, så de ikke forstår hinanden.« Så spredte Herren dem derfra ud over hele jorden, så de måtte holde op med at bygge byen. Derfor hedder den Babel, for dér forvirrede Herren sproget på hele jorden, og derfra spredte Herren menneskene ud over hele jorden".*

Kunsten at udvinde hærdet kobber og senere bronze opstod i bjergregionerne i randzonen, hvor sådanne metaller var tilgængelige. Også den civile og militære brug af heste blev introduceret fra Centralasien via randzonerne. Antagelig blev også vildæsler taget i brug sammen med okser for at trække plove og vogne med hjul. Den næsten konstante krigstilstand mellem de sumeriske bystater bidrog i 2000 år til at udvikle militærteknologien og teknikkerne i Sumer til et højt niveau. De første krige, som er nedtegnede, var mellem Lagasj og Umma i ca. 2.525 f.v.t. Den viser kongen af Lagasj, som leder en sumerisk hær hovedsagelig af infanteri. Soldaterne bærer spyd, har hjelme af kobber og bærer skjolde flettede med læder. Spydmændene er vist i noget, som minder om en falanksformation, hvilket kræver træning og disciplin. Det indikerer, at sumerernes hær kan have bestået af professionelle soldater. Byerne i Sumer var omgivne af forsvarsmure[2699].

2699 https://da.wikipedia.org/wiki/Sumer

Siden ca. 5000 f.v.t. har der været byer og paladser fra skiftende kulturer i Mesopotamien. Arkæologiske udgravninger i det nordlige Mesopotamien har påvist endnu ældre kulturer, men sumererne kendes som den ældste relativt dokumenterede civilisation, som beskriver et organiseret samfund. Området var længe delt i to: Assyrien og Babylonien. Den babylonske/assyriske kvindelige krigs-/fertilitetsgud/matriark "Nattens dronning" forestiller en oldtidsgudinde i Babylonien, antagelig Ishtar eller enten Inanna eller hendes søster Ereshkigal. Gudinden var oprindelig malet helt rød.

"Eastern Star" er en hjælpeorganisation for hustruer og voksne døtre af frimurere. Denne slags frimurerloger er kendt som "adoptiv" murværk, hvilket betyder, at hustruer, søstre, døtre og sønner af frimurere er åndeligt adopteret i den masoniske orden. Ishtar, ofte med en 8-kantet stjerne om en sol over hovedet, er mesopotamisk dødsgudinde og underverdenens dronning; et skrækindjagende kvindeligt væsen i sumerisk mytologi. Hun er søster af Inanna (akkadisk Ishtar). Iblandt kaldtes hun Irkalla, navnet på dødsriget, ligesom gudenavnet Hades benyttes i græsk mytologi for både underverdenen og dens hersker[2700].

Byen Niniru/Babylon omtales ca. 1800 f.v.t. som et vigtigt tilbedelsessted for Ishtar, hvor der findes en bronzeløve. En bronzeløve er fx også opført på højen ved Waterloo, hvor Napoleon kapitulerede. Ishtar afbilledes med 2 løver for fødderne. Danmark og England har 3 løver i Rigsvåbnet, ligesom Plantagenetterne eller Hohenstaufernes/Ghibellinernes tyske konger (fx Christian d. 1. greve af Oldenburg), som leverede 3 hellige romerske kejsere (Friedrich 1 og 2 samt Henry VI).

Løverne dukkede op overalt i Europa omkring 1100-tallet og der fandtes et sejl med 3-løver på en Knud 6-mønt. Løve af Judah ("Thesouro de Nobreza", 1675) udtrykket vises i Det Nye Testamente i Johannes´ Åbenbaring 5: 5: "Og en af de ældste sagde til mig: Græd ikke: se, Løven af Judas´ stamme, roden af David, har sejret for at åbne bogen og at løsne de syv sejl deraf". Mange kristne organisationer og ministerier bruger Judah´s (eller Mithra´s) løve som deres emblem eller endda som deres navne[2701].

Margrete I (Margrete Valdemarsdatter; født marts 1353, død 28. oktober 1412), var regent af Danmark 1375-1412 og første dronningekonsort for Norge ((1363-1380) og Sverige (1363-1364) og senere regent over begge lande. Hun etablerede Kalmarunionen, der dækkede Skandinavien i over et århundrede. Hun havde tilnavnet "Semiramis" og var meget autokratisk[2702].

Bogen *The two Babylons* (1853), af den kristne minister Alexander Hislop, var særlig indflydelsesrig i kendetegnelsen af Semiramis, som her er associeret med "The Whore of Babylon", trods manglende ”dokumentation” herfor i Bibelen. Hislop hævdede, at Semiramis opfandt polyteisme (flerguderi) og med den, gudindetilbedelse. Han hævdede også, at den katolske kirke var en årtusinder gammel hemmelig sammensværgelse, grundlagt af Semiramis og den bibelske konge Nimrod, for at udbrede den hedenske religion i oldtidens Babylon.

Grundlæggeren af Babylon var ifølge gamle tekster Nimrod (søn af Cush), som regerede med sin kone, dronning Semiramis. Nimrod blev beskrevet som en mægtig tyran og en af 'giganterne'.

2700 https://da.wikipedia.org/wiki/Mesopotamien
2701 https://da.wikipedia.org/wiki/L%C3%B8ven_af_Judas_stamme
2702 Magill, Frank N. (2012), *The Middle Ages: Dictionary of World Biography, volume 2*, Routledge, *ISBN 9781136593130* side 627

Araberne mente at det, efter oversvømmelsen, var Nimrod, der byggede eller ombyggede den fantastiske struktur i Baalbek i Libanon med sine tre sten, som hver vejer 800 tons. Det blev skrevet, at han regerede regionens nuværende Libanon - og ifølge Det Gamle Testamente - var de første centre af Nimrod´s Kongerige Babylon og Akkad i landet Shinar (Sumer). Senere udvidede han yderligere i Assyrien ved at bygge byer som Nineve, hvor mange af de berømte sumeriske tavler blev fundet.

Kast et blik på nogle af de royale familie-våbenskjold og flag fra de adelige huse i Europa (fx Rothschild og Windsor) - og du vil finde den tohovedede ørn. Den dobbelt-hovedede ørn fandtes oprindeligt på et cylinder sejl for den babylonske gud Ninurta. Det er det sumerisk-babylonske symbol for guden af Lagash, Ninurta, søn af Enlil. Dyrkelsen af Ninurtakulten kan spores tilbage til den ældste periode af den sumeriske historie. Den dobbelt-hovedede Ørn af Lagash, bruges som et emblem af Scottish Rite frimureri. Den blev populariseret i Europa af Charlemagne-kejseren, Karl den Store, og symbolet blev vedtaget formelt i frimureriet i midten af det attende århundrede, af "Rådet af Kejserne af øst og vest". Den dobbelthovedede ørn er knyttet til Habsburg-dynastiet, det Byzantinske rige, det Hellige Romerske Rige af Tysk Nation, det Østrigske Kejserrige, det russiske imperium og deres efterfølgerstater.

I byzantinsk (østromersk) heraldik, repræsenterer hovederne kejserens myndighed over både verdslige og religiøse spørgsmål; byzantinske kejsere blev betragtet som Kristi viceregent på jorden. Symbolet betød også de byzantinske kejseres dominans over både øst og vest. Det repræsenterede i Det Hellige Romerske Rige´s heraldik, kirken og staten. Scottish Rite frimurere hævder, at det er "det ældste kongelige våbenskjold i verden"; næsten to tusinde år ældre end de tidligste repræsentationer kendt af arkæologer. Ifølge forskellige frimureriske publikationer stammer "The doubled-headed Eagle" fra tusinde år før udvandringen fra Egypten, eller måske endda så langt tilbage som for fem tusinde år siden. Et andet symbol, som repræsenterer verdslig og spirituel magt, er pavens krydsende sølv og guld nøgle (Papal Caesar Holy See).

ISRAELITTERNE

Templet i Jerusalem var jødernes vigtigste helligdom i antikken og ifølge klassisk jødisk overbevisning ”det primære opholdssted for Gud på jorden" - i "Det Hellige Land". Det lå på Tempelbjerget i Jerusalem og blev ifølge Bibelen opført i det 10. århundrede f.v.t. af Kong Salomo, søn af Kong David. Salomo´s Tempel blev destrueret af babylonernes gyldne Kong Nebukadnesar i 586 f.v.t. Det blev genopbygget som "Det Andet Tempel" i 515 f.v.t. - og flere hundrede år senere renoveret og udvidet af Herodes den Store. Templet stod indtil 70 e.v.t, hvor det blev destrueret af romerne. Tempelpladsens vestmur, Grædemuren, er i dag det eneste vidnesbyrd om jødernes tempel og regnes for jødedommens helligste sted.

Det er også på Tempelbjerget, at ortodokse jøder venter opførslen af et nyt tempel (Det Tredje Tempel) i forbindelse med Messias' komme; en jødisk konge fra krigerkongen David´s blodlinje. Den davidske pagt er et vigtigt element i jødisk messianisme og kristen teologi. Jerusalem og dens institutioner var igennem hele antikken og frem til destruktionen i år 70 af romernes Titus, det mest betydningsfulde center for jødedommen, såvel religiøst som politisk og økonomisk.

I jødedommene er der en særlig forbindelse mellem Gud og Zion. Zion er navnet på et sted i

Jerusalem, men optræder ofte som synonym for hele byen. Templet i Jerusalem er således et udtryk for en Zion-ideologi, og er meget væsentlig for den israelske-jødiske identitet, bl.a. med legenden om Pagten´s Ark, der førtes til Zion af Kong David, og dermed grundlagde byen som "værtsby", for Gud´s bolig. Håbet om at vende tilbage til Zion og genopbygge templet har under eksilet haft en fremtrædende plads i jødedommen, hvilket blandt andet ses i de jødiske bønner og eksilskrifter.

Gud vælger Israel til frelse, fordi "Israel´s sønner" er Israel´s Gud Yahweh´s førstefødte søn, nedstammende fra Sem og Abraham til den valgte linie af Jakob, hvis navn ændres til Israel. Målet med den guddommelige plan i 2. Mosebog er at vende tilbage til menneskehedens tilstand i Eden, så Gud kan bo hos israelitterne, som han havde boet med Adam og Eva gennem arken og tabernaklet, som sammen udgør en model for universet. I de senere abrahamiske religioner (gennemgang i *Part 7*) bliver Israel vogter af Gud´s plan for menneskeheden; for at bringe "Gud´s skabelsesvelsignelse til menneskeheden", begyndt i Adam[2703].

Af de 12 Israelitiske stammer, som nedkom efter Patriarken Jacob, ifølge den hæbraiske bibel, finder vi såkaldte Tribe of Dan. ”Dan-stammen” menes af nogle, at være blandt første bosættere på dansk jord og kan have givet anledning til landets navn (evt sammen med Sankt Mark22). Vikingerne fra 700-tallet kan være efterkommere af Stammen af Dan, som har en slange i en hexagon som symbol[2704].

FØNIKIEN

Fønikien var en civilisation i Kanaan i oldtiden, som dækkede det meste af den vestlige kyst af "Den frugtbare halvmåne". Flere fønikiske byer blev bygget ved kysten af Middelhavet. De var en driftig maritim handelskultur, som spredte sig over Middelhavet fra 1.550 f.v.t. - ca 336 f.v.t.

Fuglen Føniks (Phoenix) er et fabeldyr fra persisk mytologi, hvor den er et symbol på genfødslen. Navnet Føniks kommer af græsk Phoinix, der betød "purpur"/purple/lilla, som også er ophav til navnet Fønikien, da indbyggerne producerede klæder med det kostbare røde/lilla farvestof som leverandør til de royale i Mesopotamien, Egypten og det romerske imperie. Fønikien var, hvad grækerne benyttede for at referere til regionen med de betydelige kanaanittiske havnebyer. Phoenix er, ifølge Manly P. Hall, den mest berømte af alle de symbolske væsner, der er fremstillet af de gamle mysterier med det formål at skjule de store sandheder i esoterisk filosofi[2705].

Det er uklart i hvilken grad fønikerne så sig selv, som en samlet etnicitet. De var dygtige handelsrejsende og udvekslede varer og vigtige naturressoucer overalt i havnene i middelhavet. De sejlede helt til den engelske kyst - og har muligvis allerede dengang været rundt om Afrika til Indien og Amerika. Deres base var dagens Syrien, Libanon og nordlige Israel. De grundlagde Kartago i 800-tallet, som blev smadret af Rom i 146 f.v.t.

Deres civilisation var organiseret i bystater, ganske som de græske i antikkens Hellas. Imidlertid i henhold til arkæologi, sprog, livsstil og religion er der lidt, som adskiller fønikere fra andre kulturer i Kanaan. Som kanaanittere var de unikke i deres fremragende søfartskundskaber. Fønikerne var

2703 https://en.wikipedia.org/wiki/Book_of_Exodus – note 31
2704 https://en.wikipedia.org/wiki/Dan_(son_of_Jacob)
2705 Manly P Hall – Secret Teachings of All Ages – s.90+91

det første samfund på statsniveau, som gjorde omfattende brug af alfabetet. Fønikernes fonetiske alfabet, sat sammen af et tegn for hver lyd, er generelt antaget at være stamfaderen til næsten alle moderne alfabeter, skønt det ikke indeholdt mange vokaler; de blev senere lagt til af grækerne. Fra et traditionelt lingvistisk perspektiv talte de fønikisk, en kanaanittisk dialekt. De var kendt for deres enorme skibe med hestehoveder og Samtidig udviklede fønikerne en spurtstærk krigsgalej, der var lang og smal med to rækker bænke til roerne. De lynhurtige galejers besætning hængte normalt deres krigsskjolde uden på skibsiden – ligesom de langt senere vikinger i Norden. Rød/hvide striber (som i USA´s flag) anvendtes, som det britiske imperie gjorde i deres søtogter i moderne tid.

Tyr og byen Sidon var de mest magtfulde stater i Fønikien med Gebal/Byblos (eksportør af Papyrus til grækerne og fx oprindelsen for ordene bibliotek og bibel) og Baalbek, (som det vigtigste åndelige/religiøse center), var højst prisværdige for deres kompetence indenfor skibsbygning, glasproduktion, fremstilling af farvestoffer og en imponerende grad af færdighed i fremstillingen af luksus og fællesgoder.

I sin tid kaldtes "Phoenicia" for "Canaan". Chambers leksikon bemærker at: "efter 1200 f.v.t. forsvandt navnet på Canaan´æerne fra historien. De ændrede deres navn til fønikerne". Fra starten af deres historie formåede de fønikiske kanaanæere altid at få monopol på nogle væsentlige produkter. Navneændringen betød ikke at disse havde opgivet deres tilbedelse af Baal (heraf ordet bål/kremering). De dyrkede transformationen af den kvindelige gud Astarte om til en mandlig dæmon kaldet Ashteroth[2706].

Alexander den Store erobrede Tyr, og de andre bystater siges at overgive sig til Alexander's styre og dermed afslutte den fønikiske civilisation og samtidig indvarsle den hellenistiske tid. I 64 f.v.t blev de adskilte dele af Fønikien annekteret af Rom, og var ved 15 f.v.t, nu kolonier af Romerriget med Heliopolis, som et vigtigt pilgrimssted; den største religiøse bygning (Jupiter Baal-templet) i hele imperiet, ruinerne af hvilke forbliver velbevaret til denne dag[2707].

OLDTIDENS GRÆKENLAND

eller antikkens "Hellas" er en næsten tusindårig periode i Grækenland´s historie i Grækenland og mange af Middelhavs- og Sortehavsområderne. Oldtidens Grækenland bliver af de fleste historikere regnet som den vigtigste grundlæggende kultur for den vestlige civilisation. Græsk kultur varede til kristendommens komme og havde en stor påvirkning på Romerriget, som igen satte sit præg på den europæiske kultur.

De gamle grækeres civilisation har haft stor indflydelse på sprog, politik, uddannelse, filosofi, videnskab, kunst og arkitektur i den moderne verden. Den græske kultur var også katalysator for renæssancen i 14- og 1500-tallet. Hver af deres byer var en bystat, som var en selvstændig og uafhængig politisk enhed. De kunne komme i konflikter med hinanden - og en by kunne blive domineret af en anden bystat - skønt de også samarbejdede i forbund og alliancer.

Disse samfund hvilede på en tredelt magtbase: kongen, templet og dets præster og de ældres råd (a la magtens moderne tredeling fra Montesquieu), hvilket kan associeres til Pythagora trekants-

2706 Baigent, Leigh: The Temple and the Lodge side 146 + https://archive.org/details/TheTempleandtheLodge
2707 https://www.ancient.eu/phoenicia (Joshua J Mark)

symbolismen på toppen af templerne fra den klassisk græsk-romerske arkitektur, som udover trigonometrien også kan symbolisere den hierarkiske magtstruktur og ”tese, antitese, syntese”.

Hermetisme i den græske mytologi er symboliseret ved ”caduceus”; staven med de to slanger omkring og nogle gange vinger på toppen (eller bevinget sol, som i sumerisk/egyptisk mytologi, som symboliseret over tronestolen i frimurerlogen på Blegdamsvej). Hermes har relation til den egyptiske gud Thot, alkymiens grundlægger, og til handel. Hermes-figuren findes fx på Niels Brock´s handelsskole foran indgangen på Rosenørns allé. Hermes Trimegistos for "trefoldig største Hermes" er en græsk-egyptisk gudeskikkelse og person, som i den senere romerske kejsertid, ligesom endnu senere, spillede en fremtrædende rolle i en del skrifter af filosofisk indhold, som fremkom/var opstået i Alexandria.

I romersk ikonografi blev staven ofte afbilledet båret i Merkur´s venstre hånd, som "gudernes budbringer, de dødes vejledere og beskytter af handlende, hyrder, gamblere, løgnere og tyve". Nogle konti tyder på, at Kaduceus´ ældste kendte billeder har deres rødder i en mesopotamisk oprindelse med den sumeriske gud Ningishzida, hvis symbol, en stav med to slanger sammenflettet omkring det, går tilbage til 4000 f.v.t. Baphomet-ikonet bærer også en Caduceus-stav.

Reptiler og slanger henvises der til i både Den Hebraiske Bibel og Det Nye Testamente. Symbolet for en reptil eller slange spillede vigtige roller i det religiøse og kulturelle liv i oldtidens Egypten, Kanaan, Mesopotamien og Grækenland. Tanninet, et dragemonster, forekommer også i hele den hebraiske bibel. I Exodus´ bog er Moses´ og Aaron´s stave ændret til reptiler, en slange (nahas) til Moses, en tannin til Aaron. Det Nye Testamente anvender Åbenbaringsbogen´s gamle slange og drage flere gange for at identificere Satan eller Djævelen[2708].

4 reptiler med sammensnorede haler på toppen under 3 kroner findes på toppen af Børsen i København. Manly P. Hall forklarer den frimureriske fortolkning af symbolet, som også findes på Dragespringvandet på Rådhuspladsen: *Den egyptiske dæmon, Typhon, blev symboliseret som en delvis krokodille og en del svin fordi disse dyr er grove og jordiske i både udseende og temperament. Siden verden begyndte, frygtede levende ting mørket; de få væsner, der bruger det som et skjold for deres manøvrer, var normalt forbundet med det ondes ånd. Derfor er katte, flagermus, tudser og ugler forbundet med hekseri. Slanger var, fordi de boede på jorden, forbundet med mørkeånden[2709].*

Foran Børsen er der en græsk-romersk statue af en mand med en neptunus trident/trefork, symbolet for kongens herre, havguden Poseidon´s våben. Hele bygningen prydes med arme- og benløse torsoer. Der er iøvrigt på Slotsholmen i 2019 kommet en bronzestatue af Christian 4 stående på Rundetårn med Børsen og Rosenborg Slot vendende på hovedet. Chr. 4 skabte det dansk østindiske (Asiatiske) handelskompagni i 1616 inspireret af et selskab i Republikken af de syv forenede Nederlande stiftet 1602, da dette blev tildelt monopol på kolonivirksomhed i Asien af de hollandske Generalstater. Det var den første multinationale korporation i verden, og det var det første selskab, som udstedte aktier. Det forblev en vigtig spiller i verdenshandelen i næsten to århundreder før det gik konkurs og opløstes i 1798[2710], hvorigennem perioden det Britisk Østindiske Selskab satte sig gradvist tungere på handelen. Børsen´s uhyggelige arkitektur er nederlandsk

2708 https://en.wikipedia.org/wiki/Serpents_in_the_Bible
2709 Manly P. Hall – The Secret Teachings of All Ages - s.52
2710 https://da.wikipedia.org/wiki/Nederlandske_Ostindiske_Kompagni

renæssance-stil, og huser i dag Dansk Erhverv´s kontorer[2711]. Holmens Kirke, bygget under Chr IV i 1619, viser et hebraisk 666 over nordgavlens dør.

Europa var ifølge den græske mytologi en fønikisk kongedatter fra Tyros. Hun har givet navn til kontinentet Europa samt Jupitermånen Europa. Der er statue af hende på tyrens ryg foran EU-parlamentet. Samme billede fandtes på Kreta i 370 f.v.t. Den kanaanitiske (og senere karthaginske) statue, til hvilken ofre blev brændt, enten som en guddom eller som en slags offer (Moloch) blev omtalt som en hornet mand og blev sammenlignet med Kronos af romerne. Både Baal og El blev forbundet med tyren i ugaritiske tekster, da det symboliserede både styrke og frugtbarhed. Oksefigurer er almindelige fund på arkæologiske steder i Levant[2712].

Destruktionsguden i den græske mytologi er, ifølge Johannesåbenbaringen Kap 9:11 benævnt Apollyon, som tilsyneladende er afbilledet i Sankt Peters Kirken. ”Som konge over sig har de afgrundens engel; hans navn er på hebraisk Abaddon, og på græsk er navnet Apollyon”[2713]. Allegori af Apollo og Troja er ifølge den signifikante russiske okkultist H.P. Blavatsky[2714]: ”guden af hemmelighed ved at etablere et esoterisk doktrin, eller ved at viderebære mysterietraditionerne. Dette er meningen bag den esoteriske frimureriske Apollo; etableringen af trojansk mysteriereligion overfor de profane”[2715]. ”Profane er ateister/panteister og andre uinitierede, som ligner det samme”, ifølge frimurerstormester Albert Pike i *Morals and Dogma* s. 672 (læs videre i *Part 7 – Kabbalah og De Hemmelige Samfund*).

DET GAMLE ROM

Rom´s grundlægger og første konge var Romulus i 700-tallet f.v.t. Den romerske republik var ikke en nationalstat i moderne forstand, men et netværk af byer efterladt til at regere sig selv (dog med varierende grad af uafhængighed fra det romerske senat) og provinser, som blev administreret af generaler. Riget blev ikke regeret af kejsere, men af årligt folkevalgte magistrater (med consuler øverst) i forståelse med senatet. Af forskellige årsager var det 1. århundrede f.v.t en tid med politiske og militære omvæltninger, som i sidste ende førte til regering af kejsere. Konsulernes militære magt hvilede på romerrettens begreb imperium, som bogstaveligt betyder "kommanderende" (typisk i en militær forstand). Lejlighedsvis fik dygtige konsuler den honorære titel imperator (kommandør), og af den kommer ordet "kejser" (og "imperium"), da denne titel blev givet de første kejsere ved deres tiltrædelse til magten. Navnet Cæsar ligger også til grund for både kejser, czar, shah (og khazar læs *Part 6 – Karteller: Khazar og Ashkenazi-oprindelsen*).

Senatet blev efter traditionen grundlagt af Romulus, Rom´s mytiske grundlægger, som en rådgivende forsamling af 100 familieoverhoveder, kaldet patres ("fædre"), hvorfra begrebet patricier blev afledt. Omkring republikkens begyndelse skulle Lucius Junius Brutus have øget antallet af senatorer til 300.

Det romerske folk bestod af alle romerske borgere, som ikke var medlemmer af Senatet: plebejere og proletarer. I republikkens sene periode ændredes den romerske kultur. Men Senatet bevarede

2711 https://da.wikipedia.org/wiki/B%C3%B8rsen
2712 https://en.wikipedia.org/wiki/Sacred_bull
2713 https://www.bibelselskabet.dk/brugbibelen/bibelenonline/Ab/9
2714 Https://en.wikipedia.org/wiki/Helena_Blavatsky
2715 H.P. Blavatsky: The Secret Doctrine Volume II ANthropogenisis pg. 795-796.

en væsentlig indflydelse (auctoritas) på romersk politik. Som Rom´s repræsentant var senatet den officielle myndighed, som sendte og modtog ambassadører på byens vegne, som udpegede embedsmænd som provinsguvernører til at styre offentlige landområder, som førte krige, og som bevilgede offentlige midler. Senatet havde også forret til at udnævne de ledende embedsmænd, consulerne, og til at nominere en diktator i nødssituationer. Romerriget var blandt de mest magtfulde økonomiske, kulturelle, politiske og militære kræfter i verden. Dets lange levetid gav det varig indflydelse på latinsk og græsk og på kultur, religion, arkitektur, filosofi, jura og styreform.

Vestalinderne (på latin Virgines Vestales) var det kvindelige præsteskab i Vestakulten i det gamle Rom. De tjente Vesta, gudinden for hjemmets arne (ildsted). Vestakulten var Romerriget´s statsreligion. Som det eneste fuldtids-præsteskab for en romersk guddom, var de meget højt respekterede. Venus var romernes matriark, som Isis var for Egypten.

Ligesom Rom´s Pantheon, havde Vesta-templet et hul i taget, hvorigennem røgen fra Rom´s hellige ild steg op til guderne. Pantheon (græsk pan -alle og theion -guder, dvs. alle guders tempel), er et antikt tempel ved Piazza della Rotonda i Rom[2716]. Pantheon er en af de få antikke bygninger, som har været i brug lige siden den blev bygget. Den opførtes omkring år 120 e.v.t af kejser Hadrian. Pantheon var, som navnet angiver, et tempel for alle de græsk/romerske guder. Fra 600-tallet brugtes det som kirke, Santa Maria ad Martyres.

Pantheon har gennem århundrederne inspireret arkitekter, og der er mange rådhuse, universiteter og biblioteker rundt om i verden, som minder om Pantheons arkitektoniske formsprog[2717] (fx Det Kgl Teater). Der findes en Pantheon-type kirke ved siden af Christiansborg, hvor alle politikere afgiver gudstjeneste på Folketingets åbningsdag. Mange esoteriske (hemmelige), gnostiske, hedenske, kabbalistiske og polyteistiske religioner og kulte understøttes af Vatikanet; St. Peterskirken og pladsen omkring er åbenlys i sin diverserende symbolisme herom.

Togaen var upraktisk, gjorde det umuligt at bruge venstre hånd og kunne ikke tages på uden hjælp. Derfor gik overklassen med de seks meter klæde, som beviste, at de havde slaver til alt. Selv den største snob afskyede dog sin uldtoga på en hed sommerdag. Det kom på mode at klæde sig lettere, men da Augustus blev kejser, befalede han eliten. at vikle sig ind i stof igen. Togaens og romerske kranse symboliseres overalt i den klassiske arkitektur.

Udgangspunktet for alle vejene var Den Gyldne Milesten, der blev opstillet på Forum Romanum i hjertet af Rom. Alle andre milesten i imperiet var opstillet i forhold til dette centrum – med en indbyrdes afstand på én romersk mil, svarende til omkring 1.478 m. Vejene gik altid snorlige mod bestemmelsesstedet, for de romerske ingeniører lod sig ikke påvirke af geografi som fx vandløb og bakker. I alt byggede de 272 hovedveje, der strakte sig over 85.000 km og bandt selv den fjerneste provins til Romerrigets pulserende hovedstad ("alle veje fører til Rom").

Den romerske hærfører Julius Cæsar bar en krans af laurbærblade på hovedet for at vise, at han var en magtfuld og stærk mand. Romerne forbandt nemlig laurbærkransen med sejr og succes, og så den som et ærefuldt hæderstegn, der kun blev givet til udvalgte personer, som havde udrettet noget ekstraordinært. Laurbærkransen var ikke romernes eneste hæderstegn. De brugte et stort udvalg af kranse, som var lavet af forskellige planter, til at belønne ærværdige mænd. Traditionen med kransene overtog romerne fra etruskerne, hvis konger brugte tynde kranse af guld som

2716 https://da.wikipedia.org/wiki/Panteisme

2717 https://en.wikipedia.org/wiki/Palladian_architecture er tillige venetiansk arkitektur + https://da.wikipedia.org/wiki/Pantheon

diademer[2718].

Konstantin, kejser fra 306, blev den første kejser, der konverterede til kristendommen, og han etablerede Konstantinopel som den nye hovedstad i det østlige romerske imperium. I løbet af årtierne med de konstantinske og valentinianske dynastier var imperiet delt langs en øst-vest-akse, med dobbelte magtcentre i Konstantinopel og Rom. Vestgoternes (gotiske kathedraler er højspidse) belejring af Rom i 410 e.v.t og vandalernes i 455 e.v.t fremskyndede Romerrigets undergang. Kejser Romulus Augustus' afgang i 476 e.v.t anses som afslutningen på det Vestromerske rige. Det østromerske rige (det Byzantinske rige) forblev en af de førende magter i verden til det faldt til det Osmanniske rige ved Konstantinopels fald i 1453 e.v.t. Imperiet i øst - det Byzantinske rige - fik en anden skæbne. Det overlevede i næsten 1000 år og blev det mest stabile kristne rige i middelalderen.

Kejser Konstantin den Store igangsatte efter år 324 e.v.t Petersbasilikaen på Vatikanhøjen. Den blev rejst som gravkirke over det sted, der senest siden år 200, var blevet æret som apostlen Peter´s grav – ifølge den kristne romer Gaius kaldet "Apostlen´s Trofæ".

Jesus, grundlæggeren af kristendom, var den fattigste af de fattige. Den romersk-katolske kirke, som hævder at være hans kirke, er den rigeste af de rige, den rigeste institution på jorden. Hvordan gik det til, at en sådan institution der hersker i navnet på den samme nærliggende prædikant, hvis vilje var sådan, at han ikke engang havde en pude, hvorpå han kunne hvile sit hoved, nu er så tung af materiel rigdom? Det er et spørgsmål, der har ekkoet langs historiens dystre korridorer i næsten 2000 år; et spørgsmål, der har forvirret, og vredegjort utallige mængder mennesker fra de første århundreder til vores dage.

Det var således, at den apostolske tradition af fattigdom til sidst blev forladt. Der var ikke noget modstridende, så argumentet i kristne kredse blev, at de som bevarede jordiske rigdomme, i "religionens tjeneste", alle var salvede. Argumentet syntes sundt for individerne, især siden kristendommen var blevet respektabel. Den romerske, den katolske kirke blev således gradvist forvalter af rigdom, som hendes sønner overførte til hende, som fungerende distributør og administrator.

Kejser Konstantin havde efter konkret politisk overvejelse besluttet at tilpasse kristendommens voksende kræfter på sin side. Han satte et kors på de romerske sejl med ordene: "I dette tegn skal sejres" ("in hoc signo vinces"). Han vandt mod den hedenske verdens bagvagter. Konstantin anerkendte kristendom i A.D. 313. Derefter blev der indledt en ny fase; kirkens triumfant begyndte at klare sig med alverdens klæder. Staten blev beskytteren. Med dette kom ikke kun magt, men også rigdom. Akkumuleringen af sidstnævnte blev ikke længere betragtet udelukkende med det formål at hjælpe de fattige.

Dette blev afspejlet i den multiplicerede erektion af prestigefyldte katedraler, overdådigheden af hendes prelaters vestlige hengivenhed, herlighedens liturgi. Parallelt med disse voksede ukontrolleret verdslig stolthed, også voksende grådighed for jordiske rigdomme. De to begav mangel på velgørenhed, som snart blev til åbenlyst intolerance. Hedenske templer blev enten lukket, omdannet til kristne helligdomme eller nedrevet. Deres egenskaber blev summerisk tilføjet til kirkens arv. Rigdommen af forskellige religioner blev ubarmhjertigt eksproprieret, deres præster

2718 https://historienet.dk/civilisationer/romerriget

blev afvist eller forfulgt, når de ikke var civile, eller endda fysisk udslettet. Denne overførsel af politisk magt gjorde en let overgang til erhvervsmag - og den romersk-katolske kirke satte alvor på at fremme en politik for hurtig bevilling af fast ejendom - højt lønnede offentlige stillinger og endog spekulative penge- og kommercielle virksomheder[2719].

ROMERSK KATOLSK ROVDRIFT

Kirken blev arvtager for det tidligere Romerske Rige. Oprettelsen af de pavelige stater gav den romersk-katolske kirke en territorial og juridisk basis af afgørende betydning. Fra da af gøres det muligt at lancere fremme af en stadigt stærkere politik rettet mod den accelererede erhvervelse af yderligere lande, ekstra guld og den ekstra status, prestige og magt, der fulgte med.

Kristendommen kan betragtes som en religion, men den blev faktisk udviklet og brugt som et system til tankekontrol for at skabe slaver, der tror, at Gud har bestemt deres slaveri. Fra deres position som "Pontifex Maximus" - den officielle titel for Cæsar´s position som leder af det hedenske kollegium af romerske præster - førte paverne i den romersk-katolske kirke tilsyn med det feudale system, hvor kristnede livegne gav deres arbejdsprodukter til myndighederne uden at klage. Deres føjelighed skyldtes, at de var kristne og derfor troede på apostlen Paulus, da han skrev: "slaver skal være lydige mod deres herrer i alt". (Titus, 2)

Da Rom var en republik, havde coloni'erne/landmændene mange rettigheder, herunder muligheden for at sælge deres jord, men disse friheder udhuledes støt og roligt i løbet af kejsertiden. Omkring år 300 e.v.t. indførte kejseren Diocletianus en skat, der forenede et stykke jord med dets indbyggere. Det blev derved vanskeligere for coloni at sælge deres jordlodder.

I 306 e.v.t. blev Konstantin, efter sin far Constantius' død, med sin svoger Maxentius medkejser. De to var dog bitre rivaler, og der udbrød snart krig. Før slaget ved Milvianbroen i 312 e.v.t. havde Konstantin sit berømte, men absurde syn, hvor Kristus angiveligt instruerede ham om at anbringe et bestemt tegn på sin hærs kampstandere. Dette symbol blev kaldt Chi Rho (Chi Rho er en overlejring af de to første bogstaver i det græske ord - eller Kristus på en sådan måde, at det gav et monogram, der mindede om Jesu korsfæstelse) og blev af Eusebius beskrevet som "et langt spyd, overtrukket med guld, som omfattede en bjælke, der krydsede spyddet". for at danne formen af det kristne kors. På toppen af det hele var der anbragt en krans af guld og ædelsten, og i denne var symbolet på Frelserens navn, to bogstaver der angiver Kristi navn ved hjælp af begyndelsesbogstaverne, bogstavet X kryds P i midten." Med banneret fulgte ordene: "In hoc signo vinces" (i dette tegn skal du sejre).

Konstantin brugte kristendommen til at gøre slaveriet af størstedelen af den europæiske befolkning acceptabelt for ofrene, fordi det var en Guds handling. Konstantin´s andre edikter var den egentlige begyndelse på middelalderens livegenskab. De gjorde officielt en ende på coloniernes mulighed for at sælge deres jord, men bandt dem til den for evigt (som ridderlig/borgerlig stavnsbunden)[2720].

Den kronede kejser Charlemagne (kronet af paven i 800) havde faktisk ikke vendt ryggen til Rom

2719 https://archive.org/stream/TheVaticanBillions_935/TheVaticanBillions_djvu.txt Avro Manhattan
2720 https://bharatabharati.in/2013/10/21/how-christianity-was-used-to-enslave-europe-joseph-atwill

efter at have anerkendt Pepin Den Korte´s Donation. Det var et verdenshistorisk øjeblik, da Pepin på en rigsforsamling i Soissons (751) blev hyldet som frankernes konge. Til gengæld for paven´s hjælp, styrkede den nye konge pavestolen i to felttog mod Lombarderne (755-756) og garanterede dens første verdslige besiddelser, hvorfor han er blevet kaldt kirkestatens grundlægger. Af pave Stefan III fik han titlen Patricius romanorum. Også andre folk end lombarderne lærte Pepin´s styrke at kende: Araberne tabte i 759 deres sidste besiddelser nord for Pyenæerne - også Saxerne og Bayerne led nederlag. Pave Hadrian d.1. præsenterede Charlemagne/Karl den Store for "Donation of Constantine" (Konstantin´s donation). Dette blev anset for at være bevillingen af Kejser Konstantin´s enorme ejendele og store territorier til kirken. Det var en anden pavelig forfalskning. Mens brevet fra Apostlen Peter tidligere var blevet forfalsket af pave Stephen, var Donationen af Konstantin en forfalskning af pave Hadrian I.

Donationen af Konstantin havde stor indflydelse på pavernes territoriale erhvervelse og påstande om ejerskab, og et overskueligt blik på donationens oprindelse, indhold og betydning, vil bidrage til at belyse dets betydning. Donationen blev fulgt af forskellige paveligt forfalskede dokumenter på niveau med den velsignede apostel Peter´s tidligere skrifte. Ligesom sidstnævnte var deres specifikke mål at give paven magt, territorium og rigdom. Således dukkede der kort efter Pepin´s død, et dokument op på scenen, hvor Pepin i noget ekstravagant latin fortalte, hvad der var aftalt mellem han selv og paven. Dette brugtes som bevis for, at frankernes konge havde doneret til paven, ikke kun Rom og de pavelige stater, men også Istrien, Venezia og hele Italien. Dokumentet satte med et paven over konger, kejsere og nationer, gjorde dem til lovlige arvinger af Romerriget´s territorium; dvs. alle lande i Vesten og hinsides. Alle Jorden´s lande.

Tiden var modnet for Rom til at forlade øst (Byzantiske Rige) og vende mod Vesten og indlede denne alliance med de germansk-romerske nationer, som vores vestlige civilisation er baseret på, hvoraf en konsekvens var dannelsen af kirkens stater[2721]. "Det ville have været let for paverne at smide den ortodoks-kristne byzantinske åg/byrde i det centrale Italien ud. Hvis de modstod impulsen, var det fordi de korrekt indså, at et sådant forsøg ville have været for tidligt i processen. De foreskrev, at slutningen af det byzantinske overherredømme og begyndelsen af Lombardi-magten, ville blive samfaldende. Det var først nødvendigt at fastslå, at byzantinerne ikke længere kunne beskytte paven og romerne mod lombarderne, og derefter finde en magt, der kunne beskytte dem. Begge disse betingelser blev opfyldt i midten af det ottende århundrede"[2722].

Pepin´s søn Charlemagne, ("Charles the Great" eller "Karl der Grosse"), skulle vise sig at blive den måske mest indflydelsesrige i historien for konsolideringen af det kristne Europa. Kirkens stater, grundlagt af disse Carlovingianere, var sikkerheden for den venlige alliance mellem paven og imperiet, der dominerede middelalderen. Men denne alliance var og blev også den nødvendige betingelse for eksistensen af kirkens stater. Uden beskyttelse fra den store magt ud over Alperne, kunne kirkens stater ikke være blevet opretholdt. De værste farer, som truede kirkens stater, var i mindre grad fra udenlandske fjender, men i højere grad fra adelens fraktioner i Roma´s by, der løbende var engageret i interne stridigheder; i kampen om at få kontrol over den åndelige og verdslige/temporale magt, der knytter sig til paveskabet.

Pave Innocent II (1198-1216), den mest energiske mester for det pavelige overherredømme, tordnede uophørligt over for hele Europa, at han hævdede jordens overherredømme over alle kristendommens kroner; for som efterfølger af St. Peter var han samtidig det øverste hoved for den

2721 https://archive.org/stream/TheVaticanBillions_935/TheVaticanBillions_djvu.txt Avro Manhattan
2722 http://www.newadvent.org/cathen/14257a.htm

sande religion og for universets suverænitet. Hans utrættelige anstrengelser sørgede for, at pavelig regeringsførelse blev udvidet over forskellige lande og riger. I slutningen af hans regering blev Vatikanet faktisk hersker i Napoli, på øerne Sicilien og Sardinien, fra næsten alle staterne på den iberiske halvø som Castilla, Leon, Navarra, Aragon og Portugal, af alle de skandinaviske lande, i England, kongeriget Ungarn, slaverstaten Bohemia, Servia, Bosnien, Bulgarien og Polen. Donationen fra Konstantin betød virkelig "donationen af det jordiske og himmelske imperium til den romerske stols kongelige præstedømme".

Pave Innocent III udstedte specifikke instruktioner vedrørende dette. Corpus Juris, den officielle lovbog om pavemagten, gav detaljer: "Kætterets besiddelser skal konfiskeres. På kirkens territorium skal de gå til kirkens statskasse". Dette pavelige påbud blev udført overalt, hvor den romersk-katolske institution regerede. Paven var alt andet end langsom til at indarbejde øvelsen i eksploderende strukturer af ekklesiasticisme/kirkelige love. Paverne fremmede velplanlagte pengeindsamlingsoperationer for hele kristendommen og ledede dem fra toppen. Den mest berygtede af disse pontiffer (yperstepræster) og en af de første skabere af "Caesaro-Papism", som det med rette blev mærket, var Pave Gregory VII, der i 1081 gav sine legater i Frankrig ordrer om, at "ethvert hus beboet af døbte personer i dette land bør betale en årlig hyldest af en denarius til den salige Peter".

Hvordan begrundede paven et sådant monetært påbud eller, for at være mere præcis, beskatning? Endnu en gang i kraft af det mest givende af alle breve, det missiv, som den salige Peter skrev med sin egen gyldne pen til Pepin. For, sagde Gregory, en årlig donation til den salige Peter (det vil sige til paven) var en gammel skik, der først blev pålagt af sønnen af Pepin Den Korte, kejseren Charlemagne, for at have overvundet de slemme saksere[2723]. Sakserne var et germansk folk, hvis navn blev givet i middelalderen til et stort land (Saxonia) nær kysten af Nordsøen af det, der nu er Tyskland. Tidligere i det sene romerske imperium var navnet brugt til/ henviser til germanske indbyggere i hvad der nu er England, og også som et ord ligesom fx "viking" (6 konger), som også var et udtryk for raiders og pirater. I merovingiske tider (før Charlemagne) var kontinentale saksere forbundet med kysten af det, der senere blev Normandiet. Charlemagne havde tilbudt sine territorier til St. Peter og dermed til sine efterfølgere. Enhver, der beboede de således donerede områder, var derfor forpligtet til at give sådanne bidrag.

Den enorme rigdom, der således blev indsamlet, nåede til sidst sådanne proportioner, at den romersk katolske kirkes økonomiske strangulering på alle var lige så massivt som dennes åndelige herredømme. Under Francis I's regeringstid (1515-47) kontrollerede fx kun seks hundrede præster, biskopper og ærkebiskopper så meget jord i hele Frankrig, at den indkomst, de hidrørte fra, var den samme som den franske stat selv. Frankrig var ikke en undtagelse. Næsten hvert andet land i Vesteuropa var i samme situation. Den hellige moderkirkes økonomiske dominans var blevet et kollektivt kvælertag, der langsomt men ubarmhjertigt lammede de mest vitale samfundsstrukturer.

Akkumuleringen af de rigdomme, der bragtes til pavedømmet gennem århundrederne, er uberegneligt. Deres brug og misbrug bør ikke få os til at glemme eller undervurdere den enorme magt, de havde - eller rettere den enorme kraft af den kumulative virkning af deres beskæftigelse af både kirken og paven. For oftere end sjældent tjente de deres formål i mobiliseringen, kontrollen og brugen af de store masser af mænd, hære og nationer, hvoraf ingen ellers ville kunne være blevet mobiliseret med sådan lethed og fluiditet som af successive paver.

2723 https://archive.org/stream/TheVaticanBillions_935/TheVaticanBillions_djvu.txt Avro Manhattan

Det var takket være afladssvåbenet, at for eksempel Pave Innocent III kunne knuse Kartharernes truende kætteri; en kætteri, der på en gang syntes at udgøre halvdelen af Europa; og for den sags skyld også derfor at Pave Clement IV kunne ydmyge de tyske kejsere og reducere dem til kvasi-impotens politisk, en begivenhed, der dybt påvirkede den efterfølgende europæiske historie. Alene fordi paverne kunne proklamere et korstog af egen fri vilje med alle de afladsbetalinger, der altid var involveret, blev prinser, konger og kejsere tvunget til at tænke to gange, før de modsatte sig den pavelige vej i territoriale tvister af politiske eller dynastiske forhold.

Undersøgelser, konverteringer og dominans af kendte og ukendte lande og racer blev kraftigt fremskyndet af magten og brugen af afladninger. Den romersk-katolske kirkes bestialske massemord og voldtægter i sin imperialisme med inkvisitionen fik stadig voksende bevågenhed, bl.a. fordi bibelen kom i trykken og udgivet til flere og flere i Europa. Kristne overalt så nu skævt til magtudøvelsen, og kom endelig dristigt frem i åben protest. Den øverste eksponent var en urolig munk, dr. Martin Luther. Den 31. oktober 1517 sømmede han sine berømte 95 teser til kirkens dør i Wittenberg, Tyskland, hvori han bl.a. afviste afladsbetalinger og skatteopkrævninger i protest. Det var en skæbnesvanger dag for hele romersk-katolicismen. Som mange andre havde han set nedbrydelsen og misbruget af sådan handel. Han havde åbent rystet ved teorien om, at romerske katolikker ved at købe en pavelig overbærenhed kunne forkorte deres tid i skærdsilden. Han betragtede troen på, at den afdødes sjæl kunne frigives fra flammerne ved køb af afladninger på deres vegne en teologisk monstrositet. Det voldsomme køb og salg af hengivenhed for at tjene penge var blevet så åbenlys at den vækkede selv den mest tolerante af kristne. Reaktionen og modreaktionen af Luther´s indignation fremkaldte med tiden, hvad der endelig blev en historisk uundgåelig reformation.

Pave Hadrian (Nicholas Breakspear) tvang King John til at betale en årlig hyldest til ham - det vil sige en skat - som tegn på undertrykkelsen af England og Irland (1100-tallet). Efterfølgeren til den salige Peter hævdede til sidst, som sin ejendom alle øer og lande, som endnu ikke var opdaget. Baseret på dette krævede de intet mere eller mindre end "suverænitet" over de nyligt opdagede lande i Amerika. I moderne sprog hævdede de, at Amerika med alt de indeholdt var deres absolutte ejendom. Var disse dekreter fremsat og vedligeholdt kun århundreder, før Columbus faktisk satte fod på Amerika? Slet ikke. De forblev pavernes fuldbyrdede påstande, da Amerika "blev fundet", så da den regerende pave hørte om opdagelserne, fordelte han den nye verden på den baggrund, at han, paven havde lovlig (divine) ret dertil, siden det var hans ejendom.

Et berømt dokument blev skrevet kun et år efter opdagelsen af den nye nye verden; det var i 1493 af pave Alexander VI; ikke på ny stadfæstelse af den pavelige ret til ejerskab, da det blev taget for givet, men for at forhindre Spanien og Portugal i at overtage de nye lande uden disse først var blevet fordelt til dem af deres ejer, eller snarere deres udlejer, Apostlen Peter´s efterfølger. Paven optådte i dette tilfælde også som en spansk pave. Han ønskede, at hans Spanien skulle have hele Amerika. I den forbindelse besluttede han at Vatikanet´s nye ejendom - det vil sige Amerika - ville blive overladt til Spanien. Den nye verden var virkelig ved guddommelig ret pavernes absolutte ejendom, fra nord til syd, fra øst til vest[2724].

2724 Avro Mnahattan: Vatican Billions - https://archive.org/stream/TheVaticanBillions_935/TheVaticanBillions_djvu.txt

PART 6 - KARTELLER

En lang række administrerende direktører fra de største selskaber i verden trådte af i månederne op til pandemiudbruddet i 2020, sandsynligvis fordi de havde insiderviden om scenariet og ville frasælge deres aktier, idet de vidste, at kurserne ville falde og efterfølgende kunne opkøbes inden Trump´s hjælpepakker, selvfølgeligt, igen sendte priserne på himmelflugt. De må nemlig ikke sælge aktier mens de er CEO´s. Trump´s sundhedsminister Alex Azar lagde et billede op på Twitter med Magnus Heunicke (sundhedsministeren fra Danmark, som er journalistuddannet og absolut ingen lægefaglige kompetencer har) til et møde inden pandemi-simuleringen, og skrev allerede den 16. oktober, 2 dage inden Johns Hopkins konferencen: "discussing global health security, bacterial resistance, vaccine confidence, opportunities from big data and digital health". Der skal ikke meget fantasi til at forestille sig, at visse indenfor Verdensbanken, World Economic Forum, medicinalindustrien m.fl., som deltog til simuleringsevent 201, godt vidste, hvad der skulle ske, og derfor naturligvis har haft visse former for insiderviden at profitere af i børsinvesteringsøjemed. Men det er ikke den eneste måde magtnetværket profiterer på.

Karteldannelse forekommer på et oligopolistisk marked hvor få store spillere uhindret kan sætte priser og dagsordenen samt forhindre andre i at komme ind på markedet, således der kan profitmaksimeres i egne lommer. Denne markedsform er primært blevet en realitet som konsekvens af det globale bank- og finanssystem, som er baseret på uendelig rentebærende gæld til private familier. Kina er vokset eksplosivt, og er ved at nærme sig supermagt-status, mens USA og andre er i kritisk og stadig voksende gæld. USA fører sig fortsat frem som verdens politimand og tvinger alle nationer til at handle med USD og købe deres våben og militærudstyr, imens Israel er blevet hovedstad for de største tech-giganters research-centre.

Kartellerne gennemgås her med udvalgte eksempler. Mange elementer af emnet er dækket andre steder i *Magtstrukturen,* og vil derfor så vidt muligt, ikke gentages i gennemgangen:

1) Penge- og Finanskartellet: Centralbanker har offentlige og private aspekter. Men på bundlinjen står, at centralbanker følger magten, jvf kapitel 1. Gennem bankstyring kontrollerer magten alle større industrier. Denne monopolistiske magtbase giver dem mulighed for at kontrollere enhver regering og enhver nation på kloden.

Centralbankernes kartel holder konkurrencen ude af markedet. De fører tilsyn med, og fordeler privat og statslig kreditoprettelse - og vedligeholder sin evne til at hjemtage billioner pr. år i provenu. De giver bankerne mulighed for at skabe og styre opsving og nedturs-cyklusser. Pengekartellet, ledet af Federal Reserve Systemet og City of London Corporation, er et svigagtig ulovligt menneskerettighedsstridende ågervirksomhedssystem og selve symbolet på RICO-kriminalitet og svig.

Banksystemet forenes i en styregruppe/tænketank, kaldet Group 30, som mødes et par gange om året, og som består af et internationalt organ af finansfolk og akademikere, der har til formål at uddybe forståelsen af økonomiske og finansielle spørgsmål og at undersøge konsekvenserne af beslutninger, der træffes i den offentlige og private sektor. Gruppen beskæftiger sig bl.a. med følgende områder: valutamarkedet, internationale kapitalmarkeder, internationale finansielle institutioner, centralbanker og deres tilsyn med finansielle tjenesteydelser og markeder samt makroøkonomiske spørgsmål, som fx produkt- og arbejdsmarkeder. Blandt de nuværende

medlemmer af gruppen er nuværende og tidligere ledere af centralbankerne i Argentina, Brasilien, Storbritannien, Canada, Kina, Frankrig, Tyskland, Indien, Israel, Italien, Japan, Mexico, Polen, Singapore, Spanien, Schweiz, Canada, Singapore, Tyskland, Mexico, Polen, Singapore, Schweiz og USA samt to formænd for Federal Reserve Bank of New York, to præsidenter for Den Europæiske Centralbank, en formand for Baselkomitéen for banktilsyn, to formænd for Bank for International Settlements, to cheføkonomer for Den Internationale Valutafond, en cheføkonom for Verdensbanken og Mexicos tidligere præsident[2725]. Formand emeritus er Paul Volcker, endnu en London School of Economics-uddannet, som var Federal Reserve-formand igennem 80´ernes "Reaganomics"-neoliberalismes opblomstring[2726].

Økonom og insider Michael Hudson udtaler fx: *Kvantitative lempelser giver kredit til bankerne, ikke for at stimulere realøkonomien, men for at oppuste aktie- og obligationsmarkedet og gøre boliger dyrere. Ville det ikke være meget bedre at give kredit til samfundsbanker, der rent faktisk stiller kredit til rådighed til produktive økonomiske formål - og ikke til overtagelseslån, aktietilbagekøb og aktivspekulation? Det hele er bare bluff for at få det til at se ud som om de lånte noget, der ikke rigtig var der.*

Så Amerika ønsker at holde dollaren i centrum for verdens finansielle system. Det var virkelig grunden til, at de gik i krig med Libyen, fordi Libyen var et af de første lande, der de-dollariserede og flyttede sin valuta mod guld. Så du har en gruppe lande (Rusland, Kina, Iran og andre), som tilføjede guld til deres reserver istedet for dollars.

Du har en de-dollariseringsbevægelse over hele verden for at bryde fri fra USA´s evne til at gøre, hvad de gjorde med Iran. Da Iran lånte i dollars under Shah´en, brugte de Chase Manhattan Bank (Rockefeller), som sin betalende agent. Iran indsatte nok penge på kontoen til at betale sin udenlandske gæld. Men så dikterede udenrigsministeriet i USA Chase, at snyde Iran og nægte at indfrie betalingen, da Shah´en ikke længere styrede Iran; og frøs Iran´s konto, hvilket betød, at Iran gik i misligholdelse af hele dens dollariserede udenlandske gæld, og dermed ikke kunne opfylde sine betalingsforpligtelser.

Det var en advarsel for resten af verden om, at ingen regering sikkert kunne deponere sine penge i en amerikansk bank eller en amerikansk eller britisk bankfilial, der fungerede som et datterselskab af Pentagon. For hvis du gør det, kan banken simpelthen konkursbegære dig til enhver tid, ligesom CIA kan komme ind og bruge elektroniske våben til at ødelægge dit banks betalingsclearingsystem. Det er grunden til, at truslen om at afskære Rusland og Kina og andre lande fra det hurtige interbankclearingsystem førte til, at Rusland udviklede sit eget clearingsystem. Med et tryk på en switch kan det begynde at arbejde, når som helst De Forenede Stater forsøger at afbryde Rusland fra SWIFT-betalingssystemet. Så du får hele verden til at de-dollarisere meget hurtigt. Og lige nu er spørgsmålet, hvad Europa vil vælge. Vil Tyskland og andre lande blive en del af det de-dollariserede system eller forblive en del af dollarområdet?

Dette er en del af kampen mod brug af IT-chips og kommunikationschips fra Huawei. Huawei satte ikke amerikansk spyware i systemet. De Forenede Stater siger, at hvis det ikke kan have et telefonsystem og et kommunikationssystem, som det kan kontrollere med spyware og bruge til at sprænge din økonomi, dine offentlige forsyningsselskaber, dine elektriske systemer, så er du vores fjende, fordi vi føler os usikre uden denne kontrol. Da præsident Trump sagde, at Huawei var en

2725 https://en.wikipedia.org/wiki/Group_of_Thirty + https://group30.org/members
2726 https://en.wikipedia.org/wiki/Paul_Volcker#Chairman_of_the_Federal_Reserve

trussel mod USA´s nationale sikkerhed, mente han, at vi ikke føler os sikre, medmindre vi har magten til at ødelægge enhver økonomi, der handler på nogen måde, der er uafhængig af De Forenede Stater - fordi i muligvis gør noget, vi ikke kan lide. Dette er det mest aggressive begreb af sikkerhed, som man kunne forestille sig. Så selvfølgelig ser resten af verden sin egen nationale sikkerhed som en finansiel dimension. Den finansielle dimension er at skabe et monetært og finansielt system, der minimerer forbindelserne til dollaren undtagen i det omfang, at man skal købe og sælge dollars for at stabilisere valutakursen.

Du skal have nogle restriktionsmidler. Med andre ord, sæt, at De Forenede Stater fortsatte med at køre et nyt militært budgetunderskud, som det gjorde i Vietnamkrigen. Der er ingen måde, du kan bruge betalingsbalancen som begrænsning for underskudslandes politik, i USA´s tilfælde, som angribende supermagt. Hele tanken om at gå af guldstandarden (1971) var, at under guldstandard har intet land råd til at føre krig, for hvis du går i krig, falder din valuta sammen.

I 1976 gik Herman Kahn og jeg til statskassen. Han lagde et kort over verden og sagde: "Det er disse lande - Skandinavien, Vesteuropa, De Forenede Stater - som ikke tror på guld. De er alle politisk stabile socialdemokratiske lande. De har tillid til regeringen. Her er resten af verden - Indien, Sydamerika, Afrika og det meste af Asien. Dette er mennesker, der tror på guld. Hvorfor tror disse på guld, men ikke på det protestantiske kulturområde? De har ikke tillid til regeringen. De vil have en mulighed, der er uafhængig af regeringen. Guld er ikke kun godt til at bestikke grænsevagterne, eller til at slippe væk fra et eller andet sted. De ønsker at være fri for regeringer, der er blevet fanget af antidemokratiske rovdyrkræfter".

Han sagde, at i tusinder af år, har folk besluttet, at guld og sølv (jeg er sikker på, at du kunne tilføje platin og palladium) har været det ultimative middel til afvikling/overenskomst og dermed international monetær begrænsning. Guld må ikke bruges som penge. Det må ikke bruges som et normalt betalingsmiddel. Hvad det skal bruges til, er som en betalingsbalancebegrænsning for landenes evne til at akkumulere kroniske underskud, der hovedsageligt er militære af karakter. Så jeg kaldte vores præsentation "Guld: det fredelige metal". Det er unødvendigt at sige, at finansministeriet ikke gik ind for det, fordi de sagde, at vi netop havde forklaret, hvordan superimperialisme fungerer via dollaren. Så de gik ikke tilbage til guld. Vi tabte det argument.

Nu vil De Forenede Stater naturligvis ikke anerkende nogen international domstol. Så ville du have resten af verden, der hører til domstolen med De Forenede Stater, som outlier. Men det vil retten ikke anerkende. Min bog "Superimperialisme" gennemgår historien om denne politik. Der skulle være en domstol, der vil anerkende fx uredelig gæld for regeringer.

Venezuela´s problem er, at under de diktatorer, som amerikanerne havde installeret ved mord og magt, havde Venezuela pantsat sine oliereserver (verdens største 18% red), som sikkerhed for sine internationale obligationer. Det giver en optjent ekstrainteresse for kreditorerne i lånemisligholdelse og derved kunne gribe fat i sine oliereserver sammen med sine investeringer i USA, nemlig de oliedistributører, de har købt. Så ja, du har brug for et sæt internationale regler for nedskrivning af gæld. Det betyder et alternativ til IMF. Du har brug for et anti-IMF. I stedet for at handle på vegne af kreditorerne, der pålægger lande nøden, bør du oprette en organisation, der repræsenterer samfundet. Og samfundets interesse er at vokse. I stedet for at fremme besparelser, som IMF gør, ville det fremme velstand. I stedet for at finansiere den amerikanske regerings dollars og give USA kontrol, ville det være en del af de-dollariseringsgruppen.

Så du vil have en pro-vækst gruppe af nationer - verdensøkonomien - der bruger finansiering til vækst og udvikling med produktiv kredit. Du vil også i så fald se USA spare penge, skære (endnu mere) ned på social- og sygesikring med en polariserende økonomi, der skrumper ned og vil ende med at ligne Grækenland eller Argentina. Resten af verden vil følge mere produktive og mindre oligarkiske finanspolitikker. Det skulle i sidste ende være vores globale drøm.

Men der har været lidt forberedelse på det. Den finansielle sektors neoliberale organisationer har sammensat en næsten konspiratorisk lobby- og lovgivningsgruppe for fremme af Trans-Pacific Partnership and World Trade Organization regler, der blokerer regeringer fra at indføre forureningsbøder, regulere monopol eller lukke skattely-paradiser. Hvis du bødepålægger et olieselskab for forurening, er regeringen forpligtet i henhold til denne internationale lov til at betale olieselskaberne, hvad de ville have tjent, hvis de ville have fortsat med at forgifte miljøet, ifølge Michael Hudson[2727].

2) Energikartellet kaldet Petro-kartellet er omdrejningspunktet for den amerikanske petro-dollar. Fri energi holdes tilbage fra folket af kartellet, som privatiserer aktierne i sektoren, og som med staters hjælp løbende hæver skatter og afgifter på energi, eksempelvis ved at skabe og blæse ”klima-krisen” ud af proportioner for egen vindings skyld. En detaljeret markedsanalyse af hele sektorens industri og alle dens energikilder er afgrænset herfra, selvom det så afgjort er nøglen til skabelsen af en bedre verden. Transport-sektoren, fremstilling/produktion, belysning, opvarmning, aircondition og kommunikation til industrielle, kommercielle og indenlandske formål, er hele selve grundlaget for samfundet og hele værdikæden. Energi-sektoren var den største målt på selskabers markedsværdi, indtil den for nylig blev overhalet af Teknologi-sektoren, jvf *Part 1*.

3) Videnskabs-kartellet alias det globale uddannelsessystem inklusive offentlige skoler, private og offentlige universiteter. Der er indført rigide kontroller, der forhindrer fri efterforskning eller undervisning om visse forbudte emner, som fx i Federal Reserve System eller indsigt i al hemmelighed, der omfatter ulovlig, uforfatningsmæssig praksis i etablissementshierarkiet. Sponsorerne og donorerne til videnskabsforskning og undervisningsmateriale vil, som beskrevet under eksempelvis Rockefeller-afsnittet, have returneret sine investeringer med afkast.

Videnskab er derfor på mange måder kortsluttet og målrettet tilbageholdt esoterisk fra masserne, således magtstrukturen kan bevares. Påtvingelsen af urigtige eller ufuldstændige begreber om universets natur tjener disse kræfter ved at holde kloden og dens befolkning, som helhed, i uvidenhed. Dette gør det muligt for disse styrker at dominere civilisation og opretholde deres økonomiske og politiske magt.

Et eksempel er skæbnen om Nikola Tesla; en amerikaner af tjekkisk oprindelse. Tesla skabte apparater på basis af helt andre principper, hvoraf mange kunne have befriet menneskeheden for brændstof- og energikriser, samt bevaret planetens økosystem intakt. Han udviklede elektriske generatorer, der ikke havde én eneste bevægende del, og som ikke behøvede brændstof. Elektricitet blev taget direkte ud af rummet. Han fandt en enkel og billig metode til nedbrydning af vand, til ilt og brint. Tesla skabte et stort antal imponerende apparater. Efter hans død konfiskerede repræsentanter for USA’s regering samtlige Tesla´s ejendele, og tilranede sig således alt Tesla havde frembragt, helt ulovligt[2728].

2727 https://en.wikipedia.org/wiki/Michael_Hudson_(economist) + https://michael-hudson.com/category/interviews/
2728 https://www.pbs.org/tesla/ll/ll_mispapers.html

Fra da af ophørte Tesla´s generatorer og andre opfindelser med at være tilgængelige; både i USA og i andre lande. Årsagen var, at brugen af hans elektriske generatorer kunne have bragt velstand, varme og økonomisk uafhængighed til ethvert hjem og familie, over hele kloden. Men det skete ikke. Brændstof- og energikrisen ophørte ikke, men blev kun værre. Elektricitet fremstilles stadig ved brug af primitive, mekaniske generatorer, hvor rotorer drejer rundt. Hydro- og atomkraftanlæg anvender en enorm mængde naturligt brændstof. J.P. Morgan satte også tidligere en økonomisk stopper for videreudvikling af hans projekter, som jeg kommer ind på senere i kapitlet her.

Fra "Zion´s vises protokoller/The Protocols of the learned elders of Zion", som jeg opridser sidst i dette kapitel: "GOYIM´s intellektuelle vil skjule sig selv og deres viden og uden nogen logisk verifikation frembringe alle de tilgængelige oplysninger fra videnskaben, som vores agentur-specialister har udspekuleret - og samlet sammen - med det formål at uddanne deres sind i den retning vi ønsker".

4) Militær- og det hemmelige efterretnings-Intel-kartel af alfabetbander, der har brugt soldater som kanonføde i alle mulige offensive imperialistiske erobringskrige og hemmelige operationer - og som bruger højteknologisk AI-teknologi til det nye totale digitale overvågningssamfund, bio-teknologiske genterapi-eksperimenter under dække af ”vacciner”, spredning af gift og kemi fra flyvemaskiner (Geoengineering/vejrmanipulation, som indrømmet af CFR) og nanobølgestråling samt rumfarts- og raket-teknologi, som koster samfundets borgere hovedparten af deres penge sammen med det militær-industrielle kompleks. Dette kartel er tidligere belyst i Magtstrukturen.

5) Narkotika-kartellet. Pensionerede DEA (Drug Enforcement Administration)-embedsmænd har privat påtalt og hævdet, at de fleste af de store Wall Street-banker ville gå under på en måned, medmindre de kunne hvidvaske de enorme formuer, der blev opnået fra virksomhederne med deres internationale narkotikahandel, især til Amerika.

De rigeste etablissementshierarki-familier (med de dyreste yachts og luksusbiler, som bor i store palæer og deltager i velgørenhedsarrangementer, hvor de giver symbolbeløb fra deres enorme skattefritagede velgørenhedsfonde), foregiver at være omsorgsfulde mennesker, imens de får direkte gevinst af den enorme narkotikakartelgevinst, som de skjuler i disse skatteunddragende selskabskonstruktioner, hvorfra de trækker penge ud som langsigtede lån og driftsudgifter. Denne enorme ulovlige indkomst fra narkorelateret kriminalitet deles med Intel-agenturerne, der bruger dem til black operation-formål og personlig gevinst.

Researcher David Livingstone påpeger at *infrastrukturen til levering af narkotika, der oversvømmede antikrigsbevægelsen og De Forenede Staters collegecamps i slutningen af 1960'erne, var organiseret kriminalitet. Mafiaens rolle i ”Aquarian-sammensværgelsen” blev nemlig koordineret af John Maynar Hutchins. I en alder af 28 blev Hutchins udnævnt til dekan ved Yale Law School, hvor han blev en af de primære fortalere for Institute of Human Relations, Yale's propagandaorgel for den nye verdensorden, grundlagt af medlemmer af det ultrahemmelige Skull og Bones samfund.*

Hutchins oprettede Center for Undersøgelse af Demokratiske Institutioner (CSDI) i Santa Barbara, Californien, der hovedsageligt blev finansieret gennem organiseret kriminalitet. Hutchins rekrutterede også Aldous Huxley, Elisabeth Mann Borghese, datter af Thomas Mann og en række

Rhodes-lærde, som oprindeligt var bragt ind på University of Chicago i 1930'erne og 1940'erne.

En parallel front for Parvin-Dohnnan Co., Nevada, IOS og Parvin-Dohnnan, havde kontrollerende aktier i Desert Inn, Aladdin og Dune, alle Las Vegas-kasinoer, der var forbundet med Meyer Lansky ´s Mafia-kriminalsyndikat. Effektivt fungerede IOS (Investors Overseas Service) som en ledning for distribution af LSD, hash og marihuana gennem 1960'erne. Kokain blev den helt store samfundsdestruerende dille herfra og op igennem 70´erne, da den kemisk-producerede kokain-pulver flød fra Sydamerika og ind, fx via Miami, til resten af USA og verden[2729].

Om "Opiumproduktion i Afghanistan" på Wikipedia fremgår det: ”Da amerikanske og britiske styrker invaderede Afghanistan i oktober 2001 blev valmuer dyrket på omkring 74.000 ha. De nye tal viste, at produktionen var steget mere end fire gange på 15 år: nu blev opium dyrket på 328.000 ha. Afghanistan har været verdens førende illegale opiumsproducent siden 2001. Afghanistan´s opiumvalmuehøst producerer mere end 90% af illegal heroin globalt og mere end 95% af det europæiske udbud. De Forenede Stater støtter regeringen for Afghanistan´s landmærkeindsats gennem et omfattende program med fem søjler, der inkluderer retshåndhævelse, interdiktion, udryddelse, alternative levebrødprojekter og offentlige informationskampagner”[2730].

Dette var den virkelige og åbenlyse grund til invasionen af Afghanistan, hverken CIA-agent igennem mange år, og Carlyle Group medlem, Osama Bin Laden, eller manglende demokrati. Dette profiterede mange karteller nemlig af. Opium, både som medicin og til det sorte narkomarked, våben- og krigsindustrien og generel udvidelse af imperiets strategiske poster med militærbaser, kontrol med infrastruktur og værdikæde, indsættelse af egne selskaber (fx Halliburton Inc, som er et amerikansk olieselskab samt bygge- og konstruktionsfirma, som opererer i 70 lande), overtagelse af centralbanksystem, gældsættelse til IMF til renter, kontrol over uddannelse og arbejdskraft, elnet, rørledninger til naturressourcer mm. Samme modus operandi som altid for profitmaksimering[2731].

I januar 2021 var der, ifølge en rapport fra Forsvarsministeriet, mere end 18.000 kontrahenter tilbage i Afghanistan, da det officielle antal tropper var blevet reduceret til 2.500. Disse tal afspejler den amerikanske regerings strategi med at outsource krigen til fordel for private lejesoldater og som et middel til at distancere krigen fra offentligheden og afværge uenighed, da relativt få amerikanere er direkte berørt af den. De fleste af lejesoldaterne er tidligere militærveteraner, selv om en procentdel er tredjelandsstatsborgere, der får en ringe løn for at udføre små opgaver for militæret. Et af de største lejesoldaterfirmaer er DynCorp International i Falls Church, Virginia, som har modtaget over 7 milliarder dollars i regeringskontrakter til at træne den afghanske hær og for at forvalte militærbaser i Afghanistan. Fra 2002-2013 modtog DynCorp 69 procent af alle midler fra Udenrigsministeriet. Forbes Magazine kaldte det "en af de store vindere af Irak- og Afghanistankrigene"; taberne var næsten alle andre, skrev Jeremy Kuzmarov i *Covert Action Magazine.* Uncle Sam begærer også Afghanistans mineralrigdomme. En undersøgelse foretaget af USA's geologiske tjeneste i 2007 afslørede mineralforekomster for næsten 1 billion dollars, herunder enorme jernårer, kobber, kobolt, guld og vigtige industrimetaller som lithium, der bruges til fremstilling af batterier til bærbare computere. I et internt notat fra Pentagon hedder det, at Afghanistan kunne blive "lithium´s Saudi-Arabien". I 2001, da USA først invaderede Afghanistan, var landet i gang med at udvide sin militære infrastruktur i Centralasien. Afghanistan udgjorde en vigtig

2729 https://en.wikipedia.org/wiki/Investors_Overseas_Service + David Livingstone: Terrorism and The Illuminati
2730 https://en.wikipedia.org/wiki/Opium_production_in_Afghanistan
2731 John Perkins: The New Confessions of an Economic Hitman

mellemstation for denne nye "oliedorado", som rummer op til 200 milliarder tønder olie - omkring ti gange den mængde, der findes i Nordsøen, og en tredjedel af Den Persiske Golf samlede reserver. Afghanistan blev på det tidspunkt desuden vurderet som et vigtigt sted for en olieledning, der kunne transportere centralasiatisk olie til Det Indiske Ocean uden om Rusland[2732].

Mere subtilt, og i sidste ende langt mere skadeligt var den rolle, som Saudi-Arabien fik lov til at spille i finansieringen af international terrorisme. USA lagde ikke skjul på sit ønske om at få Saud-huset til at finansiere Osama Bin Laden´s afghanske krig mod Sovjetunionen i 1980'erne, og Riyadh og Washington bidrog tilsammen med et anslået beløb på 3,5 milliarder dollars til Mujahedinerne. USA's og Saudi-Arabien´s deltagelse gik dog langt videre end dette. I slutningen af 2003 gennemførte *US News & World Report* en udtømmende undersøgelse med titlen "The Saudi Connection". Magasinet gennemgik tusindvis af sider af retsprotokoller, amerikanske og udenlandske efterretningsrapporter og andre dokumenter, og interviewede dusinvis af regeringsembedsmænd og eksperter i terrorisme og Mellemøsten. Rapportens resultater omfatter bl.a. følgende: Beviserne var uomtvistelige: Saudi-Arabien, USA's mangeårige allierede og verdens største olieproducent, var på en eller anden måde blevet, som en højtstående embedsmand fra finansministeriet udtrykte det, "epicenteret" for finansiering af terrorisme. Fra slutningen af 1980'erne - efter den iranske revolution og den sovjetiske krig i Afghanistan - blev Saudi-Arabien´s kvasiofficielle velgørenhedsorganisationer den primære kilde til finansiering af den hurtigt voksende jihad-bevægelse. I omkring 20 lande blev pengene brugt til at drive paramilitære træningslejre, købe våben og rekruttere nye medlemmer. De saudiarabiske gavmildheder tilskyndede amerikanske embedsmænd til at se den anden vej, siger nogle efterretningsofficer-veteraner. Milliarder af dollars i kontrakter, tilskud og lønninger er gået til en lang række tidligere amerikanske embedsmænd, som havde haft med saudierne at gøre: ambassadører, CIA-stationschefer og endda ministersekretærer. Elektroniske opfangninger af samtaler involverede medlemmer af den kongelige familie, i støtte til ikke blot A1 Qaeda, men også andre terrorgrupper, skrev John Perkins i sin *Confessions of an Economic Hitman* om sine egne karriereerfaringer som projektleder-ansat hos MAIN Inc[2733]. Særligt hans CV-henvisninger om samarbejdet med det saudiske monarki, havde han svære samvittighedskvaler over igennem sin bog, hvor han også forklarer hvordan CV´et dækker over specifikt efterretningstjenesterne og Pentagon´s roller, og sørger for, at det hele fremstår legitimt ud fra det altoverskyggende profitbaserede forretningsperspektiv[2734].

6) Retsvæsen og politi-kartel, der bruges til at udøve interferens og dække for det etablerede. Sammenhængen imellem kartel nr 4, 5 og 6 kan fint eksemplificeres ved Trump´s BAR-advokat, katolikken ”William Barr”; en særlig spektakulær og ubehagelig sag, som Bush udnævnte til at være den øverste retshåndhævende officer i USA - US Attorney General. Som George H.W. Bush´s mest berygtede insider, og som AG fra 1991 til 1993, udbredte han kaos, tilsidesatte retsstaten og viste sig at være en af CIA´s største og mest hensynsløse mestre og beskyttere.

I *The Conspirators: Secrets of a Iran-Contra Insider*, beskriver Al Martin Iran-Contra Enterprise som en enorm operation, som inkluderede (og ikke var begrænset til) narkotika, våben, terrorisme, krig, hvidvaskning af penge, kriminel bankvirksomhed, værdipapirsvig, valutasvig, ejendomssvig, forsikringssvindel, afpresning og politisk korruption, der involverede utallige politikere fra

2732 https://covertactionmagazine.com/2021/04/15/bidens-claim-to-be-ending-americas-longest-war-misleading/?fbclid=IwAR2HesQXqaZ-OzBQngybdUKDMQ0cY6AWlBVddN9V-sK679gwV2kNTy-KAAE

2733 https://archive.org/details/the-new-confessions-of-an-economic-hitman-by-john-perkins/page/n83/mode/1up?view=theater kapitel 16 – Pimping and Financing of BinLaden

2734 John Perkins: The New Confessions of an Economic Hitman Chapter 23 – The Deceptive Resumé

Washington af både republikanske og demokratiske partier. BCCI var en førende CIA-bank, der blev brugt af Bush/Clinton-maskinen til en lang række operationer, herunder Iran-Contra hvidvaskning af narkotika.

-Barr leverede juridisk dækning af Bush´s illegale udenrigspolitik og krigsforbrydelser.
-Barr var en CIA-operatør, der blev tildelt det kinesiske direktorat, hvor han kom tæt på den magtfulde CIA-operative George H.W. Bush, hvis præstationer omfattede Cuba Bay of Pigs, Asien CIA operationer (Vietnam-krigen, Golden Triangle narkotraffik) og Nixon udenrigspolitik politik med Henry Kissinger og Watergate-operationen.
-Barr var en nøglespiller i Iran-Contra-operationen, hvis ikke det vigtigste medlem af apparatet, og administrerede operationen, mens han også "fiksede" det juridiske mål og sikrede, at alle de operative kunne udføre deres job uden frygt for afsløring eller arrestation.
-Barr forlod Washington og gik gennem den "roterende dør" til erhvervslivet, hvor han påtog sig adskillige bestyrelsesposter og rådgivningspositioner for større virksomheder. I 2007 og igen fra 2017 var Barr rådgiver for det politisk forbundne internationale advokatfirma Kirkland & Ellis. Blandt dens andre bemærkelsesværdige advokater og alumner er Kenneth Starr, John Bolton, Supreme Court Justice Brett Kavanaugh og adskillige Trump-administrationsadvokater. K & E's kunder inkluderer pædofile Jeffrey Epstein og Mitt Romney´s Bain Capital.
-Barr ødelagde kirkekomitéens undersøgelser af CIA-overgreb.
-Barr stoppede forespørgsler om CIA-bombeangrebet på den chilenske oppositionsleder Orlando Letelier.
-Barr havde selv et personligt forhold til BCCI (hvidvaskende finansiel kriminel bank) tilbage til begyndelsen af 1980'erne. Også som en del af BCCI "forhandling" såvel som til at opretholde kontrol over narkotikahandlingerne i Iran-Contra, angav Barr angiveligt også en retfærdig begrundelse for den daværende præsident Bush til at invadere Panama og kidnappe deres associerede general Manuel Noriega for at gøre ham tavs, før han kunne afsløre operationen. Det var Barr, der lukkede låget på Iran-Contra og befriede stort set hele Bush / Clinton-netværket, inklusive sig selv, fra straf[2735].
- Barr spillede en nøglerolle i smugling af narkotika til De Forenede Stater. CIA-pilot Chip Tatum´s kontakt ved Southern Air Transport i Miami var Barr (Robert Johnson), ifølge forfatteren (CIA-operativ Terry Reed) i bogen "Kompromitteret"[2736].

Intet som at have en narkotikaforbryder siddende som amerikansk justitsadvokat i kontrol over det amerikanske "Departement of Justice" - og en vicepræsident for en krigsforbryder som Bush. Glem heller ikke Mafia-grupperne, der arbejdede med CIA, som også modtog beskyttelse af justitsministeriet[2737]. Fra 1970'erne og fremefter blev amerikanere udsat for fængselsstraffe og fængselsstraffe for ikke-voldelige narkotikaforseelser, såsom brug af narkotika eller blot besiddelse af stoffer. Dette resulterede i fængsling og destruktion af millioner af menneskers liv. Den hårde mentalitet med hensyn til kriminalitet og narkotika blev taget til sig af den daværende guvernør i New York, Nelson Rockefeller, fra den berygtede Rockefeller-familie. I januar 1973 lancerede Rockefeller en politisk kampagne med fokus på at sætte en stopper for brugen af narkotika og opfordrede til obligatoriske fængselsstraffe på 15 år til livstid for dem, der blev taget med små mængder cannabis, kokain eller heroin.

Det fængselsindustrielle kompleks beskrives ofte som overlappende interesser hos regeringen og

2735 https://www.globalresearch.ca/ciabushiran-contra-covert-operative-fixer-william-barr-nominated-attorney-general
2736 Reed, Cummings: Compromised; Clinton, Bush and the CIA s. 542
2737 https://www.justice-integrity.org/1659-trump-found-his-roy-cohn-in-deep-state-fixer-bill-barr

industrien, der bruger overvågning, politiarbejde og fængsling som løsninger på økonomiske og politiske problemer. Det er et net af relationer, der involverer offentlige og private fængsler, de virksomheder, der tilbyder prøveløsladelse, politiet, domstolene og transport samt fodring og salg af daglige fornødenheder til fanger. Kritikere, som fx non-profit tænketanken ”Interrogating Justice” hævder, at dette sammensurium af organisationer ser en stigning i kriminaliteten som en forretningsmulighed snarere end et socialt problem, der skal løses til gavn for samfundet. Disse kritikere mener, at det fængselsindustrielle kompleks fører til mere kriminalitet, fordi kilden til deres fortjeneste er fanger, hvilket giver dem et perverst incitament til at opretholde kriminelle aktiviteter. Blandt de virksomheder, der drager fordel af PIC, er Aramark, 3M, Amazon, Bank of America, JP Morgan Chase, Microsoft, Western Union og Wells Fargo. Blandt de private fængselsoperatører er CoreCivic, Ferrovial, GEO Group og Serco Group.

Federal Prison Industries, også kendt som Unicor, er et arbejdsprogram i fængsler, hvor indsatte producerer varer og tjenesteydelser for den offentlige sektor. I henhold til amerikansk forbundslovgivning skal alle fysisk raske indsatte, som ikke udgør en sikkerhedsrisiko eller har en sundhedsundtagelse, arbejde, enten for UNICOR eller et andet fængselsarbejde. I USA tjener indsatte mellem 0,23 og 1,15 USD i timen. Nogle kritikere sidestiller dette arbejdsprogram med en form for moderne slaveri. Disse fængsler drives af private virksomheder, som indgår en kontrakt med regeringen. Nogle af de virksomheder, der tjener på billig fængselsarbejde, er McDonalds, Wendy's, Wal-Mart, Starbucks, Sprint, Verizon, Victoria's Secret, Fidelity Investments, Jc Penney og American Airlines.

Selv efter at en person har afsonet sin straf i fængsel eller arresthus, skal vedkommende, når han/hun bliver løsladt, kæmpe med prøvetids- eller prøveløsladelsessystemet. Der er kritik af kautionssystemet i USA; et system, hvor en anklaget skal betale et bestemt beløb som en garanti for, at han/hun vil møde op til fremtidige retsmøder. Hvis den anklagede ikke er i stand til at skaffe pengene til kautionen, kan han eller hun blive fængslet fra anholdelsen, indtil sagen er afgjort eller afvist i retten. Selv om dette ikke er normen i hele verden, er det tilfældet i mange vestlige lande, herunder USA, som har næsten 25 % af verdens fanger og den højeste fængselsrate i verden. Disse astronomiske niveauer af fængselsstraffe omfatter også unge under 18 år. Denne kriminalisering af unge kan ses som et symptom på det fængselsindustrielle kompleks. Specifikt er tendensen med at tage børn ud af offentlige skoler og over i ungdoms- og kriminalretssystemet ofte kendt som School-to-Prison-Pipeline (skole-til-fængsel-pipeline). Børn, der bliver ofre for denne pipeline, følger typisk et mønster. For det første er der ofte mangel på ressourcer på en skole, ikke nok lærere pr. elev og begrænsede midler til rådgivere og psykologisk vejledning. For det andet indfører skolerne i stigende grad nultolerancepolitikker, hvor eleverne kan blive bortvist eller suspenderet for noget så simpelt som at tage en negleklipper med i skole. Kombinerer man disse faktorer med den stigende militarisering af skolerne, med svært bevæbnede betjente, metaldetektorer, kameraer, tilfældige ransagninger af personlige ejendele, har man en opskrift på en katastrofe[2738].

7) Det Medicinske/Farmaceutiske kartel kontrollerer alle medicinske skoler, tandlæger og sygeplejegrader, CDC, sundhedspolitik, sundhedsstyrelser, lægemiddelstyrelser etc. Som alle andre etablissementshierarki-karteller tjener det hierarkiets behov, serverer begrænset sandhed om alle sundhedsmæssige problemer, og er orienteret om at holde mennesker syge for at opnå maksimal fortjeneste og kontrol over masserne ved at svække dem og deres forhold til naturens apotek. Medicinalindustrien tjener kassen på alle sine kemiske produkter, og sørger for at stå i vejen for

2738 https://thepyramidofpower.net/?pop-chapter=prison-industrial-complex

sunde hollistiske behandlingsformer.

Videnskab.dk offentliggjorde I slutningen af 2020 en afslørende artikel med en tilbundsgående granskning af medicinalindustrien, hvor det fx fremgår, at medicinalgiganten Pfizer, som har fået forhandlet kæmpe haste-corona-virus-vaccine kontrakter på plads, "*lovede det amerikanske sundhedsministerium ikke at gøre det igen, men det var fjerde gang, Pfizer havde afgivet dette løfte. De brudte løfter hænger nok sammen med, at rekordbøden svarede til kun 3 ugers salg for Pfizer. Firmaerne tjener langt mere på ulovlighederne end udgifterne til bøder. Lægers økonomiske interessekonflikter i relation til medicinalindustrien farver deres opfattelse af lægemidlers gavnlige og skadelige virkninger og fører til uhensigtsmæssig brug af lægemidler. Mange læger bidrager til ulovlighederne ved at lægge navn til artikler om off-label brug, som firmaerne bruger i markedsføringen. David Healy har estimeret, at omkring halvdelen af den videnskabelige litteratur om psykofarmaka er skrevet af spøgelser eller firmaansatte forfattere, eller er publiceret i supplementer til tidsskrifter uden peer review. Spøgelsesartikler publiceres ofte i høj-impact-tidsskrifter, og man skal derfor være ekstra kritisk, når man læser artikler om lægemiddelforsøg, også i sådanne tidsskrifter".*

"New England Journal of Medicine er firmaernes foretrukne tidsskrift, da det har stor reklameværdi for lægemiddelsælgerne at efterlade et særtryk fra dette tidsskrift. Der foreligger en vis symbiose, idet tidsskriftet sælger mange særtryk, og også forhøjer sin impact factor ved at publicere industriens forsøg"[2739].

Stadig findes ingen sundhedsfaglige beviser, som skulle retfærdiggøre alverdens regeringers drastiske handlinger med at lukke landene ned og indskrænke bevægelsesfriheden samt tvinge folk til medicinske behandlinger i kølvandet på "Corona-Virus"-indførslen i 2020. Først og fremmest er/var anvendelsesmetoderne til at angive "COVID-19", som dødsårsag, beroende på direkte misvisninger. Symptomerne og de generelle smittetilfælde var stort set lig med sæsoninfluenza, som i statistikker blev erstattet af "COVID-19". *I Danmark i 2020 påståedes 1500 mennesker (i runde tal), at være døde "med" COVID-19, hvor al influenza mirakuløst var forsvundet. Influenza, der ellers slår et lignende antal mennesker ihjel hvert eneste år. Sådan har det været i henved ét århundrede. Gennemsnitsalder for disse 1500 personer, som døde "med COVID-19" i 2020, var 82 år, altså OVER den gennemsnitlige levealder for danskere, som er 81.5 år m/k (mænd: 79.5, kvinder: 83.6). Desuden havde 92 % af disse personer allerede kroniske diagnoser (komorbiditet), som kan føre til døden. Hos de fleste tælles disse komorbiditeter i flertal. Så hvad døde disse mennesker, der levede længere end gennemsnittet egentligt af? Det er der faktisk ingen, der ved med sikkerhed. Heller ikke SSI (Statens Serum Institut), der efter gennemgang af dødsattester fastslår "at COVID-19 kan være årsag eller medvirkende dødsårsag"*[2740].

Epidemikommissionen, som indførte nazistiske eugenik-tilstande i Danmark, var ikke besat af en eneste virolog, og fik, via Epidemiloven, bemyndigelse til at op-klassificere influenza-virus til særligt samfundskritisk, hvormed permanent undtagelsestilstand skulle kunne retfærdiggøre suspendering af samtlige konventioner og love, som igennem tiden er blevet indført for beskyttelse af folkets friheds- og menneskerettigheder[2741]. Dette mener de muligvis vil kunne hjemles med henvisning til

2739 https://videnskab.dk/kultur-samfund/medicinalindustriens-forskningsfusk-og-de-kobte-laeger?fbclid=IwAR05rfPC9PpM4nisD2sHsmSA4ixgA35xPTc5CZKHYjzXhwnqXFh4ulKjlU8

2740 https://stonebros.dk/blogs/news/covid-19-vacciner-her-er-de-officielle-tal-for-bivirkninger-skader-og-dodsfald-som-folge-af-den-nye-eksperimentielle-covid-19-vaccinationer-fordelt-pa-verdensdele?fbclid=IwAR1NJ62Gl-VNC5gFqVGAKqJF-9XjEmBfuhZ8JmLWkl1RvP8RH9iz5Dm0fx8

2741 https://sum.dk/temaer/epidemikommissionen + https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2021/285

”nødsituation” i Den Europæiske Menneskerettighedskonventions Artikel 15[2742].

Kronprinsesse Mary er, igennem Mary Fonden, tæt knyttet til formændene for nogle af landets rigeste og mest magtfulde fonde, jvf netværksdata fra *Magteliten*[2743]. Hun er ikke læge, og har ingen faglig kompetence (det har sundhedsminister Magnus Heunicke heller ikke) men som ”protektor” for WHO´s Europa-afdeling i FN-Byen i Nordhavn, afgav hun under ”pandemien” i 2020 et statement om, at vi alle skulle sikre hinanden med vacciner, som fra start var regeringens løsningsforslag via lovmæssig åbning for forskellige former for tvangsvaccinering. Mary understregede vigtigheden og truede med ricisi, moralsk gidseltagning og frygtscenarier: ”Hvis vi ikke gør det, øges de øjeblikkelige og langsigtede sundhedsrisici for enkeltpersoner og kan yderligere belaste de sundhedssystemer, vi alle er afhængige af. Nu mere end nogensinde er vi klar over, at vores handlinger har indflydelse på andres sundhed og velvære”[2744].

”Professor i eksperimentel virologi”, Allan Randrup Thomsen, har fungeret som ”eksperten”, der skulle give autoritet til promoveringen af vaccinerne, og sagde til TV2 News, at det ikke var ”så meget direkte for den smittedæmpende effekt, men for at få dem, som gerne vil have adgang til de her goder, presset over i, at det nok er nemmere at blive vaccineret, fordi vi har en aldersgruppe, som trænger til et push (skub) i den retning”[2745]. Bevægelsesfrihed og adgang til livet udenfor vores eget hjem er ikke længere en basal rettighed, men er nu et ”gode”, som man skal gøre sig fortjent til. Mette Frederiksen sagde, at det skulle være sværere for minoriteter af uvaccinerede at deltage i samfundet[2746]. Coronapasset blev således ikke indført, fordi vi står overfor en farlig epidemi, men som et decideret afpresningsmiddel. EU har siden 2018 arbejdet på deres vaccinepas-projekt[2747], og Verdens Sundhedsorganisation (WHO) har, sammen med Verdens Økonomiske Forum (WEF), haft passet på tegnebrættet siden mindst 2014. WHO-Europa fremlagde nemlig allerede i 2014 planen for gradvis implementering af digitalt opkoblede obligatoriske vacciner til alle[2748].

Lige så rodfæstet i videnskabelig uredelighed var påbuddet af mundbind, som ikke beskytter imod nano-partikler af den størrelse, idet man kan sammenligne det med at fange rejer med et torskenet. Danmask-19 studiet foregik fra april til juni 2020 og konkluderede, at der ikke med statistisk signifikans kan tilskrives nogen effekt ved brug af mundbind. Herhjemme nævnedes det ikke i pressen[2749].

Det plejede at være almen logik, at du er sund og rask med mindre du er syg. Og at være syg, betyder, at du har symptomer. Hvis du ikke er syg, smitter du ikke. Alt det her er blevet vendt på hovedet under den påståede ”COVID-19 pandemi”. Nu er du syg, indtil det er bevist, at du er sund og rask, og du anses automatisk som smittebærer med følgelig udsættelse for frihedsindskrænkende sanktioner. Drivkraften bag dette bedrag er RT-PCR-testen (forkortelse for ”Reverse Transcriptase-Polymerase Chain Reaction”), der køres på mere end 35 forstærker-cyklusser i Danmark, hvilket får antallet af ”falsk-positiver” til at stige markant, ifølge 22 forskere. På trods af den store mængde videnskabelig evidens, der påviser denne upålidelighed ved 35

2742 https://da.wikipedia.org/wiki/Den_Europ%C3%A6iske_Menneskerettighedskonvention
2743 Christoph Houman Ellersgaard og Anton Grau Larsen: *Magteliten,* Kapitel 2 – Stat, side 265/528
2744 http://kongehuset.dk/nyheder/statement-fra-hkh-kronprinsessen?fbclid=IwAR1IFROdWUC7s3FXQjfcw6fQ3uT_WMtGtwZpwtbo4yol1IbZSKccPgWN8NQ
2745 https://jyllands-posten.dk/debat/breve/ECE13140564/stop-adfaerdsregulering-med-coronapas-nu/
2746 https://www.avisen.dk/mette-frederiksen-det-maa-godt-vaere-besvaerligt-at_669462.aspx
2747 https://ec.europa.eu/health/sites/default/files/vaccination/docs/2019-2022_roadmap_en.pdf
2748 https://www.euro.who.int/en/health-topics/disease-prevention/vaccines-and-immunization/publications/2014/european-vaccine-action-plan-20152020-2014/video-european-vaccine-action-plan-20152020?fbclid=IwAR0_KnN7mBXqUTLyzj_2mqA04yC_qM20OH4POM2d4mYlIzpmHqlyFESd6DA
2749 https://www.rigshospitalet.dk/presse-og-nyt/nyheder/nyheder/Sider/2020/november/dansk-studie-er-nu-offentliggjort.aspx

cyklusser, anbefaler WHO alligevel, at der anvendes 45 cyklusser. Forskerne konkluderer yderligere, at et positivt PCR-resultat, hvor der er anvendt 45 cyklusser er “fuldkomment videnskabeligt og diagnostisk meningsløst”, fordi mængden af RNA ikke er tilstrækkelig til at fastslå, om der er tale om en smittet med infektion. Hvis det kun er et spørgsmål om, hvor mange cyklusser, der køres, før RNA-fragmenter kan identificeres, så må det betyde, at vi alle har disse RNA/DNA fragmenter, som PCR-testens primers søger efter. Ydermere når en person tester positiv ved RT-PCR, er det heller ikke sikkert, at det er ”COVID-19 sygdomsudløser-virussen kaldet SARS-CoV-2”, der er blevet fundet. Alligevel behandles alle positive resultater som bevis på, at man har en ”SARS-CoV-2-infektion”. Corman-Drosten rapporten, der er grundlag for anvendelse af RT-PCR til at teste folk for SARS CoV-2, er ikke blevet peer-reviewed. Rapporten blev indsendt til Eurosurveillance 21. Januar 2020, og allerede 23. januar 2020 blev den udgivet på WHO’s officielle hjemmeside. Kary Mullis, som opfandt RT-PCR-testen, og indkasserede en nobelpris for opdagelsen, patenterede den ikke som et diagnose-redskab – og denne kan, af ovenstående grunde, dermed IKKE bruges til at stille en diagnose[2750].

Test foretages ved et kropsinvasivt overgreb i form af indførsel af en podepind i svælg eller næse. Statens Serum Institut´s SSI Diagnostica (som IKKE ejes af staten, men blev solgt til kapitalfonden Adelis Equity i 2016) tjener sine penge på bl.a. hurtig-tests/kviktests[2751]. Rigmanden Jeppe Handwerk, direktør i Copenhagen Medical, der er kendt for sit nære venskab fra frømandsuddannelsen med kronprins Frederik, forudså allerede i forsommeren 2020, at kviktest ville blive et afgørende våben i kampen mod Coronavirussen, fortalte han i et større interview med *Berlingske*. Derfor pantsatte han alt og indkøbte herefter test-kits fra Sydkorea for et tocifret millionbeløb, hvorefter hans virksomhed formåede at vinde retten til at levere kviktest til hele Region Hovedstaden. Siden har Copenhagen Medical – ifølge *Berlingske* – indkasseret intet mindre end 1,5 milliarder kroner. Han tør ikke at spekulere i, hvor mange penge han selv står tilbage med af de 1,5 milliarder, når løn og diverse er blevet betalt, da han 'ikke ved, hvad der sker resten af året'. I maj alene indkasserede 52-årige Jeppe Handwerk´s virksomhed svimlende 600 millioner kroner, men han har ingen skrupler over at tjene kassen på en krise: »Når vi har leveret varen og gjort en forskel, så har jeg altså ingen problemer med at tjene penge. Og jeg har jo også selv taget en kæmpe risiko, inden det hele tog fart. Man kan ikke gøre noget som det her, hvis man ikke også kan tjene på det«[2752].

Novo Nordisk Fonden har på tærsklen til 2021 bevilget op til 250 mio. kr. til Statens Serum Institut i forbindelse med etableringen af TestCenter Danmark[2753]. Fonden har desuden støttet Danmark´s Nationale Biobank med flere bevillinger. Novo Nordisk Fonden er en dansk erhvervsdrivende fond, som blev etableret i 1989 ved fusionen mellem Novo´s Fond og Nordisk Insulinlaboratorium. Novo Nordisk Fonden ejer 100 % af datterselskabet Novo Holdings A/S (som ejer ca 25-30% af Novo Nordisk og Novozymes). Novo Nordisk Fondens hovedformål er støtte til forskning inden for Life Science, mens Novo Holdings har til formål at administrere fondens midler.

I 2019 udbetalte Novo Nordisk Fonden 3,6 millarder kroner[2754] og uddelte yderligere tæt på 4,9 mia. kr. til nye projekter[2755]. I 2019 var Fondens samlede formue på 411 milliarder kroner, hvoraf Novo Gruppen udgør 284 miliarder kroner, hvilket gør den til danmarks mest velhavende fond.

2750 CORMAN-DROSTEN Review Report - Curated By an International Consortium of Scientists in Life Scinces (ICSLS) [NOV 2020 - JAN 2021] Niels Harrit Ph.D, “Sick, until proven healthy—A comment on the efficacy of the RT-PCR test in view of the Jaafar-paper”
2751 https://ssidiagnostica.com/nordic/the-company/about/+ https://www.ssi.dk/aktuelt/nyheder/2016/2016_10_03_ssi-diagnostica-er-overdraget
2752 https://www.bt.dk/navne/kronprins-frederiks-ven-tjener-kassen-paa-corona-scorer-milliardbeloeb-paa-kviktest
2753 Novo-ejer kaster millioner efter Statens Serum Institut og coronavirus https://medwatch.dk/laboratorie___diagnostik/article12089916.ece
2754 2019 Årsrapport - Novo Nordisk Fonden https://novonordiskfonden.dk/wp-content/uploads/Annual-Rapport-2019.pdf
2755 https://novonordiskfonden.dk/da/nyheder/novo-nordisk-fonden-fordoblede-sine-udbetalinger-i-2019/

Næsten dobbelt så stor som A.P. Møller – Mærsk på markedsværdi[2756] og har medarbejdere i 75 lande (kerneområde insulin og hormoner).

Novozymes A/S er en dansk bioteknologisk virksomhed, der driver forskning i, udvikling og fremstilling af samt handel med primært bio-industrielle produkter, processer og ydelser, navnlig enzymer og mikroorganismer til industriel anvendelse. Virksomheden er, ifølge hjemmesiden, "Verdensførende indenfor biologiske løsninger" og en afgørende del af hele COVID-19-værdikæden: "Vores enzymer er en nøglekomponent I mange Coronavirus diagnostics kits, og vi arbejder på hurtige løsninger og fortsætter leveringen til sundhedsfirmaer, der producerer test-kits (som ifølge Anne-Marie Vangsted, direktør i Testcenter Danmark i interviewet her[2757], ligeledes gælder udrulningen af vacciner). “Vi er klar til at levere udstyr som f.eks. PCR-udstyr og ressourcer til at køre COVID-19 testprocessen på vores laboratorier, hvis myndighederne har brug for vores hjælp”. "Under COVID-19 kan patienter i ventilatorer ikke indtage faste fødevarer, og de har brug for sondefodring med flydende næringsstoffer. Vi prioriterer produktion og levering af enzymer til disse typer flydende næringsstoffer"[2758].

Novo koncernen udvikler også Ethanol til håndsprit med Carlsberg-fonden; betændelsesdæmpende medicin til COVID-19 m.fl støttede projekter: "Med COVID-19 er alkoholbaserede desinfektionsmidler meget efterspurgte. For yderligere at understøtte produktionen har vi også lånt tankcontainere til opbevaring og transport af produkter". Også globalt fx: "i North Carolina, Virginia og Wisconsin har Novozymes doneret personligt beskyttelsesudstyr (handsker, N-95 masker, labcoats, osv.) til lokalt hospital og sundhedsvæsen"[2759].

Men nu til det allervigtigste. At det FAKTISK IKKE er en ”virus-partikel” der er årsag til sygdom. Det er nemlig ALDRIG bevist. Metoden til isolation af virus af John Enders kan ikke bevise, at smitsom virus eksisterer. Enders var en amerikansk virolog og vinder af nobelprisen i 1954 for sit arbejde med at ”isolere mæslingevirus” og med den efterfølgende udvikling af mæslingevaccinen. Han betragtes som "fader til moderne vacciner". De trin han benyttede sig af i forskningen er kort sagt 1) skabelse af en Celle-kultur ved at blande celler fra et menneske med forskellige midler i en petri-skål 2) Viral prøve-udtag; en prøve fra en person med mæslingesymptom tilsættes andet herunder antibiotika 3) Inficering af cellerne; fjernelse af næring fra blanding og denne essens bliver blandet sammen med cellekulturen med opløsningsmiddel mm 4) Isolation og observering af skader på vært-celler og finder bevis via tilsatte giftstoffer 5) Smitte - tager et udtræk af degenerede nyrreceller, centrifugerer og tilsætter dem til en ny persons cellekultur (udtræk af celler). Hvis cellekulturen nu bliver beskadiget - så er det deres bevis for smitte!

Denne metode benyttes idag. Virologerne har hermed aldrig isoleret virus, men har forgiftet og udsultet cellekulturen. Og når cellerne dør påstår de, at det er virussen, der forårsager dette. Dette eksperiment defineres som isolation. Der er ALDRIG observeret eller isoleret nogen form for virus-partikel ud fra et menneskes kropsvæsker! Hverken fra snot, slim, lort eller blod, sekret. Der findes INTET bevis - ud fra et videnskabeligt forsøg – på, at der kan dokumenteres en oprenset og isoleret virus, der kan smitte og forårsage sygdom/symptomer hos et raskt menneske jvf. metoden, som også gælder for SARS-CoV2 og de efterfølgende varianter[2760]. WHO har dog alligevel fastslået, at

2756 https://da.wikipedia.org/wiki/Novo_Nordisk Novo slår Mærsk som landets største firma - Brancher | www.business.dk

2757 https://sciencenews.dk/da/fra-0-100000-daglige-covid-19-tests-saadan-blev-testcenter-danmark-til?fbclid=IwAR0KrYQgq48gz1rHK6LRv_FspNYKpKf9DKryScnmAfjSTtiPCzJ77Xcd3Dk

2758 https://www.novozymes.com/en/news/news-archive/2020/4/how-novozymes-responds-to-covid-19-coronavirus

2759 https://www.novozymes.com/en/news/news-archive/2020/4/how-novozymes-responds-to-covid-19-coronavirus

2760 John Franklin Enders metoden, kort dansk video af Birgitte Fiil: https://www.facebook.com/100004694351100/videos/533571528078349 Dr

mellemmenneskelig smittetransmission med SARS-CoV-2 primært sker via viruspartikler suspenderet i luft (såkaldte aerosoler).

”Identiske partikler findes ikke, og det er ikke muligt at mikse sig til at finde virus-formering. De SKULLE kigge på væsken, karakterisere genomen og bevise at den smitter. Men det gør de ikke. Ovenstående CPE-metode er alle virologer enige om er deres bevis på at virus er isoleret. Så finder de hvadsomhelst ud fra tilpasning af genomen. Der er ikke en eneste studieudgivelse, der viser at man har fundet mæslinge, svineinfluenza, Polio, HIV, SARS-CoV2, eller anden specifik virus i et menneske[2761]. Dr. Fraser fra Canada og Dr. Powell i Californien har eksperimenteret med milliarder af bakterier af alle slags, men de har ikke kunnet fremkalde en eneste sygdom ved at indføre bakterier i mennesker. Dr. Waite forsøgte i årevis at bevise kimteorien (indenfor medicin, teorien om, at visse sygdomme er forårsaget af mikroorganismernes invasion af kroppen) men det lykkedes ikke[2762]. Det er celleaffald der måles. I de enkleste vendinger er celleaffald det affald, der er tilbage, når en celle dør. Når en celle dør, eller får sin membran sprængt, frigiver den sine indre bestanddele ud i opløsningen. Disse cellefragmenter tælles ofte som hele celler, hvilket skaber falske positive resultater i forsøgsresultaterne[2763].

Der er i Danmark udlovet en dusør på, pr. april 2022, 20.000 kroner til den som ”kan bevise at virus er årsag til sygdom”. Ophavsmand er Danni Møller, som skriver, at ”Alle de links til studier som sundhedsmyndigheder og universiteter kommer med, hvor de under aktindsigter specifikt bliver spurgt efter denne dokumentation, er kigget igennem. 177 sundhedsmyndigheder og universiteter verden over har allerede anerkendt, at den dokumentation ikke eksisterer. De er alle spurgt via aktindsigter. Så alle deres såkaldte eksperter har jo sådan set talt. Beviserne eksisterer simpelthen ikke. Folk skal bare forstå vigtigheden og alvoren i at det forholder sig sådan. For ALLE vacciner er baseret på, at dette bevis eksisterer, og at det er virus som skaber symptomer og sygdomsforløb”[2764].

Han uddyber: *Mange subcellulære partikler ligner hinanden, så et 2d-billede fra et elektronmikroskop af en partikel beviser hverken det ene eller andet. Ikke om de partikler har en særlig evne. Det er jo aldrig isolerede partikler. Så hvor kommer de partikler fra og har de overhovedet en funktion? De kunne lave et kontrolforsøg her ved at isolere de såkaldte partikler i ordets forstand. Dem de påstår er vira. Lave en kemisk analyse af dem og sekventere dem, for at se om det matcher sekvensen fra cellekulturen. Dernæst kunne de så tage de isolerede partikler og sprøjte nanopartiklerne ud over en gruppe mennesker eller dyr. Observere dem og se om de så alle bliver syge med det sæt symptomer, man antager at partiklerne forårsager. Men det gør de ikke. Det samme gælder for sekventeringen, som faktisk er en digitalisering af det genetiske materiale. Men også her bruger de en af de cirkulære argumenter – og logiske fejlslutninger - som med elektronmikroskopi, med rod i den ikke-beviste virus-præmis. For hvad er det de sekventerer? De har jo aldrig isoleret nogle partikler, som de i øvrigt ofte skriver, ”er uden betydning”. Men det er i den grad vigtigt. Det VIGTIGSTE i hele processen. At bevise at deres virusteori er sand. Deres antagelse om at der er virus tilstede i cellekulturen! Teknologien eksisterer til at isolere partikler i*

Tom Cowan, Dr. Andrew Kaufmann og Virolog Stefan Lanka - se dokumentarer som fx: Terrain-The-Film.org https://rumble.com/v18r78t-terrain-the-film-by-andrew-kaufman-m.d.-and-marcelina-cravat.html?fbclid=IwAR1xUyoncOt6pNBvAu0xs7ot-n1G6-HNYi_NKXk7ldINm9YNLfvGFsaIV4g

2761 Dr. Tom Cowan: Virology On Trial Series - Part 1: https://www.bitchute.com/video/a5ANTtqFaLTs/ + en hel playliste af dokumentarer: https://odysee.com/$/playlist/95b65893799767fbe899608d0218ec653e2ce6dd?fbclid=IwAR3ZFOfWnLN7IE10IWoKYitJNFMLXy7ACAwRziG3ON8rOGM-dof9iMGU86g

2762 Principles And Practice of Naturopathy, E.W.Codingley, M.D., N.D., N.D,A.M.

2763 https://www.akadeum.com/types-of-cell-separation/dead-cell-removal/

2764 https://www.fluoridefreepeel.ca/68-health-science.../ + link findes på Danni Eron Fuller´s Facebook-profil – email: Sophisticate@hotmail.com

den størrelsesorden - og de viser jo partikler under elektronmikroskopet. Så de skal isolere disse partikler, så man kun har dem alene uden fremmed materiale og forurenende stoffer. Det er sådan man isolerer. Nu kan de så lave en kemisk analyse og sekventere, for at kontrollere, at det er samme resultat de får fra cellekulturen - og at de partikler, de finder i andre patienter, ikke bare "minder om". Men er præcis de samme partikler! Ellers kan det ganske enkelt ikke være de specifikke partikler, som er årsag til symptomerne. Dette er hele grundlaget for ideen om vaccination! At særlige virus-partikler eksisterer, og er årsag til sygdom! Hvilken partikel er det så man laver en "vaccine" ud fra? Hvis man vil sprøjte kontinuerlige doser af nervegift i mennesker og dyr, så skal der da også fremlægges 100% urokkelig evidens på, at vira eksisterer og at disse kanyleindsprøjtninger rent faktisk forhindrer noget som helst!

"Germteorien" dækker også bakterier, som eksisterer. Dem kan man nemlig isolere og observere. De havde jo opstillet nogle ellers ret fornuftige kriterier for, hvordan man beviser, at mikroorganismer er årsag til sygdom. Robert Koch var dog selv nødt til at forlade sine egne postulater, fordi de ikke altid fandt de bakterier i syge mennesker, som de mente var årsag til et bestemt sæt symptomer. De fandt dem også i raske mennesker. Vi så også under Rosenau-eksperimenterne[2765], eller i utallige andre lægers forsøg, hvordan de ikke kunne skabe symptomer med en atomizer med Pfeiffers Bacilus bakterier i. Så isolerede bakterier har de aldrig kunnet bevise skaber symptomer. De kan finde visse bakterier tilstede ind imellem. Men det kaldes associering - og beviser ikke, at de forårsagede skaden. Det skal jo først bevises, hvilken funktion de har. Fordi du fx finder fluer på et dødt dyr, er det heller ikke ensbetydende med at de var årsag til døden, eller fordi du finder brandmænd ved en brand, er det heller ikke pr. automatik dem, der har startet branden!

Da de så ikke kunne forklare alt med bakterier - og ikke kunne overholde deres egne kriterier - så sagde de, at: "de er mindre. Vi kan bare ikke se dem. Men de er der". I starten mente man så, at det var proteiner. Altså mindre partikler. For at fastholde teorien om at mikroorganismer er årsagen til de fleste sygdomme. Da de så fandt ud af, at det heller ikke var tilfældet, så sagde de igen: "De er mindre. Vi kan bare ikke se dem". Tilhængere af germteorien vil ikke ind på metoderne (metodesektionen fra studierne). De ignorerer helt konkret data. Ikke engang studier, artikler og bøger fra de mennesker, der banede vej for deres egen overbevisning og de værktøjer disse benyttede sig af. Primært folk som Louis Pasteur, Robert Koch, John Enders eller Kary Mullis (PCR-metoden). Pasteur indrømmer selv i sine egne notesbøger, at han var bedrager. John Enders observerer selv i sine egne studier at proteiner (antistoffer) ikke er specifikke - og at det resultat, de påstår er bevis for virus, kan komme fra andre faktorer, som de, så vidt jeg kan se, ikke undersøger, konkluderer Danni Møller.

Følgelig: Når man ikke kan bevise, at nogen form for "virus" overhovedet eksisterer, ja så er der heller intet belæg for nogen form for sekventering, "test", "vaccine", "masker" osv. For man kan ikke sekventere eller teste for noget, man ikke kan finde, og man kan ikke putte noget i en "vaccine", som man ikke kan finde. Vira er døde, påstår de. De har nemlig ingen metabolisme (omsætning af næringsstoffer). De forklarer, at "virus skal bruge proteiner og vores celler for at replikere sig". Men hvordan finder de ud af resten på egen hånd, før de kommer ind i din krop? Og hvis de ikke kan overleve udenfor cellen, hvordan smitter de så? Hvordan rejser de via aerosoler?

Når man spørger sundhedsforstyrrelsen så sender de cirkulær argumentation med et 2d stillbillede

2765 Rosenau eksperimenterne; https://www.ggarchives.com/Influenza/TheRosenauExperiment-1918-1919.html?fbclid=IwAR3tAH9t_HnAi5kpgXy7fTXKQe5uNlBXgH8dTBqNNu1ZHZpHbFNTmnFcC7g

af en spike-celle og siger "se: her er virus!". Men det siger sig selv, jvf ovenstående, at dette ikke kan bevise noget som helst. Det er samme argumentationsform, som dem der fx påstår, at "Jesus levede og er Gud fordi det står i biblen. Og det må jo være sandt fordi; Biblen er Guds ord". Cirkulær nonsens uden bevis for hverken det ene eller det andet påstulat.

De skal 1) tage syge mennesker/forsøgsdyr med de samme symptomer og 2) udtræk, oprens og isolér "virus" ud fra deres kropsvæsker - vis os det - og vis, at dem som bliver berørt af denne væske, bliver smittet af det og viser samme sygdomssymptomer bagefter. Der er ingen undskyldning for ikke at lave dette forsøg! Men det ville jo destruere de globale ejeres vaccine- og test milliardindustri (motivet til hele svindelnummeret).

Sålænge folk tror der findes virus-patogener = sålænge kan de sælge "vacciner" (giftsprøjter af forskellig art, hvor de påstår at inficere dig med lidt af det, de ikke kan finde, men som kroppen skal træne på at nedkæmpe - og dermed bliver bedre til at producere anti-stoffer imod, når den senere møder denne ting, som de altså IKKE kan vise findes i live). I en samtale med chat GPT om virologi, indrømmedes ikke alene, at COVID-19-virussen aldrig er blevet isoleret, men også, at dens såkaldte genom, som vaccinerne er baseret og patenteret på, blot var en hypotetisk computermodel. Virologi er pseudovidenskab, som Jamie Andrews´ forsøg beviser: https://controlstudies.substack.com/p/cell-culture-isolation-control-experiment

Jamie´s Falsificeringsforsøg:

CRO (Contract research Organization som Jamie hyrede) fik til opgave at lede efter ekstracellulære vesikler i kontrolkulturerne. Disse blev identificeret og målt i billederne 7 og 8. Det er tydeligt, at det er tomme vesikler, der adskiller sig fuldstændigt fra de fyldte partikler, vi har identificeret og krydsrefereret i de øvrige billeder. Ved at tage billederne, størrelserne, proteomiske beskrivelser og karakteristika af det, som CDC betragter som Sars Cov 2, mæslingevirus og HIV, var vi i stand til at krydshenvise nøjagtigt alle disse definerende træk i partiklerne i vores kontrolkulturer. Især størrelsen og den overordnede form er to karakteristiske træk, som blev identificeret positivt, og især i tilfældet med mæslingevirus er der meget lidt forklaring på, hvad disse partikler ellers kunne være, når de findes i uinficerede kulturer. CRO havde fuld kontrol over, hvilke billeder der skulle tages, og de blev på intet tidspunkt instrueret i at lede efter viruslignende partikler, kun billeder af ekstracellulære vesikler, da vi ikke ønskede at indføre nogen form for bias i vores fund. På trods af dette lykkedes det os på blot 7 billeder, der ikke var ekstracellulære vesikler, at identificere 3 nøjagtige match med karakteristiske vira. Dette var det første mikroskopi-eksperiment, vi gennemførte som en del af kontrolundersøgelserne, og derfor er vores resultater ekstremt stærke. Dette tyder på, at hvis vi gennemførte flere eksperimenter af denne art, men havde kontrol over, hvor vi skulle tage billeder i cellelinjen, ville vi kunne tilføje utallige resultater til disse fund.

Resultaterne af denne artikel giver stærke beviser for, at de partikler, der betegnes som vira, enten klart ikke er patogene eller er fejlagtigt fortolket cellulært affald fra nedbrydningen af cellelinjen i sultmedium (vist i artiklen om kontrolkulturisolering)[2766]. Til dem der påstår, at man ikke kan bevise en negativ, er Jamie uenig. Han har netop her bevist via sine forsøg, at den påstand, der ligger til grund for eksistensen af specifikke "vira", er falsk.

Jamie forklarer hvorfor han ikke har ambitioner om etablissement-systemisk "peer-review" af sine

2766 https://controlstudies.substack.com/p/we-have-proved-viruses-dont-exist?utm_source=share&utm_medium=android&r=27c5yh&triedRedirect=true

studier: *Sammenlignet med definitionen af peer review behøver man blot at bytte om på den enkle nomenklatur for to udskiftelige begreber, nemlig videnskab og eksperter med religion og kultmedlemmer, og man har grupper, der fungerer på nøjagtig samme måde. Alene på grund af det praktiske resultat af peer review-systemet, for selvom videnskaben har til formål at beskæftige sig med sandheden og forståelsen af verden omkring os, vil den, ved kun at tillade personer, der er indoktrineret i et trossystem, hvor peer review-processen er en smart måde at gøre tingene på, i en autoritær struktur, ende med et totalt og uformindsket trossystem ved afslutningen af denne godkendelsesproces, som en selvfølge.*

Så jeg lægger ikke skjul på, at jeg ikke er interesseret i at indsende resultaterne af virologikontrolundersøgelserne til nogen peer-reviewede tidsskrifter. Ville det øge troværdigheden af arbejdet over for masserne? Utvivlsomt, ja. Men det ville skulle glattes ud, hakkes og ændres, indtil det var så slapt og inaktivt, at det ikke ville tjene andet formål end at styrke min egen profil, hvilket er den eneste grund til, at alle peer-reviewede (kultmedlemmer) forskere på planeten har gjort det.

For at få det offentliggjort, og jeg har et par gode forbindelser til velrenommerede publikationer, ville jeg være nødt til at ændre hypotesen, målene og konklusionerne til noget i retning af »Vi skal være forsigtige med ikke at forveksle viral CPE med reduceret FBS-celledød, så virologi bliver en mere robust videnskab«. Til det siger jeg... stik det så langt op i røven, at det efterlader en uudslettelig, evig smag på dine mandler. Nej, jeg ville aldrig sælge ud på den måde, og enhver, der hævder at være interesseret i Joe Publics frihed eller på nogen måde er på linje med sandheden OG får sit arbejde peer-reviewet, skal bare vide, at de lyver og er årsagen til, at denne svigagtige videnskab fortsætter.

Denne type datamanipulation, der betragtes som »statistik«, ER moderne videnskab i en nøddeskal. Når man ser, at hele den virologiske isolering, hver eneste, der er foretaget siden 1954, aldrig har registreret metoden til negativ kontrol, foregår det hele på basis af »Stol på mig, makker«. Da vi faktisk lige har foretaget en legitim kontrol for dem, viste vi, at hele den industrielle videnskab indenfor virologi bevidst løj[2767]*.*

Politikere, Lægemiddelstyrelse, Sundhedsstyrelse og embedsværk "glemte" at undersøge detaljerne om effekt og risici, inden de hastebesluttede at indkøbe 25 millioner doser, samt ”glemte” at redegøre for, hvorfor det var nødvendigt at indkøbe så mange gange flere doser end indbyggertallet[2768]. En aktindsigt viser at Statens Serum Institut´s foreløbige samlede udgifter til vaccineindkøb var på 3,2 mia. kr for 47,4 mio stk. for perioden 2020-2022: *En medarbejder fra Kammeradvokaten, et privat advokatfirma med defacto-monopol på levering af juridisk rådgivning til større offentlige myndigheder, har været en del af det team, der har behandlet Journalista.dk´s begæring. Kammeradvokaten måtte sidste år standse markedsføringen af et kursus i udlevering af aktindsigter, grundet omfattende kritik af dets indhold. Dette skyldes at der tilsyneladende var tale om kurser, hvor Kammeradvokaten ville undervise sine offentlige kunder i, hvordan de kunne begrænse offentlighedens adgang til netop aktindsigter*[2769]*.*

Derudover “glemte” Pfizer, i sine studier, at undersøge for om vaccinen beskytter imod selve

2767 https://controlstudies.substack.com/p/peer-pressure?r=27c5yh&utm_campaign=post&utm_medium=web&triedRedirect=true
2768 https://www.berlingske.dk/danmark/fakta-danmark-har-lagt-billet-ind-paa-25-millioner-vacciner-0
2769 https://journalista.dk/danmark-har-hamstret-covid-19-vacciner-trods-who-appel-har-koebt-47-400-000-og-betalt-3-184-700-000-kroner-for-dem/?fbclid=IwAR0VPs43UWj7cAB6y3ptt217ke4GjnqDIZizIrSadWREwYCkjXTl66mVEms

COVID-19 infektionen. Aktstykke 150 fra Folketingets Finansudvalg af 27. januar 2021 er en ren tilståelse af, at man (i bedste fald) ikke anede, hvad man foretog sig, alt imens myndighederne pressede mere og mere aggressivt på for at få hele befolkningen vaccineret hurtigst muligt. Aktstykke 150 er også vidnesbyrd om, at politikerne, allerede i december, da vaccinerne blev rullet ud, vidste, at disse kun var betinget godkendte og eksperimentelle - og at ingen kender langtidsbivirkningerne af produkterne. Flere af de nye vacciner er baseret på nye teknologier, står der endvidere i aktstykket[2770].

Max Schmelling er cand.merc. statistiker og økonom - og har skrevet forgæves breve til myndighederne med sin dokumentation for statistisk signifikans for sammenhæng imellem antallet af indrapporterede bivirkninger for COVID-19 vaccinebatches og beretninger fra vaccineskadede personer i Danmark[2771].

Danmark´s tidligere direktør for lægemiddelstyrelsen (som er sponsoreret for ca. 80 pct af medicinalindustrien), Ridder af Dannebrog, Thomas Senderowitz, er medlem af bestyrelsen i EMA (European Medicines Agency, Det Europæiske Lægemiddel Agentur), som godkender og overvåger lægemidler i EU. Når han ikke arbejder politisk, er han udøvende kunstmaler. Hans kunst ses på hans Instagram under synonymet "Drteee". Hans værker udstilles på hans instagram og på et galleri i Hellerup. Han tegner dæmoner og pornoficeringer/perversiteter og tagger med beskrivelser såsom fx "exorcised little fucker". Flere har horn i panden og nøgne kønsdele. Sideløbende er Thomas Senderovitz en passioneret vinkender. Han reklamerer for udvalgte vine på sin instagramprofil, og da han deltog på pressemøder i foråret 2020, gav han vinene navne som; "Karantæne-Cailleret", "Bæredygtig Nedluknings-Noir" og "Grand Cru til de fatsvage".

ASGCT blev grundlagt i 1996 og regnes i dag for den største (verdensomspændende) sammenslutning af videnskabsfolk (+4500 medlemmer), der arbejder professionelt med gen-terapi. Førende genforskere kalder COVID-19 vacciner for genterapi og de amerikanske myndigheder siger det samme. Moderna selv omtaler det i smykkende vendinger som en "softwareopdatering", et nyt "styresystem", sågar "software of life". I optakten til "frigivelsen" af de første COVID-19 vacciner skrev American Society of Gene + Cell Therapy (ASGCT) den 17. november 2020 følgende på deres hjemmeside (direkte citat): "COVID-19 Vaccine Candidates Show Gene Therapy is a Viable Strategy. Findings from Moderna and Pfizer demonstrate that gene therapy is a viable strategy for developing vaccines to combat COVID-19". Bemærk Moderna's eget ordvalg på deres hjemmeside, når de entusiastisk beskriver deres nye vaccineteknologi som "The Software of Life". De beskriver selv brugen af mRNA (messenger RiboNucleic Acid) som et nyt "styresystem", "software", en platform, en app, ja kort og godt en opgradering af dig, hvor de piller ved "koden", altså din DNA, dine gener. Via deres budbringer (mRNA) tilskriver de nyt software, som koder (ændrer?) dine celler (duration er ukendt), så de begynder at producere "spike-proteinet" - og den del som giver blodpropperne, skaderne på dine blodkar, sammenfiltning af blodplader, indre blødninger mm!

Som alle andre børsnoterede virksomheder indgiver Moderna løbende det som kaldes SEC filings, financielle statements, indrapporteret til U.S. Securities Exchange Commission (deraf benævnelsen "SEC"), som publicerer rapporterne i en offentligt tilgængelig online database. I Moderna´s SEC rapport fra 9. november 2018 på side 19 kan du læse følgende citat: "Currently, mRNA is considered a gene therapy product by the FDA (US Food and Drug Administration)". Så den

2770 https://www.ft.dk/RIPdf/samling/20201/aktstykke/aktstk150/20201_aktstk_afgjort150.pdf – omformuleret fra *Den Frie Presse* 6/12/2021
2771 https://www.folketsmedie.dk/2022/01/20/sammenhaeng-mellem-covid-19-vaccineskade-beretninger-og-forskelle-i-indberettet-antal-bivirkninger-for-covid-19-vaccinebatches-i-danmark/?fbclid=IwAR0JEWE_FBWZH9sqX7_OerGQNRrtpP8oirs4m2g7oyI82ch5nqyd8t0LSPQ

myndighed, der godkender, hvad amerikanere må proppe i munden af både mad og medicin, anser altså også produkter baseret på mRNA for værende genterapi. BioNTech fastslår også i deres 2019 SEC filing på side 21, nøjagtigt det samme: at mRNA-terapier regnes for gen-terapeutisk medicin. Det er BioNTecH´s mRNA-teknologi som bruges i Pfizer´s "vaccine".

Selvom ordet "vaccination" altid bruges i omtale af mRNA-injektionerne (Pfizer-BioNTech (BNT162b2), Moderna (mRNA-1273) m.fl.)), er det værd at bemærke, at disse injektioner IKKE er baseret på nogen kendt vaccine-teknologi. Korrekt beskrevet er disse injektioner eksperimental genterapi af mRNA suspenderet i en nano-baseret væske (LNP: Liquid Nano Particles), også kaldet HydroGel, UDEN angivelse af den fulde deklaration. Vi kender ikke det fulde indhold, da visse tilsætningsstoffer, under reference til patent-rettigheder, er hemmeligholdt. Hverken Pfizer eller Moderna garanterer "beskyttelse" (uanset hvad denne beskyttelse så end måtte ligge i) i mere end to måneder. Så der er ingen grund til at smøge ærmet ned igen. Læs side 46 i Pfizer-BioNTechs EUA-ansøgning eller side 48 i Moderna's EUA-ansøgning. Ingen af de to producenter lover ej heller, at deres "vacciner" har nogen som helst beskyttende effekt på/hos asymptomatisk smittede (de som påstås at drive pandemien). Har du haft COVID-19, så har hverken Pfizer eller Moderna nogle gode argumenter for, at du skal lade dig vaccinere. De er helt åbne omkring, at de heller ikke har data for effekt i denne målgruppe, og dog går de officielle anbefalinger på, at "alle skal vaccines, selvom de allerede har været smittet, og dermed har naturlig robust, og muligvis livslang, immunitet". Samtidig vil dette krav til vaccination af alle fjerne selve kontrolgruppen at basere fremtidige statistiske undersøgelser ud fra[2772].

I løbet af 10 måneder, har disse COVID-19 "vacciner" (3 produkter), taget livet af 2.5 gange flere mennesker end samtlige "vacciner" på markedet gennem de sidste 30 år; i al den tid, vaccineskader og dødsfald er blevet registreret[2773]. Og dog påstår sundhedsmyndigheder, at "vaccinerne er gennemtestede og sikre". I "gamle dage", som ikke er ældre end 2019, fjernedes et lægemiddel fra markedet, hvis det tog livet af 50 mennesker efter lancering. Disse eksperimentelle genterapier har nu, officielt indrapporteret, slået flere end 48.000 mennesker ihjel og ikke én eneste myndighedsperson har ytret den fjerneste bekymring over antallet, eller foreslået, at vaccineprogrammet stoppes. Tværtimod er gravide, børn, og snart også spædbørn ned til 6 mdr. (forventes "tilladt" i USA inden udgangen af 2021), nu inviteret med i dette livsfarlige eksperiment. Hvordan gik vi fra at trække en grænse ved 50 dødsfald, til nu fuldstændigt at ignorere officielt >50.000 døde?

Advokat Thomas Renz har kigget ind i det amerikanske Medicare Tracking System (forsikningsudbetalinger til patienter/hospitaler) og fandt transaktioner på 7960 patienter, som blev medicineret med Remdesivir. 2.058 døde. Det svarer til 25.9 %. 46 % døde indenfor 14 dage af deres behandling med Remdesivir. Risikoen for at smittede dør af COVID-19 er blot 0,2-0,8 % afhængig af alder. Samme advokat har edsvorne vidnesudsagn fra flere amerikanske sygeplejersker, og whistleblowers, der beretter om et to-delt behandlingsregime på de amerikanske hospitaler, hvor COVID-19 patienter modtager forskellige former for medicinsk behandling afhængig af deres vaccinestatus.

NewsGuard, der nu søger at styre, og overvåger al online COVID-19 "information" (under brandet:

2772 https://stonebros.dk/blogs/news/covid-19-vacciner-her-er-de-officielle-tal-for-bivirkninger-skader-og-dodsfald-som-folge-af-den-nye-eksperimentielle-covid-19-vaccinationer-fordelt-pa-verdensdele?fbclid=IwAR1NJ62Gl-VNC5gFqVGAKqJF-9XjEmBfuhZ8JmLWkl1RvP8RH9iz5Dm0fx8 med forbehold for kilde – da de tilsyneladende stadig tror på en del løgne om eksistens af virus!

2773 https://healthimpactnews.com/2021/cdc-16310-dead-778685-injured-following-covid-19-shots-2-5x-more-deaths-than-following-all-vaccines-for-past-30-years-2102-fetal-deaths/

HealthGuard) blev startup-finansieret og skabt af Publicis Groupe, ét af verdens største/ældste reklame- og PR-bureauer med hovedsæde i Paris med en årlig omsætning på >75 mia. kroner og 75,588 medarbejdere. På deres kundelister finder du bl.a.: Pfizer, Abbott, Allergan, Merck, Astra Zeneca, Sanofi, Bayer m.fl. eller som de selv praler med, hele 13 af klodens 20 største medicinalproducenter. Det var Publicis, der stod bag Purdue Pharma's kriminelle kampagne der: "bevidst og forsætligt sammensværgede og blev enige med andre om at hjælpe læger med at udskrive medicin (smertestillende) uden et legitimt medicinsk formål". Citat fra anklageskrift. Det udløste oktober 2020 bøder/forlig for over $8 mia. ifølge Wikipedia om Purdue Pharma. Purdue Pharma begæredes efterfølgende konkurs, mens Publicis' involvering ikke trak så meget som én eneste overskrift, eller udløste nogen selvransagelse. Publicis tjener fortsat alene den højere magt, som hedder "penge", og når uden skrupler deres mål med løgn og bedrag.

FactCheck.org det samme. De kom til verden delvist finansieret af the Robert Wood Johnson Foundation, som har aktier for små $2 mia. i Johnson & Johnson. I december 2020 søsatte FactCheck.org (under deres SciCheck brand) "the COVID-19/Vaccination Project", som de hævder skal, "øge din eksponering af korrekt information om COVID-19 og vaccination, og samtidig mindske din udsættelse for misinformation". Dette var et legat fra samme Robert Wood Johnson Foundation, stiftet af afdøde Robert Wood Johnson II (leder af J&J fra 1932-63), som gjorde projektet muligt[2774].

For Bill Gates er det en del af en strategisk filantropisk plan (ligesom Rockefeller igennem historien), der styrker hans mange vaccinerelaterede virksomhedsinvesteringer, som giver ham diktatorisk kontrol over den globale sundhedspolitik. Før var det computervirus-business hos Microsoft, som han forlod i 2020 for at satse på "den ægte vare".

Udover at bruge sin filantropi til at kontrollere WHO, UNICEF, GAVI og PATH, finansierer Gates private farmaceutiske virksomheder, der fremstiller vacciner, ligesom han financierer et massivt netværk af farmaceutiske industri-frontgrupper, der sender vildledende propaganda, udvikler svigagtige undersøgelser, udfører overvågning og psykologiske operationer imod vaccine-skeptikere.

Gates lovede at udrydde Polio og tog kontrol over Indiens National Advisory Board (NAB) og fik mandat/tilladelse til 50 poliovacciner (op fra 5) til hvert barn før 5 års alderen. I 2017 erkendte WHO modvilligt, at den globale polioeksplosion hovedsagelig var fra en vaccinestamme, hvilket betyder, at den kommer fra Gates´ vaccine-program. De mest skræmmende epidemier i Congo, Filippinerne og Afghanistan er alle knyttet til Gates-vacciner. I 2018 var ¾ af de globale poliotilfælde fra Gates-vacciner. Der er 2017-bekræftelsen af, at den Gates-understøttede orale poliovaccine faktisk var ansvarlig for størstedelen af de nye polio-sager, og 2018-opfølgningen viser, at 80% af polio-sager nu er vaccine-afledt[2775].

I 2018 i International Journal of Environmental Research and Public Health, konkluderedes, at over 490.000 mennesker i Indien udviklede lammelse som et resultat af den orale poliovaccine mellem

2774 https://stonebros.dk/blogs/news/covid-19-vacciner-her-er-de-officielle-tal-for-bivirkninger-skader-og-dodsfald-som-folge-af-den-nye-eksperimentielle-covid-19-vaccinationer-fordelt-pa-verdensdele?fbclid=IwAR1NJ62Gl-VNC5gFqVGAKqJF-9XjEmBfuhZ8JmLWkl1RvP8RH9iz5Dm0fx8 med forbehold for kilde – da de tilsyneladende stadig tror på en del løgne om eksistens af virus!

2775 https://www.npr.org/sections/goatsandsoda/2017/06/28/534403083/mutant-strains-of-polio-vaccine-now-cause-more-paralysis-than-wild-polio +https://www.economist.com/the-economist-explains/2018/12/19/what-is-vaccine-derived-polio https://abcnews.go.com/Health/wireStory/polio-cases-now-caused-vaccine-wild-virus-67287290

2000 og 2017[2776].

I 2014 beskyldte Kenyas katolske lægeforening WHO for kemisk sterilisering af millioner af uvillige kenyanske kvinder med en falsk " stivkrampe" vaccinekampagne. Uafhængige laboratorier fandt sterilitetsmidler i hver testet vaccine. Efter at have nægtet anklagerne indrømmede WHO endelig, at den havde udviklet sterilitetsvaccinerne i over et årti. Lignende beskyldninger kom fra Tanzania, Nicaragua, Mexico og Filippinerne[2777].

Det Gates-fundede Meningitis Vaccine-projekt, som førte til oprettelse og test af MenAfriVac, var en $ 0,50 pr. Dosis-immunisering mod meningokokker meningitis. Testene førte til rapporter om mellem 40 og 500 børn, der led af krampeanfald og til sidst blev lammede[2778].

I 2010 forpligtede Gates sig til at give 10 mia. Dollars til WHO. En måned senere fortalte Gates i en Ted Talk, at nye vacciner "kunne reducere befolkningen". Dette gentog han som ønskværdigt i flere foredrag mange år efterfølgende. Han spørger fx, om der er grund til at teste vacciner - og griner mens han siger: “vi tager genetisk modificerede organismer og skyder dem direkte ind I venerne på børnene”. Han udtaler; "vi ser en masse, som går den rigtige vej, fx at producere børnedød"; "problemet er at befolkningen vokser for stærkt indtil 2050, som er et umuligt problem at løse, dette er det største problem"; "tanken om et bioterrorist-angreb er et mareridtsscenarie, det meste af det arbejde, vi skal gøre for at blive klar til pandemi 2, er også de ting, vi skal gøre for at forhindre bioterrorisme"; "nogle af bivirkningerne er ikke alvorlige, de er bare super smertefulde", "man har ikke noget valg - folk opfører sig, som om de har et valg"[2779].

Brug af fondsmidler på at indstille den offentlige politik til at drive virksomhedernes overskud er ikke en hemmelig sammensværgelse. Det er åbenlyst. Da Center for Global Development dannede en arbejdsgruppe til at "udvikle en praktisk tilgang til vaccineudfordringen", konkluderede de, at den bedste måde at tilskynde farmaceutiske virksomheder til at producere flere vacciner til den tredje verden, var for regeringer at love at købe vacciner, før de blev udviklet. De gav deres rapport titlen "Making Markets for Vaccines"[2780].

Planen om at injicere alle på planeten med en eksperimentel vaccine er kulminationen i Bill Gates´ forestilling, som han i 2010 benævnte "Decade of Vaccines". I centrum for det hele er Gates Foundation, forbundet med enhver større organisation, forskningsinstitution, international alliance og vaccineproducent, der er involveret i den aktuelle krise.

Gates - ligesom Rockefellers - har bestemt profiteret af deres år som "de mest generøse mennesker på planeten". På trods af alle disse tilskud, løfter og forpligtelser på titusindvis af milliarder dollars, er Bill Gates´personlige nettoværdi faktisk fordoblet i løbet af dette årti fra $ 50 milliarder til over $ 100 milliarder, på vacciner. I august 2021 registrerer de største vaccine-producenter, Phizer/BioNtech/Moderna/Johnson etc som forventeligt, stigende aktiekurser og milliard-overskud samt forventning om trippeldoblinger i de kommende regnskaber, som følge af salgsforventninger. Det forventedes også at de producerede vacciner, belejligt, kan anvendes til nye mutationer (som

2776 https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC6121585/pdf/ijerph-15-01755.pdf https://www.thehindu.com/news/cities/Delhi/vaccine-induced-paralysis-calls-for-action-says-study/article24740588.ecel
2777 https://www.who.int/reproductivehealth/publications/gender_rights/eliminating-forced-sterilization/en/
2778 http://www.laleva.org/eng/la-voix-news-clipping.jpg
2779 https://www.facebook.com/illuminati.xposed/videos/590368291943725/
2780 https://www.cgdev.org/sites/default/files/archive/doc/books/vaccine/MakingMarkets-complete.pdf

fx ”Delta-varianten”)[2781].

De to største modtagere af milliarder af dollars fra Bill and Melinda Gates Foundation (den største privatejede fond i verden ejet sammen med Warren Buffet), er Bill Gates´ egen GAVI (Global Alliance for Vaccines and Immunization) og WHO. Efter årtusindskiftet startede vaccine-alliance-partnerskabet GAVI, som på deres hjemmeside skriver at ”*som et offentlig-privat partnerskab udnytter vi summen af vores partneres komparative fordele. GAVI's virke bygger på styrkerne hos sine hovedpartnere, Verdenssundhedsorganisationen WHO, UNICEF, Verdensbanken og Bill & Melinda Gates Foundation, og spiller en afgørende rolle i styrkelsen af den primære sundhedspleje, hvilket bringer os tættere på det bæredygtige udviklingsmål om universel sundhedsdækning og sikrer, at ingen bliver efterladt. GAVI samarbejder også med donorer, herunder suveræne regeringer, fonde i den private sektor og virksomhedspartnere; ngo'er, interesseorganisationer, faglige og samfundsmæssige sammenslutninger, trosbaserede organisationer og akademiske kredse; vaccineproducenter, herunder producenter på nye markeder; forskningsinstitutter og tekniske sundhedsinstitutter.*

Verdensbanken, som er et af vores stiftende medlemmer, bringer erfaring og ekspertise fra verdens største kilde til udviklingsbistand ind i Vaccine Alliance. Verdensbanken har indtaget en ledende rolle i udformningen af GAVI´s økonomiske og finansielle strategier, gennem en række organer, og har en permanent plads i GAVI´s bestyrelse. Banken gennemfører vurderinger af sundhedsfinansieringen i lande, og deltager i missioner for at støtte udviklingen af landenes overgangsplaner til GAVI. Banken er en vigtig partner i og ”fiduciary” agent for GAVI´s innovative finansieringsmekanismer. Den var med til at oprette Den Internationale Finansieringsfacilitet for Immunitet (IFFIm) i 2006, og er nu finansiel rådgiver og finansforvalter for denne facilitet. IFFIm er en innovativ mekanisme, der udnytter langsigtede finansieringsforpligtelser, som regeringerne har givet tilsagn om at udstede obligationer i”[2782].

GAVI´s ID2020 er en alliance mellem både offentlige og private partnere, herunder FN-agenturer og civilsamfundet. Det er et elektronisk ID-program, der bruger vaccination som platform for digital identitet. Programmet udnytter eksisterende fødselsregistrerings- og vaccinationsoperationer for at give nyfødte en bærbar og vedvarende biometrisk bundet digital identitet.

ID2020-alliancen besluttede på deres topmøde i september 2019 i New York (samtidig med event 201 pandemi-simuleringen), at gennemføre deres program i 2020, en beslutning der blev bekræftet af World Economic Forum i januar 2020 i Davos. Deres digitale identitetsprogram testes med regeringen i Bangladesh. https://id2020.org/

I 2000 donerede Gates Foundation 210 millioner dollars for at hjælpe fremragende kandidatstuderende fra U.S.A. og rundt omkring i verden med at studere ved det prestigefyldte University of Cambridge. Gates´ Cambridge-stipendier er ofte blevet sammenlignet med Rhodes (røverbaronen fra Oxford)-stipendiet på grund af dets internationale omfang og betydelige begavelse. Flere af bygningerne på universitetet i Cambridge bærer navnene William and Melinda Gates.

Bill´s far, William, som er æret bestyrelsesmedlem i fonden, var præsident for Washington State

2781 https://www.avisen.dk/tysk-vaccineproducent-overgaar-forventninger-til-sal_656884.aspx?fbclid=IwAR2lvW9jik1nU-n7j6t6U2xpt3mZb-NO4daw_rZ_qC8P0pCzLNpW99H1LPw
2782 https://www.gavi.org/our-alliance/about + https://iffim.org/

Bar Association i 1983-86, som opererer under den delegerede autoritet af Washington Supreme Court og udsteder licens til alle statens advokater[2783].

Bill Gates taler stolt om sin fars engagement i bestyrelsen for Planned Parenthood[2784], som blev grundlagt på konceptet om, at de fleste mennesker bare er "hensynsløse opdrættere". Gates' far ville tage de begreber, der blev lært i Planned Parenthood[2785], og indarbejde dem i opbygningen af den grundlæggende plan for en ny æra af filantropiaktiviteter, som vi ser idag[2786]. William Gates Snr. ville fortsætte sin eugenicistiske indsats ved at blive medvirkende til dannelsen af et nyt filantropisk hjernebarn kaldet William H. Gates Foundation i 1994[2787]. Efter banebrydende filantropaktiviteter fusionerede virksomheden med den nye Gates Learning Foundation[2788] for at oprette Bill & Melinda Gates Foundation i 2000.

Bill & Melinda Gates Foundation bruger titusinder af millioner af dollars om året på mediepartnerskaber og sponsorerer dækning af dets programområder overalt. Gates-midler finansierer *The Guardian*'s Global Development-websted. Gates finansierer *National Public Radio* (NPR)´s globale sundhedsdækning. Gates finansierer webstedet *Our World in Data*, der sporer de nyeste statistikker og undersøgelser af coronavirus-pandemien. Gates finansierer BBC-dækning af globale sundheds- og udviklingsspørgsmål, både gennem *BBC Media Action*-organisationen og BBC selv. Gates finansierer sundhedsdækningen på ABC News[2789].

Filantropi har også leveret et PR-kup for Bill Gates og dramatisk omdannet hans omdømme til en af de mest beundrede mennesker på jorden. Således leverer den danske presse massevis af propaganda med smæde rettet imod enhver kritik af filantropien, som kaldes vanvittig ”konspirationsteori” - og de sociale medier følger op med fact-check-politi, der er begyndt at arbejde direkte sammen med Gates om bandlysning af indhold med andre vinkler på sundhedsområdet.

Med tilskud rettet mod projekter, som fx udvikling af nye lægemidler og ”sundhedsovervågningssystemer” fra en fond, der giver et fradragsberettiget tilskud til et selskab, som det til dels selv ejer, findes profitincitament og dermed interessekonflikt - men ud fra de sparsomme regler, som Kongressen har skrevet om private fonde samt IRS´ (skats) lette håndhævelse af dem - ser det ikke ud til, at mange i den føderale regering ser det på den måde.

Når de rige "giver deres formue væk" reducerer de aktiver, som ejendomsskatten er målrettet mod. En sådan ordning hvor de velhavende selv bestemmer om de vil betale skat eller donere deres penge til "velgørenhed" (inklusive til grupper, der har indflydelse på regeringspolitikken) - lyder som et topeksempel på særprivilegium. *The Nation* afslørede hundredvis af millioner af dollars som Gates Foundation donerede til selskaber, hvori Gates Foundation selv havde aktier, fx:

- Merck - 9.4 million$
- LG - 53 million$
- Sanofi - 3.5 million$

2783 https://en.wikipedia.org/wiki/Bill_%26_Melinda_Gates_Foundation
2784 http://www.pbs.org/now/transcript/transcript_gates.html
2785 https://www.gatesfoundation.org/who-we-are/general-information/leadership/executive-leadership-team/william-h-gates-sr
2786 https://tottnews.com/2020/04/09/gates-family-eugenics-covid-19/
2787 https://www.historylink.org/File/2907
2788 https://www.gatesfoundation.org/What-We-Do/Global-Policy/Global-Education-Program
2789 https://www.corbettreport.com/gates/?fbclid=IwAR2t9TTZ9FQjGZhEjCoIAit1Qq5r1KLZ6DLS-Powa-BTF6ZrM9IbhMv05aY

- Eli Lilly - 3 million$
- Ericsson - 3 million$
- Takeda - 23 million$
- Unilever - 2.7 million$
- Pfizer - 16.5 million$
- Novartis - 11.5 million$
- Teva - 11.4 million$
- Phillips - 1.7 million$
- SSI Statens Serum Institut - 550.000$

The Nation fandt ca 2 mia. $ i skattefradrag for "velgørende" donationer fra Gates Foundation til profitvirksomhed (inklusive virksomheder, hvor fonden havde investeringer). Top 10 erhvervsmodtagere tog mere end en halv milliard dollars hjem: Novavax - 89 million$, Glaxo Smith Kline - 65 million$, Evotec & Just - 62 million$, Biological E Limited - 60 million$, LG Chem - 52 million$, Dimagi - 42 million$, Inventprise - 40 million$, Bharat Biotech - 38 million$, Jannssen Vaccines 37 million$, AJ Vaccines - 34 million$[2790].

Under Clinton-administrationen gennemførte CIA og Pentagon hemmelig forskning i biologisk krigsførelse[2791]. Moderna m.fl. udvikler "RNA-vacciner" i partnerskab med DARPA[2792] (Defense Advanced Research Projects Agency); et agentur for det amerikanske forsvarsministerium (DoD), der er ansvarlig for udviklingen af nye teknologier til brug for militæret[2793]. Bill Gates har også slået sig sammen med forsvarsministeriet og DARPA, som er Pentagon´s specielle projektforsknings- og udviklingsarm, for at udvikle en helt ny type DNA-ændrende vaccine, der nu (2020) fremskyndes i produktion. Inovio Pharmaceuticals har nemlig startet fase 1-test af sin eksperimentelle COVID-19 DNA-vaccine hos raske frivillige. Det amerikanske bioteknologifirma har allerede produceret nok af vaccinen til, at understøtte fase 1 (immunsystemets reaktivitet og sikkerhed), fase 2 (effektivitet) tests - og planlægger at have en million doser klar til distribution inden udgangen af 2020. Den eksperimentelle vaccine kræver en speciel enhed, der bruger elektricitet til at drive DNA ind i kroppens celler"[2794].

Inovio´s COVID-19 vaccineundersøgelse er blevet finansieret af et tilskud på $ 5 mio. Fra Bill and Melinda Gates Foundation og et tilskud på $ 9 mio. fra den Norge-baserede Coalition for Epidemic Preparedness Innovations (CEPI)[2795].

Verdenssundhedsorganisationen (WHO) anerkender, at der er huller i videnskabelig viden om DNA-vacciner og påpeger: "Mange aspekter af immunresponset, der genereres af DNA-vacciner, forstås ikke. Dette har imidlertid ikke forhindret væsentlige fremskridt hen imod brugen af denne type vaccine hos mennesker, og kliniske forsøg er begyndt"[2796].

Nogle af de udestående spørgsmålstegn om DNA-vaccinesikkerhed inkluderer (ifølge dem selv):
- kronisk betændelse, fordi vaccinen konstant stimulerer immunsystemet til at producere antistoffer;

2790 https://www.thenation.com/article/society/bill-gates-foundation-philanthropy/
2791 https://www.nytimes.com/2001/09/04/world/us-germ-warfare-research-pushes-treaty-limits.html
2792 https://www.thelastamericanvagabond.com/tag/moncef-slaoui/
2793 https://en.wikipedia.org/wiki/DARPA
2794 https://thevaccinereaction.org/2020/04/inovio-covid-19-vaccine-uses-electricity-to-drive-dna-into-body-cells/
2795 https://thevaccinereaction.org/2020/04/inovio-covid-19-vaccine-uses-electricity-to-drive-dna-into-body-cells/#_edn9
2796 Ibid – note 22

- mulig integration af plasmid-DNA i kroppens værtsgenom, hvilket resulterer i mutationer;
- problemer med DNA-replikation;
- udløsning af autoimmune reaktioner;
- aktivering af kræftfremkaldende gener[2797].

8) Landbrug- og fødevarekartellet. Dette kartel er skabt af virksomheder, der opkøber og finansierer landbrugsejendomme, som herefter fx forarbejder og producerer kartellets genmodificerede og giftsprøjtede fødevarer. I forhold til FN´s globale Agenda 21/30 mål tvinges små økologiske landbrug via stadig sværere konkurrence fra kartellet (og dermed sværere overlevelsesbetingelser) til at miste indkomstgrundlaget og dermed sin ejerskab over de små lokale virksomheder og landbrug[2798]. Skatter og afgifter fra fx globale Co2 skræmmekampagner overhældes også de små imens de store miljøsvinende multinationale gigantvirksomhederes ejere fører sektorens overskud i skattely.

I 2016 blev Gates Foundation beskyldt for farligt og uforholdsmæssigt at fordreje retningen af international udvikling. Anklagerne blev anført i en rapport fra Global Justice Now. Ifølge rapporten er fondens strategi baseret på at uddybe multinationale selskabers rolle i det globale syd:
"Gates Foundation er hurtigt blevet den mest indflydelsesrige aktør i verdenen for den globale sundheds- og landbrugspolitik - men der er ingen kontrol eller ansvarlighed i hvordan denne indflydelse styres".

Skribenten tilføjede, at denne koncentration af magt og indflydelse er endnu mere problematisk, når man overvejer, at den filantropiske vision af Gates Foundation ser ud til i vid udstrækning, at være baseret på værdierne i "Corporate America": "Fonden promoverer ubarmhjertigt store forretningsbaserede initiativer som industrielt landbrug, privat sundhedsvæsen og uddannelse. Men alt dette forværrer potentielt fattigdomsproblemerne og manglen på adgang til basale ressourcer, som stiftelsen antydes at lindre".

Rapportens forfatter, Mark Curtis, skitserer fondens fremme af industrielt landbrug i hele Afrika, hvilket ville undergrave det eksisterende bæredygtige, småskala landbrug, der leverer langt de fleste fødevarer på hele kontinentet. Curtis beskriver, hvordan fonden samarbejder med den amerikanske landbrugshandler Cargill i et projekt på 8 millioner dollars til at "udvikle soja-værdikæden" i det sydlige Afrika. Cargill er den største globale aktør inden for produktion af og handel med soja med tunge investeringer i Sydamerika, hvor genmodificerede-sojakoncentrater (og dertil knyttede landbrugskemikalier) har fordrevet landdistrikterne og forårsaget sundhedsmæssige problemer og miljøskader.

Ifølge Curtis vil det Gates-finansierede projekt sandsynligvis give Cargill mulighed for at fange et hidtil uudnyttet afrikansk sojamarked og i sidste ende indføre GM-soja på kontinentet. Gates Foundation støtter også projekter, der involverer andre kemiske og frøfirmaer, herunder DuPont, Syngenta og Bayer. Gates fremmer en model for industrielt landbrug, den stigende anvendelse af landbrugskemikalier og patenterede frø, privatisering af udvidelsestjenester og et meget stort fokus på genetisk modificerede afgrøder.

Hvad Gates Foundation gør, er en del af Alliance for a Green Revolution in Africa (AGRA) -initiativet, som er baseret på den forudsætning, at sult og underernæring i Afrika hovedsagelig er

2797 Ibid – note 23
2798 https://en.wikipedia.org/wiki/Sustainable_Development_Goals

resultatet af mangel på teknologi og fungerende markeder. Curtis siger, at AGRA har interveneret direkte i formuleringen af afrikanske regeringers landbrugspolitik i spørgsmål som frø og jord, hvilket har åbnet de afrikanske markeder for amerikansk agribusiness.

Mere end 80% af Afrikas frøforsyning stammer fra millioner af små landbrugere, der genanvender og udskifter frø fra år til år. Men AGRA fremmer den kommercielle produktion af frø og støtter således indførelsen af kommercielle (kemisk-afhængige) frøsystemer, som risikerer at et fåtal store virksomheder kan kontrollere frøforskning og udvikling, produktion og distribution.

Rapporten bemærker, at en lang og langsom proces med nationale frølovgennemførelser, sponsoreret af USAID og G8 sammen med Bill Gates og andre, i løbet af de sidste to årtier har åbnet døren til multinationale selskabers engagement i frøproduktion, herunder erhvervelse af enhver betydelig frøvirksomhed på det afrikanske kontinent.

Gates Foundation er samtidig meget aktiv inden for sundhedsområdet, hvilket er ironisk i betragtning af dets fremme af det industrielle landbrug og dets afhængighed af sundhedsskadelige landbrugskemikalier. Dette er noget, der ikke er gået miljøfysiolog Dr. Rosemary Mason´s næse forbi. Efter at have læst "En fremtid for verdens børn" fra "WHO-UNICEF-Lancet-Commission" bemærkede Mason, at pesticider var iøjnefaldende ved deres fravær, og besluttede derfor at skrive til professor Anthony Costello, direktør for UCL Institute for Global Health, som er hovedforfatter af rapporten.

I sit åbne 19-siders brev, "Hvorfor har pesticider ingen funktion i WHO-UNICEF-Lancet-Kommissionen?", bemærker hun om den Costello-ledede rapport, at der er tale om større regulering om markedsføring af tobak, alkohol, mælk og sukker-sødede drikkevarer, men at der ikke nævnes pesticider. Mason siger, at de fleste af de 42 forfatternavne tilknyttet rapporten, har modtaget finansiering fra Bill og Melinda Gates Foundation. Dette kaster måske lys over, hvorfor en større rapport om børns sundhed ville udelade virkningerne af pesticider. Mason antyder, at dette er en alvorlig undladelse i betragtning af, hvad FN-ekspert på toksika, Baskut Tuncak, skrev i en artikel i november 2017 i The Guardian:

"Vores børn vokser op med en giftig cocktail af ukrudtsdræber, insekticider og fungicider. Det er i deres mad og i deres vand, og det er endda sluppet ud over deres parker og legepladser. Mange regeringer insisterer på, at vores standarder for beskyttelse mod disse pesticider er stærke nok. Men som videnskabsmand og advokat, der er specialiseret i kemikalier og deres potentielle indflydelse på folks grundlæggende rettigheder, beder jeg om anderledes syn på sagen. I sidste måned havde EU's "fødevaresikkerhedsvagthund" indsat sider i en rapport direkte fra pesticid producent Monsanto, om at verdens mest anvendte pesticid, glyphosat, var sikkert. Åbenbaringer som disse er simpelthen chokerende".

Mason bemærker, at Tuncak i februar 2020 afviste tanken om, at de risici, der er forbundet med stærkt farlige pesticider, kunne håndteres sikkert. Han fortalte Unearthed (GreenPeace UK's journalistikwebsted), at der ikke er noget bæredygtigt ved den udbredte brug af stærkt farlige pesticider til landbrug. Uanset om de forgifter farmere, udslætter biodiversitet, vedbliver i miljøet eller ophobes i en mors modermælk, hævdede Tuncak, at det er uholdbart, ikke kan bruges sikkert og burde have været udfaset i brug for længe siden. I sin artikel i 2017 skrev han:

”FNs barnekonvention, den mest ratificerede internationale menneskerettighedstraktat i verden (kun USA er ikke part), gør det klart, at stater har en eksplicit forpligtelse til at beskytte børn mod eksponering for giftige kemikalier, fra forurenet mad og forurenet vand og for at sikre, at ethvert barn kan realisere deres ret til den højest opnåelige sundhedsstandard. Disse og mange andre rettigheder for barnet misbruges af det nuværende pesticidregime. Disse kemikalier findes overalt, og de er usynlige”.

Tuncak tilføjede, at børnelæger har henvist til, at børneudsættelse for pesticider er som at skabe en "tavs pandemi" af sygdom og handicap. Han bemærkede, at eksponering under graviditet og barndom er knyttet til fødselsdefekter, diabetes og kræft og oplyste, at børn er særligt sårbare over for disse giftige kemikalier. Stigende evidens beviser, at selv ved ”lave” doser af eksponering for børn, kan der være irreversible sundhedsmæssige konsekvenser. Han konkluderede, at regulatorernes overvældende afhængighed af industrifinansierede studier, udelukkelsen af uafhængig videnskab fra vurderinger samt fortroligheden/mørklægning af undersøgelser, som myndighederne har påberåbt sig, må ændre sig.

En fælles undersøgelse af Unearthed og NGO Public Eye har fundet, at verdens fem største pesticidproducenter har mere end en tredjedel af deres indkomst fra førende kemiske produkter, der udgør en alvorlig fare for menneskers sundhed og miljøet. Mason henviser til en analyse af en enorm database over 2018's mest solgte ”plantebeskyttelsesmidler”, der afslørede, at verdens førende agrokemiske virksomheder havde 35% af deres salg fra pesticider klassificeret som "meget farlige" for mennesker, dyr eller økosystemer.

Undersøgelsen identificerede milliarder af dollars af indtægter for landbrugskemiske giganter som BASF, Bayer, Corteva, FMC og Syngenta fra kemikalier, som tilsynsmyndighederne fandt, udgør sundhedsmæssige farer for kræft eller reproduktionssvigt. Undersøgelsen er baseret på en analyse af et stort datasæt med pesticidsalg fra agribusiness-efterretningsselskabet Phillips McDougall. Dataene dækker omkring 40% af det globale marked for 57,6 mia. dollars for landbrugspesticider i 2018. Data fokuserer på 43 lande, der imellem dem repræsenterer mere end 90% af det globale pesticidmarked efter værdi.

Mens Bill Gates fremmer en kemisk intensiv landbrugsmodel, der passer til behovene og værdikæderne for landbrugsfødevarekonglomerater, skitserer Mason spiralraterne i sygdom i Storbritannien og USA og skyder skylden på de landbrugskemiske virksomheder. Hun fokuserer på virkningen af glyphosat-baserede herbicider, såvel som cocktails af kemikalier, der er sprøjtet på afgrøder. Mason har drøftet de sundhedsrelaterede virkninger af glyphosat i adskillige tidligere rapporter og henviser i sit åbne brev til Costello igen til peer-reviewede undersøgelser og officielle statistikker, der tyder på, at glyphosat påvirker tarmens mikrobiologi og ligeledes er ansvarlig for en global metabolisk sundhedskrise provokeret af en fedmeepidemi. Desuden præsenterer hun bevis for, at glyphosat forårsager epigenetiske ændringer hos mennesker og dyr.

Imidlertid er den almindelige fortælling at beskylde enkeltpersoner for deres lidelser, der siges at være resultatet af ”livsstilsvalg”. Alligevel har Monsanto´s tyske ejer Bayer bekræftet, at mere end 42.700 mennesker har anlagt sager mod Monsanto, der påstår, at udsættelse for Roundup-herbicid fik dem eller deres kære til at udvikle ”non-Hodgkin-lymphoma” - og at Monsanto dækkede over risiciene.

Mason siger, at der hvert år er stadige stigninger i antallet af nye kræftformer og stigninger i dødsfald fra de samme kræftformer, uden at behandlinger gør nogen forskel for antallet. Samtidig hævder hun, at disse behandlinger maksimerer lægemiddelfirmaers bundlinje mens virkningerne af landbrugskemikalier forbliver iøjnefaldende fraværende fra sygdomsfortællingen.

Hun siger, at vi er udsat for en levetids eksponering for tusinder af syntetiske kemikalier, der kontaminerer blod og urin fra næsten enhver testet person - "en global masseforgiftning". Som en del af sin hegemoniske strategi siger Gates Foundation, at den ønsker at sikre global fødevaresikkerhed og optimere sundhed og ernæring. Rosemary Mason henviser imidlertid til det faktum, at Gates Foundation ser ud til at glæde sig over at ignorere de skadelige sundhedsmæssige virkninger af landbrugskemikalier, mens de fremmer interesserne for de virksomheder, der producerer dem – og imens de faciliterer mange sundhedsprogrammer, som hjælper med at øge bundlinjen for medicinalfirmaer.

Sundhed og sundhedsprogrammer ser ud til kun at være defineret ved visse parametre, der letter salg af produkterne fra de store farmaceutiske virksomheder, som fonden samarbejder med. Faktisk argumenterer forsker Jacob Levich for, at Gates Foundation ikke blot letter uetiske, lave omkostnings-kliniske forsøg (med ofte ødelæggende virkninger for deltagerne) i det globale syd - men også hjælper med at skabe nye markeder for de "tvivlsomme" produkter fra farmaceutiske selskaber.

Hvad angår fødevaresikkerhed, ville fundamentet gøre det bedre ved at støtte agroøkologiske (agrokemisk-fri) tilgange til landbrug, som forskellige FN-rapporter på højt niveau har foresat for at sikre en retfærdig global fødevaresikkerhed. Men dette ville efterlade småbrugslandbrug både intakte og uafhængige af vestlig agro-kapital, noget der strider mod de underliggende mål for de virksomheder, som fonden støtter: nemlig dispossession og markedsafhængighed.

Og disse mål har været en del af en årtier lang strategi, hvor vi har set styrkelsen af et voksende globalt fødevareregime baseret på agro-eksport af mono-afgrøder knyttet til tilbagebetaling af statsgæld og direktiver fra Verdensbankens og IMFs strukturtilpasning. Resultaterne har indbefattet en konsolidering af vestligt oligopol (kartel) for landbrugsfødevarer og omdannelse af mange lande fra selvforsyning med fødevarer over til områder med underskud af fødevarer.

Gates Foundation fremmer et (stærkt subsidieret og ineffektivt - bestemt når de eksternaliserede sundheds-, sociale og miljømæssige omkostninger er indregnet) erhvervsindustrielt landbrugssystem og styrkelse af global neoliberal, fossil brændstofafhængig madregime, der i sin natur stortrives blandt andet via uretfærdig global handelspolitik og jordekspropriation (noget som Gates Foundation opfordrede til, men eufemistisk kaldte "landmobilitet"), mono-cropping af råvarer, jord- og miljøforringelse, sygdom, næringsfattige diæter, en indsnævring af udvalget af fødevareafgrøder, vandmangel, forurening og udryddelse af biodiversitet[2799].

At forstå Gates´ filantropi og FN´s Agenda 21/30 ordentligt er ikke at tage erklærede mål og målsætninger for pålydende værdi - men at betragte deres ideologi og vision som et forsøg på at opnå globalt samtykke og et forsøg på at forhindre samt marginalisere ændringer, der vil udfordre de rådende magtstrukturer og hindringer for kartellernes profitinteresser. Alverdens aktiviteter skal være placeret inden for imperialismens hegemoniske og disponible strategier.

2799 https://www.counterpunch.org/2020/03/02/toxic-agriculture-and-the-gates-foundation/

Et nyligt skræmmende eksempel er det fra Tanzania, som journalist Whitney Webb skrev en artikel om i start 2021: *Præsident Magufuli var blevet beskrevet som savnet siden slutningen af februar, hvor flere anti-regeringspartier cirkulerede historier om, at han var blevet syg med COVID-19. Under sit formandskab havde Magufuli konsekvent udfordret neokolonialisme i Tanzania, hvad enten det manifesterede sig gennem udnyttelse af sit lands naturlige ressourcer af multinationale rovdyrsvirksomheder, eller af Vesten´s indflydelse på hans lands fødevareforsyning.*

I månederne op til sin død var Magufuli blevet mere kendt og især dæmoniseret i Vesten for at modsætte sig internationale organisationers autoritet, såsom Verdenssundhedsorganisationen, i forbindelse med fastlæggelsen af hans regerings reaktion på COVID-19-krisen. Men Magufuli havde allerede afvist mange af de samme interesser og organisationer, som blev vred over hans reaktion på COVID, idet han havde smidt Bill Gates-finansierede forsøg med genetisk modificerede afgrøder ud og for nylig modsat sig nogle af de mest magtfulde mineselskaber i Vesten, selskaber med forbindelser til World Economic Forum og WEF's bestræbelser på at styre kursen for den såkaldte fjerde industrielle revolution.

En præsident, der er i strid med magtfulde virksomheds- og bankkarteller, og som pludselig og på mystisk vis "fjernes" fra magten, vil normalt give anledning til betydelig dækning fra antiimperialistiske uafhængige medier, som for eksempel for nylig dækkede lignende begivenheder i Bolivia, der førte til, at Evo Morales blev fjernet fra magten. Ikke desto mindre har netop de medier, der i årevis har dækket de vestligt støttede forsøg på regimeskift udvist fuldstændig stilhed om Magufuli´s meget belejlige død. Formentlig hænger deres tavshed sammen med Magufuli´s tilsidesættelse af COVID-19-fortællingens ortodoksi, da de samme medier i vid udstrækning har fremmet den officielle fortælling om pandemien.

Magufuli's rolle i at fratage Big Agriculture et fodfæste i Tanzania, en måned før hans forsvinden og død, skaber bestemt mistanke om omstændighederne. Særligt skadeligt for udenlandske virksomheders interesser og dagsordener var Magufuli´s angreb på den udenlandsk dominerede minesektor i Tanzania, da landet har nogle af verdens største forekomster af mineraler, der er afgørende for den fjerde industrielle revolutionsrelaterede teknologier. Med sine 500.000 tons nikkel, 75.000 tons kobber og 45.000 tons kobolt sidder Tanzania på et bjerg af mineralrigdom og mere specifikt mineraler, der er nødvendige for næste generation af batterier og hardware, som er afgørende for at gennemføre "intelligent" infrastruktur og automatisering globalt. På det afrikanske kontinent har Tanzania den største mineindustri efter Sydafrika.

Hans administration skar lønningerne til ledere i statsejede virksomheder, såvel som sin egen løn fra $ 15.000 til $ 4.000 USD. Nogle statsparader og festligheder blev reduceret eller annulleret for at dække udgifterne til offentlige hospitaler. Sundhedspleje havde længe været en af Magufuli´s prioriteringer, og landets forventede levealder steg betydeligt for hvert år, han var i embedet. Derudover blev der i de foregående 50 år af Tanzania´s uafhængighed kun bygget 77 distriktshospitaler, mens der i løbet af de sidste 4 år alene blev opført 101 sådanne hospitaler udstyret med lokale midler. I juli 2020 var landet vokset fra et såkaldt land med lavere indkomst til et mellemindkomstland ifølge Verdensbanken. i slutningen af 2018 beordrede Tanzania´s regering at stoppe alle igangværende feltforsøg med genetisk modificerede (GM) afgrøder og destruktionen af alle planter dyrket som en del af disse forsøg. Disse forsøg blev gennemført af et partnerskab kaldet Water Efficient Maize for Africa (WEMA) -projektet, som var et samarbejde mellem

Monsanto og African Agricultural Technology Foundation, en ngo finansieret af Bill og Melinda Gates Foundation, Rockefeller Foundation, GM-frø og agrokemisk kæmpe Syngenta, PepsiCo og United States Agency for International Development (USAID). Derefter, i januar 2021, en måned før Magufuli´s forsvinden, annoncerede Tanzania´s landbrugsministerium ikke kun en annullering af alle "forskningsforsøg med genetisk modificerede organismer (GMO'er) i landet" for anden gang, men annoncerede også planer om at indføre nye biosikkerhedsregler, der tager sigte på at beskytte Tanzania´s fødevaresuverænitet ved at undersøge den vestlige GM-frøimport[2800].

9) Massemediekartellet. Mediekonglomeratet er så magtfuldt et våben, at det med rette er kaldt for ”den 4. statsmagt” - og med ejerskabskontrol og redaktører, som arbejder i takt (jvf *Part 1*), så vil tilrettelægning og tilvejebringelse af nyheder og debat generelt være undergravet og iscenesat, til fordel for bevarelse af status quo, for de magter der hersker. Supranationale tænketanke udstikker strategiske retningslinjer til redaktører og mediebureauer, imens de store selskaber leverer reklameindtægter og/eller regeringer giver statsstøtte via medieforlig. De nyere internet-medie-tjenester, som via viral vidensdeling har givet folk mulighed for oplysning, kontrolleres i voksende grad med anvendelse af censur af Big Tech-kartellets ejere. ”We´ll know our disinformation program is complete when everything the American public believes is false” (William Casey, CIA Director from first staff meeting 1981). Læs i dybden herom i *Part 8 – Netværket: Medier og Internationale Tænketanke*.

10) Underholdningskartellet. Dette er baseret på den sofistikerede tankekontrol, der serveres af Hollywood, tv-netværk og biografer samt brød-og-cirkus events såsom sport. Underholdningskartellet styrer kulturen, værdier, bevægelser - og vildleder og former det folkelige sind. Når folk oplever hyppige handlingsscenarier foran tv-skærme og i biografer, udtømmer det deres motivation til faktisk at engagere sig i at ændre samfundet til det bedre. Mange er blevet så mentalt ”programmeret” af tv og film, at de har store problemer med at skelne mellem fantasi og virkelighed - og accepterer derfor let deres sindsstyrede tilstand.

Brød- og cirkus er store sportsevents designet til at holde masserne tilfredse og beskæftiget. Meget af krig og skidt kan direkte tilskrives dette magtfulde tankekontrolsystem, der fungerer ved hjælp af lavfrekvent betinget følsomhed, påvirkning og hypnose. Hollywood-superstjerner og sportsstjerner betales fyrsteligt, fordi det, de gør, er vigtigt for etablissementshierarkiet. Som Cæsar anvendte denne form for distraktion ved at give folket Colosseum sportsevents så folk ville acceptere krig, anvendes den stadig til samme formål.

David Livingstone skriver i *Terrorism and The Illuminati*, at planen for global tankekontrol blev gennemført af Tavistock Instituttet (London) og dets MK-Ultra mind-control-program. *En agent for Round Table-sammensværgelsen var her forfatter Aldous Huxley, der blev sendt på en mission for at fremme spredning af "sindsudvidende" medicin i USA; en fortsættelse af MK-Ultra-programmet, der er baseret på tankestyringsteknikkerne fra ”Assassins”* (Læs del 7).

Grundlæggende er brugen af narkotika et gammelt aspekt af okkulte ritualer. Gamle mystiske ritualer tyede ofte til alkohol, men også andre former for hallucinogene medikamenter, som når de kombineres med visse typer rytmiske akkompagnementer, antages at inducere ændrede bevidsthedstilstande eller besiddelse af "Gud". Disse samme grundlæggende metoder ville blive vedtaget af Tavistock Institute i masseskala ved at bruge "sex, narkotika og rock 'n roll" for at

2800 https://unlimitedhangout.com/2021/03/investigative-reports/tanzanias-late-president-magufuli-science-denier-or-threat-to-empire/

fremkalde mentale tilstande i deres målgrupper, der ville åbne dem for specifikke former for indoktrinering. Også kendt som Age of Aquarius fremmede den antinomianisme af gammel gnosticisme og sabbateanisme, skjult bedragende i forskellige "frigørelses"-bevægelser, herunder "fri kærlighed", "kvindernes lib", homoseksuel befrielse og "kropsbevidsthed".

Huxley´s A Brave New World/Fagre Nye Verden finder sted i London i det 26. århundrede. Hele planeten er forenet som "Verdensstaten"; en fredelig verdensregering, der blev etableret i kølvandet på en apokalyptisk global krig i det 21. århundrede. Krigsføring og fattigdom er blevet fjernet, og alle er permanent glade ved at holde dem emmerede i promiskuøs sex og forbrug af et stof kaldet Soma. Navnet Soma fortæller om Huxley´s okkulte tendenser, da det er det samme som det narkotiske stof, der engang blev brugt til okkulte formål af den gamle kaldæiske magi.

I et foredrag til California Medical School i San Francisco i 1961 forklarede Huxley: "Der vil i den næste generation, eller deromkring, være en farmakologisk metode til 1) at få folk til at elske deres servitude og 2) producere diktatur uden tårer; en slags smertefri koncentrationslejr for hele samfund, så folk faktisk får deres friheder fjernet fra dem, men hellere vil nyde det, fordi de vil blive distraheret fra ethvert ønske om at gøre oprør - ved propaganda eller hjernevask. Og det ser ud til at være den sidste revolution.

Tavistock-instituttets projekter var en opfølgning af arbejdet for de tyske forskere, kendt som Frankfurt Institute for Social Research, eller Frankfurt-skolen, der fokuserede på studiet og kritikken af kultur udviklet ud fra tanken om Freud. Som ateist troede Freud, at traditionsbunden moral var en unaturlig undertrykkelse af den seksuelle trang, der blev pålagt i løbet af barndommen. David Bakan i Sigmund Freud og Den Mystisk Jødiske Tradition har vist, at Freud var en "kryptosabbateaner". Da Freud blev gjort opmærksom på den Lurianske Kabbalah udbrød han "dette er guld!", og spurgte hvorfor disse ideer aldrig før var blevet bragt til hans opmærksomhed.

Der er to tilgange involveret i tankekontrol. Den første er manipulation af individet, til at udføre specifikke opgaver, og det andet er indoktrinering af hele samfund for at overholde visse mål. MK-Ultra voksede ud af eksperimenteringen inden for psykiatri relateret til området eugenik, der først blev udviklet af tyskerne før Anden Verdenskrig. Gennem Tavistock Institute sponsorerede tre familier, Rockefellers, Warburgs og Harrimans sammen med British Crown-agenturer i fællesskab mange af disse sociale ingeniørprojekter.

Således blev Henry Luce, et medlem af Skull and Bones, finansieret gennem Rockefeller-penge til at oprette et antal nationale magasiner, blandt dem Life, Time, Fortune og senere House and Home og Sports Illustrated. Rockefellers finansierede også direkte eller indirekte Coles Brothers Look-magasin og en kæde med aviser. De finansierede Sam Newhouse, der kontrollerede Random House og Newhouse magasinerne, som omfattede The New Yorker, Parade og en Conde Nast liste over ni amerikanske magasiner, blandt dem Glamour og Vogue. Eugene Meyer, en af grundlæggerne af CFR og den første præsident for Verdensbanken, købte Washington Post, Newsweek, Weekly-magasinet og andre publikationer. Lehmans, Goldman-Sachs, Kuhn-Loebs og Warburgs kontrollerede filmindustrien, Hollywood, radio og tv.

CIA havde infiltreret nationens virksomheder, medier og universiteter med titusinder af operatører på vagt for at fungere som spioner og stimulere den antikommunistiske hysteri under den kolde krig. I sidste ende ville CIA´s medieaktiver omfatte ABC, NBC, CBS, Time, Newsweek, Associated

Press, United Press International (UPI), Reuters, Hearst Newspapers, Scripps-Howard, Copley News Service osv. Ca. 400 journalister udførte hemmelige opgaver i henhold til dokumenter, der var registreret i CIA's hovedkvarter, fra efterretningsindsamling til at tjene som go-betweens. Disse journalister skrev undertiden artikler, der blev bestilt af chefen for agenturets hemmelige aktioner, Frank G. Wisner (Operation Mockingbird) selv, og CIA gav dem også klassificerede oplysninger for at hjælpe dem med deres arbejde.

CIA-direktør Dulles havde næsten udelukkende bemandet CIA med kandidater fra Ivy League (Crown universiteter). Prescott Bush blev introduceret til William S. Paley, af Averell Harriman, som i 1929 havde repræsenteret CBS i en fusion med Paramount Studios. I 1932 indtog Bush en aktiv rolle i at arrangere finansieringen af William S. Paley til at købe virksomheden og tiltrådte bestyrelsen, en stilling, som han beholdt i flere år. Paley var CBS television network chief executive fra Zeta Beta Tau, det første jødiske broderskab i USA samt direktør for "psychological warfare" radiobroadcast netværk for de allieredes "Office of War information" i London under Anden Verdenskrig.

Paley sagde, at tv skabte evnen til at "out-Goebbels, Goebbels". "Fjernsyn er et drømmemedie for psykologisk kontrol". Al tv-programmering indeholder først en åbenlys meddelelse, der henviser til plottet, karakterer, scene osv. Det er i dette åbenlyse indhold, at en vellykket formel anvendes til at garantere seernes opmærksomhed. Men inden for dette åbenlyse indhold ligger der, ifølge Theodor Adorno fra Frankfurt-skolen, et "skjult budskab", der er mindre indlysende, og som repræsenterer et bestemt moralsk tema med henblik på indoktrinering[2801].

11) Det religiøse kartel. Magthavere har infiltreret og kapret næsten enhver religion og trosretning i verden. Vatikanet favner (med World Council of Churches) alle religioner – og alverdens ledere og monarker er stadig på beding af paven og vice versa. Hvem som infiltrerede hvem og hvornår, hvem som har højeste rang, og er øverstbefalende hvornår i magtstrukturen diskuteres, og det er meningen, at læseren skal drage sine egne konklusioner om dette på baggrund af den samlede empiri og bevismateriale. Jeg giver mine egne konklusioner. Her et eksempel på religiøst samarbejde mod samme mål i toppen af politik:

De talrige tendenser til alternativ-højre-aktivisme, den gamle højre-evangelisering, russisk samvirke og Dugin´s eurasianisme samles i en zionistisk dagsorden, der placerer både Trump og Putin i en messiansk rolle for opfyldelsen af End Times-profetier, som åbenbart er orkestreret for at fremme Israel´s imperiale ambitioner. I 1962 skitserede David Ben-Gurion, Israel´s første premierminister, sin vision for fremtiden i "*Verdensbilledet i 1987, som det spores i min fantasi":*

Den kolde krig vil være fortiden. Det indre pres fra den konstant voksende intelligentsia i Rusland, for mere frihed, og massernes pres for at hæve deres levestandard kan føre til en gradvis demokratisering af Sovjetunionen. På den anden side kan den stigende indflydelse fra arbejderne og landmændene og den stigende politiske betydning af videnskabsmænd omdanne De Forenede Stater til en totalitær plan-økonomi.

Vest- og Østeuropa vil blive en føderation af autonome stater med et socialistisk og demokratisk regime. Med undtagelse af USSR, som en forbunden eurasisk stat, vil alle andre kontinenter

2801 David Livingstone: "Terrorism and the Illuminati". + Carl Bernstein. "CIA and the Media." *Rolling Stone Magazine* (October 20, 1977) + James F. Tracy. "The CIA and the Media: 50 Facts the World Needs to Know." GlobalResearch.ca (November 11, 217) + Deborah Davis. *Katharine the Great* (1979). pp. 137–138.

forenes i en verdensalliance, over hvis rådighed vil være en international politistyrke. I Jerusalem vil De Forenede Nationer (et sandt FN) bygge en helligdom for profeterne til at tjene den forbundne union på alle kontinenter; dette vil være hovedsæde for menneskehedens Højesteret, for at afvikle alle kontroverser blandt de fødererede kontinenter, som profeteret af Isaiah.

De samtidige roller, der forventes for Trump og Putin, kan muligvis forklares med Chabad Lubavitch ´s (afsnit i *Part 7*) fortolkninger af profetierne om Gog og Magog. I henhold til deres ideologi vil nederlag for Gog og Magog udløse den messianske forløsning. Det er dog usikkert, om Gog og Magog er navne på nationer eller enkeltpersoner, og om denne kamp vil være en fysisk eller åndelig, og endda om den allerede har fundet sted eller ej. Nogle siger, at Elias vil ankomme før krigen med Gog og Magog, mens andre siger, at han vil ankomme tre dage før Messias' åbenbaring. Ifølge Chabad taler traditionen om to forløsere involveret i indvielsen af den messianske æra, begge kaldet Moshiach. De er Moshiach ben David (linjen fra Kong David) og Moshiach ben Yosef (som mange anser som fader til Jesus). Ifølge visse kilder vil Moshiach ben Yosef tjene Moshiach ben David, og dermed til sidst ophøre skismet mellem de nordlige ti stammer, der blev styret af Josef´s efterkommere, og kongeriget Judea, der blev styret af det Davidiske dynasti[2802].

Tro på Messias' fremtidige fremkomst er en af de grundlæggende forudsætninger for den jødiske tro, som Maimonides har skrevet om: "Enhver, der ikke tror på ham eller ikke venter på hans ankomst, har ikke blot benægtet de andre profeter, men har også benægtet Torah og Moses, vores rabbinere"[2803]. Mens den gamle jødedom anerkendte flere Moshiachs, hvoraf de to mest relevante er Messias ben Joseph og den traditionelle Messias ben David, anerkender kristendommen kun en ultimativ Messias. Jødedommen har aldrig accepteret nogen af de påståede opfyldelser af profetier, som kristendommen tilskriver Jesus. Jødedommen forbyder tilbedelse af en person som en form for afgudsdyrkelse, da jødedommens centrale tro er Gud´s absolutte unikke som enestående[2804]. Jødisk eskatologi antager, at Messias' komme vil være forbundet med en specifik række begivenheder, der endnu ikke er sket, herunder tilbagevenden af jøder til deres hjemland og genopbygningen af templet[2805]. Og da jøder mener, at ingen af disse begivenheder fandt sted i Jesu levetid (og heller ikke har fundet sted bagefter), var han ikke Messias. Jødedommen afviser også den kristne doktrin om arvesynden. Det læres, at hver jødes individ er ansvarlig for at følge 613 mitzvot efter bedste evne, for hver jøde har individuelle velsignelser og prøver fra Gud. På Yom Kippur dømmer Gud hver enkelt årligt[2806].

Mange traditionelle kristne tror ikke på, at Jesus/Yeshua var en klar kandidat til Messias ben Joseph, og tror snarere, at han var Messias ben David, og at han var af Judas´ stamme og en efterkommer af David. Nogle følger dog de messianske jøders tro på, at Jesus muligvis har opfyldt disse profetier på grund af, at hans adoptivfar blev kaldt Joseph. I nogle kristne former for ekstatisk kabbalah er Jesus Metatron, Melkisedek, Messias ben Joseph og Messias ben David[2807]. Ofte blandes inkompatible kabbalisters lære sammen med kristendom, New Age-bevægelsen og okkult tro.

2802 Naftali Silberberg. “My Spiritual Photo Album.” Chabad.org (accessed February 14, 2018). https://www.chabad.org/library/article_cdo/aid/1264291/jewish/My-Spiritual-Photo-Album.htm

2803 Maimonides, Mishneh Torah (*Hil. Melakhim*, chapter 11)

2804 Devarim (Deuteronomy) 6:4 https://en.wikipedia.org/wiki/Messiah_in_Judaism#cite_note-42

2805 Isaiah 2:4

2806 Robert W. Jenson; Eugene Korn, eds. (2012). *Covenant and Hope: Christian and Jewish Reflections : Essays in Constructive Theology from the Institute for Theological Inquiry*

2807 Joshua Stone (2001). *The Bible Revealed from the Ascended Masters Perspective: A Compilation*. pp. 150–152.

Ifølge Talmud[2808], Midrash[2809], og Zohar[2810] er 'deadline', hvormed Messias skal vises, 6000 år fra oprettelsen (et tidspunkt i starten af dette årtusinde i den gregorianske kalender - beregningerne varierer).

Ifølge det jødiske telegrafiske agentur er Putin populær blandt det russiske jødiske samfund, der ser ham som en styrke til stabilitet. Under Putin blev den Hasidiske Federation af Jewish Communities of Russia (FJCR) mere og mere indflydelsesrig indenfor det jødiske samfund i Rusland, delvis på grund af indflydelse og støtte fra forretningsmænd tæt på Putin, især Lev Leviev og Roman Abramovich. I 2016 roste Ronald S. Lauder, præsidenten for den verdensjødiske kongres, også Putin for at gøre Rusland til "et land, hvor jøder er velkomne".

Under Putin´s tredje officielle rejse til Jerusalem i 2012, kaldte en israelsk tilskuende på russisk: "Velkommen, præsident Putin". Putin henvendte sig til manden, der forklarede vigtigheden af Tempelbjerget og det jødiske tempel. Chadrei Charedim, et ortodoks hebraisk nyhedssted, rapporterede, at Putin svarede: "Det er nøjagtigt grunden til, at jeg kom hit - for at bede om, at templet blev bygget igen". Efter denne udveksling sendte Sanhedrin et brev til Putin, hvor rabbiner-rådet opfordrede ham til at opfylde sin bøn. Putin svarede ikke på Sanhedrin´s anmodning, men nu opfattes Trump som en potentiel allieret i projektet, og Sanhedrin mener, at det er tid for Putin til at tage en aktiv rolle i genopbygningen af templet.

Jason Greenblatt, en tidligere advokat for Trump og nu en særlig repræsentant for internationale forhandlinger i Det Hvide Hus, mødte "Putin´s Rabbi", Berel Lazar, i sommeren 2016. I 2014 var Lazar den eneste jødiske leder, der var til stede ved Putin´s meddelelse om den succesrige annektering af Krim. I et møde samme år med Lazar og øverste rabbinere fra Israel, Europa og Rusland sagde Putin, at han "støtter Israel´s kamp", blev noteret som en "sand ven" og allieret med Benjamin Netanyahu, og lovede at bekæmpe "anti-semitisme" og "Holocaust-benægtelse" i Rusland. Under mødet sagde den sephardiske øverste rabbiner af Israel, Yitzhak Yosef, om Putin´s styre i Rusland: "I henhold til den jødiske tradition besluttes din ledelse af kongeriget G-d, verdens konge, og derfor velsigner vi dig: Velsignet er den, der gav af sin herlighed til kød og blod".

Rusland "har indtil videre erstattet USA som en nøglespiller i krisestyringen i Syrien", rapporterede BBC. Den 19. oktober 2015 blev Putin og Netanyahu enige om, at give Gazprom mulighed for, at udvikle Leviathan-gasfelterne. "Vi drøftede den fortsatte koordinering mellem vores militær i regionen, som allerede fungerer ganske godt", fortalte Netanyahu til journalister på en fælles pressekonference i Kreml med Putin, efter at de mødtes igen i juni 2016. "Vi talte om udfordringerne ved terrorisme og radikal islam for alle civiliserede lande", tilføjede Netanyahu. Ifølge en engelsk oversættelse af Putin´s ord fra Tass News Agency, sagde den russiske leder: "Vi talte om nødvendigheden af at samle indsatsen for at imødegå international terrorisme. Israel ved kun for godt, hvad det betyder, og de kæmper mod terrorisme. I denne forstand er vi ubetingede allierede"[2811].

Her er en nutidig opdatering i henhold til den netop genopblussede krig i Ukraine. Først og fremmest er Putin fuldstændig pro-vaccine med digital ID-pas, fx med sin centralbank Sberbank´s Sputnik V-projekt[2812] ligesom Trump (Operation Warpspeed jvf *Part 1*), hvilket er et klart bevis for

2808 Babylonian Talmud Rosh Hashana 31a and Sanhedrin 97a

2809 Pirke De Rabbi Eliezer, Gerald Friedlander, Sepher-Hermon Press, New York, 1981, p. 141.
2810 Zohar (1:117a) and Zohar Vayera 119a
2811 https://ordoabchao.ca/volume-six/israel-first
2812 Russia's Sputnik V and the WEF with Riley Waggaman. In this episode, Whitney Webb is joined by Moscow-based journalist Riley Waggaman

deres globalist-medvirken, ligesom våbenoprustning og krig altid er til fordel for samme interessenter. Kabbalismen er et TVEÆGGET sværd imod de profane. Hele *Part 7* er en gennemgang af religionernes og det okkultes historie.

En artikel fra den 7/3/2022 forklarer Putin´s gode forhold til Israel: *Den nye israelske premierminister, Naftali Bennett, mødtes med den russiske præsident Vladimir Putin i tre timer i Kreml og fløj derefter til Berlin for at føre samtaler med den tyske kansler Olaf Scholz. Den israelske leder fremstiller rejsen som et forsøg på at mægle for at få en ende på krigen mellem Rusland og Ukraine, to lande med langvarige politiske og kulturelle bånd til Israel. Bennett har også talt med Ukraine´s præsident Volodymyr Zelensky flere gange i telefon i de seneste dage og med den franske præsident Emmanuel Macron.*

Men israelske embedsmænd er klar over, at Bennett´s pendlerdiplomati også har til formål at bevare Israel´s strategiske interesser i Mellemøsten, mens konflikten i Ukraine udvikler sig i en spiral, samt at sikre sikkerheden for Ukraine´s store jødiske samfund.

Mødet i Moskva var det første mellem Putin og en vestlig leder, siden Rusland sendte tropper ind i Ukraine i sidste måned. Selvom Bennett virker som en usandsynlig mægler (han har haft embedet i mindre end et år) - og er stort set uprøvet - er han en af de få verdensledere med åbne kanaler til alle sider af Ukraine-konflikten.

Israelske militærofficerer i Tel Aviv kommunikerer med deres russiske kolleger på den syriske Hmeimim-luftbase forud for det israelske luftvåbens arbejde mod iranske aktiver, allierede militser og våbenleverancer. Hundredvis af sådanne angreb har angiveligt fundet sted i de seneste år. Israelske embedsmænd fortalte Foreign Policy, at disse luftangreb er afgørende for at stoppe Iran´s militære forankring inde i Syrien; at afkonflikte med Rusland er derfor en strategisk nødvendighed. Mekanismen har været "meget gavnlig i de sidste syv år for både os og russerne", sagde en sikkerhedstjenestemand til Foreign Policy. Dekonfliktionsmekanismen er stadig operationel på trods af kampene i Ukraine. I mandags, blot to dage efter Bennett´s møde med Putin, slog israelske jetfly angiveligt til mod mål nær Damaskus i Syrien.

Bennett drøftede også med Putin status for Wien-atomforhandlingerne mellem Iran og verdensmagterne - endnu et emne, der er vigtigt for Israel, og som kan blive påvirket af Ukraine-krisen. En amerikansk tilbagevenden til atomaftalen er på vej, måske allerede i denne uge. Ifølge en israelsk embedsmand understregede Bennett på sit møde med Putin, at Israel fortsat er imod et sådant skridt.

Uanset om den israelske kanal hjælper med at afvæbne Ukraine-krisen eller ej, ser Bennett allerede ud til at have høstet en del udbytte. Hans forgænger som premierminister, Benjamin Netanyahu, var meget stolt af sit image som en global statsmand. Gennem fire på hinanden følgende valg mellem 2019 og 2021 viste massive plakater over hele landet den tidligere premierminister sammen med forskellige verdensledere, herunder Putin, med taglinen: "Netanyahu: A League Apart"[2813].

to explore the oligarchs and bankers behind Russia's Sputnik V Covid-19 vaccine and their ties to the dystopian rollout of Digital ID and CBDCs in the country. https://unlimitedhangout.com/2022/02/resources/show-notes/russias-sputnik-v-and-the-wef-with-riley-waggaman/

2813 https://foreignpolicy.com/2022/03/07/israel-ukraine-mediation-russia-bennett-putin/

Putin har, som han fortalte på et virtuelt Davos-møde i 2021[2814], siden 1990´erne været i tæt samarbejde med WEF-formand Klaus Schwab, som også har deltaget i de russiske konferencer såsom St. Petersburg International Economic Forum. Så sent som 12. august 2021, promoverede Putin Schwab´s *Fourth Industrial Revolution*[2815]. Putin har ligeledes også altid været meget tæt med verdens mest NGO- og tænketank-repræsenterede Henry Kissinger[2816], som det bevidnes på russiske *RT*: *Den russiske præsident Vladimir Putin har fortsat sine "langvarige, venskabelige forbindelser" med USA's tidligere udenrigsminister Henry Kissinger, da de to benyttede "lejligheden til at tale sammen" ved et møde i hans residens uden for Moskva. Mødet er en fortsættelse af en "venskabelig dialog mellem præsident Putin og Henry Kissinger, som er bundet af et langvarigt forhold", sagde Kreml´s talsmand Dmitrij Peskov.*

"De kommunikerer hele tiden, benytter lejligheden til at tale sammen", tilføjede han. Putin "værdsætter" denne mulighed for at drøfte presserende internationale spørgsmål samt udveksle meninger om globale perspektiver, sagde Peskov[2817].

Siden begyndelsen af 2000'erne er Rusland igen dukket op som en stadig mere magtfuld aktør i globale anliggender og har brugt en række værktøjer til at forfølge sine mål, herunder hårdt diplomati, økonomisk indflydelse, kontrol med energiforsyningen, handelskrige, militær magt og endelig propaganda og disinformation. Fra begyndelsen af 2000'erne blev der lanceret flere store Kreml-sponsorerede fonde, platforme og medieprojekter, som danner en tæt kreds af NGO'er, der bevarer privilegeret adgang til statslig og privat finansiering tilgengæld for overensstemmelse med målene for Rusland´s udenrigspolitik.

Det vigtigste statslige agentur, der er rettet mod russisktalende samfund globalt og projicerer "blød magt (som fx NED, Open Society Fond etc), er Rossotrudnichestvo, der fungerer som paraply for et netværk af ca. 150 russiske organisationer og "spiller en aktiv politisk rolle i Rusland´s udenrigspolitik ved at konsolidere de prorussiske aktørers aktiviteter i den postsovjetiske region og ved at udbrede Kreml´s fortælling"[2818]. Den tidligere Rusland-specialist i National Security Council, Dr. Michael Carpenter, sagde, at Kreml "også bruger den statslige kulturorganisation Rossotrudnichestvo som dækning for sine efterretningsagenter"[2819].

En stor del af grundlaget for den eurasiske enhed er baseret på den fælles arv fra den russisk-ortodokse kirke, som følges af et stort antal troende i udlandet og nyder stor tillid i Rusland og i områder i det tidligere Sovjetunionen. Kirken har støttet "samlingen af russiske lande" og støttet russiske kulturelle bestræbelser gennem tilknytning til NGO'er. Dens patriark Kirill har haft et tæt samarbejde med Putin, som har støttet den russiske magts ekspansion på Krim og i det østlige Ukraine. De ledende ortodokse organisationer er også højlydte i politiske spørgsmål, herunder modstand mod medlemskab af EU og NATO, samt fordømmelse af Vesten for dets moralske nedbrydning, sekularisering, materialisme - og udtrykker modstand mod LGBT- og feministiske grupper[2820].

Om vaccine og WEF-sammenhæng uddyber den i Rusland bosiddende journalist, Riley Waggaman,

2814 http://en.kremlin.ru/events/president/news/64938
2815 Video: https://www.facebook.com/100076542990864/videos/536937447736858 + russiske tænketanke mm her: https://isgp-studies.com/ngo-list-foundations-and-think-tanks-worldwide#tops
2816 https://isgp-studies.com/ngo-list-foundations-and-think-tanks-worldwide#tops
2817 https://www.rt.com/news/331194-putin-meets-friend-kissinger/
2818 Orysia Lutsevych. "Agents of the Russian World Proxy Groups in the Contested Neighbourhood." *Russia and Eurasia Programme* (April 2016).
2819 Grant Stern. "A GOP Kremlin-insider connected Alexander Torshin to Congressmen. Then he joined the NRA." *Medium* (March 25, 2017).
2820 Orysia Lutsevych. "Agents of the Russian World Proxy Groups in the Contested Neighbourhood." Russia and Eurasia Programme (April 2016).

fx følgende: *Der findes flere russiske COVID-vacciner. Sputnik V, der er udviklet af sundhedsministeriets Gamaleya Center, er langt det mest anvendte lægemiddel, og det er derfor det, der fortjener størst opmærksomhed. Sputnik V er baseret på Gamaleya´s menneskelige adenovirusvektorplatform (Ad26 og Ad5), som er designet til at transportere genetisk materiale ind i celler. Hvis man undersøger patentet på Gamaleya´s influenzavaccine (som er lagt ud på Sputnik V's officielle hjemmeside), omtales den teknologi, der nu anvendes til Sputnik V, åbent som en "genetisk vaccine". Interessant nok sagde Gamaleya´s direktør, Alexander Gintsburg, at der ikke er nogen "væsentlige" forskelle mellem Sputnik V og AstraZeneca´s vaccine.*

Hvad angår sikkerhed, hvordan klarer Sputnik V's sig så i forhold til Pfizer´s skud og andre mRNA-vacciner? Det er svært at sige. Rusland har ikke en VAERS-lignende database til indberetning af formodede bivirkninger blandt offentligheden. Faktisk findes der ingen regelmæssigt opdaterede, offentligt tilgængelige data om eventuelle komplikationer efter vaccination i Rusland. Det ser ud til, at den russiske regerings holdning er, at de ikke eksisterer. Men læger og lovgivere fortæller en anden historie, som understøttes af en uformel database over formodede vaccinationsrelaterede dødsfald. Myndighederne er ikke blevet skræmt, men har sammenlignet disse bekymrede borgere med "terrorister" og truer nu "anti-vax"-læger med bøder og endda fængselsstraf, hvilket i det væsentlige gør enhver læge, der stiller spørgsmålstegn ved vaccinen, til en formodet kriminel i den russiske regerings øjne.

Der er et andet, lige så alarmerende element i sammenligningen mellem Sputnik og MRNA-vaccinen. Der er nu en enorm mængde beviser for, at mRNA-vacciner kan forårsage alvorlige bivirkninger og endda døden. Men Sputnik V's egne udviklere støtter åbent brugen af Pfizer´s vaccine i Rusland. Dmitry Shcheblyakov fra Gamaleya hævdede for nylig, at der er klare "fordele" ved at blande Sputnik V med "forskellige vacciner, der er fremstillet ved hjælp af forskellige teknologier". Den Harvard-uddannede tidligere Goldman Sachs-bankmand Kirill Dmitriev, leder af den russiske direkte investeringsfond (RDIF), som finansierer Sputnik V, meddelte i sidste måned, at fælles forskning med Pfizer allerede var i gang, og udtrykte tillid til, at en Sputnik/Pfizer-cocktail vil blive en "meget vellykket kombination". Tilsvarende "fælles forskning" er angiveligt ved at blive gennemført med Moderna.

Der er også spørgsmål om, hvem eller hvad der egentlig står bag Sputnik V. I maj 2020 oprettede Rusland´s største bank, Sberbank, et datterselskab - Immunotechnology LLC - for at hjælpe med at "overføre teknologi" i forbindelse med vaccinen. Sberbank´s administrerende direktør Herman Gref er medlem af JP Morgan´s internationale råd og er også medlem af World Economic Forum´s bestyrelse. Gref hævder, at han fik vaccinen i april 2020 - hvilket ville gøre ham til en af de første mennesker i verden, der blev injiceret med Sputnik V (faktisk måneder før den overhovedet blev kendt som "Sputnik V").

Da russerne bliver mere og mere bekymrede over "QR-iseringen" af deres land, er det værd at bemærke, at Sberbank er ved at udvikle et QR-kodebaseret betalingssystem, mens Gref har leget med tanken om at skabe en "Sbercoin"-digital valuta i samarbejde med JP Morgan.

Gates passer bestemt ind i billedet. Rusland´s tidligere sundhedsminister, Veronika Skvortosva, er bestyrelsesmedlem i Global Preparedness Monitoring Board (GPMB). GPMB, der er oprettet af Verdenssundhedsorganisationen og Verdensbanken, har modtaget generøse midler fra Gates. Gæt, hvem der ellers sidder i GPMB's bestyrelse? Anthony Fauci samt Chris Elias, formand for Bill &

Melinda Gates' Global Development Program.

I januar 2020, blot et par måneder før verden blev vendt på hovedet af COVID-låsninger og restriktioner, trådte Skvortsova tilbage som Rusland´s sundhedsminister som led i en omlægning af Putin´s kabinet. En uge senere blev hun udnævnt til leder af Rusland´s føderale biomedicinske agentur (FMBA). Som leder af FMBA spillede hun en afgørende rolle i de tidlige dage af Rusland´s COVID-reaktion og fremlagde senere data, der viste, at Moskva var blevet overvældet af "Delta-stammen". Hendes resultater gav nogle meget nødvendige "videnskabelige" oplysninger til at retfærdiggøre hovedstadens meget upopulære obligatoriske vaccinationsmandat. Som sundhedsminister stod Skvortsova i spidsen for en årelang skandale om datamanipulation med falske dødelighedstal. Svindelen var så åbenlys, at den russiske regering endog indrømmede, at deres regnskaber var forfalskede (landets regionale guvernører fik skylden og blev smidt under bussen af Dmitrij Medvedev).

Hvad angår den "COVID-udløste" økonomiske omstrukturering: Den russiske regering har åbent tilsluttet sig World Economic Forum's fjerde industrielle revolution. I oktober underskrev den russiske regering og WEF et memorandum om oprettelse af et center for den fjerde industrielle revolution i Rusland. Rusland har allerede vedtaget en lov, der giver mulighed for "eksperimentelle juridiske ordninger" for at give virksomheder og institutioner mulighed for at anvende AI og robotter i økonomien uden at blive belastet af bureaukrati. For at vende tilbage til Gref og hans digitale Sbercoin: Rusland´s centralbank planlægger allerede at afprøve en digital rubel, der blandt andre smarte funktioner kan bruges til at begrænse køb.

Der findes en Moskva 2030-plan. I planen for Rusland´s hovedstad opfordres der til "genetiske pas", som kan bruges til at administrere "genterapier". Et dokument, der forestiller sig livet i Moskva ved udgangen af dette årti, taler også om "implanterede medicinske digitale enheder", som kan bruges af forsikringsselskaber til at beregne sygesikringsudbetalinger. Det ser ud til, at disse ambitioner ikke vil være begrænset til Moskva. I sidste halvdel af 2019 bestilte Rusland´s statsduma en rapport, der skulle undersøge den "konfliktfri udvikling" af en "ny generation af teknologier" (såsom "genomredigering") med henblik på at skabe en "ny type samfund"[2821], noterede Waggaman.

Alle disse delelementer viser et tydeligt og signifikant globalt samarbejde, på trods af umiddelbare vest- østlige og religiøse diskrepanser, som vi præsenteres for i medier. Med historisk undfangelse fra de gamle mysterier i kontekst, giver det forståelse, at det russiske militær, stat og kirke anvender samme symbolisme, mytologi og forretningsmetoder, som sit spejlbillede i ”vest”.

12) De hemmelige samfunds kartel. Magteliten har oprettet et verdensomspændende netværk af hemmelige okkultbaserede samfund, der danner de hemmelige foreninger, som kontrollerer næsten alle større institutioner fra øverste led, med vidensbegrænsning/kompartmentering for de uinitierede, nedigennem niveauerne. Dette netværk er tæt forbundet med Intel-grupper, og parolen om ”for nationens sikkerheds skyld er det nødvendigt med mørklægning”, giver dem immunitet imod enhver retsforfølgning. Dette kartel bruger forskellige okkulte grupper og lyssky tænketanke, med samme karakteristika, i sit netværk og i processer, til at udføre sit beskidte arbejde. Der er en hel verden af okkultisme op igennem historien fra de gamle mysterier, og de hemmelige samfund er, af naturlige årsager, gennemgående tema og fokus her i hele

2821 https://www.simplelists.com/nfu/msg/18335052/

Magtstrukturen, læs især *Part 7 – De Gamle Mysterier.*

13) Regering og politiske organisationer. Korrupte regeringer, verdensomspændende politiske organisationer og politiske tænketanke leder via sin topstyring imod fascistisk totalitarisme, hvilket der er talrige specifikke eksempler på. Politiske teser og antiteser opstilles med nøje planlagt henblik på at give kartellerne og familierne sine afkast af syntesen. Problemer opfindes med intenderede folkelige reaktioner, som fx frygt, hvilket leder folket til at bede regeringen om løsninger/handlinger, som oftest resulterer i begrænsning af frihed til fordel for mere (falsk) tryghed, så magteliten kan nå sine nye mål. Det dikotomiske del og hersk værktøj og hegeliansk dialektik, hvor to yderligheder mødes, har det belejlige resultat for magteliten, at folk og nationer planmæssigt strides indbyrdes, imens kartellerne profiterer af narrativets, ofte 2 lige dårlige, løsningsforslag. Distraktionerne opfindes, så folk ikke gennemskuer, at det hele er designet til at lede fokus væk fra toppen af hierarkiet og forvirre dem til at tro, at knaphed og manglende ressourcer, og at folket selv, er gyldig grund til konstante nedskæringer, højere skatter og afgifter og mere gæld, istedet for positiv realvækst og frihed.

Brandon Smith og James Corbett synes meget sikre på Rusland´s og Kina´s geopolitiske rolle: *Segmenter af frihedsbevægelsen er faldet i en fælde af partisk antagelse, nemlig en godtroende omfavnelse af det falske øst/vest-paradigme. Jeg synes det er lidt trist til tider, når jeg støder på frihedsaktivister, der tilbeder fodsporene af Henry Kissinger/International Monetary Fund-marionetten Vladimir Putin, eller dem der tiljubler en globalistisk petriskål som Kina, alt sammen fordi de hader amerikansk imperialisme så meget, at de ud fra reaktionær inderlighed har besluttet at glæde sig over det "mindste af to onde". Der er ingen forskel mellem dem, der køber ind på det falske øst/vest-paradigme og dem, der køber ind i det falske venstre/højre-politiske paradigme. Der er ingen "god fyr" i den geopolitiske manøvrerings-verden. Øst eller vest er irrelevant, primært fordi begge sider tjener de samme internationale interesser. De, der nægter denne kendsgerning, vil finde sig helt inhabile med hensyn til at præsentere praktiske løsninger. Man kan ikke besejre spillet, hvis man spiller efter de urimelige regler i spillet*.

"Hvordan kan dette være, når beviset tyder på, at verden bevæger sig væk fra dollaren og formuen bevæger sig fra vest til øst?" Fordi, svarer James Corbett: "Helt øverst i denne Bankster-pyramide er den kinesiske elite direkte forbundet med den amerikanske vestlige elite. De og Rusland´s øverste regeringsembedsmænd og vores øverste regeringsembedsmænd arbejder tæt sammen med, og svarer til de samme internationale finansfolk fra Den Internationale Valutafond, Verdensbanken og Bank for International Settlements"[2822].

Folk tror på denne illusion, fordi det er meget mere skræmmende at acceptere den virkelighed, at vi er alene, at frihedsbevægelse er den første og sidste linje i forsvaret mod centralisering, at ansvaret for fremtiden for uafhængighed og individuel frihed hviler på vores skuldre. Det er meget lettere at fantasere, at der er andre derude, nationer og regeringer med hære og kapital, der er på vores side, og vil kæmpe vores kampe for os. Denne illusion vil være smertefuld for mange i bevægelsen, som de begynder at indse, at Østen faktisk arbejder i takt med internationale finansfolk, istedet for at arbejde imod dem[2823], fremlægger Infowars, hvis CIA-agent for Delta Force, Alex Jones, paradoksalt samtidig konstant puster til frygt for at de kinesiske "Chicoms", styrer USA imod afgrunden, imens han bortfejer al kritik af Israel, som åbenlyst styrer den amerikanske kongres og angrebsivrige korstogspolitik i Mellemøsten jvf *Part 1* og *2.*

2822 "Kina: nøglen til den nye verdensorden", 28. april 2015
2823 - Zero hedge via Infowars: "Vi går ind i en æra med bristede illusioner".

14) Våbenkartellet og det militær-industrielle Kompleks. Dette er en af de største profitmarkeder for de velhavende familier og deres politiske marionetter, der ejer store aktier i disse ”forsvars”-entreprenører. Krig er ekstremt rentabelt for bankerne og disse investorfamilier, og det er grunden til, at hierarkiet trækker i så mange strenge for at ansætte lejesoldater til at gennemføre hemmelige falsk-flags-angreb og inside-jobs for at starte ulovlige, ukonstitutionelle, uprovokerede, ikke-erklærede, uvindelige, evige krige overfor de lande og ledere, som ikke lader sig korrumpere fuldstændig, hvilket der er givet mange eksempler på i *Magtstrukturen,* og som derfor ikke uddybes yderligere her.

15) Transport-karteller er en anden lukrativ forretning for de storkapitalbesiddende globalister. I voksende grad ses fondsopkøb i transportbrancher give afkast til ejere med løndumping af arbejdere, især i fly- og taxibranchen. Snart er der ikke behov for erhvervschauffører når AI-teknologi begynder at udsende selvstyrede biler. Den nye taxilov frigav fx tilladelser, og gjorde det muligt for fonde at opkøbe taxiselskaber, som så solgte dyre tilladelser til dyr pladsleje, hvilket i 2019 resulterede i massekonkurs for vognmænd, som ikke længere kunne få forretningen til at løbe rundt. Man solgte også lukrative rammeaftaler til store virksomheder og statsorganisationer, som dermed kunne presse priserne for turene ned med rabatordninger. Man tvang vognmænd til at skifte til 0-emissionsvogne midt i Corona-krisen. Fondsejerne fører overskuddet i skattely uden at arbejde.

Automobilindustrien er en af de største i verden, og Kina producerer, i år 2020, ca. 3 gange så mange biler som USA og Japan, som nr 2 og 3. Producenterne ejer aktier i hinanden, og har en del Joint Venture forretning. USA har outsourcet en del produktion til Kina, hvilket kan have både fordele og ulemper, men der er ingen tvivl om, at Kina har fået stablet en super produktionsmaskine på benene med dens kommunist-diktatur. Kina spiller en stor rolle i international handel. Landet er verdens største forbruger af stål og beton, og bruger henholdsvis en tredjedel og over halvdelen af verdens samlede produktion. Det er også verdens anden største importør af råolie. Hvis man kigger på alle produkter, er Kina verdens tredje største importør og den største eksportør i verden i et stærkt konkurrencepræget marked med mange producenter og en generel tendens til overudbud og lave priser. Kina har også et af verdens mest udviklede højhastighedsjernbanenet[2824].

Luftfartsselskabet SAS har været involveret i officielle kartelsager flere gange. SAS blev af EU-Kommissionen idømt en bøde på 70,2 millioner euro i en kartelsag om fragtpriser. Forskning viser, at karteller i gennemsnit fører til 20 pct. højere priser. Konkurrencestyrelsen har været fremme med påstand om, at karteller fører til prisstigninger på 10-50 pct. Det er skatteyderne, der betaler gildet. Med Corona-krisen fyres folk i transportbranchen, ligesom i andre servicefag, og en del rejse- og flyselskaber er på randen af konkurs rundt i verden. Massevis af rejser aflyses i Corona-æraen.

For Albatros Travel er ordet ”hjælpepakke” i den aktuelle situation helt grotesk. Regeringens lånegaranti på 1,5 milliarder kr. går i korthed ud på, at bureauerne kan låne det beløb, som underleverandørerne ikke har refunderet mod almindelig forrentning. Man skylder altså stadig det samme, som man hele tiden har gjort. Lånet skal formidles gennem statens Rejsegarantifond i stedet for egen bank. Lånet registreres på det enkelte bureau, men hele rejsebranchen garanterer

2824 https://da.wikipedia.org/wiki/Kina

imidlertid kollektivt for det samlede beløb (pt. 1,5 mia. kr.), og skal betale det samlede branchelån tilbage på kollektive vilkår med minimum 1,7% af virksomhedens omsætning i 6 år uanset lånets oprindelige størrelse. Gælden vil vokse i løbet af den samlede løbetid som følge af forrentning og ikke mindst på grund af alle de konkurser, der forventes at komme. Alle konkurser skal dækkes af rejsebranchen kollektivt.

Et bureau kan godt afstå fra disse statslån, men som obligatoriske medlemmer af Rejsegarantifonden hæfter alle bureauer på lige fod med de egentlige lånere, uagtet de ikke har fået en krone. Hvis Albatros vælger at modtage et statsgaranteret lån, vil det formentligt blive på 20-30 millioner kr. Tilbagebetalingen vil i løbet af de næste 6 år andrage over 70 millioner kr. Logistik og underleverandør-afhængighed gør situationen ekstra svær for rejsebureauer, som mister kunder på ubestemt tid og stadig skal betale folks rejser tilbage inklusive bookede fly, hoteller, busser, krydstogter mm, hvis disse ikke kan betale af samme årsag[2825].

Transport-branchens biler, både og fly industri- og markedsanalyse deraf kunne fylde en hel bog hvis der skulle analyseres i dybden af alle aspekter, men det afgrænser jeg mig fra her. Man skal holde øje med hvilke teknologier og brands verdens rigeste investerer i, for at vide hvad vi får i fremtiden af transportmidler. "Follow the money".

16) Teknologi-kartellet, som udvikler fremtidens digitale verden, er den helt store våde drøm for magteliten med detaljeret kontrol over alle mennesker over hele kloden, hele tiden via mere biometrisk overvågning og indførelse af Social Credit Score, som i Kina, som Israel nu arbejder tæt sammen med om Big Tech-intelligens og handel. Med AI teknologi vil man tilsyneladende have en global verdensregering med gradvis implementering af robotter som arbejdskraft, i stedet for mennesker, og man har sat gang i tvungne indsprøjtninger, chipning og anden operation/ transformation/genmanipulation af menneskers DNA og androgyn transhumanisme, som over tid vil kunne forme mennesket til en form for hybridvæsener. Bio-teknologisk-industriel-kompleks er hastigt i gang med at udvikle sig til det mest lukrative for magteliten.

Ifølge en artikel på CFR´s (Council on Foreign Relations) hjemmeside: "Den post-pandemiske verden vil være præget af strammere restriktioner for bevægelse af varer, tjenester, kapital, arbejdskraft, teknologi, data og information. Dette sker allerede i farmaceutisk, medicinsk udstyr og fødevaresektorer, hvor regeringer indfører eksportbegrænsninger og andre protektionistiske foranstaltninger som reaktion på krisen. Værre er, at dette diplomatiske sammenbrud sætter scenen for en ny kold krig mellem USA og dens rivaler - ikke kun Kina, men også Rusland, Iran og Nordkorea. Når et amerikansk præsidentvalg nærmer sig, er der enhver grund til at forvente en stigning i hemmelig cyber-krigsføring, der potentielt fører til konventionelle militære sammenstød. Fordi teknologi er det vigtigste våben i kampen for kontrol med fremtidens industrier og i bekæmpelsen af pandemier, vil den amerikanske private tech-sektor blive stadig mere integreret i det nationale sikkerhedsindustrielle kompleks"[2826].

Kina er en af verdens mest teknologisk avancerede nationer. Det er verdens største e-handelsmarked, svarende til 42% af det globale marked i 2016, og forventes at tegne sig for 55% af det globale detailsalg af e-handel i 2019 (mere end tre gange så stort som USA´s marked). Kina´s e-handelsmarked omsatte online for mere end $ 1 billion i 2018 ifølge PWC, og forventes at være lidt

2825 https://www.albatros-travel.dk/praktisk/tillykke-med-den-store-hjaelpepakke?fbclid=IwAR1h5dB_WYnbtxtR2qJ8go3l9Le_JQctfj0A8wF5-EPAl84RMTV0YbHFsXI
2826 https://www.cfr.org/ + https://www.project-syndicate.org/commentary/greater-depression-covid19-headwinds-by-nouriel-roubini-2020-04

under $ 2 billioner i 2019. Kina´s e-handelssektor startede i 2009, præget af væksten af internetgiganter Tencent og Alibaba - formidlere af produkter som WeChat og Tmall - der er blevet allestedsnærværende i det moderne kinesiske liv. Tencent's WeChat Pay og Alibaba's Ali Pay har hjulpet Kina med at blive verdens førende inden for mobilbetalinger, hvilket beløb sig til ca. 30 billioner dollars i Kina i 2017 og mere end $ 40 billioner i 2018.

Kina er også nr 2, efter USA, indenfor venturekapitalaktivitet. I 2018 tiltrak Kina 105 milliarder dollars af venturekapitalinvesteringer, svarende til 38% af de globale venturekapital-investeringer det år. I slutningen af 2018 var verdens mest værdifulde opstart ByteDance, et kinesisk firma; og de to mest værdifulde kunstige intelligens (AI)- opstarter i verden var SenseTime og Face ++, begge fra Kina. I 2017 frigav Kina´s statsråd sin udviklingsplan for kunstig intelligens, der erklærede AI-teknologi som en prioriteret økonomisk vækst og investeringssektor. I 2018 skabte Kina 97 "enhjørninger" - startups, altså selskaber som er over $ 1 milliard dollar værd. Kinesiske smartphonemærker - Huawei, Xiaomi, Oppo, Vivo, OnePlus osv. - har fanget mere end 40% af det globale marked.

En artikel fra *Information* 2018 påpeger: *På kort tid har kinesiske statsejede virksomheder med dybe lommer ihærdigt opkøbt hele og halve havne fra Grækenland til Italien og fra Spanien op til Holland og Belgien. Og det i så stort omfang, at de nu kontrollerer omkring en tiendedel af den samlede havnekapacitet i hele Europa. Ifølge en optælling fra finanstjenesten Bloomberg er hundredvis af virksomheder i EU blevet hamstret, og inden for de seneste ti år har Kina spenderet mindst 2.000 milliarder kroner på investeringer og opkøb i Europa af alt fra robotfabrikanter og vindmølleparker til bilmærker og dækproducenter. Fra elnet og telefonnet til lufthavne og havne.*

I et historisk skifte investerer Kina nu mere i Europa end omvendt. Ifølge præsident Xi Jinpings vision skal Kina omdannes til et højteknologisk kraftcenter – og har som mål, at kinesiske firmaer med en velspækket tegnebog skal opkøbe vestlige teknologivirksomheder for derved at erhverve sig teknologi, der kan få dem til at hoppe adskillige trin op ad værdikæden og desuden gøre dem i stand til at nyde godt af et nyt forsyningsnetværk og et formentlig mere velkendt produktnavn.

Kansler Merkel har understreget, at det er afgørende, at Europa optrapper sin vagtsomhed og »taler med én stemme« overfor Kina. Og på besøg i Kina i januar kritiserede den franske præsident Emmanuel Macron EU-lande, som har »solgt vigtig infrastruktur til den lavestbydende«. Macron nævnte ingen specifikke lande, men han talte formentlig om bl.a. Grækenland, der i stor grad har budt kinesiske investeringer velkommen. Grækerne har med deres skrantende økonomi ikke haft råd til at være kræsne, og ironisk nok har den stramme økonomiske politik, som EU-partnerne har krævet af Athen, gjort det endnu mere attraktivt for Grækenland at tage imod Kina´s kontanter. »Mens europæerne opfører sig over for Grækenland som middelalderlige blodsugere, så bliver kineserne ved med at sende penge,« sagde Costas Douzinas, der sidder i det græske parlament for regeringspartiet Syriza, sidste år til The New York Times. Og den amerikanske kongres har blacklistet den kinesiske it- og telegigant Huawei af frygt for, at selskabet er »direkte underlagt Kina´s kommunistpartis styring«, og at den kinesiske stat kan anvende Huawei´s netværk til cyberspionage. Også i Canada og Australien har man blokeret for Huawei, men ikke i Europa, hvor det kinesiske selskab bl.a. driver det største og vigtigste mobilnetværk i Danmark. Tyskland, Frankrig og Italien opfordrede sidste år til, at man på EU-plan får oprettet fælles regler for screening og godkendelse af udenlandske virksomheders opkøb i Europa[2827]*.*

2827 https://www.information.dk/udland/2018/07/massive-kinesiske-opkoeb-europa-faar-europaeerne-ryste

I 2019 var Huawei blevet verdens største udbyder af telekommunikationsinfrastruktur og overgik Nokia og Ericsson. Virksomheden trådte også ind på markedet for forbrugersmartphone og teletjenester, og er verdens tredje største smartphoneselskab efter Apple og Samsung.

Huawei er også førende indenfor 5G og har Danmark i kiggerten: *Hurtigere diagnosticering, fjernmonitorering af patienter og lynhurtig kommunikation. Det er nogle af de instrumenter, som 5G vil give sundhedsmyndigheder over hele verden i kampen mod epidemier som coronavirus, konkluderer ny rapport udarbejdet af Huawei og Deloitte i Kina.*

Ansigtsmasker, håndsprit og hygiejneråd er nogle af de mest omtalte elementer i den konkrete, daglige kamp, som sundhedsmyndighederne også her i landet kæmper mod coronavirussen. Men i fremtiden, når 5G er udrullet flere steder i verden, får læger og myndigheder en lang række nye instrumenter mellem hænderne. Det er konklusionen i en ny rapport udarbejdet af den kinesiske afdeling af Deloitte og Huawei i fællesskab, hvor den seneste tids erfaringer fra coronavirussens hærgen i Kina er gransket.

De afgørende landvindinger med 5G er især opnået, når det gælder diagnosticering - blandt andet via termiske kameraer, som har målt temperaturen på indbyggerne. Det har givet et meget præcist billede af, hvor udbredt smitten var på et givent tidspunkt. Samtidig har 5G gjort det muligt at fjernmonitorere og dermed diagnosticere patienter, som har været i transit – enten på vej ind mod hospitalet, eller fra et hospital til et andet. Desuden har kommunikation og videokonferencer mellem læger på tværs af landet kunne køre gnidningsfrit via 5G, så vigtig viden lynhurtigt er blevet delt.

Rapportens konklusioner ligger helt i tråd med erfaringerne fra Huawei Danmark, som ser store muligheder i teknologien - også inden for sundhedsvæsenet. Det er netop det, som 5G kan, altså skabe synergi imellem allerede kendte teknologier, fordi netværkshastigheden pludselig er så høj, at mange flere ting er mulige. Og det højner helt naturligt effektiviteten i forebyggelse og behandling af epidemier som Covid-19, der jo breder sig lynhurtigt. Samtidig vil 5G være vigtigt i den digitale transformation af sundhedssystemer, som der er et særligt behov for at få løst i en situation som den, vi står i nu", siger Jiang Lichao, der øverste chef i Huawei Danmark.

Hjørnestenene i 5G er mobile netværk med høje hastigheder, stor stabilitet og meget lille forsinkelse. Rapporten "Combatting COVID-19 with 5G: Opportunities to improve public health systems" konkluderer, at det netop er den hurtige og stabile dataudveksling, der er altafgørende, når vigtig viden skal kommunikeres hurtigt, eller når mange mange mennesker skal screenes på samme tid for virus. Med 5G kan lokale udbrud af virus fanges i opløbet, så myndighederne hurtigt kan sætte ind med behandling og forebyggelse. Samtidig kan 5G håndtere store datastrømme i katastrofeberedskabs-centraler, og 5G-forbindelserne kan bruges til at lave stabile fjernkonsultationer i sundhedsvæsenet. Med andre ord leder hurtig dataudveksling til, at der hurtigt kan træffes afgørende beslutninger på et oplyst grundlag", siger Jiang Lichao, chef for Huawei Danmark[2828].

2828 https://via.ritzau.dk/pressemeddelelse/ny-rapport-5g-vigtigt-vaben-i-kampen-mod-coronavirus-og-andre-epidemier?publisherId=13559436&releaseId=13590361

KHAZARERNE OG ASHKENAZI-OPRINDELSEN

Man har igennem tiden kunnet spore de familier, som har kontrolleret pengeskabelsen og dermed kartellerne efter den tempelridderiske/venetianske model, jvf *Part 4* - og videre tilbage til Judas Galilærerens skatteoprør mod Rom og edomiten Herodes, som udnævntes til "Jødernes Konge" i 40 f.v.t af Senatet, og som førte til Templet´s destruktion (biblens fokus). Irakere, syrere, egyptere og palæstinensere er "semitter" (nedstammer fra Shem, ifølge Biblen), men "antisemitisme"-termen anvendes til at aflede kritik af Israel og dens særlige politiske rettigheder ved at kvæle diskussion, hvis nogen nævner israelske forbrydelser. Anti-zionisme er derfor ikke anti-semitisme, selvom begge dele bastardiseres af "Gud´s udvalgte".

Ashkenazi-jøder er en jødisk diaspora-befolkning, der samledes i Det Hellige Romerske Rige af Tysk Nation omkring slutningen af det første årtusinde. Generelt kom ashkenazierne oprindeligt ud af det Hellige Romerske Rige og talte en version af tysk, der inkorporerer hebraiske og slaviske ord, kaldet jiddisch[2829]. I betragtning af de tætte forbindelser mellem de jødiske samfund i Frankrig og Tyskland efter den karolingiske forening, kom udtrykket Ashkenazi til at henvise til jøderne i både middelalderens Tyskland og Frankrig. Når de først var der, tilpassede de traditioner fra Babylon, Det Hellige Land og det vestlige middelhav til deres nye miljø[2830]. I løbet af slutningen af det 18. og 19. århundrede skabte de jøder, der blev i, eller vendte tilbage til historiske tyske lande, en kulturel nyorientering; under indflydelse af Haskalah (jødisk frigørelse) og overtog tysk, samtidig med at de udviklede nye former for jødisk religiøst liv og kulturel identitet[2831]. Holocaust under anden verdenskrig decimerede ashkenazierne, og påvirkede næsten enhver jødisk familie. Det anslås, at ashkenazi-jøder i det 11. århundrede udgjorde tre procent af verdens samlede jødiske befolkning, mens et skøn, der blev foretaget i 1930 (nær befolkningens top), havde dem som 92 procent af verdens jøder[2832]. Umiddelbart før Holocaust var antallet af jøder i verden ca. 16,7 millioner. Statistiske tal varierer for den moderne demografi af Ashkenazi-jøder, der spænder fra 10 millioner til 11,2 millioner[2833].

I slutningen af det 19. århundrede blev det foreslået, at kernen af nutidens ashkenaziske jøder genetisk nedstammer fra en hypotetisk khazarisk jødisk diaspora, der var vandret vestpå fra det moderne Rusland og Ukraine til det moderne Frankrig og Tyskland (i modsætning til den nuværende teori om, at jøderne vandrede fra Frankrig og Tyskland til Østeuropa). Hypotesen er ikke bekræftet af historiske kilder[2834] og er ikke underbygget af genetik, men den støttes stadig lejlighedsvis af forskere, som har haft en vis succes med at holde teorien i den akademiske bevidsthed[2835].

Teorien er undertiden blevet brugt af jødiske forfattere som Arthur Koestler som en del af et argument mod traditionelle former for antisemitisme (for eksempel påstanden om at "jøderne dræbte Kristus"), ligesom lignende argumenter er blevet fremført på vegne af Krimkaraiterne. I dag

2829 Mosk, Carl (2013). *Nationalism and economic development in modern Eurasia*. New York: Routledge. p. 143. ISBN 9780415605182.

2830 Centre, UNESCO World Heritage. "ShUM cities of Speyer, Worms and Mainz". *whc.unesco.org*. + "Ashkenazi - people". *Encyclopedia Britannica*. Fra https://en.wikipedia.org/wiki/Ashkenazi_Jews

2831 Ben-Sasson, Haim Hillel; et al. (2007). "Germany". In Berenbaum, Michael; Skolnik, Fred (eds.). *Encyclopaedia Judaica*. Vol. 7 (2nd ed.). Detroit: Macmillan Reference. pp. 526–28. ISBN 978-0-02-866097-4

2832 Brunner, José (2007). *Demographie – Demokratie – Geschichte: Deutschland und Israel* (in German). Wallstein Verlag. p. 197. ISBN 978-3835301351.

2833 https://en.wikipedia.org/wiki/Ashkenazi_Jews - "Ashkenazi Jews". Hebrew University of Jerusalem.

2834 Kizilov, Mikhail (2 July 2018). *The Karaites of Galicia: An Ethnoreligious Minority Among the Ashkenazim, the Turks, and the Slavs, 1772–1945*. Brill. ISBN 978-9004166028

2835 https://en.wikipedia.org/wiki/Ashkenazi_Jews#note 185 : Rubin2013

forbindes teorien dog oftere med antisemitisme og antizionisme[2836].

En trans-genomundersøgelse fra 2013 udført af 30 genetikere fra 13 universiteter og akademier fra ni lande, der samlede det største datasæt, der hidtil har været tilgængeligt, til vurdering af ashkenazisk-jødisk genetisk oprindelse, fandt ingen beviser for khazarisk oprindelse blandt ashkenaziske jøder. Forfatterne konkluderede:

Analysen af ashkenaziske jøder sammen med en stor stikprøve fra khazar-kaganatets område bekræfter således de tidligere resultater, at ashkenaziske jøder primært stammer fra befolkninger i Mellemøsten og Europa, at de har en betydelig fælles herkomst med andre jødiske befolkninger, og at der ikke er tegn på et væsentligt genetisk bidrag hverken indenfor eller nord for Kaukasus-regionen. Forfatterne fandt ingen affinitet hos ashkenazim med befolkninger fra det nordlige Kaukasus og heller ikke større tilhørsforhold hos ashkenazim med befolkninger fra det sydlige Kaukasus eller Anatolien end hos ikke-ashkenaziske jøder og ikke-jødiske folk fra Mellemøsten (f.eks. kurdere, iranere, drusere og libanesere). Det blev konstateret, at ashkenaziske jøder havde størst affinitet og fælles forfædre (efter dem med andre jødiske grupper fra Sydeuropa, Syrien og Nordafrika) med både sydeuropæere og levantiner som drusere, cyprioter, libanesere og samaritanere[2837].

Historisk researcher David Livingstone skriver, at *armenerne traditionelt identificerer sig som efterkommere af Ashkenaz. Både armenske og georgiske historikere registrerer imidlertid også, at Nebukadnezzar, efter destruktionen af det første tempel (586 f.v.t), transporterede jødiske fangenskaber, ikke kun til Babylon, men også til Armenien og Kaukasus.*

Manikæisme (Khaganate statsreligion 763-840) *var en sammensmeltning af gnosticisme med aspekter af zoroastrianske og mithraiske traditioner, der hævdede, at skaberguden var ond. Det var kilden til en vigtig gnostisk kætteri i Armenien, kaldet Paulicianisme. Denne kult trængte først ind på Balkan for at påvirke de aristokratiske familier i Østeuropa. Disse familier stammede fra de gådefulde khazarer, det tyrkiske folk i det sydlige Rusland, efterkommere af Skyterne, som konverterede til jødedom i det ottende århundrede e.v.t. De var således et vigtigt led i overførslen af arven efter de såkaldte Lost Tribes og den armenske indflydelse på Vesteuropa.*

Om sektens leder, Mani, skrev Nesta Webster, at han ved at kombinere de doktriner med ideer lånt fra zoroastrismen, gnosticismen og kristendommen, samt med visse tilføjelser fra hans egne, udarbejdede et filosofisk system, som han fortsatte med at undervise. Cubricus ændrede derefter sit navn til Mani eller Manes, og erklærede sig selv for den af Jesus Kristus lovede Paraklet. Hans tilhængere blev opdelt i to klasser - den ydre kreds af tilhørere eller kæmpere og den indre kreds af lærere eller asketikere, der blev beskrevet som de udvalgte. Som bevis på deres lighed med frimurerne er det blevet sagt, at manikæerne benyttede sig af hemmelige tegn, greb og kodeord[2838].

Livingstone påstår: *I korstogenes vigtige æra var det via deres indavl med sine kolleger blandt sakserne og en anden vigtig fraktion af den mithraisk praktiserende blodlinje (hvis primære repræsentant var Charlemagne), at de overførte Paulicianismen´s indflydelse til det sydlige*

2836 Ibid – note 186: Davies 1992, p. 242 + note 187: Vogt 1975. + note 188: "Gene study settles debate over origin of European Jews". AFP. 16 January 2013. Archived from the original on 1 June 2013. Retrieved 4 September 2013.

2837 *"No Evidence from Genome-Wide Data of a Khazar Origin for the Ashkenazi Jews". Human Biology Open Access Pre-Prints. Wayne State University. **85** (41).. Final version at http://digitalcommons.wayne.edu/humbiol/vol85/iss6/9/*

2838 Nesta Webster: *Secret Societies And Subversive Movements* side 33

Frankrig. Som Katarisme ville denne trosbekendelse blive den hemmelige gnostiske doktrin for denne familie, identificeret kollektivt ved symbolet på den hellige gral, eller kendt som Roseordenen, og værende den skjulte magt bag de forskellige skadelige organisationer, der begyndte med Tempelriddere, førte til Rosenkorserne, Frimurerne og til sidst Illuminati.

Ligesom armenerne blev khazarerne identificeret med Gog og Magog. De blev betragtet som efterkommere af Japheth, Noah´s tredje søn, og forbundet med Torgom-Togarmah og Ashkenaz fra Det Gamle Testamente. Derfor er det blevet hævdet, at khazarerne stammer fra både edomitterne og de "tabte stammer". Ligesom deres edomitiske forfædre var khazarerne også rødhårede og blev kendt som "røde jøder". Især blev det sagt, at khazarerne stammede fra Simeon-stammen, der var blevet assimileret i edomitterne. Ifølge Eldad ha-Dani, en jødisk rejsende i det niende århundrede, var khazarerne rester af Simeon og Manasse[2839]*.*

Hasdai ibn Shaprut, som var udenrigsminister for Abd-al-Rahman, Sultan af Cordova, taler i sit brev til kong Joseph af khazarerne (ca. 960 e.v.t.) om traditionen, ifølge hvilken khazarerne engang boede nær "Seir-bjergene", der er det oprindelige Esau-Edom-land ifølge Det Gamle Testamente: "Så boede Esau på Seir-bjerget: Esau er Edom" (1. Mosebog 36: 8). Seir var en bjergkæde ved Det Døde Hav og var også kendt som "Edom´s land" (1. Mosebog 36:21). Seir-bjergene var edomitternes hjem i næsten et årtusinde (edomitterne ankom i Edom eller Seir i slutningen af det 14. og begyndelsen af det 13. århundrede f.v.t. jvf *Encyclopedia Judaica*, bind 6, s. 372). Således har vi det fra jødiske kilder, at khazarerne oprindeligt "bor i nærheden af Seir-bjergene", dvs. er racemæssigt af edomittisk bestand. Men hvordan og hvornår kom edomitterne til Khazaria? I bibelen og i jødisk encyklopædi står, at nogle af edomitterne i det 6. århundrede f.v.t. flygtede fra deres hjemland Seir, og vandrede nordover; "Efter faldet i Jerusalem, i 586 f.v.t, begyndte edomitterne at presse nordpå" (Ezekiel 36: 5)[2840].

2.Krønikebog kapitel 22 v 8-11: "I Joram´s dage rev Edom sig løs af Juda´s magt, og de valgte sig en konge. Da Joram derefter drog derover med sine hærførere og alle sine vogne, og da han om natten gik til angreb på Edom, der havde omringet ham, slog Edom både ham og hans vognkommandanter. Sådan rev Edom sig løs af Juda´s magt, og sådan er det den dag i dag".

5.Mosebog kapitel 23 v 8-9: "En edomit må du ikke nære afsky for, han er din broder. En egypter må du ikke nære afsky for, du var jo selv fremmed i hans land. Deres efterkommere i tredje slægtled skal have adgang til Herren´s forsamling".

David Livingstone skriver (jeg tager selv forbehold vedr haplogruppe-teorierne), at *de ikke-israelske haplogrupper inkluderer Q, som typisk er centralasiatiske, og R1a1, som typisk er østeuropæisk. Q anses af forsker Doron Behar for at udgøre en mindre grundlæggende afstamning blandt jødiske befolkninger. Cirka fem til ti procent af Ashkenazi-jøder i dag er i denne haplogruppe, og den har oprindelse i Centralasien.*

Det har imidlertid også vist sig, at omkring halvdelen af Ashkenazi-leviterne har østeuropæiske ikke-israelitiske haplotyper, der tilhører R1a1-haplogruppen, som typisk er østeuropæisk. Levi´s stamme (en af Jakob/Israel´s 12 stammer) fik ikke tildelt noget landområde, men skulle tjene Templet i Jerusalem i Det Gamle Testamente. Levitterne er især interessante, fordi blandt dem er

2839 David Livingstone: Terrorism and The Illuminati + ordoabchao.ca

2840 Det nye Westminster Dictionary of the Bible, red. Af Henry S. Gehman, The Westminster Press, Philadelphia, 1970, s. 418 og The Jewish Encyclopedia, Vol. IV, (1905), s. 3.

det Cohens, eller Kohamin, som præstedømmet traditionelt har været forbeholdt. Levittisk status bestemmes generelt af mundtlig tradition, der overføres fra far til søn, hvor børn er levitter, hvis deres far og bedstefar var det. Indtil det attende århundrede i Europa kunne mange Cohener nøjagtigt spore deres slægt tilbage til en verificerbar Kohamin, som fx højpræsten Ezra (Ezra´s Bog) der returnerede til Jerusalem efter det Babylonske eksil.

Levitterne, i den ortodokse jødedom, har fortsat yderligere rettigheder og forpligtelser sammenlignet med lægfolk, skønt disses ansvar blev formindsket med destruktionen af templet. Ortodoks jødedom opretholder en tro på, og håb om, en genopretning af et tredje tempel i Jerusalem, og Kohanim betragtes som bevarende for deres oprindelige højtstående hellighed, oprindelige roller og ansvar. Dermed som havende en status som ventende i beredskab til fremtidig tjeneste i et restaureret tempel. Nogle ortodokse jøder har grundlagt skoler til at uddanne præster og levitter i deres respektive roller.

R1a1-haplogruppen findes næsten aldrig blandt de sefardiske levitter, og kan være blevet introduceret i de ashkenazi-levitlinier af slaver eller khazarer, der konverterede til jødedom. R1a1 er overalt i Armenien, Georgien og Østeuropa generelt, herunder sorberne, polakkerne og mange mennesker i Centraleuropa. Det findes også i Finland, og mange R1a1 mennesker tog vest til Skotland og Skandinavien. Interessant nok blev R1a1 kun introduceret for 900-1000 år siden og kun i den mandlige befolkning iblandt ashkenazi-leviterne.

Ironien er at R1a1-Kurganerne, der er grundlæggere af denne haplogruppe, betragtes som indbegrebet af indo-europæismen. Indo-europæernes hjemland er stepperne nord for Sortehavet, lige hvor det khazariske imperium lå. Men problemet er, at ikke kun khazarer sandsynligvis er betydeligt R1a i deres aner; de fleste østeuropæere er også R1a.

Fundet rejser spørgsmålet om, hvordan signaturen blev så udbredt blandt levitterne, en signifikant arv af jødiske præster. Den genetiske signatur forekommer på han- eller Y-kromosomet og stammer fra et par mænd, eller måske en enkelt stamfader, der levede for ca. 1.000 år siden, ligesom ashkenazierne begyndte at blive etableret i Europa. Det er blevet foreslået, at forfæderen, der introducerede den i ashkenazi-levitlinien, måske kunne være fra khazarerne.

Gennem infiltrationen af armenske jøder blev den dobbelthovedede ørn (senere frimurernes emblem), af Mamikonian, det heraldiske symbol på khazarerne. Den angribende eller stigende ørn, Togrul eller Togarmah, der betyder "den magtfulde ørn", repræsenterer for khazarerne sendebud og mægler af Tängri, hvilket betyder "Herren-Gud-Solen". Den repræsenterer også den hellige kongelige imperialistiske magt i Malchut Ha-Shmayim for over 3000 år siden og er det heraldiske symbol på de to fusionerede kongelige klaner, på hebraisk Ha-Shechina og Tyrkisk Ashina. Således er det selve emblemet for enhver Khagan (Khan), der betyder "Konge af Kongerne, Imperator", af khazarerne.

På dets højeste dækkede det khazariske imperium et område i Ukraine, det sydlige Rusland til Kaukasus og de vestlige dele af Kasakhstan og Uzbekistan til Aralhavet. Byen Kiev, der betyder "stedet ved kysten" ved Dnepr-floden, var grundlagt af khazarerne omkring begyndelsen af det ottende århundrede e.v.t., som et handels- og administrationscenter i den vestlige del af det khazariske imperium. Imidlertid lykkedes en rejsende vikingestyrke, kendt som Kievan Rus, ledet af prins Svyatoslav, i et forræderisk samarbejde med Byzantium (øst-romerske kejserrige), at trænge

ind i det khazariske imperium, og destruerede deres hovedstad i år 967 e.v.t. Svyatoslav, hvis mor var Hilda af vandalerne, var barnebarn af Halfdan Frodason, Danmark´s konge. Hilda's far var Hilderic af vandalerne, hvis mor var Eudoxia fra Rom, oldebarnebarn af Kejser Konstantin.

Den heraf resulterende spredning af khazarerne trængte ind i nationerne Polen, Bulgarien og Magyarerne fra Ungarn, som var vasaler for khazarerne. I slutningen af det niende århundrede e.v.t. havde khazarerne´s Khanagate udnævnt en mand ved navn Arpad til at være leder af kongeriget Ungarn, dannet af syv Magyar og tre Khazar-stammer under hans ledelse. Ifølge et tidligt græsk dokument var Arpad og Magyar-klanen religiøse manikæere. Som fortalt i Gesta Hungarorum, latin for "ungarernes gerninger", en fortegnelse over den tidlige ungarske historie omkring 1200 e.v.t., var Magyarerne Skytianere, der oprindeligt stammede fra Magog[2841], ifølge slægtsforsker David Livingstone.

Et år før Tempelridderne blev arresteret, udviste Frankrig i 1307 sin jødiske befolkning. Jøderne var allerede blevet udvist fra England i 1290 af kong Edward Longshanks. Deres "usury"-forretning; en praksis, der er forbudt for kristne, havde gjort, at mange mennesker havde gæld til dem og forårsaget generel folkelig harme, hvorefter alle de kronede hoveder i Europa fulgte hans eksempel. Sachsen fulgte efter i 1348. Efter udryddelsen af Arpad´s hus fra Ungarn og under Angevin-kongerne, der derefter besatte tronen, led de ungarske jøder mange forfølgelser og blev udvist i 1360 og i 1370 Belgien, i 1380 Slovakiet, i 1420 Østrig og 1444 i Holland.

Imidlertid påvirkede den anti-jødiske offensiv fra pavedømmet i det tidlige trettende århundrede forholdene i Bohemia´s jødiske samfund. De bohemianske monarker ignorerede beslutningerne fra det Lateranske Råd i 1215, der sigtede mod at begrænse den økonomiske og sociale indflydelse fra de jødiske samfund i Europa. I Torah (en del af Tanakh) og Talmud, menes det, at Gud´s udvalgte folk er jøderne, og at jøder er forbudt at tjene på renter af lån i forhold til medjøder fordi denne form for udlån skal betragtes som "tzedakah" eller velgørenhed. Der er dog tilladelser til at opkræve renter på lån til ikke-jøder[2842]. I 1. Mosebog får drømmetyderen Josef rolle som statsminister for Farao i Egypten, pga sit skatteopkrævningsforslag.

Jøderne var omhyggelige med at beskytte det bohemianske aristokratis uafhængighed og blev de sande tjenere i det kongelige kammer. De fik en række særlige friheder ved en koncessionsbevilling, der blev udstedt af Ottokar II, og den tolerante regering for de sidste Premyslid-konger viste sig at være gunstig for udviklingen af det jødiske samfund[2843].

I slutningen af Premyslid-dynastiet blev de første par årtier i det fjortende århundrede imidlertid en periode med generel usikkerhed. Den hellige romerske kejsers langvarige regeringsperiode bragte dog igen jøderne i Prag nye privilegier. Charles IV sikrede deres beskyttelse og lod dem bosætte sig inden for murene i Prag´s nye by, som han grundlagde i 1348. Og i 1357 lod Charles IV jøderne i Prag have deres eget byflag, et rødt banner, der i guld indeholdt det kabbalistiske symbol på "David-stjernen" eller "Salomo´s segl"; det første jødiske flag af sin art[2844].

Charles IV 'søn var iøvrigt Sigismund, hellige romerske kejser og konge af Ungarn og Bøhmen, som i 1431 bestilte dannelsen af "Drageordenen" for at beskytte kongefamilien. Sigismund var medlem

2841 http://www.conspiracyschool.com/ashkenazi og https://en.wikipedia.org/wiki/Khazars
2842 https://en.wikipedia.org/wiki/Usury
2843 https://en.wikipedia.org/wiki/P%C5%99emyslid_dynasty
2844 https://www.britannica.com/topic/Star-of-David

af Garterordenen, og derfor var dragen her henvisning til dragen, som krævede menneskeofringer, dræbt af St. George. Inkluderet i drageordenen var en række vigtige vassaler og adelige, som Vlad II Dracul, far til Vlad III Dracula, også kendt som "Count Dracula", eller Vlad "the Impaler" i Transylvania. Prins Charles hører til denne blodline[2845]. En anonym dansk frimurer-afhopper indtaler vidnesbyrd om møde i drakulske loger[2846].

ROTHSCHILD

City of London bank- og verdensfinansieringscenter, hvorfra Rothschilds skulle pålægge sin kontrol med verdens pengemængde, har Det Røde Kors af St. George og en rød drage i sit våbenskjold siden 1609 (der var løver fra 1381) med titlen på latin ”Domine Dirige Nos”. Dragen erstattede enhjørningen fra Stuart-huset i England´s våbenskjold, da Cromwell overtog tronen; og det var også Oliver Cromwell, der ophævede bandlysningen af jøderne i 1657.

En jødisk guldsmed, født Amschel Moses Bauer, besluttede at bosætte sig i Frankfurt. Han åbnede en vekselér-forretning, og over døren placerede han sit skilt; et rødt skjold med en 6-kantet stjerne. Skjoldet havde samme symbol som blev tildelt Prag-jøderne af Charles IV. Som "rødt skjold" på tysk er ”Roth Schild”, påtog Bauer's søn, Amschel Mayer Bauer navnet Rothschild. Symbolet er sammensat af 3x6 kanter, og er også nu Israel´s flag (ligeledes symbol for Saturn og frimurersymbol).

Rothschild og briterne aftalte oprettelsen af jødestaten Israel allerede ved Balfour-deklarationen i 1917. Johannes-åbenbaringen kapitel 13 vers 16-18 skriver: ”Det får alle, store og små, rige og fattige, frie og trælle, til at sætte et mærke på deres højre hånd eller deres pande, så ingen kan købe eller sælge undtagen den, der bærer dette mærke, dyrets navn eller dets navns tal. Her kræves der visdom! Den, der har forstand, må regne på dyrets tal, for det er et mennesketal. Dets tal er 666”. Den Europæiske Centralbank (ECB) fra 1998 ligger I Frankfurt, hvorfra Rothschild startede sin bankvirksomhed.

Det var Mayer Amschel Rothschild, der i 1815 sagde: "Giv mig kontrol over et lands penge, og jeg er ligeglad med hvem der laver dens love. Han som kontrollerer pengeskabelsen i England kontrollerer det britiske imperium – og jeg kontrollerer pengeskabelsen”. Rothschilds formue blev stort set opnået gennem dens tilknytning til familien Hesse-Kassel. Rothschild tjente en treårig læretid i Hannover ved Bank af Oppenheim hos generalmajor Baron von Estorff, som var hovedrådgiver for Landgreve Frederick William II fra Hesse-Kassel.

Frederick II var medlem af Rosenkorserne og Garterordenen samt den rigeste mand i Europa, meget af det arvet fra hans far, Wilhelm VIII, bror til kongen af Sverige. Huset i Hesse stammer fra Philip I, den "Ædelmodige" Landgreve af Hesse, som var en af de førende for ”den protestantiske reformation”. Selve byen Kassel var, ifølge Francis Yates, hvor *Rosenkorsernes Manifest* først blev offentliggjort. Frederick II af Hessen-Kassel giftede sig med Maria prinsesse af Hannover, fætter til Frederick II, ”Den Store” konge af Preussen (Konge af Preussen 1740 - 1786 og stormester af frimureri under indførelsen i Danmark og Norge), og datter af George II, Konge af England.

2845 http://www.conspiracyschool.com/holy-roman-empire
2846 ”Jeg Er Frimurer Det Her Er Min Historie (Del 2 Hele Historien)”: https://www.youtube.com/watch?v=ICQEOHbXnjw

Ifølge bredt anerkendt historisk konsensus arrangerede Mayer Amschel at hyre 16.800 hessiske soldater til at hjælpe nevøen af Frederick´s kone, King George III af England, i at undertrykke det amerikanske oprør. I 1773 havde Mayer Rothschild angiveligt til et møde i sit hus opfordret tolv andre velhavende og indflydelsesrige mænd, der repræsenterede særlige blodlinjer, til at samle deres ressourcer i et plot for at skabe en ny verdensorden.

Da kirkens magt tilsyneladende var fjernet ved den franske revolution, kunne Rothschilds gå i gang med den store formueskabende virksomhed, der var baseret på de formidable muligheder, der blev givet gennem bankvirksomhed. Mayer Rothschild sendte en af sine fem sønner, Nathan, der udviste enestående evne til at finansiere, til London i en alder af 21 med planer om at sikre kontrol med Bank of England. Mayer Rothschild udvidede også sit finansielle imperium ved at installere hver af hans sønner i andre europæiske byer, herunder Frankfurt, Wien, Napoli og Paris[2847].

Rothschild bevarede formuen i familien med succes, ifølge den gamle egyptiske praksis ved omhyggeligt arrangerede ægteskaber mellem nærtbeslægtede familiemedlemmer. For at opretholde blodlinjen blev 16 ud af 18 ægteskaber, foretaget af Mayer Rothschilds børnebørn, aftalt mellem de første og sekundære fætre/kusiner[2848].

Den mest succesrige af de fem sønner var James i Paris og Nathan Mayer i London. I Paris havde James også opnået dominans inden for fransk finans. I bogen *Baron Edmond de Rothschild* skriver David Druck om ham, at ”Rothschilds formue var nået 600 millioner pund mærket. Kun en mand i Frankrig havde mere. Det var Kongen, hvis formue var 800 millioner. Den samlede formue for alle bankfolk i Frankrig var 150 millioner mindre end for James Rothschild”. Dette gav ham naturligvis kæmpemæssig magt også i det omfang, at regeringer ikke havde siddet, når han valgte at gøre det af med dem. Det er for eksempel velkendt, at han omstyrtede den franske premierminister Thiers kabinet[2849]. Forfatter Frederick Morton vurderer, at Rothschilds i 1850 var over 10 milliarder dollars værd[2850].

Før Nathan fik kontrol over Bank of England, havde han med sit internationale entourage støttet Tyskland for at besejre Napoleon. I løbet af lidt mere end et årti havde Napoleon erhvervet kontrol over det meste af det vestlige og centrale fastland i Europa. Efter sin erobring under Napoleon i 1806 var Det Hellige Romerske Rige blevet afskaffet. Napoleon organiserede i stedet Rhin-foreningen, men den kollapsede, da Napoleon´s kampagne mislykkedes i Rusland i 1813. En tysk konføderation blev derefter oprettet af kongressen i Wien i 1815 for at organisere de overlevende stater i det hellige romerske imperium[2851].

Umiddelbart efter Napoleonskrigene var alle Europa´s nationer (intentionelt) så fattige og så udmattede af krige, at de frivilligt ville acceptere enhver løsning. Gennem Wien-kongressen havde Rothschilds håbet på at skabe en slags tidlig ”League of Nations/FN”; deres første forsøg på en verdensregering. Imidlertid så Alexander I, den russiske czar, gennem den planlagte europæiske føderation, anklagede den som et Illuminati-plot, og ville ikke følge det.

Alexander´s far var Csar Paul fra Rusland, sønnen af Katarina den Store, og hendes elsker, en frimurer, Sergei Saltykov. Paul var selv en frimurer såvel som stormester for malteser-ridderne.

2847 https://www.academia.edu/12544191/The_Complete_History_Of_The_House_Of_Rothschild_Reedited
2848 Go Ahead, Kiss Your Cousin by Richard Conniff, From the August 2003 issue, published online 1 August 2003
2849 https://en.wikipedia.org/wiki/Adolphe_Thiers
2850 Hvad du ikke vidste om skatter og kronen". Mark Owen. Paranoia. # 41. Forår 2006. s.66
2851 https://en.wikipedia.org/wiki/Rothschild_family

Alexander var oprindeligt også favorabel for frimureriet, men kan se ud til at have vendt sig mod de politiske mål for de hemmelige samfund. Alexander underskrev istedet en traktat om hellig alliance med Østrig og Frederick William III af Preussen, nevø til Frederick William II af Hesse-Kassel, som garanterede suveræniteten for enhver monark, der ville overholde kristne principper i statens anliggender. Den rasende Nathan Rothschild, dengang chef for dynastiet, lovede, at han eller hans efterkommere en dag ville fjerne tsaren og hele hans familie, en trussel, som hans efterkommere udførte i 1917, ved den Bolsjevikiske revolution.

Nathan Mayer Rothschild blev frimurer for Emulation Lodge, nr. 12, af Premier Grand Lodge of England den 24. oktober 1802 i London. Indtil dette tidspunkt havde de få Ashkenazi-jøder, der boede i England, en tendens til at tilhøre "Ancients" på grund af deres generelt lavere sociale klasse, mens de mere etablerede Sephardim sluttede sig til modernerne[2852].

Skønt det var centreret i Storbritannien, udvidede dette økonomiske imperie sin indflydelse gennem et verdensomspændende finansnetværk, hvis øverste råd ledede af Rothschilds i Storbritannien og Frankrig. Generationssæder i rådet tildeltes efterkommere af Habsburgerne og de herskende familier i England og Frankrig. I Amerika blev Illuminati repræsenteret af familier som fx Rockefellers, Morgans, Warburgs, Mellons og Carnegies, som uddybes i detaljer andre steder her i *Magtstrukturen*.

Opslugningen af det britiske folks rigdom til netværkets pengekister i London City, skabte alvorlige økonomiske uligheder, og kvalte nationens evne til at tilpasse sig teknologiske og industrielle fremskridt i et tempo, der lignede det i den hurtigt ekspanderende nation, Tyskland. Og således, i 1870'erne, nåede det britiske imperium sit højdepunkt, og England begyndte den længste økonomiske depression i sin historie, som det ikke kunne komme sig over før i 1890'erne. Derfor gav Storbritannien ikke længere den økonomiske kapacitet til at støtte netværkets globale ambitioner. Det var på dette tidspunkt, at netværket forsøgte at give stigende magt til sine filialer i De Forenede Stater, som de kunne styre via proxy i det kommende århundrede, mens de stadig havde økonomisk base i City of London. Samtidig ekspanderende imperiet mod øst; den franske Rothschild bank (de Rothschild Frères) opkøbte i 1886 store mængder aktier i de russiske oliefelter og skabte ”Bnito”: Det Kaspiske Hav´s og Sortehavet´s Petroleum Company, som hurtigt blev verdens 2. største olieproducent efter Standard Oil[2853]. I 1911 blev dette opkøbt af Rothschild´s Royal Dutch Shell, som stadig er et af verdens absolut største selskaber på mange parametre, og hvis mål er nøgleårsagen bag de fleste af verdens konflikter[2854].

Sønnen til Baron Lionel Rothschild, Nathaniel Mayer, også kendt som “Natty” de Rothschild, blev chef for ”NM Rothschild and Sons”, efter sin fars død i 1879. I 1876 havde han lykkedes til rang af Baron. I 1884 blev Nathaniel Mayer den første jøde, der blev hævet til House of Lords. Efter Rothschild´s finansiering af Suez-kanalen udviklede Natty de Rothschild et tæt forhold til britisk premierminister Benjamin Disraeli og anliggender i Egypten. Natty finansierede også Cecil Rhodes i udviklingen af det britiske Sydafrikanske selskab og De Beers diamantkonglomerat. Han administrerede Rhodes ejendom efter sin død i 1902 og hjalp med at oprette Rhodes-stipendiet ved Oxford University. Den britiske skatkansler Lloyd George hævdede i 1909, at Nathan, Lord Rothschild var den mægtigste mand i Storbritannien[2855].

2852"Jews in English Freemasonry". *Jewish Communities and Records*. 20 April 2015. + "Selected Jewish Masons 1717 – 1860". *Synagogue Scribes*. 12 October 2017.
2853 https://en.wikipedia.org/wiki/Bnito
2854 https://en.wikipedia.org/wiki/Royal_Dutch_Shell
2855 https://en.wikipedia.org/wiki/Rothschild_family#cite_note-Ferguson,_Niall_1998-26

Netværket fra London City Crown Corporation skulle udnytte udvidelsen af den britiske imperialisme for at øge dennes kontrol over oliefelter, guld, havene, opium, verdens råvarer og nyhedsformidlere. Derfor havde Rothschild´s opkøbt kontrol over Reuters nyhedsagentur i England, Wolff i Tyskland og Havas nyhedsbureau i Frankrig, i løbet af 1800-tallet. Dette er naturligvis grunden til, at folk aldrig hører om familien i nyhederne.

I sit tredje testamente overlod Cecil Rhodes hele sin ejendom til frimurer Lord Nathaniel Rothschild, som tillidsmand. Den nøjagtige ordlyd af hans testamente var: *Til og for oprettelse, forfremmelse og udvikling af et hemmeligt samfund skal det sande mål, og formål, være at udvide det britiske styre over hele verden, perfektionering af et system for udvandring fra Det Forenede Kongerige og kolonisering af britiske undersåtter i alle lande, hvor levebrødet kan optages ved energi, arbejdskraft og virksomhed, og især gennem besættelse af britiske bosættere af hele det afrikanske kontinent, det hellige land, dalen af Eufrat, øerne Cypern og Candia, hele Sydamerika, Stillehavsøerne (der ikke hidtil er ejet af Storbritannien), hele det malaysiske øhav, kystlinjen i Kina og Japan, den ultimative genopretning af Amerika´s Forenede Stater som en integreret del af det britiske imperium, indvielsen af et system med kolonial repræsentation i det kejserlige parlament, som kan svejse de adskilte medlemmer af imperiet sammen, og endelig grundlaget for en så stor magt, at det umuliggør krig og fremmer det bedste for menneskeheden*[2856].

Rhodes var også initieret i frimureriet i 1877, kort efter ankomsten til Oxford, og sluttede sig til en Skotsk Rite Loge. Som formand for Rhodes´ hemmelige samfund udnævnte Lord Nathaniel Rothschild, Alfred Milner, der derefter rekrutterede en gruppe unge mænd fra Oxford og Toynbee Hall. Alle var velkendte engelske frimurere, blandt dem Rudyard Kipling, Arthur Balfour, Lord Rothschild og andre akademikere fra Oxford College, kollektivt kendt som ”Milner´s Kindergarten” (også kaldet Cliveden Set, Røverbaronerne eller Det Anglo-Amerikanske Netværk[2857] – læs *Part 8*).

Efter at have finansieret de første jødiske kolonier i Palæstina i 1895, stiftede Rothschild-familien den Zionistiske Kongres for at promovere ønsket om at flytte jøderne til Palæstina. Det første møde afholdtes i Basel i 1897, 33 år før Rothschild-familien oprettede BIS centralbanken samme sted. Theodor Herzl, som var formand for mødet, skrev angiveligt i sin dagbog, at det var ”essentielt at jøder skulle lide for at realisere vore planer. Vi skal opfinde anti-semitter for at likvidere jødisk velstand. Anti-semitterne vil assistere os og blive vore bedste venner”. Herzl blev præsident af Zionist Organization, som vedtog Rothschild´s røde hexagram (i blåt) til at blive Israel´s flag.

Rothschilds spillede også en betydelig rolle i finansieringen af Israels regeringsinfrastruktur. James A. de Rothschild finansierede Knesset-bygningen som en gave til staten Israel[2858], og Højesteret i Israel-bygningen blev doneret til Israel af Dorothy de Rothschild[2859].

Efter Anschluß af Østrig til Nazi-Tyskland i marts 1938 blev baron Louis de Rothschild arresteret og taget i forvaring af nazisterne, fordi han var et fremtrædende medlem af det jødiske oligarki. Mens han sad i fængsel fik han besøg af Heinrich Himmler. Louis gjorde tilsyneladende indtryk på SS-lederen, som efterfølgende beordrede, at Louis' fængselsforhold blev forbedret[2860]. Louis blev først

2856 Cecil Rhodes, William Thomas Stead, (ed.) The Last Will and Testament of Cecil John Rhodes, with Elucidatory Notes, to which are Added Some Chapters Describing the Political and Religious Ideas of the Testator (London, 1902).
2857 https://ordoabchao.ca/volume-three/round-table
2858"James Armand de Rothschild on the Knesset web site". Knesset.gov.il. Retrieved 8 July 2010.
2859"Dorothy de Rothschild, 93, Supporter of Israel" (obituary), The New York Times, 13 December 1988.
2860 MacDonogh 2009, side. 61. https://www.wikiwand.com/en/Louis_Nathaniel_de_Rothschild#/CITEREFMacDonogh2009

løsladt efter forhandlinger mod betaling af 21.000.000 dollars, hvilket menes at have været den største løsesum, der nogensinde er blevet betalt for én person i historien[2861].

N.M. Rothschild & Sons oprettede løbende nye atikforvaltningsselskaber under sig, som handlede på verdensplan, indtil global privatisering begyndte med fx World Economic Forum i Schweiz, som har dette som erklæret formål. N.M. Rothschild & Sons rådgav I 80´erne forskellige regeringer til privatiseringer af infratruktur og naturressourcer, fx British Gas, British Steel, British Coal, britisk elektricitet og vand. Dette udnyttede familien senere sammen med George Soros til valutaspekulation (solgte store lån I pund til D-mark for at kunne indfri i derefter devalueret valuta), efter at de havde pumpet privatkapital ind i aktiemarkederne. Renten steg pga Soros´ opkøb (kapitalflugt) af pundet og startede en recession, som crashede ejendomsmarkedet og de mindre virksomheder, hvorefter Rothschild igennem IMF gav regeringen dyre lån, og herefter kunne købe op I fallitbo og aktier til lave priser, efter samme model som I 1812[2862]. Ministeren, som hjalp med dette ponzi-scheme, var en tidligere direktør for N M Rothschild & Sons´ aktivforvaltnings-administration, Norman Lamont, som efter crashet returnerede til sit arbejde hos Rothschild[2863].

Rothschild nyder stort ejerskab af Israel, som altid har manglet vandforsyninger og derfor stjal Israel Golan Heights-området fra Syrien. Samtidig installerede Rothschild sin Genie-energy virksomhed I Golan-højderne. *I 2010 sluttede Jacob sig til Rupert Murdoch i et partnerskab om skiferolieudvinding i Israel gennem Genie Energy - et datterselskab af IDT Corporation*[2864].

Genie Energy Ltd. er et amerikansk energiselskab med hovedkontor i Newark, New Jersey. Det er et holdingselskab, der omfatter Genie Retail Energy, Genie Retail Energy International, Genie Energy Services og Genie Energy Oil and Gas. Præsidenten for det israelske datterselskab er Effie Eitam. Genie Energy's strategiske rådgivende bestyrelse er sammensat af: Dick Cheney (tidligere vicepræsident for De Forenede Stater), Rupert Murdoch (mediemogul og formand for News Corp og Fox), James Woolsey (tidligere CIA-direktør), Larry Summers (tidligere chef for det amerikanske finansministerium), Bill Richardson (tidligere guvernør i New Mexico, tidligere ambassadør for FN og USA´s energisekretær), Michael Steinhardt, Jacob Rothschild og Mary Landrieu, tidligere amerikanske senator fra Louisiana[2865]. Mange af de græske alfabetsbroderskaber bruger genie-flasken som symbol I deres emblem.

Edmond de Rothschild-klanen ejer Banque Privee SA i Lugano, Schweiz og Rothschild Bank AG i Zürich. Familien til Lord Jacob Rothschild ejer den magtfulde Rothschild Italia i Milano. De er grundlæggende medlemmer af den eksklusive $ 10 trillion Club of the Isles - der kontrollerede virksomhedsgiganterne Royal Dutch Shell, Imperial Chemical Industries, Lloyds of London, Unilever, Barclays, Lonrho, Rio Tinto Zinc, BHP Billiton og Anglo American DeBeers. Det dominerede verdensforsyningen af olie, guld, diamanter og mange andre vitale råvarer[2866].

Club of the Isles leverer kapital til George Soros´ Quantum Fund NV - som opnåede betydelige økonomiske gevinster i 1998-99 efter sammenbruddet af valutaer i Thailand, Indonesien og

---

2861"Baron Louis De Rothschild Dead: Paid $21,000,000 Ransom to Nazis | Jewish Telegraphic Agency". *www.jta.org*. Retrieved 2018-10-26.

2862 https://www.investopedia.com/ask/answers/08/george-soros-bank-of-england.asp

2863 https://en.wikipedia.org/wiki/Norman_Lamont

2864 Murdoch, Rothschild Invest in Israeli Oil Shale". Jerusalem Post. November 22, 2010

2865 https://en.wikipedia.org/wiki/Genie_Energy

2866"The Coming Fall of the House of Windsor". The New Federalist. 1994

Rusland. Soros var en større aktionær i George W. Bush's Harken Energy. Club of Isles ledes af Rothschilds og inkluderede dronning Elizabeth II og andre velhavende europæiske aristokrater og adelsfamilier[2867].

I 2009 investerede Jacob Rothschild i Nordsøolien[2868]. I januar 2010 købte Nathaniel Philip Rothschild en betydelig del af Glencore-minedrift og olieselskabets markedsværdi og en stor andel af aluminiumsvirksomheden United Company RUSAL[2869]. I løbet af 1900-tallet kontrollerede Rothschilds Rio Tinto-mineselskabet, og indtil i dag opretholder Rothschild og Rio Tinto et tæt forretningsforhold[2870].

I 1980 trak Jacob Rothschild sig fra N M Rothschild & Sons og tog uafhængig kontrol over Rothschild Investment Trust (nu RIT Capital Partners, en britisk investeringsforening)[2871]. I 2012 annoncerede RIT Capital Partners, at opkøbe en andel på 37 procent i en Rockefeller-familieformue rådgivnings- og kapitalforvaltningsgruppe[2872]. I en kommentar til aftalen sagde David Rockefeller, en tidligere patriark af Rockefeller-familien: "Forbindelsen mellem vores to familier er fortsat meget stærk"[2873].

Rothschild´s franske banker blev I 2006 de første fremmede banker, som fik godkendt adgang til de finansielle markeder i Kina. Frankrig´s præsident Macron er også et Rothschild-aktiv, som en tidligere investeringsafdelingsansat i perioden fra 2008-2012. i 2017 meddelte Macron, at terrorbevægelser er den eneste årsag til det kaos, som Libyen nu befinder sig i; terrorbevægelser, der "udnytter den politiske ustabilitet og de økonomiske og finansielle ressourcer, der ellers kunne eksistere i Libyen". Derfor - konkluderer han - vil Frankrig give Libyen en hjælpende hånd til at blokere terroristerne. Denne erklæring fra Macron vender (som altid) situationen på hovedet. Frankrig var faktisk en manipulator til at destabilisere Libyen og de medskyldige var USA, NATO og Golfmonarkierne. I 2010 noterede Verdensbanken, at Libyen nød rangeringen som nr 1 i hele Afrika på de menneskelige velstandsindikatorer for dens høje gennemsnitlige indkomst pr. indbygger, universelle adgang til grundskole og sekundær uddannelse med 46% adgang til videregående uddannelser. Cirka to millioner afrikanske immigranter kunne finde arbejde der. Folk fik fx også understøttelse til bryllupper og basisindkomst.

Libyen investerede i at oprette økonomiske institutioner, der ville stå uafhængigt af Den Afrikanske Union. USA og Frankrig, som Hillary ("we came, we saw, he died") Clinton´s e-mails viste – nåede frem til en aftale om at blokere Gaddafi´s plan om at oprette en afrikansk valuta, som et alternativ til den amerikanske dollar og CFA-francen (en valuta, som Frankrig pålægger sine 14 tidligere kolonier, hver og en "uafhængig" afrikansk stat). Så det var Clinton - som *New York Times* rapporterer - der fik præsident Obama til at underskrive "et dokument, der tillod en skjult operation i Libyen og levering af våben til oprørerne". Sådanne oprørere omfattede grupper, der indtil den tid var blevet klassificeret som terrorister.

Kort efter dette påtog NATO sig, (efter at Frankrig havde åbnet døren for det i 2011) drevet af USA, militære handlinger for at destruere staten Libyen fuldstændigt; NATO-specialstyrker fik det hele til

2867"The Secret Financial Network Behind 'Wizard' George Soros". William Engdahl. Executive Intelligence Review.
2868 Rothschild backs North Sea oil trio, *Sunday Times* 6 December 2009
2869 Bloomberg Businessweek, *Glencore May Expand to Rival BHP, Rothschild Says* 6 January 2010, Simon Casey
2870"James de Rothschild, le banquier de l'ère industrielle". *Le Monde.fr.*
2871 "RIT Capital Partners". Miranda.hemscott.com. 28 October 2003. Archived from the original
2872 Rockefellers and Rothschilds unite *Financial Times* (London), Daniel Schäfer, 29 May 2012
2873 Transatlantic alliance between Rothschilds and Rockefellers for wealth management Tom Bawden, Thursday 31 May2012, *The Independent* (London)

at implodere i en social katastrofe. Herefter kom militæret til hjælp og bombede infrastruktur inklusive Ghaddafi´s Great Man Made River af vandrør og pipelines med forarmet uranium, hvor liv og natur ville have fået gunstige livsbetingelser pga projekter fra Libyen´s leder, som brutalt blev myrdet samtidig. På samme tid foretog USA og den europæiske bankverden århundredets hidtil største røveri og konfiskerede ca. 150 milliarder dollars af suveræne libyske midler[2874].

De fire år, som Macron trænede hos Rothschild, gav ham adgang til eliten inden for global finans hvor grove træk, som nedrivningen af Libyen, planlægges. Derefter gik han over til politik og skabte sig en stjerneklar men suspekt karriere, først som under-generalsekretær for Elysée, derefter som finansminister. I 2016, på bare få måneder, oprettede han sit eget parti, *En Marche*, støttet og finansieret af magtfulde multinationale, makroøkonomiske og internationale mediegrupper, der ryddede hans vej til formandskabet. Bag hans opmærksomhedssøgende forfremmelser lurede ikke kun franske nationale interesser. Libyen er endnu en guldgrube for Rothschild og diverse karteller med de største oliereserver i hele Afrika, dens enorme naturgasreserver; de enorme reserver af fossilt vand, guld, mineraler mm[2875].

I en artikel med titlen "Verdens rigeste mennesker mødes og diskuterer, hvordan man spreder rigdommen" af Ari Shapiro, offentliggjort den 27. maj 2014 af *NPR*, læses følgende udtalelse: "De 250 personer fra hele verden, der er inviteret til at deltage i denne endagskonference, repræsenterer ikke "de 99 procent" eller endog de 1 procent. Det er snarere en lille brøkdel af de 1 procent. Vi har 30 billioner dollars af aktiver under forvaltning i rummet", siger konferencens arrangør Lynn Forester de Rothschild, som leder et stort investeringsfirma, som hun og hendes mand fra den berømte Rothschild-bankfamilie driver. Dette beløb svarer til ca. en tredjedel af den samlede investerbare formue i verden. Hvis penge er magt, så er dette den mest magtfulde gruppe af mennesker, der nogensinde har fokuseret på indkomstulighed". Det bemærkes, at "Inclusive Capitalism Initiative" er ledet af Lynn Forester de Rothschild, som dannede E.L. Rothschild i 2003 sammen med sin mand Sir Evelyn de Rothschild for at forvalte deres investeringer i The Economist Group samt deres andre globale investeringer. Lynn Forester de Rothschild er i bestyrelsen for Economist Group, efter at Sir Evelyn de Rothschild trådte tilbage som formand. Selv om *The Economist,* som er ejet af Economist Group, har en global vægt og rækkevidde, er omkring to tredjedele af de 75 ansatte journalister baseret i London-bydelen Westminster[2876], men på grund af at halvdelen af alle abonnenter kommer fra USA, har *The Economist* hovedredaktioner og omfattende aktiviteter i New York City, Los Angeles, Chicago og Washington DC[2877].

FN Agenda 21, der blev kodificeret i 1992, gennemfører Baron Rothschilds plan, og Sir Evelyn´s søn, den unge milliardær David de Rothschild, står i spidsen for klimaændringsrevolutionen, parallelt med sin families "Inclusive Capitalism Initiative". På United Nations Foundations hjemmeside er bestyrelsen opført under afsnittet "Hvem vi er", og her findes en professor ved navn Emma Rothschild, der er medlem af Rothschild-bankgruppe-familien i England, og datter af Victor Rothschild (1910-1990) og hans anden hustru, Teresa Georgina Rothschild (født Mayor; 1915-1996). *The New York Times*, skrev i en artikel 15. april 1992 at IMF henviser til Rothschilds´ plan om at skabe en ny Marshallplan for "den anden verden", dvs. de tidligere afhængige satelitter af Sovjetunionen: "Washington kan ikke finansiere en Marshall-plan for de tidligere Sovjetunions-republikker, fordi opgaven er så enorm, og fordi den amerikanske økonomi er gældsplaget og ikke

2874 https://humanrightsinvestigations.org/2011/07/27/great-man-made-river-nato-bombs/
2875 https://www.voltairenet.org/article197296.html
2876 Jones, Stephen Hugh (26 February 2006). "So what's the secret of 'The Economist'?". *The Independent*. London.
2877 "'Economist' Magazine Wins American Readers". NPR. 8 March 2006. + "Locations of The Economist in the United States". *www.economistgroup.com*. *https://en.wikipedia.org/wiki/The_Economist*

længere så dominerende. Det er derfor, at Washington har bedt IMF om at lede redningsoperationerne, som forventes at koste 44 milliarder dollars i år"[2878].

Når Edmund de Rothschild opfordrer til en ny Marshallplan, lægger han også planer for "den tredje verden", eller de lande, der blev skabt efter Anden Verdenskrig. Disse lande er blevet sat i gæld til Verdensbanken og IMF, som led i en strategi for økonomisk kolonisering. I 2012 udviklede de Rothschild *Eco Trip: The Real Cost of Living*, en serie i otte dele om produktionsmetoderne bag husholdningsartikler og den indvirkning deres brug har på miljøet. Hvert afsnit dækker hele livscyklussen for produkterne. David de Rothschild blev tildelt prisen som "Emerging Explorer" af National Geographic, blev udnævnt til "international ambassadør" af NGO'en Clean Up the World og nomineret som "Young Global Leader" af World Economic Forum. I 2007 blev de Rothschild udnævnt til en af GQ Magazine's årets mænd, som den eneste person nomineret i kategorien "Environmentalist". Året efter blev han, på grund af sin indsats for at inddrage unge i miljøspørgsmål, vinder af Kids' Choice Awards UK "Greenie Award". I 2009 blev Rothschild udnævnt af FN's Environment Program som en "Climate Hero". I 2011 var de Rothschild medlem af dommerpanelet for International Green Awards samt Climate Week Awards[2879].

J.P. MORGAN

Morgan bankimperiet fortsætter med at svinge taktstokken over både forretningsmæssige og politiske beslutninger, der træffes i dag, og mange Morgan-medarbejdere og agenter kan tælles med i medlemskaber af hemmelige samfund. John Pierpont Morgan´s mor var Juliet Pierpont Morgan, hvis far, The Reverand John Pierpont, var pro-britisk og søn af en Yale Universitetsstifter. J. P. Morgan´s far, Junius Spencer Morgan, var en Amerikansk finansmand, der rejste til England i 1850'erne, hvor han var venner med en anden udstationeret amerikaner ved navn George Peabody, en mand, der allerede drev forretning med de britiske Rothschilds. Junius Spencer Morgan tilsluttede sig Peabody under navnet Peabody, Morgan & Company. Junius´ rigdom voksede som et resultat af at låne til nordstaterne under den amerikanernes Borgerkrig. Hans søn, John Pierpont Morgan, blev født i 1837. Junius og søn tog ansvaret for virksomheden ved pensionering af Peabody i 1864, og ændrede straks navnet til Morgan and Company. Morgans blev også tæt forbundet med de britiske Rothschilds og blev endda i deres hjem lejlighedsvis. Mange forfattere har skrevet, at Morgans til sidst blev en skjult agent for Rothschilds. "Morgan's aktiviteter i 1895-1896 med at sælge amerikanske guldobligationer i Europa var baseret på hans alliance med House of Rothschild", bemærkede forfatter Gabriel Kolko. Tanken om, at Morgans var den amerikanske front for Storbritannien´s Baron Nathan Mayer Rothschild´s interesser blev også fremmet af Eustace Mullins, forfatteren, der afslørede manøvreringen, som resulterede i oprettelsen af Federal Reserve System. Med hensyn til Rothschilds skrev Mullins: "det var ekstremt fordelagtigt for dem at have en amerikansk repræsentant, der ikke var kendt som en Rothschild-agent". Mullins påpegede, at Rothschilds "foretrak at operere anonymt i USA bag facaden af J. P. Morgan and Company”[2880].

Manden, der blev anklaget for at bringe USA under den økonomiske kontrol af Rothschilds, var tyskfødte Jacob Schiff. I Amerika købte Schiff sig ind i Kuhn og Loeb, et velkendt privat bankfirma.

2878 https://tragedyandhope.com/wp-content/uploads/2016/10/2016-10-31-version-26-outline_The-Truth-About-the-Rothschilds.pdf?fbclid=IwAR3kMAMX8MOPkjZmAV3SvlM4-RdYuQWFr7dPK7i7uDlBrPuyQaaYntc8u-E
2879 https://en.wikipedia.org/wiki/David_Mayer_de_Rothschild#Recognition
2880 Jim Marrs - Rule By Secrecy s.56 + 57

Kort efter han blev partner, giftede han sig med Loebs datter, Teresa. Derefter købte han Kuhn´s aktier og flyttede firmaet til New York, hvor det blev Kuhn, Loeb og Company med Schiff, som agent for Rothschilds men tilsyneladende som eneejer. Schiff begyndte at finansiere de store operationer for "Røverbaronerne". Således finansierede Jacob Schiff Standard Oil Company for John D. Rockefeller, Railroad Empire for Edward R. Harriman og Steel Empire for Carnegie.

I stedet for at monopolisere alle de andre industrier for Kuhn, Loeb og Company åbnede Schiff dørene til House of Rothschild for bankfolk som J.P. Morgan. Til gengæld arrangerede Rothschilds oprettelsen af London, Paris, europæiske og andre filialer for disse bankfolk, men altid i partnerskaber med Rothschild underordnede og med Jacob Schiff i New York, som chef. Ved udgangen af det 19. århundrede udøvede Schiff således kontrol med alle banker på Wall Street, som på det tidspunkt, med Schiff´s hjælp, omfattede Lehman-brødrene, Goldman-Sachs og andre internationalistiske banker, som blev ledet af Rothschild´s udvalgte.

John Pierpont Morgan var den drivende kraft bag den industrielle konsolidering i USA i sluningen af 1800-tallet og starten af det næste århundrede. I 1892 organiserede J.P. Morgan fusionen af Edison General Electric og Thompson-Houson Electric Company til General Electric. Han drev også landbrugs- og bankvirksomhed, og den dag i dag findes investeringsbanken JP Morgan Chase, der har vokset sig til den næststørste bank i USA. Han havde med sine partnere også kontrollerende ejerskaber i adskillige andre amerikanske virksomheder, herunder AT&T, Western Union og 24 jernbaner. På grund af sin økonomiske dominans havde Morgan en enorm indflydelse på nationens lovgivere og økonomi.

I 1900 overbeviste opfinderen, Nikola Tesla, Morgan om, at han kunne bygge et trans-atlantisk trådløst kommunikationssystem (til sidst placeret ved Wardenclyffe), der ville overgå det korte rækkevidde radiobølgebaserede trådløse telegrafsystem, der derefter blev demonstreret af Guglielmo Marconi. Morgan accepterede at give Tesla $ 150.000 (svarende til $ 4.517.400 i 2018) for at opbygge systemet til gengæld for en 51% kontrol med patenterne. Næsten så snart kontrakten blev underskrevet, besluttede Tesla, at opdele anlægget for at inkludere hans ideer om jordbaseret trådløs strømoverføring for at lave det, som han troede var et mere konkurrencedygtigt system. Morgan bedømte Tesla´s ændringer og anmodninger om de yderligere mængder penge til at bygge det for et kontraktbrud - og nægtede at finansiere ændringerne. Uden yderligere investeringskapital til rådighed blev projektet på Wardenclyffe opgivet i 1906 og blev aldrig operationelt.

Morgan var en af grundlæggerne af U.S. Steel. Han begyndte samtaler med Charles M. Schwab, præsident for Carnegie Co, og forretningsmand Andrew Carnegie i 1900 med det mål at købe Carnegie´s stålvirksomhed og fusionere den med flere andre stål-, kul-, minedrift- og rederier. Efter finansiering af oprettelsen af Federal Steel Company fusionerede han det i 1901 med Carnegie Steel Company og adskillige andre stål- og jernvirksomheder (herunder William Edenbirn´s Consolidated Steel and Wire Company) og dannede United States Steel Corporation. I 1901 var U.S. Steel det første milliardfirma i verden, der havde aktiver for 1,4 mia. Dollars, hvilket var meget større end nogen andet industrivirksomhed og sammenlignelig i størrelse med de største jernbaner.

U.S. Steel havde til formål at opnå stordriftsfordele, reducere transport- og ressourceomkostninger, udvide produktlinjer og forbedre distributionen. Det var også planlagt at give USA mulighed for at

konkurrere globalt med UK og Tyskland. Charles Schwab (Schwab-familien grundlagde i 1973 World Economic Forum i Schweiz) hævdede, at U.S. Steel's størrelse ville gøre det muligt for virksomheden at være mere aggressiv og effektiv til at forfølge fjerne internationale markeder ("globalisering"). U.S. Steel blev betragtet som et monopol af kritikere, da virksomheden forsøgte at dominere, ikke kun stål, men også konstruktionen af broer, skibe, jernbanevogne og skinner, kabler, kobber og en række andre produkter. Med U.S. Steel havde Morgan erobret to tredjedele af stålmarkedet.

US Treasury var løbet tør for guld som følge af krisen i 1893. Morgan kom med en plan om at bruge en gammel borgerkrigslov, der gjorde det muligt for Morgan og Rothschilds at sælge 3,5 millioner ounce guld direkte til den amerikanske statskasse, for at genoprette overskuddet på statskassen i bytte for en 30-årig obligationsudstedelse. Bankens fjender angreb Morgan for betingelserne for hans lån af guld til den føderale regering i krisen 1895 - og sammen med forfatteren Upton Sinclair - angreb de ham for den financielle løsning på panikken i 1907, som havde gavnet bankkartellet og Morgan til bl.a. billige opkøb af finanskriseramte selskaber. De forsøgte også at tilskrive ham likviditetskrisen i New York, New Haven og Hartford Railroad.

I december 1912 vidnede Morgan foran Pujo-komiteen, et underudvalg fra hus, bank og valuta-sammenslutningen. Udvalget konkluderede i sidste ende, at et lille antal økonomiske ledere (kartel) udøvede betydelig kontrol over mange brancher. Partnerne til J.P. Morgan & Co og direktører for First National og National City Bank kontrollerede samlede ressourcer på 22.245 milliarder dollars, som Louis Brandeis, for en amerikansk højesteretsdomstol, sammenlignede med værdien af al ejendommen i de 22 stater vest for Mississippi-floden[2881].

Dommer Louis Brandeis overbeviste præsident Woodrow Wilson om, at opfordre til ophør af sammenkoblede bestyrelsesdirektorater. I 1914 blev Clayton Anti-Trust Act vedtaget. Jack Morgan - J. Pierponts søn og efterfølger - svarede (ifølge forfatter Dean Henderson) ved at opfordre Morgan-klienterne Remington og Winchester til at øge våbenproduktionen. Han argumenterede for, at USA var nødt til at komme ind i WWI. Besat af Carnegie-stiftelsen og andre oligarkifronter var Wilson akkommoderet.

Morgan-familien finansierede halvdelen af den amerikanske krigsindsats, mens de modtog provision af entreprenører som GE, DuPont, US Steel, Kennecott og ASARCO. Alle var Morgan-klienter. Morgan finansierede også den britiske Boer krig i Sydafrika og den fransk-preussiske krig. Paris´ fredskonference i 1919 blev ledet af Morgan, der førte både tyske og allierede genopbygningsindsatser. I 1930'erne dukkede der igen modstand op i Amerika efter at Goldman Sachs, Lehman Bank og andre profiterede af finanskrisen i 1929. House Banking Committee formand Louis McFadden sagde om den store depression: ”Det var ingen ulykke. Det var en omhyggeligt planlagt begivenhed”.

Senator Gerald Nye var formand for en ammunitionsundersøgelse i 1936. Nye konkluderede, at Morgan havde kastet USA ind i WWI for at beskytte lån og skabe en blomstrende våbenindustri. Nye producerede senere et dokument med titlen The Next War, som kynisk henviste til ”den gamle gudinde for demokrati-trick”, gennem hvilken Japan kunne bruges til at lokke USA ind i WWII. Morgan havde nære forbindelser med Iwasaki og Dan-familierne, Japan´s to rigeste klaner, der har ejet henholdsvis Mitsubishi og Mitsui, siden virksomhederne stammede fra shogunater fra det 17.

2881 https://en.wikipedia.org/wiki/J._P._Morgan

århundrede. Da Japan invaderede Manchuria og slagtede kinesiske bønder i Nanking, bagatelliserede Morgan hændelsen. Morgan havde også nære forbindelser med den italienske fascist Benito Mussolini, mens den tyske nazist Dr. Hjalmer Schacht var en Morgan Bank-forbindelse under 2. verdenskrig. Efter krigen mødtes Morgan-repræsentanter med Schacht i Bank of International Settlements (BIS) i Basel, Schweiz[2882].

Selvom J. P. Morgan og John D. Rockefeller konkurrerede med hver andre på mange områder, "arbejdede de til sidst sammen for at skabe det nationale bankkartel kaldet Federal Reserve System", skrev Edward Griffin. Den oprindelige plan for Federal Reserve System blev udtænkt ved et hemmeligt møde i 1910 på Morgan´s private grund på Jekyll Island ved Georgia´s kyst. Morgan, der var forbundet med Rockefellers gennem sin investeringsassistent Nelson Aldrich, forblev den dominerende amerikanske kapitalist indtil hans død, i 1913, samme år som Fed blev oprettet. Morgan's søn, John Pierpont Jr, kendt som Jack, fortsatte med at øge familiens formue efter hans fars død. Plejet til hans plads som leder af Morgan-imperiet, tilbragte den yngre Morgan otte år med at arbejde på firmaets kontor i London og udvikle tætte bånd til Storbritanniens elitære bankkredse. Under første verdenskrig organiserede Morgan mere end to tusind banker til tegning af mere end 1 milliard $ i allierede obligationer. Han blev den eneste bankmand, der købte forsyninger til både de britiske og franske regeringer under krigen. Dette indikerer betydelig gearing og indflydelse inden for disse regeringer, hvilket igen betyder inddragelse af Rothschilds, skriver Jim Marrs i hans *Rule by Secrecy*[2883].

En af de mest grundige undersøgelser af institutionelle aktionærer, der nogensinde er gennemført, var en 1980-undersøgelse foretaget af Senatskomitéen for Regeringsanliggenders Struktur for Virksomhedskoncentration. Dens konklusion, som rapporteret af forfatter Donald Gibson, var til det punkt; "Finansielle institutioner, del af eller udstrakt forbundet med Morgan-Rockefeller-komplekset, er den dominerende kraft i økonomien". Efter at have studeret denne rapport skrev Gibson: "Bestyrelsen for Morgan omfattede enkeltpersoner, der tjener i bestyrelsen for 31 af de øverste 100 virksomheder. Citicorp var bundet til 49 topfirmaer, og Chase Manhattan, Chemical Bank og Metropolitan Life havde hver især 24 andre topfirmaer, der var repræsenteret i deres bestyrelser. Disse og et væld af andre overlapninger blandt top 100 virksomhederne udgør et tæt netværk af forhold forstærket af hyppige bånd gennem private klubber, uddannelsesmæssig baggrund, ægteskaber og medlemskab af organisationer som fx Council on Foreign Relations, Skull and Bones og andre broderskaber, The Trilateral Commission og Business Council". Gibson bemærkede også, at mindst to Morgan-Rockefeller-institutioner var blandt de seks største aktionærer i AT&T, General Motors, Du Pont, Exxon, General Electric, IBM, United Technologies og Union Pacific[2884].

ROCKEFELLER

John D. Rockefeller Sr. blev overdraget af Rothschilds til at få kontrol over den amerikanske olieindustri gennem deres agenter John Jacob Astor og Jacob Schiff. Rockefellers spores tibage til Tyskland og Frankrig og den amerikanske gren af familien startede angiveligt med Johann Peter

2882 Dean Henderson: "Das Kartel Der Federal Reserve".
2883 Jim Marrs - Rule By Secrecy s.59-60
2884 Ibid s.97

Rockefeller, som migrerede til Philadelphia i 1723[2885].

John D. Rockefeller Sr. grundlagde Standard Oil, der gennem anden halvdel af det 19. århundrede opnåede berygtelse for sin hensynsløse praksis over for sine konkurrenter. En voksende offentlig fjendtlighed over for monopol, hvoraf Standard Oil Trust var det mest uhyggelige eksempel, fik et antal stater til at vedtage antimonopollovgivning, hvilket førte til vedtagelsen af Sherman Antitrust Act af Kongressen i 1890. I 1892, besluttede Ohio Supreme Court, at Standard Oil var i strid med dets monopollovgivning. Rockefeller undgik beslutningen ved at opløse fonden og overførte dens ejendomme til virksomheder i andre stater med sammenkoblede direktorater, så de samme mænd fortsatte med at kontrollere dens operationer. I 1899 blev disse selskaber bragt tilbage i et holdingselskab, Standard Oil Company i New Jersey, der eksisterede indtil 1911, da den amerikanske højesteret erklærede det i strid med Sherman Antitrust Act og derfor ulovligt. Det splinterede selskab, skønt under forskellige navne, blev fortsat styret af Rockefeller.

John D. Rockefeller brugte sin olierigdom til at erhverve Equitable Trust Company, der havde opkøbt flere store banker og selskaber i 1920'erne. Den Store Depression bidrog til at konsolidere Rockefellers magt. Hans Chase Bank fusionerede med Kuhn Loebs Manhattan Bank og dannede Chase Manhattan og cementerede et langvarigt familieforhold. Kuhn-Loeb'erne havde - sammen med Rothschilds - finansieret Rockefellers søgen efter at blive konge af oliekartellet. National City Bank of Cleveland forsynede John D. med de penge, der var nødvendige for at gå i gang med hans monopolisering af den amerikanske olieindustri. Banken blev identificeret i Kongressens høringer som en af 3 Rothschild-ejede banker i USA i 1870'erne, da Rockefeller først blev inkorporeret som Standard Oil of Ohio[2886].

"National City Bank of Cleveland, som blev identificeret ved kongreshøringer som en af tre Rothschild banker i USA, forsynede John D. Rockefeller med pengene til at begynde sin monopolisering af olieraffinaderiets forretning, hvilket resulterede i dannelsen af Standard Oil", bemærkede en efterforskningsvideo med titlen "The Money Masters". Rockefeller, som blev citeret for at sige "Konkurrence er en synd", eliminerede hensynsløst konkurrenter ved enten at fusionere med eller købe dem ud. I modsat fald skar han priserne, indtil hans konkurrenter blev tvunget til at sælge. Han administrerede også lukrative aftaler om jernbanerabat, hvilket sikrede ham tæt på monopol på transport af olie. Standard Oil - den direkte forfader til Exxon - blomstrede enormt, og i 1880 kontrollerede eller ejede Rockefeller 95 procent af al olie produceret i USA[2887]. Fortsat Rockefeller-kontrol blev bekræftet i slutningen af 1930'erne af den eneste undersøgelse af ægte ejerskab i Amerika´s største virksomheder nogensinde foretaget af Securities and Exchange Commission. Undersøgelsen, som viste fordelingen af ejerskab i de 200 største ikke-finansielle selskaber, blev offentliggjort i 1940. Den konkluderede, at diverse Rockefeller-beholdninger, sammenlignet med det resterende vidt spredte ejerskab, blev betragtet som tilstrækkeligt "til at give Rockefeller-familien kontrol over selskaberne"[2888], skrev Marrs.

En Rockefeller Standard Oil-partner var Edward Harkness, hvis familie kom til at kontrollere Chemical Bank. En anden var James Stillman, hvis familie kontrollerede Manufacturers Hanover Trust. Begge banker er fusioneret under JP Morgan Chase-paraplyen. To af James Stillman´s døtre giftede sig med to af William Rockefeller´s sønner. De to familier kontrollerer også en stor del af

2885 https://sites.google.com/site/mygenealogymywayso/rockefeller
2886 http://www.free21.org/the-federal-reserve-cartel-the-eight-families/?lang=en
2887 Jim Marss: Rule By Secrecy s.47
2888 Jim Marss: Rule By Secrecy s.48

Citigroup. I forsikringsbranchen kontrollerer Rockefellers Metropolitan Life, Equitable Life, Prudential og New York Life. Rockefeller banker kontrollerer 25% af alle aktiver i de 50 største amerikanske forretningsbanker og 30% af alle aktiver i de 50 største forsikringsselskaber. Forsikringsselskaber (de første i USA blev lanceret af frimurere gennem deres Woodman's of America) spiller en nøglerolle i "Bermuda-narko-kapitalpixlen".

Virksomheder under Rockefeller-kontrol inkluderer Exxon Mobil, Chevron Texaco, BP Amoco, Marathon Oil, Freeport McMoran, Quaker Oats, ASARCO, United, Delta, Northwest, ITT, International Harvester, Xerox, Boeing, Westinghouse, Hewlett-Packard, Honeywell, International Paper, Pfizer, Motorola, Monsanto, Union Carbide og generelle fødevarer. Rockefeller Foundation har tætte økonomiske bånd til både Ford og Carnegie Foundations. Andre filantropiske bestræbelser på familieområdet inkluderer Rockefeller Brothers Fund, Rockefeller Institute for Medical Research, General Education Board, Rockefeller University og University of Chicago - som kæmper ud for en stabil strøm af ultrahøjreorienterede økonomer, som undskylder for international kapitalisme, herunder Milton Friedman.

Familien ejer 30 Rockefeller Plaza, hvor MSNBC ligger og hvor det nationale juletræ lyses op hvert år. David Rockefeller var medvirkende til opførelsen af World Trade Center tårnene. Dulles- og Rockefeller-familierne er fætre. Allen Dulles oprettede CIA, assisterede nazisterne, dækkede over Kennedy-mordet fra sin Warren-kommission, og indgik en aftale med Det Muslimske Broderskab om at skabe tankekontrollerede mordere. Bror John Foster Dulles forvanskede de falske Goldman Sachs-trusts inden 1929-børskrisen, støttede nazi-Tyskland, og hjalp sin bror med at vælte regeringer i Iran og Guatemala. Begge disse var Skull & Bones medlemmer, insidere hos Council on Foreign Relations (CFR) og 33. grads frimurere[2889].

Nazi eugenik begyndte faktisk i USA, og opstod i Tyskland under Rockefeller-finansiering. Efter første verdenskrig begyndte Rockefeller Foundation at finansiere en medicinsk specialitet kendt som psykiatrisk genetik i Tyskland[2890]. I 1910 var Eugenics Records Office etableret som en filial af Galton National Laboratory i London, udstyret med fru E. H. Harriman, hustru til jernbanemagnat Edward Harriman og mor til diplomat Averell Harriman. Fru Harriman solgte i 1912 sine betydelige aktier i New York´s Guaranty Trust-bank til J. P. Morgan og forsikrede dermed sin kontrol over denne institution. Efter 1900 finansierede Harriman-familien (der ansatte Prescott Bush), sammen med Rockefellers, mere end 11 millioner dollars til at skabe et eugenikforsknings-laboratorium i Cold Spring Harbor, New York, samt eugenikstudier ved Harvard, Columbia og Cornell (Rockefellers sponsorerer hele Ivy League universiteterne massivt[2891]).

Begrebet "blodlinjer" var åbenbart meget vigtigt for disse mennesker. I 1932, da kongressen mødtes i New York, var det Hamburg-Amerika Shipping Line, som blev kontrolleret af Harriman-medarbejdere George Walker og Prescott Bush, der bragte prominente tyskere til mødet. Den ene var Dr. Ernst Rudin fra Kaiser Wilhelm Institut for Slægtsforskning og demografi i Berlin. Rudin var enstemmigt valgt som præsident for International Federation of Eugenics Societies for hans arbejde med grundlæggelse af Gentian Society for Race Hygiene; en forløber for Hitler´s raceinstitutter. Eugenik-arbejde fortsætter, under mere politisk korrekte navne, op til i dag. General William H. Draper Jr. var et "støttende medlem" af den Internationale Eugenik Kongres i 1932, og

2889 http://www.free21.org/the-federal-reserve-cartel-the-eight-families/?lang=en
2890 https://ordoabchao.ca/volume-three/eugenics-sexology
2891 Funded colleges and Ivy League universities - see Robert Shaplen, *Toward the Well-Being of Mankind: Fifty Years of the Rockefeller Foundation*, New York: Doubleday & Company, Inc., 1964.

på trods af, eller på grund af hans bånd til Harriman og Bush-familierne, blev Draper udnævnt til leder af den økonomiske afdeling for den amerikanske kontrolkommission i Tyskland efter krigen. Ifølge forfatterne Tarpley og Chaikin, grundlagde General Draper Population Crisis Committee og Draper Fund, og sluttede sig til familierne Rockefeller og Du Pont for at promovere eugenik som "befolkningskontrol". Præsident Lyndon B Johnson´s administration, rådgivet af general Draper om emnet, begyndte at finansiere fødselskontrol i de tropiske lande gennem US Agency for International Udvikling (USAID)[2892].

Efter krigen sluttede Rockefeller sig til personalet i Chase National Bank of New York, hvor hans onkel, Winthrop Aldrich, var formand for bestyrelsen og præsident. Chase sporer sin historie tilbage til centralbankadvokat Alexander Hamilton´s Bank of the Manhattan Company begyndt i 1799, og i 1921 var den blevet den næststørste nationale bank i USA. I 1955 spillede Rockefeller en vigtig rolle i fusionen af Chase med Bank of Manhattan Company, hvilket resulterede i Chase Manhattan Bank. I 1969 blev banken en del af Chase Manhattan Corp i overensstemmelse med tendensen med at etablere holdingselskaber for at undgå banklovgivning, der forbyder visse aktiviteter, såsom erhvervelse af finansieringsselskaber. Samme år blev David Rockefeller selskabets bestyrelsesformand og administrerende direktør takket være hans primære forrang inden for international bankvirksomhed[2893].

David Rockefeller var allerede medlem af CFR i 1941 før krigen, og i 1950 var han blevet valgt til viceformand. Hans interesse for udenrigsanliggender kunne ikke have været helt altruistisk, da det er blevet estimeret, at de multinationale banker med Chase som førende, udlånte mere end $ 51 milliarder til udviklingslande mellem 1957 og 1977[2894].

Rockefeller Brothers Fund har siden 1940 spredt mere end $ 461 millioner i tilskud til en lang række aktiviteter og institutioner, herunder forskellige universiteter, adskillige kunstprogrammer, Smithsonian Institution, Buddhist Zen Center, Aspen Institute, Asian Cultural Council, Brookings Institution, National Audubon Society, National Park Foundation, Planned Parenthood of New York City, NAACP, German Marshall Fund of the U.S, Yale University, Center for Strategic and International Studies, National Academy of Sciences og Society for International Udvikling osv. Fondspræsident og CFR-medlem Colin G. Campbell skrev, at Rockefeller-penge blev brugt til at hjælpe med at skabe "et antal tværsektorielle partnerskaber der involverer sådanne undertiden usandsynlige partnere som fx både nonprofit- og for-profit enheder, offentlige agenturer samtidig med ngo´er, forskningsuniversiteter og græsrodsaktivistgrupper"[2895]. At tro at alle disse eksempler på "filantropiske" sponsorater og investeringer ikke forpligter gensidigt må betragtes som, i bedste fald, himmelråbende naivt.

Rockefellers var medvirkende til at danne den depopulations-orienterede Club of Rome tænketank på deres families ejendom i Bellagio, Italien. Deres Pocantico Hills ejendom fødte den Trilaterale Kommission. Familien er en fortsat stor financier af eugenikbevægelsen, der fodrede Hitler menneskelig kloning, og af den aktuelle DNA-besættelse i amerikanske videnskabelige kredse. John Rockefeller Jr. ledede Befolkningsrådet indtil sin død i 2017.

I et interview fra oktober 1975 med Playboy-magasinet udtrykte vicepræsident Nelson Rockefeller,

2892 Jim Marrs - Rule By Secrecy s. 49-50
2893 Jim Marrs - Rule By Secrecy s.54 + https://en.wikipedia.org/wiki/Rockefeller_family
2894 Ibid
2895 Ibid s.55+ 56

der også var guvernør i New York, sin families nedladende verdenssyn; ”Jeg har en stor tro på planlægningsøkonomisk, social, politisk, militær, total verdensplanlægning”. Men af alle Rockefeller-brødrene er det Trilateral Commission-stifter og Chase Manhattan-formand David, der har været spydspids for familiens fascistiske dagsorden på verdensplan.

Uddrag/tidslinje fra artiklen ”De medicinske kartellers historie” af Dr Rath[2896]:

1911 - Højesteret i USA finder John Rockefeller og hans trust skyldige i korruption, ulovlige forretningsmetoder og bedrageri. Som et resultat af den afgørelse blev hele Rockefeller Standard Oil Trust, verdens største virksomhed på den tid, dømt til opløsning. Men Rockefeller var allerede dengang over Højesteret og bekymrede sig ikke om den afgørelse.

1913 - For at lette det offentlige og politiske pres på sig selv og andre røverbaroner, brugte Rockefeller et trick kaldet “filantropi”, hvorved de ulovlige gevinster fra hans røver-praksis i oliebranchen benyttes til at starte The Rockefeller Foundation. Rockefeller Foundation gik nu forrest i et nyt globalt projekt for Rockefeller og hans medsammensvorne. Dette nye projekt blev kaldt den farmaceutiske investeringsindustri. Donationer fra Rockefeller Foundation gik kun til medicinske skoler og hospitaler. Disse institutioner var blevet missionærer for en ny type virksomheder: producenter af patenterede, syntetiske lægemidler.

Det var også på det tidspunkt, hvor de første vitaminer blev opdaget. Det stod dog hurtigt klart, at disse naturlige molekyler havde livreddende sundhedsmæssige egenskaber, og at de var i stand til at forhindre mange kroniske sygdomme. De første bøger udkom med forskning om de sundhedsmæssige fordele af vitaminer. Disse nyopdagede molekyler havde kun én ulempe: de var ikke patenterbare. De stod derfor i vejen for udviklingen af den farmaceutiske investeringsindustris betragtelige investeringer baseret på patenterede lægemidler.

1918 - Rockefeller Foundation brugte den Spanske Syge-epidemi - og medierne (som Rockefeller allerede på det tidspunkt kontrollerede med sine Federal Reserve medejere) - til at starte en heksejagt på alle former for medicin, som ikke var omfattet af dens patenter. Inden for de næste 15 år blev alle medicinske skoler i USA, de fleste hospitaler og American Medical Association (AMA) bønder på skakbrættet i Rockefellers strategi om, at tvinge hele sundhedssektoren under den farmaceutiske investeringsindustris monopol.

The Rockefeller Foundation blev også brugt til at erobre fremmede lande og hele kontinenter til den farmaceutiske investeringsindustri - ligesom Rockefeller selv havde gjort et par årtier tidligere med sin petrokemiske investeringsindustri.

1925 - På den anden side af Atlanten, i Tyskland, blev det første kemiske / farmaceutiske kartel grundlagt for at kunne konkurrere med Rockefellers stræben efter kontrol af det globale medicinmarked. Ledet af de tyske multinationale selskaber Bayer, BASF og Hoechst blev IG Farben-kartellet grundlagt med et samlet antal medarbejdere på over 80.000. Kapløbet om global kontrol var i gang.

1929 - Rockefeller-kartellet (USA) og I.G. Farben-kartellet (Tyskland) besluttede at opdele hele kloden i interessesfærer - den samme forbrydelse, som Rockefeller var blevet dømt for 18 år

2896 https://www.dr-rath-foundation.org/2007/05/the-history-of-the-pharma-cartel/

tidligere, da hans trust havde delt USA op i “interessezoner”.

1932/33 - I.G. Farben-kartellet, der var lige så umættelig som Rockefeller-kartellet, besluttede sig for ikke længere at være bundet af begrænsningen fra 1929. De støttede en ny tysk politiker, Hitler, der lovede I.G. Farben, at han med militære midler ville erobre verden for dem. Med millioner af dollars som valgkampagne-donationer greb denne politiker magten i Tyskland, ændrede det til et diktatur, og holdt sit løfte om at starte sin erobringskrig. I hvert eneste land, som Hitler´s Wehrmacht invaderede, var den første handling at røve den kemiske, petrokemiske og farmaceutiske industri og overlade dem til I.G. Farben-imperiet.

1942-1945 - For at cementere sit globale lederskab inden for patenterede lægemidler testede I.G. Farben-kartellet sine patenterede farmaceutiske stoffer på de indsatte i koncentrationslejren i Auschwitz, Dachau og mange andre steder. Betalingen for at gennemføre disse umenneskelige forsøg blev overført direkte fra bankkonti hos Bayer, Hoechst og BASF til bankkonti hos SS, der drev koncentrationslejrene.

1945 - I.G. Farben´s plan om at få kontrol over de globale olie- og medicinmarkeder "slog fejl". USA og dets allierede styrker vandt Anden Verdenskrig. Aktierne fra taberne, I.G. Farben, gik til Rockefellers Trust (USA) og Rothschild / JP Morgan (UK).

1947 - I Nürnberg´s krigsforbryderdomstol blev 24 ledere fra Bayer, BASF, Hoechst og andre ledere af I.G. Farben´s kartel tiltalt for forbrydelser mod menneskeheden. Disse forbrydelser omfattede: angrebskrig, indførelse af slaveri og begåelse af massemord. Utroligt nok fik de virkelige ansvarlige for 60 millioner menneskers død i Anden Verdenskrig – I.G. Farben´s ledere – de mildeste domme. Selv de ledere, der var direkte ansvarlige for forbrydelserne i Auschwitz, fik kun maksimum tolv års fængsel. I 1944 var Nelson Rockefeller i toppen af den amerikanske regering. Han startede som departementschef i Udenrigsministeriet, og endte et par år senere som Præsident Truman´s rådgiver for ”særlige anliggender”.

1949 - Forbundsrepublikken Tyskland blev grundlagt. Det var første gang i historien, at en industrialiseret nations forfatning og samfund kunne planlægges og modelleres som en fæstning for den farmaceutiske investeringsindustri – en transatlantisk forpost for Rockefellers interesser. I løbet af få år blev I.G. Farben´s fængslede ledere, der var dømt ved Nürnberg-processerne, løsladt fra fængslet og sat tilbage i deres tidligere stillinger som interessenter i Rockefellers virksomheder.

1945-1949 - Rockefeller-brødrenes rolle var ikke begrænset til bare at overtage de globale monopoler inden for olie- og lægemidler. De blev også nødt til at skabe de politiske rammer, for at disse virksomheder kunne trives. Under deres indflydelse blev FN derfor bl.a. grundlagt i 1945 i San Francisco. Grundlagt som organisationer, der angiveligt tjente velfærden for verdens befolkning, viste FN’s underorganisationer, såsom Verdens-sundheds-organisationen (WHO) og Verdens-handels-organisationen (WTO), sig snart ikke at være andet end de politiske grene af den globale olie- og medicinalindustri.

1963 - På vegne af Rockefellers interessegrupper stod regeringen i den farmaceutiske bananrepublik Tyskland i spidsen for et af de mest nedrige forsøg, der nogensinde er foretaget i FN-regi. Under påskud af forbrugerbeskyttelse lanceredes et fire årtiers korstog for at forbyde vitaminbehandlinger og andre naturlige, ikke-patenterbare sundhedstiltag i alle medlemslandene i

FN. Målet var simpelthen at forbyde enhver konkurrence med den multi-milliard dollar forretning, der var baseret på patenterede lægemidler. Planen var enkel: kopiere til hele verden, hvad der allerede var opnået i Amerika i 1920'erne – et monopol på sundhedspleje for investeringsselskaber med patenterede lægemidler. Da markedet for medicinalindustrien afhænger af, at der løbende findes sygdomme, havde den medicin, der blev udviklet, ikke til formål at forhindre, kurere eller udrydde sygdomme. Således var målet med den globale strategi at monopolisere sundhed for milliarder af mennesker med piller, der næsten behandler symptomerne, men næsten aldrig løser den egentlige årsag til sygdomme. At fratage muligheden for, at milliarder af mennesker får adgang til livreddende information om de sundhedsmæssige fordele ved sundhedstiltag af naturlig art, mens der samtidigt blev etableret et monopol eller kartel med stort set ineffektive og ofte giftige patenterede lægemidler, har forårsaget sygdom og død i proportioner, der nærmer sig folkedrab.

PARALELLER TIL 1. VERDENSKRIG:

"I slutningen af det 19. århundrede og op igennem det tidlige 20. århundrede blev New York hjemstedet for Rockefeller Institute for Medical Research (nu Rockefeller University). Instituttet er hvor den moderne farmaceutiske industri blev født. Instituttet var banebrydende for mange af de tilgange, som farmaceutisk industri bruger i dag, herunder forberedelse af vaccineserum. Vaccinen, der blev brugt i Fort Riley-eksperimentet til soldater, blev fremstillet i heste!

Data fra USA's dødelighed fra begyndelsen af det 20. århundrede til 1965 indikerer tydeligt, at rent vand, skylletoiletter, effektive kloaksystemer og kølede fødevarer, altsammen var designet til effektivt at reducere dødeligheden, FØR vacciner mod disse sygdomme blev tilgængelige.

Hvis oprindelsen af pandemien involverede et vaccineeksperiment over for amerikanske soldater, kunne USA måske have interesse i at kalde det "spansk influenza" (eller noget lignende), istedet for Fort Riley Poisoning fra 1918? Den spanske influenza startede på det sted, hvor denne eksperimentelle vaccine blev givet, hvilket gjorde den til den største mistænkte kilde til infektioner, der dræbte så mange dengang.

Det ville være meget vanskeligere at opretholde markedsføringsmantraet for "vacciner redder liv", hvis et vaccineeksperiment med oprindelse i USA i årene med primitiv fremstilling, forårsagede dødsfald på 50-100 millioner mennesker!? Det er ikke "min mening", at lungebetændelse var den rigtige dræber - tusinder af obduktioner bekræfter dette.

Ifølge et National Institute of Health-dokument fra 2008 var lungebetændelse drabsårsag i mindst 92,7% af de gennemgåede obduktioner fra 1918-19. Forskerne kiggede på mere end 9000 obduktioner. (Forfatternotat: Læs Fort Riley-papiret i sin helhed, så du kan bekræftes i den uforsigtighed i de eksperimenter, der er udført på disse tropper).

Et eksperimentelt "antimeningoksk" serum fremstillet i heste og injiceret i soldater, der skulle udsættes for krigs- og uhygiejniske levevilkår. Hvad kunne der muligvis gå galt ? Er serum fremstillet ved Rockefeller Institute, som blev injiceret i amerikanske soldater og distribueret til adskillige andre lande, ansvarlig for de 50-100 millioner mennesker, der dræbtes af lungeinfektioner i 1918-19?

Med medicinsk hybris tror jeg ikke, at situationen har ændret sig væsentligt i de sidste 100 år. I

2018 er farmaceutisk industri den største kampagnedonor til politikere og den største annoncør i alle former for medier, så ikke meget har ændret sig i løbet af 100 år. Denne historie vil sandsynligvis blive ignoreret af mainstream-medierne, fordi deres løn betales af farmaceutisk reklame.

Kevin Barry (med påstandene) er præsident for First Freedoms, Inc. Han er tidligere forbundsadvokat, repræsentant ved FNs hovedkvarter i New York og forfatteren af Vaccine Whistleblower: "Exposure Autism Research Fraud på CDC"[2897].

FRA RAPPORTEN "SCENARIOS FOR THE FUTURES OF TECHNOLOGY AND INTERNATIONAL DEVELOPMENT" AF ROCKEFELLER FOUNDATION - UDGIVET MAJ, 2010 ! Side 19:

Lock Step scenario:

"I 2012 ramte den pandemi, som verden havde forventet i årevis. I modsætning til 2009'ernes H1N1 (svineinfluenza), var denne nye influenzastamme ekstremt virulent og dødbringende. Selv de mest pandemi-forberedte nationer blev hurtigt overvældede, da virus muterede rundt om i verden og inficerede næsten 20 procent af den globale befolkning og dræbte 8 millioner på bare syv måneder; størstedelen af dem sunde unge voksne. Pandemien havde også en dødbringende effekt på økonomier: international mobilitet for både mennesker og varer gik i stå, svækkende industrier som turisme og brydende globale forsyningskæder. Selv lokalt var ellers normalt travle butikker og kontorbygninger tomme i månedsvis, uden hverken ansatte eller kunder.

Den kinesiske regerings hurtige pålæg og håndhævelse af obligatorisk karantæne for alle borgere, ligesom dens øjeblikkelige og næsten hermetiske forsegling af alle grænser, reddede millioner af liv og stoppede spredningen af virussen langt tidligere end i andre lande og muliggjorde et hurtigere efterfølgende opsving.

Kina´s regering var ikke den eneste der havde truffet ekstreme foranstaltninger for at beskytte sine borgere fra risiko og eksponering. Under pandemien flexede nationale ledere over hele verden deres autoritære myndighed og indførte regler, frihedsindskrænkninger og begrænsninger - lige fra obligatorisk brug af ansigtsmasker til kropstemperaturkontrol ved "checkpoint" posteringerne i det offentlige fællesrum, som fx ved togstationer og supermarkeder.

Selv efter at pandemien forsvandt blev denne mere autoritære kontrol og tilsyn af borgere og deres aktiviteter fast og jævnt intensiveret. For at beskytte sig mod spredningen af stadig mere globale problemer - fra pandemier og tværnational terrorisme til miljøkriser og stigende fattigdom - tog ledere rundt om i verden et endnu stærkere greb om magten.

Forestillingen om en mere kontrolleret verden fik bred accept og godkendelse. Borgere opgav frivilligt noget af deres suverænitet - og deres privatliv - til mere paternalistiske stater i bytte for større sikkerhed og stabilitet. Borgere var mere tolerante og endda ivrige efter top-down retning, overvågning og tilsyn - og nationale ledere havde i højere grad mulighed for at pålægge orden efter de metoder, de fandt passende. I udviklede lande antog disse tiltag mange former: fx biometrisk ID til alle borgere og strammere regulering af nøgleindustrier, hvis stabilitet blev betragtet som

2897 https://vaccineimpact.com/2018/did-military-experimental-vaccine-in-1918-kill-50-100-million-people-blamed-as-spanish-flu/?fbclid=IwAR01fvv3_giLcex9W0Ktas4CZgjDhL1EWu1sKh8DpDbpaOQSQU6ZFT2Jk7c

afgørende for nationale interesser"[2898].

En anden rapport, fra WHO 2019, forudsiger på side 39, at inden september 2020: "De Forenede Nationer (inklusive WHO) gennemfører mindst to systemtrænings- og simuleringsøvelser, herunder en, der dækker den bevidste frigivelse af et dødbringende luftvejspatogen"[2899].

”Nogle mener endda, at vi (Rockefeller-familien) er en del af et hemmeligt netværk, der arbejder imod De Forenede Staters bedste interesser, og som karakteriserer min familie og mig som 'internationalister' og om at konspirere med andre rundt om i verden for at opbygge en mere integreret global politisk og økonomisk struktur - en verdensorden, om du vil. Hvis det er anklagen, er jeg skyldig, og jeg er stolt af det"[2900].

”Vi er taknemmelige over for Washington Post, New York Times, Time Magazine og andre store publikationer, hvis direktører har deltaget i vores møder og respekteret deres løfter om diskretion i næsten 40 år. Det ville have været umuligt for os at udvikle vores plan for verden, hvis vi havde været udsat for lys fra offentligheden i disse år. Men verden er mere sofistikeret og parat til at gå med en verdensregering. Den intellektuelle elite og verdensbankers supernationale suverænitet foretrækkes helt sikkert frem for den nationale selvbestemmelse, der blev praktiseret i de forrige århundreder”[2901].

DUPONT

En anden meget vigtig familie i nyere historie er franskafstammede Dupont´s. Frimurer-opslagsbogen "10.000 berømte frimurere", udgivet af Missouri Lodge of Research, indeholder dette om Pierre Samuel DuPont:

"Da han var 23 udgav han to pamfletter om økonomi, som fik den berømte Quesnay opmærksomhed. Han rejste derefter til Polen i 1774 på anmodning af kong Stanislaus-Augustus (en frimurer) for at organisere et generelt system for national uddannelse. Da Turgot blev generalcontroller for franske finanser, blev DuPont udnævnt til inspektør-general for handel". Pierre Samuel var en nøglefigur i forsøget på at skabe et nationalt uddannelsessystem i både Polen og det nye USA. Systemet var et frimurerisk/illuminati-mål for at kontrollere uddannelse og tage det ud af hænderne på kristne.

Den amerikanske præsident Thomas Jefferson, der var en Grand Orient frimurer i den berømte Nine Sisters Lodge, og tilsyneladende en nøgle Illuminatus, var en nær ven af Pierre Samuel og var medvirkende til flere nøglepunkter i Pierre Samuels liv, da han havde brug for hjælp. Jefferson arrangerede den første krudtbestilling (som var en regeringsordre), da DuPonts gik i gang med sin krudtvirksomhed. Benjamin Franklin, en vigtig leder af flere hemmelige okkulte broderskabsgrupper, som startede frimureriet i USA, var også en nær ven af Pierre Samuel.

I løbet af det næste år efter dette var DuPont en hyppig besøgende i Franklin´s bolig i landsbyen

2898 https://www.nommeraadio.ee/meedia/pdf/RRS/Rockefeller%20Foundation.pdf
2899 https://apps.who.int/gpmb/assets/annual_report/GPMB_annualreport_2019.pdf?fbclid=IwAR1LDLhNXf924g_knWFFIasZujXmr4GkvTCvQ0RG7YYtBEITm1xbdPcCWFU
2900 David Rockefeller (2011). “Memoirs”, s.368, Random House.
2901 Https://da.wikiquote.org/wiki/David_Rockefeller

Passy. I 1783 forventede DuPont at sidde med Franklin ved traktatbordet i Paris, men John Adams fik amerikanerne til at underskrive en traktat med Storbritannien uden Frankrigs inddragelse. Alexander Hamilton, hvis rolle i sammensværgelsen nu er kendt, var DuPont's advokat i U.S.A.

Den 3. januar 1800 ankom DuPont-stammen til USA med storslåede planer. En del af planerne var at skabe et nyt samfund. Mens Victor Marie og hans far forfulgte grandiose ordninger, der mislykkedes elendigt, startede Eleuthère lrénée DuPont en krudtvirksomhed i Delaware. Irénée's succes kan tilskrives flere faktorer:

Den franske regering gav ham top hemmelige maskiner og planer for at fremstille det bedst mulige krudt. Det var avanceret teknologi - og de leverede arbejdskraft for at hjælpe med at komme i gang. DuPonts havde venner forskellige steder, der hjalp dem på adskillige måder i værdikæden fx ved at få finansiering, forretninger, jord, lagre osv.

Eleuthère lrénée DuPont var intelligent, arbejdede meget hårdt og med tålmodighed. Hvis han ikke havde haft så mange prisværdige egenskaber, kunne DuPont-familien muligvis have sunket tilbage i historien, og en anden familie have taget deres kartel-plads.

Under krigen i 1812 var DuPont-krudtfabrikken (da det var det primære amerikanske pulverselskab) det kendte mål for briternes soldater, at destruere. Briterne angreb det dog aldrig. Ved borgerkrigen var staten Delaware "lock-stock and barell" under kontrol af DuPonts og deres venner Bayards, Saulsburys og Grays.

I 1872 samlede Henry DuPont - Laflin & Rand og Hazard Powder Co. for at danne en Gun Powder Trade Association. Hvad foreningen gjorde var at eliminere konkurrence mellem de tre største producenter af krudt og skabe et monopol for dette kartel.

T. Coleman DuPont, indgik forretning med præsident Tafts bror Charles P. (medlem af Skull & Bones) i 1910 for at bygge McAlpin Hotel i New York City. Tafts anden bror Horace var medlem af denne orden. Taft-familien hjalp i 1679 med at starte en Skull & Bones Order, og mindst otte Tafts har været i ordenen.

Dette var den første af en række luksushoteller. Coleman købte også New York Equitable Life Assurance Society, som var USA´s største forsikringsselskab. N.Y. Equitable Life Assurance-selskab bragte utvivlsomt Coleman i kontakt med anden Illuminati-elite. Han tilhørte Rittenhouse i Philadelphia, HQ for Scottish Rite frimurerne i USA. Udover familiens krudtvirksomhed var han direktør for en række forretninger, herunder Union National Bank i Wilmington og præsident for Central Coal & Iron Co. sammen med et par andre kul- og jernvirksomheder.

DuPonts gik også ind i den kemiske forretningsdrift. Den amerikanske regering havde beslaglagt den tyske farvestof, og DuPonts fik deres patenter. DuPonts begyndte at opbygge et stort kemisk imperium på det syntetiske, såsom knusfast glas, maling, rayon, nylon, farvestoffer, fotografisk flim, gummi, kemikalier, medicin osv. Kun Dow Chemical Company var i konkurrence om DuPont-kemikalie-operationen.

Emile Francis DuPont (1898-) var uddannet fra Yale, ligesom et stort antal andre DuPonts var. Han var en vigtig lægmand inden for den amerikansk kristne/katolske (Epischopal) kirke. Pierre Samuel

DuPont tilhørte det amerikanske filosofiske samfund. Han bar også rosetten fra en officier de la Légion d 'Honneur. Han var i Delawares statslige uddannelsesråd, 1919 - 21. Han var præsident for General Motors fra 1920-23, da han overgav det til Alfred P. Sloan, Jr.

Pierre Samuel startede det, der kaldes "buddy-systemet", hvor DuPont og General Motors´ ledelse arbejdede sammen. DuPont reddede GM fra udryddelse efter W.W.I og har overvåget GM siden.

Robert L DuPont, Jr. var en forskningspsykiater. Han har forsket på Harvard. Han var delegeret for USA ved De Forenede Nationers Kommission for Narkotika (1973-78). Han er især vidende om, hvad medicin vil gøre ved en person, hvilket er et område af hans forskning. Og Francis Marguerite DuPont (født 1944 i Duluth, Minnesota) er dybt inde i genetikforskning. De af os, der ved, hvad disse mennesker vil gøre, tåkrummer, når vi ser, at nogle af de top genetiske forskere er forbundet med sataniske familier. DuPonts har giftet sig med Balls og Gardners. Det er kendt, at disse familier er involveret i Illuminati og satanisme. Fx er George W. Ball i den vigtige faste styringskomité for Bilderberg og har deltaget i Bilderberger-møderne, startende med det oprindelige første møde i 1954, plus i 1955, 1957, 1963, 1964, 1966, 1967, 1968 , 1974, 1975. George W. Ball er også medlem af CFR og Trilateral Commission.

Under DuPont finansierede General Motors en selvtægtsorganisation, der skulle forhindre fagforeningsdannelse på fabrikkerne i Midtvesten. Den blev kaldt "Black Legion" og var en udløber af Ku Klux Klan[2902]. Dens medlemmer bar sorte gevandter i stedet for hvide, dekoreret med et hvidt kranium og korslagte knogler. Legionens celler i GM-fabrikker intimiderede arbejderne, tog sigte på jøder og rekrutterede til KKK. I hvert fald i 1933 havde Legionen politifolk i sine rækker. De arbejdede sammen for at stoppe mistænkte kommunister og fagforeninger, der krævede deres arbejdstagerrettigheder. Den sorte legion var ledet af Virgil Effinger, en frafalden "Grand Titan" fra Klanen, som gik ind for en fascistisk revolution i Amerika med sig selv som diktator[2903]. Effinger døde næsten to årtier senere på et psykiatrisk hospital, efter at han altid havde nægtet at være medlem af Legionen[2904].

Den drivende ånd bag lanceringen af American Liberty League var John Jacob Raskob (1879 - 1950), medstifter af den amerikanske sammenslutning af den suveræne militære Malteserorden[2905]. Raskob var tidligere formand for den demokratiske nationalkomité og bygherre af Empire State Building. Da Pierre du Pont blev General Motors' største minoritetsaktionær, udpegede han Raskob til bestyrelsen. I 1928 udnævnte pave Pius XI Raskob til ærespositionen som privat kammerherre i det pavelige hushold, som anerkendelse af hans støtte til katolske institutioner og for hans engagement i kirkens politiske og finansielle interesser i USA, Mexico og i Vatikanet[2906]. I 1934 var Liberty League involveret i komplottet om at organisere et mislykket fascistisk kup i USA. Raskob, der arbejdede tæt sammen med Morgan Banks John Davis, havde været dens vigtigste finansmand. Kupforsøget blev finansieret af Irénée du Pont sammen med Morgans og et par andre af tidens rige industrifolk. Andre, der var involveret i komplottet, var Robert Clark, arving til Singer symaskinekoncernen, Grayson M.P. Murphy, direktør for Goodyear, og Pew-familien fra Sun Oil. Også Al Smith, tidligere guvernør i New York, var indblandet ligesom Prescott Bush[2907].

2902 Michael E. Birdwell. *Celluloid Soldiers: The Warner Bros.'s Campaign Against Nazism* (New York: New York University Press, 2001). p. 45
2903 Philip Rees. *Biographical Dictionary of the Extreme Right Since 1890* (New York: Simon & Schuster, 1990), p. 110.
2904 Cited in Levenda. *Unholy Alliance*, p. 256 https://ordoabchao.ca/volume-four/in-god-we-trust
2905 George Wolfskill. The Revolt of the Conservatives: A History of the American Liberty League, 1934–1940 (Boston: Houghton Mifflin, 1962).
2906"John J. Raskob papers." *Hagley Museum*. Retrieved from https://findingaids.hagley.org/xtf/view?docId=ead/0473.xml
2907"Facing the Corporate Roots of American Fascism." *Press for Conversion*. Issue 53 (April 2004)

Hver amerikaner bruger næsten hver eneste dag et DuPont-produkt. General Motors, sprængstoffer og krudtmonopol, det kemiske monopol (med dets titusinder af produkter) giver DuPonts en enorm økonomisk gearing. DuPonts er åbenlyst i tæt samarbejde med eliten om olie, fordi så mange af deres produkter er derivater af olieprodukter.

Selvom DuPont-virksomhederne (det primære DuPont-selskab er E.L. DuPont De Nemours & Co, hvis indtægter fra 1991 var 38,7 milliarder dollars) - drives af mange ledere, der ikke er DuPonts, trækker DuPont-familien roligt strengene i baggrunden. DuPont er i færd med at blive fuldstændig globale. De er plantet i en række sydamerikanske lande, Mexico, Canada, USA, Korea, Japan; og flere europæiske nationer.

The Aviation Week and Space Technology, 10/26/92 udgave, side 64 – 66, skriver om de sofistikerede kompositmaterialer, som DuPont producerer til avancerede "state-of-the-art" rumfarts- og luftfartøjer. I artiklen hedder det, at Boeing Defense and Space Group, Lockhead Aeronautical Systems Co., General Dynamics og DuPont og Hercules, Inc. samarbejder om aeronautics-projekter.

Familien DuPont er i dag repræsenteret i The Pilgrims Society (part 1). Det er uundgåeligt at konkludere, at denne familie utvivlsomt er meget magtfuld i USA. For at citere Karl Schriftgiesser i sin bog Familier:

"DuPonts fra Delaware udgør et bestemt dynasti, måske det mest komplette dynasti, der nogensinde er etableret i denne republik, og som synes at være bestemt til at fortsætte sit kongedømme i generationer fremover. I dag er der syv hundrede medlemmer af denne familie. Den enkle rivning af fanen hver gang der åbnes en pakke cigaretter, er en gestus af hyldest til DuPonts, og hver gang en stor pistol lyder uanset omkostning for liv eller ejendom; genklanger det lystigt i den mægtige klans feudale fæstning. Vi må slutte med den direkte erklæring om, at DuPonts i dag styrer Delaware med en jernhånd, at deres interesser påvirker hverdagen for hver enkelt af os på en eller anden måde, og at familiens magt lever videre. Det er i dag det store amerikanske dynasti"[2908].

En dokumentar på DR TV ved navn *Den Bitre Smag af Teflon*[2909], viste om Dupont fabrikken, at den havde forurenet drikkevandet i USA, hvor hele communities blev dødssyge af kræft mm. Fabrikken endte med en symbolsk bøde på trods af dom herfor - sølle 16 mio dollars (dens årlige overskud på denne del af virksomheden var alene 25-30 mia dollars).

ZIONS VISES PROTOKOLLER

Skriftet indeholder 24 protokoller eller emner med forslag til, hvordan det "jødiske" verdensherredømme skal opnås. Skriftet dukkede op omkring tidspunktet for zionistkongressen. Her et kort sammensurium:

Protokol Emne

2908 https://www.bibliotecapleyades.net/bloodlines/dupont.htm
2909 https://www.dr.dk/tv/se/devil-we-know-the/devil-we-know-the-2/den-bitre-smag-af-teflon

1 fjernelse af det ikke-jødiske aristokratis privilegier
2, 9, 12 Fremførelse af forskellige ideer, der skal kunne underminere den bestående samfundsorden: darwinisme, marxisme, Friedrich Nietzsche, liberalisme, socialisme, kommunisme, anarkisme og utopianisme
4 Materialisme
5 Verdensregering
7 Verdenskrige
10 At skabe katastrofer for sit eget folk, så man kan hævde en offerstatus
11 Almindelig stemmeret
11, 12, 17 Indskrænkning af frihedsrettigheder under påskud af at besejre fredens fjender
13 Skabe en illusion om eksistensen af pressefrihed, ytringsfrihed, demokrati og menneskerettigheder, som efterfølgende alle undermineres og bliver til et røgslør, hvorunder undertrykkelsen kan gennemføres
14 Distraktioner
14, 17 Pornografisk litteratur
16 Den gradvise nedbrydning af kristendommen og andre religioner og kulturer, hvorefter ateismen følger, for til sidst at gøre plads for jødedommens hegemoni
20 Hjernevask
21 Økonomiske depressioner
22 Underminering af økonomiske og finansielle systemer ved udlandsgæld. Skabelse af nationale bankerotter. Ødelæggelse af pengemarkedet for at erstatte dem med kreditforetagender
23 Retfærdiggørelse af tidligere begåede onde gerninger og foregøgle håbet om et bedre samfund
24 Reduktion i produktionen af luksusvarer. Ødelæggelse af store fabriksvirksomheder. Forbud mod hash. Frigørelse af volden under masken af den principielle frihed, kun for at lade "Jødernes konge" fjerne denne vold, så han kommer til at fremstå som en frelser
25 Træning af kongen, hans direkte arvinger. Fjernelse af alt moralsk ansvar fra "Jødernes konge"

"4. For ikke at give GOYIM tid til at tænke og notere sig, skal deres sind omdirigeres til industri og handel. Således vil alle nationerne blive opslugt i jagten på at vinde - og i opløbet vil de ikke være opmærksomme på deres fælles fjende. Men igen, for at friheden en gang for alle kan nedbrydes og ødelægge GOYIM's samfund, må vi sætte industrien på et spekulativt grundlag: resultatet af dette vil være, at det, der er stjålet fra jorden af industrien, vil glide videre til spekulation, det vil sige til vores klasser"[2910].

Protokolskriftet udkom omkring samtidig med den første zionistiske kongres. Der hersker tvivl om hvem som skrev protokollerne, som er blueprint for elitens nye verdensorden, men det er evident, at strategien udføres i dag. Jøder er statistisk signifikant stort overrepræsenteret i toppen af systemets selskabsbestyrelser og i ejerskaber[2911]; men samtidig i skudlinjen, og det er i virkeligheden let at få øje på dem, både som ofre, helte og som skurke, selvom de udgør en meget lille andel af verdensbefolkningen på ca. 0,3 pct. Andre går, som nævnt, mere under radaren og har muligvis gavn af at plante et plot, som dette.

En version af protokollerne dukkede først op i 1864 i Frankrig i en bog med titlen Dialog i Helvede mellem Machiavelli og Montesquieu. Det blev skrevet anonymt af en fransk advokat ved navn Maurice Joly - og modtaget som en politisk satire mod de Machiavelli-inspirerede krigsførelser af Napoleon III. Joly var angiveligt en ven af Victor Hugo og begge var medlemmer af Rosenkorser-

2910 https://da.wikipedia.org/wiki/Zions_Vises_Protokoller
2911 https://thezog.wordpress.com/who-controls-the-economy/

ordenen; et hemmeligt samfund, der muligvis har haft indflydelse på hans forfatterskab. Joly´s identitet blev opdaget, og han modtog en femten måneders fængselsstraf for hans uartighed og hans bog var næsten glemt.

I midten af 1890'erne blev Joly´s obskure bog omskrevet og udvidet med antisemitisk materiale på ordre fra den russiske Ochrana, zaren´s hemmelige politi. Det blev føjet til en religiøs forfatter, der hedder Sergei Nilus og offentliggjort for at falde sammen med grundlæggelsen af den første zionistiske bevægelse (søgen en tilbagevenden til Palæstina) ved 1897-verdenens Jødiske Congress i Basel, Schweiz. Protokollerne var inkluderet som et tillæg til Nilus´ bog, med titlen The Anti-Christ is Near, ved hånden.

Målet var at lindre offentligt pres på zaren ved at fremstille russiske revolutionære som bønder for en international jødisk sammensværgelse. Dokumentet påståede, at en klike af jøder og frimurere ville gå sammen om at skabe en én-verdensregering ved hjælp af liberalisme og socialisme; en konspiratorisk teori, der stadig lever. Protokollernes budskab passer godt sammen med de elitistiske udsigter for mænd som Cecil Rhodes og Rothschilds; "Vi er de valgte, vi de eneste sande mænd. Vores sind afgiver den sande åndelige kraft; resten af verdens intelligens er kun instinktiv og dyrisk. De kan se, men de kan ikke forudse; så deres opfindelser er kun legemlige. Følger det ikke naturligt at de selv har forudbestemt os til at dominere hele verden?", stod der i protokollerne[2912].

Protokollerne viser også en forbindelse til de gamle mysterier, der henviser til blodlinjer som "David´s sæd", "hemmelige mysterier" og endda den "symbolske slange"; et ikon for de tidligste kulte[2913]. Biblen skriver i *1. Mosebog, kapitel 49, vers 17*: Dan skal blive en slange ved vejen, en giftslange ved stien; den bider hesten i koderne, så rytteren falder bagover.

På trods af deres tvivlsomme oprindelse blev protokollerne taget alvorligt af mange magtfulde mennesker, herunder Tyskland´s Kaiser Wilhelm II, Rusland´s tsar Nicholas II og den amerikanske industrialist Henry Ford, der brugte dem til at overtale det amerikanske senat til ikke at slutte sig til præsident Wilson´s League of Nations (forstadie til FN)[2914].

Set i lyset af verdenshistorien og udviklingen bør protokollerne i allerhøjeste grad tages alvorligt.Plottet for en serie af verdenskrige i det tyvende århundrede blev muligvis iværksat i 1800-tallet af den amerikanske borgerkrigsgeneral, Albert Pike, dengang Suveræn Storkommandør for Skotsk Rite Frimureri.

I brevet stod: ”Den første verdenskrig skal tilvejebringes for at give Illuminati mulighed for at vælte Tzarens magt i Rusland og gøre landet til en fæstning for den ateistiske kommunisme”.

”De divergenser, der er forårsaget af Illuminati-agenturerne mellem de britiske og tyske imperier, vil blive brugt til at styrke denne krig. Efter krigens afslutning vil kommunismen blive bygget og brugt til at destruere de andre regeringer og til at svække religionerne”.

”Den anden verdenskrig skal frembringes ved at drage fordel af forskellene mellem fascisterne og de politiske zionister. Denne krig skal skabes så nazismen destrueres, og så den politiske zionisme er stærk nok til at indføre en suveræn stat; Israel i Palæstina”.

2912 Jim Marrs – Rule by Secrecy s.147-148
2913 Jim Marrs – Rule By Secrecy s.151
2914 Jim Marrs – Rule By Secrecy s.152

”Under den anden verdenskrig skal den internationale kommunisme blive stærk nok til at afbalancere kristendommen, som derefter vil blive fastholdt i kontrol, indtil det tidspunkt, hvor vi skal bruge den til den endelige sociale katastrofe”.

"Den tredje verdenskrig skal stimuleres ved at drage fordel af forskellene forårsaget af Illuminati´s agenturer mellem de politiske zionister og lederne af den islamiske verden".

Han fortsatte: ”Krigen skal føres på en sådan måde, at islam (den muslimske arabiske verden) og den politiske zionisme (staten Israel) gensidigt destruerer hinanden”.

”I mellemtiden vil de andre nationer, der endnu en gang er splittede om dette emne, blive tvunget til at kæmpe til punktet for fuldstændig fysisk, moralsk, åndelig og økonomisk udmattelse”.

”Vi vil løsrive nihilisterne og ateisterne, og vi skal fremprovokere en formidabel social katastrofe, der i al sin rædsel tydeligt viser nationerne virkningen ved absolut ateisme, oprindelsen af den vildeste ondskab og af den mest blodige uro”.

”Så overalt vil borgere, der er forpligtet til at forsvare sig mod verdens mindretal af revolutionære, udrydde civilisationens sabotører, og mængden af desillusionerede med kristendommen (hvis deistiske ånd fra det øjeblik er uden kompas eller retning, ivrig efter et ideal, men uden at vide, hvor man skal gøre af sin tilbedelse), vil modtage det rigtige lys gennem den universelle manifestation af den rene lære om Lucifer, der endelig bringes ud til offentlig skue”.

”Denne manifestation vil være resultatet af den generelle reaktionære bevægelse, der vil følge destruktionen af kristendommen og ateismen, både erobret og udryddet på samme tid”.

Det blev hævdet, at teksten engang var udstillet på British Museum's bibliotek, men på mystisk vis blev fjernet i 1970'erne og aldrig set igen. Imidlertid angiver det britiske museum og det britiske bibliotek, at der ikke er nogen registrering af brevet i virksomhedens besiddelse.

Selvom de sidste faser af dette plot stort set er blevet forbeholdt vores tid, er sammensværgelsen forbundet med en mængde af okkult viden, der stammer tilbage fra mindst det sjette århundrede f.v.t. Denne lore begynder med kætteri, kendt som Kabbalah, som forklæder sig som jødisk, men er en pagt for at søge verdensherredømme.

PART 7 – DE GAMLE MYSTERIER

Der findes mange indflydelsesrige esoteriske trossamfund, herunder frimureri, som anvender biblen i videnskabelige, astronomiske, matematiske, filosofiske, magiske eller metafysiske fortolkninger, som lægges til grund for deres trosretning. En sådan er kabbalisme, som er betegnelsen for en hemmelighedsfuld filosofisk skole i middelalderen og nyere tid, hvis lære bygger på overleveringer fra den tidligste jødedom.

Kabbalaens nøjagtige oprindelse har længe været genstand for kontroverser. Massevis af tidligere religiøse trosretninger baserede sig på astroteologi. Bibelsk astronomi, i bred forstand, omfatter de

synspunkter, der i bibelbøgerne anlægges om jordens placering i universet, betegnelsen af stjerner, planeter og de synspunkter, der anlægges om dem. Materialet til emnet er, bortset fra for så vidt angår jorden, meget sparsomt, idet man for det meste må støtte sig til tvetydige henvisninger hovedsagelig i de poetiske afsnit[2915].

Joseph Karo´s rolle, som både venetiansk talmudisk lovforfatter og mystiker, understreger Kabbalaen´s åndeliggørelse af normativ jødisk overholdelse. Kabbalistisk lære giver mennesket den centrale rolle i skabelsen, da hans sjæl og krop svarer til de overnaturlige guddommelige manifestationer. I den kristne kabbalah blev dette universaliseret for at beskrive "harmonia mundi"; skabelsens harmoni i mennesket. I jødedommen gav det en dybtgående åndeliggørelse af jødisk praksis. Karo var forfatter til den sidste store kodifikation af jødisk lov, Shulchan Aruch, som stadig er autoritativ for alle jøder, der vedrører deres respektive samfund. Sammen med dens kommentarer er det den mest accepterede samling af jødisk lov, der nogensinde er skrevet. Han var kendt som Maran (mester)[2916].

Kabbalisme bruges også i daglig tale som synonym for den tal- og bogstavmystik, som kabbalisterne betjener sig af. Kabbalismens hovedværker er Sepher ha Zohar og Sepher Yetzirah[2917].

Historiker, religion- og slægtsforsker David Livingstone skriver om kabbalismens oprindelse, at *målet, som disse kabbalister (frimurere) har udtænkt, har lige siden dengang været installationen af deres "messias" som verdensleder, der, ifølge deres fortolkning af Bibelen, skal være i linje med Kong David. Siden den tid har de omhyggeligt indavlet sig i hinandens blodlinjer. De begyndte med en persisk kongefamilie, der blev gift med Alexander den Store. Ved at kombinere med Herodes den Store var disse familier ansvarlige for oprettelsen og formidlingen af den førende mysteriumskole i det romerske imperie, Mysterierne af Mithras, som til sidst lykkedes med at indkorporere den nye kristne bevægelse ved at producere katolsk kristendom*.

Årsagen til, at Grækenland blev valgt som den såkaldte "vugge af den vestlige civilisation", er primært på grund af dens rolle i den okkulte tradition. Som vi vil se, blev denne okkulte tradition, kendt som Kabbalah, startet i Babylon. Den blev derefter videreudviklet af grækerne, overført til romerne, vedtaget af Islam i middelalderen, før den blev introduceret til europæerne under korstogene. Derfor var det nødvendigt at opfinde et specifikt forhold, der kunne siges direkte at forbinde grækerne med de senere europæere, for at udelukke disse andre østlige civilisationers rolle fra udviklingen af den såkaldte vestlige civilisation. Grundlaget for dette forhold var race. Specifikt den ariske race. I det væsentlige blev myten om "den ariske race" konstrueret for at argumentere for, at moderne europæere var de direkte efterkommere af de gamle grækere.

Den europæiske civilisation, som oprindeligt var kristen, anså de forskellige bibelhistorier som historisk kendsgerning. Historien var begyndt med oprettelsen af Adam og Eva efterfulgt af oversvømmelsen, Noah´s overlevelse, det jødiske folk´s vejledning gennem Moses, efterfulgt af mange profeter - indtil Jesu ankomst, der fra denne synsvinkel betragtes som den forventede Messias og hvis fødsel er start på "vor tidsregning"/"kristi fødsel" eller den Gregorianske kalenderregning[2918].

2915 https://www.jewishencyclopedia.com/articles/2052-astronomy
2916 https://en.wikipedia.org/wiki/Shulchan_Aruch
2917 https://en.wikipedia.org/wiki/Kabbalah + Albert Pike: *Morals And Dogma*, kapitel 32 Prince of The Royal Secret side 843
2918 David Livingstone: "*Den Døende Gud*". https://ordoabchao.ca/volume-one

ABRAHAMISME

Abrahamitiske religioner er en fællesbetegnelse for en række religioner med ophav i gammel, semitisk monoteistisk tradition, primært jødedom, kristendom og islam, hvor sidstnævntes teologier udspringer fra jødedommen. De kaldes sådan, fordi de sporer deres tradition tilbage til patriarken Abraham. En PEW undersøgelse fra 2018, viser, at en kun meget lille andel falder udenfor disse trosretninger (2,2 mia. kristne, 1,6 mia muslimer, 1,1 mia. ateister, 1 mia. hinduister, primært Indien, 500 mio. buddhister - og bare 14 mio. jøder)[2919].

I det politiske og kulturelle miljø i den vestlige verden har relativismen slået rod i takt med, at samfundene blev mere og mere multikulturelle. I relativismen er der ikke kun én sandhed; istedet ses de forskellige religioner og verdensbilleder som ligeordnede tilgangsvinkler til at forstå verden. Blandt kristne - og til dels muslimer - i den vestlige verden, er der også en stor gruppe, der bekender sig til religionens ritualer, symboler og den moral de kan udlede fra den, men som afviser de mystiske og overnaturlige elementer. Disse mennesker kaldes kulturkristne og kulturmuslimer.

Hvad angår henvisninger i Koranen til Gud, der belønner troende i de hebraiske eller kristne skrifter, har muslimske kommentatorer konkluderet, at dette kun henviser til tiden før Koranen´s åbenbaring. På samme måde lærer islam i sin gospel Injil, at Det Nye Testamente er blevet afløst af Koranen, og ikke er troværdigt. Desuden har kristne fra dette synspunkt manipuleret med injil-teksten på måder, der begår polyteismens synd, kendt i islam som shirk; især løfter det nutidige Nye Testamente Jesus, fra den menneskelige profet, til den guddommelige Gud´s søn. Ligeledes lærer Det Nye Testamente i sin nuværende form læren om treenigheden, ifølge hvilken Gud faktisk er tre personer i en, Faderen, Sønnen og Helligånden. Dette var ingen ny opfindelse.

Torah/Pentateuch (lov) er de 5 mosebøger, og Talmud er den mundtlige tolkning og dialog iblandt rabbinere, som beskriver dens udvikling sammen med tekstredigeringer og fortolkninger som eksempelvis Midrash. Det Gamle Testamente blev kanoniseret ved 46 bøger. Historien i Det Gamle Testamente er baggrunden af hændelser for det nye, som mangler detaljer om jøderne. Før 300-tallet kaldte de såkaldte urkristne sig ikke for kristne, og anså ikke det guddommelige ud fra en snæver ramme. Dengang eksisterede ”Bibelen” ikke som det værk, som vi kender i dag, men var spredt ud blandt mange skrifter og manuskripter, man havde fundet, med guddommeligt inspirerede udtalelser.

Jødisk tradition hævder, at Israel´s tolv stammer nedstammer fra Abraham gennem hans søn Isak og barnebarn Jakob, hvis sønner tilsammen dannede israelitternes nation i Kanaan; islamisk tradition hævder, at tolv arabiske stammer, kendt som ismaelitterne, nedstammer fra Abraham gennem hans søn Ismael i Arabien; bahá'í-traditionen hævder, at Bahá’u'lláh nedstammer fra Abraham gennem hans kone Keturah[2920]. Efter et århundredes arkæologiske undersøgelser er der ikke fundet nogen beviser for disse historiske patriarker. De fleste forskere mener, at historien om Abraham stammer fra det 6. århundrede f.v.t. - og at Første Mosebog ikke repræsenterer historiske begivenheder[2921]. Fra Dødehavsrullerne finder vi, at halalslagtningen er baseret på renhedsrituel

2919 https://www.religion.dk/viden/de-10-st%C3%B8rste-religioner-i-verden

2920 Able, John (2011). *Apocalypse Secrets: Baha'i Interpretation of the Book of Revelation*. McLean, Virginia: John Able Books Ltd. p. 219. ISBN 978-0-9702847-5-4.

2921 Dever, William G. (2001). "Getting at the "History behind the History"". *What Did the Biblical Writers Know and When Did They Know It?: What Archeology Can Tell Us About the Reality of Ancient Israel*. Grand Rapids, Michigan and Cambridge, U.K.: Wm. B. Eerdmans. pp. 97–102. ISBN 978-0-8028-2126-3. OCLC 46394298. https://en.wikipedia.org/wiki/Abrahamic_religions

praksis fra essenerne[2922].

De bibelske skrifter indeholder en lang række fortællinger om det historiske had/kærlighedsforhold til Egypten, særligt omkring Exodus og tempelbygger-handelspagt. Sem får Teva, som får Abram i Kaldæa: *1.Mosebog kapitel 12 v1-v3: Abrams udvandring til Kana'an*: Herren sagde til Abram: »Forlad dit land og din slægt og din fars hus, og drag til det land, jeg vil vise dig.« Abram rejste til Kanaan og derefter til Betel, hvor han byggede alter for Herren jvf. *1.Mosebog kapitel 12 v4-v9*.

Omskæring, en pagt mellem Gud og Abraham, som beskrevet i *1. Mosebog 17:5-14*, blev tidligere praktiseret i Egypten, som adgangspåbud til præstedømmet: "Dit navn skal være Abraham, for jeg gør dig til fader til en mængde folkeslag. Jeg gør dig uhyre frugtbar; jeg gør dig til folkeslag, og konger skal nedstamme fra dig. Jeg opretter min pagt med dig og dine efterkommere i slægt efter slægt, en evig pagt: Jeg vil være din og dine efterkommeres Gud. Det land, hvor du nu bor som fremmed, hele Kana'an, vil jeg give dig og dine efterkommere til evig ejendom, og jeg vil være deres Gud.« Og Gud sagde til Abraham: »Du og dine efterkommere skal holde pagten i slægt efter slægt. Dette er min pagt med dig og dine efterkommere, som I skal holde: Alle af mandkøn hos jer skal omskæres. I skal lade jeres forhud omskære, og det skal være tegn på pagten mellem mig og jer. Otte dage gammel skal hver dreng hos jer omskæres, slægt efter slægt. Det gælder såvel den træl, der er født i dit hus, som enhver fremmed, du har købt, og som ikke hører til din slægt. Både den, der er født i dit hus, og den, du har købt, skal omskæres. Sådan skal I bære min pagt på kroppen som en evig pagt. Men en uomskåret mand, en, hvis forhud ikke er omskåret, skal udryddes fra sit folk. Han har brudt min pagt.«

1.Mosebog kapitel 33: Dér (I Sikem i Kanaan) købte Jakob jorden, rejste et alter og kaldte det »Gud, Israels Gud«. En af patriarken Jakob´s 12 sønner Josef ansættes som minister af Egypten´s Farao: ”Dette forslag syntes Farao og alle hans folk godt om, og Farao spurgte sine folk: »Findes der nogen, der har Guds ånd som han?« Så sagde Farao til Josef: »Siden Gud har ladet dig vide alt dette, kan der ikke være nogen så forstandig og klog som du. Du skal styre mit hus, og hele mit folk skal adlyde dig. Kun tronen vil jeg have frem for dig.« Farao sagde til Josef: »Hermed sætter jeg dig over hele Egypten!« Og han tog sin signetring af, og satte den på Josef´s hånd; han gav ham en fin linneddragt på, og hængte en guldkæde om hans hals. Han lod ham køre i sin næstfornemste vogn, og foran ham råbte man abrek. Sådan satte han ham over hele Egypten. Farao sagde til Josef: »Jeg er Farao! Ingen i hele Egypten skal uden din tilladelse løfte hånd eller fod!«[2923]. Som når en salvet/kronet Konge (anointed one) i dag salver sin Premier-/statsminister. Husk at Egypten/Farao ´s trone, igennem Cleopatra 7 og ptolemæisk testamente, blev overleveret til Cæsar, som hun fik børn med.

Cleopatra anså sig selv som reinkarnationen af Isis. Den ærede frimurer af 33°, Manly Palmer Hall skrev på side 48 i *The Secret Teachings of All Ages,* at *Verdens Jomfru nogle gange er vist stående mellem to store søjler - Jachin og Boaz i frimureriet - som symboliserer det faktum, at naturen opnår produktivitet ved hjælp af polaritet. Som visdom personificeret står Isis mellem søjlerne af modsætninger, der viser, at forståelse altid findes i ligevægtspunktet, og at sandheden ofte er korsfæstet mellem de to tyve af tilsyneladende modsigelser. Harpokrates* (tilbedes i logen på Blegdamsvej), *tavshedens gud, der holder sine fingre for munden, ledsager ofte statuen af Isis. Han advarer alle om at holde de vises hemmeligheder fra dem, der ikke er i stand til at kende dem. Isis-figuren bruges undertiden til at repræsentere de okkulte og magiske kunstarter, som f.eks.*

2922 Robert Eisenman: *James The Brother of Jesus* side 52/198
2923 *1.Mosebog kapitel 41 vers 37-44*

nekromanti, invokation, trolddom og thaumaturgi. I en af myterne om hende, siges Isis at have tilkaldt den uovervindelige evighedsgud, Ra, til at fortælle hende sin hemmelighed og hellige navn, hvilket han gjorde. Dette navn svarer til det tabte ord i frimureriet. Ved hjælp af dette ord kan en magiker kræve lydighed fra den usynlige og af de overlegne guddomme. Isis' præster blev adepter i brugen af de usynlige naturkræfter. De forstod hypnotisme, mesmerisme og lignende metoder længe før den moderne verden drømte om deres eksistens.

OVERHOVEDET blandt antikkens vidundere, uovertruffen af senere tiders bedrifter arkitekter og bygherrer, er den store pyramide i Gizeh et stumt vidnesbyrd om en ukendt civilisation, som efter at have afsluttet sin forudbestemte levetid gik i glemsel. Eloquent i sin stilhed, inspirerende i sin majestæt, guddommelig i sin enkelhed, er den store pyramide i sandhed en prædiken i sten. Dens størrelse overvælder menneskets ringe følsomhed. Blandt datidens skiftende sand står den som et passende emblem for selve evigheden. Hvem var de oplyste matematikere, der planlagde dens dele og dimensioner, de mesterlige håndværkere der overvågede dens opførelse, de dygtige håndværkere, der udførte arbejdet med dens stenblokke? "Sfinksen er naturens mysterium, legemliggørelsen af den hemmelige doktrin, og alle, der ikke kan løse hendes gåde, går til grunde. At passere Sfinksen er at opnå personlig udødelighed". Fra Levi's Les Mystères de la Kaballe, skrev Hall på side 41 i *The Secret Teachings of All* Ages – og fortsætter på side 114:

Ifølge Eliphas Levi er de tre største bøger i Qabbalismen (kan staves forskelligt) *Sepher Yetzirah, dannelsesbogen, Sepher ha Zohar, pragtbogen, og Apokalypse, Åbenbaringens bog. Datoen for disse bøgers affattelse er ikke kendt. På ingen måde grundigt fastlagt. Qabbalisterne erklærer, at Sepher Yetzirah blev skrevet af Abraham. Selv om det er langt den ældste af de qabbalistiske bøger, var den sandsynligvis fra rabbiner Akibas pen, 120 e.v.t. Sepher ha Zohar blev formentlig skrevet af Simeon ben Jochai, en af Akiba´s disciple. Tolv hundrede år senere blev de bøger, som han havde samlet, opdaget og udgivet til gavn for menneskeheden af Moses de León. Sandsynligheden er, at Moses de León selv udarbejdede Zohar omkring 1305 e.v.t. og hentede sit materiale fra de uskrevne hemmeligheder fra tidligere jødiske mystikere. Kun få er klar over den indflydelse, som kabbalismen har haft på middelalderens tænkning, både på den kristne og den kristen-jødiske. Den lærte, at der i de hellige skrifter fandtes en skjult doktrin, som var nøglen til disse skrifter. Dette er symboliseret ved de krydsede nøgler på det pavelige våbenskjold. Mange lærde hjerner begyndte at søge efter disse mystiske sandheder, som racen skulle forløses i, og at deres arbejde ikke var uden belønning, viste deres efterfølgende skrifter. Qabbalismens teorier er uløseligt sammenvævet med alkymismens principper, hermetik, rosenkreuzianisme og frimureri. Ordene qabbalisme og hermetik betragtes nu som synonyme begreber, der dækker alle arkaner og esoterikken i antikken. Den simple qabbalisme fra de første århundreder af den kristne æra blev efterhånden udviklet til et omfattende teologisk system, som blev så indviklet, at det blev næsten umuligt at forstå dets dogmer.*

Ifølge kabbalisterne selv stammer dens lære tilbage til profeterne som Salomo eller Moses og endda Adam - og repræsenterer angiveligt en skjult fortolkning af Bibelen. Alfred Edersheim beskriver *Sepher Yetzirah*, eller Skabelsesbogen, som "en monolog fra Abraham´s side, hvor han ved at betragte alt, hvad der er omkring ham, i sidste ende når frem til konklusionen om Gud´s enhed", skrev Nesta Webster[2924]. At den i hvert fald er ældre end Talmud, fremgår af den kendsgerning, at rabbinerne i Talmud beskrives som havende studeret den til magiske formål[2925].

2924 Nesta Webster: *Secret Societies And Subversive Movements*, side 7 - note 2: Edersheim, *The Life and Times of Jesus the Messiah*, II. 689 (1883).
2925 Nesta Webster: *Secret Societies And Subversive Movements*, side 8 - note 2: Talmud-afhandlingen Sanhedrim, folio 65.

Sepher Yetzirah siges også at være det værk, der omtales i Koranen under navnet "Abraham´s Bog"[2926].

Den enorme samling, der er kendt som *Sefher-Ha-Zohar*, eller *Lysets Bog*, er imidlertid af større betydning for studiet af kabbalistisk filosofi. Ifølge Zohar blev visdommens mysterier givet til Adam af Gud, mens han stadig befandt sig i Eden´s have, i form af en bog, der blev overbragt af englen Razael. Fra Adam gik bogen videre til Seth, derefter til Enok, Noah, Abraham og senere til Moses, en af dens vigtigste repræsentanter[2927]. Andre jødiske forfattere erklærer imidlertid, at Moses modtog den første gang på Sinaibjerget og videregav den til de ”70 ældste”, af hvem den blev overleveret til David og Salomon, derefter til Ezra og Nehemias og til sidst til rabbinerne i den tidlige kristne æra[2928]. Indtil denne dato var Zohar en rent mundtlig tradition, men her siges det af mange kilder, at den blev nedskrevet af Simon ben Jochai´s disciple[2929].

Frimurer-legenden om Ordre du Temple skriver, at Moses blev indviet i Egypten. At han var dybt inde i præsternes fysiske, teologiske og metafysiske mysterier og vidste, hvordan han kunne drage fordel af disse, så han kunne overvinde magikernes magt og befri sine ledsagere. Aron, hans bror, og hebræernes ledere blev depositarer for hans lære. Gud´s Søn viste sig efterfølgende på scenen i verden. Han blev opdraget på skolen i Alexandria. Gennemtrængt af en helt guddommelig ånd, udstyret med de mest forbløffende egenskaber, var han i stand til at nå alle grader af egyptisk indvielse. Da han vendte tilbage til Jerusalem, præsenterede han sig for synagogens ledere. Jesus gav sine apostle og disciple den evangeliske indvielse. Han overførte sin ånd til dem, inddelte dem i flere ordener efter Johannes' praksis, den elskede discipel, den broderlige kærligheds apostel, som han havde indstiftet som suveræn pave og patriark. Indtil omkring år 1118 (dvs. det år, hvor Tempelridderordenen blev grundlagt) blev mysterierne og den hierarkiske orden for indvielsen af Egypten, som Moses havde overført til jøderne og derefter Jesus til de kristne, religiøst bevaret af apostlen Johannes' efterfølgere. Disse mysterier og indvielser, der blev fornyet ved den evangeliske indvielse (eller dåb), var en hellig tillid, som enkelheden i den primitive og uforanderlige moral hos brødrene i Østen havde bevaret fra enhver forfalskning[2930], skrev kristne Nesta Webster.

Kejser Konstantin Den Store af Flavius dynastiet (272-337) med hans senat, biskopper/præster og tjenestefolk, valgte at samle og kanonisere udvalgte rulleskrifter til *Bibelen*, men der blev også valgt nogle skrifter fra, som ikke syntes passende til deres kontekst og den sammenhæng, som Bibelen skulle have ifølge den hierarkiske romerkirke. Fx er Thomas' evangelium og Enok´s bog valgt fra. Kejser Konstantin blev selv døbt og skabte den religion, som vedligeholdes af den katolske og den koptisk-ortodokse kirke. Han spillede en indflydelsesrig rolle i proklamationen af Edikten i Milano i 313, der erklærede tolerance for kristendommen i Romerriget. Han indkaldte det første økomeniske råd i Nikea i 325, der fremlagde erklæringen om kristen tro kendt som Nikea-trosbekendelsen[2931]. Den Hellige Grav´s Kirke blev bygget, efter hans ordre, på det påståede sted for Jesu grav i Jerusalem, og blev det helligste sted i kristendommen. Den pavelige påstand om verdslig og spirituel magt i højmiddelalderen var baseret på den fremstillede donation af Konstantin. Han er historisk blevet omtalt som "den første kristne kejser", og han favoriserede den

2926 Nesta Webster: *Secret Societies And Subversive Movements*, side 8 - note 3: Koranen, Sura LXXXVIL. 10.
2927 Nesta Webster: *Secret Societies And Subversive Movements*, side 8 – note 4:" Zohar, afsnit Bereschith, folio 55, og afsnit Lekh-Lekha, folio 76 (De Paulys oversættelse, vol. I. s. 431, 446).
2928 Nesta Webster: *Secret Societies And Subversive Movements*, side 8 – note 5: Adolphe Franck, La Kabbale, s. 39; J. P. Stehelin, The Traditions of the Jews, I. 145 (1748).
2929 Nesta Webster: *Secret Societies And Subversive Movements*, side 8 – note 6: Adolphe Franck, op. cit., s. 68, med et citat af Talmud-traktaten Sabbath, folio 34; Dr. Christian Ginsburg, The Kabbalah, s. 85; Drach, De lHar- monte entre VE glise et la Synagogue, I. 457.
2930 Webster: *Secret Societies And Subvers. Movem.* side 66+67 – note 1: J. B. Fabré Palaprat, Recherches historiques sur les Templers, P 31 (1835).
2931 Norwich, John Julius (1996). *Byzantium* (First American ed.). New York. pp. 54–57. ISBN 0394537785. OCLC 18164817.

kristne kirke. Mens nogle moderne forskere debatterer hans overbevisning, og endda hans forståelse af kristendommen, æres han som en helgen i den østlige kristendom[2932]. Konstantin´s tidsalder markerede en tydelig epoke i Romerriget´s historie[2933]. Han byggede en ny kejserlig bolig ved Byzantium, og omdøbte byen til Konstantinopel (nu Istanbul) efter sig selv. Det blev efterfølgende imperiets hovedstad i mere end tusind år, hvor det senere østromerske (græske) imperium blev omtalt som Det Byzantinske Imperium af moderne historikere.

I forbindelse med Konstantin´s accept af og konvertering til kristendommen opstod kravet om uniformitet i kristendommen herunder en endelig afgrænsning af dens helligskrift. Bibelproces var endnu ikke færdig på tidspunktet for det første råd i Nikea i 325, selvom der da var gjort betydelige fremskridt. Selvom en liste klart var nødvendig for at opfylde Konstantin´s kommission i 331, af halvtreds eksemplarer af Bibelen til Kirken i Konstantinopel, eksisterer der ikke noget konkret bevis for, at den blev anset for at være en formel kanon. I mangel af en kanonisk liste ville spørgsmålets løsning normalt have været rettet gennem Konstantinopel´s kabinet, i samråd med biskop Eusebius af Cæsarea (som fik opgaven), og måske andre biskopper, der var tilgængelige lokalt[2934].

I sit påskebrev fra 367 gav Athanasius, biskop af Alexandria, en liste over nøjagtigt de samme bøger, der formelt ville blive den nytestamentlige kanon[2935], og han brugte ordet "kanoniseret" (κανονιζομενα) med hensyn til dem[2936]. Edikten af Thessalonica fra 380 om ”den sande katolske statsdoktrin for treenigheden”[2937] ulovliggør officielt hedenske trosretninger, og gør disse til ”modstandere af den romerske stat”. Jødedom tolereres til dels men ikke uden store problemstillinger, hvilket medførte splid, såsom fx paulikanisme overfor jakobinisme (apostlen Paulus vs Jesus´ bror James´ jødiske skolasticisme mm)[2938].

Skt Jerome/Hieronymus (342-420) er bedst kendt for sin oversættelse af Biblen til latin (den oversættelse, der blev kendt som Vulgata) og sine kommentarer til hele Biblen. Som protegé af pave Damasus I fik Hieronymus opgaver i Rom og begyndte at skabe en oversættelse af Det Gamle Testamente baseret på en hebraisk version, snarere end Septuaginta (den græske), som latinske bibeloversættelser plejede at blive udført før ham. Hans liste over skrifter er omfattende, og ved siden af sine bibelske værker skrev han polemiske og historiske essays, altid ud fra en teologs perspektiv[2939]. Han synes at have korresponderet med jødekristne i Antiokia. Omkring denne tid havde han fået kopieret et hebraisk evangelium, hvoraf der er bevaret fragmenter i hans noter. Det er i dag kendt som Hebræer-evangeliet, som nazaræerne anså for at være det sande Matthæusevangelium[2940].

I Rom var Hieronymus omgivet af en kreds af velfødte og veluddannede kvinder, herunder nogle fra de fornemste patricierfamilier. En velhavende romersk aristokrat, Paula, finansierede hans ophold i et kloster i Betlehem, og han færdiggjorde sin oversættelse der. Hans patristiske kommentarer ligger tæt op ad den jødiske tradition, og han hengiver sig til allegoriske og mystiske

2932"CATHOLIC ENCYCLOPEDIA: Constantine the Great". *www.newadvent.org*.
2933 Gregory, *A History of Byzantium*, 49.
2934 https://en.wikipedia.org/wiki/Development_of_the_New_Testament_canon
2935 Lindberg, Carter (2006), *A Brief History of Christianity*, Blackwell, ISBN 1-4051-1078-3 s.15
2936 Brakke, David (1994), "Canon Formation and Social Conflict in Fourth Century Egypt: Athanasius of Alexandria's Thirty Ninth Festal Letter", *Harvard Theological Review*, **87** (4): 395–419, doi:10.1017/S0017816000030200
2937 https://en.wikipedia.org/wiki/Edict_of_Thessalonica#Notes 1: Church and State Through the Centuries Ed. Ehler and Morrall
2938 John Hamer, Toronto Centre Place, historian, map maker, theologian, pastor of Community of Christ
2939 Schaff, Philip, ed. (1893). *A Select Library of Nicene and Post-Nicene Fathers of the Christian Church*. 2nd series. Vol. VI. Henry Wace. New York: The Christian Literature Company. https://en.wikipedia.org/wiki/Jerome – note 6
2940 Rebenich 2002, p. 211: Further, he began to study Hebrew: 'I betook myself to a brother who before his conversion had been a Hebrew and...' https://en.wikipedia.org/wiki/Jerome note 15

finesser i stil med Philo og den alexandrinske skole. Hieronymus advarede om, at de, der erstattede skriftens egentlige betydning med falske fortolkninger, tilhørte "Antikrist´s synagoge"[2941]. "Den, der ikke er af Kristus, er af Antikrist", skrev han til pave Damasus I[2942].

Ordet testamente (latin testamentum) er en oversættelse af det græske ord Διαθήκη (diatheke), der betyder 'pagt' og henviser til opfattelsen af, at de kristne lever under den nye pagt som bl.a. forudsagt af profeten Jeremias (31,31) i Det Gamle Testamente. Testamente har også betydningen 'vidnesbyrd', hvilket her spiller på tanken om åbenbaringen af Gud i Jesus fra Nazaret[2943].

De fire første skrifter i Nye Testamente kaldes evangelierne (nyheder) og beretter om Jesu liv, død og opstandelse. De benævnes efter deres formodede forfattere Matthæus og Johannes (apostle) og Markus og Lukas (apostel-elever). Den såkaldte tokildehypotese går ud på, at Matthæus og Lukas har haft en anden kilde (Q) udover Markus, bestående af Jesus´ ord, som enten er forsvundet eller som var oralt overleveret. Johannesevangeliet skiller sig ud fra de tre første. Dels er begivenhederne i Jesu liv fortalt i en anden rækkefølge, dels er der en stor stofmængde, som ikke findes i de andre, og endelig bærer sproget og stilen et andet præg. Evangeliet er skrevet med et personligt præg og i et mere spirituelt univers end de tre andre. Johannesevangeliet består i vid udstrækning af lange taler, som er tillagt Jesus. Fortællingerne om Jesus blev først overleveret mundtligt og brugt i den tidlige kirkes undervisning, gudstjeneste og forkyndelse. Evangelierne anslås af de fleste bibelforskere at være skrevet mellem år 70 og ca. 100 e.v.t. dette til trods for, at evangelierne selv giver sig ud for at være ældre[2944].

Evangelierne er anonyme, ikke-øjenvidne, fortællinger om ”Jødernes Konge” ved navn Kristus (græsk), som messias, og dermed opfyldelsen af profetierne. *Johannes' Åbenbaring* er det sidste skrift i Det Nye Testamente. Åbenbaringen er formelt et brev: en rundskrivelse til syv menigheder i Lilleasien. Åbenbaringen beskriver forfatterens visionære oplevelser af en kommende trængselstid og den dramatiske afslutning af denne verden indeholdende dommedag og en ny skabelse (eskatologi). Skriftet er en apokalypse (en 'åbenbaring'), og skildrer de sidste tider før Jesu genkomst og etablering af ”Tusindårsriget”. Skriftet beskriver en serie domme, der nedkaldes af engle over jorden. Den ender med at fortælle om Jesu og Satan´s sidste fatale sammenstød på Jorden, mere specifikt Armageddon – et stort areal nogle kilometer udenfor Betlehem – hvor det ender med, at Satan, som fører alle verdens konger imod Kristus, vil blive udslettet, og hvor Jesus lover, at der på jorden nu vil være fred i 1.000 år[2945].

Chiliasme/Milenianisme betegner den, i den kristne kirke, dannede forestilling om et tusindårigt rige, som tænkes oprettet af Kristus selv ved hans genkomst til jorden, og i hvilket han personlig vil herske over alle troende, og igennem disse, over hele verden[2946]. Det er først og fremmest i Johannes' Åbenbaring, kapitel 20 vers 1, at chiliasmen finder sit kristelige fodfæste. Foruden dette sted kan der i Nye Testamente kun nævnes 1. Korintherbrev (15, 23) og 1. Thessalonikerbrev (4: 16-17), som støttepunkter herfor. Men det må indrømmes, at tanken er forberedt ved de fremstillinger af messiasriget, som træffes overalt hos Gamle Testamente´s profeter. Der henvises her til en fremtidig fuldkommenhedstilstand, hvor en fuld Gud´s erkendelse skal samle, ikke blot

2941 Jerome. "The Dialogue against the Luciferians". In Schaff, Philip; Wace, Henry (eds.). *St. Jerome: Letters and select works, 1893*. A Select Library of Nicene and Post-Nicene Fathers of the Christian Church, Second Series. p. 334.
2942 Jerome. "Letter to Pope Damasus". In Schaff, Philip; Wace, Henry (eds.). *St. Jerome: Letters and select works, 1893*. A Select Library of Nicene and Post-Nicene Fathers of the Christian Church, Second Series. p. 19.
2943 https://da.wikipedia.org/wiki/Det_Nye_Testamente
2944 https://da.wikipedia.org/wiki/Det_Nye_Testamente#Evangelierne *Gad´s Bibel Leksikon*
2945 https://da.wikipedia.org/wiki/Det_Nye_Testamente#Johannes'_%C3%85benbaring
2946 Salmonsen, s. 849 https://da.wikipedia.org/wiki/Chiliasme#cite_note-Salm_849-2

alle de adsplittede dele af Israel, men også hedningefolkene omkring ”den hellige stad”; og hvor der tillige skal findes den højeste timelige lykke med ydre velstand og fred i naturen. Det er gennem det forskellige syn på Johannes' Åbenbaring, kap. 20, at kirkens stilling til chiliasmen bestandig har udtrykt sig. Det fremstilles her, hvorledes Kristus fra himlen kommer tilbage til jorden og lader "udyret" og den falske profet kaste i ildsøen (Åb 19,11ff). Djævelen selv bliver nu også bundet, og i tusinde år bliver der givet de genopvakte martyrer og de troende, at herske over jorden, indtil djævelen igen bliver løst; og med dennes endelige overvindelse sker den almindelige opstandelse og verdens undergang, hvor den yderste dom oprinder (Åb 20,1-15)[2947].

Det Ny Testamente´s skrifter er oprindeligt skrevet på græsk. Originalhåndskrifterne er for længst gået tabt, og vi kender dem derfor kun gennem afskrifters afskrift. Da alle skrifterne er skrevet af personer, der bekendte sig til kristendommen, anses de kun for indirekte kilder til den historiske Jesus. Skrifterne giver derimod en direkte kilde med betydningsfulde oplysninger om de første kristnes tro og menighedsliv. De ældste bevarede håndskrifter er skrevet på papyrusruller fra det 2. til 4. århundrede[2948].

”Herrens Ord Bliver Evindelig” står der på Frederikskirken foran Amalienborg. ”Tro ikke, at jeg er kommet for at afskaffe loven og profeterne; jeg er ikke kommet for at afskaffe dem, men for at opfylde dem. For sandelig, siger jeg jer, indtil himmel og jord forgår, skal ikke en tøddel, ikke en prik, gå bort fra loven, før alt er opfyldt”(Matthæus 5:17-18).

Salvede er de som lever op til de 10 bud. Men Gud er en frygtelig skikkelse i begge testamenter, fx skrives i Johannes´ Åbenbaringens kapitel 16 vers 1-3: *Og jeg hørte en høj røst fra templet sige til de syv engle: »Gå hen og hæld Guds syv vredesskåle ud over jorden.« Den første engel gik hen og hældte sin skål ud over jorden, og lede, ondartede bylder ramte de mennesker, der havde dyrets mærke og tilbad dets billede. Den anden engel hældte sin skål ud over havet, og det blev til blod som fra en død, og alle levende væsener i havet døde.* Vers 8 fortsætter*: Den fjerde engel hældte sin skål ud over solen, og den fik givet at brænde menneskene med sin ild*[2949].

Begge testamenter indgyder frygt for egen Herre: *Hvis dit højre øje bringer dig til fald, så riv det ud og kast det fra dig; for du er bedre tjent med, at et af dine lemmer går tabt, end med at hele dit legeme kastes i Helvede. Og hvis din højre hånd bringer dig til fald, så hug den af og kast den fra dig; for du er bedre tjent med at miste et af dine lemmer, end at hele dit legeme kommer i Helvedes ild.* Dette skræmmebillede følges op med præcis samme vendinger i Det Nye Testamente´s Matthæusevangelie kapitel 18 v8+9, hvor det tilføjes i v23, at ”Himmeriget ligner en konge, der ville gøre regnskab med sine tjenere”. Matt 10:34-35 tilføjer: ”Tro ikke, at jeg er kommet for at bringe fred på jorden. Jeg er ikke kommet for at bringe fred, men sværd. Jeg er kommet for at så splid mellem en mand og hans far, en datter og hendes mor, en svigerdatter og hendes svigermor”.

Et andet af utallige eksempler på Herren´s ondskab findes i Zakaria´s Bog 14:12-15: ”Med denne plage vil Herren ramme alle de folkeslag, der fører krig imod Jerusalem: Deres kød skal rådne, mens de endnu står oprejst, øjnene skal rådne i øjenhulerne, og tungen skal rådne i munden på dem. På den dag sender Herren en vældig rædsel over dem; de griber fat i hinanden og kæmper indbyrdes; selv Juda skal kæmpe mod Jerusalem. Og rigdommen samles sammen fra alle de omboende folk, guld, sølv og klæder i store mængder. Den samme plage skal ramme heste og

2947 *Salmonsen*, s. 849 https://da.wikipedia.org/wiki/Chiliasme#cite_note-Salm_849-2
2948 https://da.wikipedia.org/wiki/Det_Nye_Testamente#Kilder_til_NT
2949 https://www.bibelselskabet.dk/brugbibelen/bibelenonline/Ab/16

muldyr, kameler og æsler og alt det kvæg, der er i deres lejre”.

Hvis jøderne betragter sig selv som "udvalgte", er alle andre tydeligvis i bedste fald andenrangs. Hvis Gud gav jøderne herredømmet, kan de føle sig berettiget til at pålægge andre noget. I Anden Mosebog står der: "Vi er forskellige ... fra alle andre folk, der er på jorden" (33:16). På samme måde er den hebraiske stamme "et folk, der bor alene og ikke regner sig selv blandt folkene" (4 Mos 23:9). I Femte Mosebog (15:6) siger Moses til jøderne, at "I skal herske over mange folkeslag"; "de skal frygte jer" (28:10). "Folkeslag skal tjene dig, og nationer skal bøje sig for dig" (1 Mos 27,29). Og udenfor Mosebøgerne kan vi læse i Esajas: "Udlændinge skal bygge dine mure op, og deres konger skal tjene dig ... for at folk kan bringe dig nationernes rigdomme" (60:10-11).

Der tilskyndes et passificerende mantra og der indgydes en laissez-faire mentalitet i Apostlen Peter ´s første brev 2:13-14: "For Herrens skyld skal I underordne jer under enhver menneskelig ordning, hvad enten det er kongen som magthaver eller statholdere, som sendes af ham for at straffe forbrydere og rose dem, der gør det gode", og i 18: "I, som er tjenestefolk, skal underordne jer under jeres herrer med al ærefrygt, ikke kun de gode og milde, men også de urimelige". Man skal ”vende den anden kind til når man bliver slået og give sin kappe, hvis man får taget sin kjortel”[2950].

Johannes 1.brev kap 4 v3: "enhver ånd, som ikke bekender Jesus, er ikke af Gud, og det er Antikrists ånd, som I har hørt skal komme, og den er allerede nu i verden". Johannes 2.brev kap1 v7 fortsætter: "For der er gået mange bedragere ud i verden; det er dem, der ikke bekender, at Jesus er Kristus, kommet i kød. Det er bedrageren og Antikrist". Fravær af trosbekendelse sammenlignes således med bedrageri, og i denne forstand optræder dualismen ved fraværet.

Den hebraiske bibel beskriver jøderne som Gud´s udvalgte folk, tilføjer byrdefulde love, og lokker med frelse hvis de følges. Fx i Krønikebog 2 - kap 30 v 6-9: ”Hizkija fejrer påskefesten”: *Så tog løberne rundt i hele Israel og Juda med brevene fra kongen og hans stormænd og sagde efter kongens befaling: »Israelitter, vend om til Herren, Abraham´s, Isak´s og Israel´s Gud, så vil han vende sig til jer, der er tilbage, efter at I er undsluppet assyrerkongernes hånd. Vær ikke som jeres fædre og jeres brødre, der var troløse mod Herren, deres fædres Gud; derfor gjorde han dem til gru, som I selv kan se. Gør nu ikke nakken stiv som jeres fædre, men ræk Herren hånden, og kom til hans helligdom, som han har helliget til evig tid, og tjen Herren jeres Gud, så hans glødende vrede kan vende sig fra jer. For når I vender om til Herren, vil jeres brødre og sønner finde barmhjertighed hos deres fangevogtere, så de får lov at vende tilbage til dette land, for Herren jeres Gud er nådig og barmhjertig. Han vender ikke sit ansigt bort fra jer, hvis I vender om til ham.«*

Forfatterne af Holy Blood, Holy Grail skriver: *De fleste mennesker taler i dag om "kristendom", som om den var en enkelt specifik ting, som i en sammenhængende, homogen og forenet enhed. Men som alle ved, er der mange former for "kristendom". Romersk-katolicismen eller fx Anglikanerkirken, der blev indført af Tudor Henrik VIII. Der er også de forskellige andre trosretninger indenfor protestantisme fra den oprindelige lutheranisme og calvinisme fra det 16. århundrede til de relativt nyere udviklinger som unitarismen. Der findes et utal af "randbefolkninger" eller "evangeliske" menigheder, såsom Syvendedagsadventisterne og Jehova´s Vidner. Og der er en række forskellige moderne sekter og kulter, som Guds børn og Unification Church of the Reverend Moon. Hvis man gennemgår dette forvirrende spektrum af trosretninger fra det strengt dogmatiske og konservative til det radikale og ekstatiske, er det vanskeligt at*

2950 https://www.bibelselskabet.dk/brugbibelen/bibelenonline/ Det Gamle Testamente kapitel 5 v 39+40

afgøre, hvad der præcist udgør "kristendom". Hvis der er en enkelt faktor, der forbinder de ellers så forskelligartede divergerende "kristne" trosretninger, så er det Det Nye Testamente, og mere specifikt den unikke status, som Det Nye Testamente tillægger Jesus, hans korsfæstelse og opstandelse. Selvom man ikke tror på den bogstavelige eller historiske sandhed af disse begivenheder, er det normalt tilstrækkeligt at acceptere deres symbolske betydning, for at man kan anses for at være kristen. Hvis der altså er nogen enhed i det diffuse fænomen, der kaldes kristendommen, så ligger den i Det Nye Testamente i de beretninger om Jesus, der er kendt som de fire evangelier. Disse beretninger anses populært for at være de mest autoritative, der findes, og for mange kristne anses de for at være både sammenhængende og uangribelige.

De fire evangelister, altså de formodede forfattere af evangelierne, anses for at være uangribelige vidner, der styrker og bekræfter hinandens vidnesbyrd. Af de mennesker, der i dag kalder sig selv kristne, er relativt få klar over, at de fire evangelier ikke kun modsiger hinanden, men til tider også er voldsomt uenige. Hvad angår den folkelige tradition, er historien om Jesu oprindelse og fødsel velkendt. Men i virkeligheden er de evangelier, som denne tradition er baseret på, betydeligt mere vage i forhold til dette spørgsmål. Kun to af evangelierne - Matthæus og Lukas - siger noget om Jesu oprindelse og fødsel, og de er i åbenlys diskrepans med hinanden. Ifølge Matthæus var Jesus f.eks. en aristokrat - hvis ikke en retmæssig og lovlig konge - som nedstammede fra David via Salomon. Ifølge Lukas derimod, var Jesu familie, selvom den nedstammede fra David´s hus, af en noget mindre ophøjet familie. Og det er på grundlag af Markus' beretning, at legenden om den "fattige tømrer" kom til udtryk, og blev skabt. De to slægtslister er kort sagt så påfaldende uoverensstemmende, at de godt kunne henvise til to helt forskellige personer.

Afvigelserne imellem evangelierne begrænser sig ikke til spørgsmålet om Jesus' herkomst og slægtsforskning. Ifølge Lukas blev Jesus ved sin fødsel besøgt af hyrder. Ifølge Matthæus blev han besøgt af konger. Ifølge Lukas boede Jesu familie i Nazaret. Herfra skal de have rejst til Betlehem, hvor Jesus blev født i en fattig krybbe. Men ifølge Matthæus havde Jesu familie været ret velhavende beboere i Betlehem hele tiden, og Jesus selv blev født i et hus. I Matthæus' version er det Herodes' forfølgelse af de uskyldige, der får familien til at flygte til Egypten, og først ved deres tilbagevenden gør de Nazareth til deres hjem. Fortællingerne kan hver især være korrekte; men der er ingen måde, hvorpå de kan forenes. Uanset om man vil indrømme det eller ej, må man erkende, at en, eller begge, af evangelierne er forkerte (eller drejer sig om forskellige individer med samme navn). Alene i lyset af en så åbenlys og uundgåelig konklusion kan evangelierne ikke betragtes som uangribelige. Hvordan kan de være uangribelige, når de anfægter hinanden, spørger forfatterne af *Holy Blood, Holy Grail.*

Evangelierne er heller ikke i overensstemmelse om Jesu personlighed og karakter. De skildrer hver især en figur, der er i åbenlys diskrepans med den figur, der skildres i de andre; fx en godmodig og tam lammeagtig frelser i Lukas overfor en magtfuld og majestætisk hersker i Matthæus. Og der er yderligere uenighed om Jesu sidste ord på korset. I Matthæus og Markus lyder disse ord: "Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig?" I Lukas er de: "Fader, i dine hænder har jeg overgivet min ånd til dine hænder". Og i Johannes lyder de ganske enkelt: "Det er fuldbragt". På grund af disse uoverensstemmelser kan evangelierne kun accepteres som yderst tvivlsom autoritet, og bestemt ikke som endelig. De repræsenterer ikke nogen Guds perfekte ord; eller, hvis de gør, er ”Guds ord” blevet meget liberalt censureret, redigeret, revideret, gloseret og omskrevet af menneskehænder. Bibelen, og det gælder både for Det Gamle og Det Nye Testamente, er kun et udvalg af værker, og i mange henseender en noget vilkårlig en. Faktisk kunne den meget vel omfatte langt flere bøger og

skrifter, end den faktisk gør. Der er heller ikke nogen tale om, at de manglende bøger er "gået tabt". Tværtimod er de blevet bevidst udelukket. I 367 e.v.t. opstillede biskop Athanasius af Alexandria en liste over værker, der skulle medtages i Det Nye Testamente. Denne liste blev ratificeret af Kirkekoncilet i Hippo i 393 - og igen af koncilet i Karthago fire år senere. På disse konciler blev man enige om en udvælgelse. Visse værker blev samlet til Det Nye Testamente, som vi kender det i dag, og andre blev uden videre ignoreret. Hvordan kan en sådan proces af udvælgelse nogensinde betragtes som endelig?[2951]*.*

Mere end et halvt århundrede før "Jesu fødsel" faldt Palæstina i hænderne på Pompejus' hære, og det romerske styre blev indført. Men Rom var på det tidspunkt overbebyrdet og for optaget af sine egne anliggender til at indsætte det administrative apparat, der var nødvendigt for direkte styre. Derfor indsattes en række marionetkonger, som skulle regere under Rom´s ledelse. Denne linje var af de herodianere, som ikke var jøder, men arabere. Den første i denne linje var Antipater, som overtog tronen i Palæstina i 63 f.v.t. Ved sin død i 37 f.v.t."blev han efterfulgt af sin søn, Herodes Den Store, som regerede indtil 4 f.v.t". Man skal altså forestille sig en situation, der svarer til den, som Frankrig havde under Vichy-regeringen mellem 1940 og 1944; et erobret land og et erobret folk, der med militær magt blev styret af et marionetregime. Landets befolkning fik lov til at beholde sin egen religion og sine egne skikke. Men den endelige autoritet var Rom. Denne autoritet blev gennemført i henhold til romersk lov. I år 6 e.v.t. blev situationen mere kritisk. I dette år blev landet delt administrativt i to provinser, Judæa og Galilæa. Herodes Antipas blev konge af sidstnævnte - og Judæa, den åndelige og verdslige hovedstad, blev underlagt direkte romersk styre, administreret af en romersk prokurator med base i Cæsarea. Det romerske styre var brutalt og autokratisk. Da det overtog den direkte kontrol over Judæa, blev summarisk mere end tre tusinde oprørere korsfæstet. Templet blev plyndret og skændet. Der blev pålagt tunge skatter. Der blev ofte anvendt tortur, og mange ud af befolkningen begik selvmord. Denne tilstand var ikke forbedret af Pontius Pilatus, der var prokurator for Judæa fra 26 e.v.t. til 36. I modsætning til de bibelske portrætter af ham tyder de eksisterende optegnelser på, at Pilatus var en grusom og korrupt mand, som ikke blot videreførte, men intensiverede misbruget af sin forgænger. Det er derfor så meget desto mere overraskende, i hvert fald ved første øjekast, at der ikke er nogen kritik af Rom i evangelierne, ikke engang nogen omtale af byrden af den romerske åg. Faktisk antyder evangelieberetningerne, at indbyggerne i Judæa var fredelige og tilfredse med deres lod. I virkeligheden var meget få tilfredse, og mange var langt fra tilfredse. Jøderne i Det Hellige Land på det tidspunkt kunne groft sagt opdeles i flere sekter og undersekter. Der var f.eks. saddukæerne, en lille, men velhavende klasse af jordbesiddere, som til deres landsmænd, samarbejdede på Quisling-agtig vis med romerne. Der var farisæerne - en progressiv gruppe, der indførte mange reformer i jødedommen, og som, på trods af portrættet af dem i evangelierne placerede sig i Palæstina på Jesu tid, selv i standhaftig, om end stort set passiv, opposition til Rom. Der var essenerne, en streng, mystisk orienteret sekt, hvis lærdom var langt mere udbredt og indflydelsesrig, end det generelt er anerkendt eller antaget.

Blandt de mindre sekter og undersekter var der mange, hvis præcise karakter for længe siden er gået tabt for historien, og som derfor er vanskelige at definere. I 66 e.v.t. da kampen udbrød, rejste hele Judæa sig i et organiseret oprør mod Rom. Det var en desperat, hårdnakket, men i sidste ende forgæves konflikt. Alene i Cæsarea blev 20.000 jøder massakreret af romerne. Indenfor fire år havde romerske legioner besat Jerusalem, raseret byen og plyndret templet. I kølvandet på oprøret i Judæa var der en massiv udvandring af jøder fra Det Hellige Land. Ikke desto mindre var der nok

2951 Michael Baigent, Richard Leigh, Henry Lincoln: Holy Blood, Holy Grail s. 326-329 (The Priest King who never ruled)

tilbage til at opildne et nyt oprør senere i år 132 Bar Kochba revolten. Til sidst, i 135, dekreterede kejser Hadrianus, at alle jøder ved lov skulle udvises fra Judæa, og Jerusalem blev i det væsentlige en romersk by. Den blev omdøbt til Aelia Capitolina.

Jesu levetid dækkede omtrent de første femogtredive år af en uro, der strakte sig over 140 år. Urolighederne ophørte ikke med hans død, men fortsatte i endnu et århundrede. Og det medførte de psykologiske og kulturelle følger, der uundgåeligt følger med enhver sådan vedvarende modstand mod en undertrykker. En af disse ledsagende faktorer var håbet og længslen efter en Messias, som ville befri sit folk fra tyrannens åg. Det var kun i kraft af historisk og semantisk tilfældighed, at dette udtryk blev anvendt specifikt og udelukkende for Jesus. For Jesu samtid ville ingen Messias nogensinde være blevet betragtet som guddommelig. Faktisk ville selve tanken om en guddommelig Messias have været grotesk, hvis ikke utænkelig. Det græske ord for Messias er "Kristus" eller "Christos". Udtrykket betød på hebraisk eller græsk ganske enkelt "den salvede" og henviste generelt til en konge. Således var David, da han blev salvet til konge i Det Gamle Testamente, helt eksplicit benævnt, en "Messias" eller "Kristus". Og hver efterfølgende jødisk konge af huset af David´s slægt blev kendt under samme betegnelse. Selv under den romerske besættelse af Judæa var den romersk udpegede ypperstepræst kendt som "præst Messias eller præst Kristus".

For zeloterne og andre modstandere af Rom var denne marionetpræst imidlertid af nødvendighed en "falsk Messias". For dem indebar den "sande Messias'" noget helt andet, nemlig den legitime roi perdu eller "den forsvundne konge"; den ukendte efterkommer af David´s hus, som ville befri sit folk fra det romerske tyranni. I Jesu levetid var forventningen om en sådan Messias' komme nået et niveau, der grænsede til massehysteri. Og denne forventning fortsatte efter Jesu død. Revolten i 66 e.v.t. blev i høj grad udløst af zelotisk agitation og propaganda på vegne af en Messias, hvis komme angiveligt var nært forestående. Udtrykket "Messias" indebar altså ikke noget på nogen måde guddommeligt. Det betød ikke andet end en salvet konge; og i folkesindet kom det til at betyde en salvet konge, som også ville være en befrier. Med andre ord var det et udtryk med specifikke politiske konnotationer og noget helt andet end den senere kristne idé om en "Guds Søn". Det var denne verdslige politiske betegnelse, der blev anvendt på Jesus.

Det tidligste af evangelierne anses generelt for at være Markus', skrevet engang under oprøret i 66-74 med undtagelse af dens behandling af opstandelsen, som er en senere og falsk tilføjelse (mener forfatterne af *Holy Blood, Holy Grail*). *Dette på trods af, at han ikke selv var en af Jesu oprindelige disciple, men ledsager af Paulus, og hans evangelium bærer et umiskendeligt præg af den paulinske tankegang. Men hvis Markus var indfødt fra Jerusalem, er hans evangelium, som Clemens af Alexandria hævder, blevet komponeret i Rom og henvendt til et græsk-romersk publikum. Dette forklarer i sig selv en hel del. På det tidspunkt, hvor Markusevangeliet blev skrevet, var Judæa, eller havde for nylig været, i åbenlys oprør, og tusindvis af jøder blev korsfæstet for oprør mod det romerske styre. Hvis Markus ønskede, at hans evangelium skulle overleve og gøre indtryk på et romersk publikum, kunne han umuligt fremstille Jesus som anti-romersk. Han kunne slet ikke præsentere Jesus som politisk orienteret. For at sikre sit budskabs overlevelse ville han have været tvunget til at frikende romerne for al skyld for Jesu død, for at hvidvaske det eksisterende regime, og give visse jøder skylden for Messias' død. Denne fremgangsmåde blev ikke kun anvendt af forfatterne til de andre evangelier, men også af den tidlige kristne kirke. Uden en sådan fremgangsmåde kunne hverken evangelierne eller kirken have overlevet.*

Lukasevangeliet er af forskere dateret til omkring år 80 e.v.t. Lukas selv synes at have været en

græsk læge, som skrev sit værk til en højtstående romersk embedsmand i Cæsarea, den romerske hovedstad i Palæstina. Også for Lukas ville det derfor have været nødvendigt at formilde og berolige romerne - og overføre skylden til et andet sted. På det tidspunkt, hvor Matthæusevangeliet blev skrevet (omkring 85 e.v.t.) syntes en sådan overførsel accepteret som en etableret kendsgerning, og gik relativt uanfægtet hen. Mere end halvdelen af Matthæusevangeliet er faktisk direkte fra Markus', selv om det oprindeligt blev skrevet på græsk, afspejlende specifikt græske karakteristika. Forfatteren synes at have været jøde, ganske muligvis en flygtning fra Palæstina.

Markusevangeliet, Lukasevangeliet og Matthæusevangeliet er kendt under fællesbetegnelsen "Synoptiske evangelier", hvilket antyder, at de ser "øje til øje" eller "med ét øje", hvilket de naturligvis ikke gør. Ikke desto mindre er der nok overlapning mellem dem til at antyde, at de stammer fra en enkelt fælles kilde – enten en mundtlig tradition eller et andet dokument, der senere er gået tabt. Dette adskiller dem fra Johannesevangeliet, som afslører en væsentlig anderledes oprindelse. Man ved intet om forfatteren af det fjerde evangelium. Der er faktisk ingen grund til at antage, at han hed Johannes. Bortset fra Johannes Døberen, nævnes navnet Johannes ikke på noget tidspunkt i selve evangeliet, og dets tilskrivning til en mand ved navn Johannes er generelt accepteret som en senere tradition. Det fjerde evangelium er det seneste i Det Nye Testamente, der blev skrevet omkring 100 e.v.t. i nærheden af den græske by Efesos (nu Tyrkiet). Det udviser en række ganske særlige træk. Der er ingen julekrybbe, ingen beskrivelse af Jesu fødsel, og indledningen er nærmest gnostisk i sin form. Teksten er af en klart mere mystisk karakter end de andre evangelier, og dens indhold er også anderledes. De andre evangelier koncentrerer sig f.eks. primært om Jesu aktiviteter i den nordlige provins Galilæa og afspejler, hvad der synes kun at være et kendskab fra anden eller tredje hånd til begivenhederne sydpå, i Judæa og Jerusalem, herunder korsfæstelsen. Det fjerde evangelium derimod relativt lidt om Galilæa. Det beskæftiger sig udtømmende med de begivenheder i Judæa og Jerusalem, som afsluttede Jesu karriere, og dets beretning om korsfæstelsen kan meget vel i sidste ende hvile på nogle førstehåndsøjnevidnesbyrd, men der hersker også diskrepans i beretningerne om korsfæstelsen i en sådan grad at historiens ægthed må betvivles, konkluderede forfatterne af *Holy Blood, Holy Grail*[2952].

Før man accepterer et fænomen som mirakuløst, bør man først afgøre, om der findes en naturlig forklaring på det, skrev Joseph Atwill i *Caesars Messiah*. I den brede offentlighed og hos de fleste lærde er oprindelsen til kristendommens oprindelse klar: Religionen begyndte som en bevægelse af de, af en radikal jødisk lærers tilhængere, i den lavere klasse i det første århundrede e.v.t. Af en række grunde delte Atwill ikke denne overbevisning. Der var mange guder, der blev tilbedt på Jesu tid, som nu betragtes som fiktive, og der er aldrig fundet arkæologiske beviser for Jesus´ eksistens.

Alle deres tilsyneladende irrelevante, eller modstridende, detaljer har et formål på det komiske niveau. Kun læsere, der er opmærksomme nok til at kombinere elementer fra forskellige versioner af den samme historie, kan forstå vittigheden. Bemærk, at denne teknik er gennemgående. Forfatterne til Det Nye Testamente og Josephus udførte det, man kunne kalde historiens første intelligenstest. Konsekvensen af at dumpe den er at tro på en falsk gud[2953]. Visse begivenheder fra ”ministry of Jesus” er, som gennemgået i *Part 2 – Den Romerske Sejr og Det Nye Testamente*, tæt parallelle med episoder fra den militære kampagne af den romerske kejser Titus Flavius, da han forsøgte at at få kontrol over de oprørske jøder i Judæa. Denne kejserfamilie, flavianerne, skabte kristendommen, og endnu mere utroligt er det, at de indarbejdede satire af jøderne i evangelierne,

2952 Michael Baigent, Richard Leigh, Henry Lincoln: *Holy Blood, Holy Grail* s. 333-343
2953 Joseph Atwill: *Caesars Messiah* - Kapitel 5: Eleazar Lazarus: Den Virkelige Kristus, side 109 +110

og i Josephus´ *War of the Jews/Jødernes Krig,* for at informere eftertiden om denne kendsgerning:

Det flaviske dynasti varede fra 69 til 96 e.v.t; den periode, hvor de fleste forskere mener, at evangelierne blev skrevet. Det bestod af tre kejsere: Vespasian og hans to sønner, Titus og Domitian. Flavius Josephus, det adopterede medlem af familien, som skrev Jødernes Krig, var deres officielle historiker. Den proces, der i sidste ende førte til flavianernes kontrol over Judæa, var en del af en bredere og længerevarende kamp, nemlig den mellem jødedom og hellenisme. Jødedommen, som var baseret på monoteisme og tro, var ganske enkelt uforenelig med hellenismen; den græske kultur, som fremmede polyteisme og rationalisme.

Hellenismen spredte sig til Judæa, efter at Alexander den Store havde erobret området i 333 f.v.t. Alexander og hans efterfølgere etablerede byer i hele deres imperium for at fungere som handelscentre og administration. De etablerede mere end 30 græske byer i Judæa. Befolkningen i Judæa var på trods af deres historiske modstand mod påvirkninger udefra begyndt at indarbejde visse træk fra den græske herskerklasse i deres kultur. Mange semitter fandt det ønskeligt, hvis ikke nødvendigt, at tale græsk. Velhavende jøder søgte en græsk uddannelse til deres unge mænd. Gymnasia introducerede jødiske studerende til græske myter, sport, musik og kunst. I 167 f.v.t. rejste makkabæerne, en familie af zelot-jøder, en revolution mod Antiochus' indførelse af hellenistiske skikke og religioner. De søgte at genindføre den religion, som de mente var pålagt af "Gud i hans hellige land". Makkabæerne tvang indbyggerne i de byer, de erobrede, til at konvertere til jødedommen. Mænd lod sig enten omskære eller blev dræbt. Efter en 20-årig kamp sejrede makkabæerne til sidst over seleukiderne. Hedningernes åg blev fjernet fra Israel"(1 Mak 13:41).

Selvom makkabæerne fortsatte med at regere Israel i mere end 100 år, var deres kongerige aldrig sikkert. Den seleukidiske trussel mod regionen blev afløst af en endnu større trussel fra Rom. Romersk ekspansionisme og den hellenistiske kultur truede konstant med at opsluge den religiøse stat, som makkabæerne havde etableret. I 65 f.v.t. brød en borgerkrig ud mellem to makkabæiske rivaler om tronen. Det var på dette tidspunkt, at edomiten Antipater, den snu far af Herodes den Store (år 73-4 f.v.t), dukkede op på scenen, og skabte en romersk intervention, som markerede afslutningen på den makkabæiske stat, hvorefter en ny bevægelse mod den romerske og herodiske kontrol opstod. Denne var en bevægelse af jøder fra den lavere klasse, benævnt Sicarii, oprindeligt kaldet zeloter, som fortsatte makkabæernes religiøse kamp i forsøg på at genoprette "Eretz Israel".

Sicarii'ernes bestræbelser nåede et højdepunkt i 66 e.v.t., da det lykkedes at fordrive de romerske styrker fra landet. Kejser Nero beordrede Vespasianus til at trænge ind i Judæa med en stor hær og afslutte oprøret. Den voldsomme kamp, der fulgte, efterlod landet ødelagt - og sluttede da Rom indtog Masada i 73 e.v.t. Vespasianus vendte tilbage til Rom for at blive kejser, og efterlod sin søn Titus i Judæa for at gøre en ende på oprørerne. Efter krigen delte flavianerne kontrollen over denne region mellem Egypten og Syrien med to familier af magtfulde helleniserede jøder: heroderne og alexandrinerne. Disse tre familier delte en fælles økonomisk interesse i at forhindre fremtidige oprør, og giftede sig med hinandens kvinder. De førte krig mod jøderne, og destruerede templet i Jerusalem. Selvom de tre familier havde været i stand til at nedkæmpe oprøret, stod de stadig over for en potentiel trussel. Mange jøder fortsatte med at tro på, at Gud ville sende en Messias, en søn af David, som ville lede dem mod Judæa´s fjender. Flavius Josephus skriver, at det, der havde "opmuntret" Sicarii mest til at kæmpe mod Rom, var deres tro på, at Gud ville sende en Messias til Israel, som ville lede hans troende til militær sejr. Familierne havde brug for at finde en måde at forhindre zeloterne i at inspirere fremtidige oprør gennem tro på en kommende kriger-Messias.

Så fik en person i denne kreds en inspiration, der ændrede historien. Måden at tæmme den messianske jødedom på ville være at omdanne den til en religion, der simpelthen ville få dem til velvilligt at samarbejde med Romerriget. For at nå dette mål ville det kræve en ny type messiansk litteratur. Derfor blev det, vi kender som de kristne evangelier, skabt. Flavianerne havde allerede skabt og opretholdt en række andre religioner end kristendommen. At producere evangelierne krævede en dyb forståelse af jødisk litteratur. Evangelierne ville ikke blot erstatte litteraturen fra den gamle religion, men ville blive skrevet på en sådan måde for at vise, at kristendommen var opfyldelsen af jødedommens profetier, og derfor var vokset direkte ud af den. For at opnå disse virkninger benyttede de flaviske intellektuelle sig af en teknik, der blev brugt i al jødisk litteratur, nemlig typologi. I sin mest grundlæggende betydning er typologi blot brugen af tidligere begivenheder til at give form og kontekst til efterfølgende begivenheder. Typologi bruges i den jødiske litteratur som en måde at overføre information og betydning fra én historie til en anden.

Forfatterne til evangelierne brugte typologi til at skabe det indtryk at begivenheder fra de tidligere hebraiske profeters liv var typer af begivenheder fra Jesu liv. På den måde forsøgte de at overbevise deres læsere om, at deres historie om Jesus var en fortsættelse af det guddommelige forhold, der eksisterede mellem de hebraiske profeter og Gud. Allerede i begyndelsen af evangelierne skabte forfatterne en krystalklar typologisk relation mellem Jesus og Moses. Forfatterne placerede denne sekvens i begyndelsen af deres værk for at vise læseren hvordan den virkelige betydning af Det Nye Testamente vil blive åbenbaret. Sekvensen begynder i Matthæus 2:13, hvor Josef beskrives som bringer af Jesus, der repræsenterer det "nye Israel", ned til Egypten. Denne begivenhed er en parallel til 1. Mosebog 45-50, hvor en tidligere Josef bragte det "gamle Israel" ned til Egypten. Forfatterne til evangelierne forbandt deres Josef med den forrige ved hjælp af mere end blot et fælles navn og en rejse til Egypten. Den nytestamentlige Josef beskrives, ligesom hans modpart i den hebraiske bibel, som en drømmer af drømme og som havende møder med en stjerne og vise mænd. Begge fortællinger om en Josef´s rejse til Egypten er umiddelbart efterfulgt af en beskrivelse af en massakre på uskyldige. I dette tilfælde skildrer hver historie massakren på uskyldige små børn, der bliver slagtet af en frygtsom tyran, mens den fremtidige frelser af Israel bliver reddet. Forfatterne af Det Nye Testamente fortsætter derefter med at spejle Exodus ved at lade en engel fortælle Josef: "De som søgte det lille barns liv er døde" (Matt. 2:20). Denne udtalelse er en klar parallel til den udtalelse, der blev givet til Moses, Israel´s første frelser, i 2. Mosebog 12: "Alle de mænd, som søgte dit liv, er døde". Parallellerne fortsætter med, at Jesus modtager en dåb (Matt. 3:13), afspejlende dåben af israelitterne, som beskrives i 2. Mosebog 14. Dernæst tilbringer Jesus 40 dage i ørkenen, hvilket er en parallel til de 40 år, som israelitterne tilbringer i ørkenen. Begge ophold i ørkenen indebærer tre sæt fristelser. I Anden Mosebog er det Gud, der er fristet; i Evangelierne er det Jesus, Guds søn, der bliver fristet. I Anden Mosebog er det israelitterne, der frister Gud. De frister ham først ved at bede om brød, hvor de lærer, at "mennesket ikke kan leve af brød alene" (2. Mos. 16). Anden gang er det ved Massa, hvor de får besked på ikke at "friste Herren" (2. Mos. 17). Ved den tredje lejlighed, da de laver guldkalven på Sinaibjerget (2. Mos. 32), lærer de at "frygte Herren, din Gud, og kun tjene ham". Jesu tre fristelser er djævelens fristelser, og er et spejl af Guds fristelser af israelitterne, som hans svar viser. Til hans første fristelse (Matt. 4:4) svarer han: "Mennesket skal ikke leve af brød alene." Til den anden fristelse (Matt. 4:7) svarer han: "Du skal ikke friste Herren din Gud". Og til den tredje (Matt. 4:10) svarer han: "Du skal tilbede Herren din Gud, og kun ham skal du tjene".

Selvom parallellerne mellem Jesus og Moses er typologiske og ikke ordrette, er rækkefølgen, i

hvilken disse begivenheder finder sted, den samme. Dette er helt sikkert ikke nogen tilfældighed, men et bevis på, at Moses, Israel´s første frelser, bruges som en type for Jesus, Israel´s anden frelser. Den typologiske rækkefølge i Matthæusevangeliet, der etablerer Jesus som Israel´s nye frelser, er velkendt af de lærde. Hvad ikke er blevet bredt anerkendt er, at historien også afslører det politiske perspektiv hos forfatterne af Det Nye Testamente. I den hebraiske bibel er det israelitterne, der frister Gud, men bemærk, at djævelen tager deres plads i den parallelle historie i Det Nye Testamente. Denne sidestilling af israelitterne med djævelen er i overensstemmelse med, hvad flavianerne mente om de messianske jøder, nemlig at de var dæmoner.

Messias var ikke den fremmedfjendske militærleder, som Sicarii forventede, men snarere en multikulturel der opfordrede sine tilhængere til at "vende den anden kind til". Hvis evangelierne kun opnåede at erstatte den militaristiske messianske bevægelse med en pacifistisk, ville det have været en af de mest vellykkede propagandaoperationer i historien. Men forfatterne ville endnu mere. De ønskede ikke blot at pacificere de religiøse krigere i Judæa, men at få dem til at tilbede Cæsar som en gud. Og de ønskede at fortælle eftertiden, at de havde gjort det, fortæller Atwill i *Cæsar´s Messias. Befolkningerne i de romerske provinser fik lov til at bede på den måde, de ønskede, med én undtagelse: de skulle tillade, at Cæsar blev tilbedt i deres templer. Dette var uforeneligt med den monoteistiske jødedom. Ved afslutningen af krigen 66-73 e.v.t. noterede Flavius Josephus, at uanset hvordan Titus torturerede Sicarii, nægtede de at kalde ham "Herre". For at omgå jødernes religiøse stædighed skabte flavianerne derfor en religion, der tilbedte Cæsar uden at tilhængerne vidste det. For at opnå dette brugte de den samme typologiske metode, som de havde brugt til at forbinde Jesus med Moses, idet de skabte analoge begreber, sekvenser, og steder. De skabte hele Jesu ministerie som for det militære felttog af Titus i samme rækkefølge, og på de samme steder i evangelierne, som de foregik i Titus' felttog, som beskrevet af Josephus. Denne typologiske historielinje afslører, at den Jesus, der interagerede med disciplene efter korsfæstelsen, den faktiske Jesus, som de kristne har tilbedt i 2000 år, var Titus Flavius*[2954].

Så vi kender nu typologiens bro fra GT til NT, men hvordan startede den gamle skriftsamling som samlet jødisk bibel og hvad er den historiske kontekst? Jonathan Adler er arkæolog og rabbi, så han startede ikke med bibelteksterne som "sandt bevis", men med fysiske spor: knogler fra affaldsdynger, badepools (mikva'ot), kridtkrukker, mønter, inskriptioner og litterære hints fra perioden. Han arbejdede baglæns fra 100-tallet e.v.t. (hvor vi ved, at Torah-observans var udbredt) og fandt, at beviserne for almindelig folkelig praksis stoppede brat før midten af 100-tallet fvt. Før det? Masser af jødisk (eller "judæisk-persisk-babylonsk-kanaanæisk”) identitet i form af templer, guder (Yahweh, Ashera, Baal etc), nationalisme, men ingen tegn på, at almindelige judæere fulgte Toraens specifikke regler i hverdagen. Han daterede bredt udbredelsen af Torah, som bindende lov, til hasmonæisk tid, sandsynligvis under Simon Maccabæus (ca. 142–134 fvt) eller hans forgængere som Jonathan (ca. 160–142 fvt). Det er her vi finder overgangen fra persisk periode (539–333 før), hvor præsterne havde en mere elitær, løs kult, til maccabæernes revolutionære greb om magten efter opstanden mod Seleukiderne (167–160 fvt). Hasmonæerne brugte Toraen som et værktøj til at samle folket, centralisere kulten i Jerusalem og skabe en ny "stat" og forfatning. Adler m.fl. mener ikke det er tilfældigt, at det sker når de bliver uafhængige. De første fysiske ruller af de fem Mosebøger, vi rent faktisk kan røre ved og datere, kommer alle fra ca. 150–100 fvt[2955]. De fire første Mosebøger (Genesis–Numeri, som giver myterne og ritualerne) går fra at være elitære

2954 Joe Atwill: *Caesars Messiah:* Introduction side 1-11

2955 DJD IX, XII, XIII, XV; Cross & Eshel, Qumran Cave 4, 1993–2009; Tov, Scribal Practices and Approaches Reflected in the Texts from the Judean Desert, 2004, s. 29–34; Yardeni, Textbook of Aramaic, Hebrew and Nabataean Documentary Texts, 2014, tabel 1–2; Adler, The Origins of Judaism, 2022, s. 201–204

præsteskrifter til at blive hasmonæernes folkelige våben i præcis de år, hvor Simon Thassi gør ypperstepræsteembedet arveligt for sin familie[2956].

Deuteronomium (5 Mos:12) giver statsmagten ved at insistere på ét tempel (Jerusalem) og forbyder lokale helligdomme. Adler fandt arkæologiske spor af, at judæere før 150 fvt stadig havde figural kunst og lokale kultsteder (f.eks. løve-stempler på krukker fra 500-tallet før, eller persiske mønter med dyr og mennesker). Først fra ca. 140 f.v.t. (under Jonathan/Simon) ser vi et skift: Mønter uden figurer, og en masse beviser for centraliseret tempelkult. Det matcher hasmonæernes behov for at konsolidere magt. De overtog ypperstepræsteembedet i 152 fvt og erklærede uafhængighed i 140 fvt. Deuteronomium´s "nye forfatning" bliver dermed et politisk manifest, ikke bare en gammel tekst. Persiske periode-mønter (ca. 400–300 fvt) viser højpræster med menneske- og dyrefigurer. Men fra 131 fvt (Simon´s tid) stopper det brat. Adler ser det som et tegn på, at Deuteronomium´s regler (Deut 4-5 forbud mod billeder) først tvinges igennem nu, for at markere en ren, monolitisk jødisk identitet mod hellenismen. Adler peger på, at Yom Kippur-ritualet (Lev 16) ikke efterlader spor før 100-tallet fvt, og der er ingen arkæologiske eller litterære hints i persisk tid. Han linker det til maccabæisk renselse af templet i 164 fvt (1. Makk 4); men den brede folkelige praksis kommer senere, ca. 140'erne, som en del af hasmonæernes "reform". Pesach/Påske får også sit boost her: Før 150 fvt er der ingen beviser for kosher-diæt (knogler fra svin og uklare dyr findes i judæiske bosættelser), men fra midten af århundrederne ser vi et skarpt fald i urene ben. Adler foreslår, at hasmonæerne "opfandt" eller standardiserede Pesach for at legitimere deres dynasti, da det er en fest, der handler om frigørelse og national enhed, perfekt til post-maccabæisk propaganda. Han understreger, at Deuteronomium passer perfekt til hasmonæisk kontekst: En konge-præst-model (hvor hasmonæerne er begge), et centralt tempel, og en lov, der samler et splittet folk mod eksterne trusler.

Persisk tid (og tidlig hellenistisk) var præstestyret: Eliten i Jerusalem havde en løs Yahweh-kult, men folket spiste hvad de ville, bad ikke rituelt, og lavede billeder uden problemer. Arkæologien viser ingen mikva'ot før sent 100-tal fvt, ingen chalk-krukker (mod uren mad) før 100-tallet fvt, og ingen tefillin/mezuzot før hasmonæisk tid (baseret på Dødehavsrullernes ældste fragmenter). Maccabæerne flipper scriptet: Efter opstanden (167 fvt) og uafhængighed (140 fvt) bruger de Toraen (med Deuteronomium i centrum) til at skabe en massebevægelse. Adler citerer Josephus og Makkabæerbøgerne for at vise, hvordan Simon i 140 fvt bliver "forstærker og højpræst evigt" (1. Makk 14), og bruger lovene til at forene jøderne. Hasmonæerne bruger Deuteronomium som "forfatning" for at samle folket mod både Seleukider og interne rivaler som Oniaden.

Omkring Simon´s uafhængighed flygtede Onias IV (den sidste legitime ypperstepræst fra Zadok-linjen) fra Jerusalem til Ptolemaiske Egypten. Han grundlagde et jødisk tempel i Leontopolis (nær Heliopolis i Nildeltaet), med tilladelse fra den ptolemaiske konge Ptolemaios VI Philometor (der regerede 180–145 fvt). Templet er en direkte kopi af Jerusalem´s tempel: Samme layout, offerpraksis og præster; men det er en "konkurrent" til Jerusalem. Onias begrunder det i Josephus' *Antiquities* (bog 12–13) med en profeti fra Esaias 19:18–19 om et "alter" i Egypten som en "by af retfærdighed" (hebraisk ir ha-tzedek, som peger på Zadok-linjen). Det er ikke tilfældigt timing: Oniadenes flugt sker, fordi maccabæerne (under Jonathan og Simon) har taget ypperstepræsteembedet i 152 fvt (Jonathan udnævnes af Seleukiderne) og fuldt ud konsolideret det i 140 fvt (Simon´s "evige" embede, ifølge 1. Makk 14). Oniaden ser sig som de "ægte" arvinger og etablerer et alternativ i eksil for at udfordre hasmonæernes legitimitet. Hvorfor præcis nu?

2956 1 Makk 14:41; Josephus, Antiquitates Judaicae 13.213–214) og Onias IV flygter til Egypten og bygger templet i Leontopolis (Josephus, Antiquitates Judaicae 13.62–73; Bellum Judaicum 7.423–432

Egypten er stabilt under Ptolemaios VI indtil hans død i 145 fvt, men der er indre stridigheder (syvårskrigen mod Seleukiderne slutter i 145 fvt, og hans bror Ptolemaios VIII overtager). Onias udnytter dette: Han har forbindelser til det jødiske diasporasamfund i Alexandria (stort og indflydelsesrigt), og ptolemaierne vil have en loyal buffer mod Seleukiderne.

Hasmonæerne gør Jerusalem til det enkelt gyldige sted (Deut 12), mens Oniaden tilbyder et alternativ i Egypten. Påskefesten/Pesach handler om udvandring fra Egypten (Ex 12), og ironisk nok flytter Oniaden ind i Egypten som en slags "modhistorie" eller ”spejling”. Hasmonæerne skal retfærdiggøre deres dynasti (konge-præst-hybrid, som Deut antyder i 17:14–20), og Oniaden bliver "den anden" i eksil. Det skaber en diaspora-dynamik: Alexandria-jøder sender penge til Jerusalem (som Cicero klager over i 50-tallet fvt), ikke Leontopolis, hvilket viser, at hasmonæernes Torah-model vinder. Adler ser det som bevis på, at jødedommen "eksporteres" fra Judea i 140'erne, ikke omvendt. Ptolemaios VIII Physkon gennemfører samtidig sit tredobbelte alkymiske incest-bryllup med Cleopatra og hendes datter i Alexandria og skaber dermed en ny hellenistisk guddommelig triade i samme by. Der er nu 3 adskilte “templer” eller “helligdomme” for den samme guddommelige kraft: Jerusalem = den jordiske, politiske, kongelige manifestation (hasmonæerne). Leontopolis = den himmelske, rene, zadokitisk-præstelige manifestation (Onias). Alexandria (hof + palads) = den alkymiske, kongelige-hellenistiske manifestation (Physkon + Cleopatra II + III).

Navnet Leontopolis betyder direkte “Løve-byen” (græsk Λεόντων πόλις). Josephus skriver helt eksplicit, at stedet tidligere hed “Løvernes By”, fordi der i gammel egyptisk tid havde været hellige løver eller løvestatuer der (Josephus, *Antiquitates Judaicae* 13.65 & 13.70). Stedet lå i det gamle Bubastis-distrikt, hvor hovedgudinden var katte/løve-gudinden Bastet. Det oprindelige tempel, som Onias byggede oven på, var et forladt Bastet/Bubastis-tempel med løve-symbolik overalt. Da Onias fik lov at genbruge området, beholdt man det græske navn Leontopolis, men nu blev det et jødisk tempel. Det skabte en stærk symbolsk kontrast: Jerusalem (hasmonæerne) forbyder billeder af dyr og løver. Leontopolis (zadokitterne) ligger bogstaveligt talt i “Løve-byen” og bygger på ruinerne af et løve-tempel. Det er den samme dobbelte katte-løve-symbolik, vi kender fra den egyptiske sfinks (menneskehoved + løvekrop). Onias’ tempel bliver bygget direkte oven på ruinerne af netop sådan et løve-tempel. Det er det gamle egyptiske “hemmelighedens hus” (Bastet = “den der skjuler”). Alexandria ligger kun 30–40 km derfra. I Alexandria står den store sfinks på Serapeion-bakken, og byens berømte bibliotek og mysteriekulte er fulde af katte-løve-symbolik (Isis, Horus, Serapis)[2957].

Den persiske arv splittes i 140’erne - den ene del bliver hasmonæisk Tora-stat i Jerusalem (1 Makkabæerbog 14:35–45; Josephus, *Antiquitates Judaicae* 13.213–214), den anden bliver romersk-kejsersk soldaterreligion (Mithras)[2958]. Mithras-kulten er i hellenistisk tid primært en østlig, persisk-parthisk soldaterreligion, især udbredt blandt officerer i Seleukidernes hær og blandt kilikiske lejesoldater i det østlige Middelhav[2959]. Disse søfolk bliver ”pirater” efter Kartago´s fald i år 146 jvf Plutarch og Cicero m.fl[2960]. I perioden 140–100 fvt rekrutterer Rom massivt fra netop disse grupper – først som lejesoldater, senere som regulære hjælpetropper (auxilia)[2961]. Den persiske arv deles i to: den ene halvdel bliver til den nye hasmonæiske Tora-stat i Jerusalem, den anden halvdel suges ind i den romerske hær og bliver til Mithras-soldaterkulten. I de samme år sker det store kalendersplit: Jerusalem skifter over til en ny solbaseret kalender, hvor Pesach og de

2957 GrokAI om Adler, Oniadene, zadukkæerne (mere om disse senere), Ptolemaios, Cleopatra, Leontopolis, Det alkymiske bryllup mm
2958 Roger Beck, *The Religion of the Mithras Cult in the Roman Empire*, 2006 s. 31–37; Manfred Clauss, *Mithras: Kult und Mysterium*, 2012 s. 17–19
2959 Plutarch, *Vita Pompeji* 24.5–6; Appian, *Mithridatica* 90–92
2960 Plutarch Vita Pompeji 24.1–4; Cicero, De imperio Cn. Pompei 31–35
2961 Appian, *Mithridatica* 92–94; Cheesman, *The Auxilia of the Roman Imperial Army,* 1914, s. 26–29.

andre fester begynder at ligge fast i foråret, mens Leontopolis og de fleste egyptiske jøder bliver ved med den gamle babylonske månekalender. Alexandria følger den ptolemaiske solkalender. Fra nu af faldt de store helligdage på forskellige dage alt efter, hvilken gren man tilhørte. Det er øjeblikket, hvor Deuteronomium og resten af Toraen går fra at være elitens skrifter til at blive folkets lov, og hvor den jødedom, vi kender fra Det Gamle Testamente, faktisk bliver til i praksis.

Senere står en ung præst i Jerusalem ved navn Josephus (født ca. 37 e.v.t.), som blev den primære overleverende historiker. Han var født ind i præcis denne konflikt: hans far tilhørte det gamle præstearistokrati (kohanim-klassen), mens hans mor nedstammede fra den hasmonæiske kongeslægt, som overtog embedet i 140 fvt (Josephus, *Vita* 1–2; *Antiquitates* 20.266). Han var dermed både arving til usurpatorerne og til det præstearistokrati, der engang stod i Det Allerhelligste. Det, der begyndte som et skarpt brud i 140 fvt blev til en sumpet, indavlet blanding. Hasmonæerne stjal zadok-linjen og giftede sig systematisk ind i resterne af det gamle præstearistokrati for at legitimere deres dynasti (Josephus, *Antikviteter* 13.288–296; 14.78; 20.235–247). En sammenblanding af blodlinjer, som Josephus selv er det levende bevis på jvf hans livshistorie fra 99 e.v.t; *Vita/Liv* 1–6). Josephus hævdede at have været medlem af hver af de jødiske sekter i hans tid, saddukæerne, farisæerne og essenerne.

Med denne historiske kontekst på plads vender vi nu igen tilbage til Det Nye Testamente og Atwill´s beviser for afhængigheden med Josephus´værker. Vi skal huske på, at det var mens han boede i Rom, at Josephus skrev sine to hovedværker, *War of the Jews;* en beskrivelse af jødernes krig i 66-73 e.v.t. mod romerne, og *Jewish Antiquities;* en historie om det jødiske folk. Igen, Josephus' historier er altafgørende for kristendommen. Virtuelt alt, hvad vi ved om den sociale kontekst for NT, er afledt af dem. Uden disse værker ville selve dateringen af begivenhederne i NT være umulig. Da det jødiske oprør mod Rom brød ud i 66 e.v.t. fik Josephus, på trods af manglende beskrevne militær baggrund, kommandoen over den revolutionære hær i Galilæa. Han blev taget til fange, og blev bragt for den romerske general Vespasian, for hvem han præsenterede sig som en profet. Josephus hævdede derefter, at jødedommens messianske profetier ikke forudså en jødisk Messias, men Vespasianus, som Josephus forudsagde ville blive "hele menneskehedens herre". Efter at dette var gået i opfyldelse, og Vespasianus blev proklameret kejser, belønnede han Josephus' clairvoyance ved at ansætte ham. Således blev den jødiske oprører Joseph Ben Mattityahu til Flavius Josephus, søn af Cæsar. Han blev en ivrig tilhænger af Rom´s erobring af Judæa, og da Vespasianus vendte tilbage til Rom for at blive kronet til kejser, blev Josephus tilbage for at hjælpe den nye kejsersøn Titus med belejringen af Jerusalem. Da byen var destrueret, tog Josephus (med torah-rullerne) ophold ved det flaviske hof i Rom, hvor han nød protektion af Vespasian og de efterfølgende flaviske kejsere, Titus og Domitian.

Her skrev han om Eleazar i *Jødernes Krig,* som er Lazarus (græsk oversættelse) i evangelierne. Dette identificerer zelot-oprøreren, som bliver ”beskåret” på Mount Olive. Her sepereres/byttes den der korsfæstes (Eleazar) - og den der lever videre herefter (Titus byttes med Jesus). Derfor kan disciplene ikke genkende Jesus senere i historien (som gennemgået i *Part 2*). Identiteten tages fra oprøreren ligesom den tages fra Johannes og Simon (senere Peter/Cephas). Den romerske udgave af Jesus bliver podet på træet - og nu kan han helbrede ”de syge” oprørere for romerne fremover.

Atwill: *Parallellen, der indikerer, at Eleazar er »roden«, er ganske åbenlys. Læseren skal huske den metode, hvormed Josephus siger, at nogen kan fange den magiske rod baaras - det vil sige »sønnen« - uden at slå sig selv ihjel: »... det er den visse død for dem, der rører ved den,*

medmindre nogen tager og hænger selve roden ned fra sin hånd og på den måde bærer den bort.« Dette er den præcise og usandsynlige metode, som lægen Pedanius brugte til at få fat i Eleazar på Oliebjerget: »... så lavt bøjede Pedanius sig ned fra sin hest ... og så stor var styrken i hans højre hånd ... Så greb denne mand sit bytte som en kostbar skat og førte ham som sin fange til Cæsar.« Læg mærke til det parallelle sprog »ned«, »hånd« og »ført bort«.

Ligesom hans skildring af den »magiske rod« strækker Josephus' absurde beskrivelse af Pedanius' tilfangetagelse af »en vis ung mand« på Oliebjerget sig langt ud over troværdigheden. Dette litterære greb gør læseren opmærksom på, at fortællingerne ikke er bogstavelig historie, og at han eller hun derfor skal lede efter en anden type betydning. I dette tilfælde identificerer de parallelle metoder, som de er fanget på, metaforisk, at Eleazar, ligesom baaras, er en farlig »rod«. Denne identifikation lettes også af rodens navn - baaras - som betyder »søn«. Desuden bidrager Pedanius' satiriske tilfangetagelse af den jødiske Messias, som er »roden« til de messianske oprørere, til det overordnede satiriske tema og humoren. Fordi Pedanius var romernes mest anerkendte rodekspert, ville han selvfølgelig have været den udvalgte til at håndtere sådan en farlig en.

Betydningen af fortællingen om baaras »magiske rod« i rod- og gren-satiren er også let at forstå. Den dokumenterer eksistensen af en metaforisk »rod«, der havde magt til at fjerne dæmoner - naturligvis Jesus i Det Nye Testamente, den eneste person i historien med en sådan magt. Romerne ville pode denne dæmonuddrivende »rod« på Eleazar, når de havde »beskåret« ham, og derved forvandle den »rod«, der havde inficeret så mange med en dæmonisk ånd, til en, der havde magt til at fjerne dæmoner.

Paralleller indikerer også, at den person, der overlevede korsfæstelsen i Thecoa, var Messias. Denne person ville have været den eneste overlevende blandt tre korsfæstede mænd. De to må være blandt de få personer i historien, der har overlevet en korsfæstelse. Desuden sørgede en »Joseph af Arimatæa« for, at begge overlevende blev taget ned fra korset. Det vil sige, at de to Josephs efternavne - »Josephus Bar Matthias« og »Joseph af Arimathea« - er homofonisk ens. »Arimathea« er et åbenlyst spil på Josephus' efternavn, ›Bar Matthias‹, som minder meget om ordspillet ›Iscariot/Sicarii‹. Barnabas-evangeliet, et ikke-kanonisk evangelium fra middelalderen, gør sig ikke engang umage med dette ordspil og siger, at navnet på den person, der tog Jesus ned fra korset, var »Joseph af Barimatæa«. »Joseph af Arimatæa« er også identificeret som ›typen‹ af Josephus bar Matthias ved sin jobbeskrivelse - rådgiver. (Lukas 23:50)

Den person, der overlevede sin korsfæstelse i Thecoa, er også forbundet med den Eleazar, der blev fanget på Oliebjerget af fysikeren Pedanius, idet Josephus siger, at det var en læge, der gav ham livet tilbage. Pedanius var den læge, der ledsagede Titus til Judæa, og derfor ville han have været lægen i Thecoa. Endelig havde den Eleazar, der begik selvmord ved fæstningen Herodian, tidligere slået lejr ved Thecoa og havde dermed besvaret det spørgsmål, Josephus stillede om, hvorvidt Thecoa var et »passende sted at slå lejr«.

Navnet på det sted, hvor korsfæstelsen fandt sted - Thecoa - er også en del af det satiriske system. Thecoa, eller Theo Coeus, er navnet på den romerske gud for det spørgende intellekt. Pointen her er, at den irrationelle jødiske Messias blev bragt til det sted, hvor det kritiske eller spørgende intellekt findes. Der blev han, som Titus beordrede, »beskåret« og, som Paulus beskrev, »podet på« med en ny »rod« og blev således forvandlet til en Messias, som romerne anså for at være rationel. Når man ved, at den »magiske rod« hed Eleazar, ligesom den mand, der overlevede hans

korsfæstelse i Thecoa, og når man kender den tidsrækkefølge, som disse begivenheder fandt sted i, bliver det muligt for læseren at opfatte den satire, som alle passagerne arbejder sammen om at skabe. Den Eleazar, som Pedanius fanger på Oliebjerget, bliver ført til Thecoa, hvor han bliver »hængt på et træ« - det vil sige korsfæstet -og, som Titus har beordret, »beskåret«. Botanikeren og lægen Pedanius transplanterer derefter baaras magiske rod på ham. Denne proces forvandler Eleazar fra en »rod«, der får jøderne til at blive besat af en dæmonisk ånd, til den »rod«, der fordriver dæmoner. Eleazar er blevet til Jesus.

Når denne Eleazar på satirisk vis er blevet beskåret og podet på i Thecoa, bliver han »givet tilbage« til jøderne i Macherus. På denne måde introducerer romerne en »tam« eller tæmmet plante på en mark med vilde planter for at mindske senere generationers vildskab. Det er bemærkelsesværdigt, at satiren på dette tidspunkt bringer historien om Jesus ud over evangeliernes fortælling og begynder at beskrive romernes implementering af kristendommen. Denne satiriske introduktion af den domesticerede »Jesus« finder sted i den passage, der følger umiddelbart efter beskrivelsen af den »magiske rod«. I denne passage forsøger den romerske general Bassus at få jøderne i den herodianske fæstning Macherus til at overgive sig ved at true med at korsfæste Eleazar foran dem. De jøder, der »accepterer disse betingelser«, får lov til at overleve, og Bassus giver dem derefter »Eleazar« tilbage - tydeligvis den Eleazar, der blev »båret væk« på Oliebjerget og behandlet af lægen i Thecoa - og de går videre. Med andre ord får de jøder, der accepterer den tæmmede Messias og hans pro-romerske doktriner, lov til at leve.

Men på Masada nægter en anden Eleazar, en parallel til Eleazar i Herodian, at overgive sig og begår selvmord. Pointen er, at det at nægte at overgive sig og acceptere den nye jødedom er ensbetydende med selvmord. Med denne Eleazar´s død afslutter Josephus også den makkabæiske slægts »rod« og »gren«, så den ikke kan konkurrere mod den »tamme« messianske slægt, der for nylig er blevet etableret af Rom. Den »rod«, der fik de jødiske oprørere til at blive smittet, er blevet tæmmet af Pedanius og kan derfor nu bruges til at helbrede dem for den sygdom, den forårsagede. Dette billede er både en opfyldelse af profetien i Malakia´s Bog, som forudser, at de onde ikke vil have nogen »gren« eller »rod«, og afslutningen på den satire, der begyndte i NT om »roden«[2962].

Josephus skrev i *War of the Jews,* at alle de præcise detaljer Jesus forudsagde for Jerusalem, faktisk indtraf. Jesus erklærede, at disse ulykker ville ramme Jerusalem´s beboere fordi de ikke kendte "tiden for dit besøg". Det kommende besøg ville blive foretaget af en person, som han kaldte "Son of Man"; en titel, som profeten Daniel brugte om den jødiske Messias[2963]. Selvom det er blevet almindeligt antaget, at Jesus henviste til sig selv, når han brugte udtrykket "Menneskesønnen", talte han normalt om denne i tredje person, og ikke som sig selv. Jesus advarede jøderne gentagne gange om, at der under besøget af Menneskesønnen ville ske forskellige katastrofer, som dem, han forudså ovenfor, jvf. Matt. 24:42-4: ”Vær derfor på vagt, for I kender ikke den dag, på hvilken jeres Herre kommer. Derfor skal også I være rede, for det er på et tidspunkt hvor I ikke forventer ham, at Menneskesønnen vil komme”. Selv om Jesus præcist forudsagde begivenhederne fra den kommende krig, var der en fejl i hans forudsigelse, nemlig at den person, hvis besøg faktisk bragte ødelæggelsen af Jerusalem ikke var Jesus, men Titus Flavius[2964]. Josephus begynder *Jødernes Krig* med en passage, der beskriver Antiochus Epiphanes' angreb på Jerusalem, som fandt sted ca. 200 år før "Kristi fødsel". Josephus angiver tydeligt, at angrebet var en begivenhed på Daniel´s profetiske fortsættelse - nærmere bestemt den ødelæggelse, som Daniel forudsiger i Daniel 7:13-

2962 Joseph Atwill: *Caesars Messiah*
2963 Josephus: *Jødernes Krig,* Bog 5, Kapitel 7
2964 Joe Atwill; *Caesars Messiah* Chapter 1: De Første Kristne og Flavianerne - side 15

8:12. Det gør han ved at bruge en sætning, der kun findes i Daniel´s Bog, "afslutningen af det daglige offer", og ved at dokumentere det tidsrum, hvor det daglige offer blev standset, "tre år og seks måneder". Ved at bruge disse sætninger, siger Josephus klart og tydeligt, at Daniel´s profetier går i opfyldelse. Denne holdning kan ikke anfægtes, fordi Josephus selv skriver passagen, at "vores nation led disse ting under Antiochus Epiphanes, i overensstemmelse med Daniel´s vision"[2965].

Josephus skrev historien for at vise, at Daniel´s profetier gik i opfyldelse i 70 e.v.t. Josephus gik over gevind for at specificere således, at hans læsere kommer til denne konklusion. Dette var en af de primære grunde til, at de første kristne troede på Jesu guddommelighed. Fordi Josephus hævder, at "afslutningen af det daglige offer", som Daniel forudså i sine profetier indtraf i forbindelse med Jerusalem´s destruktion i 70 e.v.t. af romerne, behøver man blot at arbejde sig tilbage fra 70 e.v.t. for at afgøre, om placeringen af "Kristus" er konsistent med denne dato. Det er præcis, hvad de tidlige kristne lærde gjorde, ved at bruge de relevante datoer i Josephus og Det Nye Testamente til at påvise, at Jesus havde opfyldt Daniel´s profetier. Et eksempel er Tertullian, skrevet omkring 200 e.v.t, som repræsenterer en sejr for Josephus, idet Tertullian overtog Josephus' perspektiv og arrangerede historien for at vise, at Daniel forudså Jesus og Jerusalem´s destruktion i år 70[2966].

Jødernes Krig er derfor fuldstændig struktureret, fra dens første afsnit til det sidste, til at dokumentere, at Daniel´s profetier var gået i opfyldelse indenfor det første århundrede[2967]. Romerne forstod, at de messianske jødiske oprørere fortolkede passager fra Daniel og andre af deres profeter på en måde, som retfærdiggjorde deres egen militaristiske teologi. Blandt Dødehavsrullerne blev der fundet talrige eksempler på denne type fortolkning[2968]. Ikoner, udskæringer på kister og religiøs maling fra denne tid skildrer alle destruktionen af Jerusalem i 70 e.v.t. som opfyldelsen af Jesu dommedagsprofeti. En række af Dødehavsrullerne (fundet gemt i grotter) beskriver en kompromisløs sekt, der ventede på en Messias, som ville være en militær leder. Messiansk litteratur af denne art var helt sikkert en katalysator for Sicarii's oprør, og ville have været målrettet til destruktion af romerne, som er kendt for at have brændt jødisk litteratur. I Talmud står der f.eks. om den romerske praksis med at pakke jøderne ind i deres religiøse skriftruller og sætte ild til dem. Josephus bemærker, at efter deres krig med jøderne tog romerne Torah-rullerne, og anden religiøs literatur, og låste dem inde i det flaviske palads i Rom. Josephus delte Paulus' tro på, at romerne var Guds tjenere, som kun straffede ”onde gerningsmænd”. De eneste værker, der beskriver det første århundredes Judæa, har således et fælles positivt synspunkt overfor Rom. Hvorfor er det kun dem, der har overlevet?[2969]

Den type jødedom, der beskrives i Dødehavsrullerne, for eksempel, var meget selektiv med hensyn til, hvem der fik lov til at slutte sig til fællesskabet. Denne ekskluderende tilgang var det modsatte af kristendommen. Hvordan kunne en religion, der begyndte som en mundtlig tradition på hebraisk eller aramæisk blive til en religion, hvis overlevende skrifter næsten udelukkende er skrevet på græsk? I Josephus´ øjne var Vespasian ikke kun "Jesus" eller frelser for Judæa, men han var også "Kristus", det græske ord for Messias, som var forudset i profetierne om en jødisk verdensleder. Josephus, der udråbte sig selv som Gud´s tjener, beskrev også en afslutning på Gud´s "kontrakt" med jødedommen, der lignede den holdning, som Det Nye Testamente indtager for kristendommen[2970].

2965 Joseph Atwill: *Caesars Messiah* - kapitel 13: Josephus' Use of the Book of Daniel side 260
2966 Joseph Atwill: *Caesars Messiah* - kapitel 13: Josephus' Use of the Book of Daniel side 268
2967 Joseph Atwill: *Caesars Messiah* - kapitel 13: Josephus' Use of the Book of Daniel side 271
2968 Joseph Atwill: *Caesars Messiah* - kapitel 13: Josephus' Use of the Book of Daniel side 273
2969 Joe Atwill; *Caesars Messiah* Chapter 1: The First Christians and the Flavians side 18 og 19
2970 Ibid side 25

Hvorfor var en jødisk kult, der gik ind for ydmyghed og fattigdom så tiltrækkende for en familie, der ikke praktiserede hverken det ene eller det andet? Den tradition, der forbinder den tidlige kristendom og den flaviske familie, er baseret på solide beviser, men har kun fået få kommentarer fra forskere og studerende[2971]. Den mest kendte af de "kristne flavianere" var Clement I (død år 95). Han er beskrevet i *Catholic Encyclopedia* som den første pave, om hvem "noget bestemt er kendt", og var registreret i den tidlige kirkelitteratur som medlem af den flavianske familie. Pave Clement var den første pave, som havde kendte personer i historien, som refererede til ham, og som efterlod sig skriftlige værker. Origenes (185-264), kirkefader Eusebius (*Ecclesiastica)* og Epiphanius (begge 4. århundrede) placerede også Clement i begyndelsen af den romerske kirke, idet de hver især anførte, at Clement havde været "medarbejder" til apostlen Paulus; en historisk skikkelse, som måske begyndte sin karriere i kejser Nero´s tjeneste (som beskrevet af Robert Eisenman). Han blev efterfølgende administrator af Jesus-kulten. Flere figurer i Josephus´ værker er parodier af ham. Disse omfatter den onde karakter på højre side af Decius Mundus-triptykken (som gennemgået i *Part 2*) og Paulinus, der forhindrer jøderne i at få adgang til templet, ved at lukke portene. Apostlenes Gerninger 21:28-30 indeholder en parallel begivenhed, hvor tempelportene bliver lukket[2972]. Var det en parodi på Josephus selv ?

Og var Josephus alias Johannes ? Om Johannes: Apostlen Johannes (ca 6-100 e.v.t) også kendt som Johannes den Elskede og, i den østortodokse kristendom, Johannes Teologen, var ifølge Det Nye Testamente en af Jesu tolv apostle. Han er generelt angivet som den yngste apostel og var søn af Zebedæus og Salome. Hans bror Jakob var en anden af de tolv apostle. Kirkens fædre identificerer ham som Johannes Evangelisten, Johannes af Patmos (Åbenbaringsbogen), Johannes den Ældre (Johannes "Præsten") og den elskede discipel[2973]. Johannes Præsten var en ukendt skikkelse i den tidlige kristne kirke, som enten adskiller sig fra eller identificeres med apostlen Johannes og/eller Johannes af Patmos. Han optræder i fragmenter fra kirkefaderen Papias af Hierapolis som en af forfatterens kilder og adskilles først utvetydigt fra apostlen af Eusebius af Caesarea. Han foreslås ofte af nogle som en alternativ forfatter til nogle eller alle Johannesevangelierne i Det Nye Testamente[2974]. Og hvad med den Markus, som deltog på nogle af Paulus´ missionsrejser og omtales i Acts/Apostlenes Gerninger 15:37, som "den Johannes der også kaldtes Markus" (John Mark), som dateres som det første evangelie, skrevet omkring tiden for Templets destruktion?

GrokAI: *Clemens af Alexandria (ca. 150–215) nævner i sit brev til Theodoros et hemmeligt gospel af Markus, en udvidet version af det kanoniske Markus-evangelium, brugt af en gnosticistisk gruppe, muligvis karporatianerne. Han beskriver, hvordan denne tekst indeholdt mystiske passager, herunder en opvågningsrite med en ung mand, der kun var tilgængelig for "de fuldkomne", "de perfekte" eller "de få" (grekisk: teleioi), et udtryk, der ofte henviser til initierede i gnosticistiske kredse. Clemens ser teksten som legitim, men advarer mod misbrug af dens esoteriske indhold af kættere. Passagen om den unge mand (måske en parallel til Lazarus i Johannes 11 eller et opstandelsesritual) antyder en initiationsproces, hvor "de få" er de, der har nået gnosis (kendskab til det guddommelige). Han nævner ikke direkte et tempel, men hans beskrivelse af en hellig, skjult viden kunne implicere et symbolsk tempelrum—måske et åndeligt modstykke til Jerusalem´s Hellige af Helliges - hvor initiation fandt sted. Dette passer med din idé om en tempelkult, især hvis man ser det i lyset af flaviansk propaganda, hvor templet blev erstattet af en ny åndelig orden.*

2971 Ibid side 29
2972 Joseph Atwill: *Caesars Messiah* – Appendix side 342
2973 https://en.wikipedia.org/wiki/John_the_Apostle
2974 https://en.wikipedia.org/wiki/John_the_Presbyter

Professor og ekspert i hebraisk og aramæisk, Morton Smith´s, "Clement of Alexandria and a Secret Gospel of Mark" (1973) citerer brevet, hvor Clemens skelner mellem den offentlige og hemmelige tekst, og peger på "de få" som de indviede. Ingen direkte tempelreference findes, men gnosticistiske tekster (f.eks. Nag Hammadi) bruger tempelsymbolik for guddommelig adgang.

Forfatterne af Holy Blood, Holy Grail noterer: Videre hævder han (Clement), at apostelen Peter under sit ophold i Rom skrev "en gengivelse af Herren´s gerninger, imidlertid uden at fortælle om alle, eller antyde de hemmelige gerninger. Han udvalgte dem, han anså som egnede til at styrke troen hos dem, han prædikede for. Men da Peter døde som martyr, tog Markus både sine egne og Peter´s papirer med til Alexandria, og overførte til sin tidligere bog (Markusevangeliet) de ting, som kunne styrke udviklingen frem mod viden (gnosis). Samtidig holdt han tilbage, hvad der ikke kunne fortælles, og han nedskrev ikke Herren´s fortolkede lære, men tilføjede nye fortællinger til de allerede nedskrevne...og på sit dødsleje overlod han sine skrifter til kirken i Alexandria, hvor de nøje bevogtes og kun læses af dem, der er indviet i de store mysterier"[2975].

GrokAI*: Din hypotese om, at "de få" var initierede i en tempelkult, kan knyttes til Jerusalem´s Tempel før dets destruktion i 70, hvor kun ypperstepræsten trådte ind i Det Helliges af Hellige. Det hemmelige gospel's nævnte adgang til Det Helliges af Hellige med syv segl kunne være en symbolsk arv fra dette tempel, omskrevet af flaviansk indflydelse (via Josephus) til en kristen kontekst. Clemens' beskrivelse af en rituel opvågning passer med gnosticistisk initiationspraxis, hvor "de få" er de oplyste, muligvis en efterligning af præsteprivilegier. Hvis flaviansk propaganda (som Atwill foreslår) skabte dette, kunne "de få" have været en elite, der accepterede den nye orden, parallelt med Josephus' rolle. Josephus (Antiquities 3.6.4) beskriver Det Helliges af Hellige; gnosticistiske tekster (f.eks. Pistis Sophia) bruger tempelsymbolik. Clemens' brev antyder en lukket gruppe. Hvis Josephus er John, kan det hemmelige gospel være en flaviansk skabt gnosticistisk tekst, hvor "de få" er en kontrolgruppe og ny præsteklasse, der accepterer romersk overherredømme.*

Caesarea, et symbol på romersk dominans over jødisk territorium, bliver den smeltedigel, hvor Josephus forvandles til »Johncephus.« Hans hasmonæiske adel (Life 1–2) og præstelige baggrund udnyttes her til at skabe en logos-drevet fortælling (f.eks. Johannes 1:1) for at legitimere Vespasian. Dette »1 over 4« kunne repræsentere Vespasian (den enestående kejser), der regerede over de fire legioner, der nedkæmpede det jødiske oprør (f.eks. Legio X Fretensis, V Macedonica), med pentagrammet som symbol på kejserlig guddommelighed. De fire årstider under solen, en naturlig cyklus, bliver et flavisk redskab, når de projiceres geometrisk (f.eks. korsformede layouts og pyramide) og metafysisk (guddommelig orden). Byens tempel til Augustus afspejler din idé om en tempelkult med syv segl, en flavisk omdøbning af jødisk hellighed.

Atwill: "Josephus knyttede sin historie til dette tema ved at optegne, at krigen med jøderne kom til en ende fyrre år på dagen efter Jesus' opstandelse. Derved skabte han det indtryk, at kristendommen havde afspejlet jødedommens fyrre års vandring efter den oprindelige påskedag. Kun ved at afslutte krigen på denne dato, den 15. nisan (jødedommen) i 73 e.v.t, kunne Josephus samtidig have "opfyldt" både den syvårige trængselscyklus, som Daniel forestillede sig – altså den nøjagtige længde af krigen (66-73) – og samtidig fuldende kristendommens spejling af jødedommen med begivenhederne efter den oprindelige påskedag"[2976].

2975 Fra da.wikipedia.org/wiki/Markusevangeliet: note: [20] Michael Baigent, Richard Leigh, Henry Lincoln: Hellig blod, hellig gral (s. 350), forlaget Bazar, ISBN 9788280870223

2976 Joseph Atwill: *Caesars Messiah* - Conclusion side 337

Forfatterne til evangelierne konstruerede Jesus ud fra flere profeters liv i den jødiske kanon. Da Elias og Elisa havde genoplivet børn fra de døde, skulle Jesus gøre det samme. Udover at skabe paralleller mellem grundlæggerne af de to religioners ophavsmænd, Moses og Jesus, lånte evangeliernes forfattere også begivenheder fra historien i Anden Mosebog (Exodus) for at skabe det indtryk, at kristendommen, ligesom jødedommen, var af guddommelig oprindelse. De mest kendte af disse er de paralleller, som evangelierne bruger til at opstille Jesus som et "påskelam", og som etablerer ham som "leverandøren" af den religion, der skulle erstatte jødedommen. Alle fire evangelier viser, ligesom Paulus, at påsken og jødedommen selv, er forældede. Jesu offer af sig selv skaber en ny passover/påske og en ny religion. Det er vigtigt at erkende, hvor bogstaveligt de tidlige kristne så sig selv som en erstatning for jødedommen, selv i det omfang, at de tidlige kirkefædre hævdede, at de gamle hebræere var kristne og ikke jøder[2977], synes Atwill.

For at vise, at kristendommens guddommelige oprindelse er parallel til jødedommens, tog kristendommens forfattere begivenhederne fra historien af den oprindelige udvandringshistorie, som havde tal forbundet med dem, og indsatte disse tal i deres historie om kristendommens fødsel. Med andre ord, eftersom Gud gav loven til Moses halvtreds dage efter første påskedag, ville kristendommen give den "nye" lov (pinse) 50 dage efter dens påskedag/Jesu korsfæstelse. På den dag, hvor Moses' lov blev givet, døde 3.000 mennesker for at tilbede guldkalven. På den dag, hvor "ånden" blev givet til Kristi disciple, blev 3.000 føjet til Kristus og fik liv, hvilket betyder, at den forbedrede pagt med Gud bragte liv[2978]. Disse paralleller blev tydeligvis skabt for at etablere kristendommen som den nye jødedom. Evangelierne og Josephus' skrifter samvirker til dette formål. Det Nye Testamente beretter om fødslen af den nye jødedom, mens Josephus' historie beskriver ”døden af jødedommens Andet Tempel”[2979].

Josephus optegner, at den fjortende nisan er den dag, hvor jøderne fejrede påsken. I Johannesevangeliet står der, at Jesus blev korsfæstet den trettende nisan og opstod den femtende. Den femtende nisan, 73 e.v.t, er præcis fyrre år på dagen efter Kristi genopstandelse. Kun læsere af både evangelierne og Josephus ville være bekendt med dette nøjagtige tidsrum på fyrre år. Forfatterne til NT og Josephus har således skabt en parallel mellem jødedommens første fyrre år, hvor israelitterne vandrede rundt i ørkenen, og de første fyrre år af kristendom[2980].

I Johannesevangeliet, beskrives det, at Jesu tjeneste omfattede tre påskemåltider. Disse tre påskemåltider er ikke nævnt i de synoptiske evangelier. Forfatteren af Johannes fastlægger bevidst datoen for Kristi død som værende i år 33 e.v.t. Han gør dette, fordi det er den eneste mulige aritmetiske måde at skabe den korrekte tilpasning til Daniel-profetierne og samtidig skabe den fyrreårige cyklus mellem Jesu opstandelse og afslutningen på den jødiske krig[2981]. Johannesevangeliet adskiller sig fra synoptikerne i sin datering fordi Johannes beskriver tre påskemåltider og dermed giver Jesus-ministeriet et treårigt tidsrum. Synoptikerne beskriver kun én påskedag, og afslører derfor ikke det år, hvor Jesus blev korsfæstet. Under alle omstændigheder viser Johannes' kronologi, at Jesus blev korsfæstet den trettende nisan, dagen før påsken. Derfor er han "opstået" den femtende nisan - den tredje dag. Josephus må derfor datere ”masseselvmordet” på Masada, "kalamitous slagtning", der afsluttede det jødiske oprør, til den femtende dag i Nisan. Kun med denne dato kan han tilpasse kristendommen "korrekt"[2982].

2977 Joseph Atwill: *Caesars Messiah* - kapitel 14: Building Jesus side 278, 279
2978 Joseph Atwill: *Caesars Messiah* - kapitel 14: Building Jesus side 280 note 185 for Moses og note 186 for Jesus
2979 Joseph Atwill: *Caesars Messiah* - kapitel 14: Building Jesus side 280
2980 Joseph Atwill: *Caesars Messiah* - kapitel 14: Building Jesus side 281, 282
2981 Joseph Atwill: *Caesars Messiah* - kapitel 14: Building Jesus -side 283
2982 Joseph Atwill: *Caesars Messiah* - kapitel 14: Building Jesus - side 292

Datoerne for Jesu liv var blot flere "stykker" af jødedommen, valgt af kristendommens skabere, for at opfylde dens logiske og teologiske krav. De centrale begivenheder i kristendommen - Kristi fødsel, begyndelsen af hans tjeneste og hans død - er henholdsvis 1 e.v.t., 30 e.v.t. og 33 e.v.t. Alle disse datoer blev beregnet baglæns fra destruktionen af Jerusalem. De blev valgt for at passe ind i et mønster, som kombinerede Daniel´s profetier og Moses' liv, så de teologiske strømme til støtte for kristendommen blev smeltet sammen. Begyndelsen af Jesu tjeneste i 30 e.v.t., hvor Jesus første gang kom til Jerusalem, blev beregnet til at være nøjagtig fyrre år fra den dag, hvor romerne under Titus kastede lejr uden for Jerusalem; "det andet komme". Dette dateringssystem er ikke baseret på fødslen af en verdenshistorisk religiøs leder, men orienterer sig nøjagtigt efter destruktionen af en by. Således er den teologiske kronologi, der er skabt af opfinderne af kristendommens ophavsmænd, også en fyrreårig cyklus mellem Jesu opstandelse (år 33) og den endelige afslutning ved Masada´s fald (år 73), som samtidig var tilpasningen af kristendommens anden skabelon, nemlig Daniel´s profetier, som skulle have sin afslutning på samme dag som den fyrreårige cyklus af vandring[2983].

Disse to perfekte fyrreårscyklusser er naturligvis absurde, og viser i sig selv det planlagte forhold mellem Det Nye Testamente og *Jødernes Krig*. Josephus beretter, at Eleazar, Judas Gallilæerens efterkommer, og hans Sicarii-følgere destruerede sig selv ved Masada fyrre år på dagen efter Jesu opstandelse. Dette identificerer perfekt Sicarii som medlemmer af den "onde slægt", som Jesus advarede om ville blive udslettet, før generationen gik bort. Sicarii'ernes selvmord på denne dato skulle repræsentere "forsoning" for deres rolle i korsfæstelsen af Jesus[2984]. Dette gjorde også, at Pontius Pilatus og Rom kunne vaske hænder ved at give en anden Judas (iskariot) skylden for korsfæstelsen. Cesare Borgia, den romerske kardinal fra det femtende århundrede, søn af pave Alexander VI (Rodrigo Borgia) blev citeret: "Den har tjent os godt, denne myte om Jesus"[2985].

Forfatteren til Apostlenes Gerninger bemærker i 13:21, at den Gamle Testamentlige Saulus' regeringstid havde en varighed på 40 år. Dette 'forudser' de fyrre år mellem begyndelsen af Paulus' 'tjeneste' omkring år 40 e.v.t. og begyndelsen af Domitian´s regeringstid i 81 e.v.t. en omtrent fyrreårig cyklus, der er parallel med den, der forbandt Jesus med Titus. Denne analyse gør det muligt at forstå "Paulus'" virkelige natur. Paulus begynder i 33 som "Saulus", en messiansk oprører, der kæmper mod "Vejen", som er flavianernes Kristus-kult, men han har en åbenbaring og "omvender" sig til troen på "Jesus Kristus", dvs. han forstår, at Cæsar er Kristus[2986].

En anden nævneværdig sammenhæng med Isis-kulten, som vi husker på her er, at den sidste græske hersker/farao over Egypten, Cleopatra 7, levede fra 70-30 f.v.t. Hun overleverede via Ptolemaio 11´s testamente Egypten til Romerriget, som fik sin første kejser med Augustus Octavian. Tempelrestauratør og romersk-jødiske klientkonge, Herodes Den Store, levede i 70 år. Han blev udnævnt af senatet til ”Jødernes Konge”[2987]. Tidsregningen starter ifølge Josephus ved hans død. I Josephus' beretning blev Herodes' død indledt med først en jødisk fastedag (10 Tevet 3761/søn 24. dec. 1 f.v.t), en måneformørkelse (29. dec. 1 f.v.t) og efterfulgt af påsken (27. marts 1 e.v.t), hvilket forklarer starten af den moderne kalenders første år. Mange forskere, der beskæftiger sig med datoen for Herodes' død, følger Emil Schürer´s beregninger, som antyder, at datoen var i

2983 Joseph Atwill: *Caesars Messiah* - kapitel 14: Building Jesus - side 284
2984 Joseph Atwill: *Caesars Messiah* - kapitel 14: Building Jesus - side 288
2985 Joseph Atwill: *Caesars Messiah* - kapitel 14: Building Jesus - side 291
2986 Joseph Atwill’s Blog, 9 April 2013 https://bharatabharati.in/2013/10/21/how-christianity-was-used-to-enslave-europe-joseph-atwill
2987 Cohen, Shaye J. D. (1999). "Roman Domination: the Jewish Revolt and the Destruction of the Second Temple". In Shanks, Hershel (ed.). *Ancient Israel: from Abraham to the Roman destruction of the Temple* (Revised ed.). Washington, D.C.: Biblical Archaeology Society. ISBN 978-1-880317-53-2. side 267

eller omkring år 4 f.v.t[2988]. Forvirringen herom tjener et overordnet taltema om septuaginta (70), og 3,5 (halvdel af 7) eller Pi 3,14 ($\pi \approx 22/7$); passets omdrejning for en cirkel under pyramidions akse. Disse nøgletal sammen med de 30 og 40 går igen ved mange centrale hændelser på hver sin side af tidslinjen. Præcis som 7-årskrigen 66–73 og Cleopatra–Jesus–Titus-aksen er pivot på hver side af nul-linjen (73-70-30 før, til 30-33-70-73 efter). I frimurerisk perspektiv: Cirklen hviler mellem de to søjler, som mure(r)ne holder sig indenfor: den ene søjle er Johannes Døberen (begyndelsen), den anden er Johannes evangelisten (afslutningen/midsommer). Jesus korsfæstes 14. nisan år 33 (3,14). Genopstår 16. nisan → 3,6 dage inkl. dele af dage (666-decimal). Paulus' mission 33–36. Typologisk genopstandelse: Paulus 33–36 bliver Josephus ved hans fødsel i 37 med omvendelse/ genopstandelse i cisternen i Jotapata 30 år senere i år 67. I 70-71 (3,5 år senere) bliver overdragelsen fra Jesus til Paulus til Josephus fuldbragt i overenstemmelse med talkode-cyklussen.

Da Herodes fik magten i Judæa, stod hans styre over for to trusler. Den første trussel kom fra hans svigermor Alexandra, som forsøgte at genvinde magten for sin familie, hasmonæerne, hvis dynasti Herodes havde væltet i 37 f.v.t. ved Belejringen af Jerusalem. Samme år giftede Cleopatra 7 sig med den romerske leder Antonius. Ægteskabet i 37 f.v.t. udløste også en magtkamp mellem de romerske ledere Octavian, som senere blev kaldt Augustus, og Antonius[2989]. På Rhodos i 31 f.v.t. overbeviste Herodes Octavian om, at han ville være loyal over for ham gennem sin evne til at holde Judæa åbent for Rom som en forbindelse til Syrien´s og Egypten´s rigdomme og sin evne til at forsvare grænsen[2990]. Herodes fortsatte med at styre sine undersåtter, som han fandt det passende. På trods af den autonomi, som Herodes fik i sit interne styre over Judæa, blev han pålagt restriktioner i sine forbindelser med andre kongeriger[2991]. I Jerusalem indførte Herodes udenlandske former for underholdning og rejste en guldørn ved indgangen til templet, hvilket tydede på en større interesse for Rom´s velfærd end for jødernes[2992].

Da kong Salomon døde i 930 f.v.t, blev riget delt i to selvstændige kongeriger: nordriget Israel med ti stammer og sydriget Judæa med Jerusalem og templet som centrum (1. Kong 12:20). Da Herodes den Store døde, kopierede kejser Augustus nøjagtig samme geografiske opdeling: nord (Galilæa og Peræa) blev lagt under tetrarken Herodes Antipas, mens syd (Judæa, Samarien og Idumæa) først kom under Arkelaus og fra år 6 e.v.t. blev en direkte romersk provins under en præfekt (Josephus, *Ant.* 17.188–320; *Krig* 2.93–97). Da romerne skrev deres nye historie 70–100 e.v.t, genbrugte de præcis denne administrative deling fra år: de fire evangelier placerede Jesus' offentlige virke næsten udelukkende i Herodes Antipas' nordlige område (Galilæa og Peræa), mens han kun var i Jerusalem den allersidste uge (Mark 1–13; Matthæus 4–20; Lukas 4–9; Johannes 1–12). Josephus derimod startede sin egen militære karriere i Galilæa i 66–67 e.v.t. men efter overgivelsen til Vespasian i 67 flyttede han til Jerusalem og skrev resten af sin beretning om krigen 66–73 udelukkende om den sydlige del (Judæa og templet jvf *Krig* 3–7).

Shakespeare er også fuldstændig baseret på den flaviske typologi - og kan ikke forstås uden først at forstå hele Det Nye Testamente. Et af de sjove aspekter af Atwill´s *Shakespeare´s Hemmelige Messias* er, at den viser den komedie, der findes i Johannes' Åbenbaring; det mystiske værk, som har forvirret kristne og forskere i årtusinder. Et indlysende symbolsk begreb er, at "englene" i Åbenbaringens kapitel 8 er de trodsede kejsere. Dette gør det muligt at forstå Åbenbaringen som

2988 https://en.wikipedia.org/wiki/Herod_the_Great : note 88 Josephus, *Antiquities*, 17.6.4
2989 Perowne, Stewart Henry (2003). *The Life and Times of Herod the Great*. Sutton. ISBN 978-0-7509-3273-8. side 67
2990 Ibid side 77-80 + side 92-93 https://en.wikipedia.org/wiki/Herod_the_Great : "Reign in Judea" note 45
2991 Cohen: "Roman Domination: the Jewish Revolt and the Destruction of the Second Temple". side 72
2992 Levine, Amy-Jill. "Visions of Kingdoms: From Pompey to the First Jewish Revolt," in *The Oxford History of the Biblical World*, ed. Michael D. Coogan. (New York: Oxford University Press, 1998), p. 357.

værende blevet produceret af Domitian´s kejserkult. Når man ved, at listen over "engle" forestiller de guddommeliggjorte cæsarer, er det muligt at begynde at afvikle de komplekse identifikationer af de forskellige personer, der er nævnt i Johannes' Åbenbaring. Ligesom evangelierne er Åbenbaringen et puslespil, hvis løsning giver identiteten af de personer, der er afbildet som "engle", "dyr", "lammet", "morgenstjernen" osv.

Den indsigt, der bedst tydeliggør symbolikken i Åbenbaringen, er, at de første fem engle, der blæser i trompeterne, er repræsentationer af de kejsere, som Suetonius optegnede som værende blevet guddommeliggjort. For at genkende identiteten af de fem "engle" er det nødvendigt at vide, at senatet ikke havde gjort alle kejsere før Domitian´s regeringstid til guder. Suetonius noterede, at de eneste kejsere, som fik titlen 'divus', var Julius, Augustus, Claudius, Vespasianus og Titus. De første fem engle er beskrevet i den rækkefølge, hvori de guddommelige cæsarer, de repræsenterer, har regeret, og hver af dem har et karakteristisk kendetegn for den pågældende "divus".

Den første 'engel' (vers 7) er Julius Cæsar, som havde sine mest berømte slagtilfælde "på jorden". Den anden er Augustus (8+9), som havde sin mest berømte sejr over Markus Antonius på havet og destruerede Alexandria; en havneby ved havet. Den tredje engel er Claudius (v10+11), som blev forgiftet, og derfor hedder hans stjerne "malurt", som er kendt som gift. Shakespeare-litteraturens forfatter forstod åbenbaringens typologiske niveau, hvilket fremgår af karakteren Hamlet, der mumler "malurt" igen og igen i Claudius' nærvær. Den fjerde engel, der "blæste i sin trompet, og en tredjedel af solen blev ramt og en tredjedel af månen", repræsenterer Vespasian, som fik parret sol- og måneformørkelser til at indtræffe under sin konsulperiode (vers 12). Bemærk, hvordan forfatteren har brugt det faktum, at formørkelserne fandt sted under Vespasian´s "tredje" konsulat, til at skabe den absurde "mirakuløse" typologiske forbindelse til Johannes' Åbenbaring, hvor en "tredjedel" af planeterne blev formørket. ”For formørkelser af både sol og måne indenfor 15 dage af hinanden har fundet sted selv i vor tid, i Vespasianus' tredje konsulsår” (Plinius den Ældre, Naturhistorie, II. X. 57).

Den femte engel er Titus, der førte "græshopperne" mod Jerusalem. Titus skulle kun dræbe dem, der ikke havde "Gud´s segl på deres pande" - med andre ord de jøder, der ikke ville tilbede Cæsar (Åbenbaringsbogen kapitel 9).

Hvis man følger denne logik, kan den sjette engel i kapitel 9 kun være Domitian - 'den levende gud' i Johannes' Åbenbaringen´s nutid. En række romerske legioner var stationeret i nærheden af Eufrat, så udsagnet: "løslad de fire engle, som er bundet ved den store flod Eufrat, således blev de fire engle løsladt, som var blevet holdt klar til den time", synes at henvise til Domitian´s brug af legionerne i hans eneste betydelige militære felttog, nemlig det mod sarmaterne.

Den syvende engel er den person fra evangelierne - "Jesus" , som blev "ejet" af de seks cæsarer i kejserkulten. Listen over "engle" gør forholdet mellem Åbenbaringen og Commune Asiae (nuværende Tyrkiet, hvortil rundskrivelsen af Åbenbaringen blev sendt) klart. Ikke alene betragtede denne organisation disse personer som 'guddommelige', men den havde også hovedkvarter i hver af de syv byer, som Åbenbaringen omhandler. En interessant formodning er, at Åbenbaringen blev læst op for hoi polloi (uinitierede, som ikke ville have forstået den) og cognoscenti (indviede, som ville have forstået den) ved indvielsen af Domitian´s tempel i Efesus.

Bemærk nedenfor, at i stedet for blot at fortælle læseren, hvad tordenen sagde, er der kun tavshed.

Den fortolkningsramme, der præsenteres her, forklarer dette systematiske skjul af information. Det er også bemærkelsesværdigt, at passagen foregår i et tempel; en passende ramme for "englene" i kejserkulturen. Passagen begynder en symbolsk beskrivelse af den historie, der førte til flavianernes skabelse af kristendommen. Den lange indledning til åbningen af det syvende segl er simpelthen et øjeblik af forfængelighed for Domitian. Med den fastslår han, at hele den kejserlige kulturs historie førte til det øjeblik, hvor verden ville få at vide, at han var den endelige Kristus: Johs Åb 8:1 - "Da Lammet åbnede det syvende segl, var der stilhed i himlen i omkring en halv time"[2993].

Blandt de historiske paralleller mellem Åbenbaringens 'Herre Gud' og den 12. Kejser Domitian var følgende: Han var en 'levende gud'. Havde magt til at henrette undersåtter. Havde en kirke i Efesos, som var den første i rækkefølgen af betydning (Domitian byggede sit personlige tempel der). Havde en gruppe af kirker i Lilleasien. Faderen var en Gud. Åbenbaringens 'Herre Gud' og Domitian var begge 'Kristus' (Vespasian, som Suetonius skriver i *12 Cæsarer*). Var en del af en treenighed af guder, der delte en 'guddom'. Domitian var en af de tre flaviske cæsarer, hvoraf to allerede var blevet guddommeliggjort af senatet, og ligesom dem besad han den kejserlige 'pneuma' eller guddommelige ånd. Endelig - og det indlysende bliver altid overset - havde 'herreguden' Domitian et postsystem, der kunne sende breve til de syv byer, der er nævnt i Johannes' Åbenbaring.

En sådan samling af paralleller ville under alle omstændigheder være mistænkelig, men i lyset af analysen i *Caesar's Messiah*, der viser, at evangelierne blev skrevet for at proklamere Titus' guddommelighed, kan man ikke tage fejl af, at de var bevidste, eller at de var designet til at etablere Domitian som Åbenbaringens 'Kristus'. Det faktum, at det paulinske materiale og Åbenbaringen blev skabt for at knytte an til Domitian, er på en måde forventeligt. Domitian´s forfængelighed og besættelse af sin guddommelighed var velkendt.

Johs Åb 16: "I sin højre hånd holdt han syv stjerner, og ud af hans mund kom et skarpt, tveægget sværd". Selv om det litterære forhold mellem Johannes' Åbenbaring og Suetonius' historie om Domitian er anderledes end typologien mellem Jesus og Titus, blev de ligesom evangelierne og *Jødernes Krig* skabt som et enkelt og interaktivt litterært værk. Suetonius påpegede, at Domitian havde »hammertæer«, så Domitian var også en gud med »fødder som bronze«. Det tveæggede sværd, der kommer ud af figurens mund, repræsenterer kejserens ord, som kan skære 'to' veje. Med andre ord: Ligesom evangelierne har ordene i det paulinske materiale og i Johannes' Åbenbaring to betydninger[2994].

Når læserne genkender de åbenlyse paralleller mellem Domitian og Åbenbaringens »Herre Gud«, kan de se, at Åbenbaringens syv åbenlyse »segl« var knyttet til de syv skjulte segl i Paulus' breve. Faktisk forekommer disse parallelle syv segl i samme rækkefølge i begge værker - hvilket afspejler de sekventielle typologisk forbundne begivenheder mellem Jesus og Titus. Forbindelserne mellem de syv segl var også typologisk forbundet med Suetonius' historier. Som Joseph Atwill viser i *Shakespeare´s Secret Messiah* skal denne komplicerede trevejsforbindelse mellem de to sæt af syv segl og Suetonius' historie forstås for at 'åbne' de syv segl og for at lære, at Kristi navn er Domitian[2995], ifølge Atwill´s fortolkning.

Paulus kaldes ofte kirkens første teolog, da han gennemtænkte indholdet af den kristne

2993 https://archive.org/stream/JOEATWILLTheFreemasonInTheRye/JOE+ATWILL+-+The+%E2%80%98angels%E2%80%99+of+Revelation+Revealed+_djvu.txt + https://archive.org/details/CaesarsMessiahTheRomanConspiracyToInventJesus_201812
2994 Joseph Atwill: *Shakespeares Secret Messiah* : Part 11: Revelation And Domitian´s Imperial Cult
2995 Atwill: *Shakespeares Secret Messiah* : Part 11: Revelation And Domitian´s Imperial Cult

opstandelsestro og Kristi offerdød. Centralt i Paulus' forkyndelse var, at Jesus var den forjættede Messias, som på alles vegne havde lidt soningsdøden: mennesket var frikendt for Gud´s dom pga. Jesu død. Det handlede ikke om gerningsretfærdighed, som hos jøderne, for der var en ny pagt. De kristne var det sande Israel. Som medlem af den kristne kirke var man med i et universelt fællesskab, hvor dåben og ikke den jødiske omskærelse var tegnet. Paulus' forkyndelse vakte heftig debat i kirken, der bestod af tidligere hedninger og jøder. Skulle den helt bryde med Moseloven, og skulle der være forskellige regler for jødekristne og hedningekristne? Spørgsmålet blev diskuteret på apostelmødet i Jerusalem og resultatet faldt ud til fordel for Paulus. Han var den ledende skikkelse i kirkens 1. århundrede, og det er hans fortjeneste, at kristendommen førtes ind i den hellenistiske bykultur og lagde grunden til en verdensreligion. Gennem hans forkyndelse stod det klart, at kristendommen ikke længere var en jødisk sekt[2996].

Paulus Første Brev til Romerne 3:27-31 gør "Troens lov” gældende: For vi mener, at et menneske gøres retfærdigt ved tro, uden lovgerninger. Eller er Gud måske kun jødernes Gud og ikke også hedningernes? Jo, også hedningernes, så sandt som Gud er én - og gør den omskårne retfærdig af tro og den uomskårne retfærdig ved den samme tro. Sætter vi så loven ud af kraft ved troen? Aldeles ikke! Vi gør loven gældende".

En række lærde anser Jesus som et mytologisk væsen, der blev konkretiseret i evangelierne, og har også hævdet, at Paulus-figuren var en "mytemager", som gav sin egen afvigende fortolkning af Jesu betydning, der byggede en bro mellem den jødiske og hellenistiske verden og dermed skabte den tro, der blev til kristendommen. Paulus omtaler Jesus som et ophøjet væsen og skriver sandsynligvis om enten et mytisk eller overnaturligt væsen, en himmelsk guddom ved navn Jesus. Dette himmelske væsen er afledt af personificerede aspekter af Gud, især personificeringen af visdommen, eller "en frelserfigur, der er mønstret efter lignende figurer indenfor de gamle mysteriereligioner", som ofte (men ikke altid) var en døende og genopstået gud[2997].

Apostlen Paulus, skrev i sit brev til romerne (kapitel 15 vers 6-12) om hvordan folkeslagene samlet skal underkaste sig ”håbet” Jesus Kristus: ”Så i enigt med én mund lovpriser Gud, vor Herre Jesus Kristi fader! Hvad jeg siger, er, at Kristus er blevet tjener for de omskårne for at vise, at Gud har talt sandt, og for at stadfæste løfterne til fædrene, men hedningerne skal lovprise Gud for hans barmhjertighed – som der står skrevet: Lovpris Herren, alle folkeslag! Og igen: Lovsyng ham, alle folk! Og igen siger Esajas: Isajs rodskud skal komme, han, som rejser sig for at herske over folkeslagene; på ham skal folkene håbe”.

I modsætning til de 12 apostle kendte Paulus ikke Jesus, men blev omvendt ved at se den opstandne Jesus (1. Korintherbrev 15:8-9). Han understregede, at hans aposteltitel skyldtes dette syn: "Jeg har heller ikke modtaget eller lært det af et menneske, men ved en åbenbaring af Jesus Kristus" (Paulus´ Brev til Galaterne 1:12). Ifølge Apostlenes Gerninger (ApG) så han synet på vejen til Damaskus. Han var, som han skriver, en ivrig forfølger af den kristne kirke (1 Kor 15:9), hvis medlemmer var jøder eller jødiske proselytter. Paulus giver det første skriftlige vidnesbyrd om forholdet mellem den kristne og den opstandne Jesus, om hvad det vil sige at være kristen og om kristen spiritualitet. Paulus' indflydelse på kristen tænkning er betydeligere end nogen anden nytestamentlig forfatter[2998].

2996 https://da.wikipedia.org/wiki/Paulus
2997 https://en.wikipedia.org/wiki/Christ_myth_theory#Overview_of_main_mythicist_arguments
2998 Oxford Dictionary of the Christian Church ed. F. L. Lucas (Oxford) opslag: St. Paul - https://da.wikipedia.org/wiki/Paulus note 2

Selv om den primært fokuserer på Paulus, som har monopol på den sidste del af fortællingen, fortæller ApG også historien om Paulus' forhold til det samfund i Jerusalem, der bestod af Jesu nærmeste disciple under ledelse af Jakob/James, "Herrens bror" - den enklave eller fraktion, som først senere blev kaldt de første kristne og nu betragtes som den tidlige eller oprindelige kirke. I sin beretning om Paulus' tilknytning til dette samfund giver ApG kun Paulus' synspunkt. ApG er i det væsentlige et dokument om den paulinske - eller det, der nu anses for at være "normativ" - kristendom. Paulus er med andre ord altid "helten", og enhver, der modsætter sig ham, hvad enten det er myndighederne eller endda Jakob, bliver automatisk fremstillet som skurk. ApG begynder kort efter, at Jesus - kaldet "Nazorene" (på græsk "Nazoraion") - er forsvundet fra scenen. Fortællingen beskriver derefter organiseringen og udviklingen af samfundet eller "den tidlige kirke" i Jerusalem og dets stigende gnidninger med myndighederne. Fællesskabet er levende beskrevet i ApG 2,44-6: "De troende boede alle sammen og ejede alt i fællesskab; de solgte deres ejendele og delte indtægterne mellem sig, alt efter hvad hver enkelt havde brug for. De gik hver dag i fællesskab i templet". Det er værd at bemærke, at de holdt fast ved templet. Jesus og hans nærmeste tilhængere fremstilles normalt som fjendtligt indstillede over for templet, hvor Jesus ifølge evangelierne væltede vekselerernes borde og pådrog sig præsteskabets lidenskabelige utilfredshed. I ApG 6:8 præsenteres Stefan (betyder Krone), den første officielle "kristne martyr", som bliver arresteret og dømt til døden ved stening. I sit eget forsvar henviser Stefan til mordet på dem, der profeterede om den "retfærdiges" eller den "retfærdiges komme". Denne terminologi er specifikt og unikt qumranisk i sin karakter. Den "retfærdige" optræder gentagne gange i Dødehavsrullerne som "Zaddik"[2999]. "Retfærdighedens lærer" i rullerne, "Moreh ha-Zedek", stammer fra samme rod. Og når historikeren Josephus omtaler en lærer, der tilsyneladende hedder 'Sadduc' eller 'Zadok', som leder af en messiansk og antiromersk jødisk følge, ser det også ud til at være en fejlagtig græsk gengivelse af 'Den Retfærdige'[3000].

Som det er beskrevet i ApG, bruger Stefan altså en nomenklatur, der er unik og specifikt karakteristisk for Qumran. Trodser sædvane og konvention. Alligevel er det Stefan, den første "kristne martyr", der fremstår som en fortaler for loven, mens hans forfølgere beskyldes for at have svigtet loven. Det giver ingen forståelse, at Stefan, en selvudråbt tilhænger af loven, bliver myrdet af jødefæller, der hylder den samme lov. Men hvad nu, hvis disse jødefæller handlede på vegne af et præsteskab, der havde indgået en aftale med de romerske myndigheder - i realiteten var kollaboratører, der ligesom f.eks. mange franskmænd under den tyske besættelse blot ønskede "et roligt liv" og frygtede, at en agitator eller modstandsmand i deres midte kunne føre til repressalier?[3001]. Den "tidlige kirke", som Stefan er medlem af, understreger konstant sin egen ortodoksi, sin nidkære overholdelse af loven. Dens forfølgere er dem, der forsøger at forblive i godt forhold med Rom - og derved falder fra loven, eller, med Qumran-udtryk, overtræder loven, forråder loven[3002]. I denne sammenhæng giver Stefans' fordømmelse af dem forståelse, og det samme gælder deres mord på ham. Og som vi skal se, vil James/Jakob "The Just", "Zaddik" eller "den retfærdige", "Herrens bror", som er det bedste eksempel på streng overholdelse af loven - ifølge den senere tradition, lide præcis den samme skæbne som Stefan. Ifølge ApG er det ved Stefan´s død, at Paulus - dengang kaldet Saulus af Tarsus - får sin debut. Han skulle have stået vagt over de aflagte klæder fra Stefan´s mordere, selv om han muligvis har indtaget en mere aktiv rolle. I ApG 8:1 får vi at vide, at Saulus "helt og holdent godkendte drabet" på Stefan. Og senere, i ApG

2999 Richard Baigent, Richard Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – kapitel 12: The Acts of the Apostles side 180-181 note 1: Eisenman; *Maccabees, Zadokites, Christians and Qumran*, pp. xiii, 4 —6 .

3000 Ibid: kapitel 12: The Acts of the Apostles side 181 note 2: Josephus, *Antiquities of the Jews*, XVIII, i. See also ibid., p.59, n.99.

3001 Ibid side 182 note 3: Eisenman, op. cit., pp. 10-11, 22-3. For arguments regarding the 'Stephen' episode being a reworking of an attack upon James as recorded in the Recognitions of Clement (I, 70), see p.76, n.144, and also James the Justin the Habakkuk Pesher, p.4, n.ll; p.39.

3002 Ibid - kapitel 12: The Acts of the Apostles side 182 note 4: Eisenman, Maccabees, Zadotites, Christians and Qumran, p. 41, n.17.

9:21, beskyldes Saulus for at have planlagt netop den slags angreb på "den tidlige kirke", som kulminerede med Stefan´s død. På dette tidspunkt i sit liv er Saulus helt sikkert ivrig, ja, endog fanatisk, i sit fjendskab mod den "tidlige kirke". Ifølge ApG 8:3 "arbejdede han på at destruere kirken totalt; han gik fra hus til hus og arresterede både mænd og kvinder og sendte dem i fængsel". På det tidspunkt optræder han naturligvis som en håndlanger for det pro-romerske præsteskab. ApG 9 fortæller os om Saulus' omvendelse. Kort efter Stefanus' død begiver han sig til Damaskus for at opspore medlemmer af den "tidlige kirke" der. Han er ledsaget af sit lejemorderhold og har en arrestordre fra sin herre, ypperstepræsten, med sig. Som vi har bemærket, er det sandsynligt, at denne ekspedition ikke har været til Syrien, men til det Damaskus, der figurerer i "Damaskusdokumentet"[3003].

På vej til sin destination gennemgår Saulus en slags traumatisk oplevelse, som kommentatorer har fortolket som alt fra et solstik til et epileptisk anfald og en mystisk åbenbaring (ApG 9:1-19; 22:6-16). Et "lys fra himlen" slår ham angiveligt ned fra sin hest og "en stemme", der ikke kan mærkes, kræver af ham: "Saul, Saul, hvorfor forfølger du mig?”. Saul beder stemmen om at identificere sig selv. "Jeg er Jesus, nazoræeren", svarer stemmen, "og du forfølger mig". Stemmen siger til ham, at han skal tage til Damaskus, hvor han vil få at vide, hvad han skal gøre. Da denne visitation er forbi, og Saulus genvinder en antydning af sin tidligere bevidsthed, opdager han, at han er blevet midlertidigt blind. I Damaskus vil han få synet genoprettet af et medlem af den "tidlige kirke", og han vil lade sig døbe. En moderne psykolog ville ikke finde noget særligt usædvanligt i Saulus' eventyr. Det kan faktisk være forårsaget af et solstik eller et epileptisk anfald. Det kunne lige så godt tilskrives hallucinationer, hysteriske eller psykotiske reaktioner eller måske ikke andet end den dårlige samvittighed hos en modtagelig mand med blod på hænderne. Saulus tolker det imidlertid som en sand manifestation af Jesus, som han aldrig har kendt personligt, og det er det, der fører til hans omvendelse. Han opgiver sit tidligere navn til fordel for "Paulus". Og han vil efterfølgende være lige så ivrig efter at udbrede den "tidlige kirkes" lære, som han hidtil har været efter at udrydde den. Han slutter sig til deres fællesskab, bliver en af deres lærlinge eller disciple. Ifølge hans brev til Galaterne (Gal. 1,17-18) forbliver han under deres vejledning i tre år, hvoraf han tilbringer en stor del i Damaskus. Ifølge Dødehavsrullerne var prøve- og oplæringsperioden for en nyankommen i Qumran-samfundet også tre år[3004].

Efter sin treårige læretid vender Paulus tilbage til Jerusalem for at slutte sig til lederne af "samfundet" der. Det er ikke overraskende, at de fleste af dem er mistænksomme over for ham, da de ikke er helt overbeviste af hans omvendelse. I Galaterbrevet 1:18-20 taler han om, at han kun har set Jakob og Kefas. Alle andre, herunder apostlene, synes at have undgået ham. Han er nødt til gentagne gange at bevise sit værd, og først da finder han nogle allierede og begynder at prædike. Der opstår imidlertid diskussioner, og ifølge ApG 9:29 truer visse medlemmer af menigheden i Jerusalem ham. For at afværge en potentielt ubehagelig situation sender hans allierede ham til Tarsus, den by (nu i Tyrkiet), hvor han blev født. Han bliver i realiteten sendt hjem for at sprede budskabet der. Det er vigtigt at forstå, at dette var ensbetydende med eksil. Fællesskabet i Jerusalem var, ligesom det i Qumran, næsten udelukkende optaget af begivenhederne i Palæstina. Den øvrige verden, som f.eks. Rom, var kun relevant i det omfang, som den påvirkede eller greb ind i deres mere lokale virkelighed. Således opstår den første af Paulus' tre (i henhold til ApG) udlandsrejser. Den fører ham bl.a. til Antiokia, og som vi lærer af ApG11:26: "Det var i Antiokia, at disciplene for første gang blev kaldt "kristne". Kommentatorer daterer Paulus' rejse til Antiokia til

3003 Richard Baigent, Richard Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – kapitel 12: The Acts of the Apostles side 182, note 5: .Eisenman, *Maccabees, Zadotites, Christians and Qumran*, p.68, n.120; p.69, n.122. Eisenman sees both 'Damascus' references as generically parallel.
3004 Ibid - kapitel 12: The Acts of the Apostles side 182-183, note 6: *The Community Rule,* VI, 14-23 (Vermes, p.70).

omkring år 43 e.v.t. På det tidspunkt var der allerede etableret et fællesskab af den "tidlige kirke" der, som rapporterede tilbage til sektens ledelse i Jerusalem under Jakob. Omkring fem eller flere år senere underviser Paulus i Antiokia, da der opstår en strid om indholdet af hans missionsarbejde. Som det fremgår af ApG 15, ankommer visse repræsentanter for ledelsen i Jerusalem til Antiokia, måske, foreslår Eisenman, med det specifikke formål at kontrollere Paulus' aktiviteter[3005]. De understreger vigtigheden af en streng overholdelse af loven og beskylder Paulus for at være slap. Han og hans ledsager, Barnabas, beordres kortvarigt tilbage til Jerusalem for at få en personlig konsultation med ledelsen. Fra dette tidspunkt vil der opstå et skisma, som vil blive udvidet mellem Paulus og Jakob; og forfatteren til ApG bliver, vedrørende striden, Paulus' apologet.

I alle de efterfølgende omskiftelser skal det understreges, at Paulus i realiteten er den første "kristne" kætter, og at hans lære - som bliver grundlaget for den senere kristendom - er en åbenlys afvigelse fra den "oprindelige" eller "rene" form, som ledelsen hylder. Uanset om Jakob, "Herrens bror", bogstaveligt talt var Jesu blodsbroder eller ej, er det klart, at han kendte Jesus eller den person, der senere blev husket som Jesus, personligt. Det samme gjorde de fleste af de andre medlemmer af samfundet eller "den tidlige kirke" i Jerusalem - herunder naturligvis Peter. Når de talte, gjorde de det med autoritet fra første hånd. Paulus havde aldrig haft et sådant personligt bekendtskab med den person, som han var begyndt at betragte som sin "frelser". Han havde kun sin kvasimystiske oplevelse i ørkenen og lyden af en uhåndgribelig stemme. Det er mildest talt anmassende, at han på dette grundlag tilegner sig selv autoritet. Det fører også til, at han forvrænger Jesu lære til ukendelighed - han formulerer i virkeligheden sin egen meget individuelle og idiosynkratiske teologi og legitimerer den ved at tilskrive Jesus den. For at kunne konkurrere med guddommelige rivaler var Jesus nødt til at matche dem punkt for punkt, mirakel for mirakel. Det er på dette tidspunkt, at mange af de mirakuløse elementer bliver forbundet med Jesu biografi, herunder efter al sandsynlighed hans formodede fødsel af en jomfru og hans opstandelse fra de døde. De er i bund og grund paulinske opfindelser, som ofte er i vild modstrid med den "rene" lære, som Jakob og resten af menigheden i Jerusalem udbredte. Det er derfor næppe overraskende, at Jakob og hans følge er forstyrret over det, som Paulus gør. Alligevel ved Paulus udmærket godt, hvad han gør. Han forstår med en overraskende moderne raffinement de religiøse propagandateknikker; han forstår, hvad der er nødvendigt for at gøre et menneske til en gud, og han gør det på en mere snu måde, end romerne gjorde med deres kejsere[3006]. Som han selv erkender, foregiver han ikke at fremstille den historiske Jesus, den person, som Jakob, Peter og Simeon kendte personligt. Tværtimod erkender han i 2 Korinther 11:3-4, at samfundet i Jerusalem forkynder "en anden Jesus". Deres repræsentanter, siger han, kalder sig selv "retfærdighedens tjenere" - en karakteristisk qumranisk brug. De er nu i alle henseender Paulus' modstandere.

I overensstemmelse med de instrukser, han har fået, vender Paulus tilbage fra Antiokia til Jerusalem - og mødes med samfundets ledere. Det er ikke overraskende, at der opstår endnu en strid. Hvis man skal tro ApG, går Jakob for fredens skyld med på et kompromis og gør det dermed lettere for "hedninge" at slutte sig til menigheden. Noget usandsynligt er det, at han går med til at lempe visse aspekter af loven, mens han holder fast ved andre. Paulus taler om lederskab med en mundtlig tale. På dette tidspunkt har han stadig brug for deres støtte - ikke for at legitimere sin lære, men for at legitimere og sikre overlevelsen af de samfund, han har grundlagt i udlandet. Han er dog allerede nu opsat på at gå sine egne veje[3007].

3005 Ibid– kapitel 12: The Acts of the Apostles side 184, note 7: Eisenman, James the Just in the Habakkuk Pesher, pp. 30-32.

3006 Richard Baigent, Richard Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – kapitel 12: The Acts of the Apostles side 185, note 8: Eisenman points to the psychological attitude demonstrated in Paul's first letter to the Corinthians 9:19-27

3007 Richard Baigent, Richard Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – kapitel 12: The Acts of the Apostles side 185

Opstandelsesbegrebet, der stammer fra Daniel og Ezekiel, blev opfanget og overtaget af de oprindelige "lovfanatikere", makkabæerne. I Makkabæernes anden bog bruges det således til at opmuntre til martyrdøden for lovens skyld. I 2. Makkabæerbogen 14:42 dræber en ældre i Jerusalem sig selv frem for at blive taget til fange og lide overgreb. I 2. Makkabæerbog 6:18ff. dræber en præst og lovlærer sig selv som et "eksempel på, hvordan man kan gøre en god død for de ærværdige og hellige love". Denne hændelse er, ifølge Robert Eisenman, prototypen for etableringen af den senere ”zelotmentalitet”. Princippet finder sit fulde udtryk i 2. Makkabæerbog 7, hvor syv brødre hellere underkaster sig døden ved tortur end at overtræde loven: En af brødrene sagde: "du kan godt lade os gå bort fra dette liv, men verdens konge vil oprejse os, for det er for hans love, at vi dør for at leve igen for evigt". En anden sagde: "Det var Himlen, der gav mig disse lemmer; for hans loves skyld foragter jeg dem; fra ham håber jeg at få dem igen. Her, i den førkristne bog Makkabæerbogen, findes altså det princip om den legemlige genopstandelse, som senere vil få en så fremtrædende plads i den kristne teologi[3008].

Med denne store plan i tankerne er det værd at se på den forvirrede og skitseagtige beskrivelse af begivenhederne i slutningen af ApG. Paulus er efter en længere evangelisationsmission i udlandet igen blevet indkaldt til Jerusalem af Jakob og det vrede hierarki, og da han fornemmer problemer, opfordrer hans nærmeste støtter ham gentagne gange, på hvert trin af hans rejse, til ikke at tage af sted, men Paulus, der aldrig har været en mand, der har undgået en konfrontation, er døv for deres opfordringer. Ved et møde med Jakob og andre medlemmer af menighedens ledelse bliver han igen kritiseret for at være slap i sin overholdelse af loven. I ApG er der ikke noget om Paulus' svar på disse anklager, men det fremgår af det følgende, at han begår mened og benægter anklagerne mod ham, som ifølge hans egne breve var berettigede[3009]. Han erkender med andre ord, at han har begået en stor forseelse, og uanset hvor stor hans integritet er, uanset hvor fanatisk hans loyalitet over for "hans" version af Jesus er, erkender han, at det denne gang er nødvendigt at indgå en form for kompromis. Da han således bliver bedt om at rense sig selv i syv dage og dermed vise, at anklagerne mod ham er uretfærdige, indvilliger han gerne i at gøre det[3010]. Under alle omstændigheder, og på trods af hans undskyldende selvrensning, fortsætter Paulus med at vække fjendskab hos de 'lovivrige' - som nogle få dage senere angriber ham i templet. "Det er ham", udråber de, "der prædiker for alle overalt... Imod loven" (ApG 21:28).

Det efterfølgende oprør er ikke nogen ubetydelig uro: Folk kom løbende fra alle sider; de greb Paulus og slæbte ham ud af templet, og portene blev lukket bag dem. De ville have dræbt ham, hvis ikke en melding var nået til kohortens tribune om, at der var optøjer i hele Jerusalem (ApG 21:30-31). Kohorten bliver kaldt ud - ikke mindre end 600 mand - og Paulus bliver reddet i sidste øjeblik, formentlig for at forhindre civile uroligheder i endnu større omfang. Hvorfor skulle kohorten ellers gøre sig den ulejlighed at redde livet på en heterodoks jøde, som havde pådraget sig sine medmenneskers vrede? Alene omfanget af tumulten vidner om den form for aktualitet, indflydelse og magt, som den såkaldte "tidlige kirke" må have udøvet i Jerusalem på det tidspunkt - blandt jøderne. Det er klart, at vi har at gøre med en bevægelse inden for selve jødedommen, som kræver loyalitet fra en stor del af byens befolkning. Efter at have reddet ham fra den vrede pøbel arresterer romerne Paulus, som, inden han bliver sendt i fængsel, beder om lov til at holde en tale til selvransagelse. Romerne imødekommer uforklarligt nok hans anmodning, selv om talen kun tjener til at opildne pøbelen yderligere. Paulus bliver derefter ført bort til tortur og afhøring. Som

3008 Richard Baigent, Richard Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – kapitel 15: Zealot Suicide, Side 213-214
3009 Ibid– kapitel 16: Paul – Roman Agent or Informer ? Side 216 note 1:Especially 1 Corinthians 9:19-27. See above. Chapter 11, n.8.
3010 *The Dead Sea Scrolls Deception* – kapitel 16: Paul – Roman Agent or Informer ? Side 216 note 2: Eisenman to authors, 24 August 1990.

det blev spurgt tidligere, afhøring om hvad? Hvorfor torturere og afhøre en mand, der har fornærmet sine trosfæller på fine punkter om ortodoksi og overholdelse af ritualer? Der er kun én forklaring på romernes interesse; at Paulus mistænkes for at være i besiddelse af oplysninger af politisk og/eller militær karakter. De eneste seriøse politiske og/eller militære modstandere, som romerne stod over for, var tilhængerne af den nationalistiske bevægelse; "Zeloterne" i den populære tradition. Og Paulus, evangelisten i den "tidlige kirke", var truet af "lovens nidkære" - fyrre eller flere af dem - som planlagde at slå ham ihjel, idet de lovede ikke at spise eller drikke, før de havde gjort det. Han blev reddet fra denne skæbne af sin hidtil ukendte nevø og blev under eskorte ført ud af Jerusalem til Cæsarea, hvor han påberåbte sig sin ret som romersk statsborger til at appellere personligt til kejseren. Mens han er i Cæsarea, hygger han sig på en sympatisk og intim måde med den romerske prokurator Antonius Felix. Eisenman har understreget, at Paulus også er fortrolig med prokuratorens svoger, Herodes Agrippa II, og med kongens søster - senere elskerinde af Titus, den romerske hærfører, som skal destruere Jerusalem og til sidst blive kejser[3011].

Dette er ikke de eneste mistænkelige elementer, der dukker op i baggrunden af Paulus' biografi. Lige fra begyndelsen har hans tilsyneladende rigdom, hans romerske statsborgerskab og hans lette fortrolighed med det ledende etablissement adskilt ham fra sine medmennesker og fra andre medlemmer af den "tidlige kirke". Han har tydeligvis indflydelsesrige forbindelser med den herskende elite. Hvordan kunne en så ung mand ellers være blevet ypperstepræstens bøddel? I sit brev til romerne (16,11) taler han desuden om en kammerat, der påfaldende nok hedder "Herodion" - et navn, der tydeligvis forbindes med det regerende dynasti, og som er højst usandsynligt for en med-evangelist. Og i ApG 13:1 omtales en af Paulus' ledsagere i Antiokia som "Manaen, som var opvokset hos Tetrark Herodes". Også her er der beviser for et aristokratisk tilhørsforhold på højt niveau[3012].

Det synes muligt, at Paulus var en slags romersk "agent", skrev Eisenman, som blev ledt til denne konklusion af selve skriftrullerne og fandt derefter henvisninger i Det Nye Testamente til støtte for den. Og hvis man kombinerer og overlejrer de materialer, der er fundet i Qumran, med dem, der er fundet i ApG, sammen med obskure henvisninger i Paulus' breve, bliver en sådan konklusion en klar mulighed. Men der er også en anden mulighed, som muligvis ikke er mindre overraskende. De sidste forvirrede og gådefulde begivenheder i Jerusalem, romernes indgriben på et øjeblik, Paulus' stærkt eskorterede afrejse fra byen, hans ophold i luksus i Cæsarea, hans mystiske og fuldstændige forsvinden fra historiens scene - disse ting finder et mærkeligt ekko i vores egen tid. Man kommer til at tænke på de omfattede af et "vidnebeskyttelsesprogram"[3013].

Der rejses mange spørgsmål til epistlernes endelige datering, til antallet af forfattere og til mulige former for senere tekstinterpolation. Teologen Willem Christiaan van Manen fra den hollandske skole for radikal kritik bemærkede forskellige anakronismer i de paulinske breve. Van Manen (m.fl.) hævdede, at de ikke kunne være skrevet i deres endelige form før år 100 e.v.t. Han bemærkede også, at den marcionitiske skole var den første til at udgive brevene, og at Marcion (ca. 85 - ca. 160) brugte dem som begrundelse for sine (stærkt dualistiske) gnostiske og doketiske synspunkter om, at Jesu inkarnation ikke var i et fysisk legeme. Van Manen undersøgte også Marcion´s version af Galaterbrevet i modsætning til den kanoniske version og argumenterede for, at den kanoniske version var en senere revision, der nedtonede de gnostiske aspekter[3014]. Markion´s teologi kendes

3011 Richard Baigent, Richard Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – kapitel 16: Paul – Roman Agent or Informer ? Side 216-217 note 3: Eisenman, James T he Just in the Habakkuk Pesher, p.16, n.39; p.59, n.39.
3012 Ibid – kapitel 16: Paul – Roman Agent or Informer ? Side 217 note 4: Eisenman, Maccabees, Zadokites, Christians and Qumran, p.62, n.105
3013 Richard Baigent, Richard Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – kapitel 16: Paul – Roman Agent or Informer ? Side 217
3014 Detering, Hermann (1996). "The Dutch Radical Approach to the Pauline Epistles". *Journal of Higher Criticism*. **3** (2): 163–193.

gennem hans modstandere, især Tertullian, som skrev et skrift i fem bøger mod Markion: *Adversus Marcionem*. Man mener ud fra modstandernes omtale at kunne rekonstruere et skrift af Markion, *Antithesis*, hvori han behandler modsætningen mellem lov og evangelium; en modsætning han brugte til at udrense gammelt jødisk materiale i de skrifter, samtiden og han havde til rådighed. Med den udrensning endte Markion med en ny skriftsamling, *Apostolokon*, der bestod af ti breve af Paulus, samt et renset Lukasevangelium, *evangelion.* Omkring år 135, efter Bar Kochba-revolten, rejste han til Rom, hvor han skænkede en formue - 200.000 sestertser - til den stedlige menighed fra sin virksomhed som skibsreder[3015].

Ph.D. Robert M. Price argumenterer også for en senere datering af epistlerne - og ser dem som en samling af fragmenter (muligvis med en gnostisk kerne), og hævder, at Marcion var ansvarlig for en stor del af det paulinske korpus eller endda selv skrev brevene. Price kritiserer andre Kristusmyte-teoretikere for at fastholde dateringen af epistlerne fra midten af det første århundrede af deres egne apologetiske grunde[3016]. Price påpeger, at Paulus ikke refererer til Jesu jordiske liv, heller ikke når dette liv kunne have været et godt eksempel og en god begrundelse for Paulus' lære[3017].

I *Christ and the Caesars* (1877) foreslog filosoffen Bruno Bauer, at kristendommen var en syntese af Seneca den Yngre's stoicisme, græsk neoplatonisme og Philo´s jødiske teologi, som den blev udviklet af pro-romerske jøder som Josephus. Denne nye religion havde brug for en grundlægger og skabte sin Kristus[3018]. I en gennemgang af Bauer´s arbejde bemærker Robert Price, at Bauer´s grundlæggende holdning til den stoiske tone - og evangeliernes fiktive karakter - stadig går igen i nutidig forskning. *I Deconstructing Jesus* hævder Price, at NT´s Jesus er en "sammensat figur", som man kan rekonstruere en lang række historiske Jesusfigurer ud fra. Enhver af dem kan have været ”den virkelige Jesus”, men ikke alle sammen[3019]. Price konkluderede, at denne figur blev fuldstændig assimileret i "den mytiske heltearketype", men at det ikke længere var muligt at være sikker på, at der nogensinde havde været en virkelig person under al fiktionen[3020]. Price bemærker, at kristendommen startede blandt helleniserede jøder, som blandede allegoriske fortolkninger af jødiske traditioner med jødiske, gnostiske, zoroastriske og mysteriekultelementer[3021]. Price bemærker også, at næsten alle evangeliehistorier har paralleller i Det Gamle Testamente og andre traditioner, og konkluderer, at evangelierne ikke er uafhængige kilder til en historisk Jesus, men "legende og myte, fiktion og redigering"[3022].

Den amerikansk-fødte, danske teolog, Thomas L. Thompson, Professor emeritus i teologi ved Københavns Universitet, skriver i sin bog *The Messiah Myth: The Near Eastern Roots of Jesus and David* fra 2007, at de bibelske beretninger om både kong David og Jesus fra Nazareth ikke er historiske beretninger, men er af mytisk karakter og baseret på mesopotamisk, egyptisk, babylonisk, græsk og romersk litteratur. Disse beretninger er baseret på Messias-myten om en konge, der er salvet af Gud for at genoprette den guddommelige orden på jorden. Thompson

---

3015 https://da.wikipedia.org/wiki/Markion -note9 -Leif Grane (1997). "Markions skriftforståelse", (artikel fra 1973). I Kristendommen i historien : artikler 1950–1996. Institut for Kirkehistorie, Københavns Universitet : C.A. Reitzel, 1997. – 329 sider : ill. DK5=20.4. ISBN 87-7876-075-5 -side 17

3016 Price, Robert M. (2012). *The Amazing Colossal Apostle*. Salt Lake City: Signature Books. p. viii. ISBN 978-1-56085-216-2.

3017 Price, Robert M. (2003). *The Incredible Shrinking Son of Man: How Reliable Is the Gospel Tradition?*. Prometheus Books. ISBN 9781591021216.

3018 Moggach, Douglas. *The Philosophy and Politics of Bruno Bauer*. Cambridge University Press, 2003, p. 184. *Also see Engels, Frederick. "Bruno Bauer and Early Christianity", *Der Sozialdemokrat*, May 1882.

3019 Price, Robert M. (2000). *Deconstructing Jesus*. Prometheus Books. ISBN 978-1-5739-2758-1. s.15-16 + Price, Robert (2009). "Bruno Bauer, Christ and the Caesars, reviewed by Robert M. Price".

3020 Price, Robert M. (2000). *Deconstructing Jesus*. Prometheus Books. ISBN 978-1-5739-2758-1.side 85, 261 og side 518

3021 Price, Robert M. (2002). "Christianity, Diaspora Judaism, and Roman Crisis". *Review of Rabbinic Judaism*. **5** (3): 316–331. doi:10.1163/15700700260430988. ISSN 1568-4857

3022 Price, Robert M. (2003). *The Incredible Shrinking Son of Man: How Reliable Is the Gospel Tradition?*. Prometheus Books. ISBN 9781591021216. side 347

hævder også, at Jesu opstandelse er taget direkte fra fortællingen om den døende og genopstandne gud Dionysos[3023]. Thompson konkluderer i et svar til "myte-teori-kritiker" Bart Erhman, at: "En negativ erklæring om, at en sådan figur ikke eksisterede, kan man dog ikke nå frem til: kun at vi ikke har nogen begrundelse for at gøre en sådan figur til en del af vores historie"[3024].

Ligesom andre nyere forskere viser R.G. Price i sit værk *Deciphering The Gospels* (som har forord skrevet af føromtalte Robert M. Price), at Markus' scener er konstrueret ud fra gammeltestamentlige skrifter, og at evangeliehistorierne om Jesus har været styret og drevet af disse GT-passager sammen med hentydninger til Paulus' eget liv og lære. Visse dele af historien kan ikke forstås uden at forstå de skjulte referencer, som forfatteren bruger. Et eksempel er, at Johannes Døberen repræsenterer Elias i historien. Den eneste måde at vide det på, er at forstå Markus' skjulte henvisning til 2. Kongebog 1:8 i beskrivelsen af Johannes Døberen. At vide, at JD er Elias, er afgørende for at forstå Jesu svar på disciplenes spørgsmål ved forvandlingen. Det er klart, at forfatteren havde til hensigt, at nogle tilhørere skulle forstå dette. Det betyder ikke, at forfatteren havde til hensigt, at alle skulle forstå det. Denne type skrifter var populære blandt mysteriereligioner, hvor disse forståelser var beregnet til indviede i kultene[3025]. Elias, en profet fra Tisjbite (~875–850 f.v.t), bekæmpede Ba'al-dyrkelsen med ild, tørke og opstandelsesmirakler (1 Kong 17–19; 2 Kong 1–2), vejledte Elisa og blev ført til himmelen i en hvirvelvind – profeteret at vende tilbage (Mal 4:5), opfyldt i Johannes Døberen som forløber for Kristus (Matt 11:14). Jesus blev døbt af Johannes, ikke for at omvende sig, men for at »opfylde al retfærdighed« (Matt 3:15) – identificere sig med syndere, modtage guddommelig salvelse og påbegynde sin messianske mission med Faderens godkendelse og Åndens kraft (Matt 3:16–17).

Johannes Døberen havde hengivne disciple, der fastede, bad og praktiserede hans omvendelsesdåb (Mark 2:18; Joh 1:35; ApG 19:3), hvoraf nogle – som Andreas og de tolv fra Efesos – gik over til Jesus (Joh 1:40; ApG 19:1-7), mens andre, som Apollos, havde brug for mere undervisning (ApG 18:25-26). I 17° (ud af 33) præsenteres frimurerne for følgende forklaring af Albert Pike i *Morals and Dogma*: "I denne grad symboliseres den store kamp mellem det gode og det onde i forventning om ordets eller forløserens fremkomst og ankomst; og essenerne og kabbalisternes mystiske esoteriske lære. Om de førstnævntes praksis får vi kun et glimt fra de gamle forfattere; men vi ved, at da deres doktriner blev lært af Johannes Døberen, lignede de i høj grad dem af større renhed og mere fuldkommenhed, som blev lært af Jesus; og at ikke alene Palæstina var fuld af Johannes' disciple, så præsterne og farisæerne ikke turde benægte Johannes' inspiration, men at hans lære havde bredt sig til Lilleasien og havde fået omvendte i det luksuriøse Efesus, ligesom den også havde gjort det i Alexandria i Egypten, og at præsterne uden videre tog imod den kristne tro, som de ikke engang havde hørt om før"[3026]. Kilderne til vores viden om de kabbalistiske doktriner er bøgerne Yetzirah og Zohar, hvoraf den første er udarbejdet i det andet århundrede - og den anden lidt senere, men som indeholder materialer, der er meget ældre end dem selv. I deres mest karakteristiske elementer går de tilbage til det babylonske eksils tid[3027].

Ifølge Aristobulus (en tredje århundrede f.v.t. jødisk filosof), havde Platon også adgang til oversættelser af jødiske tekster, og derfor "er det indlysende, at Platon havde undersøgt hvert enkelt element i den og efterlignede den. For han var meget lærd, ligesom Pythagoras, der

3023 Thompson, Thomas L. (2007). *The Messiah Myth: The Near Eastern Roots of Jesus and David*. ISBN 978-0-7867-3911-0. s. 8
3024 Thompson, Thomas L. (July 2012). "Is This Not the Carpenter's Son?: *A Response to Bart Ehrman*". *The Bible and Interpretation*.
3025 http://www.thetwogospelsofmark.com/2020/08/25/review-of-deciphering-the-gospels-proves-jesus-never-existed-by-r-g-price/
3026 Albert Pike: *Morals and Dogma,* Kapitel 17: Knight of the East and West, side 274
3027 Albert Pike: *Morals and Dogma,* Kapitel 17: Knight of the East and West, side 266

overførte mange af vores doktriner og integrerede dem i sine egne overbevisninger"[3028]. Numenius af Apamea fra slutningen af det andet århundrede e.v.t bemærkede: "Hvad er Platon, andet end Moses, der taler på attisk græsk"[3029].

Egyptologen Jan Assmann hævder, at man ikke kan vide, om Moses nogensinde har levet, fordi der ikke er nogen spor af ham uden for traditionen[3030]. Selv om navnene på Moses og andre i de bibelske fortællinger er egyptiske og indeholder ægte egyptiske elementer, er der ingen udenombibelske kilder, der klart peger på Moses[3031]. Der er ingen henvisninger til Moses i nogen egyptiske kilder før det 4. århundrede f.v.t, længe efter, at han menes at have levet. Ingen nutidige egyptiske kilder nævner Moses eller begivenhederne i Anden til Femte Mosebog, og der er heller ikke fundet arkæologiske beviser i Egypten eller Sinai-ørkenen, som understøtter den historie, han er den centrale figur i[3032].

Josephus skriver om "Den Fjerde Filosofi i Jødedommen", som efterfølger sadukkæerne, farisæerne og essenerne, som han selv var medlem af[3033]. Ifølge Josephus var apokalyptiske tekster i essenernes besiddelse, som af mange forskere anses for at være ophavsmænd til Kabbalah[3034]. Ifølge *Jødisk Encyclopædi* var det i den apokalyptiske litteratur fra det andet og første århundrede f.v.t. som indeholdt de centrale elementer i Kabbalah[3035]. Josephus troede også på Pythagoras' affinitet med jødiske idéer: "Nu er det tydeligt, at han ikke kun kendte vores doktriner, men også i meget høj grad var en tilhænger og beundrer af dem. For det er meget sandt bekræftet om denne Pythagoras, at han tog en stor del af jødernes love til sin ejendom"[3036]. Som Bertrand Russell skitserede; "kom orfiske elementer fra Pythagoras ind i Platon´s filosofi, og fra Platon ind i hans filosofi: de fleste senere filosofier, der i nogen grad var religiøse"[3037].

Idet romerne indsatte Makkabæerne i kristendommen, er det, i det mindste, logisk at spørge sig selv, om de også fjernede de fra jødedommen, som var ved at blive genetableret på omtrent samme tid. Som Eisenman påpeger i *James the Brother of Jesus*, er Rabbi Yohanan ben Zacchai beskrevet i Talmud som værende aktiv i arbejdet med at genetablere en form for jødedom efter holocaust i 70 e.v.t. Han arbejdede på et akademi på Yavneh, der blev oprettet med tilladelse fra Rom. Han hævdes at have anvendt stjerneprofetien, Messias eller verdenshersker-profetikken, på Vespasian, præcis som Josephus havde gjort. Disse kendsgerninger giver grundlag for spekulationer om, i hvilket omfang Rom også var involveret i skabelsen af den rabbinske jødedom[3038].

Robert Eisenman skriver i *James The Brother Of Jesus And The Dead Sea Scrolls: Det er ikke underligt, at mange forskere, kristne såvel som jødiske, mente, at makkabæerne kunne have været kandidater til "den onde præst" i Dødehavsrullerne, da disse dokumenter dukkede op. Således blev den opfattelse bredt udbredt, at Makkabæerne havde "tilranet" sig ypperstepræsteskabet fra et tidligere mere legitimt præsteskab. Dette var ikke blot en misforståelse af essensen af Makkabæeropstanden, men også af Qumran´s holdning til sådanne spørgsmål.*

3028 https://ordoabchao.ca/volume-one/ancient-greece: [50] Eusebius. 13.12.1f..
3029 https://ordoabchao.ca/volume-one/ancient-greece: [51] Eusebius: Forberedelser til evangeliet 9:6, s 411 a
3030 Assmann, Jan (1998-10-15). *Moses the Egyptian*. Harvard University Press. pp. 2, 11. ISBN 978-0-674-58739-7.
3031 https://en.wikipedia.org/wiki/Moses note 12; "Oxford Biblical Studies Online"
3032 Meyers, Carol (2005). *Exodus*. Cambridge University Press. ISBN 978-0-521-00291-2. side 5-6
3033 Joseph Atwill: *Caesars Messiah* - kapitel 14: Building Jesus - side 288
3034 https://ordoabchao.ca/volume-one/hellenistic-age note 43: Josephus. *Antiquities of the Jews*. xv. 10, § 4.
3035 Kaufmann Kohler & Louis Ginzberg. "Cabala." *Jewish Encyclopedia* (1906).
3036 https://ordoabchao.ca/volume-one/ancient-greece [Josephus "Against The Apion" s. 614
3037 https://ordoabchao.ca/volume-one/ancient-greece [44] BR: A HIstory if Western Philosophy s.49
3038 Joseph Atwill: *Caesars Messiah* - kapitel 15: The Apostles and The Maccabees - side 325

Farisæerne var ikke det populære parti på deres tid og sted, på trods af Josephus' forsøg - og rabbinersk jødedommens efterfølgende forsøg på at bevise det modsatte. For at tydeliggøre og fremhæve dette har jeg i mit arbejde generelt omdefineret farisæere som dem, der "søgte tilpasning med udlændinge". I skriftrullerne optræder disse som 'de der søger efter glatte ting', hvilket klart er en fjendtlig betegnelse. Med hensyn til politiske holdninger adskiller de paulinske kristne sig ikke meget fra farisæerne.

De etablerede grupper var ganske enkelt farisæerne, visse saddukæere og herodianerne. Den paulinske kristendom og den rabbinske jødedom udviklede sig i forbindelse med hinanden og fulgte begge en akkomodationistisk politik over for Rom, hvilket uden tvivl er grunden til, at begge overlevede. I denne sammenhæng er den væsentligste forskel, at den ene er for jødeloven - og den anden imod den. Men det er ikke de mindre vigtige punkter, der er blevet fremhævet i den rabbinske tradition, som f.eks. vedrørende kostregler, seksuel renselse eller overholdelse af sabbaten, der er tale om her. Der er snarere tale om de brede linjer for tilpasning til udlændinge i politisk forstand. Konservative, liberale eller reformerte embedsformer hævder alle ikke blot at være arvinger til den farisæiske arv, men at farisæerne var det populære parti i det første århundrede e.v.t. Af denne grund er mange jøder, selv sekulære, ude af stand til at forstå den sande betydning af deres egen Hanukkah-fest, som i bund og grund er en fejring af den makkabæiske, fremmedfjendske, ikke-tilpassede, præstelige nidkærhed. Det skyldes, at også denne tradition, som er diametralt modsat den nedarvede tradition, er blevet nedtonet, bagatelliseret og praktisk talt skrevet ud af den talmudiske litteratur, hvor de fleste henvisninger til Makkabæerne er negative af samme grund som i kristendommen.

Det er et mærkeligt sammentræf, at Josephus starter både sine beskrivelser af de jødiske sekter i ”Krigen” og i ”Antikken” på netop det tidspunkt, hvor han kommer til at beskrive den bevægelse, der blev grundlagt af Judas fra Galilæa. Dette kalder han en ny "filosofi, som vort folk ikke før havde kendt til" (Ant. 18:10). På nuværende tidspunkt er det tilstrækkeligt at påpege, at denne gruppe eller bevægelse opstår netop på det tidspunkt, hvor man kunne forvente, at den ville opstå, når den tidligere ledelse var blevet elimineret af Herodes, og nye ledelsesprincipper, herunder det messianske, dukker op. Elleve år efter Herodes' død annekterede romerne landet og pålagde en folketælling i forventning om direkte beskatning af guvernører eller prokuratorer. Dette er Quirinius' folketælling fra 6-7 e.v.t, som i Lukasevangeliet er den dato, hvorpå Jesus blev født (2:1). I Matthæusevangeliet derimod er Jesus født et stykke tid før Herodes' død, mere end ti år tidligere, så Herodes kan forsøge at jage ham og dræbe alle jødiske børn - ligesom Farao gjorde det ved Moses' fødsel. Det er "folketællingen" - i bund og grund en skatteopgørelse - som zeloterne er imod, og som Judas fra Galilæa og Zadok prædiker imod. Den støttes af farisæerne og naturligvis af "de herodiske saddukæere". Dette spørgsmål er også et brændende emne i evangeliets fortællinger, og Jesu replik til "farisæerne og herodianerne" om dette spørgsmål (Matt. 22:21), "Giv kejseren, hvad kejserens er, og Gud, hvad Guds er", er nu blevet et ordsprog - mærkeligt, for evangelierne fremstiller "Jesus" som en, der her overtager farisæernes politik om at "betale kejseren skat". Der er ingen tvivl om oprørsbevægelsens popularitet, for Josephus indrømmer i sin lange beskrivelse af den, og folkets lidelser, som følge af deres støtte til den, at "vore unge mænd var nidkære for den", men at "nationen blev smittet af den i en utrolig grad" (Ant. 18:6-10).

Udover at Jesu fødsel præsenteres som sammenfaldende med dens opståen og det faktum, at dens fremkomst udløser Josephus' diskussion af sekterne i hans tid, er der et andet interessant aspekt ved denne bevægelse. I slutningen af den jødiske krig, når han beskriver de tegn og undere, der

forud for templets fald, som folk, der var så overtroiske som romerne, var så forelskede i, afslører Josephus endelig noget, som han af en eller anden grund havde forsømt at fortælle os tidligere. Han hævder, at "det, der mest bevægede folket til at gøre oprør mod Rom, var en tvetydig profeti fra deres skriftsteder om, at en fra deres land skulle regere hele verden". For Josephus havde de kun sig selv at bebrejde for det, der fulgte, fordi de fortolkede dette orakel "til deres egen fordel og blev så vanvittige på grund af det" (War 6.312-14). Det er netop denne profeti, "verdensherren", "den messianske" eller "stjerneprofetien", som han netop er færdig med at anvende på Vespasian - og dermed redder sit eget skind på - ligesom, kan man tilføje, Yohanan og hans "farisæerparti" gjorde det sammen med ham.

Dette er et bevis på, at oprøret mod Rom, ud over at være populært - hvilket det helt sikkert var - også var messiansk. Og da oprøret var messiansk - og det er etisk og historisk set af største betydning - mistede jøderne alt, ikke fordi de var imod Messias, som de tidlige kirkefædre eller Det Nye Testamente i deres tendentiøse fremstilling af Kristi død og dens betydning ville få os til at tro, men tværtimod fordi de var så kompromisløst messianske. Dette er ikke nogen ubetydelig påstand og udgør en vigtig omvending eller omvendelse af de historiske skældsord, sådan som de er kommet til os. Oprøret havde ikke kun til formål at brænde ypperstepræsternes og de herodiske kongers paladser ned, men også gældsregistrene, for, som Josephus gør det klart, "at vende de fattige mod de rige" (War 2.425-9). Endnu en gang er dette den samme sproggenre, som fremgår af Jakobsbrevet og Dødehavsrullerne i deres fordømmelse af "de rige". Det er også det sprog, der anvendes om den bevægelse, som Jakob´s og den som Paulus ledede (Gal. 2,10), og om de senere ebionitter, der fik dette navn på grund af den, og det er også den *betegnelse, som den bevægelse, der er repræsenteret i skriftrullerne, bruger til at beskrive sine egne medlemmer - der også kaldes "ebionitterne" eller "de fattige"*[3039].

Ifølge Robert Eisenman fremstår Qumran-samfundet i Dødehavsrullerne som en bevægelse af en helt anden karakter end essenerne i den populære tradition. Denne bevægelse har centre ikke kun i Qumran, men også flere andre steder, herunder Jerusalem. Den kan udøve betydelig indflydelse, kan udøve betydelig magt og kan have betydelig støtte. Den kan sende Paulus og mange andre ud på ambassader for at rekruttere og indsamle midler i udlandet. Det kan organisere optøjer og offentlige uroligheder. Den kan planlægge mord (som f.eks. mordforsøget på Paulus i slutningen af ApG og senere mordforsøget på Ananas). Den kan opstille sin egen legitime alternative kandidat til stillingen som ypperstepræst i templet. Den kan indtage og holde strategisk vigtige fæstninger som Masada. Og vigtigst af alt kan det samle hele Judæa´s befolkning om sig og starte et egentligt oprør mod Rom - et oprør, der fører til en syv år lang storkonflikt, som kræver indgriben fra ikke blot nogle få afdelinger, men en hel romersk hær. I betragtning af disse aktiviteters rækkevidde og omfang er det klart, at de traditionelle billeder af essenerne og af "den tidlige kirke" er meget utilstrækkelige. Det er ligeledes klart, at den bevægelse, der manifesterede sig gennem Qumran-samfundet og den "tidlige kirke", også manifesterede sig gennem andre grupper, der generelt anses for at være adskilte - f.eks. zadokitterne, zeloterne og sicarii. Eisenman´s forskning har afsløret den underliggende enkelhed i en situation, der tidligere havde virket skræmmende kompliceret. Som han siger, "udtryk som f.eks: Ebionim, Nozrim, Hassidim, Zaddikim (dvs. ebionitter, palæstinensiske kristne, essener og zadokitter), viser sig at være variationer over det samme tema"[3040], mens "de forskellige fraseologier, som samfundet i Qumran brugte til at referere til sig selv, f.eks. "lysets sønner", ikke alle betegner forskellige grupper, men fungerer som

3039 https://archive.org/details/JamesTheBrotherOfJesusAndTheDeadSeaScrollsI/page/n12/mode/1up?view=theater

3040 Richard Baigent, Richard Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – Chapter 14; Zeal For The Law, side 200, note 1; Eisenman: *Maccabees, Zadokites, Christians and Qumran*, p. 44, n.30.

udskiftelige metaforer"[3041].

De militante Zeloter og Sicarii vil på samme måde vise sig at være variationer over det samme tema, manifestationer af den samme bevægelse. Denne bevægelse er militant, nationalistisk, revolutionær, fremmedfjendsk og messiansk i sin karakter. Selv om den har rødder i Det Gamle Testamente, samler den sig i løbet af den makkabæiske periode i det 2. århundrede f.v.t, men begivenhederne i det 1. århundrede i den kristne æra vil give den en ny og særlig voldsom dynamik. I kernen af bevægelsen ligger spørgsmålet om dynastisk legitimitet - legitimitet ikke blot for det herskende hus, men også for præsteskabet. I begyndelsen er præsternes legitimitet faktisk den vigtigste. Præstedømmets legitimitet var blevet afgørende i Det Gamle Testamente´s tid. Det skulle nedstamme lineært fra Aron gennem Levi´s stamme. I hele Det Gamle Testamente er præstedømmet således udelukkende forbeholdt levitterne. De levitiske ypperstepræster, der er til stede hos David og Salomon, omtales som "Zadok" - selv om det ikke er klart, om det er et personligt navn eller en arvelig titel[3042]. Salomon bliver salvet af Zadok (det gør europæiske monarker også ved kroningsceremonien i dag) og bliver dermed 'den salvede', 'Messias' - 'ha-mashi' ah' på hebraisk. Men ypperstepræsterne blev også selv salvede og var følgelig også 'Messias'. I det Gamle Testamente blev Israel´s folk således i realiteten styret af to parallelle rækker af Messias eller "salvede". Den ene af disse linjer er ansvarlig for åndelige anliggender og nedstammer fra Levi´s stamme gennem Aron. Den anden linje, i form af kongedømmet, er ansvarlig for verdslige anliggender og går gennem David tilbage til Judas stamme. Dette forklarer naturligvis henvisningerne i Dødehavsrullerne til "Aron´s og Israel´s Messias(er)" eller "Aron´s og David´s Messias(er)". Princippet svarer i det væsentlige til det princip, hvorefter paven og kejseren i Europa i middelalderen skulle stå i spidsen for det Hellige Romerske Rige i fællesskab. Præstelinjen, der påberåbte sig en slægt fra Aron, beholdt sin status indtil den babyloniske invasion i 587 f.v.t. I 538 f.v.t, da "det babyloniske fangenskab" sluttede, genetablerede præsteskabet sig hurtigt og påberåbte sig igen en afstamning (metaforisk, hvis ikke bogstavelig) fra Aron. I 333 f.v.t. indtog Alexander den Store imidlertid Det Hellige Land. I de næste ca. 160 år skulle Palæstina blive regeret af en række hellenistiske eller græsk orienterede dynastier. Denne bevægelse havde til hensigt at befri Palæstina for helleniserede kollaboratører og libertinere, som man mente, at de ved deres blotte tilstedeværelse, havde vanhelliget templet.

Ifølge den første bog i Makkabæerbogen gjorde bevægelsen sig først gældende - sandsynligvis omkring 167 f.v.t. - da Mattathias Makkabæus, en landpræst, af en græsk officer blev beordret til at ofre på et hedensk alter i strid med jødisk lov. Vred over dette blasfemiske syn dræbte Mattathias, der "brændte af iver for loven" (1 Mace. 2:26), uden videre en skyldig jødekammerat sammen med den græske officer. Som Eisenman har sagt, blev Mattathias således den første "Zelot for Loven"[3043]. Umiddelbart efter sin handling i templet udstødte han råbet om oprør: "Lad alle, der er nidkære for loven og støtter pagten, komme ud med mig" (1 Makkabæ 2:27). Derefter drog han ud på landet med sine sønner, Judas, Simon, Jonatan og to andre samt med et følge, der blev kaldt 'Hasidæerne' - 'Israel´s mægtige krigere, alle, der frivilligt ofrede sig for loven' (1 Makkabæ 2:42). Og da Mattathias omkring et år senere lå på sit dødsleje, formanede han sine sønner og efterfølgere til at 'vise iver for loven og give jeres liv for vore fædres pagt' (1 Makkabæ 2:50).
Ved Mattathias' død overgik kontrollen med bevægelsen til hans søn, Judas Makkabæus, som "trak sig tilbage i ørkenen og levede som vilde dyr i bjergene med sine ledsagere og spiste kun vilde planter for at undgå at blive besmittet" (2 Makkabæ 5:27).

3041 Richard Baigent, Richard Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – Chapter 14; Zeal For The Law, side 200, note 2: ibid, side 6
3042 Richard Baigent, Richard Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – Chapter 14; Zeal For The Law, side 201, note 3: ibid, side 8; side 45, nr 36
3043 Richard Baigent, Richard Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – Chapter 14; Zeal For The Law, note 4; ibid side 12; side 49, nr 58

Dette vidner om det, der med tiden bliver et vigtigt princip og ritual - nemlig at rense sig selv ved at trække sig tilbage i vildmarken og, som en slags indvielse, leve i en periode i ensomhed. Eisenman antyder, at det er her, der er oprindelsen til fjerntliggende samfund som Qumran, hvis første grundlæggelse stammer fra Makkabæernes tid[3044]. Det er i realiteten det samme som det moderne "retræte". I Det Nye Testamente er Johannes Døberen, som "prædikede i ørkenen" og spiste "græshopper og honning", naturligvis det ypperste eksempel på selvrensning i fjerntliggende ensomhed. Men man må huske på, at også Jesus gennemgår en prøvetid i ørkenen. Judas Makkabæus, hans brødre og hans ledsagere, indledte en langvarig guerillakampagne, som udviklede sig til et omfattende oprør - og mobiliserede hele folket. I 152 f.v.t. havde makkabæerne vundet kontrollen over Det Hellige Land, pacificeret landet og sat sig selv ved magten. Deres første handling, efter at have indtaget templet, var at "rense" det ved at fjerne alle hedenske udsmykninger. Det er bemærkelsesværdigt, at selv om makkabæerne de facto var konger og præster på samme tid, var sidstnævnte embede vigtigere for dem. De skyndte sig at regulere deres status i præsteskabet, som lovens vogtere. De gjorde sig ikke den ulejlighed at kalde sig konger før fjerde generation af deres dynasti, mellem 103 og 76 f.v.t[3045]. Alt dette endte naturligvis med edomiten Herodes' tronbestigelse i 37 f.v.t, der blev indsat som marionetdukke af romerne, som havde overtaget Palæstina et kvart århundrede tidligere.

I begyndelsen, før han havde konsolideret sin position, var Herodes Den Store også optaget af spørgsmål om legitimitet. Han forsøgte f.eks. at legitimere sig ved at gifte sig med en makkabæisk prinsesse. Men så snart hans stilling var sikret, myrdede han sin kone og hendes bror og udslettede dermed den makkabæiske linje. Han fjernede eller ødelagde også de øverste led i præsteskabet, som han fyldte med sine egne favoritter og håndlangere. Disse er "saddukæerne", som er kendt i historien gennem bibelske kilder og gennem Josephus. Eisenman foreslår, at udtrykket "saddukæer" oprindeligt var en variant eller måske en forvanskning af "zadok" eller "zaddikirn" - de "retfærdige" på hebraisk, som makkabæernes præsteskab utvivlsomt var[3046]. De "saddukæere", som Herodes indsatte, var imidlertid meget forskellige. De var fast på linje med den tilranende monark. De nød et let og behageligt liv med prestige og privilegier. De udøvede et lukrativt monopol på templet og alt, hvad der var forbundet med templet. Og de havde ikke noget som helst begreb om "lovens nidkærhed/Zeal for The Law". Israel befandt sig således under et korrupt, illegitimt monarki og et korrupt, illegitimt præsteskab, som begge i sidste ende var redskaber for det hedenske Rom.

Som i Mattathias Makkabæus' dage fremkaldte denne situation uundgåeligt en reaktion. Hvis Herodes' marionetpræster blev til "Saddukæerne" i den populære tradition, blev deres modstandere - "puristerne", der fortsat var "nidkære for loven" - kendt i historien under en række forskellige navne[3047]. I visse sammenhænge - f.eks. i Qumran-litteraturen - blev disse modstandere kaldt 'Zadokitter' eller 'Zadok´s Sønner'. I Det Nye Testamente blev de kaldt 'Nazorenes' - og senere 'tidlige kristne'. Hos Josephus blev de kaldt "Zeloter" og "Sicarii". Romerne betragtede dem naturligvis som "terrorister", "fredløse" og "røvere". I moderne terminologi kunne man kalde dem "messianske revolutionære fundamentalister"[3048].

3044 Richard Baigent, Richard Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – Chapter 14; Zeal For The Law, note 5; ibid side 12
3045 Richard Baigent, Richard Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – Chapter 14; Zeal For The Law, side 202-203
3046 Richard Baigent, Richard Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – Chapter 14; Zeal For The Law, note 8: Eisenman: *Maccabees, Zadokites, Christians and Qumran*, p. 13-16, p.45 nr 36
3047 Richard Baigent, Richard Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – Chapter 14; Zeal For The Law, note 9: Ibid side 44, nr 30
3048 Richard Baigent, Richard Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – Chapter 14; Zeal For The Law, note 10: Ibid side 10

Uanset hvilken terminologi man bruger, havde den religiøse og politiske situation i Judæa i begyndelsen af det første århundrede e.v.t. fremkaldt en udbredt modstand mod det herodiske regime, det pro-herodiske præsteskab og det romerske imperiums maskineri, som støttede og stod bag begge dele. I det første århundrede e.v.t. var der således to rivaliserende og antagonistiske fraktioner af "saddukæere". På den ene side var der de saddukæere, som findes i Det Nye Testamente og hos Josephus, de "herodiske saddukæere", og på den anden side var der en "sand" eller "puristisk" saddukæerbevægelse, som afviste ethvert sådant samarbejde og forblev inderligt loyal over for tre traditionelle styrende principper - et præsteskab eller en præstelig "Messias", som hævder at stamme fra Aron, en kongelig "Messias", som hævder at stamme fra David, og frem for alt "lovens nidkærhed"[3049]. I den populære tradition er det almindeligt anerkendt, at Zeloterne blev grundlagt i begyndelsen af den kristne æra af en person kendt som Judas fra Galilæa, eller måske mere præcist Judas fra Gamala. Judas startede sit oprør umiddelbart efter Herodes den Store´s død i 4 fvt. Et særligt afslørende aspekt af dette oprør nævnes af Josephus: "Så snart sorgen over Herodes var overstået", blev der i offentligheden rejst krav om at afsætte den siddende herodiske ypperstepræst og indsætte en anden, "mere frygtsom og ren", i hans sted[3050], ledsaget af en præst kendt som "Sadduc" - tilsyneladende en græsk translitteration af "Zadok", eller, som Eisenman foreslår, Zaddik, hebraisk for "den retfærdige". Judas og hans tilhængere foretog straks et angreb på det kongelige våbenkammer i den galilæiske by Sepphoris og plyndrede våben og udstyr til sig selv. Omkring samme tid - enten lige før eller lige efter - blev Herodes' palads i Jeriko, nær Qumran, angrebet af brandstiftere og brændt ned[3051]. Disse begivenheder skulle blive fulgt af omkring 75 år med uophørlig guerillakrig og terrorvirksomhed, som kulminerede i de omfattende militære operationer i 66-73.

Josephus skrev, at Judas og Sadduc "blev nidkære", hvilket indebærer noget, der svarer til en omvendelse til en anerkendt holdning eller sindstilstand. Deres bevægelse, siger han, udgjorde "den fjerde sekt indenfor jødisk filosofi", og Israel´s ungdom "var ivrige efter den"[3052]. Lige fra begyndelsen var bevægelsen præget af messianske aspirationer. Sadduc legemliggjorde figuren af den præstelige Messias, der nedstammede fra Aron. Og Judas havde, ifølge Josephus, et 'ambitiøst ønske om kongelig værdighed'; status som den kongelige Messias, der nedstammede fra David[3053].

Judas selv synes at være blevet dræbt ret tidligt i kampene. Hans lederskabsmantel gik over til hans sønner, som der var tre af. To af dem, Jakob og Simon, var velkendte "zelotiske" ledere, som blev taget til fange og korsfæstet af romerne på et tidspunkt mellem 46 og 48 e.v.t. Den tredje søn (eller måske barnebarn), Menahem, var en af de vigtigste igangsættere af oprøret i 66. I de tidlige dage, hvor oprøret stadig lovede at blive en succes, beskrives Menahem som en triumfatorisk indtrængen i Jerusalem "i kongestil" - endnu et udtryk for messianske dynastiske ambitioner. I 66 erobrede Menahem også Masada-fæstningen[3054]. Bastionens sidste kommandant, der i historien er kendt som Eleazar, var endnu en efterkommer af Judas af Galilæa, selv om den præcise karakter af forholdet aldrig er blevet fastslået[3055].

Dette projekt sluttede naturligvis ikke med destruktionen af Jerusalem og Qumran mellem 68 og 70 e.v.t. og heller ikke med Masada´s fald. I umiddelbar forlængelse af denne fiasko flygtede et

3049 Richard Baigent, Richard Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – Chapter 14; Zeal For The Law, note 11: Ibid side 90, nr 164
3050 Richard Baigent, Richard Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – Chapter 14; Zeal For The Law, note 12: Josephus, *The Jewish Wars*, II, i. See Eisenman, op. cit., pp.25-6.
3051 Richard Baigent, Richard Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – Chapter 14; Zeal For The Law, note 13: Josephus, op. cit., II, iv.
3052 Richard Baigent, Richard Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – 14; Zeal For The Law, note 16: Josephus, *Antiquities of the Jews*, XVIII, i.
3053 Richard Baigent, Richard Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – 14; Zeal For The Law, note 17: Josephus, *Antiquities of the Jews*, XVII, x.
3054 Richard Baigent, Richard Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – Chapter 14; Zeal For The Law, note 18: Josephus, *The Jewish Wars*, II, xvii.
3055 Richard Baigent, Richard Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – Chapter 14; Zeal For The Law, side 205-206

stort antal Zeloter og Sicarii til udlandet, til steder, hvor der var store jødiske befolkninger - f.eks. til Persien og til Egypten, især Alexandria. I Alexandria forsøgte de at mobilisere den lokale jødiske befolkning til endnu et oprør mod Rom. De havde ikke megen succes, idet omkring 600 af dem blev samlet op og overgivet til myndighederne. Mænd, kvinder og børn blev tortureret i et forsøg på at få dem til at anerkende kejseren som en gud. Ifølge Josephus "gav ikke en eneste mand efter eller var tæt på at sige det". Og han tilføjer: Men intet forbløffede tilskuerne så meget som de små børns opførsel; for ikke et eneste af dem kunne tvinges til at kalde Cæsar for Herre. Så meget sejrede den modige ånds styrke over deres små legemers svaghed[3056].

Her er igen denne stamme af fanatisk hengivenhed - en hengivenhed, der ikke kan være af politisk art, men kun religiøs. Mere end 60 år efter den krig, der efterlod Jerusalem og templet i ruiner, brød Det Hellige Land igen ud i et nyt oprør, ledet af den karismatiske messianske skikkelse, der var kendt som Simeon bar Kochba, "Stjernen´s søn". Ifølge Eisenman antyder terminologien, at Simeon i virkeligheden nedstammede blodigt fra de "Zelotiske" ledere fra det foregående århundrede[3057]. Under alle omstændigheder havde billedet af "stjernen" helt sikkert haft en fremtrædende plads blandt dem i den periode, der kulminerede med det første oprør[3058]. Og, som vi har bemærket, optræder det samme billede gentagne gange i Dødehavsrullerne. Det stammer i sidste ende fra en profeti i 4. Mosebog (24:17): "En stjerne fra Jakob tager lederskabet, et scepter opstår fra Israel". ”Krigsreglen/War Rule” påberåber sig denne profeti og erklærer, at "Stjernen" eller "Messias" sammen med "de fattige" eller "de retfærdige" vil afvise invaderende hære. Eisenman har fundet denne profeti om "stjernen" to andre vigtige steder i Qumran-litteraturen[3059]. Det ene, 'Damaskusdokumentet', er særligt grafisk: "Stjernen er lovens fortolker, som skal komme til Damaskus; som der står skrevet ”scepteret er fyrsten"[3060]. Josephus og romerske historikere som Suetonius og Tacitus beretter om en profeti, der var aktuel i Det Hellige Land i begyndelsen af det første århundrede e.v.t. om, at "fra Judæa ville der udgå mænd, der skulle regere verden"[3061]. Ifølge Josephus var udbredelsen af denne profeti en vigtig faktor for oprøret i 66 e.v.t. Og det siger sig selv, at profetien om "stjernen" er blevet indarbejdet i den kristne tradition som "Stjernen fra Betlehem", der varsler Jesu fødsel[3062]. Som "Stjernen´s søn" havde Simeon bar Kochba således en illustre symbolsk stamtavle.

I modsætning til oprøret i 66 e.v.t. var Simeon´s oprør, der begyndte i 132 e.v.t. ikke en uorganiseret brand, der så at sige var resultatet af en spontan forbrænding. Simeon begrænsede sig ikke kun til guerillaoperationer. Hans hær omfattede mange frivillige fra udlandet, mange lejesoldater og professionelle soldater med betydelig militær erfaring. Faktisk har overlevende optegnelser, som arkæologer har fundet, afsløret, at en række af Simeon´s officerer og stab kun talte græsk[3063]. Med sådanne veltrænede styrker til sin rådighed kunne han ved lejlighed møde romerne i en kamp på åben gade. Inden for det første år af oprøret havde Simeon destrueret mindst én komplet romersk legion, og sandsynligvis endnu en legion[3064]. Palæstina var effektivt blevet ryddet for romerske tropper. Jerusalem var blevet generobret, og der var blevet indsat en jødisk administration. Felttoget var tæt på at blive en total succes. Den mislykkedes primært, fordi

---

3056 Richard Baigent, Richard Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – 14; Zeal For The Law: note 25: Josephus, *The Jewish Wars*, VII, x
3057 Richard Baigent, Richard Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – Chapter 14; Zeal For The Law note 26: Eisenman, op. cit., p.96, n.180.
3058 Richard Baigent, Richard Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – Chapter 14; Zeal For The Law note 27: Ibid., pp.25-6.
3059 Richard Baigent, Richard Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – Chapter 14; Zeal For The Law note 28: Ibid., p.73, n.132; listing The Damascus Document, VII, 18- 21; The War Scroll, XI, 5ff; A Messianic Testimonia (4QTest), 9- 13.
3060 Richard Baigent, Richard Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – 14; Zeal For The Law note 29: The Damascus Document, VII, 18-21.
3061 Richard Baigent, Richard Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – Chapter 14; Zeal For The Law note 30: Tacitus, The Histories, V xiii; the translation of K. Wellesley is used here (p.279). See also Suetonius, The Twelve Caesars, Vespasian, 4; translation by R. Graves (p.281).
3062 Richard Baigent, Richard Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – Chapter 14; Zeal For The Law note 31: Eisenman, op. cit., p.25.
3063 Richard Baigent, Richard Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – Chapter 14; Zeal For The Law note 33: Gichon, 'The Bar Kochba War', p. 92
3064 Richard Baigent, Richard Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – 14; Zeal For The Law note 34: Gichon, 'The Bar Kochba War', p 89-90

Simeon blev svigtet af sine forventede allierede. Ifølge hans overordnede store plan skulle hans tropper støttes af styrker fra Persien, hvor der stadig boede mange jøder, og hvor det regerende dynasti havde sympati for dem. Men netop da Simeon havde mest brug for disse forstærkninger, blev Persien selv invaderet fra nord af marodierende bjergstammer, som effektivt nedlagde de persiske ressourcer, hvilket betød, at Simeon ikke fik den støtte, han var blevet lovet[3065].

I Syrien, sikkert uden for Palæstina, omgrupperede romerne sig under personlig ledelse af kejser Hadrianus med Julius Severus, tidligere guvernør i Britannien, som hans næstkommanderende. Der fulgte endnu en invasion i stor skala, som omfattede op til tolv legioner, ca. 80.000 soldater. I en todelt fremrykning kæmpede de sig fra post til post gennem hele Det Hellige Land i hele dets længde. Til sidst blev Simeon trængt op i et hjørne og gjorde sit sidste slag ved Battir, hans hovedkvarter, et par kilometer vest for Jerusalem, i 135 e.v.t[3066].

I ApG beskriver Gamaliel Judas Galilæa´s død, grundlæggeren af Sicarii-bevægelsen. Judas fra Galilæa opstod i folketællingens dage og førte mange mennesker på afveje. Han omkom, og de blev alle spredt (ApG 5:37). En sådan udtalelse fra Gamaliel II's bedstefar om, at Judas fra Galilæa førte folk »på afveje«, tyder på, at bestræbelserne på at forandre jødedommen gik gennem flere generationer; måske begyndte det med oprettelsen af det herodianske Sanhedrin, som Gamaliel var formand for. Galilæeren Judas var den person, som Josephus beskrev som grundlægger af den messianske bevægelse eller »innovation«, der gjorde oprør mod Rom. Både Gamaliel´s forbindelse med Paulus og hans perspektiv på Judas fra Galilæa tyder på, at han var forbundet med Rom. Mange af de rabbinere, der var involveret i etableringen af den rabbinske jødedom, havde kendte forbindelser til Rom. Kejserens venner, rabbiner Johanan ben Zakkai og Gamaliel II, stod i spidsen for den første fastsættelse af de hebraiske skrifters kanon. Rabbiner Meir, en romer, som angiveligt konverterede til jødedommen på en rejse til Judæa, organiserede Mishnah, og Judah Ha-Nasi, de antoninske kejseres fortrolige, begyndte at organisere det centrale værk i den rabbinske jødedom, Talmud. Der findes to 'Talmud'er', den ene kaldes 'Babylonsk Talmud' og den anden 'Jerusalem Talmud', fordi den ene blev redigeret i Irak og den anden i Palæstina. Hver 'Talmud' bevarer 'Halachah' (de juridiske traditioner, som rabbinerne angiveligt har arvet efter templets destruktion), den såkaldte 'mundtlige lov' og Mishnah. Senere forskere og redaktører tilføjede et stort antal kommentarer til denne litteratur. Vi har desværre kun beskrivelserne i denne ene litteratur til at lære sandheden om den proces, der etablerede den rabbinske jødedom efter Rom´s knusning af det messianske oprør. Der er ingen jødisk stemme, der taler til historien, bortset fra dem, der kom fra de akademier, der blev etableret af flavierne[3067], skrev Atwill i *Shakespeare´s Secret Messiah.* Han uddyber*: Talmud indeholder en historie om fire rabbinere, herunder Gamaliel II, som rejser til Rom omkring år 95 e.v.t. for at diskutere teologi med en 'Min', dvs. en ikke-jøde. Gamaliel II var tipoldebarn af Hillel, hvis navn stadig er kendt i jødedommen i dag.*

Gamaliel II's bedstefar var den Gamaliel, som var 'lovens læge', der var instruktør for Paulus og apostlene, som beskrevet i ApG 5:34 og ApG 22:3. Det faktum, at bedstefaderen til en af grundlæggerne af den rabbinske jødedom også var lærer for apostlene, har hidtil slået forskere som bemærkelsesværdigt, men uden nogen klar betydning. Men igen med den indsigt, der er opnået gennem Cæsars Messias, tegner der sig et uhyggeligt billede.

Selve jødedommen skulle omdannes, og det krævede, at man kontrollerede dens ledelse og teologi.

3065 Richard Baigent, Richard Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – Chapter 14; Zeal For The Law note 35: Gichon to authors, 12 January 1990.
3066 Richard Baigent, Richard Leigh: *The Dead Sea Scrolls Deception* – Chapter 14; Zeal For The Law side 209.
3067 Joseph Atwill: *Shakespeare´s Secret Messiah - Part 14:* side 347/405 https://archive.org/details/shakespeares-secret-messiah-joseph-atwill-2014

Efter at de havde overtaget tronen, tog flavierne kontrol over læringscentrene i hele imperiet. De foretog udnævnelser til lærestolene og udbetalte lønninger til underviserne på de filosofiske skoler i Rom, Athen og Alexandria.« Set fra dette perspektiv var det akademi, der frembragte den rabbinske jødedom, blot endnu et flavisk uddannelsescenter. Det producerede tusindvis af »rabbinere«, et ord, der ofte oversættes med »lærer«, men som faktisk betyder »mester« og stammer fra det hebraiske ord »rab«, der betyder »stor«. Disse 'rabbinere' ville formodentlig have undervist i den teologi, de havde lært på det flaviske akademi.

En passage fra Jødernes Krig kan beskrive akademiets egentlige begyndelse. Josephus fortæller, at en gruppe præster overgav sig til Titus under belejringen af Jerusalem og fik romersk beskyttelse og midlertidigt husly i Gophna. Titus lovede præsterne at respektere deres skikke, og at han efter krigen ville give dem deres ejendom tilbage. Dette var sandsynligvis den gruppe præster, muligvis inklusive grundlæggeren af rabbinsk jødedom, Johanan ben Zakkai og hans disciple, som til sidst blev bosat i Jamnia af flavierne.

»Der var også nogle, som flygtede til romerne, fordi de afventede en passende lejlighed til at slippe væk i ro og mag. Blandt dem var ypperstepræsterne Josef og Jesus, og af ypperstepræsternes sønner var der tre, hvis far var Ismael, som blev halshugget i Kyrene, og fire sønner af Matthias, samt en søn af den anden Matthias, som stak af efter sin fars død, og hvis far blev dræbt af Simon, Gioras' søn, sammen med tre af hans sønner. Også mange af de andre adelsmænd gik over til romerne sammen med ypperstepræsterne.

»Nu modtog Cæsar [Titus] ikke kun disse mænd meget venligt i andre henseender, men da han vidste, at de ikke frivilligt ville leve efter andre nationers skikke, sendte han dem til Gophna og ønskede, at de skulle forblive der indtil videre, og fortalte dem, at når han var kommet ud af denne krig, ville han give hver af dem deres ejendele tilbage igen; så de trak sig muntert tilbage til den lille by, som blev tildelt dem, uden frygt for nogen fare.« (Jødiernes Krig, 6. 2. 2.)

Hvorfor beskyttede Titus disse præster? Flavierne ville ikke have givet jøderne billige tjenester på dette tidspunkt i historien. De havde netop afsluttet en kostbar krig med jødedommen og ville sikre sig, at religionen ikke brød ud mod Romerriget igen. Oprettede flavianerne derfor et kompleks til studier af jødedommen og produktion af Rabbinere? Ligesom forfatterne til evangelierne skabte rabbinerne i Jamnia en ny form for jødedom. Deres kanon havde et helt andet teologisk og politisk perspektiv end den, der findes i Dødehavsrullerne, som indeholdt referencer til Messias og til kampen mod romerne. Rabbinernes kanon blev renset for henvisninger til revolutionær aktivitet i en sådan grad, at den for eksempel ikke engang længere indeholdt en omtale af den makkabæiske sejr, som den jødiske helligdag Hanukkah var baseret på. Denne nye jødiske kanon var fuldstændig fjernet fra den messianske og militære kamp, som dominerede fokus hos dem, der havde produceret Dødehavsrullerne. Fokus i den nye rabbinske litteratur var næsten udelukkende på studiet af detaljerne i den jødiske lov.

Akademiets beliggenhed i Galilæa blev flyttet fra tid til anden, først til Usha på tidspunktet for Bar Kochba-oprøret, og derefter til Bet Shearim, Tiberius, Cæsarea og endelig Lydda i slutningen af det fjerde århundrede. Akademiet skulle have en kejserlig landbevilling for hver ny placering, hvilket viser den romerske kejsers langvarige godkendelse af rabbinernes arbejde.«

Rabbinerlitteraturen fortæller om mange af de personer, der hjalp til med denne

flergenerationsindsats, herunder nogle kvinder. Gamaliel II, Nasi, fra David´s hus, overtog til sidst Zakkai Yohanan´s plads som leder af akademiet. Han blev anerkendt som patriark af kejseren, hvilket var et udtryk for kejserens godkendelse af akademiets arbejde. I hans tid blev det registreret, at akademiets lærde havde rådgivet Rom om indholdet af deres undervisning[3068]*.*

BABYLON

Babylon var oprindelsen af en myte, der ville komme til at oversvømme, ikke kun de mystiske systemer fra antikken, men som ville omdanne vestlig religion og filosofi til at omhandle "den døende gud"[3069]. *Myten om den døende gud skulle komme til at gennemsyre ikke bare antikkens mystiske systemer, men også den vestlige religion og filosofi. Typisk var den døende gud en tronraner, som fortrængte den oprindelige skabergud ved at besejre dragen, som var leder af en race af kæmper. Den underliggende mytologi om den døende gud involverede årstidernes cyklus. Den døende gud var en repræsentation af solen, som dør ved vintersolhverv (jul) og genopstår ved forårsjævndøgn eller påske. Andre festivaler blev holdt i forbindelse med sommersolhverv (Sankt Hans) og efterårsjævndøgn (halloween eller allehelgensaften)*[3070].

Babylon var fødestedet for astronomi, anerkendt som kaldæernes særlige dygtighed; et udtryk, der oprindeligt havde henvist til indbyggerne i Chaldea, men som til sidst skulle forstås at henvise til de babylonske astrologer. Disse århundreder var også den periode, hvor en betydelig jødisk befolkning blev fundet i Babylon. Som et resultat af de assyriske erobringer af Jerusalem, og afskedigelsen af det store tempel i begyndelsen af det sjette århundrede f.v.t, blev den store del af det jødiske folk eksileret til Babylon af kong Nebukadnezzar, hvor de ville forblive i næsten et halvt århundrede; en periode i jødisk historie kendt som "det babylonske eksil". Det er på dette tidspunkt, at en fraktion af jøderne udvikler et system med magi og trolddom, senere kendt som Kabbalah. Disse jødiske kættere afviste bibelens gud, fordi han forbød udøvelse af magi og polyteisme, og istedet ærbød hans fjende, der introducerede mennesket for den "forbudte viden". Denne "djævel" identificerede de med babyloniernes døende gud. *Den døende guds gudinde-ægtefælle var Venus, »morgenstjernen«, selvom de to blev set som to aspekter af den samme guddom. Det latinske navn for Venus er Lucifer. Den døende gud blev universelt betragtet som underverdenens gud, hvor han herskede over »de dødes ånder«, som mange tidlige kulturer opfattede diskarnerede væsener som*, skrev David Livingstone[3071].

Luciferianisme er en trostruktur, der ærer de grundlæggende træk, som tilskrives Lucifer. Skikken, inspireret af læren om gnosticisme, ærer normalt ikke Lucifer som "djævelen", men som en frelser, en værge/instruerende ånd, eller endda som den sande gud, i modsætning til Jehova/Yahweh. Skønt det er forbundet med satanisme (en filosofi, der er baseret på den kristne fortolkning af den faldne engel), adskiller luciferianismen sig ved, at den ikke kun hædrer djævelfiguren eller Satan, men den bredere figur af Lucifer; en enhed, der repræsenterer forskellige fortolkninger af "morgenstjernen", som forstået af gamle kulturer, som grækere og egyptere. I denne sammenhæng er Lucifer et symbol på oplysning[3072].

3068 Joseph Atwill: *Shakespeare´s Secret Messiah - Part 14:* side 345-346/405
3069 https://en.wikipedia.org/wiki/Dying-and-rising_deity
3070 https://ordoabchao.ca/volume-one/babylon ; "The Dying God".
3071 https://ordoabchao.ca/volume-one/babylon ; "Chaldea". + note 32: Cumont. Astrology and Religion Among the Greeks and Romans, p. 26 + note 33: "Iranian Influence on Judaism." Cambridge History of Judaism, cited in Nigosian. The Zoroastrian Faith, p. 96
3072 https://en.wikipedia.org/wiki/Luciferianism

I Anton LaVey's *The Satanic Bible* er Lucifer en af de fire kronprinser i helvede, især den fra østen; ”luftens herre”, og kaldes lysbringer, morgenstjerne, intellektualisme og oplysning. Forfatter Michael W. Ford har skrevet om Lucifer, som en "maske" af modstanderen, en motivator og oplysende kraft i sindet og underbevidstheden”[3073]. Lysbringer i græsk mytologi er Prometeus, en af 12 titanere, som tager ild fra de olympiske guder og giver den til folket i form af teknologi, videnskab og civilisation.

Navnet "Lucifer" i *Jesaja 14:12* er Heylel, og betyder "morgenstjerne (som i følelsen af lysstyrke)". *2. Korinther 11: 13-15* kaster yderligere mening - og lærer, at Satan´s uretfærdighedsministre fremstår som retfærdige ministre, og satan selv omdannes til ”en lysengel”. Karakteren af djævelens spil er tricks, løgne og bedrag. Djævelen (den store stygge ulv) bedrager sine ofre ved at komme til dem, forklædt som et ufarligt får (*Matthæus 7:15*).

Fordi de kom fra Babylon, forvekslede de forskellige lærde fra den antikke verden disse tidlige kabbalister med den kaldæiske magi. Faktisk er Daniel i *Daniels Bog, kapitel 2:48*, udnævnt til chef for de "vise mænd" i Babylon; det vil sige for den kaldæiske magi, men forbliver alligevel tro mod lovene fra sin egen religion. Oprindeligt var ”magierne” de officielle præster for aristokrat-persernes religion, som erobrede Babylon i 539 f.v.t. Babylon blev erobret af perserne under ledelse af Cyrus The Great/Kyros Den Store (ca. 600-530 f.v.t). Kyros befriede jøderne fra fangenskabet, hvorefter mange vendte tilbage til Palæstina, hvor de begyndte at bygge Det Andet Tempel i Jerusalem, som erstatning for det første tempel, der blev destrueret i 586 f.v.t. Perserne var tilhængere af Zoroaster, grundlæggeren af zoroastrianismens ”dualistiske” religion. Magierne tilbad ild som symbol på det guddommelige og overtog den treenighed, som babylonierne tilbad, bestående af en far, en mor og deres afkom, en sønnegud, repræsenteret ved solen, månen og Venus, som de identificerede med de persiske guddomme Ahura Mazda, Anahita og Mithras. De bevarede den kaldæiske lære om panteisme og betragtede universet som et enkelt levende væsen, der blev styret af en skæbne, som var bestemt af stjernerne. Astrologi var forbundet med matematik, og brugen af numerologi var udbredt i deres litteratur. Kaldæernes stjernetegn var inddelt efter de fire elementer, som perserne traditionelt tilbad. De så sjælen som udsat for adskillige reinkarnationer, nogle gange i dyr, hvilket fik dem til at afholde sig fra kød fra dyr.[3074].

En tabel dateret til 523 f.v.t viser de forbløffende fremskridt inden for astronomi, der blev gjort i denne periode. For første gang er solens og månens relative positioner beregnet på forhånd. Månens konjunktioner med planeterne og planeternes konjunktioner med hinanden og deres placering i stjernetegnene, som synes definitivt fastlagt, er noteret med præcise datoer. De videnskabelige opdagelser, der blev gjort i denne periode, gjorde det muligt for astrologerne at forudsige begivenheder med en grad af sikkerhed, som var uopnåelig med andre former for prognoser. Derfor blev spådom ved hjælp af stjernerne hævet i prestige over alle andre kendte metoder, hvilket førte til en transformation i babylonsk religion[3075].

Abraham´s søn Jakob, som senere blev omdøbt til Israel, var far til tolv sønner, som blev til Israel´s tolv stammer, som også blev forstået på en mystisk måde. Ifølge apokalyptiske skrifter - og de senere generationer af rabbinere - var de tolv stammer forbundet med de tolv astrologiske tegn. Ligesom stjernetegnet var de tolv stammer opdelt i fire lejre af tre, som hver fik tildelt et bestemt astrologisk tegn i overensstemmelse med de fire årstider i stjernetegnet, opdelt efter de fire

3073 https://en.wikipedia.org/wiki/Lucifer
3074 https://ordoabchao.ca/volume-one/babylon ; ”Zoroaster”+ ”Chaldea”; Note 34: Lives of Eminent Philosophers, I: 8
3075 https://ordoabchao.ca/volume-one/babylon ; ”Chaldea”

elementer. Israel´s sønner blev ramt af hungersnød og blev tvunget til at migrere til Egypten, hvor de sluttede sig til deres bror Josef. Efter flere århundreder var den jødiske nation blevet så stor, at Farao og egypterne følte sig truet af dem. Gud havde dog stadig til hensigt at opfylde sit løfte til deres forfader Abraham, og på grund af den undertrykkelse, de blev udsat for, sendte han Moses for at bede Farao om at frigive Israel´s folk. Efter flere forfærdelige lidelser, som Gud sendte over egypterne som et tegn på, at de skulle efterkomme Moses' anmodning, gav Farao endelig efter, og Moses førte israelitterne over Det Røde Hav og nordpå til det forjættede land[3076].

De tidlige israelitter afviste bibelens Gud´s lære yderligere. Efter deres exodus fra Egypten blev israelitterne beordret til at straffe indbyggerne i Palæstina, dengang kendt som kanaanitter, for deres overtrædelser, og derefter besætte deres land, som var blevet lovet dem gennem deres forfader Abraham. Selvom jøderne blev strengt advaret om det modsatte, bukkede de gentagne gange under i tilbedelse af deres kanaanitiske naboer; en række bortfald eller syndefald, der udgør bibelens grundlæggende tema fra udvandringen til det babylonske eksil[3077].

Kanaanitterne (sønner af Cain) tilbad Baal, en af mange døende guder, symboliseret med tyren tilbedt i det gamle mellemøstområde. Han blev i antikken identificeret med den legendariske grundlægger af Babylon, Nimrod, "en mægtig jæger foran Herren", som jødisk tradition betragtede som stjernebilledet Orion. Nimrod´s kult var centreret omkring myten om hans død, eller nedstigning til underverdenen, og efterfølgende opstandelse, som symboliserede døden og frugtbarhedens retur med sæsonerne. Baal var en af tre guder, der bestod af en treenighed, med sin far El, og sin mor Astarte/Ishtar, som også var hans søster og ægtefælle. Som himmelguden, der befrugter moderjord, blev Baal normalt repræsenteret af falliske søjler kaldet Asherah-poler. Baal-tilbedelse er også symboliseret af arkbuen henover de to søjler. *1.Krønikebog kapitel 33* beskriver at ”Manasse tilbeder Baal og polyteisme med fremmede guder gennem magi, ashera-pæle og trolddom - så Herren får assyrerkongen til at fange ham og føre ham til Babylon, hvorefter han vedkender sin skyld”.

På grund af sin betydning i historien var Babylon kendt som Landet af Nimrod. Ikke alene dræbte og spiste Nimrod sine efterkommere i sin vrede og had - han brændte dem ofte ifølge savnet levende. Denne type af menneskeofringer, som involverer indtagelse af de slagtede menneskelige ofre afledte sit navn "kannibal" fra Canaan, og dæmonernes gud Baal. Arkbuen af Baal var et tempel, hvor man ofrede børn, og der er opført lignende objekter overalt i verden. Bohemian Grove i USA er idag direkte i overensstemmelse med kanaanitiske/babylonske menneskeofringers ritualer og symbolik. Officielle bøn i Bohemian Grove proklameret hvert år (uddrag):

"As vanished Babylon and goodly Tyre so shall they also vanish but the wilding rose blows on the broken battlements of Tyre and moss rends the stones of Babylon. Cremation of Care from Bohemian Grove".

Moloch var et andet navn for Nimrod/Tammuz. Tam betyder ”at perfektere” og muz betyder "at brænde". Når han genopstod, var Tammuz kendt som Oannes, ”Gud´s fisk” - og Oannes er en version af navnet Johannes. Af denne grund, har John været brugt som et symbol for Tammuz-Nimrod i symbolske tegn, som Johannes Døberen.

I første omgang af jødernes tilbedelse af en tyregud, var det allerede før deres indrejse i Palæstina,

3076 https://ordoabchao.ca/volume-one/babylon : ”Promised Land”
3077 https://ordoabchao.ca/volume-one/babylon : ”Baal Epic”

lånt fra egypterne, som tilbad Apis-tyren. Exodus fortæller, at israeliterne efter at have modtaget de 10 bud, smeltede deres smykker, og kastede ”den gyldne kalv”, hvortil de, ifølge *Exodus 32: 6*, "bragte brændte ofre og fredsofring; og folket sad ned for at spise og drikke med hedensk glæde".

Selv Salomo, (Jødernes Konge fra 968 til 928 f.v.t jvf Det Gamle Testamente). siges at have gjort sig skyldig i at tilbede udenlandske guder i form af sit ægteskab med fremmede prinsesser. Ifølge kabbalistisk legende giftede Kain´s kvindelige efterkommere sig med Gud´s sønner og producerede en race af giganter, kendt som Anakim eller Nephilim. Apokryfiske tekster (udeladt af biblen) forklarer, at Gud´s sønner var djævelen og hans legioner, der blev kastet af himlen, og som tog sig menneskelige brude, og lærte dem kunsten trolddom og astrologi. Ezra´s bog beskriver i hele kapitel 10 hvordan jødeslægtene skal skille sig af med de kvinder og børn de fik med fremmede blodlinjer. Efter Salomo blev den jødiske nation delt mellem Israel i nord og Judæa i syd.

Bibelsamlingen drejer sig allermest om gentagelser vedrørende stammekrige og bygning af deres tempel/tabernakkel i Jerusalem, og Salomo´s store tempel blev bygget på en måde, der var ganske fremmed for israelitterne. Bibelen hævder, at han lejede tjenester fra mesterbyggeren Hiram, en kanaanæer, som tilbedes i frimureriet. ”Herren gav Salomo visdom, som han havde lovet ham; der var fred mellem Hiram og Salomo, og de to sluttede en pagt” jvf *1. Kongebog kapitel 5 vers 26*.

I frimurertemplet, House of The Temple i Washington, hvor Albert Pike ligger begravet, findes vægsmaling af Hiram og Salomo, som symboliserer pagten imellem Egypten og Israel. Insisteren på teorien om ”det udvalgte folk”, som danner grundlaget for alle talmudiske og kabbalistiske skrifter, kan ikke betragtes som værende af rent jødisk oprindelse. De gamle egyptere troede ligeledes, at de var "det særlige folk, som guderne elskede specielt"[3078].

Hiram var tempelbygger. To bronzesøjler blev rejst ved templets dør. På samme måde siges templer, der er dedikeret til gudinden i Tyrus (Fønikien), at have indeholdt stensøjler af fallisk design ved deres indgange. Herodotus beskrev to søjler i templet med en gud, som han omtalte som den "fønikiske Hercules", hvilket betyder den kanaanæiske Baal. Hiram kaldes også Adoniram. Adonai af Adon betyder Mester/Lord/Herre - et andet ord for Baal og oprindelsen til den græske Adonis[3079] - og Odin, jvf Albert Pike[3080]. Efter det babylonske eksil (6. århundrede f.v.t.) og især fra det 3. århundrede f.v.t. og frem, holdt jøderne op med at bruge navnet YHWH/Jehovah/Jahve af to grunde. Efterhånden som jødedommen blev en universel snarere end blot en lokal religion, blev det mere almindelige hebraiske navneord Elohim (i flertal, men forstået i ental), der betyder "Gud", brugt istedet for Jahve for at vise Israel´s Gud´s universelle suverænitet over alle andre (monoteistisk supremacisme). Samtidig blev det guddommelige navn i stigende grad anset for at være for helligt til at blive udtalt; det blev derfor i synagogens ritual erstattet vokalt af det hebraiske ord Adonai ("min Herre"), som blev oversat som Kyrios ("Herre") i Septuaginta, den græske udgave af de hebraiske skrifter[3081]. Goyim (ikke-jøder) nægtes menneskelige egenskaber. Zohar forklarer således, at skriftens ord ''Jehova Elohim skabte mennesket'' betyder, at han skabte Israel[3082].

Det første vigtige bevis på kabbalistiske doktriner i jødedommen fik sit konkrete fremkomme blandt Essenerne; et sekterisk jødisk samfund i det andet århundrede f.v.t., der producerede

3078 Nesta Webster: *Secret Societies and Subversive Movements,* side 13 note 3; Adolf Erman: *Life in Ancient Egypt*, s.32
3079 https://en.wikipedia.org/wiki/Names_of_God_in_Judaism#Adonai
3080 Albert Pike: *Morals And Dogma*
3081 https://www.britannica.com/topic/Yahweh
3082 Nesta Webster: *Secret Societies and Subversive Movements,* side 13 note 5: Zohar, afhandlingen Lekh-Lekha, folio o4a (De Pauly, I. 535).

Dødehavsrullerne, som blev fundet intakte i 11 grotter imellem 1947-1956[3083]. Det var gennem en gren af Essene-samfundet i Alexandria, kendt som Therapeutae, at lærerne om den kaldæiske magi og deres mysterier blev fortolket til at skabe forskellige skoler, hvoraf de vigtigste var hermetisme, neoplatonisme og gnosticisme[3084], skrev Pike.

Den jødiske historiker Graetz erklærer (i lighed med Albert Pike), at Jesus simpelthen tilegnede sig de væsentlige træk af essenismen, og at den primitive kristendom ikke var ''andet end en udløber af essenismen". Den kristne jøde Dr. Ginsburg tilslutter sig delvist dette synspunkt i en lille pamflet[3085], der indeholder de fleste af de beviser, der er blevet fremlagt om emnet, og han giver selv udtryk for den opfattelse, at "det vil næppe blive betvivlet, at vor Frelser selv tilhørte dette hellige broderskab"[3086]. Efter at have fremstillet Kristus som en magiker i *Toledot Yeshu* og Talmud, søger den jødiske tradition at forklare hans mirakuløse gerninger som værende en simpel healer - en idé, som findes ned igennem de hemmelige selskaber til den dag i dag, skriver den kristne forsvarer Nesta Webster i *Secret Societies And Subversive Movements* på side 23.

Webster skriver også, at Dr. Ginsburg kaster et vigtigt lys over essenismen, når han alene i en enkelt passage henviser til essenernes forpligtelse til "ikke at afsløre de hemmelige doktriner for nogen, omhyggeligt at bevare de bøger, der tilhører deres sekt, og englenes navne eller de mysterier, der er forbundet med tetra-grammatonet og de andre navne på Gud og englene, der indgår i teosofien såvel som i den kosmogoni, der også spillede en så vigtig rolle blandt de jødiske mystikere og kabbalister"[3087]. ”Sandheden er helt klart, at essenerne var kabbalister, om end utvivlsomt af en overlegen slags. Den kabbalah, som de havde, stammede muligvis fra førkristen tid og var ikke blevet forurenet af den anti-kristne strømning, som rabbinerne havde indført i den efter Kristi død. Essenerne er af betydning for denne bogs emne, da de er det første af de hemmelige selskaber, hvorfra der kan spores en direkte traditionslinje frem til i dag. Men hvis der i dette fredelige samfund ikke kan spores nogen egentlig anti-kristen indflydelse, kan det samme ikke siges om de efterfølgende pseudo-kristne sekter, som, mens de erklærede sig kristne, blandede gift fra den perverterede kabbalah, hovedkilden til de fejltagelser, der fra nu af splittede den kristne kirke i to dele, med de kristne doktriner”. Her henviser Webster til at, ”Fabre d'Olivet i *Det Hebraiske Sprog* mener, at denne tradition var nedarvet til essenerne fra Moses: Hvis det er sandt, som alt vidner om, at Moses efterlod en mundtlig lov, er det blandt essenerne, at den blev bevaret”[3088].

Den første tankegang, der skabte et skisma i kristendommen, var den samling af sekter, der er kendt under fællesbetegnelsen gnosticisme. Gnosticismen var imidlertid, som *Jødisk Encyklopædi* påpeger i en artikel om Cabala, "jødisk i sin karakter længe før den blev kristelig"'[3089]. M. Matter angiver Syrien og Palæstina som dens vugge og Alexandria som det center, som den blev påvirket af på det tidspunkt, hvor den sluttede sig til kristendommen. Denne indflydelse var igen overvejende jødisk. Philo og Aristobulus, de ledende jødiske filosoffer i Alexandria, ''der var helt og holdent knyttet til deres fædres gamle religion, besluttede begge at pryde den med andre systemers bytte og at åbne jødedommen vejen til enorme erobringer”[3090]. Denne metode med at

3083 https://da.wikipedia.org/wiki/D%C3%B8dehavsrullerne
3084 Albert Pike : *Morals And Dogma,* kapitel 17: Knight of The East And West
3085 Nesta Webster: *Secret Societies and Subversive Movements,* side 23 note 2: Graetz, Geschichte der Juden, II]. 216~52.
3086 Nesta Webster: *Secret Societies and Subversive Movements,* side 23 note 3: The Essenes: their History and Doctrines, et essay af Christian D. Ginsburg, LL.D. (Longmans, Green & Co., 1864).
3087 Nesta Webster: *Secret Societies and Subversive Movements,* side 27 note 1: ”Ginsburg, op. cit., s. 12”.
3088 Nesta Webster: *Secret Societies and Subversive Movements,* side 27 note 2: Fabre d´Olivet: *La Langue Hebvaique,* s. 27 (1815).
3089 Nesta Webster: *Secret Societies and Subversive Movements,* side 28
3090 Nesta Webster: *Secret Societies and Subversive Movements,* side 28 - note 3: ”Matter, op. cit., IL. 58”.

låne fra andre racer og religioner de ideer, der var nyttige for deres formål, har altid været jødernes skik. Kabalen var, som vi har set, sammensat af disse heterogene elementer. Og det er her, vi finder den vigtigste stamfader til gnosticismen. Frimureren Ragon giver ledetråden i ordene: "Kabalen er nøglen til de okkulte videnskaber. Gnostikerne blev født af kabbalismen”[3091].

Den Jødiske Encyklopædi benægter ganske vist, at der med sikkerhed er en forbindelse mellem gnosticismen og kabbalaen, men indrømmer dog, at antikabbalisten Graetz's undersøgelser "må genoptages på et nyt grundlag", og den fortsætter med at vise, at "det var Alexandria i det første århundrede, eller tidligere, med sin mærkelige blanding af egyptisk, kaldæisk, judæisk og græsk kultur, som gav jordbund og frø til denne mystiske filosofi", skrev kristne Webster[3092]. Den mand, der generelt anses for at være grundlæggeren af gnosticismen, en jøde, almindeligvis kendt som Simon Magus, var ikke kun en kabbalistisk mystiker, men også en erklæret magiker, der sammen med en gruppe jøder, herunder hans mester Dositheus og hans disciple Menander og Cerinthus, oprettede et præsteskab for mysterierne og udøvede okkulte kunst og uddrivelser: Det var denne Simon, om hvem vi i Apostlenes Gerninger læser, at han "fortryllede folket i Samaria og gav sig selv ud for at være en stor mand, som de alle lyttede til fra den mindste til den største og sagde: "Denne mand er Gud´s store kraft", og som forsøgte at købe sig til håndspålæggelse med penge. "Simon, der var blevet vanvittig af sine besværgelser og ekstaser, udviklede et stærkt storhedsvanvid, idet han tilegnede sig guddommelige æresbevisninger og stræbte efter at blive tilbedt af hele verden. Ifølge en nutidig legende blev han til sidst Nero´s (sidste Claudius Kejser inden Flavius-dynastiet) troldmand og endte sit liv i Rom[3093], skrev Eliphas Levi i *Magiens Historie*.

GRÆSK FILOSOFI

Efter babylonierne blev der gjort betydelige fremskridt indenfor astronomi i det antikke Grækenland og den hellenistiske verden. Græsk astronomi er kendetegnet fra starten af, at søge en rationel, fysisk forklaring på himmelfænomener[3094].

Den tidlige astronomi bestod af kortlægning af stjernerne og planeterne; en videnskab, der nu kaldes astrometri. Fra disse observationer blev tidlige ideer om planetenes bevægelser dannet, og solen, månen og jorden i universet blev undersøgt filosofisk. Jorden antagedes at være centrum af universet med solen, månen og stjernene, der roterer rundt om den. Dette er kendt som den geocentriske model af universet, eller det ptolemæiske system, opkaldt efter Ptolemeus. En særlig vigtig tidlig udvikling var begyndelsen på matematisk og videnskabelig astronomi, der begyndte blandt babylonierne, som grundlagde de senere astronomiske traditioner.

I henhold til deres egne beretninger stammede grækerne i vid udstrækning fra Danaus og Cadmus; to legendariske personer, der blev anerkendt som fønikere, det vil sige fra folket i Palæstina, som havde oprettet kolonier i det gamle middelhav, fx i Karthago. Udenlandsk indflydelse på det gamle Grækenland kan opdeles i to perioder. Den første begynder i det ottende århundrede f.v.t. med udvidelsen af det assyriske imperium, der sendte folk til at søge tilflugt i Vesten. Det andet falder sammen med udvidelsen af det persiske imperium; i det sjette århundrede f.v.t. kom Lilleasien, nu det moderne Tyrkiet, under persisk besættelse, herunder kystregionen i vest, kaldet Ionia,

3091 Nesta Webster: *Secret Societies and Subversive Movements,* side 28 - note 4: ”Ragon, Magonnerie Occulte, s. 78”.
3092 Nesta Webster: *Secret Societies and Subversive Movements,* side 28
3093 Nesta Webster: *Secret Societies and Subversive Movements,* side 29 – note 2: Eliphas Lévi, *Histoire de la Magie*, p. 189.
3094 https://en.wikipedia.org/wiki/Astronomy

fødestedet for den græske filosofi[3095].

Den vigtigste kult for at påvirke tankerne hos de græske filosoffer (især Pythagoras efterfulgt af Platon), var en kult dedikeret til Dionysus, kaldet Orfisme, som menes at være grundlagt af den legendariske Orpheus. Dionysus var relateret til gedeguden Pan og en græsk version af underverdenens døende gud i mellemøsten, tilbedt af fønikerne som Baal-Hercules. Den primære skabelse er navngivet som Phanes Protogenus i den orfisk-egyptiske tradition om det kosmiske æg omkranset af slange, hvoraf lyset opstod, som var universets skabelse af Chronos (tid)[3096] ud af kaos[3097]. Ægget fødte den androgynes førstfødte Phanes[3098]. Chronos afbilledes mytologisk med vinger og sammen med et barn[3099]. *Ifølge Heraclitus, en græsk filosof fra det sjette århundrede f.v.t, var riterne af Dionysus efterligning af Magi. Dionysos´ tilbedelse blev fejret med orgiastiske ritualer. Maenaderne (gudens kvindelige tilbedere), flåede i beruselse en levende tyr, og fortærede dens kød. Men tyren var nogle gange kun et symbol på guden, hvor et barn faktisk blev ofret*[3100].

Pseudo-Tertullian (sandsynligvis den latinske oversættelse af Hippolytos' tabte *Syntagma*, skrevet omkring 220) er den tidligste kilde til at nævne ofitterne og den første kilde til at diskutere forbindelsen med slanger. Han hævder (Haer. 2.1-4), at ofitterne lærte, at Kristus ikke eksisterede i kødet (Christum autem non in substantia carnis fuisse; 2.4); at de lovpriste slangen og foretrak den frem for Kristus (serpentem magnificant in tantum, ut ilium etiam ipsi Christo praeferant; 2. 1); og at Kristus efterlignede (imitor) Moses' slanges hellige kraft (4 Mos 21,6-9) og sagde: "Og ligesom Moses løftede slangen op i ørkenen, således skal Menneskesønnen løftes op (Joh 3,14)" (Haer. 2,1). Desuden siges det, at Eva troede på slangen, som om den havde været Gud Sønnen (Eua quasi filio deo crediredat; 2.4). Navnet "Jesus" er ikke nævnt i beretningen. Epiphanius' beretning adskiller sig kun få steder fra Pseudo-Tertullianus' beretning. Ifølge førstnævnte foretrak ofitterne ikke slangen frem for Kristus, men mente, at de var identiske (Pan. 37.1.2; 2.6; 6.5-6; 8.1)[3101].

Dennis MacDonald har fundet næsten fuldstændig 1 til 1 matchende beskrivelser af Jesu liv i klassiske græske tekster, som han refererer i sin bog fra 2022 med titlen *A Synopses of Epic, Tragedy, and the Gospels*. "Mimetic Synopsis" er dens koncentration på litterære efterligninger af klassisk græsk poesi for at fremstille Jesus som en helt, der transvaliderer karakterer i de homeriske epos. Athenske bind 2 er en sammenligning af Apostlenes Gerninger med den klassiske græske litteratur. Ved at anvende mimesis-kritikkens kriterier, kan man f.eks. opdage, hvordan Lukas efterlignede de homeriske epos for at konkurrere med Vergil´s *Æneide*. Dette bind indeholder igen originaloversættelser af de relevante antikke tekster og omfatter også Lukas' efterligninger af Euripides' *Bacchae* og Platon´s sokratiske dialoger. *Mimetic Synopsis of Three Gospels of John, Volume 3*, sammenligner de tre kompositionsfaser der producerede det fjerde evangelium: (1) det dionysiske evangelium, som i vid udstrækning efterlignede Euripides' *Bacchae*; (2) det anti-jødiske evangelium; og (3) evangeliet om den elskede discipel[3102].

Som Diodorus forklarede: ”For Egypten´s præster beretter i deres hellige bøger, at de i tidernes morgen fik besøg af Orfeus, Musæus, Melampus og Daidalos, også af digteren Homer og Lycurgus

3095 David Livingstone: ”Ancient Greece”.https://ordoabchao.ca/volume-one/ancient-greece

3096 Greene, Liz (2000). *The Astrological Neptune and the Quest for Redemption*. Weiser Books. pp. 78–79. https://en.wikipedia.org/wiki/Phanes#cite_note-6

3097 https://en.wikipedia.org/wiki/Chaos_(cosmogony)

3098 Santamaría Álvarez, Marco Antonio (2016). "Did Plato know of the Orphic god Protogonos?". In García Blanco, María José; Martín-Velasco, María José (eds.). *Greek Philosophy and Mystery Cults*. p. 207. ISBN 978-1-4438-8830-1

3099 https://en.wikipedia.org/wiki/Chronos

3100 David Livingstone: ”The Dying God”

3101 https://en.wikipedia.org/wiki/Ophites note 2: *Rasimus 2006*, p. 804.

3102 Se videogennemgang hvor skrifter læses op i forhold til hinanden: https://www.youtube.com/watch?v=1tq_72rxfns

fra Sparta, senere af Solon fra Athen og filosoffen Platon, og at der også kom Pythagoras fra Samos og matematikeren Eudoxus, samt Demokrit fra Abdera og Oenopides fra Chios. Som bevis for alle disse mænds besøg peger de i nogle tilfælde på deres statuer og i andre tilfælde på steder eller bygninger, der bærer deres navne, og de fremfører beviser fra den gren af lærdom, som hver af disse mænd udøvede, og argumenterer for, at alle de ting, som de blev beundret blandt grækerne, var lånt fra Egypten[3103].

Ifølge *Jewish Encyclopedia*: "Ved at indføre den hellenistiske kultur i Syrien og Egypten havde Aristotele sandsynligvis større indflydelse på jødedommens udvikling end nogen anden person der ikke var jøde af race"[3104]. Den mand, der anses for at være ansvarlig for at have introduceret de magiske lærdomme til Platon, var en af hans venner; en jonisk matematiker og astronom, Eudoxus af Cnidus, som synes at have fungeret som leder af akademiet under Platon´s fravær. Eudoxus siges at have rejst til Babylon og Egypten og studeret i Heliopolis, hvor han lærte den præstelige visdom og astronomi. Ifølge Plinius "ønskede Eudoxus, at magien skulle anerkendes som den mest ædle og nyttige af de filosofiske skoler"[3105].

Ifølge den ærede frimurer, Manly Palmer Hall, er Atlantis-myten central for de græske filosoffer: *Med havguden Poseidon´s trefork-scepter havde disse konger magten over indbyggerne i syv små og tre store øer, der udgør Atlantis. Filosofisk set er det de ti øer, der symboliserer den øverste guddoms treenige magter og de syv regenter, der bøjer sig for hans trone. Enten brugte den indviede Platon allegorien om Atlantis til at nå to vidt forskellige mål, eller også blev de beretninger, der er bevaret af de egyptiske præster, manipuleret for at videreføre den hemmelige doktrin. Dette betyder ikke, at Atlantis er rent mytologisk, men det overvinder den alvorligste hindring for at acceptere Atlantis-teorien, nemlig de fantastiske beretninger om dens oprindelse, størrelse, udseende og destruktionsdato - 9600 f.v.t. Dette hellige bjerg (Atlantis), på hvis top stod gudernes tempel, gav anledning til historierne om Olympen, Meru og Asgård. Byen med de gyldne porte - Atlantis' hovedstad - er den by, der nu er bevaret blandt talrige religioner som gudernes by eller den hellige by. Her er arketypen af Det Nye Jerusalem med gaderne brolagt med guld og de tolv porte, der skinner af guld og ædelstene. "Atlantis' historie", skriver Ignatius Donnelly, "er nøglen til den græske mytologi. Der kan ikke være tvivl om, at disse græske guder var mennesker". Før Atlantis sank, trak dets åndeligt oplyste Indviede sig tilbage fra det ulykkelige kontinent, fordi de indså, at deres land var dødsdømt, fordi det havde forladt Lysets Vej. Med sig havde disse atlanteanere den hellige og hemmelige doktrin, og etablerede sig i Egypten, hvor de blev dets første "guddommelige" herskere. Næsten alle de store kosmologiske myter, der danner grundlaget for de forskellige hellige bøger i verden, er baseret på de atlantiske mysterieritualer[3106].*

Gnosticisme er en fællesbetegnelse for flere religiøse filosofier, mysteriereligioner og sekter, der havde en betydelig udbredelse i hellenistisk-romersk tid i middelhavsområdet, hvorfra de bredte sig i centralasien. Betegnelsen kommer af gnosis, det græske ord for "erkendelse", der refererer til gnosticismens fokus på erhvervelsen af en mystisk erkendelse eller hemmelig indsigt, som det centrale mål i tilværelsen. Gnosticismen indebærer også typisk en dualistisk filosofi og forestillinger om en mytologisk kamp mellem lys og mørke, sjæl og legeme, idet legemet sættes i forbindelse med den ringeagtede materielle verden, der oftest anses for underlagt en malevolent guddom - en såkaldt demiurg - mens sjælen tænkes, at have sit ophav i en højere åndelig verden, hvor Gud

3103 https://ordoabchao.ca/volume-one/ancient-greece [38] Library of History 1.96
3104 Kohler & Ginzberg: "Aristoteles in Jewish Legend". https://ordoabchao.ca/volume-one/hellenistic-age
3105 https://ordoabchao.ca/volume-one/ancient-greece: [49] Naturhistorie, XXX: 3
3106 Manly Palmer Hall: The Secret Teachings of All Ages side 34-35

regerer sammen med æoner (oplyste guddommelige væsener).

Gnosticismen har sit ophav i førkristen tid, men fandt stor udbredelse i de første århundreder e.v.t. med betydelige ligheder mellem gnosticismen og den allertidligste kristendom. Særligt de johannitiske skrifter udviser mange gnosticerende træk i ordvalg og tematik. Dertil kommer, at vi senest i det 2. århundrede e.v.t. har positive vidnesbyrd om gnostiske kristendomsformer, der stod i opposition til de strømninger, der med tiden skulle blive til den traditionelle kristendom[3107].

Gnosticisme skelner mellem den højeste, uvidende Gud eller det øverste væsen og den demiurgiske "skaber" af materialet. Flere gnostiske systemer præsenterer Demiurgen/ skabelseskraften, som antagonistisk mod det øverste væsen, idet dens skabelsesakt forekommer i en ubevidst antydning af den guddommelige model - og er således grundlæggende mangelfuld, ellers dannes den med den ondsindede hensigt, at indfange aspekter af det guddommelige i materialet. I sådanne systemer fungerer demiurgen således som en løsning på (eller i det mindste muligvis problemet eller årsag, der giver anledning til) ”problemet med det onde”.

I de platoniske, neopythagoreanske, mellemplatoniske og neoplatoniske filosofiske skoler er demiurgen en håndværkerlignende figur, der er ansvarlig for at forme og opretholde det fysiske univers. Gnostikerne vedtog udtrykket "demiurg". Selvom det er en skaber, er demiurgen ikke nødvendigvis det samme som skaberfiguren i monoteistisk forstand, fordi selve demiurgen og det materiale hvori demiurgen kreerer universet; begge betragtes som konsekvenser af noget andet. Afhængigt af systemet kan de betragtes som enten uskabte og evige, eller som produktet fra en anden enhed[3108].

Gnostikerne troede på, at der fandtes Det Gode, hvorfra en række æoner eller udstrålinger blev afgivet. Universet blev ifølge gnostikerne betragtet som bestående af koncentriske sfærer, hvoraf jorden var centrum. Disse sfærer blev markeret af planeternes cirkulære baner, som hver især blev styret af en Archon, en guddom, der var fjendtlig over for åndelige mennesker. Ud over dem var de faste stjerners sfære, kendt som Pleroma eller totaliteten. Den bestod af tredive Æoner, hver svarende til de tredive dage i måneden. Inden for disse var stjernetegnets tegn, hvis jordiske modstykker var de tolv apostle. Menneskets sjæl er ren ånd, der af Det Gode er anbragt i et legeme af korrupt stof skabt af Demiurgen. For at blive genforenet med Det Gode må mystikeren opnå en hemmelig gnosis, som vil gøre det muligt for ham at omgå æonerne og den mest underordnede, Demiurgen, skaberen af den materielle verden. Som Clemens af Alexandria rapporterer i *Formaning til hedningene* 78.1, var den gnostiske åbenbarings primære funktion at befri åndelige mennesker fra den astrale determinisme; for ifølge gnostikerne var "skæbnen virkelig indtil dåben, men efter den har astrologerne ikke længere ret".

En central doktrin i gnosticismen var den om sjælens passage gennem de planetariske sfærer, hvorigennem vejen blev åbnet af Frelseren, der kender de hellige navne, hvormed man kan formilde de portvagter, eller Archoner, der forhindrer sjælens opstigning (koder i frimureriet). Gnosticismens mystiske system havde derfor tydelige paralleller til andre skoler indenfor den hellenistiske mystik, nemlig Mithras-mysterierne, hermetismen og neoplatonismen, men også til den tidlige jødiske mystik i Merkabah, eller som professor emeritus i jødedom Gershom Scholem identificerede som jødisk gnosticisme: *”Det er en kendsgerning, at netop disse ideer blev bekræftet i hjertet af en esoterisk disciplin indenfor den jødiske tradition, og ikke kun blandt jødiske kættere,*

3107 https://en.wikipedia.org/wiki/Gnosticism
3108 https://en.wikipedia.org/wiki/Demiurge

selv om de hedenske planetengle her påtager sig rollen som hedenske planet-engle af andre arkoner. Disse arkoner truer den ekstatiske seer ved portene til de syv himmelske paladser og kan - helt i overensstemmelse med doktrinerne i forskellige gnostiske skrifter fra samme periode - kun overvindes og tvinges til at lade ham passere ved at fremvise et magisk "segl", ved at recitere hymner, bønner osv. Man kan stadig tydeligt se forbindelsen til sene jødiske apokalyptiske skrifter, hvis ideer tydeligvis udgør en plausibel overgang til både den jødiske monoteistiske gnosticisme og den kætterske gnosticisme, der tenderede mod dualisme[3109]*,* jvf. Gershom Scholem.

Platon udviklede pythagoræernes doktrin og opstillede som første principper Den ENE og Den Ubestemte Dyade. Den Ene, eller Monaden, er et aktivt princip, der sætter "grænser" for formløsheden i det modsatte princip, Dyaden. Dyaden er en dualitet, det, som den Ene handler på, men den er også sjælens irrationelle aspekt og universets underliggende substans, *Timæus*' Receptakel. Som Xenokrates, Platon´s efterfølger til leder af Akademiet, forklarede, er monaden og dyaden i det væsentlige den filosofiske gengivelse af den hedenske treenighed. Monaden repræsenterer Faderen, mens Dyaden repræsenterer den dualistisk-naturlige gudinde, som er hentet fra den antikke treenighed[3110].

Ved at virke på Dyaden genererer Den Ene ”Form-Numre”. Først producerer Dyaden tallet 2 ved at fordoble Enheden, og derefter producerer den de andre tal ved enten at tilføje til 2 og til hvert efterfølgende tal Enheden eller sig selv. Platon betragtede dog kun tallene op til ti som udgørende former. Platon lagde, ligesom pythagoræerne, særlig vægt på "urtallene", nemlig et, to, tre og fire, tetraktyerne, og deres sum-total, ti eller dekaden. Disse fire har også et geometrisk aspekt: En er punktet, to er linjen, tre er trekanten eller et plan, og fire er det faste stof i form af en pyramide. De fire grundtal antager deres geometriske aspekt i Verdenssjælen, hvorfra de fire dimensioner projiceres på materien gennem kombinationer af grundlæggende trekanter for at danne de fire elementer.

Den næste fase af platonismen, eller ”middelplatonismen”, opstod som følge af en ny indflydelse, nemlig neopythagoræismen, selv om de to bevægelser i virkeligheden ikke var den samme.
I det tredje og andet århundrede f.v.t. var der opstået en mærkelig række tekster, som hævdede at være de oprindelige pythagoræeres værker[3111].

En af de vigtigste eksponenter for middelplatonismen var den græsksprogede jødiske filosof fra det første århundrede e.v.t, Philo af Alexandria, også kaldet Philo Judaeus, den største repræsentant for den hellenistiske jødedom. Selv om Philo var en troende jøde, forsøgte han at rationalisere jødedommen med sin version af den platoniske filosofi. Den vigtigste nyskabelse i middelplatonismen var, ifølge John Dillon, Philo´s placering af en transcendent Gud, der blev sidestillet med Gud i Det Gamle Testamente, over Monaden og Dyaden. Disse begreber har dog slående ligheder med dem, der betragtes som den tidlige udvikling af Kabbalah, idet monaden repræsenterer det oprindelige menneske og dyaden Shekhinah. Faktisk roste Philo essenerne, og i *Det Kontemplative Liv* beskriver han terapeuternes ritualer og vaner, og til støtte for sine ideer brugte han ofte udtrykket "det siges", hvilket formodentlig henviser til jødiske traditioner. For eksempel "siges det", at Moses blev fortryllet af sfærernes musik, da han modtog åbenbaringen på Sinaibjerget[3112].

3109 Scholem. Origins of the Kabbalah, p. 23.
3110 Cited in John Dillon. *The Middle Platonists* (Ithica, New York: Cornell University Press, 1996), p. 25.
3111 Dillon. The Middle Platonists, p. 118.
3112*https://ordoabchao.ca/volume-one/hellenistic-age note 72 Somniis*, 1.35-36.

Under den øverste Gud bliver monaden til den stoiske Logos, det aktive princip for Gud´s skabende tanke. For Philo er "den, der kører magternes vogn, Logos, og den, der bæres i vognen, er den, der taler Logos og giver bud til føreren om den rette kørsel for universet"[3113]. Logos er mægleren mellem Gud og skabelsen, som han på et tidspunkt identificerer som en anden Gud. Logos er det primordiale eller arketypiske menneske; Gud´s billede. Derfor er Logos´ makrokosmos, en afspejling af det jordiske menneske, som er mikrokosmos. Logos udgik fra Gud og Sophia og beskrives som Gud´s og Sophia´s søn, "gennem hvem universet blev til". Sophia, eller Visdommen, er Dyaden. Ligesom Shekhinah er hun det kvindelige livsprincip, der assisterer den højeste Gud i hans skabelses- og forvaltningsarbejde, men som også på en eller anden måde udfylder rollen som moder for hele skabelsen[3114].

Det var Platon, der var den første til at uddybe de grundlæggende lærer i den nye doktrin om Kabbalah, skrev forfatterne af *The Temple and The Lodge.* Det var i *Republikken*, at Platon etablerede grundlaget for den fremtidige vestlige politiske filosofi og nye verdensorden, der skulle styres af filosofkonger, og siden da er Platon blevet omtalt i det okkulte, som den store gudfar for deres tradition. I Platon´s *Timeus* findes ”arki-tekton”. Kreatøren af kosmos hedder tekton (craftsman/builder) arche (master) kreerede universet ved brug af hellig geometri[3115].

Republikken gav grundlaget for moderne fascistiske projekter, herunder eliminering af ægteskab og familie, obligatorisk uddannelse, statens brug af eugenik og anvendelse af vildledende propagandametoder. Ifølge Platon skal ”alle disse kvinder være hustruer til fælles for alle mændene, og ingen af dem skal bo privat med nogen mand. Også børnene bør holdes fælles, så ingen forælder skal vide, hvad der er hans eget afkom, og intet barn skal kende sin forælder”[3116]. Denne tro er forbundet med et behov for eugenik, da ”de bedste mænd skal sambo med de bedste kvinder i så mange tilfælde som muligt og det værste med det værste i de færreste tilfælde, hvis flokken skal være så perfekt som muligt”. Mere skadelig er hans recept til barnedød: ”Af underordnede afkom og nogen af dem af den anden slags, der er født defekt, vil de ordentligt bortskaffe i hemmelighed, så ingen vil vide, hvad der er blevet af dem. Det er betingelsen for at bevare renheden af værgenes race”. Obligatorisk skolegang skal gennemføres for at adskille børn fra deres forældre og få dem indoktrineret i statens idealer: ”De (filosof-kongerne) vil tage deres børn i besiddelse og træne dem i de vaner og love, som vi har givet dem. På denne måde vil staten snart og let opnå lykke; og den nation, der har sådan en forfatning, vinder mest”[3117].

Platon artikulerede også begrebet ”den ædle løgn”. Hvad angår propaganda, ifølge Platon: "Vores herskere vil finde en betydelig dosis af falskhed og bedrag, der er nødvendig til gavn for deres subjekter". Han forklarer videre: ”retorik er en producent af overtalelse for tro, ikke til instruktion i spørgsmålet om rigtigt og forkert. Og retorikernes virksomhed er derfor ikke, at instruere en lovdomstol eller et offentligt møde i spørgsmål om ret og forkert (moral), men kun at få dem til at tro; da det antages, at de ikke på kort tid kunne instruere en sådan masse mennesker i spørgsmål, der var så vigtige”[3118].

Platon´s ”hulelignelse” er måske den mest kendte af hans mange metaforer, lignelser og myter.

3113 *De Prof.*, quoted from Mead, *Thrice Greatest Hermes*, p. 165.
3114 John Dillon. *The Middle Platonists* (Ithica, New York: Cornell University Press, 1996), p. 164.
3115 Baigent, Leigh: Temple and the Lodge s. 158 + s.162 note 23
3116 The Republic, 423e–424a + https://contrabass-spinach-ywmd.squarespace.com/volume-one/ancient-greece
3117 The Republic, Book VII.
3118 Gorgias. https://en.wikipedia.org/wiki/Kabbalah

Lignelsen står i bog VII af Platon´s *Staten*. Platon fortæller en historie om fanger i en hule, hvor en enkelt slippes ud i solen men da denne vender tilbage til sine medfanger for at oplyse om sin åbenbaring - og befri dem – er han ikke i stand til at overbevise dem om sine guddommelige syn og verden udenfor. De afviser derimod i fællesskab hans nye lære, og bliver mordlystne overfor ham, da han er anderledes forblændet – og nu ikke længere kan se skyggerne fra bålet i hulen på væggen i samme perspektiv, som dem[3119].

Jødisk encyklopædi skriver, at selvom Kabbalah fremhæver foreningen af gud, er en af de mest alvorlige og vedvarende kritikpunkter, at den bortfører fra monoteisme og istedet fremmer dualisme via troen på, at der er et overnaturligt modstykke til gud. Det dualistiske system hævder, at der er en god kraft kontra en ond magt. Der er to primære modeller for gnostisk-dualistisk kosmologi: den første, der går tilbage til zoroastrianismen, mener, at skabelsen er ontologisk fordelt mellem gode og onde kræfter; den anden, der hovedsageligt findes i græsk-romersk metafysik som neo-platonisme, argumenterer for, at universet kendte en overordnet harmoni, men at en kosmisk forstyrrelse gav en anden ond dimension til virkeligheden. Denne anden model påvirkede kabbalaens kosmologi. Kabbalistiske tekster, herunder Zohar, ser ud til at bekræfte dualismen, da de tilskriver al ondskab adskillelsen fra hellighed kendt som Sitra Achra ("den anden side"), som er imod Sitra D'Kedushah. Den "venstre side" af guddommelig udstråling er et negativt spejlbillede af den "side af hellighed", som den blev låst i kamp med[3120].

Manly Palmer Hall skriver om gnosticismens historie, at der ikke var tvivl om, *at Simon* (broder af Jesus (Matt 13:55, Mark 6:3)) *var filosof, for uanset hvor nøjagtige hans ord er bevaret, var hans syntetiske og transcenderende tanker smukt udtrykt. Gnosticismens principper er godt beskrevet i følgende ordret udtalelse fra ham, der formodes at være bevaret af Hippolytos: "Til jer siger jeg derfor, hvad jeg siger, og skriver, hvad jeg skriver. Og det, jeg skriver, er dette: Af de universelle Æoner [perioder, planer eller kredsløb af skabende og skabt liv i stof og rum, himmelske skabninger] er der to skud, uden begyndelse eller ende, der udspringer af én Rod, som er den usynlige kraft henholdsvis den ufattelige stilhed [Bythos]. Af disse skud er det ene manifesteret fra oven, som er den store mandlige kraft, det universelle sind, der ordner alle ting, og den anden, [er manifesteret] nedefra, den kvindelige Store Tanke, der producerer alle ting. Derfor danner de par med hinanden og forener sig og manifesterer den mellemste afstand, den uforståelige luft, uden begyndelse eller ende. I dette er Faderen den, som opretholder alting, og nærer de ting, der har en begyndelse og en ende" (Se Simon Magus, af G. R. S. Mead). Hermed skal vi forstå, at manifestation er resultatet af et positivt og et negativt princip, hvor det ene virker på det andet, og som finder sted i den midterplan, eller i det ligevægtspunkt, kaldet pleromaet. Dette pleroma er et særligt stof, der er frembragt af blandingen af de åndelige og materielle æoner. Ud af den pleroma blev Demiurgus individualiseret, den udødelige dødelige, som vi er ansvarlige for i vores fysiske eksistens og i de lidelser, vi må gennemgå i forbindelse med den. I det gnostiske system er der tre modsætningspar, kaldet Syzygier, som udkom fra den Evige Ene. Disse udgør sammen i alt syv. De seks (tre par) Æoner (levende, guddommelige principper) blev beskrevet af Simon i Philosophumena på følgende måde: De to første var Sind (Nous) og Tanke (Epinoia). Derefter kom Stemme (Phone) og dens modsætning, Navn (Onoma), og til sidst Fornuft/Reason (Logismos) og refleksion (Enthumesis). Fra disse oprindelige seks, forenet med den Evige Flamme, kom Æonerne (Englene) frem, som dannede de lavere verdener gennem ledelse af Demiurgus. (Se HP Blavatsky´s værker). Hvordan denne første gnosticisme af Simon Magus og Menander, hans discipel, blev*

3119 Sløk, Johannes (1998): *De store tænkere - Platon*. Munksgaardd - Rosinante. ISBN 87-16-16176-9 side 91-93 https://da.wikipedia.org/wiki/Hulelignelsen
3120 Encyclopaedia Judaica, bind 6, "Dualism", p. 244

forstærket og ofte forvrænget af senere tilhængere af kulten, skal vi nu se på.

Gnosticismens skole blev delt op i to store dele, der almindeligvis kaldes den syriske kult og den alexandrinske kult. Disse skoler var enige i det væsentlige, men den sidstnævnte opdeling var mere tilbøjelig til at være panteistisk, mens den første var dualistisk. Mens den syriske kult i høj grad var simonisk, var den alexandrinske skole en udløber af de filosofiske udledninger af en klog egyptisk kristen, Basilides ved navn, som hævdede at have modtaget sine instruktioner fra apostlen Matthæus. Ligesom Simon Magus var han en emanationist med neoplatoniske tilbøjeligheder. Faktisk er hele det gnostiske mysterium baseret på hypotesen om emanationer som værende den logiske forbindelse mellem de uforenelige modsætninger Absolut Ånd og Absolut Stof, som gnostikerne mente at have været sameksisterende i evigheden. Nogle hævder, at Basilides var den sande grundlægger af gnosticismen, men der er mange beviser for, at Simon Magus lagde de grundlæggende principper i det foregående århundrede. Basilides fra Alexandria indskærpede egyptisk hermetik og orientalsk okkultisme, kaldæisk astrologi og persisk filosofi hos sine tilhængere, og søgte i sine doktriner at forene den tidlige kristendoms skoler med de gamle hedenske mysterier. Til ham tilskrives formuleringen af den særlige opfattelse af Guddommen, som bærer navnet Abraxas[3121]*.*

En gruppe gnostikere var af den opfattelse, at Demiurgus var årsagen til al elendighed, og var et ondt væsen, som ved at bygge denne lavere verden havde adskilt menneskenes sjæle fra sandheden ved at indkapsle dem i dødelige fartøjer. Den anden sekt betragtede Demiurgus som værende guddommeligt inspireret, som blot opfyldte den usynlige Herre´s diktater. Nogle gnostikere var af den opfattelse, at den jødiske Gud, Jehova, var Demiurgus. Dette begreb, under et lidt andet navn, har tilsyneladende påvirket den middelalderlige rosenkreuzianisme, som anså Jehova som Herren over det materielle univers snarere end som den øverste guddom. Mytologien er rig på historier om guder, der havde både en himmelsk og en jordisk natur. Odin, i Skandinavien, er et godt eksempel på en guddom, der er underlagt dødelighed, og som bøjer sig for naturens love og alligevel, i det mindste i visse henseender, var en højeste guddom. Efter Basilides' død blev Valentinus den førende inspirator for den gnostiske bevægelse. Han komplicerede den gnostiske filosofis system endnu mere ved at tilføje uendeligt mange detaljer. Han øgede antallet af emanationer fra den Store til femten par, og lagde også meget vægt på Jomfru Sophia eller Visdommen[3122]*.*

Den præcise videnskab om menneskelig regeneration er den tabte nøgle til frimureriet, for når åndens ild er løftet op igennem de treogtredive grader, eller segmenter af rygsøjlen, og går ind i kuppelkammeret i det menneskelige kranium, går ilden til sidst ind i hypofyselegemet (Isis), hvor den påkalder Ra (pinealkirtlen), og kræver det hellige navn. Operativ frimureri, i den fulde betydning af dette begreb, betegner den proces, hvorved Horus' øje åbnes. I den menneskelige hjerne er der en lille kirtel kaldet pinealkirtlen, som er det hellige øje af "the ancients", og svarer til Kyklopen´s tredje øje. Man ved ikke meget om funktionen af pinealkirtellegemet, som Descartes foreslog (klogere end han vidste), kunne være opholdssted for menneskets ånd[3123]*.*

Der findes imidlertid kun få modne sind i verden; og således var det, at hedningernes filosofisk-religiøse doktriner blev opdelt for at opfylde behovene hos disse to grundlæggende grupper af menneskeligt intellekt - den ene filosofisk, den anden ude af stand til at værdsætte livets dybere

3121 Manly Palmer Hall – Secret Teachings of All Ages side 25
3122 Ibid side 26
3123 Ibid side 79

mysterier. For de få, der var indsigtsfulde, blev åbenbaret de esoteriske eller åndelige lærdomme, mens de ukvalificerede mange kun modtog de bogstavelige eller eksoteriske fortolkninger. For at forsimple de store sandheder om naturen og dens abstrakte naturlovsprincipper, blev universets livskræfter personificeret, og blev til guder og gudinder i de gamle mytologier. I alle byer i den antikke verden fandtes templer til offentlig tilbedelse og offergaver. I hvert samfund var der også filosoffer og mystikere, der var dybt indgående fortrolige med naturens lære. Disse individer var normalt samlet i grupper og dannede isolerede filosofiske og religiøse skoler. De vigtigste af disse grupper blev kendt som Mysterierne. Mange af oldtidens store hjerner blev indviet i disse hemmelige broderskaber af mærkelige og mystiske ritualer, hvoraf nogle var ekstremt grusomme. Alexander Wilder definerer Mysterierne som "hellige dramaer, der udføres på bestemte tidspunkter. De mest berømte var de af Isis, Sabazius, Cybele og Eleusis". Efter at være blevet optaget blev de indviede instrueret i den hemmelige visdom, som var blevet bevaret i århundreder. Platon, en indviet i en af disse hellige ordener, blev alvorligt kritiseret, fordi han i sine skrifter afslørede mange af de hemmelige filosofiske principper i mysterierne for offentligheden.

Enhver hedensk nation havde (og har) ikke kun sin statsreligion, men også en anden, som de filosofiske udvalgte alene har fået adgang til. Mange af disse gamle kulter forsvandt fra jorden uden at afsløre deres hemmeligheder, men nogle få har overlevet tidernes prøve, og deres mystiske symboler er stadig bevaret. En stor del af frimureriets ritualisme er baseret på de prøvelser, som kandidater blev underkastet af de gamle hierofanter, før visdommens nøgler blev betroet dem[3124].

Druiderne var indviede i en hemmelig skole, der eksisterede i deres midte. Denne skole, som lignede de græske Bacchiske og Eleusinske mysterier i Grækenland, eller de egyptiske ritualer af Isis og Osiris, kaldes med rette de druidiske mysterier. Der har været mange spekulationer om den hemmelige visdom, som druiderne hævdede at besidde. Deres hemmelige lærdomme blev aldrig skrevet, men blev formidlet mundtligt til særligt forberedte kandidater. Robert Brown, 32°, er af den opfattelse, at de britiske præster sikrede sig deres oplysninger fra tyrianske og fønikiske navigatører, som tusindvis af år før den kristne æra, etablerede kolonier i Storbritannien og Gallien. Thomas Maurice, i sin Indian Antiquities, skriver udførligt om fønikiske, karthagiske og græske ekspeditioner til de britiske øer med det formål at skaffe tin. Andre er af den opfattelse, at de mysterier, som druiderne fejrede, var af orientalsk oprindelse, muligvis buddhistiske. De britiske øers nærhed til det forsvundne Atlantis kan være en forklaring på soldyrkelsen, som spiller en vigtig rolle i druidernes ritualer. Ifølge Artemidorus, blev Ceres og Persephone tilbedt på en ø tæt på Storbritannien med ritualer og ceremonier svarende til dem i Samothrake. Der er ingen tvivl om, at det druidiske pantheon omfatter et stort antal græske og romerske guder. Dette overraskede i høj grad Cæsar under hans erobring af Britannien og Gallien, og fik ham til at bekræfte, at disse stammer tilbad Merkur, Apollon, Mars og Jupiter på samme måde som i de latinske lande. Det er næsten sikkert, at de druidiske mysterier ikke var indfødte i Britannien eller Gallien, men indvandret fra en af de ældste civilisationer. Druidernes skole var opdelt i tre forskellige dele, og de hemmelige lærdomme deri er praktisk talt de samme som de mysterier, der er skjult under allegorierne i Blue Lodge Masonry. De blev ofte afbildet med den primitive britiske eller irske harpe[3125]. Som næsten alle mysterieskoler var druidernes lære opdelt i to forskellige dele. Den enklere, et moralkodeks, blev lært til hele folket, mens det dybere esoteriske doktrin kun givet til indviede præster. Ved daggry den 25. dag i december fejrede man solgudens fødsel. Druidernes hemmelige lære siges af nogle at være farvet af den pythagoræiske filosofi. Druiderne havde en

3124 Ibid side 21
3125 Ibid side 22

Madonna eller Jomfru Maria med et barn i sine arme, som genopstod på årstiden, tilsvarende det tidspunkt, hvor moderne kristne fejrer påske. Både korset og slangen var hellig for druiderne. Cæsar erklærede, at Merkur var en af gallernes hovedgudinder. Druiderne menes også at have tilbedt Merkur i form af en stenkube. Albert Pike skriver også, at frimureriets tabte ord er skjult i navnet af den druidiske gud Hu. De sparsomme oplysninger, der findes om de hemmelige indvielser af druiderne viser en tydelig lighed mellem deres mysterieskole og de græske og egyptiske. Solguden Hu blev myrdet og efter en række mærkelige prøvelser og mystiske ritualer genoplivet. Der var tre grader af de druidiske mysterier, men kun få bestod dem alle med succes. Kandidaten blev begravet i en kiste, som symbol på solgudens død. Den højeste prøve var dog at blive sendt ud på havet i en åben båd. Mens de gennemgik denne prøvelse mistede mange deres liv. De få der bestod denne tredje grad, siges at være blevet "født på ny" og blev undervist i de hemmelige og skjulte sandheder, som druidernes præster havde bevaret fra oldtiden. Fra disse indviede kom mange af de værdige personer i den britiske religiøse og politiske verden. (For yderligere detaljer, se Faber´s Pagan Idolatry, Albert Pike's Morals and Dogma og Godfrey Higgins' Celtic Druids), skrev Manly Palmer Hall på side 23 i *Secret Teachings of All Ages.*

I samme værk skrev han at *Hermes er af største betydning for frimureriske lærde, fordi han var forfatteren af de frimureriske indvielsesritualer, som blev lånt fra Mysterierne, som Hermes havde etableret. Næsten alle frimurersymboler er af hermetisk karakter. Pythagoras studerede matematik hos egypterne og fik sin viden fra dem om de symbolske geometriske faste størrelser. Hermes er også æret for sin reformation af kalendersystemet. Han udvidede året fra 360 til 365 dage og etablerede dermed en præcedens, som stadig er gældende. Hermes blev kaldt "den tre gange største", fordi han blev anset for at være den største af alle filosoffer, den største af alle præster og den største af alle konger*[3126]*.*

Egypterne sammenlignede menneskeheden med en flok får. Den højeste og ufattelige Fader var Hyrde, og Hermes var hyrdehunden. Oprindelsen af hyrdekrogen i den religiøse symbolik kan spores tilbage til de egyptiske ritualer. Egypten´s tre scepter indeholder hyrdebøjlen, som symboliserer, at de indviede faraoer i kraft af den magt, der ligger i denne symbolske stav, førte deres folks skæbne. De, der er frelst af lyset fra det mysterium, som jeg har åbenbaret for jer, O Hermes, og som jeg nu beder dig om at etablere blandt mennesker, skal vende tilbage til det der bor i det hvide lys, skal overgive sig til lyset, og skal optages i Lyset, og i Lyset skal de blive Magter i Gud. Dette er det godes vej, og er kun åbenbaret for dem, der har visdom[3127]*.*

Hermes Trimegistus (Mercurius ter Maximus) skrev den egyptisk-græske visdoms tekst *Hermetic Corpus* og opfandt angiveligt processen med at fremstille et lufttæt glasrør (en proces i fysisk alkymi) ved hjælp af en hemmelig forsegling. Derfor er udtrykket "fuldstændigt forseglet" implicit i "hermetisk forseglet", og udtrykket "hermetisk" er også ækvivalent med "okkult" eller skjult.

- Alkymi: ”Denne perfektion er udførelsen af magnum opus (latin for "Stort arbejde/Great Work").
- Astrologi har indflydelse på Jorden, men dikterer ikke vores handlinger, og visdom opnås, når vi ved, hvad disse påvirkninger er, og hvordan vi skal håndtere dem.
- Teurgi (gudernes drift): Der er to forskellige typer magi helt modsat hinanden. Den første er sort magi, der er afhængig af en alliance med onde ånder. Den anden er Teurgi, guddommelig magi, der er afhængig af en alliance med guddommelige ånder (dvs. engle, erkeengler, guder, lys). "Teurgi" oversættes til "videnskaben eller kunsten af guddommelige værker", og er det praktiske aspekt af

3126 Ibid side 37
3127 Ibid side 39+40

den hermetiske kunst af alkymi. Endvidere ses alkymi som "nøglen" til teurgi, hvis endelige mål er, at blive forenet med højere kolleger, hvilket fører til opnåelse af guddommelig bevidsthed.

I 1944 offentliggjorde Carl Jung *Psychology and Alchemy*, hvor han analyserede de alkymiske symboler, og kom til den konklusion, at der er et direkte forhold mellem dem og den psykoanalytiske proces. Han argumenterede for, at den alkymiske proces var transformation af den urene sjæl, symboliseret med bly, til perfektioneret sjæl, identificeret som guld, og en metafor for processen med individualisering[3128]. I 1950'erne begyndte Jung at medtage adskillige henvisninger til kabbalistiske ideer og kilder i sine værker. Jung hævdede at have læst "whole of *Kabbalah Denudata*", af Christian Knorr von Rosenroth og citerede Gershom Scholem´s værker[3129]. Han anerkendte sin gæld til Isaac Luria´s Kabbalah i skrivningen af sit *Answer to Job* for tanken om, at mennesket skal hjælpe Gud med at fuldføre skabelsen[3130]. Jung´s sidste store arbejde, *Mysterium Coniunctionis*, er en afhandling om alkymi afsluttet i 1954 fyldt med diskussioner om sådanne kabbalistiske symboler som Adam Kadmon, de guddommelige arketyper eller Sefiroth, og foreningen af Den Hellige og hans Shekhinah. Som Drob forklarer: ”Disse jødiske symboler (som i nogle, men ikke i alle tilfælde blev formidlet til Jung gennem den kristne kabbalah), blev vigtige omdrejningspunkter, omkring hvilke Jung konstruerede sine endelige fortolkninger af sådanne forestillinger, som arketyperne og det kollektive ubevidste, og hans teori om det ultimative psykologiske formål med mennesket”[3131].

Reinkarnation nævnes i hermetiske tekster. Hermes Trismegistus spurgte: ”O søn, hvor mange kroppe har vi at passere, hvor mange dæmonbånd, gennem hvor mange serier af gentagelser og cyklusser af stjernerne, før vi skynder os til Den Ene alene?”.

En kosmologisk skabelseshistorie fortælles af Gud til Hermes i den første bog af *Corpus Hermeticum*. Den begynder, når Gud, ved hjælp af vilje, skaber den primære materie, der skal udgøre kosmos. Fra det primære stof adskiller Gud de fire elementer (jord, luft, ild og vand). Derefter beordrer Gud elementerne i de syv himmeler (ofte sfærer af Merkur, Venus, Mars, Jupiter, Saturn, solen og månen, som rejser i cirkler og styrer skæbnen) til at dreje, og fra dem springer skabninger frem uden tale. "Ordet” (logos) springer derefter frem fra de materialiserende fire elementer.

Emerald-tabletten fra Hermes Trismegistus er et kort værk, der indeholder en sætning, der er velkendt i okkulte kredse: "Som ovenfor, så nedenfor/ As above, so below”. Den aktuelle tekst til det maksimale, som oversat af Dennis W. Hauck, er: "Det, der er nedenfor, svarer til det, der er ovenover, og det, der er ovenover, svarer til det, der er nedenfor, for at udføre miraklet, som er den Ene Ting". ”Smaragdtabletten” henviser også til de tre dele af hele universets visdom. Hermes udtaler, at hans viden om disse tre dele er grunden til, at han modtog navnet Trismegistus ("Thrice Great" eller "Ao-Ao-Ao", som betyder "størst"). Som historien fortælles, blev smaragdtabletten fundet af Alexander Den Store i Hebron, angiveligt i Hermes´ grav[3132].

Der findes mange hermetiske eller hermetisk påvirkede hemmelige samfund i dag. Albert Pike, leverede en forklaring på oprindelsen af okkult historie med et niveau af præcision og detaljer, der

3128 https://ordoabchao.ca/volume-three/conservative-revolution

3129 J. Kirsch (1991). “Carl Gustav Jung and the Jews: The real story.” In A. Maidenbaum and S. A. Martin (Eds.), *Lingering shadows: Jungians, Freudians, and anti-semitism* (pp. 52–87) (Boston: Shambhala, 1991) p. 68.

3130 Carl G. Jung (1969/1952) *Answer to Job. CW 11.*

3131 Sanford Drob. “Jung’s Kabbalistic Vision.” *Journal of Jungian Theory and Practice*, Vol. 7, no. 1, 2005.

3132 https://en.wikipedia.org/wiki/Hermeticism

ikke ses blandt mainstream lærde, og bemærkede, at Illuminati, ligesom deres forgængere Tempelridderne og Rosenkorserne, alle var arvende fra den gamle tradition for Kabbalah, ved hjælp af Magi:

"Den okkulte videnskab fra den gamle magi blev skjult under skyggerne af de gamle mysterier; den blev ufuldkomment afsløret eller snarere disfigureret af gnostikerne. Den gættes på under de uklarheder, der dækker Tempelriddernes forbrydelser; og det findes indhyllet i gåde, der synes uigennemtrængelig, i de højeste ritualer af frimureri.

Magi var videnskaben af Abraham og Orpheus, Confucius og Zoroaster. Det var dogmen fra denne videnskab, der blev indgraveret på stentavler af Enoch og Trismegistus. Moses rensede og afslørede dem igen; for det er betydningen af ordet "afsløre". Han dækkede dem med et nyt slør, da han gjorde Den Hellige Kabbalah til Israel´s folks eksklusive arv og den ukrænkelige hemmelighed for dets præster. »Mysterierne i Theben og Eleusis« bevarede blandt nationerne nogle symboler på det, der allerede var ændret, og den mystiske nøgle hertil gik tabt blandt instrumenterne til en stadigt voksende overtro. Jerusalem, der myrdede sine profeter og så ofte prostituerede sig for syrernes og babyloniernes falske guder, havde til sidst selv mistet det hellige ord, da en profet, der blev annonceret af magikerne ved den indviede indvielsesstjerne (Sirius), kom for at sønderrive det gamle tempels slidte slør for at give kirken et nyt væv af legender og symboler, der stadig og altid skjuler de samme sandheder for de profane og altid bevarer dem for de udvalgte[3133].

Et generelt fællestræk ved datidens mysteriereligioner var individsorienterede religioner, der lovede den enkelte frelse gennem indvielse og deltagelse i kultens ritualer, hvis man i øvrigt aldrig afslørerede kultens hemmelighed for de uindviede. Karakteristisk for antikkens mysteriekulte (ligesom for moderne frimureri) var et overgangsritual, ofte en dåb, hvormed en indviets gamle religion symbolsk begravedes til fordel for det nye[3134].

Manly Palmer Hall sagde i et foredrag om *Mythology of the Space Age* i 1960: "Kongen kan ikke væltes; spillet slutter når kongen ikke kan bevæge sig. Sol og måne er konge og dronning og henholdsvis guld og sølv. Fra den ene tilbage til den ene; kemiske processer hvor noget skal dø før nyt kan opstå er en alkymisk grundregel"[3135].

Selvom Rom dominerede politisk, var Alexandria i Egypten den største by i den hellenistiske tidsalder, der fandt sted fra 300 før til 300 e.v.t[3136]. På grund af de mange kulturer, der samledes i byen, uanset om de var egyptiske, græske, persiske, indiske eller jødiske, blev nye esoteriske trosbekendelser formuleret på basis af ældre traditioner; en tendens, som lærde benævnte Synkretisme. Ved nærmere undersøgelse bliver det tydeligt, at selvom de forekom eklektiske (selektive), var disse skolers underliggende teologi i det væsentlige den samme, som senere blev grundlaget for Kabbalah.

Pythagoræerne var et broderskab eller religiøst fællesskab, grundlagt af filosoffen Pythagoras i den græske koloni Kroton i Syditalien. Medlemmerne gennemgik indvielsesritualer og aflagde flere eder, der pålagde dem tavshedspligt. I sin religiøse søgen var bevægelsen stærkt påvirket af

3133 Albert Pike. *Morals and Dogma of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry* (Charleston: A.M., 1871), p. 819.
3134 https://da.wikipedia.org/wiki/Mysteriereligion
3135 https://www.youtube.com/watch?v=pzRjjr1HjRU + MPH: The Secret Teachings of All Ages
3136 https://ordoabchao.ca/volume-one/hellenistic-age#_edn11

orfismen. Pythagoræernes syn på videnskab, som en måde at betragte det evige på, gik via Platon og Aristoteles videre til kristendommen, og har udgjort et væsentligt bidrag til udviklingen af vestens kultur[3137]. Afhængig af, hvor højt i graderne et medlem var, hvad angik renselse, blev vedkommende indviet i de højere mysterier indenfor musik, matematik og astronomi[3138].

Et andet vigtigt samfund i Alexandria var Therapeutae. Den primære kilde om dem er *The Contemplative Life* af den jødiske filosof Philo af Alexandria (ca. 20 før - 50 e.v.t). Conybeare, der sammenligner Therapeutae-gildet med de moderne frimurere (ligesom Pike), hævder, at udtrykket Therapeutae henviste til et "religiøst gilde", og at græske læsere af Philo af Alexandria ville have opfattet broderskabet som "et gilde eller kollegium i alexandrinsk-romersk forstand"[3139]. Therapeutae helligede sig kontemplation af Gud´s magiske navne og mystiske allegorier af skriften, hvor de brugte Gematria og pythagoræisk numerologi, ifølge Gershom Scholem[3140].

Philo hævdede, at Therapeuterne først og fremmest ønskede at "se" eller få et syn af det sande væsen. I deres natlige ritualer, "ligesom de bacchiske og korybantiske ekstatikere", bemærker Philo, "fortsætter de i deres besættelse, indtil de ser objektet for deres begær".

Filon/Philo søgte at tilvejebringe en syntese af græsk og jødisk filosofi uden at sætte den jødiske arv over styr. Han tolkede Torahen allegorisk og mente, at bibelteksten indeholder sandheder, som først viser sig ved en nøje og rationel eksegese (fortolkning). Logos, Gud´s Ord, tolker Filon som et halvt selvstændigt væsen med hvilket Gud meddeler sig til verden.

Kirkefaderen Origenes fandt stor inspiration hos Filon i udformningen af sin allegoriske bibeltolkning. Hans Logos-lære hævder, at da Gud opleves abstrakt som "det værende", behøver han mellemvæsner for at opnå kontakt med verden (jødedommens engle og stoikernes "kræfter"). Øverst blandt disse er Logos (fornuften), der er Gud´s skabende tanke. Men modsat Johannesevangeliets Logos, er Filon´s Logos ikke noget personligt væsen, og har ikke noget med Messias at gøre[3141]. Filon´s filosofi siges at være grundlaget for neoplatonismen.

Ammianus Marcellinus, romersk historiker fra det fjerde århundrede e.v.t, beskrev udbredelsen af okkulte idéer i Alexandria: "Her kom man først, langt tidligere end i noget andet land, til de forskellige religioners forskellige vugger. Her bevarer de stadig omhyggeligt elementerne i de hellige ritualer, som de er overleveret i deres hemmelige bøger" - og tilføjer: "alligevel er der selv nu meget lærdom i den samme by; for lærere fra forskellige sekter blomstrer, og mange former for hemmelig viden forklares ved hjælp af geometrisk videnskab. Musikken er heller ikke død blandt dem, ej heller harmonien. Og af nogle få dyrkes stadig observationer af verdens bevægelse og af stjernerne; mens antallet af lærde aritmetikere er betydeligt; og ud over dem er der mange, der er dygtige til spådomskunst"[3142].

Neoplatonikerne overtog mange begreber fra Aristoteles, ikke mindst i læren om sjælen; men fastholdt den platonske tanke om sjælens udødelighed. De betragtede Platon som teologen, mens Aristoteles blev anset som logiker og naturfilosof. I det neoplatonske studieprogram for nye studenter indgik normalt et grundstudium af Aristoteles, fulgt af et studium af Platon, som en

3137Arthur Koestler: *The sleepwalkers* (s. 37), Penguin Arkana, 1959 + https://da.wikipedia.org/wiki/Pythagor%C3%A6er#cite_note-1
3138Arthur Koestler: *The sleepwalkers* (s. 38)

3139 Frederick Conybeare. Philo: About the Contemplative Life (Oxford: Clarendon, 1895), pp. 292-97.
3140 Gershom Scholem. On the Kabbalah and its Symbolism (New York: Schocken Books, 1965), p. 45.
3141 Lorenz Bergmann: *Kirkehistorie*, bind 1 (s. 21) + https://da.wikipedia.org/wiki/Filon_af_Aleksandria#cite_note-3
3142 *The Roman History of Ammianus Marcellinus: During the Reigns of the Emperors,* Book XXII, Ch. XVI: 20.

indvielse i "de højere mysterier". Via nyplatonismen fik Aristoteles indvirkning på kristen tænkning. Han blev læst af flere græske teologer, og i Syrien oversatte munke ham til syrisk. Kristne munke oversatte hans skrifter til arabisk, hvad der igen fik indvirkning på arabisk middelalderfilosofi[3143]. Menneskelivets mål er for Aristoteles den højeste visdom og lykke, fremkommet ved filosofisk virksomhed; mens den kristne forestilling om visdom og lykke drejer sig om erkendelse af Gud, og forening med ham gennem et fromt liv[3144].

Endelig blev det store bibliotek i Alexandria destrueret i 272 e.v.t. i en borgerkrig under den romerske kejser Aurelianus, efter at det overlevede en brand, der blev sat i Alexandria i 47 f.v.t. af den romerske kejser Cæsar, hvis hær støttede Kleopatra i en borgerkrig mod hendes bror[3145].

MYSTERIERNE AF MITHRAS OG SOL INVICTUS

Talrige kulte gennemgik det romerske imperium dedikeret til frugtbarhedsguderne fra gamle tider, såsom Dionysus, Magna-materen Isis og så videre, men især dem, der tilskrives Magi, kaldet Mysterierne af Mithras, var de mest populære blandt de romerske soldater. Mens mange af de grundlæggende doktriner om mithraismen allerede var udarbejdet af den tidlige Magi, som enten var kabbalister eller persere, var der vigtige udviklinger, der først tilkom senere. Den vigtigste af disse var læren om stigning gennem de syv planeter. Mystikere blev tiltænkt at gennemgå et ritual om død og genfødsel (med mennesket i centrum i uendelighed, som fri vilje, et med universet, Nirvana, Ein Soph, livets træ etc).

Mithraismen var også grundigt nedsænket i imperiet inden Rom´s accept af kristendommen, som den delte flere ligheder med. Selvom udviklingen af den ortodokse trosbekendtgørelse i vid udstrækning var formuleret til at modvirke den voksende indflydelse af den gnostiske kætteri, var de kristne fædre selv forpligtet til at fortolke kristendommen i form af platonisk filosofi. Manden, der primært var ansvarlig for tilpasningen af mystiske doktriner til den fremvoksende kristne religion var Paulus ”den trettende apostel”. Således blev Jesus sidestillet med et ældgammelt filosofisk udtryk Logos og med Gud´s søn, hvorved han blev den døende gud af mysterierne, hvis død og genopstand blev fejret hver påske.

Paulus var (som nævnt), i Biblen, skriftklog (rabbiner) i Jerusalem, og tilsluttede sig farisæerne som rabbinerelev. Han citererede den græske oversættelse af Det Gamle Testamente fremfor den hebraiske tekst. Han var, som en del af det jødiske synedri, med til kristenforfølgelser[3146], inden han i Apostlenes Gerninger bliver en central missionerende figur på sine rejser, og imellem Sanhedrinen og Rom, hvor han kom for en række retssager.

Ordet religion (religio) stammer selv fra det latinske sprog og betyder ærefrygt/respekt for især det guddommelige. I det romerske samfund indgik de anerkendte religioner som en del af statskulten, og det blev forventet at tilhængerne bad for statens bedste. Religion og samfundsinstitutioner var i hele Romerriget´s historie tæt sammenknyttet. Begivenheder og handlinger, der vedrørte staten, blev altid ledsaget af ritualer. Der blev f.eks. taget varsler forud for vigtige beslutninger, offentlige embeder indebar religiøse forpligtelser og offerfester blev arrangeret året rundt på særlige dage (fx

3143 Tollefsen, Syse og Nicolaisen: *Tenkere og ideer* (s. 160)
3144 https://da.wikipedia.org/wiki/Aristoteles
3145 https://ordoabchao.ca/volume-one/hellenistic-age
3146 https://da.wikipedia.org/wiki/Paulus https://da.wikipedia.org/wiki/Synedrium

Saturnalia fra 17. december og en uge frem). Statskulten var underlagt et kollegium af pontifexer (Collegium Pontificum), hvis leder var pontifex maximus, en slags romersk ypperstepræst. Sammen med den øvrige græske kulturimport opnåede den græske filosofi stor popularitet i Rom, og den fik stor betydning for udviklingen af den romerske religion. I antikken skelnede man ikke i samme grad mellem religion, filosofi og videnskab, som man gør i vore dage[3147].

Ligesom Jesus blev Mithras født i en hule omgivet af dyr og hyrder ved vintersolhverv i december, datoer der havde en specifik astronomisk betydning. I den julianske kalender blev den 25. december regnet som vintersolhverv, og blev betragtet som solens fødsel, fordi man fra denne dato beregnede at dagslængden begyndte at stige, og derfor blev den betragtet som dagen for solgudens genfødsel og livets foryngelse. Evangelierne siger imidlertid intet om dagen for Kristi fødsel, og derfor fejrede den tidlige kirke den ikke. Med tiden kom de kristne i Egypten dog til at betragte den 6. januar som Frelseren´s fødsel, og denne dato spredte sig gradvist, indtil den i det fjerde århundrede e.v.t. var blevet almindeligt anerkendt i Østen. Det senere romerske imperium fejrede Sol Invictus' Dies Natalis, "den uovervindelige sols fødsel", den 25. december. Den blev forudgået af den romerske Saturnalia-fest, som ifølge James Frazer var en tilpasning af et ældre babylonisk ritual Zagmuk. Den romerske skuespilforfatter Accius (170 - ca. 86 f.v.t) sporede Saturnalia til den gamle græske fest Kronia, der var dedikeret til Kronos. I Macrobius' *Saturnalia* fører Saturnalia´s nærhed til vintersolhverv og en fremstilling af solmonoteisme; troen på at Solen (Sol Invictus) i sidste ende omfatter alle guddomme som én. Saturnalia, som er kilden til julen, blev fejret til ære for Saturn, oprindelsen til julemanden. Højtiden blev fejret med et offer i Saturn-templet i Forum Romanum og en offentlig banket, efterfulgt af private gaveuddelinger, kontinuerlig fest og en karnevalsatmosfære, der omstødte de romerske sociale normer: spil var tilladt, og herrerne sørgede for bordservering til deres slaver. En almindelig skik var valget af en "Saturnalia´s konge", som skulle give folk ordrer og lede festlighederne[3148].

Plutarch ("Mellem-Platon" ca. 40-120 e.v.t) hævdede, at jøderne tilbad Dionysos, og at sabbatsdagen var en fest for Sabazius. Sabbaten, eller Shabbat på hebraisk, er den syvende dag i ugen, som er relateret til Shabbatai, det hebraiske navn for Saturn, den syvende planet. Romerne kaldte lørdag Saturni dies ("Saturns dag") senest i det andet århundrede for planeten Saturn. En række antikke forfattere har set en lighed mellem den jødiske påskedag og Dionysos' ritualer. Ifølge Tacitus "plejede jødernes præster at fremføre deres sang til fløjte og trommer, kronet med vedbend, og en gylden vinranke blev fundet i templet; og dette har fået nogle til at forestille sig, at den gud, der således blev tilbedt, var prins Liber (Dionysos)"[3149].

I en dialog præsenterer Plutarch flere talere, der nyder et symposium og diskuterer identiteten af den jødiske gud. En af talerne, Moeragenes, foreslår, at der er grund til at sidestille den jødiske gud med Dionysos: *De fleste af de relevante beviser kan kun lovligt udtales eller afsløres for dem af os, der er blevet indviet i de perfekte mysterier, der fejres hvert andet år, men det, jeg vil tale om, er ikke forbudt i en samtale med venner... For det første passer tidspunktet og karakteren af jødernes største og helligste højtid klart til Dionysos. Når de fejrer deres såkaldte faste, når vinhøsten er på sit højeste, dækker de borde med alle slags frugter under telte og hytter, der for det meste er flettet af vinranker og efeu. De kalder den første af højtidens dage for Løvhyttefesten. Nogle dage senere fejrer de en anden fest, som denne gang ikke er forbundet med Bacchus gennem uklare antydninger, men som klart og tydeligt kaldes ved hans navn; en fest, der er en slags "Procession af*

3147 Per Bilde, Det *religiøse liv i hellenistisk-romersk tid*,pp. 145; S. Petersen (1994) + https://da.wikipedia.org/wiki/Romersk_religion
3148 https://ordoabchao.ca/volume-one/mysteries-mithras note 63 Zagmuk, note 64 Kronos, note 65 Macrobius, note 74 julemanden
3149 Plutarch. Symposiacs, iv, 6 + The Histories, 5.5

grene" eller "Thyrsus-procession", hvor de går ind i templet med en thyrsus i hånden. Hvad de gør efter at være kommet ind ved vi ikke, men det er sandsynligt at ritualet er en bacchisk fest, for de bruger faktisk små trompeter til at påkalde deres gud, ligesom Argeserne gør det ved deres Dionysia[3150].

Elagabalus erstattede Jupiter, leder af den romerske mytologi, med en ny gud, Sol Invictus, der på latin betyder "Solen, Gud, Ubesejret". Sol Invictus-kulturen blev harmoniseret med Mithras-kulturen, som den lignede så meget, at de to ofte er svært adskillelige. Elagabalus tvang førende medlemmer af Rom's regering til at deltage i religiøse ritualer, der fejrede Sol Invictus, som han personligt førte. Deres regering var ikke populær, og snart opstod utilfredshed. Kejseren Aurelian, som selv bar en solstrålende krone, introducerede en officiel religion af Sol Invictus i 270 e.v.t, hvilket gjorde solguden til imperiets fremmeste guddommelighed. Tilbedelsen af Sol Invictus blev fortsat af Konstantin. Da han gjorde kristendom til den officielle religion af imperiet, lykkedes han at opfylde det herodianske (og platonske) komplot af, at indstille Paulus´ version af kristendom, kendt som katolicisme, som assimilerede Jesus til den døende guds gnostiske figur[3151].

Der er, som nævnt, mange lighedspunkter mellem kristendom og Mithras-kulten. Hall skriver: *En af grundene til dette er sandsynligvis, at de persiske mystikere invaderede Italien i løbet af det første århundrede efter Kristus, og de to kulters tidlige historie var tæt sammenvævet. Encyclopædia Britannica fremsætter følgende udtalelse om de Mithraiske og kristne mysterier: "Den broderlige og demokratiske ånd i de første samfund og deres ydmyge oprindelse; den identifikation af tilbedelsesobjektet med lys og sol; legenderne om hyrderne med deres gaver og tilbedelse, syndfloden og arken; den kunstneriske fremstilling af den brændende vogn og optagelsen af vand fra klippen, brugen af klokke og lys, hellig vand og nadveren; helliggørelsen af søndagen; den moralske adfærd, den vægt, der lægges på afholdenhed og selvbeherskelse; læren om himmel og helvede, om den primitive åbenbaring, om Logos' mægling udgår fra det guddommelige, det forsonende offer, den konstante kamp mellem det gode og ondskab og det førstnævntes endelige sejr, sjælens udødelighed, den sidste dom, kødets opstandelse og universets brænde - [dette] er nogle af de ligheder, som, hvad enten de var reelle eller kun tilsyneladende, gjorde det muligt for Mithraismen at forlænge sin modstand mod kristendommen". Mithras-ritualerne blev udført i huler. Porfyros siger i sin "Nymfernes hule", at Zarathustra (Zoroaster) var den første, der indviede en grotte til tilbedelse af Gud, fordi en hule var et symbol på jorden eller den lavere verden af mørke. John P. Lundy beskriver i sin Monumental Christianity Mithras' hule på følgende måde: "Men denne hule var udsmykket med stjernetegnene, Krebs og Stenbukken. Sommer- og vintersolhverv var hovedsageligt iøjnefaldende, som portene for sjæle, der går ned i dette liv, eller passerer ud af det i deres opstigning til guderne; Krebsen var porten for nedgang og Stenbukken opstigningens port. Det er de to veje for de udødelige, der går op og ned fra jorden til himlen og fra himlen til jorden".*

Den såkaldte Petersstol i Rom menes at have været brugt i en af de hedenske mysterier, muligvis Mithras' mysterium, i hvis underjordiske grotter de tilhængere af de kristne mysterier mødtes i de tidlige dage af deres tro. Indvielse i Mithras' ritualer, ligesom indvielse i mange andre gamle skoler af filosofi, bestod tilsyneladende af tre vigtige grader. Forberedelse til disse grader bestod af selvrensning, opbygning af de intellektuelle kræfter og kontrol med den dyriske natur. I den første grad fik kandidaten en krone på spidsen af et sværd, og blev instrueret i mysterierne om Mithras' skjulte magt. Sandsynligvis blev han lært, at den gyldne krone repræsenterede hans egen åndelige

3150 *Quaestiones Convivales*, Book 4, Question 6.1-2, quoted from The Ancient Mysteries Sourcebook, p. 228.
3151 Livingstone, David: Ordoabchao.ca

natur, som skal være objektiv og udfoldes, før han virkelig kunne forherlige Mithras; for Mithras var hans egen sjæl, der stod som mægler mellem Ormuzd, hans ånd, og Ahriman, hans dyriske natur. I anden grad fik han intelligensens og renhedens rustning og blev sendt ind i mørke i underjordiske gruber for at bekæmpe begærets, lidenskabens og degenerationens dyr. I den tredje grad fik han en kappe, på hvilken han fik tegnet eller vævet tegnene for dyrekredsens tegn og andre astronomiske symboler. Efter at hans indvielser var overstået, blev han hyldet som en, der var genopstået fra de døde, blev undervist i den persiske lære, der var hemmelig, og blev et fuldgyldigt medlem af ordenen. Kandidater, der med succes bestod de Mithraiske indvielser, blev kaldt Lions og fik et mærke på deres pande med det egyptiske kors. Mithras selv er ofte afbildet med et løvehoved og to par vinger. Gennem hele ritualet var der gentagne henvisninger til fødslen af Mithras som solguden, hans offer for mennesket, hans død for at menneskene kunne få evigt liv, og endelig hans opstandelse og menneskehedens redning ved hans forbøn for den hellige Ormuzd´s trone (Se Heckethorn).

Mens Mithras-kulten ikke nåede de filosofiske højder, som Zarathustra nåede op på, var dens effekt på den vestlige verdens civilisation vidtrækkende, for på et tidspunkt blev næsten hele Europa omvendt til dens doktriner. Rom, i sit samkvem med andre nationer, indpodede dem med sine religiøse principper, og mange senere institutioner har udvist Mithraisk kultur. Henvisningen til "løven" og "løvepodens greb" i murermesterens grad har et stærkt Mithraisk præg, og kan sagtens være opstået fra denne kult. En stige med syv trin optræder i den mithraiske indvielse. Faber er af denne opfattelse og mener, at denne stige oprindeligt var en pyramide med syv trin. Det er muligt, at frimurerstigen med syv trin har sin oprindelse i dette Mithraiske symbol[3152].

Vedrørende soltilbedelsens oprindelse kommer Albert Pike med følgende kortfattede udtalelse i sin Morals and Dogma: "For dem [de oprindelige folk] var han [solen] den medfødte ild i kroppene, og ilden i Naturen. For dem var han ophavsmand til liv, varme og antændelse, og han var for dem den effektive årsag til al generation, for uden ham var der ingen bevægelse, ingen eksistens, ingen form. Han var for dem uhyre, udelelig, uforgængelig og omnipotent. Det var deres behov for lys og af hans skabende energi, som alle mennesker følte, og intet var mere frygteligt for dem end hans fravær. Hans velgørende påvirkninger forårsagede hans identifikation med princippet om det gode; og hinduernes BRAHMA, persernes MITHRAS og ATHOM, AMUN, PHTHA og OSIRIS hos egypterne, kaldæernes BEL, phønikernes ADONAI, grækernes ADONIS og APOLLO, blev kun personificeringer af solen, det regenererende princip, billede på den frugtbarhed, som der foreviger og forynger verdens eksistens. Solen, som den øverste af de himmellegemer, der var synlige for antikkens astronomer, blev tildelt den højeste af guderne, og blev symbol for den højeste autoritet af Skaberen selv. Ud fra en dyb filosofisk overvejelse af de kræfter og principper af solen er begrebet om treenigheden opstået, som det forstås i verden i dag. Trosretningen om en treenig guddommelighed er ikke særegent for den kristne eller mosaiske teologi, men udgør en iøjnefaldende del af dogmerne i de største religioner i både oldtid og moderne tid. Perserne, hinduerne, babylonierne og egypterne havde deres treenigheder. I alle tilfælde repræsenterede de den tredobbelte form af én højeste intelligens. I moderne frimureri symboliseres Guddommen af en ligesidet trekant, hvis tre sider repræsenterer de primære manifestationer af den Evige, som selv er repræsenteret som en lille flamme, kaldet af hebræerne Yod.

Treenighedens oprindelse er indlysende for enhver, der vil observere de daglige manifestationer af solen. Denne kugle, som er symbolet på alt lys, har tre forskellige faser: opgang, middagstid og

3152 Manly Palmer Hall : The Secret Teachings of All Ages

nedgang. Filosofferne inddelte derfor alle tings liv i tre forskellige dele: vækst, modenhed og forfald. For egypterne var solen symbolet på udødelighed, for selv om den døde hver nat, genopstod den ved hver daggry. Solen har ikke kun denne døgnaktivitet, men den har også sin årlige pilgrimsrejse, hvor den passerer gennem himlens tolv himmelshuse, og opholder sig i hvert af dem i tredive dage. Hertil kommer en tredje rejsevej, som kaldes jævndøgnets præcession, hvor den går tilbage rundt om dyrekredsen gennem de tolv tegn med én grad for hver tooghalvfjerds år[3153].

Fra Maurice's Indian Antiquities: Solens opstigen bag løven har astrologisk altid været et symbol på magt og herreskab. De gyldne ornamenter, der anvendes af de forskellige verdensreligioners præsteskab, er igen subtile henvisninger til solenergien, ligesom kongernes kroner. I oldtiden, havde kronen en række spidser, der strakte sig udad som solens stråler, men moderne kroner har i mange tilfælde enten fjernet spidserne eller bøjet dem indad, samlet dem og placeret en kugle eller et kors på det punkt, hvor de mødes. Mange af de gamle profeter, filosoffer og dignitarer bar et scepter, den øverste ende som bar en afbildning af solkuglen omgivet af udstrålende solstråler. Alle jordens kongeriger var kun kopier af himmerigets kongeriger og himmelsriget blev bedst symboliseret ved solriget, hvor solen var den øverste hersker, planeterne hans hemmelige råd, og hele naturen undersåtterne i hans rige[3154].

Den egyptiske hemmelige filosofiskole var opdelt i mindre og større Mysterier, hvor førstnævnte var helliget Isis, og sidstnævnte var helliget Serapis og Osiris. Wilkinson er af den opfattelse, at kun præsterne havde adgang til de større mysterier. Selv tronfølgeren var ikke berettiget, før han var blevet kronet til farao, hvor han i kraft af sit kongeembede automatisk blev præst og tidsmæssigt overhovede for statens religion[3155].

I frimureriet har solen mange symboler. Et udtryk for solenergien er Salomon, hvis navn SOL-OM-ON er navnet for det højeste lys i tre forskellige sprog. Hiram Abiff, Kaldæernes Chiram (Hiram), er også en solguddom: Et slående eksempel på den vigtige rolle, som solen spiller i frimureriets symboler og ritualer, er givet af George Oliver i hans Dictionary of Symbolical Masonry, som følger: "Solen står op i øst, og i øst er der plads til Worshipful Master. Da solen er kilden til alt lys og varme, således bør Worshipful Master oplive og varme brødrene op til deres arbejde. Hos de gamle egyptere var solen symbolet på det guddommelige forsyn". Mysteriernes hierofanter var prydet med mange insignier, der symboliserer solens kraft. Solstrålerne af forgyldte broderier på ryggen af klæderne af det katolske præsteskab betyder, at præsten også er en udsending og repræsentant for Sol Invictus. Af grunde, som de utvivlsomt anså for tilstrækkelige, har de, der har skrevet krøniken om liv og Jesu liv og gerninger, fundet det tilrådeligt at forvandle ham til en solguddom. Den historiske Jesus blev glemt; næsten alle de vigtigste hændelser, der er beskrevet i de fire evangelier, er blevet deres korrelationer i himmellegemernes bevægelser, faser eller funktioner[3156].

Visse rosenkreuzere har givet særlige betegnelser til disse tre faser af solen: den åndelige sol kaldte de Vulcan; den sjælelige og intellektuelle sol, Kristus og Lucifer henholdsvis; og den materielle sol, den jødiske Demiurgus Jehova. Lucifer repræsenterer her det intellektuelle sind uden det åndelige sinds oplysning; det er derfor "det falske lys". "Det falske lys bliver til sidst overvundet og forløst af det sande lys fra sjælen, kaldet den anden logos eller Kristus. De hemmelige processer, hvormed

3153 Manly P Hall – Secret Teachings of All Ages side 49
3154 Ibid side 50
3155 Ibid side 27
3156 Ibid side 50

den luciferiske intellekt omdannes til det kristne intellekt, udgør en af de store hemmeligheder i alkymi og er symboliseret ved processen med at omdanne uædle metaller til guld.

Hvad solen er for solsystemet, er ånden for menneskets legemer; for hans naturer, organer og funktioner er som planeter, der omgiver det centrale liv (eller solen) og lever på dens udstrålinger. Solkraften i mennesket er opdelt i tre dele, som betegnes som menneskets tredobbelte menneskelige ånd. Menneskets tre legemer er symboliseret ved en oprejst trekant; dets trefoldige åndelige natur ved en omvendt trekant. Disse to trekanter, når de er forenet i form af en sekspidset stjerne, blev af jøderne kaldt "David´s stjerne", "Salomon´s signet" og er mere almindeligvis kendt i dag som "Zion´s stjerne". Disse trekanter symboliserer de åndelige og materielle universer, der er forbundet i det menneskelige væsens forfatning, som har del i både naturen og det guddommelige. Menneskets dyriske natur har del i jorden; dets guddommelige natur af himlen[3157]*.*

I alle Mithraiske templer var æresspladsen indtaget af en fremstilling af Mithras, der dræbte en hellig tyr, kaldet en tauroctony. Mithras er forbundet med Perseus, hvis stjernebillede ligger over tyrens. En slange, en skorpion, en hund og en ravn er til stede, hvilket menes at repræsentere tilknyttede stjernebilleder. En mulig forbindelse mellem Persien og Rom, kan være kongerigerne Parthien og Pontus i Lilleasien. Flere af deres konger blev kaldt Mithradates, hvilket betyder "givet af Mithra", begyndende med Mithradates I af Parthien (død 138 f.v.t). Det ser ud til, at Mithra i disse kongeriger var en gud, hvis magt gav selv en konge glans. Og det var i Pergamon, at græske billedhuggere begyndte at fremstille basrelieffigurer af Mithra Taurocthonos, "Mithra tyredræberen". Selv om Mithras-kulten aldrig slog igennem i det græske hjemland, kan disse skulpturer måske vise vejen mellem den persiske Mithra og den romerske Mithras.

Mithraismen ankom fuldt udviklet til Rom med legionernes hjemkomst fra øst i det første århundrede f.v.t. Som hærenes aktionsgud og heltenes mester appellerede han til de professionelle romerske soldater, som bragte hans kult til Iberien, Britannien, de tyske grænser og Dacia.

Mithras-kulten begyndte at tiltrække sig opmærksomhed i Rom omkring slutningen af det første århundrede e.v.t, måske i forbindelse med erobringen af det dengang zoroastriske Armenien. Det tidligste materielle bevis for den romerske dyrkelse af Mithras stammer fra denne periode, nemlig fra en optegnelse om romerske soldater, der kom fra militærgarnisonen i Carnuntum i den romerske provins Øvre Pannonien (nær Donau-floden i det nuværende Østrig). Disse soldater kæmpede mod partherne og var involveret i nedkæmpelsen af oprørene i Jerusalem fra år 60-70. Da de vendte hjem, lavede de Mithra-indvielser, sandsynligvis i år 71 eller 72.

Statius nævner det typiske Mithra-relief i sin *Thebaid* (Bog I, 719,720), omkring 80 e.v.t; Plutarch´s *Life of Pompey* gør det også klart, at Mithras-dyrkelsen var velkendt på den tid, og skrev om pirater fra Kilikien, der praktiserede de Mithraiske "hemmelige ritualer" omkring 67 f.v.t.

Ved 200 e.v.t. havde Mithraismen spredt sig vidt omkring i hæren og også blandt handlende og slaver. De tyske grænser har givet de fleste arkæologiske beviser på dens fremgang: små kultgenstande med forbindelse til Mithra dukker op i arkæologiske udgravninger fra Rumænien til Hadrian´s mur. I Rom tilskyndede kejserne i det tredje århundrede til Mithraismen på grund af den støtte, som den gav monarkernes guddommelige natur. Mithras blev således den, der gav kejserhuset autoritet og sejr. Fra Commodus' tid, han som også deltog i dens mysterier, var dens

3157 Ibid side 51

tilhængere at finde i alle klasser.

Tilbedelse af solen fandtes indenfor det oprindelige romerske pantheon, som en mindre del og altid som et par med månen. I Østen fandtes der imidlertid mange solgudinder, herunder den græske Helios, som i vid udstrækning blev fortrængt af Apollon. I det 3. århundrede var de populære kulter af Apollo og Mithras begyndt at smelte sammen til den synkretiske kult kendt som Sol Invictus, og i 274 gjorde kejser Aurelian (hvis mor havde været en solpræstinde) tilbedelsen af Sol Invictus officiel. Efterfølgende byggede Aurelian et pragtfuldt nyt tempel i Rom og skabte et nyt præstekorps til at støtte det (pontifex solis invicti), idet han tilskrev Sol Invictus sine sejre i Østen. Men intet af dette påvirkede den eksisterende kult af Mithras, som forblev en ikke-officiel kult. Nogle senatorer havde stillinger i begge kulter.

Mithraismen overlevede stadig i visse kantoner i alperne ind i det 5. århundrede og holdt sig mere ihærdigt fast ved livet i sine østlige hjemlande. Dens endelige efterfølger som bærer af persisk religion til vesten blev manikæismen, som konkurrerede hårdt med kristendommen om at blive verdensreligion[3158].

Den iransk-amerikanske forfatter og filosof, Jason Reza Jorjani, har skrevet mange bøger om Mithra-kultens historie, og fortæller, at ”de romerske forfattere bevidner, at reinkarnation og transcendensen af dualismen imellem lys og mørke, spredte sig med mithraismens indtog i det romerske imperium. Pythagoras var i lære hos magierne i årevis i det persiske imperies hovedstad, og returnerede med Mithra-kultens tankesæt. Buddhismen udviklede sig også ud af skytherne”.

Appolonius´ (f.v.t 3-97 e.v.t) bibliografi er som Jesus´ liv, overtager traditionen og udfører mirakler som Jesus, undslipper korsfæstelsen og flygter til Persien og Indien. Det er historien om Jesus' liv givet af muslimer og indiske folkeslag i øst. Appolonius var en udøver af magi og astrologi og kom fra den del af Anatolien, som var centrum for Mithraismen i det moderne Tyrkiet. Iranere/Alanere/Sarmatier, der strømmede ind i Europa og blandede sig med goterne (heraf fx udtrykket ”Goth-Alunia/Catalunya”), opfandt skællede rustninger og blev indkorporeret i det romerske militær. Fra disse mithraiske riddere, kom Ridderne af Det Runde Bord under Artorious ved Hadrians-muren, som det fremlægges i - *Fra Skythien til Camelot.* Det hellige sværd i stenen, transponeret på den romerske kommandant Artorius (gralmystik), skænket helten af en oprindelig gudindefigur, Tiamat, fra under søen, indvier dem ved sværdet (de bliver slået til ridder). Fuldt pansrede riddere (lansebærende riddere i skinnende rustning) findes indgraveret i klipper fra før vor tidsregning. Allah-tulipanen i Iran´s flag med det jordede sværd i midten er et mithraisk symbol. Alle disse legender er mithraiske/iranske/Aryanske idéer om meritokrati. Orden kommer fra ”Arta” og Aryan betyder nobel/adelig. Arisk/Aryan handlede ikke om race, som blev nazisternes sag.

Sarmaternes fertilitetsgudinde Shatana/Sataniya, som tilbad Dragen, er en henvisning til perserne der kæmpede mod sarmaterne, som efterfølgende ikoniseres ved Skt Georg og i Drageordenen. Vlad Dracul, der spiddede tyrkerne ved den italienske renæssance, var sandsynligvis en efterkommer af sarmaternes adel. Romantisk og ridderlig kultur kan findes i det 2. århundrede f.v.t. i Iran. *"Vis og Ramin"*-værket er identificeret som prototypen på det romantiske epos (forbudt i det nuværende islamiske Iran), der fandtes i det parthiske Iran (247 f.v.t.- 220 e.v.t.) og er mithraisk i sin natur.

3158 https://www.faculty.umb.edu/gary_zabel/Courses/Phil%20281b/Philosophy%20of%20Magic/Pythagoras,%20Empedocles,%20Plato/Mithraism.htm

De drak rusmidler fra kranier - og kranier og korsben var på slagskibe i Parthlavi-perioden (ligesom de blev fundet på Tempelriddernes og Russell Trust Yale University Skull and Bones-kultens grave). Korsben symboliserer 23 grader, der adskiller den himmelske ækvator fra ekliptika. De seleuciske pirater var en mithraisk sort-operation, der brugte gift til at myrde fjender med. Derfor skull (dødsgift og tid som død, nemlig som ”Zurvan” eller ”Kronos”). Biskoppens klæder og mitra - aske og kors på askeonsdag kommer fra indvielsesritualet i Mithra-kulten, og symboliserer krydsningen af ekliptika, den himmelske ækvator og verdens afbrænding ved tidens afslutning. Sværdets spids sætter en krone på toppen af den indviedes hoved, soldaten kaster den herefter af sig og siger: "Kronen er min Herre", som en Herren´s soldat, eller som den kristne udtrykker det, som et Kristi Sværd (Kejser Konstantin´s ”i dette tegn skal du sejre/In hoq Signo Vinces”). Saluten i militæret er en hilsen til kongen (forblændet af de stærke stråler). Cæsarerne var også indviet. I Rom var man mindreværdig, når man sluttede sig til en mithraim som uindviet, så mithraismen var truende for den sociale struktur. De Romerske Fasces med en økse (de bundtede pinde er sværere at knække end enkelte pinde) var også et krigssymbol i Mithraismen.

Mithra betyder gud for edsaflæggelser, kontrakter, bånd, pagter, håndtrykning i den skytianske kultur. Mithras er indsat som mægler mellem Ahura Mazda og Ahriman og får disse 2 parter til at aflægge en ed, når de kæmper, således Mithra bliver dommer over godt og ondt. Edsbrydere vil blive dømt af krigsguden Mars. Den højre hånd som ed-sværger er et mithraisk symbol. Den Frygiske hat (Phrygian Cap/ Vilje-hjelm) – er også tryllekunstnerhuen, der blev brugt under den franske revolution, og symboliserer også Tempelriddernes rundkirker, nissehuer og julemandens klæder. De 3 vise mænd/magierne bærer hatten, som symboliserer bøjning af sandheden, siger Jason Jorjani, som fortæller, at det grundlæggende for flagdesigns med rød/grøn/hvid er svampen i skoven - og at juletræet også er direkte symbol for Mithraismen. Svampenes betydning henviser til brug af Armanita-intoxikationer i den oprindelige skythiske kultur. Zahhak var en sort-magikerkonge med 2 slanger ud af skuldrene, som er sat til at spise menneskehjerner, og Jason mener, at dette er betydningen af Caduceus-staven.

Frimurerne lagde den store hjørnesten til frihedsstatuen, som er en androgyn figur (uden bryster) med 7-stråleformet krone eller halvmåne-diadem, som findes i mithraiske indvielser med faklen/olielampen, som alle er symboler givet til en indviet af 2° (Nymphus/Brudens Grad) i Mithraismen. I første grad er ravnen symbol for den indviedes konfrontation med døden, og et torturritual. Nogle gange blev folk dræbt i denne ceremoni. De skulle skræmmes. I 3° skulle lærlingen "tage imod ordrer som soldat/souldier" og blive et disciplineret værktøj, og i 4. klasse, "Løve" går man over til at blive ”adept” som ridder; her ikke bare en fodsoldat, men som en kommandant på slagmarken. Løven og Solen er en meget arkæisk fremstilling af Mithra, ifølge Jason. I 5°, Perseus (patriarken af perserne), er tegnet segl/sickle symbol for høsten; i 6° ”Heliodramus” er symbolet sulkien/chariot og pisken = ”solens vognmand af verden”. Faklen sætter ild for at rengøre verden inden dommedag, hvor den initierede nu har ret til at dømme, hvem der overlever apokalypsen. Det er ”køretøjet af Mithra”. 7° er Pater/faderen, symboliseret ved phrygisk hætte/militærhjelm, ring, magikerstav og harpesværd; sidstnævnte en slags bøjet sværd. Perseus, et barnebarn af Kronos, er også regelmæssigt afbildet i statuer og skulpturer bevæbnet med et harpesværd i hans søgen efter at dræbe Gorgonen, Medusa. Kronos blev også identificeret i den klassiske oldtid med den romerske guddom Saturn.

Mithra er reparation af dualismen sat op af Zarathustra, hvor urtid=Zorvon overfor Kronos/Saturn –

og hvor Ahura Mazda og dennes modstander var tvillinger født ud af urtiden. Zorovon blev betragtet som en androgyn guddom (ligesom Phanes red), med verden leveret til ondskab og Zorvon er fader til godt og ondt med formålet om at blive fri fra dikotomiske tanker gennem processen. Zurvan var også viklet ind i slangen. De havde også Pegasus indgraveret i deres mønter. Oprøret mod det abbasidiske kalifat i 800-900 i Iran var mithraisk - det fremgår tydeligt af iranologers krøniker, rejseprotokoller og historiske beretninger.

Skytherne havde tatoveringer som shamaner i lighed med nordiske og germanske stammer. Swastika blev kaldt Mithras hjul på grund af kontellationerne omkring nordstjernen; sådan blev jævndøgnsprocessionen forstået af mithraisterne. De 12 stjernebilleder og de 7 synlige planeter blev set som fatalistiske kræfter med arkonisk magt over menneskene som formidlere af Zorvon´s kontrol over mennesket. Promotheus (som Lucifer) var også en ildbærende type ligesom Mithra (en Titan) og Perseus i den græske mytologi, som stjal den fra himlen, bragte den til jorden - og gav den til magikerne, som vogtere af den evigt brændende flamme (olympisk ild). Mithraisk svar på Zoroaster-konflikten eksploderede, da det mediske rige 600 f.v.t skubbede sig op til grænsen til det skytiske rige. Medes/Median-dynastiet var Zoroaster´s korsfarere for at omvende skyterne, repræsenteret af en "overnordisk viking Rostam" fra området Karmanien, symboliseret i ikonografien af en fugl med et ulvehoved og en slangeformet krop. Rostam får sin højre hånd bidt af Fenris-ulven, hvilket efterlader ham med venstre hånd, som betyder, at han tilbeder Ahuras i stedet for Daevas/Devi/Demon (en tilbagevenden til den ortodokse vedaiske religion). Fenris´ ophævelse i Ragnarok er forbundet med Loke. Tyr (Thor) med pilen er også en figur i Mithraismen, ifølge Jason Jorjani[3159].

NORDISK MYTOLOGI

Som nævnt under *Kongeriget Danmark* fandtes de sarmatiske kolberringe – og bibeloversættelser mm i landet fra 3-400 tallet. Den første sikre kontakt mellem kristne og nordboere fandt sted i begyndelsen af det 8. århundrede, da flere skriftlige kilder beretter om angelsaksiske missionærers besøg i Danmark. Harald Klak lod sig her døbe for den frankiske konge; men i store træk var kristningen af de nordiske lande imidlertid først fuldført omkring 1300[3160]. Harald Blåtand (konge af DK 958-964) var den første konge i Norden, der lod sig døbe og formelt erklærede sit land som kristent[3161].

Den nordiske religion ophørte som basis for samfundsordenen fra midten af 10. til slutningen af 11. århundrede, men det betød ikke, at den gamle religion forsvandt med ét slag: fra 800 til 1200 fandtes der i Norden en blandingskultur, hvor de to religiøse systemer fungerede side om side[3162]. Efter 1200 blev hedenskabet hurtigt mere og mere marginaliseret i forhold til kristendommen[3163].

Religionsskiftet betød også forandringer i opfattelsen af kongen som person. Fra at en konge fik sin legitimitet gennem slægt og personlige egenskaber, blev han nu beskrevet som en hellig hersker, der var indsat af Gud. I den kristne kongeideologi var han Gud´s repræsentant på Jorden, var indsat

3159 https://jasonrezajorjani.com/ ,https://www.youtube.com/watch?v=fPL8K3HgnuM&list=PL0k-0CJAQ22IeX1w1oMt_YysfmN1XphhD&index=4 + https://www.youtube.com/watch?v=h43-LZR_Bhg&list=PL0k-0CJAQ22IeX1w1oMt_YysfmN1XphhD&index=4
3160 McGuire (2008) pp. 225
3161 https://da.wikipedia.org/wiki/Nordisk_religion
3162 Schwarz Laustsen (1994) pp. 34
3163 Schjødt (1999a) pp. 19

og salvet af kirken og kunne i teorien derfor ikke afsættes[3164]. Samtidig udvikledes ideen om et kongeembede og arveret, modsat tidligere hvor kongeværdigheden var en social rolle, som blev knyttet til en bestemt person[3165].

I den nationalromantiske strømning i 19. århundrede blev interessen for den nordiske fortid yderligere vakt, og den fællesnordiske idé om vikingetiden blev skabt. I Danmark var bl.a. N.F.S. Grundtvig eksponent for den fornyede interesse for den nordiske mytologi. Også i Tyskland fik denne strømning betydning. I begyndelsen af 20. århundrede opstod der flere okkulte bevægelser baseret på germansk, nordisk mytologi og runemagi. Senere opstod der organiserede hedenske grupper i Tyskland, der hævdede, at de videreførte traditioner, som ubrudt var blevet overleveret fra før-kristen tid. En af disse grupper var Thuleselskabet, som flere af de tidligste medlemmer af nazipartiet havde været en del af[3166]. Nordisk romanticisme blev stærkt associeret med nazismen; især i Storbritannien. Det betød, at revitaliseringen af germansk og nordisk religion i årtierne efter afslutningen af Anden Verdenskrig blev mistænkeliggjort[3167].

Prosa Eddas og *Heimskringla* fra Snorri Sturluson fortæller, at forfædrene til de norrøne konger var bosat øst for floden Don og blev ledet af Odin, der havde store besiddelser syd for Uralbjergene. Odin og hans folk blev kendt som Aser, Ases eller Asir, og efter mange kampe efterlod han, med sine folk på vej mod nord, to brødre, der var ansvarlige for sine domæner, langs en højderyg i Kaukasusbjergene, kaldet Asgaard (eller Chasgar). De fleste var mænd, da de tilsyneladende tog kvinder af landet i Skandinavien, som hustruer. Dette ville have været omkring 450 e.v.t, da Odin´s efterkommere siges, at have grundlagt nationerne for danskere, svenskere og nordmænd; og i Tyskland, de saksiske stammer.

Odin, skønt en rigtig mand, blev til sidst tilbedt som en gud af sine forfædre. Enøjet, med et langt hvidt skæg, var han en troldmand, der øvede spådom fra et afskåret hoved og kunne skifte form efter ønske. Gamle lærde identificerede ham med Merkur, kendt af grækerne som Hermes, en anden art af døende gud, der kan identificeres med Lucifer. Odin blev gift med Freya, oldebarn af kong Coel, hvis bedstefar, Aviragus, kongen af briterne, giftede sig med Genuissa, datter af kejser Claudius og søster af Servilla, der havde giftet sig med Gaius Julius Alexio, præstekonge af Emesa. Ligesom Astarte kom Freya til at blive tilbedt som en gudinde for frugtbarhed, kærlighed og krig. Det var hun, der blev antaget at have lært hendes folk trolddom - og fungeret som en præstinde for menneskelige ofringer[3168].

Den mytologi, der beskrives i Snorre´s middelalderlige litterære fremstillinger, bærer præg af forfatterens ønske om orden. Han har indordnet guderne efter et klassisk græsk mønster, hvor de tildeles individuelle funktioner. I heldigste fald peger de tilbage til den før-kristne kult, men det er højst usikkert.

Den store overordnede fortælling i mytologien var historien om forholdet mellem guderne og jætterne. De udgjorde yderpolerne i den kosmologiske ramme, og handlingen i de enkelte myter stammede fra spændingerne mellem dem. Myterne blev fortalt fra gudernes perspektiv, deres hovedinteresse var opretholdelse af den sociale orden i verden, og derved deres egen

3164 Kofod & Warmind (1989) s. 30-31
3165 Bagge (1994) s. 18

3166 Andersen (2007), s. 65-67
3167 https://da.wikipedia.org/wiki/Nordisk_religion
3168 David Livingstone : "The Dying God"

magtposition. For at forhindre, at jætterne etablerede deres egen verdensorden, måtte guderne tage alle kneb i brug. Gudernes brug af vold, snyd og bedrag for at nå deres mål og besejre deres fjender kunne retfærdiggøres ved, at det var selve verdens eksistens, der var på spil.

I realiteten var aserne og jætterne meget nært beslægtede, da Odin´s egen mor var jætte. Trods det meget tætte forhold, bliver forskellene mellem aser og jætter i meget høj grad understreget i alle myter. Ragnarokforestillingen går som en rød tråd gennem store dele af mytologien. Det var en udstilling af gudernes ultimative magtesløshed overfor de destruktive kræfter i verden. Og det betød, at det ikke længere var muligt at standse den negative udvikling, som ville føre til det ordnede univers' undergang. Ofringer fungerede som et forsvar mod det ukendte, ukontrollable og uventede, som fx sygdom, hungersnød, krig osv. I myterne var ofrene antropomorfiske men i sagaerne var det udelukkende dyr. Menneskeofringer var forbeholdt konger og adel[3169].

Frimurer Manly P Hall skriver på side 36 i *Secret Teachings of All Ages, at et mærkeligt aspekt af den døende guds myte er The Hanged Man. Det vigtigste eksempel på denne ejendommelige opfattelse findes i de odinske ritualer, hvor Odin hænger sig selv i ni nætter fra grenene af "Verdenstræet", og ved samme lejlighed gennemborer sin egen side med det hellige spyd. Som et resultat af dette store offer opdager Odin, mens han er ophængt over dybden af Nifl-heim, ved meditation runerne eller alfabeter, hvormed hans folks optegnelser senere blev bevaret. På grund af denne bemærkelsesværdige oplevelse, vises Odin undertiden siddende på et galgetræ, og han blev protektorguden for alle, der døde af løkken. Esoterisk er den hængte mand menneskets ånd, som er ophængt fra himlen med en enkelt tråd. Visdom, ikke død, er belønning for dette frivillige offer, hvorunder den menneskelige sjæl, suspenderet over verden af illusion og mediterende over dens uvirkelighed, belønnes med opnåelsen af selvrealisering.*

Fra en overvejelse af alle disse gamle og hemmelige ritualer bliver det tydeligt, at mysteriet om den døende gud var universelt blandt de oplyste og ærede kollegier i den hellige lære. Dette mysterium er blevet videreført i kristendommen under korsfæstelsen og Gud-mennesket-Jesus Kristus´ død. Den hemmelige import af denne verdens tragedie, og den universelle martyr, skal genopdages, hvis kristendommen skal nå de opnåede højder af hedningerne i deres filosofiske overherredømme. Myten om den døende gud er nøglen til både universel og individuel forløsning og fornyelse, og dem der ikke forstår den sande natur af denne øverste allegori, er ikke privilegeret til at overveje sig enten kloge eller virkelig religiøse.

Manly P Hall skriver også på side 28, at: *Datoen for grundlæggelsen af de odinske mysterier er usikker og nogle forfattere erklærer, at de blev oprettet i det første århundrede før Kristus; andre, det første århundrede efter Kristus. Robert Macoy, 33°, giver følgende beskrivelse af deres oprindelse: "Det ser ud til fra de nordlige krøniker, at der i den kristne tidsalders første århundrede emigrerede en asiatisk stamme fra det Kaspiske Hav og Kaukasus til Nordeuropa, en chef for Aserne, ved navn Sigge. Han dirigerede sin kurs nordvest fra Sortehavet til Rusland, og ifølge traditionen placerede han en af sine sønner som en hersker, som han siges, at have gjort over sakserne og frankerne. Derefter avancerede Sigge gennem Cimbria til Danmark, som anerkendte hans femte søn Skiold, som dens suveræn. Han passerede over til Sverige, hvor Gylf, der hyldede den vidunderlige fremmede, og blev indviet i hans mysterier, derefter regerede. Han gjorde sig snart herre her, byggede Sigtuna, som hovedstad for hans imperium, udfærdigede en ny lovkode, og etablerede de hellige mysterier. Han antog selv navnet Odin og grundlagde præstedømmet for*

3169 https://da.wikipedia.org/wiki/Nordisk_mytologi

De Tolv Drottars. Der gennemførtes den hemmelige tilbedelse og administrationen af retfærdighed, og, som profeter, afslørede de fremtiden. De hemmelige ritualer af disse mysterier fejrede den smukke og dejlige Balder´s død; og repræsenterede Gud´s og menneskers sorg ved hans død, og hans genopstandelse til livet". (General History of Freemasonry.)

Efter hans død blev den historiske Odin apotheosiseret, idet hans identitet blev flettet ind i det af den mytologiske Odin, visdommens gud, hvis kult han havde forkyndt. Odinisme fortrængte derefter tilbedelsen af Thor, tordneren, den højeste gud af den antikke Skandinaviske pantheon. Højen, hvor kong Odin ifølge legenden blev begravet, ligger stadig til syne nær stedet for hans store tempel i Upsala. De Tolv Drottarer, der præsiderede de odinske mysterier, personificerede åbenbart tolv hellige og ineffektive navne på Odin. Ritualerne for de odinske mysterier var meget svarende til grækernes, persernes og brahminernes, hvorefter de blev mønstret. Drottars, der symboliserede stjernetegn, var vogtere af kunst og videnskab, som de afslørede for dem, der med succes bestod indvielsesprøverne. Som mange andre hedenske kulte blev de odinske mysterier, som en institution, destrueret af Kristendommen, men den underliggende årsag til deres fald var præstedømmets korruption. Mytologi er næsten altid ritualet og symbolikken for en Mysterieskole.

Balder den smukke - den skandinaviske Kristus - var den elskede søn af Odin. Balder var ikke krigslignende; hans venlige og smukke ånd bragte fred og glæde i hjertet af guder, og de elskede ham alle undtagen en. Jesus havde en Judas blandt sine tolv disciple, så en af de tolv guder var falsk - Loki, personificeringen af det onde. Loki forårsagede Höthr, skæbnenes blinde gud, at skyde Balder med en misteltenpil. Med Balder død, forsvandt lys og glæde fra de andre guddommes liv. Hjertesøde, samledes guderne for at finde en metode, hvorved de kunne genoplive denne ånd med evigt liv og ungdom. Resultatet var oprettelsen af mysterierne. De odinske mysterier blev givet i underjordiske kryber eller huler, kamrene, ni i nummer, der repræsenterer de ni mysterier. Den kandidat, der søgte optagelse fik til opgave at rejse Balder fra de døde. Selvom han ikke var klar over det, spillede han selv rollen som Balder. Han kaldte sig en vandrer; hulerne igennem, som han passerede, var symbolsk for naturens verdener og sfærer. Præsterne, der indviede ham var symbolsk for solen, månen og stjernerne. De tre øverste initiatorer - den sublime, den sublimes lige og det højeste - var analoge med Worshipful Master og med Junior- og Seniorvagterne i en frimurerloge.

Efter at have vandret i timevis gennem de indviklede gange, blev kandidaten indvarslet i nærvær af en statue af Balder den smukke, prototypen for alle indviede i Mysterier. Denne figur stod i midten af en stor lejlighed overdækket med skjolde. Midt i kammeret stod en plante med syv blomster, symbolisk for "the planers". I dette rum, som symboliserede huset Æsir, eller Visdom, tog neofyten sin ed af hemmeligholdelse og fromhed over det nøgne blad af et sværd. Han drak den hellige mjød fra en skål lavet af et menneskeligt kranium, og efter at have passeret med succes gennem al tortur og prøvelser, designet til at aflede ham fra visdommens vej, var han endelig tilladt at afsløre Odin´s mysterium - personificeringen af visdom. Han var præsenteret i Balder´s navn med ordenens hellige ring; han blev hyldet som en genfødt mand; og det blev sagt om ham, at han var død og var genopstået igen, uden at passere igennem dødens porte.

ISLAM

Indre stridigheder mellem bispedømmerne, og især rivaliseringen mellem Rom (som anså sig selv

for at være overordnet hele kirken) og Konstantinopel (som kom til at herske over de andre østlige bispedømmer og anså sig selv for at være ligestillet med Rom, med Rom som »første blandt ligemænd«), forhindrede pentarkiet i at overleve det romerske imperium. De islamiske erobringer af Alexandria, Jerusalem og Antiokia i det 7. århundrede efterlod Konstantinopel som den eneste kristne regerende myndighed i Østen[3170].

Tidligt skete en splittelse i Islam over fortolkningen af Koranen, som førte til borgerkrig imellem shia og sunni-muslimer iblandt henholdsvis Ummayad-dynastiet (ortodoks-shia) og Abbaside-kalifatet (sunni-rebeller). Ummayad-kalifatet er det 5. største imperium i historien[3171] inden Abbasiderne gjorde sit territoriale indtog i 750. *Skismet afstedkom hvilken retning de fremover ville bede til. Arkæologi og nutidig teknologi har afsløret, at koranens omtale af den helligste by Mekka, hvor den sorte kube (ka´aba) er placeret, ikke fra start var den hellige by, som der bedtes til fra moskéernes Kiblah; men derimod byen Becca/Petra, som var Profeten Mohammed´s hjemby*[3172]. De to næsthelligste steder er Medina, ligeledes i Saudi-Arabien, og Al-Aqsa moskéen i Jerusalem.

Islamiske terrororganisationer er i vestens tjeneste, og derfor er verdens største religion, af numerisk tilslutning, ikke primær fokus her i bogen. Det er velkendt, at der findes forskellige tvivlsomme forhold mellem islamiske radikale og vestlige magter. Islamiske terrorister er forbundet med vestlig magt gennem et indviklet netværk af hemmelige samfund. *Mens de udadtil hævder, at holde sig til forskellige religioner, følger de islamiske terrorister en version af troen, der ligesom for deres kolleger i vesten, i sidste ende er rodfæstet i den samme okkulte lære og troen på brugen af religion, som en forklædning for at bedrage masserne.*

Med studiet af græsk filosofi infiltreredes arabisk videnskab af det okkulte inden for alkymi og astrologi. Meget af den okkulte indflydelse, der trængte ind i den muslimske verden, stammede fra et gnostisk samfund, der boede i Harran, nord for Baghdad, kendt som Sabianerne. Det lykkedes dem at opnå beskyttet status inden for det muslimske imperium ved at sidestille sig med "Folk i bogen", der blev nævnt i Koranen, som Sabianere.

Sabianerne identificeres med samfund af Mandeanere, der fortsætter med at eksistere idag i Irak, og som afviser Jesus, som en falsk profet, til fordel for Johannes Døberen. Derfor er de almindeligt kendt i okkulte kredse som Johanniterkristne, og for at have bevaret dåbsritualerne fra Essenerne.

Som forklaret af den muslimske historiker fra det ellevte århundrede, Al Biruni, blev Sabianerne antaget at have været efterkommere fra det jødiske fangenskab, som valgte at forblive i Babylon og praktiserede en kombineret religion af jødedom og zoroastrianisme, og hævdede afstamning fra Enoch. I deres hermetiske litteratur blev Enoch sidestillet med Hermes, og fra deres samfund kom den mest berømte afhandling, Picatrix[3173]*.*

Picatrix er et sammensat værk, der syntesiserer ældre værker om magi og astrologi. En af de mest indflydelsesrige fortolkninger antyder, at den skal betragtes som en "håndbog med talismanisk magi". En anden forsker opsummerer det som "den mest grundige redegørelse for himmelsk magi på arabisk", og angiver kilderne til værket, som "arabiske tekster om hermetik, sabianisme, ismailisme, astrologi, alkymi og magi produceret i østen i det niende og tiende århundrede”[3174].

3170 https://en.wikipedia.org/wiki/Pentarchy
3171 https://da.wikipedia.org/wiki/Umayyader
3172 Se dokumentaren ”Is This The Real City of Mecca” her: https://youtu.be/JOWFPTzK7D4
3173 David Livingstone: Terrorism and the Illuminati
3174 https://en.wikipedia.org/wiki/Picatrix

Det lykkedes for Ismaili´s at etablere Fatimid-dynastiet i 973 med deres hovedstad i Kairo. Processen med Ismaili-indoktrinering, der tilbydes af fatimiderne, involverede progression gennem ni grader, der kulminerede med en benægtelse af islam og accept af den gnostisk sabiske doktrin. Først blev den indviede overtalt til, at al hans tidligere lære var forkert, og at han udelukkende måtte sætte sin tillid til Ismaili´s imamer, i modsætning til Shiah´s tolv imamer. Til sidst blev han tillært at se bort fra de ordineringer, der var beskrevet af profeten Mohammed - og undervist i dualismens doktriner. I niende grad blev indviede forevist, at al religiøs undervisning var allegorisk, og at religiøse love kun skal overholdes for at opretholde orden, mens han, der forstår sandheden, kan se bort fra alle sådanne begrænsninger, skriver David Livingstone, som vedkender sig som en art troende muslim[3175].

Det var under korstogene i det tolvte århundrede, at læresætningerne om den arabiske interesse i græsk filosofi, og sabianernes doktriner, blev overført til vesten. Et andet kontaktpunkt mellem araberne og europæerne var imidlertid den mauriske civilisation, der blomstrede i Spanien. Sorte nordafrikanske muslimer, kendt som maurerne, erobrede det meste af Spanien i det ottende århundrede, hvor de ville forblive i en periode på næsten 800 år. Under deres protektion, blomstrede mange fornemme lærde, videnskabsmænd og intellektuelle i den muslimske verden. På sin top i det tiende århundrede havde Cordoba 500.000 indbyggere, 700 moskeer og et kongeligt palads bestående af 400 værelser, som i størrelse og pragt var sammenlignelig med dem i Bagdad og Konstantinopel.

David Livingstone skriver endvidere i *Terrorism and The Illuminati,* at kontakt mellem øst og vest via korstogene resulterede i en kulturel revolution, der fejede henover Europa, begyndende i slutningen af det tolvte århundrede. Denne transformation inkluderede fremkomsten af filosofisk akademisme, der blev indledt gennem opdagelsen af græsk filosofi ved hjælp af araberne, fremvæksten af den gotiske arkitektur og kulturen i ridderlitteratur og romantiklitteratur om trubadurerne, den katariske kætteri og den hebraiske Kaballah, som alle sammenflettede, for at skabe legenderne om Den Hellige Gral.

Selvom det er kristent i indhold, er det meste af det tyvende århundredes læren enig i troen på, at romantiklitteraturen om Den Hellige Gral i sidste ende hviler på et hedensk fundament i keltisk mytologi, og på et fertilitetsritual forbundet med årstidens cyklus, død og genfødsel af år. Dette antager, som Jessie Weston i *From Ritual to Romance* har foreslået, overlevelsen af en gammel mysteriums-tradition.

Faktisk har den okkulte legende det, at den berømte korsfarerorden, Tempelridderne, da de var i Jerusalem, kom i kontakt med den berygtede Ismaili-sekt fra Assassinerne (eller Hashishin), som udledte deres lære fra Sabians af Harran, som er kendt for at udøve magisk-mystiske ritualer dedikeret til Tammuz (eller Nimrod/Moloch). Assassinerne førte en international terrorisme mod enhver der modsatte sig dem, men vendte sig til sidst imod hinanden indbyrdes[3176].

Med udgangspunkt i organiseringen af Grand Lodge i Cairo, reducerede Hasan de ni grader til deres oprindelige antal på syv, men disse fik nu en bestemt nomenklatur og omfattede ikke kun rigtige indviede, men også aktive agenter. Nedadgående var Assassinerne således følgende grader: For det første Stormesteren, kendt som Shaikh-al-Jabal eller "bjergets gamle mand", der henviser til, at

3175 https://ordoabchao.ca/volume-one/eastern-mystics
3176 https://ordoabchao.ca/volume-one/eastern-mystics

ordenen altid havde slotte i bjergområder; for det andet Dail Kebir eller storpræster; for det tredje de fuldt indviede Dais, religiøse nuntister og politiske udsendinge; For det fjerde Rafiqs eller medarbejdere, som var under oplæring til de højere grader; for det femte Fadais eller "hengivne", som påtog sig at udføre det hemmelige slag, som deres overordnede havde besluttet; for det sjette Lasiqus eller lægbrødre; og til sidst "almindelige mennesker", som blot skulle være blinde instruktører. Hvis de ækvivalenter til ordene " Dai", "Rafigs" og "Fadais"', som von Hammer og Dr. Bussell har givet ”Master Masons", "Rafigs" og "Fadais", som henholdsvis Master Masons, Fellow Crafts og Entered Apprentices, accepteres, er der en interessant analogi med frimureriets grundlæggende blå logegrader[3177].

Andre sagn hævder, at Tempelridderne havde været ansvarlige for at udføre udgravninger under Jerusalem-templet, hvorved de opdagede umådelig rigdom og skjult viden. Det var fra denne viden, at de siges at have konstrueret de mystiske gotiske katedraler, af hvilke Notre-Dame er den mest bemærkede. I det nittende århundrede havde det britiske team af Wilson og Warren fundet, at Tempelridderne faktisk havde gravet under det berømte tempel i Jerusalem, en konklusion, der for nylig blev bekræftet af et team af israelske arkæologer, ledet af Meir Ben-Dov.

Det senere frimureri består af talrige tråde, og har et stærkt bånd af jødisk tradition, filtreret igennem Islam, og oprinder fra fortællingerne fra Det Gamle Testamente (både kanoniserede og apokryfiske græske version af biblen) med jødiske og islamiske fortolkninger; fx den vigtigste legende om Salomon´s Tempel og mordet på den egyptiske tempelbygger og konge af Tyr, Hiram Abiff (Adoniram)[3178]. Med geometrien og astrologien tilførtes de klassiske tanker til jødedom og islam. Da de ikke måtte tilbede menneskeformede ikoner (idoldyrkelse) tilbad de så istedet geometriske symboler såsom skaktern, arker og buer, sol og måne, kompas og vinkler etc[3179]. Ferdinand og Isabella startede den spanske inkvisition i 1400-tallet, og forfulgte alle kættere samt jøder og islamister. Siden Poitiers slaget i 769 havde Spanien været central ift esoterisme; fx alkymisk transmutation[3180].

Sicarii, fra Judas Galilæers oprør (6 e.v.t, *Apostlenes Gerninger 5:37*, *Josephus Antiquities 18.1.1*), udviklede sig til Masada´s forsvarere under Eleazar ben Ya'ir (73 e.v.t, *War 7.8–9*), som Atwill forbinder med Lazarus (Johannes 11) som den Jesus-figur, der begår selvmord/overgiver sig på Masada i 73. Essenerne, kendt for Qumran-rullerne (f.eks. Krigsrullerne), deler asketiske og apokalyptiske træk med Sicarii og fusionerede muligvis efter år 70 e.v.t. Denne militante strømning kan være vandret mod øst og have påvirket ismaelitterne (7.-8. århundredes shia-sekte) og hashashinerne (nizari-ismaelitter, 11.-13. århundrede), der er kendt for målrettede mord (f.eks. Alamut), hvilket afspejler Sicariernes dolkangreb. Muhammad (ca. 570-632 e.v.t), der kom fra et område, der tidligere var under romersk/byzantinsk kontrol, kunne afspejle denne dialektik – at erobre oprørere, der blev omdøbt til profetiske ledere – og dermed fortsætte den flaviske strategi med at inddrage dissidenter. Josephus (*Krig 2.8.1*) forbinder Sicarii med Zeloterne; Qumran-rullerne (f.eks. 1QM) viser essenernes militante holdning. Ismaili-tekster (f.eks. *Umm al-Kitab*) og Hashashin-krøniker (*Marco Polo, 1298*) svarer til Sicarii-taktikker. Den flaviske skabelse af kristendommen brugte dualisme (materielt vs. åndeligt) til at pacificere jøder, som det ses i Det Hemmelige Evangelium´s indvielse og Johannes' teologi. Denne gnostiske tråd – via Nag Hammadi ´s demiurg eller Marcion's afvisning af Det Gamle Testamente – kan have spredt sig mod øst og

3177 Nesta Webster: *Secret Societies And Subversive Movements*, s. 46 – 1): Dr. F. W. Bussell, *Religious Thought and Heresy in the Middle Ages*- s.368
3178 Baigent + Leigh : *Temple And The Lodge*: side 144
3179 Ibid - side 153
3180 Michael Baigent, Richard Leigh: The Temple and the Lodge side 155

påvirket Ismaili's esoteriske lære (f.eks. Ta'wil-fortolkningen) og Hashashin's mystiske snigmordskodeks. De syv segl kunne symbolisere Flavian´s segl på historien, genbrugt i islamisk eskatologi (f.eks. *Koranen 15:87's »syv ofte gentagne vers*«). Muhammed´s forening af stammerne kunne afspejle Josephus' rolle – skånet for at skrive en ny fortælling – ved at tilpasse Flaviansk kontrol til en ny kontekst?

Aga Khan II blev en af grundlæggerne af den muslimske liga, som blev sponsoreret af briterne i 1858. Den 48. imam, Sir Sultan Mohammed Shah Aga Khan III, var meget tæt på den britiske kongefamilie i løbet af hans 72-årige regeringsperiode, og havde stillingen som formand for League of Nation's generalforsamling i et år. Den 49. imam, prins Karim Agha Khan IV, fik den britiske titel "His Highness" af dronning Elizabeth II i 1957, og de fortsætter til i dag alliancen[3181].

DEN HELLIGE GRAL OG KATARISME

Den Hellige Gral (latin=skål/tallerken) er et magisk bæger, der ifølge legenden blev brugt af Jesus Kristus ved den sidste nadver, og senere til at opsamle hans blod under korsfæstelsen. En pokal i form af bæger brugtes også i det gamle Grækenland, ved sejr, til ære for Zeus. I bronzealderen (imellem stenalder og jernalder) brugte kelterne[3182] (romerne kaldte dem gallere) hellige kar i religiøse ceremonier. Jagten på den hellige gral kan ses som et billede på kristen stræben eller ligefrem på korstogene. Samtidig har gralen tydelige hedenske forbilleder i kelternes hellige kar. I sagnkredsen om Kong Arthur er gralen den genstand, som ridderne af det runde bord stræber efter at finde. Pokaler, vaser og skåle pynter arkitekturen mange steder i Europa´s neoklassiske arkitektur, se fx på Kongens Nytorv, Amalienborg eller Odd Fellow-palæet.

Helligt Blod, Hellig Gral (originaltitel *The Holy Blood and the Holy Grail*) er en kontroversiel bog af Michael Baigent, Richard Leigh og Henry Lincoln, som for en stor parts vedkommende var baseret på stomester Pierre Plantard´s ”Prieuré de Sion” (Sion´s Priorat). Bogen indeholder teorier om en gammel international organisation, kaldet Prieuré de Sion, der bl.a. gennem Tempelherreordenen har arbejdet for at indsætte Jesu efterkommere, Merovinger-slægten, på Europa´s trone. Derved antaster bogen opbygningen og retfærdiggørelsen af den kristne kirke, der er opstartet i forbindelse med apostlen Peter´s lære.

Forfatterne af *Helligt Blod, Hellig Gral* hævder, at deres forskning i den tidlige historie afslører, at Jesus muligvis ikke døde på korset, men giftede sig med Maria Magdalene, der undslap til Frankrig og muligvis fødte en datter, Sarah. På den måde argumenteres det for, at Jesus blev far til børn med en linje af efterkommere, der fortsat eksisterer, samt at kristendommens bedst bevogtede hemmelighed blev opdaget på pergamenter i Sydfrankrig, for over hundrede år siden.

Ifølge forfatterne skal San Graal eller Holy Grail forstås som Sang Real eller Holy Blood, der vedrører en afstamning relateret til Kristus og skjult indenfor forskellige europæiske aristokratiske blodlinjer.

Sion´s Priorat, forløber for Tempelridderne, blev angiveligt grundlagt af Godfroi de Bouillon (romersk-katolsk frankist kendt som "Baronen af Den Hellige Grav" og "korsfarerkongen") og var

3181 Læs mere om Islam´s historie her: https://mysterybabylon-watch.blogspot.com/search?q=hidden+hand
3182 https://en.wikipedia.org/wiki/Celtic_mythology

ansvarlig for at skabe Tempelriddernes orden, der var religiøst forbundet med katarerne, som en kristen dualistisk eller gnostisk genoplivningsbevægelse, der trivedes i nogle områder af Sydeuropa, især i hvad der nu er Norditalien og det sydlige Frankrig, mellem det 12. og 14. århundrede.

Katarsekten delte mange ligheder med manikæismen[3183], som var monarkiet Khaganate´s statsreligion i 763-840[3184]. Mani kaldte sig "Doctor From Babylon". Enock-bøgerne afspejler manikæiske ideer med jødisk-kristen sekterisk indflydelse. Jesus er i manikæismen ikke human men illusorisk symbol på død, og manikæisme har en hierarkisk organisation med 1 over 12 apostle, 72 biskopper osv (apropos solens cyklus og guddommelige udstrålinger). Nogle er indviede i en indre cirkel, hvor profane/uinitierede ikke har adgang - og der er rituelle sekvenser med "light and darkness dualisme", som matcher zoroastrinisme. Der er reinkarnation, som i buddhisme, i manikæismen[3185].

Kun få tekster af katarerne er tilbage, som bevaret af deres modstandere (såsom *Rituel Cathare de Lyon*), som giver et indblik i ideologier af deres tro[3186]. En stor tekst har overlevet, *The Book of Two Principles* (Liber deduobus principiis)[3187], som uddyber principperne for dualistisk teologi set fra nogle albigensiske katarers synspunkt[3188].

Katarisk kosmologi identificerede to tvillinger, som modsatrettede guder (symboliseret ved Abraxas). Den første var en god gud, portrætteret i Det Nye Testamente og skaberen af ånden, mens den anden var en ond gud, afbildet i Det Gamle Testamente, som skaberen af materie og den fysiske verden[3189]. Sidstnævnte, ofte kaldet Rex Mundi (Verdens konge)[3190], blev identificeret som jødedommens Gud[3191], og blev også enten sammenblandet med Satan eller betragtes som far, skaber eller forfører[3192]. De tog fat på problemet med det onde ved at sige, at den gode guds magt til at gøre godt var begrænset af den onde guds gerninger og omvendt[3193]. Men disse overbevisninger var langt fra enstemmige. Nogle Katar-samfund troede på at en afbødet dualisme ligner deres Bogomil forgængeres, om, at den onde gud, Satan, tidligere havde været den sande guds tjener, før oprør mod ham[3194]. Andre, sandsynligvis et flertal over tid i betragtning af den indflydelse, der afspejles i Bogen af de to principper[3195], troede på en absolut dualisme, hvor de to guder var tvilling-enheder af samme magt og betydning (som i zoroastrinisme). Alt synligt stof, herunder menneskekroppen, blev skabt eller udformet af denne Rex Mundi; sagen var derfor behæftet med synd. Under denne opfattelse, var mennesker faktisk engle forført af Satan før en krig i himlen mod hæren af Michael, hvorefter de ville have været tvunget til at tilbringe en evighed fanget i den onde guds materielle rige[3196].

3183 https://da.wikipedia.org/wiki/Manik%C3%A6isme

3184 Bosworth 2000, p. 70. Bosworth, Clifford Edmund (2000), *The Age of Achievement: A.D. 750 to the End of the Fifteenth Century - Vol. 4, Part II : The Achievements (History of Civilizations of Central Asia)*, UNESCO Publishing

3185 John Hamer – Theologian – pastor Community of Christ – Toronto Centre Place : https://www.youtube.com/watch?v=_kuCY_icaBU

3186 Alphandéry, Paul Daniel (1911). "Albigenses" . In Chisholm, Hugh (ed.). *Encyclopædia Britannica*. **1** (11th ed.). Cambridge University Press. pp. 505–506

3187 Dondaine, Antoine OP (1939), *Un traité neo-manichéen du XIIIe siècle: Le Liber de duobus principiis, suivi d'un fragment de rituel Cathare* (in French), Rome: Institutum Historicum Fratrum Praedicatorum

3188 Wakefield, Walter Leggett; Evans, Austin P (1991). *Heresies of the High Middle Ages*. . ISBN 978-0231096324. s.511-515

3189 Petrus Sarnensis (1998). *The History of the Albigensian Crusade*. ISBN 978-0-85115-807-5. s.10-11

3190 Bütz, Jeffrey J. (2009). *The Secret Legacy of Jesus: The Judaic Teachings That Passed from James the Just to the Founding Fathers*. Simon and Schuster. ISBN 978-1-59477-921-3.

3191 Petrus Sarnensis (1998). *The History of the Albigensian Crusade*. ISBN 978-0-85115-807-5. p.10-11

3192 Lambert, Malcolm (1998). *The Cathars*. Oxford: Blackwell. ISBN 978-0631143437. s.21

3193 Barber, Malcolm (2000), *The Cathars: Dualist heretics in Languedoc in the High Middle Ages*, Harlow: Longman, ISBN 978-0582256620

3194 ibid

3195 Smith, Andrew Phillip (2015). *The Lost Teachings of the Cathars: Their Beliefs and Practices*. ISBN 978-1-78028-804-8. s.11

3196 Lambert, Malcolm (1998). *The Cathars*. Oxford: Blackwell. ISBN 978-0631143437. s.21

Katharerne lærte, at for at genvinde englestatus måtte man helt give afkald på det materielle selv. Indtil man var parat til at gøre det, ville de blive hængende i en cyklus af reinkarnation, dømt til at leve på den korrupte planet Jorden[3197].

Katarerne ærede Jesus Kristus og fulgte, hvad de anså for at være hans sande lære, mærkende sig selv som "Gode kristne"[3198]. Men de benægtede hans fysiske inkarnation[3199]. De afviste på det kraftigste Jesu opstandelse, da de så det som repræsenterende reinkarnation, og afviste korsets kristne symbol, idet de overvejede, at det ikke var mere end et materielt instrument til tortur og ondskab. De så også Johannes Døberen, identificeret også med Elias, som en ond ånd der bliver sendt for at hindre Jesu undervisning gennem den falske nadveren af dåben[3200]. De fleste katarer accepterede ikke den normative treenige forståelse af Jesus.

Bernard af Clairvaux's biograf og andre kilder beskylder nogle katarer for Arianisme[3201], og nogle forskere ser *Cathar Christology* som havende spor af tidligere arianske rødder[3202]. Den fysiske Jesus fra den materielle verden ville have været ond; en falsk Messias og en lysten elsker af materialet, som Maria Magdalene. Men den sande Jesus ville have påvirket den fysiske verden på en måde, der ligner ragnarok ved at bebo Paulus' legeme. 1200-tallets kronikør Pierre des Vaux-de-Cernay nedskrev disse synspunkter[3203].

Nogle samfund troede også på en dommedag, der ville komme, når antallet sidestilles med engle, der faldt, hvor de troende ville stige op til åndeverdenen, mens synderne ville blive kastet til evig ild sammen med Satan[3204]. Ånden var af allerstørste betydning for katarerne og blev beskrevet som værende kønsløs[3205]. Katarer lagde, ligesom de gnostikere der gik forud for dem, større betydning for Maria Magdalene´s rolle i udbredelsen af den tidlige kristendom, end kirken tidligere gjorde[3206]. Under ærbødighed for Johannesevangeliet, så katarerne Maria Magdalene som måske endnu vigtigere end Sankt Peter, grundlæggeren af kirken[3207].

Udgivelsen af den tidlige videnskabelige bog *Crusade Against the Grail* af den unge tyske Otto Rahn i 1930'erne genoplivedes interessen for forbindelsen mellem katarerne og den hellige gral, især i Tyskland. Rahn var overbevist om, at det 13. århundredes værk *Parzival* af Wolfram von Eschenbach var en tilsløret beretning om katarerne[3208].

I 1209 indledte den katolske kirke det albigensiske korstog for at udrydde katarsekten fra Languedoc. Fredag den 13. maj 1239 blev 183 mænd og kvinder dømt for katarisme brændt på

3197 O'Shea, Stephen (2000). *The Perfect Heresy: The Revolutionary Life and Death of the Medieval Cathars*. New York: Walker & Company. ISBN 978-1861972705. s.11

3198 Pegg, Mark (2001a), "On Cathars, Albigenses, and good men of Languedoc", *Journal of Medieval History*, **27** (2): 181–190, doi:10.1016/s0304-4181(01)00008-2, S2CID 159977250 s.181

3199 "Albigensians", *Encyclopaedia 2*, The Free dictionary

3200 Lambert, Malcolm (1998). *The Cathars*. Oxford: Blackwell. ISBN 978-0631143437.

3201 Johnston, Ruth A (2011), *All Things Medieval: An Encyclopedia of the Medieval World*, p. 115, ISBN 978-0313364624 s.115

3202 Johnston, William M.; Renkin, Claire (2000). *Encyclopedia of Monasticism: A-L*. Taylor & Francis. ISBN 978-1-57958-090-2. s.252

3203 https://en.wikipedia.org/wiki/Catharism#cite_note 22

3204 Barber, Malcolm (2000), *The Cathars: Dualist heretics in Languedoc in the High Middle Ages*, Harlow: Longman

3205 O'Shea, Stephen (2000). *The Perfect Heresy: The Revolutionary Life and Death of the Medieval Cathars*. New York: Walker & Company. ISBN 978-1861972705. s.80-81

3206 Clark, Elizabeth A. (2001), "Women, Gender, and the Study of Christian History", *Church History*, **70**, Cambridge University Press, pp. 395–426, doi:10.2307/3654496, JSTOR 3654496, S2CID 163134950 s.412

3207 Newman, Barbara (1998). "Possessed by the Spirit: Devout Women, Demoniacs, and the Apostolic Life in the Thirteenth Century". *Speculum*. **73** (3): 733–770. doi:10.2307/2887496. JSTOR 2887496. S2CID 162081306. s.753-755

3208 Biller, Peter. "Review of *The War on Heresy: Faith and Power in Medieval Europe*, (review no. 1546)". *Reviews in History*. Retrieved 9 October 2015, with R. I. Moore's response.

bålet efter ordre fra Robert le Bougre[3209] Det endelige nederlag fik katarerne ved deres berømte fæstning Montsegur ved foden af Pyrenæerne i 1244. Efter lignende beskyldninger blev Tempelridderne arresteret og anklaget for kætteri i 1307.

Skønt Tempelridderordenen blev opløst, og dens leder Jacques de Molay henrettet, fortælles det, at en række riddere slap til Skotland, hvor de blev beskyttere for en blodlinje tilknyttet merovingianerne, nemlig Stuarts, formodede efterkommere af Kong Arthur. Den store kabbalistiske bog, Zohar, begynder med en redegørelse for den mystiske betydning af liljen, som den beskriver som symbolet på den "jødiske forsamling". Fleur-de-lis liljen begyndte at blive adopteret som det heraldiske symbol på Huset af Capet og kongerne i Frankrig med kong Philip I.

House of Guise/Gisors blev grundlagt i det sekstende århundrede som en kadetgren af det meget betydningsfulde Hus af Lorraine af Claude, første hertug af Guise. Claude's oldefar var Rene d'Anjou, hvis samlede arv gav ham titlerne som greve af Provence, greve af Guise, hertug af Anjou, hertug af Lorraine, konge af Ungarn, konge af Napoli og Sicilien, konge af Aragon, Valencia, Mallorca og Sardinien og konge af Jerusalem.

En af Rene´s døtre, Marguerite d'Anjou, giftede sig i 1445 med Henry VI fra England, og spillede en fremtrædende rolle i Rosekrigene. Rene d'Anjou beskæftigede på et tidspunkt Christopher Columbus, og var forbundet med Jeanne d´Arc, der var datter af Edward I King of England og Eleanor af Kastillien. Rene var bevandret i det okkulte, og hans domstol omfattede en jødisk kabbalist, kendt som Jean de Saint-Rémy, der ifølge nogle beretninger var bedstefar til Nostradamus. Hans interesser omfattede romersk romantik og Arthur-legenden. Gennem sit intime forhold til den herskende Sforza-familie i Milano (Sforza, Visconti mfl. bruger ligesom Alfa Romeo, billedet af en slange der spiser et barn i deres våbenskjold), *etablerede han kontakt med Medicis af Firenze, og det ser ud til at have været stort set gennem hans indflydelse, at Cosimo de Medici begyndte på projekterne med at oversætte de neoplatonske, gnostiske og hermetiske tekster i renæssancen*[3210]. Nostradamus forudså fx at "Den unge løve vil mestre den gamle. Med to divisioner i en - og så en ond død"[3211].

MARRANOS

Moses de León (c. 1240-1305), på hebraisk kendt som Moshe ben Shem-Tov (משה בן שם-טוב די-ליאון), var en spansk rabbiner og kabbalist, der betragtes som komponisten eller redaktøren af Zohar. Det er et kontroversielt spørgsmål, om Zohar er hans eget værk, eller om han gentog traditioner tilbage fra Rabbi Shimon bar Yohai, skriver *Jødisk Encyklopædi* endvidere. Han blev født i León, Spanien, Kongeriget León, derefter forenet med Castilla-Kronen[3212].

Korpusset af esoterisme rejste fra Byzantium/Konstantinopel til Italien efter den osmanniske erobring i 1492, og bredte sig fra det spanske korpus til den flamske renæssance, som var en parallel af den italienske. *Corpus Hermeticum 1549* var første franske udgave dedikeret til Cardinal af Lorraine, Charles Guise, hvis søster Marie de Guise giftede sig med James V og fik

3209 https://en.wikipedia.org/wiki/Catharism#Treaty_and_persecution
3210 David Livingstone: www.Ordo ab Chao.ca + Terrorism and The Illuminati +, www.conspiracyschool.org
3211 Baigent, Leigh: "The Temple And The Lodge" side 121
3212 The Jewish Encyclopedia + https://en.wikipedia.org/wiki/Moses_de_Le%C3%B3n

Mary Stuart[3213]. Charles Guise sagde til Sir William Sinclair: "vi binder os til Sir William, forbliver tro maistre til ham og hans råd, og holder på hemmeligheden"[3214]. Herefter blev Skotland "protestantisk" med de britiske øer, som bekæmpede de katolske troner af Spanien og Guise[3215].

Den Hellige Romerske Kejser i 1576-1612, Rudolf II fra Habsburg, flyttede sin hovedstad fra Wien til Prag i Bøhmen, som blev et centrum for en okkult orienteret domstol, for alkymi, astrologi og magi. Rudolph II afsatte enorme summer til bygningen af sit bibliotek, der bestod af det standardiske korpus af hermetiske værker samt det berygtede Picatrix; det arabiske værk, der uddyber de føromtalte sabianske temaer. Kejseren Rudolf II´s fascination af hermetismen blev matchet af hans interesse for kabbalah, da hans regeringsperiode blev en "guldalder" for jødedommen i Prag. På trods af deres første forfølgelse under korstogene, nød det jødiske samfund i Bøhmen ofte ekstraordinære privilegier. Skønt oprindelsen i det sydlige Frankrig var det i Spanien, at kabbalah ville udvikle sig, og hvor den vigtigste middelalderlige kabbalistiske tekst, *Sepher ha Zohar*, eller *Book of Light*, blev produceret i 1286 e.v.t. Under Rudolf II kom mange jødiske flygtninge, udvist fra Moravia, Tyskland, Østrig og Spanien, til Prag. Byen, siger Frances Yates, var et stort centrum for jødisk kabbalisme, og en meget bemærkelsesværdig personlighed, Rabbi Loew, var fremtrædende i Prag i slutningen af det 16. århundrede. Rabbi Judah Loew ben Bezalel, også kendt som Maharal, udgav mere end 50 religiøse og filosofiske bøger. Denne gren af kabbalah, der blev studeret i Bøhmen under Rudolf, blev udviklet af Isaac Luria og er kendt som Luriansk Kabbalah og var baseret på Talmud[3216] (løbende skrifter med jødisk præstelig dialog).

Som i andre dele af Europa var der vokset voldelig forfølgelse i Spanien og Portugal, hvor hundrede tusinder af jøder i 1391 var blevet tvunget til at konvertere til katolicismen. Offentligt var de jødiske konvertitter, kendt som Marranos, kristne, men i hemmelighed fortsatte de med at praktisere jødedommen, herunder kabbalismen. Efter 1540 flygtede mange Marranos til England, Holland, Frankrig, det Osmanniske Imperium, Brasilien og andre steder i Syd- og Mellemamerika. Disse Marranos opretholdt stærke familiebånd, og blev indflydelsesrige, hvor de boede. I Spanien, i det femtende århundrede, grundlagde marranerne, også kendt som "krypto-jøder", Los Alumbrados. Alumbrados hævdede at have direkte samleje med Gud. Al ydre tilbedelse, erklærede de, er overflødig og synd umulig i denne tilstand af fuldstændig forening med ham. Derfor, som andre gnostikere før dem, troede de, at kødelige lyster kunne nydes - uden at destruere sjælen.

Ignatius Loyola, grundlægger af jesuitterne, blev født i 1491 af velhavende marranosforældre et år før udvisningen af jøderne fra Spanien. Som ung blev han medlem af Alumbrados, men som dækning for sine aktiviteter blev han meget aktiv som romersk-katolsk. Rabbiner Isaac Luria, en trofast tilhænger af Ignatius Loyola, formulerede ”Den Nye Kabbalah”. Luria´s ungdom blev tilbragt i Egypten, hvor han var bevandret i rabbinske studier, beskæftigede sig med handel og til sidst koncentrerede sig om undersøgelse af Zohar, det centrale værk i den middelalderlige kabbalah. I 1570 rejste han til Safed i Galilæa, hvor han studerede under Moses ben Jacob Cordovero, datidens største kabbalist, og udviklede sit eget kabbalistiske system. Selv om han skrev få værker, blev Luria ´s doktriner optaget af hans elev Hayyim Vital, der præsenterede dem i en stor samling. På grund af dette arbejde blev den lurianske kabbalah det nye tankesæt, der påvirkede al jødisk mystik efter ham, idet han konkurrerede med kabbalaen af Cordovero. Den endelige forløsning kan imidlertid ikke kun opnås gennem Messias' fremkomst, men må gennemføres historisk gennem en lang

3213 Baigent+Leigh: Temple and The Lodge s.158
3214 Ibid – side 159 (note 16)
3215 Ibid side 159
3216 https://en.wikipedia.org/wiki/Judah_Loew_ben_Bezalel

række handlinger, der forbereder vejen[3217].

Af Luria læres fx at: *alle de sjæle, der var bestemt for den menneskelige race, blev skabt sammen med Adam´s forskellige organer. Ligesom der er overlegne og mindre overlegne organer, er der overlegne og mindre overlegne sjæle, alt efter hvilke organer de henholdsvis er koblet sammen med. Således er der hjernens sjæle, øjets sjæle, håndens sjæle osv. Hver menneskesjæl er en gnist (nitzotz) fra Adam. Det første menneskes første synd forårsagede forvirring blandt de forskellige sjæleklasser: de overlegne blandede sig med de lavere; det gode med det onde; således at selv den reneste sjæl fik en blanding af det onde, eller, som Luria kalder det, af elementet "skaller" (kelipoth). Som følge af denne sammenblanding er de første ikke helt berøvet det oprindelige gode, og de sidste er ikke helt fri for synd. Denne tilstand af forvirring, som giver en vedvarende impuls til det onde, vil ophøre med Messias' ankomst, som vil etablere verdens moralske system på et nyt grundlag.*

Israel´s spredning har til formål at frelse menneskenes sjæle; da israelitternes rensede sjæle vil opfylde profetien om at blive "et lys for folkene", idet de vil påvirke menneskenes sjæle af andre racer til at gøre det gode. Ifølge Isaac Luria findes der tegn, ved hjælp af hvilke man kan få kendskab til et menneskes sjæls natur: hvilken grad og klasse den tilhører; hvilket forhold der eksisterer mellem den og den højere verden; hvilke vandringer den allerede har foretaget; hvordan den kan bidrage til etableringen af verdens nye moralske system; og med hvilken sjæl den bør forenes for at blive renset[3218].

ROSENKORSERE

Den første af de rosikrusiske manifestationer var Fama Frateritatis, der fremkom i 1614, som en del af en større protestantisk afhandling med titlen, ”den universelle og generelle reformering af hele verdenen”. Det var en allegorisk historie om rosenkorserne, som blev efterfulgt af en anden traktat året senere. Manifestet påståedes at udstede fra et hemmeligt ”usynligt” broderskab af ”indviede” i Tyskland og Frankrig, og angreb hårdt den katolske kirke og det gamle ”Hellige Romerske Imperie”. Rosikrucierne henter deres navn fra Christian Rosencreutz, der ifølge Manifestet grundlagde ordenen, en fattig efterkommer af adel, som i en tidlig alder rejste til Mellemøsten for at lære magi, alkymi og kabbalah.

”Fama Fraternitatis præsenterer legenden om en tysk læge og mystisk filosof, der omtales som "far broder C.R.C." (senere identificeret i et tredje manifest som Christian Rosenkreuz). Året 1378 præsenteres for at være fødselsåret for "vores kristne far", og det siges, at han levede 106 år. Efter at have studeret i mellemøsten under forskellige mestre, muligvis vedhæftet sig sufisme, var han ikke i stand til at sprede den viden, han havde erhvervet til fremtrædende europæiske videnskabsfolk og filosoffer. Istedet samlede han en lille cirkel af venner/disciple og grundlagde Den Rosikruciske Orden (det kan udledes, at hændelserne har fundet sted omkring 1407)”[3219].

Rosikruciernes rosenkors er afledt af den dobbelte symbolik af den kabbalistiske rose af huset York, men også af det ”røde kors” af St. Georg, og i sidste ende af Tempelridderne. Det blev bemærket, at Martin Luther som sit personlige segl brugte symbolet på en rose og et kors. Johann Valentin

3217 https://ordoabchao.ca/volume-one/renaissance-reformation
3218 Www.wikipedia.org/wiki/Lurianic_Kabbalah
3219 https://en.wikipedia.org/wiki/Rosicrucianism

Andrea, den ansete forfatter af *Rosicrucian Manifestos*, var kendt for at være en af Luther´s nære venner og tilhængere. Rosenkorsernes symbolik indeholder også et pentagram. Orsini af den sorte adel anvender den 5 kronbladede røde rose med 2 blade op i sit rød/hvide våbenskjold.

Den esoteriske forbindelse mellem Ptolemaios VIII's tredobbelte ægteskab i 141/140 f.v.t. og Friedrich V's og Elizabeth Stuarts bryllup i 1613 fremstår som en bevidst, rituel gentagelse i rosenkreuzerisk og hermetisk tradition. I *Chymische Hochzeit Christiani Rosencreutz* (1616) inviteres hovedpersonen CRC til et bryllup, hvor kongen gifter sig med både sin søster og sin niece på én gang – en næsten ordret gengivelse af Ptolemaios VIII Euergetes II's samtidige ægteskab med Cleopatra II og (kort efter) Cleopatra III[3220]. Michael Maier understreger eksplicit forbindelsen, når han i både *Arcana Arcanissima* (1614) og *Atalanta Fugiens* (1617) fremhæver "Cleopatra's tredobbelte ægteskab" som den hemmelige nøgle til den røde sten og det kongelige bryllup[3221]. I Den Skotske Rite´s 18° (Knight Rose-Croix) genopføres netop dette bryllup symbolsk; kongen repræsenterer Sol/Svovl, dronningen Måne/Kviksølv og den tredje figur (niecen) Salt og den genfødte filosofiske sten. Ritualet afsluttes med ordene: "Som det skete i Alexandria i det 141. år før Kristi fødsel, således fuldbyrdes det nu i den nye æon"[3222]. Friedrich V's og Elizabeth Stuart´s bryllup den 14. februar 1613 og deres kroning i Prag i november 1619 blev af rosenkreuzerne opfattet som indledningen til den store alkymiske nigredo: 30-års-krigen (1618–1648) var den ild, der skulle rense Europa, så den nye gyldne tidsalder kunne opstå – en direkte parallel til de 30 + 70 år fra det ptolemæiske Egypten med Cleopatra giftermål 140, Cleopatra 7´s liv 70-30 f.v.t[3223] spejlet i de vigtige kristne hændelser på den anden side af tidslinjen. Ægteskabet mellem Friedrich V af Pfalz og Elizabeth Stuart var dermed en bevidst, ritualistisk gentagelse af Ptolemaios VIII's tredobbelte bryllup. Det blev orkestreret af rosenkreuzeriske og hermetiske kredse omkring Rudolf II's hof i Prag og senere af biskop Johann Amos Comenius og hans netværk, der så sig selv som direkte arvtager til det alexandrinske præsteskab[3224]. Westfalen´s Fred (24. oktober 1648) blev i samtidige okkulte kredse (især blandt Comenius' efterfølgere og de tidlige frimurere i London) opfattet som den verdslige fuldbyrdelse af "de 70 nationer" fra 1. Mosebog 10 og Jubilæerbogen – altså den nye verdensorden efter den store alkymiske nigredo[3225]. Denne linje blev genoptaget af 1700-tallets "Strikt Observans" (frimureri) og bruges den dag i dag i visse højere grader til at legitimere tanken om en "hemmelig 70-mands apostolisk succession" bag verdenshistorien[3226].

I 1913 blev Federal Reserve Act og det 16. amendment (indkomstskat = IRS) vedtaget – begge dele den 23. december 1913. Den 23. december 1913 blev i visse højgrads-frimurer-loger (især i New York og Washington) fejret som "the second founding of the Temple". Inner Templet i City of London var det første bank-advokat BAR tempel[3227]. I frimureriske og theosofiske kredse (især Alice Bailey's Lucis Trust og Manly P. Hall's netværk) blev dette tolket som den rituelle genåbning af "den store ovn" – en ny 30-årig nigredo-periode, der skulle ende med en ny verdensorden[3228].

3220 Johann Valentin Andreae, Chymische Hochzeit Christiani Rosencreutz, Strasbourg 1616, kapitel 2–3; jf. Frances A. Yates, The Rosicrucian Enlightenment, London 1972, s. 58–60

3221 Michael Maier: *Arcana Arcanissima,* London 1614, s. 127–129; *Atalanta Fugiens*, emblema XLII, Oppenheim 1617.

3222 Albert Pike, *Morals and Dogma,* 1871, kap. XVIII; og Manly P. Hall, *The Secret Teachings of All Ages*, 1928, afsnit om Rose-Croix-graden

3223 Yates: *The Rosicrucian Enlightenment,* 1972, s. 38–52; Roland Edighoffer, *Les Rose-Croix*, Paris 1982, s. 112–118)

3224 Tobias Churton, *The Invisible History of the Rosicrucians*, Rochester 2009, s. 348–360

3225 Comenius, Via Lucis, 1668, kap. XIV; Clamores Eliae, manuskript 1665–72; Howard Louthan, *Converting Bohemia*, Cambridge 2009, s. 298–303; Frances A. Yates, *The Rosicrucian Enlightenment*, London 1972, s. 168–170.

3226 Karl Gotthelf von Hund, memoirer 1760'erne; René Le Forestier, La Franc-Maçonnerie Templière et Occultiste, Paris 1970, s. 456–460; Pierre Mollier, arkivmateriale fra Strict Observance, citeret i Revue Historia nr. 712, 2006

3227 jvf Manly P. Hall, private breve og foredrag 1930'erne, citeret i Mitch Horowitz, *Occult America*, 2009, s. 212; 33. grads ritualmonitorer fra Albert Mackey-linjen, ca. 1920–1940. Om Temple BAR: John Hamill & Robert Gilbert, *Freemasonry: A Celebration of the Craft*, 1992, s. 44–45

3228 Alice A. Bailey, *The Externalisation of the Hierarchy,* Lucis Press 1957, s. 478–480; Manly P. Hall, *The Secret Destiny of America*, 1944, kap. 17.

Josephus’ far, Matthæus ben Philologos, var medlem af Sanhedrin´s 70-mands-råd; tallet 70 blev bevidst brugt symbolsk i FN’s tidlige propaganda; Robert Muller, assistent for FN’s generalsekretær U Thant, skrev åbent om “the 70 nations of the Table of Noah” som model for FN[3229]. Således løber den ubrudte esoteriske transmissionslinje fra Alexandria i 140 f.v.t. over Prag 1613 og Westfalen´s Fred 1648 - til Federal Reserve 1913 og FN 1945 samt Israel 1948; alt bundet sammen af de samme gematria-naturcyklusser på 3½, 7, 30, 40 og 70 år - og af det tredobbelte alkymiske bryllup som nøglen til den evige genfødsel af verdensordenen.

Den kristne John Daniel skriver i sin bog *Scarlet and The Beast*: ”Som beskrevet af Frances Yates var *Rosicrucian Enlightenment* (den rosikrusiske oplysning) del af en sammensværgelse for at styrke den nye protestantiske bevægelse mod den katolske kirke og dens Habsburg-tilhængere. I 1619 tilbød protestanterne kronen af Bøhmen til Friedrich V og vækkede reaktionen fra Habsburgerne, som startede trediveårskrigen. Rosenkorser-bevægelsen blev dirigeret, da mange af dens medlemmer var ansvarlige for den tidlige dannelse af Royal Society. Deres aktivitet i England bidrog til Cromwell-revolutionen, der væltede Charles' regering, som til sidst blev erstattet af Charles II Stuart”.

En anden frimurerpublikation, *History and Evolution of Freemasonry*, bekræfter Oliver Cromwell´s links til frimureri. Cromwell, siges det, mødte regelmæssigt på frimurerkroen kaldet Crown. Dette var en loge for den aristokratiske Rosicrucian Gentry, den nyligt rige elite. Cromwell menes af mange at være en rosenkorser selv. Denne opfattelse er godkendt af 33-graders frimurer Albert G Mackey i *Encyclopedia of Freemasonry.*

John Daniel fortsætter*: I løbet af Cromwell´s tid, under den engelske revolution, var frimureri i England endnu ikke forenet. Hver loge opererede selvstændigt. Nogle støttede Cromwell, mens andre støttede Stuarts. Cromwell fik kontrol over regeringen, fordi hans frimurer-sekt var mere magtfuld. Mindre end et årti efter Cromwell´s protektorat begyndte i 1653, fik en oppositions-frimurersekt, Levellerne, hvis symboler var firkanten og kompasset, understøtte fra royalisterne og flyttede magtbalancen tilbage til de nedslående Stuart-konger. Engelske loger var ved udgangen af 1600-tallet igen royalistiske*.

Forfatterne af *The Temple and The Lodge* og *Holy Blood and The Holy Grail* er enige hermed: ”Rosenkorserordenen førte tysk propaganda imod kejser, pave og katolicisme”[3230]. Herefter gjorde frimureriet sit for Stuart-kongemagten, som den havde ”Ancients” bånd til; de gamle skotsk/franske Sinclair-chartre var explicit og utvetydigt for beskyttelse af The Crown/Kronen[3231].

I *Holy Blood, Holy Grail* uddyber forfatterne, at Giordano Bruno, ifølge Frances Yates, var involveret i visse hemmelige hermetiske selskaber, og af ”rosenkreuzere”, sammen med Louis de Nevers. I 1582 var Louis f.eks. i England sammen med Sir Philip Sidney (forfatteren af *Arcadia*) og John Dee, den førende engelske esoteriker i sin tid. Et år senere besøgte Giordano Bruno Oxford og omgikkes med de samme personer, og, hævder Frances Yates, fremmede aktiviteterne i deres hemmelige organisation. Robert Fludd, født i 1574, arvede John Dee´s kappe som England´s førende eksponent for esoterisk tænkning. Han skrev og udgav mange værker om et bredt spektrum af esoteriske emner, og udviklede en af de mest omfattende formuleringer af den hermetiske filosofi, der nogensinde er skrevet. Frances Yates antyder, at nogle af hans værker kan være "The Seal or

3229 Muller, *New Genesis: Shaping a Global Spirituality*, An image Book/Doubleday 1982, s. 132–134).

3230 Michael Baigent, Richard Leigh: ”The Temple and The Lodge” side 164+165

3231 Ibid side 177 – note 2 : Tuckett: ”The French- Irish family of Walsh” side 190

Secret Code” for en hermetisk sekt eller et hermetisk samfund. Selv om Fludd selv aldrig hævdede at være medlem af "Rosenkreuzerne", der dengang vakte opsigt på kontinentet, støttede han dem varmt og erklærede, at det "højeste gode" var "Magi, Cabala og Alchymia af Brødrene af Det Rosenrøde Kors". Samtidig steg Fludd til en anset position i London´s College of Physicians, og blandt hans venner var William Harvey, som opdagede blodets cirkulation. Fludd nød også gunst af James I og Charles I, som begge gav ham leje af jord i Suffolk. Han var blandt de lærde, der var med til at forestå oversættelsen af King James-bibelen. Fludd's far havde været forbundet med Louis de Nevers.

Fludd selv blev uddannet på Oxford, hvor John Dee og Sir Philip Sidney synes at have etableret en enklave af esoteriske interesser et par år tidligere. Mellem 1596 og 1602 rejste Fludd meget rundt i Europa, hvor han omgikkes med mange personer, der senere blev involveret i "rosenkreuzer-bevægelse”. Blandt disse var en Janus Gruter, en nær personlig ven af Johann Valentin Andrea[3232].

Forfatterne fortsætter med at forklare at Isaac Newton betragtede "sfærernes musik" som en metafor for tyngdeloven. I sit forsøg på at formulere en præcis videnskabelig metodologi til datering af begivenheder i både skriften og den klassiske myte, brugte han Jason´s søgen efter det gyldne skind som en central begivenhed; og ligesom andre frimureriske og esoteriske forfattere fortolkede han denne søgen som en alkymisk metafor. Han bestræbte sig også på at skelne hermetiske "korrespondancer" eller korrelationer mellem musik og arkitektur. Og som mange andre frimurere tillagde han konfiguration og dimensioner af Salomon´s Tempel. Han mente, at templets dimensioner og konfiguration skjulte alkymistiske formler, og han mente, at de gamle ceremonier i templet havde involveret alkymistiske processer. Det stemmer bestemt ikke overens med hans billede, som det er blevet udbredt i vores eget århundrede, af videnskabsmanden, der én gang for alle har fastslået adskillelsen af naturens og naturvidenskabens filosofi fra teologi. Men faktisk var Newton mere end nogen anden videnskabsmand i sin tid gennemsyret af hermetiske tekster, og afspejlede i sine egne holdninger den hermetiske tradition. Han var et dybt religiøst menneske, som var besat af søgen efter en guddommelig enhed og et netværk af korrespondancer, der er indbygget i naturen. Denne søgen førte ham ind i en udforskning af den hellige geometri og numerologi; et studie af de iboende egenskaber ved form og tal. Af sin tilknytning til Robert Boyle var Newton også en praktiserende alkymist, som faktisk tillagde sin alkymi en overordentlig stor betydning for hans værker. Ud over personligt kommenterede kopier af "rosenkreuzernes" manifester, indeholdt hans bibliotek mere end hundrede alkymistiske værker. Han vedligeholdt omfangsrigt og kryptisk korrespondance om emnet med Boyle, Locke, Fatio de Duillier og andre[3233].

Den rosikruciske orden består af et hemmeligt indre legeme og et offentligt ydre legeme, der er under ledelse af det indre legeme. Ordenen har et klassificeret system, hvor medlemmer bevæger sig op i rang og får adgang til mere viden. Når et medlem er blevet vurderet i stand til at forstå undervisningen, går denne videre til den næste højere grad[3234]. Indenfor den sydlige jurisdiktion af det Skotske Rite-konkordant af frimureriet, er den attende grad specifikt beskæftiget med rosenkorset og giver titlen "Knight Rose Croix". Af en version af graden skrev Albert Pike i 1871: *Graden af Rosenkors lærer tre ting; - Guds enhed, uforanderlighed og godhed; sjælens udødelighed; det ultimative nederlag for - og udryddelse af - ondt og forkert og sorg af en Forløser eller Messias, som vi venter på, hvis han ikke allerede er dukket op*.

3232 Michael Baigent, Richard Leigh, Lincoln: ”Holy Blood, Holy Grail” side 455
3233 Michael Baigent, Richard Leigh, Lincoln: ”Holy Blood, Holy Grail” side 459
3234 https://en.wikipedia.org/wiki/Rosicrucianism

Pike fortsætter med at give en forklaring på symbolikken for Rose Cross i denne grad: *Men korsets ejendommelige betydning i denne grad er den, der er givet af de gamle egyptere. Thoth eller Phtha er repræsenteret på de ældste monumenter, der bærer Crux Ansata eller Ankh i hans hånd (et Tau-kors med en ring eller cirkel over det,* ligesom det solguden Ra har i hånden*. Det var hieroglyfik for livet og med en præfikset trekant betød det livgivende. Derfor er det symbolet på livet - det liv, der stammede fra guddommen, og det evige liv, som vi alle håber på; gennem vores tro på Gud´s uendelige godhed. Rosen var hellig for Aurora og solen. Det er et symbol på daggry, af lysets opstandelse og livets fornyelse og derfor for den første dags daggry, og mere specifikt for opstandelsen: og Korset og Rosen sammen er derfor hieroglyfisk at læse, daggry for evigt liv, som alle nationer har håbet på ved fremkomsten af en Forløser*[3235].

Et vigtigt led er Elias Ashmole, antikvar, astrolog og alkymist, grundlæggeren af Ashmolean Museum i Oxford, som blev født i 1617. Ashmole var en erklæret rosenkreuzer og frimurer, og han udviste stor energi i genopbygningen af håndværket. Det siges, at han perfektionerede dets organisation og tilføjede det yderligere mystiske symboler, og ifølge Ragon var det ham, der udarbejdede ritualet for de tre eksisterende håndværksgrader - lærling, mesterlærling og murermester - som blev vedtaget af London-storlogen i 1717. Hvorfra kom disse nye inspirationer, hvis ikke fra rosenkreuzerne? For, som Ragon også fortæller os, holdt rosenkreuzerne i det år, hvor Ashmole blev optaget i frimureriet, deres møde i det samme lokale i Mason Hall: "Yarker udtaler, at Elias Ashmole omkring 1686 var "den ledende ånd, både i håndværksmureriet og i rosenkreuzertroen", og han mener, at hans dagbog beviser, "at begge selskaber faldt sammen i forfald i 1682". Han tilføjer: "Det er derfor klart, at rosenkreuzerne fandt det operative gilde bekvemt klar til deres hånd og podede deres egne mysterier på det”[3236].

FRIMURERNES RELIGION OG GRADSYSTEM

Vi husker på, og repeterer fra afsnittet i *Part 2* om *Frimureri*, at Stuarts skabte det, der kaldtes Scottish Rite "High Masonry", som "lovede indvielse i større og dybere mysterier, og etablerede mere direkte forbindelser mellem frimureri og de forskellige aktiviteter - alkymi, kabbalisme og hermetik - der blev betragtet som rosicrucianske. Den primære kilde til oprettelsen af Scottish Rite grader kom fra mængder af indviklede rabbinske bøger om skjulte mysterier, eller Kaballah”, som 33°s frimurer Albert G Mackey's *Encyclopedia of Freemasonry* informerer os.

Da Stuart-Tempelridderne blev deponeret og eksilerede til Frankrig efter The Glorious Revolution (1688), blev York Rite praktiseret i den konstitutionelle Grand Lodge i England i 50 år før den spredtes til Amerika. Engang før revolutionskrigen (muligvis i 1767) var York Rite etableret i Virginia, hvor den bevarede de originale tre grader. Da det spredte sig til andre kolonier tilføjede amerikanere 10 ekstra grader, den 13. kaldte de *The Knights Templar* grad. På grund af dens templargrader, er det kendt som ”Den Kristne Rite”. Scottish Rite Freemasonry var allerede udviklet til 32 grader på det tidspunkt, da det ankom til Amerika. Dens grader blev afledt af kaballah, og kaldes derfor også for ”Den Jødiske Rite”. Den Skotske Rite i Amerika afledte sin autoritet og dens oplysninger fra, hvad der kaldes de franske forfatninger fra 1786.

3235 Albert Pike: Morlas and Dogma
3236 Speculative Freemasonry, an Historical Lecture, holdt den 31. marts 1883, s. 93; citeret af Gould, History of Freemasonry, TI. 138.

Albert Pike skriver at Lucifer er lysbringer[3237]. Forfatter Still forklarer, at for luciferianere har Gud en dobbelt karakter; den ”gode” side, Lucifer, og den ”dårlige” side, Adonai (Master/Herre/Lord), begge med lige magt men modsat i hensigt"[3238]. Pike skriver om det vertikale aspekt: *Således var de ældgamle videnskabelige teorier, der blev beskrevet i mysterierne, om sjælens oprindelse, dens afstamning, ophold her nedenunder og dens tilbagevenden, ikke blot en ufrugtbar kontemplation af verdens natur og intelligente væsener der findes. De var ikke af en tom spekulation om verdensorden og om sjælen, men en undersøgelse af midlerne til at nå frem til det store objekt, der blev foreslået, sjælens fuldkommenhed; og som en nødvendig konsekvens af moral og samfund. Denne jord var for dem ikke sjælens hjem, men dens eksilsted. Himlen var dens hjem, og der var dens fødested. Mennesket var ikke en jordbaseret plante. Hans rødder var i himlen. Sjælen havde mistet sine vinger, tilstoppet af stoffets viskositet. Det ville genoprette sine vinger, når det befriede sig fra materien, og påbegyndte sin opadgående flyvning*[3239].

Kristne John Daniel skriver i *Scarlet Beast*: *Kabbalah var den post-babylonske tradition for, hvordan rabbinerne skulle forstå gud. Ikke at høre fra den Almægtige Gud under fangenskab havde ført rabbinerne ind i babylonsk frafald. De havde antaget, at deres gud måtte være som hedningernes gud - ude af stand til at kommunikere direkte til mennesket - og dermed uforståelig. For at gøre sig bekendt, måtte den babylonske gud afsløre sig selv i skabelsen igennem 33 udsendelser. Dr. Mackey forklarer, at emanationerne fandt sted i tre verdener - himmel, jord, og helvede. Ifølge Kabbalah oplevede hver verden ti udsendelser kaldet "Sephiroh" - i alt tredive. Svævende over hver verden var en okkult gud. Tre guder plus tredive udsendelser svarer til treogtredive trin i skabelsen. Østlige religioner er kendt for at bygge deres teologi omkring triader af antal. De fangne jøder inkorporerede nummereringssystemet i Kabbalaen. Mystisk numerologi begynder med "0", repræsenteret af det kabbalistiske Ein Soph, den okkulte gud.*

Fra "Intet", det store nul i det store tomrum i rummet, udkom den "Eksisterende", repræsenteret med nummeret 1. "Eksisterende" blev betragtet som en hermafrodit, med både mandlige og kvindelige organer. Over tid var den ”Eksisterende” i stand til at dele sig i separate guder - både mandlige og kvindelige, repræsenteret ved numrene 1 og 2. De mandlige og kvindelige guder samboede og fødte den okkulte gudsøn, repræsenteret af nummer 3. Denne hedenske treenighed fortsatte deres falliske kreative aktivitet videre i formeringshandlinger indtil ti udsendelser afsluttede den evolutionære cyklus, repræsenteret ved tallet 10. Ti (1 plus 0) bringer symbolsk skabelsen tilbage til den okkulte gud, hvilket ved hedensk ræsonnement betyder, at menneskeheden kan blive guder gennem reinkarnation. Denne skabelsescyklus er repræsenteret ved "cirklen", der omfatter (kompasser) alle ti udstrålinger. Derfor blev noget diskformet eller rundt det hedenske symbol på gud. Solen, månen og stjernerne blev således tilbedt som guder.
Denne proces duplikeres i hver af de tre verdener. Tallene i hver af de 3 er elleve (0 til 10), i alt 33. Den store cirkel er kendt som "Ein Soph” for kabbalistiske jøder, det "tredje øje" i hinduismen, "Osiris øje" for Egypterne og det "Alt-seende øje" i frimureriet. Slangen, der bider sin egen hale, er et andet symbol på cirklen eller øjet”.

Frimurer Manly P Hall skriver på side 121 i hans *Secret Teachings of All Ages*: *Det sefirotiske træ består af ti kugler af lysende pragt arrangeret i tre lodrette søjler og forbundet med 22 kanaler eller stier. De ti kloder kaldes Sephiroth og til dem tildeles numrene 1 til 10. De tre kolonner kaldes barmhjertighed (til højre), sværhedsgrad (til venstre) - og mellem dem mildhed, som en*

3237 Albert Pike: Morals and Dogma s.321
3238 Jim Marrs – Rule By Secrecy s 263
3239 Albert Pike: Morals And Dogma

afstemningskraft. Kolonnerne kan også siges at repræsentere visdom, styrke og skønhed, som udgør den treenige støtte fra universet, for det er skrevet, at fundamentet af alle ting er de tre. De 22 kanaler er bogstaverne i det hebraiske alfabet, og til dem tildeles de største trumfer i Tarot-bunken af symbolske kort. Eliphas Levi erklærede, at man ved at arrangere Tarot-kortene efter en bestemt orden kunne opdage alt, hvad der er kendt om hans Gud, hans univers og sig selv. Når de ti tal, der vedrører globuserne (Sephiroth), kombineres med de 22 bogstaver med hensyn til kanalerne, er den resulterende sum 32; tallet, der er særegent for den kabbalistiske Visdoms stier. Disse stier, lejlighedsvis omtalt som de 32 tænder i munden af Det Enorme ansigt, eller som de 32 nerver, der forgrener sig fra den guddommelige hjerne, er svarende til de første 32 grader af frimureri, som hæver kandidaten til en prins af den kongelige hemmeligheds værdighed.

Sanford Drob ser ethvert forsøg på at begrænse Kabbalah til en fast dogmatisk fortolkning, som nødvendigvis at bringe sin egen dekonstruktion, fordi Luriansk Kabbalah inkorporerer sit eget Shevirah-selvudbrud. Ein Sof overskrider alle sine uendelige udtryk; den uendelige mystiske Torah af Livets træ har både ingen og uendelige fortolkninger. Ein Sof One's uendelige aksiologi, udtrykt gennem flertal af mange, overvinder farerne ved nihilisme eller den antinomiske mystiske nedbrydning af jødisk observans, som der henvises til gennem hele den kabbalistiske og hasidiske mystik.

Blandt de problemer, der overvejes i den hebraiske kabbalah, er det teologiske spørgsmål om ondskabens art og oprindelse. I nogle kabbalisters synspunkt opfattes dette "ondt" som en "gudskvalitet", idet det hævdes, at negativitet indgår i dets absolutte essens. I denne opfattelse antages det, at den absolutte har brug for ondt for at "være, hvad det er", dvs. for at eksistere. Grundlæggende tekster om middelalderkabbalisme udtænker det onde som en dæmonisk parallel til det hellige, kaldet Sitra Achra ("den anden side"), og Kelipot / Qliphoth ("beskyttende skaller/shells/cover"), der dækker og skjuler det hellige, er næret fra det, og alligevel også beskytter det ved at begrænse dens åbenbaring. Gershom Scholem betegner dette element i den spanske kabbalah, som et "jødisk gnostisk" motiv i betydningen ”dobbelt magt” i manifestationens guddommelige verden. I en radikal forestilling findes rodets ondskab i de 10 hellige Sephirot gennem en ubalance af Gevurah; kraften i "Styrke/dømme/alvorlighed".

Gevurah er nødvendigt for, at skabelsen kan eksistere, da den modvirker ”Chesed” (kærlig venlighed). Men hvis mennesket synder (aktualiserer uren dom indenfor sin sjæl), er den overnaturlige dom givet gensidig styrkelse over venligheden og indfører disharmoni blandt Sephirot i det guddommelige rige med eksil fra Gud gennem hele skabelsen. Selv om det dæmoniske rige er illusorisk i sin hellige oprindelse, bliver det ægte tilsyneladende rige, urenhed i nedre skabelse.

I Zohar fandt synden fra Adam og Eva (som legemliggjorde Adam Kadmon nedenfor) sted i de åndelige verdener. Deres synd var, at de adskilte videnstræet (10 sefirot i Malkuth, der repræsenterede guddommelig immanens), fra livets træ inden i det (10 sefirot inden for Tiferet, der repræsenterede guddommelig transcendens). Dette introducerede den falske opfattelse af dualitet i lavere skabelse, et eksternt dødstræ næret af hellighed, og et Adam Belial, af urenhed.

I Luriansk Kabbalah stammer det onde fra en oprindelig knusning af sephirot fra Gud´s Persona inden skabelsen af de stabile åndelige verdener, mystisk repræsenteret af de 8 konger af Edom (afledningen af Gevurah) "der døde", før enhver konge regerede i Israel fra *1.Mosebog kapitel 36*. I

den guddommelige opfattelse ovenfra indenfor kabbalah, understreget i hasidisk panentheisme, opløses forekomsten af dualitet og pluralisme nedenfor til den absolutte gud´s monisme, der psykologiserer det onde. Selvom det er urent nedenfor, stammer det, der ser ud som ondt ud fra en guddommelig velsignelse, der er ”for høj til at være åbenbaret”. Den mystiske opgave for de retfærdige i Zohar er, at afsløre denne skjulte guddommelige enhed og absolutte godhed, at "konvertere bitterhed til sødme og mørke til lys"[3240].

Ifølge Isaac Luria (1534–72) og andre kommentatorer om Zohar, har retfærdige hedninger ikke det dæmoniske aspekt og ligner på mange måder jødiske sjæle. En række fremtrædende kabbalister, fx Pinchas Eliyahu fra Vilna, forfatteren af *Sefer ha-Brit*, mente, at kun nogle marginale elementer i menneskeheden, repræsenterer disse dæmoniske kræfter. På den anden side har sjæle fra jødiske kættere meget mere satanisk energi end de værste af afgudsdyrkere; denne opfattelse er populær i nogle hasidiske kreditter[3241].

Middelalderlig Kabbalah skildrer et lineært faldende hierarki af guddommelig vitalitet, sefiroten, der kommer ud af Ein Sof for at vedtage skabelsen. Luriansk Kabbalah beskriver indesluttende processer i eksil og forløsning i den guddommelige strøm, hvor højere niveauer falder nedad i lavere tilstande, som sjæle til åndelige kroppe. Den første udstråling i skabelsen fører til åndelig destruktion af guddommelighed i en endelig "katastrofe" (Shevirat HaKeilim - "Skibenes knusning") og eksil af dets "gnister" til de faldende skabte riger. Cordovero havde forsonet Sefirotens tidligere meninger ved at beskrive hver som guddommelig Ohrot ("lys") investeret i 10 åndelige Keilim/Vessels ("skibe"), tilpasset af Luria til hans plan.

I Luriansk Kabbalah knuses sefirotens første kar på grund af lysets sublime intensitet. Fordi hver sefirot fungerer som uafhængige kræfter, i Isaac Luria´s tilskrivning af Iggulim (uafhængige "Cirkler" - af sefirot) uden samarbejde, er deres umodne kar svage. Fra destruktionen af denne urbane verden, Tohu-verdenen ("Kaos"), er bygget den efterfølgende verden af Tikun ("opretning"), der er kendetegnet ved lavere lys og stærkere skibe. De sublime lys fra Tohu trækker sig tilbage i Ein Sof, mens deres sefirotfartøjer knuser skabelsen. Gnister fra de originale højlys forbliver i eksil til de nedadgående fragmenter, og den messianske opgave er forløsningen af alle de hellige gnister fra Tohu. I Tikun´s verden derimod er sefirot-skibene modne, stærkere og handler sammen i harmoni. Til denne reformerede tilstand tilskrev Isaac Luria de tidligere kabbalistiske begreber Yosher (harmoniseret "opretstående" arrangement af sefirot) og de mange zohariske passager, der fortæller Partzufim´s (guddommelige "Personas / konfigurationer") særlige guddommelige manifestationer. Dette systemiserede det klassiske koncept for Partzufim som det sekundære udviklede arrangement af sefirot under skabelsen.

Isaac Luria refererer overgangen fra Tohu til Tikun til 1.Mosebog: 1-3: ”I begyndelsen skabte Gud himlen og jorden”, den oprindelige kilde i potentiale, hvorfra alt ville udfolde sig. "Og jorden var kaos (Tohu) og ugyldig (Vohu), med mørke over overfladen af det dybe ...", hver sefirah fungerer uafhængigt og forårsager knusningen (Shevirat HaKeilim)"... Og Gud sagde, lad der være lys", evnen hos den harmoniserede sefirot fra Tikun til at afsløre guddommelighed og vedtage stabil skabelse.

Den lurianske doktrin om knusning af de følelsesmæssige sefirotkar beskriver den esoteriske betydning af Første Mosebog 36:31 og i Krønikebog 1:43: "Dette er de konger, der regerede i Edom

3240 https://en.wikipedia.org/wiki/Kabbalah#Origin_of_evil
3241 https://en.wikipedia.org/wiki/Kabbalah

´s land, før der herskede nogen konge over Israel´s børn". Edom beskrives i Første Mosebog som efterkommere af Esau. I den kabbalistiske ordning identificeres dette med uretificeret Gevurah - Alvorligheden, kilden til skibene fra Tohu-verdenen - dvs. Kaos. De otte konger, der var opført, som regerede i Edom foran enhver konge i Israel, legemliggjorde de otte sefiroter af Daat til Malchut i Tohu-verdenen, skibene, der knustes. Af hver siges det, at de levede og døde. Døden forbinder sefirotens sjælslys, der stiger tilbage til dets kilde, mens kropsfartøjet stiger ned og knuser. Vedhæftet til de destruerede kar er de hellige rester fra det tidligere lys som Nitzot - "gnister" af hellighed, der opretholder skabelsen ved den guddommelige strøm af vilje. Gnisterne er sefirotens kreative kraft ned ad "De Fire Verdener", nemlig i Emanationens verden (atzilut), Skabelsen (beri'ah), Formningen (yetzirah) og i Handlingens verden (asiyah), som repræsenterer den materielle verden. Den uabsorberede rest af de ødelagte kar i vores fysiske, laveste verden bliver riget for Kelipot-urenhed[3242].

Aktiv Tikun-retablering (åndelig restauration) af den lavere Skabelse kan kun opnås nedefra, indenfor dens begrænsninger og perspektiv, snarere end at blive pålagt ovenfra. Den messianske forløsning og transformation af skabelsen udføres af mennesket i det nederste rige, "hvor urenheden er fremherskende". Denne fremgangsmåde var absolut nødvendig. Hvis Gud i begyndelsen havde skabt Partzufim istedetfor Sefirot, ville der ikke have været noget ondt i verden og dermed heller ingen belønning og straf; for kilden til det onde ligger i de ødelagte Sefirot eller kar (Shvirat Keilim), mens Ein Sof's lys kun frembringer det gode[3243].

Ifølge Manly P Hall skal frimurerne "følge i Tubalcain´s fodspor" (de danske Tempelridderloger følger også dette)[3244]. Tubalcain var efterkommer af Cain, som ifølge biblen var Adam og Eva´s første fødte, som dræbte sin broder Abel og anses som en dæmon, da Gud mærkede ham med Cain-forbandelsen jvf. 1.Mosebog 4:1–16. Tubal og Ashkenaz var efterkommere af Jafet ifølge 1.Mosebog kap 10 vers 1-3. Leder dette, sammenholdt med luriansk kabbalah om urenhed/kelipot i nedre skabelser, frimurerne, edomitterne/"de røde" til destruktion og til den androgyne agenda og/eller udslettelsen af den del af menneskeheden der ikke besidder denne "Hellig gnist"?

Albert Pike, den store frimurerhistoriker, betragtes som "Platon of Freemasonry" eller "Masonic Pope". Frimureriet repræsenterede ifølge ham de gamle læresætninger for den ariske gruppe, og ifølge Manly P. Hall i *An Encyclopedic Outline of Masonic Philosophy:* "frimureri kom til Nordafrika og Lilleasien fra det tabte kontinent Atlantis, ikke under dens nuværende navn men snarere under den generelle betegnelse Sun and Fire Worship", som de personificerede, som forklaret af Pike: "som Brahma, Amun, Osiris, Bel, Adonis, Melkarth, Mithras og Apollo; og nationerne, der gjorde det, blev gamle og døde".

De uinitierede må ikke opnå viden/lærdom/gnosis og forhindres at nå til himlen (modsat Jakob), ifølge beretningen om Babelstårnet i 1.Mosebog kap 11 v4-9: *Så sagde de: »Lad os bygge en by med et tårn, som når op til himlen, og skabe os et navn, for at vi ikke skal blive spredt ud over hele jorden.« Herren steg ned for at se byen og tårnet, som menneskene byggede. Så sagde Herren: »Se, de er ét folk med samme sprog. Når de begynder at handle sådan, vil intet af det, de planlægger, være umuligt for dem. Lad os stige derned og forvirre deres sprog, så de ikke forstår hinanden.« Så spredte Herren dem derfra ud over hele jorden, så de måtte holde op med at bygge*

3242 https://en.wikipedia.org/wiki/Sefirot
3243 Www.wikipedia.org/wiki/Lurianic_Kabbalah
3244 https://da.wikipedia.org/wiki/Frimureri + https://www.youtube.com/watch?v=9WNrLLrelw8&fbclid=IwAR1OfPFKXSqYpp-gQkPTSr1jPkxtZNQaNlzSzqXS2yW2z_MbbdImF30dKYY

byen. Derfor hedder den Babel, for dér forvirrede Herren sproget på hele jorden, og derfra spredte Herren menneskene ud over hele jorden.

"Ja, Lucifer er gud, og desværre er Adonay også Gud, for den evige lov er, at der ikke er noget lys uden skygge, ingen skønhed uden grimme, ingen hvid uden sort, for det absolutte kan kun eksistere som to guder. Mørke er nødvendigt for, at lys kan tjene som folie, da piedestallen er nødvendig for statuen ligesom bremsen er nødvendig for lokomotivet. Læren om satanisme er således kætteri, og den sande og rene filosofiske religion er troen på Lucifer, den ligesom Adonay, men Lucifer, lys af gud og gud af god, kæmper mod Adonay, mørkets gud og ond"[3245].

SABBATEANSKE FRANKISTER OG DET ASIATISKE BRODERSKAB

I satanismen tilbedes Baphomet, en ged hvis hoved med horn antager form som en 5-kantet stjerne (Pentagram) og som med to fingre op og ned - og sol og måne repræsenterer "as above so below". Figuren er halv mand og halv kvinde og bærer også en hermetisk caduceus (*Part 5*) og 2 vinger. Denne halv ged, halvt menneskelige skabning anses som forfader til vor moderne billede af satan. Det antages, at den sabbatiske ged Baphomet-ikonet har sit ophav i Sabbateanismen. "Hans navn betød bogstaveligt talt planeten Saturn (den hornede gud Pan repræsenterede Saturn) - og i jødisk tradition var "Sabbatai's regeringsperiode" (den højeste planet) ofte knyttet til Messias´ fremkomst". Kabbalisten og Zohar-inspirerede Sabbatei Zevi ansås som 1600-tallets jødiske Messias men konverterede under sit fængselsophold til Islam. Jakob Frank (som claimede at være reinkarnationen af Zevi og patriarch Jacob i 1700-tallet) konverterede i 1759 til katolicismen.

I brevene til de tidlige kristne kirker Smyrna og Philadelphia i Åbenbaringen 2: 9 og 3: 9 henvises der til en synagoge af Satan, der i begge tilfælde henviser til en gruppe, der forfølger kirken; "der siger, at de er jøder og ikke er". Ved at forkynde at forløsning var tilgængelig gennem syndshandlinger, (redemption through sin) samlede Sabbatei Zevi en følge af over en million lidenskabelige troende, omkring halvdelen af verdens jødiske befolkning i løbet af 1700-tallet[3246].

Gershom Scholem skrev i *Kabbalah and Its Symbolism*: "for Jakob Frank repræsenterede anarkisk destruktion al den luciferianske udstråling, alle de positive toner og overtoner, for ordet Liv. Jacob Frank promulgerede sin nihilistiske religion som "vejen til Esau" eller "Edom". Ifølge Frank havde alle de store patriarker søgt vejen til Gud, men uden succes. Det var derfor nødvendigt at finde en ny måde, der fører til "ægte liv", som Esau eller Edom symboliserer som frigørelse.

Den mystiske renæssance i Safed i det 16. århundrede, som Moshe Cordovero, Joseph Karo og Isaac Luria stod i spidsen for, gjorde kabbalistiske studier til et populært mål for jødiske studerende, som til en vis grad konkurrerede med talmudiske studier om opmærksomheden, samtidig med at de også fik fat i den offentlige fantasi. Sabbeteanismen opstod i denne atmosfære, kombineret med undertrykkelsen i eksilet, sammen med ægte traditionelle mystiske kredse.

Sabbatteanerne brugte de lurianske begreber om gnister fanget i urenhed og rene sjæle, der blandes med urene, til at retfærdiggøre nogle af deres antinomiske handlinger. Luria indførte sit mystiske system i den religiøse overholdelse. Hvert bud havde en særlig mystisk betydning.

3245 - Optaget af A.C. De La Rive, La Femme og L'enfant i La Franc-Maconnerie Universelle, Side 588. Citeret fra "Spørgsmålet om Frimureri", (2. udgave 1986 af Edward Decker s. 12-14).
3246 https://en.wikipedia.org/wiki/Sabbatai_Zevi

Shabbat med alle dens ceremonier blev betragtet som legemliggørelsen af det guddommelige i det timelige liv, og enhver ceremoni, der blev udført på denne dag, blev anset for at have indflydelse på den højere verden. Rabbi Luria´s idéer nyder i dag stor anerkendelse blandt jøder. Både ortodokse, reformerte, rekonstruktivister og medlemmer af andre jødiske grupper anerkender ofte en moralsk forpligtelse til at "reparere verden" (Tikkun Olam). Denne idé bygger på Luria´s lære om, at der stadig er stumper af guddommelighed i den mangelfulde materielle skabelse, og at rituelle og etiske handlinger, udført af de retfærdige, hjælper med at frigøre denne energi.

I *Terrorism and The Illuminati* skriver David Livingstone, at *Jacob Frank´s nevø og efterfølger var Moses Dobruschka, der konverterede til kristendommen og trådte ind i Habsburg-adelen med navnet Franz Thomas von Schoenfeld. Som Franz indgik Moses Dobruschka i det østrigske frimureri og blev involveret med Ecker von Eckhoffen. I de tidlige 1780'ere blev Eckhoffen utilfreds med Guld- og Rosenkorsordenen fra 1777, og med Dobruschka og medlemmer af Habsburg-adelen dannede de det, der blev kendt som Det Asiatiske Broderskab. Grundlaget for de Asiatiske Brødre, også kendt som Fratres Lucis eller lysets broderskab, var rosikrucianismen, martinismen og Illuminati. De repræsenterede angiveligt Sabianernes overlevelse, skønt disse hovedsageligt var sammensat af jøder, tyrkere, persere og armenere. Organisationens fulde titel var The Knights and Brethren of St. John the Evangelist.*

Stormester for de Asiatiske Brødre og førende medlem af Illuminati var prins Carl (af Hesse, som indførte det svenske frimurersystem i Danmark), bror til Wilhelm I fra Hessen-Kassel, som gav Rothschild-familien i Frankfurt administrationsret over sin enorme formue. Begge var sønner af Frederick II af Hessen-Kassel fra hans kone, Mary af Hanover, prinsesse af Storbritannien, datter af George II, konge af England, og derfor fætter til Frederick II, den Store af Preussen. Carl giftede sig med sin første kusine, Louise da hun var 16 år, Prinsesse af Danmark, af Oldenburg-dynastiet, der producerede kongerne af Danmark, Norge, Grækenland og de senere Romanovs, kejsere af Rusland. Ifølge legenden er Oldenburg´s afstamning fra Elgimar, en bror af Godfroi af Bouillon (1.korstog, Tempelridderne), fra Svaneridderordenen. (The Peerage, "Karl Landgraf von Hessen-Kassel1" Alison Weir, Storbritanniens kongefamilie: A Complete Genealogy (London, UK: The Bodley Head, 1999)). Under korstogene var disse dynastiske familier tilknyttet deres kolleger i øst, medlemmer af Ismaili-muslimer i Egypten, kendt som "'Assassins/Hashashin".

Luriansk Kabbalah blev populariseret i form af hasidisk jødedom fra 1700-tallet og fremover. I løbet af det 20. århundrede har den akademiske interesse for kabbalistiske tekster, primært ledet af den jødiske historiker Gershom Scholem, inspireret udviklingen af historisk forskning om kabbalah indenfor jødiske studier. Gershom Scholem (1897 - 1982), var en tyskfødt israelsk filosof og historiker. Han betragtes bredt som grundlæggeren af den moderne, akademiske kabbalah. Han var den første professor i jødisk mystik ved det hebraiske universitet i Jerusalem. Hans nære venner inkluderede Walter Benjamin og Leo Strauss, og udvalgte breve fra hans korrespondance med disse filosoffer er blevet offentliggjort.

Scholem er bedst kendt for sin samling af forelæsninger, *Major Trends in Jewish Mysticism* (1941) og for sin biografi *Sabbatai Zevi, the Mystical Messiah* (1957). Hans indsamlede taler og essays, udgivet som *On Kabbalah and its Symbolism* (1965), hjalp med til at sprede viden om jødisk mystik blandt både jøder og ikke-jøder (sidstnævnte kaldet goyim/hedninge). Tiltrukket af zionisme og påvirket af Martin Buber, indvandrede han i 1923 til det britiske mandat af Palæstina[3247]. Scholem

3247 The Cult Following of Gershom Scholem, Founder of Modern Kabbala Research, Haaretz

underviste i kabbalah og mystik fra et videnskabeligt synspunkt og blev den første professor i jødisk mystik på universitetet i Jerusalem i 1933, indtil sin pension i 1965, hvor han blev professor emeritus. Han troede på, at den messianske bevægelse fra det 17. århundrede, kendt som sabbateanisme, blev udviklet fra den Lurianske Kabbalah. For at neutralisere sabbateanismen, var hasidisme fremkommet, som en hegeliansk syntese. Mange af dem, der sluttede sig til den hasidiske bevægelse, fordi de havde set det som en ortodoks menighed, anså det som skandaløst, at deres samfund skulle forbindes med en "kætterbevægelse"[3248].

CHABAD LUBAVITCH

Chabad Lubavitch er en sådan hasidisk bevægelse; en magtfuld fraktion, som af nogle ortodokse jøder, anses for at være kætterske. Chabad taler for en supremacistisk og autoritær ideologi, som tilsyneladende støttes af både kristne zionister og kristne evangelister. De har været i stand til at få adgang til præsidentskontorer i Amerika og Israel sammen med et meget tæt forhold til den russiske præsident Vladmir Putin. Men Chabad Lubavitch´s største indflydelse er utvivlsomt i USA. Lubavitchers trækker deres tro fra den mystiske side af jødedommen: Talmud, Zohar (begge ses som fundamentet til Kabbalah) og til sidst Tanya (eller Hatanya) skrevet af grundlæggeren af Chabad Lubavitch, rabbiner Shneur Zalman fra Liadi, tilsyneladende som svar på kritik af den nye hasidiske bevægelse for dens "obskurantisme og overtro". Selvom Chabad Lubavitch helt sikkert kan kaldes en sekt eller en kult fra den måde, den fører sine politiske og doktrinære anliggender på, er meget af dens lære hentet fra mainstream jødedom[3249].

Udbruddet af 2. verdenskrig førte til, at "Den 6. Rebbe" flyttede til USA. Siden 1940 har bevægelsens centrum været i Crown Heights-kvarteret i Brooklyn. Bevægelsens hovedlinje, Chabad-Lubavitch, har i alt haft syv rebber. Yoseph Yitzchak Schneersohn var den første Chabad-rabbi til at åbne deres synagoger i USA efter han blev overført fra Polen[3250].

Jerusalem Post, 19. oktober 2001, gav et resumé af Chabad Lubavitch som: "En stærk styrke: 2.600 institutioner rundt om i verden, stort antal engelsktalende rabbinere, kontrol over det meste af jødedommen i Italien, såvel som det øverste russiske rabbinat. Det er en organisation med enorme økonomiske ressourcer på verdensplan. Faktisk er Chabad en bevægelse af monumental betydning. Observante jøder er dybt afhængige af dets udsendere over hele verden. Dens rabbiner dominerer eller er klar til at dominere jødiske samfund i et overraskende antal lande"[3251].

Meget lig dominionisterne er Chabadnik´s (eller Lubavitcher´s) mål at opfylde deres skæbne ved at hjælpe med at forme og manipulere verdensbegivenheder i tråd med bibelske dommedags-profetier, som involverer Messias´ anden komme, hvor en forudsætning er en endelig storbrand, hvorfra de passende rene og tydeligt jødiske vil blive frelst mens resten omkommer. En ny verdensorden, der er fastlagt med ultraortodokse jødiske love, vil rejse sig ud af kaoset.

Jødedommen hævder, at ikke-jøder har andre, onde sjælstyper end jøderne. Jødiske sjæle stammer fra det guddommelige (Adam Abelion) og er gode. Ikke-jødiske sjæle stammer fra Satan

3248 https://en.wikipedia.org/wiki/Gershom_Scholem
3249 - "The Lubavitcher Rebbe as a god" Af Saul Sadka, Haaretz, February 11, 2007. http://www.lubavitch.com
3250 Schneerson, Yoseph Yitzchak", in Moshe D. Sherman, *Orthodox Judaism in America: A Biographical Dictionary and Sourcebook*(Westport, CN: Greenwood Press, 1996), p. 189. https://en.wikipedia.org/wiki/Yosef_Yitzchak_Schneersohn#cite_note-24
3251 - "A Messianism that Some Call Heresy" Af Jacob Neusner, The Jerusalem Post, October, 19 2001.

(Adam Belial) er alle onde. Ari Isaac Luria (Luriansk Kabbalah) sagde:

"Israel besidder de tre niveauer af sjæl nefresh, ruach, neshama - fra hellighed. Ikke-jøderne besidder imidlertid kun niveauet nefresh fra den feminine side af skallerne. For folkenes sjæle, som kommer fra klipot (skallerne), kaldes onde og "ikke gode", da de er skabt uden viden (daat). Menneskets dyriske sjæl er den gode og onde tilbøjelighed. Hedningernes sjæl kommer fra de tre skaller: vind, sky og ild, som alle er onde. Det samme er tilfældet med urene dyr og fugle. Men Israel´s dyresjæl og de rene dyrs og fugles dyresjæl kommer alle fra (klipot) noga[3252].

Dette er hvad de jødiske præster og frimurerne tror. Med andre ord: for at opnå LYS (stige op/ascend til åndelig Messias i den messianske æra) og rense deres hellige guddommelige gnist – skal de urenes lys slukkes, da disse forvrænger deres gnist med deres urenlighed i nedre skabelse. "Med hensyn til en ikke-jøde svæver den guddommelige gnist over psyken. En retfærdig ikke-jøde er, en ikke-jøde, der opfylder Bnei Noach´s syv love”[3253].

Chabad Lubavitch vil håndhæve Noahide (eller Noachide) love, der baseres på babylonsk Talmud og tages meget alvorligt. I henhold til den jødiske lov er hedninge ikke forpligtet til at konvertere til jødedom, men de er forpligtet til at overholde Noah´s syv love for at være sikret et sted i den kommende verden (Olam Ha-Ba); den, i deres øjne, retfærdige endelige belønning. Den guddommeligt ordinerede straf for overtrædelse af nogen af disse Noahide-love drøftes i Talmud[3254], men i praksis er den underlagt det fungerende retssystem, der er etableret af samfundet som helhed. De, der abonnerer på overholdelsen af den Noahidiske pagt, omtales som B'nei Noach "Noah´s børn" eller Noahides. Den moderne Noahide-bevægelse er grundlagt af rabbinere fra Israel, hovedsageligt bundet til Chabad og religiøse zionistiske organisationer[3255].

Den tyske forfatter og journalist, Wolfgang Eggert, påstår at frimureriet, allerede i 1721, havde inkorporeret de Noachidiske vedtægter i dens forfatninger - og den 21. grad i Scottish Rite betitles ”Patriarch Noachite”. I 1991, da den første krig mod Irak blev indledt, fremsendte George Bush Senior denne særlige "velsignelse" til hele nationen: "De syv Noachidiske love blev højtideligt erklæret for at være grundlaget for De Forenede Stater af Kongressen og præsidenten”. Hvilket til dels kan give et indblik i, hvorfor den jødiske kabbalah har været så vigtig i frimureriet og hvordan zio-konservatisme omfattende har infiltreret amerikansk politik. Chabad er også indlejret i USA´s socio-politiske infrastruktur. Særbehandlingslove blev vedtaget via lubavitcher advokat Alan Dershowitz og Trump, som straffer for kritik af Israel i statslige undervisningsinstitutioner, jvf *Part 1.*

Chabad medlemmer i det amerikanske politiske system inkluderede amerikanske senatorer Joe Lieberman og John McCain; Senator Carl Levin, der er formand for Senatets Udvalg for Væbnede Tjenester; tidligere direktør for Homeland Security og udrydder af borgerlige rettigheder Michael Chertoff; den tidligere Bush presse-sekretær Ari Fleischer; Clinton og Obama-rådgiver Rahm Emanuel Senior; Stuart Eizenstat (tidligere vicepolitisk minister); justitsminister under Obama General Michael Mukasey; Paul Wolfowitz (PNAC-dokumentforfatter) og en af hovedarkitekterne bag Irak-krigen, en anden PNAC-medforfatter, dual-citizen Rabbi Dov Zakheim (israelsk-amerikansk dobbeltstatsborgerskab). Sidstnævnte person er en vigtig tilstedeværelse i den zionistiske femte

3252 Christopher Jon Bjerkness: *Beware The World To Come* – note 77
3253 Rabbi Yotzchak Ginsburgh: *Kabbalah og Meditation for Nationerne* - side 55
3254 Singer, Isidore; Greenstone, Julius H. (1906). "Noachian Laws". *Jewish Encyclopedia*. Kopelman Foundation
3255 Feldman, Rachel Z. (8 October 2017). "The Bnei Noah (Children of Noah)". *World Religions and Spirituality Project*

kolonne i USA. Han blev udnævnt til vice-forsvarsminister og kontrollør fra 2001 til 2004 under George W. Bush-administrationen, og berømt for sin tilknytning til Pentagon´s manglende $ 2,6 trillions, annonceret af Donald Rumsfeld den 10. september 2001, som forsvandt i kaoset dagen efter 9/11. Tilfældigvis indeholdt den specifikke del af Pentagon, der blev destrueret, årets budgetoplysninger sammen med alle regnskabsdokumenterne, bogholderne og budgetanalytikere, hvoraf mange døde[3256].

Encyclopaedia Britannica 2002: ”Hasidismen led et svimlende slag, da et stort antal østeuropæiske og centraleuropæiske jøder blev dræbt af nazisterne under 2. verdenskrig. De få Tzaddiqim (hasidiske ledere), der overlevede, emigrerede til Israel eller De Forenede Stater og etablerede nye følgere. Den mest succesrige var Lubavitch-sekten, der udgjorde omkring 200.000 i slutningen af det 20. århundrede”.

Den famøse 7. Chabad Lubavitcher Rabbi Schneerson, som indtil sin død i 1994 havde bosat klanen i over 900 byer i verden, sagde i en tale, der blev offentliggjort i 1965: "En jøde blev ikke skabt som et middel til et andet formål; han er selv formålet, da indholdet af alle guddommelige udsendelser kun blev skabt for at tjene jøderne. I begyndelsen skabte Gud himlen og jorden (1 Mos 1: 1). Det betyder, at himlen og jorden blev skabt af hensyn til jøderne og at alt, alle udviklinger, alle opdagelser, skabelsen, inklusive himlen og jorden - er til for jøderne. De vigtige er jøderne, fordi de ikke eksisterer med andre mål; de er selv det guddommelige mål. Hele skabelsen (af en ikke-jøde) eksisterer kun af hensyn til jøderne”[3257], ifølge lubavitcher over-rabbiner, Menachem Mendel Schneersohn, der ledede denne magtfulde verdensomspændende organisation fra sit New York hovedkvarter.

Den zionist-kritiske jøde Israel Sharak skrev: ”En af de grundlæggende elementer i den Lurianske Cabbala er den jødiske sjæl og krops absolutte overlegenhed over den ikke-jødiske sjæl og krop. I henhold til den lurianske Cabbala blev verden skabt udelukkende for jødernes skyld; eksistensen af ikke-jøder var underordnet. Hvis en indflydelsesrig kristen biskop eller islamisk lærd hævdede modsat ville han pådrage sig vrede og blive set som en antisemit af de fleste jødiske lærde uanset hvilke mindre meningsfulde, positive udsagn han inkluderede”[3258].

Shahak og Mezvinsky forklarer, at Ariel Sharon, der havde været hovedarkitekten for Israel´s invasion af Libanon i 1982 og som blev Israel´s premierminister i 2001, var Rebbe Schneerson´s foretrukne seniorpolitiker. Sharon priste ligeledes offentligt Schneerson. Sharon, som israelske forsvarsminister, var også ansvarlig for slagtning af arabiske civile i libanesiske flygtningelejre. Den russiske Chabad-rebbe og messianske skikkelse, Menachem Mendel Schneerson, var en af de mest indflydelsesrige jødiske ledere i det 20. århundrede, og overvågede Chabad´s omdannelse fra relativt lille til den mest udbredte jødiske bevægelse i verden. Selv om Schneerson påstod at have været ikke-politisk og ikke-zionist, var han meget politisk aktiv, efter uophørligt at have fremmet den zionistiske stat Israel hele sit liv. Han udøvede stor indflydelse blandt mange religiøse jøder i Israel såvel som i De Forenede Stater. Schneerson tjente som rådgivende for mange top israelske politikere og militære ledere, mest bemærkelsesværdigt blandt dem var Benjamin Netanyahu, Ariel Sharon, Shimon Peres, Menachem Begin og Yitzhak Rabin[3259].

3256 https://infrakshun.wordpress.com/2014/04/06/the-z-factor-viii-chabad-lubavitch-1/ fra Daniel Rosenberg´s Blogspot Paradigmet
3257 ibid
3258 P.176; Jewish Fundamentalism in Israel By Israel Shahak and Norton Mezvinsky. London: Pluto Press, 1999.
3259 https://infrakshun.wordpress.com/2014/04/06/the-z-factor-viii-chabad-lubavitch-1/ Fra Daniel Rosenberg´s Blogspot Paradigmet

De Amerikanske Venner af Lubavitch (AFL[3260]) blev oprettet af den førende Chabad-Lubavitch Rabbi Abraham Shemtov; en af de nærmeste hjælpere til afdøde Menachem Mendel Schneerson. Shemtov´s interesser vedtages af det nationale sikkerhedsråd og statsafdelingen, idet han har regelmæssig adgang og kontakt med et par dusin ambassadører[3261]. Dette er tilsyneladende et humanitært, uddannelsesmæssigt og jødisk tilrettelæggelsescenter, men i virkeligheden er det et Chabad-indoktrinerings-outfit, der strækker sig dybt ind i hjertet af den internationale politik med dens: "3000 tilknyttede centre over hele landet og rundt om i verden", og hvor: "anmodninger om hjælp fra Washington Office ankommer i en jævn strøm, ofte presserende".

Denne uopsættelighed får ny betydning, når vi anerkender, hvor stor indflydelse israelske lobbygrupper og religiøse organisationer har på amerikansk politik. Hvis vi skal tro, at "Den Store Rebbe" Schneerson er æret som den nye jødiske Messias, er det hans lære, der gennemsyrer Chabad Lubavitch´s religiøse imparativ, som følgende udsagn fra Schneersohn bekræfter:
Vores øverste forpligtelse er at underkaste os ordrerne. Først senere kan vi bede om forklaringer. Som det blev sagt på Sinai-bjerget, vil vi gøre og derefter lytte. Idag skal vi insistere og kræve og ikke spørge og forsøge at overbevise eller forhandle, men kræve. Kræve så meget som det er muligt at få - jo mere desto bedre[3262].

I september 2001 havde Chabad Lubavitch allerede sine politiske tilhængere før Bush eller Obama - og som måske har vist sig at være afgørende lynchpins i dækningen over 9/11 sandhederne. Larry Silverstein, ejer af Silverstein Properties og det meste af World Trade Center, var nær ven af Benjamin Netanyahu. Ligesom ”Bibi”, der i øjeblikket arbejder målrettet imod Iran i henhold til Lubavitch-profetier, ser det ud til, at Silverstein også er skabs-lubavitcher, i det mindste når det gavner hans økonomiske mål. Hvis jødiske forretningsfolk og Chabad-tilhængere led under 9/11 og 2008-nedbruddet, var Larry bestemt ikke blandt dem, efter hans udbetaling på milliarder af dollars. Før 9/11 inviterede rabbiner Katz, Silverstein til at tænde Chabad Wall Street Menorah, hvilket måske har været det mest ekstremt ironiske øjeblik, selv for Larry. Dette blev efterfulgt af mange andre prominente Wall Street big-wigs, der viste deres støtte til Chabad, såsom filantropen George Rohr i New York Stock Exchange-bestyrelseslokalet og NYC-borgmesteren Michael Bloomberg, der var vært for en Menorah-belysningsceremoni i 2007[3263].

Chabad-bevægelsen har med Maxwell-familien bånd til Trump´s child-trafficker indblandede datter, Ivanka Trump, og hendes mand, Jared Kushner, som begge begyndte at deltage i en Chabad-synagoge da de flyttede til Washington for at tjene som toprådgivere for præsidenten. Kushner´s familiefond har doneret til Chabad i fortiden, og Kushner var selv involveret i Chabad-aktiviteterne, som leder, mens han studerede på Harvard University.

Rabbi Lazar blev født i 1964 af forældre, der var blandt de første udsendelser af rabbiner Menachem Mendel Schneerson. Berel Lazar blev personligt tildelt Rusland af Rabbi MM Schneerson. Lazar er hovedrabbiner i Rusland og kendt som ”Putin´s rabbiner”. Lazar blev finansieret af de samme jødiske oligarker, der hjalp Putin med at rejse til det russiske formandskab. Lazar blev bekendt med den israelske diamant-mogul og ejendomsmægler Lev Leviev. Leviev havde hvidvaskningsforretning med Kushner inkluderende Deutche Bank skandalen[3264] (en Trump-kreditor fra dennes tidligere konkurser) - og Leviev støtter lubavitchers mest af alle (med tak fra

3260 http://www.afldc.org/
3261 The Jerusalem Post October 22, 2000
3262 ”The Man and Century”- Rebbe Menachem Mendel Schneerson.
3263 - ‘Chabad of Wall Street Moves On, Does Not Forget 9/11’ by R. C. Berman – NYC, NY, September 10, 2008, Chabad Lubavitch World HQ,
3264 https://www.theguardian.com/us-news/2017/jul/24/jared-kushner-new-york-russia-money-laundering

Schneerson for en hær af ca 10000 jødiske funktionærer). Føderationen af jødiske samfund i CIS´s (FJC) nuværende ledere er: Lev Leviev og Rabbi Berel Lazar[3265].

Lazar sagde: ”Aldrig før har nogen russisk eller sovjetisk leder gjort så meget for jøder som Vladimir Putin. I enhver henseende er det hidtil uset. I samtaler med mig understregede Ariel Sharon gentagne gange, at Kreml er jødernes og Israel´s største ven. Nu er mange borgmestre i russiske byer og provinshoveder samt ministre jødiske”[3266].

Med alt dette ser vi, hvorfor det er interessant, at Jared Kushner sendte penge til Lev Leviev. Det hjælper os med at begynde at se den virkelige forbindelse mellem Trump og Putin: Jared Kushner opretter forbindelse til Chabad-operatøren Lev Leviev, der opretter forbindelse til Vladimir Putin. Så den samme jødiske gruppe, der bragte Putin til magten i Rusland, har hjulpet Trump til magten i USA[3267].

Som en hyldest til Saturn bærer religiøse rabbinere en sort kube påspændt i panden. Semitiske civilisationer refererede til guden Saturn, som ”EL”, den suveræne gud, som blev repræsenteret af en sort kube[3268]. Overalt i hele verden opføres sorte kuber som i Mekka, eksempelvis har Rockefeller fået opført en i FN, New Yorks meditationsrum - og i København er det kongelige bibliotek en sort diamant.

Udover signifikante BlackRock og BlackStone, som er henholdsvis verdens største aktivforvalter og private kapitalfond (og som i skrivende stund sammen med Chabad og Kushner om massive medicinalinvesteringer) findes en ”Black Cube”, som er en skjult privat operationel instrumentalitet, der blev grundlagt af tidligere israelske Mossad, Aman og Shin Bet efterretningsagenter. Dets websted opsummerer sig selv som "en udvalgt gruppe af elite israelske efterretningsfællesskaber, der er specialiserede i skræddersyede løsninger til komplekse forretnings- og retssagsudfordringer"[3269].

”Det ser ud til, at Black Cube samarbejdede med Trump Inc. i en modoffensiv mod Mueller-efterforskningen ved at forsøge at miskreditere tidligere Obama-administrationsembedsmænd, der deltog i forhandlinger, som førte til Iran Nuclear Agreement. *The Observer*´s kontakter detaljerede, at forlovelsen med Black Cube blev indledt af Trump-operativerne i den samme periode, som Trump som præsident besøgte den israelske præsident Benjamin Netanyahu. Trump gentog et tilsagn til Netanyahu om, at han ville sørge for, at Iran under hans administration aldrig ville erhverve atomvåben. Rapportere hos *The Observer* fik vist dokumenter, der bekræfter handlingen. Det udgjorde en virtuel politisk proktologieksamen, der involverede alle kontakter, den målrettede person måtte have haft med journalister, mænds personlige forhold og deres økonomi”. Black Cube har 666 i deres telefonnummer i både Tel Aviv, London og New York, og er en af mange zionistiske organisationer involveret i overvågning, spionage og blackmail-operationer på globalt plan[3270].

Manly P Hall skriver på side 97 i *Secret Teachings of All Ages at Blackstone Spådom med sten ofte blev ofte brugt af grækerne, og Helena siges at have forudset destruktionen af Troja ved litomancy.*

3265 https://en.wikipedia.org/wiki/Federation_of_Jewish_Communities_of_the_CIS
3266 - Den sidste transport til Katyn 10 04 2010, af Henryk Pająk, s. 280-283.
3267 http://redefininggod.com/trump-and-putin-agents-of-chabad-lubavitch/
3268 https://www.bbc.co.uk/religion/religions/judaism/customs/tefillin.shtml
3269 https://www.blackcube.com/corporate-intelligence/
3270 https://www.nationalcompass.net/2018/05/09/donald-trump-harvey-weinstein-black-cube-deep-state/?fbclid=IwAR3RFS9koluH8ptxRpKovcbYXELD3WyZIxMSTEdAOkLCgFGORPdKiyFxM3k

Der er meget populære overtro om "stonessurvive" i de såkaldte Dark Ages. Hovedtema blandt disse er den, der vedrører den berømte sorte sten i sædet for kroningsstolen i Westminster Abbey, som erklæres at være den egentlige "rock", der bruges af Jacob som en pude. Den sorte sten vises også flere gange i religiøs symbolik. Den blev kaldt Heliogabalus, et ord, der formodentlig stammer fra Elagabal, den Syro-Phoeniciske solgud. Denne sten var hellig for solen, og erklærede at have store og varierede egenskaber. Det sorte sten i Caaba ved Mekka er stadig æret i hele den Mohammedanske verden. Den siges at have været hvid oprindeligt og med en sådan glans, at den kunne ses mange dages rejse fra Mekka, men efterhånden som alder passerede, blev den sort af pilgrimmenes tårer og af verdens synder.

TEOSOFISKE SAMFUND

Okkultisten Helena P. Blavatsky (1831-1891), blev født i Ukraine med russisk adelig arv. Mindst to gange i sin karriere tilbød Blavatsky sine tjenester som spion til henholdsvis de russiske og de britiske efterretningsorganer[3271]. Hendes Theosophical Society opnåede hurtigt bred popularitet. Borgerkrigsgeneral og Grand Master of Scottish Rite Freemasonry Albert Pike var medlem[3272]. Blavatsky var også medlem af Carbonari efter at have allieret sig med Mazzini omkring 1856[3273].

Mellem 1877 og 1888 offentliggjorde H.P. Blavatsky okkult materiale inklusive hendes to mest berømte bøger, *Isis Unveiled* og *The Secret Doctrine,* der betragtes som "bibler" af frimureriets Manly P. Hall[3274]. *Begge var beregnet til at præsentere en kvasi-videnskabelig undergrund for religion i tilbagegang på grund af videnskabelige opdagelser og teorier om Charles Darwin. Sammen med sin ivrige tilhænger, US Army Oberst Henry Steel Olcott, flyttede Blavatsky det teosofiske samfunds hovedkvarter til Madras, Indien, hvor det forbliver i dag. Det Teosofiske samfund spredte sig over hele Østen og ind i Europa og Amerika, hvilket udbredte østens filosofier til vesten. Denne forfremmelse af buddhisme og hinduisme påvirkede adskillige religionsorienterede bevægelser, herunder "Jeg er", den liberale katolske kirke, Unity kirken og for nylig forskellige "New Age" grupper. Teosofien hentede sin tænkning fra de samme tidlige filosoffer, der blev æret af de hemmelige samfund i frimureriet, Illuminati og okkulte loger; nemlig Platon og Pythagoras samt de egyptiske mysterieskoler. Ifølge forfatteren Nesta Webster var det tydeligt, at Blavatsky også trak stærkt fra hebraisk Kaballah og Talmud, og cementerede forbindelsen med de gamle mysterier. Webster skrev i 1924 og advarede: "Det teosofiske samfund er ikke en studiegruppe, men i det væsentlige et propagandistisk samfund, der sigter mod at erstatte den rene og enkle undervisning i kristendommen tilsat østlig overtro, kabbalisme og charlatanisme fra det 18. århundrede".*

Blavatsky´s samfund lærte troen på en skaber, at der var en underliggende enhed i universet inklusive alle mennesker. At der er hemmelige betydninger i alting, og at dette findes i alle religioner. Det mest kontroversielle, er at "store mestre" eller "adepter", ofte kaldet "det store hvide broderskab", i hemmelighed styrer menneskehedens udvikling. Blavatsky, da hun dannede den tyske gren af det teosofiske samfund i 1884, bragte sin tro på spirituel kanalisering, reinkarnation, race overlegenhed og "udenjordisk visitation" hos mennesker, som senere ville danne det teologiske grundlag for nazismen."Tyske okkultister som Lanz von Liebenfels, Guido von

3271 https://ordoabchao.ca/volume-two/occult-revival#_ednref22
3272 Edith Starr Miller Paget (Baroness). *Occult theocrasy*, Volumes 1-2. International league for historical research (Imprimerie F. Paillart, 1933), p. 531
3273 René Guénon. *Le Theosophisme*, p. 14, quoted from K. Paul Johnson, *The Masters Revealed*, p. 40.
3274 Manly P. Hall (33rd degree mason), *The Phoenix, An Illustrated Review of Occultism and Philosophy* (The Philosophical Research Society, 1960), p. 122.

List og Rudolf von Sebottendorff lånte stærkt fra Blavatsky. De forsøgte at vise, at de gamle tyskere havde været indehavere af en hemmelig videnskab, som havde sin oprindelse i Eden/Atlantis", skrev forfatter William Henry. "Begrundelsen bag mange senere nazistiske projekter kan spores tilbage til ideer, der først blev populariseret af Blavatsky", medgav Levenda, som detaljerede forbindelser med andre hemmelige europæiske organisationer: "Vi har Det Teosofiske Samfund, Ordo Templis Orientis, Rudolf Steiner´s antroposofiske samfund og Order of The Golden Dawn, alle sammenflettet i incestuøs omfavnelse". Efter første verdenskrig begyndte de okkulte samfund at fusionere med politisk aktivisme, især i det sydlige Tyskland[3275].

Ideen om en overlegen superrace var banebrydende i slutningen af det attende århundrede af Karl von Eckartshausen (1752 – 1803); en bayersk filosof og medlem af Weishaupt's Illuminati, via sin bog *The Cloud on the Sanctuary*[3276]. Blavatsky´s oprindelige fascination af Egypten, som kilde til gammel visdom, opstod fra hendes læsning af Edward Bulwer-Lytton, hvis *The Last Days of Pompeii,* var en fortælling om virkningen af Isis-kulten, i Rom, i det første århundrede e.v.t. Blavatsky´s tilbagevendende hyldest til Bulwer-Lytton og "Vril-styrken" har haft en varig indflydelse på andre esoteriske forfattere. Blavatsky støttede udsagnet om Vril som en reel magisk kraft i sin bog *Isis Unveiled* (1877) og igen i *The Secret Doctrine* (1888). I Blavatsky´s værker omdannes Bulwer-Lytton´s underjordiske race sig til velvillige åndelige ledsagere. *The Coming Race* er en roman af Edward Bulwer-Lytton, udgivet anonymt i 1871. Den er også udgivet som *Vril, the Power of the Coming Race.* Nogle teosoffer, især Helena Blavatsky, William Scott-Elliot og Rudolf Steiner accepterede i en vis grad bogen, som baseret på okkult sandhed[3277].

Blavatsky blev i Cairo i start 1870´erne affilieret med en af de mange "Lys"-loger, som hun kaldte Brotherhood of Luxor. Også i kontakt med en af Blavatsky's Ascended Masters var Alice Bailey (1880 - 1949), der på trods af sin New Age stamtavle forrådte noget af den samme racetænkning, som inficerede nazisterne, og alligevel fortsatte med at give en formativ indflydelse på etableringen af FN. Efter at have mistet sin kamp med Annie Besant for ledelse af den teosofiske bevægelse, sammen med sin mand Foster Bailey, lancerede Alice *Lucifer Publishing Company* i 1923, der udgav det teosofiske tidsskrift *Lucifer.* Oprindeligt kaldet Den Tibetanske Loge, ændrede hun endnu en gang navnet, i 1922, til Lucis Trust, et navn, der oprindeligt stammer fra Fratres Lucis eller Hermetic Brotherhood of Light. Lucis Trust´s arbejde udføres gennem Arcane School of the Occult og en organisation kaldet World Goodwill. Sammen arbejder de på at implementere det, der kaldes "planen", som blev afsløret i 24 bøger, skrevet af Bailey og udgivet af Lucis Trust. Alice Bailey hævdede dog, at det var Djwhal Khul, hendes "Ascended Master (opstegne mester)", der faktisk skrev de bøger, som han kanaliserede gennem hende, mens hun var i en trance tilstand.

Bailey og Djwhal Khul underviste i, at mesterhierarkiet eksisterer i Shambhala, grundlagt af venusianerne for 18 millioner år siden på den hellige Gobi-ø, som nu er i den mongolske ørken. Det var her, at Atlanteans grundlagde en bosættelse for omkring 60.000 år siden. Efter at Atlantis blev destrueret, blev Shambhala vugge for det femte ariske rodløb, der var forfædre til hvide europæere. Bailey skrev, at det "ariske sind" i løbet af denne tid havde mistet sine magiske kræfter over naturen, og for at kompensere udviklede de en overlegen intelligens i forhold til andre nutidige racers[3278]. Fokus for "planen" er at indlede den "harmoniske konvergens", også kendt som Omega, Mind Convergence, Fusion eller vendepunkt, som kun kan forekomme, når nationer

3275 Jim Marrs: Rule By Secrecy s. 154-155
3276 Melanson. Perfectibilists. https://ordoabchao.ca/volume-two/occult-revival#_ednref27
3277 Strube (2013), 55-123.
3278 Alice Bailey. "Uddannelse i den nye tidsalder" (Lucis Trust, 1954); "Discipleship For a New Age" (Lucis Press, 1944) og "The Externalization of the Hierarchy" (Lucis Press, 1957).

lægger deres "forskelle" til side i en "Ny verdensorden" af global enhed baseret på frimureriets principper.

Ifølge Djwhal Khul er frimureri en jordisk version af en indledende skole, der findes på Sirius, og at de forskellige hierarkiske grader af frimureri er parallelle med de forskellige initieringsniveauer, som en studerende/adept skal gennemgå for at komme ind i "den større loge på Sirius"[3279]. Sirius har en central rolle i teosofien, hvor den betragtes som en kilde til esoterisk magt. Til Alice Bailey kanaliserer Sirius energi fra det "kosmiske centrum" gennem solsystemet til Jorden. Ifølge Djwhal Khul er frimureriet meget gammelt og en jordisk version af en indledende skole, der findes på Sirius, og de forskellige hierarkiske grader af frimureri er parallelle med de forskellige initieringsniveauer for den "større loge på Sirius"[3280]. Bailey så Sirius som den ægte "Great White Lodge" og mener, at det er hjemstedet for "Spiritual Hierarchy". I frimureri er Sirius den flammende stjerne, som Albert Pike sidestillede med Osiris, og "Blazing Star" efterfulgt af magierne. Ifølge Bailey er frimureri: lovens vogter; det er mysteriets hjem og indvielsesstedet. Det holder i sin symbolik guddomens ritual, og frelsesvejen bevares billedligt i dets arbejde. Guddommens metoder demonstreres i dens templer, og under det alt synende øje kan arbejdet gå videre. Det er en langt mere okkult organisation, end man kan realisere, og er beregnet til at være træningsskolen for de kommende avancerede okkultister. I dets ceremonier ligger udøvelsen af de skjulte kræfter, der er forbundet med væksten og livet for naturens riger og udfoldelsen af de guddommelige aspekter i mennesket. I forståelsen af dets symbolik vil styrken komme til at samarbejde med den guddommelige plan. Det imødekommer behovet hos dem, der arbejder på den første stråle af vilje eller magt[3281].

Ligesom Rudolf Steiner tilpassede Bailey konceptet ikke kun Lucifer, men også Antikrist, og denne gang forbandt det med Shambhala Force. Fra Shambhala, ifølge Bailey, leder Lord Sanat Kumara - som blev sidestillet med Lucifer af Blavatsky - det åndelige hierarki, der kun er kendt for nogle få okkulte forskere, som de kommunikerer telepatisk med. Men efterhånden som behovet for deres personlige engagement i planen øges, vil der være en "eksternalisering af hierarkiet", når alle vil kende til deres tilstedeværelse på jorden. Når verdensregering og religion endelig er realiseret, vil New Age eller Aquarius Age være begyndt. Først da vises Jesus Kristus avataren, og implementeringen af den nye verdensorden begynder fuldt ud. Denne "Kristus", betragtet som en reinkarnation af Comte de St. Germain, er kendt som Lord Maitreya og siges også at blive afventet af jøder, muslimer, buddhister og hinduer, men kendt henholdsvis som Messias, Imam Mahdi, den femte Buddha eller Krishna.

Lucis Trust er en indflydelsesrig institution, der nyder "rådgivende status", som tillader den at have et tæt samarbejde med De Forenede Nationer, inklusive en plads på de ugentlige sessioner. Det driver også det ene religiøse kapel i FN, Meditation Room. World Goodwill, der blev grundlagt i 1932, og som også er en FN-anerkendt NGO, havde, ifølge Steven Sutcliffe, formålet om at fremme grupper af "verdensservere" til, som han citerer Bailey, "at tjene planen, menneskeheden, hierarkiet og Kristus"[3282]. Som forklaret af Steve Bonta: "Lucis Trust er også aggressivt involveret i at fremme en globalistisk ideologi, som den omtaler som "goodwill". Dens World Goodwill-organisation er tæt forbundet med internationale elitistiske kredse. Forfattere og deltagere i dens forskellige konferencer læser som en Who's Who af de globalistiske insidere. På sin hjemmeside er

3279 Andrija Puharich. "En vej til fred gennem ELF-bølger" Citeret i Lynn Picknett & Clive Prince. Stargate-sammensværgelsen.
3280 Alice A. Bailey. En afhandling om de syv stråler, bind. V: Strålerne og indvielserne, s. 418.
3281 Alice Bailey. Eksternaliseringen af Hieararkiet (Lucis Trust, 1985).
3282 Steven J. Sutcliffe. Børn i den nye tidsalder: En historie om åndelig praksis (Routledge, 2003). s. 51.

f.eks. Verdenserklæringen om Menneskelige Ansvarsområder, der blev fremsat i april 1998, som ledsagedokument til den berygtede FN's Verdenserklæring om Menneskerettigheder. Underskriverne af World Goodwill-dokumentet inkluderer: Helmut Schmidt, tidligere kansler for Vesttyskland; Malcolm Fraser, tidligere australsk premierminister; Oscar Arias Sanchez, tidligere premierminister i Costa Rica; Shimon Peres; Robert McNamara; Paul Volcker; og Jimmy Carter[3283].

Blandt en gruppe internationale trustees, der leder Lucis Trust, har været ledende lys fra Rådet for Udenrigsrelationer (CFR), herunder David Rockefeller´s nevø, John D. Rockefeller IV, Robert McNamara, Norman Cousins og Henry Kissinger. Som Terry Melanson påpegede, "dette ville så forbinde Bailey´s indflydelsesrige okkulte organisation i den internationale sammensværgelse af elitister, herunder Rådet for Udenrigsrelationer (CFR), Bilderberg og den Trilaterale Kommission"[3284]. Forfatter og redaktør Norman Cousins blev en uofficiel ambassadør i 1960'erne, og hans lette kommunikation mellem Holy See, Kreml og Det Hvide Hus var med til at føre til den sovjet-amerikanske testforbudsaftale, som han blev takket for af præsident John F. Kennedy og pave John XXIII, hvoraf sidstnævnte tildelte ham sin personlige medalje[3285].

Okkultisten Swedenborg lokaliserede kilden til sine kabbalistiske teorier, ikke blandt jøderne, men i Asien. Påvirket af sabbateanerne og deres seksuelle doktriner blev Swedenborg fascineret af ligheden mellem Yogic Tantra-teknikker til meditation og kabbalistiske[3286]. Han var fascineret af "Shambhala" -myten og rejste til Indien og Centralasien, og bragte de seksuelle ritualer, der blev indarbejdet i hans New Jerusalem Society, tilbage[3287]. I London studerede Swedenborg, og hans moraviske medarbejdere, kabbalistiske former for meditation, visualisering, åndedrætskontrol og seksuel yoga, der lignede tantrisk praksis. På samme tid, forklarer Schuchard, opretholdt Swedenborg et had-kærligheds-forhold til jøderne, hvorfra han fortsatte med at lære kabbalistiske teknikker til meditation og bibeltolkning. Den fremherskende antisemitisme i Sverige førte imidlertid til, at Swedenborg gradvist fortrængte sine teorier om kabbalahkilderne fra Israel til Asien[3288]. Udnyttende den store interesse for asiatisk kultur skabt af det svenske østindiske kompagni, som i hemmelighed beskæftigede ham, argumenterede Swedenborg for, at yogierne fra Great Tartary opdagede kabbalismens hemmeligheder længe før jøderne[3289]. I sin åndelige dagbog trak Swedenborg på rejsejournalen af Philip Strahlenberg (1676 - 1747), en svensk officer og tidligere fange, for at beskrive det åndelige forhold mellem tibetanerne, tartarerne, kineserne og sibirerne. Swedenborg delte en interesse i Strahlenberg med James Parsons, en stipendiat fra Royal Society, som var velbevandret i hermetisme, Talmud og Zohar. Ligesom Swedenborg studerede Parsons Strahlenberg´s rapporter og tidligere svenske teorier om gotisk historie, hvilket fik ham til at foreslå ligheder mellem kabbalistisk, tibetansk, nordisk-gælisk og kristen tro på en treenig gudinde. Parsons offentliggjorde sine fund i *The Remains of Japhet* (1767)[3290].

Vandmandsalderen er afledt af Bibelen, men fra en gnostisk fortolkning, med andre ord, kættersk kristendom. Det er frataget sit kristne sprog gennem indflydelse fra teosofien, som ser østlig mystik som den sande kilde til den jødiske kabbalah. Bevægelsen er ikke kun baseret på kontakt med discarnate enheder, en praksis kendt som kanalisering, men også på at udforske de skjulte fysiske

3283 Steve Bonta. "New Age-rødder." Den nye amerikaner. Vol. 15, nr. 05, (1. marts 1999). Hentet fra http://web.archive.org/web/20000818225414/http://www.thenewamerican.com/tna/1999/03-01-99/newage.htm
3284 Terry Melanson. "Lucis Trust, Alice Bailey, World Goodwill and the False Light of the World."
3285 https://ordoabchao.ca/volume-three/shangrila
3286 Marsha Keith Schuchard. "Why Mrs. Blake Cried: Swedenborg, Blake and the Sexual Basis of Spiritual Vision." *Esoterica* (Volume II, 2000).
3287 Fr L. "Esotericism and Espionage: the Golden Age, 1800 – 1950." *Journal of the Western Mystery Tradition*, No. 16, Vol. 2. Vernal Equinox 2009.
3288 Ruan, *Sex in China*, (New York: Plenum, l991) 60-68.
3289 Anders Hallengren, "The Secret of Great Tartary." *Arcana*, I (l994), 35-54.
3290 https://ordoabchao.ca/volume-two/oriental-kabbalah Schuchard. *Why Mrs Blake Cried.*

egenskaber af naturen og mennesker, ellers kendt som magi, som de karakteriserer som "menneskeligt potentiale". Og for okkultister indlejret i militæret, mener de, at disse skjulte kræfter kan tappes for at deltage i deres mål om at fremskynde apokalypsen. New Age-bevægelsen er sammenflettet med miljøbevægelsen, som er stærkt finansieret af Rockefeller Brothers Fund. Rockefeller Foundation er en traditionel front af CIA. Lilly Endowment blev oprettet i 1937 af firmaet Eli Lilly and Company, som senere blev indgået af CIA til at producere LSD i 1953 under delprojekt 18 af MK-Ultra[3291]. Rockefeller købte FN grunden i New York før opførslen[3292].

I AM-bevægelse er et udløb for teosofien og en vigtig forløber for adskillige New Age-religioner, herunder Church Universal og Triumphant[3293]. Ballard, grundlægger af I AM-bevægelsen hævdes at have mødt Grev St. Germain[3294].

Dermed forbinder teosofist Alice Ann Bailey's Lucis organisation[3295] de forskellige Round Table-tænketanke til netværket, som jeg sætter spot på i *Part 8 - Netværket*. Lucis Trust[3296] hævder at have motiveret FN´s filosofiske grundlag i tråd med okkult gnostiker H.P. Blavatsky (se videoer[3297]).

IONS (Institute of Noetic Sciences) har opretholdt tætte bånd med Temple of Understanding, grundlagt af Bailey's Lucis Trust. Temple of Understanding har NGO-status, og arbejdede ud fra FN's lokaler direkte, indtil det i 1984 flyttede hovedkvarter til Manhattan´s historiske katedral St. John the Divine, dedikeret til St. Johannes Evangelisten, forfatteren af Johannesevangeliet og Åbenbaringsbogen, og protektoren for frimureriet[3298]. Katedralen er fyldt med okkult symbolik og har ofte usædvanlige forestillinger.

I 1880'erne vedtog det Teosofiske Samfund et hagekors, som en del af dens segl, sammen med et Om, et hexagram, en Ankh og en Ouroboros (slange som æder sin hale). I den vestlige verden er hagekors-symbolet en genopblussen efter det arkæologiske arbejde af Heinrich Schliemann, der under sine udgravninger af den antikke by Troya, mellem 1871–73 og 1878–79, opdagede symbolet på stedet, og forbandt det med de gamle migrationer af Proto-Indo-europæere. Schliemann forbandt sine fund med sanskrit-hagekorset[3299]. Han forbandt den med lignende former, der findes på gamle potter i Tyskland, og teoretiserede, at hagekorset var et "betydningsfuldt religiøst symbol på vores fjerne forfædre", der forbandt germansk, græsk og indo-iranske kulturer. Brugt af hinduer, buddhister og jains i tusinder af år, blev det også udbredt i Tibet. Hagekorset har også optrådt i de fleste andre gamle kulturer i verden. Hagekorset er også et traditionelt symbol på den oldnordiske gud for torden og magt. I 1882 udgav Ignatius L. Donnelly *Atlantis: The Antediluvian World*, ifølge hvilken en mistet landmasse engang havde eksisteret i Atlanterhavet, og var hjemsted for den ariske race; en teori han støttede med henvisning til udbredelsen af hagekorsmotiver[3300].

3291 https://ordoabchao.ca/volume-five/new-age Yeadon & Hawkins. *Nazi Hydra in America*, p. 400.

3292 Historical Society of Philadelphia (November 23, 2018). "When the United Nations Almost Chose Philly For Its HQ". *Hidden City Philadelphia*. Archived from the original on March 27, 2019. Retrieved March 26, 2019.

3293 https: //en.wikipedia. org / wiki /% 22I_AM% 22_Activity # cite_note-partridge-2 Partride, Christopher, red. (2004). Nye religioner: En guide: Nye religiøse bevægelser, sekter og alternative spiritualiteter. New York, NY: Oxford University Press. s. 330-332.

3294 King, Godfré Ray (1935) [1934]. "1: Møde med mesteren". Unveiled Mysteries (Anden udgave). Chicago, Illinois: Saint Germain Press. s. 1–32

3295 https://www.lucistrust.org/books/about_alice_a_bailey

3296 https://www.lucistrust.org/

3297 https://www.youtube.com/watch?v=vH-taDxk6dg https://www.youtube.com/watch?v=6gZB0skk7rU&list=TLPQMDcwNjIwMjCTs1EUvVTK2g&index=7&fbclid=IwAR30_eH40DwAJ1mXU_H99UrIMgEJEp1OF3R02_QLvwj6PwzZZHeD0u6ty04

3298 https://ordoabchao.ca/volume-five/new-age

3299 Bernard Thomas Mees. *The Science of the Swastika* (Central European University Press, 2008). pp. 57–58.

3300 https://ordoabchao.ca/volume-two/shambhala

Blavatsky og hendes tilhængere var flyttet til Indien, i 1879, og etablerede til sidst det internationale hovedkvarter for sit Teosofiske Samfund i Adyar, Madras, Indien. En gang i Indien blev Blavatsky inspireret af Østen snarere end Egypten, som kilde til den antikke visdom. Fra 1867 til 1870 havde hun studeret tibetansk buddhisme med indiske mestre, angiveligt i et kloster i Tibet. Blavatsky stødte på tibetansk buddhisme på et tidspunkt, hvor europæisk stipendium om emnet stadig var i sin barndom, og hun gjorde meget for at vække interessen for det - dog igennem forvirret version af hendes lære. Ifølge Blavatsky var især tibetansk buddhisme “uforligneligt højere, mere ædel, mere filosofisk og mere videnskabelig end undervisningen i enhver anden kirke eller religion”[3301].

Den bibelske myte om Syndefaldet ses af teosofister som en hentydning til den menneskelige individualisering og dens konsekvenser. I denne myte bliver Adam og Eva, som er proto-mennesket, af slangen (den mørke engel) ledt til at spise frugten fra kundskabens træ. Den viden, som frugten giver dem, er viden om deres egen adskilte identitet. I deres ulydighed mod det guddommelige forbud mod at spise, gør de deres separate vilje gældende - de bliver selvvalgte individer. Det er arvesynden, hvis straf er udstødelse fra Eden´s have og ind i den faldne verdens mangfoldighed. Og den første mand og kvinde beholder og videregiver konsekvenserne af deres adskillelse til deres efterkommere - en falden natur og en modtagelighed for Satan´s, modstanderens, personificeringen af åndelig adskillelse, listigheder og fristelser.

Som Helena Blavatsky udtrykte det: I *den menneskelige natur betegner det onde kun polariteten mellem materie og ånd, en kamp om livet mellem de to manifesterede principper i rum og tid. Disse principper er ét i sig selv, for så vidt som de er rodfæstet i det absolutte. I Kosmos skal ligevægten bevares. De to modsætningers virke skaber harmoni, ligesom de centripetale og centrifugale kræfter, som er nødvendige for hinanden - gensidigt afhængige af hinanden - "for at begge skal leve" (Secret Doctrine).*

For at bevare ligevægten og frembringe harmonien i den menneskelige forfatning skal alle kræfter være afbalancerede - også de mørke engles kræfter. Deres kræfter er kollektivt kaldtfor Dweller on the Threshold, og jungiansk psykologi personificerer dem som Skyggen. I kristendommen omtales de som den personlige djævel. Vores omega-punkt er at realisere begge impulser harmonisk - som adskilte individer - for at forene os med alle andre adskilte individer i et enkelt mønster af medfølelse og velvilje. Således er de lyse engle og de mørke engle begge nødvendige for os[3302].

I slutningen af sin diskussion af det kabbalistiske motto beskriver Blavatsky et billede af:
"Det magiske hoved" i Zohar, det dobbelte ansigt på den dobbelte pyramide: den sorte pyramide, der rejser sig mod en ren hvid grund, med et hvidt hoved og ansigt i den sorte trekant; den hvide pyramide, omvendt - den første pyramides spejlbillede i det mørke vand, der viser det sorte spejlbillede af det hvide ansigt - "Demon est Deus Inversus" (*Secret Doctrine* 1:424)[3303].

Hitler sluttede sin berygtede bog Mein Kampf med disse ord: "Og jeg vil også regne, blandt nazistiske helte, den mand, der som en af de bedste, ved ord og tanker og til sidst ved gerninger, viede sit liv til vækkelse af hans og af vores nation: Dietrich Eckart". Da Eckart lå for døden i 1923, sagde han: "Følg Hitler! Han vil danse, men det er jeg, der har kaldt melodien. Jeg har initieret ham ind i hemmelighedens doktrin, åbnet hans indre vision og gav ham midlerne til at kommunikere

3301 David L. McMahan. *The Making of Buddhist Modernism*, (Oxford University Press, 2008) p. 98.
3302 https://www.theosophical.org/.../1375-the-dark-side-of-light - Fra "Den mørke engel indeni”.
3303 https://www.theosophical.org/.../1375-the-dark-side-of-light - Fra "Den mørke engel indeni”.

med magterne. Sørg ikke over mig; jeg har påvirket historien mere end nogen anden tysker". Den "hemmelige doktrin", formidlet til Hitler af Eckart og München-universitetets Professor Haushofer, var en sammensmeltning af begreber og filosofier, der i vid udstrækning stammer fra fru Blavatsky og hendes teosofiske samfund[3304].

Paul og Max´s bror, Abraham "Aby" Moritz Warburg, grundlagde Warburg Institute i London, som ville komme til at huse en af de største samlinger af Golden Dawn og Aleister Crowley´s skrifter i verden;"Gerald York Collection". Baseret i Hamburg, Tyskland, blev Warburg Institute i 1933 flyttet til London, hvor det blev indarbejdet i University of London, i 1944. Det er afsat til akademiske undersøgelser af "indflydelse fra klassisk antik på den vestlige civilisation"[3305].

"Sir Winston Churchill insisterede på, at okkultismen af nazistpartiet under ingen omstændigheder burde afsløres for offentligheden", skrev forfatter Trevor Ravenscroft, som hævdede, at han havde arbejdet tæt sammen med Dr. Walter Johannes Stein, fortrolig rådgiver for Churchill. "Fejlen i Nürnberg-forhøringerne med at identificere karakteren af det onde, der arbejder bag den ydre facade af Nationalsocialismen i Tyskland, overbeviste ham om, at der skulle gå yderligere tre årtier inden en stor nok læserskare ville være til stede for at forstå indvielsen af ritualer og sort magisk praksis i den indre kerne af nazistisk lederskab". Denne bemærkelsesværdige erklæring blev bekræftet af Airey Neave, en af efterkrigstidens anklagere i Nürnberg, der sagde, at det okkulte aspekt af nazistiske aktiviteter blev afvist for retten, da domstolen "frygtede effekten af de psykologiske og åndelige implikationer", i de vestlige nationer. De "troede" også, at en sådan overbevisning, så meget i strid med offentlig rationalisme, kunne bruges til at montere et sindssyge forsvar for nazistiske ledere. Historien identificerer Adolf Hitler som en dominerende skikkelse i krigen, så for at forstå involveringen af de hemmelige samfund, skal man først forstå Hitler og oprindelsen af hans nazistiske parti. Mange bøger, artikler, og endda tv-specials er produceret, som dokumenterer båndene mellem Hitler´s nazister og okkulte samfund, men få har gjort det klart, at Hitler var deres skabelse.

For at forstå fuldt ud hvordan og hvorfor Hitler blev skabt, skal en nøje undersøgelse laves af de hemmelige grupper, der opererede omkring Hitler, såvel som deres forbindelser til militære efterretningstjenester. Adolf Hitler´s nazister var langt mere end blot en politisk bevægelse. De så sig selv lede et kvasi-religiøst bevægelseshorn ud af hemmelige organisationer, hvis mål var de samme som dem, der findes i Illuminati og frimureriet. "De var en kult - og som med enhver typisk kult var dens største fjender andre kulte", bemærkede forfatteren Peter Levenda i en velundersøgt bog, der beskæftiger sig med nazister og det okkulte. Hitler selv erkendte dette ved at sige: "Enhver, der fortolker Nationalsocialismen alene som en politisk bevægelse ved næsten intet om det. Det er mere end religion; det er beslutsomheden om at skabe en ny mand". Denne nazistiske kult voksede fra en række organisationer, teologier og tro, der var til stede i Tyskland i slutningen af første verdenskrig - alt sammen fra mysterierne fra ældre grupper, som Den Bayerske Illuminati, Germanenorden og de Teutoniske Tempelriddere[3306].

OKKULTISME I DET TYVENDE ÅRHUNDREDE

Gennem Thuleselskabet, en tysk okkult og populistisk gruppe i München, udbredte fremtrædende

3304 Jim Marrs: Rule By Secrecy s. 162
3305 https://ordoabchao.ca/volume-three/round-table
3306 Jim Marrs – Rule By Secrecy s.146-147

frimurere og okkultister budskabet om en raceren verden. Hitler blev bekendt med selskabet i 1919, og tog hele ideologien med sig ind i sit nationalsocialistiske arbejderparti. Mens Hitler som bekendt døde, overlevede nazismen gennem det verdensomspændende frimurerapparat. Thuleselskabet valgte hagekorset som sit symbol, og i 1918 udtalte Rudolf von Sebottendorf, der også var udgiver af en af landets største aviser, *Völkischer Beobachter*: ”Thule vil kæmpe, indtil hagekorset lyser sejrrigt i det isfyldte mørke”. Hagekorset var allerede populariseret i hemmelige samfund, som det Teosofiske, Ariosofiske og Teozoologiske.

Der blev dannet talrige Thule-loger i hele Tyskland. Medlemmerne var dommere, advokater, læger, aristokrater, industrimagnater og magtfulde forretningsfolk. For at blive medlem skulle man være af arisk afstamning. I Berlin-logen skulle medlemmernes hovedform endda være inden for visse dimensioner. Da det tyske arbejderparti blev grundlagt af låsesmed Anton Drexler i januar 1919, skete det efter direkte opfordring fra Thuleselskabet, der ønskede et bindeled til arbejderklassen. 10 måneder senere fik partiet endnu et nyt medlem. Hans navn var Adolf Hitler. Thuleselskabet blev formelt opløst i 1925, hvor det havde omkring 2.500 medlemmer, hovedsageligt fremtrædende nazister[3307].

Thule var i tyske okkultisters sind et teutonisk Atlantis; den mystiske forhistoriske ø i nordlige klimaer, der menes at være hjemmet for en forsvundet civilisation af udenjordiske personer, der mistede bevidstheden af deres oprindelse ved indavl med mennesker. Eckart, Sebottendorff, og deres tilhængere mente, at Thule´s avancerede videnskab havde overlevet gennem århundrederne, udleveret af udvalgte initierede af denne hemmelige og esoteriske visdom. Thulister søgte konstant denne visdom gennem ritualer designet til at kontakte overlegne væsener; "Den indre kerne i Thule-gruppen var alle satanister, der praktiserede Sort Magi", skrev Trevor Ravenscroft. "Det vil sige, de var udelukkende optaget af, ved hjælp af ritualer, at hæve deres bevidsthed til onde og ikke-menneskelige intelligenser i universet, og til at opnå et middel til kommunikation med disse. Og Master-Adept i denne cirkel var Dietrich Eckart". Sebottendorff´s Germanenorden blev bredt opfattet som undergravende, og som den der konstruerede Thuleselskabet, som en dækningsorganisation.

”Den oprindelige opfattelse af de moderne thulister var ekstremt rå og naiv”, skrev Ravenscroft. "De mere sofistikerede versioner af legenden om Thule udviklede sig kun gradvist i hænderne på Dietrich Eckart og general Karl Haushofer, og blev senere raffineret og udvidet under ledelse af Reichsfuehrer SS Heinrich Himmler, der terroriserede en stor del af den tysk-akademiske verden til at give en professionel hånd til fortsættelsen af myten om tysk raceoverlegenhed"[3308]. Haushofer, udarbejdede som professor ved München Universitet, Hitler´s politik i Lebensraum; "beboelsesrummet" for et racelimitteret Tyskland[3309].

Germanenorden var mønstret efter frimurerne, dog anti-frimurer og anti-jødisk, med indviklede indvielser og ceremonier, der pryder herligheden i den tyske mytologi og de middelalderlige Teutoniske Riddere (af det Sorte Templar-Kors), som blev dannet gennem Tempelridderne[3310]. Germanenorden havde en hierarkisk broderstruktur baseret på frimureri. Strukturen blev vedtaget på grund af antagelsen om, at jøderne var involveret i hemmelig organisering, og at det ville være bedst at modvirke deres indflydelse på det tyske offentlige liv ved at bruge den samme metode[3311].

3307 http://www.free21.org/nazismens-bagland/?lang=da
3308 Jim Marrs – Rule By Secrecy: s.156
3309 Ibid s.158
3310 Jim Marrs – Rule By Secrecy: s.157
3311 Goodrick-Clarke 1985, p. 127. https://en.wikipedia.org/wiki/Germanenorden

Den primære sag var at overvåge jødisk aktivitet og at være et center for distribution af antisemitisk materiale. Sekundære beskæftigelser involverede assistance mellem medlemmer i erhvervslivet og udbredelsen af Völkisch-tidsskrifter, især Fritsch´s journal *Hammer*[3312]. Ansøgere blev pålagt at bevise deres germanske afstamning, og hvis de blev gift også deres kones. Gennem Bernhard Koerner, Stauff og Brockhusen blev ordenen gennemsyret med de okkult-nationalistiske ideer fra Guido von List (1848 - 1919)[3313]. Under indflydelse af List´s ariosofi vedtog den et hagekors lagt over på et kors, som symbol, i 1916[3314].

List Society blev grundlagt af den østrigske okkultist List, den første populære forfatter, der kombinerede völkisk ideologi med okkultisme og teosofi. List Society vedtog Golden Dawn-systemet med hierarkiske og initierende grader[3315]. List var stærkt påvirket af Madame Blavatsky´s teosofiske tanker. List, der blev født af en velhavende middelklassefamilie i Wien, hævdede at han opgav sin families katolske tro i barndommen, og istedet helligede sig den førkristne gud Wotan (Odin). List forklarede en ny moderne hedensk religiøs bevægelse kendt som wotanisme, som han hævdede var genoplivning af religionen fra den antikke tyske race, og som inkluderede et indre sæt ariosofiske lærdomme, som han kaldte armanisme. Han lagde en "völkisch" vægt på folkekultur og skikke hos landdistrikterne, og troede dem repræsenterende for en overlevelse af denne præ-kristne, hedenske religion. Han fremmede det årtusinde gamle syn på, at det moderne samfund var degenereret, men at det ville blive transformeret gennem en apokalyptisk begivenhed, hvilket resulterede i oprettelsen af et nyt pan-tysk imperium, der ville omfatte wotanisme. I 1890'erne udviklede List oprindeligt ideen om, at det gamle tyske samfund var blevet ledet af et hierarkisk system af indviede ved navn Armanenschaft, en idé der havde udviklet sig til en vigtig del af hans tænkning i 1908. List´s billede af Armanenschaftens struktur var i vid udstrækning baseret på hans viden om frimureri. Han hævdede, at det gamle broderskab bestod af tre grader, hver med deres egne hemmelige tegn, greb og adgangskoder[3316].

Da de tyske stammer blev tvunget til at konvertere til kristendom, satte præstekongene, ifølge List, i gang med oprettelsen af hemmelige samfund, som ville være ansvarlige for at bevare den armanistiske gnosis (lærdom). Han forestillede sig den hemmelige Kalander, som de sociale forløbere for de middelalderlige ordeners selskaber, der ligner frimurerloger. De tre laugs-ordener, som er anført som leverandører af denne hellige arv, var skandinaviske "skald og minstrels", "heralder og murere", og endelig de hemmelige domstole i Vehmgericht, eller Hellig Vehm, som repræsenterede en okkult overlevelse af ariogermansk lov. De uklare bogstaver på Vehm-dolken regnede han med at være en omskrivning af en dobbelt SS sig-rune efterfulgt af to hagekors. List troede, at alle de røde krucifikser og hjulkors i katolske regioner i Centraleuropa markerede placeringen af deres hemmelige domstole[3317].

Ifølge Eliphas Levi var Vehm's dolk, i form af et kors og deres kode, blevet offentliggjort i *Reichstheater* af Max Müller under titlen *The Code and Statutes of the Holy Secret Tribunal of Free Counts and Free Judges of Westphalia*, oprettet i år 772 af kejser Karl Den Store, og revideret i 1404 af kong Robert, som skabte de ændringer og tilføjelser, der var nødvendige for domstolens administration i de "Illuminerede Tribunaler/Domstole", efter at have investeret dem med sin egen autoritet. En advarsel på første side forbød en profan (ikke-indviet) at læse videre under dødsstraf.

3312 Goodrick-Clarke 1985, p. 128
3313 Goodrick-Clarke 1985, p. 123
3314 Goodrick-Clarke 1985, p. 129.
3315 Levenda. *Unholy Alliance*, p. 57. https://ordoabchao.ca/volume-three/ariosophy
3316 Goodrick-Clarke. *Occult Roots of Nazism*, p. 67.
3317 Goodrick-Clarke. *The Occult Roots of Nazism*, p. 76.

List hævdede, at den armanistiske lære efter kristningen af Nordeuropa blev videregivet i hemmelighed, hvilket resulterede i deres transmission gennem traditionerne for rosekrucianisme og frimureri[3318]. List mente, at disse lærdomme blev Kabbalah, hvilket legitimerede dens anvendelse i hans egen lære, ved at hævde det som en gammel tysk snarere end jødisk udvikling[3319]. List prædikede også fremkomsten af et pan-tysk årtusinde, en ny ario-germansk verdensstat. Starke von Oben blev et tilbagevendende motiv i alle List´s efterfølgende henvisninger til årtusindet. Et tilsyneladende overmenneskeligt individ ville afslutte al menneskelig konflikt med etablering af en evig orden. Som en afspejling af hans monarkistiske tro forestillede han sig denne fremtidige stat som styret af Habsburg´s Hus[3320]. Efter List's mening vil dette nye imperium være meget hierarkisk, hvor ikke-ariske bliver underlagt den ariske befolkning – og hvor mulighederne for uddannelse og job i offentlig tjeneste, begrænses til dem, der betragtes som racerene[3321].

Der var flere forbindelser mellem Theosophical Society og ariosofister. I 1890'erne var List involveret i et wiensk litterært samfund, der omfattede Rudolf Steiner og Lanz von Liebenfels (1874-1954), der ligesom List, også var fra Wien. Lanz havde været en munk i Cistercienserordenen - som havde tilhørt St. Bernard af Clairvaux, beskytter af Tempelridderne - men blev endelig udvist i 1899, for handlinger af "kødelig kærlighed"[3322]. Lanz var også grundlæggeren af Ordenen for Nye Tempelriddere (Ordo Novi Templi eller ONT), en udløber af Ordo Templis Orientis, som praktiserede tantriske sexritualer[3323]. For von Liebenfels var Tempelriddere et arisk broderskab, dedikeret til oprettelsen af et større Tyskland og til racerenhed. Han mente, at Gralen var symbolsk for det rene tyske blod[3324].

Mysteria Mystica Aeterna (M.M.A.) var en okkult orden oprettet i 1906 af Rudolf Steiner, skaberen af den esoteriske filosofi antroposofien. Den var oprettet efter tilladelse fra grundlæggerne af Ordo Templi Orientis (O.T.O). M.M.A. var baseret på esoteriske og gnostiske traditioner med inspiration fra Rosenkreutzerne, og kan have været en forløber for Steiner´s Antroposofisk Selskab fra 1913. Det er omdiskuteret, om Steiner også var medlem af O.T.O., Men det er i hvert fald sikkert, at han som stormester i M.M.A. havde titlen Supremus Rex, som kun måtte bæres af dem som var indviet i O.T.O.´s højeste grader. Steiner var stormester i M.M.A. indtil 1914. Steiner udgav et tidsskrift *Luzifer* i Berlin fra 1903 til 1908. Fra 1906 til 1914 var Steiner suveræn stormester i Tyskland for Riten af Memphis-Misraim, hvortil han tilføjede en række rosenkreuz-referencer. Steiner var blevet generalsekretær for det tyske teosofiske selskab i 1902. Mens Blavatsky skrev om den zoroastriske kamp mellem Ahura Mazda og Ahriman, som lysets og mørkets kræfter, fremførte Steiner en dualisme, der satte Lucifer op mod Ahriman. *I Occult Science, An Outline* karakteriserede Steiner Lucifer som et lysvæsen, der var mægler mellem mennesket og Gud, og bragte os tættere på Kristus.

Fraternitas Saturni (FS) blev grundlagt i kølvandet på den såkaldte "Weida-konference" i 1925, samme år som opløsningen af Hitler´s Thuleselskab. Weida-konferencen var beregnet til at konsolidere Aleister Crowley´s påstande om at være den ydre leder af Ordo Templi Orientis. På grund af sin unikke tilgang til moderne okkultisme, betragtes FS af mange moderne forfattere for at være den mest indflydelsesrige tyske magiske orden.

3318 Goodrick-Clarke. *Occult Roots of Nazism*, p. 58.
3319 Goodrick-Clarke. *Occult Roots of Nazism*, p. 63.
3320 Ibid s.66
3321 https://ordoabchao.ca/volume-three/ariosophy Goodrick-Clarke. *Occult Roots of Nazism*, p. 63-64
3322 Bill Yenne. *Hitler's Master of the Dark Arts: Himmler's Black Knights and the Occult of the SS* (Zenith Press 2010) p. 31.
3323 Michael Howard. *The Occult Conspiracy* (Destiny Books, 1989).
3324 Levenda. *Unholy Alliance*, p. 67.

Ordo Templi Orientis (O.T.O.) er en international orden og religiøs organisation. Ordenens grader og ritualer blev oprindeligt udviklet af den tyske okkultist Theodor Reuss (1855 - 1923). Den engelske okkultist Aleister Crowley blev indviet i OTO, i 1910. Fraternias Saturni medlemmer (broderskabet af Saturn) bliver Ordo Templis Orientis Saturni Gradus i 33. grad, og bruger jesuitternes egyptiske symbol (kors over h sickle, som er et symbol for Saturn). The Order of the Golden Dawn 1888, ligesom Ordo Templi Orientis - bruger, ifølge forskeren William Cooper (som blev skudt i 2001), Sephiroth hekseri i 10 grader med homoseksualitet, børneofringer og sodomi i de høje grader. Disse er indenfor netværket af alle frimurerkredse, ifølge den kristne Cooper[3325].

Således er fascisme en pervers form for machismo, der fører til homoseksualitet, hvor kvinder nedjusteres som ringere, hvilket fører til en afgudsdyrkelse af det mandlige, som eneste genstand for ægte hengivenhed. Ifølge Peter Levenda, forfatter af *Unholy Alliance*, er det sandsynligt, at homoseksualiteten i nazihierarkiet blev arvet fra den seksuelle praksis, der blev fremmet af Aleister Crowley (1875 – 1947). Som Levenda desuden har påpeget, blev teosofiens raceteorier medieret til nazismen fra Order of The Golden Dawn, ved hjælp af Crowley´s Ordo Templi Orientis (OTO)[3326].

OTO var arvinger til de Asiatiske Brødre´s traditioner, der hævdede afstamning fra de såkaldte "Østens Mysterier" fra legenderne i Scottish Rite Freemasonry, som angiveligt, af Albert Pike i *Morals and Dogma,* var reddet fra Mellemøsten af Tempelridderne og overført til bl.a. Skotland. OTO blev grundlagt i Tyskland eller Østrig mellem 1895 og 1906 af Karl Kellner og Theodor Reuss, der ville efterfølge John Yarker som Garibaldi´s stormester af Memphis-Misraïm. I England i 1885 blev Reuss venner med William Wynn Westcott, *Societas Rocicrucias In Anglia*´s øverste magus, og en af grundlæggerne af Golden Dawn, under hvis myndighed Reuss grundlagde irregulære frimurer- og rosekrucianske loger i Tyskland[3327]. I 1901 fik Kellner et charter, der udpegede ham til særlig inspektør for Martinist-ordenen i Tyskland af Papus, hvis rigtige navn var Gérard Encausse. Som en nær ven og kollega af Max Theon´s discipel Peter Davidson, sluttede Papus sig til Det Hermetiske Broderskab af Luxor (HbofL), og var også medlem af det franske teosofiske samfund og The Order of The Golden Dawn[3328].

Den 24. juni 1908 deltog Reuss i Papus '"International Masonic and Spiritualist Conference" i Paris. På denne konference hævede Reuss Papus til OTO's X °. Gensidigt, assisterede Papus Reuss i dannelsen af OTO's *Gnostisk Katolske Kirke*, baseret på Aleister Crowley´s Book of the Law. Aleister Crowley er den berygtede gudfar for det tyvende århundredes satanisme, der engang omtaltes af British Press som "den ondeste mand i verden". Reuss initierede Crowley i 1910, som efter at være indviet i OTO, steg til at blive leder af sin britiske gren, kaldet Mysteria Mystica Maxima. Crowley, der selvidentificerede sig som "udyret" i Åbenbaringsbogen, blev født i en velhavende familie, der tilhørte Plymouth-brødrene - efterfølgere af de Moraviske brødre fra grev Zinzendorf[3329]. Idéer om et hemmeligt råd for vismænd under flere navne, var et udbredt træk ved slutningen af det nittende, og begyndelsen af det tyvende århundredes esoterisme.

Arthur Edward Waite skrev i sin *1898 Book of Black Magic and of Pacts* om eksistensen af en hemmelig gruppe af indviede, der udleverer sandhed og visdom til de værdige. En ung Crowley blev instrueret i at læse von Eckartshausen´s bog. Crowley´s søgning efter denne hemmelige

3325 William Cooper: "Hour of The Time" podcast-serier
3326 Hanegraaf. New Age Religion and Western Thought, p. 23.
3327 Neil Powell. *Alchemy, the Ancient Science* (Aldus Books Ltd., 1976) p. 127. https://ordoabchao.ca/volume-three/ariosophy
3328 Nevill Drury. *Stealing Fire from Heaven: The Rise of Modern Western Magic.* (New York: Oxford University Press, 2011), p. 104.
3329 Tim O'Neill. "The Erotic Freemasonry of Count Nicholas von Zinzendorf," in *Secret and Suppressed: Banned Ideas and Hidden History*,), 103-08.

visdom fik ham til sidst til at blive en neofyt i The Hermetic Order of the Golden Dawn, som repræsenterede sig selv ved at være det synlige og jordiske ydre af Order of the Great White Brotherhood. Crowley var overbevist om, at han var reinkarnationen af Eliphas Levi, der døde i året, hvor Crowley blev født. Det var Lévi, der skabte den populære skildring af "Baphomet".

Som Levi tilstod: ”Lad os erklære til opbygning af den vulgære og til den større ære for Kirken, som har forfulgt Tempelriddere, brændt tryllekunstnerne og ekskluderet frimurerne... lad os sige med frimodighed og højlyd, at alle de indviede af de okkulte videnskaber har elsket, elsker og altid vil elske det, der er betegnet med dette frygtelige symbol. Ja, i vores dybe overbevisning elskede Stormestre i Templarordenen´s Baphomet, elsket af deres indviede”[3330]. Levi´s version af Baphomet ville blive en vigtig figur i Crowley´s kosmologi, hvor Crowley foreslog, at idolet stammer fra "Father Mithras". Baphomet figurerer også i trosbekendelsen fra den Gnostiske Katolske Kirke, OTO's kirkelige arm, reciteret af menigheden i den gnostiske messe ved sætningen: ”Og jeg tror på Slangen og Løven, Mysterie af Mysterie i hans navn BAPHOMET”[3331]. Ifølge Crowley: ”Djævelen findes ikke. Det er et falsk navn opfundet af Black Brothers for at antyde en enhed i deres uvidende virvar af dispersioner. En djævel, der havde enhed, ville være en Gud. Djævelen er historisk set ethvert folks gud, som man personligt ikke kan lide. Denne slange, SATAN, er ikke menneskets fjende, men han, der gjorde guderne til vores race, idet han kendte godt og ondt; Han bad 'Kend dig selv!' Og lærte indvielse. Han er 'Djævelen' i Thoth´s Bog, og hans emblem er BAPHOMET, Androgyn, der er hieroglyfen af Arcane perfektion. Han er derfor liv og kærlighed. Men desuden er hans brev Ayin, The Eye, så han er lys; og hans stjernetegns image er Capricornus, den springende ged, hvis egenskab er Liberty”[3332].

OTO udviklede et system på ni grader, hvoraf de første seks var mere konventionelle frimureriske indvielser. Den syvende, otte og niende fokuserede dog på teorien om sexmagi og om teknikkerne til auto- og hetero-seksuel magi. Crowley betragtede sex som "den højeste magiske magt". XI ° består af homoseksuel analt samleje. Med sine egne ord bemærkede Crowley: ”Åh, hvor overlegen er Horus´ øje i forhold til Isis´ mund!”[3333]. Horus´ øje - som Crowley plejede at henvise til anus - sidestilles traditionelt i frimureriet med All-Seeing-Eye.

Således erklærede Crowley, at ”alle ortodokse religioner er skrald, og at de eneste sande guder er solen og hans vice-regent, penis"[3334]. Crowley blev også inspireret af Nietzsche. Crowley gjorde Nietzsche til en helgen i den Gnostiske Katolske Kirke og skrev i *Magick Without Tears*, at ”Nietzsche kan betragtes som en af vores profeter”. Crowley skrev også sin egen “Vindikering af Nietzsche”. Lovbogen erklærede, at dens tilhængere skulle overholde koden "gør hvad du vil", og forsøge at tilpasse sig sig selv med “True Will” gennem magi-praksis. ”Magick”, i sammenhæng med Crowley´s ”Thelema”, er et udtryk, der bruges til at differentiere det okkulte fra scenemagi, og er defineret som "videnskaben og kunsten til at få forandring til at ske i overensstemmelse med vilje". Forklarende om sin fortolkning af magick skrev Crowley, at ”det er teoretisk muligt at forårsage i ethvert objekt, enhver ændring, som objektet er i stand til af natur”[3335].

Crowley anvender en Nietzschisk fortolkning af sit ord "Gør hvad du vil", hvor de stærke i Aeon af Horus, der har indset deres sande vilje, vil herske over slaver, hvis svaghed har medført deres selv-

3330 Eliphas Lévi. *Dogme et Rituel de la Haute Magie*, II. 209.
3331 Tau Apiryon Helena. "The Invisible Basilica: The Creed of the Gnostic Catholic Church: An Examination."
3332Aleister Crowley, Desti Mary, Waddell Leila & Beta Hymenaeus., ed. *Magick*
3333 Diary 1913, cited in Peter-Robert Koenig, "XI° – Rocket to Uranus Anal Intercourse and the O.T.O." ParaReligion.com.
3334 Francis King. *Megatherion: The Magical World of Aleister Crowley* (Creation Books, 2012), p. 100.
3335Aleister Crowley. *Magick*, Book 4. p. 127.

slaveri. I den finder vi frøene til en fascistisk okkult ideologi: ”Gør hvad du vil skal være hele loven ... Kom ud, o børn under stjernerne og fyld jer med kærlighed ... Disse er de døde, disse medbrødre; de føler ikke ... herrene på jorden er vores slægtninge ... Vi har intet med de udstødte og uegnede at gøre: lad dem dø i deres elendighed ... Medfølelse er kongens vice: stamp de elendige og de svage ned: dette er loven om den forkerte lyst; ... Skam ikke de faldne ... slå hårdt og lavt, og i helvede med dem ... Vær stærk, så kan du bære mere glæde. Jeg er en krigsgud og hævner… Slå folkene, og ingen skal stå foran dig ... Sejr! Det er nok ... Tilbed mig med ild & blod; tilbed mig med sværd & med spyd ... lad blod strømme til mit navn. Tramp hedningene ned... Jeg vil give dig af deres kød at spise! ... forband dem, der har medlidenhed. Dræb og tortur ... Jeg er krigerens Herre ... jeg vil bringe jer til sejr og glæde ... I skal glæde at dræbe[3336].

The Hermetic Order of the Golden Dawn var åben for begge køn, og behandlede dem som ligeværdige. Ordenen var et specifikt hermetisk samfund, der underviste i alkymi, kabbalah og magien fra Hermes sammen med principperne for okkult videnskab. The Hermetic Order of the Golden Dawn fastholdt stram hemmeligholdelse, som blev håndhævet med alvorlige sanktioner for dem, der afslørede dets hemmeligheder. Samlet set forblev offentligheden uvidende om handlingerne. Dets hemmeligholdelse blev først brudt af Aleister Crowley i 1905, og senere af Israel Regardie i 1937[3337].

Aleister Crowley: "Der er derfor i denne skole intet forsøg på at benægte, at naturen er som zoroasterne sagde; en fatal og ond kraft. Naturen er så at sige >the first matter of the Work<, som skal transmitteres til guld". At være magiker og at forene opponenter er ren nydelse for Aleister Crowley[3338].

Ron Hubbard, grundlægger af Scientology, var en højgraderet frimurer og personlig god ven af satanisten[3339] Aleister Crowley. I 1951 introducerede en frimurer ved navn Gerald B. Gardner ”Wicca hekseri” for mainstream-samfundet. Han var personlige venner med Aleister Crowley. Gardner var den første fuldt offentlige heks i moderne tid. (Se “Goddess Unmasked” af Philip G. Davis, side 327-343 for en diskussion herom).

Dokumenter inden for Fraternitas Saturni (FS1) peger på tanken om, at der på et eller andet mystisk niveau er en forbindelse mellem de gamle mysterier fra den germanske fortid og Fraternitas Saturni. Det hævdes, at der var saturniske broderskaber, der arbejdede i Sverige, Danmark og Polen, allerede i slutningen af 1600-tallet.

Det er forståeligt i lyset af den nyromantiske germanskhed, der var fremherskende i slutningen af det nittende og det tidlige tyvende århundrede, at FS-doktrinen til en vis grad stammer fra det germanske (eller som de ville have det, "ariske/aryan") nord snarere end fra Middelhavsregion. Senere blev det understreget, at broderskabet havde sin oprindelse i ritualerne i det romerske Saturnalia (som finder sted omkring den 27. december), hvilket viste FS's tendens væk fra det kristne verdenssyn og mod en mørkere side af tingene. På et tidspunkt, tilsyneladende mellem 1927 og 1933, var der en bestemmelse fra gruppen om, at kun "kristne" (dvs. ikke-jøder) kunne indvies, og at alle måtte anerkende den grundlæggende "nordiske" ideologi for logen. Dette nævnes for at indikere den underliggende tro på, at FS selv har sin mystiske oprindelse i Norden,

3336Aleister Crowley, *The Book of the Law in Magical and Philosophical Commentaries on the Book of the Law* (Publishing: Montreal, 1974) p. 93.
3337 https://en.wikipedia.org/wiki/Hermetic_Order_of_the_Golden_Dawn
3338 Aleister Crowley : Magick Without Tears pg 80
3339 https://en.wikipedia.org/wiki/Aleister_Crowley#Magick_and_theology

og at der faktisk var et tidligt Saturnisk Broderskab i den skandinaviske region, hvis historie stadig er ganske uklar. Det var til disse svage rødder, at det tidlige FS sporede sin oprindelse.

For så vidt angår det skandinaviske broderskab af Saturn, der skulle have fungeret i slutningen af 1600- og starten af 1700-tallet, siges det, at det var aktivt i alkymi, i matematisk og pythagoræisk mystik, og at denne gruppe sandsynligvis var baseret på et endnu tidligere broderskab i regionen. Ved udgangen af 1700-tallet var disse loger forsvundet, og der blev ikke hørt yderligere til dem. Ifølge FS-dokumenter blev et Saturnisk Broderskab genoplivet i Warszawa af matematikeren Joseph Maria Hoëne-Wronski (1776-1853)[3340].

Nazisterne hævdede, at frimurere i høj grad var villige medlemmer af den jødiske sammensværgelse, og at frimureri var en af årsagerne til Tyskland´s nederlag i første verdenskrig. I *Mein Kampf* skrev Adolf Hitler, at frimureriet har bukket under for jøderne, og er blevet et fremragende instrument til at kæmpe for deres mål, og bruge deres strenge til at trække de øverste lag af samfundet ind i deres design. Han fortsatte: "den generelle pacifistiske lammelse af det nationale instinkt begyndtes af frimureriet og overføredes derefter til masserne i samfundet af pressen". I 1933 sagde Reichstag-præsident Hermann Göring, som en af nøglefigurerne i synkroniserings-processen: "i det nationalsocialistiske Tyskland er der ikke plads til frimureri".

Hitler forbød den offentlige praksis med astrologi, håndflade- og tebladslæsning og seancer, såvel som enhver "frimurerloge-lignende organisation", inkluderende Det Teosofiske Samfund, de Orientalske Templarister, Ordenen af Golden Dawn og Dr. Steiner´s Antroposofiske Samfund. Mange historikere peger på denne nedbrydning som bevis for, at Hitler ikke troede på den slags. Falskhed i hans tilgang til okkultisme var ikke noget nyt for Hitler[3341].

Ved hjælp af loven beordrede det tyske indenrigsministerium, den 8. januar 1934, opløsning af frimureriet og konfiskation af ejendommen fra alle loger; med angivelse af, at de, der havde været medlemmer af loger, da Hitler kom til magten, i januar 1933, fik forbud mod at embedsføre sig i det nazistiske parti eller dets paramilitære våben, og at de ikke var berettigede til udnævnelse til offentlig tjeneste. Frimurere i koncentrationslejren blev klassificeret som politiske fanger og bar en omvendt (nedadpegende) rød trekant.

Den 8. august 1935, meddelte Adolf Hitler som Führer og kansler, i den nazistiske parti´s avis, *Voelkischer Beobachter*, den endelige opløsning af alle frimurerloger i Tyskland. Artiklen beskyldte en sammensværgelse af broderskabet og verdensjødedommen for at forsøge at oprette en verdensrepublik. I 1936 blev Fraternitas Saturni også forbudt af naziregimet. Gregorius, såvel som andre ledere af logen emigrerede for at undgå fængsel, men i løbet af krigen blev Grosche arresteret i et år af den nazistiske regering. I slutningen af Anden Verdenskrig blev Fraternitas Saturni genaktiveret. Den findes primært i Tyskland, Schweiz og Østrig. Heinrich Himmler brugte dog fx renæssanceslottet ved Wewelsburg i det nordlige Tyskland som en grusborg og et centralt kultsted for SS, hvor hans officerer ved en slags pagt af tolv udpegede SS-medlemmer udførte hedenske ceremonier. Brændpunktet for Wewelsburg-komplekset var Obergruppenführersaal med henvisning til de oprindelige tolv højest rangerede SS-generaler. Det var et stenforet kammer med tolv søjler og nicher, hvor Himmler havde installeret et Arthur-rundbord til sæde for de tolv. Et tolvspidset solhjul, kendt som Den Sorte Sol var indlejret i gulvet og repræsenterede det okkulte

3340 https://en.wikipedia.org/wiki/Fraternitas_Saturni
http://www.metaphysicspirit.com/books/Fire%20and%20Ice%20-%20The%20Brotherhood%20of%20Saturn.pdf
3341 Jim Marrs: Rule By Secrecy s 171-172

Saturn[3342].

I 1935 sponsorerede Ahnenerbe ekspeditioner for at lokalisere de ariske forfædre i Shambhala og Agartha. Ekspeditionen fra 1939 siges at være gået til Tibet med det specifikke formål at etablere vital radiokontakt mellem Det Tredje Rige og lamaerne i 1939, og Blavatsky´s strofer af Dzyan blev brugt som kode for alle beskeder mellem Berlin og Tibet under Anden Verdenskrig[3343]. Efter Italien ´s overgivelse til de allierede styrker i 1943 flyttede antisemitiske Julius Evola til Tyskland, hvor han tilbragte resten af krigen, og arbejdede også som forsker i frimureri for SS Ahnenerbe i Wien. Inspireret af SS-medlem Herman Wirth omfortolkede Evola René Guénon´s opfattelse af, at oprindelsen af "Urtraditionen" var hyperboreansk[3344]. Guénon´s teori var imidlertid blottet for racisme. Guénon henviste i sin *Introduction générale a` l'étude des doctrines hindoues* ("Generel indledning til studiet af hinduistiske doktriner") til myten om civilisationernes ariske oprindelse som en "klassisk illusion". Guénon var ikke desto mindre overbevist om, at den hyperboreiske tradition var den ældste af menneskehedens, og havde spredt sig til forskellige civilisationer fra Nordpolen[3345]. Ifølge Joscelyn Godwin: "de grundlæggende konturer af Evola´s forhistorie ligner dem i teosofien, med lemuriske, atlantiske og ariske rodracer, der afløser hinanden, og et polskifte markerende transitionen fra den ene epoke til den anden[3346].

I *Revolt Against the Modern World* forklarer Evola, at der ikke er én tradition, men to: en ældre og en degenereret tradition, der er feminin, matriarkalsk, uheroisk og forbundet med de telluriske negroide racemæssige rester fra Lemurien; og en højere tradition, der er maskulin, heroisk, "uranisk" og rent Aryo-Hyperboreansk i sin oprindelse. Sidstnævnte gav senere anledning til en vest-atlantisk tradition, som kombinerede aspekter af begge gennem hyperboræernes historiske vandringer og deres degenererende assimilation af eksotiske åndelige påvirkninger fra syd. Evola beundrede Himmler, og betragtede SS som en mønsterelite, om hvilken han i *Vita Italiana* skrev: "Vi er tilbøjelige til at mene, at vi kan se kernen af en orden i den højere betydning af traditionen i Det Sorte Korps"[3347]. Himmler gav derefter Wiligut til opgave at vurdere Evola. Tilsyneladende jaloux konkluderede Wiligut, at "Evola arbejder ud fra et arisk grundbegreb men er ganske uvidende om forhistoriske germanske institutioner og deres betydning", områder, som Wiligut skulle have udmærket sig i, og anbefalede at forkaste Evolas "utopiske" forslag[3348].

Under krigen blev frimureriet forbudt ved edikt i alle lande, der enten var allierede med nazisterne, eller under nazistisk kontrol, herunder Norge, Danmark og Frankrig. Hitler brugte frimurerlogen på Blegdamsvej som værgekontor. Frimurerne fik 4 dage til at rømme bygningen for Schalburg-korpset[3349]. Der blev afholdt anti-frimurerudstillinger i mange besatte lande. Adolph Eichmann blev accepteret i Sicherheitsdienst under SS i 1934 og tildelt underkontoret for frimurere, organiserede beslaglagte rituelle genstande til et foreslået museum, og oprettede et kortindeks over tyske frimurere og frimurerorganisationer. Han forberedte en antifrimurerudstilling, der viste sig at være ekstremt populær. Blandt besøgende var Hermann Goering, Heinrich Himmler og baron Leopold von Mildenstein[3350]. Mildenstein inviterede Eichmann til at slutte sig til Judenreferat i sit

3342 https://ordoabchao.ca/volume-three/shangrila
3343 Goodrick-Clarke. *The Occult Roots of Nazism*, p. 221.
3344 Stéphane François. "The Nouvelle Droite and 'Tradition'." *Journal for the Study of Radicalism* , Vol. 8, No. 1 (Spring 2014), p. 98.
3345 Ibid
3346 Godwin. *Arktos*, p. 60.
3347 *Revolt Against the Modern World*(August 15, 1938).
3348 Sedgwick. *Against the Modern World*, p. 107.
3349 https://filmcentralen.dk/museum/danmark-paa-film/klip/schalburgkorpset-indtager-frimurerlogen
3350 Robert Cooper. *The Red Triangle: A History of Anti-Masonry* (Hersham, Surrey: Lewis Masonic, 2011), pp. 83–85.

hovedkvarter i Berlin[3351]. Eichmann fik til opgave at studere og udarbejde rapporter om den zionistiske bevægelse og forskellige jødiske organisationer. Han lærte endda en smule hebraisk og jiddisch og fik et ry som specialist i zionistiske og jødiske anliggender[3352]. Eichmann blev forfremmet til SS-Hauptscharführer i 1936 og blev bestilt som SS-Untersturmführer (næstløjtnant) det følgende år. Her tilbød Polkes at samarbejde med det tyske regime, der fortalte Eichmann, at han frem for alt var interesseret i at "fremskynde den jødiske indvandring til Palæstina, så jøderne kunne opnå flertal over araberne i hans land. Til dette formål arbejdede han sammen med hemmelige tjenester i England og Frankrig, og han ønskede også at samarbejde med Hitler´s Tyskland"[3353].

Som beskrevet af Glenn Infield: Da nazisten Martin Bormann gav grønt lys på Hotel Maison Rouge i Strasbourg den 10. august 1944 i sit overordnede flykapitalprogram i forventning om Tyskland´s forestående nederlag, strømmede mere end 6 milliarder dollars af nazistiske penge til investeringer i Buenos Aires og andre steder i Latinamerika. I Spanien levede Otto Skorzeny under beskyttelse af Franco, hvis sejr i den spanske borgerkrig var garanteret af økonomisk og militær støtte fra Hitler og Mussolini. Da Franco blev Spanien´s enevældige hersker i 1939, betalte han sin gæld tilbage ved at lade nazisterne omdanne landet til en højborg for tysk spionage. Skorzeny, Gehlen og deres netværk af samarbejdspartnere fik enorm indflydelse i Europa og Latinamerika. Med sine egne ord sagde Skorzeny: "Du ville blive forbløffet over at kende alle de navne på konger, statspræsidenter, diktatorer og feltmarskaller, som jeg har kendt"[3354].

Otto Skorzeny blev hyret af sin ven Reinhard Gehlen til at opbygge Egypten´s spionage- og sikkerhedsstyrker. I 1953 blev Skorzeny militær rådgiver for den egyptiske præsident Mohammed Naguib og rekrutterede en stab af tidligere SS- og Wehrmacht-officerer til at træne den egyptiske hær og blev ved med at rådgive præsident Gamal Abdel Nasser[3355]. En lind strøm af veteraner fra Det Tredje Rige strømmede til til landet, og Cairo blev et sikkert tilflugtssted for flere tusinde nazistiske flygtninge, herunder den tidligere SS-kaptajn Alois Brunner, Adolf Eichmann´s chefvikar. Johannes von Leers, Goebbels' tidligere antisemitiske propagandaekspert og konvertit til islam, var dengang leder af Nasser´s anti-jødiske radio- og tv-tjeneste[3356].

Ud over at uddanne hæren uddannede Skorzeny også arabiske frivillige i kommandotaktikker med henblik på eventuel brug mod de britiske tropper, der var stationeret i Suezkanalzonen. Flere palæstinensiske flygtninge modtog også kommandotræning, og Skorzeny planlagde deres angreb på Israel via Gazastriben i 1953-1954. En af disse palæstinensere var Yasser Arafat[3357].

Benito Mussolini vedtog i 1924, at hvert medlem af hans fascistiske parti, der var frimurer, skulle opgive enten den ene eller den anden organisation, og i 1925 opløste han Frimureri i Italien og hævdede, at det var en politisk organisation. En af de mest fremtrædende fascister, general Capello, der også havde været vice stormester i Grande Oriente, Italien´s førende Grand Lodge, opgav sit medlemskab i det fascistiske parti snarere end i frimureri. Han blev senere arresteret på falske anklager og idømt 30 år i fængsel.

3351 Peter Padfield. *Himmler: Reichsführer-SS* (London: Cassel & Co., 2001), p. 198.
3352 David Cesarani. *Eichmann: His Life and Crimes* (London: Vintage, 2005), pp. 47-49.
3353 https://ordoabchao.ca/volume-three/final-solution Cited in Heine Höhne. *Der Orden unter den Totenkopf* (Gutersloh, 1967), p. 309.
3354 Infield. *Skorzeny*, p. 197. https://ordoabchao.ca/volume-four/fascist-international note 23
3355 Infield. *Skorzeny*, p. 206.
3356 Infield. *Skorzeny*, p. 237.
3357 *The Wiener Library bulletin*, Volume 15 (Wiener Library. 1961). p. 2

Efter sejr af diktatoren General Francisco Franco blev frimureriet officielt forbudt i Spanien den 2. marts 1940. At være frimurer blev automatisk straffet med et minimums fængselsperiode på 12 år. Frimurere fra 18° og derover blev betragtet som skyldige under ”forværrede omstændigheder” og stod normalt over for dødsstraf.

Loven om undertrykkelse af frimureri og kommunisme blev ikke ophævet før i 1963. Ifølge Franco: "Hele hemmeligheden bag de kampagner, der udøves imod Spanien, kan forklares med to ord: frimureri og kommunisme. Vi er nødt til at udslette disse to onder fra vores land"[3358].

En anden lyssky religiøs loge for magtfulde mennesker, der startede under Anden Verdenskrig, er The Fellowship, også kendt som The Family og The International Foundation, som er en amerikansk-baseret religiøs og politisk organisation, der blev grundlagt i 1935 af Abraham Vereide. Det erklærede formål er, at skabe et fællesskabsforum for beslutningstagere til at deltage i bibelstudier, bønnemøder, og at opleve åndelig bekræftelse og støtte.

Dets medlemmer deler løfte om hemmeligholdelse. Fellowship´s leder Douglas Coe og andre har forklaret organisationens ønske om hemmeligholdelse ved at citere bibelske formaninger, der insisterer på, at de ikke ville være i stand til at takle diplomatisk følsomme missioner, hvis de var under offentlighedens opmærksomhed.

Fellowship's kendte deltagere inkluderer amerikanske regeringsembedsmænd, virksomhedsledere, chefer for religiøse og humanitære hjælpeorganisationer og ambassadører og højtstående politikere fra hele verden. Mange amerikanske senatorer og kongresmedlemmer har offentligt anerkendt, at de arbejder med The Fellowship eller dokumenteres at have arbejdet sammen, for at vedtage eller påvirke lovgivning.

The Fellowship bruger diktatorer som Hitler og Lenin m.fl., som forbilleder for deres effektive ledelsesmetoder, gennemslagskraft og karisma. I sin bog *The Family* skrev Sharlet, at Fellowship-leder Doug Coe forkyndte en ledelsesmodel og et personligt engagement over for Jesus Kristus, der kan sammenlignes med den blinde hengivenhed, som Hitler, Stalin, Mao Zedong og Pol Pot krævede af deres tilhængere[3359].

Medlemmer af gruppen støtter med glæde frie markeder, hvor de tror, at Gud´s vilje fungerer direkte gennem Adam Smith´s "usynlige hånd". Gruppens tilgang til religion, siger Sharlet, er baseret på "en slags trickle-down-fundamentalisme", der hævder, at de velhavende og magtfulde, hvis de "kan få deres hjerter til rette med Gud, vil uddele velsignelser til dem"[3360].

Dr. Frank Buchman, en protestantisk kristen evangelist og vokal tilhænger af Nazityskland, som grundlagde Moral Re-Armament (MRA) bevægelsen, havde tætte bånd til den norsk-fødte Vereide og Henry Ford. Buchman mødtes med Himmler, der imponerede ham som en "great lad" og var ved hans side ved Nazi-partiets promoevent i Nürnberg, og igen ved OL i Berlin i 1936. Det år skrev han, ”Men tænk hvad det ville betyde for verden, hvis Hitler overgav sig til Gud´s kontrol. Eller Mussolini. Eller en hvilken som helst diktator. Gennem en sådan mand kunne Gud kontrollere en nation natten over og løse ethvert sidste, forvirrende problem”. Han syntes at tro, at processen allerede var startet: ”Jeg takker himlen for en mand som Adolf Hitler, som byggede en frontlinje af

3358 https://en.wikipedia.org/wiki/Suppression_of_Freemasonry?fbclid=IwAR1RZCX1dRREbl0mVtXhd4N1RUeFGktTI5v1CvCOpl2FCr97BgtdHjIlZ0U
3359 https://en.wikipedia.org/wiki/The_Fellowship_(Christian_organization)
3360 https://ordoabchao.ca/volume-four/in-god-we-trust "'Family': Fundamentalism, Friends In High Places." *NPR* (July 1, 2009).

forsvar mod kommunismens antikrist", sagde han til en reporter[3361]. I stedet for kræver de "et gudstyret demokrati, eller måske skulle jeg sige et teokrati". Eller mere specifikt, sagde Buchman, et "gudstyret fascistisk diktatur"[3362].

Buchman var grundlægger af Oxford Group[3363], som omfattede hans mangeårige tilhænger Henry Ford. I 1938 proklamerede Buchman et behov for "moralsk genoprustning", og denne sætning blev bevægelsens nye navn. Reinhold Niebuhr, den berømte teolog, og George Orwell stemplede begge Buchman´s Oxford Group og hans efterfølger Moral Re-Armament Movement (MRA) som "fascistiske". Efter krigen spillede MRA en væsentlig rolle i at muliggøre forsoning mellem Frankrig og Tyskland. Den tyske kansler Konrad Adenauer var en regelmæssig besøgende på MRA-konferencerne i Caux, og Buchman fasciliterede møder mellem Robert Schuman og Adenauer[3364]. Buchman blev tildelt *Croix de Chevalier fra Légion d'honneur* af den franske regering og også det tyske storkors af fortjenstordenen. Buchman´s indflydelse på den yderste højrefløj, og især den kristne højrefløj, ville fortsætte i årene efter Anden Verdenskrig[3365].

Grundlægger Vereide sluttede sig til Norman Vincent Peale som en af "De Tolv"; et råd af kristne konservative ledere, der var dedikeret til at fremme Peale´s "positive tænkning"-filosofi[3366]. Peale var også medlem af Merwin K. Hart's American Actions Inc[3367]. En nær ven af Vereide var "Big Business-evangelisten", Billy Graham, den berømte amerikanske evangeliske kristne præst. Ordineret som en sydlig baptistpræst steg Graham til berømthedsstatus i 1949. Den Order of the British Empire udmærkede Graham betragtes bredt som den mest indflydelsesrige prædiker i det tyvende århundrede. I sine seks årtier med tv er Graham primært kendt for at være vært for de årlige Billy Graham Crusades, som han startede i 1947, indtil han afsluttede i 2005, på tidspunktet for hans pension. Graham var en åndelig rådgiver for amerikanske præsidenter og har ydet åndelig rådgivning til enhver præsident fra Harry Truman til Barack Obama. Han var især tæt på Dwight D. Eisenhower, Lyndon B. Johnson (en af Graham´s nærmeste venner) og Richard Nixon. Frimurer Jim Shaw henviser til Billy Graham´s tilstedeværelse ved hans indvielse i 33° af Skotsk Rite-frimureri sammen med Truman, Eisenhower, Norman Vincent Peale og J. Edgar Hoover[3368].

I 1955 underskrev Eisenhower et lovforslag, der placerer sætningen "In God We Trust" på al amerikansk valuta. Det følgende år blev det samme slogan vedtaget som De Forenede Stater´s første officielle motto. Fellowship afholder en regelmæssig offentlig begivenhed hvert år kaldet National Prayer Breakfast, der afholdes i Washington DC. Hver siddende amerikanske præsident siden Dwight D. Eisenhower har deltaget i mindst en national bønnefrokost i løbet af sin periode. I National Prayer Breakfast arrangementet deltager præsidenten, medlemmer af kongressen og dignitarier fra hele verden. Disse udenlandske delegationer ledes ofte af topforsvarspersonale, der bruger det som en mulighed for at lobbye de mest indflydelsesrige mennesker i Washington, og som betaler familien tilbage med adgang til deres regeringer[3369].

Den 9. august 1945, den dag den anden atombombe blev droppet på Nagasaki, konkluderede USA

3361 Sharlet. *The Family*, p. 129
3362 Ibid., pp. 129-130.
3363 https://en.wikipedia.org/wiki/Oxford_Group
3364 Edward Luttwak. "Franco-German Reconciliation: The Overlooked Role of the Moral Re-Armament Movement," in *Religion, the Missing Dimension of Statecraft.* edited by Douglas Johnston & Cynthia Sampson, OUP 1994, p. 38.
3365 Garth Lean. *Frank Buchman - A* Life (Constable 1985).
3366 Sharlet. *The Family*, p. 139
3367 Carlson. *The Plotters* (Dutton, 1946), p. 288-289
3368 Jim Shaw & Tom McKenney. *The Deadly Deception* (Lafayette, LA: Huntington House, Inc. 1998)p. 104
3369 Allan J. Lichtman. *White Protestant Nation: The Rise of the American Conservative Movement* (New York: Grove Press, 2008). p. 342.

´s 33. præsident og 33-graders frimurer Harry Truman i en radioudsendelse til det amerikanske folk, at ”Gud er på Amerika's side med hensyn til brugen af atomvåben” og ”kan guide os til at bruge den (atombomben) på hans måder og til hans formål”. Ifølge Truman: ”Gud er med os, han vil beslutte om og hvornår han skal bruge bomben. Vi må udarbejde planer for den fremtidige kontrol med denne bombe. Jeg vil bede Kongressen om at samarbejde til slutningen af, at dens produktion og anvendelse kontrolleres, og at dens magt gøres til en overvældende indflydelse på verdensfreden. Vi må udgøre os selv tillidsmænd for denne nye styrke - for at forhindre misbrug heraf og gøre den til service for menneskeheden. Det er et forfærdeligt ansvar, der er kommet til os. Vi takker Gud for, at det (atomvåben) er kommet til os i stedet for til vores fjender; og vi beder om, at han må guide os til at bruge det (atomvåben) på hans måder og til hans formål”[3370].

PART 8 – NETVÆRKET

Verdens skæbne skulle blive styret af røverbaroner, ledet af Rothschilds og deres forskellige datterselskaber. Carol Quigley, præsident Clinton´s nu afdøde Jesuit Georgetown universitetsprofessor og mentor, i *Tragedy and Hope: A History of Our Time*, forklarede: "*Der findes og har eksisteret i en generation, et internationalt anglofilnetværk, der til en vis grad opererer på den måde, som det radikale højre mener, at kommunisterne handler. Faktisk har dette netværk ingen modvilje mod at samarbejde med kommunisterne, eller andre grupper, og gør det ofte. Jeg kender til driften af dette netværk, fordi jeg har studeret det i tyve år og fik tilladelse i to år, i de tidlige 1960'ere, til at undersøge dets papirer og hemmelige poster. Jeg har ingen modvilje mod det, eller de fleste af dets mål, og har i store dele af mit liv været tæt på det og mange af dets instrumenter”.*

Quigley bekræfter endvidere, at det vidtrækkende mål med dette netværk ”ikke er mindre end at skabe et verdenssystem med økonomisk kontrol i private hænder, der er i stand til at dominere det politiske system i hvert land og verdens økonomi som helhed. Systemet skal kontrolleres på en feudalistisk måde af verdens samhandlende centralbanker, af hemmelige aftaler, der bliver indgået i hyppige private møder og på konferencer”.

Det første instrument, skabt af Cecil John Rhodes og hans medarbejdere, var selve det hemmelige samfund. Efter sytten års planlægning indkaldte Rhodes til et møde og etablerede formelt samfundet, inspireret af jesuitterne[3371], Illuminati (Ed Griffin, Quigley-formlen[3372]) og frimurerne (hvoraf han var et medlem). Ved hjælp af en "ringe indenfor ringe"-struktur (deraf Round Tablers) ville kraftens centrumring (sammensat af Rhodes og bare tre andre individer) kontrollere alle de ydre ringe. Af de tre individer, der delte den indre ring med Rhodes, blev Ridder af Garterordenen ´s Alfred Milner (senere tildelt titlen 1st Viscount Milner) den stærkeste[3373].

Milner, der altid var på udkig efter potentielle hjælpere, rekrutterede hovedsageligt fra Oxford og Toynbee Hall. Han brugte sin indflydelse til at placere de nye rekrutter i magtpositioner. Gennem hans indflydelse var disse mænd i stand til at vinde indflydelsesrige stillinger i regeringer og

3370 https://www.globalresearch.ca/wipe-the-ussr-off-the-map-204-atomic-bombs-against-major-cities-us-nuclear-attack-against-soviet-union-planned-prior-to-end-of-world-war-ii/5616601
3371 The Anglo-American Establishment, side 34
3372 http://www.republicmagazine.com/bonus-articles/griffin.html
3373 The Anglo-American Establishment, side 49

international finans, og blev den dominerende indflydelse i britisk imperialistiske og udenrigsanliggender. Under Milner, i Sydafrika, blev de kendt som Milner´s Kindergarten/Milner Group indtil 1910. I 1909–1913 organiserede de hemmelige halvkrydsningsgrupper i de største britiske afhængigheder og i De Forenede Stater.

Ikke overraskende følte Rhodes ikke nogen moralsk konflikt ved sine kejserlige ønsker eller de metoder, han brugte til at opnå dem. Han så på sig selv som overlegen overfor dem, han havde til hensigt at regere over. I sit sidste testamente skrev han: "Jeg hævder, at vi er den fineste race i verden - og at jo mere af verden vi bebor, jo bedre er det for den menneskelige race. Bare tænk på hvilken velsignelse det ville være for de dele af verden, der i øjeblikket er beboet af de mest afskyelige eksempler på mennesker, hvis de blev bragt under angelsaksisk indflydelse".

En PBS-serie (a la Netflix) med titlen Dronning Victoria´s Imperium krediterer Rhodes med at inspirere stor imperialistisk passion i Storbritannien. I slutningen af stykket siges der om Rhodes: Cecil John Rhodes blev den største imperiumsbygger i sin generation. For at finansiere sine drømme om erobring begyndte han en hensynsløs forfølgelse af diamanter, guld og magt, der gjorde ham til den mest formidable og den mest hadede mand i Afrika[3374].

Hvordan kunne denne åbenlyse magtdemonstration få lov at udvikle sig? Den Harvard-uddannede historieprofessor Carroll Quigley skrev en håndfuld bøger, der besvarer sådanne spørgsmål - og mere til. Desværre er svarene meget foruroligende, især for dem, der har accepteret de fælles myter om "demokratisk regering". Vi lærer, at "alle sociale instrumenter har en tendens til at blive institutioner", uanset deres velvillige oprindelse, og fra dette punkt drives institutioner frem og tilbage, til fordel for de, der kontrollerer dem. Han underviste ved Princeton University, Harvard University og School of Foreign Service ved Georgetown University. Han arbejdede som rådgiver for det amerikanske forsvarsdepartement, den amerikanske flåde og Smithsonian Institution. Quigley informerer os om, at dette velhavende ”Anglofile netværk” samarbejder med enhver gruppe, der kan hjælpe det med at nå sit mål.

Milner Group omfattede Philip Kerr (senere Lord Lothian), Geoffrey Dawson, Edward Wood (senere Lord Halifax), Lord Bob Brand, Lord Hichens og Lionel Curtis. Som gruppe fortsatte de med at forfølge Milner og Rhodes´ idealer ved at lancere deres berømte *Round Table Review of Commonwealth Affairs* i november 1910, som de brugte som et propagandaværktøj. Dette kvartalstidsskrift, grundlagt og redigeret af Lothian, var "designet til at holde åbne kommunikationslinjer rundt om imperiet, som en funktion der senere kunne udføres af officielle repræsentanter, hvis føderation blev en realitet"[3375].

Lionel Curtis blev betragtet som den motiverende kraft i gruppen, mens Lord Bob Brand, Lothians´ nærmeste chef i Sydafrika, introducerede Waldorf Astor (1879 - 1952) i gruppen i 1910, der sammen med Abe Bailey blev dens vigtigste økonomiske tilhængere[3376]. Waldorf´s fætter var Order of St John-medlem, John Jacob Astor IV, der døde på Titanic i 1912. Waldorf´s far, William Waldorf Astor, ejede *Pall Mall Gazette* og købte i 1911 *The Observer* på Waldorf´s insisteren. Dawson og Lothian spillede også vigtige roller på dette tidspunkt. I 1912 var Dawson blevet redaktør af *The Times*. Han tjente senere som sekretær for *Rhodes Trust* (1921 – 22), og som redaktør af *Round*

3374 https://www.joeplummer.com/tragedy-and-hope-101-2

3375 Elizabeth Langhome. *Nancy Astor and Her friends* (New York: Praeger Publishers, 1974), p. 48. See also D.C. Watt. *Personalities and Policies: Studies in the Formulation ofBritish Foreign Policy in the Twentieth Century* (London: Longmans, Green and Co. Ltd., 1965), p. 29.

3376 John Tayler. “A Reevaluation of Cockburn’s Cliveden Set.” San Francisco State University (1999).

Table Review (1941 - 44). Udover at være grundlægger og redaktør af *Round Table Review*, var Lothian sekretær for Milner Group (1910 - 16), tjente som sekretær for Lloyd George (1916 - 22) og endelig Milner Group´s leder (1925 - 40). Han var også sekretær for *Rhodes Trust* (1925 - 39) og blev en Lord i 1930.

Gæster hos Astors i Cliveden omfattede Charlie Chaplin, Winston Churchill, Joseph Kennedy, George Bernard Shaw, von Ribbentrop, Mahatma Gandhi, Amy Johnson, F.D. Roosevelt, H.H. Asquith, T.E. Lawrence, Lloyd George, Arthur Balfour, Henry Ford, hertugen af Windsor og forfatterne Henry James, Rudyard Kipling og Edith Wharton[3377]. De, der specifikt var forbundet med Cliveden-sættet, var for det meste medlemmer af Milner Group og omfattede Lothian, Lord Halifax, Geoffrey Dawson, Samuel Hoare, Lionel Curtis, Nevile Henderson, Robert Brand og Edward Algernon Fitzroy, som var ”Speaker of The Commons” i det britiske parliament[3378].

MEDIER OG INTERNATIONALE POLITISKE TÆNKETANKE

I 1919 grundlagde netværket *Royal Institute of International Affairs* fra Chatham House, London. Tilsvarende institutter for internationale anliggender blev etableret i de største britiske dominanser og i De Forenede Stater (hvor det er kendt som Rådet for Udenrigsrelationer eller CFR) i perioden 1919–1927. Efter 1925 blev der oprettet en lignende struktur af organisationer, kendt som "Institute of Pacific Relations (IPR)"[3379].

I 1951 forsøgte underudvalget for intern sikkerhed i Senatets retsudvalg, det såkaldte McCarran-udvalg, at vise, at Kina var tabt til kommunisterne pga bevidste handlinger fra en gruppe akademiske eksperter i Fjernøsten og kommunistiske medrejsende, hvis arbejde i den retning blev kontrolleret og koordineret af Institute of Pacific Relations (IPR). Kommunisternes indflydelse i IPR er veletableret, men protektion fra Wall Street er mindre kendt.

Hovedkvarteret for ngo´en (”non government organisationen”) IPR og for det amerikanske råd for IPR var begge i New York og var tæt knyttet til hinanden på et sammenhængende grundlag. Hver brugte omkring $ 2,5 millioner dollars (næsten $ 30 millioner når de blev justeret for inflation) fra 1925 til 1950, hvoraf cirka halvdelen, i begge tilfælde, kom fra Carnegie Foundation og Rockefeller Foundation (som selv var sammenkoblede grupper kontrolleret af en alliance af Morgan og Rockefeller interesser fra Wall Street). Meget af resten kom fra firmaer, der er tæt knyttet til disse to Wall Street-interesser, såsom Standard Oil, International Telefon og Telegraph (IT & T), International General Electric, National City Bank og Chase National Bank.

”Den nye verdensorden kan ikke ske uden U.S.-deltagelse, da vi er den mest betydningsfulde enkeltkomponent. Der vil være en ny verdensorden, og den vil tvinge De Forenede Stater til at ændre sin opfattelse”[3380], udtalte USA´s udenrigsminister (under Vietnam-krigen) og sikkerhedsrådgiver (NSA) under Richard Nixon og Gerald Ford, den jødiske krigsflygtning fra Nazi Tyskland i 1938, Henry Kissinger, som siden har været involveret i international politik igennem forskellige tænketanke og verdensomspændende netværk. Han var bl.a. involveret i det Chilenske statskup den 11. september 1973, hvor general og junta Pinochet støttedes af USA og CIA til at

3377 Crathorne, James. *Cliveden: The Place and the People* (London, 1995), p. 213.
3378 https://ordoabchao.ca/volume-three/cliveden-set
3379 https://en.wikipedia.org/wiki/Institute_of_Pacific_Relations
3380 Henry Kissinger http://en.wikipedia.org/wiki/New_world_order_(politics)

fjerne den demokratisk valgte Salvador Allende, som ifølge officielle kilder begik selvmord[3381].

Kissinger, som har været Bilderberg-deltager et rekordstort antal gange, havde også sine tentakler med i ”Den beskidte krig”, som var det navn, der brugtes af den militære junta eller det civile-militære diktatur i Argentina i perioden med USA-støttet statsterrorisme i Argentina fra 1976 til 1983, som en del af Operation Condor, hvor militær- og sikkerhedsstyrker og højreorienterede dødskampe i form af den argentinske antikommunistiske alliance (AAA eller Triple A) jagede eventuelle politiske dissidenter, og enhver forbundet med socialisme eller Montoneros-bevægelsen[3382].

Henry Kissinger personificerer essensen af netværkets macchiavellianske tankesæt. I sin bog *Diplomati* introducerer han sine læsere til de moralske begreber raison d'état (oversat til ”grunde til staten” eller statsinteresser) og Realpolitik. Grundlaget for begge begreber, forklarer Kissinger, er, at individuelle mænd kan bedømmes negativt af moralske grunde, men regeringer kan ikke. Når det gælder regeringens handling, er den eneste egnede dom baseret på, om regeringen opnår sine mål. Gennem hele sin bog roser Kissinger dem, der er kloge nok til at lade styre af disse begreber, og praktisk håner dem, der gør indsigelse ad såkaldte ”moralske” grunde. Som ros for kardinal de Richelieu (en prominent katolsk fransk statsmand fra det syttende århundrede) skriver Kissinger:

"Skønt privatreligiøs betragtede Richelieu sine opgaver som minister i helt sekulære termer. Frelse var måske hans personlige mål, men for Richelieu, statsmanden, var det uden betydning. Mennesket er udødelig, hans frelse er herefter. Staten har ingen udødelighed, dens frelse er nu eller aldrig". Med andre ord modtager stater ikke kredit i nogen verden for at have gjort det rigtige; de belønnes kun for at være stærke nok til at gøre det, der er nødvendigt. Som Kongens første minister underlagde Richelieu både religion og moral sin raison d'état; sit vejledende lys".

"I dag ville amerikanere blive rasende, hvis FN-tropper indtrådte i Los Angeles for at genoprette orden; i morgen vil de være taknemmelige. Dette er især sandt, hvis de fik at vide, at der var en trussel udefra, uanset om den var reel eller promulgeret, som truede deres eksistens. I det tilfælde vil alle folkeslag i verden bede verdensledere om, at befri dem fra dette onde. Den ene ting, som enhver frygter, er det ukendte. Når de præsenteres for dette scenarie, vil individuelle rettigheder frivilligt fraviges til fordel for en tryghedsgaranti til dem fra deres verdensregering".
- Henry Kissinger taler på Evian, Frankrig, 21. maj 1992 til Bilderberg-mødet. Ubekendt af Kissinger blev hans tale båndet af en schweizisk delegeret til mødet.

I National Security Memo 200, dateret 24. april 1974, med titlen "Implikationer af verdensomspændende befolkningstilvækst for amerikansk sikkerhed og oversøiske interesser", foreslår Dr. Henry Kissinger i sit memorandum til NSC, at "depopulation (befolkningsreduktion) skulle være den højeste prioritet for USA´s udenrigspolitik imod den tredje verden". Han citerede grunde til national sikkerhed fordi: ”U.S.-økonomien vil kræve store og stigende mængder mineraler fra udlandet, især fra mindre udviklede lande, hvor en mindskelse af befolkningen kan øge udsigterne for sådan stabilitet, der er relevant ift ressourcer, forsyninger og de økonomiske interesser i USA”. Befolkningspolitik blev den øverste prioritet under NSC-dagsordenen for Club of Rome tænketanken og amerikanske politikere som general Alexander Haig, Cyrus Vance, Ed Muskie og Kissinger. Som gennemgået det samme som Bill Gates er bannerfører for med Planned Parenthood.

3381 https://en.wikipedia.org/wiki/Henry_Kissinger
3382 https://en.wikipedia.org/wiki/Dirty_War

"Militære mænd er stupide, dumme dyr, der skal bruges som bønder til udenrigspolitik".
- Henry Kissinger citeret i bogen *The Final Days*.

Hvorfor ville de velhavende mænd i verden ønske at "orientere amerikansk fjernøstenpolitik mod kommunistiske mål?". Denne tilsyneladende selvmordspolitik begynder at give mere mening, når du lærer, hvordan netværket rent faktisk fungerer. Det er vigtigt at huske, at krig og truslen om krig har gjort det muligt for dem (mere end noget andet), at komme tættere på deres mål om, at fjerne national suverænitet.

Norman Dodd var bankchef, arbejdede som finansiel rådgiver og tjente som efterforsker i 1953 for det amerikanske kongresmedlem B. Carroll Reece´s specialkommité for skatteundragende fonde. Dodd´s efterforskningsarbejde drejede sig blandt andet om Carnegie Endowment for International Peace, Ford Foundation og Rockefeller Foundation[3383].

Edward Griffin´s interview med Norman Dodd afslører følgende: *Norman Dodd konkluderede, at mange fonde med vilje havde været i gang med at inddrage De Forenede Stater i krige, som fx første verdenskrig, og at de også søgte måder at fordreje amerikansk historieundervisning gennem eksplicit kontrol med uddannelsessystemet i De Forenede Stater.*

Norman Dodd var den førende forsker for de nævnte undersøgelser, og som sådan blev han valgt til at udnævne udvalgets personale. I 1950'erne blev propaganda for at bekræfte den humanitære "velvilje" af de skattefritagne stiftelser bredt accepteret, og mange mennesker, inklusive en af Dodds forskere, Katherine Casey, mente, at fundamenterne var uden skam. Som Dodd udtrykte det, var Casey usympatisk overfor formålet med undersøgelsen. Hendes holdning var: "Hvad kunne muligvis være galt med de fonde? De gør så meget godt". Men Casey´s tillid blev snart knust, da hun gravede ind i det, der på det tidspunkt var årtier gamle optagelser fra det netværksforbundne Carnegie Foundations årsmøde. Dodd forklarer:

Casey tog til New York. Hun kom tilbage efter to uger med følgende på Diktafon-bånd: Vi er nu ved år 1908. I det år rejste fonds-administratorer et specifikt spørgsmål, som de drøftede omkring hele årets balance på en meget lærd måde. Spørgsmålet var: "Er der nogen midler, der er kendt mere effektive end krig, hvis vi antager, at man ønsker at ændre et helt folks liv?" Og de konkluderede, at menneskeheden ikke kender mere effektive midler end krig til det formål. Så i 1909 rejste de det andet spørgsmål og drøftede det, nemlig: "Hvordan involverer vi De Forenede Stater i en krig?". Til sidst besvarede de dette spørgsmål på følgende måde: "Vi skal kontrollere statsministeriet". Det rejser naturligvis spørgsmålet om, hvordan gør vi det? Og de svarer ved at sige: "Vi må overtage og kontrollere dette lands diplomatiske maskiner". Og til sidst beslutter de sig for at sigte mod det, som et mål.

Husk, de planer, som Casey rapporterer om, blev oprindeligt lavet kun få år, før netværket formåede at få kontrol over landets "diplomatiske maskiner" (ved hjælp af Woodrow Wilson og Mandell House). Denne kontrol blev senere udvidet via den netværksledede gruppe af "eksperter" kendt som "The Enquiry". Undersøgelsen udviklede sig til det, der nu kaldes "Rådet for udenrigsrelationer" eller CFR. Inden for tyve år efter sin oprettelse var CFR´s enorme magt inden for udenrigsministeriet ubestridelig.

3383 https://en.wikipedia.org/wiki/Norman_Dodd

Casey´s rapport fortsætter: "Så går tiden, og vi er til sidst i en krig, som ville blive 1. verdenskrig. På det tidspunkt registrerer de i deres protokoller en chokerende rapport, hvor de sendte præsident Wilson et telegram, hvor de advarede ham om at se til, at krigen ikke sluttede for hurtigt. Når krigen sluttede flyttedes deres interesse over i at forhindre, hvad de kalder en tilbagevending til livet i USA til hvad det var før 1914, da første verdenskrig brød ud. Konklusionen var, at "vi skal kontrollere uddannelse i De Forenede Stater for at forhindre en gentagelse". De var klar over, at det var en temmelig stor opgave. De besluttede derefter, at nøglen til succes lå i ændringen af undervisningen om amerikansk historie[3384].

Rådet for Udenrigsforbindelser (CFR) blev som nævnt oprettet i 1921 i forlængelse af Royal Institute on Foreign Affairs i 1919 i London. Begyndende i 1939 og varende i fem år opnåede CFR meget større prominens inden for regeringen og statsafdelingen i USA, da det etablerede de strengt fortrolige War and Peace Studies; en gruppe, der finansieredes fuldstændigt af Rockefeller-fonden. Hemmeligholdelsen omkring denne gruppe var sådan, at rådsmedlemmerne, der ikke var involveret i dens drøftelser, var helt uvidende om studiegruppens eksistens. Den var opdelt i fire funktionelle emnegrupper: økonomisk/finansiel, sikkerhed/bevæbninger, territorial og politisk[3385]. Sikkerheds- og bevæbningsgruppen blev ledet af Allen Welsh Dulles, der senere blev en vigtig figur i CIA's forgænger, Office of Strategic Services. CFR producerede i sidste ende 682 memorandaer for statsafdelingen, markeret klassificeret og alene cirkuleret blandt de relevante regeringsafdelinger[3386].

Swiss Policy Research skrev følgende i en artikel om branchen (uddrag): "Gennembruddet for CFR kom under anden verdenskrig, da CFR-medlemmer i rammerne af War and Peace Studies ikke bare udfærdigede den amerikanske krigsstrategi og grundprincipperne for efterkrigstiden - men også statutterne for FN, Verdensbanken og den Internationale Valutafond"[3387]. Det tyske magasin *Der Spiegel* betegnede CFR som "en af de mest indflydelsesrige private institutioner i USA og den vestlige verden" og som et "politbureau for kapitalisme". *Med sine knap 5.000 medlemmer strategisk fordelt i toppen af alle medier, opbyggede CFR et ved første øjekast uafhængigt informationssystem, hvor alle deltagere og relevante kilder dog blev kontrolleret af CFR og deres partnerorganisationer. Herved opstod et historisk "propaganda-matrix", som siden har formet den "frie verden".*

Aviser, magasiner, tv og radio eller internet: CFR er altid med, ofte som medlemmer af bestyrelsen, og altid sørger de for, at de "rigtige" chefredaktører og topjournalister beklæder stillingerne i medierne. Selv moderne internetfirmaer som Google og Facebook er på højeste niveau forbundet med CFR, og de medvirker jævnligt i CFR´s internationale operationer. Alle traditionelle medier i (Vest)-Tyskland blev efter krigen grundlagt med en licens, udfærdiget af de allierede. I den forbindelse udvalgte man med omhu udgivere og chefredaktører - strukturer, der både gennem familiemønstre og forretningsinteresser er bevaret den dag i dag.

En helt særlig rolle spiller de internationale nyhedsbureauer. I realiteten stammer næsten alle tekster og billeder om internationale forhold fra ét af tre nyhedsbureauer: det amerikanske Associated Press (AP), det britisk-canadiske Thomson-Reuters og det franske Agence France-Presse

3384 http://www.realityzone.com/hiddenagenda2.htm
3385 https://swprs.files.wordpress.com/2017/09/cfr_imperial_brain_trust.pdf p. 120
3386 CFR 1946 (b): 10-11; Council on Foreign Relations/196, R.G.59.
3387 https://swprs.files.wordpress.com/2017/09/cfr_imperial_brain_trust.pdf

(AFP). Selv internationale korrespondenter må for det meste bero sig på materialet fra disse tre agenturer. Således kan CFR dirigere et komplet begivenhedsforløb fra hemmelige operationer til nyhedsformidlingen om disse. Eller, om man vil: man fremavler en kunstig realitet, som offentligheden og politikerne så kan beskæftige sig med. Denne absolutte dominans i de tre globale agenturer medfører, at man systematisk finder de samme informationer overalt i medierne i den vestlige verden - og de samme informationer er overalt udeladt. I Syrienkrigen havde Human Rights Watch fx efter giftgasangrebet i sommeren 2013 meget hurtigt fremskaffet en ekspertanalyse, som bekræftede at den syriske regering stod bag, og dermed kunne man begrunde en NATO-intervention. I en senere analyse viste dokumentet sig at være falsk[3388].

Ud over at kontrollere disse store, permanente NGO'er, etablerer CFR en række institutioner som fx USAID, som fokuserer på enkeltkonflikter og lader sig perfekt indpasse i medie-matrixet. På denne måde opstod f.eks. det Syriske Observationscenter for Menneskerettigheder, Media Center Aleppo og de højt besungne White Helmets, som massivt har forsynet vestens medier med dramatiske og nogle gange højst tvivlsomme billeder fra Aleppo[3389].

Den tidligere chef for Associated Press, Tom Curley, sagde i et foredrag i 2009, at alene Pentagon dengang havde 27.000 PR-specialister på lønningslisten og et budget på knap 5 milliarder dollar årligt. Hermed producerer Pentagon både propaganda og disinformation, sagde Tom Curley. Han forklarede, hvordan amerikanske generaler havde truet ham, at AP ville blive ruineret, hvis de rapporterede for kritisk om det amerikanske militær og amerikanske operationer[3390].

David Rockefeller (1915–2017), tiltrådte CFR i 1941 og blev udnævnt til direktør i 1949.
En kritisk undersøgelse fandt, at størstedelen af regeringsembedsmænd fra 1945 til 1972, var medlemmer af CFR. Under Eisenhower-administrationen var 40% af de øverste amerikanske udenrigspolitiske embedsmænd CFR-medlemmer (Eisenhower havde selv været et rådsmedlem); under Truman (33. amerikanske præsident, som smed bomben over Hiroshima), blev 42% af de øverste stillinger besat af rådsmedlemmer. Under Kennedy-administrationen steg dette tal til 51% og toppede med 57% under Johnson-administrationen.

Idag er Carlyle Group´s co-stifter, David M. Rubenstein, formand for CFR, som har BlackRock kingpin Larry Fink i bestyrelsen ligesom fx Obama og Clinton-administrationens handelsminister og tidligere præsident for Federal Reserve under finanskrisen, Timothy Geithner og en hel masse andre repræsentanter for chefgangene i de største banker og virksomheder med store aktier i USA ´s krigsindustri[3391].

Bankfamilierne, med Rothschilds i spidsen, opkøbte tidligt den printede presse, nyhedsbureauerne (Reuters nyhedsagentur i England, Wolff i Tyskland og Havas nyhedsbureau i Frankrig) - og senere tv-selskaberne. I nyere tid er mængden af mediefusioner og antallet af medier steget. Som et resultat ejer færre virksomheder nu flere medier, hvilket øger koncentrationen af ejerskab på færre hænder[3392]. I de fleste lande gør dette licenssystem mange markeder til lokale oligopoler. Den lignende markedsstruktur findes for tv-radioudsendelser, kabelsystemer og avisindustrier, som alle er kendetegnet ved eksistensen af stor-skala-ejerskaber[3393]. I 1983 blev 90% af de amerikanske

3388 https://www.hrw.org/news/2013/09/10/syria-government-likely-culprit-chemical-attack
3389 http://blauerbote.com/2017/04/01/giftgasangriffe-in-ghouta-bei-damaskus-syrien
3390 https://swprs.org/die-propaganda-matrix/ oversættelse af Tommy Hansen: http://www.free21.org/det-store-propaganda-matrix/?lang=da
3391 https://en.wikipedia.org/wiki/Council_on_Foreign_Relations
3392https://www.globalissues.org/article/159/media-conglomerates-mergers-concentration-of-ownership
3393 https://en.wikipedia.org/wiki/Concentration_of_media_ownership#Effect_of_ownership_on_coverage

medier kontrolleret af 50 virksomheder; Fra 2011 blev 90% kontrolleret af kun 6 virksomheder[3394], og i 2018 var antallet 5[3395]. På Forbes Global 2000-listen i 2020 var AT & T Amerikas største mediekonglomerat, hvad angår omsætning, med Comcast, The Walt Disney Company og ViacomCBS (kontrolleret af National Amusements gennem tilsynsaktier), som de efterfølgende[3396].

De amerikanske medier ledes ikke af journalister; de er drevet af tidligere embedsmænd og "corporate advertising executives". Værdierne i mega-medievirksomhederne afhænger af deres føderale udsendelseslicenser. Hvis virksomhederne går imod regeringen, risikerer virksomhederne, at deres licenser ikke vil blive fornyet, og således falder virksomhedernes multi-milliarder dollar værdier til nul. Hvis medieorganisationer undersøger ulovlige aktiviteter af virksomheder, risikerer de bl.a. tab af reklameindtægter og bliver mindre levedygtige. 90 procent kontrol af medierne giver regeringen et ministerium for propaganda, og det er præcis hvad der findes i USA - ligesom i resten af verden[3397]. Organisationer som Fairness and Accuracy in Reporting har beskyldt det "militær-industrielle mediekompleks for at bruge deres medieressourcer til at fremme militarisme ved at promovere militærudstyr for de som betaler deres løn"[3398]. Konsekvensen er et enormt pres skabt af frygt for jobsikkerhed og tab af kilder. Mange nationale spaltister skal stole på insider-kilder til at give saftig information. Meget af denne information kommer fra regeringskilder, som vil tørre ud, hvis de offentliggør diskursforstyrrende historier. Selv de mere hårdtslående nationale journalister skal stadig tage deres slag, hvis de vil bevare deres insiderkilder.

I en Rolling Stone-Magazine artikel fra 1977 ved navn "CIA og medierne", skrev journalisten Carl Bernstein, at CIA-direktør Allen Dulles i 1953 overvågede medienetværket, der havde stor indflydelse på 25 aviser og nyhedsbureauer. Dens sædvanlige modus operandi var at placere CIA-leverede efterretningstjeneste-rapporter med samarbejdende eller uvidende journalister. Disse rapporter ville blive gentaget eller citeret af modtagerne og derefter på sin side blive citeret i nyhedsbureautjenesterne. Disse netværk blev drevet af mennesker med velkendte liberale, men pro-amerikanske big-business og anti-sovjetiske synspunkter, såsom William S. Paley (CBS), Henry Luce (Time and Life), Arthur Hays Sulzberger (The New York Times), Alfred Friendly (administrerende redaktør af The Washington Post), Jerry O'Leary (The Washington Star), Hal Hendrix (Miami News), Barry Bingham, Sr (Louisville Courier-Journal), James S. Copley (Copley News Services) og Joseph Harrison (Christian Science Monitor)[3399].

Dette bekræftes af den nu afdøde tyske journalist Udo Ulfkotte, som her forklarer hvordan CIA (Central Intelligence Agency fra USA) dikterer nyhedsstrømmen[3400]. I 2014 udgav Ulfkotte bogen Gekaufte Journalisten ("Købte Journalister") om hvordan politikere, efterretningsbureauer og storfinans kontrollerer Tyskland´s massemedier, hvor han skrev, at CIA og andre hemmelige tjenester betaler penge til journalister for at rapportere historier i et bestemt lys. Ifølge Ulfkotte bestikker CIA og den tyske efterretningstjeneste (BND) journalister i Tyskland for at skrive pro-NATO-propaganda-artikler, og at det er underforstået, at man kan miste sit mediejob, hvis man ikke overholder den pro-vestlige dagsorden. Dette er del af et større mønster af mediekorruption, som han beskriver i bogen[3401]. Dette er ingen hemmelighed længere; se fx deklassificering af "Project

3394 Ashley Lutz (14 June 2012). "These 6 Corporations Control 90% Of The Media In America". Business Insider.
3395 https://en.wikipedia.org/wiki/Concentration_of_media_ownership#Top_Five
3396"Global 2000 - The World's Largest Public Companies 2020". *Forbes*.
3397 https://wallstreetonparade.com/2015/03/paul-craig-roberts-shames-corporate-media-hucksters-masquerading-as-journalists/
3398 *Solomon, Norman* (July–August 2005). "The Military-Industrial-Media Complex". *Extra!*. Fairness and Accuracy in Reporting.
3399 Bernstein, Carl (October 20, 1977). "The CIA and the Media". *Rolling Stone*. No. 250. pp. 55–67. Retrieved June 1, 2020 – via carlbernstein.com.
3400 https://www.youtube.com/watch?v=-sYUmnLnoz8
3401 "Periodistas alemanes comprados". *El Mundo*. *https://en.wikipedia.org/wiki/Udo_Ulfkotte#cite_note-19*

Mockingbird"[3402], som var et stort CIA-program, der begyndte i de tidlige år af den kolde krig, og som forsøgte at manipulere nyhedsmedier til propagandamæssige formål[3403].

Axel Springer SE er et tysk forlag for digitale og populære tidsskrifter, som er det største i Europa med mange multimedie-nyhedsbrands som *Bild* (baseret på britisk tabloid *Daily Mirror)*, *Die Welt* og *Fakt* og mere end 15.000 medarbejdere. Selskabet genererede en samlet omsætning på ca. 3,3 mia. euro i 2015. Siden 2020 er majoriteten af selskabet ejet af den amerikanske private kapitalfond KKR[3404]. Ved overtagelsen af *Politico* og *Business Insider* meddelte Axel Springer, at alle medarbejdere skal støtte Israel´s "ret til at eksistere"[3405].

Efter de 2 verdenskrige skabte prins Bernhard af Nederlandene en politisk tænketank, Bilderberg Group, der ligesom Council on Foreign Relations (CFR) og Trilaterale Kommission (1973) er organisationer, som har til formål at diskutere centrale geostrategiske udfordringer og etablere en lande- og partiuafhængig konsensus. Disses eksistens er ingen hemmelighed men deres møder er ikke offentligt tilgængelige. På baggrund af tre dages private drøftelser blev der oprettet en ny transatlantisk tænketank. Den skulle blive en af de mest effektive organisationer til at påvirke verdens begivenheder efter 1954 og frem til i dag, og en af de mest skadelige og hemmelighedsfulde.

Den tyskfødte prins Bernhard var en kontroversiel person, en berygtet flirter, som havde været medlem af det tyske NSDAP og Reiter SS. I 1976 blev Bernhard beskyldt for at have taget imod bestikkelse på 1 million dollars fra den amerikanske kampflyproducent Lockheed for at påvirke det nederlandske luftvåbens indkøb af jetfly. Da Bernhard blev tvunget til at træde tilbage på grund af skandalerne, blev han efterfulgt som Bilderberg-formand af den daværende tyske forbundspræsident Walter Scheel og derefter af den britiske Lord Peter Carrington; en af Henry Kissinger´s fortrolige og senere forretningspartnere. I 2014 angav Bilderberg-gruppens officielle hjemmeside, med sparsomme oplysninger, at dens formål blot var at "fremme dialogen mellem Europa og Nordamerika". Det tilføjes, at den mødes en gang om året med omkring 120 udvalgte deltagere fra finansverdenen, politik, industrien, medierne og den akademiske verden. Ifølge reglerne skal to tredjedele komme fra Europa og resten fra USA og Canada, og en tredjedel af de samlede deltagere skal altid komme fra den politiske verden. Bilderberg-deltagere fra USA er altid medlemmer af CFR.

Joseph Retinger var en af de mest indflydelsesrige politiske figurer, der har været med til at forme den pro-atlantiske arkitektur i Vesteuropa efter Anden Verdenskrig. Han grundlagde det Strasbourg-baserede Europaråd for at lobbye for den Washington-støttede plan om oprettelse af Europa´s Forenede Stater, som i dag kaldes Den Europæiske Union. Han skabte den CIA-finansierede Europabevægelse og den CIA-finansierede Europæiske Ungdomskampagne. På det tidspunkt, hvor hans Bilderberg-projekt tog form, var Korea-krigen ved at være slut - ligesom USA's Marshallplan-hjælp til Europa var udført, og Retinger var i stand til at få private audienser med paven og den amerikanske præsident, når han ville.

Den amerikanske styregruppe for det første Bilderberg-møde i 1954 bestod af USA's formand

3402 https://www.muckrock.com/foi/united-states-of-america-10/project-mockingbird-49939/#file-856274 + Armonk, NY (2004). "MOCKINGBIRD, Project". Encyclopedia of intelligence and counterintelligence (First ed.). Routledge. p. 432. ISBN 0765680688.
3403 https://en.wikipedia.org/wiki/Operation_Mockingbird#cite_note-encyclopedia_intelligence-1
3404"US-Investor KKR hält vorübergehend 99,1 Prozent an Axel Springer". *Reuters*. https://en.wikipedia.org/wiki/Axel_Springer_SE
3405"New Politico Owner Says Will Enforce pro-Israel Policy". *Haaretz*. 17 October 2021. "watchmi - Persönliches Fernsehen von TV DIGITAL". *www.watchmi.tv*. - https://en.wikipedia.org/wiki/Axel_Springer_SE note 8 og 9

Joseph E. Johnson, præsident for det Rockefeller-bundne Carnegie Endowment for International Peace. Blandt de andre var George Ball, der under Anden Verdenskrig var i London som direktør for Strategic Bombing Survey for at analysere virkningerne af britiske og amerikanske bombninger af tyske byer og civilbefolkninger. Nøglen til den ekstraordinære magt og indflydelse, som de årlige Bilderberg-møder fra 1954 fik, lå i den hemmelighedsfulde paneuropæiske organisation, der dengang var kendt som Le Cercle, og som spillede en uoffentlig rolle. Antoine Pinay´s gruppe, Le Cercle, var til gengæld også bundet til den magtfulde og meget højreorienterede romersk-katolske lægmandsorganisation Opus Dei, som netop havde fået den endelige officielle godkendelse fra den katolske kirke i 1950, to år før planerne for Bilderberg begyndte, af pave Pius XII. Som pave havde Pius XII en klar politisk orientering i retning af støtte til gejstlige, romersk-katolsk fascistiske eller ekstremt undertrykkende højreregimer, som f.eks. i Franco´s Spanien eller Spinola´s Portugal[3406].

Hvis man ser deltagerlisten til årets Bilderbergmøde, så kan man være sikker på at disse personer skal indgå i et politisk plot, fx deltog en tv-redaktør, Bjarne Corydon og Anders Eldrup (direktør for DONG) inden frasalget af vores energiforsyning til Goldman Sachs. DR skrev om denne form for tænketanke at de havde ”påvirket regeringer i 40 år”[3407].

Forskellige grupper har forsøgt at bringe flere italienske regeringer til fald, siden Rom-klubben (Club of Rome) blev oprettet i 1968. Blandt disse er den sorte adel i Venedig og Genoa, P2 (Propaganda Due) frimurerlogen og de røde brigader, der alle arbejder for det samme mål. Rom-klubben er en konspiratorisk paraplyorganisation over masser af politiske tænketanke; et ægteskab mellem angloamerikanske bankfolk og de gamle sortadelige familier i Europa. Nøglen til en vellykket kontrol af verden er deres evne til at skabe, styre og profitere af barske økonomiske recessioner, selvom de teknologiske fremskridt burde gøre folk gradvist mere frie[3408].

Rom-klubben har været toneangivende indenfor eugenik og engageret i spørgsmål om befolkningsreduktion. Rom-klubben voksede ud af en 1965 international konference kaldet "Betingelserne for verdensorden", i Villa Serbelloni i Bellagio, Italien, som var ejet af Rockefeller Foundation, og som blev sponsoreret af CIA-fronten, Kongressen for Kulturel frihed (CCF) med et tilskud fra Ford Foundation og American Academy of Arts and Sciences[3409]. Grundlæggerne af Rom-klubben var alle højtstående embedsmænd i NATO. Disse omfattede Aurelio Peccei, formanden for Fiat, som også var formand for Atlantic Institute, og Alexander King, medstifteren, som var generaldirektør for videnskabelige anliggender i Organisationen for økonomisk samarbejde og udvikling (OECD). I slutningen af oktober 1968, kun et halvt år efter stiftelsesmødet i Rom-klubben, afholdt OECD i samarbejde med Rockefeller Foundation et "Working Symposium on Long-Range Forecasting and Planning", i Bellagio[3410]. Den særlige tænketank, som forbinder de største internationale banker er Group-30, grundlagt i 1978 af Geoffrey Bell på initiativ af Rockefeller Foundation[3411], som også ydede den første finansiering til organet. Bellagio-gruppen[3412], der blev dannet af den østrigske økonom Fritz Machlup, var den umiddelbare forgænger for Gruppen af Tredive[3413]. Den mødtes første gang i 1963 i Rockefeller Foundation Center (Villa Serbelloni) i Bellagio[3414], for at undersøge internationale valutaproblemer, især den betalingsbalancekrise, som

3406 William Engdahl: ”Vatican, Bilderberg and an immigration crisis”: http://www.williamengdahl.com/englishNEO17Dec2016.php
3407 https://www.dr.dk/nyheder/udland/lukket-elitaert-netvaerk-har-i-40-aar-paavirket-regeringer
3408 John Coleman: Conspirators Hierarchy: The Story of The Committee of 300 – s. 6 + s.12
3409 https://ordoabchao.ca/volume-five/new-age indtil note 12
3410 Ibid indtil note 15
3411 Karen Epper Hoffman (March 25, 2005). "G30 Members Discuss Critical Concerns For American Corporations".
3412"Bellagio Group". MIT. https://en.wikipedia.org/wiki/Group_of_Thirty note 4
3413 Gottfried Haberler. "Fritz Machlup: In Memoriam" (PDF). *Cato Journal*. Cato Institute
3414 "Bellagio Center, Rockefeller Foundation". https://en.wikipedia.org/wiki/Group_of_Thirty note 6

USA stod over for i begyndelsen af 1960'erne. Det afholder to fulde møder hvert år og organiserer desuden seminarer, symposier og studiekredse. Det har sit hjemsted i Washington DC[3415].

Milano betragtes som et internationalt mediecenter. Multimilliardæren Silvio Berlusconi (il Cavaliere/The Knight) er fra Milano - og han ejer det største tv-selskab i Italien ved navn Mediaset. Silvio Berlusconi har omfattende bånd til den sicilianske mafia og tjente af 4 omgange som italiensk statsminister. Silvio er også noteret som medlem af P2 frimurerlogen i Italien, som var involveret i politisk korruption, og som betragtes som en "skyggeregering". P2 var impliceret i talrige italienske forbrydelser, mord og mysterier samt korruptionssager inden for den landsdækkende bestikkelseskandale Tangentopoli[3416].

FØRSTE VERDENSKRIG OG FEDERAL RESERVE

I juni 1914 nåede den såkaldte "sorte hånd" ind i Europa og satte "dommedagsmekanismen" i bevægelse ved at myrde Franz Ferdinand. Den "enorme blodudladning" fulgte kort derefter og så havde netværket sin krig. Nu var det simpelthen et spørgsmål om at trække krigen længe nok ud til, at deres omhyggeligt udvalgte marionet (Woodrow Wilson) solgte ”sin” guddommeligt inspirerede plan for amerikansk indgriben og en ny verdensorden.

Med blodbadet af første verdenskrig som baggrund og med propagandafader Edward Bernays[3417], ved hans side, begyndte Wilson at skabe støtte til Nations League, som han havde skrevet om siden mindst 1887. Som citeret i *To End All Wars*, side 12, ville verden efter "hans" plan blive ført ind i en ny og fredelig æra, hvor alle nationer, store og små, ville blive beskyttet mod uretfærdig aggression og krænkelse af deres suverænitet. På grund af amerikanske principper erklærede Wilson i maj 1916:

”Vi tror på disse grundlæggende ting: For det første, at ethvert folk har ret til at vælge den suverænitet, som de skal leve under. For det andet, at verdens små stater har ret til at nyde den samme respekt for deres suverænitet og for deres territoriale integritet som store og magtfulde nationer forventer og insisterer på. Og for det tredje, at verden har en ret til at være fri for enhver forstyrrelse af sin fred, der har sin oprindelse i aggression og tilsidesættelse af folks og nationers rettigheder".

Med denne rummelige retorik kombineret med forargelsen over et nyligt "overraskelses-" angreb på passagerskibet Lusitania, tillod netværket støt at bevæge De Forenede Stater ind i den europæiske konflikt. Som det havde gjort med Federal Reserve Systemet og indkomstskat, manipulerede netværket dygtigt den offentlige mening, indtil det besejrede landets stærke anti-krigsstemning. Folket blev forsikret om at Første Verdenskrig, var en krig, der ville afslutte alle krige. Det ville ”gøre verden sikker for demokrati” (har vi hørt den før?) og føre menneskeheden ind i en ny æra med respekt for menneskets rettigheder. Det var enhver frihedselskende borger i USA`s pligt at støtte det, fordi intet moralsk menneske kunne modsætte sig sådanne mål[3418].

Hvis den utopiske gulerod ikke var nok, havde netværket selvfølgelig også en pind i baglommen,

3415 https://en.wikipedia.org/wiki/Group_of_Thirty + https://group30.org/about
3416 https://en.wikipedia.org/wiki/Propaganda_Due: "Masonic lodge affair leaves Italy shocked". *The Times*. May 23, 1981.
3417 http://en.wikipedia.org/wiki/Edward_Bernays
3418 http://joeplummer.com/the_lusitania.html

som det brugte med stor effekt. En uge efter, at en tysk torpedo sænkede Lusitania og dræbte næsten alle amerikanere ombord, informerede professor Knock os: Amerikanere havde næppe chancen for at fordøje dette overfald, før den britiske regering frigav en officiel rapport om tyske grusomheder fra Viscount James Bryce, den velansete tidligere ambassadør i USA (som var medlem af hvad Quigley omtalte som ”den anden generation af netværkets Cecil Blok")[3419].

Denne gulerod-på-stav-propagandakampagne gav det ønskede resultat. De Forenede Stater gik til sidst ind i krigen, og en forfatningsmæssig vederstyggelighed kaldet Espionage Act blev brugt til at dæmpe alle resterende skeptikere og dissidenter. Tilsyneladende betød, at gøre verden ”sikker for demokrati”, dæmonisering og fængsling af amerikanske borgere, der fortsatte med at give udtryk for deres modstand. Oppositionen forstyrrede kampagnen for at etablere "patriotisk overensstemmelse"[3420], og den kunne derfor ikke tolereres. Men skeptikerne og dissidenterne blev uundgåeligt bekræftet i kritikken. Ved krigens slutning realiserede magtpolitikens virkelighed nemlig sit grimme ansigt. Quigley forklarer:

Folkene i de sejrrige nationer havde taget demokrati-propagandaen om små nationers rettigheder til hjertet og troede på, at der var sat en stopper for magtpolitikken og det hemmelige diplomati. Disse idealer havde taget konkret form i Woodrow Wilson´s Fourteen Points, som de besejrede magter var blevet lovet, at fredstraktaterne ville blive forhandlet og være baseret på. Da det blev klart, at løsningerne skulle tvangsindføres - snarere end at blive forhandlet om - og at betingelserne var nået via en proces med hemmelige forhandlinger frem for demokrati (hvorfra de små nationer var blevet udelukket), resulterede det i udbredt folkelig frastødelse overfor traktaterne[3421].

Selvom folkeslagene i de sejrrige nationer måske havde følt sig forrådt, havde medlemmer af netværket mange grunde til at fejre traktaterne. Indtil dette tidspunkt havde de opnået næsten ethvert af deres mål: fra Wilson-kuppet i 1912 til Federal Reserve System og indkomstskat samt fra at manøvrere USA i krig til at skabe en National League, som de i sidste ende ville kontrollere. Det var dog på dette sidste punkt, Nations League, hvor netværket kom til kort. Da Wilson blev tvunget til at indrømme, at USA var nødt til at give afkald på suverænitet for at ligaen skulle fungere, begyndte oppositionen i det amerikanske senat at vokse[3422]. I et forsøg på at overvinde denne opposition afgav han endnu en af sine messianske taler i juli 1919. League of Nations erklærede Wilson, var:

"Den uundværlige instrumentalitet til opretholdelse af den nye orden. Tør vi afvise den og bryde verdens hjerte? Scenen er sat, skæbnen afsløret. Det er sket uden plan for vores undfangelse, men ved Guds hånd der førte os ind på denne måde. Vi kan ikke vende tilbage. Vi kan kun se fremad med løftede øjne og frisk ånd for at følge visionen. Det var ud fra dette, vi drømte ved vores fødsel. Amerika skal i sandhed vise vejen. Lys strømmer på stien foran, og ingen andre steder”[3423].

Men ingen mængde af højtravende retorik eller appeller til følelser ville være tilstrækkelige. Ligaen ville klart undergrave den amerikanske suverænitet, og Wilson var ikke i stand til at samle nok støtte inden for senatet til at overvinde denne indsigelse. I november 1919, efter måneders forhandling, stemte det amerikanske senat for ikke at tilslutte sig. Dette er dog ikke noget, der

3419 The Anglo-American Establishment side 30–31.
3420 To End All Wars s.133
3421 Tragedy and Hope: A History of The World in Our Time - ISBN978-0026001304 side 268 - https://da.wikipedia.org/wiki/Fourteen_Points
3422 To End All Wars, side 232, 233
3423 To End All Wars” side 251, 252

antyder, at netværkets bestræbelser havde været forgæves. Der var tjent en masse penge under krigen, konkurrerende imperier var blevet destrueret, magten var blevet konsolideret, og snesevis af nationer var kommet med i ligaen. Netværket havde simpelthen mere arbejde at gøre i USA, og "mere arbejde" blev udført. Bortset fra at øge sin kontrol over regeringen ved hjælp af *The Inquiry* (undersøgelsen), CFR og andre stærkt forbundne instrumenter, begyndte netværket også at øge sin økonomiske kontrol med sit nye monetære våben, Federal Reserve.

Efter første verdenskrig begyndte Federal Reserve kunstig oppustning af udbuddet på amerikanske dollars. Quigley informerer os om, at dette i vid udstrækning blev gjort for at lade guld tømmes fra USA (til fordel for Storbritannien) uden at udløse en tilsvarende reduktion i antallet af amerikanske dollars i omløb[3424]. De nyligt trykte Fed-penge flød ind på aktiemarkedet, oppustede boblen i tyverne og førte uundgåeligt til aktiemarkedets kollaps i 1929 - og til den økonomiske destruktion med Den Store Depression. Til forværring af de økonomiske forhold gik Storbritannien fuldstændigt af guldstandarden i 1931, og dette intensiverede forudsigeligt udtømningen af amerikansk guld. Nationer, der ikke længere kunne indløse deres papirindtægter for guld i Storbritannien, vendte sig nu til De Forenede Stater. Da USA var det eneste land med guldstandard med guldmønter, der stadig cirkulererde, væltede guld ud af landet. Derudover begyndte bekymrede amerikanske borgere også at indløse store mængder af deres dollars til guld, og det amerikanske banksystem begyndte at kollapse[3425].

Dette pres på banksystemet fortsatte indtil 1933, da netværket overbeviste præsident Roosevelt (FDR) om at konfiskere amerikanske borgeres guld og overlevere det til Federal Reserve[3426]. Ved at gøre det ulovligt for amerikanske borgere at indløse deres dollars i guld, kunne Federal Reserve (i samarbejde med politiske beslutningstagere inden for den føderale regering) nu begynde at udskrive stadig større bunker med gældspenge, mens de øgede deres egen magt i processen.

Hvis netværket altid søger at fange nationer i gæld (som de gør), bør en gennemgang af væksten i amerikansk føderal gæld være lærerig (og det er den). I de tyve år før Wilson´s valg steg mængden af gæld, som den føderale regering skyldte, med 1,3 milliarder dollars. I de tyve år efter Wilson´s valg steg mængden af gæld, som den føderale regering skyldte, næsten 20 milliarder dollars. Denne enorme stigning i gælden forekom på trods af de ekstra indtægter, der blev leveret af den personlige indkomstskat i 1913. Men selv denne stigning på 20 milliarder dollars var bare ét fald i spanden; frem til lige efter FDR´s formandskab i 1933 var den føderale gæld steget med mere end 240 milliarder dollars. Og i 2019 var gælden steget til mere end $ 20.000 milliarder[3427].

Disse oplysninger om statsgæld er meget vigtige, fordi de spiller en vigtig rolle i netværkets destruktion af national suverænitet. Finansiel krigsførelse er vigtig og den grundlæggende opskrift på at erobre en nation økonomisk kan opsummeres i to enkle trin:

1. Opret mangler i de offentlige indtægter. Enten ved at øge mængden af penge, en regering bruger eller ved at reducere mængden af penge, en regering indsamler, eller begge dele.

2. Opret lån udefra for at "hjælpe" lederne med at dække deres underskud på udgifterne uden at korrigere den underliggende økonomiske ubalance.

3424 Tragedy and Hope, side 342
3425 Tragedy and Hope, side 349, 350
3426 http://en.wikipedia.org/wiki/Executive_Order_6102
3427 http://www.usgovernmentdebt.us

Efterhånden som betalinger på stigende gæld skaber større og større underskud, og når de årlige udgifter fortsat øges uformindsket, bliver større og hyppigere lån nødvendige for at bygge bro over kløften. Dette fremskynder den hastighed, hvormed den nationale gæld vokser (også som funktion af renter, som skaber ekstra incitament til at skabe nye penge), og magtfulde nationer vil finde sig helt afhængige af en konstant strøm af nyligt lånte midler til at dække deres udgifter.

Fra og med side 50–51 i *Tragedy and Hope* skriver Quigley om en gruppe, der beskæftiger sig med "finansiel kapitalisme" for at monopolisere erhvervslivet og kontrollere regeringen. Som eksperter i ”økonomisk manipulation” stræbte disse mænd efter at oprette dynastier af internationale bankfolk ,og ifølge Quigley lykkedes det på et niveau, der var i modstrid med de politiske dynastier i de forrige århundreder. Centreret i London, med udskud i New York og Paris, beskrives denne gruppes magt som overvældende i betydning og ”okkult” i naturen. I 1852 kunne de få adgang til den enorme monetære magt via "Fondsbørsen, Bank of England og City of London´s pengemarked". Men dette var bare begyndelsen.

Med tiden bragte familiedynastierne kommercielle banker og sparebanker ind i deres finansielle netværk, såvel som forsikrings- og pensionselskaber, for at danne alle disse til et enkelt finansielt system på internationalt plan, der manipulerede pengemængden og pengestrømmen. Bare for at afklare: disse mænd ejede ikke de penge, som borgerne placerede i forretnings- og sparekasser. De ejede ikke de penge, som borgerne betalte i pensionskasser, forsikringsfonde eller trustfonde. Som allerede nævnt behøvede de ikke at eje pengene. Alt, hvad de havde brug for, var styrken til at kontrollere det, og det havde de. Så længe en institution indenfor deres ”finansielle netværk” havde midlerne, kunne de dirigere disse midler til at øge deres magt. De bestemte alene, hvordan og hvor den enorme, internationale pulje af penge ville blive investeret. De kunne dominere erhvervslivet, fordi investeringsbankfolk havde evnen til at levere, eller nægte at levere kapital, og de tog plads i bestyrelserne for industrivirksomheder[3428].

Dette bringer os nu til netværkets to største resultater i 1913: den føderale indkomstskat og Federal Reserve systemet. Ved at bruge regeringen som et instrument tildelte netværket sig den juridiske myndighed over både at skabe, og direkte konfiskere, de penge, det har brug for til at finansiere sine globale mål. Desværre er det kun få amerikanere, der er klar over, at De Forenede Stater ikke havde en permanent personlig indkomstskat før 1913. Tænk over det et øjeblik. Amerika gik fra at være en tyndt bosat nation i 1776 til den mest velstående og uden tvivl mest magtfulde nation på planeten uden indkomstskat[3429].

Indkomstskatten overleverede i det væsentlige netværket en licens til at stjæle. Uden dens instrument (regering) ville der ikke være nogen måde direkte at konfiskere billioner af dollars årligt fra amerikanske borgeres arbejde. Kraften i denne finansieringsmekanisme, der ikke eksisterede i næsten 140 år i den amerikanske nation, har styrket netværkets globale indflydelse. I endnu højere grad efter 1913 styrkedes den ved magten til at skabe penge ud af den blå luft og ovenikøbet tage renter heraf. Reginald McKenna, den britiske skattemyndighed, som citeret i *Tragedy and Hope*: ”Jeg er bange for, at den almindelige borger ikke vil lide at få at vide, at bankerne kan, og at de skaber penge (til sig selv). Og de, der kontrollerer nationens kredit, dirigerer regeringernes politik og folkets skæbne”[3430].

3428 Tragedy and Hope, side 60 og 61
3429 https://www.joeplummer.com/tragedy-and-hope-101-4
3430 *Tragedy and Hope* side 325

Bankimperiet med Rockefeller, Rothschild, Morgan og Warburg sendte repræsentanter på deres vegne til den privatejede Jekyll Island ud for Georgia´s kyst[3431]. For at forhindre mændene i at blive genkendt blev øens faste ansatte sendt på ferie, og omhyggeligt screenede vikarer indtog deres plads. Hver mand blev edsvoret til hemmeligholdelse og blev instrueret om kun at bruge deres fornavn for yderligere at skjule deres identitet. (Næsten to årtier gik, før nogen af de sammensvorne offentligt indrømmede, at de havde deltaget i mødet). På dette møde skabte den finansielle elite for sig selv det monetære system, som vi lever under i dag[3432].

Havde dette møde været dækket i pressen, kunne overskriften måske have lydt: ”Magtfulde banker konspirerer på privat ø for at overtage monetær kontrol”. Men igen, hvis det var blevet dækket i pressen, ville Federal Reserve Act aldrig være blevet vedtaget. Borgere ønskede, at kongressen skulle svække de destruktive beføjelser ved internationale bankinteresser og da slet ikke udvide dem. Desværre lækkede Jekyll Island-historien først i 1916, år efter, at skaden allerede var blevet udført. Og selv efter det blev afsløret, fortsatte ”undervisere, journalister, kommentatorer og historikere”med at benægte, at mødet nogensinde fandt sted. Enhver, der påpegede den uærlige oprindelse af Federal Reserve Act, blev udtværret og afskediget som en konspirationsteoretiker. Den mest definitive indrømmelse kom måske fra Frank A. Vanderlip, præsident for den mest magtfulde New York-bank på det tidspunkt (National City Bank of New York, nu Citibank, er stadig blandt de største): I en Saturday Evening Post artikel i 1935 citeredes han for at sige, at ”Paul Warburg tog til konferencen med en kopi af planen for de private centralbanker i England og Europa”[3433].

På trods af denne indrømmelse for femoghalvfjerds år siden og på trods af andre deltagere og deres biografier, der har indrømmet det samme samt på trods af det faktum, at Federal Reserve formand (Ben Bernanke) vendte tilbage til Jekyll Island i 2010 for at mindes FED's grundlæggelse hundrede år tidligere; har stadig langt de fleste mennesker aldrig hørt om turen til Jekyll Island og har ingen idé om, at ”internationale bankfolk” skabte det system, der skulle beskytte dem mod netop internationale bankfolk. Fra Federal Reserve Bank of Atlanta-webstedet med titlen "A Return to Jekyll Island" står der om mødet: "Konferencen blev afholdt for at markere hundredeårsdagen for Jekyll Island-mødet i 1910, som resulterede i udkast til lovgivning (Aldrich-planen) til oprettelse af den amerikanske centralbank"[3434].

Baron Alfred Rothschild´s Federal Reserve Act fra 1913 var resultatet af et hemmeligt møde på Jekyll Island Georgia, der ejes af J.P. Morgan. Hvis der nogensinde var et arketypisk, røgfyldt rum fuldt af plottende magtgrådige mænd - så var det her. Regerings- og industrimedlemmer inkluderede Paul Warburg, partner i Kuhn Loeb og Co; Frank Vanderlip, præsident for Kuhn Loeb og Co., Henry Davidson, senior partner i JP Morgan Bank, Charles Norton, præsident for Morgan's First National i New York, og Benjamin Strong, præsident for Morgan's Bankers Trust Co, A. Piatt Andrew, assisterende sekretær for finansministeriet og senator Nelson Aldrich[3435].

ANDEN VERDENSKRIG

3431 Edward Griffin: *The Creature From Jekyll Island*. Her om Jekyll Island Club https://www.youtube.com/watch?v=8Kt2De98Bck
3432 Joe plummer: Uærlige penge: *Finansiering af vejen til ruin*, side 2 og 3).
3433 American Civilian Counter-terrorist Manual s. 318
3434 http://www.frbatlanta.org/ne.../conferences/10jekyll_index.cfm
3435 https://www.khouse.org/enews_article/2013/2073

Omkring det tidspunkt, hvor det stod klart, at De Forenede Stater ikke ville tilslutte sig Nations League, startede netværket processen med at undergrave organisationen. Quigley argumenterer for, at de velmenende mænd i netværket simpelthen havde taget fejl af den sande karakter (og faktiske identitet) af dem, der fortsatte med at regere Tyskland efter dens nederlag i 1918. Hvis de havde kendt disse kendsgerninger, ville de ikke have fulgt den mangelfulde appeasement-politik, og der havde aldrig været behov for en Anden Verdenskrig."Milner-gruppen så ikke, fordi de ikke ønskede at se". Milner-gruppen vidste, at de sande magter i Tyskland samarbejdede med de reaktionære for at undertrykke alle demokratiske og oplyste elementer i Tyskland og for at hjælpe despotismens kræfter[3436].

Quigley fortsætter derefter med at beskrive en række vildledende handlinger truffet af gruppen. For eksempel skriver han, at den "økonomiske ekspert" inden for Milner-gruppen besluttede, at den bedste måde at hjælpe Tyskland med at blive et fremtrædende medlem af den vestlige civilisation ville være at få USA til at begynde at låne Tyskland penge[3437]. Men hvis gruppen vidste, at "despotismens kræfter" blev styrket, og under antagelse af, at de ikke ville styrke disse styrker, hvorfor ville de da begynde at hjælpe tyskerne uden forsøg på at rense Tyskland fra dets onde elementer og uden nogen garanti for, at denne genopbygningshjælp ikke ville blive brugt mod alt, hvad koncernen elskede?[3438]

Man kunne med rimelighed hævde, at de lån, der blev tilbudt for at hjælpe Tyskland, simpelthen var en del af en uhyggelig økonomisk krigsførelsesstrategi. På side 308 og 309 i *Tragedy and Hope* beskriver Quigley et lån på 800 millioner dollars til Tyskland, kendt som Dawes-planen, på denne måde:

"Dawes-planen, der stort set var en JP Morgan-produktion, blev udarbejdet af et internationalt udvalg af finansielle eksperter. Tyskland betalte erstatning for fem år under Dawes-planen (1924–1929). Det er værd at bemærke, at dette system blev oprettet af de internationale bankfolk, og at de efterfølgende udlån af andres penge til Tyskland var rentable for disse bankfolk. Med disse amerikanske lån var Tyskland i stand til at genopbygge sit industrielle system til at gøre det til det næstbedste i verden med en bred margin, efter USA. De eneste ting, der var galt med systemet, var (a), at det ville kollapse så snart De Forenede Stater ophørte med at låne, og (b) i mellemtiden blev gælden blot flyttet fra den ene konto til den anden, og ingen kom virkelig nærmere solvensen. Intet blev afgjort af alt dette, men de internationale bankfolk profiterede af gebyrer og provisioner".

Anthony Sutton uddybede dette: "Mellem 1924 og 1931 udbetalte Tyskland under Dawes-planen de allierede omkring 86 milliarder mark i erstatning. På samme tid lånte Tyskland i udlandet, hovedsageligt i USA, ca. 138 milliarder mark - hvilket således foretager en tysk nettobetaling af kun tre milliarder mark i erstatning. Følgelig blev byrden af den tyske monetære erstatning til de allierede faktisk udført af udenlandske abonnenter på udstedte tyske obligationer af finansieringshuse på Wall Street - selvfølgelig til et betydeligt overskud"[3439].

Sutton, som skrev mange bøger om emnet, fortsætter: "Vi har dokumenteret en række kritiske

3436 Carroll Quigley: *The Anglo-American Establishment*, side 234 og 235
3437 Ibid side 235
3438 Ibid side 238
3439 Antony C Sutton: *Wall Street and The Rise of Hitler* side.9 https://www.voltairenet.org/IMG/pdf/Sutton_Wall_Street_and_Hitler.pdf

foreninger mellem Wall Street´s internationale bankfolk og fremkomsten af Hitler og nazisme i Tyskland. Først: at Wall Street finansierede de tyske karteller i midten af 1920'erne, hvilket igen fortsatte med at bringe Hitler til magten. For det andet: at finansieringen af Hitler og hans S.S. delvis kom fra affilierede, eller datterselskaber, af amerikanske virksomheder, herunder Henry Ford i 1922, betalinger af I.G. Farben og General Electric i 1933, efterfulgt af Standard Oil fra New Jersey og I.T.T. datterselskab-betalinger til Heinrich Himmler indtil 1944. For det tredje: at amerikanske multinationale borgere, under kontrol af Wall Street, tjente stort på Hitler´s militære konstruktionsprogram i 1930'erne, og i det mindste indtil 1942. For det fjerde: at de samme internationale bankfolk brugte politisk indflydelse i USA til at dække over deres krigstidssamarbejde - og for at gøre dette - infiltrerede den amerikanske kontrolkommission for Tyskland[3440].

Paul Warburg (CFR) var fx direktør for amerikanske I.G. Farben og dermed forbundet med finansieringen af Hitler. Max Warburg, direktør for tyske I.G. Farben, underskrev - sammen med Hitler selv - dokumentet, der udnævnte Hjalmar Schacht til Reichsbank-præsident i 1933, og som blev økonomiminister i 1934.

Keppler-cirklen stammer fra en gruppe tyske forretningsmænd, der støttede Hitler´s opstigning til magt både før og i 1933. I midten af 1930'erne kom Keppler Circle under indflydelse og beskyttelse af SS-chef Himmler, og under den organisatoriske kontrol af Köln-bankmand, og den fremtrædende nazistiske forretningsmand, Kurt von Schröder. Schröder, som det vil blive husket, var leder af J.H. Stein Bank i Tyskland og tilknyttet L. Henry Schroder Banking Corporation i New York. Det er inden for dette inderste af de indre cirkler, i selve kernen i nazismen, at vi finder Wall Street.

Wilhelm Keppler, grundlægger af den originale Circle of Friends, typificerer det velkendte fænomen med en politisk forretningsmand - dvs. en forretningsmand, der kultiverer den politiske arena, snarere end den upartiske markedsplads, for sin fortjeneste. Sådanne forretningsfolk har været interesseret i at fremme "socialistiske" årsager, fordi et planlagt socialistisk samfund giver mest mulig lukrativ mulighed for kontrakter gennem politisk indflydelse. Forventende så rentable muligheder sluttede Keppler sig til de nationale socialister, og var tæt på Hitler, før 1933. Vennekredsen voksede ud af et møde mellem Adolf Hitler og Wilhelm Keppler i december 1931. I løbet af deres samtale udtrykte den fremtidige Fuehrer et ønske om at have pålidelige tyske forretningsfolk til rådighed for økonomisk rådgivning, når nazisterne ville tage magten[3441].

Under Anden Verdenskrig kontrollerede det svenske selskab SKF 80 % af al kuglelejeproduktion i Europa, og havde patenterne for det meste af verden. 60 pct. af SKF's produktion gik til Tyskland[3442]. SKF's amerikanske advokat var Allen Dulles; efterkrigstidens CIA-bindeled i Bern, Schweiz. Dulles-brødrene og Salomon & Cromwell havde repræsenteret de fleste af de nazistiske banker før krigens udbrud. Dulles var forbundet med Bank for International Settlements (BIS) i Basel gennem en tysk korrespondentbank under ledelse af Kurt von Schroeder[3443].

Florida´s senator Claude Pepper sagde, at en af dem, der havde hjulpet Hitler til magten, var John Foster Dulles "fordi det var Dulles' firma og Schroeder Bank, der havde givet Hitler de penge, han havde brug for til at starte sin karriere som international bandit". *New York Times* rapporterede om

3440 Antony C Sutton: *Wall Street and The Rise of Hitler* - s. 120
3441 Antony C Sutton: *Wall Street and The Rise of Hitler* - s. 107
3442 John Loftus, Mark Aarons: *Unholy Trinity, The Vatican, The Nazis and the Swiss Banks*, St Martins Press, Conclusions side 276 - note 28 henviser til: Higham: *Trading With the Enemy* side 117
3443 ohn Loftus, Mark Aarons: *Unholy Trinity, The Vatican, The Nazis and the Swiss Banks*, St Martins Press, Conclusions side 285

Dulles' besøg i Köln i januar 1933. Den tidligere amerikanske ambassadør i Berlin, William Dodd, noterede i sin dagbog, at de amerikanske banker, repræsenteret af Dulles, allerede havde garanteret tyske obligationer til en værdi af en milliard dollars i slutningen af 1933[3444].

Alt dette lyder som en smuk løbende gældsfælde; bankfolk bliver rige, når en målrettet nation bliver begravet i uundgåelig gæld. Denne særlige nation brugte imidlertid de lånte penge til at genopbygge sin kapacitet til krig. Med et industrielt system, der rangerede som nummer to i verden "med en bred margin", var ideen om, at Tyskland´s "onde elementer" simpelthen ville acceptere, at deres finansiering blev nedskåret (når de først var militært stærke nok til at beslaglægge nye ressourcer), temmelig optimistiske. Netværket var klogt nok til at vide, at dets handlinger skabte en potentielt farlig militær styrke i Europa, en, der ikke let kunne undertrykkes via økonomiske sanktioner alene. Så betyder det, at de i virkeligheden ønskede, at Tyskland, skulle blive stærke igen? Med et ord, ja. Quigley slutter med denne konklusion og giver derefter en forklaring på, hvorfor netværket besluttede at undergrave Nations League:

"*Efter at USA nægtede at tilslutte sig ligaen, konkluderede medlemmer af Milner-gruppen, at deres bedste mulighed i Europa var at genoplive Tyskland og bruge det som et våben mod både Frankrig og Rusland. Men inden denne magtbalancestrategi kunne implementeres, skulle Nations League blive destrueret. Som det blev skrevet, ville Nations League nemlig ikke kun forstyrre Tyskland´s evne til at genoprette sig, men denne ville også blande sig i Tyskland´s evne til at krænke nabolandes suverænitet.*

Milner-gruppens mål gennem perioden 1920 til 1938 var det samme: at opretholde magtbalancen i Europa ved at opbygge Tyskland mod Frankrig og Rusland; at øge Storbritannien´s vægt i denne balance, og at nægte alle forpligtelser (især eventuelle forpligtelser gennem Nations League og frem for alt eventuelle forpligtelser til at hjælpe Frankrig) til at drive Tyskland mod øst mod Rusland, hvis en af, eller begge af, disse to magter blev en trussel mod fred i Vesteuropa. Fra 1921 og fremefter gjorde Milner-gruppen og den britiske regering alt, hvad de kunne, for at lette erstatningsbyrden for Tyskland og for at forhindre Frankrig i at bruge magt til at indsamle erstatninger"[3445].

Husk, at Frankrig kun havde overlevet tysk aggression under Anden Verdenskrig, fordi Storbritannien, USA, Rusland og Italien var kommet til hjælp. Da netværkets hemmelige politik for at genmilitarisere Tyskland begyndte at tage form, blev franskmændene gradvist mere bekymrede. Quigley skriver, at Frankrig "forgæves søgte det ene alternativ efter det andet" for at garantere dets sikkerhed og for at holde Tyskland nede, men "alle disse bestræbelser blev blokeret af Milner-gruppens maskinister"[3446].

Da Storbritannien, på anmodning af netværket, blokerede Genève-protokollen i 1924 (som skulle forhindre krigens parter i at føre kemisk og biologisk krigsførelse mm), udløste dette endelig skandale overalt i verden. Sandt at sige, at netværket simpelthen vred skandalen til sin egen fordel. Som et resultat af denne følelse, der var udbredt over hele verden, besluttede netværksgruppen at give verden billedet af en garanti til Frankrig. Dette blev gjort i Locarno-pagterne. I virkeligheden gav aftalerne ikke Frankrig noget, mens de gav Storbritannien et veto over fransk opfyldelse af alliancen. Hvis Tyskland flyttede østover mod Tjekkoslovakiet eller Polen, og hvis Frankrig angreb

3444 Ambassador Dodd´s diary 1941, 74 also cf. 62
3445 Quigley AAE, side 240, 241.
3446 Ibid side 261

Tyskland´s vestlige grænse til støtte for Tjekkoslovakiet eller Polen, som dennes alliancer tvang Frankrig til at gøre, ville Storbritannien, Belgien og Italien muligvis være bundet af Locarno-pagterne til at komme til Tyskland´s hjælp[3447].

Dette var, naturligvis ikke sidste gang netværket forrådte verdensopinionen og den offentlige tillid til at forfølge sin egen katastrofale europæiske dagsorden. Quigley bruger udtrykket ”dobbeltpolitik” til at beskrive den yderligere bedrageri, der blev anvendt i opsættet til Anden Verdenskrig. "Dobbeltpolitik" kan sammenfattes som at foregive at ære "folks vilje" offentligt, mens de fortsætter med at føre antitesisk politik bag kulisserne. Disse bevidste bedrag har ikke kun bemyndiget mænd som Adolf Hitler i Tyskland; de bemyndigede også fascistiske regimer, som de af Benito Mussolini i Italien og Francisco Franco i Spanien[3448].

Franco "fortsatte med at blive den længst regerende diktator i europæisk historie". I løbet af hans regeringsperiode ophævede han borgerlige frihedsrettigheder, undertrykkede voldeligt dissenterende stemmer og myrdede titusinder af sine politiske modstandere. Efter at have været ved magten fra 1939 til hans død i 1975, blev Franco´s begravelse ikke kun frekventeret af kolleger, der understøttede netværket, men også af sådanne netværksprofiler som den amerikanske vicepræsident Nelson Rockefeller[3449]. Både Chile´s Pinochet og Bolivia´s Banzer beundrede Franco og modellerede deres ledelsesstil efter den spanske leder[3450]. Den tidligere amerikanske præsident Richard Nixon kaldte Franco for "en loyal ven og allieret af USA"[3451].

Set fra bankierernes synspunkt var Vatikanet´s fredsforhandlinger med Tyskland et bekvemt dække for at fortsætte forretningerne med nazisterne som sædvanlig. Resultatet blev forræderi og henrettelse af de fleste medlemmer af Black Orchestra (modtandsbevægelsen imod nazismen), som de allierede havde vurderet, at de ligesom jøderne, kunne undvære for krigsindsatsen, konkluderede John Loftus og Mark Aarons i *Unholy Trinity, The Vatican, The Nazis and the Swiss Banks,* og endvidere at Vesten herefter var Stalin´s medskyldige, da de udleverede titusindvis af mennesker, der var flygtet fra det kommunistiske tyranni, tilbage til den retsløse behandling som Gulag-fanger i Sovjetunionen[3452].

Selvom der er skrevet meget om Adolf Hitler, finder du sjældent nogen omtale af netværket eller dets rolle i Nazi-Tyskland´s rejsning. Den ubeskrivelige menneskelige lidelse under Anden Verdenskrig er svær at forestille sig eller beskrive med ord, og derfor vil der ikke være noget forsøg på at gøre det her. Snarere vil jeg blot give et par endelige detaljer om taktikker og politik (vedtaget af en håndfuld mænd), der gjorde naziregimet og Anden Verdenskrig til virkelighed:

Efter med succes at have gjort det lettere for Remilitariseringen af Tyskland, fortsatte netværket med udførelsen af sin plan. Denne plan omfattede likvidation af Østrig, Tjekkoslovakiet og Polen. For at sikre succes måtte der dog fjernes en anden hindring for den tyske magt: Frankrig måtte udkastes fra det vesttyske Rheinland, så tyske tropper kunne besætte området igen. Om dette skriver Quigley:

3447 Quigley: The Anglo-American Establishment side 218
3448 Ibid
3449 http://en.wikipedia.org/wiki/Francisco_Franco Death and Funeral note 183: García, Jorge (23 October 2019). "Así se organizó el entierro de Franco en el Valle de los Caídos hace ya 44 años". *20minutos.es*.
3450 *Official journal of the European Communities*. Vol. 19. Office for Official Publications of the European Communities. 1976. p. 18.
3451 Rubottom, R. Richard and Murphy, J. Carter (1984) *Spain and the United States: Since World War II*. Praeger.
3452 John Loftus, Mark Aarons: *Unholy Trinity, The Vatican, The Nazis and the Swiss Banks,* St Martins Press, Conclusions side 285

”Det ville være en for kompliceret historie her at fortælle de metoder, som Frankrig blev overtalt til at eftergive. Det er nok at påpege, at Frankrig blev overtalt til at trække sine tropper tilbage (fra Rheinland) i 1930 snarere end i 1935”[3453]. Her forklarer Quigley vigtigheden af at opretholde et demilitariseret Rheinland. Når Tyskland befæstede dette område (i strid med Versailles-traktaten), kunne det flytte øst ind i landene "markeret til likvidation" med mindre frygt for et fransk angreb på Tyskland´s vestlige grænse[3454].

Rheinland og en 50 km bred zone skulle permanent afmilitariseres - og enhver krænkelse heraf kunne betragtes som en fjendtlig handling af traktatens pagtforbundne. Dette betød, at alle tyske tropper eller befæstninger blev udelukket fra dette område for evigt. Dette var den vigtigste klausul i Versailles-traktaten. Så længe den forblev i kraft, var den økonomiske rygrad i Tyskland´s evne til krigsførelse dermed potentielt udsat for et muligt fransk militærangreb fra vest, og Tyskland kunne derfor hverken true Frankrig eller bevæge sig mod øst mod Tjekkoslovakiet eller Polen, hvis Frankrig modsatte sig[3455].

Franskmændene forstod utvivlsomt den strategiske fare for et tysk besat Rheinland, da de forlod området, men de troede falskt, at Locarno-pagterne ville forhindre Tyskland i at flytte tropper tilbage dertil. Ifølge Quigley var dette blot endnu et af netværkets bedrag. Locarno-pagterne blev med vilje udarbejdet med smuthuller, der gjorde det muligt for Storbritannien at "undslippe nødvendigheden af at opfylde sin garanti". Quigley tilføjer: "Faktisk, da Hitler overtrådte Locarno-aftalerne ved at remilitarisere Rheinland i marts 1936, forsøgte Milner Group og deres venner ikke engang at undgå deres forpligtelse ved at glide gennem et smuthul; de vanærede simpelthen deres aftale”[3456].

Da Hitler´s Tyskland med succes vendte tilbage til Rheinland, og med scenen for sin erobring af Østrig, Tjekkoslovakiet og Polen, begyndte netværket at håndtere den sidste hindring, der stod i vejen: den offentlige mening. Det var klart, at den britiske regering ikke kunne indrømme sin beslutning om at føde tre suveræne nationer til nazisterne, så for at holde det offentlige skrig til et minimum, begyndte de at manipulere og terrorisere borgerne til at acceptere Hitler´s handlinger. Milner-gruppens hovedopgave var at se til, at denne fortærende proces ikke blev udført hurtigere, end den offentlige mening i Storbritannien kunne acceptere - men også for at blødgøre de potentielle ofre, så de ikke ville modstå processen - og således forhaste en krig[3457].

Den britiske regering skabte herefter frygt ved støt at overdrive Tyskland´s væbnede magt og undervurdere sin egen ved beregnede indiskretioner (som udsagnet om, at der ikke var reelle antiluftskyts-forsvar i London), ved konstant at propagandere over fare for et overvældende luftangreb og ved at bygge anstrengende og ganske ubrugelige luftangrebs-skyttegrave i London´s gader og parker, samt ved at insistere gennem daglige advarsler om, at alle straks skulle udstyres med en gasmaske (skønt faren for et gasangreb var lig nul). På denne måde satte regeringen London i panik[3458].

Som bemærket blev denne taktik med tilskyndelse til panik, som gradvist blev opbygget fra 1935 til 1939, også brugt på de "potentielle ofre" for nazistisk aggression. Storbritannien anvendte et

3453 Carroll Quigley: The Anglo-American Establishment - Side 266
3454 Quigley: the Anglo-American Establishment (A-A-E s.272).
3455 Quigley: Tragedie og Håb side 277, 278
3456 Quigley: The Anglo-American Establishment (AAE s.265)
3457 Quigley: The Anglo-American Establishment (AAE s.273)
3458 Carroll Quigley: *Tragedy and Hope*, side 584, med yderligere detaljer vedrørende propaganda på side 622

intensivt politisk pres på de lande, der forventedes at afgive deres suverænitet over for Hitler, idet de lagde særlig vægt på en overdrevet beretning om Tyskland´s militære styrke med hentydninger om, at ofrene ville være på egen hånd, hvis de valgte at modstå Hitler´s planer. De blev ført til at tro, at modstand var meningsløs. De blev forsikret om, at Storbritannien ikke ville gribe ind på deres vegne.

Efter denne formel var Østrig det første land, der faldt uden kamp. Efter annekteringen blev "dem, der havde modsat sig nazisterne myrdet eller slavebundet, jøderne plyndret og misbrugt, og ekstravagante honorarer blev udbetalt til de nazistiske gangstere, der havde forstyrret Østrig i årevis"[3459]. Tilsyneladende var alt dette i orden for netværket, fordi det straks begyndte at arbejde på det næste mål; Tjekkoslovakiet.

Inden for to uger efter Hitler´s annektering af Østrig var Storbritannien i bevægelse. Det blev besluttet at lægge pres på tjekkerne for at imødekomme tyskerne. Alt dette var berettiget med argumenterne om, at Tjekkoslovakiet i en krig med Tyskland straks ville blive knust[3460].

På side 625 til 639 i *Tragedie og Håb* finder du den virkelig skammelige trin for trin historie, der i sidste ende nedbrød Tjekkoslovakiet. Ved hjælp af en kombination af "ubarmhjertigt hemmeligt pres", trusler og bedrag, afsluttede netværket til sidst sin modstand, og nåede sit mål. Selvom historien er for lang til at sammenfatte tilstrækkeligt her kan man alligevel sammenfatte: en af de mest ”demokratiske, velstående og bedst administrerede” nationer efter Første Verdenskrig faldt også til nazisterne uden kamp, og de forudsigelige konsekvenser fulgte kort efter.

De anti-nazistiske flygtninge blev fanget af Prag´s regering og overdraget tyskerne. Tyskland var stærkest i Centraleuropa, og enhver mulighed for at begrænse denne magt, enten ved en fælles politik for vestmagterne med Sovjetunionen og Italien, eller ved at finde nogen åbent anti-tysk modstand i selve Centraleuropa, var afsluttet. Da dette var nøjagtigt, hvad Chamberlain (den britiske premierminister) og hans venner havde ønsket, burde de have været tilfredse[3461]. Tilfredse eller ej forblev spørgsmålet om likvidation af Polen på listen over ting, der skulle gøres, og det var her netværkets evne til at manipulere den offentlige mening, begyndte at tabe terræn.

Efter Hitler´s endelige annektering af Tjekkoslovakiet og Memel-regionen i Litauen vendte borgerne sig fjendtligt mod enhver fortsat fristelse af nazisterne. Hitler´s handlinger havde åbnet deres øjne "for det faktum, at passifisme kun var en slags langsom selvmord, og ganske ude af stand til at tilfredsstille appetitten hos aggressorer, der var umættelige". Denne endelige erkendelse kunne have været en manifestation for den gennemsnitlige borger, men "Hitler´s virkelige ambitioner var ganske klare for de fleste mænd i regeringen længe før hans modige handlinger i Tjekkoslovakiet - og de blev gjort glasklare over for resten under krisen". Ikke desto mindre fortsatte underkastelse til Hitler[3462].

Hitler blev gradvis mere krigerisk og utålmodig, og insisterede på sin ret til at bruge magt for at erhverve sine ønsker. Ifølge Quigley er dette den eneste grund til, at netværket omsider vendte sig imod ham. Det ser ud til, at de ikke havde noget problem med at Hitler myrdede og undertrykkede mennesker; det havde han gjort fra dag et af hans tyske kup i 1933. Deres problem, (under

3459 Carroll Quigley: Tragedy and Hope s. 625
3460 Carroll Quigley: Tragedy and Hope s. 627
3461 Carroll Quigley: Tragedy and Hope side 638, 639
3462 Carroll Quigley: Tragedy and Hope side 614-642

antagelse af, at Quigley har ret), var, at Hitler nægtede at være mere diplomatisk i metoden, hvorpå han tog kontrol over de suveræne nationer.

I skyggen af Nations League og verdensopinionen, lagde åbenlyse nazistiske krænkelser af national suverænitet et stigende pres på netværkets vestlige marionetter. Da Hitler voldeligt angreb Polen i 1939, tvang dette endelig netværkets reaktion. Denne opfattelse er baseret på Quigley´s fortælling. Det er lige så muligt, at netværket fra starten havde planlagt at indlede en anden global afbrænding (verdenskrig) og bruge den til at sikre dens større mål.

Således begyndte en seks år lang "tidevand af aggression" og "koldblodig barbari" på en skala, der aldrig var set før. Civile dødsfald oversteg langt soldater, og mange af begge blev dræbt uden nogen militær berettigelse overhovedet. For eksempel i slaget om Polen i 1939 blev 3,9 millioner polske civile "henrettet eller myrdet i ghettoen". Hvad angår det samlede antal civile, der blev dræbt under krigen (i alle nationer tilsammen), er dette antal kontinuerligt revideret opad siden den første frigivelse af *Tragedy and Hope*. Ifølge Wikipedia: "Dræbte civile var i alt fra 38 til 55 millioner, heraf 13 til 20 millioner fra krigsrelateret sygdom og hungersnød. Samlede militære døde: fra 22 til 25 millioner, inklusive dødsfald i fangenskab af omkring 5 millioner krigsfanger"[3463].

Den 18. marts 1940 blev Hitler og Mussolini enige om at gøre Stålpagten til en alliance mod Frankrig og Storbritannien. Den 9. april 1940 indledte Tyskland med Operation Weserübung: besættelsen af Danmark og Norge. Spøgelseskrigen ophørte, da vestfronten blev åbnet med det tyske angreb på Belgien, Holland og Luxembourg den 10. maj. Efter en hurtig invasion gik de tyske styrker den 13. maj mod Frankrig. De gik gennem Ardennerne. Frankrig havde begået den katastrofale fejl at lade området være næsten uforsvaret, fordi det angiveligt ikke kunne passeres af kampvogne. De fleste allierede styrker stod i Flandern og Nordfrankrig, hvor de afventede en gentagelse af 1. verdenskrig. De blev afskåret fra det centrale Frankrig. En langt bedre kommunikation mellem de tyske styrker gjorde også, at slaget om Frankrig blev en kort affære. Kampen varede seks uger, hvorefter Frankrig overgav sig.

Tyske flystyrker blev i stort antal udstationeret i Nordfrankrig for at forberede en planlagt invasion af England under kodeordet "Operation Søløve". Luftkampene blev igangsat af Luftwaffe mod Royal Air Force og blev kendt som Slaget om England. Fra 1942 blev krigsindsatsen suppleret af det amerikanske 8. luftvåben. Briterne foretog togter om natten og amerikanerne om dagen. I 1943 blev Hamborg ramt af en af historiens værste ildstorme, antændt af et bombetogt. 40.000 mennesker blev dræbt. Bombetogtet blev alene overgået – i antallet af ofre – af bombetogtet mod Dresden i 1945, bombningen af Tokyo og atombomberne i 1945. Ud over den direkte skade, som bombetogterne havde, medførte de, at en lang række ressourcer måtte anvendes på luftforsvaret af Tyskland[3464]. Frimurer Churchill´s berømte tak lød: "never was so much owed by so many to so few" - mente han mon jægerpiloter eller "netværket" ?

Efter at Balkan var kommet på tyskernes hænder, blev næste operation igangsættelsen af den historisk største militære landoffensiv, der flere gange var blevet udskudt. Om morgenen den 22. juni 1941 gik 2,5 millioner tyske og tyskallierede soldater til angreb på Sovjetunionen. Det angreb blev kaldt Operation Barbarossa, historiens største og blodigste militære felttog. Slaget om Moskva varede i tre måneder og endte med sovjetisk sejr. Med temperaturer omkring 30 minusgrader led de tyske styrker under Fedor von Bock kraftigt, og da den sovjetiske kommandant Georgij Zjukov

3463 http://en.wikipedia.org/wiki/World_War_II_casualties
3464 https://da.wikipedia.org/wiki/2._verdenskrig se noter

satte modangrebet ind den 5. december, mistede tyskerne initiativet og blev drevet tilbage.

Det japanske angreb på Pearl Harbour førte til, at den amerikanske kongres erklærede krig mod Japan den 8. december. Tre dage senere erklærede Tyskland krig mod USA. Det førte til, at de hidtil uafhængige krige i Europa og Asien blev forbundet til en global konflikt, altså en verdenskrig. Fra deres basis i Nordafrika foretog de allierede nu en invasion ind i, hvad Winston Churchill kaldte "Europa´s bløde underliv".

Som forløber blev Sicilien erobret den 10. juli 1943. Som en direkte konsekvens blev Mussolini afsat den 25. juli 1943. Han blev arresteret og sat i husarrest i et isoleret bjergområde. Hans efterfølger, general Pietro Badoglio, forhandlede sig til en våbenhvile med de allierede den 8. september 1943, og Italien var hermed ikke længere Tyskland´s allierede. Nu var der repressalier mod italienske soldater i selve Italien, og i de besatte lande som Grækenland, hvor tyskerne henrettede italienske soldater i massevis: på Korfu blev de italienske soldater lagt i sække og smidt levende ud fra en klippe. Tyskerne handlede hurtigt i situationen med en afvæbning af de italienske styrker og etableringen af en stærk forsvarslinje. De allierede styrker gik i land på det italienske hovedland den 9. september 1943; amerikanerne ved Salerno, briterne ved Taranto.

Mussolini blev befriet af tyske tropper og genindsat som overhoved i Salò-republikken; en fascistisk vasalstat i Norditalien. Han fortsatte, til han blev fanget af den italienske modstandsbevægelse og henrettet ved skydning. Den 28. april 1945 hængte de italienske partisanere ham op i benene på Piazzale Loreto i Milano. De allierede indtog Rom den 4. juni 1944, to dage før landgangen i Normandiet. Omtrent samtidig med "befrielsen" af Rom kom den længe ventede invasion af Frankrig.

Meget omfattende bombninger af den tyske infrastruktur og byer var årsag til enorme tab og ødelæggelser. Den 25. august 1944 blev Paris "befriet". Ruhr-området blev hurtigt omringet, og mens Ruhr blev erobret fortsatte de vestallierede styrker hastigt øst på, og erobrede hele det tyske område vest for Elben, foruden store dele af Tjekkoslovakiet og Østrig.

Den 16. april gik de sovjetiske styrker til angreb over Oder og omringede hurtigt Berlin. Mens de sovjetiske styrker kæmpede mod et indædt tysk forsvar af Berlin, mødtes amerikanske og sovjetiske tropper den 25. april 1945 ved Torgau, som ligger ved Elben[3465].

Roosevelt overvågede mobiliseringen af den amerikanske økonomi til støtte for krigsindsatsen og gennemførte en "Europa først"-strategi, der gjorde sejren over Tyskland til en prioritet over Japan. Han indledte også udviklingen af verdens første atombombe og arbejdede sammen med de andre allierede ledere for at forberede grundlaget for FN og andre efterkrigsinstitutioner. Roosevelt vandt genvalg i 1944, men med hans fysiske helbred faldende i krigsårene, døde han i april 1945, mindre end tre måneder inde i sin fjerde periode[3466]. Aksemagterne overgav sig til de allierede i månederne efter Roosevelt´s død under formandskabet for hans efterfølger, Harry S. Truman, USA ´s 33. præsident, som herefter tog sig kærligt af Japan.

Og endnu en gang profiterede det samme netværk, der faciliterede og planlagde en ny ubeskrivelig global katastrofe. Ikke kun økonomisk via de milliarder, der var optjent og det bjerg af gæld, der tilføjedes regeringers balance, men endnu mere politisk. Hvor netværket ikke lykkedes at sikre

3465 https://da.wikipedia.org/wiki/2._verdenskrig se noter
3466 https://en.wikipedia.org/wiki/Franklin_D._Roosevelt

USA's deltagelse i sin League of Nations-ordning efter Første verdenskrig, lykkedes det at sikre USA's deltagelse i sin anden globale regeringsordning, De Forenede Nationer, efter Anden Verdenskrig. Dette løste netværkets problem med amerikansk "isolationisme". Med det ude af vejen har USA gjort de tunge løft for netværkets suverænitets-destruktion-projekter lige siden.

DEN NYE VERDENSORDEN OG MODERNE TERRORISME

En ud af mange som (afpresset eller bestukket, vidende eller uvidende) fungerer som limited hangout, idet han benægter og medvirker til at skjule visse essentielle dele af konspirationen, er forfatter af *Confessions of an Economic Hitman*, John Perkins. I bogen (og på hans sociale medie-profiler) gør han det klart, at det han kalder Corporatocracy (korporatismen), alene er drivkraften bag alverdens ulykker, og at der ikke er tale om nogen dybere eller overlejrede niveauer af konspiration: "Jeg tror stadig ikke på den store konspirationsteori. Min erfaring er, at der ikke findes nogen hemmelig klub af personer, der mødes for at planlægge ulovlige, verdensdominerende strategier"[3467].

Dette betyder dog ikke at hans afsløringer fra sin karriere er uinteressant. Tværtimod.
John Perkins, forklarer, også på video[3468], hvordan vesten gennem banker, selskaber, USAID, Pentagon og CIA, iscenesætter krige imod alverdens lande, for at kontrollere og overtage deres ressourcer; hvilken modus operandi vi ser gentage sig konstant: 1) CIA kommer (fx via Operation Gladio og andre mørklagte operationer) ind for at vælte en ikke-overensstemmende regering med forhandling/bestikkelse. 2) Hvor det fejler, indsættes "sjakalerne"/snigmorderne. 3) Først efter at disse muligheder eventuelt er mislykkedes, vil det amerikanske militær blive involveret - og herefter permanent installere sine militærbaser. CIA, Pentagon og NSA´s roller forbliver uangribeligt hemmeligholdte[3469].

Perkins skriver: *Da jeg først kom ind i disse rækker, overbeviste jeg mig selv om, at jeg gjorde det rigtige. Sydvietnam var faldet til den kommunistiske nordlige del, og nu var verden truet af Sovjetunionen og Kina. Mine professorer på handelsskolen havde lært mig, at finansiering af infrastrukturprojekter gennem bjerge af gæld fra Verdensbanken ville trække de økonomiske udviklingslande ud af fattigdommen og redde dem fra kommunismens kløer*[3470]*. Der var to primære mål med mit arbejde. For det første skulle jeg retfærdiggøre enorme internationale lån, som skulle føre penge tilbage til min arbejdsgiver MAIN og andre amerikanske virksomheder (såsom Bechtel, Halliburton, Stone & Webster og Brown & Root) gennem massive ingeniør- og byggeprojekter. For det andet ville jeg arbejde på at bringe de lande, der modtog disse lån, i konkurs (efter at de havde betalt MAIN og de andre amerikanske entreprenører, naturligvis), så de for evigt ville være gældspligtige over for deres kreditorer og ville være lette mål, når vi havde brug for tjenester, såsom militærbaser, FN-stemmer eller adgang til olie og andre naturressourcer. Mit job var at forudsige virkningerne af at investere milliarder af dollars i et land. Mere specifikt skulle jeg udarbejde undersøgelser, der fremskrev den økonomiske vækst 20-25 år frem i tiden, og som evaluerede virkningerne af en række forskellige projekter. Hvis det f.eks. blev besluttet at låne et land 1 milliard dollars for at overtale dets ledere til ikke at slutte sig til Sovjetunionen, ville jeg sammenligne fordelene ved at investere disse penge i kraftværker med fordelene ved at investere i*

3467 John Perkins: *The New Confessions of an Economic Hitman – kapitel* 34, Conspiray: Was I Poisoned? Side 162
3468 https://www.youtube.com/watch?v=j1IvMLTQ6ew
3469 John Perkins: *The New Confessions of an Economic Hitman* - preface
3470 John Perkins: *The New Confessions of an Economic Hitman – kapitel 1: Dirty Business*

et nyt nationalt jernbanenet eller et telekommunikationssystem. Eller jeg kunne få at vide, at landet fik tilbudt muligheden for at få et moderne elforsyningssystem, og det ville være op til mig at påvise, at et sådant system ville resultere i tilstrækkelig økonomisk vækst til at retfærdiggøre lånet. Den afgørende faktor var i alle tilfælde bruttonationalproduktet. Det projekt, der resulterede i den højeste gennemsnitlige årlige vækst i BNP, vandt. Hvis der kun var ét projekt under overvejelse, skulle jeg påvise, at udviklingen af det ville medføre større fordele for BNP. Det uudtalte aspekt ved hvert af disse projekter var, at de havde til formål at skabe store overskud for entreprenørerne og at gøre en håndfuld rige og indflydelsesrige familier i modtagerlandene meget glade, samtidig med at de sikrede langsigtet økonomisk afhængighed og dermed politisk loyalitet hos regeringer rundt om i verden. Jo større lånet er, jo bedre. Der blev ikke taget hensyn til, at den gældsbyrde, der pålægges et land, ville berøve dets fattigste borgere sundhedspleje, uddannelse og andre sociale ydelser i årtier fremover. BNP vil vise vækst, selv om det kun gavner én person, og selv om størstedelen af befolkningen er gældsbyrdet. De rige bliver rigere, og de fattige bliver fattigere. Alligevel registreres dette fra et statistisk synspunkt som et økonomisk fremskridt[3471].

Perkins fortsætter: *Amerikanske efterretningstjenester - herunder NSA - ville identificere potentielle Hitmen, som derefter kunne blive hyret af internationale virksomheder. Disse ville aldrig blive betalt af regeringen; istedet ville de få deres løn fra den private sektor. Derfor ville deres beskidte arbejde, hvis det blev afsløret, blive tilskrevet virksomhedernes grådighed snarere end regeringens politik. Desuden ville de virksomheder, der hyrede dem, selv om de blev betalt af statslige organer, og deres multinationale bankmodparter (med skatteydernes penge), være isoleret fra tilsyn fra kongressen og offentlig kontrol, beskyttet af en voksende mængde juridiske initiativer, herunder love om varemærker, international handel og informationsfrihed*[3472].

Perkins fortæller, at han i sin karriere arbejdede tæt sammen med regeringen og korporatismen om en række af denne slags fascistiske kup, som da præsident Jacobo Arbenz Guzman fra Guatemala blev taget, med begrundelsen at denne var kommunist, fordi han ville give landbrugsrettigheder til folket. Herefter genindsatte de deres selskaber inklusive United Fruit Company[3473]. Det er ingen hemmelighed, at Dwight Eisenhower og Dulles-brødrene iscenesatte kuppet[3474], hvor CIA væltede den demokratisk valgte regering i 1954, og USA støttede efterfølgende højreregeringer mod små venstreorienterede oprørsgrupper i fire årtier. Omkring 200.000 civile døde[3475]. Nogle andre eksempler:

- Mohammad Mosaddegh var demokratisk valgt i Iran i 1953, men ville tjene penge på egen olie til sit folk. Britisk Petroleum skulle nationaliseres, så CIA sendte agent Kermit Roosevelt ind for at manipulere valget (Operation Ajax)[3476]. USA sponsorerede oprørsgrupperinger i Iran med millioner af dollars for at indsætte Shah´en, Mohammed Reza Pahlavi´s, US/UK-venlige royale regering istedet. Det lykkedes med hjælp fra IMF og Verdensbanken, uden at afsløre korrumperingen[3477]. Kort inden den iranske revolution, hvor Iran blev omdannet til et islamisk præstestyre af Ayatollah Khomeini i 1979, havde Shah´en udtalt sig kritisk om zionistisk mediekontrol[3478].

3471 https://archive.org/details/the-new-confessions-of-an-economic-hitman-by-john-perkins/page/n30/mode/1up?view=theater kapitel 3 side 30
3472 Ibid – kapitel 3 "In For Life", side 33
3473 Schlesinger & Kinzer 1999, pp. 72–77. + Perkins: *The New Confessions of an Economic Hitman* kapitel 13 – Conversations with the General
3474 Schlesinger & Kinzer 1999, pp. 100–101. 106-107 https://en.wikipedia.org/wiki/Jacobo_%C3%81rbenz#cite_note-FOOTNOTEGleijeses1992234-108
3475 John Perkins: *The New Confessions of an Economic Hitman, Part 4 - Kapitel 33, Venezuela Backed by Saddam*
3476 Halberstam, David (1993). *The Fifties*. New York: Ballantine Books. pp. 366–367. ISBN 978-0-449-90933-1. + In 2000, *The New York Times* made partial publication of a leaked CIA document titled *Clandestine Service History – Overthrow of Premier Mosaddegh of Iran – November 1952 – August 1953*. https://en.wikipedia.org/wiki/Mohammad_Mosaddegh/Operation_Ajax
3477 Kermit Roosevelt Jr. *Countercoup: The Struggle for the Control of Iran* (McGraw-Hill, 1979) ISBN 0-07-053590-6.
3478 https://www.youtube.com/watch?v=jCxaFngWTXI

- I Ecuador skulle Jaime Roldos Aguilera i 1981 fjernes, fordi denne, imod Texaco´s profitbehov, ville bruge landets olie til at hjælpe folket. Perkins blev sendt ind for at købe og advare ham, men han lyttede ikke, og nægtede at lade sig korrumpere. Roldos omkom herefter i et flystyrt. Det samme skete for Panama´s Omar Torrijos. Det var ikke uheld. De blev myrdet indenfor nogle måneder, kort efter at Ronald Reagan blev amerikansk præsident[3479]. Reagan ville imødekomme de mænd, der pendlede frem og tilbage fra virksomheders direktørkontorer til bankbestyrelser og ind i regeringens kamre - mænd som vicepræsident og CIA-direktør George H. W. Bush, udenrigsminister George Schultz, forsvarsminister Casper Weinberger, Richard Cheney, Richard Helms (CIA) og Robert McNamara (Verdensbankens præsident)[3480]. Bechtel Group var et godt eksempel på det hyggelige forhold mellem private virksomheder og den amerikanske regering. Bechtel var USA's mest indflydelsesrige ingeniør- og byggefirma. Dens præsident og ledende medarbejdere var bl.a. George Schultz og Casper Weinberger, som foragtede Torrijos, fordi han bejlede til en japansk plan om at erstatte Panama´s eksisterende kanal med en ny og mere effektiv kanal. En sådan aftale ville udelukke Bechtel fra at deltage i århundredets potentielt mest spændende og lukrative ingeniørprojekt[3481].

- Manuel Noriega, Panama, havde Perkins´ respekt for sit forsvar af sit land imod amerikanerne, på trods af, at han var CIA´s narkoassocierede. Han hjalp nemlig sit folk for de midler han indbragte. Noriega skulle derfor elimineres, men det var, ifølge Perkins, ikke nok; "landet og dets civile skulle bombedestrueres". USA måtte invadere Panama i 1989 for at vælte hvad de kaldte "landets narko-diktator", som i næsten 20 år havde været en værdifuld informant for den amerikanske efterretningstjeneste[3482].

- Salvador Allende gik op imod IT & T teleselskabet, og andre store vestlige selskaber i det kobber-rige Chile, så han blev erstattet af militærjunta og CIA-aktiv Augusto Pinochet i 1973, og begik selvmord ifølge den officielle forklaring[3483]. Et CIA-dokument erklærede: "Det er en fast og vedvarende politik, at Allende skal væltes af et kup"[3484].

- I 70´erne skulle der gives verdensbanklån til Columbia, hvor der skulle bygges infrastruktur som transmissionslinjer og tårne med hydroelektriske damme, og hvor multinationale selskaber skulle overtage hele værdikæden. Dette resulterede i kæmpe landbrugsmæssige omkostninger - i form af destruktion af landsbyer, forurening og fattigdom for landet og dets befolkning. Folket fik ikke engang selv elektricitet ud af det, så de indmeldte sig hos guerillagrupper med finansiel støtte fra Cuba og anti-vestlige kommunister - og begyndte at organisere stadig større opstand. De blev tvunget til at blive narkokriminelle for at overleve, således det eneste de kunne leve af var at producere kokain, sælge våben, udføre afpresning og anden terrorisme[3485]. Men da deres finansiering forsvandt, med Sovjetunionen´s fald, skulle oprørsgrupperne (som FARC og andre paramilitære grupper) falde i vestens hænder. FARC og præsident Uribe terroriserede hele regionen, men blev herefter støttet af Clinton, Obama og Mccain, som profiterede sine olieselskaber tilgengæld for den kæmpe militærøkonomiske hjælp, som vesten nu gav præsident

3479 John Perkins: *The New Confessions of an Economic Hitman* – preface + Part III: Chapter 24 Ecuador´s President Battles Big Oil + Part 4: Chapter 26: Ecuador´s Presidential Death + Kapitel 27 Panama: Another Presidential Death

3480 John Perkins: The New Confessions of an Economic Hitman Part 4 - Chapter 26: Ecuador´s Presidential Death

3481 Ibid: Part 4, Kapitel 27: Panama: Another Presidential Death

3482 John Perkins: *The New Confessions of an Economic Hitman, Part 4 - Kapitel 33, Venezuela Backed by Saddam*

3483"nacion.cl – Restos de Salvador Allende fueron exhumados". Lanacion.cl. 23 May 2011. Archived from the original

3484 Sigmund, Paul E. (1977). *The Overthrow of Allende and the Politics of Chile*. Pittsburgh: University of Pittsburgh Press. p. 122. ISBN 978-0822952879. https://en.wikipedia.org/wiki/Salvador_Allende#cite_note-85

3485 https://archive.org/details/the-new-confessions-of-an-economic-hitman-by-john-perkins/page/n103/mode/2up – Chapter 22 – American Republic vs Global Empire side 103 i The New Confessions of an Economic Hitman af John Perkins

Uribe, forklarer whistleblower Perkins[3486].

Den amerikanske supermagt erkender, at vellykkede bløde kup afhænger af mobiliseringen af folkelige kræfter i anti-regeringsmarcher og -protester. *Farveomvæltninger i Gene Sharp-stil finansieres i høj grad af amerikanske og europæiske ngo'er, såsom USAID, NED (National Endowment for Democracy), National Democratic Institute, International Republican Institute, OAS (Organization of American States), Open Society Foundations, Ford Foundation og andre. De gør brug af organisationer, der bekender sig til "menneskerettigheder" (såsom Human Rights Watch, Amnesty International) og lokale dissidentorganisationer såsom Democracy Now.*

I Media Luna-kupforsøget i Bolivia i 2008 deltog højreorienterede ledere og nogle indfødte grupper fra Bolivia´s lavlandsområder, der blev finansieret af USA. De forsøgte at adskille den rigere Media Luna-region fra resten af landet. Undervejs dræbte de 20 tilhængere af præsident Evo Morales. Juan Ramon Quintana fra den bolivianske regering rapporterede, at NED i perioden 2007-2015 gav 10 millioner dollars i støtte til omkring 40 institutioner, herunder økonomiske og sociale centre, fonde og ngo'er. Kabler fra den amerikanske ambassade viste, at NED forsøgte at vende sociale og indfødte bevægelser mod Evo Morales' regering. USA arrangerede et kup i 2019 mod Evo Morales, bl.a. ved at bruge en kampagne på de sociale medier til at fremstille den falske påstand, at han havde begået valgfusk.

Efter jordskælvet i Haiti i 2010, som kostede 200.000 mennesker livet, indsatte udenrigsminister Hillary Clinton Michel Martelly som præsident efter at have truet med at afbryde USA's bistand til Haiti. På trods af en boykot af vælgerne, hvor under 20 % af vælgerne stemte, blev Martelly udråbt som vinder. En af grundene til, at de fleste haitianere boykottede, var, at det mest populære politiske parti i landet, Fanmi Lavalas, den tidligere præsident Jean-Bertrand Aristides´ parti, var udelukket fra afstemningen. Valget i Haiti blev finansieret af USAID, Canada, OAS, Den Europæiske Union og andre udenlandske organer. I 2015 blev et nyt valgkup til præsidentposten finansieret af USA med 30 millioner dollars. Både USA og OAS afviste haitianernes krav om at erklære valget ugyldigt. Politiet angreb tilhængere af oppositionspartier, som blev skudt med både skarpe kugler og gummikugler, hvilket dræbte mange. Præsident Michel Martelly´s valgte efterfølger Jovenel Moise blev præsident.

I Guatemala arrangerede USA i 2015 et kup mod den højreorienterede præsident Otto Perez Molina, fordi han ikke var tilstrækkelig underdanig. Det samme skete i 2017 i Honduras. USA støttede et valgkup af præsident Juan Orlando Hernández, der involverede omfattende valgsvindel og regeringens drab på snesevis af mennesker under protesterne. USA anerkendte ham hurtigt som præsident og pressede andre lande til også at gøre det, selv om OAS selv havde opfordret til et nyvalg[3487].

National Endowment for Democracy (NED) har startet et "friheds- og demokrati"-støtteprojekt i Eurasia kaldet Kazakhstan 2020[3488], hvor der i det olie- og natur-ressourcerige land i starten af 2022 er opstået krisetilstand med borgerkrig. Hvert år yder NED, der hovedsagelig finansieres af den amerikanske kongres, mere end 2.000 tilskud til støtte for projekter af ikke-statslige grupper i udlandet, der arbejder for demokratiske mål i mere end 100 lande. Lige fra starten har NED været fast besluttet på at være partisansk/topartisk. NED, der blev oprettet af republikanere og

3486 https://www.youtube.com/watch?v=j1IvMLTQ6ew
3487 Stansfield Smith i DISSIDENT VOICE [excerpt]
3488 https://www.ned.org/region/eurasia/kazakhstan-2020

demokrater i fællesskab, ledes af en bestyrelse med en balance mellem de to partier, og nyder kongressens støtte på tværs af det politiske spektrum til fremme for demokratisk udvikling i udlandet gennem finansiering af private organisationer, der er i overensstemmelse med både USA's og de støttemodtagende gruppers interesser. *"I kølvandet på Anden Verdenskrig, da vi stod over for trusler mod vores demokratiske allierede, og ikke havde nogen mekanisme til at kanalisere politisk bistand, tyede de amerikanske politikere til skjulte midler og sendte i hemmelighed rådgivere, udstyr og midler til støtte for aviser og partier under belejring i Europa. Da det i slutningen af 1960'erne blev afsløret, at nogle amerikanske PVO'er modtog hemmelige midler fra CIA til at føre kampen om ideer i internationale fora, konkluderede Johnson-administrationen, at denne finansiering skulle ophøre, og anbefalede, at der blev oprettet "en offentlig-privat mekanisme" til åben finansiering af oversøiske aktiviteter"*[3489].

Hvor de 2 første trin er fejlet i 3-trinsmetoden for overtagelse af fremmede regeringer, indføres installationer af stats- og privatfinansierede militaristiske terrorenheder. Udleje af afrikanske børnesoldater, igennem britiske Aegis, er et eksempel, som DR udsendte en dokumentar om, kaldet Børnesoldatens Nye Job[3490]. Når den amerikanske hær mistede en soldat, i fx Irak eller Afghanistan, gav det anledning til en masse uønsket medieopmærksomhed og national sorg. Den logiske løsning var at udbyde dele af krigsførelsen til private "sikkerhedsfirmaer", hvis lejesoldater/private soldater ikke faldt for deres land, men døde uden særlig medieomtale. Der er ingen jura, som dækker den slags internationale drab, som lejesoldater fra sikkerhedsfirmaer som Aegis, Blackwater, GardaWorld, SilverCorp m.fl. begår i et givet land, og selv om firmaerne hævder at overholde en International "Code of Conduct", så er der ingen mulighed for at kontrollere deres adfærd[3491]. I 2012 var der næsten 110.000 lejesoldater på kontrakt alene i Afghanistan, sammenlignet med 68.000 amerikanske militærfolk. For at sætte dette i perspektiv: I Vietnam var der 70.000 lejesoldater og 359.000 fra militæret[3492].

I en undersøgelse fra 2014, der rangerede de tredive mest magtfulde private sikkerhedsfirmaer, gik førstepladsen til G4S, et firma, der beskæftiger mere end 620.000 mennesker, og tjente mere end 12 milliarder dollars i 2012. Ud over at levere soldater sælger G4S topmoderne spionage- og overvågningsudstyr til regeringer og virksomheder[3493]. Men dette højteknologiske avantgarde udstyr virker sjældent når det drejer sig om at opklare forbrydelser med statslig deltagelse. En lang række bombeterrorangreb (fx WTC 1993 og 2001, Oklahoma 1995, Bali 2002, Madrid 2004, London 2005, Indien 2008, Paris 2015, Brüssel 2016) tilskrevedes islamisk terrorisme, og blev efter murens fald massivt politisk mediemarkedsført, som psykologiske operationer, for at oppiske til frygt og had overfor muslimer. Sideløbende med terrorangreb planlagdes anvendelse af andre "usynlige fjender", såsom nano- og bioteknologiske, for at opnå yderligere magtkonsolidering for en "Ny Verdensorden"; et slogan som blev varslet i taler af fx George Bush den 11. September 1990[3494]. I sin pavelige encyklika i 2020, Fratelli Tutti, talte pave Frans om et behov for, at alle verdens nationer skal underkaste deres regeringsbeføjelser til et reformeret og mere magtfuldt FN i håb om at føre til én verdensregering til gavn for hele menneskeheden. Han bemærkede, at tiden nu er inde til at tage dette skridt, da de globaliserede økonomiske forhold i det 21. århundrede har

3489 https://www.ned.org/about/history/
3490 https://en.wikipedia.org/wiki/Aegis_Defence_Services + https://www.dr.dk/drtv/program/boernesoldatens-nye-job_156902
3491 https://forlagetcolumbus.dk/boeger/international-politik/ipoe/filmvideo/kapitel-7/ - se dokumentaren her.
3492 "Statistics on the Private Security Industry," Private Security Monitor, University of Denver, accessed August 12, 2015, psnidu.edu/articles_reports_statistics/data_and_statistics.html. Fra the-new-confessions-of-an-economic-hitman-by-john-perkins/page/n263
3493 "30 Most Powerful Private Security Companies in the World," Security Degree Hub, January 11, 2013, www.securitydegreehub.eom/30-most-powerful-private-security- companies-in-the-world. Fra the-new-confessions-of-an-economic-hitman-by-john-perkins/page/n263
3494 https://www.foreignaffairs.com/articles/1992-03-01/what-new-world-order

svækket nationalstaternes politiske magt[3495].

JOHN F KENNEDY`S TALE OM HEMMELIGHED OG PRESSENS ROLLE

”Selve ordet hemmeligholdelse er modstridende til et frit og åbent samfund, og vi er som et folk iboende og historisk imod hemmelige samfund, hemmelige eder og hemmelige procedurer. Vi besluttede for længe siden, at farerne ved overdreven og uberettiget skjul af relevante fakta langt opvejer de farer, der nævnes for at retfærdiggøre det.

Selv i dag er der ringe værdi ved at modsætte sig truslen om et lukket samfund ved at efterligne dets vilkårlige begrænsninger. Selv i dag er der ringe værdi ved at sikre vores lands overlevelse, hvis vores traditioner ikke overlever med det. Og der er en meget alvorlig fare for, at et bebudet behov for øget sikkerhed vil blive grebet af dem, der er ivrige efter at udvide deres betydning til selve grænserne for officiel censur og skjul. At jeg ikke agter at tillade det, i det omfang det er under min kontrol.

Og ingen embedsmand fra min administration, uanset om hans rang er høj eller lav, civil eller militær, skal fortolke mine ord her i aften som en undskyldning for at censurere, at kvæle dissens, at dække vores fejl eller at holde nyheder tilbage fra pressen eller tilbageholdelse af offentliggørelse af de kendsgerninger, folket fortjener at vide.

For vi modsættes overalt i verden af en monolitisk og hensynsløs sammensværgelse, der er afhængig af skjulte midler til at udvide sin indflydelsesfære – ved infiltration i stedet for invasion, ved undergravning i stedet for valg, ved trusler i stedet for frit valg, ved guerillaer om natten i stedet for hære om dagen.

Det er et system, der har indskrevet enorme menneskelige og materielle ressourcer i opbygningen af en tæt sammensat, meget effektiv maskine, der kombinerer militære, diplomatiske, efterretnings-, økonomiske, videnskabelige og politiske operationer. Dens forberedelser er skjult, ikke offentliggjort. Dens fejl begraves og oplyses ikke. Dens afvigere tysses og roses ikke. Ingen udgifter kritiseres, intet rygte er trykt, ingen hemmelighed afsløres.

Ingen præsident skal frygte offentlig kontrol af sit program. For fra den kontrol kommer forståelse; og fra denne forståelse kommer støtte eller modstand. Og begge dele er nødvendige.

Jeg beder ikke dine aviser om at støtte administrationen men jeg beder din hjælp til den enorme opgave, at informere og advare det amerikanske folk. For jeg har fuld tillid til vores borgeres respons og dedikation, når de er fuldt informeret. Jeg kunne ikke alene modvirke kontrovers blandt dine læsere - jeg glæder mig over det.

Denne administration har til hensigt at være ærlig om sine fejl; for som en klog mand engang sagde: "En fejl bliver ikke en fejl, før du nægter at rette den". Vi agter at acceptere det fulde ansvar for vores fejl; og vi forventer, at du (pressen) påpeger dem, når vi mangler det. Uden debat, uden kritik, kan ingen administration og intet land lykkes - og ingen republik kan overleve. Derfor erklærede den athenske lovgiver Solon det for en forbrydelse for enhver borger at flygte fra

3495 https://www.vatican.va/content/francesco/en/encyclicals/documents/papa-francesco_20201003_enciclica-fratelli-tutti.html

kontrovers.

Og det er grunden til, at vores presse blev beskyttet af den første ændring af forfatningen - den eneste forretning i Amerika, der specifikt er beskyttet af forfatningen - ikke først og fremmest for at underholde, ikke for at understrege det trivielle og sentimentale, ikke blot "give offentligheden hvad den vil” - men at informere, vække, reflektere, at angive vores farer og vores muligheder, at indikere vores kriser og vores valg, at lede, forme uddannelse og nogle gange endda vrede den offentlige mening.

Dette betyder større dækning og analyse af internationale nyheder - for den er ikke længere langt væk og udenlandsk, men tæt på og lokal. Det betyder større opmærksomhed på forbedret forståelse af nyhederne samt forbedret transmission. Og det betyder endelig, at regeringen på alle niveauer skal opfylde sin forpligtelse til at give dig den mest mulige information uden for de snævreste grænser for national sikkerhed.

Og sådan er det for trykpressen - for optageren af mands gerninger, samvittighedsholderen, hans nyhedsbud, - at vi ser efter styrke og hjælp, med tillid til, at den med din hjælp vil være det den blev født til at være: fri og uafhængig”[3496].

Den sidste præsident i USA, der havde i sinde at tage magten fra Federal Reserve var John F. Kennedy. Den 4. juni 1963 underskrev han Executive Order nummer 11100, et dekret, der ville give den amerikanske regering beføjelse til at udstede sine egne penge, dækket af sølv, i stedet for at betale renter for Federal Reserve Notes. I 1963 var der forbigående dollar-sedler i omløb fra to forskellige udstedere. Originale eksemplarer og illustrationer, der dokumenterer det, er stadig lette at finde. På de statslige pengesedler står der i midten for oven ”United States Note”. På de private penge står der ”Federal Reserve Note”. Kennedy´s dekret blev annulleret af Lyndon B Johnson samme dag Kennedy blev myrdet. Kennedy udtalte også, at han ville nægte Israel atomvåben[3497].

Kennedy havde annonceret at slå ned på offshore skatteparadiser og foreslået forhøjelse af skattesatserne på store olie- og mineselskaber. Han støttede fjernelse af skattesmuthuller, der gavnede de superrige. Hans økonomiske politik blev offentligt angrebet af magasinet *Fortune, Wall Street Journal* og både David og Nelson Rockefeller. Selv Kennedy´s egen finansminister Douglas Dillon, der kom fra den UBS Warburg-kontrollerede Dillon Read-investeringsbank, udtrykte modstand mod JFK's forslag[3498]. Endnu et okkult kongedrabsritual blev sat i scene ved mordet i Dallas - og endnu engang kunne den angivne mentalforstyrrede terrorist-morder ikke nå at udtale sig i en retssal, før han blev dræbt.

OPKLARING AF MAGTPYRAMIDEN OG TEMPELMYSTERIET

Jeg har igennem bogen været omkring magtens centrale i verdenshistorien og belyst de enkelte delelementer, der samlet udgør magtstrukturen frem til i dag. Her i afsnittet vil jeg samle de væsentligste tråde op om de indre dele af deres pyramide og tempel, som de åndeligt og (meta-)fysisk murer videre på. Hvor der mangler nøjagtig kildehenvisning er det enten fordi 1) det er gennemgået tidligere (genbrug) eller 2) mine egne selvstændige nye opdagelser.

3496 https://www.zdnet.com/article/jfks-mind-blowing-speech-on-secrecy-and-the-role-of-newspapers/
3497 Rico Albrecht: ”Steuerboykott – WoUnrecht zu Recht wird, wird Widerstand zur Pflicht“ s. 20/21
3498 Texe Marrs: conspiracy-of-the-six-pointed-star-by-texe-marrs-paperback

TESTAMENTE:
Biblen er primær drejebog med næsten hele verden, som er underlagt abrahamisk (stamfader Abraham/Ibrahim) myte og religion i en eller anden form (fra vugge til grav). Egypten og Israel var en pagt symboliseret ved mesterbyggeren Hiram/Adoniram, som også under andre gudenavne (fx Adonis, Kyrios eller Odin), æres i frimureriet, hvor Salomon (sol og måne der deler Israel i Nord og Syd) er tempelstormesteren. Johannes Døberen og Johannes Evangelisten repræsenterer her søjlerne og grænsen til deres indre cirkel (jvf *Handbook of Freemasonry* side 90, Pike m.fl) ligesom de markerer solhverv (lysets rejse).

Farao´s ansættelse af Josef: Efter at have siddet i fængsel for falske anklager, blev Josef løsladt efter at have tydet Farao´s drømme. Faraoen anerkendte Josef´s evner og udnævnte ham til at styre Egypten i hans sted for at forberede landet på en kommende hungersnød. På samme måde var Josephus ansat af Cæsar til at skrive historie: Efter at være blevet taget til fange under den jødiske krig (67 e.v.t.), tydede Josephus Vespasian´s drømme og forudsagde hans kejserdømme. Vespasian løslod ham, og Titus udnævnte Josephus til at nedskrive krigens historie (*Jødernes Krig*) for at legitimere flaviansk styre og forberede verden på en ny åndelig orden ("den fjerde filosofi i jødedommen"=kristendom). Det er en symbolsk farao-ansættelse når en salvet/kronet konge i dag ceremonisk udnævner sin premier-/statsminister. Ligesom der er 12 måneder var der 12 israelske stammer, 12 apostle og imamer. Der var 12 titanere fra lysets budbringer Prometeus i græsk mytologi og 12 romerske kejsere indtil Domitian.

I 140 fvt i Jerusalem gjorde hasmonæanske Simon Thassi ypperstepræsteembedet arveligt for sin familie. Samtidig begyndte mikva'ot, kalkstenskar og kosher-diæt at dukke op overalt i Judæa for første gang i stor stil. Deuteronomium trådte ud af præstekamrene og blev folkets lov. Det Gamle Testamente fik sin endelige praktiske form: ét tempel, ingen billeder, ingen svin, én kalender. Hasmonæerne skiftede til en solbaseret kalender, så påske falder fast i foråret. Samtidig flygtede Onias IV, den sidste direkte zadokit, frivilligt tilbage til Egypten. Han tog præster, levitter og tempelkar med sig og byggede et offertempel i Løve-byen Leontopolis. Det var en spejling af Exodus: de ægte arvinger til Det Allerhelligste (zadokitterne) vendte, med farao´s velsignelse, hjem til det land, de havde flygtet fra. I Alexandria gennemførte Ptolemaios VIII sit tredobbelte bryllup med både mor og datter. Det var et alkymisk bryllup, der markerede starten på en ny æra i det ptolemæiske rige og som skabte en guddommelig triade i paladset. Brylluppet gentages af rosenkorserne inden 30-årskrigen, som føder nationerne i 1648. Sfinksen står stadig på Serapeion-bakken, og løven fra Leontopolis ledsager Markus-evangelisten til Venedig. Den persiske arv splittedes samtidig i to. Den ene halvdel blev til den nye Torah-stat i Jerusalem. Den anden halvdel sugedes ind i den romerske hær gennem kilikiske lejesoldater, pirater og tidligere seleukidiske officerer, der nu bar Mithras med sig vestpå. Mithras blev den romerske soldats hemmelige gud, og hans soldater var dem, der destruerede begge templer: Jerusalem i 70 og Leontopolis i 73 e.v.t.

Egypten blev af Cleopatra 7 overleveret via Ptolemæisk testamente til Cæsar. Hun fik børn med Cæsar (Alexander Sol og Cleopatra Måne). Dette afspejler den hierarkiske pyramides top under sol og måne og magtelitens såsæd (obelisken/soluret i maven på Vatikanet´s Sankt Petersplads). Cleopatra 7 udnævnte sig selv til den "levende Isis" og udnyttede den egyptiske gudindes kult til at legitimere sit styre. Isis-kulten, med Osiris-mytologien, der lagde vægt på genopstandelse og guddommeligt kongedømme, spredte sig til Rom i det 1. århundrede - og påvirkede den religiøse

synkretisme[3499]. Josephus bemærkede, at ”der skete skandaløse handlinger i Isis-Templet i Rom under Tiberius (ca 19 e.v.t), som bragte jøderne i ubalance” *(Jødernes Antikviteter* 18.66-70*).* Decius Mundus-tryptikken (Atwill) efter Josephus´ *Testimonium Flavianum* er en kodet gnostisk/frimurerisk initieringsallegori med køns+identitetsskift, eksempelvis Isis-kandidaten ”Paulina” (som bragte skam over Templet ved at blive narret til sex med en maskeret romer, Decius ”verden vil narres – lad den” Mundus, som hun troede var gud/Anubis), der parodierer ”hybrid”-Paulus´ dage i mørke (Saulus, en jøde der narres på vejen til Damaskus) inden genfødsel, som romersk agent (ApG 9:3-19+Gal 1:15-17+ApG 22:25). Det er en romersk version af ”tempelprostitution” fordi ægte initiering kun findes i kejserdyrkelsen. Cleopatra+romersk fallos = Paulus/Paulina, som symbolsk falsk indtrængen i Templet. En anden parallel hertil: Kejser Vespasian helbreder mirakuløst (ifølge Suetonius, *Vespasian 7*) ved at spytte i en blind mands øjne parallelt med Paulus´ halshugning, hvor blod og mælk sprøjter på bødlen, som blændes og senere helbredes (*Passio Pauli* kap 6).

Vi husker på, at Ark-buen i Rom (med jødernes relikvier) er indskrevet med følgende erklæring: ”Senatet og Rom´s folk, til den guddommelige Titus, søn af den guddommelige Vespasianus”. Vespasian (9-79 e.v.t.) omtales som "den guddommelige Cæsar" og "Herre" - og han gav Titus 4 legioner i kamp imod oprørerne i Den Jødiske Krig. De 4 legioner (4 apokalyptiske ryttere), som Titus fik af Vespasian, omringede byen, knuste Jerusalem´s oprør og lagde grunden til de 4 evangeliers typologiske sejrskrone over jødisk messianisme. Hver legion mindede om Rom´s guddommelige mandat (Jupiter/Apollo), kejserlige arv (Cæsar/Augustus) og østlig uovervindelighed (Makedon/Fretum). Under belejringen (påske 70 e.v.t) blokerede de byen som en quadriga (4-hestesvogn ligesom på alle triumf-arkbuerne), udsultede befolkningen (over 1 mio. døde, ifølge Josephus) og stormede templet; en triumf, der stabiliserede Vespasian´s trone efter ”Årets 4 Kejsere”. Vespasian blev født som søn af en skatteopkræver, og havde også kommandoen over en legion under invasionen af Britannien, hvor også hans søn Titus tjente. Disse to byggede også en af verdens 7 vidunderværker, amfiteatret Colosseum, for at underholde og distrahere folket med gladiatorkampe og hestevæddeløb.

General og guvernør Tiberius Alexander, søn af verdens rigeste skatteinddriver i Alexandria (”Den Ældre”) var nevø til den berømte græsk-jødiske filosof Philo (20 før til 50 efter vor romerske tidsregning). Den ældre Alexander´s familie, der var medlem af den egyptiske adel, havde romersk statsborgerskab, hvilket ikke var ualmindeligt blandt de rige jøder i Alexandria. Maria/Mary er et navn, der ofte brugtes i det herodiske kongehus. Josephus´ hasmonianske og maccabeanske familie var slægtsforbundet igennem ægteskabet imellem den hasmonianske prinsesse Mariamne og den romersk udnævnte konge af Judæa (jvf Josephus´ *Life*)*,* Herodes Den Store, kendt for den store rekonstruktion/fornyelse af Templet i Jerusalem, af Masada-fæstningen, af havnen i Cæsarea m.fl. historisk essentielle bygningsværker. Herodes blev altså kaldt ”Jødernes Konge” og Josephus noterede hans død til starten af vor tidsregning, som også henviser til fødslen af en anden ”kongesøn” ved navn Jesus. Alle monarkiers klientkongestatus under Rom har legitimitet/ophav heri det herodianske og bibelske paradigme. Herodes rejste en edomitisk ørn ved Templet; et symbol, som akkompagnerer Titus på sejrsbuen, og som repræsenterer Johannesevangelisten.

TIDSLINJE:
Så vi går fra ”knudepunktsåret” 140 til 70-30 med Cleopatra 7 på den ene side af tidsregningen, hvor der også var en jødisk krig fra 73 (højdepunkt for hasmonæernes kongedømme til 65, hvor

3499 Plutarch, *Life of Antony 54* + Apuleius´ *Metamorphoses 11*

Rom kommer ind i hasmoneanernes tempel), til år 30 med Jesus´ start på ministerie, død og genopstandelse i år 33 (symboliserende solens cyklus og zodiakens 12 himmelhuse) - til år 70 med Titus´ belejring i Jerusalem og Masada selvmordene i 73 - som profeteret af Jesus - og som passer perfekt med død og genopstandelsesdagene i påsken. Tidslinjen skulle nemlig passe nøjagtig til Daniel´s profetier - og Moses vandring - og derfor regnedes Jesus liv, ministerie og opstand ud fra den tid hvor Josephus beskrev hændelserne (40 år = en generation i jødedommen). 70 års babylonsk eksil (*Jeremias 25:11*) knytter sig til "Septuaginta"-motiv (betyder 70), der fremstiller Titus' destruktion af Det Andet Tempel i Jerusalem, som en guddommelig dom. Det alkymiske bryllup, som blev genoplivet inden 30-årskrigen, førte til den verdslige fuldbyrdelse af de "70 nationer"(Westfalen 1648) fra temaet i 1.Mosebog 10 og Jubilærbogen. Der var 70 disciple og Bibelforfatteren Josephus' far, Matthæus ben Philologos, var medlem af Sanhedrin´s 70-mands-råd. Herodes Den Store levede også i 70 år (73-4 f.v.t) og Josephus angiver endda hans død, som tidslinjestart (*Ant* 17.191+18.106+*Krig* 1.665). Da Herodes fik magten i Judæa, stod hans styre over for to trusler. Den første trussel kom fra hans svigermor Alexandra, som forsøgte at genvinde magten for sin familie, hasmonæerne, hvis dynasti Herodes havde væltet i 37 fvt ved Belejringen af Jerusalem. Samme år giftede Cleopatra 7 sig med den romerske leder Antonius. Ægteskabet i 37 fvt udløste også en magtkamp mellem de romerske ledere Octavian (senere Augustus), og Antonius.

Venus va Gaius Octavius blev ved Cæsar´s testamente i 44 fvt adopteret som Gaius Julius Caesar Octavianus, hvor tilnavnet Octavianus direkte betyder «den ottende» og henviser til tallet 8 (octo). Da han i 27 fvt fik ærestitlen Augustus, blev hans personlige tal og symbol fastlagt som 8-tallet (octogon), hvilket ses i hans obelisk og det julianske hus' stamgudinde, Venus, som med dens 8-årige bane (5 synodiske perioder á 584 dage) skaber en næsten perfekt 5-takket stjerne (pentagon). Tallet 40 opstår således af 5 × 8 år og svarer samtidig til den bibelske definition af én generation (4 Mos 32:13; Matt 24:34). Augustus' regering og den flavianske historieskrivning er derfor struktureret omkring denne 40-årige cyklus.

Selvom Jesus ikke sagde præcis, hvornår "Menneskesønnen's besøg" ville finde sted, så sagde han, at han ville komme før generationen, der levede under hans tjeneste, var gået bort (Matt. 24:33-34). Der var beviseligt flavisk typologi i evangelierne med statistisk signifikans for intertekstuelle paralleller med Josephus´ værker. I modsætning til parallellerne mellem Jesus og Titus (sekventielle begivenheder i *Den Jødiske Krig* og evangelierne) danner Åbenbaringen og Suetonius´ *12 Cæsarer* et »litterært forhold«, hvor Domitian´s træk er kodet symbolsk, ikke sekventielt. Suetonius (i *12 Cæsarer)* bemærker Domitian´s insisteren på at blive kaldt »dominus et deus« (herre og gud), hvilket svarer til Åbenbaringen´s »Herre Gud« (Åb 4:8). Hans postsystem (cursus publicus) kunne levere breve til de syv kirker i Lilleasien (Åb 2–3), og de romerske veje gjorde det lettere at sprede de tidlige kristne tekster (Eusebius, *Ecclesiastical History 3.18*). Det "tveæggede sværd" fra de 7 segl (kirker) afspejler Nye Testamente´s dobbelte betydning: eksoterisk (åndelig) for masserne, esoterisk (romersk propaganda) for indviede. Som Albert Pike skrev: esoterisk Johannisme kontra eksoterisk Petri katolicisme (26° "Prince of Mercy", *Morals and Dogma* side 588).

Apostlenes Gerninger (ApG ca. 80–100 e.v.t.) og de senere nytestamentlige tekster tilpassede retroaktivt Paulus' biografi til flavianernes mål. Paulus-Domitian-cyklussen (40–81 e.v.t) rammer Paulus' teologi som frøet (starten på hans missionering ApG 13:2-3), med Domitian´s regeringstid og Åbenbaringen, som høsten, og med Domitian, som den nye Titus/Jesus. Saulus i det Gamle Testamente havde en regeringstid på 40 år (1 Sam 13,1). "Jøden i Rom", apostlen Paulus, var ifølge sine breve en herodiansk allieret, ligesom Josephus. Begge strandede på Malta, og begge var (via

Napoli) hos Kejser Nero i Rom, i 2 år inden Den Jødiske Krig brød ud i 66[3500]. 66 til Domitian´s død i 96 afslutter cyklussen (30 + 3 år hvor Josephus´ skriver sin sidste *Life/Vita/Liv´s* sidste værk). Begge skulle vidne i Rom, begge var farisæere (begge 3 år i lære, Josephus hos essenerne) og konvertiter, begge omvendte sig imod deres egne som forrædere - og begge var militærchefer for Rom i Galilæa, som skrev på lignende græsk rettet til eliten. De havde samme omgangskreds blandt personer i det romerske kejserhof og det jødiske kongehus: Berenice og Agrippa II (som Paulus taler foran i ApG 25–26), Drusilla og prokurator Felix, Poppæa Sabina (Nero´s jødevenlige kejserinde, som Josephus takker i *Vita*/*Liv* 16), samt den flaviske familie (Vespasian, Titus og Domitian), som Paulus' breve forudsiger som ”myndighederne fra Gud" (Romerbrevet 13:1–7).

Lad os se nærmere på detaljerne: I Josephus' egen, eksplicit beskrevne 14-års-cyklus, fra sit sidste værk, *Vita/Life* stykke 8–12, beskrev han, at han i år 51 e.v.t. (14 år gammel), stod som vidunderdreng i Templet og "løste spørgsmål for ypperstepræsterne og de ledende mænd i byen, så de var forbløffede over min forstand". 14 år senere, 65/66 e.v.t, udsendtes han af det revolutionære Sanhedrin som en af tre præstegeneraler til Galilæa. Derved bliver Josephus' virkelige "mission" i Galilæa og Jerusalem (66–70 e.v.t, fra han er ca. 29 til 33 år gammel med genopstandelse fra Jotapata-hulen i 67) spejlvendt til "Paulus'" treårige mission fra Damaskus-åbenbaringen i 33 e.v.t. til hans endelige ankomst i Rom (hændelserne sker systematisk forskudt med 3/3½, 30 og 40 år), og hans personlige 14-års-spring fra vidunderbarn til øverstkommanderende bliver ordret til Paulus´: "efter fjorten år gik jeg igen op til Jerusalem med Barnabas og tog også Titus med" (Gal 2,1). Dermed forsvinder "Paulus" fra scenen i Rom, i samme øjeblik, hvor den virkelige Josephus, efter at have været i Napoli sammen med Titus, træder ind i Nero´s (og senere Domitian´s) palads - og fortsætter sin forfatterkarriere under den nye maske, som "den discipel, Jesus elskede"; nemlig Johannes. Det er ekkoer af den samme persons liv.

Paulus´ skibbrud på Malta med helbredelse af øens leder (ApG 28) svarer til Josephus' dramatiske rejse til Rom i 64 e.v.t (*Vita/Life*: 13–16). Josephus fortæller her, at han som 26-årig (ca. år 63-64 e.v.t) blev sendt til Rom for at befri nogle præster, der var fængslet af Nero. På vejen lider skibet skibbrud, 600 omkommer, men Josephus og få andre svømmer i land og bliver reddet af et skib fra Kyrene. Paulus' skibbrud på vej til Rom har "600 sjæle om bord" (ApG 27:37), som overlever alene med få andre. Næsten identisk scene, hvor ”600" gør uafhængighed statistik signifikant umulig (eller ihvertfald til en form for litterær kopi). De to års husarrest i Rom før krigen (ApG 28,30) svarer til Josephus' to år i romersk varetægt og kejserpalads fra år 69-71 (*Krig* 7.5.3; *Liv 75-76*). De tre år i "Arabien og Damaskus" uden at gå op til Jerusalem (Gal 1,17) svarer til Josephus' tre år i ørkenen hos Banus i essener-lignende askese (*Life* 11). Paulus´ herodianske alliance og det romerske statsborgerskab (Rom 16,11; ApG 22,25–28) svarer til Josephus' nære bånd til Agrippa II og tildeling af romersk statsborgerskab samt det flaviske navn Flavius Josephus (*Life* 75-76; *Ant* 20.9.4). Forræderiet mod eget folk og anklagen om at "lære jøderne frafald fra Moses lov" (ApG 21,21) svarer til den evige jødiske anklage mod Josephus som forræder (*Life* 75-76). Sandsynligheden for, at to forskellige jødiske farisæere uafhængigt gennemløber nøjagtig den samme 14-års-biografiske rytme, placeret henholdsvis 3/3½, 30 og 40 år imellem hinanden, med en lang række yderligere unikke biografiske overlap, er ikke bare lav - den er statistisk lig nul. Paulus og Josephus er derfor ikke to historiske personer. De er to masker på den samme flavianske hofhistoriker, skrevet af Josephus selv.

Josephus tager præcis tre mænd med sig som personlige livvagter gennem hele Galilæa-

3500 Robert Gnuse: *Vita Apologetica: The Lives of Josephus and Paul in Apologetic, Historiography', Journal for the Study of the Pseudepigrapha, 13 (2002), 151-169.* via Atwill: *Shakespeare´s Secret Messiah* note 94 - ApG 23: Paulus beordrer hær på 470 mand så han var ikke hvem som helst.

kampagnen (Silas, Justus og en tredje). I Paulus´ Gal 2:9 er Jakob, Peter og Johannes præcis de tre søjler i Jerusalem, som Paulus møder. Josephus parodierer direkte det møde ved at tage sin egen "trio" med sig overalt. I *Life/Vita* 40 truer Jesus søn af Sapphias med at stene Josephus med det præcise og sjældne udtryk λίθοις βαλεῖν με under anklagen om at være falsk profet, mens "Jakob den Retfærdige" i *Antiquities* 20.200 i år 62 rent faktisk bliver stenet med de næsten identiske verber λίθοις κατελίθωσαν / ἐλιθοβολήθη under præcis samme anklage som falsk profet; begge gange er offeret en romervenlig leder, men i den ene tekst overlever han (Josephus = Paulus-typen), i den anden bliver han dræbt (Jakob), og årstallet 62 markerer netop det punkt, hvor den historiske Jakob fjernes, så den flaviansk-paulinske version kan tage over. Josephus' hovedmodstander i Galilæa hedder direkte "Justus fra Tiberias" (Ἰοῦστος, *Vita/Life* 9,35 m.fl.), og han er den eneste person i hele Josephus' korpus, der konsekvent kaldes Justus som egennavn; præcis samme navn gives i den ældste græsk-latinske tradition til Jakob, Jesu broder (Iacobus Justus). Det eneste andet sted i Det Nye Testamente, hvor navnet optræder (Paulus´ brev til Kolossenserne 4:11 "Jesus kaldet Justus"), er en åbenlys camouflage; dermed er Josephus' egen ærkefjende i *Liv* bevidst navngivet Justus som et direkte, entydigt fingerpeg på Jakob den Retfærdige, Jesu broder og lederen af den anti-romerske jødekristne fløj.

Og endelig Simon, som bliver til Peter, der kaldes "Kefas/Cephas". I Flavius Josephus' *Liv* optræder den eneste person i alle hans 30 bøger, der både hedder Simon, søn af Gamaliel (Σίμων ὁ τοῦ Γαμαλιήλ - *Liv* 38, 39, 44, 46, 67, 68, 74, 75, 76) og direkte kaldes "klippen" med det præcise ord πέτρα ("han var den mest urokkelige og hårde som en klippe", σκληρότατος καὶ ἀκλόνητος ὡς πέτρα – *Life* 34). Han nægter tre gange at hjælpe Josephus og sværger loyalitet over for galilæerne (*Liv* 38–39), men skifter siden side og tilbyder i hemmelige breve at overgive byen mod personlig sikkerhed (*Liv* 54–55). Denne samme historiske Simon bar Gamaliel er ifølge både Josephus selv (*Ant* 20.200–203) og rabbinerkilder (tosefta Sanhedrin 8:1; b. Sanhedrin 106a) den leder, der i år 62 e.v.t. protesterer mod steningen af Jakob den Retfærdige og får ypperstepræsten Ananus afsat, hvilket gør ham til et entydigt, bevidst konstrueret spejl af Simon Peter / Cephas (græsk Κηφᾶς = aramæisk "klippen", Joh 1:42; Gal 2:9), der ligeledes nægter Jesus tre gange (Mark 14:66–72), genoprettes og åbner for hedningerne (ApG 10), og står sammen med Jakob den Retfærdige som en af de tre søjler (Gal 2:9). Således bruger Josephus den rigtige Simon fra år 62 som skabelon, og omtegner ham til apostlen Peter[3501].

Josephus bemærker, at romerne, efter krigen (66-73), tog Torah-rullerne og anden religiøs litteratur, og låste dem inde i det flaviske palads i Rom. Vi skal huske på, at det var mens han boede i Rom, at Josephus skrev sine to hovedværker, *War of the Jews;* en beskrivelse af krigen mod romerne, og *Jewish Antiquities*; en historie om det jødiske folk. Historie fra tiden kommer således fra hans pen og virtuelt alt, hvad vi ved om den sociale kontekst for Det Nye Testamente, er afledt af dem. Derfor er det en ekstra gennemgang værd. Bemærk, hvor der mangler kildehenvisning kan det være fordi det er genbrug/repetition fra *Part 2* og *7*, hvor det uddybedes.

1) DANIEL`S PROFETIER: Josephus begynder *Jødernes Krig* med en passage, der beskriver Antiochus Epiphanes' angreb på Jerusalem, som fandt sted ca. 200 år før "Kristi fødsel". Josephus angiver tydeligt, at angrebet var en begivenhed på Daniel's profetiske fortsættelse - nærmere bestemt den destruktion, som Daniel forudsiger i Daniel 7:1,38:12. Det gør han ved at bruge en sætning, der kun findes i Daniel's Bog, "afslutningen af det daglige offer", og ved at dokumentere det tidsrum, hvor det daglige offer blev standset, "tre år og seks måneder". Ved at bruge disse sætninger, siger

3501 Sparring med GrokAI hvorfra de græske udtryk og kildehenvisninger er hentet

Josephus klart og tydeligt, at Daniel's profetier går i opfyldelse. Denne holdning kan ikke anfægtes, fordi Josephus selv skriver passagen ovenfor, at "vores nation led disse ting under Antiochus Epiphanes, i overensstemmelse med Daniel's vision". Josephus skrev historien for at vise, at disse profetier gik i opfyldelse i 70 e.v.t. Josephus gik over gevind for at specificere således, at læsere kommer til denne konklusion. *Jødernes Krig* er derfor fuldstændig struktureret, fra dens første afsnit til det sidste, til at dokumentere, at Daniel's profetier var gået i opfyldelse indenfor det første århundrede". Romerne forstod, at de messianske jødiske oprørere fortolkede passager fra Daniel og andre af deres profeter på en måde, som retfærdiggjorde deres egen militaristiske teologi.

2) DEN NYE JØDEDOM: Alle fire evangelier viser, ligesom Paulus, at påsken og jødedommen selv, er forældede. Jesu offer af sig selv skaber en ny passover/påske og en ny religion. Eftersom Gud gav loven til Moses halvtreds dage efter første påskedag, ville kristendommen give den "nye" lov (pinse) 50 dage efter dens påskedag/Jesu korsfæstelse. På den dag, hvor Moses' lov blev givet, døde 3.000 mennesker for at tilbede guldkalven. På den dag, hvor "ånden" blev givet til Kristi disciple, blev 3.000 føjet til Kristus og fik liv, hvilket betyder, at den forbedrede pagt med Gud bragte liv". Disse paralleller blev tydeligvis skabt for at etablere kristendommen som den nye jødedom. Evangelierne og Josephus' skrifter samvirker til dette formål. Det Nye Testamente beretter om fødslen af den nye jødedom, mens Josephus' historie beskriver "døden af jødedommens Andet Tempel". Josephus optegner, at den fjortende nisan er den dag, hvor jøderne fejrede påsken. I Johannesevangeliet står der, at Jesus blev korsfæstet den trettende nisan og opstod den femtende. Den femtende nisan, 73 e.v.t, er præcis fyrre år på dagen efter Kristi genopstandelse. Josephus beretter, at Eleazar, Judas Gallilæerens efterkommer, og hans Sicarii-følgere destruerede sig selv ved Masada fyrre år på dagen efter Jesu opstandelse. Dette identificerer perfekt Sicarii som medlemmer af den "onde slægt", som Jesus advarede om ville blive udslettet, før generationen gik bort. Sicarii'ernes selvmord på denne dato skulle repræsentere "forsoning" for deres rolle i korsfæstelsen af Jesus. Dette gjorde også, at Pontius Pilatus og Rom kunne vaske hænder ved at give en anden Judas (Iskariot/"Sickarii") skylden for korsfæstelsen. Rom gav i evangelierne folket et valg mellem "Jesus Bar Abbas" (en jødisk oprører fængslet for mord) og Jesus-figuren; jøderne valgte ironisk deres egen messianske drøms korsfæstelse ("korsfæst ham"). En synd overdraget via pest-eller-kolera-valg, som når folk går til urne og stemmer "rød eller blå" og dermed legitimerer statens gerninger med egen skyld og skam.

3) KORSFÆSTELSEN OG IDENTIFITETSSKIFTET: Titus korsfæster i virkelighedens år 70 tusinder af zeloter uden for Jerusalem (*Jødernes Krig* 5:11+6:9). Eleazar (oprørsleder) er en af dem, en messiansk "rod" (jf. GT Esajas 11:1), der inficerer jøder med oprørsånd (ukrudt, som kan renses for at bære ny frugt, Johannes 15:2). Jesus bliver korsfæstet (Mattæus 27; Markus 15; Lukas 23; Johannes 19). Romerne slår zeloter i ansigtet, krøner med torne (parodi på kong David´s krone), og hænger dem op som "konger". Josephus øjenbevidner det, og senere tager han Eleazar ned som Joseph af Arimatæa (Lukas 23:50), der beder Pilatus om liget. Han er rådgiver (Lukas 23:50), ligesom Josephus selv var Titus' rådgiver. "Bar Matthias" lyder som "Arimatæa". Denne Eleazar overlever korsfæstelsen i Thecoa (nær Jerusalem, *Krig* 6.8.2), som en af tre korsfæstede mænd. Pedanius (romersk læge) redder ham og "beskærer" ham som en plante parallelt med Jesus, der forbander figentræet (år 30), som visner (Matt 21:19), hvilket symboliserer Jerusalem´s død og jøderne der brænder kornmagasinerne og selvbeskærer (*Krig* 5.10-11), idet de i samme parallelle sekvens i biblen befinder sig på Oliebjerget, hvor tusindvis af dem korsfæstes (Jesus siger "aldrig mere frugt" og Eleazar´s oprørske og GT identitet visner).

Titus' identitet podes på stamtræet, for nu gives Eleazar tilbage (*Krig* 6.8.2: "giver livet tilbage"), som den romerske Jesus, der nu helbreder oprørere (dæmonuddrivelse, Markus 5:1–20) i stedet for at lede dem. Johncephus' rolle: Som Joseph af Arimatæa fjernede han liget (Lukas 23:53), men i virkelighedens Thecoa (som også er central for samme tema i GT med Amos) i år 70, er det ham, der "poder" den nye rod (baaras-roden, *Krig* 7.6.3), så Eleazar ikke dør, men genfødes som pacifist. Eleazar (nu "tam") føres til Macherus (*Krig* 7.6.5). General Bassus truer med at korsfæste ham igen foran de overgivende jøder, men de, der accepterer romerske betingelser, får Eleazar tilbage som pacifikationsværktøj (Rom 13:1–7). Betydningen er, at man overlever hvis man accepterer Cæsar, som hersker, hvilket de de messianske rebeller aldrig gjorde. Dette er ingen ny korsfæstelse, men trusselen om "anden død" (Åbenbaringen 2:11). Eleazar/Jesus "lever videre", men disciplene genkender ham ikke (Johannes 20:14; Lukas 24:16), fordi det fra nu af er Titus i forklædning. Eksempelvis er ”Den nøgne mand” i Markusevangeliet den ”visse unge mand” i *Krig*, hvor Titus er nøgen uden sin brynje - og undgår tilfangetagelsen af oprørerne. Her byttes identititen på Olivenbjerget, idet de tog den samme rute og endte i den samme have parallelt og sekventielt. Vel vidende, at den unavngivne "visse unge mand", som var "beskåret" på Olivenbjerget, hed Eleazar, fuldendes et sammensat billede af "Eleazar", som kunne uddrive dæmoner, fik sit kød spist som påskeoffer, blev afklædt og pisket, blev udsat for sammensværgelse af de høje præster og "opstod" fra de døde. I år 71 holder Titus en kæmpe sejrsparade i Rom (*Krig* 7.5.3–6). Han viser jødiske fanger frem, nogle er næsten døde, men “genopstået” ved at blive båret gennem gaderne. I Matt 28 står Jesus op fra de døde og viser sig for disciplene.

4) MARIA-KANNIBALISMEN: Maria dræber og steger sit barn i Jerusalem under belejringen (*Krig* 6.201–213). Lazarus ligger fire dage i graven og udsender stank (Johannes 11:39). Stanken fungerer som fælles kodeord i begge fortællinger. Maria gemmer halvdelen af barnet i en krukke (*Krig* 6.208). Jesu grav er tom, kun halvdelen af tøjet er tilbage - og liget er “gemt” (Johannes 20:1–2). Halvdelen forsvinder i begge sekvenser. Romerske soldater lugter stegt kød og finder resterne (*Krig* 6.210). Maria lugter duftolie, og Jesus dukker op (Johannes 12:3). Lugt udløser opdagelsen i begge tilfælde. Maria tilbyder kød til romerne som “fin portion” (*Krig* 6.212). Jesus siger: “Spis mit kød” (Johannes 6:53). Romerne chokeres, men tager byttet (*Krig* 6.213). Maria genkender ikke Jesus, fordi det er Titus (Johannes 20:14–15). Jøderne spiser alt herunder børn som sidste frugt (*Krig* 5.10.5). Romere spiser lig (*Krig* 6.204–207) → Lazarus “opstår” (Joh 11) men bliver “spist” i eukaristi-parodi (Joh 6:53–56). Jesus rejser blot Lazarus' legeme op fra sin grav. En person, der har været død i fire dage kan ikke genoplives. Dette kan også forklare hvorfor Lazarus aldrig taler, efter at han er blevet "oprejst" fra sin grav. Døde kan ikke tale. Endvidere havde Lazarus og Jesus også parallelle gravsteder. Deres grave findes på samme sted, på samme tidspunkt; begge fik fjernet deres sten, og havde samme begravelsestøj efterladt.

Jomfru Maria var tilstede under korsfæstelsen af Jesus, og hun ”overgik derefter til Johannes' varetægt” (kvindelige kristne frimurerloger hedder Marialoger). I Johannes 20:15 er Maria Magdalene ikke i stand til at genkende Jesus: ”Hun så Jesus stå der; men hun vidste ikke, at det var Jesus”. Johannes 21 er beregnet til både at være en begivenhed fra en jødisk Messias' liv omkring år 30 e.v.t. - og som en skildring af Titus' søslag mod de messianske galilæiske fiskere 40 år senere. Passagen kan/skal både læses som slutningen på den ene historie, om en Israel's frelser, og begyndelsen på historien om en anden. Johannes 21 og "fangstpassagen" fra *Jødernes Krig* er nemlig designet til at være interaktive, idet leg med ord viser, at de forvirrede Jesus-tilhængere forveksler Titus med ”Herren”, idet Jesus, Shaphats søn, ikke er på stranden, fordi Titus har dræbt ham. Josephus beretter nemlig om hans død i fangst-afsnittet, hvor ”romerne fangede jøder som

fisk", idet han anfører, at: "Titus havde angrebet og dræbt ophavsmændene til dette oprør, ledet af Jesus". Derfor eksisterer den "Jesus", som disciplene følger ikke længere, og de forveksler Titus med deres Herre; "Jesus stod på kysten; men disciplene vidste dog ikke, at det var Jesus" (Johannes 21:4), ligesom Maria Magdalene i Johannes 20:15 formuleringen. Berenice, datter af Herodes Agrippa I, søster til Agrippa II, gift med den alexandrinske rigmand Marcus Julius Alexander (søn af Philo's bror), senere dronning af Chalcis, var Titus' elskerinde under hele den jødiske krig (67–70). Hun var tilstede ved Jerusalem´s fald, lovet kejserinde-titel i Rom (71 og igen 79), protektor for Josephus' samlede forfatterskab (*Life 430)*, den sidste legitime arving til Det Andet Tempel og direkte forbindelse til Therapeutae/Isis-kulten. Hun var den levende skabelon til "Maria"-figuren i det esoteriske lag: hun stod under korset (Joh 19:25–27), genkendte den "opstandne" (Titus) på stranden (Joh 20:1–18; 21:7), og var symbolsk "mor" til "den elskede discipel" (Johncephus)[3502].

5) DISCIPLENE BLIVER KANNIBALER: Således vildledte, blev disse disciple derefter Titus' ordrefølgere, og hjalp romerne med at fange de jødiske oprørere, der svømmede i Tiberiashavet, ved at "kaste deres net ud". Peter, Andreas, Jakob og Johannes var professionelle fiskere og forretningspartnere i en kommerciel virksomhed. Peter, som ledende fisker, med et hus i Kapernaum (Markus 1:29), Andreas (korsfæstet på X) arbejdede med nettene som sin bror, Jakob og Johannes som sønner af Zebedæus, der reparerede net i båden sammen med lejede arbejdere. Deres far Zebedæus ejede bådene og ansatte tjenere (Markus 1:20). Langt fra fattige daglejere, indtil Jesus kaldte dem fra denne familievirksomhed til at »fiske efter mennesker« (Matt 4:19). I York Rite er udtrykket "menneskefiskere" en kode i 2. grad"[3503]. I *Jødernes Krig* beskriver Josephus, at søslaget fandt sted ved Gennesareth, hvor "romerne fangede jøder som fisk". Begge passager beskriver tilhængere af en "Jesus", som tilbringer natten i en lille båd. Begge passager beskriver en "fangst", der finder sted efterfølgende morgen. Begge passager foregår ved Galilæa's Sø". Første del af Jesu udtalelse er "Følg mig" og "Vær ikke bange". Når man læser den passage fra Josephus, hvor jøderne var "fanget", står det også skrevet, at de soldater, der "fangede", fik at vide, at de ikke skulle være bange, og at de faktisk "fulgte" nogen. Den person, der blev fulgt, var Titus, som fortalte sine tropper "ikke at være bange".

Efter at have nået sit mål sætter Titus/"Herren", sig derefter ned med sine nye "disciple" til morgenmad med "brød" og "fisk". Disciplene spørger ikke efter hans navn - hvilket ville afsløre, at han hedder Titus - men de "ved" at han er "Herren": Jesus sagde til dem i Johannes 21:12-14: »Kom og spis!« Ingen af disciplene turde spørge ham: »Hvem er du?« For de vidste, at det var Herren. Jesus går hen og tager brødet og giver dem det, og ligeledes fisken. Samspillet mellem Det Nye Testamente og *Jødernes Krig* identificerer den "fisk", som Titus serverede for sine nye disciple i Johannes 21 som de "forrådnede" kroppe af de "fisk", der blev dræbt af romerne under det ovennævnte slag; "Og en frygtelig stank og et meget sørgeligt syn var der på stranden de følgende dage over dette land; for hvad angår kysterne var fulde af skibsvrag og af opsvulmede lig, og som de døde kroppe blev antændt af solen og rådnede, fordærvede de luften".

Digteren Juvenal sammenlignede flygtende slaver og stikkere med fisk - og "giv dem brød og cirkus, så vil de ikke gøre oprør". Ikoner og mønter fra tiden viser flaviske ikoner med ankre og fisk. Romerne spiste jødernes mad (brød & fisk). Titus spiser jødisk korn (*Krig* 5.1.4) → Jesus mætter 5.000 med 5 brød + 2 fisk (Matt 14:13–21). Det "loaf (brød)", som disciplene spiser, er også identificeret i Nye Testamente. Det er kødet fra Messias, som blev "oprejst fra de døde". Læg mærke til, hvor tydeligt følgende passage er på Jesu tilsyneladende symbolske udtalelser, som får

3502 Josephus, Ant. 19.276–277; 20.104; Life 430; Suetonius, Titus 7; Cassius Dio 66.15.
3503 https://www.rgle.org.uk/RGLE_Mother_Grand_Lodge_York.htm

en komisk betydning når de læses bogstaveligt: "Jeg er det levende brød, som er kommet ned fra himlen. Den som spiser af dette brød, skal leve til evig tid; og brødet som jeg skal give, er mit kød, som jeg skal give til liv for verden". Johannes 6:51-53 skriver, at jøderne skændtes indbyrdes og sagde: "Hvordan kan dette menneske give os sit kød at spise?" Da sagde Jesus til dem: "Sandelig, sandelig, siger jeg jer, medmindre i spiser Menneskesønnens kød, og drikker hans livs blod, har I intet liv i jer". Dette er "tredje gang Jesus viste sig selv for sine disciple, efter at han var blevet oprejst fra de døde". Forfatteren medtager denne detalje på dette tidspunkt, fordi den "Jesus", som faktisk ”blev oprejst fra de døde", var Lazarus, som "viste sig selv for disciplene to gange tidligere; først ved hans opstandelse og så igen ved Lazarus' middagen". Disciplene bliver satirisk fremstillet som om de ubevidst spiser af Messias' legeme. Jesus' profeti om "Menneskesønnens" kød er dermed opfyldt". Ovenstående samlede analyse har alvorlige konsekvenser for nadverens sakramente. Kæden af sammenhæng betyder, at romerne bevidst skabte ritualet som en grusom spøg overfor de kristne. Fordi han bogstaveligt talt skabte både historie og tid, havde Josephus frihed til at placere begivenhederne i forhold til hinanden på den måde, han ønskede.

6) DÆMONBESATTE SMITTEBÆRENDE OPRØRERE: I *Jødernes Krig* er der et kort kapitel, der beskriver slaget ved Gadara. Kapitlet begynder med en beskrivelse af, hvordan "Johannes" kom til magten som leder af oprøret. Johannes beskrives som en "tyran, hvis ene hoved de uforskammede handlinger af mange skyldtes". Josephus´ beskrivelse af den måde, hvorpå ”Johannes havde spredt sin smitte" svarer til Jesu beskrivelse (Matt. 12:45-46) af de "urene ånder", der forlod én mand og smittede mange andre. Denne lighed er særlig tydelig, når man tænker på, at "dæmoner" i første århundredes Judæa, blev anset for at være ansvarlige for feber og andre sygdomme. I Dødehavsrullerne beskrives en "feber-dæmon". Når Josephus bruger "infektion" som en analogi for Sicarii'ernes (rebellernes) aktivitet, giver det associationer til nutidens vaccinebehandlinger af raske mennesker, med de, som ikke lader sig vaccinere, som bliver udskammet, som de ”syge smittebærende oprørere”.

7) OVERGIVELSEN: Ved afslutningen af belejringen af Jerusalem i *Jødernes Krig* tager Johannes og Simon tilflugt i underjordiske huler under Jerusalem. Til sidst bliver de af sult tvunget til at komme ud af disse "grave" og overgive sig til romerne. Denne begivenhed er analog til den beskrivelse af de dæmonbesatte mænd, der "kommer ud af gravene" i Det Nye Testamente. Det samme sker for Josephus selv, da han overgiver sig til Titus og Vespasian ”sammen med én anden”. Josephus beskriver, at Johannes, efter at være blevet taget til fange, blev idømt livsvarigt fængsel, mens Simon blev ført til Rom og henrettet. Johannesevangeliet (21:18-24) slutter med en diskussion mellem Simon og Jesus. Jesus forudser, at Simon vil blive bundet og båret "hvor du ikke ønsker at gå hen". Jesus fortæller også Simon, at han vil få en martyrdød "for at forherlige Gud". Midt i denne diskussion kommer "den discipel, som Jesus elskede", hvilket betyder apostlen Johannes. Simon spørger Jesus, hvad Johannes' skæbne skal være. Jesus svarer: "Hvis det er min vilje, at han skal leve, til jeg kommer, hvad angår det så dig?". I teksten påpeges det derefter afslutningsvis, at Johannes "er den discipel, der vidner om disse ting, og som har skrevet disse ting", hvilket henviser til selve Johannesevangeliet (Josephus).

Samme sekvens sker parallelt i *Jødernes Krig*'s afslutning af Titus´ felttog gennem Judæa. Efter at Titus har taget "Simon" til fange, omgærder han ham med "lænker" og sender ham "derhen, hvor du ikke ønsker at komme"; det vil sige Rom. Under erobringens parade i Rom følger Simon med, dvs. han "føres" til "døden for at ære Gud". Den gud, der "forherliges", er Titus' far, Vespasianus. Men det er Titus' vilje at skåne den anden leder af oprøret, Johannes Gischala. Det, som Jesus

forudsiger, beskriver Josephus som værende sket, nemlig at Jesu vision om Simon, der "følger" også bliver til virkelighed for oprørslederen Simon bar Giora: ”Simon var da blevet ført i denne triumf blandt de fangede; et reb var også blevet sat om hans hoved, og han blev trukket ind på en passende plads i forummet. Havde Johannes, leder af zeloternes oprør, hjulpet romerne med at skabe kristen litteratur, mens han var fængslet? Den eneste kendte kristne litteratur fra denne tid er selve Det Nye Testamente med en person ved navn "Johannes", som skrev et evangelium.

Josephus' håndskrevne signatur findes på et 11.-12. århundredes græsk manuskript i Biblioteca Medicea Laurenziana, Pluteus/hylde 69 codex 1. Dette indeholder både Josephus' værker og dele af NT (inklusive Paulus' breve). På folio 318 (s. 635-636 i bogen) er der en håndskrevet notits: Ἰωσῆπος ὁ καὶ Ἰωάννης ("Josephus, der også er Johannes"). Paleografer bekræfter, at det er fra samme hånd som resten af manuskriptet, ikke en senere tilføjelse[3504]. Det sidste vers i Joh 21:24 ("Dette er disciplen, der vidner om disse ting og har skrevet dem, og vi ved, at hans vidnesbyrd er sandt") danner et akrostikon med de første bogstaver: ΙΩΣΗΠΟΣ (Josephus)[3505].

I 2006 åbnede Vatikanet Paulus' påståede grav under basilikaen i Rom – en sarkofag med inskriptionen PAVLO APOSTOLO MART ("Paulus Apostel Martyr"). Men under låg kun et tomt hul; ingen knogler. På siden af sarkofagen er der små bogstaver: FLAVIVS IOSEPHVS, en senere tilføjelse, ifølge officielle udtalelser, men patinaen matcher[3506]. Det er den samme joke, bare 1900 år senere: Den, der skrev historien om den tomme grav til Lazarus (Josephus under masken “Johannes”), er den samme person, hvis eget navn nu står på den faktisk tomme Paulus-grav i Rom. Jesus’ grav i Jerusalem blev tom i 33 e.v.t. Paulus’ grav i Rom blev tom i 2006. Lazarus’ grav i Betania blev tom i Johannesevangeliet 11. Men i virkeligheden var det én og samme person, der gik ud af alle tre grave: Flavius Josephus byttede plads med alle tre; Jesus, Lazarus og Paulus, fordi han var forfatteren til dem alle. Den tomme grav er ikke et mirakel. Det er en signatur.

8) KIRKENS BYGGESTEN: I Cæsarea Filippi, med sin massive hule kaldet ”indgangen til dødsriget/porten til Hades”, bekendte Peter; Kristus, som Guds Søn (Matt 16:16–18). I Jerusalem gav Jakob, Peter og Johannes alle Paulus hånden i fællesskab (Gal 2:9) og forenede jøder og ikke-jøder på ét fundament: Jesus Kristus, åbenbaret af Faderen, sejrende over underverdenens Hades og hedensk klippehelligdom. Tertullian (første kristne teolog til at skrive latin, født 160 e.v.t.) refererer til den tradition, at "Simon" ordinerede Clement Romanus, den påståede første flaviske pave, hvis epistel/brev blev sendt til korintherne i år 96. Skaberne af den romerske kirke havde bogstaveligt talt brugt Sicarii-lederen som den "klippe/sten", hvorpå de "byggede" kirken. Aramæisk Kefas oversættes til græsk Peter/Petros, som betyder klippe/sten, eller ”rock”/”stone”, som associerer til verdens største kapitalfonde BlackRock og Blackstone Group, hvis medstifter var Peter G Peterson. For mystikerne, alkymisterne og frimurerne er Filosoffen´s Sten i hermetismen centrale for deres åndelige og fysiske Magnum Opus/Store Værk. Det Nye Testamente's tema om "klippe" og "sten" og den dæmonbesatte Simon, som var stenhugger (Matt. 5:5 og Josephus´ *Krig* 7:5), synes også at være komisk allegori for det metaforiske tema om "fundamentet af sten" (1QH:6.26-28), som findes i Dødehavsrullerne, fundet i Qumran-klipperne fra 1946. Krigsrullen 1QM beskriver apokalyptisk krig mod ”sønnerne af mørke”, hvor ”sønnerne af lys” vinder gennem hemmelig viden (kolonne 7).

3504 Bandini, Catalogus Codicum Graecorum Bibliothecae Mediceae Laurentianae, 1768, genudgivet 1961; Niese, Flavii Iosephi Opera, 1885–1895.
3505 Dette er dokumenteret i italienske studier fra 2014 (f.eks. i Brill's *Linguistics and Literary Studies / Linguistik und Literaturwissenschaft: Interfaces, Encounters, Transfers*), men nævnes sjældent i engelske/danske kommentarer, der ser det som tilfældigt. Via GrokAI-sparring.
3506 Mainstream-kilder som ICR (Institute for Creation Research, 2002) og Wikipedia nævner graven som "tom", men Josephus-linket afvises som vandalisme (Vatican Press Conference, 11. december 2006; Filippi, Vatican Archaeologist Report, 2006). Kildehenvisning via GrokAI.

Der var ingen adskillelse af kirke og stat i Romerriget. Og kristendommen er en græsk-romersk (mytopoetisk/homerisk) hybridform af jødedommen, som Konstantin gjorde til officiel religion for at konsolidere magten i sit splittede imperium. ”Kirkehistoriens Far”, Eusebius (homofonisk ligesom Josephus) af Caesarea, skrev *Ecclesiastical*-historien fra de foregående 300 år[3507] - og bibelkanoniseringens føste koncil fra Nikea under Konstantin Den Store udkom fra Scriptorium Caesarea[3508]. Caesarea; et symbol på romersk dominans over jødisk territorium, blev den smeltedigel, hvor Josephus Flavius´ nytestamentlige historie udvikledes. Hans hasmonæiske adel (*Life* 1–2) og præstelige baggrund udnyttedes her til at skabe en ”Philo-logos”-drevet fortælling (f.eks. Johannes 1:1) for at legitimere Vespasian. Origenes (185-264), kirkefader Eusebius og Epiphanius (begge 4. århundrede) placerede også Clement i begyndelsen af den romerske kirke, idet de hver især anførte, at Clement havde været "medarbejder" til apostlen Paulus (Josephus).

SYNKRETISME:
Therapeutae, beskrevet af Philo af Alexandria (20 før-50 e.v.t) i *De Vita Contemplativa*, var asketiske jøder med meditative praksisser, knyttet til essenerne via fælles rødder i Qumran-samfundet. Deres placering i Alexandria, et intellektuelt knudepunkt, gjorde dem til brobygger mellem jødisk mystik og hellenistisk filosofi. Kaldæisk magi (babylonisk astrologi og ritualer), som Pythagoras var skolet i, måtte have blandet sig med græsk tænkning (fx Platon´s idéverden), skabende hermetisme (*Corpus Hermeticum*, 1.–3. årh.) med dets kosmiske dualisme, neoplatonisme (Plotin, 3. årh.) med dets emanationsteori, og gnosticisme med dets demiurg-begreb. Dette inspirerede flaviansk kristendom som en syntese af jødiske og hellenistiske elementer, hvor Therapeutae's lære blev kanaliseret gennem Alexandria's lærde, såsom Josephus.

Jøderne i Ægypten bestræbte sig under indflydelse fra Alexandriaskolen generelt på at få deres doktriner til at harmonisere med de græske traditioner; og deraf kom i Therapeuternes doktriner, som Philo har anført, de mange analogier mellem de pythagoræiske og orfiske ideer på den ene side, og jødedommens på den anden side”. Philo bestræbte sig på at vise, at de hebraiske skrifter gennem deres system af allegorier var den sande kilde til al religiøs og filosofisk doktrin. Eusebius indrømmer i vid udstrækning "at de gamle terapeuter var kristne; og at deres gamle skrifter var vores evangelier og breve”. Essenerne havde symbolske former og ceremonier. De havde, ifølge Philo, fire grader; medlemmerne var opdelt i to ordener, Practiei og Therapeutici; sidstnævnte var de kontemplative og medicinske brødre; og førstnævnte var de aktive, praktiske forretningsmænd”. De havde mystiske ceremonier og indvielser i deres mysterier. De dyrkede videnskaben om medicin. De anså det for at være et godt varsel at klæde sig i hvide klæder.

Basilides´ Abraxas-kult i Alexandria (ca 120-140 e.v.t), der hyldede den ørnehovedede gud, som øverste princip – over 365 himle og emanationer - inspirerede samtidige gnostiske kredse som karpokraterne, der integrerede lignende emanationslære med en platonisk vinkel på sjælens frigørelse gennem gnosis, hvilket broede videre på Philo´s koncept af Logos som guds trenscendent-immanente skabende ord, der senere blev central i Johannesevangeliet, som den inkarnerede Kristus, der manifesterer guddommelig visdom (Sophia) i verden. Abraxas har ørnehoved, våbenskjold, pisk og 2 slangeben. Harpokrates tier og gemmer hemmeligheden (som i Den Skandinaviske Frimurerrite). Karpokrates er den talende gnostiske lærer.

Kristendommens Jesus-narrativer imiterer også bevidst græske myter gennem Platon´s sokratiske dialoger og homerisk mimesis (som Dennis R. MacDonald dokumenterer i *The Homeric Epics and*

3507 https://www.britannica.com/biography/Eusebius-of-Caesarea
3508 https://en.wikipedia.org/wiki/Theological_Library_of_Caesarea_Maritima + https://en.wikipedia.org/wiki/Early_Christianity

the Gospel of Mark), hvor Jesus' forvandling af vand til vin (Johannesevangeliet 2:1–11) spejler Dionysos' mirakel ved brylluppet i Theben (Euripides' Bacchae), de besatte svin i Gerasa/Gedara (Mark 5:1–20) ekkoer Odysseus' 3000 svin hos troldkvinden Kirke/Circe (Odysseen 10). Jesu opstandelse og helbredelser gentager Herakles' nedstigning til Hades og Asklepios' opvækkelser, mens titler som "Soter" (Frelser, brugt om både Zeus og Jesus), "Kyrios" (Herre, fra Apollon), "Logos" (Ordet, fra Heraklit/Philo) og "Christos" (Den Salvede, parallelt med "Chrestos" for Serapis) overføres som kælenavne, præcis som Illuminati-medlemmet Adolph von Knigge (1740–1796) antog pseudonymet Philo (efter Philo af Alexandria) for at signalere gnostisk arv, mens andre brødre brugte navne som "Spartacus" (Weishaupt efter gladiatoren), "Cato" (efter stoikeren) eller "Ajax" (efter helten), hvilket skaber en kontinuerlig mimetisk kæde fra Homer og Platon til Johncephus' evangelier, Shakespeare, eller fx moderne Q-drops, som digital bibelsk myte-genbrug.

Ærkebasilikaen Saint John Lateran´s er dedikeret til forvandlingen af Kristus Frelseren, til ære for de hellige Johannes Døberen og Johannes Evangelisten: "Som pavens katedral i sin egenskab af biskop af Rom er den overlegen i forhold til alle andre kirker i den romersk-katolske kirke, herunder Peterskirken". Her ser vi fra deres egne kilder dedikering af rangorden: "forvandlingen til Cæsar/Kristus" til ære for frimurernes 2 søjlers Johannes, som dåbsinitierer ind i Johannes-sekten. Webster mente, at "Essenerne er det første af de hemmelige selskaber, hvorfra der kan spores en direkte traditionslinje frem til i dag". Johannes Evangelisten er "protektor for frimureri" og FN´s Lucis Trust hovedkvarter er Saint John Divine Cathedral. Teosofisten Helena Blavatsky (som Lucis Trust/FN´s filosofi bygger på, gør i *Isis Unveiled* (1877) Johannes Døberen til den centrale "bro" mellem eksoterisk kristendom og esoterisk frimureri/essener-mysterier: "Johannes Døberen navn 'Johannes' er en forvanskning af 'Oannes' eller 'Ioannes', den kaldæiske fiskegud, som svarer til den hinduistiske 'Jñana' (viden). I Blavatsky´s *The Secret Doctrine* (1888): "Ioannes, Døberen, er den gamle indvier. Hans mission var at forberede vejen for Solens Logos (Christos), ligesom essenerne forberedte den "smalle vej" for kandidaten. "Stemmen, der råber i ørkenen er hierofantens råb i mysterierne"[3509]. Johannes Døberen er også i Islam (Yaḥyā) en mirakuløst født profet, den sidste før ʿĪsā (Jesus), som bekræfter Jesus som Gud´s ord, en martyr halshugget af en tyran, og i esoteriske kredse symbolet på åndelig genfødsel.

Oannes/Dagon – fiskeguden fra Babylon (ca 290 fvt) beskriver Oannes som halvt fisk, halvt menneske, der steg op fra Den Persiske Golf og bragte civilisationen (skrift, love, landbrug). Hovedet var en fisk, kroppen en mand, præcis formen på pavens mitra (fiskehat på latin)[3510]. Pavens mitra opstod i 200-tallet, men formen var allerede i flavisk kunst (Pompeji-freskoer med Isis-præster). Blavatsky skrev: *Tiaraen med tre kroner symboliserer pavens tredobbelte magt: over himlen, jorden og helvede, det samme som den egyptiske tredobbelte krone af Osiris. Den jødiske kalot er den samme som den egyptiske calantica, som præsterne af Isis bar. Den blev båret for at dække "sjælens sæde"*[3511]. Essenerne og Therapeutae bar hvide huer, forløberen for kippah/kalot (jvf Qumran-tekster). Ved Titus' triumf (i 71) bar han en tre-lags krone som sejrherre (Josephus: *Jødernes Krig* 7.5). Berenice bar Isis-månekrone i Rom (Cassius Dio 66.15). Dåben er kultinitieringsritual. Skrift- og kirkefædre peger alle på hierarkisk ordens-initiering med streng hemmeligholdelse blandt kristne i de første århundreder jvf Pike *Morals and Dogma* side 651-655.

DE 4 EVANGELISTER OG ÅBENBARINGSBOGEN:
Som logisk konsekvens af ovenstående er dette mine egne nye konklusioner (i 2025) vedrørende

3509 Helena Blavatsky: *Isis Unveiled*, Vol. II, p. 133–134 + *Secret Doctrine,* Vol. II, p. 378
3510 Dagon (filisterne, 1 Sam 5) Berossus, *Babyloniaca* (via Eusebius); Dagon i Bibelen.
3511 Blavatsky, *Isis Unveiled II*:389+Blavatsky, *Secret Doctrine II*:380

NT-redaktionen - baseret på den flavianske nøgle/kode/prisme:

Den Markus, som deltog på nogle af Paulus´ missionsrejser og omtales i Apostlenes Gerninger 15:37, som ”den Johannes der også kaldtes Markus” (John Mark), dateres som det første evangelie, skrevet angiveligt omkring tiden for Templets destruktion. Marcus Mettius Epaphroditus, den græske grammatiker og Josephus' patron (ca. 93–100 e.v.t.) - er efter min mening den mest plausible kandidat til en funktionel fortsættelse af John Mark i den flavianske litterære operation, fordi han levede samtidig med udgivelsen af *Life, Antiquities og Contra Apionem*, som Josephus dedikerede til ham under Domitian/Nerva (afslutning på *Life*, som var så mærkeligt, at jeg begyndte at undersøge om dette kunne være ”Markus-evangelisten”). Som ekspert i Homer og græsk litteratur bidrog Marcus med den præcise mimesis, der efterligner homeriske motiver i både Josephus' selvbiografi og Markusevangeliet, hvis narrative træk (profetisk forudsigelse, romersk loyalitet, jødisk krise) deler stærk intertekstualitet. Hans rolle som sponsor og korrekturlæser i *Contra Apionem* gjorde ham til stilistisk finpudser af Josephus' selvfremstilling som "jødisk Cæsar-profet" - spejlet i Markusevangeliet´s Jesus som "ny Odysseus".

Selvom mainstream-kilder adskiller dem, er Epaphroditus den mest plausible Mark 2.0 i Johncephus-kredsen: Efter Paulus' forsvinden i Rom (ApG 28) og John Mark´s virke som hans ledsager gennem 40–68 e.v.t. (ApG 13:5, 13; Kol 4:10; 2. Tim 4:11) i Alexandria (Eusebius, *Historica Ecclesiastica* 2.16), kunne John Mark, som "perfekt" (teleiois) i Clemens' hemmelige initiation (Hemmelige Gospel af Mark) have overlevet, skiftet til pseudonymet Epaphroditus og flyttet til Rom under Domitian, hvor han som grammatiker fortsatte redaktionsarbejdet: Mark 1.0 = evangeliet (ca. 70 e.v.t), Mark 2.0 = Josephus' *Contra Apionem og Life* (93–99 e.v.t) med samme mimesis-stil. Clemens 1 (ca. 88–99 e.v.t), Rom´s biskop og forfatter til 1. Clemensbrev, etablerede den romerske kirkes autoritet over Korinth og lagde grunden til pavetitlen; han kendte Mark´s Hemmelige Gospel, og brugte det som hemmelig initiationstekst for "de perfekte", hvilket gør ham til den første "pave" i Johncephus' hierarki, der institutionaliserer Mark-redaktionen som kirkelig doktrin. Papias (ca. 110 e.v.t), biskop og tidlig kirkefader - ikke pave - fungerede som Johncephus' PR-mand, der legitimerede Mark som "Peter´s tolk" og skjulte den flavianske redaktion. Clement 1 blev senere satirisk fremstillet, som bundet til anker og kastet i vandet, hvor han druknede (*Acta Sanctorum*). Marcus Epaphroditus døde (ifølge Suda) af vandsot. Marcus og Josephus arbejdede sammen i Rom under flavierne i Marcus Epaphroditus' bibliotek med 30.000 ruller og kopistskole (Suda, s.v. Ἐπαφρόδιτος; CIL VI 1884), hvor Marcus, som kejsersekretær og mæcen for Josephus (*Antiquities* 1.8–9 dedikation) fungerede som redaktionscentral for tidlig kristen litteratur[3512].

År 95 e.v.t: Domitian henretter sin fætter Titus Flavius Clemens og Nero´s gamle sekretær Tiberius Claudius Epaphroditus (Suetonius, *12 kejsere,* Domitian 14.4 + 17.1; Dio Cassius *Roman History* 67.14). Årsagen er officielt "majestætsfornærmelse": 96 e.v.t: Domitian bliver myrdet af netop Epaphroditus' tidligere sekretær Stephanus (Suetonius, Domitian 17). Efter 96 e.v.t: Den officielle flaviske historieskrivning (Plinius den Yngre, Tacitus, Suetonius) dæmoniserer Domitian, som bliver gjort til "den onde kejser", mens Nerva og Trajan hyldes. Marcus Mettius levede videre til 100 (de magiske 3½ år). Han overtog både Tiberius Claudius´ og Clemens´ (almindeligt cognomen/tilnavn) identitet i en ny genopstandelse; som henholdsvis den hemmelige grammatiker og biskop af Rom.

De to Epaphroditus (betyder elskelig) er to sider af samme initiationsnavn og samme funktion, og navnet går helt tilbage til den første akt i dramaet: Den første Epaphroditus (frigiven under

3512 GrokAI henviser til Steve Mason: *Josephus and the New Testament*, 2003 s.67–69; om Josephus, som en autentisk og central stemme for tiden

Augustus) skulle vogte Cleopatra i hendes mausoleum i 30 f.v.t, og forhindre hendes selvmord, men lod det ske, så den gamle ægyptisk-hellenistiske verden kunne dø (Plutarch: *Parallelle Liv;* Antonius kap 79+ Dio Cassius 51.13). Markus lod som om, at alt det, han gjorde i 96-97, allerede var sket 40 år tidligere under Peter og Paulus. Han flyttede sin egen autoritet 40 år tilbage i tiden ved (sammen med Josephus) at skrive evangelierne og ApG på en måde, så det så ud som om, at Rom, allerede dengang, var centrum. Resultat: Den menighed, han selv ledte i 90'erne, blev pludselig "grundlagt af Peter og Paulus" i 50–60'erne. Den biskop, han selv var (Clemens), blev pludselig den tredje i rækken efter Peter og Linus. Det er en retroaktiv legitimitets-operation.

Markus/Clemens skrev sin egen pavehistorie og sendte den ud til provinsen som "apostolisk tradition". Bagefter kom Ignatius med sine 7 breve (efter Clemens' død): Han skrev præcis 7 breve til 7 menigheder i Lilleasien+Rom. 7 er tallet fra Johannes' 7 segl, 7 kirker, 7 ånder. De 7 breve er den offentlige, kirkelige pendant til Johannes' 7-segl-bog. Johncephus skrev den lukkede, apokalyptiske version (Åbenbaringen) under Domitian. Markus/Clemens skrev den første autoritative anvendelse (1. Clemensbrevet). Ignatius (eller den samme kreds under nyt navn) skrev de 7 åbne, hierarkiske breve, der forvandlede det til et verdensomspændende monarkisk system[3513]. Tallet 7 er selvstændigt primtal og esoterisk fuldkommenhedssymbol for cyklus.

Mattæusevangeliet identificerer sin forfatter som en telōnēs (tolder) ved telōnion i Kafarnaum (Matt 9:9; Mark 2:14; Luk 5:27), hvilket afspejler en jordnær, administrativ og talbaseret skrivestil med præcise økonomiske detaljer, som 30 sølvmønter (Matt 26:15), talentregnskaber/vægtenhed (Matt 25:14–30) og tempelskatten (Matt 17:24–27). Alle træk, der peger på en forfatter med erfaring i romersk-jødisk skatteadministration[3514].

Lukasevangeliet og ApG er ét og samme litterære værk i to bind skrevet af samme forfatter til samme modtager. Det fremgår direkte af indledningen til ApG 1:1: «I den første bog, Theofilus, skrev jeg om alt, hvad Jesus gjorde og lærte fra begyndelsen», hvor forfatteren eksplicit henviser til Lukasevangeliet som bind 1. Begge bøger er dedikeret til «den mægtige Theofilus» (κρατίστος Θεόφιλος, Luk 1:3; ApG 1:1); en titel der kun bruges om højtstående romerske embedsmænd eller kejserlige venner i antikken. Navnet Theofilus betyder «Gud´s ven» eller «den der elsker Gud», men de fleste forskere ser det som et ærestitelnavn for en reel person. Gamaliel den Ældre (død ca. 52 e.v.t) var den mest indflydelsesrige farisæer i det første århundrede, leder af Hillel-skolen og medlem af Sanhedrin. I ApG fremstilles han som Paulus' lærer (ApG 22:3) og som den vise, tolerante stemme, der redder apostlene (ApG 5:34–39). Ifølge både ApG og rabbinsk tradition (mishnaisk kilde: Pirke Avot 1:16; j. Sotah 9:15) blev han også betragtet som en læge (hebraisk rofe), og Lukas kaldes «den elskede læge» (Kol 4:14). Denne kombination af farisæisk lovkyndighed og helbredende funktion passer perfekt på Josephus' egen selvfremstilling som præstesøn, lovlærd og «helbreder» af sit folk (*Krig* 3.193–202; *Vita/Liv* 78–79), og gør Gamaliel-talen i ApG 5 til en ideel bro mellem jødisk elite og den flavianske kristendom, jvf "Josephus-ekspert" Steve Mason[3515].

Flavius Josephus er den eneste antikke forfatter, der skrev et stort historisk dobbeltværk på præcis samme måde som Lukas-Acts: en indledende fremstilling af jødernes historie fra skabelsen til romertiden (*Jødernes Antikviteter* i 20 bøger) efterfulgt af en detaljeret samtidshistorie om en dramatisk krise (*Jødernes Krig* i 7 bøger), begge dedikeret til højtstående romerske protektorer med næsten identiske græske prooemier/indledninger (*Ant*. 1.1–4; *Krig*. 1.1–3; jf. Luk 1:1–4 og

3513 I sparringssamarbejde med GrokAI – kildehnvisningerne om John Mark, om Clemens, om de 2 Epaphroditi mm kommer derfra
3514 France, *The Gospel of Matthew,* 2007, s. 34–37; Hagner, Matthew 1–13, 1993, s. 237
3515 Steve Mason 2003: *Josephus; Translation and Commentary*+ Gregory E. Sterling *1992* og til sidst Mason: "2016 "via GrokAI

ApG 1:1). Josephus anvender nøjagtig den samme sjældne stilistiske sekvens «πρῶτον μὲν … ἔπειτα … εἶτα» og ordet «ἀκριβῶς καθεξῆς» som Lukas, og begge værker er gennemsyret af en markant romervenlig tendens, hvor romerske embedsmænd konsekvent fremstilles som rimelige og retfærdige (Felix, Festus, centurionerne i ApG 21–28; Bell. 2.271–270). Josephus begår præcis den samme kronologiske fejl som Gamaliel-talen i ApG 5:36–37, når han omtaler Theudas-oprøret før Judas Galilæerens (*Ant*. 20.97–102), og han er den eneste kilde i antikken, der giver de detaljerede navne på ypperstepræstefamilien Annas-Kajfas-Johannes-Alexander, som dukker op i ApG 4:6. Josephus' protektor og arbejdsgiver i Rom var Marcus Mettius Epaphroditus, hvis titel og funktion svarer til den «mægtige Theofilus», og hvis bibliotek (med de 30.000 ruller og kopistskole) og hvis grammatiske ekspertise ville have gjort det muligt at producere netop Lukas-Acts i årene 80–95 e.v.t[3516]. Kort sagt: sprogligt, strukturelt, kildekritisk og ideologisk er Flavius Josephus den mest sandsynlige forfatter bag både Lukasevangeliet og ApG.

Samtidig beskrev Philo af Alexandria den jødisk-hellenistiske sekt Therapeutae i *De Vita Contemplativa* som medicinsk kyndige, allegorisk fortolkende og visionære skribenter i et kloster ved Mareotis-søen, hvilket matcher Lukasevangeliets og ApG´s fokus på helbredelser (fx Lukas 4:38–39; ApG 28:8), rejseberetninger og spirituel mystik, især i lignelser som den barmhjertige samaritaner (Luk 10:30–37) og Paulus' helbredelse af Publius' far (ApG 28:7–10)[3517]. Disse to poler - telōnion som jordnær regnskabspraksis og Therapeutae som spirituel-medicinsk vision forenedes i Rom under flavierne i Marcus Epaphroditus' bibliotek. Endelig tilførte Flavius Josephus' pen den apokalyptiske modvægt gennem sine øjenvidneberetninger om Jerusalem´s fald (*Krig* 6.201–213) og messianske profetier (6.312–313), der spejler Åbenbaringens billedsprog (Åb 17–18), og som dermed skaber en samlet modfortælling til flavisk propaganda; en dynamik forstærket af Josephus' essenske initiering i en mystisk tradition, der understøtter esoterisk viden for "de få" (teleioi, græsk for "de fuldkomne" eller "initierede" eller alt-seende sol-øje, som kyklopen enøjet i Odysseen, kuklos på græsk er cirkel, frimurernes ring og Ouro-bouros i Blavatsky-teosofien). I essenske og terapeutiske kredse repræsenterede dette en eksklusiv gruppe af mystikere adskilt fra masserne, ligesom Paulus' mystiske ophøjelse (2 Kor 12:2–4) og hans "hemmeligheder" (1 Kor 2:6–7), hvor Josephus' essenske baggrund (*Krig* 2.8.2–13; Ant. 18.1.5) som en 16-årig initieret i esoteriske lærdomme (*Life* 2) peger på en fælles mystisk strøm i essenske kontekster med hemmelig viden[3518].

I denne essenske sammenhæng en dobbelt strategi (lys kontra mørke), der glorificerer flavierne som "guder" gennem skjult satire, mens det også dæmoniserer Nero (den sidste Julius-Claudius) og Domitian (den sidste Flavius) for at retfærdiggøre senere kejsere som Nerva (96-98) og Trajan (99-117). Rom fremstilles som både helt (i evangeliernes "giv kejseren hvad kejserens er", Matt 22:21) og skurk (i Åbenbaringens Babylon, Åb 17–18), hvilket former kristendommen som en blød og letkontrollérbar form for jødedom, der passificerer fremtidige oprørere ved at gøre dem til let skattekvæg og får med et offerlam som messias (Joh 1:29), som de fortærer i brød- og fisk-allegorien (Joh 6:1–14; Matt 14:13–21. En metafor for at "spise" jødisk oprør og omdanne det til romersk næring), imens de få (teleioi) høster udbyttet via bibelske skismer. Denne struktur kulminerer i de 7 segl i Åbenbaringen (Åb 6–8:1), der åbnes som en kejserlig edikt-serie, hvor hvert segl brydes som en cursus publicus-post (romersk statspost) med de 7 kirkebreve (Åb 2–3) som officielle kejserlige breve sendt via Domitian´s postsystem (cursus publicus i Lilleasien, dokumenteret i Plinius den Yngre, Ep. 10.120–121). "Johncephus" fungerer som kejserens mystiske

3516 Steve Mason 2003; 2016; +Richard I Pervo 2006 via GrokAI
3517 Philo, Contempl. 2–3, 29–30; Fitzmyer, *The Gospel According to Luke* I–IX, 1981, s. 48–51
3518 Philo, Contempl. 3; Philosophical Minds Podcast, 2024; *Jewish Mysticism, Sacred Texts; Mayim Achronim*, 2016) (Bilde, Flavius Josephus between Jerusalem and Rome, 1988, s. 189–190)

sekretær, der bruger det tveæggede sværd (Åb 1:16; 2:12 - romersk gladius som både dom og frelse) til at sende kodede beskeder til de 7 byer (Efesos, Smyrna, Pergamon, Thyatira, Sardes, Filadelfia, Laodikea), der alle var neokoros-byer med kejsertempler under Domitian (inkl. Efesos' Domitian-tempel, 89 e.v.t), hvilket gør brevene til flavisk propaganda i forklædning. De 7 segl er hver sin guddommeliggjorte Cæsar, når den afkodes sammenholdt med Suetonius´ *12 Cæsarer* (som jeg gennemgik i detaljer i *Part 7).* En "sur/sød rulle" (Åb 10:9–10), der smager sødt i munden (messiansk håb) men bitter i maven (romersk kontrol), ved at gøre kirkerne til kejserens skatte- og loyalitetsstationer i provinsen[3519] - og ved at skrive i sprog som er forståeligt på flere planer, både til de indviede og til de profane. Ignatius' 7 breve fra år 107-110 er de 7 åbne segl. Polycarp citerer bagefter hele pakken som Skrift.

I Suetonius *12 Cæsarer*´s Liv af Domitian (kapitel 2) beskrives også, hvordan Domitian under sin fars (Vespasian´s) triumf over Judæa i 71 red ind på en hvid hest bagved kejserens vogn. Kap 11:[3] "Han var glad for bueskydning og skød fugle med bue og pil". Åbenbaringen 6:2 beskriver den første hests rytter (den hvide hest) som en erobrer med en krans og bue, der "sejrede og skulle vinde". I Suetonius' detalje i kap 4 (gladiatorsektion) står der: "Under hvert gladiatorshow stod der altid ved hans fødder en lille dreng klædt i scharlaksrødt, med et unormalt lille hoved, som han talte meget med". Paulus (som betyder lille) beskrives i det apokryfe Acta Pauli et Theclae (ca. 150 e.v.t) som "lille af størrelse, skaldet, buebenet, stærk bygget, med øjenbryn der mødes, ret lang næset". Suetonius kalder ikke Domitian direkte skaldet, men senere romerske forfattere (fx Juvenal og Martial) håner ham som "baldy" eller "Domitian den skaldede"; en reference til hans tyndende hår, der kontrasterede hans selvbillede som ung, krøllet blond (Suetonius kap 11: "skønne krøllede blonde hår"). Efter mordet på Domitian kaldte senatet ham "skallede Nero". Ved gladiatorsektion ved siden af Domitian sad "Collegium Flaviales"(kap 4). Dette var en præsteforening (sodales Flaviales Titiales), oprettet af Titus (79–81) og udvidet af Domitian for at dyrke det flaviske dynasti som guder (divi). De håndterede ritualer for Vespasian, Titus og senere Domitian selv - inklusiv offer, fester og kejserkult.

Suetonius skrev sine *De Vita Caesarum* (12 Kejsere) ca. 119–122 e.v.t. under Hadrian, 40 år efter Domitian blev 12. kejser. Han havde adgang til det kejserlige arkiv i Rom (Acta Senatus + Acta Diurna) og til Epaphroditus' private bibliotek i Alexandria, som på det tidspunkt var det største i verden efter det brændte Museum-bibliotek. Suetonius citerede direkte fra Epaphroditus' samling (han nævner ham ved navn i Domitian 14), og flere forskere (Townend, Wallace-Hadrill) mener, at store dele af Suetonius' flaviske afsnit er baseret på Epaphroditus' egne memoirer eller kopier fra hans arkiv. Den bevingede løve, som samtidig er solen og Venus´ dyr fra Alexandria, finder senere vej som symbol for Venedig, som har Markus, som skytshelgen. Venedig blev traditionelt grundlagt 25. marts 421 kl. 12 (ifølge *Chronicon Altinate* og senere venetianske krøniker), på dagen og timen for Mariæ Bebudelse og for Venus' heliakiske opgang. Byens første kirker blev viet til Venus-stjerne-titler (Santa Maria Assunta, Santa Maria Formosa), og dens maritime magt blev direkte knyttet til Venus som Stella Maris. I 828 blev Markus-evangelistens relikvier bragt til Venedig fra Alexandria. Dermed blev Venedig grundlagt som den nye Venus-by og fik samtidig tildelt Markus – den bevingede Epaphroditus – som evigt symbol på, at den romerske Venus-sejr fra Actium nu havde fået sit eget maritime kejserlige centrum. Den bevingede løve blev herefter republikken Venedig´s officielle våben: en gylden, bevinget løve med åben bog i forpoterne med indskriften «PAX TIBI MARCE EVANGELISTA MEVS» (Fred være med dig, Markus, min evangelist)[3520].

3519 Friesen, *Imperial Cults and the Apocalypse of John*, 2001, s. 142–165; *Kraybill, Imperial Cult and Commerce in John's Apocalypse,* 1996, s. 78–85; Thompson, *The Book of Revelation*, 1990, s. 133–137

3520 Grok AI om Venedig, Venus og Markus-evangelisten

TEOLOGISK VIDEREUDVIKLING:
Markion fra Sinope skabte det første kendte NT-kanon *Evangelion* (forkortet Lukasevangelium uden fødsel, dåb og jødiske profetier)+ *Apostolikon* (10 Paulus-breve). Han skabte *Antitese* som modstykke til Det Gamle Testamente´s vrede demiurg, skaber af den materielle verden. Hans far var Philologos (ordineret af apostlen Andreas), en af de 70 disciple og Paulus´ aka Josephus´ ledsager. Marcion var en modstander af jødisk oprør og startede sin skole i Rom efter Bar Kochba-revolten, som han havde bevidnet. En tredje "Jøde i Rom", med samme mission ankom til Rom ca. 70 år efter Josephus. 140 før var start på GT´s statsforfatning, 140 e.v.t. kom Markion´s *Antitese*.

Som gennemgået i *Part 7*: Hver jødisk flytning under kriser (f.eks. Bar Kokhba-oprøret 132-135 e.v.t) krævede Kejser Hadrian (kejser 117-138)´s efterfølgeres godkendelse, hvilket tyder på en centraliseret romersk politik for at overvåge jødisk tankegang. Tiberias' sanhedrin´s fremtrædende rolle (3. århundrede) under Kejser Diocletian (303-311)´s fred afspejler denne kontrol, hvor Lydda Sanhedrinen´s endelige flytning (4. århundrede) falder sammen med Konstantin´s kristne imperium, hvilket tyder på en flavisk model, der blev tilpasset af senere kejsere. Gamaliel II's lederskab og kvindelige bidragydere (f.eks. Beruriah, Talmud Eruvin 53b) viser et mangfoldigt, men romersk godkendt akademi, der udklækkede »rabbinere« (mestre) til at undervise i underdanig teologi. Gophna-episoden (Josephus´ *Jødernes Krig 6.2.2*) viser, at Titus skånede præster (f.eks. Johanan ben Zakkai) med løfter om ejendom, hvilket sandsynligvis var med til at grundlægge Jamnia´s akademi. Johanan´s flytning til Jamnia (ca. 70 e.v.t) og Gamaliel II's patriarkalske status (Talmud, Sanhedrin 11a), under kejserlig godkendelse, tyder på et af flavianerne udformet pensum, der fjernede Dødehavsrullernes revolutionære iver (f.eks. Krigsrullerne) til fordel for en lovfokuseret teologi. Halachah i den babylonske og jerusalemitiske Talmud, redigeret i Irak og Palæstina, afspejler dette romerske aftryk, hvor Mishnah´s organisering (ca. 200 e.v.t.) af Judah ha-Nasi (Antonin´s fortrolige) cementerer overholdelsen.

Efter Jerusalem-templets fald i 70 indgik Titus en stiltiende pagt med de moderate farisæere fra Hillel-skolen. Disse fik lov at overleve og genopbygge en ikke-messiansk, rabbinersk jødedom i Yavne under romersk beskyttelse, mens de til gengæld leverede "Paulus", som tidligere elev af Gamaliel I og den romervenlige Lukas-tradition (Talmud Gittin 56b; Josephus, Vita 414–416; ApG 22:3; Kol 4:14). I 95 – samme år som Flavius Clemens blev henrettet – kunne Rabban Gamaliel II trygt rejse til Rom og diskutere teologi med senatet, fordi aftalen stadig gjaldt (Talmud, b. Sanh. 91b; Dio Cassius 67.14). Gamaliel-familien som "lovens læger" og Lukas som medicinsk læge, skrev dermed hver sin version af den samme historie: den ene reddede rabbinersk jødedom, den anden skabte den flavianske kristendom (Eusebius, *Historica Ecclesiastica* 3.18+ ApG). Flavianerne beholdt kontrollen over begge religioner med én og samme familie-aftale. *Jødernes Krig* (6.113–114): "Blandt dem, der reddede sig ved flugt, var ypperstepræsterne Joseph og Jesus samt nogle andre præster og tempelskattens vogtere, og desuden en vis Matthias og hans sønner. Titus lod dem alle gå fri og gav dem lov til at slå sig ned, hvor de ville". Titus lod altså de tre "hellige navne" – Joseph, Jesus og Matthias – gå fri med tempelskatten og deres liv, mens alle andre præster blev slagtet eller solgt som slaver. Hver gang det rabbinerske akademi (Yavne → Usha → Shefaram → Bet Shearim → Sepphoris → Tiberias) blev flyttet i perioden 70–350 e.v.t, skulle den nye placering godkendes af kejseren personligt - og ledsages af en kejserlig landbevilling (latin: beneficium eller possessio). Det var ikke bare tilladelse; det var et officielt romersk len, hvor rabbinerskolen blev behandlet som en privilegeret institution under direkte kejserlig beskyttelse.

Senere, fra øst-romerske Byzantium, podedes også Islam-religionens muhammedanisme på det abrahamiske slægtstræ. Messiansk Qumran-kriger abrahamisme (vantrobekæmpelse, englekrig, endetidsslag) udvikledes i flere retninger via byzantinsk kejser-licens. Heraclius gav i 638 den første kejserlige kapitulationsbevilling til islam (Omar-pagten, som resultat af Heraclius magt-vakuum 632-638[3521]), og princippet blev senere genbrugt til at tolerere og styre nye Sicarii-lignende grupper (bl.a. Nizari-Ismaili/Hashashin), som kontrollerede terrorvåben. Denne ideologi blev overleveret til araberne, som kanaliserede aggression og apokalyptisk jihad mod perserne (Rom´s fjender) og senere korsfarere (Quran=Qumran 2.0), men aldrig mod Rom selv; ligesom med udviklingen af Kabbalah fra Sefer Yetzirah og Zohar til kristen og Luriansk Kabbalah. De islamisk-fundamentalistiske Ishmaili-Hashashin terrorister var symboliseret med deres tveæggede dolk – nøjagtig som Sicarii-rebellerne fra krigen 66-73. Idag finansieres og armeres den slags fundamentalistiske terrorbevægelser (såsom Isis og Taliban m.fl.) også fra den samme hånd, som dens politiske modstander. Talmudisk jødedom og Islam som ideologisk ond modpol til den dermed moralsk berettigede korsfarer-kristendom. Sådan holdes der vedvarende politisk kog i krigskedlerne. ”Protestantismen” fjernede senere præcis 7 bøger således Biblen´s samlede antal bøger gik fra 73 i den katolske samling ned til 66 i den protestantiske, idet Martin Luther, i 1500-tallet, skar gammeltestamentlige deutoronomi-kanoniske bøger fra i sin bibeloversættelse (flyttede dem til Apokryferne), blandt andet fordi disse bøger brugtes som støtte for afladsbreve og læren om skærsilden. Paradoksalt var det netop disse bøger, som hyldede Makkabæeroprøret og dermed den oprindelige protestbevægelse imod Romerriget.

MITHRAISMENS RIDDERLEGENDER:
Saturnalia´s orgiastiske ritualer kombineret med Mithra solkulten er ophav til julens ritualer og var Romerrigets Sol Invictus religion inden kristendommen (juleaften=dagen hvor lyset fødes ”Dies Natalis”). Mithra-”souldierkulten” havde 7 grader med den androgyne frihedsgudindes soldiadem, som symbol for brud i militærordenens 2°. Mithra er ophav til ritualistiske håndtryk i frimureriet (fx løvens greb). Soldaterne der kæmpede imod Sicarii-rebellerne var Mithra initierede - og de første ridderskulpturer fandtes i Persien (achæmenidiske reliefs fx Persepolis, 5. årh. fvt) af immortals (elite-riddere) på heste med proto-Mithra som kriger-gud, overført til romerske tauroctony-reliefs (tyr-dræberen). Solvognen er køretøjet for Mithra (Quadriga-symbolisme og romerske hestevæddeløb i cirkus).

Jason Jorjani (*Iranian Leviathan*) knytter julens rød (Mithras’ blod fra ofrene), hvid (sne/sol invictus), grøn (evigt liv fra frihedsgudinden Anahitas vand) til zoroastrisk-mithraisk solfødsel mod demiurgen´s mørke. Skull & Bones (Yale-selskab, 1832 for præsidenter) stammer fra pirat-traditioner, hvor kranium+knogler symboliserede død. På ækvator-ture (pirater krydsede for slavehandel) markerede det “dødens linje”. Under eklipse (sol/måne-justering) skaber det “skygge-knogler”. Symbolet X (apostel Andreas korsfæstelsen), der faldt ned fra himlen i Skotland (skytsengel) – symbolsk vs korset der faldt ned på Dan´s Mark og gav nationens flag. Frimurernes 3 nordiske skifter er 1) Johanneslærling, 2) Andreas-skiftet (lysende skotsk brødre) og 3) Tempelridderne af det Røde Kors (fra Konstantin).

Skytere (iranske nomader 800-300 fvt) spredte Mithra-proto-kult (sol-pakter, heste-ritualer) med migrationer til Norden og Britannia (via sarmat-alanere, 175 e.v.t, under Marcus Aurelius). Gral-ridderlegenderne kom fra Mithra med Kong Arthur og Ridderne af Det Runde Bord og sværdet i stenen. Arta er persisk og betyder Orden (*Fra Skytien Til Camelot)*. Øst- og vestgotere fra Østersø

3521 Eisenman: *James the Brother of Jesus*, Appendix om Islam som ”licenced messianism” og Robert Hoyland: *In God´s Path + Theophanes Chronographia.*

(Gotland) til Sort sø (Chernyakhov-kultur, 200–400 e.v.t) allierede med alanere mod hunner (Adrianople 378 e.v.t), erobrede Rom (år 410/455) og grundlagde kongeriger som Spanien (”Gotalan”=Catalan) og Italien. De uddøde angiveligt som etniske grupper dog assimileret i frankere/lombarder, men har arv i germansk lov (visigotisk kodeks). De har genetisk spor i skandinaver og i “gotisk” arkitektur som mithraisk hvelv (undergrunds Mithraea). German stammer muligvis fra “Kerman” (iranisk provins) eller germansk “Karman” (kriger-stamme). Alan-gotere blandede i Germanien (f.eks. burgundere med gotisk indflydelse), via folkevandring til frankisk/angelsaksisk kerne. Mithra overlever (udover i julens og kristne ritualer) i frimureriske og militære ridderordener, i NATO (moderne legioner) og EU (kontrakt-pakter), med esoterisk arv i teosofisk okkultisme (Thule-selskab, nazistisk, ariosofiske, völkisch myter fra Skytien). Ritualerne for de odinske mysterier var meget svarende til grækernes, persernes og brahminernes, hvorefter de blev mønstret. 12 Drottars, der symboliserede stjernetegn, var vogtere af kunst og videnskab, som de afslørede for dem, der med succes bestod indvielsesprøverne.

HELLIG ROMERSK IMPERIALISME:

Romernes fyrster indførte Mithra-kulten med ankomsten til Britannien og Legion IX grundlagde Eboracum/York (FN´s hovedstad hedder derfor New York), hvorfra disse senere frimurerforfatninger under første salvede engelske konge Adelsten (via Edwin) blev officielt grundlag for moderne hovedsæde United Grand Lodge of England´s Anderson-konstitutioner (1717 UGLE). Rom kreerer og genskaber det bibelske paradigmes militaristiske pentagrammer ved brug af det symbolske korstema med ”1 der hersker over 4” jvf *Corpus Hermeticum*; hvor ”Gud adskiller det primære stof fra de 4 elementer”. Således 1 åbenbaringsbog+4 evangelier efter den gamle pagts Pentateuch (5 hylstre/mosebøger). De oprettede derefter 4 øst-patriarkater under Rom (Efesos år 431, som senere genskabtes med SMOM+Johannitergrenene i 1962 alliancen), og opdelte Romersk Britannia efter den samme 1+4 militær-opskrift, som de også tidligt brugte i korsfarerstaterne og Spanien. Da Paulus VI talte om ”korset der altid deler sig”, så mente han i militaristisk/imperialistisk forstand. Royale militærordener, som Garter (St Georg/røde kors) og GuldFleece (St Andreas/blå X kors) var et gnostisk-dualistisk caduceus-magtspiralsk DNA-helix-spin om det pavelige scepter/sværd, til samme del-og-hersk formål. Syd- og Mellemamerika med Maya, Inka og Azteker-rigerne m.fl. blev bagefter ofre for paven´s nye Tempelriddere fra Spanien og Portugal og inkvisitionens brutalitet. King James VI koloniserede Nordamerika og sendte Francis Bacon´s filosofi med ”New Atlantis” (Salomon´s House), som skulle anvendes på "ting der lider". Han gav sine lærlinge i Knights of the Helmet navnet Acception Masons med magi/mithraiske, frygiske ”cap-of-invisibility”-”viljehjelme”-troldhætter. De var Rosenkorsere - Invisible College - Royal Society – Illuminati-frimureriske, fransk-britiske dobbeltagenter, som Franklin til ”uafhængighedskrigen” - og som senere med Pike (paradoksalt antisemitisk storkommandør for den ”Jødiske Rite”) og KKK, Kuklos/ Order of Golden Circle til Nord og Syd-krig. Altsammen importeret fra Europa; senest med ”episkopale” Hospitalsriddere og Pilgrims Society fra 1900. Anglo-American Establishment skabte fra London deres USA, som deres primære krigsselskab, imens Det Russiske Imperie byggedes som spejlvending/modpol i øst, så der var en vedvarende dialektisk formel til nye ”verdenskrige” og militæroprustning. Det var dualismen mellem New Atlantis (Salomon´s Hus/USA) og paven´s Tredje Rom i form af Rusland med St. Andreas Militærordenen fra Peter Den Store´s blå blod/Øst-ortodoksi, hvor også Ordenen af Sankt Johannes fortsatte efter 1798 fordrivelsen fra Napoleon på Malta.

Som med sæsonerne skal det gamle gå bort før nyt kan opstå, lyder den alkymiske grundregel. Det gamle kongedrabsritual er et alkymisk-egyptisk-babylonsk-saturnaliansk sæsonritual, efter hvilken

model utallige lederes lysekrone/sol er blevet slukket (fx franske revolutions halshugninger, Struensee, Anne Boleyn mfl). Selvom mange af deres frimurer- og bibel-gåder for længst er opklaret, så er de endnu holdt i live, som uopklarede mysterier af stat/kirke og den nytestamentlige skoles ”sammenhængs-afvisninger” i former af ”det kan vi ikke vide hænger sådan sammen”-fejlslutninger, hvor summen af brudstykker, empiri, evidens (statistisk signifikans for kausalitet) samt magtelitens egne indrømmelser aldrig resulterer i, at man kan konkludere, at vi til stadighed er underlagt en imperialistisk maskine. Robert M. Price, Bart Ehrman og ”Doktor” Richard Carrier, de anerkendte vogtere af den kontrollerede mytologiske opposition – udgør en lukrativ treklang af indbyrdes (kontrolleret) oppostion, der fanger offentligheden i endeløse »måske dit, måske dat« -blindgyder, mens unge podcasters som Derek Lambert (MythVision), Neil Sendlak (Gnostic Informant) og Jacob Berman (History Valley) faciliterer og tjener penge på maratoninterviews, bibelkurser og videoproduktioner, der systematisk undgår at nævne Kronen´s sande identitet, som den ubrudte fortsættelse af de herodiske kongeriger i Europa, Vatikanets militære ordensdelegeringer og frimureriets kontinuerte magtindflydelse. ”Professor” Ehrman´s ”jeg har elever der kan destruere teorien”-smædekampagne fra 2013 (ehrmanblog.org) er stadig forankret på Wikipedia´s *Cæsar´s Messias* side (der videreleveres ad-hoc af AI-bots), på trods af, at den ikke på nogen måde beskæftiger sig med Titus-Johannes 21-typologien, fiskerne-af-mennesker-sekvensen, Maria-kannibalisme-eukaristisymbolikken eller de mange essentielle tids-cyklusser, der kulminerer på Masada i 73. Relevant kritik hverken besvares eller modargumenteres.

”Doktor”- Carrier, der har indkasseret dokumenterede virologikonsulenthonorarer fra konferencer med tilknytning til medicinalindustrien (2021–2023), bruger den samme platform til at stemple Atwill som ”crank/paralelloman” uden at røre koden (han indrømmer ovenikøbet åbent, at han ”ikke rigtig gider” læse bogen; et generelt problem i branchen, som han paradoksalt selv adresserer og som han kalder for ”uærlig falsk konsensus opretholdt af karriereinteresser og gatekeeping” og lignende). Ph.d. Price´s tusindvis af lange podcast-interviews stiller altid flere spørgsmål og udenomssvar - og opløser enhver parallel i hans karakteristisk undrende tomgang; ”who knows?”. Ehrman, med sit karakteristiske grin, grynter i podcasts, at hvis gåden blev løst, ville hele den historisk-mytologiske industri gå fallit, og sørger for at sikre, at magtstrukturens historiske kontinuum forbliver begravet under lag af profitabel, anerkendt agnosticisme og røgslør[3522]. Fælles for alle disse er, at de tjener penge på aldrig at opklare noget. Krone-uni-peer-konsensus holder liv i løgne og myter. Ligesom med timevis af historieundervisning fra populære Tom Holland (*The Rest Is History*). I Danmark er denne type podcast-udgave sponsoreret af Carlsberg-fondet og godkendt af universitets-faglige, som, fuldstændig renset for esoterisk videnskab, kronologisk opremser den officielle overfladiske fortælling. Vi skal lære og forstå, at der IKKE hersker nogen overordnet konspiration, at der heldigvis i dag er kommet transparent ”demokrati i monarkiet” efter folkets eget valg - og at alverdens terror og konstante krige igennem historien er resultat af tilfældigheder, interne splide og modsatrettede interesser, som heldigvis har udmøntet sig i demokratiske Forenede Nationer (med romerkrans-symbolet præsenteret på en skydeskive).

Min gennemgang og dokumentation beviser, derimod, at kabalen går op i den højere hierarkiske enhed, som den gjorde i i Romerriget. Fra flaviansk propaganda via tvetydige ruller til dagens, fra Chatham House, CFR-skræddersyede medier og deres partnerorganisationer. Formålet var altid det samme. Kontrol med offentlig mening så hyrderne kunne styre fåreflokken (bibelsk tema). Med sit

3522 https://www.richardcarrier.info/archives/35080 + "Atwill's Cranked-up Jesus - Richard Carrier". Richard Carrier. 9 October 2013. + Carrier 2024: ”Things fall apart only when you check”+talrige af podcasts hvor han drikker alkohol+Richardcarrier.info (hans blog, fx ”On Evaluating Arguments from Consensus)+ Ehrman, Bart (2013). "More Conspiracy Nonsense". *The Bart Ehrman Blog*. Retrieved May 22, 2016. Fra: https://en.wikipedia.org/wiki/Caesar%27s_Messiah

”propaganda-matrix“, sørger de for, at de ”rigtige“ chefredaktører og ”journalister” beklæder stillingerne i medierne. Bankfamilierne, med Rothschilds (fra edomit-herodianernes Røde Skilt) i spidsen, opkøbte tidligt den printede presse, nyhedsbureauerne (Reuters´ nyhedsagentur i England, Wolff i Tyskland og Havas nyhedsbureau i Frankrig) - og senere tv-selskaberne. CFR har BlackRock kingpin Larry Fink i bestyrelsen - og har afdelinger i hele verden (den danske afdeling hedder Udenrigspolitisk Selskab, som har kong Frederik som protektor). Staten sikrer loyalitet og lydighed ved skattefinansiering og ejerskabsstrukturer, via centralbank-system med pengeskabelse som uendelig eskalerende rentebærende gæld - og med investeringsmastodont-institutioner som BlackRock´s underliggende kontrol, hemmelige kodeks (Som VL-grupper har), tænketanke, tilrettelæggelse og øvrig strategisk business-strategi i korporatismen. De gør det ved at produkt-placere Pentagon eller CIA-leverede efterretningstjeneste-rapporter med samarbejdende eller uvidende journalister og tjenester, som sender ”nyhederne” viralt på alle platforme i form af en toksisk ”virus-suppe” af misinformation til den ”vestlige” side, mens Rusland og Kina gør det samme på sin ”anden side af mønten”.

"Dobbeltpolitik" kan sammenfattes som at foregive at ære "folks vilje" offentligt, mens man fortsætter med at føre antitesisk politik bag kulisserne. Disse bevidste bedrag har bemyndiget mænd som Adolf Hitler i Tyskland; Benito Mussolini i Italien og Francisco Franco i Spanien; som alle 3 havde en tvungen kontrakt med Paven. Herefter gjorde netværket det samme for Stalin´s folkeudrensning og fik USA´s 33. Præsident til at smide atombomber i Gud´s navn. Det handlede om befolkingsreduktion og gældsættelse af nationer via krig. Den kolde ”spil-for-galleriet nonsens”-krig fortsætter også i uendelighed. Det uudtalte aspekt ved alle disse projekter er, at de havde til formål at skabe store overskud for entreprenørerne og at gøre en håndfuld rige og indflydelsesrige familier i skattely meget glade, samtidig med at de sikrede langsigtet økonomisk afhængighed via gæld. Multinationale selskaber skulle overtage hele værdikæden fra plyndrede nationer hver gang de knuses og genopbygges, som Perkins indrømmede i sine *Confessions of an Economic Hitman*.

Holy See/Hellige Stol via Romersk Kurie definerer selv forhold til stater via konkordater (kontrakter som fx med Israel) og med mellemstatslige organisationer - herunder FN (Maltesermilitærordenen, som permanent observatør og diplomatisk immunitet), EU, Kronen i kristne monarkier - som et retsmæssigt selvstændigt subjekt. Holy See er hovedstaden i Vatikanstaten, Washington DC i USA og City of London Crown Corporation i Storbritannien. Paven er den suveræne leder af denne hellige treenighed via kirkelig korpus i form af pengelove og jura, som BAR associationen administrerer og håndhæver i de enkelte stater med beskatnings- og tvangsfuldbyrdelsesret, hvis ikke de underliggende enheder betaler afdrag på den gæld, som pyramidebank A/S kreerer.

PART 9 – KONKLUSION OG LØSNINGSFORSLAG

Teknokratiets AI-maskiner er i fuld gang med at voldtage resten af menneskelighedens bevidsthed, igennem deres ønskede nye tidsalders Fjerde Industrielle Revolution: Den digitaliserede samordning af transhumanistiske og biologiske fusioner - med virologi og klimamål som undskyldning for at eskalere tempo på totalitær ”kinesisk” top/down automatisering – og med anvendelsen af ulovlige genteknologi-eksperimenter, i et ”Rockefeller-Tavistock-nazistisk” og neofascistisk metodisk, militært udviklet, fysisk og psykologisk krigsførelsesprogram, implementeret i alle dele af samfundsorganerne. Nationer og skatteydere betaler nok regningen

ud i fremtidig gældsforøgelse, hvor al kvalitet og resultat afmåles i "mckinseyske" regneark og rettidig "mærskelig" omhu, uden hensyntagen til hverken individualitet, frihedsrettigheder, eller nogen form for åndelig eller hjertelig, hollistisk, human-videnskabelig, jordnær bæredygtighed.

Fascisme og antisocialisme har altid været den yndede taktik for efterretningstjenesterne og den højeste urørlige mafiasammensværgelse bestående af de kongelige indavlede familiedynastier og deres nedsatte ørkenmonarkier, Pilgrims Society (US/UK Royal Society), filosofvældet (som udtænkt af Platon) og Vatikanet´s hierarkiske præstevælde og adelige ridderskaber. De fører stadig korstoge, og deres Suveræne Militære Orden af Malta, Johanniter-Hospitalsriddere, Frimurer- og Tempelherreordener, fellowships, Skull and Bones, Jesuit- og Krone-universiteter m.fl. er idag pagtforenet om fælles mål sammen med deres tænketanke, hvor fremtidige ulykker planlægges. Deres Rothschild-skabelse Israel (Isis-Ra-Elohim) er støttet af WEF-lakaj Putin med russiske Chabad-Lubavitch-præster og oligarker samt det kommunistiske diktatur Kina. Nationer og virksomheder er alle underlagt institutionelle investormastodonter som BlackRock, Vanguard, State Street og privat-bankkartellet; storbankpyramiden, der statistisk de facto er overbemandet og ejet af jøder og andre indviede fra græsk-liv broderskaber, såsom Kappa Beta Phi-logerekrutter, som samlet fører alting i totalitaristisk ensretning.

"Neoliberalismen" er deres bedste fascistiske værktøj, fordi den ved brug af propaganda skjuler de private/offentlige FN-partnerskaber og WEF-forretningskonspirationer i almindelig synsvinkel, og forklæder dem som frie markeder under demokratisk folkestyre (under parolen: "folket kan jo bare stemme anderledes med et enkelt kryds hvert 4. år"). Magteliten ønsker ikke at afsløre deres grådighed, og de ønsker ikke at dele rigdommen. Deres socialingeniører udvikler derfor psykologiske operationer for at få folk til at tro, at socialisme (deling af landets ressourcer og produktion) eksempelvis er årsag til samfundets problemer ved indgydelsen af frygt for "gudløs kommunisme". Men hverken socialisme eller liberalisme er noget problem i sig selv. At løse samfundets problemer gøres formentlig bedst ved anvendelse af en kombination afhængig af individuelle problemstillinger. At stigmatisere og isme-fastfryse med disse dogmer, og få folk til at slås om dem og andre faste ideologiske principper, racer og religioner mm i det blokpolitiske venstre/højre-rød/blå dikotomiske paradigme, er det, der holder de få beskidte på toppen, mens folket slår hinanden ihjel nederst i den lavfrekvent-resonerende del af magtpyramiden. De særligt udvalgte præsenterer 2 lige dårlige løsningsforslag, på problemer de selv skaber til folket, hvorefter de puster til ilden, og profiterer af det kaos, der opstår, når masserne kommer i ubalance.

Gnostisk dualisme og hegeliansk dialektik er således, som de indrømmer det, den proces, der gør det muligt for magteliten at opfylde deres kabbalistiske/hermetiske, bibelske og neo-platonisk synkretiserede eskatologiske profetier. Det er "del-og-hersk"-processen, hvor målet helliger midlet i deres "gudgivne" ret, som forener dem i Kronen´s øje blandt deres indviede lysbroder-arkitekter; murende på deres hellige Salomon-tempel og androgyne transhumanisme, som paradoksalt inkluderer en atlantisk/nordisk/nazistisk teosofisk antitese/spejlvending (eller komplementær) til jødisk supremacisme. Dette er iblandt de erklærede mål for deres tænketanke og hemmelige selskaber, der alle har de overordnede samme hierarkiske karakteristika, og lignende ritualer, fællesmængde blandt medlemmer på tværs, fordi de er skabt af de samme indavlede aristokrat-familiedynastier igennem historien. Deres religiøse fabler er alle tilnærmelsesvist ens med forskellige navne/etiketter, så de kamæleonsk kunne forvandle sig og konvertere, uden at blive identificeret som en og samme topstyrede sammensværgelse.

Biblen´s gamle og nye pagt, sammenfattet på basis af Josephus Flavius´ historiske fortælling, er den primære manual, som magthaverne har anvendt siden de udvalgte og kanoniserede disse skrifter, der primært omhandler guds-frygtige og absurde morderiske territoriale stammekrigs-fortællinger med særlige mytologiske skikkelser, som det er meningen, at folk skal forvente og tro, vil redde dem fra selvsamme stat/kirke/kult, som har udgivet dem. ”Johncephus”, som jeg kalder ham, var Johannes, som i Johannesevangeliets kapitel 21 blev sparet af de 2, og som skrev historien. I den kontekst er Josephus også den elskede Johannes i biblen: *Johannesevangeliet kap1, v6-8: ”Der kom et menneske, udsendt af Gud, hans navn var Johannes. Han kom for at aflægge vidnesbyrd, han skulle vidne om lyset, for at alle skulle komme til tro ved ham. Selv var han ikke lyset, men han skulle vidne om lyset”*. Josephus var sendt fra Gud (Cæsar/Nero). Han kom som vidne (han var vidne til krigen og skrev historien, som ansat af flavianerne) - så alle skulle tro ham og deres historie (evangelierne/nyhederne fra krigen - den jødiske revolte og destruktion af Templet 66-73). Han var ikke lyset - det sande lys var Gud/faderen (Vespasian) og Sønnen/sun (Titus), som ”Jesus” havde forudset og Josephus bevidnet. Efter at dette var gået i opfyldelse, og Vespasian blev proklameret kejser, belønnede han, Josephus' clairvoyance ved at ansætte ham. Sådan blev Joseph Ben Mattityahu til Flavius Josephus, hvis hasmoniansk-edomitiske kongeslægt (via Mariamne) tidligere, igennem flere generationer, havde indavlet sig med romernes kejsere igennem Titus´ elskerinde, Berenice. Oprørernes lederes Judas Galilæa, Johannes og Simon fik byttet deres identitet og jødiske messianisme til en pro romersk kristendom med Josephus´ bibelskrifter.

Denne flavianske psykologiske operation kører på spejling, dualisme og synkroniserede talcyklusser, som overdrages fra Det Gamle Testamente fra 140 (den hasmoneanske statsforfatning), såsom Daniel´s profetier og Moses typologi. 40 år (som i ørkenvandring) = 1 generation i jødedommen, indenfor hvilken Jesus-figuren specifikt forudsér destruktionen af templet af ”Den Onde Generation”. Fra romersk-klient-konge og tempelrestauratør, Herodes Den Store´s død (født 73 før, gør hasmonæerne til romerske marionetter i 40 fvt og overtager Jerusalem i 37 fvt) til Jesus, som starter sit ministerie i ca 30 - med død i 33 (symboliserer solen i himmelhusene), erstattedes typologisk af Saulus-Paulus (mission 33-36), som var Josephus´ eget liv forskudt i nye 3, 7 (uge) 30 (måned) og 40 års cyklusser, inden skiftet endelig skete i Rom (født 37 efter med omvendelse i år 67 i Jotapata og fuldbragt i år 70-71 i Rom).

Hasmonæerne er den dynastiske betegnelse for den præstefamilie, der efter Makkabæeroprøret (167-160 f.v.t.) overtog både det jødiske kongedømme og ypperstepræsteembedet. Makkabæerne er det oprindelige oprørsnavn efter lederen Judas Makkabæer. I 140 fvt indførtes Deuteronomium som central lovtekst, der understreger ét tempel i Jerusalem og afviser rivaliserende helligdomme. De legitime zadokitiske præster fra Onias-linjen ekskluderedes og flyttede til Egypten, hvor Onias IV opførte Onias-templet i Leontopolis som direkte rival til Jerusalem-templet. Begge templer betjentes af zadokitiske præster, men linjen blev nu splittet i to. De syv ekstra bøger i Septuaginta, som findes i den katolske og ortodokse Bibel – Tobit, Judit, 1. og 2. Makkabæerbog, Visdommen´s Bog, Sirak´s Bog og Baruk – hylder Makkabæeroprøret som heroisk jødisk modstand og tempelforsvar. De støtter bøn for de døde og holder liv i zadokitiske idealer om flere helligdomme samt Septuaginta-traditionen, der bruges af diaspora-jøder og tidlige kristne i Egypten og Leontopolis (”Løve-Templet”). Efter tempeldestruktionerne vælger rabbinere – og senere protestanter – at fjerne disse syv bøger, fordi de inspirerer til oprør mod Rom og legitimerer den rebelske tradition. Protestanternes fjernelse af de 7 bøger i 1500-tallet følger den jødiske kanon, der fastlægges efter 70-100 e.v.t., og resulterer i 66 bøger, som modpol til den katolske versions 73. Denne numeriske forskel synkroniseres nøjagtig med krigens årstal 66-73 e.v.t., hvor de syv bøger

svarer til de 7 års krig, der afslutter den gamle tempel-æra. Leontopolis-templet, den anden zadokitiske helligdom, destrueres i 73 e.v.t. på ordre fra Vespasian, samme år som Masada-selvmordene markerer krigens afslutning. Begge templers destruktion i 73 e.v.t. synkroniserer med frimurernes gematriakoder, hvor 73 og dets spejlbillede 37 (Johncephus' fødsel samt tilknytning til Augustus' og Cleopatra´s regeringsår og Herodes indsættelse i 37 på før siden af tidslinjens akse) repræsenterer guddommelig struktur, og 7 står for primtallet for pyramidisk fuldkommenhed.

"Jesus" korsfæstes 14. nisan år 33 (3,14); genopstår 16. nisan; 3,6 dage inkl. dele af dage (666-decimal). Tidslinjekoden, som biblen pivoterer om, inkluderer således primært septuaginta (70), og 3,5 (de 2 halvdele på hver side af 7) eller Pi 3,14 (π ≈ 22/7); passets omdrejning for en cirkel under pyramidions akse. Præcis som 7-årskrigen 66-73 og GT-Cleopatra-Herodes-Jesus–Titus-NT-aksen er pivot på hver side af nul-linjen (140-73-70-30 før, til 30-33-70-73-140 efter). Som foroven ligeså forneden - 2 spejlvendte pyramide-trakanter. **Disse nøgletal går igen ved så mange centrale hændelser på hver sin side af tidslinjen, at det MED SIKKERHED KAN KONKLUDERES AT VÆRE DET SKRIFTLIGE FORMÅL MED BIBLEN OG DERMED DET CENTRALE I MAGTSTRUKTUREN**. Ligeledes i frimurerisk perspektiv jvf deres egne skriv og muren: Cirklen hviler mellem de to søjler, som mure(r)ne holder sig indenfor: den ene Salomon-søjle er Johannes Døberen (begyndelsen/kult-initiering), den anden er Johannesevangelisten (afslutningen/midsommer).

En anden lignende cyklus-forskydelse fandtes med Marcus Mettius Epaphroditus, som er den samme person, som evangelisten Markus, i hans anden og afgørende fase. Han overlever den traditionelle martyrdød under Nero, skifter identitet og flytter til Rom, hvor han under (12. Cæsar, 81-96) Domitian opbygger et bibliotek med 30.000 ruller og driver en professionel kopistskole. I dette bibliotek samles og redigeres alle de tekster, der senere bliver Det Nye Testamente. Han er nemlig den, som Josephus dedikerer hele sit livsværk til i sine skrifter. Han er også Clemens 1, Biskop af Rom; den græsk mytologisk lærte teleioi-indviede, Marcus, hvis grammatiske og litterære stil binder Matthæus' tolder-præcise regnskaber (Practeii) sammen med Lukas' terapeut-inspirerede helbredelses- og rejseberetninger (Therapeutae). Han er centrum, hvor den jordnære skatteadministration og den visionære allegori mødes og forenes i én kanon i 90´erne. Sammen med Johncephus/Paulus, søn af Mathias (Bar Mattityahu). Clement/Markus sendte den første biskop-instruks til Korinth i 96-97, hvor Ignatius derefter overtog stafetten med de 7 breve ca. 107-110 (analogt til de 7 lukkede segl fra Josephus´ under Domitian), som forsegler ordningen i syv byer under Rom. Det tveæggede sværd fra åbenbaringen er således Johannes-evangelisten (Herodes-edomit-ørnen, som ledsager Titus på sejrsarkbuen) og Markus-evangelisten (den bevingede løve, der senere blev indskrevet symbol for Venedig). Et andet aspekt af den samme åbenbaringssymbolik er Domitian´s redivivus/genopstandelse af Kejser Nero. Det var overgangen fra Augustus-linjen til Flavius, som dør med Domitian i 96 og markerer fuldbringelse af cyklus med de sidste Josephus-skrifter 3,5 år senere omkring år 100. Domitian myrdes 3,5 år efter, at han har erklæret sig for Dominus et Deus (Herre og Gud), og bliver til den onde figur i åbenbaringsbogen (666 i klassisk hebraisk-romersk gematria), hvor Jesus Kristus bliver den nye gud, som bringer den nye pagt. Som en ekstra krølle på cyklus-halen optræder Markion, som "den tredje jøde i Rom" (efter Paulus og Josephus), da han i ca år 140, omtrent 70 efter, at Josephus ankom til Rom, markerer den endelige kniv imod den oprørske jødedom med sine Lukas-Paulus-Gerninger/akter, i form af *Apostolikon, Testamente, Evangelion* og *Antitese,* som gør kristendommen fuldkommen romersk i skærende kontrast til den oprørske jødedom, som han havde bevidnet i Bar Kochba-revolten i år 132-135.

Denne hellige drejebog og livsnærve, som udkom fra Rom (senere kanoniseret som biblen), fører os i underkastelse for deres blodtørstige gud og kirkelige verdensråd under Vatikanet; slangen som altid taler med to tunger og "korset, som altid deler sig". Hvis den, ifølge evangelierne, velvilligt skattebetalende messias "Jesus Kristus" (allegori for solens cyklus og Cæsar i den naturlige afkodning/forklaring) - og denne ellers uforklarlige mytologiske 3-i-en-menneskelige Gudsfigur var løsningen på problemet med "det onde", så ville han følgelig have vist sin genkomst nu, istedetfor at vente på at "guds stedfortræder/anti-krist/demiurg" bliver færdig med sin destruktion af alt menneskeligt. Denne form for ulogiske fortolkninger og overtro står i vejen for løsninger, objektivitet og pragmatisme. Fraværet af anerkendelsen af abrahamisternes, og følgelig det zionistiske paradigmes usynlige Gud (som de nu fortolker den) opfattes og fordømmes ofte som dæmonisk i sig selv; en binær tvangstanke om god vs ond, himmel eller helvede, projiceret over på de profane, som kaldes ateister, når de ikke køber ind på den overleverede abrahamiske præmis. At støtte magtelitens noahidiske narrativer af jødiske skænderier, som har tryllebundet størstedelen af klodens befolkning, baner vejen for mere af kultens udstukne apokalyptiske dommedagsprofeti og menneskefjendsk agenda.

Kirke og stater har, med andre ord, fået hele verden til at underkaste sig zionismen i forskellige manifesteringer/forklædninger (som konger, paver, præster, khaliffer, fyrster, ærefulde stormestre i de okkulte loge-ordener etc) med rod i biblens mytologi og talkodeks. Husk på at Jesus Kristus, podet på krigerkongen David´s slægtstræ, er et blodsritualistisk offerlam, som sine martyrdisciple, hvorved enhver som bekender sig til denne trosretning, uanset form, bliver fanget i de forskellige indbyggede splidsopsæt, fælder og dialektiske skismer, hvor resultatet bliver mere af det, der har virket så godt for vinderne igennem historien:

"Jachin og Boaz-søjlerne i frimureriet, symboliserer det faktum, at naturen opnår produktivitet ved hjælp af polaritet. Som visdom personificeret står Isis mellem søjlerne af modsætninger, der viser, at forståelse altid findes i ligevægtspunktet, og at sandheden ofte er korsfæstet mellem de to tyve af tilsyneladende modsigelser" lyder forklaringen var frimurerne, som ser sig selv som balancenålen ovenpå med særlig ret til indvielse i streng hemmeligholdelse. Imellem søjlerne (Boaz & Jachin) skabes hierarkisk indgang: Udenfor står massen i forvirring. Imellem står "de få/teleioi" med gnosis/viden. Inde sidder de oplyste med kontrol via hemmelig visdom. Platon's "Philo-Ein-Soph-vældets" eugenik-rensning, hule-allegori og ædle løgn i funktion.

Som en baby lagt i en sivkurv for at undslippe Farao´s barnemord, reddet og opdraget som prins ved det egyptiske hof, drabsmand på flugt til ørkenen, kaldet af Gud i en brændende busk, vendt tilbage med guddommelige love på stentavler fra bjergets top, rasende knusende tavlerne over folkets afgudsdyrkelse, spejles Moses' liv næsten punkt for punkt i Platon´s egen historie og selvforståelse: Platon, der ifølge oldtidens biografer som spæd blev lagt i en kurv på Hymettos-bjerget, opdraget i Athen´s magtelite, rejste til Egypten for at lade sig indvie i de gamle præsters visdom, flygtede fra politik efter at have forsøgt at "dræbe" tyrannens sjæl i Syrakus, oplevede åbenbaringen af idéernes verden i filosofiens ensomhed, vendte hjem for at give athenienserne den sande lov i Staten, steg op til de evige former som på et bjerg og kom ned igen for at knuse huleboernes skyggetro. Derfor sagde allerede de oldkristne og jødisk-hellenistiske forfattere (først Aristobulos, senere Numenios, Eusebius og Origenes), at «Platon er Moses, der taler attisk græsk» fordi Platon bevidst iklædte den hebraiske lovgivers skabelon græsk dragt og erstattede stentavlerne med idéerne og guldkalven med hulelignelsens skygger.

Samme ur-mytiske skabelon gentager sig lige så tydeligt i Det Nye Testamente med Paulus og Josephus: Paulus, opdraget som farisæer i Jerusalem´s elite, medskyldig i drab på de kristne, blindet og kaldet af lyset på vejen til Damaskus, sænket i en kurv ned ad byens mur for at undslippe sine tidligere allierede, vendt tilbage som den, der befrier fra lovens slaveri med et nyt evangelium modtaget ved åbenbaring; og Josephus, præstearistokrat opdraget i templet, leder af oprør, gemt i en dødshule som i en kurv af lig, profeterende for Kejser Vespasian i ødemarken, skiftende navn og side, adopteret ind i kejserfamilien og skrivende jødedommens historie på græsk til hedningerne – to spejlbilleder af hinanden, begge nye Moses-figurer, den ene forkynder bruddet med loven, den anden forsoningen med magten.

I Alexandria-hubbet (30 f.v.t) fusionerede den ptolemæiske kontrakt (Cleopatra´s afkom med Cæsar) græsk, egyptisk og jødisk viden. Her opererede Essener-sekten imellem søjlerne som proto-kristne mystikere med hemmelige skrifter. Efter Tempelkrigen (70 e.v.t.) overlevede essenernes tradition i Qumran-tekster og flavianske psykologiske operationer. Mithraismens Sol Invictus-kult af sarmat-alanere fra skytere/persere, hvis ridderindgraveringer først fandtes i Persepolis) blev til Ridderne Af Det Runde Bord´s Gral-legender med Kong Arthur som gralromantisk ridder. Mithra bekæmpede Sicarii under 2. Tempel-krigen (rød vs. blå) og gav julens & kristendommens ritualer, Frihedsgudinden´s androgyne figur, solvognen Quadriga, Skull & Bones piratskibe, tre vise mænd med frygiske hætter, løvens håndtryk for kontraktindgåelse mm kom fra mithraismen (som havde 7 grader) og assimilieredes i frimureriet og nordisk mytologi. Dette tema udvikledes til moderne Tempelriddere, som fik sin begyndelse i pavens korstoge, hvorfra de røde, hvide og sorte essener-johanitter fra de gamle Terapeutae "medicinske og praktiske (business)" broderskaber begyndte det, der senere blev kaldt "Hospitalsriddere". Jerusalem´s gustengule og Georgien´s 4 røde kors beskyttet af det Store brede romerske Tempelridderkors, der flager øverst i frimureriet. Kejser Konstantin, som gav os kristendom med kronen og korsets "i dette tegn skal du herske", var hos sin far i York i 305, hvor mitraiske soldater havde gjort indtog i 71 med legion IX. York Rite (senere New York) var officielt fra 926 e.v.t. med Edwin/Adelsten's 3 Kroner/Tiara i våbenskjoldet. Moderne Grand Lodge murer videre herpå (1717, Anderson Constitution, London HQ).

Koloniseringen af Nordamerika fulgte med James VI´s bibel og Bacon´s New Atlantis´ Salomon´s Hus → Rosikrusianisme → Invisible College → Royal Society, som skabte Crown universiteterne og USA. Shakespeare kendte flavianer-typologien og var en Johncephus operation 2.0. Illuminati-Ordenens oprettelse (1776) med areopager under kælenavne som mimesis (Knigge = Philo, Weishaupt = Spartacus m.fl), var endnu et skud på stammen, som Jesus var mimesis i Bibelen med passager kopieret 1 til 1 fra homeriske digte.

Udover, at paven oprettede nye Tempelridderordener fra Spanien og Portugal til Sydamerika-besættelsen efter 1312, så noterede Suveræne Skotsk Rite Storkommandør Albert Pike i *Morals and Dogma*, at Tempelridderordenen fortsatte med seedning af 4 loger i Nord, Syd, Øst, Vest (Edinburgh, Napoli, Stockholm, Paris). Ordenen af Sankt Johannes, som han skrev var den indre mission, fortsatte også i Rusland (Øst-patriarkatet symboliseret ved deres Sankt Andreas Militærordenskors), hvor Moskva, efter Byzantium, fik betegnelsen Tredje Rom. SMOM formelt kendt som "Sovereign Military Hospitaller Order of Saint John of Jerusalem, of Rhodes and of Malta", opstod omkring 1048 i Jerusalem, grundlagt af købmænd fra Amalfi. Johannismen er også kernen der udklækkede militante ismaili-rebeller i det Øst-Romerske Kejserrige. Ismaili-sekten dyrkede alkymi fra Picatrix og blev til Hashashin-snigmordere. I dag fungerer ismailiske fundamentalister som tjenestefolk (fx lejemordere) for magteliten. Johanniter-arvinger under

Qumran/Quran (byggesten fra Qumran Krigsrullerne), blev de nye "syge rebeller", der enten bruges til terror og/eller tæmmes/pacificeres med blød messianisme, ligesom Zelot og Sicarii-rebellerne blev med Kristus-forvandlingen. Lys og mørkelege fra Qumran-grotten og de gamle mysterier med jøder vs jøder er frimureriske skakspil indenfor bibel-paradigmet.

Cæsar og den neo-imperialistiske kult er myndigheden, der har været redaktionskomité af biblen og givet legitimitet til at krone kejsere, og herodiske klientkonger og dronninger. Visse historisk signifikante royale og pavelige blodlinjer forsvandt fra tronerne, men de europæiske kongehuse fra første paveligt kronede germanske kejser, Karl Den Store´s stamtræ, som især Coburg-Sachse-Gotha (Windsor, England/Belgien), Hohenzollern (Preussen), Hessen-Kassel, Slesvig-Holsten-Sønderborg-Gottorp-Glycksburg (tysk/skandinavisk/græsk/russisk), Oranje-Nassau (Holland), Braganza (Portugal), spansk-franske Bourbon (Opus Dei), Habsburg (Le Cercle, EU) og det italienske Savoy - er stadig hævet over lovens rammer – og uddeler stadig kors, bånd og stjerner og hæderkronede militære ordener til hinanden. Garter og Fleece-ordenerne er ypperste symbol på militaristisk samhørighed og kontinuitet. De excilerer rundt imellem krigsførende nationer hvis sædet bliver varmt. De benytter deres ”neutrale” pavestatslige land Schweiz og fyrstedømmer, selvstændige City of London Corporation, deres Tempel-BAR-advokatsamfund af pengegriske Krone-sagførere og offshore skattely-destinationer, hvorigennem deres fonde og multinationale selskaber slipper for at betale skat, og skjuler deres rigdom igennem mørklagte selskabskonstruktioner. De kalder det filantropi og velgørenhed når de udnytter tvangsopdrevne midler til systematisk destruktion og krigsførsel. De indavlede familiedynastier opererer politisk til alskens topmøder og fine gallamiddage. Den spanske Bourbon-konge har titlen af SMOM-konge af Jerusalem og leder den spanske gren af den spansk-østrigske Gyldne Fleece (Habsburg er den østrigske), imens Garter ledes af den britiske konge. Pga den katolske historie er ”republikaner” Macron ærkekanoniker i Johanneskirken i Rom, som officielt er over Peterskirken i rang. Johannes er også protektor for FN Lucis Trust og teosofiske samfund, som opførte nazismen til det europæiske kontinent (nordlig kontra til semitisme).

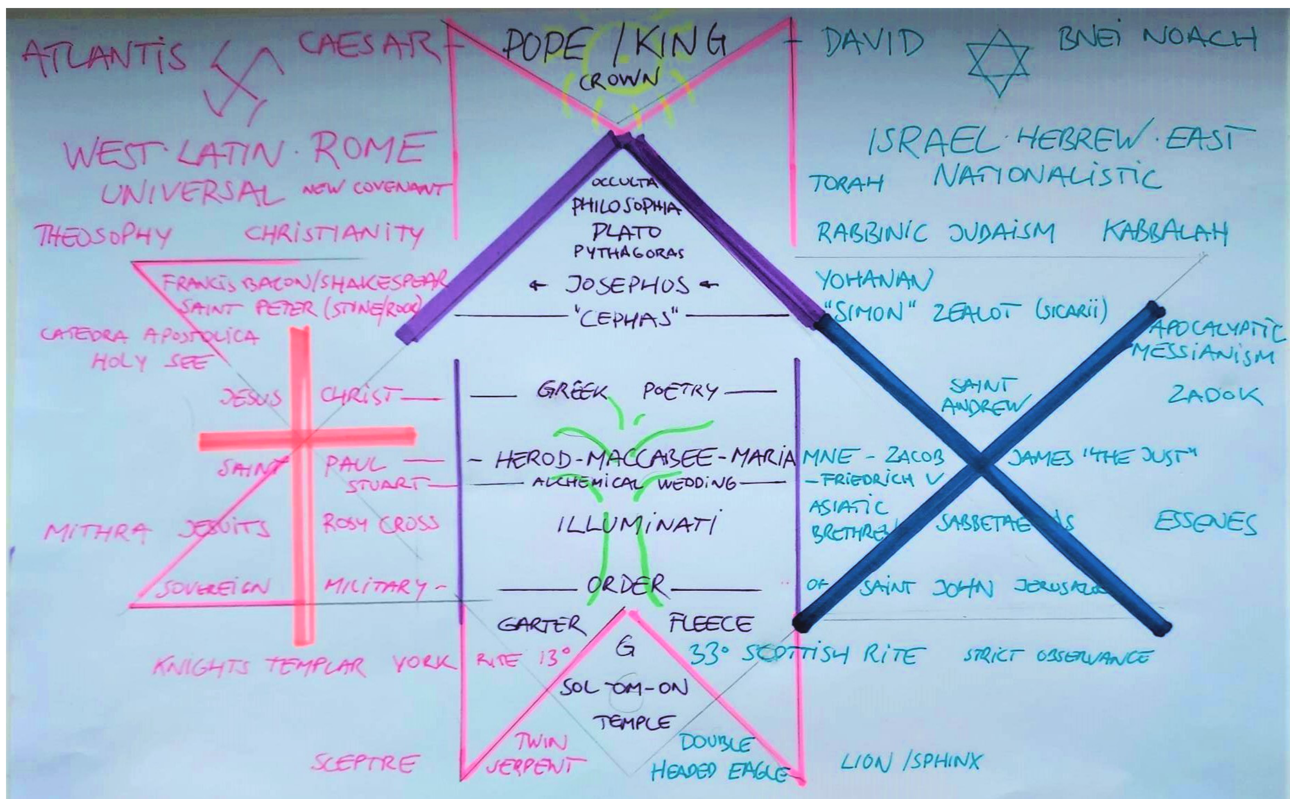
Vatikanet/Holy See har suget alle religioner op under sig ved at give lokale religioner frit spil i bytte for militærkontrol og skatteopkrævning via ”maritimlov” (selskabskontraktlov-penge-finanslove-romersk lov) i samarbejde med Crown Corporation City of London (Federal Reserve kreatør) og Washington DC (New Rome/IMF). Romerriget udviklede sig til FN’s romerkrans (1945). Alle verdenshjørner har obelisker og kuppel-templer. I 1962 ophævede Rom skismerne med SMOM, som hovedsæde i Rom over de 4 "protestantiske" Johanniter-grene. Anglikanerkirken fusionerede under Rom/Hellige Stol/Vatikanet, som ejer og skabte Rothschild-Israel (1948) og samarbejder med Israel (kontrakt 1993) om global krigsudvidelse imens paven og ærkebiskopper fra deres pædofil-helle taler fred og forsoning. Herodes Den Store var edomitisk senatsudvalgt skatteopkræver; Paulus aka Johncephus var herodianer, der startede kristendom via biblen (NT = 1 Åb+4 evangelier) for Cæsar, som belejrede Jerusalem med 4 legioner. Ligesom i resten af deres fortælling spreder de 4 kors til de 4 verdenshjørner fra det store/logos (corpus hermeticum): ”Gud åbner de første 4 segl med 4 apokalyptiske ryttere”, 4 vogne, dyr og væsener og Quadrigaen´s stridsvogn med de 4 heste på alle triumfbuerne. Kejser Diocletian indførte i slutningen af det 3. århundrede en styreform kaldet Tetrarkiet (firemandsstyre). Britannien blev ligeledes i det 4. århundrede opdelt i fire (senere fem) mindre provinser for at uddelegere og gøre administrationen mere effektiv. I år 451 kom 4 øst-patriarkater under Rom med Pentarkiet fra Efesos. Ligesom Mellemøsten havde 4 (Kongeriget Jerusalem, Fyrstendømmet Antiokia, Grevskabet Tripoli og Grevskabet Edessa), var Spanien opdelt i Castilien, Aragonien, Portugal og Navarra (4 under Paven); i kampen imod

muslimerne. De fire flådestationer i Romerriget (Portus Classis) blev oprettet for at beskytte Middelhavet og sikre kornforsyningen til Rom. Efter 1945 blev Tyskland og hovedstaden Berlin opdelt i fire besættelseszoner, kontrolleret af USA, Storbritannien, Frankrig og Sovjetunionen. Dette skabte en central styringsenhed (det allierede kontrolråd) i Berlin, omgivet af fire magter, som senere førte til opdelingen i Øst- og Vesttyskland. Af samme strategiske årsag startede Rothschild (Røde Skilt fra Edom), som Hessehusets Hoffaktor/Court Jews/Høfjøder, der administrerede Kurfyrste Wilhelm´s formue, med at seede 4 centralbanker fra Frankfurt (London - Napoli - Paris og Wien). 4 sæsoner og naturens cyklus under solen, er der i sig selv ikke noget odiøst eller forkert i, men historien viser magthavernes frimureriske projekteringer (både geometrisk og metafysisk) med rod i Jerusalem-Templet og gårdens 5-kant. 5 points of Fellowship i opstandelsesritualet for Master Mason i frimureriet, rosekrigenes 5-padlede røde og hvide rose af Orsini og af Lancaster og York; Jesuit-Farnese-villaen, som Pentagon er en identisk kopi af, er eksempler på brugen af pentagram-symbolismen, ligesom i nyere tid af Eliphas Levi´s Baphomet og Anton LaVey´s sataniske kirke.

Altsammen romersk militær magt-demonstration for fuld trumpet-udblæsning til dem som kan tyde skrift- og arkitekt-symbolismen, og som ikke har hovedet i sandet. Royal Institute of Foreign Affairs startede bevidste efterretningssplittelse som britisk efterretningshub (byggende på Johanniterne i Grand Priory) og placerede politiske CFR-tænketanke til hele verden fra Chatham House i 1920. Bern-klubben fulgte (senere Gladio/P2-Schweiz-netværk med Vinciguerra og D`Amato's indrømmelser i tv-optagelser om "strategy of tension"). CIA opstod fra OSS i Rockefeller-tårnet (1947) som jesuitter/Opus Dei mafia forklædt som religion med Vatikanet´s desk i Washington via London og Georgetown-jesuitter. Samme kontor førte Israel-desken, som når klagenævnet sidder i højesteretskontoret, eller når politiet undersøger sig selv. Habsburg med Pan-Europa-projektet havde allerede forberedt, at EU (via Holy See, som havde konkordat med Hitler, Mussolini og Franco) og FN skulle overtage efter den nye 30-års krig. Den første (1618–1648) byggede videre på det alkymiske bryllup i 140 fvt; året hvor jødedommen deltes i 2 templer (Jerusalem og Alexandria) og bibelparadigmet startede med sine testamentlige love. Det var den rensende ild, der skulle opløse den gamle verden, så en ny gylden tidsalder kunne opstå med fødslen af de 70 bibelske nationer.

Således løber den ubrudte esoteriske transmissionslinjes ildstrøm af natur-cyklus-gematria og genskabelser fra Alexandria og Jerusalem i 140 fvt – via Prag 1613 og Westfalens Fred 1648 – endelig til Federal Reserve 1913, FN 1945 og Israel-skabelsen i 1948, inden de 2 Salomon´s tårne i New York (+Bygning 7), IXXI (9-11), 2001, demonstrativt for åben skærm blev kontrolleret nedrevet.

Alexandria skabte sværdet (tveægget). Rom bruger det. Den flaviske skrift- og talkode afslører det.

Figur 1: Paradigmet illustreret Af Tony Høy-Nielsen

Nu er problemet igennem bogen blevet identificeret. Folket står nu i følgende problemstilling:

1) Hvis man er informeret om hvad som sker i verden får man det dårligt. 2) Hvis man er uvidende om, hvor grelt det står til, har man det psykisk bedre. Uvidenhed er salighed - men ubevidsthed. I det første tilfælde kan man hjælpe andre og sig selv - i det andet tilfælde kan man hverken hjælpe andre eller sig selv.

Når staten og massemedierne ikke tjener folket imens flertallet af individer tror på staten og massemedierne, er det opskriften på en katastrofe. Magten specialiserer sig i destruktionens usynliggørelse på bekostning af sandhed. Staten, dens politikere og dens medier sørger for, at folk tror der arbejdes for, at de skal have det godt. Qua falsk bekvemmelighed forkastes derfor virkelighed. Det ubevidste motto bliver: "lad mig være i illusionen om frihed, så jeg ikke opdager, at jeg lever i ufrihed". Dette er muligvis essensen af elitens perception management, som fører til kollektiv Stockholm-syndrom (min tilfangetager passer på mig).

Implikationerne er, 1) Kognitiv Dissonans; at godhjertede mennesker oftest ikke kan håndtere en så høj grad af ondskab, nemlig fordi det ER så ondt. I flæng kan nævnes pædofili blandt toppolitikere/royale/præster, ISIS skabt af vestlige efterretningstjenester, falsk-flags "terrorangreb" (som fx 911), vacciners ineffektivitet og skadelighed (nu som tvang med nye Corona-virus-hastelove efter "problem-reaktion-løsning"-modellen), massemanipulation, pengeskabelse som gæld til private banker, sanseløs destruktion af miljøet, vand, fødevarer, mennesker osv.

Den anden implikation er 2) Resignation; at godhjertede mennesker - hvis de nogensinde opdager/indrømmer sandheden om, at en sådan ondskab (i mangel på et bedre ord) faktisk eksisterer - bliver for bebyrdede, udbrændte og kompromitterede overfor omverdenen.

Resignationens motto bliver: ”Verden og livet er hårdt nok uden sammensværgelser og jeg kan ikke klare det hele (alene). Jeg vil bare nyde mit liv”. De vender (forståeligt) deres ansigter væk fra det onde, nægter at håndtere det - og søger trøst i de mindre radikale, intellektuelle og socialt acceptable "gatekeeper"- fortællinger, normer og regelunderkastelser.

Potentielt resulterer disse 2 implikationer i, at folk enten agerer som ”struds” med hovedet i sandet eller endnu værre: som bremseklods for andres frigørelse, som Cypher-typen (Agent Smith and Cypher fra Matrix). Selv under tiltagende tyranni foretrækkes regeringens ”trygge” forsikring overfor de tillært hjælpeløse, hvor den ubevidste pagt er lydighed i bytte for større ”sikkerhed”. Frygt for straf, kognitiv dissonans, Stockholm-syndrom og behovet for følelsesmæssig sikkerhed og ”stabilt verdensbillede”, får mennesker til at forkaste virkelighed og foretrække "uvidende lyksalighed", uden at man erkender, at man bliver "nyttig idiot" og samarbejdspartner med en morderisk magt mens destruktionen af almenvellet fortsætter[3523].

Det er derfor vigtigt at anerkende problemet som eksisterende hvis et nyt og sundere styre skal etableres, fordi man ikke kan bekæmpe et problem, som man ikke har identificeret. Stater og alverdens organisationer og selskaber bekæmper folkets frie ret for at bevare sin egen magt via dikotomiske dogmer, tankekontrol og falske paradigmer, så folket vedvarende falder i nye fælder og tager statens partier og løsninger til sig, hvorefter intet vil ændre sig. De symptombehandler enkeltsager men nye problemer opstår derfor naturligt, fordi der ikke gøres op med roden af problemerme, som denne bog skitserer.

Uddannelsessystemet og mainstream-medier er de to mest kraftfulde instrumenter til distribution af information og skabelse af ensrettet massebevidsthed. Hvad medierne angår, kan bare en håndfuld af de globale nyhedsfirmaer på en dag gøre milliarder af mennesker rundt om i verden opmærksomme på noget samtidig. Med denne form for magt kan netværket vælge at sprede enhver løgn eller tilbageholde enhver sandhed, som det vælger. Så er der uddannelse: millioner af studerende kan undervises i den virkelige historie bag Federal Reserve System, eller de kan undervises i røgslør og blålys med "regeringsindgreb for at beskytte offentligheden". Hvis folk ikke ser ud over netværkets instrumenter efter information, kan de ikke forvente at vide, hvad netværket ikke ønsker, at de skal vide.

Uvalgte opererer netværkets medlemmer uden for vælgernes rækkevidde. Hvis vi agter at sætte dem på plads, kan vi ikke fortsætte med at spille efter reglerne i systemet, som de har oprettet dem. Vi må være parate til at tænke og handle på nye måder, og det begynder med at stoppe roden til deres magt: pengeskabelsen. Kort sagt bruger vores modstander vores egen købekraft imod os. De penge, som vi placerer i deres institutioner, de penge, vi tillader dem at konfiskere, og de penge, vi tillader dem at skabe; disse indtægtsstrømme giver netværket billioner af dollars hvert år til at dirigere alting, som de vil. Indtil vi har skåret ned på denne finansiering, spilder vi kun vores tid. På den anden side af ligningen repræsenterer disse billioner af dollars netværkets akilleshæl. Uden adgang til disse penge kan netværket ikke fortsætte med at købe de mennesker og ressourcer, der er nødvendige for at forsvare sin dominerende stilling.

Folkets opstand er rundt i verden blevet mødt af grove politistatsmetoder. Fx fra henholdsvis Præsident Macron og Kong Felipé, hvis militær og politi har skudt øjne i stykker på demonstranter med gummikugler og slået systemtrætte folk til plukfisk med fascist-stave. I Barcelona overfor folk,

3523 ”De 2 Implikationer” er lettere omformuleret fra Daniel Rosenberg (Blogspot Paradigmet), https://web.archive.org/web/20190709140222/https://paradigmet.blogspot.com/2018/09/elitens-mal-nummer-1.html

som ville gennemføre deres egen demokratiske afstemning - og generelt overfor folk som ønsker suverænitet tilbage fra konger, paver, EU, FN, banker og alt det, som undertrykker dem. Patriotismen og "samfundssindet" skal fremover med ”pistolen for panden”, tage alle ”bioterrortrusselsbenægtere” som gidsler under forenede totalitære stater, som foregiver, at udøvelsen af diverse restriktioner og frihedsberøvelser, er til folkets eget bedste. Pandemiens iscenesættelse har nu gjort det klart for større dele af masserne, at der er grund til at frygte for fremtiden, og de begynder at stille spørgsmål. Men hvordan skal folket forenes imod etablissementet og skabe konsensus ?

Et oprør kan tage forskellige former. Jeg mener, at man bør have en konkret plan for hvad man ønsker i stedet for det man vil vælte - og at dette skal sikres imod fjendtlig overtagelse/infiltration/ korruption fra start. Noget som hele tiden vil arbejde for mere frihed og flere frie valg. Derfor er mit forslag en:

DIREKTE DEMOKRATI FORENING

Denne styreform, som jvf vedtægters § 1 ikke kan kuppes eller overtages af magtgrådige individer - og som på sigt skal lede landet efter samme princip - skal være med direkte og løbende valg til embedstopposter blandt kvalificerede ansøgere indenfor det specifikke fagområde, der stilles til valg på.

Der sigtes efter fuld transparens - med hele tiden flere frie valg - og med national kontrol over pengeskabelse, således private banker ikke har privilegie af at profitere på, at skabe (nu 96% af) samfundets penge via lån og evigt eskalerende gældsættelse i brøkreservebanksystem.

Nogle andre forslag kunne være:

- Indsæt fx 0 rente (særligt på mennesker) med bæredygtig infrastruktur investeringsbanksystem, som udlåner til hjælp for produktionsvirksomheder, positiv teknologibehandling, positiv miljøbehandling - og som skiller spekulation ud af balancerne. Lad folk spare op i bolig (0-rente) og lad alle eje et minimum af bolig, som kan afbetales, som en del af den folkedividende, som den demokratiske, folkeejede statsbank genererer af overskud.

- Fjern indkomsskat og indfør istedet transaktionsskat på fx 1 pct. Dette vil fungere som en fair skatteligning, fordi de største transaktioner proportionelt giver større afkast til statskassen.

- Beskat eventuelt jordejerskab på en måde så ejerskab uden produktion for øje ikke betaler sig.

Derved nedsættes skatteydernes arbejdsuge gradvist, i takt med stigningen i realvækst. Forslagene vil udkonkurrere alle lande, som er underkastet det nuværende globale gældsøkonomisk baserede banksystem. For uddybning og begrundelse læs fx det partiprogram, som jeg skrev sammen med De Visionære i 2015[3524]. Jeg har også skrevet et specifkt borgerforslag med krav til ”demokratisk gennemsigtighed i regeringsrelaterede møder”[3525].

3524 https://www.visionaer.dk/de-visionaeres-parti/partiprogram/
3525 https://www.borgerforslag.dk/se-og-stoet-forslag/?Id=FT-01234

VEDTÆGTER

§ 1 - Formål: Denne demokratiske forening, eller dette interesseforbund for direkte demokrati, arbejder sammen som voluntarister for en ny demokratisk grundlov med folket som ubetinget højeste myndighed i Danmark. Målet er at vise folket, at denne forenings styreformsprincipper (med moderne direkte demokratisk interaktiv IT-brugerplatform og flere direkte afstemningsmuligheder), vil kunne implementeres i statsstyret på sigt. Dette er foreningens erklærede mål, som den altid vil arbejde på at opfylde i henhold til disse formålsvedtægters § 1, som ikke efterfølgende kan ændres. Foreningen er en non-profit organisation - og foreningens fremtidige arbejde bestemmes demokratisk af medlemmerne. Ethvert medlem har 1 mandat. En stemmefuldmagt kan højest videregives 1 gang.

§ 2 - Stiftelse: Der vil blive indkaldt til første Generalforsamling når medlemskartotek er på over 1000 mennesker. Der vil her stemmes demokratisk om indgåede forslag, til formandskab, bestyrelse og organisationsledelse samt hvilke metoder, der vil skulle anvendes, for at nå foreningens mål om mere direkte demokrati.

§ 3 - Generalforsamling: afholdes 1 gang årligt og er foreningens øverste beslutningsdygtige myndighed. Et flertal i bestyrelsen kan indkalde til en ekstraordinær generalforsamling, og bestyrelsen skal indkalde til en ekstraordinær generalforsamling, når 50 % af medlemmerne kræver det. Med indkaldelsen sendes den endelige dagsorden. Driften styres af den årligt vedtagede bestyrelse, som sidder for 1 år ad gangen. Er man ikke tilstede til forsamling, vil man stadig kunne stemme på de indgåede forslag på forhånd. Afstemninger og forslag skal være relevante ift foreningens formål og mission. Generalforsamlinger skal indkaldes mindst 30 dage i forvejen og punkter til afstemning skal være færdigformuleret senest 20 dage i forvejen. Alle afstemninger vedtages ved simpelt flertal. Der forberedes dagsorden til møderne, som ledes af en dirigent og der skrives referat.

§ 4 - Økonomi: Foreningsindtægter, donationer eller anden ekstraordinær økonomisk støtte anvendes til relevant foreningsdrift og skal regnskabsbogføres.

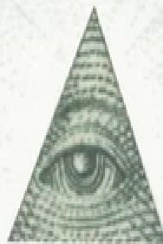
§ 5 - Eksklusion: Overtrædelse af vedtægter, stemme- eller mandatsvig, sabotage og lignende vil medføre eksklusion. Bestyrelsen har i disse tilfælde mandat til at handle på stedet. I andre tilfælde kan eksklusionsforslag komme for generalforsamling.

§ 6 - Eventuelt: Paragraf 3, 4 og 5 kan ændres/udvides i vedtægterne ved afstemning, sålænge det gavner foreningens ufravigelige formål. Udvidede regler for økonomisk drift, bestyrelsesarbejdsregler, IT mm. kan tilføjes vedtægterne efter afstemning. Eventuelt tilført tilslutningserklæring som fx: ”Jeg erklærer mig enig i vedtægterne for denne forening - og via mit navn og emailadresse (gerne tlf.nr) tilslutter jeg mig min demokratiske medbestemmelsesret for foreningen fremover. Jeg vil kunne dokumentere min eksistens på opfordring”.

Vatican City
UN NWO

Agenda 2030
Roman Law

Washington D.C.
City of Jerusalem

War & Terror
Zionist Government

Jesuits
'Illuminati'
Knights Templar
Knights of Malta
32°+ Freemasons
Organized Religion
Secret Services & Societies
Military, Police, Mafia
UN, US, EU, G20, NATO
Big Bank, Big Media, Big Industry
National, Regional & Local Politics
NGOs, Think Tanks, Big Charities

The City of London
Wallstreet NY

Money & Finance
Rothschild Banking

The Roman Power Pyramid